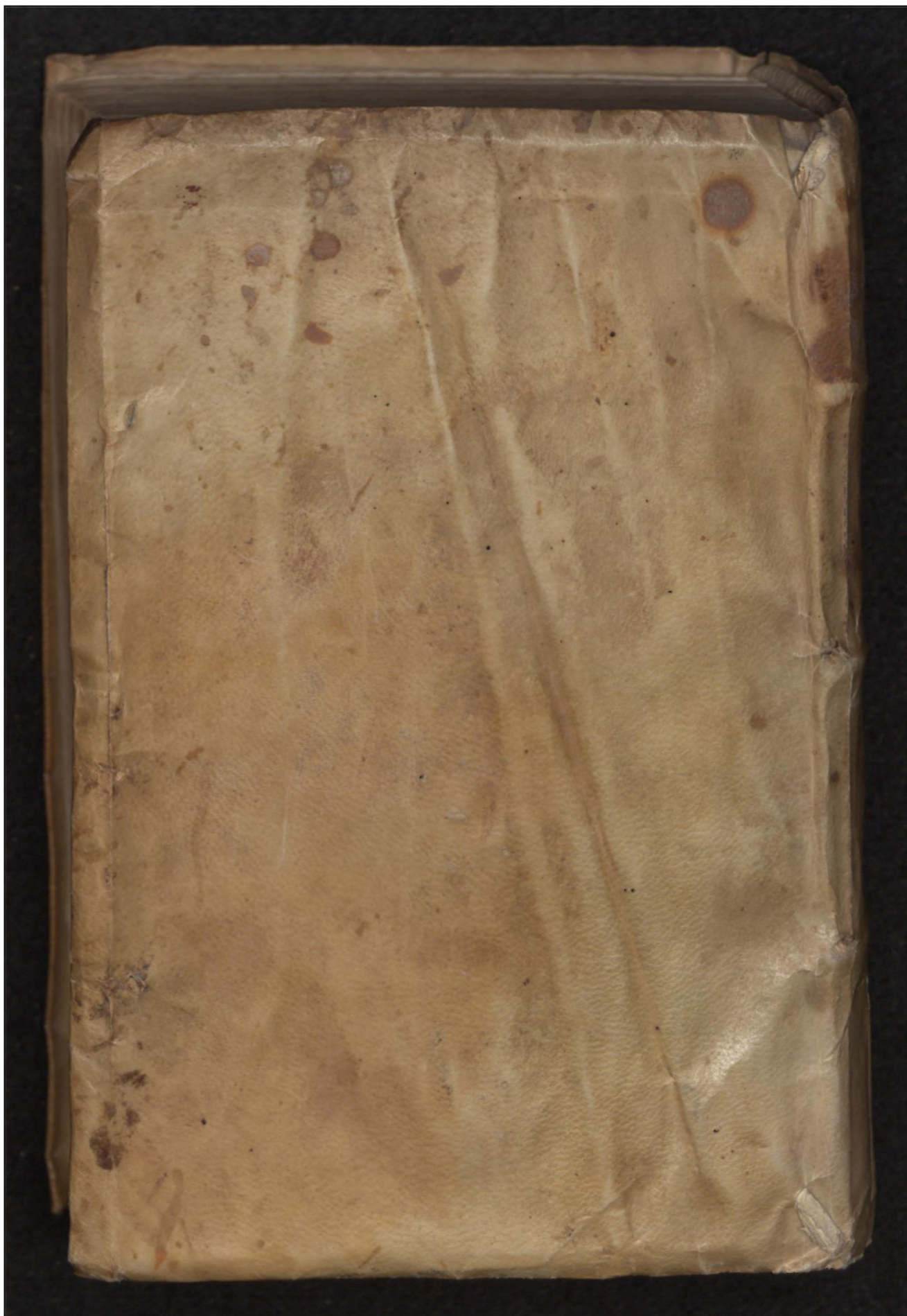

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.10

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.10

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.10

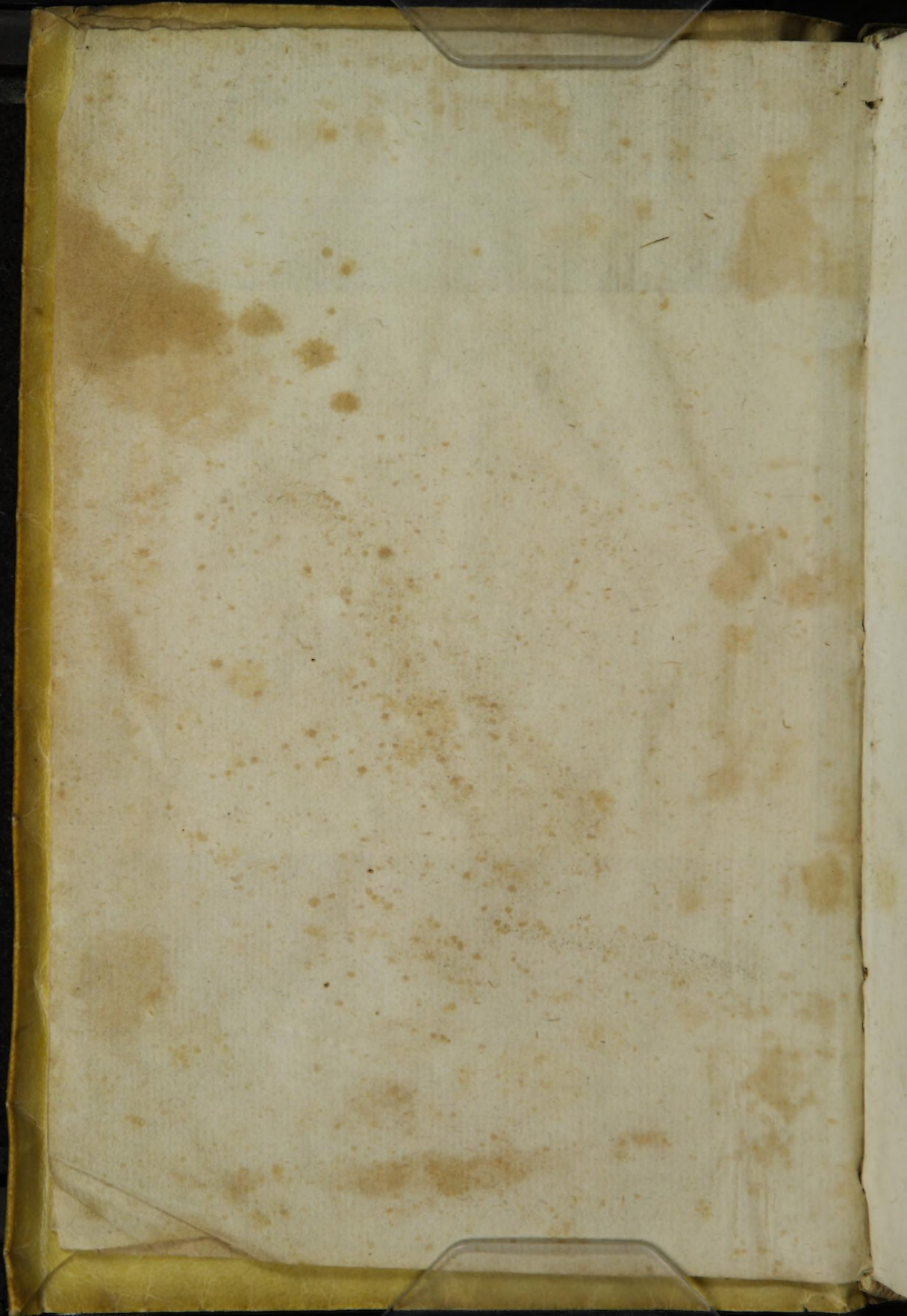
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.5.10

Ald. 3/5

Ex Libris Joannis Menoini
1874

ΑΡΙΣΤΟΤΕ

ΛΟΥΣ ΤΑ' ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ, ΚΑΙ' ΗΘΙΚΑ'
ΕΥΔΗΜ. ΚΑΙ' ΗΘΙΚΑ' ΝΙΚΟΜΑΧ. ΚΑΙ'
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ' ΚΑΙ' ΠΟΛΙΤΙΚΑ'
ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΟΜΟΣ Ε΄.

ARISTOTE

LIS MORALIA MAGNA, ET MORALIA
EVDDEM. ET MORALIA NICOMACH.
ET REI FAMILIARIS, CIVILIS'
QVE DISCIPLINAM CON-
TINENS TOMVS V.

VENETIIS M. D. LII.

INDEX SVM.

MARIVS.

De moralibus magnis.	lib. II.
De moral. Eudem.	lib. VIII.
De moral. Nicomach.	lib. X.
De re familiari.	lib. II.
De rerum ciuiliū administra- tione.	lib. VIII.
De uirtutibus.	lib. I.

FEDERICVS TVRRISANVS
STVDIOSIS S.

OLVMEN Aristotelis quintum uobis exhibemus: quod quidem uolumen ex autoritate doctorum hominum, & ex Camotij sermone humanæ ac domesticę philosophiæ corpus quasi quoddam separatim per se cō-

ficit. In hoc enim est de moribus ac de uita hominum instituenda, de re familiari tuenda, ac de rep. ordinanda. Quæ quidem disciplinæ omnes: quanq̃ reliquæ cognitionem rerum plurimam afferunt, scientiâq; Deo quodammodo similem hominem reddunt: hæ tamen præter cæteras tanq̃ humano generi coniunctiores atq; propiores, ad uitam nostram perutiles magisq; opportunæ existimantur: quippe quæ quocunq; te uerteris, tecum quotidie sunt, tecum in eadem domo habitant, atq; in eadem rep. simul uersantur. Quod enim tempus est: aiunt summi philosophi: quo non semper frugi uir esse cupias? non semper moderatam ac sapientem uitam sequaris? non semper rei familiaris cura habenda sit? recte liberi educandi? domus seruanda? uxor pudica castaq; custodienda? agro uel mercaturæ opera danda sit? Quæso tandem quod tempus unq̃ est, quo in optima ac moderatissima rep. & in cœ-

tu hominum tibi non sit uiuendum? Instituta namque reip. fuit ad societatem humani generis continendam, quod homines quondam per agros dispersi palantesq; cum summa rerum inopia miseram uitam agitabant in agris & in syluis. Nunc huiusce philosophiæ uirtute in unum redacti gregem mortales commodissime uiuunt alius alii præstantes operam suam: simulq; humanæ naturæ imbecillitatem mutua ope sustentant. Te ipsum igitur ac domum & reip. simul tuam ut cures, hæc una philosophia præcipit diligenter ac docet. hæc una inquam inducit nos in uiam ueræ disciplinæ ac ciuilis rationis. Quid? q̃ a summis uiris acceptum habemus ex hac philosophia iura, leges, imperii regimina, atq; fundamenta iustitiæ orta radicitus ad homines permanasse? Quid? q̃ rationes non solum pacis sed bellorum quoq; gerendorum, uim, formamq; duelli omnem, iura non tam publici quàm priuati cuiusq; honoris ac dignitatis tuendæ: siquis philosophiam moralem diligenter attenderit & inuestigari: recte ab ipsa tradi ac præcipi proculdubio cognouerit. Itaq; pleriq; philosophi omnia rerum coelestium philosophia eorumq; quæ supra captum humani ingenij sunt, ad hanc potissimum partem omne suum studium contulerunt. Quam hoc uno uolumine ab alijs separatim impressam uobis damus. Valet.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΜΕ-
ΓΑΛΩΝ ΤΟ Α΄.

1	Περὶ τῆς ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ.	1
2	Τὸ ἀγαθὸν πρᾶκτῳ λέγεσθαι.	5
3	Ἄλλη διαίρεσις τῆς ἀγαθῶν.	7
4	Ὅτι τὸ ἀρίστον ὅστιν ἡ δόξα μισγνία.	7
5	Ποία ἔστι ἀρετή.	7
6	Ὅτι ἀρετὴ καὶ κακία οὐκ αὐτὴ λυπῆς καὶ ἡδονῆς. καὶ ὅτι τὸ ἡθικὸν ἀπὸ τῆς ἐπιστῆς λέγεσθαι.	10
7	Ὅτι αἱ ἀρεταὶ τῇ ψυχῇ γινομένηων μεσότητες εἰσὶ.	10
8	Ὅτι ἀρετὴ ὅστιν ἔστι μεσότης τῆς παθῶν.	11
9	Τί τῇ μεσότητι ἀντίκειται. καὶ ὅτι ἐφ' ἡμῶν τὸ πονηραῖς εἶναι καὶ τὸ φάσθαι.	11
10	Ὅτι ὡς αὐτὸν ἔχουσιν αἱ ἀρχαί, οὕτως καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῶν.	13
12	Ὅτι προαίρεσις καὶ βούλησις μεταβάλλοιτο. καὶ ὅτι βελτίω μὲν γίνεσθαι ἐφ' ἡμῶν ὅστιν, οὐ μὲν τὸ πάντων βέλ- λουν.	13
13	Περὶ τῆς ἐκυσίου, καὶ τῶν ὀρέξεων, καὶ ὅτι τὰ διὰ δυνά- μιν καὶ ἀκρασίαν προτιθέμενα, ἐκυσία.	14
14	Ἐνστασις, ὅτι ἀκυσία τὰ κατ' ὄρεξιν προτιθέμενα.	15
15	Περὶ βίας καὶ ἀνάγκης.	15
16	Ὅτι πρὸς ἀνάγκης καὶ ἀναγκάσιον.	16
17	Περὶ τῆς ἐκ διανοίας γινομένη ἐκυσίου.	16
18	Περὶ προαιρέσεως, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἐκυσιον προαιρε- τικόν.	17
19	Περὶ διανοίας.	18
20	Ὅτι τῆς ἀρετῆς τέλος τὸ καλόν.	19
21	Περὶ ἀνδρείας.	20
22	Περὶ σωφροσύνης.	22
23	Περὶ πραότητος.	23

24	Περὶ ἐλευθερίῳ	23
25	Περὶ αἰελευθερίῳ	23
26	Περὶ μεγαλοψυχίας.	24
27	Περὶ μεγαλοπρεπείας.	24
28	Περὶ νεμέσεως.	25
29	Περὶ σεμνότητος.	25
30	Περὶ αἰδοῦς.	25
31	Περὶ οὐραπειρίας.	25
32	Περὶ φιλίας.	26
33	Περὶ ἀληθείας.	26
34	Περὶ δικαιοσύνης.	26
35	Ὅτι ἐτόρῳ ψυχῆς μορίῳ τὰ αἰσθητὰ, ἐτόρῳ δὲ τὰ νοη- τὰ γνωρίζομεν, καὶ ποδὶ ὑδίστημις φρονήσεως, νοῦ, σο- φίας, ἡσυχίας, σωφροσύνης, καὶ δεινότητος. τίς ὁ- ρος ἐκείνων, τὴ διαφύλαξι, καὶ ἀρετῇ.	34

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΜΕ-
ΓΑΛΩΝ ΤΟ Β΄.

1	Περὶ ζωικείας.	39
2	Περὶ οὐγνωμοσύνης.	39
3	Περὶ οὐβουλίας, καὶ οὐ τῷ ἀδίκῳ οὐ πᾶσι λου- θεῖ, καὶ οὐ ἀρετῇ εἰς ὑπερβολὴν γινομένη χείρως οὐ ποιεῖ.	39
4	Περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀκρασίας.	42
5	Περὶ θηριότητος.	43
6	Περὶ ἀκρασίας καὶ ἐγκρατείας.	43
7	Περὶ ἡδονῆς.	51
8	Περὶ τύχης.	57
9	Περὶ καλοκαγαθείας.	59
10	Περὶ ὁρθοῦ λόγου.	59
11	Περὶ φιλίας.	61

- 12 Εὖ δὲ συγγενικῆς φιλίας, καὶ πατρὶς οὐνοίᾳς, καὶ ὁμυνοίᾳς,
ὅτε οὐ φιλίας, συνέγγισ' δέ. 68
- 13 Πατρὶ φιλαυτίᾳς. 69
- 14 Πᾶς ὁ ἀπουδαῖος ἐαυτὸν φιλήσει. 70
- 15 Ὅτε καὶ ὁ αὐτάρκης δέσσειται φιλίας. 70
- 16 Ὅτι οὐτὲ πλουτοῦ οὐτ' ὀλίγου ὧλτος κτητόν. 72
- 17 Πᾶς δὲ ὧλφ χρεῖσθαι. 72

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΕΥΔΗΜΙΩΝ ΤΟ' Α΄.

- 1 Τὰ λεγόμενα πατρὶς ἐν πίνεσθαι ζῆν, καὶ πᾶς κτητόν. 73
- 2 Ὅτι διορίσιν, ἐν πίνεσθαι ζῆν, καὶ ὧν αὐτοῦ οὐ δυνα-
τόν. 74
- 3 Ποία περὶ ἐκτασίᾳ, περὶ τὸ γινώσκειν, ἐν πίνεσθαι ζῆν. 74
- 4 Διείρεται τῆς βίᾳς, καὶ ἐν πίνεσθαι ζῆν οὐδαιμονίαν τακ-
τόν. 75
- 5 Ὡς χαλεπὸν τὸ γινώσκειν, τί τῆς ἐν τῷ ζῆν αἰρετόν. 76
- 6 Εὖ δὲ μεθόδου διδασκαλικῆς, καὶ μεθόδου τε, καὶ τῆς ἐν-
ταυθι. 79
- 7 Εὐδαιμονία τί, καὶ ὅτι ἀρίστον τῆς αἰθρώπου περὶ
τῶν. 80
- 8 Τί τὸ ἀρίστον, καὶ περὶ πόως λέγεται, καὶ ὅτι οὐκ ἰδέα,
καὶ εἴπερ ἰδέα ἐστὶν συγχωρήσειεν, ἀλλ' οὐδὲν ἢ ἰδέα εἰς
τὰ περὶ ταῦτα συμβάλλεται. 80

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΕΥΔΗΜΙΩΝ ΤΟ' Β΄.

- 1 Ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἐστὶ ἀρίστον, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς βελτίστη
διάθεσις, καὶ ἐνδύχεια. 84
- 2 Ὅτι τὸ ἥθος περὶ τὸ εἶναι. 87

* IIII

- 3 Ο'τι ἐν ἅπαντι συνεχεῖ καὶ διαρετῷ ἔστιν ἁπλοχὴ καὶ
ἐμφυς καὶ μέσον. 88
- 4 Ο'ὕ φανῶλον ἔστι θος καὶ σπουδαῖον, τῷ δινῶκεν καὶ φού-
γειν ἡδονὰς ἕνασ' καὶ λυπας. 90
- 5 Ο'ὕ ἡ ἡθική ἀρετὴ μεσότης. 91
- 6 Ο'ὕ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία τῆς ἐκρυσιῶν εἰσί. 92
- 7 Ο'ὕ οὐκ ἔστι τὸ ἐκρυσιον τὸ κατ' ὄρεξιν περὶ τῶν, οὐδ' ἀκρί-
σιον τὸ παρὰ τὴν ὄρεξιν. 94
- 8 Ο'τι τὸ ἐκρυσιον καὶ ἀκρίσιον οὐκ ἔστι κατὰ περὶ αἵρε-
σιν. 95
- 9 Ο'τι τῇ διανοίᾳ τὸ ἐκρυσιον ὠρεῖται. 99
- 10 Ο'π οὐτε δόξα οὐτε βούλησις ἔστι περὶ αἵρεσις, ἀλλ' ὡς
ἐκείνῳ. 99

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΕΥΔΗΜΙΩΝ ΤΟ Γ'.

- 1 Περὶ ἀνδρείας καὶ δειλίας. 106
- 2 Περὶ σωφροσύνης, καὶ ἀκολασίας. 111
- 3 Περὶ παρότρως καὶ χαλεπότητος. 113
- 4 Περὶ ἐλευθεριότητος καὶ τῆς ἐναντίων. 114
- 5 Περὶ μεγαλοψυχίας καὶ τῆς ἐναντίων. 115
- 6 Περὶ μεγαλοπρεπείας. 117
- 7 Ο'π καὶ τῆς ἄλλων ἐκείνα τῆς πόλις τὰ ἡδὴ ἐπαινετῶν
καὶ ψεκτῶν, ἡ ἁπλοχὴ εἰσιν, ἡ ἐμφυς καὶ μεσότη-
της, καὶ ποῖα τῶν. 118

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΕΥΔΗΜΙΩΝ ΤΟ Δ'.

- 1 Περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, ποῖαι τε καὶ πσαχῶς
λείπονται. 107

- 2 Περὶ τῆς μερικῆς δικαιοσύνης. τῆς τε ἐν τοῖς διανομαῖς,
καὶ τῆς ἐν τοῖς σωμαλάγμασι. 124.

ΚΑΜΩΤΙΟΣ.

Τὰ κεφάλαια τῶν ἐβιβλίων καὶ τῶν ἐπειδὴν τὰ αὐτὰ
ἔστι τῆς ἐν τοῖς ἡθικαῖς νηχομαχείοις, διὰ τῶν περιλή-
ψεων ὡς ἀλλὰ ἐκδοσόμενοι κεφαλαιωδῶς περὶ τὰ
ἡθικὰ νηχομαχία παραγεγονότας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΕΥΔΗΜΙΩΝ ΤΟ Η΄.

- 1 Περὶ φιλίας τὰ ἑκτὸς τῶν ἄλλων ληρόμενα. 173
2 Ὅτι ἔτι μᾶλλον λέγεται ἡ φιλία, ἢ μὲν δι' ἀρετῶν, ἢ δὲ διὰ τῶν
χρήσιμων, ἢ ὅτι τὸ ἡδὺ καὶ πόρρον ταυτὶς ἐκείνου. 175
3 Περὶ τῆς κατὰ ἀποδοχὴν φιλίας, ἢ τῆς ἀρχοντός πως
καὶ ἀρχομένης. 182
4 Ὅτι τὸ φιλεῖσθαι καὶ οἱ φίλοι διαφύουσιν, οἵ τε κατὰ
ισότητά καὶ οἱ κατὰ ἀποδοχάν. 182
5 Περὶ τῆς κατὰ τὸ ὅμοιον φιλίας. 184
6 Πότῃρον ἐνδέχεται αἰετὶν αὐτῷ φίλον εἶναι. 185
7 Περὶ ὁμοιοῦσας καὶ ὁμοιοῦσας. 187
8 Διὰ τί οἱ οὐδὲν ἔχοντες οὐδὲν ἔχοντες μάλλον φιλοῦ-
σιν, ἢ ἀνὰ πάλιν. 188
9 Ὅτι ἡ φιλία ἐν ἰσότητι. 188
10 Πόρρον συγγενικῆς φιλίας καὶ ἐταιρικῆς καὶ κεινωνι-
κῆς. 189
11 Πότῃρον τὸν φίλον, ἢ τὸν ἀποδοχὴν οὐ ποιητὴν μάλ-
λον. 193
12 Πότῃρον ὁ οὐδὲν ἔχων καὶ αὐτὰρ ἑκείνου διδόναι φίλων. 195
13 Πᾶς τις φίλοις χρησέον, καὶ ἀλλότρια πῶς καὶ συγ-

- κεχυμένα πόρῃ τοῦ τὰς ἀρετὰς οὐκ εἶναι ἰδιότη-
 μας. 199
 14 Πόρῃ δὲ τυχεύουσιν. 200
 15 Τίς ὁ ὅρος καλοῦ καὶ κακοῦ, καὶ τίς σκοπὸς τῆς ἀφελείας ἀ-
 γασθῶν. 204

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Α'.

- 1 Τίτ' ἀγαθόν, καὶ πόσων τελεῶν διαφοραί. 207
 2 Τίτ' ἀνθρώπινον ἀγαθόν. 207
 3 Πόρῃ τῇ τῆς ἐν ταῦτα διδασκῆς ἔργου καὶ πόρῃ τῇ ἀ-
 κροατοῦ. 208
 4 Πόρῃ τῇ ἀκροατοῦ ἀγαθοῦ, καὶ ἡθικῆς ἀγωγῆς τῇ ἐν-
 ταῦτα ἀκροατοῦ ἐσμελίου. 209
 5 Ὅτι ἡ δὲ δαιμονία οὐκ ἐστὶν ἡδονὴ, ἢ ἡμῶν, ἢ ἀρετῆς, ἢ πλεονε-
 κτίας. 210
 6 Ὅτι οὐκ ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν κοινόν τε καὶ ἰδίον. 211
 7 Τί τῆς περὶ τῶν ἀπάντων τέλεος. 213
 8 Γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι πόρῃ τῇ πλεονεκτοῦ ἀγαθοῦ εἰς
 δὲ δαιμονίαν ἀναγκαῖον. 216
 9 Ἡ δὲ δαιμονία πῶς πρὸς τὴν ἀρετὴν. 218
 10 Τίς ὁ δὲ δαίμων. 219
 11 Ὅτι αἱ τῆς ἀφελείας καὶ πλεονεκτοῦ ἀρετῆς συμβάλλον-
 ται εἰς δὲ δαιμονίαν, καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν. 221
 12 Ὅτι ἐστὶν ἡ δὲ δαιμονία ἡ τῆς ἀφελείας καὶ πλεονεκτοῦ ἀρετῆς. 222
 13 Πόρῃ διηγουμένου μέρους ψυχῆς, καὶ ἀρετῆς διαίρεσις. 223

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Β'.

- 1 Γὰρ γίνεται καὶ αὐξάνεται ἀρετὴ διανοητικὴ τε καὶ ἡ-

- 226
- 2 Ὅπῃ ἀρετὴ ἔσται μὲν τῆς ἀποδουλοῦσας καὶ τῆς ἐλπί-
 227
 3 Ὅπῃ ὅστις ἡ ἀρετὴ πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας. 228
 4 Ὅπῃ ἐκ τῆς ταῦ δίκαια πράττειν ὁ δίκαιος, καὶ ἐκ τῆς ταῦ
 238
 5 Ὅπῃ μήτε πάθῃ εἰσὶν αἱ ἀρεταί, μήτε δυνάμεις, ἀλλὰ
 231
 6 Ὅπῃ μεσότης τῆς ὅστις ἡ ἀρετὴ, καὶ πῶς. 232
 7 τῶν μεσότητων διαρχαί. 234
 8 Γὰρ αἱ ἀρεταί καὶ κακίαι ἀλλήλαις ἐναντιοῦν-
 237
 9 ται. 238
 10 πῶς τῶ μέθῃ καὶ τῶ οὐ πενυξόμεθα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΪΩΝ ΤΟ Γ'.

- 248
 1 Τί τὸ ἐκουσίον, καὶ τί τὸ ἀκονίσιον. 248
 2 Τί ὅστις περ αἰρέσις. 243
 3 Πρὸς τῆς βούλεσθαι. 226
 4 Πρὸς τοῦ λήσεως, καὶ τοῦ λητοῦ. 246
 5 Πρὸς τῆς κατὰ περ αἰρέσιν καὶ ἐκουσίαν πράξεων. 247
 6 Ἀνδρείας διορισμός. 250
 7 Πρὸς διαφορὰς τῆς φοβερῶν, καὶ τῆς τῆς ἀνδρείας ἀ-
 251
 8 κρων. 251
 8 Ἐτῆροι πέντε ἔσονται τῆς οὐ γησίου ἀνδρείας. 252
 9 Πρὸς ἰδίων ἔσθῃ τῆς ἀνδρείας. 254
 10 Πρὸς σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας. 255
 11 Τῶν ὡρίσθαι μὲν εἶδη διάφορα. 257
 12 Ὅπῃ ἐκουσίῳ μάλλον ἔοικεν ἢ ἀκολασίᾳ τῆς δι-
 258
 λίας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Δ'.

1	Περὶ ἐλευθεριότητος, καὶ αἰελοῦ, ἡδονῆς.	260
2	Περὶ μεγαλοπρεπείας καὶ μικροπρεπείας.	265
3	Περὶ μεγαλοψυχίας καὶ μικροψυχίας.	267
4	Περὶ τῶν ἀμφὶ τιμῶν ἐπιθυμίας ἀγωνιζομένου ἀρετῆς.	271
5	Περὶ πενίας καὶ ὀργισμένης.	272
6	Περὶ τῆς ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῇ συζήτι ἀγωνιζομένου ἀρετῆς, καὶ τῆς ἐναντίων.	274
7	Περὶ τῆς ἀληθεύοντων τε καὶ ψευδομένων, ἐν λόγοις τε καὶ πράξεσι, καὶ περὶ σπουδῆς.	275
8	Περὶ τῆς οὐδ' ἀπέλων καὶ τῆς ἐναντίων.	277
9	Περὶ αἰδοῦς.	278

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Ε'.

1	Περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας.	280
2	Ὅτι εἰς δικαιοσύνην πλείους, καὶ ὅτι ὅστις καὶ ἐτέρω πλεονέχῃ ὅλῳ ἀρετῇ, καὶ πῶς, καὶ ποῖα.	282
3	Περὶ τῆς ἐν ταῖς διανομαῖς δικαίας.	284
4	Περὶ τῆς ἀντιπάχου καὶ ἀντιπείνης, καὶ νομισμάτων, καὶ ἐνδείας.	287
6	Περὶ ἀδικημάτων, καὶ δικαίου κλιτύου, καὶ δεσποτικῆς, καὶ πατρικῆς, καὶ οἰκονομικῆς.	290
7	Περὶ δικαίου φιλίτου καὶ νομικῆς.	291
8	Τεῖα ἀδικημάτων εἶδη, οἷς ἐλάττωται ἄνθρωποι.	292
9	Περὶ τῆς ἀδικεῖν πῶς συμβαίνει, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐκόντι.	294
10	Περὶ ἐπεικείας, καὶ τῆς ἀδίκου.	297
11	Ὅτι οὐδεὶς ἐαυτὸν ἀδικεῖ.	298

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Σ'.

- 1 Τίς ὅστις ὁ ὁρῶς λόγος, καὶ τοῦτο τίς ὁρῶς. 300
- 2 Τρία ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια πράξεως καὶ ἀληθείας, αἰ-
σθησις, νοῦς, καὶ ὁρεξις. 301
- 3 Περὶ τῶν πέντε διανοητικῶν ἔξεων, ποῦ ἐκείνων καὶ
ἀδιστάτης. 302
- 4 Περὶ τέχνης. 302
- 5 Περὶ φρονήσεως. 303
- 6 Ὅτι οὐ νοῦς μόνος ἔχει τὴν ἐκείνων ἀρχαίαν ἐκδέχου. 304
- 7 Περὶ σοφίας. 305
- 8 Περὶ τῆς τῆς φρονήσεως μερῶν. 306
- 9 Περὶ δόξας. 307
- 10 Περὶ σωφροσύνης. 308
- 11 Περὶ γνώμης. 309
- 12 Πρὸς τί συμφέρουσι ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις. 310
- 13 Περὶ φυσικῆς τε καὶ τῆς κυρίως ἀρετῆς, καὶ τῆς κυρίως
ἀρετῶν πρὸς φρόνησιν ἐνώσεως. 311

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ Ζ'.

- 1 Περὶ ἡρωϊκῆς καὶ θείας ἀρετῆς, καὶ ποῦ ἐγκρατείας,
καὶ τῆς ἐναντίων. 314
- 2 Ἀπορία, πῶς ἡ ἀπολαμβάνων ὁρῶς ἀκρατείας
πρὸς. 315
- 3 Περὶ εἰδῶτα, καὶ μὴ, καὶ πῶς εἰδῶτα ἐκδέχεται ἀκρα-
τείας. 317
- 4 Πότερον ὅστις πρὸς ἀπλῶς ἀκρατῆς, ἢ πάντες καὶ τὰ μέ-
ρος, καὶ εἰς, ποῦ ποῖα ὅστις. 319
- 5 Ὅτι ποῦ τὰ πρὸς φύσιν ἡ δὲ οὐ γίνεται ἀκρασία. 320

- ἀπλῶς, ἀλλ' ἐτέρως καὶ μεταφορὰν οὕτως λεγο-
 μένῃ. 321
- 6 Ὅτι ἡ ψυχοῦ ἀκρασία ἥπτον αἰχρὰ, ἢ τῆς ἡδονῶν.
 γὰρ διὰ διαφορᾶς ἡδονῶν, καὶ κακίας αἰθρωπίνης. 322
- 7 γὰρ ἐγκρατοῦς καὶ ἀκρατοῦς, καὶ κατὰ τὸν καὶ μα-
 λακῶν. 224
- 8 Ἀκρατῆς καὶ ἀκόλατος τί διαφέρει. 226
- 9 Ἐγκρατῆς καὶ ἰσχυρογνώμων, τί ὁμοίον ἔχει, καὶ τί
 διαφέρει. 227
- 10 Ὅτι ἀνδρὶ ἀμαφρόνι μὲν ἀκρατῇ καὶ εἶναι τὸν αὐ-
 τὸν. 228
- 11 Τὰ γὰρ ἡδονῆς λεγόμενα ὅτι οὐκ ἀγαθόν. 229
- 12 Λύσις τῶν περὶ ἐνθυμίων, καὶ ὅτι ἡδονὴ ἀγαθόν. 330
- 13 Ὅτι ἡ ἡδονή τις ἀρίστη. 331
- 14 γὰρ τῆς τῆς σώματος ἡδονῶν. 333

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ' Η'.

- 1 γὰρ φιλία. 336
- 2 τί τὸ φιλητόν. 337
- 3 γὰρ διὰ διαφορᾶς τῆς φιλίας. 338
- 4 Ὅτι οἱ ἀγαθοὶ δι' αὐτὴν καὶ ἀπλῶς φίλοι. ἑτέροι δὲ κα-
 τὰ συμβεβηκός. 340
- 5 τίνας φιλικῶν, καὶ τίνα τῆς ἀγαθῶν φιλίας ὑπάρ-
 χει. 341
- 6 Ὅτι πολλοὶ εἶναι τελείως φίλον οὐκ ἀνδέχεται, καὶ
 ποῖαι τῆς ἐν ὕβρισι φιλίας. 342
- 7 γὰρ τῆς κατὰ τὸν φιλικῶν. 344
- 8 γὰρ τῆς ἐν τῷ φιλεῖναι μάλλον, ἢ τῷ φιλεῖν οὐσης φι-
 λίας, οἷα τῆς φιλοκαλίας. 345
- 9 γὰρ πολυτελεῖς φιλίας. 346

- 10 Πολιτείας εἶδη εἶα, καὶ ῥεῖς πρὸς ἐκβάσεις. 347
 11 Περὶ τῆς καθ' ἐκαστὴν τῆς πολιτειῶν φιλίας. 349
 12 Περὶ ἐταιρικῆς φιλίας, καὶ συγγενικῆς, καὶ οἰκονομικῆς. 350
 13 Περὶ τῆς ἐν τῇ κατὰ τὸ χρῆσιμον φιλίας ἐγκλημάτων. 352
 14 Περὶ μέμεψων τῆς ἐν ταῖς καθ' ὑποδοχὴν φιλίας. 353

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ' Θ'.

- 1 Ροῖα τὰ πῶς φιλίας σώζοντα. 355
 2 Τίνα τίσιν ἀποδοτέον. 356
 3 Περὶ τῆς διαλβεδοῦ τὰς φιλίας. 358
 4 Περὶ φιλικῶν ὄρων, καὶ ὅτι φίλος ὁμοίως εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν φίλον. Φαῦλος δὲ οὐτὲ εἰς ἑαυτὸν πῶς, οὐτ' εἰς ἄλλον φιλικῶς διάκειται. 359
 5 Περὶ τῆς διανοίας. 361
 6 Περὶ τῆς ὁμονοίας. 362
 7 Περὶ τῆς δι' ὀργασίας. 363
 8 Περὶ τῆς φιλαυτίας. 364
 9 Ὅτι καὶ δι' αἰμῶν φίλων ἀποδοτῶν δεήσει. 366
 10 Περὶ ἀριθμοῦ τῶν φίλων. 369
 11 Πότῃρον ἐν τύχαις φίλων μάλλον δεῖ, ἢ ἐν ἀτυχίαις. 370
 12 Ὅτι τὸ συζῆν ἰδιαιτάρον ὄρον ἐν φιλίας ἀποδοτῶν καὶ φαύλων. 371

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ
 ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΤΟ' Ι'.

- 1 Περὶ ἡδονῆς. 373
 2 Εὐδόξου ὑπόληψις περὶ ἡδονῆς καὶ πλάτωνος καὶ

	ἐτδρών.	373
3	Ὅτι ἀγαθὸν ἡδονὴ καὶ οὐ πᾶσα αἰρετή, καὶ λυσις τῆς ἐναντίων λύτων.	373
4	τί πρτε ἔστιν ἡδονή, καὶ ὅτι πᾶσαν ἐνδ' ῥεῖαν τελειῷ.	377
5	Ὅτι αἱ ἡδοναὶ τῶ εἶδει διαφέρουσιν.	379
6	Περὶ δὲ δαιμονίας.	382
7	Περὶ τῆς θεωρητικῆς δὲ δαιμονίας.	383
8	Ὅτι ὁ σοφὸς μάλιστα δὲ δαίμων.	385
9	Ὅτι πᾶσι ἀρετῆς οὐχ ἰσχνόν τὸ εἶδέναι, ἀλλ' ἔχειν κε- χῆσαν πειράττον.	388

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙ- ΚΩΝ ΤΟ Α΄.

1	Οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς διαφορᾶ.	393
2	Οἰκίας διαίρεσις, καὶ τῆς κτήσεως πρώτῃ ὑπὸ μέλῃ α.	393
3	Τοῦ ἀρρενός καὶ τῆς θήλειος φύσεως καὶ ὄντος.	394
4	Πῶς γυναικὶ χρῆσθον.	395
5	Πῶς δούλοις χρῆσθον.	395
6	Περὶ οἰκονόμου καὶ τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τάξεως.	396

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙ- ΚΩΝ ΤΟ Β΄.

1	Περὶ τῆς τετάρτης οἰκονομίας.	399
2	Παραδείγματα τῆς χρημάτων τεχνικῆς ποιεῖσθαι των.	400

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ- ΚΩΝ ΤΟ Α΄.

1	Τί οἰκία καὶ τί κώμη.	417
2	Περὶ	

- 2 Περὶ πόλεως. 418
 3 Οἰκονομίασ' διαίρεσις, καὶ ὅτε εἰσὶ φύσει τινὲς οἱ μὲν δου-
 λαι, οἱ δὲ ἐλεύθεροι. 420
 4 Ὅτι ἐνίοι καὶ τὰ νόμον. δουλεύουσιν ἀδίκως, καὶ ὅτε οὐ
 ταυτὸν ἐστὶ δεσποτεία καὶ πολιτική, οὐδὲ πᾶσι ἡ ἀλή-
 λαις αἱ ἀρχαί. 423
 5 Ὅτε δὲ τις κτηνική καὶ φύσιν τοῖς οἰκονόμοις καὶ πολ-
 λιτικῶς, καὶ δι' ἡμᾶς αἰτίαν. 425
 6 Περὶ χρηματιστικῆς, τίς ἐστὶ, καὶ δεῖ πῶς. 412
 7 Χρηματιστικῆς διαίρεσις καὶ μέτρα. 431
 8 Οἰκονομικῆς μέρη, καὶ ποῖασ' δεῖ εἶναι τῆς καὶ τῶν
 οἰκονομικῶν ἀρετῶν. 434

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ-
 ΚΩΝ ΤΟ Β'.

- 1 Ὅτι ἐπεὶ πάντας πάντων κοινωνεῖν δεῖ τοῖς πολιτικῶν, οὐ-
 τε μὴδενός. 438
 2 Περὶ τῆς πόλεως τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας σωματικῆς
 κοινωνίας, ὅτε βλαβερὰ. 440
 3 Ὅτι ἡ Σωκρατική τῆς κτήσεων κοινωνία οὐκ ἀγα-
 θή. 443
 4 Τὰ πόλεως τῶν Σωκρατικῶν πολιτείαν τῶν ἐν τοῖς νόμοις
 λεκτῶν. 447
 5 Περὶ φαλαίου τῆς χαλκιδονίου πολιτείας, εἴ τι τυγχάνῃ
 καλῶς εἰρηκῶς ἢ μὴ καλῶς. 451
 6 Περὶ τῆς ἰπποδάμου πολιτείας, καὶ πότμον κινήσει
 νόμοι, καὶ πότις, καὶ πότις. 455
 7 Περὶ τῆς λακεδαιμονίων πολιτείας, ὅτε φαύ-
 λη. 459
 8 Περὶ τῆς κρητικῆς πολιτείας, ὅτε οὐκ ἀγαθὰ. 464

* *

- 9 Περὶ τῆς τῆς Καρχηδονίων πολιτείας, ὅτε φασ-
λη. 467
10 Περὶ τῆς Ἀρχιλευμενίων τὴν πόλιν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ἐπὶ-
πὸ τῆς νομοθετῶν. 469

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ-
ΚΩΝ ΤΟ Γ'.

- 1 Τί ποτε εἶναι πόλις, καὶ τῆς πολιτείας. 473
2 Πῶς χρὴ λέγειν τὴν πόλιν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ἐπὶ-
ραν. 476
3 Ὅτι οὐ τὴν αὐτὴν ἀρετὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ πολιτοῦ
αὐτοδαίον δεῖον. 477
4 Ὅτι πλείους δεῖον τὰς πολιτείας. 481
5 Πόσα πολιτεία, τί βασιλεία, καὶ ἀριστοκρατία, καὶ πο-
λιτεία, καὶ τὴν αἰσχύων πρὸς ἐκείνους. 483
6 Τίνας ὁρῶντες λέγουσι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρα-
τίας, καὶ τὴν τούτων δίκαιον. 485
7 Τί διὰ τὸ κύριον εἶναι τῆς πόλεως. 487
8 Ποίῳ ὑπὲρ χειρὸς νεμέσθαι χρὴ τὰς ἀρχάς. 491
9 Πῶς ἐν ταῖς πόλεσιν χρῆσθαι τοῖς λιαν ἀρετῇ διαφέ-
ρσι. 495
10 Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας διαφορᾶν. 497
11 Ὅτι αἰρετώτερον ταῖς πόλεσιν ἀριστοκρατία βασι-
λείας. 498
12 Περὶ παμβασιλείας, ὅτι βλαβερὰ. 502

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ-
ΚΩΝ ΤΟ Δ'.

- 1 Τὴν τῶ νομοθετῆτι ὑπόκεινται. 806

- 2 Ἀνακὲ Φαλαίωσις τῆς πόδῃ πολιτείας λόγων. 507
 3 Ὅτι δυοῖν ἢ μιᾷς εὐθιᾶς τῆς καλῆς σωεστικῆς πολι-
 τείας, αἱ ἄλλαι πᾶν εὐθιᾶς εἰσὶν. 509
 4 Διορισμὸς τῆς δημοκρατίας εἰδῶν. 510
 5 Ὀλιγαρχίας εἶδη. 515
 6 Ἐν τῇ πόδῃ τῆς δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας δια-
 φορῶν. 516
 7 Αἰσοκρατίας δύο εἶδη, πρῶτον πρῶτην. 518
 8 Τῆς νομιζομένης πολιτείας διορισμὸς. 518
 9 Τίνα ῥόπον γίνεσθαι ἢ καλυμμένην πολιτείαν, καὶ πῶς αὐ-
 τὴν δεῖ καλεῖσθαι. 520
 10 Τυραννίδος εἶδη. 522
 11 Τίς ἀρίστη πολιτεία, καὶ δεῖ τίνα αἰτεῖσθαι. 522
 12 Τίς πολιτεία τίσι, καὶ πῶς συμφέρει. 526
 13 Τὰ ὀλιγαρχικὰ σωφίσματα τῆς νομοθεσίας, καὶ πῶς ἐν
 ταύτῃ δημοκρατίας περὶ ταῦτ' αὐτὸν σφίλλοντι. 527
 14 Πόδῃ τῆς βουλευμένης καὶ τῆς κυρίου τῆς πολι-
 τείας. 529
 15 Ἡ πόδῃ ἀρχαῖς διαίσεις. 131
 16 Πόδῃ τῆς τῆς ἀρχῶν καὶ τῶν σάσεων. 534
 17 Ὅσοις ῥόποις εὐδέχεται εἶναι τὰ δικαστήρια. 535

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ-
 ΚΩΝ ΤΟ Ε΄.

- 1 Ἐκ τίνων γίνονται ἐν ταύτῃ πολιτείᾳ σάσεις. 537
 2 Ταῶν σάσεων ἀρχαὶ καὶ αἰτίαι. 539
 3 Ἐν τῇ τῆς διασάσεων αἰτίαι. 540
 4 Ἐκ τίνων συμβαίνει γίνεσθαι τὰς μεταβολὰς πόδῃ πᾶ-
 σας τὰς πολιτείας. 543

* * *

- 5 Τῶν δημοκρατίων αἱ μεταβολαὶ διὰ πῶς αἰτίας
γίγονται. 545
- 6 Διὰ πῶς αἰτίας μεταβάλλουσιν αἱ
ὀλιγαρχίαι. 547
- 7 Διὰ πῶς αἰτίας μεταβάλλουσιν αἱ
εισοκρατίαι. 550
- 8 Τὰς πολιτείας σώζοντα καὶ θόλυν. 552
- 9 Ἄπνα χρηρῆν ἢ μέλλοντες ἀρετὴν τὰς κυρίας ἀρ-
χάς. 556
- 10 Διὰ πῶς αἰτίας φθείρονται αἱ μοναρχίαι. 558
- 11 Πῶς σώζονται τυραννίδες. 565
- 12 Ὅτι ὀλιγαρχία καὶ τυραννὶς ὀλιγοχρόνιοι, καὶ ὅτι σω-
κράτης ἀμφοτέρω τῶν πολιτείας μεταβολὴν
οὐκ ὀρθῶς ἀπεφάνητο. 571

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙ- ΚΩΝ ΤΟ Ζ΄.

- 1 Προοίμιον πῶς τῆς πολιτείας ἐκείνην χρηρῆ καὶ κατασκευά-
σθαι, καὶ πρῶτον περὶ δημοκρατίας. 575
- 2 Τὰ κοινὰ, τῶς δημοκρατίας. 576
- 3 Πῶς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ, ἐξοισὶ τὸ ἴσον, ἀρεταί. 578
- 4 Πῶς διὰ κατασκευάζειν τὴν βελτίστην καὶ πρώτην ἡ-
μοκρατίαν, τῆς γεωργῶν καὶ νομέων. 579
- 5 Τὸ ὅσον τῆς δημοκρατίας νομοθέτου. 582
- 6 Τὰς ὀλιγαρχίας σώζοντα. 584
- 7 Πῶς χρηρῆν καὶ διαστάναι τὰς ὀλιγαρχίας. 585
- 8 Τὰ περὶ τῶν ἀρχῶν, πόσαι, καὶ τίνες, καὶ τίνων. 586

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟ' Η'.

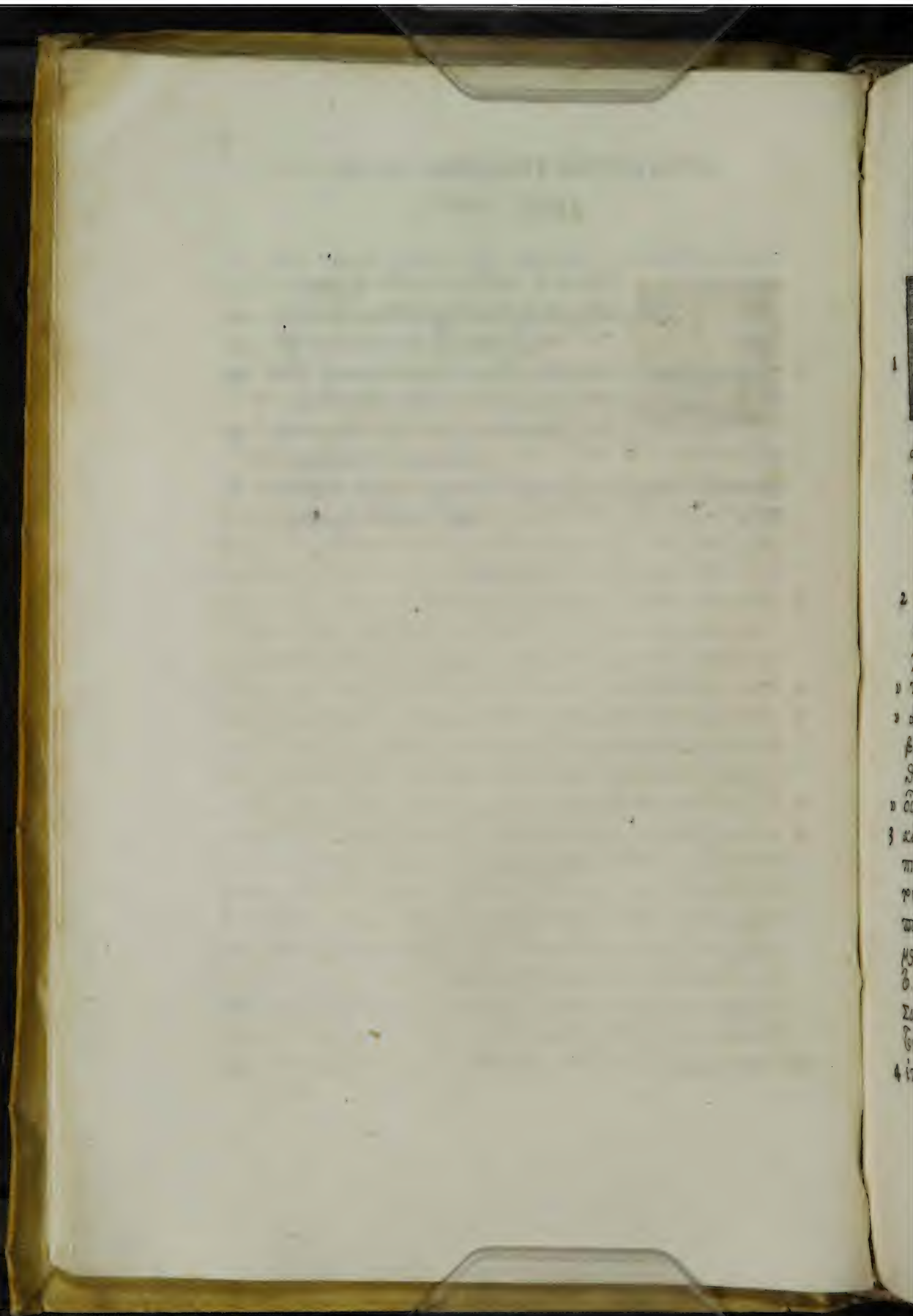
- 1 Οὗδ' μετ' ἀρετῆς αἰρετώτατος βίος. 591
2 Πότῳρον ὁ θεωρητικὸς αἰρετώτερος βίος, ἢ ὁ πρακ-
τικὸς καὶ πρὸς τὸ τέλος διὰ τὴν ἀρίστην πολιτείαν σω-
τείνεν. 593
3 Ὅπῃ ἡ ἀσπὴν οὐδαιμονία εὐδαιμονία καὶ πόλεως. 596
4 Γόσον τί πλεονέκτημα εἶναι διὰ τὴν πολιτείαν. 608
5 Ποῖα καὶ πόσην διὰ τῆς πόλεως εἶναι χώραν, καὶ
ποῦ. 600
6 Ποῦ τ' πρὸς τὴν διακρίσιν κοινωνίας τ' πόλεως. 601
7 Ποῖοις τὴν φύσιν εἶναι διὰ τὴν πολιτενομίαν. 602
8 Γόσον εὐδαιμονίαν αὐτὴ πόλις οὐκ αὐτὴ. 603
9 Ὅλα μέρη τῆς πόλεως. 604
10 Οὗ διὰ διηγεῖσθαι χωρὶς κατὰ γένη τὴν πόλιν, καὶ
πῶς. 606
11 Ποῖα διὰ τὴν εἶσιν εἶναι τῆς πόλεως, καὶ ὡς τεύχεσι πε-
ριβεβλημένη. 608
12 Ποῦ τὰ, φυλακτικὰ, καὶ ἀγορὰς καὶ συναίτια, καὶ ἱερὰ,
οἰκοδομητικὰ. 610
13 Ἐκ τίνων καὶ ἐκ τίνων διὰ συνιστάναι τὴν μέλλουσαν εἶσε-
σθαι πόλιν μακροτέρως. 612
14 Ὅπῃ ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κατανεῖν τὴν κατὰ μέρος
ἀρχὴν καὶ ἀρχιεῖς, καὶ τίνων τὸν νόμον διὰ τὴν σοφί-
αν διὰ. 614
15 Ποῖα διὰ εἶναι τὴν πόλιν ἀρετῆς. 617
16 Πότε καὶ ποῖοις τίναν ὄντας χρὴ ποιῆσαι πρὸς ἀλλή-
λους τὴν γαμικὴν ὁμιλίαν. 619
17 Γενεμελίαν τῆς πόλεως ποῖα πινὰ διὰ ἀγωγὴν ποιῆσαι
μέχρι τῆς ἐπὶ αἰτίας. 622

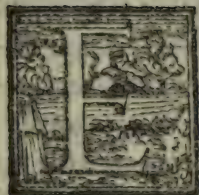
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΟ Θ΄.

- 1 Οἱ νόμοι δε τητέον πρὸς παιδείαν, καὶ ἱερίαν καὶ ἐνὶ πόλει ποιητέον. 625
- 2 Τί ἐστὶν ἡ παιδεία, καὶ πῶς χρὴ παιδευέσθαι. 625
- 3 Τίνα παιδευτέον εἶναι παῖδας. 626
- 4 Οὗτοί χρὴ εἶναι τῇ γυμναστικῇ, καὶ πῶς. καὶ πρὸς μουσικῆς, καὶ ὅτι εἶναι παῖδας τὴν μουσικὴν παιδευτέον. 628
- 5 Ἐπιπλήσεως λόγου, ὡς πῶς ἀδελφωσίν, ὡς ποιούσης τὴν μουσικῆς βαναύσοις. 634
- 6 Γόττον πάντας χρὴ εἶναι ἱερίαν ἀρμονίαν καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἢ διακριτέον. 636

τίλος.

612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

- ΠΕΙΔΗ' περιβρούμεθα λείπειν ἑσθλῶν ἡδυν, πρώτων αὖτ' ἢ σκεπτεῖν, τίνος ὅστις μέρος τὸ ἡθός. ὥς μὲν οὖν σωτόμως εἰπεῖν, δόξειεν οὐκ ἄλλης ἢ τῆς πολιτικῆς εἶναι μέρος. ἐστὶ δ' οὐδὲν ἐν τῇ πολιτικῇ δυνάτον περιεῖναι αὐτὸν τῷ ποιόν ἕνα εἶναι. λείπει δ' οἷον ἀπονδαῖον. τὸ δὲ ἀπονδαῖον εἶναι, ἐστὶ τὸ τῶν ἀρετῶν εἶναι. Δεῖ αὖτ' εἰς μέλει αὖτ' ἢ πολιτικῆς περιεῖναι, τὸ ἡθός εἶναι ἀπονδαῖος. μέρος ὅστις αὖτ' ὥς οἶκε καὶ ἀρχή, ἢ πόρῃ τὰ ἡθῶν περιεῖναι, τῆς πολιτικῆς. τὸ δ' ὅλον καὶ πᾶν ἐπὶ πᾶσι δικαίως δοκεῖ αὖτ' εἶναι ἢ περιεῖναι.
2. τεῖα, οὐκ ἡθικῶν, ἀλλὰ πολιτικῶν. Δεῖ αὖτ' ὥς οἶκε πρώτων ἑσθλῶν ἀρετῆς εἰπεῖν, τί τέ ὅστις καὶ ἐκ τίνων γίνεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἴσως ὀφείλεις εἰδέναι μὲν πᾶν ἀρετῶν. πῶς δὲ αὖτ' καὶ ἐκ τίνων μὴ εἰδέναι. οὐ γὰρ μόνον ὅπως εἰδῆσθαι μὲν τί ἐστὶ σκοπεῖται.
3. Δεῖ αὖτ' ἀλλὰ καὶ ἐκ τίνων ὅστις σκέψασθαι. ἅμα γὰρ εἰδῆσθαι βουλόμεθα καὶ αὐτοὶ εἶναι τοιοῦτοι. ὅστις δ' οὐδὲν δυνήσμεθα, εἰ μὴ εἰδῶμεν. καὶ ἐκ τίνων καὶ πῶς αὖτ'. ἀναγκαῖον μὲν οὖν εἰδῆσθαι, τί ὅστις ἀρετῆς. οὐ γὰρ ῥαδίον εἰδέναι τὸ ἐκ τίνων αὖτ', καὶ πῶς αὖτ' ἀναγκαῖον τὸ, τί ὅστις. ὥς πόρῃ οὐδ' αὖτ' ἡθῶν ἐπιστημῶν. οὐ Δεῖ δὲ λανθάνειν, οὐδ' εἰ πᾶσι πρὸς τὸν ἑσθλὸν ἡθῶν εἰρήνησι. πρώτως μὲν οὖν ἐνέχειρησε Πυθαγόρας πρὸς ἀρετῆς εἰπεῖν, οὐκ ὁρθῶς δὲ. τῶν γὰρ ἀρετῶν εἰς ἑκάστην ἀριθμὸς ἀνάστων, οὐκ οἰκείαν τῇ ἀρετῇ πᾶσι θεωρεῖν ἐπιήσασθαι. οὐ γὰρ ὅστις ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσότητος ἴσος. μετὰ ὅστις Σωκράτης ἐπιζητούμενος βέλπον καὶ ἑσθλὸν πᾶσι εἰπεν ἑσθλῶν ἡθῶν. οὐκ ὁρθῶς δὲ οὐδ' οὐτως. τῶν γὰρ ἀρετῶν ἐπιστήμας
4. ἐπεί. ὅστις δ' ὅστις εἶναι ἀδύνατον. αἱ γὰρ ἐπιστήμαι πᾶσαι με

τὰ λόγον. λόγος δὲ ἐν τῷ διανοητικῷ τῆς ψυχῆς γίνεσθαι μέ-
 νον. γίνονται οὖν αἱ ἀρεταὶ παρὰ καθ' αὐτῆς ἐν τῷ λογιστικῷ
 τῆς ψυχῆς μέρει. συμβαίνει οὖν αὐτῷ ἐπισήμως πρὸς τὴν
 τῆς ἀρετῆς ἀναίρεσιν τὸ ἀνάλογον μέρος τῆς ψυχῆς. ὥστε δὲ
 πρῶτον ἀναίρεται καὶ πάθος καὶ ἡδονή. διὸ οὐκ ὁρῶντες ἡμεῖς ταύ-
 τη τῆς ἀρετῆς. μετὰ τούτων δὲ πλάτων διέλετο τὴν ψυχὴν εἰς-
 τε τὸ λόγον ἔχον, καὶ εἰς τὸ ἄλογον ὁρῶν. καὶ ἀπέδωκεν ἐ-
 κείνου ἀρετῆς περὶ σκευῶν μετρίαν, καὶ αἰσῶν. 1
 μετὰ μὲν γὰρ ὥστε, οὐκ ἐπ' ὁρῶν. τὴν δ' ἀρετὴν κατέμεικεν εἰς
 τὴν προσημασία τὴν ἑαυτοῦ. οὐδὲν ὁρῶν, οὐδὲν οἰκείον. ἑαυτοῦ γὰρ τῆς ὄντων καὶ ἀληθείας λέγοντα οὐκ εἶδεν
 ἑαυτοῦ ἀρετῆς φράζειν. οὐδὲν γὰρ βούλῃ καὶ κείνῳ κρινόν. οὐ γὰρ
 μετὰ οὖν ἀδικοῦν ἡμεῖς καὶ οὐτως. ἐχόμενον δ' αὖ εἶναι με-
 τὰ τούτων σκευῶν, τὴν δὲ αὐτῶν λέγειν ἑαυτοῦ βούλων. πρῶ-
 » τον μὲν οὖν ἰδέναι δει, ὅτι πάσης ἐπιστήμης καὶ δυνάμεως ἐ-
 » στί τὸ τέλος καὶ τῆς ἀγαθόν. οὐδὲ μία γὰρ, οὐτ' ἐπιστήμη οὐτε 2
 » δυνάμις ἐνεκὴ κακοῦ ὄσιν. εἰ οὖν πασῶν τῶν δυνάμεων ἀγα-
 θόν τὸ τέλος, δὴ λανθάνει καὶ τῆς βελτίστης, βέλτιον αὖ εἶναι. ἀλ-
 λὰ μὲν ἡγετο πολυτελή, βελτίστη δὲ δυνάμις. ὥστε τὸ τέλος αὐ-
 τῆς αὖ εἶναι ἀγαθόν. ἑαυτοῦ ἀγαθὸν ἀρ' ὡς οἰκεῖν ἡμῖν λεκτέον.
 καὶ ἑαυτοῦ ἀγαθόν, οὐ τὸ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ ἡμῖν. ὅτι τὸ θεῶν
 ἀγαθόν. ἀλλ' ἑαυτοῦ μετὰ βούλων καὶ τέλος λόγος καὶ ἀλλοτρία
 ἡ σκέψις. ἑαυτοῦ τὸ πολιτικὸν ἀρ' ὡς ἡμῖν λεκτέον ἀγαθόν. πᾶ-
 λιν δὲ καὶ ὥστε διελθὲν δει ἑαυτοῦ ἀγαθόν πῶς λεγομένου. 3
 » γὰρ ὄσιν ἀπλοῦ. λέγεται γὰρ ἀγαθόν ἢ τὸ ἀριστον ἐν ἐκείνῳ
 » τῶ ὄντων, ὥστε δὲ τὸ δὴ τὴν αὐτοῦ φύσιν αἰρετόν, ἢ οὐτ'
 » ἄλλα μετὰ χρόνα ἀγαθὰ ὄσιν. ὥστε δὲ ὄσιν ἢ ἰδέα τ' ἀγαθόν, πό-
 τερὸν οὖν ἑαυτοῦ τῆς ἰδέας τῆς ἀγαθόν δει, ἢ οὐδ' ἄλλ' ὡς ἐκεί-
 νον ἐν ᾧ πασὶν ὑπάρχον ἀγαθόν. ἑτέρων γὰρ τῆς ἰδέας ὥστε δὲ
 εἶναι αὐτῶν. ἢ μὲν γὰρ ἰδέα, χωριστὴ καὶ αὐτὴ καθ' αὐτή. ὅτι δὲ
 κρινόν, ἐν ᾧ πασὶν ὑπάρχει. οὐκ ἐστὶ δὲ ταυτὸν τῷ χωριστῷ. οὐδὲ
 αὐτὸ τὸ χωριστὸν καὶ τὸ πεφυκὸς αὐτῷ καθ' αὐτὸ εἶναι, ἐν 4

- πᾶσιν ὑπάρχῃ. πότῳρον οὖν ἔσθ' ὅτι τοῦ διὰ λέγειν τ' ἀ-
 γαθὸν τῷ ἐνυπάρχοντι, ἢ οὐ, δὲ τί. ὅτι εἴτ' ὅτι μὲν τὸ κοι-
 νὸν ὡς ὁ ὀρεσμὸς καὶ ἡ ἐπαγωγὴ. ὁ δὲ ὀρεσμὸς, βούλεται πῶ
 ἐκείνου οὐσίαν λέγειν. ἢ π' ὅτι ἀγαθόν, ἢ ὅτι κακόν, ἢ ὅτι αὐ-
 ἄλλο ὡς. λέγει δὲ ὁ ὀρεσ, ὅτι τοῖον δ' ἀγαθὸν καὶ θάλασσαν ὁ ἐάν ἢ
 αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ αἰρετόν. τὸ δὲ ἐν ἀπασιν ἐνυπάρχον, ὁμοίον
 τῷ ὀρεσ ἔστιν. ὁ δὲ ὀρεσ λέγει, ὅτι ἀγαθόν. ἐπισήμη δὲ οὐ δὲ
 1 δυνάμει οὐδε μίαν λέγει ἔσθ' ὅτι τέλει τῇ αὐτῇ, ὅτι ἀγα-
 θόν. ἀλλὰ εἴτ' ὅτι μὲν ἀλλης δυνάμεως ἔστι θεωρητῆς. οὐτε γὰρ
 οἰκίαν. οὐτε ὁ οἰκοδόμος λέγει, ὅτι ἀγαθόν ἢ ὑγίεια, οὐ δὲ
 ἢ οἰκία, ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν, ὑγίαναι κτεῖ, καὶ ὡς ποιῇ. ὁ δ' οἰκία.
 δὴλον τοίνυν, ὅτι οὐ δὲ τῇ πολιτικῇ ἔσθ' ὅτι ἀγαθὸν λεκτέον
 τῇ κοινῇ. μία γὰρ ἔστι καὶ αὐτῇ τῇ κοινῇ ἐπισήμη. εἴτ' ὅτι
 δὲ οὐ μᾶς ὡς λέγειν. οὐτε δυνάμεως οὐτ' ἐπισήμης ὡς τέ-
 λειος. οὐ δ' ἀρὰ τῇ πολιτικῇ ἔστι τὸ ἔσθ' ὅτι κοινῇ ἀγα-
 2 θὸν λέγειν. τῇ κατὰ τὸν ὀρεσμόν, ἀλλὰ μὲν οὐ δὲ τῇ κατὰ
 πῶ ἐπαγωγῇ κοινῇ. δὲ τί; ὅτι ὅταν βουλώμεθα διὰ ξαί τε
 τῇ κατὰ μέρος ἀγαθῶν, ἢ τῷ ὀρεσμῷ δείκνυμεν, ὅτι ὁ αὐτὸς
 λόγος ἐφαρμόζεται πῶ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὡς εἴτ' ὅτι, ἐάν βου-
 λώμεθα διὰ ξαί ὅτι ἀγαθόν, ἢ τῇ ἐπαγωγῇ. οἷον ὅταν διὰ ξαί-
 μεν διὰ ξαί, ὅτι ἡ μεγαλοψυχία ἔστιν ἀγαθόν, φανερόν, ὅτι ἡ δι-
 καιοσύνη ἀγαθόν καὶ ἡ ἀνδρεία, καὶ ἀπλῶς αἰ ἀρεταί. ἢ δὲ
 μεγαλοψυχία ἀρετή. ὡς τε καὶ ἡ μεγαλοψυχία ἀγαθόν.
 3 ὁ δὲ δὴ ἔσθ' ὅτι κατὰ πῶ ἐπαγωγῇ κοινῇ ἀγαθὸν λεκτέον
 τῇ πολιτικῇ, ὅτι. τὰ αὐτὰ ἀδύνατα συμβῆσθαι, εἴτ' ὅτι καὶ
 τῷ κατὰ τὸν ὀρεσμόν ἀγαθῷ. ὅτι γὰρ ἀγαθόν, καὶ ἐν ταῦ-
 θ' ἐρεῖ. δὴλον τοίνυν, ὅτι ἔσθ' ὅτι ἀρίστον ἀγαθὸν λεκτέον ἐ-
 στί, καὶ ἀρίστον τῇ ἡμῖν ἀρίστον. τὸ δ' ὅλον ἰδοὶ αὐτὸς ὅτι οὐκ ἐ-
 στί μᾶς οὐτ' ἐπισήμης οὐτε δυνάμεως τὸ ἔσθ' ὅτι παντὸς ἀ-
 γαθὸν σκοπεῖν. δὲ τί; ὅτι τ' ἀγαθόν ἐν πάσαις ταῖς κατηγο-
 ρείαις ἔστι. καὶ γὰρ ἐν τῷ πῶ, καὶ ἐν τῷ ποιῶ. καὶ ἐν τῷ πρῶ, καὶ πότε
 4 καὶ πρὸς τί, καὶ πῶς, καὶ ἀπλῶς ἐν πάσαις. ἀλλὰ μὲν ἐπὶ τῷ

ἀγαθόν, ἐν μὲν ἰατρικῇ ὁ ἰατρὸς οἶδεν. ἐν δὲ κυβερνητικῇ, ὁ κυβερ-
 νῆτης. ἐν ἐκείνῃ δὲ ἕκαστος. πότε μὲν γὰρ διὰ τὴν μέν, ὁ ἰατρὸς οἶ-
 » δε. πότε δὲ διὰ τὴν κυβερνήτης. ἐν ἐκείνῃ δὲ τὸ πότε ἀγα-
 » θόν, ἕκαστος τὸ καθ' αὐτὸν εἰδήσει. οὐτε γὰρ ὁ ἰατρὸς εἰς τὴν κυ-
 βερνητικὴν ἀγαθόν πότε εἰδήσει, οὐτε ὁ κυβερνήτης τὸ ἐν ἰατρι-
 κῇ. οὐκ ἄρα οὐδ' οὕτως ἑκάστῳ τῶν κεινῶν ἀγαθοῦ λεκτέον. τὸ
 γὰρ πότε ἐν πάσι κεινόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρὸς τι ἀγα-
 θόν καὶ τὸ κατὰ τοὺς ἄλλους κατηγορίας, κεινὸν μὲν ἅπασιν. 1
 οὐδὲ μᾶλλον εἰς τὸν οὐτε διωάμεως οὐτ' ἐπιστήμης εἰπεῖν ἑκάστῳ
 τῶν ἐκείνῃ πότε ἀγαθόν. οὐδ' αὖτῃς πολιτικῆς ἑκάστῳ τῶν
 κεινῶν ἀγαθοῦ λέγειν. ἑκάστῳ τῶν ἀγαθῶν ἄρα καὶ ἑκάστῳ τῶν
 » ἀρίστων, καὶ ἑκάστῳ τῶν ἡμῖν ἀρίστων. ἴσως δὲ οὐδὲ διὰ βουλό-
 » μενόν. ἡ δεικνύουσι μὴ φανόροις πρὸς αἰτίμασι χρῆσθαι.
 » ἀλλ' ἑκάστῳ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανόροις. καὶ ἑκάστῳ τῶν νοητῶν
 τοῖς αἰσθητοῖς. καὶ τοῦτο γὰρ φανόριστα. ὅταν οὖν ἑκάστῳ ἀ-
 » γαθοῦ ἐν χειρὶ πότε λέγειν, οὐ λεκτέον ὅτι ἑκάστῳ τῶν ἰδέας λέ- 2
 γειν. καὶ τοῖς οἰοντάμεν δὲ εἶναι ὅταν ἑκάστῳ τῶν ἀγαθῶν λέγωσιν, ὅ-
 πῳ τῆς ἰδέας διὰ λέγειν, ἑκάστῳ γὰρ τῶν μάλιστα ἀγαθῶν φα-
 σι εἶναι λέγειν. αὐτὸ δὲ ἕκαστον μάλιστα ὅτι τὸ τοιοῦτον. ὥστε μά-
 λιστα αὖτ' εἰ ἀγαθόν ἢ ἰδέας οἰοντάμεν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος, ἀλη-
 θὴς μὲν ὅτι ἴσως, ἀλλ' οὐχ ἢ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ ἢ δυνάμει, ὅ-
 » πῳ ἢς νῦν ὅτι ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἑκάστῳ τοῦτο σκοπεῖν τ' ἀγαθόν,
 » ἀλλὰ τῶν ἡμῖν ἀγαθῶν. οὐδεμίαν γὰρ οὐτ' ἐπιστήμην οὐτε δυνά-
 » μιν ἑκάστῳ τῶν πλείονος λέγει ὅτι ἀγαθόν, ὥστε οὐδ' ἢ πολιτικῇ. 3
 » διό οὐχ ἑκάστῳ τῶν κατὰ τὴν ἰδέαν ἀγαθῶν τὸν λόγον ποιεῖ-
 » ται. ἀλλ' ἴσως φησὶ, τοῦτο τ' ἀγαθὸν ἀρχὴ ἢ χρηστὸς μένος ὁ πό-
 » τῃς καὶ θάνατος, ἐκ τούτων πρὸς ἄς ὁρᾷ, οὐδ' ἄλλως ὁρᾷ. διὰ
 γὰρ τοὺς ἀρχαίους οἰκείας λαμβάνειν. ἄρ' ἔστι γὰρ εἰς βελόμενος
 εἰς ἔτινον, ὥς δυοὶν ὁρθαῖς ἴσας ἔχον διῆξαι, λάβοι ἀρχὴν ὅπ-
 » ῃ ψυχὴ ἀθάνατος, οὐ γὰρ οἰκεία. διὰ δὲ τὴν ἀρχὴν οἰκείαν εἶναι
 » καὶ σωτηριώδην. νῦν δὲ καὶ αὐτὸ τῶν ψυχῶν εἶναι ἀθάνα-
 » τόν, δείξει τις δυοὶν ὁρθαῖς ἴσας ἔχον τὸ ἔτινον. ὁμοίως δὲ καὶ 4

ΗΘΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ, ΤΟ Α΄.

ὡδὲ τῶ ἀγαθῶν ἔστι θεάσασθαι τὰ ἄλλα αὐτῶν καὶ τὴν ἰ-
 δέαν ἀγαθοῦ. διὸ οὐκ οἰκίσαν ἀρχὴν εἶναι τοῦτον τ' ἀγαθοῦ. οὐκ
 ὁρῶν δὲ οὐδ' ὁ σωκράτης ἐπισήμας ἐποίει τὰς ἀρετὰς. ἐκεῖ-
 νος γὰρ οἱ δὲν ὡς δὲ εἶναι μάτην εἶναι. ἐκ δὲ τῶν ἀρετῶν ἐπισή-
 μας εἶναι, σωκράτης αὐτῶν ἀρετῶν μάτην ἔ-
 ῃ. διὰ τὸ, ὅτι τῶν
 τῶν ἐπισημῶν συμβαίνει ἅμα εἰδέναι, τὴν ἐπισήμην τί ἐστὶ, καὶ
 εἶναι ἐπισήμους. εἰ δ' ἰατρικῶν πρὸς οἷδε τί ἐστὶ, καὶ ἰατρὸς οὐκ οἶ-
 1 δέως ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐπισημῶν. ἀλλ' οὐκ ὡδὲ
 τῶν ἀρετῶν ἔστιν συμβαίνει. οὐ γὰρ εἴς τις οἶδε τὴν δικαιοσύνην
 τί ἐστὶν, οὐδέως δίκαιός ἐστιν, ὡς δ' αὐτὸς καὶ πῶς τῶν ἄλλων. συμ-
 βαίνει οὖν καὶ μάτην τὰς ἀρετὰς εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἐπισή-
 2 μους. Ἐπειδὴ ἡ πόλις τῶν δυνάμεων περὶ αὐτῶν λέγειν τ'
 » ἀγαθὸν ποσάχως λέγεται. ἐστὶ δ' αὖ τῶ ἀγαθῶν, τὰ μὲν τίμα.
 τὰ δ' ἐπαινετά. τὰ δὲ δυνάμεις. τὸ δὲ τίμον λέγω, τὸ τοιοῦ-
 3 τόν, τὸ θεῖον, τὸ βέλτιον. οἷον ψυχὴν νοῦς, τὸ ἀρχαιότατον. ἢ ἀρ-
 4 χή. τὰ τριαῦτα. τίμα δ' ἐφ' οἷς ἡ πόλις. τοῖς δὲ τοιοῦτοις πᾶσι
 τὴν ἀκλουθεῖ. οὐκ οὐ καὶ ἡ ἀρετὴ τίμον, ὅταν γὰρ δὴ ἀπ'-
 αὐτῆς ἀπονδαίος ἡς γλύνεται. ἡ δὲ γὰρ οὐτος εἰς τὸ τῆς ἀρε-
 τῆς ὁρᾶται. τὰ δ' ἐπαινετά, οἷον ἀρεταί. ἀπὸ γὰρ τῶ κατ'-
 αὐτῶν περὶ ἑαυτοῦ εἶναι γίνετα. τὰ δὲ δυνάμεις, οἷον ἀρ-
 χή. πλοῦτος. ἰσχύς. καὶ ἄλλος τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ ἀπονδαίος οὐ αὐ-
 δύνηται χρῆσθαι καὶ ὁ φαῦλος κακῶς. διὸ δυνάμει τὰ
 τριαῦτα καλουμένη ἀγαθὰ. ἀγαθὰ μὲν δὲ εἰσι. δοκιμάζεται
 3 γὰρ τῇ τῆς ἀπονδαίος αὐτῶν ἡ κατὰ χρῆσει, οὐ τῇ τῆς φαύλου.
 » τοῖς δ' αὖ τοῖς τοιοῖς συμβέβηκεν ἀγαθοῖς καὶ τὴν τύχην τῆς
 » γλύνεως αὐτῶν αἰτία εἶναι, ἀπὸ τύχης γὰρ καὶ πλοῦτος γί-
 » νεται καὶ ἀρχὴ καὶ ὅλως ὅσα εἰς δυνάμεις τὰ εἶναι. λογ-
 » πόν δὲ καὶ τέταρτον τῶ ἀγαθῶν τὸ σωστικόν καὶ ποιητικόν ἀ-
 γαθόν. οἷον γυμνάσιον ὑγιεινόν καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. ἀλλ' ἔ-
 4 τε καὶ ἄλλων ἔχει τ' ἀγαθὰ διαίρεσιν. οἷον ἔστι τῶ ἀγαθῶν,
 τὰ μὲν πάντη καὶ πάντως αἰρετά. τὰ δ' οὐ. οἷον, ἡ μὲν δικαιο-
 4 σύνη καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταί, καὶ πάντη καὶ πάντως αἰρεταί. ἡ

ρίς δὲ καὶ πλοῦτος καὶ δύνάμις καὶ τὰ βλαύτα, οὐτε πάν-
 τη οὐτε πάντως. ἐπὶ καὶ ἄλλως. τῆς γὰρ ἀγαθῶν, τὰ μὲν ὄντι
 τέλη. τὰ δ' οὐ τέλη. οἷον, ἡ μὲν ὑγίεια, τέλος. τὰ δὲ τῆς ὑγείας
 εὐεκεν, οὐ τέλη. καὶ ὅσα οὕτως ἔχει, βούλων αἰεὶ τὸ τέλος βέλ-
 » πον. οἷον ὑγίεια βέλτιον ἢ τὰ ὑγιεινά. καὶ ἀπλῶς αἰεὶ καὶ ὁ-
 » λου ἄριστον βέλτιον, οὐ εὐεκεν καὶ τὰ ἄλλα. πάλιν αὐτῆς τῆς
 » τελῶν, βέλτιον αἰεὶ τὸ τελειότερον ἢ ἀπλοῦς. τελειότερον δὲ ὄντι οὐ
 » πρᾶξις καὶ μὲν οὐ μὴ οὐκ ἐπὶ περὶ δεόμεθα. ἀπλῶς δὲ, οὐ
 πρᾶξις καὶ μὲν οὐ μὴ οὐκ ἐπὶ περὶ δεόμεθα. οἷον, τῆς δικαιοσύνης
 μὲν μόνον πρᾶξις καὶ μὲν οὐ μὴ οὐκ ἐπὶ περὶ δεόμεθα, τῆς δὲ δι-
 δακμονίας πρᾶξις καὶ μὲν οὐ μὴ οὐκ ἐπὶ περὶ δεόμεθα. ἄριστον
 ἄρ' ὄντι τὸ ἀρετὴν ἢ μὴ ὁ ζῆλος μὲν. ὁ δὲ τέλος τέλειον. τὸ δὲ
 δὴ τέλειον τέλος ἀγαθόν ὄντι. καὶ τὸ τέλος τὸ ἀγαθόν. μετὰ
 τῶν τῶν πᾶσι τὸ ἀρετὴν διὰ σκοπεῖν. πότῳ οὕτως ὡς
 καὶ αὐτῶν σωφροσύνης καὶ μὲν οὐ μὴ οὐκ ἐπὶ περὶ δεόμεθα. ἄλλ' ἄπο τῶν. ἔστι γὰρ ἀρετὴν ἐπὶ
 » δὴ ὄντι τέλος, τέλειον. τὸ δὲ τέλειον τέλος ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, 2
 » οὐδὲν αὐτῶν ἄλλο δὲ εἶναι, ἢ διδασκονία. τὴν δὲ διδασκονίαν
 » ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν συντίθεται. ἐάν δὴ τὸ βέλτιον σκοπεῖν
 καὶ αὐτῶν σωφροσύνης, αὐτῶν ἔστι αὐτῶν βέλτιον. αὐτῶν γὰρ βέλ-
 τιστον ἔστι. οἷον τὰ ὑγιεινά θείας καὶ τὴν ὑγίαν, σκοπεῖν τὴν βού-
 λων πάντων βέλτιστον. βέλτιστον, δὲ ὄντι ὑγίαν. εἰ δὴ βούλων πάν-
 των βέλτιστον, καὶ αὐτῶν αὐτῶν βέλτιστον, ἄριστον δὴ συμβαίνει.
 οὐ δὴ ἴσως γε οὕτω σκεπτόμενον τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ἄρ' ὡς οὕτως,
 οἷον, χωρὶς αὐτῶν, ἢ καὶ ἄριστον ἄριστον. ἡ γὰρ διδασκονία ὄντι 3
 ἐκ πᾶν ἀγαθῶν συγκειμένη. τὸ δὲ ὅτι ἀνὰ ἀγαθῶν συγκείμεναι,
 σκοπεῖν εἰ τὸ ὅτι βέλτιον, ἄριστον. οὐ γὰρ ὄντι ἄλλο ἢ χωρὶς
 βούλων ἢ διδασκονία, ἀλλὰ τῶν. ἀλλ' ἄρ' ὡς οὕτω σίπως ὁρ-
 θῶς αὐτῶν σκοπεῖν συγκρίνων τὸ ἀρετὴν, οἷον αὐτῶν τὴν δι-
 δασκονίαν τὴν ἐκ τῶν τῶν ἀγαθῶν οὕτω, συγκρίνων περὶ
 ἄλλα, ἀλλ' ὄντι αὐτῶν ἐν αὐτῶν ἐνόντα, οὕτως τὸ ἀρετὴν σκοπεῖν, ὅρ-
 θῶς αὐτῶν σκοπεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀπλοῦς τὸ ἀρετὴν, ὁ ζῆλος μὲν
 ἢ ὡς. οἷον λῆξις αὐτῶν εἶναι ἀρετὴν τὴν φρόνησιν ἀπάντων τῶν 4

ἀγαθῶν καὶ ἐν συγκρινομένοις. ἀλλ' ἴσως οὐχ οὕτω ζητη-
 τέον ὅτι τὸ ἀρετὸν ἀγαθόν. τὸ γὰρ τέλειον ζητῆμεν ἀγαθόν. ἡ
 δὲ φρόνησις μόνη οὕσα, οὐ τέλειον. οὐκ ἀρ' αὖτε τὸ ἀρετὸν ὁ
 ζητῆμεν. οὐ δὲ τὸ οὕτως ἀρετὸν. μετὰ τίνων ὅμως ἔχει τ' ἀγα-
 θὰ ἄλλω διαίρεσιν. ἐστὶ γὰρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μέν, ἐν ψυχῇ,
 οἷον αἰσθητὰ. τὰ δ' ἐν τῷ σώματι, οἷον ὑγίεια, κάλλος. τὰ δὲ,
 ἐκτὸς, πλούτος, ἀρχὴ, τιμὴ, ἢ εἴ τι ἄλλο τῶν βιοούτων. τούτων
 I δὲ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ βέλτεστα. τὰ δ' ἐν ψυχῇ ἀγαθὰ διώρισαι
 εἰς τρία, εἰς φρόνησιν, εἰς ἀρετὴν, καὶ ἡδονὴν. ἡ δὲ τίνων τὸ με-
 τὰ ὅμως ὁ καὶ λίγιστον πάντες, καὶ δοκεῖ καὶ τέλος τῶν ἀγα-
 θῶν. καὶ τελειότατον εἶναι ἡ δὲ δαίμωνία. καὶ ὅμως τὸ
 φαμὲν εἶναι τὸ οὐ πρέσβειον καὶ οὐ ζῆλον. τὸ δὲ τέλος ὅστις οὐχ
 ἀπλοῦν, ἀλλὰ διπλόν. ἐνὶ μὲν γὰρ ὅτι τὸ τέλος, αὐτὴ ἡ ἐν ὁρ-
 ρα καὶ ἡ χρῆσις, οἷον τῆς οὐσίας. καὶ ἐστὶ γὰρ ἡ χρῆσις αἰρετώ-
 τος τῆς ἐξέως. τέλος δὲ ἡ χρῆσις. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οὐλοῦν
 2 ἔχειν πῶς ὅτι μὴ μέλων ὁρατὸν, ἀλλὰ μνῆν. ὁμοίως δὲ καὶ
 ἐπ' αἰσθητῶν καὶ τῶν ποιούτων, ὡς ἀρ' αὖτε καὶ ἡ χρῆσις καὶ ἔξω
 εἶναι, αἰσθητὸν καὶ αἰρετὸν τὸν ὁρ' αὖτε τῆς ἐξέως. ἡ γὰρ
 χρῆσις καὶ ἡ ἐν ὁρ' αὖτε τέλος. ἡ δὲ ἔξω, τῆς χρῆσεως εὐνοία.
 μετὰ ὅμως τίνων τῶν ἐν ὁρ' αὖτε σκοπῇ ὡς τῶν ἐπιστημῶν πα-
 σῶν, ὅτι τῶν οὐκ ἄλλω μὲν ποιούτων οἰκίαν. ἄλλω δὲ απο-
 δαίαν οἰκίαν, ἀλλὰ πῶς οἷος δομικῶν. καὶ οὐ ποιητικῶν οἰ-
 κηδόμων, ἡ τούτου ἀρετὴ τῆς αὐτοῦ τούτου ποιητικῆς. ὁμοίως
 3 καὶ ὡς τῶν ἄλλων ἀπάντων. μετὰ ὅμως τίνων ὁραμὲν, ὅ-
 τι οὐθενὶ ἄλλω ἢ ψυχῇ ζῶμεν. ἐν ψυχῇ δὲ ὅστις ἀρετὴ. τὸ
 αὐτὸ γὰρ φαμὲν πῶς, πε ψυχῇ πρῶτον, καὶ πῶς τῆς ψυχῆς
 ἀρετῶν. ἀλλ' ἡ μὲν ἀρετὴ ἐν ἐκείνῳ ὅμως ποιεῖ, οὐ ὅστις ἀρε-
 τῇ. ἡ δὲ ψυχὴ καὶ τ' ἄλλα μὲν. ψυχῇ δὲ ζῶμεν. ὅτι πῶς τῆς
 » ψυχῆς ἀρετῶν ἀρ' αὖτε ζῆσομεν. τὸ δὲ γὰρ οὐ ζῶν καὶ οὐ πρέσ-
 » τειν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ δὲ δαίμων ἐν λίγιστον. τὸ ἀρ' αὖτε δαίμων-
 » νείν καὶ ἡ δὲ δαίμωνία, ἐν ὅς οὐ ζῶν ὅτι, τὸ δ' οὐ ζῶν, ἐν ὅς καὶ
 4 τῶν ἀρετῶν ζῆν. τῶν ἀρ' αὖτε τέλος καὶ ἡ δὲ δαίμωνία καὶ δ' ἀρετὸν.

» ἐν χρήσει τῶν αὐτῶν καὶ ἐν ὁρμαίᾳ τέλους ἢ οὐδαιμονία.
 » ὧν γὰρ ἕξιν καὶ χρῆσις, ἢ χρῆσις καὶ ἢ ἐν ὁρμαίᾳ τέλους. τῆς δὲ
 ψυχῆς ἢ ἀρετῆς, ἕξιν ὅστις. ἐστὶ δὲ ἢ ἐν ὁρμαίᾳ καὶ ἢ χρῆσις αὐτῆς
 τῆς ἀρετῆς. ὥστε τέλος αὐτῆς ἢ ἐν ὁρμαίᾳ καὶ ἢ χρῆσις αὐτῆς.
 ἢ οὐδαιμονία ἀρὰ εἴη αὐτῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ἔλκω. ἐπειδὴ
 πρὸς τὸ ἀρετὸν ἀγαθόν ὅστις, ἢ οὐδαιμονία καὶ αὐτῆς τέλους, ἐ-
 ν ὁρμαίᾳ ζῶντος αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν οὐδαιμονία αὐτῆς εἴη. καὶ
 ἐχομεν τὸ ἀρετὸν ἀγαθόν. ἐπεὶ γὰρ ὅστις ἢ οὐδαιμονία τέλειον
 » ἀγαθόν καὶ τέλος, οὐ δὲ ὅστις διὰ λαμβάνειν, ὅτι καὶ ἐν τελείῳ
 » ἔσται. ὅτι ἔσται ἐν παύσει. οὐ γὰρ ὅστις οὐδαιμονία. ἀλλ' ἐν αὐ-
 » τῇ. οὐ γὰρ ὅτι τέλος. οὐ δὲ ἐν χρόνῳ καὶ ἀτελείᾳ. ἀλλ' ἐν τελείῳ.
 » τέλος δὲ αὐτῆς χρόνος, ὃν ἀνθρώπου βίῳ. καὶ γὰρ λέγεται ὁρ-
 » μῶς πρὸς τοὺς πολλοὺς, ὅτι διὰ τὸν οὐδαιμονία ἐν τῷ μεγίστῳ
 » χρόνῳ τῆς βίης κρῖναι, ὥσθ' ὅτι τὸ τέλος εἶναι καὶ ἐν χρόνῳ τελείῳ
 καὶ ἐν ἀνθρώπῳ. ὅτι δὲ ἐν ὁρμαίᾳ ὅστις, ἴδιον αὐτῆς καὶ ἐν τῷ ὅθι. ἐν
 τῇ ῥῆσιν ὕπνοις, ὅτι εἴπῃ κατὰ τὸν δόξαν εἶς, τὸν τοιοῦτον οὐ πάν-
 » ταν λόγον ἀλίσκῃ οὐδαιμονία εἶναι. ὅτι γὰρ ἔλκω αὐτῆς ὑπάρ-
 » χει. ἀλλὰ τὸ ἔλκω αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν οὐχ ὑπάρχει, ὅτι
 κατὰ τὴν ἐν ὁρμαίᾳ. μετὰ ὅτι τὸ μέλλον λέγεσθαι αὐτῆς
 λίαν δόξαν οἰκίον εἶναι τῷ οὐτε μακρὰν ἀπέχον. οἷον ἐπεὶ
 δὴ πρὸς ὅστις. ὥς δοκεῖ μέριον πρὸς τῆς ψυχῆς, ὃν προφύμεθα ὅτι
 λαμβάνειν θρεπτικόν. ὅτι γὰρ ὁ λόγος ὅστις εἶναι. ὅτι γὰρ λίαν
 ὁρμαίνον ἀδυνατῶν προφύμεθα ὅτι. ὥστε δὴ λαν, ὅτι τῆς ἐμ-
 ψύχων ὅστις τὸ προφύμεθα. εἰ δὲ τῆς ἐμψύχων, ἢ ψυχῆς αὐτῆς αἰ-
 » τία. τῆς δὲ ψυχῆς, τῶν μετὰ τῆς μοίρας, οὐδὲν αἶτιον αὐτῆς
 τῆς προφύμεθα, οἷον τὸ λογιστικόν, ἢ τὸ θυμικόν, ἢ τὸ αἰσθη-
 τικόν. ἄλλο δὲ ἢ πρὸς τῶν, ὃν οὐδὲν ἐχομεν οἰκίον τῶν ὁρ-
 » μαίνον, ἢ θρεπτικόν. πρὸς αὐτῆς εἶποι. πρὸς τῶν καὶ
 τῶν τῆς μοίρας τῆς ψυχῆς ὅστις ἀρετῆς, εἰ γὰρ ὅστις, δὴ λαν ὅ-
 » τι καὶ ταύτῃ δεικνύει ἐν ὁρμαίᾳ. τῆς γὰρ τελείας ἀρετῆς ἢ ἐ-
 ν ὁρμαίᾳ οὐδαιμονία. εἰ μὲν οὖν ὅστις ἀρετῆς τῶν, ἢ μὴ ὅστις, ἀλ-
 » λος λόγος. εἰ δὲ ἀρὰ ὅστις, οὐκ ἔστι ταύτης ἐν ὁρμαίᾳ. ὧν γὰρ μὴ

ἩΘΙΚΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ, ΤΟ Α΄.

ἔστιν ὁρμή, οὐδ' αὐδ' ῥεῖα τούτων ἔστι. οὐκ οἶκε δὲ εἶναι ὁρμή
 ἐν τῷ μορίῳ τούτῳ, ἀλλ' ὁμοῖον οἶκεν εἶναι τῷ πυρί. καὶ γὰρ
 ἐκείνῳ, ὅπ' αὐτὸ ἐμβάλησ, καὶ τὸ ἀναλώσει καὶ εἰ μὴ ἐμβάλης, οὐκ
 ἔχει ὁρμὴν πρὸς τὸ λαβεῖν. οὕτω γὰρ ἄνθρωπος τὸ μῆλον τῆς ψυ-
 χῆς ἔχει. αὐτὸ μὲν γὰρ ἐμβάλης τῷ φλέ, μὲν φέ. αὐτὸ δὲ μὴ ἐμβάλης
 τῷ φάσ, οὐκ ἔχει ὁρμὴν τῷ φέειν. διὸ οὐδ' αὐδ' ῥεῖα, οὐ μὴ δὲ
 ὁρμή. ὥστ' οὐδὲν σιωδρῇ τὸ μῆλον ἄνθρωπος πρὸς οὐδαιμο-
 νίαν. μετὰ ταῦτα τῶν λεκτέων αὐτὸς εἴη, τίς ἔστιν ἡ ἀρετή. ἐπεὶ πόρ-
 ῃ τὰς τῆς αὐδ' ῥεῖας ἔστιν ἡ οὐδαιμονία. ὥς μὲν οὖν ἀπλῶς εἴ-
 πειν, ἔστιν ἡ ἀρετή, ἔστι ἡ βελτίστη. ἀλλ' ἴσως οὐχ ἰκανὸν οὕτως
 ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ σαφέστερον διορίσαι δεῖ. πρῶτον μὲν ἐν
 λεκτέῳ ἡ αὐδ' ῥεῖα τῆς ψυχῆς, ἐν ἣ ἐγγίνεται. οὐ τίς ἔστιν ἡ ψυχὴ.
 ἡ αὐδ' ῥεῖα μὲν γὰρ τούτου ἄλλος λόγος. ἀλλ' ὥς τύπῳ διελέσθαι.
 ἔστι δὲ ἡ ψυχὴ ὡς φανερὸν εἰς δύο μέρη διηρημένη, εἰς τε λόγον ἑ-
 ρην, καὶ ἄλογον, ἐν μὲν γὰρ δὴ τῷ λόγον ὁρῶντι ἐγγίνεται, φρό-
 νησις, ἀγχινοία, σοφία, δὴ μάθεια, μνήμη, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν
 δὲ τῷ ἄλογῳ, αὐτὸ αἰσθάνεσθαι, λεγόμενα, σωφροσύνη, δι-
 καιοσύνη, αἰσθάνεσθαι καὶ ὅσα ἄλλα τῷ ἔσθαι δόξαν ἔστιν ἐπαινε-
 τὰ εἶναι. καὶ τὰ γὰρ ταῦτα ἐπαινετὰ λεγόμενα. καὶ τὰ δὲ τῶν
 τῶν τὸν λόγον ἔχοντος, οὐδεὶς ἐπαινεῖται. οὐτε γὰρ ὅτι σφόδρα
 οὐδεὶς ἐπαινεῖται, οὐτε ὅτι φρόνιμος, οὐδ' ὅλως καὶ τῶν
 τῶν οὐδ' ἔστιν. οὐδὲ δὴ τὸ ἄλογον εἶναι ἡ ὑπέρβουλον ἔστι καὶ
 ὑπηρετεῖ, τῷ λόγον ἔχοντι μορίῳ. ἔστι δὲ ἡ ἀρετὴ ἡ δικαία ἡ αὐ-
 τὴ αἰσθάνεσθαι καὶ ὑπερβολῆς φθειρομένη. ὅπ' δὲ ἡ αὐδ' ῥεῖα καὶ ἡ
 ὑπερβολὴ φθείρει, τῶν τῶν ἔστι ἐκ τῆς ἡθικῆς. δεῖ δὲ ἡ αὐδ' ῥεῖα
 τῶν ἀφανῶν τοῖς φανέροις μαρτυροῖς χρῆσθαι. οὐδέ τις γὰρ
 ἡθικὴ μαρτυροῖς ἴδωι αὐτῆς. πολλὰ γὰρ γινόμενα φθείρεται ἡ
 ἰσχὺς. ὀλίγον τε ὡσαύτως. ἐπὶ τε κατὰ τὴν καὶ σιπῶν ὡσαύτως.
 πολλὰ γὰρ δὴ γινόμενα, φθείρεται ἡ ὑγίεια. ὀλίγων τε ὡ-
 σαύτως. συμμέτρων δὲ γινόμενα σώζεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ὑγίεια. ὁ-
 μοίως δὲ τῶν συμμέτρων καὶ τῶν σωφροσύνης καὶ τῶν αἰ-
 σθάνεσθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. ἐὰν μὲν γὰρ ἴσως ἴσως ποιήσῃς

ἄφοβον ὥς τε μὴ δὲ τοὺς θεοὺς φοβεῖσθαι, οὐκ ἀνδρείος, ἀλλὰ
 μαρινόμενος. αὐτὸ δὲ φοβούμενον πάντα, δειλός. ἀνδρείος
 ἄρ' ἔστι, οὐτὶς ὁ φοβούμενος πάντα, ὅτε ὁ μηδὲν ταῦτ' ἄρ' αὖ
 καὶ αὖξαι καὶ φθείρει τὴν ἀρετὴν. καὶ γὰρ οἱ λίαν φόβοι καὶ
 πάντες, φθείρουσι καὶ οἱ περιμηδὲν δὲ, ὁμγίως. ἔστι δ' ἡ ἀνδρία
 ποδὶ φόβου. ὥς τε οἱ μέτριοι φόβοι αὖξαι τὴν ἀνδρίαν. ὑπὸ
 τῷ αὐτῷ ἄρ' αὖ καὶ αὖξεται καὶ φθείρεται ἡ ἀνδρία. ὑπὸ φόβου
 δ' ἄρ' αὖ πάχουσιν. ὁμγίως ἢ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταί. ἐπ' οὐ μένον
 τοῖς τοιούτοις τὴν ἀρετὴν ἀφορίσειεν ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ λυπῇ καὶ
 ἡδονῇ. διὰ μὲν δ' τὴν ἡδονὴν, τὰ φάσκειν περὶ τοῦ μετρίου. διὰ δὲ τὴν
 λυπῇν, τὴν κακῶν ἀπεχόμεθα. ὁλῶς τε οὐκ ἔστι λαβεῖν ἀρετὴν
 καὶ κακίαν ἀπὸ λυπῆς καὶ ἡδονῆς. ἐστὶν οὖν ἡ ἀρετὴ ποδὶ ἡ-
 δονῆς καὶ λυπῆς. ἡ δ' ἡθικὴ ἀρετὴ ἐν τε ὑδενταῖς ἐπὶ πονημίᾳ
 ἔχει. εἰδὲ παρὰ γράμμα λέγοντα τὴν ἀλήθειαν ὥς ἔχει σκο-
 πῆν, εἰδὲ δι' ὅσως. τὸ γὰρ ἡθὺς ἀπὸ τῆς εἰδοῦς ἔχει τὴν ἐπὶ πονη-
 μίαν. ἡθικὴ γὰρ καλεῖται διὰ τὸ ἐκείνην εἶναι. ὁ καὶ δὴ λον, ὅτι
 οὐδεμία ἡ μὲν τῆς ἀρετῆς τῆς ἀλόγου μέρους φύσει γίνεσθαι.
 οὐδὲν γὰρ τῆς ὄντων φύσει, εἴη ἄλλως γίνεσθαι. οἷον, ὁ λίθος καὶ
 ὁλῶς τὰ βαρέα πέφυκε καὶ τὸ φέρειν. αὐτὸς εἰρήνη πολλαί
 καὶ ἐκείνη αὐτὸ φέρειν. ὁμοῦ οὐκ αὖ ποτε αὐτὸ ἀνέχθῃ,
 ἀλλ' αἰ καὶ τὸ ὁμγίως ἀπὸ τῆς ἄλλων τῆς τριούτων. μετὰ τοί-
 νυν ἄρ' αὖ, εἰδὲ βουλομένους εἰπεῖν τὸ, τί ἔστιν ἡ ἀρετὴ, εἰδὲσαι.
 πῶς ἔστι τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα. ἐστὶ δ' ἄρ' αὖ γίνεσθαι, τῶν πα-
 θῶν. δυνάμεις. ἔξῃς. ὥς τε δὴ λον τῶν ἀνθρώπων αὐτὸς εἴη ἀρετὴ. πᾶ-
 θῶν μὲν οὖν ἔστιν, ὁρμή. φόβος. μῦθος. πόθος. ζῆλος. ἐλεός. τὰ
 τοιαῦτα, οἷς εἰώθετο παρὰ τοὺς λυπῆ καὶ ἡδονῆς. δυνάμεις
 δὲ, καθ' ἃς παθῶν τοιούτων λεγόμεθα. οἷον καθ' ἃς δυνά-
 τοι ἐσμεν ὀργισθῆναι, λυπηθῆναι, ἐλεῆσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔ-
 ξῃς δ' εἰσὶ, καθ' ἃς περὶ τῶν ἐχθρῶν ἔχουσιν, ἢ κακῶς. οἷον περὶ
 τὸ ὀργισθῆναι, εἰ μὲν λίαν ὀργίλωσ. κακῶς ἔχουσιν περὶ ὀρ-
 γῆν. εἰ δ' ὁλῶς μὴ ὀργισθῶμεθα ἐφ' οἷς εἰδὲ, καὶ οἷς τὸ κακῶς ἔ-
 χουσιν περὶ ὀργῆν. τὸ ἄρ' αὖ μέσως ἔχον, τὸ μήτε λίαν ὑπὲρ αὐτῶν.

- ῥῆν, μήτε παντελὸς ἀναλγητὸς ἔχειν. ὅταν οὖν οὕτως ἔχω
 μὲν, οὐ διχκέμεθα. ὁμοίως δὲ πρὸς τὰ ἄλλα τὰ ὁμοία. εἴ γὰρ
 οὐ ὀργηθὼν καὶ εἰς πρῶτον ἐν μεσότητι ὅτι ὀργῆς καὶ ἀναλγησίας
 τὴν πρὸς ὀργήν. ὁμοίως ἐπ' ἀλγος εἶας, εἰ μὲν γὰρ πλείω πρὸς
 ποιῆσαι τῆς ὑπάρχοντων ἔχειν, ἀλγος εἶας. τὸ δὲ ἐλάττω,
 εἰρωνείας. ἢ ἀρὰ μεσότης ἢ ῥύτων, ἢ ἀλήθεια ὅτιν. ὁμοίως καὶ
 εἰς τῆς ἄλλων πάντων, εἴς τε γὰρ ὅτι τῆς ἐξέως, εἰ οὐ ἢ κακῶς
- 1 πρὸς τῶν ἑαυτοῦ ἔχειν. τὸ δ' οὐ ἔχειν πρὸς τῶν ἑαυτοῦ ὅτι εἰ μήτε πρὸς
 τῶν ὑπερβολῶν ἔχειν, μήτε πρὸς τῶν ἐνδεῶν. πρὸς μεσότη
 τα ἀρὰ τῆς ῥιούτων καὶ ἂν ἐπαινετοί λεγόμεθα, ἢ ἐξίς. τὸ
 δὲ κακῶς, πρὸς ὑπερβολῶν καὶ ἐνδεῶν. ἐπεὶ εἰνὼν ὅτιν ἢ
 ἀρετὴ τῆς παθῶν ῥύτων μεσότης, τὰ δὲ πάθη ἢ τοὶ λυπαί
 εἰσιν ἢ ἡδοναί, εἰ ἀνὰ λυπῆς ἢ ἡδονῆς. ἢ ἀρὰ ἀρετὴ ὅτι πρὸς
 λυπῆς καὶ ἡδονῆς, καὶ ἐν τε ὕδεν ὅτι δὴ λαν. εἴτι δὲ καὶ ἄλλα
 πάθη ὡς δόξαι ἀνὴρ, ἐφ' ὧν ἢ κακία οὐκ ἔστιν ἐν ὑπερβολῇ
- 2 καὶ ἐλλείψει, οἷον μοιχεία καὶ ὁμοιότης, οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν ὁ
 μάλλον τὸς ἐλδθεῖας διαφθείρων. ἀλλὰ καὶ εἴς τε, καὶ εἴ τι
 ἄλλο τοιοῦτον ὅτιν, ὁ πρὸς ἑαυτοῦ ἡδονῇ τῇ κατ' ἀπολασίαν ἢ καὶ
 ὁ ἐν ἐλλείψει. καὶ ὁ ἐν ὑπερβολῇ τὸ φικτὸν ἔχει. μετὰ τῶν
 εἴς τε, ἀναγκαῖον ὅτι ἴσως ἐνδεῶν, τὴν μεσότητι ἀντίκειται.
 πότμον ἢ ὑπερβολῇ, ἢ ἐνδεῶν. ἐνίαις μὲν γὰρ μεσότητι, ἐν-
 δεῶν ἐναντίον. ἐνίαις δὲ ὑπερβολῇ. οἷον, ἀνδρεία μὲν οὐκ ἔστι
 οὐκ ἔστι ὑπερβολῇ οὐσα, ἀλλ' ἢ δειλία ἐνδεῶν οὐσα. τῇ δὲ σω-
 φροσύνη μεσότητι οὐσὴ ἀπολασία καὶ ἀναισθησία τὴν πρὸς
 ἡδονῆς, οὐ δὲ ἐναντίον εἶναι ἀναισθησία, ἐνδεῶν οὐσα. ἀλλ' ἢ
 ἀπολασία, οὐσα ὑπερβολῇ. εἴτι δ' ἀμφοτέρω ἐναντία τῇ με-
 σότητι, καὶ ἢ ὑπερβολῇ καὶ ἢ ἐνδεῶν. ἢ γὰρ μεσότης, τῆς μὲν
 ὑπερβολῆς ἐνδεῶν. τῆς δ' ἐνδεῶν ὑπερβολῆς. διὸ καὶ
 οἱ μὲν ἄσωτοι, εἴς τε ἐλδθεῖους ἀνελδθεῖους φασὶν εἶναι.
 οἱ δ' ἀνελδθεῖοι, εἴς τε ἐλδθεῖους ἄσωτοι. καὶ οἱ μὲν θρα-
 σεῖς καὶ περπετεῖς, εἴς τε ἀνδρείους καὶ ἄνδρσι δειλοῦς. οἱ δὲ δει-
- 4 λοι, εἴς τε ἀνδρείους περπετεῖς καὶ μηχανομελῆς. εἴτι δύο αἰτίαι

δόξοιμεν ἀντιπιδίνααι τῇ μεσότητι τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἐν-
 δειαν. ἢ γὰρ ἔξ αὐτοῦ τῆς πρέγματος σκοποῦσι, πότῳρον ἐγ-
 γύτῳρον ὅστις τῆς μέσου, ἢ πρὸ ὧτῳρον. οἷον ἐλδθερότητι πό-
 τῳρον ἀσωτία ἢ ἀνελδθερία πρὸ ὧτῳρον. μάλλον γὰρ αὐτὸ δὲ
 ξειαν ἢ ἐλδθερότης ἀσωτία ἢ ἀνελδθερία. πρὸ ὧτῳρον α-
 » ρα ἢ ἀνελδθερία. τὰ δὲ πλείον ἀπέχοντα τῆς μέσου ἐναντιώ-
 » τῳρα δόξειαν αὐτὸ εἶναι. ἐκ μὲν ἀρὰ αὐτοῦ τῆς πρέγματος, ἢ α-
 » δειαν ἐναντιώτῳρον φαίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως. οἷον, πρὸς α
 » μάλλον πεφύκαμεν, τῶντα μάλλον ἐναντία τῷ μέσῳ. οἷον
 πεφύκαμεν πρὸς ἃ μάλλον ἀκόλαστοι, ἢ κῶσμοι εἶναι. ἢ οὕ-
 ἐπίδοσις γίνετα μάλλον πρὸς ἃ πεφύκαμεν. πρὸς ἃ ἡ μάλ-
 λον ἐπιδιδόμεν, τῶντα καὶ μάλλον ἐναντία. ἐπιδιδόμεν δὲ
 πρὸς ἀκόλαστα μάλλον ἢ κῶσμιότῳτα. ὥστε ἐναντιώτῳρον
 αὐτὸ εἶναι ὑπερβολὴ μεσότητος. ἢ γὰρ ἀκόλαστία, ὑπερβολὴ σω-
 φροσύνης. ὅτι τὸ μὲν οὕτω ὅστις ἡ ἀρετὴ, ἐπισκεπτόν. μεσότης
 » γὰρ δοκεῖ πῃ εἶναι τῆς παθῶν. ὥστε δέοι αὐτὸν μέλλοντα κα-
 » τὰ τὸ ἦθος ἐνδοκιμήσειν, τὴν μεσότητα τῆς παθῶν ἐκείνου
 διατρεῖν. διὸ καὶ ὁρῶν ὅστις αὐτοῦ δαίον εἶναι. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τὸ
 μέσον λαβεῖν ὁρῶν. οἷον κύκλον μὲν γράψαι, παντός ὅστις. τὸ δὲ
 μέσον ἐν αὐτῷ ἥδη λαβεῖν, χαλεπὸν. ὁμοίως δὲ ὁρῶν θῆναι
 μὲν, ῥαδίον. καὶ τὸ ἐναντίον δὲ ἵκναι. ἐδὲ μέσως ἔχειν, χα-
 λεπὸν. ἀπλῶς δὲ ἐν ἐκείνῳ τῆς παθῶν ὅστις ἵκναι, ὅτι ἐμπε-
 ρέχον ἐ μέσον, ῥαδίον ὅστις. ἐδὲ μέσον, χαλεπὸν. καθ' ὅ ἐπαινοῦ
 μέτα. διὸ καὶ αὐτὸν τὸ αὐτοῦ δαίον. ἐπεί δὲ οὕτω ὑπερ ἀρετῆς
 εἶρηται, μετὰ τῶντα αὐτὸ εἶναι σκεπτόν, πότῳρον δεικνύει πρὸς ἀρ-
 ὄτα, ἢ οὐ. ἀλλ' ὥς πρὸς σωκράτης ἔφη, οὐκ ἐφ' ἡμῖν γινώσκει
 ἐ αὐτοῦ δαίον εἶναι ἢ φαύλῳ. εἰ γὰρ πῃ φησὶν ὁρῶν θῆναι.
 ὁρῶν θῆναι, πότῳρον αὐτὸ βούλοισι δίκαιος εἶναι ἢ ἀδίκος, αὐτῆς
 αὐτὸ λείπει τὴν ἀδικίαν. ὁμοίως δὲ ἐπ' ἀνδρείας καὶ δειλίας
 καὶ τῆς ἄλλων ἀρετῆς αὐτὸ ὡσαύτως. δειλὸν ὥς εἰς φαῦλοι π-
 νὲς εἰσιν, οὐκ αὐτὸ ἐκέντε εἶηται φαῦλοι. ὥστε δειλὸν, ὅτι οὐ δὲ
 αὐτοῦ δαίον. ὁ δὲ τοῦτος λόγος οὐκ ἐστὶν ἀληθής. δὲ τί. π. ὁνο- 4

- μοθέτης οὐχ ἴα τὰ φάλα προήπειν. τὰ δὲ καλὰ καὶ σπου-
δαία κελεύει. καὶ ἡδὲ μὲν τοῖς φάλοις ζημίαι τὰ πει, αὐ-
τοῖς δὲ τοῖς καλοῖς αὐτὴν προήπειν. καὶ τοῖς ἀποπον αὐτὴν
» τῶν νομοθετῶν αὐτὴν φημὶν ὅτι προήπειν. ἀλλ' ὡς οἰκε-
φ' ἡμῖν εἰσποδοῖς εἶναι καὶ εἰς φάλοις. ἐπὶ δὲ μὲν τῶν σιν
οἱ τ' ἐπαῖνοι καὶ φόροι γινόμενοι. ἡδὲ μὲν γὰρ τῇ ἀρετῇ, ἐπα-
νος. ἡδὲ δὲ τῇ κακίᾳ, φόρος. ἐπαῖνος δὲ καὶ φόρος οὐκ ἡδὲ τῶς
» ἀκροσίοις. ὥς τε δὴ λαν, ὅτι καὶ οὕτως ἐφ' ἡμῖν καὶ τὰ σπου-
δαία ὅτι προήπειν καὶ τὰ φάλα. ἔλεγον δὲ καὶ τριαύτην ἰνὰ
πῶς βολῶν βουλόμενοι διακινῶναι, ὅτι οὐχ ἐκείνους. διακί-
νῶν φασιν ὅταν νοσῶμεν ἢ αἰσχροὶ ὦμεν, οὐδὲν φέρεται ὅς τινος
» τῶν. εἰ οὐκ ἀληθὲς, φέρεται ἢ καὶ ὅς τινος τῶν, ὅταν αὐτοῖς
οἰσθῶμεν αἰτίους εἶναι τὸ νοσεῖν, ἢ τὸ κακῶς ἔχειν τὸ σῶμα.
ὥς οὐ καὶ αὐτῶν τὸ ἐκείνους. οἰκε δὲ καὶ τὸ κατ' ἀρετῶν
καὶ κακίαν εἶναι εἰς ἐκείνους. ἐπὶ δ' αὖτις εἴτε ἀρετῶν καὶ
» αὐτῶν ἴδιον. πᾶσα γὰρ φύσις γλυνητικὴ ὅτι οὐσία σ' τριαύ-
» της, οἷα ὅτι τῶν. τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα. ἀμφοτέρω γὰρ γλυνη-
» καί. γλυνητικὰ δὲ ἐκ τῶν ἀρχῶν. οἱ δὲ δένδρον ἐκ τῶν ἀνέμων.
» αὐτῶν γὰρ τῶν ἀρχῶν. τὸ δὲ μετὰ τῶν ἀρχῶν οὕτως ἔχει. ὡς γὰρ
αὐτῶν αἱ ἀρχαί, οὕτως καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἔχει. ἀνέ-
» μόνον δὲ ὅτι καὶ τῶν εἴτε αὐτῶν καὶ τῶν καμψίων. καὶ γὰρ
ἐκείναι περὶ τῶν λαμβάνοντων ἀρχαί ὡς αὐτῶν. οὕτω καὶ
τὰ μετὰ τῶν ἀρχῶν. οἷον εἰς τῶν δυνάμεων ὁρθαῖς ἴσας ἔχει, εἰς
» δὲ τῶν τῶν πᾶσι. καὶ ἐὰν μεταβάλλῃ τὸ τῶν. οὕτω
καὶ εἰς τῶν συμμετάβαλλαι. ἀντίστροφαι γὰρ καὶ ἐὰν τὸ
τῶν μὴ ἔχει τῶν πᾶσι ὁρθαῖς ἴσας. οὐ δὲ εἰς τῶν ἐξ
» δυνάμεων ὁρθαῖς ἴσας. οὕτω τῶν καὶ ὁμοίων τῶν καὶ ἐπ' αὐ-
» θρώπου. ἐπεὶ δὲ γὰρ γλυνητικὴν ὅτι ἀνθρώπου εἰσίασ', ἐκ τῶν
ἀρχῶν καὶ πᾶν προήπειν ὡς προήπειν ἀνθρώπου, γλυνητικὴν
» ὅτι. τί γὰρ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἀφύχων οὐδὲν λείψμεν προήπειν,
» οὐτὶ τῶν ἐμψύχων ἐξ ἀνθρώπων. δὴ λαν οὕτω, ὅτι ὁ ἀνθρώ-
» πος τῶν προήπειν ὅτι γλυνητικὴς. ἐπεὶ οὕτω ὁρῶμεν μεταβαλ-

λούσας τὰς περὶ τὰς. καὶ οὐδέποτε τὰ αὐτὰ περὶ τὸν. εἰσι
 δὲ αἱ περὶ τὰς γινώσκουσιν καὶ ἐκ πινων ἀρχῶν, δὴ λον ὅτι ἐπει-
 δὴ καὶ περὶ τὰς μεταβάλλουσι, καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν περὶ τὰς ἐ-
 φ' ὧν εἰσι, μεταβάλλουσιν. ὥς περὶ ἐφαμὲν περὶ τὰς ἀλλοιῶν
 τῶν τῶν ἐν γινώσκουσιν. ἀρχὴ δὲ τῶν περὶ τὰς καὶ ἀποδοῖα
 καὶ φάλης, περὶ αἰρεσίς καὶ βούλησις καὶ ἐκ τῶν λόγων πάν-
 δὴ λον τῶν, ὅτι καὶ αὐτὰ μεταβάλλουσι. μεταβάλλουσι
 γὰρ καὶ τῶν περὶ τὰς ἐκόντες. ὥς τε καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ περὶ αἰ-
 ρεσίς. μεταβάλλει γὰρ ἐκονσίως. ὥς τε δὴ λον, ὅτι ἐφ' ἡμῖν αὐ-
 εἶν καὶ ἀποδοῖα εἶναι καὶ φάλοις. ἴσως οὖν λέγει αὐτὸς,
 ἐπειδὴ περὶ ἐν ἐμοὶ ὅτι τὸ δικαίον εἶναι καὶ ἀποδοῖα. ἐὰν βού-
 λομαι, ἴσως μοι πάντων ἀποδοῖα τὰς. οὐδὲν δὲ τὸν τῶν.
 δὴ τί; ὅτι οὐδὲν τῶν σῶμα τῶν γίνεσθαι τῶν. οὐ γὰρ αὐτὸς
 ἐκ τῶν ἐπιμελῶν τῶν σῶμα τῶν, καὶ δὴ πάντως ἀρίστον ἐξεί-
 σῶμα. δὴ γὰρ μὴ μόνον τῶν ἐπιμελῶν ὑπάρχειν. ἀλλὰ τῶν
 φέρεται γίνεσθαι τῶν σῶμα καὶ τὸν καὶ τὸν. ἐκ τῶν μὲν ὧν ἐξεί-
 σῶμα. ἀρίστον καὶ πάντων οὐ. ὁμοίως ὅτι αὐτὸς ἀποδοῖα
 καὶ αὐτὸς τῶν. οὐ γὰρ εἶναι ὁ περὶ αὐτοῦ μὲν τῶν ἀποδοῖα τῶν,
 αὐτὸς μὴ φέρεται ὑπάρχειν. ἐκ τῶν μὲν τοῖς εἶναι. ἐπὶ τῶν φαίνεται
 ἐφ' ἡμῖν ὅτι τὸ ἀποδοῖα εἶναι, ἀναγκαῖον τὸ μὲν τῶν εἶναι
 ἀποδοῖα ἐκονσίς. τί ὅτι τὸ ἐκονσίον. τῶν γὰρ ὅτι ἐκονσίον τῶν
 καὶ τῶν τῶν ἀρετῶν, ἐκονσίον. ἐκονσίον δὲ, ἀλλὰ τῶν μὲν τῶν
 ἐκονσίον ὅτι, ὁ περὶ τὸν μὴ ἀναγκαῖος. ἀλλ' ἴσως ἀφ' ἐ-
 σδρόν ὅτι λεκτίον ἀποδοῖα αὐτοῦ. εἶναι μὲν ὧν καὶ ὁ περὶ τὸν
 ρεῖς. ὁ ρεῖς δὲ ὅτι εἶδεν τῶν, ἐπὶ τῶν μὲν, τῶν, βέλους. περὶ
 τῶν μὲν ὧν τῶν καὶ ἐπὶ τῶν μὲν περὶ τῶν ἐπισκεπτῶν. πότερον
 ἐκονσίον ὅτι ἢ ἀκονσίον. αἶ, τῶν οὖν ἀκονσίον, οὐ καὶ δὴ εἶναι
 διατὶ καὶ πόθεν. ὅτι ὅσα μὴ ἐκόντες περὶ τὸν, ἀναγκαῖος
 περὶ τὸν, αὐτὸς δὲ τῶν ἀνάγκης περὶ τὸν οἷς πάντων, ἐπε-
 ται λυπῶν. τῶν δὲ ἐπὶ τῶν μὲν περὶ τὸν οἷς ἡδονὴ ἀκον-
 θεί. ὥς τε οὐ τῶν οὐ καὶ εἶναι τὰ δὲ ἐπὶ τῶν μὲν περὶ τὸν
 ἀκονσίον, ἀλλ' ἐκονσίον. ἀλλὰ πάλιν ἄλλος λόγος τῶν τῶν

- ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ, ὅς τῃ ἀκρασίᾳ. οὐθὲς γὰρ φησι πρὸς τῆς ἐκῶν
τὰ κακὰ, εἰδὼς ὅτι κακὰ ὄντι. ἀλλὰ μὲν φησὶν ὅτι ἀκρατὴς
εἰδὼς ὅτι τῶν κακῶν φάσκει ὄντι, ὁ μὲν πρὸς τῆς. καὶ κατ' ἐπιθυ-
μίαν γὰρ πρὸς τῆς. οὐκ ἀρὰ ἐκῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ μὲν φησὶν ἀρὰ. ἐν ταῦ-
τα πάλιν ὁ αὐτὸς λόγος ἀπαντήσεται. καὶ γὰρ ἡ κατ' ἐπιθυ-
μίαν οὐκ ἐξ ἀνάγκης. τῇ γὰρ ἐπιθυμίᾳ ἡδονὴ ἀκολουθεῖ, τὰ δὲ
δι' ἡδονῶν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. καὶ ἄλλως τὸ τ' αὐτὸ γένοιτο δῆλον. ὅτι
1 ὁ ἀκρατὴς ἐκῶν πρὸς τῆς. οἱ μὲν γὰρ ἀδικοῦντες, ἐκέντες ἀδι-
κῶν σιν. οἱ δὲ ἀκρατεῖς, ἀδικοῦν καὶ ἀδικῶν σιν. ὥστε ὁ ἀκρατὴς
ἐκῶν αὐτὸ πρὸς τῆς τὰ κακὰ πῶς ἀκρασίαν. ἀλλὰ πάλιν ἄλλος
λόγος ἐκ τῶν τοῦ αὐτοῦ, ὅς φησιν οὐχ ἐκῶν σιν εἶναι. ὁ γὰρ ἐκρά-
της ἐκῶν πρὸς τῆς τὰ κακὰ πῶς ἐκράτειται. ἐπαινεῖται γὰρ.
ἐπαινοῦνται δὲ ὡδὶ τοῖς ἐκῶν σιν. εἰδὲς τὸ κακὰ πῶς ἐπιθυ-
μίαν ἐκῶν σιν, τὸ πρὸς τῆς ἐπιθυμίαν ἀκῶν σιν. ὁ δὲ ἐκρά-
της πρὸς τῆς ἐπιθυμίαν πρὸς τῆς. ὥστε ὁ ἐκράτης οὐχ ἐ-
κῶν αὐτὸ εἶναι ἐκράτης. ἀλλ' οὐδὲν. οὐδ' ἀρὰ τὸ κακὰ ἐπιθυ-
2 μίαν ἐκῶν σιν ὄντι. πάλιν ὡδὶ τῶν κακῶν τὸν θυμὸν ὁμοίως. οἱ
γὰρ αὐτοὶ λόγοι οἱ πρὸ καὶ κακὰ τῆς ἐπιθυμίας, ἀρμῆς τοῦ
σιν. ὥστε πῶς ἀφ' αὐτῶν ποιήσουσιν. εἰ γὰρ ἀκρατὴ καὶ ἐκρά-
τῃ ὁρῆς εἶναι. ἐπὶ λοιπὴν ὄντι τῶν ὁρέξεων ὧν διελόμεθα, ἡ βέ-
λησις πρὸς τὸ ἐπισκέπτεσθαι εἰ εἰν ἐκῶν σιν. ἀλλὰ μὴ οἷγε
ἀκρατεῖς ἐφ' ὁρμῶσι, τῶν κακῶν πῶς βούλονται. πρὸς τῶν σιν
ἀρὰ οἱ ἀκρατεῖς τὰ φάσκει βουλόμενοι. ἐκῶν δὲ οὐ-
3 θεῖς τὰ κακὰ εἰδὼς πρὸς τῆς, ὅτι κακὰ ὄντι. ὁ δὲ ἀκρατὴς
εἰδὼς τὰ κακὰ ὅτι κακὰ, πρὸς τῆς βουλόμενος. οὐκ ἀρὰ
ἐκῶν, οὐδ' ἡ βούλησις ἀρὰ ἐκῶν σιν ὄντι. ἀλλ' οὗτος ὁ λό-
γος ἀναρῶν ἀκρασίαν καὶ τὸν ἀκρατὴ. εἰ γὰρ μὴ ἐκῶν, οὐκ
εἰς λεκτὸς. ἐλλ' ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς λεκτὸς, ἐκῶν ἀρὰ. ἡ ἀρὰ
βούλησις ἐκῶν σιν. ἐπεὶ οὗν λόγοι τινὲς ἐναντίοι φαίνον-
ται, σαφές ποτε λεκτὸν ἑστῶς τοῦ ἐκῶν σιν. πρὸς ποτε αὐ-
τοῖς εἶναι λεκτὸν ἑστῶς εἰσὶ καὶ ἀνάγκης. ἡ μὲν γὰρ εἰς ὄντι
4 καὶ ἐν τοῖς ἀφ' αὐτοῖς. ἐκῶν σιν γὰρ ὄντι τῶν ἀφ' αὐτῶν οἰκείος

- λαίπῳ ὅτιν ἐπισκέψασθαι πῶς περ αἵρεσιν. πότῳ δὲ ὅτι ὁ ῥε-
 ξις ἢ οὐ. ὁ ῥεξις μὲν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐγγίνεται, περ αἵ-
 ρεσις δὲ οὐ. ἢ γὰρ περ αἵρεσις, μετὰ λόγον. λόγος δὲ ἐν οὐδενὶ τῷ
 ἄλλῳ ζώῳ ἔστι. ὁ ῥεξις μὲν δὲ οὐκ αὖ ἐστίν. ἀλλ' ἀρ' αὖ γε βούλη-
 σις. ἢ οὐδὲ ῥεξις. βούλησις μὲν γὰρ ὅτι καὶ τῷ ἀδυνάτῳ. οἷον
 βουλόμεθα μὲν ἀδύνατοι εἶναι. περ αἰρούμεθα δὲ οὐ. ἐπεὶ δὲ
 περ αἵρεσις μὲν οὐκ ἐστὶ τῷ τέλει, ἀλλὰ τῷ πρὸς τὸ τέλος.
 1 οἷον οὐθεὶς περ αἰρεῖται ὑγιαίνειν. ἀλλὰ τὸ πρὸς πῶς ὑγιαίνειν
 περ αἰρούμεθα πόριπατεῖν, ῥυθάζειν. βουλόμεθα δὲ τὰ τέ-
 λη. ὑγιαίνειν γὰρ βουλόμεθα. ὥστε δὴ λον καὶ οὕτως, ὅτι οὐ
 ταυτὸν ἡ βούλησις καὶ ἡ περ αἵρεσις. ἀλλὰ ἡ περ αἵρεσις ἐοί-
 κεν οὕτως ἔχειν, ὥς πόρ καὶ τὸ νόμα αὐτῆς ἔχει. οἷον, περ αἰρού-
 μεθα τόδε αὐτὸ τὸ ὑδὲ. οἷον, ἐβέλπτον, αὐτὸ τῷ χείρονος, ἐν αἵ-
 ρεσι οὐδὲ. ἐν ταῦτα τὸ περ αἰρεῖσθαι διέξειν αὐτὸ οἰκτιρὸν εἶναι.
 ἐπεὶ οὖν ἡ περ αἵρεσις οὐδὲν ἐν τῷ ὅτι, ἀρ' αὖ γὰρ ὅτι τὸ καλόν
 2 διανοίαν, ἐν περ αἰρεῖται. ἢ οὐδὲ ῥεξις. πολλὰ γὰρ διανοοῦμε-
 θα καὶ διέξομεν καλὰ διανοίαν. ἀρ' οὖν αὖ διανοοῦμεθα ταῦτα
 καὶ περ αἰρούμεθα, ἢ οὐ. πολλὰ μὲν γὰρ διανοοῦμεθα ἅπαρ
 τῷ ἐν ἡδονῇ. ἀλλ' οὐ πὶ καὶ περ αἰρούμεθα. οὐκ ἀρ' αὖ οὐδὲ διὰ
 νοιά ὅτιν ἡ περ αἵρεσις. ἐπεὶ οὖν καὶ διέξομεν τῷ ὅτι οὐδὲν ὅτιν
 ἡ περ αἵρεσις, τῷ δὲ ὅτι τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα, ἀναγ-
 καστον σπουδαζομένων ἡδονῶν, τῷ ὅτι τῷ περ αἵρεσιν. ἐπεὶ
 οὖν ὅτιν ὥς πόρ ἐμπερθεῖν ἐλέγχι, ἡ περ αἵρεσις τῷ πρὸς τὸ
 3 τέλος ἀγαθῶν καὶ οὐ τῷ τέλει, καὶ τῷ δυνάτῳ ἢ μὲν, καὶ
 τῷ ἀνὴρ λόγιαν πρὸς διδόντων, πότῳ δὲ ῥεξις ἢ ῥεξις αἵρετον.
 δὴ λον ὅτι δέοι αὐτὸν πότῳ διανοηθῆναι ἅπαρ αὐτῷ καὶ βου-
 λούσασθαι. εἴθ' ὅταν ἡ μὲν φανῇ κρείττον διανοηθεῖσιν, οὕτως
 ὁ ῥεξις τῷ πρὸς τῆς ὅτι. καὶ ῥεξις δὲ πρὸς τῶν περ αἵρεσις, καλὰ περ αἵ-
 ρεσιν δυνάμει πρὸς τῆς. εἰ γίνων ἡ περ αἵρεσις ὁ ῥεξις τῶν βου-
 λούσασθαι μετὰ διανοίαν, οὐκ ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν περ αἵρετον. ἐκέν-
 4 τας γὰρ πολλὰ πρὸς τῶν περ αἵρετον πρὸς τῷ διανοηθῆναι καὶ βουλό-
 σασθαι. οἷον, καὶ διέξομεν καὶ ἀνίσταμεθα. καὶ ἄλλα πολλὰ

τῶν αὐτῶν ἐκόντες μὲν, καὶ οὐ δὲ τῷ διανοηθῆναι. οὐκ ἀρὰ δ' ἐκ οὐ-
 σιον περαιρετὸν, ἀλλὰ δ' περαιρετὸν ἐκ οὐσιον. ἀν' τὴν περαι-
 ρώμεθα περὶ τὴν βουλοσάμενοι, ἐκόντες περὶ τὸ μὲν. φαί-
 νονται δὲ ἑνὸς ολίγοι καὶ τῶν νομοθετῶν διορίζοντες, περὶ ἐκ οὐ-
 σιον, καὶ δ' ἐκ περαιρέως ἐτδρον ὄν, ἐλάττωσιν τῶν ζημιῶσιν
 ἂν δὲ τῶν ἀκροσίοις, ἢ τῶν κατὰ περαιρεσιν τὰ τῶν π. ἐστὶν οὐκ
 ἢ περαιρεσις ἐν τῶν περικυκλῶν. καὶ τῶν τῶν, ἐν οἷς ἐφ' ἡμῖν
 ἐστὶ καὶ περὶ καὶ μὴ περὶ. καὶ οὕτως ἢ μὴ οὕτως. καὶ ἐν
 οἷς ἐστὶ λαβεῖν τὸ δὲ π. τὸ δὲ δὲ π., οὐχ ἀπολυνῶν. ἐν μὲν
 γὰρ καὶ μετὰ, ὅτ' αὖ φησὶ τὸ περὶ τῶν π. τῶν π. ὁρθαῖς ἴσας
 εἶναι, καὶ ὁρῶν τὰ δὲ π. ὅτι φησὶ καὶ τὸ πᾶν π. οὐκ ὁρθαῖς
 ἴσας εἶναι. ἐν μὲν οὐκ οἷς τῶν π. τῶν π., ἐκ τῆς ἀρχῆς ὁρισμῶν
 ἐλαβον τὸ δὲ π. ἐν δὲ καὶ τῶν περικυκλῶν ἐν οἷς ἢ περαιρεσις,
 οὐχ οὕτως, οὐδὲ μία γὰρ καὶ τῶν ὁρισμῶν. ἀλλ' αὖ ἀπαυτῇ
 π. δὲ π. τῶν π. ἐπερὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἐν τῶν ἄλλων. ἢ ὅτι ἐλπον
 οὕτως ἐν τῶν τῶν συμβαινόντων, ὅτι αὖ φαίνεται ἐλπον
 εἶναι, τῶν περαιρεσιν καὶ δὲ τῶν. διὸ δὲ ἐν τῶν τῶν
 τοῖς τῶν βουλοσάμεναι, τὸ πᾶν δὲ. ἐν δὲ τῶν ἐπισήμους
 οὐ. οὐδεὶς γὰρ βουλοσάμεναι, πᾶν δὲ γράφει τὸ ὄνομα ἀρχι-
 κλέους. ἢ οὐκ ἀμαρτία οὐ γίγνεται ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ
 ἐν ὁρῶν, τῶν γράφει. ἐν οἷς γὰρ μὴ ἐστὶν ἢ ἀμάρτια ἐν τῇ δια-
 νοίᾳ, οὐκ ἐν βουλοσάμεναι ἐπὶ τῶν π. ἀλλ' ἐν οἷς ἢ ἀμάρ-
 τία ἐστὶ τὸ ὅς δὲ, ἐν τῶν δὲ ἀμαρτία. ἐστὶ δ' ἐν τῶν περικυ-
 κλῶν τὸ ἀόριστον, καὶ ἐν οἷς διττὰ αἱ ἀμαρτία. ἀμαρτάνο-
 μεν οὐκ ἐν τῶν περικυκλῶν, καὶ ἐν τῶν κατὰ τῶν ἀρετῶν ὁ-
 ρισμῶν. τῆς γὰρ ἀρετῆς ποταμοί, ἀμαρτάνομεν ἂν τῶν
 περικυκλῶν ὁδῶν. ἐστὶ γὰρ καὶ ἐν ἐλλείψει καὶ ἐν ὑπερβο-
 λῇ ἀμαρτία. ἐφ' ἐκείνῃ δὲ τῶν π. φερόμεθα δι' ἡδονῶν
 καὶ λυπῶν. δὲ μὲν γὰρ τῶν ἡδονῶν, τὰ φαύλα περὶ τὸ μὲν.
 δὲ δὲ τῶν λυπῶν, τὰ κακὰ φερόμεν. ἐπὶ δὲ ἐστὶν ἢ διανοία,
 οὐχ ὡς πρὸς αἰσθησιν, οἷον τῇ ὁφεί, οὐ καὶ δύναιται οὐδὲν αὖ
 ἄλλο πρὸς αἰσθησιν, ἢ ἰδεῖν. οὐδὲ τῇ ἀκούῃ οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἀκούσαι. 4

- ὁμοίως δὲ οὐδὲ βουλούμεθα, πότῳρον δὲ ἀκούσαι τῇ ἀ-
 κῇ ἢ ἰδεῖν. ἢ δὲ δικαιοσύνη οὐ χιούτον, ἀλλὰ καὶ εὖ δύνά-
 ται περὶ τὴν καὶ ἄλλα. δὲ εὖ βουλούμεθα ἐν ταῦτα ἢ
 δὴ ὑπάρχειν. ἔστιν οὖν ἡ ἀμαρτία ἐν τῇ αἰρέσει τῆς ἀγαθῶν
 οὐ πότῳ τὰ τέλη. τῶν μὲν γὰρ ἅπαντες ὁμογνωμονοῦσιν,
 οἷον πῶς ὑγίαιεν ὅτι ἀγαθόν. ἀλλ' ἡ δὲ τὰ κατὰ τὸ τέλος οἷον
 πότῳρον ἀγαθὸν πρὸς ὑγίαιεν φέρειν εὖ, ἢ οὐ. μάλιστα γὰρ
- 1 ποιῇ ἐν τούτοις ἐσθλάμεθα ἡδονὴ καὶ λύπη. πῶς μὲν γὰρ,
 φέρειν. πῶς δὲ αἰρούμεθα. ἐπεὶ οὖν διήρηται, ἐν τίνι ἀμάρ-
 τία καὶ πῶς, λοιπὸν ἔστι τίνας ἔστιν ἡ ἀρετὴ σοφιστική. πότῳ-
 ρον τῶς τέλει, ἢ τῆς εἰς τὸ τέλος. οἷον, πότῳρον τῶς καλῶς, ἢ
 τῆς εἰς τὸ καλόν. πῶς μὲν οὖν ἡ ἐπιστήμη πότῳρον τῆς οἰκ-
 δομικῆς ἐπιστήμης τὸ τέλος καλῶς περὶ δεῖναι, ἢ τὰ εἰς τὸ τέ-
 λος ἰδεῖν. ἀν' γὰρ εὖ καλῶς περὶ δεῖναι. οἷον καλῶς οἰκίαν
 ποιῇ καὶ τὰ εἰς εὖ, οὐκ ἄλλος τις ἀνέξει καὶ ποιεῖ, ἢ
- 2 οἰκοδόμος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ ἄλλων ἀπάσων ἐπιστημῶν.
 ὡς αὐτῶς ἀρὰ δόξειεν ἀν' εἶναι καὶ ἐπ' ἀρετῆς, μάλλον εἶναι
 αὐτῆς τὸν σκοπὸν εἰς τὸ τέλος. ὁ δὲ ὁρθῶς περὶ δεῖναι, ἢ τὰ
 εἰς τὸ τέλος. καὶ ἔστιν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ποιεῖ. καὶ δι-
 ρήσει ἂν εἰς εὖ. καὶ ὁλοκλήρῳ δὲ τούτου εἶναι περὶ δεῖναι
 πῶς ἀρετῶν, ἐν οἷς ἡ ἀρχὴ τῶς βελτίου ἔστιν ἐκείνου καὶ ποιη-
 τικὸν καὶ περὶ δεῖναι. οὐδὲν οὖν βέλτιον τῆς ἀρετῆς ἔστι. ταῦ
- » τῆς γὰρ εὖ καὶ τὰ ἅλα ἔστι. καὶ εἰς τῶν ἅλων ἔστιν ἡ ἀρχὴ. τοῦ
- 3 τοῦ ἔνεκεν μάλλον τὰ εἰς τοῦτ' ἔστιν. τὸ δὲ τέλος ἀρχὴ πνι
- » εἶκε. καὶ τούτου ἔνεκεν ἔστιν ἐκείνου. ἀλλὰ κατὰ τὸ πνι εὖ
- » ἀν'. ὡς τε δὴ ἄλλων ὡς κατὰ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ βελτίου ἔστιν
 αἰτία, ὅτι τῶς τέλει ἔστι σοφιστική μάλλον, ἢ τῆς εἰς τὸ τέ-
 λος. τῆς δὲ γὰρ τέλος τὸ καλόν. τούτου ἀρὰ ἔστιν ἡ ἀρετὴ
 σοφιστική μάλλον ἢ ἔστι ὡς εἶναι. ἐστὶ δὲ καὶ ταυτὸν ταύτη. ὁ-
 λως δὲ δὴ φαίνεται ἂν τοῦ. ἴσως γὰρ ἀν' ἐν γρηγορικῇ εἴη τῆς
 ἀγαθῆς μνηστῆς. ὁμοίως δὲ, οὐκ ἀν' ἐπαινεθῆναι ἀν' μὴ τὸν σκο-
- 4 πὸν διὰ τὰ βέλτιστα μιμεῖσθαι, τῆς ἀρετῆς περιπα-

ἄπο μὲν ὄντας, οὐ φαμὲν. οὐδ' ἄρ' οὐσιν ἀνδρείοις ἀντιθεῖται.
οὐκ ἄρ' ἡ ἀνδρία ἀδιστήμη ἀν' εἴη. πάλιν οὖν εἰσιν ἀνδρεῖδι
ἐκ τῶ ἀντίου τῆς ἐμπειρίας. οἱ γὰρ ἀπειροὶ τῶς ἐκθεσσιμέ-
νων οὐ φοβούμεται διὰ τὴν ἀπειρίαν. οὐδὲ δὴ οὐδὲ τῶς φε-
τέον ἀνδρείους. εἰσὶ δ' αὖ ἄλλοι δοκῶντες ἀνδρεῖοι εἶναι διὰ
τὰ πάθη, οἵ οἱ δρῶντες, ἢ οἱ ἐκθουσιάζοντες. οὐδὲ δὴ τῶς
φατέον ἀνδρείους εἶναι. ἐὰν γὰρ ἀντίον τὸ πάθος ἀφαιρεθῇ,
I οὐκ ἔτι εἰσιν ἀνδρεῖοι. Δεῖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον, ἀεὶ εἶναι ἀνδρεῖον.
διὸ οὐδὲ τὰ θηρία οἷον εἶς σὺς οὐκ ἀντίον εἴποι ἀνδρείους, διὰ
τὸ ἀμύνεσθαι, ἐπειδὴν πλεονέκτησιν λυπηθῶσιν. οὐδὲ δὲ τὸν
ἀνδρεῖον, διὰ πάθος εἶναι ἀνδρεῖον. πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία
πολιτικὴ δοκῶσα εἶναι. οἷον εἰ δι' αἰσχύνῃ τὴν εἰς τὸς πολί-
τας ἄπο μὲν οὐσι τὸς κινδύνους, καὶ δοκῶσιν ἀνδρεῖοι εἶναι.
σημεῖον δὲ τῶς, καὶ γὰρ ὁμηρος πεποίηκε τὸν ἑκτορα λέγον
» τα. πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχέτω ἀνὰ θήσει. διὸ οἷ-
2 ται Δεῖν μάχεσθαι. οὐδὲ τὴν τριακόντων φατέον εἶναι. ὁ γὰρ αὐ-
τὸς ἐφ' ἐκείνῳ τῶν διανοητῶν ἀρμόσει. οὐ γὰρ ἀφαιρου-
μέλου μὴ διαμύνει ἡ ἀνδρία, οὐκ ἀν' εἴη ἐπ' ἀνδρείος. ἀν' οὖν
τὴν αἰσχύνῃ περιελῶ, δι' ἡμῶν ἀνδρείος, οὐκ ἔτι δέστιν ἀνδρεῖ-
ος. ἔτι καὶ ἄλλως εἰσιν ἀνδρεῖοι δοκῶντες εἶναι, οἱ δι' ἐλπίδα
καὶ πρᾶξις ἀγαθῶν. οὐδὲ δὴ φατέον τῶς εἶναι ἀνδρεῖ-
ους. ἐπειδὴ τὸς τριούτους καὶ ἀν' αὐτοῖς τριούτους ἀνδρείοις λέγειν
ἄρκυν φαίνεσθαι. εἰδὴν γὰρ τῶς τριούτων ἀνδρεῖον φατέον εἶναι τὸν
3 ὁποιοῦν ἀνδρεῖον. καὶ τίς ὁ ἀνδρείος, σκεπτόμενος. ὡς ἀπλῶς
» μὲν εἰπεῖν ὁ διὰ μὴ εἶναι τὴν πρᾶξιν ἀνδρείος ὢν, ἀλλὰ διὰ
» εὐνομίαν αὐτῶ εἶναι καλὸν, καὶ εὖ ποιεῖν. καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ
» μὴ πρὸς. οὐδὲ δὴ παντελῶς ἀν' οὐ πάθος καὶ ὁρμῆς ἐγγίγνεται
» ἡ ἀνδρία. Δεῖ δὲ τὴν ὁρμὴν γίνεσθαι ἀπὸ τῶ λόγου διὰ τὴν
» λόγον. ὁ δὲ ὁρμῶν διὰ λόγον εἵκεν τὴν καλὴν ὡς κινδυνώσιν,
» ἀφοβος ὢν παρ' αὐτῶ, οὐτὸς ἀνδρείος. καὶ ἡ ἀνδρία παρ' αὐ-
» τῶν. ἀφοβος δὲ, οὐχ ὅτι οὐτὸς συμπίσῃ τῶ ἀνδρείῳ, ὡς τὴν
4 ὅλως μὴ φοβεῖσθαι. ὁ μὲν γὰρ τριούτος οὐκ ἀνδρείος, ὡς ὅλως

μηθὲν ὅτι φοβερὸν. οὐ τῶ μὲν γὰρ ὁ λίθος εἶη καὶ ἄλλα ἀψυ-
 χα ἀνδρεία. ἀλλὰ διὰ φοβεῖσθαι μὲν, ἡπομένειν δὲ, εἰ γὰρ αὐ-
 τὸν φοβούμενος ἡπομένῃσι, οὐ καὶ εἶη ἀνδρείος. ἐπὶ δὲ καὶ ὡς-
 ποδὲρ ἐπὶ πάντων διειλόμεθα ποδὲρ φόβου καὶ κινδύνου, οὐ πάν-
 τας, ἀλλὰ ὅς τις αἰρετικὸς τῆς οὐσίας. ἐπὶ δὲ, οὐδὲ ἐν τῷ τυ-
 χύνει καὶ παντὶ χρόνῳ. ἀλλ' ἐν ᾧ οἱ φόβοι καὶ οἱ κίνδυνοι παύ-
 σαι εἰσιν. εἰ γὰρ τις τὸν εἰς δίκαιον ἔτος κινδύνον μὴ φοβεῖ-
 ται, πῶς ἀνδρείος. εἴησι γὰρ διαρρητοὶ δὲ τὸ μακρὰν ἀπέ-
 χεῖν. αὐτὸ δὲ πλησίον γίνονται, ἀπὸ τῆς ἡσυχίας τῶν δεινῶν. ἢ μὲν ὅτι
 ἀνδρεία καὶ ὁ ἀνδρείος τοιοῦτος. σωφροσύνη δ' ὅτι μεσότης
 ἀκρολατίας καὶ ἀναισθησίας τῆς ποδὲρ τῆς ἡδονῆς. ἐστὶ γὰρ ἡ
 σωφροσύνη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπάσης ἀρετῆς, ἐξ ἧς ἡ βελτίστη. ἢ δὲ
 βελτίστη ἐξ ἧς, τῆς βελτίστου ὅτιν. βέλτιστον δὲ τῆς ὑπερβολῆς
 καὶ τῆς ἐνδεείας τὸ μέσον. κατ' ἀμφοτέρωθεν γὰρ εἰσι φεκτοί,
 καὶ κατ' ὑπερβολὴν καὶ κατ' ἐνδεειάν. ὥστε ἐπὶ τὸ μέσον
 βέλτιστον, ἢ σωφροσύνη μεσότης. τίς αὖτ' εἶη ἀκρολατία καὶ 2
 ἀναισθησία. μεσότης μὲν αὖτ' εἶη τῶν τῶν. ἐστὶ δὲ ἡ σωφροσύ-
 νη ποδὲρ ἡδονῆς καὶ λύπης, οὐ πάσης δὲ, οὐδὲ τῆς ποδὲρ πάν-
 τα. οὐ γὰρ εἴ τις ἡδύται διαφρον. γρηφῶν ἢ ἀνδριανίται, ἢ πῖ
 ἄλλοι τῶν τοιούτων. καὶ δὴ οὐ τῆς ἀκρολατίας. ὁμοίως δὲ, οὐδὲ ποδὲρ
 ἀκροῆς, οὐδὲ ποδὲρ ὁσφρηῶς. ἀλλ' ἐν ἡδοναῖς τῆς ποδὲρ ἀφῆν
 καὶ γένει. οὐδὲ δὴ ποδὲρ τῆς ἀνὴρ σώφρων εἶναι οὐ πῶς
 ἔχων. ὥστε μὴ δὲ ἡπομῆς τῆς τοιούτων ἡδονῶν μηδὲς πά-
 χειν. ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτος ἀναισθητός, ἀλλ' ἡδὴ ὁ πόνος καὶ μὴ 3
 ἀγόμενος, ὥστε εἰς ὑπερβολὴν αὐτὸν ἀφαιρῶν, πάντα τὰ λ-
 λα ποιεῖσθαι πείρα. καὶ αὐτὸν γε τὸν ἢ δι' αὐτοῦ καλοῦ εἶ-
 κεν, καὶ μὴ ἄλλῃ πείρα. σώφρονα, ὅς τις ἢ τῆς τοιούτων
 ἡδονῶν τῆς ὑπερβολῆς ἀπέχεται, ἢ δὲ φόβον, ἢ δι' ἄλλ' ὅτι τῆς
 τοιούτων, οὐ σώφρων. οὐ γὰρ τὰ μαζὰ λέγουσιν ἢ σώφρονα
 ἔξω ἀνθρώπου, δὲ τὸ μὴ ἐν αὐτῷ λόγον, ὡς δοκιμάζοντες 4
 καλὸν αἰροῦνται. πᾶσα γὰρ ἀρετὴ τῆς καλοῦ, καὶ εἰς τὸ καλὸν
 ὅτιν, ὥστε εἶη αὐτὸ ἡ σωφροσύνη ποδὲρ ἡδονῆς καὶ λύπης, καὶ

τῶν αὐτῶν ἀφ' ἧ καὶ γούσει γινόμενα. ἐχόμενον δ' αὖ εἶναι
 τούτου λείπει ἑκάστην περὶ αὐτῆς, καὶ τίς καὶ αὐτῶν. εἰς τὴν
 » ἡ περὶ αὐτῆς ἀναμέσσην ὀργισμένη καὶ ἀσχημάτιστος. καὶ ὅλως
 » δὲ δοκῶσιν αἰσιν ἀρετῆς, μεσότητες εἶναι. ὅτι δ' εἰς μεσότη-
 » τέα, καὶ οὕτως αὐτῶν εἴποι. εἰ γὰρ ὅστις ἐν μεσότητι ἐβίβη-
 » σον. ἡ δ' ἀρετὴ ὅστις ἡ βελτίστη ἐξίς, βέλτερον δ' ὅστις ἐμέσσην, ἡ ἀ-
 » ρετὴ αὖ εἶναι ἐμέσσην. δὴ λανθάνει μᾶλλον καὶ κατ' ἐκαστον σκο-
 » πούσιν. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὅστις ὀργισμένος ὁ παντὶ καὶ πάντως καὶ ἐπι-
 » πλοῖον ὀργισμένος, καὶ φεκτός ὁ τοιούτος. οὐτε γὰρ παντὶ δει-
 » ῶν ὀργισμένος, ὅτι αὐτῶν πάντων, οὐτε πάντως καὶ αἰεὶ. οὐδ' αὖ πάλιν
 οὕτως ἔχειν δεῖ ὥστε μηδενὶ μηδέποτε. καὶ γὰρ οὕτως φεκτός,
 ἀνάληγτος γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν καὶ ὁ κατὰ τὴν ὑπερβολὴν φεκ-
 τός, καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐλλείψιν, ὁ μέσος αὖ τούτων εἶναι καὶ περὶ
 καὶ ἐπαινετός. ὅτι γὰρ ὁ ἐλλείπων τῇ ὀργῇ, ὅτι ὁ ὑπερβάλλων
 ἐπαινετός. ἀλλ' ὁ μέσος ἔχων περὶ αὐτῶν, οὕτως περὶ αὐτῶν. καὶ ἡ
 2 περὶ αὐτῆς ὅτι, τούτων τῶν παθῶν μεσότης αὖ εἶναι. ἐλδυσθερίως
 δὲ ὅτι, μεσότης ἀσχημίας καὶ ἀνελευθερίας. εἰς δὲ περὶ χρημα-
 τῶν τῶν αὐτῶν πάντων. ὅτι γὰρ ὁ σωτὴς ὅστις ὁ ἀναλίσκων εἰς ἄμην
 δεῖ. καὶ πλεονάζειν δεῖ, καὶ ὅτι μὴ δεῖ. ὁ δ' ἀνελευθερός, ἀνάντιος
 τούτων, ὁ μὴ ἀναλίσκων εἰς ἄμην, καὶ ὅσα δεῖ, καὶ ὅτι δεῖ. καὶ ἀμ-
 φότεροι ὅτι φεκτοί. εἰς τὴν τούτων, ὁ μὲν κατ' ἐλλείψιν. ὁ δὲ,
 κατ' ὑπερβολὴν. ὁ δ' ἀρὰ ἐλδυσθερίως ἐπεὶ δὲ ὅστις ἐπαινετός,
 μεσότης αὖ εἶναι τούτων. τίς ἔστιν ὅστις, ὁ ἀναλίσκων εἰς ἄμην καὶ ὅ-
 3 σα δεῖ καὶ ὅτι δεῖ. εἰς τὴν καὶ τῶν ἀνελευθερίως εἶδη πλεονάζει. οἷον
 κίβδηλος ἕως καλῶς καὶ κυμνοπρίσας καὶ ἀσχημίας καὶ
 » μικρολόγους. πάντες δ' ὅτι αὐτῶν τὴν ἀνελευθερίως πε-
 » ριπίπτει. ὅτι μὲν γὰρ καὶ πολυειδής. ὅτι ἀγαθόν, μονοειδής.
 οἷον. ἡ μὲν ὑγίεια, ἀπλοῦν. ἡ δὲ νόσος, πολυειδής. ὁμοίως, ἡ μὲν
 ἀρετὴ, ἀπλοῦν. ἡ δὲ κακία, πολυειδής. πάντες γὰρ οὕτοι πε-
 ρι χρημάτων εἰσι φεκτοί. πότερον οὖν τῶν ἐλδυσθερίου καὶ
 τῶν κατὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀσχημίας καὶ χρημάτων, ἡ οὐ.
 4 οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἀρετῆς οὐδεμίας. οὐτε γὰρ τῆς ἀνδρείας ὅτι

ἔ' ὅπλα κτῆσαι, ἀλλ' ἄλλως. τῶν δὲ λαβούσης, τούτοις ὁρ-
 θῶς χρήσασθαι, ὁμοίως ἑπὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἄλλων. οὐ-
 δὲ δὴ τῆς ἐλευθεριότητος. ἀλλ' ἡδὴ χρηματιστική. ἡ δὲ μεγα-
 λοψυχία, μεσότης μελέδω χαυνότητος καὶ μικροψυχίας.
 ἐστὶ δὲ πόρῃ πρὶν καὶ ἀπὸ μίαν καὶ πόρῃ πρὶν, οὐ τὴν πρὸς πολ-
 λῶν, ἀλλὰ τὴν πρὸς τῶν ἀποδιδάσκων. καὶ μάλλον δὲ διὰ, ἢ πόρῃ
 τῶν. οἱ γὰρ ἀποδιδάσκοντες εἰδότες καὶ κρινόντες ὁρθῶς, πρὶν ἔ-
 σι. βουλήσονται οὖν μάλλον ἢ τὸ εἰδότες αὐτῶν, ὅτι ἀξίος
 ἔστι τιμῆς, τιμᾶσθαι. ἔδὲ γὰρ πόρῃ πᾶσιν πρὶν ἔσται, ἀλλὰ πε-
 ρὶ τῶν βελτίστην, καὶ ἔτι μόνον ἀγαθόν, καὶ ἀρχῆς τάξιν ἔχει.
 οἱ μὲν οὖν δι' ἀφροσύνην ὄντες καὶ φαῦλοι, μεγάλων δὲ αὐ-
 τῶν ἀξιοῦντες, καὶ πρὸς τούτοις τιμᾶσθαι οἰόμενοι δεῖν, χαῖ-
 νοι. ὅσοι δὲ ἐλαττόνων αὐτοῦς, ἀξιοῦσιν ἢ περὶ σῆκον αὐτοῖς, με-
 κρόψυχοι. ὁ ἀρὰ μέσος τούτων ἔστιν ὅς μὴ ἐλαττόνος τιμῆς αὐ-
 τὸν ἀξιοῖ, ἢ σὺ περὶ σῆκον, μὴ τε μείζονος ἢ ἀξίος ἔστι, μὴ τε πάσης.
 οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ μεγαλοψυχός. ὥστε δὴ λον, ὅτι ἡ μεγαλοψυ-
 χία μεσότης ἔστι χαυνότητος καὶ μικροψυχίας. Μεγαλο-
 πρέπεια δὲ ἔστι μεσότης ἀλαζονείας καὶ μικροπρεπέας. ἐστὶ
 δὲ ἡ μεγαλοπρέπεια πόρῃ δαπάνας, ἄς τῷ πρὸς πόντῳ γίνε-
 σθαι περὶ σῆκον. ὅς τις μὲν οὖν δαπανᾷ οὐ μὴ δεῖ, ἀλαζών. οἷς,
 εἴπῃ ἐστὶ ἀρ' ἀνίστασθαι, ὡς ἀν' ἀμύνης τίς ἐστὶν, ὁ τοῖς ἀλαζών.
 ὁ γὰρ τοῖς ἀμύνης ἔστιν, ὁ ἐν ᾧ μὴ δεῖ καὶ ῥῶ ἐν δεικνύμενος τὴν ἑαυ-
 τοῦ δύσπορίαν. ὁ δὲ μικροπρεπής, ὁ ἐν ἀντίστροφῳ, ὅς ἐστι δεῖ
 μὴ μεγαλείως δαπανῆσαι. ἢ ὅτι οὐ μὴ ποιεῖν. οἷς εἰς γὰρ μισθὸν
 χρημάτων δαπανᾷν, μὴ ἀξίως ἀλλ' ἐνδεώς, ὁ τοῖς μισθῷ μικρο-
 πρεπής. ἡ δὲ μεγαλοπρέπεια καὶ ἀπὸ τῆς ὀνόματος φανερὰ
 ἔστιν, οὐσα καὶ τῇ, οἷον λέγονται. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ καιρῷ τῷ πρὸς
 πόντῳ μέγα δέον ἔστι. ὁρθῶς τῇ μεγαλοπρεπέει τὸ ὄμμα καὶ
 τῇ. ἡ μεγαλοπρέπεια ἀρὰ αὐτῇ, ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἐπαινετή, μεσότης
 ἐλπίδος καὶ ὑπερβολῆς τῆς πόρῃ δαπάνας τῶν περ-
 σιχούσας. ἐνίοις δὲ εἰσιν ὡς οἰόνται καὶ πλείους μεγαλο-
 πρέπειαν. οἷον φασι, μεγαλοπρεπῶς τε ἐβάδισε, καὶ

ἄλλαι δὲ ριπαῖαι μεγαλοπρέπεια λέγονται μεταφορικώς καὶ οὐ κυρίως, οὐ γὰρ ὅτι ἐν ταῖς μεγαλοπρεπείαις, ἀλλ' ἐν οἷς εἰρήκαμεν. Νέμεσις δὲ ὅτι μεσότης φθονορίας καὶ χαίρεκακίας. ἀμφοτέρω γὰρ αὐταὶ κεντρικαί εἰσιν. ὁ δὲ νεμεσηλικὸς, ἐπαινετός. ἔστι δ' ἡ νέμεσις ποδὶ ἀγαθὰ, ἃ τυγχάνει ὑπάρχοντα ἀνάξια ὅντι λυπητὴς. νεμεσητικὸς οὖν ὁ ταῖς τοιοῦτοῖς λυπητικὸς. καὶ αὐτὸς γὰρ πάλιν οὕτως λυπησέται, ἢ ἂν ἴδῃ κακῶς περὶ ᾗοντα ἀνάξιον ὄντα. ἡ μὲν οὖν νέμεσις καὶ ὁ νεμεσητικὸς, ἴσως τοιοῦτος. ὁ δὲ γὰρ φθονορὸς ἐναντίος τούτῳ, ἀπλῶς γὰρ, ἂν τε ἀξίος τις εἴη, ἂν τε μὴ τῷ περὶ ᾗον, λυπηθήσεται. ὁμοίως τούτῳ ὁ ἐπιχαίρεκακὸς ἡδὴ σέεται, κακῶς περὶ ᾗοντι καὶ τῷ ἀξίῳ καὶ τῷ ἀνάξιῳ. ὁ δὲ γὰρ νεμεσητικὸς οὐ, ἀλλὰ μεσότης τίς ὅτι τούτων. σεμνότης δὲ ὅτι αὐθαρδία ἀναιμείων τε καὶ ἀρεσκίας. ἔστι δὲ ποδὶ τὰς ἐνταύθις. ὅ, τε γὰρ αὐθαρδίας τοιοῦτος ὅτις, οἷος μὴ ἐνὶ ἐντυχεῖν μὴ δὲ διαλλαγῆναι. ἀλλὰ τὸ νόμα ἐοικεν ἀπὸ τῷ τόπου κείνῳ. ὁ γὰρ αὐθαρδίας αὐθαρδίας τίς ὅτις ἀπὸ τῷ αὐτῷ ἀρεσκείν. ὁ δὲ ἀρεσκὸς τοιοῦτος, οἷος πάντιν ὁμιλεῖν καὶ πάντως καὶ πανταχῇ. οὐδέτερος δὲ τούτων ἐπαινετός. ὁ δὲ γὰρ σεμνὸς ἀναιμείων τούτων ἂν ἐπαινετός. οὐτε γὰρ εἰς πάντας, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀξίους. οὐτε εἰς οὐδένα, ἀλλὰ εἰς τοὺς αὐτοὺς τούτους. Αἰδώς δ' ἔστι μεσότης ἀναιμειότηας, καὶ κατὰ πλῆξιν. ἔστι δὲ ποδὶ περὶ εἰς καὶ λόγους. ὁ μὲν γὰρ αἰαίμεινός ὅτις ὁ ἐν παντί καὶ εἰς πάντας λέγων καὶ περὶ ᾗων ἃ ἐτυχεν. ὁ δὲ κατὰ πλῆξιν, ὁ ἐναντίος τούτῳ, ὁ πάντα καὶ πάντα λαβούμενος καὶ περὶ εἰς καὶ εἰπεῖν. ἃ περὶ γὰρ ὁ τοιοῦτος, ὁ πάντα κατὰ πλῆξιν ὁ μὲν. ἡ δὲ αἰδώς καὶ ἡ αἰδημον μεσότης τούτων. οὐτε γὰρ ἅπαντα καὶ πάντως ὡς ὁ αἰαίμεινός, καὶ ὁρᾷ καὶ περὶ εἰς. οὐτε ὡς ὁ κατὰ πλῆξιν, ἐν παντί καὶ πάντως ὁ λαβὴν δέσεται. ἀλλὰ περὶ εἰς καὶ ὁρᾷ, ἐν οἷς δέ. καὶ ἃ δέ καὶ ὅτε δέ. Εὐτρεπεία δ' ὅτι μεσότης βωμορᾶς καὶ ἀγροικίας, ἔστι δὲ ποδὶ τὰ σκώματα. ὅ, τε γὰρ

βωμολόχος ὅστις ὁ πάντα καὶ πᾶν οἰόμενος δι᾿ ἐν σκώπτειν. ὁ
 τε ἄγροικος ὁ μὴ τε σκώπτειν βωμολόμενος δι᾿ ἐν, μὴ τε σκωφθῆ-
 ναι, ἀλλ' ὀργιόμενος. ὁ δὲ οὐδ' ἄπελος ἀνὰ μέσον ἐν τῶν, ὁ μὴ
 τε πάντας καὶ πάντως σκώπτων. μήτ' αὐτὸς ἄγροικος ὢν. ἔ-
 σαι δὲ ὁ οὐδ' ἄπελον διττῶς πως λεγόμενος. καὶ γὰρ ὁ δυνά-
 μενος σκώψαι ἐμμελῶς. καὶ ὁς ὑπομένη σκωπτόμενος, οὐδ' ἄ-
 πελος. καὶ ἡ οὐδ' ἄπελίας ριζώθη. ὡς δὲ δὲ μεσότης καὶ λα-
 κίασ. καὶ ἔχθρας. ἐστὶ δὲ ποδὶ περὶ ξείνους καὶ λόγους. ὁ μὲν γὰρ
 καὶ λαξ, ἐστὶν ὁ πλείω τῆς περὶ σκόντων καὶ ὄντων περὶ ὑθέως. ὁ
 δὲ ἄπελὸς πικρὸς, ἐχθρὸς, καὶ τῆς ὑπάρχοντων περιειραδῶν. οὐδὲ
 τῶν οὐκ ὀρεδῶς ἐπαινετός ὅστις. ὁ δὲ ὡς ἀνὰ μέσον τῶν
 τῶν. οὐτὲ γὰρ πλείω τῆς ὑπάρχοντων περὶ δῆσει, οὐτ' ἐπαινεσει
 τὰ μὴ περὶ σκόντων. οὐτ' αὖ πάλιν ἐλάττω πρὶν, οὐτὲ πᾶν-
 τος ἐν ἀντιθέσει. πρὶν τὸ δὲ καὶ αὐτῶ. ὁ μὲν οὖν ὡς
 τοῦτος. ἀλήθεια δὲ ὅτι μετὰ ἐν εἰρωνίασ καὶ ἀλαχοεῖας. ἐστὶ
 δὲ ποδὶ λόγους, οὐ πάντως δὲ. ὁ μὲν γὰρ ἀλαχῶν ὅστις ὁ πλείω
 τῆς ὑπάρχοντων αὐτῶ περὶ τοῦ μὲν εἶναι, ἢ εἰδέναι ἢ μὴ οἶ-
 δέναι ὁ δὲ εἰρων, ἐν ἀντιθέσει τοῦ τῶ. καὶ ἐλάττω τῆς ὑπάρχοντων
 αὐτῶ περὶ τοῦ μὲν εἶναι, καὶ ἢ οἶδε μὴ φάσκων, ἀλλ' ἐπι-
 κρυπτόμενος τὸ εἰδέναι. ὁ δὲ ἀληθής, οὐδὲ τῶν τῶν πρὶν
 σκεῖ. οὐτὲ γὰρ περὶ ποιήσας πλείω τῆς ὑπάρχοντων αὐτῶ, οὐ-
 τ' ἐλάττω. ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ τῶν φησὶ καὶ εἶναι καὶ
 εἰδέναι. εἰ μὲν οὖν εἰσὶν αὐτῶ ἀρετῶν, ἄλλος αὖ εἰναι λόγους. ὁ π-
 ρὶν μεσότητες εἰσι τῆς εἰρημνῶν, δὲ λον. οἱ γὰρ κατ' αὐτῶν ζῶν
 τες, ἐπαινοῦνται. ποδὶ δὲ δικαιοσύνης λοιπὸν αὖ εἰναι εἰπεῖν,
 τί ὅτι καὶ ἐν τίσι καὶ ποδὶ πρὶν. πρὶν τὸν μὲν οὖν εἰ λάβομεν
 » τί ὅτι τὸ δίκαιον. ἐστὶ δὲ διττὸν τὸ δίκαιον. ὢν τὸ μὲν κατὰ νό-
 » μον ὅτι. δίκαιά γὰρ φασιν εἶναι, ἢ ὁ νόμος περὶ τῆς. ὁ δὲ νό-
 » μος κελεύει τ' αὐτῶν περὶ τῆς καὶ τὰ σῶφρον. καὶ ἢ πλείω
 » ἢ πάντα ὅσα κατὰ τῶν ἀρετῶν λέγειται. διὸ καὶ φασὶ δοκεῖν ἢ
 δικαιοσύνην τε λεία τις ἀρετὴ εἶναι. εἰ γὰρ δίκαια μὲν ὅτι ὁ
 νόμος κελεύει ποιεῖν. ὁ δὲ νόμος τὰ κατὰ πᾶσι ἀρετῶν ὄν-

τὰ πράττει. ὁ ἀρχὴ τοῖς κατὰ νόμον δικαίοις ἐμμένων, πε-
 λείως ἀποδίδωκε αὐτῷ. ὥστε ὁ δίκαιος καὶ ἡ δικαιοσύνη, πελεία
 τὴν ἀρετὴν ἔστιν. ἐν μὲν δὲ πῶς δίκαιον, ἐν τῇ τοῦ τοῦ ἐστὶ καὶ ποδὶ
 τοῦ τοῦ. ἀλλὰ μὲν οὐ δὲ ἔστιν τὸ δίκαιον, οὐ δὲ πῶς ποδὶ τοῦ τοῦ
 δικαιοσύνην ζητῶμεν. κατὰ μὲν γὰρ τοῦ τοῦ δίκαιον ἔστι, καθ-
 ἑαυτὸν ὄντα δίκαιον εἶναι. ὁ γὰρ σώφρων καὶ αἰσχύνης καὶ
 ἐγκρατὴς καὶ αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἔστι τοιοῦτος. ἀλλὰ τὸ δι-
 1 καιον τὸ εἰς ἑτέρον, ἄλλο τῷ εἰρημένον κατὰ νόμον δικαίου
 ἔστι. οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῇ εἰς ἑτέρον δικαίοις οὔσι, καθ' αὐτὸν
 εἶναι δίκαιον. ἔστιν δ' ἔστιν ὁ ζητῶμεν δίκαιον κατὰ πῶς δι-
 2 καιοσύνην πῶς ποδὶ τοῦ τοῦ. τὸ εἶναι δίκαιον ἔστι τὸ εἰς ἑτε-
 3 ρον, ὡς ἀπλῶς εἰπὴν τὸ ἴσον. τὸ γὰρ ἄδικον, τὸ ἀνίστον ἔστιν. ὁ-
 4 ταν γὰρ πῶς μὲν ἀγαθῶν τὰ μείζων αὐτοῖς νέμωσι, πῶς δὲ κα-
 5 κῶν τὰ ἐλάττωνα, αἰσθάνονται τῶν τῶν, καὶ οὕτως ἀδικεῖν καὶ ἀδι-
 6 κταί. οἷον τοῦ. δὴλον ἀρχῇ, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀδικία ἐν αἰσίοις, ἡ
 7 δικαιοσύνη καὶ τὸ δίκαιον ἐν ἰσότητι συμβολαίων ὥστε δὴ-
 8 λον, ὅτι ἡ δικαιοσύνη μεσότης τῆς αὐτῆς εἰς ἀδικοῦ καὶ ἐλ-
 9 λείψεως, καὶ πολλοῦ καὶ ὀλίγου. ὁ, πῶς γὰρ ἀδικεῖ τῶν ἀδικεῖν
 10 πλεονέχει. καὶ ὁ ἀδικεῖ μὲν δὲ, τῶν ἀδικεῖν ἐλάττω. τὸ
 11 δὲ μέσον τοῦ τῶν, δίκαιον ἔστι. τὸ δὲ μέσον, ἴσον. ὥστε τὸ ἴσον
 12 αὐτῶν, πλεονός καὶ ἐλάττωτος εἶναι δίκαιον. καὶ δίκαιος δὲ, ὁ τὸ
 13 ἴσον βουλόμενος ἔχειν. τὸ δὲ γὰρ ἴσον, ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν ἐγγί-
 14 νεται. τὸ ἀρχῇ εἰς ἑτέρον ἴσον εἶναι, δίκαιον ἔστι. καὶ δίκαιος ὁ
 15 τοιοῦτος αὐτῶν εἶναι. ἐπεὶ οὖν ἡ δικαιοσύνη ἐν δικαίῳ καὶ ἐν ἰ-
 16 σῳ καὶ ἐν μεσότητι, τὸ μὲν δίκαιον, ἐν ἴσιν λέγεται δίκαι-
 17 ον. τὸ δὲ ἴσον, ἴσιν ἴσον. τὸ δὲ μέσον, πρὸς μέσον. ὥς ὅτι ἡ δι-
 18 καιοσύνη, καὶ τὸ δίκαιον ἔσται καὶ εἰς πῶς καὶ ἐν πῶν. ἐ-
 19 πεί οὖν ἔστι τὸ δίκαιον ἴσον, καὶ τὸ τοῦ τῶν ἀνάλογον ἴσον
 20 δίκαιον αὐτῶν εἶναι. τὸ δὲ ἀνάλογον, ἐν τέσσαρσι γίνεται ἐλαχί-
 21 στοις. ὡς γὰρ τὸ α' πρὸς τὸ β', καὶ τὸ γ' πρὸς τὸ δ'. οἷον
 22 ἀνάλογον ἔστι, τὸν τὰ πολλὰ κεκτημένον, πολλὰ εἰς φέρειν.
 23 τὸν δὲ ὀλίγα κεκτημένον, ὀλίγα. πάλιν ὁμοίως. ἢ μὲν πολλὰ

πεπονηκῆτα, πολλὰ λαμβάνειν. τὸν δὲ ὀλίγα πεπονηκῆτα, ὀ-
 λίγα λαμβάνειν. ὥς δὲ ὁ πεπονηκῶς ἔχει πρὸς τὸν μὴ πεπνη-
 κῆτα, οὕτως τὰ πολλὰ εἰς τὰ ὀλίγα. ὥς δὲ ὁ πεπονηκῶς πρὸς
 2 τὰ πολλὰ, οὕτως ὁ μὴ πεπονηκῶς εἰς τὰ ὀλίγα. ἔοικε δὲ καὶ
 2 πλάτων τῇ ἀναλογία ταύτῃ τῷ δικαίῳ χρῆσθαι ἐν τῇ πο-
 λιτείᾳ. ὁ μὲν γὰρ γεωργὸς φησι, σίτην ποιεῖ. ὁ δὲ οἰκισδὸμος οἰ-
 κίαν. ὁ δὲ ὑφάντης ἱμάτιον. ὁ δὲ σκυτετὸμος ὑπόδημα. ὁ μὲν
 οὖν γεωργὸς, τῷ οἰκισδῶμω σίτην δίδωσιν. ὁ δὲ οἰκισδὸμος τῷ
 γεωργῷ οἰκίαν. ὁ μὲν γὰρ οἱ ἄλλοι πάντες οὕτως ἐχρυσίν. ὥς
 τε τὰ παρ' αὐτοῖς ἀντιπαραλλάττειται τῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις.
 ἐστὶ δὲ ἀναλογία αὐτῇ. ὥς γὰρ ὁ γεωργὸς τῷ οἰκισδῶμω, οὕ-
 πως ὁ οἰκισδὸμος τῷ γεωργῷ. ὁμοίως τῷ σκυτεῖ. τῷ ὑφάντῃ.
 τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ἢ αὐτῇ ἀναλογία πρὸς ἀλλήλους γίνεται.
 καὶ συνέχει δὲ αὐτῇ ἀναλογία τὸν πολιτείαν. ὥς τε τὸ δι-
 καιον ἔοικεν εἶναι τὸ ἀνάλογον. τὸ γὰρ δίκαιον συνέχει τοῖς πο-
 λιτείᾳ. τὸ αὐτὸ δὲ ἔστι τὸ δίκαιον τῷ ἀνάλογον. ἐπεὶ δὲ ὁ οἰ-
 κισδὸμος πλείονος ἄξιον ποιεῖ τὸ αὐτοῦ ὄρνεν ἢ ὁ σκυτεὺς.
 καὶ τὸ ὄρνεν ἀντιπαραλλάττειται καὶ τῷ σκυτεῖ πρὸς τὸν οἰ-
 κισδῶμον. αὐτὸ ἡ πόσις τῶν δ' οὐκ ἐν οἰκίᾳ λαβεῖν. ἐν ταῦ-
 τα ἡδὴ ἐνόμισαν ταῦτα πάντα ὠνητὰ καὶ ὑαργύριον περ-
 σαγοροῦντες νόμισμα τοῦτω χρῆσθαι. καὶ πρὸς τὸν ἄξιον
 ἔκαστον ἐκαστοῦ δίδοντας, τὸν ἄλλαξιν πρὸς ἀλλήλων.
 καὶ τοῦτω τὸν πολιτικὸν κοινωνίαν συνέχειν. ἐπεὶ οὖν τὸ δι-
 καιὸν ἔστιν ἐν τοῖς καὶ τοῖς εἰρημνίοις ἐμπεθεῖν, ἢ ποδὶ
 3 ταῦτα δικαιοσύνη αὐτῇ εἴη τῇ ἐξεί οὐ μὲν ἐχρυσά μετὰ περαιρέ-
 3 αὖς, ποδὶ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς. ἐστὶ δὲ δίκαιον καὶ τὸ ἀντιπε-
 2 πονθῆς. οὐ μὲν γὰρ ὡς οἱ πυθαγόρειοι ἔλεγον. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
 ὥντο δίκαιον εἶναι, ἃ ἐποίησεν ἡς, ταῦτα ἀντιπαθεῖν. τὸ δὲ τοι-
 οῦτον οὐκ ἐστὶν πρὸς ἅπαντας. οὐ γὰρ ἔστι δίκαιον οἰκέτῃ πρὸς
 ἐλεύθερον ταυτόν. ὁ οἰκέτης γὰρ ἐάν πατάξῃ τὸν ἐλεύθερον,
 οὐκ ἐστὶ δίκαιος ἀντιπληγῶν, ἀλλὰ πλάκας. καὶ τὸ ἀν-
 4 τιπεπονθῆς δὲ δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ ἀνάλογον. ὥς γὰρ ὁ ἐλεύθε-

- ρος ἔχει πρὸς τὸν δούλον τῷ βελτίων εἶναι, οὕτως τὸ ἀντι-
 πρὶν πρὸς τὸ πρὶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐλθὼν πρὸς ἐλθόν-
 τος ἔχει. οὐ γὰρ δίκαιον εἶπαι τὸν ὀφθαλμὸν ὑπερβαίνειν,
 » ἀντιπρὶν μόνον, ἀλλὰ πλείονα παθεῖν, ἀντιπρὶν δὲ
 ταῖς ἀντιπρὶν. καὶ γὰρ ἡρεῖται πρὸς τὸν καὶ ἡδίκησεν. ἀδικεῖ
 δὲ κατ' ἀμφοτέρω. ὥστε ἀντιπρὶν καὶ τὰ ἀδικήματα. καὶ
 τὸ ἀντιπρὶν πλείονα ὦν ἐκίχη, δίκαιόν ἐστι. ἐπεὶ δὲ τὸ δι-
 » καιον πλεονάζει λέγειται, διορίσειον αὐτὸν εἶναι, ὥστε πρὶν δι-
 καίον ἐστὶν ἢ ἐπίσκεψις. ἐστὶ δὲ δίκαιον τὸ ὡς φασιν οἰκίτη πρὸς
 δεσπότην. καὶ ὡς πρὸς πατέρα. τὸ δ' αὖτε οὕτως δίκαιον, ὁ-
 μωνύμως αὐτὸν δέξει λέγειται τῷ πολιτικῷ δικαίῳ. ἐστὶ γὰρ
 δίκαιον ὥστε οὐ ἐστὶν ἢ σκέψις, τὸ πολιτικὸν δίκαιον. ὥστε
 γὰρ μάλιστα ἐστὶν ἐν ἰσότητι. κοινωνοὶ γὰρ οἱ πολιτικοὶ ἑαυτοῦ, καὶ
 ὁμοιοὶ βούλονται εἶναι τῇ φύσει. ὃ δὲ τὸ πρὸς τὸν. τῷ δὲ ὡς
 πρὸς πατέρα, καὶ οἰκίτη πρὸς δεσπότην, οὐκ αὐτὸν δέξει εἶναι
 2 δίκαιον οὐδὲν. οὐτε γὰρ τῷ ποδὶ τῷ ἐμῷ πρὸς ἐμὸν, οὐτε τῇ
 χερὶ. ὁμοίως δὲ οὐ δ' ἐκείνῳ τῷ μοιῶν. ὥστε αὐτὸς οὐκ δέ-
 ξεται ἔχειν καὶ ὁ ὡς πρὸς πατέρα. ὥστε γὰρ μέρος τί ἐστι τῷ
 πατρὶ οὐδὲν, ὡς πρὸς τὸν ὡς πρὸς τὸν. ὡς πρὸς τὸν ὡς πρὸς τὸν
 χεραὶ ὑπ' αὐτῆς, τὸ τ' ἡδὲ ἐν ἰσότητι καὶ ὁμοιότητι ἐστὶ τῷ
 πατρί. οἱ δὲ πλεονάζει οὐκ ἐστὶν ἑαυτοῦ. ὥς δ' αὐτὸς
 οὐ δ' οἰκίτη πρὸς δεσπότην ἐστὶ δίκαιον δὲ τὸν αὐτὸν. τῷ γὰρ
 δεσπότην ἐστὶν ὁ οἰκίτης. ἀλλὰ δὲ καὶ εἰ ἐστὶν αὐτῷ δίκαιον, τὸ
 3 οἰκονομικὸν δίκαιον πρὸς αὐτὸν ἐστὶν. οὐ ὥστε δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ
 » τῷ μὲν, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν. ἐν ἰσότητι γὰρ καὶ ὁμοιότητι τὸ πο-
 » λιτικόν δίκαιον οἰκίτης εἶναι. ἀλλὰ δὲ τὸ μὲν ἐν γυναικὶ καὶ
 ἀνδρὶ κοινωνία δίκαιόν ἐστιν ἐγγὺς τῷ πολιτικῷ δικαίῳ.
 χεῖρον μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ ἀλλ' οἰκίτης τὸν. καὶ με-
 μετήχει ἰσότητος πῶς μάλλον διότι ἐγγὺς τῷ πολιτικῷ κοι-
 νωνίᾳ ὁ εἶς αὐτῷ. ὥστε καὶ τὸ δίκαιον τὸ γυναικὶ πρὸς
 ἀνδρα μάλιστα πῶς ἡδὲ τῷ ἄλλων πολιτικόν ἐστιν. ἐπεὶ οὖν
 4 δίκαιον τὸ ἐν πολιτικῇ κοινωνίᾳ ὄν, ἢ δικαιοσύνη καὶ ὁ δίκαιος

» πρὸς τὸ πρὸς τὸν δίκαιον ἔχει. τῷ δὲ δικαίῳ, ἐστὶ τὰ μὲν, φύ-
 » σει. τὰ δὲ νόμῳ. διὰ δ' οὕτως ἔπολεμα βάνειν, μὴ ὡς μὴ δὲ πρ-
 τε αὐτὸ μετὰ πρὸντα, καὶ γὰρ τὰ φύσει ὄντα μεταλαμβάνου-
 σι μεταβολῆς. λέγω δ', οἷον εἰ πάντες τῇ ἀρεστῇ μελετῶ-
 μεν αἰετὰ ἄλλην. γλῶσσοι μετὰ αὐτῶν ἀμωδεῖσι. ἀλλὰ φύσει γὰρ
 εἰσδράζει. καὶ τὰ δεξιὰ οὐδὲν ἢ πῶν φύσει βελτίω ἐστὶ τῆς ἀ-
 εἰσδράζης, καὶ πάντα ποιεῖμεν τῇ ἀρεστῇ κατὰ πόρ τῇ δε-
 ξιά. οὐ δ' ὅτι μεταπίπτουσι, διὰ τὸ ἐστὶν οὐ φύσει. ἀλλ' εἰ ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὸν πλείω χρόνον οὕτω διαμελεῖ ἡ ἀρεστὴ,
 ἀρεστὴ οὐσα, καὶ ἡ δεξιὰ, δεξιὰ. ὥστε φύσει ἐστὶν. ὡσαύτως
 ἐπὶ τῷ φύσει δικαίῳ μὴ εἰ μεταβάλλοι διὰ τὴν ἡμετέραν
 χρῆσιν, διὰ τὸ οὐκ ἔστι φύσει δίκαιον. ἀλλ' ἐστὶ. τὸ γὰρ ὡς ἐπὶ
 τὸ πλὺ διαμελόν, ὥστε φύσει δίκαιον περὶ φανέας, ὃ γὰρ αὐ-
 τὸ ἡμεῖς τῷ μετὰ καὶ νομίσωμεν, ὥστε καὶ ἐστὶ δίκαιον ἡδὴ καὶ
 καλοῦμεν κατὰ νόμον δίκαιον. βέλτερον οὖν δίκαιον, τὸ κα-
 τὰ φύσιν τῶ κατὰ νόμον. ἀλλ' ὁ ζητῶμεν, δίκαιόν ἐστι πολιτι-
 κόν. τὸ δὲ πολιτικόν ἐστὶ τὸ νόμῳ, οὐ τὸ φύσει. τὸ δ' ἀδικεῖν καὶ
 τὸ ἀδίκημα δόξειεν αὐτὸ εἶναι ταῦτό, οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ ἀδι-
 κόν ἐστι, τὸ τῷ νόμῳ ὠρισμένον. οἷον πῶς πρὸς ἀδίκῳ ἀρ-
 σῶσθαι ἀδικόν ἐστιν. τὸ δ' ἀδίκημά ἐστι τὸ ἡδὴ ἀδικῶς τι περ-
 ξαί. ὁμοίως δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαιοπράγμημα οὐ ταυτόν.
 τὸ μὲν γὰρ δίκαιον τὸ τῷ νόμῳ ὠρισμένον. τὸ δὲ δικαιοπρά-
 γμημα, τὸ τὰ δίκαια πράττειν. πότε οὖν δίκαιον, καὶ πότε οὐ.
 ὡς ἀπλῶς μὲν εἰπεῖν, ὅταν πράττῃ κατὰ περὶ αἰρεσίν καὶ ἐ-
 κουσίως. τὸ δὲ ἐκουσίως ὁ λόγος, εἴρηται ἐν τοῖς ἐπάνω ἡμῖν. καὶ
 ὅταν εἰδῶς καὶ ὄν καὶ ὧ καὶ οὐ εἴκη, οὕτως δίκαιον πράττῃ.
 ὁμοίως καὶ ὡσαύτως καὶ ὁ δίκαιος ἔχει, ὁ εἰδῶς καὶ ὄν καὶ ὧ
 καὶ οὐ εἴκη. ὅταν δὲ μηδὲν τούτων εἰδῶς πράττῃ τι ἀδικον, ἀ-
 δικῶς μὲν οὐκ ἔστιν. ἀτυχὴς δέ. εἰ γὰρ οἰόμενος τὸν πολέμιον
 ἀρκετεῖν, τὸν πατῆρα ἀπέκτεινεν. ἀδικον μὲν οὐκ ἔστιν, ἀ-
 δικῶς μὲν οὐκ ἔστιν. ἀτυχὴς δέ. εἰ περὶ οὖν τὸ μὴ ἀδικεῖν
 τὰ ἀδικῶς πράττοντα ἐν τῷ ἀγνοεῖν ἐστὶ ὥστε, ὃ καὶ μικρόν ἐ-

- πάνω εἰλήχῃ. ὅταν μὴ εἰδὼς μὴ δὲ ὄν βλάπτει μὴ θ' ὧ, μὴ δὲ οὐ γένοιτο. ἀλλ' ἢ δὴ τὴν ἀγνοίαν διορίσειον ὅτι, πῶς αὐτὸν γένοιτο τῆς ἀγνοίας ὄν βλάπτει οὐκ ἀδικήσει. ἐστὶ δὲ οὗτος ὁ διορισμός. ὅταν μὲν γὰρ ἡ ἀγνοία αἰτία ᾗ τῆς πράξεως, οὐχ ἐκὼν ὅτιοις πράττει. ὥστε οὐκ ἀδικεῖ. ὅταν δὲ τῆς ἀγνοίας αὐτὸς ᾗ αἴτιος, καὶ πράττῃ τὴν κατὰ τὴν ἀγνοίαν, ἥς αὐτὸς αἰτιός ἐστιν, οὗτος ἢ δὴ ἀδικεῖ. καὶ δικαίως αἴτιος ὁ τοιοῦτος κληθήσεται. οἷον ἀδὲ τῶν μεθύοντων. οἱ γὰρ μεθύοντες καὶ πράξαντες τι κακὸν, ἀδικεῦσι. τῆς γὰρ ἀγνοίας αὐτῆς εἰσιν αἱ υἱοὶ. ὕβρις γὰρ αὐτοῖς μὴ πίνειν ὅσοντόν, ὥστ' ἀγνοοῦντα τυπτεῖν τὸν πατέρα. ὁμοίως καὶ ἀδὲ τῶν ἄλλων ἀγνοούντων, ὅσοι μὲν γίνονται δι' αὐτοῦ, οἱ κατ' αὐτοῦ ἀδικεῖν τῶν ἀδικῶν. ὧν δὲ μὴ αὐτοὶ εἰσιν αἴτιοι, ἀλλ' ἡ ἀγνοία καὶ κείνοις ἐστὶν αἰτία τοῖς πράξεσι τῆς πράξεως, οὐκ ἀδικεῖ. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη ἀγνοία ἡ φυσική. οἷον τὰ παιδία ἀγνοοῦντα τοῦ πατρός αὐτὸν τυπτεῖν. ἀλλ' ἢ καὶ τοιοῦτος ἀγνοία φυσική οὐσα, οὐ ποιεῖ δὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην τὰ παιδία λέγεσθαι ἀδικῶν. ἢ γὰρ ἀγνοία αἰτία τῆς πράξεως τῶν κατὰ τὴν ἀγνοίαν οὐκ αὐτὰ αἰτία. διὸ οὐκ ἀδικῶν λέγονται. ἔσθ' ὅτι τῆς ἀδικεῖσθαι πῶς, πότῃρον ἐκόντα εἰσιν ἀδικεῖσθαι, ἢ οὐ. δίκαια μὲν γὰρ καὶ ἀδικῶν πράττομεν ἐκόντες, ἀδικῶν μὲν δὲ οὐκ ἐκόντες. τὸ γὰρ καλῶς εἶδαι φύγομεν. ὥστε δὴ λανθάνει, ὅτι οὐκ αὐτὸς ἀδικεῖ μὲν ἐκόντες. οὐδὲ γὰρ ἐκὼν βλάπτεισθαι ἔσθ' ὅτι μὴ. τὸ γὰρ ἀδικεῖσθαι βλάπτεισθαι ἐστὶν αἰτία. ἀλλ' εἰσὶ πνέοντες, οἱ δὲ οὐκ αὐτοῦ τὸ ἴσον ἔχειν, παρὰ χωροῦσι τὴν ὥσπερ εἰ τὸ ἴσον ἔχειν καὶ δίκαιον, τὸ ἔλαττον ἔχειν ἀδικεῖσθαι ἐστὶν. ἔλαττον δὲ ἔχει ἐκὼν. ἐκὼν ἄρ' αὖ φησὶν ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκὼν τὸ πάλιν δὴ λανθάνει, ὅτι οὐχ ἐκὼν. πάντες γὰρ οἱ ἔλαττον λαμβάνοντες, ἀντιθετοὶ μάλιστα τῶν ἡμιμῶν, ἢ ἐπαινον, ἢ δόξαν, ἢ τιμῆς, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. ὁ δ' ἀντιθετοὶ μάλιστα τῶν ἀντιθέτων, οὐκ ἐκὼν ἀδικεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ, ἀδικεῖσθαι. ἐπὶ πάλιν οἱ τὸ ἔλαττον λαμβάνοντες καὶ ἀδικῶν μὲν οὐκ ἴσον λαμβάνουσιν, αὐτοὶ καὶ μάλιστα.

ται καὶ σεμνύνονται ὑπὸ τῆς τιούτων· ὅτι φασὶν ἰσὺν μοι ἴσων
 λαμβάνειν, οὐκ ἐλάμβανον· ἀλλὰ παρήκα τῷ περὶ οὐ τῶ
 ἢ τῷ ὧ λφ· ἀδικον μὲνος δέ γε εἰς σεμνύνεται· εἰ δὲ τῷ
 ἀδικήματι μὴ σεμνύνονται· ὑπὸ δὲ τῷ τοῖς σεμνύνονται, ὅλως
 οὐκ ἀν' ἀδικεῖν τοῦ οὕτως ἐλαττούμενοι· εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖν τῷ· οὐ
 δὲ αὐ' ἐκόντες ἀδικεῖν τοῦ· πρὸς δὲ τῷ τοῖς αὐ' τιού τοις λόγοις
 ὁ τοῖς τῷ ἀκρατοῦς λόγος ἐναντιοῦται· ὁ γὰρ ἀκρατής, ἐλάτ-
 τει αὐτὸς αὐτόν, εἰδώς· ὥστε ἐκὼν αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ ἀδικεῖται·
 ἀλλ' ἐν ταῦτα ὁ διορισμὸς περὶ τοῦ καλῶς τὸν λόγον
 ἔχον· εἰ δὲ ὁ διορισμὸς οὕτως, τὸ μηδὲνα βούλεσθαι ἀδικεῖ-
 σθαι· ὁ δέ γε ἀκρατής, βουλόμενος πράττει τὰ κατὰ τὴν ἀ-
 κρασίαν· ὥστε αὐτὸς αὐτόν ἀδικεῖ· βούλεται ἀρ' αὖτε φανῇ
 πράττειν αὐτῷ· ἀλλ' οὐδεὶς βούλεται ἀδικεῖσθαι· ὥστε οὐδὲ ὁ
 ἀκρατής αὐτὸς αὐτόν ἐκὼν ἀδικεῖ· ἀλλ' ὅπως ἐν ταῦτα πάλ-
 λιν ἀχρήσειεν αὐτοῖς· ἀρ' αὖτε ἐνδέχεται αὐτὸς αὐτόν ἀδικεῖν·
 ἐκ μὲν δὲ τῷ ἀκρατοῦς σκοπουμένῳ ἔοικεν ἐνδέχεσθαι· καὶ πάλ-
 λιν οὕτως· εἰ γὰρ ὁ νόμος πράττειν τά τῷ ὅστις δίκαια,
 ὁ μὴ πράττων τῷ, ἀδικεῖ· καὶ εἰ πρὸς ὃν κελεύει πράττειν,
 πρὸς ἔχον· εἰ μὴ πράττει, ἔχον ἀδικεῖ· ὁ δὲ νόμος κελεύει
 σώφρονα εἶναι, οὐσίαν κερτῆσαι, σώματός ἐπιμελεῖσθαι καὶ
 τὰλλα τὰ τοιαῦτα· ὁ ἀρ' αὖτε μὴ πράττων, ἀδικεῖ αὐτόν·
 εἰς οὐθέν· γὰρ ἄλλον τῷ τοῖς ἀδικημάτων ἢ ἀναφορὰ ἐ-
 σιν, ἀλλὰ μή ποτε τῷ οὐκ ἀληθὲς· οὐδὲ ἐνδέχεται αὐ-
 τὸν ἀδικεῖν αὐτόν· τὸν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὸν αὐ-
 τὸν χρόνον πλεόν· ἔχειν καὶ ἐλαττον· οὐδὲ ἐκόντα ἅμα καὶ ἄ-
 κροντα· ἀλλὰ μὲν ὁ ἀδικῶν ἢ ἀδικεῖ, πλεόν· ἔχει· ὁ δὲ ἀδικού με-
 νος ἢ ἀδικεῖται, ἐλαττον· εἰ ἀρ' αὖτε αὐτὸς αὐτόν ἀδικεῖ, ἐνδέχεται
 τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ πλεόν· ἔχειν καὶ ἐλατ-
 τον· ἀλλὰ τῷ τ' ἀδύνατον· οὐκ ἀρ' αὖτε ἐνδέχεται αὐτόν αὐτόν ἀδι-
 κεῖν· ἐπὶ ὁ μὲν ἀδικῶν, ἐκὼν ἀδικεῖ· ὁ δὲ ἀδικούμενος ἄκων ἀδι-
 κεῖται· ὥστε εἰ ἐνδέχεται αὐτόν αὐτόν ἀδικεῖν, ἐνδέχεται αὖτ' ἅ-
 μα καὶ ἀκουσίως καὶ ἐκουσίως πράττειν τί· ἔχον δὲ ἀδύνα-
 τον· οὐκ

- τον οὐκ ἀρὰ οὐδ' οὕτως ἀνδύχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπεὶ εἴ-
 τις λαμβάνει ἐκ τῆς κατὰ μέρος ἀδικημάτων, ἀδικεῖσι γὰρ
 πάντες ἢ τῇ πρᾶξι κατὰ δὴκλῶν ἀπεδρυντες, ἢ μοιχάδοντες,
 ἢ κλέπτοντες, ἢ τῷ ἄλλο τῆς κατὰ μέρος ἀδικημάτων ποιού-
 ντες. οὐδ' αἱ δὲ πᾶντε αὐτὸς αὐτὸν πρᾶξι κατὰ δὴκλῶν ἀπεδρυν-
 σεν. οὐδ' ἐμὴν γὰρ πᾶν ἐαυτῷ γνωσκῶν. οὐδ' ἐκλεῖψεν αὐ-
 τὸς τὰ ἐαυτῷ. ὥστε εἰ τὸ μὲν ἀδικεῖν ἐν τοῖς τοιούτοις ὅτι, τοῦ-
 1 των δὲ μηδὲν ἀνδύχεται πρὸς αὐτὸν ποιεῖν, οὐκ αὖ ἀνδύχεται
 αὐτὸν ἀδικεῖν. εἰ δὲ μὴ, οὐ τὸ γε πολιτικὸν ἀδίκημα. ἀλλὰ τὸ
 οἰκονομικόν. ἢ γὰρ ψυχὴ εἰς πλείω μεμερισμένη ἔχει τὴν αὐ-
 τῆς, τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ βέλτιον. ὥστε εἴ τι ἐγγίνεται τῆς ἐν ψυ-
 χῇ ἀδικημάτων μερῶν πρὸς ἄλληλα. τὸ οἰκονομικὸν γὰρ ἀ-
 δικημα διελόμεθα τὸ ἐν τῷ χεῖρον καὶ βέλτιον. ὥς γινέσθαι
 πρὸς αὐτὸν ἀδικον καὶ δίκαιον. οὐ γὰρ δὴ ἡμεῖς ἐπισκοποῦ-
 2 μεθα, ἀλλὰ τὸ πολιτικόν. ὥστε τοῖς τοιούτοις ἀδικήμασιν αὐ-
 τοῖς ἡμεῖς ζητῶμεν, οὐκ ἀνδύχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. πότε-
 ρον δὲ πάλιν ἀδικεῖ, καὶ ἐν ποτὶ ὅτι τὸ ἀδίκημα, ἐν τῷ ἀ-
 δίκως ὁποῦν ἔχοντι, ἢ τῷ κρίναντι καὶ τῷ ἀρνεύμαντι. ὥς-
 ποτὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς. καὶ γὰρ ὁ λαβὼν τὸν φοῖνικα πρὸς τὸ ἐφε-
 σῶρος καὶ τῶν κρίναντος, οὐκ ἀδικεῖ, καὶ ἀδίκως αὐτῷ ἀρ-
 δοθῆναι. ἀλλ' ἢ δὴ ὁ κρίνας κακῶς καὶ δούς, οὐκ ἀδικεῖ. καὶ οὐ-
 3 τος, ἐστὶ μὲν ἢ ἀδικεῖ. ἐστὶ δὲ ἢ οὐκ ἀδικεῖ. ἢ μὲν γὰρ τὸ τῇ ἀλη-
 θείᾳ καὶ τῇ φύσει ὄν δίκαιον μὴ ἐκρίνε, ταύτῃ ἀδικεῖ ἢ ὅτι αὐ-
 4 τῷ ἢ δὲ ταῦτ' ὄν εἶναι δίκαιον, οὐκ ἀδικεῖ. ἐπεὶ δ' ἔσθ' ὅτι
 » τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εἰσὶ, καὶ ἐν τίσι, καὶ ποτὶ ποῖα. καὶ πε-
 » ρὶ ἐκείνης αὐτῆς, ὅτι εἰ πρὸς τὸ μὲν κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον τὸν
 βέλτιστον. τὸ μὲν οὕτως εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον πρὸς τ-
 5 τειν, ὁμοῖον ὅτιν ὥς ποτὲ αὐτῷ εἴποι, ὅτι ὑγιεινὰ ἀρετῶν αὐτῷ γέ-
 νοιτο, εἴ τις τὰ ὑγιεινὰ πρὸς φθοροῖτο. τὸ δὲ τοιούτον ἀσφαρές. ἀλ-
 λ' ἐρεῖται τὰ πρὸς διασάφισιν ὅτιν ὑγιεινὰ. οὐ πῶ καὶ ἐπὶ τῷ
 λόγῳ τί ὅτιν ὁ λόγος καὶ πῶς ὁ ὁρθὸς λόγος. ἀναγκαῖον ἴσως
 4 ὅτι πρὸς τὸ μὲν ἐν ὅτ' ὁ λόγος ἐγγίνεται, ἔσθ' ὅτι τοῦτο διελεί-

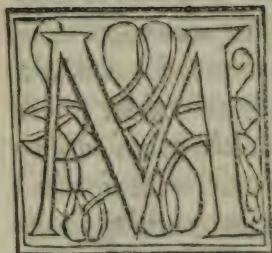
αὐα. διωρίσθαι μὲν οὖν ἡ πόρ ψυχῆς ὡς τῷ πῶ καὶ πρὸ τῶρον.
 ὅτι τὸ μὲν αὐτῆς ὅτι λόγον ἔχον, τὸ δὲ ἄλλορον μῆριον τῆς ψυ-
 χῆς. ἐστὶ δὲ εἰς δύο πλὴν διαίρεισιν ἔχον, τὸ λόγον ἔχον μῆριον
 τῆς ψυχῆς. ὣν ὅτι τὸ μὲν, βουλοῦ πικόν. τὸ δὲ, ἐπιστημονικόν.
 ὅτι δὲ ἔτῳρα ἀλλήλων ὄντιν, ἐκ τῆς ἡποκειμένων αὐτῶν γλῶσσοι το
 φανερὸν. ὡς πόρ γὰρ δὴ ἔτῳρα ὄντιν ἀλλήλων χροῖμα τε καὶ
 χυμὸς. καὶ ἡφός καὶ ὁ σμῆ. ὡς αὐτῶς καὶ τῆς αἰδησεὶς ἐπὶ
 ράσ αὐτῆς ἢ φύσις ἀπέδωκε. ἡφόν μὲν γὰρ ἀκρῆ, χυμὸν δὲ
 γλῶσσοι γινώσκουσιν. χροῖμα δὲ ὁ αἶψ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πᾶσι τὸν
 αὐτῶν τῶρον αἶψα λαμβάνειν. ἐπεὶ δὲ ἔτῳρα τὰ ἡποκείμε-
 νά ὄντιν. ἔτῳρα καὶ τὰ τῆς ψυχῆς εἶναι δὲ μέρη, οἷς τῶν γλῶσσοι
 εἰσὶν. ἔτῳρον δὲ τὸ νοητὸν καὶ τὸ αἰδητὸν. τῶν δὲ ψυ-
 χῆς γινώσκουσιν. ἔτῳρον ἄρ' αὖ. ἐν τὸ μῆριον τὸ πρὸ αἰδητῶ
 καὶ τὰ νοητῶ. τὸ δὲ βουλοῦ πικόν, πρὸ τὰ αἰδητῶ καὶ ἐν κί-
 νήσει. καὶ ἀπλῶς ὅσα ἐν γλῶσσοι τε καὶ φθόρῳ ὄντιν. βουλοῦ ὁ-
 μεδα γὰρ ἡ πόρ τῶντων ἀφ' ἡ μὲν ὄντι καὶ πρᾶξαι ἢ μὴ πρᾶ-
 ξαι. περὶ λυμένους πρὸ αἰδητῶ βουλή καὶ περὶ αἰδέσις τῶ πρᾶ-
 ξαι ἢ μὴ πρᾶξαι. τῶν δὲ αἰδητῶ καὶ ἐν κινήσει τῶ μετὰ
 βάλλειν. ὡς τε τὸ περὶ αἰδέσις μῆριον, τῆς ψυχῆς, καὶ τὸν
 λόγον τὸν αἰδητὸν ὄντι. τῶντων δὲ διωρισμένων, μετὰ τῶντων
 λεκτικὸν αὐτῶν εἶναι. ἐπεὶ δὲ ἡ πόρ ἀληθινὸς ὄντιν ὁ λόγος. καὶ τὰ
 ἀληθῆς ὡς ἔχει σκοποῦ μεδα. ἐστὶ δὲ ἐπιστήμη. φρόνησις. νοῦς.
 σοφία. ὑπόληψις. πρὸ τὴν δὲ ἔκαστον τῶ τ' ὄντιν. ἢ μὲν οὖν ἐπι-
 στήμη ὄντι πρὸ ἐπιστητῶν, καὶ ὅτις μετὰ ἡποδείξεως καὶ λό-
 γου διατεινόμενον. ἢ δὲ φρόνησις πρὸ τὰ περὶ κτῶ, ἐν οἷς αἰρε-
 σις καὶ φυγή. καὶ ἐφ' ἡ μὲν ὄντι πρᾶξαι καὶ μὴ πρᾶξαι. ἐστὶ δὲ
 τῶ ποιουμένων καὶ περὶ τομένων οὐ τὰν τὸ τὸ ποιητικόν καὶ
 περὶ κτῶ. τῶ μὲν γὰρ ποιητικῶν ὄντι τὸ πρᾶ τὴν κρίσιν ἀλ-
 λο τέλος. οἷς πρᾶ τὴν οἶκον δομικῶν ἐπεὶ δὲ ὄντι οἰκίασ κρί-
 σις, οἰκία αὐτῆς τὸ τέλος πρᾶ τὴν κρίσιν. ὁμοίως αὖτὲ περὶ
 κτῶ καὶ τῶ ἀλλῶν τῶ κτῶ. ὡς δὲ τῶ περὶ κτῶ, οὐκ ἔστιν ἄλλο οὐδὲν τέλος πρ' αὐτῶ τὴν πρᾶξαι. οἷς πρᾶ τὸ

κινδυνεύειν οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸ ὅτι τέλος
 ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ περὶ αὐτῆς. ποῦ μὲν οὖν τὸ περὶ αὐτῆς καὶ τὰ περὶ
 τῆς, ἡ φρόνησις. ποῦ δὲ τὸ ποῖναι καὶ τὰ ποιητὰ, ἡ τέχνη. οὐ
 γὰρ τοῖς ποιητικαῖς μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ αὐτῆς ὅτι τὸ τεχνάζειν.
 ὥστε ἡ φρόνησις αὐτῇ εἴη, ἕξις τῆς περὶ αὐτῆς καὶ τεχνικῆς
 τῆς ἐφ' ἡμῖν ὄντων. καὶ περὶ αὐτῆς εἰς τὸ συμφέρον ἡδὴ καὶ σὺν-
 τείνει. ἔστι δὲ ἡ φρόνησις ἀρετὴ ὡς δόξειεν αὐτὴ οὐκ ἐπιστήμη. ἐπει-
 1 νεὶ γὰρ εἰσιν οἱ φρόνιμοι. ὁ δ' ἐπαινοῦσ' ἀρετῆς. ἐπὶ δ' ἐπιστή-
 μης μὲν πάσης ἀρετὴ ὅτι. φρονήσεως δὲ ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλ'
 ὡς εἰσὶν αὐτῇ τὴν ἀρετὴν. ὁ δὲ νοῦς ὅτι ποῦ τὰς ἀρχαίς
 τῆς νοητῆς καὶ τῆς ὄντων. ἡ μὲν γὰρ ἐπιστήμη τῆς μετ' ἀρχαί-
 ξεως ὄντων ὅτι. αἱ δ' ἀρχαί, ἀπὸ δεικνύμεν. ὥστ' οὐκ αὐτῇ πε-
 ρὶ τῆς ἀρχαίς ἡ ἐπιστήμη, ἀλλὰ νοῦς. ἡ δὲ σοφία, ὅτι ἐπιστή-
 μης καὶ νοῦ συγκεκμηλὴ. ἔστι γὰρ ἡ σοφία καὶ ποῦ τὰς ἀρχαίς
 καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡδὴ δεικνύμενα, ποῦ ἡ ἐπιστήμη. ἡ μὲν
 2 οὖν τὰς ἀρχαίς, τὸ νοῦ αὐτῇ μετέχει, ἡ δὲ ποῦ τὰ μετ' ἀρχαίς
 ἀρχαίς, μετ' ἀρχαίξεως ὄντα, τῆς ἐπιστήμης μετέχει. ὥστε
 δῆλον, ὅτι ἡ σοφία ἔστιν ἐκ νοῦ καὶ ἐπιστήμης συγκεκμηλὴ. ὥστ'
 τ' εἴη αὐτῇ ποῦ τῶν, ποῦ ἡ καὶ ὄνομα καὶ ἡ ἐπιστήμη. ἡ δὲ ὑ-
 πόληψις ὅτι, ἡ ποῦ ἅπαντων ἐπαμφοτερίζομεν περὶ τὸ
 καὶ εἶναι τῶν, οὐ τὸ καὶ μὴ εἶναι. πό τὸν δὲ ὅτι ἡ φρόνησις
 καὶ ἡ σοφία ταυτὸν, ἡ οὐ. ἡ μὲν γὰρ σοφία ὅτι ποῦ τὰ μετ' ἀρχαί-
 ξεως καὶ αἱ ὡσαύτως ὄντα. ἡ φρόνησις ὅτι ποῦ τῶν, ἀλλὰ
 3 ποῦ τὰ ἐκ μετὰ βολῆς ὄντα. λέγω δὲ οὐδὲν μὲν ἡ καμπύλον
 καὶ κοῖλον καὶ τὰ βλαπτά ἐστιν ἡ βλαπτά. τὰ δὲ συμφέροντα οὐκ
 ἐπὶ οὕτως ἐχρῶσι τῷ μὴ εἰς ἄλληλα μετὰ βλάμειν. ἀλλὰ μετὰ-
 βλάμειν. καὶ νῦν μὲν συμφέροντα ὅτι, αὐτοῖον δ' ὅτι. καὶ τῷ μὲν, τῷ
 δ' ὅτι. καὶ ὅτι μὲν συμφέροντα ἐκείνωσ' ὅτι συμφέροντα. ποῦ ὅτι τὰ συμ-
 φέροντα ὅτι ἡ φρόνησις. ἡ δὲ σοφία ὅτι. ἔσθ' ὅτι ἀρχὴ ἡ σοφία καὶ ἡ
 φρόνησις. πό τὸν δὲ ὅτι ἡ σοφία ἀρετὴ, ἡ οὐ. δὲ τῶν δῆ-
 λον αὐτῇ γλῶσσι, ὅτι ὅτι ἀρετὴ ὅτι αὐτῆς τῆς φρονήσεως. εἰ γὰρ
 4 ἡ φρόνησις ἀρετὴ ὅτι ὡς φαμὲν τῇ μορίου τῇ ἔσθ' ὅτι

λόγον ἔχοντων. ἔστι δὲ χεῖρον ἢ φρόνησις τῆς σοφίας, πόρῃ χεῖ-
 ρω γὰρ ὄσιν. ἢ μὲν σοφία, πόρῃ τὸ αἰδίων καὶ τὸ θεῖον ὡς φα-
 ρμύ. ἢ δὲ φρόνησις, πόρῃ τὸ συμφέρον ἀνθρώπου. εἰ οὖν δὲ χεῖ-
 ρον ἀρετὴ ὄσιν, τότε βέλπον, εἰκὸς ὄσιν ἀρετὴν εἶναι. ὥς τε δὴ-
 λον, ὅτι ἢ σοφία ἀρετὴ ὄσιν. Ἡ δὲ σωέσις τί ὄσιν, ἢ πόρῃ τί.
 ἔστι δὲ ἢ σωέσις ἐν οἷς πόρ καὶ ἢ φρόνησις, πόρῃ τὰ περὶ κτλ. ὅ-
 γῃ σωετός περὶ λέγεται τῷ δυνατὸς βουλεύεσθαι, καὶ ἐν
 τῷ ὁρῶνς τιμῆσαι καὶ ἰδεῖν. πόρῃ μικρόν τε καὶ ἐν μικροῖς
 ἢ κίσις αὐτοῦ. ἔστιν οὖν ἢ σωέσις καὶ ὁ σωετός μέρος τί φρο-
 νήσεως καὶ τῆ φρονίμου. καὶ οὐκ ἀνδ' ὅσιν οὐ γὰρ ἀν' χωρί-
 σις τὸν σωετὸν τῆ φρονίμου. ὁ μὲν γὰρ δὴ δέξειν ἔχειν καὶ
 τὰ ἀπὸ τῆς δεινότητος. ἢ γὰρ δεινότης καὶ ὁ δεινός, οὐκ ἔστι μὲν
 οὐτε φρόνησις, οὐτε φρονίμος. ὁ μὲν δὲ φρονίμος, δεινός. διό
 καὶ σωδὲρ γὰρ πῶς τῇ φρονήσει ἢ δεινότητι. ἀλλὰ δεινός μὲν καὶ
 ὁ φανὼς λέγεται. οἷς, μὲν τὰς δεινότητος μὲν ἐδόκει εἶναι. ἀλλ' οὐ
 φρονίμος μὲν. τῇ γὰρ φρονίμου καὶ τῆς φρονήσεως ὄσιν τὸ τῆς
 βελτίων ἐπιδόξαι. καὶ βούτων περὶ αἰρετικῶν εἶναι καὶ περὶ
 πικρὸν αἰ. τῆς δὲ δεινότητος καὶ τῆ δεινότητος σκέψασθαι, ἐκ πῶν
 ἀν' ἐκαστον γλῶσσιν τῆς περὶ κτλ, καὶ τὸ ἄλλο ποιεῖσθαι. δό-
 ξειν ἀν' οὖν εἶναι ὁ δεινός ἐν τοῖς τοιούτοις τε καὶ πόρῃ τῆς
 ἀπρήσεως δ' αὐτοῦ καὶ δαυμάσει, δὴ π' ἔσθ' ἢ θῶν. λέγον-
 τες καὶ πολιτικῆς πινὸς περὶ γματείας, ἔσθ' ὁ σοφίας. λέ-
 γομεν. ὅτι ἴσως γὰρ πρῶτον μὲν. οὐ δ' ἄλλοις δέξειν ἀν' εἶναι
 ἢ σκέψις ἔσθ' αὐτοῦ, εἰ πόρ ὄσιν ἀρετὴ ὡς φαρμύ. ἐπ' αἰσῶς
 ὄσιν φιλοσόφου καὶ πόρῃ βούτων πρ' ἐπισιόπειν, ὅσα ἐν τῷ
 αὐτῷ τυγχάνουσιν ὄντα. καὶ ἀναγκαῖον δὲ ἐπεὶ πόρῃ τῆς ἐν
 ψυχῇ λέγομεν, ἔσθ' ἀπάντων λέγειν. ἔστι δὲ καὶ ἢ σοφία ἐν
 ψυχῇ. ὥς τε οὐκ ἄλλως ἔσθ' ψυχῆς πρὶν μεθὰ τοῦ λόγου.
 ὥς πόρ δ' ἔχει ἢ δεινότης πρὸς φρόνησιν, οὕτως δέξειν ἀν' εἶ-
 ναι τῇ τῆς ἀρετῆς ἀπασῶν. λέγει δὲ, οἷς εἰσὶν ἀρεταὶ καὶ φύ-
 σεις ἐν ἐκαστοῖς ἐγγινόμεναι, οἷς ὁρμαὶ ἔνδοξον ἐν ἐκαστῷ ἀνδ' ὁ
 γὰρ πρὸς τὰ ἀνδρεία καὶ τὰ δίκαια. καὶ καθ' ἐκαστὴν καὶ πρὸς

τὰ τοιαῦτα. ἔστι δὲ δὴ καὶ ἔθελαι περὶ αὐτοῦ. αἱ δὲ μετὰ λό-
 γου οὐ σοὶ, πῶς ἀρεταὶ εἰσιν ἐπαινεταὶ ἐπιγινώμεναι. ἔστι δὲ οὖν
 » ἡ φυσικὴ ἀρετὴ αὐτῇ ἢ αὐτῷ λόγου. χωρίζομένη μὲν τῷ λό-
 » γου μικρὰ καὶ ἀχρηστομένη τῷ ἐπαινεῖσθαι. περὶ δὲ τὸν
 » λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ μετὰ πλείων πλείων
 » ἀρετῆν. διὸ καὶ σωδρῆται τῷ λόγῳ. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ τῷ λό-
 γου ἡ φυσικὴ ὁρμὴ περὶ ἀρετῆν. οὐ δὲ αὐτὸς ὁ λόγος καὶ ἡ περὶ αὐ-
 » ρεσις, οὐ πάντως περὶ τοῦ εἶναι ἀρετὴν αὐτῷ τῆς φυσικῆς ὁρ-
 μῆς. διὸ οὐκ ὁρθῶς σωκράτης ἔλεγε φάσκων εἶναι τὴν ἀρε-
 τὴν λόγῳ. οὐδὲν γὰρ ὁφείλει εἶναι. περὶ τῆν τὰ ἀνδρεία καὶ
 τὰ δίκαια, μὴ εἰδὼτα καὶ περὶ αὐτοῦ μόνον τῷ λόγῳ. διὸ τὴν ἀ-
 ρετὴν ἔφη λόγον εἶναι οὐκ ὁρθῶς. ἀλλ' οἱ νῦν βέλτερον. τὸ γὰρ
 κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον περὶ τῆν τὰ καλὰ, ὅτι φασιν εἶναι
 ἀρετῆν. ὁρθῶς μὲν οὐ δ' οὐτῶ. περὶ μὲν γὰρ αὐτῆς τὰ δι-
 » καια περὶ αὐτοῦ μὲν οὐδεμίαν, οὐδὲ γὰρ αὐτῆς καλῶν, ἀλλ'
 » ὁρμὴν ἔχει ἀλόγῳ. ὁρθῶς δὲ τῶν καλῶν καὶ κατὰ τὸν ὁρθὸν λό-
 γον. λέγει δὲ αὐτὸς ὁ λόγος ὁ ὁρθὸς κελεύσει αὐτὸν, οὕτως ἔ-
 περξεν. ἀλλ' ὁ μὲν ἡ τοιαύτη περὶ αὐτοῦ, οὐκ ἔχει τὸ ἐπαινετὸν.
 ἀλλὰ βέλτερον ὡς ἡμεῖς ἀφαιρούμεν τὸ μετὰ λόγου εἶναι τὴν
 ὁρμὴν περὶ τὸ καλόν. τὸ γὰρ τοιοῦτον καὶ ἀρετὴ καὶ ἐπαινε-
 τόν. πότῳ δὲ εἰσιν ἡ φρόνησις ἀρετὴ, ἢ οὐ, ἀχρηστομένη αὐ-
 » τῷ. οὐ μὲν ἀλλ' ἐν τῷ ὁρθῷ λόγῳ, ὅτι ἀρετὴ. εἴ ποτε γὰρ
 δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία καὶ αἱ ἄλλαι ἀρεταὶ διὰ τὸ, τῆς κα-
 » λῶν περὶ αὐτοῦ, ἐπαινεταὶ εἰσι. δὴλον ὡς καὶ ἡ φρόνησις τῆς
 ἐπαινετῆς αὐτῆς εἶναι καὶ τῆς ἐν ἀρετῆς τάξει ὄντων. ἀφ' ἧς γὰρ
 » ἡ ἀνδρεία ὁρμὴ περὶ αὐτοῦ, καὶ τῶν καλῶν καὶ ἡ φρόνησις. τὸ γὰρ ὅ-
 » λον ὡς αὐτὴ περὶ αὐτοῦ, οὕτως καὶ ἡ ἀνδρεία περὶ αὐτοῦ. ὡς τε ἡ
 αὐτὴ ἐπαινετὴ, τὴν ποιεῖν αὐτὴν ἢ φρόνησις περὶ αὐτοῦ. ἢ τε φρό-
 νησις πλείως αὐτῆς καὶ ἐπαινετὴ ἀρετὴ. πότῳ δὲ εἰσιν ἡ
 φρόνησις περὶ αὐτοῦ, ἢ οὐ, ἴδιαι αὐτῆς ἐν τῷ ὁρθῷ λόγῳ ἐπισή-
 » μας ἐπιβλέψας. οἷον ἐν τῷ οἴκῳ δομικῷ. ἔστι γὰρ ὡς φα-
 » ρὴν ἐν οἴκῳ δομικῷ, ὁ μὲν ἀρχιτέκτων πρὸς καλὸν μόνος. ὁ δὲ ὕ-

πρὸς τὸν οἰκὸν οἰκίαν. οὗτος δὲ ἐστὶ ποιητικὸς οἰκίασ. ἐπὶ
 δὲ καὶ ὁ ἀρχιτέκτων καὶ οὗτος οὐδὲ οἰκίαν, ποιητικὸς οἰκίας.
 ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἄλλων τῶν ποιητικῶν ἔχει. ἐν αἷς δὲ ἀρχι-
 τέκτων καὶ ὑπὲρ τῆς οἰκίας, ποιητικὸς ἀρχιτέκτων καὶ ὁ ἀρ-
 χιτέκτων ἐστὶν. καὶ τὸ αὐτὸ τῆς ποιητικῆς καὶ ὑπὲρ τῆς.
 εἰς τὴν ὁμοίως καὶ καὶ τῆς ἀρετῆς ἔχει, ὅπως εἰκὸς καὶ οὐ-
 λον, καὶ ἡ φρόνησις αὐτὴν περικυκλῇ. αἱ γὰρ ἀρεταὶ πάντα
 περικυκλῇ εἰσιν. ἡ δὲ φρόνησις, ὡς πρὸς ἀρχιτέκτων πρὸς αὐτῆς
 ὅτι. ὅπως γὰρ αὐτὴ περὶ αἵμα, οὕτως αἱ ἀρεταὶ καὶ οἱ κατ-
 αὐτὰς περὶ αἵμα. Ἐπεὶ οὖν αἱ ἀρεταὶ περικυκλῇ, καὶ ἡ φρό-
 νησις περικυκλῇ αὐτὴν. πότμον δὲ αὐτὴ πάντων ἀρχὴ τῆς
 ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς πρὸς δοκῇ καὶ ἀκρεῖται, ἢ οὐ. τῆς γὰρ βελ-
 πόνων οὐκ αὐτὴ δόξειεν. οἷον τῆς σοφίας οὐκ ἀρχὴ. ἀλλὰ φη-
 σὶν αὐτὴ ἐπιμελεῖται πάντων. καὶ κυρία ἐστὶ περὶ αἵμα
 αἱ ἴσως ἔχει ὡς πρὸς ἐν οἰκίᾳ ὁ ἐπίτοπος. οὗτος γὰρ πάν-
 των κύριος καὶ πάντα διοικεῖ. ἀλλ' οὐ πῶς οὗτος ἀρχὴ πάν-
 των, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀρχὴ τῶν δευτέρων, ὅπως αὐτὴ ἐκείνος
 μὴ καλυπτόμενος ὑπὸ τῆς ἀναγκαίᾳ, ἐκκλίνειται τῇ τῆς.
 καλὰν π καὶ περὶ αὐτῶν περὶ αἵμα. οὐ πῶς καὶ ὁ-
 μοίως τῶν τῶν φρόνησις. ὡς πρὸς ἐπίτοπος
 πρὸς τῆς σοφίας, καὶ πρὸς αὐτὴν
 ζεταύτη χαλῶ καὶ τὸ ποιεῖν
 ἐκ αὐτῆς ὁρῶν, καὶ τῆς
 σα τὰ πᾶσι καὶ
 τῶν σω-
 φρο
 νίζουσα.

ΕΤΑ' δὲ ταῦτα ἕως ἐπεικέας δέοι
 αὖ πῶς ἐπίσκειν πρὸς αὐτοὺς. τί τέστι
 καὶ ἐν τῇσι, καὶ ποδὶ ποῖα. ἔστι δ' ἡ ἐ-
 πείκεια καὶ ὁ ἐπεικὴς, ὁ ἐλαττωτικὸς
 τῆς δικαίᾳς καὶ νόμου. ἄρα ὁ
 νομοθέτης ὑπαδυνατὲι καὶ ἔκαστα ἀ-
 κριβῶς διορίζει, ἀλλὰ καὶ τόλῃ λέ-
 γει. ὁ ἐν ταῖς πρᾶξεσιν, καὶ ταῦθ' αἰρουμένους ἀνομοθε-
 τῆς ἡβούλετο μὲν τῷ καὶ ἔκαστα διορίσαι, οὐκ ἡδυνήθη δὲ, ὁ
 τοιοῦτος ἐπεικὴς. ἐκ' ἐστὶ δὲ ἐλαττωτικὸς τῆς δικαίᾳς ἀπλάως.
 τῇ μὲν γὰρ φύσει καὶ ὡς ἀληθῶς ὄντων δικαίᾳς οὐκ ἐλατ-
 τῶται, ἀλλὰ τῇ κατὰ νόμον, ἀνομοθετῆς ὑπαδυνατῆς ἀ-
 πέλιπεν. ἡ δὲ ἀνομοθεσία καὶ ὁ ἀνόμων ἐστὶ ποδὶ ταῦτα,
 ποδὶ ἄκαυ ἡ ἐπείκεια ποδὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ ἐμεινέ-
 να ἕως τῷ νομοθέτῃ τῷ μὴ ἀκριβῶς διορίσας, κερπὶς
 αὖ τῇ ἐμεινέμενῃ ἕως τῷ νομοθέτῃ καὶ γινώσκων, ὁ-
 π' ἕως μὲν τῷ νομοθέτῃ ἐμεινέται. ἔστι μὲν τοι δίκαια ὁ
 τοιοῦτος ἀνόμων. ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἀνὸ ἐπεικέας ἡ ἀνομο-
 θεσία. τὸ μὲν γὰρ κρίναι, τῷ ἀνόμῳ. τὸ δὲ δὴ περὶ
 3 καὶ κατὰ τὴν κρίσιν, τῷ ἐπεικῇ. ἡ δὲ γὰρ οὐβουλία ἔστι μὲν
 ποδὶ ταῦτα τῇ φρονήσει. ποδὶ γὰρ τὰ περὶ αὐτὰ ἐστὶ. τὰ ποδὶ
 αἵρεσιν καὶ φυγῇ. ἔστι δὲ οὐκ ἀνὸ φρονήσεως. ἡ μὲν γὰρ φρόνη-
 σις περὶ αὐτὰ τῶν ἐστὶ. ἡ δὲ οὐβουλία, ἔστι δὲ διὰ τῆς, ἡ τοι
 4 γὰρ ἐπιτολὴ καὶ τῇ ἐν τοῖς περὶ αὐτὰς βελτίστον καὶ συμ-
 φορῶτάτων. διὸ οὐ δὲ τὰ τοιαῦτα οὐβουλίας ἀνὸ δόξεως τὰ
 ἀπ' αὐτῶν συμβαίνοντα κατὰ τὸν. οἷς γὰρ μὴ ἐ-
 σιν ὁ λόγος ὁ σκοπῶν τὸ βέλτιστον, οὐκ ἐπ' αὐτῶν, ὡς συ-
 4 νέβη π' κατὰ τὸν, οὐβουλίας οὐβουλίας, ἀλλ' οὐβουλίας. τὰ αὖ αὐτῶν

τὸ λόγον τῆ κρίνοντος γινόμενα κατὰ τὸ δῶμα τα, δι' τυχήματα
 τὰ ἔστι. πότερον δὲ ποτε τῆ δικαίου ἔστι τὸ τῇ αὐτῷ ἐξ τὸ ἴσον
 ἐκείνῳ ἀποδιδόναι. λέγω δὲ οἷον, ὁποῖος αὐτὸς εἴη ἐκείνῳ. τοιοῦ-
 τον γινόμενον εὐτυχάνειν. ἢ οὐ. ἔστι μὲν γὰρ καὶ κέλευστος
 καὶ ἀρεσκουδόμενος αὐτὸ εἶναι, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν ἐκείνῳ ἀπο-
 διδόναι πῶς αὐτῷ ἐξ, ἔστι καὶ δικαίου καὶ ἀποδοῦναι ἀπλῶς
 αὐτὸ δόμενος εἶναι. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτὸς καὶ ἔστι. εἰ πότε ἔστι τὸ ἀδι-
 κῆν τὸ ἐλάττειν ἐκείνῳ καὶ εἰδόντα, καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ οὐ ἐν-
 ἡ. ἔστι δὲ ἢ ἐλάττει καὶ ἢ ἀδικία ἐν ἀγαθοῖς καὶ πότε ἀγαθῶν.
 ὁ ἀδικῶν ἀρετὴ καὶ ὁ ἀδικῶς εἰδέναι αὐτὸ, ὁποῖα ἀγαθὰ καὶ ὁπρία
 κακὰ. τὸ δὲ γὰρ ἔστι τῶ τοιοῦτων εἰδέναι ἔστιν ἴδιον τῆ φρο-
 νήμου καὶ τῆς φρονήσεως. ἀρετὴν δὲ συμβαίνει, τὸ τῶ ἀδικῶ
 συμπράκτορος λουθεῖν τὸ μέγιστον τ' ἀγαθόν πῶς φρονήσιν. ἢ οὐκ
 αὐτὸς δόμενος πρᾶκτορος λουθεῖν τῶ ἀδικῶ καὶ φρονήσις. οὐ γὰρ σκοπεῖ ὁ
 ἀδικῶς, οὐ δὲ δύνανται κρίνειν τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν καὶ τὸ αὐ-
 τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ διαμαρτάνει. τῆς δὲ φρονήσεως ἔστι ἔστι, 2
 ὁρῶν δύνανται τῶν τε θεωρεῖν. ὁ μάλιστα ὡς πότε ἔστι. τῶ κα-
 τὰ πῶς ἰατρικῶς τὸ μὲν ἀπλῶς ὑγιανόν καὶ τὸ ὑγιεινὸς πρᾶ-
 κτὸν οἶδαμεν ἅπαντες. ὁ πῶς ἐλλείβετο καὶ τὸ ἐλαττέριον. καὶ
 αἰτῶ καὶ αἰκάνσεις ὑγιανόντες εἰσι. καὶ ὑγιεινὸς πρᾶκτὸν
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔχον πῶς ἰατρικῶς ἐπιστήμῳ. οὐ γὰρ ἐπὶ οἶ-
 δαμεν τὸ κατὰ τὸν ἀγαθόν. ὡς πότε ὁ ἰατρὸς οἶδε πῶς ὁ-
 πῶς τῶ ἀγαθόν καὶ πότε καὶ πῶς διακεμελῶ. ἐν τούτῳ
 γὰρ ἢ δὴ ἢ ἰατρικῶς ἐπιστήμῳ. τὰ μὲν οὖν ἀπλῶς ὑγιανόντες εἰδόν-
 τες, ὁ μὲν οὐκ ἔχον, οὐ δὲ πρᾶκτορος λουθεῖ ἢ μὲν ἢ ἰατρικῶς ἐ-
 πιστήμῳ. ὡς δὲ αὐτὸς ὁ ἀδικῶς. ὁ πῶς οὖν ἀπλῶς καὶ ἢ
 τυραννὶς ἀγαθόν, καὶ ἢ ἀρχὴ καὶ ἢ ὕψιστος, οἶδεν. ἀλλ' εἰ
 αὐτῷ ἀγαθόν ἢ μὲν, ἢ πότε, ἢ πῶς διακεμελῶ, οὐκέτι οἶδε.
 ἔστι δὲ ἔστι μάλιστα τῆς φρονήσεως. ὡς πότε τῶ ἀδικῶ οὐ πα-
 ρακτορος λουθεῖ ἢ φρονήσις. αἰρεῖται γὰρ τ' ἀγαθὰ ἔστι ὡς ἀ-
 δικεῖ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ, οὐ τὰ αὐτῶς ἀγαθὰ. ὁ γὰρ ἀπλῶς
 καὶ ἢ ἀρχὴ, ἀπλῶς μὲν ἀγαθόν. αὐτῷ μὲν ἰσως οὐκ ἀγα- 4

θόν. ἀντιπρὶς αὐτῷ γὰρ καὶ ἀρεῶς, πολλὰ καὶ αὐτὸς ἐαυτῷ
 ποιήσει καὶ τοῖς φίλοις. οὐ γὰρ δυνήσεται ἀρχὴ ὁρῶς χρῆ-
 σαται. ἔχει δὲ καὶ ἄλλο ἀρεῶν καὶ σκέψιν, πότμον ὅτι
 πρὸς τὸν φαῦλον ἀδικία, ἢ οὐ. εἰ γὰρ ἡ μὲν ἀδικία ὅτι ἐν βλά-
 βῃ, ἡ δὲ ἐλάττω, ἐν σοφίᾳ τῷ ἀγαθῷ, οὐκ ἀν' ὁφέλει βλάπτειν.
 τὰ γὰρ ἀγαθὰ αὐτῷ οἷόντι εἶναι ἀγαθὰ, οὐκ ἀγαθὰ εἰσιν. ἢ
 γὰρ ἀρχὴ καὶ ὁ πλοῦτος τὸν φαῦλον οὐ δυνάμενον αὐτοῖς
 χρῆσθαι ὁρῶς ἐλάττω. εἰ οὖν αὐτὸν ἐλάττω πρὸς ἀνθρώπου,
 ὁ τοῦτων σοφιστῶν οὐκ ἀν' ὁφέλει ἀδικεῖν. ὁ δὲ τοῖς τοῖς λόγους
 ὁφέλει αὐτῷ εἶναι πρὸς ὁφέλει τοῖς πολλοῖς. πάντες γὰρ οἷόντι
 καὶ ἀρχὴ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνάμει εἶναι χρῆσθαι,
 οὐκ ὁρῶς ὑπολαμβάνοντες. δὴλον δὲ ἄλλο καὶ ἐκ τῶ νομο-
 θέτου, οὐ γὰρ νομοθέτης οὐ πάντες ὑποτίθει ἀρχὴν, ἀλλ' ὡς
 εἴρηται καὶ ἡλικία καὶ ἡ δύναμις. καὶ αὖτις πᾶρχειν τῷ μέλ-
 λοντι ἀρχὴν, ὡς οὐ δυνάτον ὃν παντὶ ἀρχὴν ὑπάρχει. εἰδὴ-
 2 πὶς ἀγαθὰ ἴσθι οὐκ ἀρχὴ. ἢ οὐδὲν ἐαυτὸν ἐκ κυβερναῖ, οὐ
 γὰρ ἔχεις, εἴπερ αὐτὸς οὐδὲν τοῖς τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς δυνάμει καὶ
 ἀρχὴν καὶ κυβερναῖ. ἢ ὅτι μὲν τὸ σῶμα ὁρῶς οὐ δυνά-
 μένους ὑγιαίνειν ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀγαθὰ πρὸς φθορὰ μὲν οὐ.
 λέγει μέλλει πὶς ὑγιαίνειν τὸ σῶμα ἐφαῦλον, ὡς αὐτῷ πρὸ
 πόρον καὶ ὀλίγα σίτια πρὸς σενεκτόν. τῷ δὲ πᾶν ψυχὴν φα-
 λῶ ἔχοντι πρὸς ἐμνήν καὶ ὁρῶς ἀρεῶς, ἀφελόν καὶ πλού-
 3 τῳ καὶ ὁρῶς καὶ δυνάμει καὶ ἀπὸ τοῦ τῷ τοῖς τοῖς. ὅτι
 οὐκ ἐν τὸ πόρον καὶ οὐ μεταβολῶ πόρον ψυχὴ σῶμα ὡς πόρ
 γὰρ ὁ φαῦλος ἐσῶμα οὐ πῶς καὶ ἐπιτήδειος διαίταται. καὶ
 ὁ φαῦλος πᾶν ψυχὴν οὐ πῶς ἐπιτήδειος διαίτειν μὴδὲν τῷ
 τοῖς τοῖς ἔχων. ἔχει δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς ἀρεῶν, οἷον ἐπειδὴν
 μὴ ἢ ἄλλα πρὸς αὐτὸ καὶ τὰ δίκαια πότ' ἀν' ἴσθι πρὸς
 ξειν. ἐν μὲν δὲ τοῖς τοῖς ἀρεῶς ἐφαμέν πᾶν ὁρῶς μῆ-
 νοι αὖτις πρὸς ἐκαλὸν ὑπάρχειν αὐτὸν λόγον. ὡς δὲ ὅτι αἰρεσις
 ἐν τῷ λόγῳ, καὶ τῷ λόγῳ ἔχοντι ὅτι. ὡς τε ἐσῶμα λέγειται
 4 καὶ πρὶς αὐτῷ. καὶ ἡ τέλει ἀρετὴ ὑπάρχει, καὶ ἐφαμέν μετὰ φρο

νήαυς εἶναι. οὐκ αὖτε δὲ τῆς φιλίας ὁρμησὶς τῆς ὑπὸ ἐκείνου,
 οὐδ' ἐν αὐτῷ πώποτε ἀρετῇ πέφυκε γὰρ ὑπείκειν τῷ λόγῳ. ἢ ὥς
 οὕτως περὶ τὰ τῆς. ὥς τ' ἐφ' ᾧ αὐτὸς ἀγῆ, ὑπὸ ὅτι ἀρεκλί-
 νει. ἔστι γὰρ βέλτιον οὐ τὸς ὅστις ὁ αἰρούμενος. οὐτ' ἐπὶ γὰρ αὐτὸς τῆς
 φρονήσεως αἰετῶς ἀρετῇ γίνονται, οὐδ' ἡ φρόνησις τελεῖα
 αὐτὸς τ' ἄλλων ἀρετῶν. ἀλλὰ σωδὸν γινώσκου μετ' ἀλλήλων
 ἐπακολουθεῖν τῇ φρονήσει. οὐχ ἡ ἴσως δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀρετῇ περὶ τὸν πότον ποτε καὶ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οὕτως ἐχει ὥς
 περὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων ἀρετῶν τῆς τ' ἐκ τὸς καὶ τῆς παρὰ τῷ σώματι.
 τῶν γὰρ εἰς ἀποβολὴν γινόμενα, χεῖρους ποιεῖ. οἷον πολλοῦ
 ὥς πολλοῦ γινόμενος, ἀποδόπτει καὶ ἀνελκεί ἐποίησεν. ὁ-
 μοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων ἀρετῶν, ἀρχῆς, πμῆς, καί μους,
 μεγέθους, πότον οὖν καὶ ἐπ' ἀρετῆς οὕτως ἐχει, ὥς τε ἐν
 τῇ δικαιοσύνῃ ἡ ἀνδρεία εἰς ἀποβολὴν πρὸς ἀλήθειαν, χεί-
 ρων ἔσται; ἢ οὐ φησιν. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἀρετῆς ὑμῖν γίνονται,
 ἢ δὲ πμῆ, μεγάλη γινόμενῃ, χεῖρους ποιεῖ. ὥς τε δὴ λον, ὅτι φη
 σὶν ἀρετῇ εἰς ἐπίδοσιν βαδίζουσα μεγέθους χεῖρας ποιήσει. τῆς
 δὲ ὑμῶς ἡ ἀρετῇ αἰτία. ὥς τε καὶ ἡ ἀρετῇ ποιῶν αὐτὴν χεῖρους
 μείζων γινόμενῃ. ἢ οὐ ὅτι ἀληθές. τῆς γὰρ ἀρετῆς εἰ καὶ ἄλ-
 » λα πολλὰ ὅστις ὅρῃα ὥς περὶ καὶ ὅτι, καὶ ὅτι ἐν τοῖς μάλι-
 » στα, τὸ τῆς ἀρετῆς οὕτως καὶ τοῖς τοιούτοις διώκεται ὁρ-
 » θῶς πρὸς ἀληθείας χρῆσθαι. εἰ δὲ ὁ ἀποδοῦναι πρὸς ἀλη-
 μείζων αὐτῷ ἢ πμῆς ἢ ἀρχῆς μεγάλης μὴ χρῆσθαι οὕτως,
 οὐκέτι αὐτὸς ἀποδοῦναι. οὐτ' ἐπὶ ἡ ὑμῖν οὐτ' ἐπὶ ἀρχῇ ποιήσει
 τὸν ἀποδοῦναι χεῖρας, ὥς περὶ οὐδ' ἡ ἀρετῇ. τὸ δὲ ὅλον ἐπα-
 δὴ περὶ ἡμῖν ἐπ' ἀρχῇ διώκεται, ὅτι εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ μεσότη-
 τες. καὶ ἡ μάλλον ἀρετῇ, μάλλον ὅτι μεσότης. ὥς τ' οὐχ
 ὅτι χεῖρας ποιήσει εἰς μέγεθος ἡ ἀρετῇ ἰούσα, ἀλλὰ βελτίω.
 ἢ γὰρ μεσότης, ἐνδίασ καὶ ἀποβολῇ τῆς τῆς παρὰ τῷ σώματι
 μεσότης. τῶν μὲν μέχρι οὕτως. μετὰ δὲ τῶν ἀναγκαῶν
 ὅστις ἐπὶ ἀρχῇ ποιῶν μεσότης, λέγειν ἀποδοῦναι ἐκκρατεῖας
 καὶ ἀκρασίας. ὥς περὶ δὲ καὶ ἡ ἀρετῇ καὶ ἡ κακία αὐτῇ εἰσιν

ἄνθρωπος ὡς αὐτὸς αἰσθητικὸν καὶ τὸ πρὸς τῶν λόγων λεχ-
 θησμενέους ἀτόποις γίνεσθαι. οὐ γὰρ ὁμοίᾳ ἡ ἀρετὴ αὐτῇ
 ὅτι τῶς ἄλλαις. ἐν μὲν γὰρ τῶς ἄλλαις αὐτὴ τῶν καὶ ὁ λό-
 γος καὶ τὰ πάθη ὁρμῶσι, καὶ οὐκ ἀντιπρὸς αἱ ἀλλήλοις. αὐτὴ
 δὲ τῶν αὐτῶν ἀντιπρὸς αἱ ἀλλήλοις, ὅτε λόγος καὶ τὰ πάθη. ἐστὶ
 » δὲ τρία τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα, καὶ ἃ φαῦλοι λεγόμενα,
 » κακία, ἀκρασία, θηριότης. ἡ δὲ μετὰ τῶν κακίας καὶ ἀρε-
 » τῆς πᾶσι καὶ ἐν πᾶσι, εἴρηται ἡ μὲν ἐν τοῖς ἐπάνω. νῦν δὲ ἡ ἀρετὴ
 » ἀκρασία καὶ θηριότης λεκτέον αὐτῇ. ἔστι δὲ ἡ θηριότης,
 ἡ ἀρετὴ δὲ ἀλλοιούσα καὶ κακία. ὅταν γὰρ πῖνα παντελὶς ἴδωμεν
 φαῦλον, οὐ δι' ἀνθρώπων φαμεν εἶναι, ἀλλὰ θηρίον. ὡς οὐ τῶν
 ἡνίκά κακίαν, θηριότητα. ἡ δὲ ἀντικειμένη ἀρετὴ τῶν, ἐστὶν ἀ-
 » νώνυμος. ἐστὶ δὲ ἡ καὶ τῇ ἀρετῇ ἀνθρώπων οὐσα οἷον ἡρωική-
 » πης καὶ θείας. ἀνώνυμος δὲ ὅτι αὐτῇ ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἐστὶ θεοῦ
 » ἀρετὴ. ὁ γὰρ θεὸς βελτίων τῆς ἀρετῆς. καὶ οὐ κατ' ἀρετὴν ὅτι
 2. ἀπουδαίος. οὐτὼ γὰρ βελτίων ἔσται ἡ ἀρετὴ τῇ θεοῦ. διὸ ἀνών-
 » νυμος ἡ ἀρετὴ ἡ τῇ κακίᾳ τῇ θηριότητι ἀντικειμένη. θίλει δὲ
 τῇ βίαιότητι ἀντικεῖσθαι ἡ θεία καὶ ἀρετὴ ἀνθρώπων. ὡς πρὸς
 γὰρ καὶ ἡ κακία ἡ θηριότης ἀρετῇ ἀνθρώπων ὅτι. οὐτὼ καὶ ἡ
 ἀρετὴ ἡ ἀντικειμένη. ἀρετὴ δὲ ἀκρασία καὶ ἐκκρατείας πρὸς
 τὸν θεὸν εἰπεῖν τὰ ἀκρουνόμενα πρὸς τοὺς ἀντιπρὸς αὐτῶν. λό-
 γος τῶν φαινομένων, ὅπως ἐκ τῶν ἀκρουνόμενων λόγων συνε-
 πικεφάλαιον, καὶ τῶν ὅτι τὰ βέλτερος, τὴν ἀλήθειαν ἡ ἀρετὴ
 3. αὐτῇ, εἰς τὸ ἀντιπρὸς αὐτῇ. ἔχον γὰρ οὐτὼς ἰδεῖν τὰ λη-
 θείας ἔσται. σωκράτης μὲν οὖν ὁ πρὸς τῆς ἀνθρώπου ὅλως, καὶ
 οὐκ ἐφ' ἀκρασίαν εἶναι, λέγων ὅτι οὐ θείας εἰδὼς τὰ κακία, ὅτι
 κακία εἰσιν, ἔλοιτ' αὐτῷ. ὁ δὲ ἀκρατίας δοκεῖ εἰδὼς ὅτι φαῦλα
 εἰσιν, αἰρεῖσθαι, ὅμως ἀγόμενος ἀπὸ τῆς πάθους. ὅτι δὲ τὸν
 τοῦτον λόγον οὐκ ὡς εἶναι ἀκρασίαν οὐ δι' ὅτι τῶς. ἀντιπρὸς
 γὰρ τῷ λόγῳ τῷ πρὸς πειθύντας ἀναιρεῖν τὸ πρὸς ἀντιπρὸς γινόμε-
 » νον. ἀκρατεῖς γὰρ εἰσιν ἀνθρώποι καὶ αὐτοὶ εἰδότες ὅτι
 4. φαῦλα, ὅμως τῶν πρὸς τῶν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἀκρασία,

πότμον ὁ ἀκρατής ἐπισήμεν πινά ἔχει, ἢ θεωρεῖ καὶ ὀρεγέται
 » τὰ φαῦλα; ἀλλὰ πάλιν οὐκ αὖ δόξειεν. ἄρ' ὅτι γὰρ ἔκράτ-
 » σον καὶ βεβαιότατον τῆς ἐν ἡμῖν, ἢ τῆς ὁρῆς ὑπὸ πινος. ἐπισήμεν
 » γὰρ πάντων τῆς ἐν ἡμῖν, μανιμώτα τὸν ὄσι καὶ βιασιμώταρον.
 ὥστε πάλιν ὁ λόγος οὗτος ἐναντιούται ὃ μὴ εἶναι ἐπισήμεν.
 ἀλλ' ἄρα γε ἐπισήμεν μὲν οὐ, δόξα δέ. ἀλλ' εἰ δόξαν ἔχει ὁ ἀκρά-
 τής, οὐκ αὖ εἴη φεκτός. εἰ γὰρ φαῦλόν τι πρέττει μὴ ἀκριβὲς
 εἰδώς, ἀλλὰ δόξάζων, συγγνώμην αὖ πρὸς ἀκρίβειαν περὶ αὐτοῦ
 τῆς ἡδονῆς καὶ πρέττει τὰ φαῦλα μὴ ἀκριβὲς εἰδόμενος ὅτι ἔφαυ-
 λαί εἰσιν, ἀλλὰ δόξάζοντα. οἷς δὲ γε συγγνώμην ἔχοντες, οὐδὲ
 ἔφρομεν. ὥστε ὁ ἀκρατής εἰπὼς δόξαν ἔχει, ἐκείνου φεκτός.
 ἀλλ' ἐστὶ φεκτός. οἱ δὲ τοιοῦτοι λόγοι ἀκρίβειαν ποιοῦσιν. οἱ μὲν
 γὰρ, οὐκ ἐφαίμεν εἶναι ἐπισήμεν. ἄρ' ὅτι γὰρ συμβαίνει. οἱ δὲ
 πάλιν, οὐδὲ δόξαν. καὶ γὰρ οὐκ ἄρ' ὅτι πάλιν ἐκρίσιν συμ-
 βαίνειν. ἀλλὰ δὴ καὶ ταῦτ' αὖ πρὸς ἀκρίβειαν. ἐπεὶ γὰρ δοκεῖ ὁ
 σώφρων καὶ ἐκράτης εἶναι. πότμον τῷ σώφρονι τί κινήσει σφο-
 δρὰς ἐπιθυμίας. εἰ μὲν οὖν ἔστι ἐκράτης, σφοδρὰς δεήσει
 ἔχειν αὐτὸν ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ αὖ εἴποις ἐκράτη, ὅς τις με-
 λίων ἐπιθυμίας κρατεῖ. εἰ δὲ γε σφοδρὰς μὴ ἔσται ἐπιθυμίας,
 οὐκ ἔσται σώφρων. οὐ γὰρ σώφρων ἔσται ὁ μὴ ἐπιθυμίας μὴ
 δὲ πάχων οὐδέν. ἔχει δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πάλιν ἀκρίβειαν. συμ-
 βαίνει γὰρ ἐκ τῆς λόγων καὶ τὸν ἀκράτη πρὸς ἐπαινετὸν εἶναι.
 καὶ τὸν ἐκράτη φεκτόν. ἔστω γὰρ τις φησὶ διημιῶν τῆς τῷ λο-
 γισμῷ. καὶ δοκεῖτω αὐτῷ λογιζομένῳ. τὰ καλὰ εἶναι φαῦ-
 λα. ἢ δὲ ἐπιθυμίας ἀγέτω αὐτὸ τὰ καλὰ. οὐκ οὖν ὁ μὲν λόγος
 οὐκ ἰάσεται πρέττειν. ἔστω δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἀγόμενος. πρέσ-
 σει, τοιοῦτος δὲ οὖν ὁ ἀκρατής. πρέξει ἄρα τὰ καλὰ. ἢ δὲ ἐπι-
 θυμίας ἐπὶ ταῖς ἀγέτω. ὁ δὲ λόγος κωλύσει. διαμῶρτανέτω
 γὰρ τῷ λογιζομένῳ τῆς καλῶν. οὐκ οὖν οὐκ ἄρα ἀκράτης μὲν ἔσται.
 ἐπαινετὸς μὲν τοι. ἢ γὰρ πρέττει τὰ καλὰ, ἐπαινετός. ἄρ' ὅτι
 δὴ ἔσται συμβαίνον. πάλιν δ' αὖ διαμῶρτανέτω τῷ λόγῳ. καὶ τὰ
 καλὰ, αὐτῷ μὴ δοκεῖτω καλὰ εἶναι. ἢ δὲ ἐπιθυμίας ἀγέτω ὡς

τὰ καλὰ ἐπικρατὴς μὲν γὰρ ὅτι ἐπιθυμῶν μὲν, μὴ πρᾶττων
 δὲ τῶν δὲ τὸν λόγον. οὐκ ὡς ὁ διαμαρτάνων τῷ λόγῳ τῆς
 καλῶν καλῶν ἐπὶ θυμῷ, πρᾶττειν. καλῶν ἀρὰ τὰ καλὰ
 πρᾶττειν. τῶν τῶν γὰρ ἡ ἐπιθυμία ἡ γὰρ. ὁ δὲ γὰρ τὰ καλὰ
 μὴ πρᾶττων δέον πρᾶττειν, λεκτός. ὁ ἀρὰ ἐπικρατὴς ἐστὶ πο-
 τε λεκτός. ἄρπον δὲ καὶ οὐ τὸ συμβαῖνον. πόττον δὲ ἡ ἀ-
 κρασία καὶ ὁ ἀκρατὴς ἐν ἅπασιν ἐστὶ καὶ πόττον πάντα, οἷον
 1 πόττον χρεῖματα καὶ τιμὴν καὶ ὀργὴν καὶ δόξαν. πόττον γὰρ τῶν
 πάντων δοκῶσιν ἀκρατεῖς εἶναι, ἢ οὐ. ἀλλὰ πόττον ἡ ἀφωρισμέ-
 νον εἶναι ἡ ἀκρασία, ἀκρήσειν αὐτῆς. τὰ μὲν οὖν ἀκρήσειν πα-
 ρεχόντα, ταῦτα ἔστιν. ἀναστῶν δὲ λίσσεται ἀκρήσειν. πρῶ-
 ττον μὲν ὅτι τὴν ἐπιστήμην, ἄρπον γὰρ ἐδίδκει εἶναι, ἐπι-
 στήμῳ ἔχοντα τῶν ἀβελῶν ἢ μεταπίπτειν. ὁ δὲ αὖτις
 λόγος καὶ τῆς δόξης. οὐδὲν δὲ διαφέρει δόξαν εἶναι ἢ ἐπιστή-
 μην. εἰ γὰρ ἐστὶ ἡ δόξα σφοδρὰ τῷ βέλῳ εἶναι καὶ ἀμετά-
 2 πστον, οὐδὲν διοίσει τῆς ἐπιστήμης, δόξαν ἔχοντος ἐπιστῶν,
 οὕτως ἔχει ὡς δόξαν οὐκ εἶναι. οἷον ἡράκλειτος ὁ ἐφ᾽ οἷοις βιανύτην
 ἔχει δόξαν, ἐπὶ δὲ ὧν αὐτῷ ἐδίδκει. οὐδὲν δὲ ἄρπον τῷ ἀκρα-
 3 τεῖ, οὐτ' εἰ ἐπιστήμην ἔχει οὐτ' εἰ δόξαν οἷον λέγοντες, πρᾶττειν
 » τί φανερὸν ἐστὶ γὰρ ἐπιστάτης διττόν. ὧν δὲ μὲν ὅτι τὴν ἐπιστή-
 » μην ἔχειν. ἐπιστάτης γὰρ φανερὸν τὸ ὅταν τις ἐπιστήμην ἔχῃ. δὲ
 » δι' ἐπὶ τὸν, τὸ ἀδρῆν ἢ δὴ τῇ ἐπιστήμῃ. ἀκρατὴς ὅτι ὅτι ὅτι
 3 ἀδρῆν τῇ ἐπιστήμῃ γὰρ, οὐδὲν ἄρπον ὅτι ὅτι πρᾶττειν τὰ
 φανερὰ ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην. ὁμοίον γὰρ ὅτι ὅτι πρᾶττειν τὰ
 καθευδόντων. οὐκ ἔστι γὰρ ἔχοντες τὴν ἐπιστήμην, ὁμοῦς ἐν τῷ
 ὑπὸ πολλὰ δυσχερῆ καὶ πρᾶττειν καὶ παροισίν. οὐ γὰρ ἀδρ-
 4 γεῖ αὐτῶν ἢ ἐπιστήμῃ. ὡς αὐτῶς δι' αὐτῶν ἀκρατὴς. ὡς πρᾶ-
 γὰρ καθευδόντες οἶκε, καὶ τῇ ἐπιστήμῃ οὐκ ἀδρῆν. λίσσεται δὲ ἡ
 ἀκρήσειν οὕτως. ἢ πορεῖται γὰρ, πόττον ὁ ἀκρατὴς ἐκβάλλει τὸ
 τε τὴν ἐπιστήμην, ἢ μεταπίπτει. ἄρπον γὰρ ἀμφότερα δοκεῖ
 4 εἶναι. ἀλλὰ πάλιν ἐν τῷ ἀντὶ τὸ φανερὸν, ὡς πρᾶττειν

μεν ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς, ἐκ δὲ οὗ περὶ τὰς ἀντιθέσεων τὸν συλ-
 λογισμόν. καὶ τούτων εἶναι πῶς μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον, πῶς δὲ
 δευτέρων ἐπ' αὐτὴν τε καὶ ὑπὸ μέρος. οἷον ἐπίσταμαι πάντ'
 ἀνθρώπων πῦρ εἶναι καὶ ὕλην πρῶτον, οὐ τοσοῦτον δὲ πῦρ εἶναι. ἐπίστα-
 μοι ἀρὰ καὶ ὄρεον ὕλην πρῶτον. ἐστὶν οὖν, ὅτι μὲν καὶ δεύτερον
 ἐπίσταμαι ἐπίσταμαι. τῇ δ' ὑπὸ μέρος οὐ. γίνεται οὕτως ἀμαρτία
 τῷ πῶς ὑπὸ μέρος. ἔχοντι καὶ ἐν ταῦθ' οἷον ἀπαντὰ μὲν τὸν πυ-
 ρὲς εἶναι καὶ ὕλην πρῶτον. εἰ μὲν γὰρ οὐ τοσοῦτον πῦρ εἶναι, οὐκ οἶδα ὡς αὐ-
 τὸς εἶναι. τῇ δ' ἀκρατοῦς τῷ πῶς ὑπὸ μέρος ἔχοντος ἢ ἀ-
 τῇ ἀμαρτία συμβαίνει. ἐν δὲ χεῖρα γὰρ τὸν ἀκρατῆ, πῶς μὲν
 καὶ δεύτερον ὑπὸ μέρος ἔχειν, ὅτι τὰς τῶν φανερὰ καὶ βλα-
 βερὰ. μὴ μὲν τοι γὰρ ὅτι ἐστὶ τῶν φανερὰ, ὑπὸ μέρος εἰδέναι.
 ὥστε οὕτως ἔχον. πῶς ὑπὸ μέρος ἀμάρτησεν. ἔχει γὰρ πῶς καὶ
 δεύτερον. πῶς δ' ὑπὸ μέρος, οὐ. οὐδὲν γὰρ ἀρῶν οὐδ' οὐτω συμ-
 βαίνει. τῇ δ' ἀκρατοῦς, τὸν ἔχοντα πῶς ὑπὸ μέρος φανερὸν
 πῶς πῦρ εἶναι. ἐστὶ γὰρ ὡς ὑπὸ μέρος μεθιόντων. οἱ γὰρ μεθιόντες, 2
 ὅταν αὐτοῖς ἢ μέθῃ ἀπαλλαγῇ, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν. οὐκ ἔξ-
 πεσε δ' αὐτῶν ὁ λόγος, οὐδ' ἢ ὑπὸ μέρος, ἀλλ' ἐκράτησεν ὡς
 τῆς μέθης ἀπαλλαγῇ. τῆς δὲ μέθης, πάλιν οἱ αὐτοὶ εἰ-
 σιν. οὐκ ἔξ- πεσε δ' αὐτῶν ὁ λόγος οὐδ' ἢ ὑπὸ μέρος. ὁ μὲν γὰρ ἔχει
 ὁ ἀκρατῆς πάλιν. ὑπὸ κράτησεν γὰρ ἐπὶ τὸς ἡμεῖς ἐποίησε
 τὸν λογισμόν. ὅταν δ' ἀπαλλαγῇ ἐπὶ τὸς ὡς πρὸς ἢ μέθῃ, πάλ-
 λιν οἱ αὐτοὶ εἰσιν. πῶς δὲ καὶ ἄλλος τις λόγος ὑπὸ τῆς ἀκρασίας, 3
 ὅς παρῆεν ἀφ' οὗ ὡς ἐπαινεῖται ποτε τῶν ἀκρατοῦς ἐσομέ-
 νου, καὶ φανερὸν τῶν ἐπαινεῖται. οὐ συμβαίνει δὲ ὅτι οὐ. οὐ γὰρ εἶναι
 οὐτ' ἐπαινεῖται οὐτ' ἀκρατῆς ὅτι λόγῳ διαφαστάμενος. ἀλλὰ
 ὀλίγον ἔχον ὅτι τὸν καὶ τῶν τῶν φανερὰ ὄντα κρινόν καὶ τὰ κα-
 λά. καὶ ἀκρατῆς μὲν, ὅτι πῶς οἷον τῶν λόγῳ ἀπειδῶν. ἐπαι-
 νῆς δὲ, ὅτι πῶς οἷον καὶ μὴ ὡς τῶν ὑπὸ μέρος ἀμάρτησεν. 4
 οὐδὲ γὰρ ὡς πῶς οἷον παρῆεν τῶν τῶν ἀφ' οὗ εἶναι, ὑπὸ μέρος-
 μῶν πῶς δὲ τῶν τῶν ἀμάρτησεν ἐπαινεῖται. ὥστε εἰ
 μὴ εἶναι ὑπὸ τῶν τῶν τῶν μὴ ἐπαινεῖται μὴ τε ἀκρασία, οὐδ' αὖ

ἐπαινετὴ εἴη ἡ ἀκρασία, ὅθεν λεκτὴ ἢ ἐκράτεια, ὡς ποδὶ εἰδῆται.
 εἰσὶ δὲ τῆς ἀκρασιῶν αἱ μὲν νοσηματικάαι. αἱ δὲ φύσει. οἷον.
 νοσηματικάαι μὲν, αἱ τοιαῦται. εἰσὶ γὰρ ἑνὸς οἱ πῆμοντες τῆ-
 χος διαβῶντες. εἰ οὖν τις τῶν τῆς ἡδονῆς κρατεῖ, οὐκ εἰν
 ἐπαινετός. οὐδὲ λεκτός, ὡς μὴ κρατεῖ. ἢ οὐ σφόδρα γὰρ. φύσει
 δὲ, οἷον ἡνὶ πρὸς φασὶ κρινόμενον ἐν δικαστηρίῳ ὅτι ἐν πατόρα
 τύποι, ἀρχοῦν εἶδαι λέγοντες ὅτι, καὶ γὰρ οὐκ ἔστι τὸν ἐαυτοῦ
 1 πατόρα, καὶ ἀρχοῦν εἶδαι. δοκεῖ γὰρ τοῖς δικασταῖς φυσικῶς
 εἶναι τὴν ἀμαρτίαν. εἰδὴ τις τῶν πατόρα τύπων κρατεῖ, οὐκ
 ἐπαινετός. οὐδὲ τῶν τοιαύτων ζητῶντων νῦν ἀκρασίας, οὐ
 δὲ ἐκράτειας. ἀλλὰ καὶ ὅς λεκτοὶ ἀπλῶς καὶ ἐπαινετοὶ λεγέ-
 μεθα εἰσὶ δὲ τῆς ἀκρασιῶν τὰ μὲν, ἐκτός οἱ, πλοῦτος, ἀρχὴ, π-
 μὴ, πῶς, δόξα. τὰ δὲ ἀναγκαῖα, καὶ ποδὶ σώμα ὅστις. οἱ ἀφῆ-
 τε καὶ γένεσις. ὅτι ποδὶ τῶν ἀκρατῶν, οὐκ ἀπλῶς αὐτοὶ καὶ
 ἀκρατῶν δόξαν εἶναι. καὶ οἱ αἱ σωματικά. καὶ ὡς ζητῶντων
 2 ἀκρασίαν ἢ ποδὶ τῶν δόξαν εἶναι. ἢ πορῆτο δὲ πάλιν, ἢ
 ποτὶ ὅστις ἡ ἀκρασία. ποδὶ μὲν οὖν πρὸς, οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἀ-
 κρατῶν. ἐπαινεταὶ γὰρ πρὸς ὅτι ποδὶ πρὸς ἀκρατῶν. πῶς π-
 μὴ γὰρ τις. τὸ δὲ ὅλον λέγουμεν καὶ ὡς τῆς τοιούτων τὸν ἀ-
 κρατῶν πρὸς πρὸς, ποδὶ πρὸς ἀκρατῶν, ἢ δόξαν, ἢ ὀργήν.
 ἀλλὰ τῶ ἀπλῶς ἀκρατεῖ οὐ πρὸς τίθενται ποδὶ. ὅτι πρὸς χον-
 τος αὐτῶ καὶ φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι τῆς πρὸς ὅτι ποδὶ ὅτι ποδὶ
 3 ἀκρατῶν. ὅτι ὅλον δὲ καὶ ἐν τῶν, ὅτι ποδὶ τῶν ἡ ἀκρασία.
 ἐπεὶ γὰρ λεκτός ὁ ἀκρατῶν, λεκτός εἶναι τὰ ὡς ποδὶ μὲν.
 πρὸς μὲν οὖν, καὶ δόξα καὶ ἀρχὴ, καὶ χρήματα, καὶ ποδὶ ὅ-
 σα ἄλλα ἀκρατεῖς λέγονται, οὐκ εἰσὶ λεκτά. αἱ δὲ ἡδοναὶ
 αἱ σωματικά, λεκτά. διὸ εἰς τὴν ὅτι ποδὶ τῶν ὡς ὡς
 μᾶλλον τοῦ δόντος, οὗτος ἀκρατῶν τελῶς λέγεται.
 ἐπεὶ δὲ ὅτι ποδὶ τὰ ἄλλα ἀκρασιῶν λεγομένων, ἢ
 ποδὶ τῶ ὀργήν οὐσα, ἀκρασία λεκτάτη, πότον λεκ-
 4 τῶν ὅτι ποδὶ τῶ ὀργήν. ἢ ἢ ποδὶ τῶ ἡδονῶν.

ἔστιν οὖν ἡ πόδι τῷ ὀργῇ ἀκρασία, ὁμοίαν τῇ παιδων τοῖς
 πρὸς τὸ διακενῆν περὶ θυμῶς ἔχουσι. καὶ γὰρ οὗτοι ὅταν εἴπῃ
 ὁ δεσπότης δὲ μοι, τῇ περὶ θυμῶς ὁρμητικῶς, πρὸ τῷ ἀκού-
 σαι ὁ δὲ δυνάμει, ἐδωκεν καὶ ἐν τῇ δόσει διήμαρτον. πολὺν
 γὰρ δὲ βιβλίον δυνάμει, χαρὰν δὲ ἔδωκεν. οὐκ οὖν δὲ πῶνδε
 τοῦτο, ὅτις ὀργῇ ἀκρατής. ὅταν γὰρ ἀκούσῃ τῶν ῥη-
 ματῶν ἡ δυνάμει, ὁρμητικῶς περὸς τὴν ἡμετέραν δυνάμει, οὐκ
 ἐπὶ ἀναμείναι ἀκούσας. πότῳ δὲ, ἢ οὐ δὲ. ἢ ὅτι γὰρ οὐχ
 οὐτῶ σφόδρα. ἢ μὲν οὖν τοῦτο τῇ ὀργῇ περὸς ὀργῇ, εἰ δὲ
 ἀκρασία εἶναι ὀργῇ, οὐ λίαν ἐπιθυμῶν ἔστιν. ἢ δὲ περὸς τῷ
 ἡδονῇ ὀργῇ, φεκτὴ γὰρ. ἐστὶ γὰρ διαφορὰ ἔχουσα περὸς ταύ-
 τῃν δὲ τὸν λόγον, ὅς ἀπὸ τῆς μὴ πρᾶττειν. ἀλλ' ὁμοίως
 πρᾶττει δὲ τὸν λόγον. διὸ φεκτὴ ἔστι μᾶλλον τῆς δι' ὀργῇ ἀ-
 κρασίας. ἢ μὲν γὰρ δι' ὀργῇ ἀκρασία, λυπῇ ἔστιν. οὐδὲ γὰρ
 ὀργῇ ὁ μὲν οὐ λυπῇ. ἢ δὲ δι' ἐπιθυμῶν, μετ' ἡδονῆς. διὸ
 μᾶλλον φεκτὴ. ἢ γὰρ δι' ἡδονῇ ἀκρασία μετ' ὑβρείως. καὶ
 εἶναι. πότῳ δὲ καὶ ἡ ἐπιρᾶτεια καὶ ἡ καρτερία ταυτὸν ἔστιν,
 ἢ οὐ. ἢ μὲν γὰρ ἐπιρᾶτεια ἐστὶ. πόδι ἡδονῆς, καὶ ὁ ἐπιρᾶτῆς ὁ
 ἀκρατῶν τῇ ἡδονῇ. ἢ δὲ καρτερία πόδι λυπῆς. ὁ γὰρ καρ-
 τεράων καὶ ἡσυχαιῶν τῇ λυπῇ, οὐ καρτερικός ἔστι. πάλιν
 ἡ ἀκρασία καὶ ἡ μαλακία οὐκ ἐστὶ ταυτὸν. ἢ μὲν γὰρ μαλακία
 ἔστιν ὁ μαλακός, ὁ μὴ ἡσυχαιῶν πόνος οὐχ ἅπαντας δὲ, ἀλλ'
 λ' οὐς ἀναγκαιῶς ἀλλ' ἄλλος τις ἡσυχαιῶν. ὁ δὲ ἀκρατής ὁ μὴ
 δυνάμενος ἡσυχαιῶν ἡδονῆς, ἀλλὰ κατὰ μαλακίαν ὁ μὲν
 ἡσυχαιῶν ἀγρόμενος. ἔστιν οὖν πάλιν τις κατὰ ἡδονῆς ἀγρό-
 μενος. πότῳ δὲ οὖν ὁ ἀγρόμενος ἀκρατής, καὶ ὁ ἀκρατής ὁ
 αὐτός, ἢ οὐ; ὁ μὲν γὰρ ἀγρόμενος τοιοῦτός τις, οἷος οἰεῖσθαι ἅ-
 πασιν, τὰ ἅλα καὶ βέλυσαι εἶναι αὐτῷ καὶ συμφερόντα τα.
 καὶ λόγον οὐδὲν ἔχειν ἐκ τῆς αὐτοῦ μενομένης αὐτῷ τῷ φαινομένῳ
 ἡδονῇ. ὁ δὲ ἀκρατής λόγον ἔχει, ὅς ἐκ τῆς αὐτοῦ μενομένης αὐτῷ
 ἐπιθυμῶν ἄρει. πότῳ δὲ οὐκ ἐστὶν ὁ ἀγρόμενος ἢ ὁ ἀ-
 κρατής. οὐτῶ μὲν οὐδὲν οὐδὲν αὐτὸ ἀκρατής, ὁ δὲ ἀγρόμενος
 οὐκ ἐστὶν

οὐκ ἐστὶν

διὰ τὸ τὸν λόγον ἐγγράφειν ὁ διδάξων ὅτι φαῖ-
λα, οὐκ ἐπὶ πράξει. τῷ δὲ ἐκράτει ὑπάρχει ὁ λόγος, καὶ ὁ-
μῶς πράττει. ὥστε αὐτὸς τοιοῦτος δόξειεν αἰσίων εἶναι. ἀλλὰ
πρὸς τὸν διὰ κείνου χεῖρον ὡς μηδὲν ἀγαθὸν ὑπάρχει καὶ τῷ
κατὰ τὸν λόγον. ἡ δὲ ἡλὼν ὅτι ἐκείνος. καὶ ὅσω γε ὁ, πρὸς τὸν λόγον κα-
κῶς διὰ κείνου. ἐστὶ κρίνω ὁ μὲν ἀκρατής, ἀγαθὸν ἔχων τὸν λό-
γον, ὁ δὲ τὸν ὄντα. ὁ δὲ ἀκράτης οὐκ ἔχει, ὅτι ὅστις ὁ λόγος ἐκεί-
1 σον ἀρχή. τῷ μὲν ἔν ἀκρατοῦς ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸν λόγον ὄν, διὰ
κείνου. τῷ δὲ ἀκράτους, κακῶς. ὥστε χείρων αὐτὸν εἶναι ὁ ἀκράτης
τῷ ἀκρατοῦς. ἐπὶ ὡς πρὸς καὶ τῷ τῆς ἀκρότητος ἡς ἐλέγμεν
κακίαν, οὐκ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν ἀκρότητι οὐδὲν ἀλλ' ἐν ἀνθρώπῳ. ἡ γὰρ
ἀκρότης, ὄνομα δὲ τῇ ὑπερβαλλούσῃ κακίᾳ. δὲ τί δ' ἔστιν,
ἡ ὅτι ἡ ἀρχὴ φαύλη ἐν ἀκρότητι οὐκ ἐστὶν. ἐστὶ δὲ ἡ ἀρχὴ, ὁ λόγος.
ἐπεὶ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ πρὸς τὴν ἀκρότητι λέων, ἡ διονύσιος ἡ φά-
λαρις ἡ κλέαρχος ἡ τις τούτων τῷ μαχηθεῖν. ἡ δὲ ἡλὼν, ὅτι οὐ-
2 ρι. ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν οὐτῷ φαύλη, μετὰ λα συμβάλλεται. ἐν δὲ
ἀκρότητι ὅλως οὐκ ἐστὶν ἀρχή. ἐν μὲν οὖν τῷ ἀκράτῳ ἐστὶν ἀρχή
φαύλη. ἡ γὰρ πράττει φαύλα ὄντα, καὶ ὁ λόγος σύμφησι
τῷ λόγῳ, καὶ δοκεῖ αὐτῷ τῷ λόγῳ διὰ πρὸς τὸν λόγον, φαύλος. ἐν αὐτῷ
δὲ ἡ ἀρχὴ ἐστὶν ὑγιής. διὸ βελτίων αὐτὸς δόξειεν εἶναι ὁ ἀκρατής
τῷ ἀκράτῳ. ἐστὶ δὲ καὶ τῆς ἀκρασίας, δύο εἶδη. ἡ μὲν, πρὸς
3 πρὸς τὴν καὶ ἀπενοήτους καὶ ὑδαίνης γινομένη. δι, ὅταν ἰδῷ
μὲν καλὴν γυναικα, δὲ θείως πρὸς ἐπαίνομεν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐπαίνοιο
ὁρμὴ ἐλπίς πρὸς τὸ πρὸς τὴν πρὸς τὴν οὐδὲ. ἡ δὲ ἐπὸς, δι
ἀδελφικῆς ἡ μετὰ λόγου οὐτῷ ἀπὸς ποντος. ἐκείνῳ μὲν ἔν, οὐ-
δ' αὐτὸν δόξειεν εἶναι φεκτῇ. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀποδαείοις ἡ
τοιαύτη ἐγγίνεται ἐν τοῖς θορμῶν καὶ οὐφύεισιν. ἡ δὲ, ἐν τοῖς
ψυχροῖς καὶ μελαγχολικῶν. οἱ δὲ τοιοῦτοι φεκτοῖ, ἐπὶ πρὸς
4 ὅτι λόγῳ πρὸς λαβόντα, μηδὲν παθεῖν. οἱ ὅτι ἡ γυνὴ οὐ πρὸς
σωπῆς, διὰ ἐν κατὰ χεῖν αὐτόν. τῷ δὲ τοιοῦτῳ λόγῳ πρὸς λα-
βῶν ὁ ἐκτὴς πρὸς φάτου φαντασία ἀκρατής, ὁ δὲ πρὸς
4 σετα οὐδὲ πρὸς οὐδὲν αἰσχρόν. ὁ δὲ τῷ λόγῳ μὲν εἰδώς ὅτι

οὐδέ τι πλεονέκτημα ἀδιδόντες καὶ καὶ ἡμετέροις ἀκρά-
 τήσιν, ὁ τοιοῦτος λεκτότερος. οὐτε γὰρ ὁ ἀποδιδόντες οὐδέ ποτε
 οὐτὼ γλίσσεται ἀκράτης. ὅ, τε λόγος περὶ καὶ λαβὼν οὐκ αὖ
 εἶσται. ἢ γὰρ οὐκ ἐν αὐτῷ πάσχει, ὃ οὐτε περὶ πα-
 ρεί, ἀλλὰ τῇ ἡδονῇ ἀδιδόντες καὶ καὶ ἡμετέροις ἀκρά-
 τήσιν. πότῳ δὲ ὁ σώφρων ἐκράτης ὅστις, ἢ πόρῃ δὲ μὲν ἐν
 τοῖς ἐπάνω. νῦν δὲ λέγομεν. ἐστὶ γὰρ ὁ σώφρων καὶ ἐκράτης. ὁ
 γὰρ ἐκράτης ὅστις, οὐ μόνον ὁ ἀδιδόντες ἀνὸς τῶν καὶ αὖ κα-
 τὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ ὁ τοιοῦτος ὢν, οἷος καὶ μὴ ἐν αὐτῷ
 ἀδιδόντες τοῖς τοῖς εἶναι οἷος εἰ ἐγγύοιεν κατέχειν. ἐστὶ δὲ σώ-
 φρων, ὁ μὴ ἔχων ἀδιδόντες φάλας, τόν τε λόγον ὅς τὸν τὸν
 πόρῃ τῶν. ὅ, τῇ ἐκράτης ὁ ἀδιδόντες ἔχων φάλας, τόν τε
 λόγον τὸν πόρῃ τῶν ὅς τὸν. ὡς τὸ ἀκράτης ἀκράτης τῶ σώφρονι ὁ
 ἐκράτης καὶ ἔσται σώφρων. ὁ μὲν γὰρ σώφρων, ὁ μὴ πάσχειν. ὁ
 δὲ ἐκράτης, ὁ πάσχειν καὶ τῶν κρᾶτης. ἢ ὁ οἷος τε πάσχειν.
 οὐδέ ποτε δὲ τῶν τῶ σώφρονι ὃ πάσχει. διὸ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐκρά-
 τής, σώφρων. πότῳ δὲ ὁ ἀκράτης ἀκράτης ὅστις. ἢ ὁ ἀκρά-
 τής ἀκράτης. ἢ οὐδέ ποτε ὁ ἀκράτης ἀκράτης. ὁ μὲν γὰρ ἀκρά-
 τής ὅστις, οὐ λόγος τοῖς πάσχει μάχεται. ὁ δὲ ἀκράτης, οὐ τοῖς
 οὐκ, ἀλλὰ ὁ πάσχει τὰ φάλας ἀμα τὸν λόγον σύμφητον
 ἔχων. οὐδέ ποτε ὁ ἀκράτης, οἷος ἀκράτης. οὐδ' ὁ ἀκράτης, οἷος
 » ὁ ἀκράτης. ἐπὶ δὲ φανερὸς ὁ ἀκράτης τῷ ἀκράτης.
 » δυσιατότερος γὰρ τὰ φυσικὰ ἢ τὰ ἐκ τῶν γλυσσίων. καὶ γὰρ
 » τὸ ἐκ τῶν δὲ τῶν δοκῇ ἰσχυρόν εἶναι, ὃ πρὸς φύσιν καὶ διήσιν.
 ὁ μὲν οὖν ἀκράτης αὐτὸς τοιοῦτος ὅστις, οἷος φανερὸς τῇ
 φύσει εἶναι. δὲ τῶν καὶ ἀκράτης τῶν ὁ λόγος φανερὸς ἐν αὐ-
 τῷ ἐστὶ. ἀλλ' ὁ ἀκράτης οὐκ οὕτως. οὐ γὰρ ὃ πρὸς τοιοῦτος
 ὅστις, ὁ λόγος ὁ ἀποδιδόντες. φανερὸν γὰρ αὐτὸν εἶναι. εἰ αὖ-
 τος τῇ φύσει τοιοῦτος ὢν, οἷος ὁ φανερὸς, ὁ μὲν ἐν κρᾶ ἀκρά-
 τής ἐστὶ εἰκοι φανερὸς εἶναι. ὁ δὲ ἀκράτης φύσει. δυσιατότε-
 » ρος γὰρ ὁ ἀκράτης. ἐμὲ γὰρ ἐκ τῶν ἀλλὰ εἶναι ἐκ κρούεται. ἢ
 » δὲ φύσις οὐδὲν ἐκ κρούεται. πότῳ δὲ ἐπὶ πάσχει ὁ ἀκρά-

τῆς τοιοῦτός τις, οἷος εἶδέναι καὶ μὴ διελθῆναι ὡς λόγῳ. ἐστὶ
 δὲ καὶ ὁ φρόνιμος τοιοῦτος, ὁ τῷ λόγῳ τῷ ὀρθῷ ἐκείνῳ θεω-
 ρῶν. πότῳρον ἐνδέχεται τὸν φρόνιμον ἀκρατεῖ εἶναι, ἢ οὐ. ἀκ-
 ρήσει γὰρ αὐτοῦ τὰ εἰρημυλῶν. ἐὰν δὲ πῶς λευθρὸς ᾖ τὸν
 ἐμπεδοῦν εἰρημυλῶν, οὐκ ἔστι ὁ φρόνιμος ἀκρατής. ἐφαμέν
 γὰρ τὸν φρόνιμον εἶναι, οὐχ ὡς ὁ ῥητορὸς λόγος μόνον ὑπάρχει, ἀλ-
 λ' ὡς καὶ τὸ πράττειν τὰ κατὰ λόγον φαινόμενα ἐέλυσαι. εἰ δὲ
 1 πράττει τὰ ἐέλυσαι ὁ φρόνιμος, οὐδ' αὖ ἀκρατής ἐστὶν ὁ φρόνι-
 μος. ἀλλ' ὁ τοιοῦτος δεινὸς μὲν ὄντι. διηρήμεθα γὰρ ἐν τοῖς ἐπα-
 νωτόν, τε δεινὸν καὶ τὸν φρόνιμον ὡς ἐτέρων ὄντων. ποδὶ μὲν
 ἔ' ταυτά. ἀλλ' ὁ μὲν, περικλινὲς ποδὶ ἀδελφῶν. ὁ δ' ἄ' περικλινὲς
 τὸν ἐν δεινόν, ἀκρατὴ ἐνδέχεται εἶναι. οὐ γὰρ περικλινὲς ποδὶ ἀ-
 καὶ δεινός. τ' φρόνιμον δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀκρατὴ εἶναι. μετὰ ὅταν
 τα λεκτέον αὐτῷ εἴη ποδὶ ἡδονῆς. ἐπειδὴ πόρ' ἑαυτοῦ οὐδαιμονίας
 » ὄντι ὁ λόγος. πῶς δ' οὐδαιμονίαν οἶονται πάντες, ἢ τοι ἡδονῶν
 2 εἶναι καὶ τὸ ἡδέως ζῆναι, ἢ οὐκ αὐτοῦ γε ἡδονῆς. οἱ δὲ καὶ τῇ ἡδονῇ δυ-
 αχεραίνοντες καὶ οὐκ οἰόμενοι δεῖν πῶς ἡδονῶν ἀριθμεῖσθαι
 τοῖς ἀγαθοῖς, ἀλλὰ τότ' ἀλυπὸν περὶ ζῆσθαι. ἐγγύς οὖν τὸ
 ἀλ' ἄλ' πῶς τῆς ἡδονῆς ὄντι. διό πόρ' λεκτέον ἑαυτοῦ ἡδονῆς. οὐ μὲν
 νον δὲ διότι καὶ οἱ ἄλλοι οἶονται δεῖν. ἀλλὰ δὴ ἀναγκαῖον
 ὄντι ἡμῖν λέγειν ἑαυτοῦ ἡδονῆς. ἐπειδὴ γὰρ ἑαυτοῦ οὐδαι-
 » μονίας ἡμῖν ὄντι ὁ λόγος. πῶς δ' οὐδαιμονίαν διωρεῖσθαι
 » μὲν, καὶ φαμέν εἶναι ἀρετῆς ἀνδρείαν ἐν βίῳ τε λείῳ. ἢ
 3 δ' ἀρετὴ ποδὶ ἡδονῶν καὶ λυπῶν. ἐπειδὴ πόρ' οὐκ ἔστιν ἢ
 οὐδαιμονία αὐτοῦ ἡδονῆς. πρῶτον μὲν οὖν εἴπομεν ἅπλοῦς
 λέγοντες οὐκ οἶονται δεῖν πῶς ἡδονῶν ὡς ἐν ἀγαθῷ μέ-
 ρει λαμβάνειν. πρῶτον μὲν γὰρ φησὶν εἶναι πῶς ἡδονῶν
 γλῆσιν. πῶς δὲ γλῆσιν ἀπὸ λείῳ. τὸ δὲ ἀγαθόν οὐδέ πο-
 τε πῶς τῷ ἀπὸ λείῳ χωρεῖν ἔχειν. δευτέρον δ' ὅτι εἰσὶ πῶς
 φαῦλαι ἡδοναί. τὸ δ' ἀγαθόν οὐδέ ποτε ἐν φαυλότητι εἶναι.
 πάλιν οὖν ἐν ἅπασιν ἐγγίνεται. καὶ γὰρ ἐν τῷ φαύλῳ καὶ
 4 ἐν τῷ ἀπονδαίῳ καὶ ἐν θηρίῳ καὶ ἐν βοσκήματι. τὸ δ' ἀγα-

δὲν ἀμείγεις ὅτι φάσι τοῖς καὶ οὐ πολὺ κρινόν. καὶ ὅτι οὐ κρᾶ-
 ζον ἡδονή. εἰ δ' ἀγὰρ δὴν κρᾶψον. καὶ ὅτι ἐμπόδιον τῆς περὶ
 τὴν τὰ καλὰ. τὸ δὲ κωλυτικὸν τῆς καλῶν, οὐκ αὖ εἴη ἀγὰ-
 ρόν. περὶ τὸν μὲν οὖν περὶ εἰς περὶ τὸν αὖ εἴη λεκτικὸν περὶ τὴν
 γνέειν, καὶ πειρατικὸν τὸν λόγον ὅτιον λυεῖν, ὅτι εἰ μὴ ἀληθὴ
 » εἶναι. ἐστὶ γὰρ περὶ τὸν μὲν οὐ πάντα ἡδονὴ γνέειν. ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς
 » θεωρεῖν ἡδονὴ γινόμενῃ, οὐκ ἐστὶ γνέειν. οὐ δ' ἢ ἀπὸ τῆς ἀκροῦσαι
 καὶ ὁσπρεῖν δύναι. οὐ γὰρ ἴσ' ἀνδραγαθὸν γινόμενῃ ὡς περὶ τῶν
 ἄλλων. οἷον ἐκ τῆς φαρεῖν ἢ πλεῖν. αὐτῶν μὲν γὰρ ἴσ' ἀνδραγαθὸν, καὶ
 ὑπερβολῆς γίνονται. τῶν, ἢ τὴν ἀνδραγαθὴν ἀναπληροῦσθαι, ἢ
 τῆς ὑπερβολῆς ἀφαιρεῖσθαι. διὸ γνέειν δοκεῖ εἶναι. ἢ δ' ἀν-
 δραγαθὴ καὶ ὑπερβολῆς, λυπῇ. λυπῇ γὰρ ἀνδραγαθὴ, οὐθὰ ἡδονῆς γνέ-
 εις, ἀλλ' ὅτι τῆς ἰδεῖν καὶ ἀκροῦσαι καὶ ὁσπρεῖν δύναι οὐκ ἐστὶ
 περὶ λυπῇ δύναι. οὐδεὶς γὰρ ἡδόμενος τῶ ὅτι ἢ τῶ ὁσπρεῖν
 ὅτι περὶ λυπῇ δύναι. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς διανοίας εἰς θεω-
 ροῦν τὰ ἡδόμεθα αὐτῶν τῆς περὶ λυπῇ δύναι. ὡς τ' εἴη αὐτῶν ἢ
 δονή. ὡς λόγος ὁ αὐτῶν εἶπεν, ὅτι εἰς οὐκ ἀγὰρ δὴν, ὅτι γνέ-
 εις. ἐστὶ δὲ τῆς ἡδονῆς, ἢ οὐκ ἐστὶ γνέειν. αὐτῶν αὖ εἴη ἀγὰρ δὴν. τὸ
 δ' ὅλον οὐκ ἐστὶν οὐδὲ μία ἡδονή, γνέειν. οὐδὲ γὰρ αὐτῶν αἰ ἀπὸ
 τῆς φαρεῖν καὶ πλεῖν ἡδοναί, οὐκ εἰσὶ γνέειν. ἀλλὰ διαμαρ-
 τάνουσιν οἱ ἴσ' ἀνδραγαθὸν φάσκοντες εἶναι τῶν ἡδονῶν, γνέειν. οἷον
 τῶν γὰρ, ἐπειδὴ τῆς περὶ τὸν ἀνδραγαθὸν γινόμενῃς γίνονται ἡδονῇ, ὅτι
 εἰς γνέειν εἶναι, ἐστὶ δ' οὐ. ἐπειδὴ γὰρ εἰς τῆς ψυχῆς ἡ μέ-
 ρος, ὅτι ἡδόμεθα ἅμα τῇ περὶ τὸν ἀνδραγαθὸν, ὡς ἐσμὲν ἀνδραγαθῶν. εἰς
 μῆλον τὸ τῆς ψυχῆς ἀνδραγαθὴ καὶ κινεῖται. ἢ δὲ κινήσεως αὐτοῦ
 καὶ ἢ ἀνδραγαθῶν ὅτι ἡδονῇ. ὅτι τὸ δὴ ἅμα τῇ περὶ τὸν ἀνδραγαθὸν ἐκείνο εἰς
 μῆλον τὸ τῆς ψυχῆς ἀνδραγαθῶν, ἢ ὅτι τὴν αὐτοῦ ἀνδραγαθῶν οἷον
 τῶν γνέειν εἶναι τὴν ἡδονῇ, τῶν τὴν περὶ τὸν ἀνδραγαθὸν δὴ λυπῇ εἶναι.
 τὸ δὲ τῆς ψυχῆς μῆλον ἀδελφόν. ὁμοίον οὖν εἶπεν τὸν ἀνδραγαθὸν
 πᾶσι οἷον εἶναι σῶμα, ὅτι εἰς γνέειν αἰσθητὸν. ἢ δὲ ψυχῇ,
 οὐ. ἐστὶ δὲ καὶ ἢ ψυχῇ. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἴσ' αὐτοῦ. ἐστὶ γὰρ
 μῆλον ἡ τῆς ψυχῆς ὅτι ἡδόμεθα, ὅτι ἅμα τῇ περὶ τὸν ἀνδραγαθὸν

- ρεῖ. διὸ οὐκ ἔστιν οὐδεμία ἡδονὴ γλῆσις. καὶ ἀρχαῖς τῶν σαφῶς
 δεῖ φασιν εἰς φύσιν αἰσθητῆν. καὶ γὰρ μὴ ἀρχαῖς διαμελίσαι εἰς
 φύσιν, ἔστιν ἡδονή. τὸ γὰρ ἀρχαῖς διαμελίσαι, τὸ τῆς αἰδέου-
 τῆς φύσει, τοῦτο τὴν ἀναπλήρωσιν γλῆσαι. ἔστι δὲ ὡς φα-
 μεν μὴ ὄντα αἰδέα, ἡδεῖσθαι. ἢ μὲν γὰρ αἰδέα, λυπῆ. αἰδὸν δὲ
 λυπῆς φαμεν ἡδεῖσθαι. ὥστε καὶ αἰδὴ ἡδονὴ ἀρχαῖς τῶν σαφῶς
 αἰδέουσι. αἰδέουσι γὰρ αἰδὴ τῆς τοιούτων ἡδονῶν οὐδέν. ὥστε εἰ-
 1. διότι μὲν γλῆσις, ἡ ἡδονὴ οὐκ ἀγαθὸν ἐδίδκει εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ
 οὐδεμία ἡδονὴ γλῆσις, ἀγαθὸν αἰδὴ ἡδονή. ἀλλὰ μετὰ τῶν
 οὐκ ἀσάφην ἡδονὴ ἀγαθόν. συνιδὼν δὲ αἰδέας καὶ ἑαυτὸν τοῦ
 τοῦ οὕτως. ἐπεὶ γὰρ τὰ ἀγαθὸν φαμεν ἐν πάσι τοῖς κατὰ τῆς
 εἰσὶν λείπεισθαι. καὶ γὰρ ἐν οὐσίᾳ καὶ ἐν τῷ πρὸς π καὶ πο-
 σὼ καὶ πότι, καὶ ὅλως ἐν ἀπάσι ἡδονῇ ἐκείνῳ φανερὸν κα-
 τὰ πάσας γὰρ ἡδονὴ πρὸς ἀκρίβειαν. ὥστε ἐπειδὴ τὸ ἀγαθὸν ἐν
 ἀπάσι τοῖς κατὰ τῆς εἰσὶν, καὶ ἡδονὴ αἰδὴ ἀγαθόν. ὥστε ἐπει-
 2. δὴ ἐν τοῖς μὲν τὰ ἀγαθὰ, καὶ ἡδονή. ἢ δὲ ἀπὸ τῆς ἀγαθῶν ἡ-
 δονή. ἀγαθὸν αἰδὴ ἡδονή. ἀλλὰ δὲ δὴλον ἐκ τοῦτο, ὅτι
 καὶ διάφοροι τῷ εἶδει ἡδοναί εἰσι. διάφοροι γὰρ καὶ κατὰ τῆς
 εἰσὶν, ἐν αἷς ἔστιν ἡδονή. οὐ γὰρ ὡς πρὸς ἐπιτήδεια ἐπισημῶν ἔχει, οἷον
 τῆς γρημμάτικῆς ἢ ἄλλης ἢς πινουσιν. ἐὰν ἔχῃ δὲ λάμπρος
 τὴν γρημμάτικὴν. ὁμοίως δὲ διακρίνεται ἑαυτὸν τῆς γρημμά-
 τικῆς τῶν ὁμοίων, ἄλλω ὁπωποῦν ἔχοντι γρημμά-
 τικῶν, οὐ δύο εἰσι διάφοροι αἱ γρημμάτικαί ἢ τὸ ἐν λάμπρῳ καὶ
 3. ἐν ἰσῶν, ἀλλ' αἰδὴ τῆς ἡδονῆς οὐχ οὕτως. ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς μέθης
 ἡδονή, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συγγινεῖσθαι, οὐχ ὁμοίως διακρίνεται. διὸ
 διάφοροι τῷ εἶδει δίδεται αἰδὴ εἶναι αἱ ἡδοναί. ἀλλὰ δὴ καὶ διό-
 τι φαῦλαι εἰσιν ἡδοναί ἕναι. καὶ δὲ τῶν οὐκ ἐδίδκει ἡδονὴ
 αἰδέας ἀγαθόν εἶναι. τὸ δὲ τοιούτον καὶ ἡ τοιαύτη κρίσις οὐκ
 ἰδιόσ' ἔστιν ἡδονῆς, ἀλλὰ καὶ αἰδὴ φύσεως καὶ αἰδέας ἡμῶν. ἔστι γὰρ
 καὶ φύσις φαῦλη, οἷον ἡ τῆς σκώλικων καὶ ἡ τῆς κύνων, καὶ
 καὶ ὅλως ἡ τῆς ἀπίμων ζώων. ἀλλ' οὐ δὲ τῶν ἡ φύσις τῆς
 4. φαύλων. ὁμοίως δὲ εἶεν καὶ αἰδέας ἡμῶν φαῦλαι, οἷον αἱ βλά-

ναυσοι, ἀλλ' ὁμῶς οὐ δὲ τῷ φαῦλον ἢ ὑδιστήμην, ἀλλ' ἀγα-
 θὸν τῷ γλῆει καὶ ὑδιστήμην καὶ φύσιν. ὥς περ γὰρ οὐδ' αἰσθρίαν
 τὸ ποιὸν θεωρεῖν δεῖν ποῖός τις ἔστιν ἢ ὧν ἀπέτυχε καὶ κακῶς
 εἰργάσθητο, ἀλλ' ἢ ὧν οὐ, οὐ πως οὐδ' αἰσθρίαν οὐδ' ἐκ φύσιν οὐ-
 δὲ ἄλλο οὐδ' ἐν ποῖόν τι ἔστιν ἐκ τῆς φαύλων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπου-
 δαίαν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἡδονή, τῷ γλῆει ἀγαθὸν ἔστι. ἐπεὶ ὅτι
 γὰρ εἰσι φαῦλαι ἡδοναί, οὐδὲ ἡμᾶς λανθάνει. ἐπεὶ γὰρ καὶ
 φύσεις τῆς ζωῶν εἰσι διάφοροι, οἷον καὶ φαύλη καὶ ἀπουδαία. I
 οἷαν ἡ μὲν ἀνθρώπου ἀπουδαία, ἡ δὲ λυκροῦ ἢ πνος ἄλλου θη-
 ερίου φαύλη. ὁμοίως δ' ἐτέρων φύσεις ἴσσω καὶ ἀνθρώπου
 καὶ ὄνου καὶ κυνός. ἡ δὲ ἡδονή ἔστι κατὰ φύσιν ἐκ τῆς πρὸς φύ-
 σιν εἰς φύσιν ἐκείνου πλὴν αὐτοῦ. ὥς τε τὸν αὐτὸν εἶναι ἡδίστον τῇ γὰρ
 φαύλῃ φύσει. ἀλλὰ τῇ φαύλῃ φύσει φαύλη ἡδονή. οὐ γὰρ
 ἔστι ταυτὸν καὶ ἱππὶ καὶ ἀνθρώπῳ, ὁμοίως οὐδὲ τῆς ἄλλοις,
 ἀλλ' ἐπεὶ περ αἱ φύσεις διάφοροι, καὶ αἱ ἡδοναὶ διάφοροι. ἡ
 γὰρ ἡδονὴ καὶ ἀρχὴ κατὰ φύσιν. καὶ ἡ ἀρχὴ κατὰ φύσιν φαίνεται εἰς 2
 φύσιν κατὰ φύσιν. ὥς τε τῆς μὲν φαύλης φύσεως ἡ κατὰ φύσιν
 φαύλη. τῆς δὲ ἀπουδαίας ἀπουδαία. ἀλλ' οἱ φάσκον-
 τες εἶναι πλὴν ἡδονῶν οὐ ἀπουδαίαν, πεπόνθασιν. οἷον οἱ μὴ
 εἰδότες τὸ νέκταρ, οἷον τὰ θεοῦς οἶνον πίνειν καὶ οὐκ εἶναι
 τούτου ἡδονὴν οὐδὲν. τῷ δὲ πάχιστον δὲ πλὴν ἀγροίαν. οἷς ὁ-
 μοίον πεπόνθασιν οἱ πάσας τὰς ἡδονὰς γλῆσεις φάσκοντες
 εἶναι καὶ οὐκ ἀγαθόν. δὲ γὰρ τὸ μὴ εἶδέναι ἄλλας ἡδονὰς,
 ἀλλ' ἢ τὰς σωματικὰς, τούτων τὸ ὁρᾶν γλῆσεις τὸ οὐσας καὶ 3
 ἀπουδαίας, ὅλως οὐκ οἷον εἶναι πλὴν ἡδονῶν ἀγαθόν. ἐπεὶ
 δ' οὕτως ἔστιν ἡ ἡδονὴ καὶ κατὰ φύσιν τῆς φύσεως καὶ κατὰ
 φυσικὴν, οἷον κατὰ φύσιν μὲν αἱ ἢ ἐνδείας ἀνὰ πληρώ-
 σεις. κατὰ φυσικὴν δὲ, αἱ ἀπὸ τῆς ὁφείας καὶ τῆς ἀκροῦς καὶ
 τῆς ριούτων οὐσαι. βελτίους αὖ εἶναι αἱ κατὰ φυσικὴν τῆς
 φύσεως ἐνδύειαι. αἱ γὰρ ἡδοναί, κατ' ἀμφοτέρους λεγόμε-
 ναι τῶν τούτων ἐνδύειαι εἰσιν. ὥς τε δὴ λανθάνει αἱ ἀπὸ τῆς ὁ-
 φείας ἡδοναὶ καὶ τῆς ἀκροῦς καὶ τῆς διαμοιῆσαι βελτίους τὴν αὖ 4

εἴησαν. ἐπεὶ αἵ γε σωματικαὶ, ὅς τ' αἰσθητὰ καὶ ἡρώδεις. ἔτι καὶ τῶν
 ἐλέγετο, ὅτι οὐκ ἀγαθόν. ὅς γ' ὅτι πάντες εἶναι καὶ πᾶσι κοινόν,
 οὐκ ἀγαθόν. ὅς δ' ἡ τοιοῦτον ἡδὴ φιλοπρίμου μάλλον καὶ φιλο-
 μίας οἰκείου ὄσιν. ὅς γ' ὅτι φιλόπριμος ὄσιν ὁ μένος βουλόμενος
 εἶναι, καὶ τῷ τοιοῦτ' ὅς ἄλλων ὑποδρέχειν. καὶ τῷ ἡδονῷ
 οὐκ εἰ μέλει τὰ γὰρ εἶναι τοιοῦτον εἶναι, ἢ οὐ. ἀλλὰ καὶ
 » βέλαντιον. ὅς τ' ὅτι δόξειεν αὐτὸ εἶναι ἀγαθόν, ὅτι πάντα βέλ-
 » αντιον. τὸ γὰρ ἀγαθόν πάντα πέφυκεν εἶναι. ὥς τ' εἰ
 » τῆς ἡδονῆς πάντα εἶναι, ἀγαθόν αὐτὸ εἶναι τῷ γινέσθαι ἡδονή. πᾶ-
 λιν καὶ ὅτι ὄσιν ἐμπόδιον ἡ ἡδονή, οὐκ ἔφασκεν αὐτὸν ἀγαθόν
 εἶναι. τὸ δ' ἐμπόδιον φάσκεν εἶναι, ὅς τ' ὅτι μὴ ὁρῶς σκοπεῖν
 φαίνεται αὐτοῖς. οὐ γὰρ ὄσιν ἐμπόδιον ἡ ἀπὸ τῆς πρὸς γμάτος
 τῆς πρὸς τοῦ ἡδονῆ. εἰ μὲν τοιαύτη ἐμπόδιον. οἷον ἡ ἀπὸ
 τῆς μέσης ἡδονῆς ἐμπόδιον ὄσιν τῆς πρὸς τῆς. ἀλλ' οὐ τῷ μὲν καὶ
 ἡδονῆς, ἡδονῆς ἐμπόδιον αὐτὸ. οὐ γὰρ ὄσιν ἅμα ἀμφοτέ-
 2 ρως εὐδρῆν. ἀλλὰ ὅς τ' ὅτι οὐκ ἀγαθόν ἡ ἡδονῆς, αὐτὸ ποιῶ
 τῷ ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἡδονῆς, καὶ πόττον ἐμπόδιον εἶναι
 ἢ οὐ. ἀλλὰ μάλλον πρὸς τῆς. ἡ γὰρ ἡδονῆς παρορμᾷ πρὸς τὸ
 μάλλον πρὸς τῆς ἀπὸ αὐτοῦ γινόμενον, ἡ ἡδονῆς τὸν αὐτοῦ δαῖον
 ποιήσονται πρὸς τῆς τὰ κατ' ἀρετὴν καὶ ἡδονῆς τῷ πρὸς τ-
 τεῖν. ἀλλὰ οὐ πολλὰ μάλλον εὐδρῆσει ἀρ' αὐτὸ τῷ
 πρὸς τῆς. καὶ εἰ μὲν γὰρ ἡδονῆς πρὸς τῆς, αὐτοῦ δαῖος εἶναι.
 αὐτὸ δ' ἐμπόδιον τὰ κατ' ἀρετὴν πρὸς τῆς, οὐ αὐτοῦ δαῖος. ἡ γὰρ
 3 λυπὴ ὑπὸ τῆς δι' αἰσθητὴν ὄσιν. ὥς τ' εἰ λυπῆται ὡς τὰ
 κατ' ἀρετὴν πρὸς τῆς ἀναγκαζόμενος πρὸς τῆς. ὅς δ' ὅτι ἀνάγ-
 κης πρὸς τῆς, οὐ αὐτοῦ δαῖος. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἔστι γὰρ μὴ λυ-
 πόμενον, ἡ ἡδονῆς τὰ κατ' ἀρετὴν πρὸς τῆς. τὸ δ' ἀνάγ-
 κης, οὐκ ἔστι. ὅς τ' ὅτι ἡ ἀρετὴ αὐτὸ πᾶσι. τὸ δ' ἀνάγ-
 κης λυπὴ καὶ ἡδονῆς. ἐν δ' τῷ ἀνάγ- κης, οὐκ ἔστι. δὴ λυ-
 οὐκ ὡς καὶ ἡ ἀρετὴ μετὰ λυπῆς καὶ ἡδονῆς. εἰ μὲν οὐκ λυ-
 πόμενος τις τὰ κατ' ἀρετὴν πρὸς τῆς, οὐ αὐτοῦ δαῖος. ὥς τ' οὐκ αὐ-
 4 εἶναι ἡ ἀρετὴ μετὰ λυπῆς καὶ μετ' ἡδονῆς ἀρ' αὐτὸ. οὐ μόνον ἀρ' αὐτὸ

οὐκ ἐμπόδιόν ἐστιν ἡ ἡδονή, ἀλλὰ καὶ περὶ πλεονέκτησιν πρὸς τὸ πρῶτον
 τειν. καὶ τὸ ὅλον δὲ οὐκ ἐνδέχεται αὐτὴν ἡδονῆς εἶναι τῆς ἀπ' αὐ-
 τῆς γινομένης. ἄλλος γὰρ λέγει, ὅτι οὐδεμία ἡδονὴ πλεονέκτηται
 ἡδονῶν. ἐστὶ δὲ οὐδὲ τῶν ἀληθινῶν. οἱ γὰρ λειπνοποιοὶ καὶ σέφα-
 νοποιοὶ καὶ οἱ μυρεψοὶ ἡδονῆς εἰσι ποιηταί. ἀλλὰ δὴ τῶν ἀλ-
 λαις ὑδιστήμοις οὐκ ἐστὶν ἡ ἡδονὴ ὡς τέλος, ἀλλὰ μετ' ἡδονῆς
 τε καὶ οὐκ αὐτὴν ἡδονῆς. ἐστὶν οὖν ὑδιστήμη ποιητικὴ ἡδονῆς. ἐπὶ
 δὲ καὶ ἄλλως ἐλέγχετο, οὐκ ἀρίστον. ἀλλ' οὐτὼ μὲν καὶ τῷ τοιούτῳ
 τῷ λόγῳ ἀναιρέσεις καὶ τὰς καθ' ἑκαστα λειψιμίας ἀρετῆς.
 ἡ γὰρ αἰσθησιμία, οὐκ ἐστὶν ἀρίστον. ἀρ' ἐν δὲ τῶν ἐκ τῆς αἰσθησιμίας
 τ' ἄρπον. ὁμοίως καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων. οὐδὲ ἡδονὴ δὲ τῶν οὐκ
 ἀγαθῶν, ὅτι οὐκ ἀρίστον. ἀκρήσειε δ' αὖτις μεταβάλλει μὲν καὶ ὑπὲρ
 τῶν ἀρετῶν, τὸ τοιούτον. οἷον ἐπειδὴ ὁ λόγος κρατεῖ ποτὲ τῶν
 παθῶν. φαμὲν γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς αἰσθησιμίας. καὶ τὰ πάθη δὲ πάλιν αὐ-
 τὴν κρατεῖ τῶν λόγων. οἷον ὅτι τῶν ἀκρατῶν συμβαίνει.
 ἐπεὶ δὲ τὸ ἄλλοθεν μέρος τῆς ψυχῆς ἔχον τὴν κακίαν, κρατεῖ
 τῶν λόγων οὐ διακείμενον. ὁ γὰρ ἀκρατὴς τοιούτος. καὶ ὁ λόγος
 ὁμοίως φαύλος. διὸ καὶ κείνος κρατῆται τῶν παθῶν οὐ διακει-
 μένων καὶ ἐχόντων τὴν οἰκίαν ἀρετήν. εἰ δὲ τοῦτ' ἐπισυμβῇ
 τῇ ἀρετῇ κακῶς χρῆσθαι. ὁ δὲ λόγος φαύλῳ διακείμενος,
 καὶ χρώμενος τῇ ἀρετῇ κακῶς αὐτῇ χρῆσθαι. τὸ δὲ τοιούτον
 ἄρπον αὐτὸ συμβαίνειν δέξειεν. πρὸς δὲ τὴν τῶν τοιούτων ἀφαιρῶν
 ῥαδίον ἀντιπεῖν καὶ λυγρὸν ἐκ τῶν ἐμπεδομένων ἡμῶν εἰρημέ-
 νων ὑπὲρ ἀρετῆς. τότε γὰρ φαμὲν εἶναι ἀρετὴν, ὅταν ὁ
 λόγος οὐ διακείμενος τοῖς πάθεσιν ἐχέῃ τὴν οἰκίαν ἀρε-
 τὴν σύμμετρον. καὶ τὰ πάθη τῷ λόγῳ. οὐτὼ γὰρ διακί-
 μενα συμφωνήσονται πρὸς ἄλληλα. ὥς τε τὸν μὲν λόγον περὶ
 τὰ πρῶτα αἰετὸν βέλυσον. τὰ δὲ πάθη ῥαδίως οὐ διακί-
 μενα ποιῶν, ὁ αὖ λόγος περὶ τὰ πρῶτα. αὐτὸν οὖν ὁ λόγος φαύ-
 λος ἢ διακείμενος, τὰ δὲ πάθη οὐ, οὐκ ἐστὶν ἀρετὴ ἐκλείπειν-
 τος τῶν λόγων ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἢ ἡ ἀρετὴ. ὥς τ' οὐδὲ κακῶς χρῆ-
 σθαι ἐνδέχεται ἀρετῇ. ἀπολλύει δ' οὐχ ὡς πρὸ οἶονται οἱ ἄλλοι,

τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ καὶ ἡγεμονία ἐστὶν ὁ λόγος, ἀλλὰ μάλλον τὰ
 πάθη. διὰ γὰρ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῶν ἄλογόν τινα πρῶτον ἐγ-
 γίνεσθαι, ὃ καὶ γίνεσθαι. εἰθ' οὕτως τὸν λόγον ὑστρον ἐπιψιφί-
 ζοντα εἶναι καὶ διακρίνοντα. ἴδοι δ' αὖ πρὸς τῷ ἐν τῷ παύδων
 καὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ ζώντων. ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς τῷ λόγῳ ἐγ-
 γίνονται ὅρμαινόντες πρὸς τὸ καλὸν πρὸς τὸν ὁρμῶν. ὁ δὲ λό-
 γος ὑστρον ἐπιψιφίμος καὶ σύμφητος ὢν, πρὶν πρὸς τὸν
 1 καλόν. ἀλλ' οὐκ ἐάν ἀπ' τῷ λόγῳ τὴν ἀρχὴν λάβῃ πρὸς τὰ
 καλὰ, οὐκ ἀνελευθερὰ τὰ πάθη ὁμογενομένητα, ἀλλὰ πολ-
 λάκις ἐναντιοῦται. διὸ μάλλον ἀρχὴ εἴοικε πρὸς τὴν ἀρε-
 τὴν τὸ πάθος ὅτι διακείμενον, ἢ ὁ λόγος ἐχόμενον δι' αὐτὸν ἐν
 τῶν εἰπεῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν δαίμονα ἐστὶν ὁ λόγος, πρὸς δὲ δι-
 2 τυχίαν. οἶόντι γὰρ οἱ πολλοὶ τὸν δαίμονα εἶναι, τὸν δὲ δι-
 τυχίαν εἶναι, ἢ οὐκ αὐτὸν γε διτυχίαν. καὶ ὁρμῶν οἷος. αὐτὸν γὰρ
 τῷ ἐκτὸς ἀγαθῶν ὢν ἡ τύχη ἐστὶν κυρία, οὐκ ἐνδεχέσθαι δαί-
 3 μωνα εἶναι. διὸ ῥητέον ἐστὶν ὑπὲρ διτυχίαν. καὶ ἀπὸ τῶν οὐ-
 τυχίαν τίς ἐστὶν. καὶ ἐν τίσι. καὶ πρὸς τί. πρῶτον μὲν οὖν ἐπὶ
 ταῦτ' αὖ πρὸς ἐλπίδων καὶ ἀφελείας ἀφελείαν. οὐτε γὰρ
 αὐτὸν πρὸς τὴν τύχην ὥς ἐστὶ φύσις. ἢ γὰρ φύσις αἰεὶ οὐ ἐστὶν
 αἰτία, τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ ὡς αὐτῶς, ποιητικὴ ἐστὶν. ἢ δὲ
 γε τύχη οὐδέποτε ἀλλ' ἀτάκτως καὶ ὥς ἐτυχε. διὸ ἡ τύχη ἐν
 τοῖς τοιούτοις λέγεται. οὐτε δὲ νοῦν γέλλει ἢ λόγον ὁρμῶν. καὶ
 γὰρ ἐν ταῦτα οὐχ ἡ πῶν ἐστὶ τὸ πεταγμένον καὶ τὸ αἰεὶ ὡσαύ-
 3 τως. ἢ δὲ τίχη διὸ καὶ οὐ πλείους νοῦς καὶ λόγος, ἐν ταῦτα
 ἐλαχίστη τύχη. οὐ δὲ πλείστη τύχη, ἐν ταῦτα ἐλαχίστος νοῦς.
 4 ἀλλ' ἄρα γε ἡ διτυχία ἐστὶν ὡς ἐπιμέλειά τις. ἢ τὸ τ' οὐκ αὐτὸ
 ξεῖν. τὸν γὰρ θεὸν ἀξιοῦμεν κυρίον ὄντα τῷ τοιούτων, τοῖς ἀ-
 ξίοις ἀρνέμεν καὶ τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ κακά. ἢ δὲ τύχη καὶ τὰ
 ἀπ' τῆς τύχης ὡς ἀληθῶς ὡς αὐτὴν γίνεσθαι. εἰ δὲ γε πρὸς
 τοιούτων ἀρνέμαίμεν, φανερὸν αὐτῶν καὶ τὴν ποιήσομεν, ἢ οὐ
 δίκαιον. καὶ τὸ τ' οὐ περὶ σῆκόν ἐστι θεῶ. ἀλλὰ μὲν ἔξω γε τοι-
 4 πων εἰς οὐδὲν ἄλλο τὴν τύχην αὐτὴν πρὸς τάξιον. ὡς τε δὴ λαν, ὅτι

τούτων αἴτιον. νοῦς μὲν δὴ καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη, παντε-
 λως, ἀλλ' ὁ θεὸς πᾶσι φαίνεται εἶναι. ἀλλὰ μὲν οὐ δὴ ἐπιμέλεια ἡ
 καὶ ἡ βούλοια πρὸς τὴν θεοῦ δόξιν αὐτῶν εἶναι βούτυχα, δὲ τὸ ἐν
 » τοῖς φάσμασι ἐγγίνεσθαι. τὸν δὲ θεὸν ἡμεῖς φάσματων οὐκ εἰδὸς
 » ἐπιμελεῖσθαι. λοιπὸν εἴπω καὶ οἰκειότατον τῆς βούτυχας
 εἶναι, ἢ φύσις. ἐστὶ δὲ ἡ βούτυχα καὶ ἡ τύχη ἐν τοῖς μὴ ἐφ' ἡμῶν οὐ-
 σι. μὴ δ' ὦν αὐτοὶ κρείοντες ἐσμὲν καὶ δεωσθὲν περὶ αὐτοῦ. διὸ τὸν
 δίκαιον, οὐθεὶς λέγει βούτυχῃ, οὐ δὲ τὸν αἰσθητὸν, οὐ δ' ὅλως
 τῆς κατ' ἀρετὴν οὐδένα. ἐφ' ἡμῶν γὰρ εἰς τὰ κατὰ φύσιν καὶ
 μὴ εἶναι. ἀλλ' ἡ δὴ αὐτῶν τοῖς τοιούτοις οἰκειότατον τὴν βούτυχάν
 ἐροῦμεν. τὸν γὰρ βούτυχῃ βούτυχῃ λέγομεν. καὶ ὅλως, ὅτι τοιαῦ-
 τα τῆς ἀγαθῶν ὑπάρχει, ὦν μὴ αὐτοὶ κρείοντες εἶναι. ἀλλ' ὅμως
 οὐ δ' ἐν ταῦτα αὐτῶν κρείως βούτυχα λέγοιτο. ἐστὶ δὲ πρὸς μαχῶς
 λεγόμενος. καὶ γὰρ ὅτι πρὸς τὸν λογισμὸν τὸν αὐτοῦ σωφρονέει
 τὴν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ, βούτυχῃ φασμέν. καὶ ὅτι κατὰ λόγον ζημίαν
 ἡμεῖς λαβεῖν, τὸν τοιοῦτον κορδαίνοντα βούτυχῃ φασμέν. ἐστὶν οὖν ἡ
 βούτυχα τῶ ἀγαθῶν ὑπάρχει πρὸς λόγον. ἀλλὰ μάλλον
 καὶ οἰκειότατον ἢ βούτυχα αὐτῶν δόξιν εἶναι ἐν τῶ ἀγαθῶν λα-
 βῆν. τὸ μὲν γὰρ ἀγαθὸν λαβεῖν, ὃ καὶ κατ' αὐτὸ δόξιν βούτυ-
 » χημα εἶναι. ἐστὶν οὖν ἡ βούτυχα ἀλόγος φύσις. ὃ γὰρ βούτυχῃς
 » εἶναι ὅτι αὐτὸν λόγον ἔχον ὁρμῶν περὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ τούτων ἐ-
 » πιτυγχάνων. εἴθε δ' ἐστὶ φύσις. ἐν γὰρ τῇ ψυχῇ ἐστὶ τῇ φύ-
 σι τοιοῦτον, ὃ ὁρμῶν ἀλόγως, περὶ αὐτὸν ἔχον. καὶ εἰ-
 » πὶς ὁρμῶν τὸν οὕτως ἔχοντα, δὲ τὴν εἴθε ἀρέσκειται οὕτω
 περὶ αὐτοῦ, οὐκ οἶδ' ἀφ' ἧσιν, ἀλλ' ἀρέσκειται, ὅμοιον πάσων τῶν
 ἐν τοῖς σάξιν. καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς σάξιν, αὐτὸν λόγον ὁρμῶν
 ἔχοντες περὶ τὰ περὶ αὐτοῦ. τὴν δὲ βούτυχάν, ἐν ἔχοντες οἰκείω καὶ
 ἰδίῳ ὀνόματι περὶ αὐτοῦ εἶναι. ἀλλ' αἰτίαν πολλὰς φασμέν εἶναι
 αὐτῶν. ἢ δ' αἰτία ἀλλοῦ τῆς ὀνόματι. ἢ γὰρ αἰτία καὶ οὐ εἶναι
 αἰτία, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτὸν ὁρμῶν τῆς ἐπιτυγχάνουσης τῆς ἀγα-
 θῶν αἰτία λεγομένη. οἷον τῆς κακῆς μὴ λαβεῖν. ἢ πάλιν τὸ μὴ
 οἰόμενον ἀγαθὸν ληΐσθαι, ἀγαθὸν λαβεῖν. ἐστὶν οὖν ἡ τοιαύτη 4

δύτυχία διάφορος ἐκείνης. καὶ εἴκειν αὐτῇ, ἐκ τῆς περὶ γμά-
 των τῆς μεταπώσεως γίνεσθαι καὶ κατὰ συμβεβηκός δύτυχία.
 ὥστε ἀλλ' οὐκ πρὸς γε τὴν δύδαμνίαν, ἢ ριαύτῃ αὐτῇ εἴη δύ-
 τυχία οἰκειοτόρα. ἢς ἐν αὐτῇ ἡ ἀρχὴ τῆς ὀρμῆς τῆς ἀγαθῶν
 ὅτι τῆς ἐπιτολῆσεως. ἐπεὶ οὖν ἔστιν ἡ δύδαμνία οὐκ αὐτὴ τῆς
 ἐκτὸς ἀγαθῶν, ταῦτα δὲ γίνεσθαι ἀπὸ τῆς δύτυχίας, οἷον ἀρ-
 πίας ἐφαμεν. σωδρὸς αὐτῇ τῇ δύδαμνίᾳ. πρὸς μὲν δὲ δύ-
 τυχίᾳ ταῦτα. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόρ' ἐκείνης τῆς ἀρετῆς, κατὰ μέ-
 ρος εἰρηκαμεν. λοιπὸν αὐτῇ ἐκ τούτου σωπὴ θέντα καθεκα-
 σα κεφαλαιωσαμένους εἰπεῖν. ἔστι μὲν οὖν οὐ κακῶς λε-
 γόμενον ρυῖομα ὑπὲρ τῆς πλείως ἀποουδαίου, ἢ καλοκαγα-
 θία. καλὸς καὶ ἀγαθὸς γὰρ φησιν ὅταν πλείως ἀποουδαίος.
 ὑπὲρ γὰρ τῆς ἀρετῆς τὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν λέγουσιν. οἷον τὸν
 δίκαιον καλὸν, καὶ ἀγαθὸν φασί. τὸν αἰσθητὸν. τὸν σώφρονα.
 ὅλως ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. ἐπειδὴ οὖν εἰς δύο διαιροῦμεν. καὶ τὰ
 μὲν φανερόν ἐστιν καλὰ. τὰ δὲ, καὶ ἀγαθὰ, καὶ τῆς ἀγαθῶν,
 τὰ μὲν ἀπλῶς ἀγαθὰ. τὰ δὲ οὐ καὶ καλὰ μὲν, οἷον ταῖς ἀρε-
 ταῖς, καὶ ταῖς ἀπ' ἀρετῆς πράξεις. ἀγαθὰ δὲ, ἀρχὴν, πλοῦτον,
 δόξαν, πικρὰ, τὰ ριαύτα. ἐστὶν οὖν ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ὡς τὰ
 ἀπλῶς ἀγαθὰ ἔστιν ἀγαθὰ. καὶ τὰ ἀπλῶς καλὰ καλὰ ἔστιν.
 ὁ τοιοῦτος γὰρ καλὸς καὶ ἀγαθός. ὡς δὲ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ μὴ
 ἔστιν ἀγαθὰ, οὐκ ἐστὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. ὥσπερ οὐ δὲ ὑγιαι-
 νειν αὐτὸς δόξειεν, ὡς τὰ ἀπλῶς ὑγιεινὰ μὴ ὑγιεινὰ ἔστιν. εἰ γὰρ ὁ
 3 πλούσιος καὶ ἡ ἀρχὴ πρᾶξιμόμενα πινὰ ἐλάττωσιν, οὐκ αὖ
 αἰρετὰ εἴη. ἀλλὰ τὰ ριαύτα ὅσα αὐτῶν μὴ βλάψουσιν βουλή-
 σεται αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ τοιοῦτος ὢν οἷος ἡποσελλόμενος τῆς
 ἀγαθῶν πρὸς τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ, οὐκ αὖ δόξειε καλὸς καὶ ἀ-
 γαθὸς εἶναι. ἀλλ' ὡς τὰ γὰρ πάντα ὄντα ἀγαθὰ ἔστι. καὶ ὑ-
 πό τούτων μὴ διαφθείρεται, οἷον ὑπὸ πλούτου καὶ ἀρχῆς,
 ὁ τοιοῦτος καλὸς καὶ ἀγαθός. ὑπὲρ γὰρ κατὰ τὰς ἀρε-
 τὰς ὁρμῶς πράττειν εἰρηται μὲν, οὐχ ἰσχυρῶς δὲ. ἐφαμεν γὰρ
 4 τὸ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον πράττειν. ἀλλ' ἴσως αὐτὸς αὐτῷ

ὅτι ἀγνοῶν ὀρώτῃσιν, τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πῶς ἔστι
 καὶ ποῦ ἔστιν ὁ ὀρθὸς λόγος. ἔστιν οὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 πρῶτον, ὅταν τὸ ἀλόγον μέρος τῆς ψυχῆς μὴ καλῶν. τὸ λ-
 γον ἐνδρῆν πῶς αὐτοῦ ἐνδρῆν. τὸ τε γὰρ ἢ περὶ τοῦ ἔστι κα-
 τὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. ἐπειδὴ γὰρ πῶς ψυχῆς, τὸ μὲν χεῖρον
 ἔχον. τὸ δὲ βέλτιον, αἰεὶ δὲ τὸ χεῖρον τῷ βελτίονος ἐνεκὸν ἔ-
 στιν ὡς πρὸς τὸ σῶμα καὶ ψυχῆς, τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἐνε-
 κεν. καὶ τὸ τ' ὁρῶμεν οὐ ἔχειν τὸ σῶμα, ὅταν οὕτως ἔχῃ ὥς-
 τε μὴ καλῶν, ἀλλὰ καὶ συμβάλλεσθαι καὶ συμπαραρρομαῖ
 πρὸς τὸ πῶς ψυχὴν ἐπιτελεῖν τὸ αὐτῆς ὀρῶν. τὸ γὰρ χεῖρον
 τῷ βελτίονος ἐνεκὸν, πρὸς τὸ σωδρῆν τῷ βελτίονι. ὅταν ἔν-
 τα πάσῃ μὴ καλῶνσι τὸν νοῦν τὸ αὐτοῦ ὀρῶν ἐνδρῆν, τὸ-
 τ' ἔστι τὸ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον γινόμενον, καί. ἀλλ' ἴσως εἴ-
 πει τις αὖ. ὅταν πῶς ἔχωσι τὰ πάσῃ οὐ καλῶνσι. καὶ πῶς
 οὕτως ἔχουσιν. οὐ γὰρ οἶδα. τὸ δὲ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ῥά-
 διον. οὐ δὲ γὰρ οἶατος, ἀλλ' ὅταν εἴπῃ τῷ πυρέτῳ πῶς πῶς
 περὶ φέρειν. τὸ δὲ πυρέτῳ πῶς αἰσθάνομαι, ὅταν φησὶν
 ὁρῶν ὡς ὅντα. τὸ δὲ ὡς ὅντα πῶς εἰδήσω, αὐτῷ δὲ σωτῆρι
 οἶατος. εἰ γὰρ μὴ ἔχεις πρὸς αὐτῷ φησὶν τῷ γε ριούτων αἰ-
 σθῶν, οὐκ ἔστιν ὡς αὐτῷ πρὸς τῶν ἄλλων κοινόν ἔστι τῷ τοιοῦ-
 των ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ αὐτῷ τῷ παθῶν τῷ γνωρίζειν.
 εἰ γὰρ αὐτῷ συμβάλλεσθαι πρὸς αἰσθῶν. Εἰ πῶς τῆς δὲ
 αὐτῷ ἴσως καὶ τὸ ριούτων. ἀρὰ γε ὁρῶν εἰδήσας ταύτας, καὶ
 δὲ οὐδαίμων ἴσως, οἶοντα γὰρ, τὸ δὲ ἔστιν οὐ τοιοῦτον. οὐδε-
 μία γὰρ οὐ δὲ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν πρὸς αὐτῷ πῶς μανθάνον
 πῶς χρῆσιν καὶ πῶς ἐνδρῆν, ἀλλὰ πῶς ἐξιν μόνον, οὕτως
 οὐ δὲ αὐτῷ πρὸς αὐτῷ τὸ εἰδήσας τῷ πῶς χρῆσιν. ἢ γὰρ
 οὐδαίμων ἔστιν ἐνδρῆν ὡς ἐφαμεν. ἀλλὰ πῶς ἐξιν, οὐ δὲ ἐν-
 τῷ εἰδέναι ἔστιν ὡς ἔστιν οὐδαίμων, ἀλλὰ ἐν τῷ τοιοῦτοις χρῆσιν-
 δαι. πῶς δὲ χρῆσιν καὶ πῶς ἐνδρῆν τῶν, οὐκ ἔστι ταύ-
 τῆς τῆς περὶ ματείας τὸ πρὸς αὐτῷ. οὐ δὲ γὰρ ἄλλῃ ἐπι-
 στήμῃ οὐδε μίᾳ πῶς χρῆσιν πρὸς αὐτῷ, ἀλλὰ πῶς ἐξιν. ἐφ' αὐ-

πασι δὲ τούτοις, ἡ πόρρω φιλία ἀναγκαῖον ἔστιν εἰπεῖν. ἥ ἔστιν,
 καὶ ἐν τῷ, καὶ πόρρω τί. ἐπειδὴ πόρρω ὁρῶμεν πρὸς πάντα τὸν
 βίον πρὸς τείνουσιν, καὶ ἐν παντί καιρῷ, καὶ οὐδὲν ἀγὰρ τὸν, συμ-
 πρὸς αὐτὴν πῶς αὐτὴν πρὸς τὴν οὐδὲν μενίσκω. πρὸς τὸν μὲν οὖν
 » ἴσως ἂν ἀρρεῖται καὶ ἡ τέλει, ἐλπίον διελεῖν. πόρρω γὰρ
 » ἔστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις ὡς πόρρω δοκεῖ καὶ λέγεται καὶ γὰρ
 » κυριότατα παρὰ κυριότητάς. καὶ αἰετὶ τὸν ὁμοῖον ἀ-
 1 ρειθεὶς ὡς τὸν ὁμοῖον. φασὶ δὲ καὶ κινῶς ποτὲ αἰετὶ καὶ οὐδὲν
 σὺν τῇ αὐτῇ κοράμιδος, ὁρῶντες τὸν ἐμπροσθέντα
 δὲ τί ποτε κινῶν αὐτῇ τῇ αὐτῇ κοράμιδος καὶ οὐδὲν, εἰπεῖν,
 ὅτι ἔχει πρὸς αὐτὴν ὁμοῖον κινῶν. ὡς δὲ τὸ ὁμοῖον τὴν κινῶν
 φοιτῶσιν. πάλιν δὲ αὐτὸ δοκεῖ ἄλλοις πῶς ἐν τοῖς ἐναντίοις
 μάλλον ἐγγίγνεται ἡ φιλία. ὅρα μὲν γὰρ φησὶν ὁμοῖον γὰρ
 ὅταν ξηρὸν πεδον. τὸ δὲ ἐναντίον φησὶ τὸ ἐναντίον εὐλύεσθαι
 φίλον εἶναι. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὁμοίοις οὐδὲν ἀδέχεται γίνεσθαι.
 2 τὸ γὰρ ὁμοῖον φησὶ τὸ ὁμοῖον οὐδὲν περὶ αὐτοῦ. καὶ τὰ ριαν-
 τα δὲ. ἐπὶ πόρρω ὅρα δὲ δύσκολόν ἐστι φίλον γινέσθαι. ἡ ὅρα-
 διον γινέσθαι. οἷον ἐλκεῖν ταχέως περὶ οὐδὲν γινέσθαι, φίλοι
 μὲν οὐκ εἰσὶ. φαίνονται δὲ φίλοι εἶναι. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ ριαν-
 ἀρρεῖται. πόρρω ἔσται ὁ σπονδαῖος τῷ φάτω φίλος. ἡ οὐ.
 ἡ μὲν γὰρ φιλία ἐν πίσει καὶ βιβαιότητι. ὁ δὲ φάτω ἡ κίσα
 τοῦτος. πρὸς τὸν μὲν οὖν διοριζέον αὐτὴν ἡ πόρρω φιλία.
 ποῖα σκοπὸν μὲν. ἐστὶ γὰρ ὡς οἶόν τε φιλία καὶ πρὸς θεόν.
 3 καὶ τὰ ἀψυχα, οὐκ ὁρῶντες. τὴν γὰρ φιλίαν ἐν ταῦτα φαμὲν
 » εἶναι, οὐδὲν τὸ ἀντιπλεῖσθαι. ἡ δὲ πρὸς θεόν φιλία οὐδὲν ἀν-
 » τιπλεῖσθαι δέχεται. οὐδὲν ὅλως τὸ φιλεῖν. ἀρπὸν γὰρ αὐτὴν εἶ-
 ναι φαίμεν φιλεῖν τὸν δία. οὐδὲν δὲ πρὸς τῷ ἀψυχὸν ἀνδέχε-
 ται ἀντιπλεῖσθαι. φιλία μὲν τοι, καὶ πρὸς τὰ ἀψυχα ἔστιν. οἷον,
 οἶνον ἢ ἄλλο δὲ τῷ τοῦτων. διὸ οὐτὲ τὴν πρὸς τὸν θεόν φι-
 λία ἐπιγινώσκον, οὐτὲ τὴν πρὸς τὰ ἀψυχα, ἀλλὰ τὴν πρὸς
 τὰ ἐμψυχα. καὶ πρὸς ταῦτα, ἐν οἷς ἔστι τὸ ἀντιπλεῖν. εἰ δὲ τις
 4 μὲν αὖτε ἐπισκέψαι, τί ἔστι τὸ φιλεῖν. ἐστὶν οὖν οὐκ ἄλλο.

ἢ τ' ἀγαθόν. ἔτδρον μὲν οὖν ἔστι τὸ φιλητὸν καὶ τὸ φιλητέον. ὥς
 πορ καὶ τὸ βουλητὸν, καὶ τὸ βουλητέον. βουλητὸν μὲν γὰρ, ὅ
 ἀπλῶς ἀγαθόν. βουλητέον δὲ, τὸ ἐκείνου ἀγαθόν. οὐτῶ καὶ φι-
 λητὸν μὲν, τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν. φιλητέον δὲ, τὸ αὐτῷ ἀγαθόν.
 ἔστι δὲ τὸ μὲν φιλητέον, καὶ φιλητόν. τὸ δὲ φιλητὸν, οὐκ ἔστι φι-
 λητέον. οὐ γὰρ οὖν οὖν ἔστι καὶ δὲ τὸ βουλητὸν ἢ ἀχρεία. πότδρον
 ἔστιν ὁ ἀποουδαῖος τῷ φαύλῳ. φίλος, ἢ οὐ. σιωπῆται γὰρ πως
 τῷ ἀγαθῷ, τὸ αὐτῷ ἀγαθόν. καὶ τὸ φιλητέον τῷ φιλητῷ. ἔχει
 τὸ δὲ καὶ ἀκρολουθεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τὸ ἡδὺ εἶναι καὶ τὸ συμ-
 3 φέρον. ἢ μὲν οὖν τῷ ἀποουδαίῳ φιλία ἔστιν, ὅταν ἀντιφιλῶ-
 σιν ἀλλήλοισι. φιλοῦσι δὲ ἀλλήλοισι, ἢ φιλητοῖ. φιλητοῖ δὲ ἢ
 ἀγαθοῖ. οὐκ οὖν ἀποουδαῖός φησι τῷ φαύλῳ οὐκ ἔσται φίλος.
 ἔσται μὲν δὲ. ἐπειδὴ γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἡκρολουθεῖ συμφέρον καὶ ὁ
 δὲ, εἰ ἔστι φαῦλος ὢν ἡδύς, ταύτῃ φίλος. πάλιν αὖ συμφέρον
 ἢ συμφέρον, ταύτῃ φίλος. ἀλλ' ὅτι ἔσται καὶ κατὰ τὸ φιλητὸν ἢ
 βουλητὸν φιλία. φιλητὸν γὰρ ὡς τὰ ἀγαθόν. ὁ δὲ φαῦλος οὐ φι-
 2 λητός. οὐ γὰρ, ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλητέον. εἰσι γὰρ ἀπὸ τῆς παντε-
 λούς φιλίας τῆς αὐτῆς ἀποουδαίῳ καὶ αὐτῷ αἱ φιλίας, ἢ, τε
 κατὰ τὸ ἡδὺ καὶ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. ὁ δὲ κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν, οὐ
 φιλεῖ τῷ κατὰ τὸ ἀγαθόν φιλῶν. ὁ δὲ ὁ κατὰ τὸ συμφέρον.
 εἰσι δὲ αἱ φιλίας αὐτῶν, ἢ τε κατὰ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ,
 καὶ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. οὐχ αἱ αὐταὶ μὲν, ὅτι παντελῶς δὲ, ὅτι
 ἀλλοῦται ἀλλήλων. ἀλλ' ἀπὸ τῶν τῶν πως ἡρτημέναι εἰσὶν. οἷον
 φαρμὰ ἰατρικὴν καὶ μαχαιρίον. ἰατρικὴν τὸν ἀνθρώπον. καὶ ἰατρικὴν
 3 τῷ ἐπιστήμῳ. τῷ δὲ οὐχ ὁμοίως λέγονται. ἀλλὰ τὸ μὲν μα-
 χαιρίον τῷ χρήσιμον εἶναι πρὸς ἰατρικὴν, ἰατρικὴν λέγεται. ὁ
 δ' ἀνθρώπος τῷ χρηπικὸς εἶναι ὑγείας. ἢ δὲ ἐπιστήμη, τῷ αἰ-
 πία εἶναι καὶ ἀρχή. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ φιλίας ὅπως ὁσώτως, ἢ
 τε τῷ ἀποουδαίῳ ἢ δὲ τὸ ἀγαθόν. καὶ ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ. καὶ ἢ κατὰ τὸ
 συμφέρον. οὐ γὰρ δὲ ὁ μὲν μὲν λέγονται, ἀλλ' ὅτι εἰσι μὲν αἱ αὐ-
 4 ται. πόρ δὲ τῷ δὲ πως, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσιν. εἰδὴ πρὸς λέγει, ὁ
 κατὰ τὸ ἡδὺ φιλῶν ὅτι ἔστι φίλος τῷ τῷ. οὐ γὰρ κατὰ τὸ ἀγα-

- » τὸν φίλον ὅτι, βαδίζει ὁ τοιοῦτος ἀπὸ τῆς ἀποουδαίας φι-
 » λίας τὴν ὅλαν πάντων ὁντων οὐσίαν, ἐκ τῆς ἀγαθοῦ, καὶ ἐκ τῆς
 » ἡδύος, καὶ ἐκ τῆς συμφέροντος. ὥστ' ἀληθῶς οὐκ ἔστιν ἐκείνῳ
 γε τὴν φιλίαν φίλος, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ ἡδὺ, ἢ κατὰ τὸ συμ-
 φέρον. πό τδρον οὖν ἔστι ὁ ἀποουδαίος, τῷ ἀποουδαίῳ φίλος,
 ἢ οὐ. οὐδὲν γὰρ περὶ αἰτέων φησὶν ὁμοίως τῶ ὁμοίῳ, ὁ δὲ τι
 οὔτως λόγος ζητεῖ τὴν κατὰ τὸ συμφέρον φιλίαν. ἢ γὰρ περὶ
 I αἰτέων ὁ ἐτδρος τῆς ἐτδρου, ταύτῃ ὄντες φίλοι ἐν τῇ κατὰ τὸ
 συμφέρον φιλία εἰσὶν. ἀλλὰ ἐτδρα διώρεται ἢ κατὰ τὸ συμ-
 φέρον φιλία, καὶ ἢ κατ' ἀρετὴν, καὶ ἢ δονλῷ. εἰς δὲ καὶ πρ-
 λυ μάλλον τῷ τῷ. πάντα γὰρ αὐτοῖς ὑπάρχει τ' ἀγαθὰ
 καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποουδαίος τῷ φαύ-
 λῳ. ἢ γὰρ ἴσως ἡδύς, ταύτῃ καὶ φίλος. καὶ ὁ φαῦλός γε τῷ
 φαύλῳ. ἢ γὰρ ἴσως τὸ αὐτὸ αὐτοῖς συμφέρει, ταύτῃ καὶ φί-
 λος. ὁρῶμεν γὰρ τῷ γινόμενον, ὅταν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ συμφέ-
 2 ρον, φίλοις τῷ τῷ δὲ τὸ συμφέρον. ὥστ' οὐδὲν κωλύει καὶ
 » φαύλοις οὔσι ταυτὸν π συμφέρον. βεβαίωτά τῃ μὲν οὖν καὶ
 » μνημονεύει καὶ καλλίστη ἔστιν ἐν τοῖς ἀποουδαίοις φιλία ἢ κα-
 » τ' ἀρετὴν καὶ τὰ γὰρ τὸν οὔσα εἰκότως. ἢ μὲν γὰρ ἀρετὴ, ἀμε-
 » τὰ πῶτον. δι' αὐτὴν ἢ φιλία. ὥστε εἰς τὴν φιλίαν τὴν τοιαύτην
 » ἀμετὰ πῶτον εἶναι. τὸ δὲ συμφέρον, φιλία οὐ βεβαία. ἀλλὰ
 » τῷ συμφέροντι μετὰ πίπτει. ὁμοίως καὶ ἢ κατὰ τὴν ἡδονὴν. ἢ
 μὲν οὖν τῷ βελτίστων φιλία, ἢ κατ' ἀρετὴν γινόμενὴ ὅτιν. ἢ
 3 δὲ τῷ πολλῶν, ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. ἢ δὲ κατὰ τὴν ἡδονὴν
 ἐν τοῖς φορτικαῖς καὶ τυχεύσι. συμβαίνει δὲ καὶ ἀγανακτεῖν,
 ὅταν φαύλοις ἐν τύχῃσι τοῖς φίλοις καὶ θανατῶν. ἔστι δὲ
 οὐδὲν ἄτοπον. ὅταν γὰρ ἢ φιλία λάβῃ τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν,
 δι' αὐτὴν φαῦλοι εἰσὶ, ἢ τὸ συμφέρον, ἅμα ταῦτ' ἀπλείπει,
 καὶ ἢ φιλία οὐ διαμείνει. πολλὰς δὲ μέλει μὲν ἢ φιλία, κα-
 κῶς δὲ χήσατο τῷ φαύλῳ. διὸ ἀγανακτῶσιν. ἔστι δ' οὐδὲ τῷ
 τῷ ἄλλῳ. οὐδὲ γὰρ δι' ἀρετὴν ἢ φιλίασσι περὶ τῷ, ὑ-
 4 πέρχει. διὸ οὐδὲν ἄτοπον μηδὲν ποιεῖν αὐτὸν τῷ κατ' ἀρετὴν.

ἀγανακτῶσιν οὖν οὐκ ὀρθῶς. δι' ἡδονῶν γὰρ περισάμενοι πλεον
 υλίας, πλεον τ' ἀρετῆς οἶοντα εἶναι αὐτοῖς ὑπάρχειν. τὸ δ' οὐ
 δικαιτόν. οὐ γὰρ ἔστιν ἡ δὲ ἡδονῶν καὶ τὸ συμφέρον, ἀρετῆς
 » ἐχρησμένη. κοινωνοὶ δὲ οὖν ἡδονῆς, ἀρετῶν ζητῶσιν οὐκ ὀρθῶς.
 » οὐ γὰρ ἀκροαυθεῖ τῇ ἡδονῇ καὶ τῷ συμφέροντι ἡ ἀρετή. ἀλλὰ
 » ἀλλὰ τῇ ἀρετῇ ἀμφοτέρω ἴσως ἀκροαυθεῖ, ἅ τοιπον γὰρ, εἰ
 μὴ τις οἴησεται ὅς ποσιν δαίοντες αὐτοῖς αὐτοῖς ἡδίστοις εἶναι.
 » καὶ γὰρ οἱ φαῦλοι ὡς φησιν διελπίδης, αὐτοῖς εἰσὶν ἡδίστοις
 » εἰσι. καὶ οὐ γὰρ σωπύτηκεν. οὐ γὰρ ἀκροαυθεῖ τῇ ἡδονῇ ἢ
 » ἀρετῇ, ἀλλὰ ἡ ἡδονῇ τῇ ἀρετῇ ἀκροαυθεῖ. πόττον δὲ καὶ διὰ
 ἐν τῇ ἡδονῇ ποσιν δαίοντες υλίας πλεον ἡδονῶν εἶναι, ἢ οὐ διὰ. ἅ τοιπον
 γὰρ τὸ μὴ φαῦλα εἶναι. εἰ γὰρ ἀφελῆς αὐτῷ τὸ ἡδίστον εἶναι ἀλ-
 λήλοισ, ἀλλοις περιουῖται υλίας εἰς τὸ συζῶν ὅς ἡδίστος. εἰς
 γὰρ τὸ συζῶν οὐδὲν μείζον ἔστι τῆς ἡδίστου εἶναι. ἅ τοιπον οὖν τὸ
 μὴ οἶεσθαι εἶναι ὅς ποσιν δαίοντες μάλιστα ἀλλήλοισ συζῶν. τῆ
 » δ' οὐκ εἶναι ἀνδρῶν ἡδίστος. δέοι αὖτ' ὥς οἶκε μάλιστα εἶναι.
 » τοῖς ὑπάρχειν τὸ, ἡδίστον εἶναι. ἐπεὶ δὲ διηρώμεται αἱ υλίας εἰς
 υλίας εἶδη, καὶ ἐν ταύταις ἡ περὶ τὸ πόττον ἐν ἰσότητι ἡ υλίας
 ἐγγίνεται, ἢ ἐν ἀνισότητι. ἐστὶν οὖν κατ' ἀμφοτέρω. ἡ μὲν γὰρ
 κατ' ἀνισότητα, ἢ τῶν ποσιν δαίοντες, καὶ ἡ τελεία υλίας. ἡ δὲ,
 κατ' ἀνισότητα, ἢ κατὰ τὸ συμφέρον. τῷ γὰρ δι' ὅτι οὐκ ἔστι
 νης, ἢ δὲ πλεον ἐν δαίοντες ὧν ὁ πλεονοῖστος δι' ὅτι οὐκ ἔστι. υλίας
 τῷ ποσιν δαίοντες ὁ φαῦλος δὲ ταυτό. δὲ γὰρ τὴν τῆς ἀρετῆς
 παρ' οὐ οἶεσθαι αὐτῷ εἶσεσθαι, δὲ ὅτι οὐκ ἔστι υλίας. γίνεται
 » οὖν ἐν τῇ ἀνισότητι υλίας, κατὰ τὸ συμφέρον. διὸ καὶ δι-
 » ελπίδης ὁρᾷ μὲν ὁμοῖον γὰρ, ὅταν ξηρόν ἢ πῦρ. ὡς ἐν α-
 » νισότητι οὐσι τοῖς υλίας ἐγγίνεται υλίας ἢ δὲ τὸ συμφέρον. καὶ γὰρ
 εἰδέλεις τὰ ἐν ἀνισότητι πῦρ καὶ ὕδωρ, ἴσως ἀλλή-
 λοις χρῆσιμα εἰσὶ. τὸ γὰρ πῦρ φαμέν ἐάν μὴ ἔχῃ ὕδωρ, φθεί-
 ρεται, ὡς τῆς αὐτῷ πῦρ ἀσθενέστατον, ὡς πῦρ τοῦ φθίνοντος, πῦρ
 τὴν δὲ τοῦ αὐτῷ, ὅσος κρατήσεται. αὐτὸ μὲν γὰρ πῦρ ποιήσης
 τὸ ὕδωρ ἐπικρατήσεται, φθείρεται τὸ πῦρ. ἐάν δὲ σύμμετρον
 » σιωοίσει,

συνόψει. δὴ λον οὖν, ὅπ' ἐν τοῖς ἐναντιωτάτοις φιλίας ἐγγίγνε-
ται δὲ τὸ συμφέρον. ἀνίσχονται δὲ πᾶσι αἱ φιλίας καὶ αἱ ἐν
ἰσότητι, καὶ αἱ ἐν ἀνισότητι, εἰ τοῖς διηρημένως ῥεῖς. ἐστὶ δ' ἐν αἱ
πᾶσι ταῖς φιλίαις διαφορὰ γινομένη πρὸς ἀλλήλους, ὅταν
μὴ ὁμοίως φιλοῦσιν, ἢ οὐ ποιεῖσιν, ἢ ὑπερετώσιν, ἢ ὅπ' αὐτῶν
τοιοῦτων, ὅταν μὲν γὰρ ὁ μὲν ἐκτενέως ποιῇ. ὁ δ' ἐλείπει καὶ
τὴν ἐλείπειν, εἰς τὴν καὶ ἡ μέμψις. οὐ μὲν ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς
1 τριούτων, τὸ αὐτὸ ὅτι τὸ λος τῆς φιλίας. οἱ οἱ ἀμφοτέρω κα-
τὰ τὸ συμφέρον ἀλλήλους φίλοι, ἢ κατὰ τὸ ἡδὺ, ἢ κατ' ἀρε-
τήν, οὐδὲν ἄλλος ἢ ἐλείπειν ἢ πρὸς τὴν ἐτέρω, εἰς τὴν ἀγαθὰ
σύμμι ποιῇς, ἢ ἐπὶ σοί. οὐδ' ἀμφοτέρω ἐπὶ μὴ εἶδεν σε μάλ-
λον ὑπὲρ φιλεῖσαι. ἐν ἡ δὲ φιλία μὴ δὲ ταυτὸ φίλοι ἐ-
σμεν, μάλλον αἱ διαφοραὶ ἀλλήλους γὰρ ἢ ἐλείπειν πρὸς ἐκτε-
ρου. οἱ, εἰ ὁ μὲν δι' ἡδονὴν φίλος εἶναι. ὁ δὲ δὲ τὸ συμφέρον. ἐν-
ταῦθα ἡ ἀμφοτέρω τῆς. οὐτε γὰρ ὁ τῷ συμφέροντι ἀποδρέχων,
2 ἀξίαν οἶται τὴν ἡδονὴν ἀντιποιεῖται ἀλλ' ἡδονῆς τῆς συμφέροντος,
οὐτε ὁ τῇ ἡδονῇ ἀποδρέχων ἀξίαν τῆς ἡδονῆς ἐν τῷ συμφέροντι
χάριν ἀπ' λαμβάνει. διὸ μάλλον αἱ διαφοραὶ ἐν ταῖς τριού-
ταις φιλίαις γίγνεται. οἱ δὲ ἐν ἀνισότητι φίλοι ὄντες, οἱ μὲν
ἀποδρέχοντες πλούτῳ ἢ ἄλλω ἐνὶ τοιοῦτῳ, οὐκ οἶονται εἶναι
αὐτοὶ φιλεῖν. ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐνδεσδῶν οἶονται εἶναι αὐτοὶ φι-
3 λεῖσαι, ἐστὶ δὲ βέλτιον τὸ φιλεῖν ἢ τὸ φιλεῖσαι. τὸ μὲν γὰρ
» φιλεῖν ἐν ὁρῇ αἰς ἡδονῆς καὶ ἀγαθόν. ἀπὸ δὲ τῆς φιλεῖσαι,
3 οὐδεμία ὅφ' ἐλθὼν ἐν ὁρῇ γίνεται. ἐπὶ δὲ βέλτιον εἰς γῶ-
εἶναι, ἢ τὸ γνωρίζεσθαι. τὸ μὲν γὰρ γνωρίζεσθαι καὶ τὸ φιλεῖ-
σθαι, καὶ τοῖς ἀφύχρισ ὑπάρχει. τὸ δὲ γνωρίζεσθαι καὶ φιλεῖν τοῖς
ἐμψύχοις. ἐπὶ τὸ οὐ ποιητικὸν εἶναι βέλτιον, ἢ τὸ μὴ. ὁ μὲν οὖν
φιλοῦν, οὐ ποιητικὸς ἢ φιλεῖ. ὁ δὲ φιλοῦμενος, ἢ φιλεῖται, οὐ.
ἀλλ' οἱ ἀνθρώποι δὲ φιλοπρίαν φιλεῖσαι μάλλον βούλονται
ταῖς, ἢ φιλεῖν. δὲ τὸ, ἐν ὅφ' φιλεῖται ἀποδοχὴν πᾶσι εἶναι. αἱ γὰρ
ὁ φιλοῦμενος ἀποδρέχει ἡδονὴν ἢ ὑπερίαν ἢ ἀρετὴν, ὁ δὲ φιλό-
4 πρὸς τῆς ἀποδοχῆς ὁρέγεται. καὶ οὐκ οἶονται εἶναι αὐτοὶ φι-

λαίνοι ἐν ἑσπερίῳ ὄντες, ἀντιδιδόναι γὰρ ἐν οἷς ἑσπερίου-
 σι τοῖς φιλοῦσιν αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ καὶ ἡ τοῦ αὐτοῦ εἰσι. διὸ οὐκ
 οἶονται διὰ φιλεῖν, ἀλλὰ φιλεῖσθαι. ὁ δ' ἐνδεὴς χρημάτων ἢ
 ἡδονῶν ἢ ἀρετῆς, θαυμάζει τὸν ἑσπερίου τοῦ τοῦ τοῦ. καὶ φι-
 λεῖ δὲ τῶν τῶν ἢ τυγχάνειν ἢ οἶεσθαι τὸν τοῦ τοῦ. εἰπὶ δὲ καὶ τοῖς
 αὐτοῦ φιλείαι δὲ ὁμοιοπαθείας, ἐκ τῆς τ' ἀγαθὰ βούλεισθαι π-
 νι εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ ἡ αὐτὴ τῶν τῶν γινόμενῃ φιλεία πάντα τοῦ τοῦ
 ἔχουσα. πολλάκις γὰρ, ἄλλοι μὲν εἶναι βουλόμεθα τὰ γὰρ, 1
 συζῶ μὲν τοῖς μετ' ἄλλου. ἀλλὰ τοῦ τοῦ πόττον διὰ φιλείας
 εἰπεῖν, ἢ τῆς τελείας φιλείας τῆς κατ' ἀρετὴν πάλιν ἐν ἐκεί-
 νῃ γὰρ τῇ φιλείᾳ πάντα τοῦ τοῦ ἐν πάρεχει. καὶ γὰρ συζῶ μετ'
 οὐδενὸς ἄλλου αὐτὸν τοῦ τοῦ. καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ συμφέρον
 καὶ ἡ ἀρετὴ τῷ αὐτοῦ αὐτὸν ὑπάγει. καὶ τὰ γὰρ τῶν τῶν μάλι-
 σα βουλόμεθα αὐτὸν, καὶ τὸ ζῶ καὶ τὸ οὐ ζῶ οὐκ ἄλλω πινί, ἢ τῶν
 τῶν. πόττον δὲ εἶναι αὐτὸν φιλείᾳ. καὶ περὶ αὐτὸν φιλείᾳ, ἢ οὐκ ἔστι
 μὲν ἀφείδω. ὅσον δὲ ἐροῦμεν. πάντα δὲ βουλόμεθα ἡμῖν αὐ- 2
 τοῖς. καὶ γὰρ συζῶ μετ' ἡμῶν αὐτοῦ βουλόμεθα. ἴσως δὲ ἄλλο
 καὶ ἀναγκαῖον καὶ τὸ οὐ ζῶ καὶ τὸ ζῶ, καὶ τὸ βούλεισθαι τὰ γὰρ
 τῶν, οὐκ ἄλλω πινί, ἐπὶ ὁμοιοπαθείας ἡμῖν αὐτοῖς μάλιστ' ἐ-
 σμεν. αὐτὸν γὰρ περὶ πάλιν, ἢ ἄλλω πινί πορρίπσωμεν τῶν
 τοῦ τοῦ, αὐτοῦ λυπηρόμεθα. διὸ δόξειεν αὐτὸν οὕτως εἶναι αὐ-
 τῷ περὶ αὐτὸν φιλείᾳ. τὰ δὲ τοῦ τοῦ τῶν ὁμοιοπαθείας καὶ
 τὸ οὐ ζῶ καὶ τὰ ἄλλα ἢ τοῖς τῶν περὶ ἡμῶν αὐτοῦ φιλείας
 ἀναφέροντες λέγομεν, ἢ εἰς τελείαν. ἐν ἀμφοτέραις δὲ πάν- 3
 τα τοῦ τοῦ ὑπάγει. καὶ γὰρ τὸ συζῶ καὶ τὸ εἶναι βούλεισθαι καὶ
 τὸ οὐ εἶναι καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐν αὐτοῖς εἰσιν. ἐπὶ δὲ ἴσως αὐ-
 τῷ δόξειεν ἐν οἷς εἶναι δίκαιον, ἐν τοῖς τοῖς καὶ φιλείας εἶναι. διὸ καὶ
 ὅσα πορρίπσω δίκαιον εἶναι, τῶν τῶν καὶ φιλείας. τὸ δὲ δίκαιόν ἐστι
 καὶ ξένῳ περὶ πολίτην, καὶ δούλῳ περὶ δεσπότην. καὶ πολίτῃ
 περὶ πολίτην. καὶ ἡμῶν περὶ πατέρα, καὶ γυναικὶ περὶ ἀνδρα.
 καὶ ὅτι ἀπλῶς ἄλλαι κοινῶν καὶ φιλείας εἶναι ἐν εἰσιν ἐκείνοις τοῖς
 τῶν. βεβαίως τὰ τῶν αὐτῷ δόξειεν εἶναι τῶν φιλείας ἢ ξενικῇ. οὐ 4

- γὰρ ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς τέλει καὶ ἰσὺν, ὥστε οὐ ἀμειψήσονται.
 οἷον ἐν τοῖς πολιτοῖς. διαμειψήσονται γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 καὶ τὴν ἐπιδοχὴν, οὐ μένουσι τῷ ὄντι. ἐχόμενον δ' αὖ
 εἴη νῦν τὸ εἰπεῖν, πότῳ ὅτι πρὸς αὐτὸν τιλίας, ἢ οὐ. ἐπεὶ δ'
 οὐκ ὁρῶμεν ὥς ποτὶ καὶ μικρὸν ἐπάνω ἐλέγμεν, ὅτι ἐκ μὲν
 τῆς κατὰ φύσιν αὐτοῖς ἀνὰ τὰς ἀνὰ μάλιστα βουλομένης καὶ γὰρ
 τὰ γὰρ δὲ καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ οὐ εἶναι. ὁμοιοπαθεῖσθαι δ' αὖ
 1 τῆς ἡμῶν ἐσμὲν καὶ συζητῶμεν μεθ' αὐτῆς μάλιστα βουλομένης
 δὲ ὥς τ' ἐκ μὲν ἐκ τῆς κατὰ φύσιν γινώσκου ἡ τιλίας, τὰ δὲ κα
 θ' ἐκαστα ἡμῶν αὐτοῖς ἀνὰ βουλομένης ὑπάρχειν, δὴ λὸν ὅτι ὥς
 ἐστὶ πρὸς αὐτῶν τιλίας, ὥς ποτὶ καὶ τὴν ἀδικίαν ἐφαρμύνη πρὸς αὐ
 τὸν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τὸν μὲν ὁ ἀδικῶν. ἐπὶ τὸν δὲ ὁ ἀδικῶν
 μένος, ὁ αὐτὸς δ' εἰς ὅτι ἐκαστος, δὴ ἐπὶ τοῦτον ἐκ ἐδόκει εἶναι
 πρὸς αὐτὸν ἀδικία. ἐστὶ μὲν τοῖς ὥς ἐφαρμύνη, σκοποῦντες ὡς τῆς
 τῆς ψυχῆς μορῶν. ἐπειδὴ ὅτι πλείον, ὅταν τῶν μὴ ὁμοιοπαθεῖσθαι.
 2 τότε εἶναι πρὸς αὐτὸν τὴν ἀδικίαν. ὁμοίως οὖν τὸν τῶν καὶ ἡ τι
 λίας δόξειεν εἶναι πρὸς αὐτὸν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τίλος ὅτι ὥς ἐφαρμύνη,
 ὅταν βελῶμεθα σφόδρα τὸν ὄντι εἰπεῖν, μία φαρμὰ ψυχῆ, ἢ ἐ
 » μὴ καὶ ἡ τῶν. ἐπεὶ οὖν ὅτι τῆς ψυχῆς πλείον μέρη, τὰ τ' ἐστὶ
 » μία ψυχῆ, ὅταν συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλας, ὅτε λόγος καὶ τὰ
 πάθη, οὐ τῶ γὰρ μία ἐστὶ. ὥς τε μᾶλλον γινώσκου, ἐστὶ πρὸς
 αὐτὸν τιλίας. αὐτὴ δ' ἐστὶ ἡ πρὸς αὐτὸν τιλίας ἐν τῷ ἀποδοτικῷ.
 τῶ γὰρ γὰρ μὲν τὰ τῆς ψυχῆς ἐκ ἐχρῆσι μέρη πρὸς ἀλλήλας
 3 τῶ μὴ διαφέρει. ἐπεὶ ὅτι φῶτος οὐδέ ποτ' ὅτι αὐτὸς αὐ
 τῶ τίλος. μάχεται γὰρ αἰεὶ ἐαυτῷ. ὅγῳ ἢ ἀκρατῆς, ὅταν πρὸς
 ἐκ τῆς κατὰ φύσιν, μετ' οὐ γὰρ μετὰ μελεῖται. καὶ κακίζει
 αὐτὸς αὐτὸν. ὁμοίως αὖτε τῆς ἀλλων κακῶν ὁ φῶτος ἐχει.
 διατελεί γὰρ αὐτὸς αὐτῷ μαχόμενος καὶ ἐναντιούμενος. ἐστὶ
 δὲ τιλίας καὶ ἐν ἰσότητι. οἷον, ἡ μὲν τῆς εἰσάγει ἐν ἰσότητι ἀριθ
 μῷ καὶ δυνάμει ἀγαθῶν. οὐ δ' ἐπὶ τὸν γὰρ αὐτῆς ὅτι ἀξίος θα
 πότου πλείον ἐχει, οὐτὲ κατ' ἀριθμὸν ἀγαθῶν, οὐτὲ κατὰ
 4 δυνάμειν, οὐτὲ κατὰ μέγεθος, ἀλλὰ τὸ ἴσον. ἴσοι γὰρ πινόμε

ἐθέλωσιν ἔοι ἐταῖροι. ἐν ἀνισότητι δὲ οἱ πατέρες πρὸς υἱόν,
 καὶ ἀρχαίου πρὸς ἀρχοντας. καὶ κρείττονος καὶ χείρονος. καὶ γυ-
 ναικὸς καὶ ἀνδρός. καὶ ἀπλῶς ἐν οἷς ἔστιν ὁ πῦρ τῶ χείρονος καὶ
 κρείττονος τάξιν ἔχων ἐν τῇ φιλίας. αὐτὴ γὰρ ἔστιν ἢ ἐν ἀνισότη-
 τι φιλία καὶ ἄλλοι λόγοι. οὐδέποτε γὰρ ἐπ' ἀγαθού δοσει, οὐδεὶς
 ἴσον ἀνδρὶ τῷ βελτίονι καὶ τῷ χείρονι. ἀλλὰ μᾶλλον τῷ κατ' ὑπε-
 ροχὴν ὄντι αἰετῶς δι' ἴσον ἔστι τῷ λόγῳ. ἴσον γὰρ πως ἔστιν ὁ,
 » τὸ ἐλάττω ἔχων ἀγαθόν χείρων ὢν. τῷ μᾶλλον ἔχοντι κρείττονι
 ὄντι. τῷ δὲ φιλιῶν ἀπασῶν τῶν ἐρημένων βούτων, μάλιστα πως
 ἐγγίγνεται τὸ φιλεῖν ἐν τῇ συγγενικῇ. καὶ ἔτι ἐν τῇ πατρὶ
 πρὸς υἱόν, καὶ διατίπτεται ὁ πατήρ τὸν υἱόν μᾶλλον φιλεῖ, ἢ ὁ υἱὸς
 τὸν πατέρα. πότῳρον ἔν ὡς οἱ λέγοντες ὁρῶντες πρὸς γὰρ
 πολλοὺς, ὅτι ὁ μὲν πατήρ εὐδραχέτηκε πως τὸν υἱόν. ὁ δὲ υἱὸς
 χαρὶν ὀφείλει τῆς εὐδραχίας. αὐτὴ μὲν ἔν ἡ αἰτία ἐν τῇ κα-
 τὰ τὸ συμφέρον φιλία δόξειεν αὐ εἶναι. ὡς περὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς
 ἐπισήμας ὁρῶμεν ἔχον, οὕτω πως ἔχει καὶ ἐν ταῦτα. λέγω δὲ
 οἷς ἔστιν. ἐπὶ μὲν ἔν τὸ αὐτὸ τέλος τε καὶ ἐνδραχία. καὶ οὐκ ἄλλο-
 ῖα πρὸς τὴν ἐνδραχίαν τέλος. οἷς τῷ αὐλητῇ ἢ αὐτῇ ἐνδραχία
 καὶ τέλος. ἔγρ' αὐλεῖν καὶ τέλος αὐτῷ ἔστι καὶ ἐνδραχία. ἀλλ' οὐ
 τῇ οἰκοδομικῇ, καὶ γὰρ ἔτῳρον τέλος ποδὶ τὴν ἐνδραχίαν. ἔστιν
 » ἔν ἡ φιλία. ἐνδραχία ἴς, οὐδὲν δὲ ἔστιν ἄλλο τέλος πρὸς τὴν
 » ἐνδραχίαν τῶ φιλεῖν. ἀλλὰ ἔστιν αὐτὸ. ὁ μὲν ἔν πατὴρ, ἐνδ-
 ραχίως αἰετῶς μᾶλλον πρὸς τὸ αὐτῷ εἶναι πρῶτον τὸν υἱόν.
 » ἔστιν δὲ ὁρῶμεν καὶ αὐτὸ ἄλλων ὄν. πάντες γὰρ πρὸς ὁ αὐτὸ
 » τοῖς κινήσει, πρὸς ἔστιν πρὸς καὶ οὐνοὶ εἰσιν ὁ οὐρανὸς πατὴρ οὐ-
 νοῖ πως πρὸς τὸν υἱόν αὐτῷ ὄντα ποίημα, τῇ μνήμῃ καὶ τῇ ἐλ-
 πίδι ἀγόμενος. διὸ μᾶλλον φιλεῖ ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ ὁ υἱὸς τὸν
 πατέρα. αἰετῶς δὲ καὶ ἔστιν ἄλλων φιλιῶν τῶν λεγομένων καὶ
 δημοσίων ἐπισκέψασθαι, εἰ εἰσὶ φιλίας. οἷς ἡ οὐνοῖα φιλία δο-
 κεῖ. ἀπλῶς μὲν οὐκ αὐτὸ δόξειεν ἔν ἡ οὐνοῖα, φιλία. πολλοῖς
 γὰρ πολλάκις ἢ ἀπὸ τῶν ἰσθμίων ἢ ἀπὸ τῶν ἀκρόσσαι ἢ ὑπὸ πινος
 ἀγαθόν, οὐνοὶ πνόμεθα. ἄρ' οὐκ ἔστι καὶ φίλοι, ἢ οὐ. οὐ γὰρ εἴπῃς 4

ἀγνοίαν. οὐ γὰρ οἶονται κακῶς αὐτὴν χρῆσθαι καὶ τοῖς ἀ-
 γαστοῖς. ἢ δὲ φιλοπρίαν τὴν ἀρῆσιν, ὃ δὲ ἀποδύσας οὐδέτε-
 ρον τούτων πείσεται. διὸ οὐδὲ φίλωντος καὶ γὰρ τὰ ριαν-
 τα ἀγαστά. ἀλλ' εἰ ἀρᾶ καὶ τὸ καλόν. τούτων γὰρ μόνον ἀλ-
 λω οὐκ αὐτὴν ἐκείνη, τὰ δὲ συμφέροντα καὶ ἡδέα ἐκσῆσεται. πλὴν
 μὲν οὖν καὶ τὸ καλὸν αἵρεσιν φίλωντος ἔσται. πλὴν δὲ καὶ τὸ
 τὸ συμφέρον καὶ κατ' ἡδονὴν λεγομένην οὐκ ἔσται ὁ ἀπο-
 δύσας, ἀλλὰ ὁ φάυλος. πότῳ δὲ περὶ ὁ ἀποδύσας φιλή-
 σει αὐτὸς ἐαυτὸν μάλιστα, ἢ οὐ. ἔστι μὲν οὖν αὐτὸς αὐτὸν μά-
 λιστα ὡς φιλήσει. ἔστι δ' ὡς οὐ. ἔπειθ' ἡ γὰρ φανερὸν τὸν ἀπο-
 δύσαν ἐκσῆσθαι τὴν ἀγαστὴν καὶ τὸ συμφέρον τῷ φίλῳ,
 τὸν φίλον αὐτὸν μάλλον φιλήσει, καί. ἀλλ' ἢ τούτων ὁρίσασθαι
 νος τῷ φίλῳ ἢ αὐτῷ τὸ καλὸν περιποιεῖται, ταύτη οὐκ ὁρίσασθαι
 τῷ τῷ τούτων. ἔστι μὲν οὖν ὡς τὸν φίλον αὐτὸς αὐτὸν μάλ-
 λον φιλή. ἔστι δὲ ὡς αὐτὸς αὐτὸν μάλιστα. καὶ μὲν γὰρ τὸ συμ-
 φέρον, τὸν φίλον. καὶ δὲ τὸ καλὸν καὶ ἀγαστὸν, αὐτὸς μάλιστα. 2
 αὐτῷ δὲ τῷ περιποιεῖται καὶ μάλιστα ὅντα. ἔστι μὲν οὖν καὶ φιλά-
 γαστος, ὁ φίλωντος. μόνον γὰρ εἰ πόρ φιλή αὐτὸς ἐαυτὸν, ὅπ-
 ἀγαστος. ὁ δὲ φάυλος, φίλωντος. ὁ δὲν δ' ἔχει. διὸ φιλήσει αὐ-
 τὸς ἐαυτὸν, ὅτι καλὸν π. ἀλλ' αὐτὸν τούτων αὐτὸς ἐαυτὸν φιλή-
 σει ἢ αὐτὸς. διὸ καὶ οὕτως αὐτὸν κυρίως λέγουσι φίλωντος. ἐχόμε-
 νον δ' αὐτὸν εἴη ἀποδύσας αὐτὸν καὶ τὴν αὐτὸν καί. πότῳ δὲ
 αὐτὸν περὶ δεῖσται φιλάσ, ἢ οὐ. ἀλλ' αὐτὸς ἐαυτῷ αὐ-
 τὸν καί. ἔστι καὶ τῷ. λέγουσι γὰρ ριαντα καὶ οἱ ποιηταί. 3
 ὅταν δὲ δαίμων δὲ διδῷ, τί δὲ φίλων. ὅθεν καὶ ἡ ἀφεία γίνε-
 ται, πότῳ δὲ ὁ πάντα τὰ γαστά ἔχων καὶ ὡς αὐτὸν περὶ δεῖσται
 σέται φίλος. ἢ τότε καὶ μάλιστα. τίνα γὰρ οὐ ποιήσει, ἢ μετ' αὐτὸ
 συμβιώσεται. οὐ γὰρ δὴ μόνον γε διάξει, εἰ τούτων δεῖσται.
 τῷ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτὸν φιλάσ, περὶ δεῖσται τ' αὐτὸν αὐτὸν
 κης φιλάσ. ἢ μὲν οὖν ἐν τοῖς λόγοις εἰωθῆα ὁμοιότης λαμ-
 βάνεσθαι ἐκ τῆς θεοῦ, οὐτ' ἐκείνῳ οὐτ' αὐτὸν ἐνταῦθα εἴη
 χρῆσιμος. οὐ γὰρ εἰ ὁ θεός ὅτι αὐτὸν καὶ μηδενὸς δίδεται, 4

διὰ τὸ τ' οὐ δὴ μεῖς οὐδενὸς διηπιστάμεθα. ἔτι γὰρ καὶ τοῦ-
 » τος πρὸς λόγους ὡς τῇ θεοῦ λεγόμενος. ἐπεὶ γὰρ φησι πάντα
 » ἔχει τὰ ραθὰ ὁ θεὸς καὶ ἐστὶν αὐτάρκης, τί κηρύσσει. οὐ γὰρ κα-
 » θύσθῃσιν. θεάσεσθαι δὴ τί φησιν. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλισον καὶ οἰκεί-
 » ταν. τί οὖν θεάσεσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἄλλό τι θεάσεσθαι, βέλπουν
 » θεάσεσθαι πάλιν, ἀλλὰ τὸ τ' ἄτοκον τὸ, τῇ θεοῦ ἄλλο τι εἶναι
 » βέλπουν. αὐτὸς ἐκ τὸν ἀρὰ θεάσεσθαι, ἀλλ' ἄτοκον. καὶ γὰρ ὁ
 » αἰθερώπης ὅς αὐτὸς ἐκ τὸν καλῶς σποπῆται, ὡς αἰαδιότῳ
 » ἐπιτιμῶμεν. ἄτοκον οὖν ὅτι ἐκ τὸν φησις ἔσται αὐτὸς ἐκ
 » τὸν θεώμενος. τί μὲν οὖν ὁ θεὸς θεάσεσθαι, ἀφείδω. ἔπειθ' οὖν
 » τῆς αὐτάρκειας οὐ τίς τῇ θεοῦ τὴν ἐπίσκεψιν κηρύσσει,
 » ἀλλ' αἰθερώπης. πότμον οὐ αὐτάρκης διήσεται, ὡς οὐ.
 » εἰδὴ πρὸς τὸν ὅλγον ἐπιβλέψας ἴδωι τί ὅτι, καὶ ὁ κτὶς πρὸς
 » ὅλγον, τοῦτο ὅτι ὅτι ἔστι ἐγώ. ἀνὰ καὶ σφόδρα ὅλγον
 » ποιήσας, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, ἄλλος ἔπος ἡρακλῆς. ἄλλος ὅ-
 » λγος ἐγώ. ἐπεὶ οὖν ὅτι καὶ χαλεπώτατον ὡς πρὸς καὶ τῆς σφοδρῶς
 » πινύσιν εἰρήνησι, τὸ γινώσκαι αὐτὸν, καὶ ἡδιστον. τὸ αὐτὸν εἰδέναι
 » ἡδύ. αὐτοὶ μὲν οὖν αὐτὸς ὅτι αὐτὸς τὸ δυνάμεθα θεάσεσθαι. ὅτι
 » διὰ τοῦ αὐτὸς τὸ δυνάμεθα, δὴ λανθάνει ὡς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν.
 » αὐτοὶ δὲ μανθάνομεν τῶν ποιοῦντων. ἔστι δὲ γίνεσθαι δι' οὐ-
 » νοιαν ἢ διὰ πάθος. πολλοὶς δὲ ἡμεῖς τῶν ἐπισκοπῶν πρὸς τὸ
 » κρῖναι ὁρῶν. ὡς πρὸς οὖν ὅταν θεώμεν αὐτοὶ αὐτὸν τὸ πρὸς
 » σωτηρίαν, εἰς τὸ κατὰ πρὸν ἐμβλέψαντες ἴδωμεν. ὁμοίως
 » καὶ ὅταν αὐτοὶ αὐτὸς εἰς λανθάνωμεν γινώσκαι, εἰς τὸν ὅλγον ἴδω-
 » μεν, γινώσκαι μὲν αὐτόν. ἔτι γὰρ ὡς φαμέν ὁ ὅλγος ὅτι ὅτι.
 » εἰ οὖν ἡδύ μὲν αὐτὸν εἰδέναι. ἔστι δὲ οὐκ ἐστὶν εἰδέναι ἄ-
 » νδρ' ἄλλου ὅλγου. οἱ δὲ αὐτὸν αὐτάρκης ὡς οὐ πρὸς τὸ αὐ-
 » τὸς αὐτὸν γινώσκαι. ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ ὅτι καλὸν ὡς πρὸς ὅτι τὸ
 » οὐ ποιεῖν ἔχοντα τὰ πρὸς τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ. τίνα οὐ ποιήσει.
 » μὲν τίνος δὲ συμβιώσεται. τὸ μῦθος γὰρ διὰ ξένου. τὸ συμβιῶν,
 » ἡδύ καὶ αἰαγκῶν. εἰ τοῖνυν τῶν καλῶν καὶ ἡδίων καὶ αἰαγ-
 » 3 καί, τῶν δὲ μὴ ἐνδέχεται εἶναι αὐτὸν ὡς οὐ πρὸς οὐκ ἐστὶν αὐτόν.

- ME'N εὐδὴλῳ πρὸς τῷ θεῷ πλὴν αὐ-
τῷ γνώμην ἀφωλύμενος, σὺν ἡγε-
φεν ἰδίῳ τὸ περὶ πύλαιον τῷ λητῶρου
διελών οὐχ ὑπάρχοντα πάντα τῷ αὐ-
τῷ, τὸ, τε ἀγαθόν καὶ τὸ καλόν καὶ εὖ
ἡδύ, ποιήσας κάλλιστον εὖ δικαιοτάτον.
λῶσόν δι' ὑγαίνειν. πάντων δ' ἡδίστον,
» οὐ τις δρᾷ τὸ τυχεῖν. ἡμεῖς δ' αὖ τῷ μὴ συγχωρῶμεν. ἡ γὰρ δὴ-
» δαιμονία κάλλιστον καὶ ἀρίστον ἀπάντων οὐσα, ἡδίστόν ἐστι. πολ-
λὰ δ' ὄντων θεωρημάτων, ἃ πόδι ἔκαστον πρᾶγμα καὶ πόδι
ἐκείσιν φύσιν ἀρετὴν ἔχει, καὶ δέξιται σκέψας, τὰ μὲν αὐ-
2 τῷ σωτῆρι πρὸς τὸ γινῶναι μένον. τὰ δὲ καὶ πόδι τοῖς κτή-
σεις καὶ πόδι τοῖς πράξεσι τῶ πρᾶγματος. ὅσα μὲν οὖν ἔχει
φιλοσοφίαν μένον θεωρητικῶν, λεκτικῶν καὶ τὸν ἐπιβάλλον
τα καίρων, ὅτι πρὸ οὐκ εἶον ὡς τῇ μεθόδῳ. πρῶτον δὲ σκεπτέον,
εἰ τίτις εὖ ζῇ καὶ πῶς κτητόν. πότῳρον φύσει γίνονται πάν-
τες δὲ δαιμόνιοι οἱ τυγχάνοντες ἰσότητος τῆς περὶ σφραγίδος ὡς
πρὸς μέγαλοι καὶ μικροὶ καὶ πλὴν χοίρει διαφύροντες, ἡ δὲ
μαθήσας, ὡς οὐσης ὑδιστήμης ἑνὸς τῆς δὲ δαιμονίας. ἡ δὲ
3 πινος ἀσκήσας. πρὸς γὰρ οὐτε κατὰ φύσιν οὐτε μαθητοῖσι,
ἀλλ' ἐπιδοῖσιν ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις, φαύλα μὲν τοῖς φαύ-
λοις ἐπιδοῖσι. χρηστὰ δὲ τοῖς χρηστοῖς. ἡ γὰρ τῶν μὲν κατ' οὐδέ
να τῷ τῶ πινος, δυοῖν δὲ θάτῳρον, ἡ τοὶ κατὰ πρὸ οἱ νυμφόλη-
πιοὶ καὶ θεόληπιοι τῷ ἀνθρώπων ὑδιστήμης δαιμονίας πινος
ὡς πρὸς ἐνδοσιάζοντες, ἡ δὲ τύχην. πρὸς γὰρ ταῦτο φασι
εἶναι πλὴν δὲ δαιμονίας καὶ πλὴν δὲ τυχαίας. ὅτι μὲν οὖν ἡ πα-
ρεσία δὲ τῶ πινος ἀπάντων ἡ ἑνὸς ἡ πινος ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώ-
4 ποῖς, οὐκ ἄδηλον. ἀπαρτὶ γὰρ αἱ γλῆσεις χιτῶν πίπουσιν εἰς

τῶν αὐτῶν ἀρχαῖς. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς διανοίας ἀπάσας πρὸς
 τὰς ἀπὸ τῆς ὑδίστημις αἰτίας συναγάγειν πράξεις. τὸ δὲ διδά-
 » μνηεῖν καὶ τὸ ζῆν μακροτέρως καὶ καλῶς εἶναι αἰετῶς μάλι-
 » στα τοῖς εἶναι δοκούντων ἀρετῶν. οἱ μὲν γὰρ τὴν φρόνησιν
 » μέγιστον εἶναι φασὶν ἀγαθόν. οἱ δὲ, τὴν ἀρετὴν. οἱ δὲ, τὴν ἡ-
 » δονίαν. καὶ πρὸς τὴν διδαιμονίαν αἰετῶς ποδὶ τῶν μετρίστον
 αὐτῶν διαμνησθῆναι, συμβάλλεσθαι φάσκοντες διὰ τὸν
 διὰ τὸν μακρόν εἰς αὐτήν. οἱ μὲν ὡς οὐρανὸν μέγιστον ἀγαθόν
 τὴν φρόνησιν τῆς ἀρετῆς. οἱ δὲ τῶν αὐτῶν ἀρετῶν. οἱ δὲ ἀμφο-
 τέρων ὅντων τὴν ἡδονήν. καὶ τοῖς μὲν ἐκ πάντων δοκούν-
 των. τοῖς δὲ ἐκ δυοῖν. τοῖς δὲ ἐν ἐνὶ πνι τῶν εἶναι, τὸ ζῆν δι-
 δαιμονίως. ποδὶ δὲ ὅντων ὑδίστημις ἀπαντα τὸν διωά-
 μενον ζῆν καλῶς. τὴν αὐτὴν περ αἰετῶς διδοῦναι ἵνα σκοπὸν τῶ
 καλῶς ζῆν, ἢ τοι πρὸν, ἢ δόξαν, ἢ πλὴν οὐτον, ἢ παιδείαν. πρὸς
 » οὐδέ τι πρὸν, πρὸς τῶν ἀπάσας τὰς πράξεις. ὡς τότε μὴ σωτε-
 » τάχιστα τὸν βίον πρὸς τὸ τέλος, ἀφροσύνης πολλῆς σημειῶν
 ὅτι. μάλιστα δὲ διὰ πρῶτον αἰετῶς διδοῦσθαι μὴ τε πρὸς
 πετῶς μὴ τε ῥαθύμως, ἐν πνι τῶν ἡμετέρων τὸ ζῆν διδόν. καὶ
 πνιν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἐνδέχεται ὅντι ὑπάρχειν. οὐ
 γὰρ ταυτὸν, ὡν τ' αὐτὸν οὐχ οἶόν τε ὑγιαίνειν. καὶ τὸ ὑγιαί-
 νειν. ὁμοίως δὲ ἔχει τῶν καὶ ἐφ' ἐτέρων πολλῶν. ὡς τε οὐδὲ
 τὸ ζῆν καλῶς, καὶ ὡν αὐτὸν οὐ διωκτὸν ζῆν καλῶς. ἐστὶ δὲ
 τῶν τοιούτων τὰ μὲν οὐκ ἴδια τῆς ὑγείας οὐδὲ τῆς ζωῆς, ἀλ-
 λα κοινὰ πάντων ὡς εἰπεῖν καὶ τῶν ἐξέων καὶ τῶν πράξεων. οἱ
 αὐτὸν τῶν αἰσθητῶν ἢ ἐρηγορεῖν ἢ κινήσας μετέχειν, οὐδὲν αἰ-
 ὑπάρχειν ἢ μὴν οὐτε ἀγαθόν οὐτε κακόν. τὰ δὲ ἴδια μάλον
 ποδὶ ἐκείνων φύσιν. ἀλλὰ μὴ λανθάνειν. οὐδ' ὁμοίως οἰκεῖον
 πρὸς διείκασιν τοῖς ἐρημύοις κρεωφάγια καὶ τῶν ποδὶ πᾶτων
 οἱ μὲν διείκων. ὅτι γὰρ ταῦτ' αἰετῶς τῆς ἀμνησθητικῆς ποδὶ
 τῶν διδαιμονεῖν, τί ὅτι. καὶ γίνεσθαι διὰ πνιν. ὡν αὐτὸν γὰρ οὐχ
 οἶόν τε διδαιμονεῖν, αἰετῶς μέρη τῆς διδαιμονίας εἶναι νομί-
 ζουσι. πᾶσας μὲν οὖν τὰς δόξας ἀντισκοπεῖν, ὅσας ἐχούσι π- 4

νέσ' ὡδὲ αὐτῆς, πρὶ ὁρῶν. πολλὰ γὰρ φαίνεται καὶ τοῖς παι-
 δαίοις καὶ τοῖς νέμοις καὶ πρὸς φρονούσι, ὡδὲ ὧν αὐτὸ οὐ-
 θεὶς νοῦν ἔχων διαπορήσει. δίδονται γὰρ οὐ λόγων. ἀλλ' οἱ μὲν
 ἡλικίᾳ, αὐτὴ μεταβάλλουσιν. οἱ δὲ, κατὰ ἄλλω ἰατρικῇ ἢ πο-
 1 λιτικῇ. καὶ τοῖς γὰρ ἡ φαρμακία τῷ πλῆθει οὐκ ἐλάττω
 2 ὅτιν. οἰοίμην δὲ τῶν οὐδὲ τῶν πλῆθους. εἰμὴ γὰρ λέγου-
 σι σχεδὸν πρὸς ἅπαντων καὶ μάλιστα πρὸς * ὡδὲ τῶν οὐ μὲν
 1 νας. ἀλλὰ πρὸς περὶ ὅσον λόγον τοῖς λόγου μὴδὲν δεομέ-
 νοις, ἀλλὰ πρὸς τοῖς. ἐπεὶ δ' εἰσὶν ἀχρεῖαι πρὸς ἐκείνην περὶ γ-
 ματείαν οἰκίαι, δὴ λον ὅτι καὶ πρὸς βίου τῆς κρατίστου καὶ
 ζωῆς τῆς ἀρίστης εἰσὶ. τῶν οὐ καλῶς ἔχει τῶν δὲ καὶ ὅτι
 τάξιν. οἱ γὰρ τῶν ἀμφοτεροτέρων ἰεργῇ, τῶν αὐτοῦ μέ-
 νων αὐτοῖς λόγων ἀχρεῖαι εἰσὶν. ἐπὶ δὲ περὶ ὅσον τὸ τοιαῦ-
 τα μὴ λαμβάνειν μάλιστα, πρὸς ἃ δὲ σωτείνειν πᾶσαν σκέ-
 ψιν, ἐκ τῶν αὐτῶν μεταχρῆν δι' καὶ καλῶς τῶν ζωῶν, εἰ τῶ
 2 μακρῶς ὡδὲ τῶν οὐδὲ τῶν. καὶ πρὸς τῶν ἐλπίδα τὴν
 πρὸς ἐκείνην γινόμενῃν αὐτῶν ὡδὲ τῶν. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸς δὲ
 τύχην γινόμενῃς ἢ τοῖς δὲ φῶσιν τὸ καλῶς ζωῶν ὅτιν, ἀνέλ-
 πισον αὐτὸν πολλοῖς. οὐ γὰρ ὅτι δι' ὡδὲ τῶν οὐκ ἐκείνης οὐ-
 δὲ ἐπὶ αὐτοῖς οὐδὲ τῶν αὐτῶν περὶ γματείαν. εἰ δ' αὐτὸ αὐ-
 τὸν πρὸς τινὰ εἶναι καὶ τῶν κατ' αὐτὸν περὶ γματείαν, καὶ τῶν
 3 ρον αὐτὸν εἶναι ἀγαθὸν καὶ διόττον. καὶ τῶν οὐδὲ τῶν αὐτῶν
 4 σιν αὐτὸν εἶναι καὶ μεταχρῆν. διόττον δὲ τὸ καλῶς τῶν οὐδὲ τῶν
 3 μνησὶν τοῖς αὐτοῖς πρὸς ἀνδράσι ποιούς τινας καὶ τῶν
 περὶ γματείαν. εἶσαι δὲ φανερὰ τὰ πλῆθει τῶν ἀμφοτεροτέρων
 καὶ διαπορήντων, αὐτὸ καλῶς ὁρίσθαι, τί χρὴ νομίζειν εἶναι
 τῶν οὐδὲ τῶν μνησὶν. πόττον αὐτὸν τῶν ποιόν τινὰ μόνον εἶναι τῶν
 ψυχῇ, καὶ τῶν πρὸς πνύειν ὡδὲ τῶν τῶν σφῶν καὶ περὶ γματείαν
 ρων, ἢ δὲ μὲν καὶ ποιόν τινὰ ὑπάρχειν αὐτὸν. μάλιστα δὲ δὲ
 τῶν περὶ γματείαν εἶναι ποιός τινας. διηρημένων δὲ τῶν βίων, καὶ
 τῶν μὲν ἀμφοτεροτέρων τῶν τοιαύτης οὐκ ἐκείνης, ἀλλ-
 4 λῶς τῶν ἀναγκαίων ὡδὲ τῶν ἀποδαζομένων, οἷον τῶν πρὸς

τὰς τέχνας τὰς φορτικὰς καὶ τῆς ποδὶ χρηματισμὸν καὶ τὰς
 βαρυνούσας, λέγω δὲ φορτικὰς μὲν τὰς πρὸς δόξαν πραγμα-
 τυομένους μόνον. βαρυνούσας, δὲ τὰς ἐσθράκας καὶ μιθαρνι-
 κὰς, χρηματικὰς δὲ, τὰς πρὸς ἀγροὺς μὲν καὶ πράξεις κα-
 πηλικὰς. τῆς οὖν εἰς ἀπαγὴν οὐδαιμονικῶς ταπφομένων ἑσθ-
 ῶντων τῆς καὶ πρὸς τὸν ῥηθέντων ἀγαθῶν ὡς μεγίστων, ἀρε-
 τῆς καὶ φρονήσεως καὶ ἡδονῆς, ῥεῖς ὁραμέναι καὶ βίους ὄντας,
 εἰς οἱ ἐπὶ ζουσίαν τυγχάνοντες περαιρουῦται ἑλὼ ἅπαντες, 1
 πολιτικόν, φιλόσοφον, ἀρχαυτικόν. τούτων γὰρ ὁ μὲν φιλό-
 σοφος βούλεται ποδὶ φρόνησιν εἶναι καὶ τὴν θεωρίαν τὴν ποδὶ
 τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ πολιτικὸς ποδὶ τὰς πράξεις τὰς καλὰς.
 αὐτὰ δὲ εἰσὶν αἱ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. ὁ δὲ ἀρχαυτικὸς ποδὶ τὰς
 ἡδονὰς τὰς σωματικὰς. διό ποδὲς τὸν οὐδαιμόνα περ-
 σαγορβύει, κατὰ πόρ ἐλέγχει καὶ πρὸς τὸν. ἀναξαγροῦς μὲν
 ὁ κλαζομένιος ὁρῶν τῆς τίς ὁ οὐδαιμόνης ἑσθῶς, οὐδεὶς εἶπεν
 ὃν σὺ νομίζεις. ἀλλ' ἄρ' ὅπως αὐτὸς σοι φανεῖν. εἴτερον δ' ἀπ' ἐκεί- 2
 νου τὸν εἴπον ἐκείνος ὁρῶν εἰν ὁρῶμενον, ἀδύνατον ἑσθῶς λαμ-
 βάνοντα μὴ μέγα ὄντα καὶ καλὸν ἢ παύσιον, τῶν τυχόν-
 νων τῆς περσιτορίας. αὐτὸς δ' ἴσως ὥς τὸν ζῶντα ἀλύτως
 καὶ κατὰ πόρ πρὸς εἰς δίκαιον, ἢ πινὸς θεωρίας κοινωνοῦ τα
 θείας, εἴτερον ὡς ἀνθρώπων εἶπεν μακρότερον εἶναι. ποδὶ πολ-
 λῶν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν, οὐ ῥάδιον εἰ κρῖναι καλῶς. μάλιστα
 δὲ ποδὶ οὐ ῥάδιον εἶναι δοκεῖ καὶ παντὸς αἰθρώπου εἰ γινώσκει, 3
 τί τῆς ἐν τῷ ἑλὼ αἰρετόν. καὶ λαβὼν αὐτὸς ἔχει πλῆρη τὴν ὡδὶ
 θυμίων. πολλὰ γὰρ εἰς τῶν τα τῆς ἀφβαινόντων, περὶ ἐν-
 ται εἰς ἑλὼ. οἱ νόσοις, ποδὶ δωδωίαν, χειμῶνας. ὥς τε δὴ λαβὼν
 ὅτι καὶ ὁ ἀρχὴς αἰρετὸν ἑλὼ, εἶπεν αἰρεσιν ἐδίδου, διά γε τῶν τα,
 τὸ μὴ γινέσθαι. πρὸς δὲ τούτοις ὁ βίος, ὃν ἐπὶ ζῶσιν ἐπὶ παύ-
 δες ὄντες. καὶ γὰρ ὡδὶ εἴτερον ἀνακρίψαι πάλιν οὐδεὶς αὐτὸς ἑσθῶ
 μένειν οὐ φρονῶν. ἐπὶ δὲ πολλὰ τῆς τε μηδεμίαν ἐχόντων
 μὲν ἡδονῶν ἢ λυπῶν. καὶ τῆς ἐχόντων μὲν ἡδονῶν μὴ καλῶν ὅ, 4
 καὶ αὐτὸς εἰν, ὥς τε εἰ μὴ εἶναι κρείττον εἶναι τῶ ἑλὼ. ὅλως δ' εἶπεν

ἅπαντα συναρᾶσαι, ὅσα πρὸς τὸν σιν μελὶ καὶ πάχισιν ἅπαν-
 τες εἰόντες μελέει μνηστὴν αὐτῶ, δὲ τὸ μὴ δ' αὐτοῦ χῆριν, καὶ
 πρὸς θεῶν χρόνου ἀλλήλους ἀπὸ τὸν π, μάλλον ἐνὲκ αὐτῶ
 τῶντων ἐλαττωζέτω, ἢ μὴ ζῶ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ δὲ τὴν τρυφῆς
 μόνον ἡδονῶν ἢ τὴν τῶν ἀφροδισίων, ἀφαιρεθεισῶν τῶν ἄλλων
 ἡδονῶν, ἃς τὸ γινώσκουσιν ἢ βλέπειν ἢ τῶν ἄλλων πρὸς αἰσθησῶν πο-
 εῖσι τοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' αὖ εἰς πρὸς πρὸς τῶν μελῶν, μὴ παν-
 1 τε λὰς ὧν ἀνθρώπων. δὴ λαν γὰρ ὅτι τῶν τῶν ποιουμένων
 τὴν αἵρεσιν, οὐδὲν αὐτὸς διενέγκουσιν γνέσθαι θερίον ἢ ἀνθρώπων.
 ὁ γὰρ ἐν αὐτῇ πρὸς βούς ὅν ὡς ἅπιν πμῶσιν, ἐν ἀλλοίσι τῶν
 τριούτων ἔξουσιάζει πρὸς μὴν μοναρχίαν. ὁμοίως δὲ οὐδὲ δὲ
 τὴν τῶν καθευδέντων ἡδονῶν. τί γὰρ διαφέρει καθευδέντων ἀνέχε-
 ριν ὑπὸν ἀρ' τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς τελευτῆς
 ἐτῶν ἀριθμὸν χιλίων ἢ τριωνοῦ, ἢ ζῶντα φυτὸν. τὰ γὰρ
 φυτὰ τῶν τῶν πινὸς εἶοικε μετέχειν ζωῆς, ὡς πόρ καὶ τὰ παι-
 2 δία. καὶ γὰρ τῶν κατὰ τὴν πρῶτῃ ἐν τῇ μὴ γνέσθαι πε-
 φυκῶτα μελὶ διατελεῖ γνέσθαι. καθευδόντα δὲ τὸν πάντα χρό-
 νον. ὥς τε φανερὸν ἐκ τῶν τριούτων, ὅτι διαφύγει σκοποῦ μέ-
 νους τί τὸ οὐ καὶ τί τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐν τῶν ζῶν. τὸν μελὶ οὐκ αἰα-
 ξαγῶσαν φασὶν ἀκρίνασαι πρὸς πῖνα διαποροῦντα τῶν-
 » τ' ἄττα καὶ διδρωτῶντα, πίνος ἐνὲκ αὐτῶ ἐλαττωζέτω μάλ-
 » λον ἢ μὴ γνέσθαι, τῶν φαίει θεωρεῖσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
 πόρ τὸν ὅλον κόσμον τάξιν. οὗτος μελὶ οὐκ αἰσθησῶν πινὸς
 3 ἐνέκεν, τὴν αἵρεσιν ὥς τὸ πῖνα εἶναι τῶν ζῶν. οἱ δὲ, σαρδανά-
 παλον μακαρίζοντες ἢ σμινδρείδην τὸν συβαρίτην, ἢ τῶν ἄλ-
 λων ἱνάς τῶν ζώντων τὸν ἀκλαυστικὸν βίον. οὗτοι δὲ πάντες
 ἐν τῶν χαίρειν φαίνονται τὰ τῶν τὴν οὐδαίμωνίαν. ἐτόροι δὲ
 πινὸς οὐτ' αὐτὸν φρόνησιν οὐδεμίαν, οὐτ' αὐτὸς σωματικῶς ἡδο-
 νὰς ἐλοιντο μάλλον, ἢ τῶν πρὸς τῶν ἀπ' αὐτῶν. αἰροῦντα
 γὰρ οὐ μόνον ἐνίοι δόξης χῆριν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ μὴ μέλλον-
 τος οὐδοκμήσιν. ἀλλ' οἱ πρὸς τοῖς πολιτικῶν, οὐκ ἀληθῶς
 4 τυγχάνουσι τῆς περὶ σοφίας. οὐ γὰρ εἰσι πολιτικοὶ κατὰ

πῶς ἀλήθειαν. ὁ μὲν γὰρ πολιτικὸς, τῆς καλῶν ὅτι περὶ ἐκείνων
 περὶ αἰρετικῶς, αὐτῆς ἔχουσιν. οἱ δὲ πολλοὶ χρημάτων καὶ πλεονεξίας
 ἐνεκεν, ἀπὸνται τῷ ζῶντι οὕτως. ἐκ μὲν οὖν τῆς εἰρημνίων
 φανερὸν, ὅτι πάντες ὑπὸ τῆς βίους φέρουσιν πῶς οὐδαιμνίαν,
 πολιτικὴν, φιλόσοφον, ἀρχαυτικὴν. τούτων δ' ἡ μὲν
 πᾶσι τὰ σώματα καὶ τὰς ἀρχαυτικὰς ἡδονὰς, καὶ τὴν καὶ ποίαν
 τὴν γίνεσθαι καὶ δὲ τῶν, οὐκ ἀδελφόν. ὥστ' οὐ τίνος εἰσὶ διὰ
 ζητεῖν αὐτοῖς. ἀλλ' εἰ σωτείνουσι τι πρὸς οὐδαιμνίαν ἢ μὴ. **1**
 καὶ πῶς σωτείνουσι. καὶ πότῳ εἰ δὲ περὶ αὐτῶν τῶν ζῶντων
 καλὰς ἡδονὰς, ἴσως δὲ περὶ αὐτῶν, ἢ τούτων μὲν ἄλλον π
 νὰ τὸν ἀνὰ κινῶν, ἐπὶ αὐτῶν δὲ εἰσὶν ἡδοναί, δι' αὐτὰς οὐ λό
 γιστοὶ οἶονται τὸν οὐδαιμνίαν ζῶν ἡδέως ἢ μὴ μόνον ἀλλ' ὅπως.
 ἀλλὰ πᾶσι μὲν τούτων ὕψος ὑπὸ τῆς πᾶσι. πᾶσι δ' ἀρετῆς καὶ
 φρονήσεως, πρὸς τὴν θεωρητικὴν τὴν τε φύσιν αὐτῆς ἐκτε
 ρου πᾶσι. καὶ πότῳ μὲν ἡδονὰς τῆς ἀγαθῆς ζωῆς ὅτι, ἢ
 αὐτὰ ἢ αἱ περὶ αὐτῶν αἱ ἀπ' αὐτῆς. ἐπειδὴ περὶ αὐτῶν οἱ αὐτοῖς, **2**
 καὶ εἰ μὴ πάντες εἰς τὴν οὐδαιμνίαν, ἀλλ' οὖν οἱ λόγοι ἄξιοι
 τῆς ἀνθρώπων πάντες, σωκράτης μὲν ἐν ὅτ' ἐπὶ τῆς ὥστ'
 εἶναι τέλος τὴν γνώσκον πῶς ἀρετῆς. καὶ ἐπεξήτει, τί ὅτι ἡ δι
 καιοσύνη καὶ τί ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ εὐστροφία καὶ ἡ μετριοφροσύνη αὐτῆς. ἐ
 ποίει γὰρ ταῦτ' ὁ λόγος. ὅτις ἡμᾶς γὰρ ὥστ' εἶναι πᾶσι τῶν
 ἀρετῶν. ὥστ' ἅμα συμβαίνει εἶδέναι τε πῶς δικαιοσύνην,
 καὶ εἶναι δίκαιον. ἅμα μὲν γὰρ μετριοφροσύνην πῶς μετ
 ρία καὶ οὐκ ὀκνηρία, καὶ ἐπὶ οὐκ ὀκνηρία καὶ μετριοφροσύνη. **3**
 διότι πᾶσι ἐξήτει τί ὅτι ἀρετῆς. ἀλλ' οὐ πῶς γίνεσθαι καὶ ἐκτίνων.
 ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας συμβαίνει τῆς θεωρητικῆς.
 οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τὸν ὅτι τῆς ἀνδρείας ὅτι δὲ τῆς πᾶσι φύσεως
 οὐδὲν γὰρ οὐδὲ μετριοφροσύνην πῶς τὸ γνωρίζει καὶ θεωρη
 σαι πῶς φύσιν τῆς περὶ αὐτῶν τῆς ἀνδρείας τῶν ἀνδρείας
 μῆτις. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ συμβαίνει οὐδὲν καλὸν πρὸς πολ
 λὰ τῆς ἀνδρείας εἶναι χρησίμους αὐτοῖς ἢ μὴ. τῆς δὲ ποιη
 τῶν ἀνδρείας ἐπὶ τὸν τέλος τῆς ἀνδρείας καὶ γνώσεως. **4**

οἷον ὑγίεια μὲν ἰατρικῆς. ἀνομία δὲ ἡ τοιοῦθ' ἐπιδόν τῆς κλι-
πικῆς. καλὸν μὲν οὖν καὶ τὸ γνωρίζειν ἐκαστον τῆς καλῶν. οὐ-
μὴν ἀλλὰ γε πρὸς ἀρετῆς, οὐ τὸ εἶδεναι πμώτατον τί ἐστιν.
ἀλλὰ τὸ γινώσκειν ἐκ πῶν ἐστίν. οὐ γὰρ εἶδεναι βουλόμεθα τί
ἐστὶν ἀνδρεία. ἀλλ' εἶναι ἀνδρεῖοι. οὐ δὲ τί ἐστὶ δικαιοσύνη. ἀλ-
λ' εἶναι δίκαιοι. καὶ τὰ πρὸς καὶ ὑγιαίνειν μᾶλλον, ἢ γινώσκειν
τί ἐστὶ τὸ ὑγιαίνειν. καὶ οὐ ἔχειν πῶ ἐξιν μᾶλλον ἢ γινώσκειν τί
ἐστὶ τὸ οὐ ἔχειν. πειρατίον δὲ τῶν πάντων ζητεῖν πῶ πίστιν
δὲ τῆς λόγων, μαρτυρείοις καὶ πρᾶξιμασι χρώμενον τῆς
φαινομένοις. κρᾶπτον μὲν γὰρ πάντας ἀνθρώποις. φαίνε-
σθαι σωμολογισῶντας τῶς ἐκδησομένοις. εἰ δὲ μὴ, ἴσπον
γέ ἴνα πάντως, ὁ πρὸς μεταβιβάζομενοι ποιήσασιν. ἔχει γὰρ
ἐκαστος οἰκίον ἢ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. ὅς ὢν ἀνγκάσιον διεκνύ-
ναι πῶς πρὸς αὐτῶν. ἐκ γὰρ τῆς ἀληθείας λεγομένων οὐ σα-
φὲς δὲ περὶ οὐσιν ἔσται καὶ τὸ ἄφωδς, μεταλαμβάνουσιν αἰ-
2 τὰ γνωριμώτατα τῆς εἰσόδου τῶν λέγεσθαι συγκεχυμένης.
διαφύρουσι δὲ οἱ λόγοι πρὸς ἐκείνην μέθοδον οἵ τε φιλοσό-
φως λεγόμενοι καὶ μὴ φιλοσόφως. διότι καὶ τῆς κλι-
κῶν οὐ γὰρ νομίζειν πρὸς ὅσον εἶναι τὴν τοιαύτην θεωρίαν,
διῆς οὐ μόνον τὸ τί φανερὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ δὲ τί. φιλοσό-
φον γὰρ τὸ τοιοῦτον πρὸς ἐκείνην μέθοδον. λέγει μὲν τοιοῦ-
τ' πολλῆς οὐλαβείας. εἰσι γὰρ πινύς, οἱ δὲ τὸ δοκεῖν φιλο-
σόφου εἶναι τὸ μηδὲν εἰ μηδὲν λέγειν, ἀλλὰ μετὰ ῥόπου κλι-
3 λείως λανθάνουσι λίγοντες ἀλλοτρίους λόγους τῆς περὶ γ-
ματείας καὶ κενούς. ἔστι δὲ ποιοῦσιν ὅτι μὲν δι' ἀγνοίαν,
ὅτι δὲ δι' ἀλαζονείαν. ὑφ' ὧν ἀλίσκεσθαι συμβαίνει καὶ τῶν ἐμ-
πείρους διωαμένους πρὸς τὴν ἑποῦ τῶν τῆς μὴτ' ἔχοντων
μήτε διωαμένων διάνοιαν ἀρχιτεκτονικῶ ἢ περικτυκῶ.
» πάχοι δὲ ἔστι δι' ἀπαιδυσίαν. ἀπαιδυσία γὰρ ἐστὶ πρὸς
» ἐκαστον περὶ γμα, τὸ μὴ δύνασθαι κρίνειν τοῖς τε οἰκείους
» λόγοις τῶ περὶ γματος, καὶ τοῖς ἀλλοτρίους. καλῶς δὲ ἔχει
4 καὶ τὸ χρεῖς κρίνειν, τὸν τῆς αἰτίας λόγον καὶ τὸ διεκνύ-

μενον, διὰ τε τὸ ῥηθὲν ἀρπύως, ὅτι προσέχειν οὐ δεῖ πάντας τοὺς
 θεῖς τῆς λόγων, ἀλλὰ πολλὰς μάλλον τοῖς φαινομένοις. νῦν
 δὲ ὁ πόταν λῦειν μὴ ἔχουσιν, ἀναγκάζονται πισθύνειν τοῖς εἰρημέ-
 νοις. καὶ διότι πολλὰς ἐμὲν ἀπὸ τῆς λόγων δεδιχθαι δο-
 κούσιν, ἀλλ' ἄλλες μὲν ὄντιν. οὐ μὲν γὰρ θεῶν τῶν αἰτίων, δι' ὧν
 φησὶν ὁ λόγος. ἐστὶ γὰρ θεῶν φθούριον ἀλλ' ἄλλες δεδιχθαι. δεδιχθαι δὲ
 ἐν τῇ αἰαλυντικῇ. περὶ τοῖς μαθηματικῶν δὲ καὶ τῶν τῶν, λέγει
 μεν ἀρξάμενοι πρώτον ἀπὸ τῆς πρώτων ὡς πρὸς εἰρημέ-
 » σαφὲς λεγομένων, καὶ τῶν τε ἀπὸ τῆς σαφὲς οὐδὲν τίς ὄντιν ἢ οὐ-
 » δαιμνία. ὁμοιοῦται δὲ μίξις εἶναι καὶ ἀείρον τῶν τῆς
 » ἀγαθῶν τῶν αἰθρῶν πίνων. αἰθρῶν πίνων δὲ λέγουμεν, ὅτι τάχ' αὖ-
 εἶν καὶ βελτίονος ἑνὸς ἄλλου τῆς ὄντων οὐδαιμνία. οἱ θεοὶ.
 τῆς μὲν γὰρ ἄλλων ζώων ὅτε χεῖρον τῶν φύσιν τῆς αἰθρῶν πίνων
 ὄντιν, οὐδὲν κρινῶν τῶν τῆς περὶ σφαιρῆας. οὐ γὰρ ὄντιν οὐ-
 δαιμνίων ἢ πᾶσιν οὐδὲ ὄντιν. οὐδὲ ἰχθύς. οὐδὲ ἄλλο τῆς ὄντων οὐ-
 δέν, ὅ μὴ καὶ τῶν ἐπὶ πᾶσι μίαν ἐν τῇ φύσει μετέχει θεοῦ π-
 νός. ἀλλὰ καὶ ἄλλων πᾶσι τῶν ἀγαθῶν μετοχὴν ἐμὲν βέλ-
 τιον ἢ, ἐδὲ χεῖρον αὐτῆς. ἀλλ' ὅτι τῶν τῶν ἐχει τὸν τῶν, ὅτε
 ρον ἐπισκεπτόν. νῦν δὲ λέγουμεν, ὅτι τῆς ἀγαθῶν τὰ μὲν ὄντιν
 αἰθρῶν πᾶσι περὶ τὰ. τὰ δὲ οὐ περὶ τὰ. τῶν δὲ λέγουμεν οὐτῶν,
 διότι αὖτε τῆς ὄντων οὐδὲν μετέχει κινήσεως, ὡς τ' οὐδὲ τῆς
 ἀγαθῶν. καὶ ταῦτ' ὅπως ἀείρον τῶν φύσιν ὄντιν. αὖτε δὲ περ-
 κτὰ μὲν. ἀλλὰ περὶ τὰ κρείττοσιν ἡμῶν. ἐπεὶ δὲ διχῶς λέ-
 γεται ἐπερὶ τὸν. καὶ γὰρ ὅντιν ἐνέειν περὶ τὸν καὶ ἄλλων
 ἐνέειν μετέχει περὶ τῶν, οἱ καὶ τῶν ὑγίαν καὶ τὸν πολούρν
 πᾶσι μὲν τῶν περὶ τῶν, καὶ τὰ τῶν περὶ τὸν καὶ ἄλλων
 γινῆναι καὶ τὰ χρηματιστικὰ, δεδιχθαι ὅτι καὶ τῶν οὐδαιμνίων
 τῆς αἰθρῶν πᾶσι περὶ τῶν ἀείρον θεοῦ. σκεπτόν τῶν, πᾶσι τὸ
 ἀείρον καὶ λέγεται περὶ τῶν. αὖτε δὲ μάλιστα φαίνεται δε-
 » ξαις εἶναι τῶν. φασι γὰρ ἀείρον μὲν εἶναι πάντων αὐτῶν ἐπὶ ἀγα-
 » θόν. αὐτῶν δὲ εἶναι τὸ ἀγαθόν, ὅ ὑπάρχει, τὸ τε πρῶτον εἶναι τῶν
 » ἀγαθῶν καὶ τῶν αἰτίων τῆς πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῶν ἀγαθῶν εἶναι.

τῶν

τῶν δὲ δι' ὑπάρχει ἀμφοτέρω τῇ ἰδίᾳ τῷ ἀγαθῷ. λέγω δὲ ἀμ-
 φοτέρω. τὸ, τε πρῶτον τῷ ἀγαθῷ, καὶ εἰς τοῖς ἄλλοις αἰτίου
 ἀγαθοῖς, τῇ πρὸς τὴν ἀγαθὴν εἶ. μάλιστα τε γὰρ τὰ ἀγαθὰ
 λέγεσθαι κατ' ἐκείνης ἀληθείας. καὶ τὰ μετὰ τὴν γὰρ καὶ ὁμοίω-
 τα ἄλλα ἀγαθὰ ἐκείνης εἶ, καὶ πρῶτον τῷ ἀγαθῷ. αἰαιρεμέ-
 νου γὰρ τὸ μετεχλέον αἰαιρεσθῆναι καὶ τὰ μετέχοντα τ' ἰδίᾳς,
 ἀλλ' ἔτι καὶ τῷ μετέχειν ἐκείνης. εἰ δὲ πρῶτον εἴχον τὸν
 1 ἔχον πρὸς τὸν ὅσον. ὥστε εἶναι αὐτὸς ἀγαθὸν τῷ ἰδίᾳ τῷ
 ἀγαθῷ. καὶ γὰρ χωριστὴν εἶναι τῷ μετεχόντων ὡς πρὸς καὶ τὰς ἄλ-
 λας ἰδέας. ἐπὶ μὲν οὖν τὸ διασκοπεῖν πρὸς τῶν τῆς δόξης
 ἐπιδόσθαι τε διατρίβειν καὶ τὰ πολλὰ λογικῶς τῶν ἀνέγκης.
 οἱ γὰρ ἅμα αἰαιρετικοί τε καὶ κρινοὶ λόγῳ κατ' οὐδεμίαν εἰσὶν
 ἄλλω ἐπιστήμῃ. εἰ δὲ λέγεται τὸ μὲν εἶπεν πρὸς αὐτῶν, λέγω
 μὲν ὅτι πρῶτον μὲν εἶναι ἰδέαι μὴ μόνον ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ ἄλ-
 λου οὐ, λέγειται λογικῶς καὶ κενῶς. ἐπίσκεπται ἡ πολλοῖς πε-
 2 ρὶ αὐτῆς ἔπειτα καὶ ἐν τοῖς ἐξωτέρω τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς κα-
 τὰ φιλοσοφίαν. εἶπεν εἰ καὶ ὅτι μάλιστα εἰσὶν αἱ ἰδέαι, καὶ ἀγα-
 θοῦ ἰδέα, μή τ' οὐδὲ χρήσιμος πρὸς ζωὴν ἀγαθὴν, οὐδὲ
 πρὸς τὰς περὶ τῆς. πολλὰ γὰρ λέγειται καὶ ἰσαχῶς τῷ ὄντι
 ἀγαθῷ. τὸ, τε πρῶτον ὡς πρὸς αὐτῷ ἄλλοις διήρηται σημαίνει, εἰ μὲν,
 τί εἶ. εἰ δὲ, πρὶόν. εἰ δὲ, πρὸν. τὸ δὲ, πέτε. καὶ πρὸς τοῖς τὸ
 μὲν, ἐν τῷ κινεῖσθαι. τὸ δὲ ἐν τῷ κινεῖσθαι καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐκείνῃ
 τῷ πῶς ὅτι τῶν. ἐν οὐσίᾳ μὲν ὁ νοῦς καὶ ὁ θεός. ἐν δὲ τῷ
 3 ποιῶ, εἰ δὲ δίκαιον. ἐν δὲ ὅτι πρὸς, εἰ μὲν οὖν. ἐν δὲ τῷ πότε, ὁ και-
 ρός. εἰ δὲ διδάσκον καὶ εἰ διδασκόμενον πρὸς κίνησιν. ὡς πρὸς ἔν
 οὐδὲ εἰ ὅτι εἰ πρὸς τὰ ἐρημνῆα, οὕτως οὐδὲ εἰ ἀγαθόν. οὐ-
 δὲ ἀδίστημι μία οὐτε τὸ ὄντος οὐτε τῷ ἀγαθῷ. ἀλλ' οὐδὲ τὰ
 ὁμοιοπαρῶς λεγόμενα ἀγαθὰ, μᾶς ὅτι θεωρεῖται. οἷον τὸν
 καιρὸν ἢ τὸ μέλιον. ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἐπὶ τὸν καιρὸν θεωρεῖται. καὶ ἐπὶ τῷ
 ἐπὶ τὸν μέλιον. οἷον πρὸς τῷ μὲν τὸν καιρὸν καὶ τὸ μέλιον,
 ἰατρικὴ καὶ γυμναστική. πρὸς δὲ τῷ πολέμικῳ περὶ τῶν, στρα-
 4 τηγία. καὶ οὕτως ἐπὶ τῷ πρὸς ἐπὶ τῷ περὶ τῶν. ὥστε ὁλοῦ αὐ-
 Arist. Eth. End. lib. I. FF

τό γε δ' ἀγαθὸν θεωρήσαι μᾶς. ἐπὶ αὐτοῖς ὑπάρχει δὲ πρὸς
 τὸν καὶ ὕδρον, οὐκ ἔστι κοινόν τι πρὸς αὐτὸ καὶ ὅτι χωρι-
 ζόν. εἴη γὰρ αὐτὸ πρὸς τὸν πρῶτον πρὸς τὸν. πρὸς τὸν γὰρ δὲ κοινόν
 καὶ χωρίζον, δὲ δ' ἀναμενόμενός τῃ κοινῇ ἀναμενόμενός δὲ πρὸς
 τὸν. οἷον εἰς διπλασίον πρῶτον τῆς πλῆθους, οὐκ ἐνδέ-
 χεται δὲ πλῆθος κοινὴν κατηγερούμενον εἶναι χωρίζον.
 ἔστι γὰρ τῆς διπλασίας πρὸς τὸν, εἰ συμβαίνει δὲ κοινόν εἶναι
 πλὴν ἰδέαν. οἷον εἰ χωρίζον ποιήσειέ τι δὲ κοινόν. εἰ γὰρ ὅτι δικαιο-
 σωμήν ἀγαθόν. καὶ ἡ ἀνδρεία. ἐπὶ τίνων φασὶν αὐτὸ πρὸς ἀγαθόν. 1
 δὲ αὐτὸ πρὸς τὸν πρὸς τὸν λόγον τὸν κοινόν. ὅτι δὲ, πῶς
 αὐτὸ πλὴν ὅτι αἰδίων καὶ χωρίζον. ἀλλ' οὐδὲν μάλλον λυ-
 κὸν δὲ πλῆθος ἢ μέγεθος λυκόν, ἢ μίαν ἢ μέραν. ὥστε οὐδὲ δὴ
 δὲ κοινόν ἀγαθόν ταυτὸ τῇ ιδέᾳ. πᾶσι γὰρ ὑπάρχει κοινόν. ἀλλὰ
 πάλιν δὲ καὶ δείκνυον, πῶς νῦν δείκνυσιν τὸ ἀγαθόν αὐτὸ. νῦν
 μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὁμολογουμένης ἔχειν δὲ ἀγαθόν, ὅτι ἐκείνων τὰ
 ὁμολογουμένα εἶναι ἀγαθὰ δείκνυσιν. ὅτι ἀριθμῶν ὅτι ἡ 2
 δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγίεια ἀγαθόν. τάξεις γὰρ καὶ ἀριθμοί. ὥς
 τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσι πρὸς ἀγαθόν ὑπάρχον, δὲ δὲ εἶναι
 δὲ αὐτὸ ἀγαθόν. Αἰεὶ δὲ ἐκ τῆς ὁμολογουμένης, οἷον ὑγίειας,
 ἰσχύος, σωφροσύνης. ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις μάλλον τὸ κα-
 λόν. πάντα γὰρ τὰδε τάξεις καὶ ἡρεμίας. εἰ γὰρ ἐκείνα μάλ-
 λον. ἐκείνοις γὰρ ὑπάρχει αὐτὰ μάλλον. πρὸς ἀεὶ δὲ καὶ ἡ
 ἀπόδειξις, ὅτι δὲ αὐτὸ ἀγαθόν, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ ἐπὶ ἐνταῦθα. οὐ-
 τε γὰρ ὥς ἐπὶ ἐνταῦθα, λέγονται φανερῶς. ἀλλὰ λίαν ἀπλῶς 3
 τὸτε φασὶ καὶ ὁρίεσθαι εἶναι. πῶς αὐτὸς ἑαυτοῦ λαβεῖν αὐτὸς ζῶν
 μὴ ὑπάρχει. Αἰεὶ δὲ πρὸς τὸν πρῶτον πρῶτον. καὶ μὴ
 » ἀξιοῦν μὴδὲν ἀλόγως, ἀλλὰ καὶ μετὰ λόγου πισδεῖσθαι οὐκ ἔστιν.
 » τὸ, πῶς φαίνεται πάντα τὰ ὄντα ἐπὶ εἶναι ἐνός ἑνός ἀγαθοῦ, δὲ
 » ἀληθείας. ἐκαστον γὰρ ἰδίου ἀγαθοῦ ὁρίζεται. ὁφθαλμὸς ὄν-
 ρος. σῶμα ὑγίειας. οὕτως ἄλλου. ὅτι μὲν ἔν οὐκ ἔστιν αὐτὸ πρὸς
 ἀγαθόν, ἔχει ἀπείραστος. καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὸ πρὸς
 ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίου ἀγαθοῦ. ὥς πρὸς καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷον γυμ- 4

ναστικῇ οὐκ ἐστὶν. ἐπὶ καὶ τῷ λόγῳ γεγενημένον. ἢ γὰρ οὐδε-
μὴ χρῆσιμον αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ εἶδος, ἢ πάσαις ὁμοίως. ἐπὶ
οὐ περακτόν. ὁμοίως δ' οὐδὲ τὸ κρινόν ἀγαθόν, οὐτε αὐτὸ ἀγα-
θόν ἐστι. καὶ ἂν μικρῷ ὑπάρξῃ ἀγαθῷ, οὐτε περακτόν. οὐ γὰρ
ὅπως ὑπάρξῃ τὸ ὅτι οὐκ ὑπάρχον, ἰατρικὴ περαγματενέται.
ἀλλ' ὅπως ὑγίεια. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐκείνη.
ἀλλὰ περακτὸς τὸ ἀγαθόν. καὶ ἐστὶ περακτὸν καλόν. καὶ τὸ μὲν

1 περακτόν. τὸ δ' οὐ περακτόν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἀγαθόν, τὸ οὐκ ἐστὶν.
οὐκ ἐστὶ δὲ τὸ ἐν τοῖς ἀκινήτοις φανερὸν. ὅτι οὐδὲ ἡ ἰδέα τῶν ἀ-
γαθῶν ἐξυμμενομένη αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ ἐστίν, οὐτε τὸ κρινόν. τὸ μὲν
γὰρ ἀκίνητον καὶ οὐ περακτόν. τὸ δὲ κινητὸν μὲν, ἀλλ' οὐ περα-
κτόν. τὸ δ' οὐκ ἐστὶν ὡς τέλος ἀρετῶν καὶ αἵτιον τῆς ὑφ' αὐ-
τό. καὶ πρῶτον πάντων. ὡς τε τοῦτων αὐτὴ εἴη αὐτῷ ἀγαθόν τὸ
τέλος τῆς ἀνθρώπου περακτῶν. ὅτε δ' ἐστὶ τὸ ἄπο πῶς κυρία

2 πασῶν. αὐτὴ δ' ἐστὶ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ καὶ φρόνησις. δια-
φορῶν δὲ αὐτῶν αἱ εἴσεις πρὸς τὰς ἄλλας, τῷ τοιαύτῳ εἶναι.
πρὸς δ' ἄλλήλους ἐπὶ διαφορῶν σιν, ὅσον λεκτέον. ὅτι δ' αἵ-
τιον τὸ τέλος τοῖς ὑφ' αὐτό, δηλαδὴ ἡ διδασκαλία. ὁρυσάμενοι
γὰρ τὸ τέλος, τὰλλα διεκινύουσιν, ὅτι ἐκείνων αὐτῶν ἀγαθόν.
αἵτιον γὰρ τὸ οὐκ ἐστὶν. οἱ ἐπειδὴ τὸ ὑγιαίνειν τοῦ ἀνθρώπου τὸ
δε εἶναι τὸ συμφέρον πρὸς αὐτήν. τὸ δ' ὑγιαίνειν τῆς ὑγίειας
αἵτιον ὡς κινῆσαι. καὶ τότε τὸ ἄλλου τὸ ἀγαθόν εἶναι πῶς ὑγι-
εας. ἐπὶ οὐδὲ διεκινύουσιν οὐθ' ὅτι ἀγαθόν ἡ ὑγίεια, ἀλλ' ἡ σφ-

3 υῖος ἡ καὶ μὴ ἰατρὸς. οὐτοὶ γὰρ τοῖς ἀλλοδαποῖς λόγους
σφωδρῶνται. ὡς πρὸς οὐ δ' ἄλλων ἀρχὴν ἐδεμίαν.

τὸ δ' ὡς τέλος ἀγαθόν ἀνθρώπου, καὶ τὸ

ὕδρον τῆς περακτῶν, σκεπτόμενον ποσῶς

χωρὶς τὸ ἀρετῶν πάντων, ἐπειδὴ

ὅτε ἀρετῶν, μετὰ τῶν

ἄλλων λαβοῦ-

σιν ἀρχήν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Α'.

ΕΤΑ' δὲ τῶν ἄλλων λαβοῦσιν ἀρ-
χὴν πρὸς τὴν ἐκτελέωσιν λεκτέον. πάν-
τα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἢ ἐκτὸς ἢ ἐν ψυχῇ. καὶ
τῶν αἰρετώδεα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ
κατὰ πόρ διαιρούμεθα καὶ ἐν τοῖς ὅμοι-
οις λόγους. φρόνησις γὰρ καὶ ἀρε-
τὴ καὶ ἡδονὴ ἐν ψυχῇ, ὧν ἑκάστη πάν-
τα τέλος εἶναι δοκεῖ πασι. τῆς δὲ ἐν ψυχῇ, τὰ μὲν ἕξεις ἢ δυ-
νάμεις εἰσὶ. τὰ δὲ ἐν ὁρμαῖς καὶ κινήσει. τῶν δὲ οὕτως ὡς
» κείδω. καὶ πρὸς ἀρετῆς ὅτι ὅστις ἢ βελτίστη διάθεσις, ἢ ἕξις ἢ
» δυνάμεις ἐκείνων, ὅσων ὅστις χρῆσις ἢ ὁρμὴ. δὴ λανθάνει ἐκ τῆς
ἐπαγωγῆς. ὡς πάντων γὰρ οὕτω τίθεμεν οἰονίματιον ἀρετῆς
ὅτι καὶ ὁρμὴν καὶ χρῆσιν. καὶ ἡ βελτίστη ἕξις τῆς ἰματίας ἀρε-
τῆς ὅστις. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς πλοίου καὶ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων.
ὥς τε καὶ ψυχῆς. ἐστὶ γὰρ καὶ ὁρμὴ ἀντὶ τῆς. καὶ τῆς βελτίονος
δὲ ἕως ἔστω βέλτιον τὸ ὁρμὴν. καὶ ὡς ἐχρυσίναι ἕξις πρὸς
ἀλλήλας, οὕτω καὶ τὰ ὁρμὰ καὶ ἀπ' αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας
ἔχεται. καὶ τέλος ἐκείνου τὸ ὁρμὴν. φανερὸν γίνωσκον αὐτῶν,
ὅτι βέλτιον τὸ ὁρμὴν τῆς ἕως. τὸ γὰρ τέλος, ἀρετὴν ὡς τέλος.
ὑποκρίνεται γὰρ τέλος τὸ βέλτιον καὶ τὸ ἕλκον, οὐ μὲν ταῦτα
λα πάντα. ὅτι μὲν γίνωσκον τὸ ὁρμὴν βέλτιον τῆς ἕως καὶ τῆς
διαθέσεως, δὴ λανθάνει. ἀλλὰ τὸ ὁρμὴν λέγεται διχῶς. τῆς μὲν γὰρ
ὅστις ἐκείνου καὶ ὁρμὴν πρὸς τὴν χρῆσιν. οἷον οἰκοδομικῆς οἰκίας,
ἀλλ' οὐκ οἰκοδομικῆς. καὶ ἰατρικῆς ὑγίειας. ἀλλ' οὐκ ὑγίειας,
οὐδ' ἰατρικῆς. τῆς δὲ χρῆσις ὁρμὴν. οἷον ὁρμὴν ὁρμῆς καὶ μα-
θηματικῆς ὡδιστήμης θεωρίας. ὡς τ' ἀνάγκη ὡς ὁρμὴν ἢ χρῆσιν,
τὴν χρῆσιν βελτίον, εἶναι τῆς ἕως. τῶν δὲ ὁρμῶν τὸν ὁρ-
μὴν διωρισμένων, λέγεται ὅτι τὸ ὁρμὴν τῆς πρὸς γένεσιν καὶ 4

τῆς ἀρετῆς ἀλλ' οὐχ ὡπαύτως. οἷον σκυτοβρυκῆς καὶ σκυ-
 τεύατος ὑπὸ δῆμα. εἰδήτις δὲ ἀρετῇ σκυλικῆς καὶ σπονδαίου
 σκυτέως, τὸ δῖον δὲ σπονδαίου ὑπὸ δῆμα. τὸν αὐτὸν δὲ τῶ-
 πον καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων. ὅτι ἔστω ψυχῆς δῖον, τὸ ἐλῶ ποιῆν.
 τὸ δὲ χρῆσις καὶ ἐργήχριστος. ὅ γὰρ ὕπνος ἀργία καὶ ἡσυχία.
 ὥστ' ἐπεὶ τὸ δῖον ἀνάγκη καὶ ταῦτό ἐστὶ τῆς ψυχῆς,
 καὶ τῆς ἀρετῆς δῖον αὐτῇ, ζωὴ σπονδαία. τοῦτ' ἀρ-
 1 δὲ τὸ πλεόν ἄρα θον, ὅτι καὶ ὡς ἡ δὲ δαιμονία. δῆλον δὲ ἐκ-
 τῆς ὑποκειμένων. ὡς μὲν γὰρ ἡ δὲ δαιμονία, τὸ ἀρετῶν. τὰ
 δὲ τέλη καὶ ψυχῆ καὶ τὰ ἀρετῶν τῆς ἀρετῶν, αὐτὴ δὲ ἡ ἐξίς
 ἡ ἐνδρεία. ἐπεὶ βέλπον ἡ ἐνδρεία τῆς διαθήσεως. καὶ τῆς
 βελτίστης ἐξίως ἡ βελτίστη ἐνδρεία. ἡ δ' ἀρετὴ βελτίστη ἐξίς.
 καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἐνδρεία ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν εἶναι. ὡς
 δὲ καὶ ἡ δὲ δαιμονία, τὸ ἀρετῶν. ἔστιν ἄρα ἡ δὲ δαιμονία,
 ψυχῆς ἀρετῆς ἐνδρεία. ἐπεὶ δὲ ὡς ἡ δὲ δαιμονία τέλειον-
 2 π, καὶ ἔστι ζωὴ καὶ τελεία καὶ ἀτελής, καὶ ἀρετῇ ὡπαύ-
 τως. ἡ μὲν γὰρ ὅλη. ἡ δὲ, μέρος. ἡ δὲ τῆς ἀτελῶν ἐνδρεία
 ἀτελής, εἴη αὖ. δὲ δαιμονία ζωῆς τελείας ἐνδρεία
 καὶ ἀρετῶν τελείων. ὅτι δὲ τὸ γένος καὶ τὸν ὅρον αὐτῆς
 λέγει μὲν καλῶς, μαρτυρεῖ τὰ δὲ καὶ τὰ πᾶσι καὶ μὴν. τὸ, τὸ
 γὰρ ὅτι περὶ τὴν καὶ τὸ δὲ ἐλῶ τὸ αὐτὸ τῶ δὲ δαιμονίῳ. ὡς
 ἐκαστον χρῆσις δὲ καὶ ἐνδρεία. καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ περὶ τὴν. καὶ
 γὰρ ἡ περὶ τὴν χρῆσις δὲ. ὅ μὲν γὰρ χαλκὸς καὶ χαλ-
 3 νόν. χρῆσις δὲ οἰκονομία. καὶ τὸ μὴ τε μίαν ἡμέραν εἶναι δὲ-
 δαιμονία μὴ τε πᾶσι καὶ μὴ ἡλικίαν πᾶσι. διὸ καὶ τὸ σόλως
 νος ἔχει κακῶς τὸ μὴ ζῶν τ' δὲ δαιμονίῳ, ἀλλ' ὅταν λάβῃ
 τέλος. οὐδὲν γὰρ ἀτελής δὲ δαιμονία. οὐ γὰρ ὅλην. ἐπὶ δὲ οἱ
 ἐπανοί τῆς ἀρετῆς δὲ τὰ δῖα καὶ τὰ ἐγκόμια τῆς δῖων.
 καὶ σεφανοῦνται οἱ νικῶντες. ἀλλ' οὐχ οἱ δαιμονίῳ νικῶν,
 μὴ νικῶντες δὲ, καὶ τὸ κρίνειν ἐκ τῆς δῖων, ὅπως τις δῖον.
 ἐπὶ, δὲ πᾶσι ἡ δὲ δαιμονία οὐκ ἐπανοίται. ὅτι δὲ τῶν τῶν
 4 λα. ἡ τῶν εἰς τῶν τῶν ἀναφ' ὁρᾶται, ἡ τῶν μέρων εἶναι αὐτῆς.

διὸ ἐτόρον βυδαμνισμός· καὶ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. τὸ
 μὲν γὰρ ἐγκώμιον λόγος τῷ κατ'ἐκαστον ὄντι. ὁ δ' ἔπαι-
 νος, τοιοῦτον εἶναι κατόλου. ὁ δ' ἐβυδαμνισμός τέλος,
 καὶ τὸ ἀπρὸς μὲν δι' ἐνίοτε δὴ λαν ἐκ τῶν. διὰ τί ποτ'
 οὐδὲν βελτίονος οἱ ἀπονδαῖοι τῆς φαύλων τὸ ἡμῖν τῷ βίῳ.
 ὅμοιοι γὰρ καὶ διδόντες πάντες. αἶπον δ' ὅτι ἀρχία ψυ-
 χῆς ὁ ὕπνος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὁρῇ. διὸ καὶ ἄλλο εἶπ' ἄριον
 ἐστὶ ψυχῆς οἷον τὸ θρεπτικόν, ἢ τῷ αὐτοῦ ἀρετῇ, οὐκ ἐστὶ μέρος
 τῆς ὅλης ἀρετῆς. ὥς ποτ' οὐδ' ἡ τῷ σώματος. ἐν τῷ ὕπνῳ
 γὰρ μᾶλλον ἐν ὁρῇ τὸ θρεπτικόν. τὸ δ' αἰσθητικόν καὶ ὁρε-
 κτικόν, ἀπελθὲν ἐν τῷ ὕπνῳ. ὅσον δὲ τῷ μὴ κινεῖσθαι μετέ-
 χροισί, καὶ αἱ φαντασίαι βελτίονος αἱ τῆς ἀπονδαίων. ἐὰν
 μὴ διὰ νόσον ἢ πῆρσιν. μετὰ τῷ πῶς ποτ' ἐν ψυχῇ θεωρη-
 τίον. ἢ γὰρ ἀρετῇ ψυχῆς οὐ κατὰ συμβεβηκός. ἐπεὶ δ' αἰ-
 θρωπίνῳ ἀρετῇ ζητῶμεν, ἡποκείδω δύο μέρη ψυχῆς
 τὰ λόγου μετέχοντα. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον μετέχειν λό-
 γου ἅμφω. ἀλλὰ τὸ μὲν, τῷ ἰδιότατ' ἐν. τὸ δὲ, τῷ πείθε-
 σθαι, καὶ ἀκύνειν πεφυκέναι. εἰδὲ π' ἐστὶν ἐτόρως ἄλλορον,
 ἀφείδω τῷ τὸ μέρος. διαφέρει δ' οὐδὲν, οὐτ' εἰ μεριστῇ
 ἢ ψυχῇ, οὐτ' εἰ ἀμερῇς. ἔχει μὲν τι δυνάμεις διαφορῶν καὶ
 τὰς εἰρημύνας. ὥς ποτ' ἐν τῷ καμπύλῳ τὸ κατὰ λαν καὶ τὸ
 κυρτὸν ἀδιαχώριστον. καὶ τὸ οὐδὲν καὶ τὸ λαντικόν. καίτοι
 τὸ οὐδὲν οὐ λαντικόν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός. καὶ οὐσία τῷ
 αὐτοῦ. ἀφῆρηται δὲ, καὶ εἶπ' ἄλλο ἐστὶ μέρος ψυχῆς, οἷον τὸ
 φρονητικόν. αἰθρωπίνης δὲ ψυχῆς τὰ εἰρημύνα μέρη ἰδία. διὸ
 οὐδ' αἱ ἀρεταὶ αἱ τῷ θρεπτικῷ καὶ ὁρεκτικῷ αἰθρωπύ. διὰ
 γὰρ εἰ ἢ αἰθρωπύς, λογισμὸν ἐνεῖναι καὶ ἀρχὴν καὶ περᾶν.
 ἀρχὴ δ' ὁ λογισμὸς οὐ λογισμοῦ, ἀλλ' ὁρεξέως καὶ παθη-
 μάτων. ἀνάγκη ἀρὰ ταῦτ' ἔχειν τὰ μέρη. καὶ ὥς ποτ' ἢ δι-
 ξία σύγκειται ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἀρετῶν, οὐτῶ καὶ ἡ τῆς
 ψυχῆς ἀρετῇ, ἢ τέλος. ἀρετῆς δὲ εἶδη δύο. ἡ μὲν, ἡ θηκῇ.
 ἡ δὲ, διανοητικῇ. ἐπαινοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τῶν δικαίων, ἀλλὰ

καὶ οὗτοι συνεισφέρουσιν καὶ οὗτοι ὁφείλουσι. ἐπαινετὸν γὰρ ὑπέκειτο ἡ ἀ-
ρετὴ ἢ τὸ ὁρᾶν. ταῦτα δ' οὐκ ἐν ὁρᾷ. ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶς ἐν ὁρ-
ραι. ἐπεὶ δ' αἱ διανοητικαὶ μετὰ λόγον, αἱ μὲν τοιαῦτα τῶν
λόγων ἔχουσιν, ὁ αὐτοπαυκὸν ὅτι τῆς ψυχῆς, ἡ λόγον ἔχει. αἱ
δὲ ἡθικαὶ τῶν ἀλόγων μὲν, ἀκροαυοθητικαὶ δὲ καὶ τῶν φύσιν
τῶν λέγοντι, οὐ γὰρ λήρμεν ποῖός τις τὸ ἡθος, ὅτι σοφὸς ἢ
δεινός. ἀλλ' ὅτι περὶ τὸς ἡθικούς. μετὰ ταῦτα σκεπτόμενοι πρῶ-
τον πρὸς ἀρετῆς ἡθικῆς τί ἐστι, καὶ ποῖα μέρη αὐτῆς. εἰς
ταῦτα γὰρ αἰσθάνεται καὶ γίνεταί διαίτην. δεῖ δὲ ζητεῖν ὥς ποῶς
ἐν τοῖς ἄλλοις ἔχοντες ἐζητοῦσι πάντες. ὥστε δεῖ δὲ τῶν
ἀληθῶς μὲν λεγόμενων οὐ σαφῶς δέ, πειράσθαι λαβεῖν καὶ
τὸ ἀληθῶς καὶ σαφῶς. νῦν γὰρ ὁμοίως ἐχόμεν ὥς ποῶς αὐτῶν
καὶ ὕμνισαν. ὅτι ἡ ἀρετὴ διαίτησις τῶν σώματος. καὶ κρείστος
ὁ ἐν τῇ αἰσθητῇ μελάντατος. τί μὲν γὰρ ἐκείνους τῶν οὐρανίων, οὐκ
ἴσμεν, πρὸς μὲν τοῖς τοῖς εἰδέναι τί ἐκείνους αὐτῆς περὶ ὁρ-
2. ρον τὸ οὕτως ἔχειν. ἔσπουκέτω δὲ πρῶτον ἡ βελτίστη διαίτη-
σις ἔσπουκέτω βελτίστην γίνεσθαι, καὶ περὶ τῆς αἰσθητῆς πε-
ρὶ ἐκείνου ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἀρετῆς. οἷον πόνοι τε αἰσθητῶν καὶ
τρυφή, ἀπ' ὧν γίνεταί δυνεία. καὶ ἀπὸ τῆς δυνείας ποιοῦσιν
ἀρετῆς. ἐπὶ ταῦτα διαίτησιν, ἔσπουκέτω αὐτῶς γίνεσθαι καὶ
φθίρεσθαι πῶς περὶ σφοδρόμενων. ὥς ποῶς ὕμνισαν ἔσπουκέτω
3. τρυφῆς καὶ πόνων καὶ ὥρας. ταῦτα δὲ δὴλα ἐκ τῆς ἐπαγω-
γῆς. καὶ ἡ ἀρετὴ ἀπὸ τῆς βιαιότητος διαίτησις ὅτιν, ἡ γίνεταί τε
ἔσπουκέτω ἀρετῶν πρὸς ψυχὴν κινήσων. καὶ ἀπὸ τῆς περὶ τῆς
ταῖς ἀρετῆς τῆς ψυχῆς ὁρᾷ καὶ πᾶσι. καὶ ἔσπουκέτω αὐ-
τῶς πῶς μὲν γίνεταί, πῶς δὲ φθίρεται. περὶ ταῦτα ἡ χρῆ-
σις αὐτῆς ὑφ' ὧν καὶ αὐξάνεται καὶ φθίρεται, περὶ αὐτῆς βελ-
» τισα διατίθεται. σημεῖον δ' ὅτι πρὸς ἡδονὰς καὶ λυπηρὰ καὶ
» ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία. αἱ γὰρ καλὰς ἰαβεῖαι οὐσαι καὶ γι-
» νόμεναι δὲ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων δὲ τῶν
» των εἰσὶν. ὅτι μὲν τῶν ἡθικῶν ἀρετῆς πρὸς ἡδονὰς καὶ λυ-
4. πηρὰ ὅτι, δὴλον. ἐπεὶ δὲ ὅτι τὸ ἡθος ὥς ποῶς καὶ τὸ ὄνομα σὴ

μόνει, ὅτι ἄρ' ἔτι οὐκ ἔχει τὴν ἐπίδοσιν. ἐδίδετο δὲ τὸ ὑπ' ἀ-
 παγωγῆς μὴ ἐμφύτου τῷ πλάκῳ κινεῖσθαι πῶς, οὕτως ἦδη τὸ
 ἐνδρῆπικόν, ὃ ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐχ ὁρώμεν. οὐδὲ γὰρ αὖ μν-
 εαίμης εἰρήνης ἀνὰ τὸν λίκον, οὐδέ ποτε κινήσει ἑαυτὸ μὴ εἶα.
 διὸ ἔστω ἡ θοὴ τοῦ ψυχῆς καὶ τῆς ἐπιτακτικῆς λόγον. δυνάμει
 δ' ἄνευ λαοῦ τὴν ποιότης. λεκτικόν δὲ καὶ τῆς ψυχῆς ποῖα
 ἅπ' αὐτῇ. ἔσαι δὲ καὶ τὰς δυνάμεις τῆς παθημάτων,
 καὶ ὅς ὡς παθητικοὶ λέγονται. καὶ καὶ τὰς ἐξείας πρὸς τὰ
 πάθη λέγονται ταῦτα τῷ πάθῃ πῶς, ἢ ἀπαθῆς εἶναι. μετὰ
 ταῦτα ἡ διαίρεσις ἐν τοῖς ἀπηλεγμένοις τῶν παθημάτων καὶ
 τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐξέων. λέγω δὲ πάθη μὲν τὰ τριῶν τα,
 θυμὸν, φόβον, αἰδῶ, ὡδὴ θυμῶν. ὅλως οἷς ἐπεὶ ὡς ὡδὴ τὸ
 πολὺ ἢ αἰδῶνικὴ ἡδονὴ ἢ λύπη καὶ αὐτὰ. καὶ καὶ μὲν ταῦτα
 οὐκ ἐστὶν ποιότης, ἀλλὰ πάθος. καὶ τὰς δυνάμεις, ποιότης.
 λέγω δὲ τὰς δυνάμεις, καὶ ὅς λέγονται καὶ τὰ πάθη οἱ ἐνδρ-
 ποῦτες. οἱ ὀργίλος, ἀνάληγος, ὀρώπικος, αἰσθητικὸς, αἰσθ-
 ασητός. ἐξείας δὲ εἰσιν, ὅσαι αὖ πάλιν εἰσι τῶν ταῦτα ἢ καὶ λόγον
 ὑπάρχειν, ἢ ἐναντίας. οἷον ἀνδρεία, σωφροσύνη, δειλία, ἀν-
 λασία. διωρεσμοῦ δὲ τῶν ληπτέων, ὅτι ἐν ἅπαντι σίω-
 χεῖ καὶ διωρετῶ ὅστιν ὑπόδοξιν καὶ ἐλλείψεις καὶ μέσσην. καὶ
 ταῦτα ἢ πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς ἑμᾶς. οἱ ἐν γυμναστικῇ, ἐν ἰατρικῇ.
 ἐν οἰκοδομικῇ. ἐν κυβερνητικῇ. καὶ ἐν οἱ ποιοῦν περὶ, καὶ
 ὡδὴ μόνικῇ, καὶ ἀνεπιστημονικῇ. καὶ τεχνικῇ καὶ ἀτέλει. ἢ
 μὲν γὰρ κινήσεις, σιωχεῖς. ἢ δὲ περὶ κινήσεις. ἐν πᾶσι δὲ ὁ μέ-
 σσην πρὸς ἑμᾶς βέλτερον ὡδὴ μὴ κελύει καὶ ὁ λόγος. παν-
 ταχοῦ δὲ ἑαυτὸ καὶ ποιεῖ τὴν βελτίστην εἶναι. καὶ ἑαυτὸ δὴ λον
 δὲ τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τῶν λόγων. τὰ γὰρ ἐναντία φέρει ἄλ-
 ληλα. τὰ δ' αὖρα καὶ ἀλλήλοις καὶ τῶν μέσσην ἐναντία. ὁ γὰρ
 μέσσην ἐκείνους πρὸς ἐκείνους ὅστιν. οἷον ἴσον τῶν μὲν ἐλάττω-
 νος μείζον. τῶν μείζονος δὲ ἐλάττω; ὡς τ' ἀνάγκη τὴν ἡδονὴν
 πρὸς μέσσην εἶναι καὶ μεσότητά πινά. ληπτέον αὖ, ποῖα
 μεσότης ἀρετῆς. καὶ πρὸς πᾶσι μέσση. εἰλήφθω δὲ πρὸς αἰετῶν 4

μαὶς χάριν, καὶ θεωρεῖτω ἕκαστον ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ὀργι-
 λότης. ἀνάλγητία. περὶ τῆς θρασύτης. δειλία, ἀνδρεία. ἀναι-
 ρησία. καὶ τὰς ἀλγείας. αἰδώς. ἀνελασία. ἀναιδησία. σὺ φροσύ-
 νη. σὺ φρονος. ἀνώνυμον νέμεσις. κόρος. ζημία. δίκαιον. ἄσω-
 τεία. ἀνελούδρια. ἐλούδριό της. ἀλαζονεία. εἰρωνεία. ἀλή-
 θεια. κολακεία. ἀπέχθεια. φιλία. ἀρίσκεια. ἀνιδία. στυγ-
 ρότης. ὕψος. καὶ πάθος. καρτερία. χαλότης. μικροψυ-
 χία. μεγαλοψυχία. θαπανηρία. μικροπρέπεια. μεγαλοπρέ-
 πεια. πανουργία. δόνησια. φρόνησις. τὰ μὲν πᾶσι τῶν καὶ τὰ
 τριῶν τα, συμβαίνει τῶν ψυχῶν. πάντα δὲ λέγεται τὰ μὲν
 τῶ ὑποδράλιν. τὰ δὲ τῶ ἐλείπειν. ὀργίλος μὲν ὅστις ὅτι
 μᾶλλον ἢ δὲ ὀργισμένος. καὶ θάπτον καὶ πλείον ἢ οἷς δὲ.
 ἀνάλγητος δὲ, ὁ ἐλείπων καὶ οἷς καὶ ὅτε καὶ ὡς. θρασύς δὲ
 ὁ μήτε ἄχρη φοβούμενος, μήτε ὡς. δειλός δὲ, ὁ καὶ ἄμην δὲ
 καὶ ὅτ' οὐ δὲ. καὶ ὡς οὐ δὲ. ὁ μισῶς δὲ καὶ ὁ ἀνελαστος καὶ
 2 ἐπιθυμητικός καὶ ὁ ὑποδράλιν πᾶσιν, ὅστις ἐνδεχεται ἄ-
 ναιδητος δὲ ἐλείπων, καὶ μὴ δὲ ὅσον ἐλίου καὶ καὶ τῶ
 φῶσιν ἐπιθυμῶν. ἀλλ' ἄπαθὲρ ὡς τῶν λίθων. κόραλός δὲ, ὁ
 πανταχόθεν πλεονεκτικός. ζημιώδης δὲ, ὁ μηδὲ μισθὸν ἀλλ' ὁ-
 λιγαχίον. ἀλαζών δὲ ὁ πλείω ἢ ὅτι ὑπάρχοντων περισσεύ-
 μενος. εἰρων δὲ ὁ ἐλάττω. καὶ ἐλάττω μὲν ὁ πλείω συνεπα-
 νων, ἢ καλῶς ἔχει. ἀπεχθηνικός δὲ ἐλάττω. καὶ τὸ μὲν λίαν
 πρὸς ἡδονὴν ἀρίσκεια. τὸ δ' ὀλίγα καὶ μῆγος ἀνιδία. ἐπὶ
 3 δὲ ὁ μὲν μηδεμίαν ὑπομνήων λυπὴν, μὴ δὲ ἐλείπον ὕψος.
 ὁ δὲ πᾶσιν ὁμοίως ὡς μὲν ἄπας εἰπεῖν ἀνώνυμος. με-
 ταφορᾷ δὲ λέγεται σκληρὸς καὶ ταλαίπωρος καὶ κακοπα-
 ρητικός. χαλὸς δὲ ὁ μισθὸν ἀξίων αὐτόν. μικροψυχὸς δὲ ὁ
 ἐλαττώων. ἐπὶ δ' ἄσωτος ὁ πρὸς ἄπασιν ἀπάντων ὑποδράλιν.
 ἀνελούδριος δὲ ὁ πρὸς ἄπασιν ἐλείπων. ὁ μισῶς δὲ
 καὶ ὁ μικροπρεπὴς καὶ ὁ σαλῶν. ὁ μὲν γὰρ ὑποδράλιν
 τὸ πρέπον. ὁ δὲ ἐλείπει τὸ πρέποντος. καὶ ὁ μὲν πανουργός
 4 πάντως καὶ πάντως πλεονεκτικός. ὁ δὲ δόνητος οὐ δὲ ὅθεν

διὰ φθονόρους δὲ ὅτι λυπεῖσθαι ὑπὸ πλείοσιν ὀνυχίσαις ἢ δαί-
 καὶ γὰρ οἱ ἄλλοι ὀνυχίσαι λυπεῖσθαι ὅτι φθονόρους ὀνυχί-
 τουντες. ὁ δὲ ἀντίος ἀνώνυμω τῶρος. ἐστὶ δὲ ὁ ὑποβόλων ὅτι
 τῶ μὴ λυπεῖσθαι μὴ δὲ ὑπὸ τοῖς ἀνέμοις ὀνυχίσαι. ἀλλ' ὀ-
 χρεῖς ὡς πρὸς οἱ γαστρίμυροι πρὸς τρυφῇ. ὁ δὲ δυσχερὲς καὶ τὰ
 τὸν φθόνον ὅτι. ὁ δὲ πρὸς ἑκάστον μὴ καὶ συμβεβηκός οὕτως
 ἔχειν, πείθομαι διορίζειν. οὐδὲ μία γὰρ ἐπιστήμη οὐτε θεωρητι-
 κή οὐτε ποιητική, οὐτε λείπει οὐτε πρᾶττει ὅτι πρὸς διορίζε-
 σα. ἀλλὰ τὰ ὅτι πρὸς τὰς συνοφαντίας τῆς τε χυλῆς τῆς λε-
 γιμῆς. ἀπὸ τῶς μὲν δὲ διωρίζεται τὸν τρυφῇ ὅτι. ἀκριβέστερον
 δὲ ὅταν πρὸς τῆς ἑξέων λέγωμεν τῆς ἀντικειμένων. αὐτῆς δὲ
 τῶν τῆς παθημάτων εἶδη καὶ νομαζέται, τῶ διαφέρειν κα-
 τὰ τὴν ὑποβόλων ἢ χρόνῳ ἢ τῇ μάλλον ἢ πρὸς πᾶσι τοῖς
 τῶν τὰ πάθη. λέγω δὲ οἷον ὅτι θυμὸς μὲν τῶ παθόντων πάσχειν ἢ
 δαί. χαλεπὸς δὲ, καὶ θυμώδης τῶ μάλλον. μικρὸς δὲ τῶ φυ-
 λακτικὸς εἶναι τῆς ὀργῆς. παθητικὸς δὲ καὶ λειοδρητικὸς, ταῖς κα-
 λάσει τῶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς. ὁ φθονόρος δὲ καὶ γαστρίμυροι καὶ
 αἰνόφυλοι τῶ πρὸς ὁποτέρως τρυφῇ ἀπολαύσιν ἔχειν τὴν
 δύναμιν παθητικὴν πρὸς τὸν λόγον, οὐ δαί ἀγνοεῖν, ὅτι εἴα
 τῆς λεγομένων οὐκ εἰσὶν ἐν τῶ πᾶσι λαμβάνειν αὐτὴν πᾶσι λαμβά-
 νει τῶ μάλλον πάσχειν, ὅτι μάλιστα οὐδὲ μάλλον ἢ δαί πρὸς
 τῶς γαμῆς παθητικὴν οὐ γὰρ ὅτι. ἀλλὰ μαχέρεα τῆς αὐτῆς
 δαί ὅτι. στυμμελίον γὰρ τὸ, τε πάθος λέγειται καὶ τὸ τοῖονδε εἶναι.
 ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὕβρις. διὸ καὶ ἀμνησθητὸς συγγνώμῃ μὲν
 φάσκοντες ἀλλ' οὐ μνησθῆναι. ἀγνοοῦντες γὰρ ἢ ἀναπαζόμε-
 νοι. καὶ πατάξαι μὲν, ἀλλ' οὐχ ὕβρισαι. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τὰ
 ἄλλα τὰ τοιαῦτα. εἰλημμελίον δὲ τῶν μετὰ τῶν λεκτικῶν,
 ὅτι ἐπειδὴ δύο μέρη τῆς ψυχῆς. καὶ αἰσθητὴ καὶ τῶν δαί
 βιωται. καὶ αἰ μὲν τὰ λόγον ἔχοντες διανοητικαί, ὡν ὄργον ἀλή-
 θεια. ἢ πρὸς τῶ πᾶσι ἔχει ἢ πρὸς γένεσιν, αἰ δὲ τῶ ἀλόγου ἔ-
 χοντες δὲ ὄρεξιν, οὐ γὰρ ὁποῦν μέρος ἔχει ψυχῆς ὄρεξιν, εἰ μὴ
 σὴ ὅτι. ἀνάγκη δὲ φαῦλον εἶναι τὸ καὶ αὐτοῦ εἶναι, τῶ δαίκα 4

καὶ φερέειν ἡδονὰς πινὰς καὶ λυπὰς. διὸ καὶ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῆς διαι-
 τῆς τῆς πόλεως τὰ πάθη καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐξέσεις. αἱ μὲν
 γὰρ δυνάμεις καὶ αἱ ἐξέσεις τῆς παθημάτων. τὰ δὲ πάθη λυπὰ
 καὶ ἡδονὰς διώκει. ὥστε διὰ τὴν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐμπεδοῦς δι-
 σεις, συμβαίνει τῇ πόλει ἡθικῶς ἀρετῶν πλεονέκτημα ἡδονὰς εἶναι καὶ λυ-
 πὰς. πάσης γὰρ ψυχῆς ὅφ' οἷον πέφυκε γίνεσθαι χείρων καὶ
 βελτίων, πρὸς τῆς πόλεως ἡδονῆς. διὸ ἡδονὰς δὲ καὶ λυπὰς φαν-
 1 λισθῶν εἶναι, τῷ διώκειν καὶ φερέειν, ἢ ὡς μὴ δεῖ. ἢ ὡς μὴ δεῖ. διὸ
 καὶ διορίζονται πάντες πρὸς χείρους ἀπὸ θεῶν καὶ ἡρεμίας πόλεως
 ἡδονὰς καὶ λυπὰς εἶναι, τὰς ἀρετὰς. τὰς δὲ κακίας ἐκ τῆς ἐναν-
 2 τίων. ἐπεὶ δ' ὅτι πικρὰ ἀρετὴ εἶναι ἡ τῆς πόλεως ἐξέσεις, ἀφ' ἧς περὶ
 πικροὶ τῆς βελτίων, καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν διάκεινται πόλεως τὸ βέλ-
 3 πτον, βέλτερον δὲ καὶ ἀρετὴν τὸν ὁρθὸν λόγον, ὥστε
 4 διὸ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἀ-
 ναγκαῖον αὐτῇ εἶναι τὴν ἡθικὴν ἀρετὴν τὴν κατὰ τὸν ἐκαστον με-
 5 σότητα εἶναι. ἢ πόλεως μέσ' ἂν τὰ ἐν ἡδοναῖς καὶ λυπαῖς καὶ ἡδέσι
 καὶ λυπηροῖς. ἔσται δ' ἡ μεσότης ὅτι μὲν ἐν ἡδοναῖς, καὶ γὰρ
 ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις. ὅτι δ' ἐν λυπαῖς, ὅτι δ' ἐν ἀμφοτέ-
 ραυς. ὁ γὰρ ὑπερβόλῃ τῷ χαίρειν τῷ ἡδέει ὑπερβάλλει. καὶ
 ὁ τῷ λυπεῖσθαι τῷ ἐναντίῳ. καὶ τῷ πόλεως ἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς πινὰ
 ὄρον. οἷον ὅταν μὴ ὡς οἱ πολλοί. ὁ δ' ἀγαθὸς ὡς δεῖ. ἐπεὶ δ' ὅτι
 6 ἡ ἐξέσεις, ἀφ' ἧς τοῦ πόλεως ἔσται ὁ ἔχων αὐτῷ, ὥστε τῷ αὐτοῦ
 πρὸς γμάτος οὐ μὲν ἀρετὴν εἶναι τῷ ὑπερβολῇ, οὐ δὲ τῷ
 7 ἐλλείψει, ἀνάγκη ὡς ταῦτ' ἀλλήλοις ἐναντία καὶ τῷ μέσῳ, οὐ
 τῷ καὶ τῷ ἐξέσεις ἀλλήλοις ἐναντία εἶναι καὶ τῇ ἀρετῇ. συμ-
 βαίνει μὲν τοῖς πόλεως ἀντιθέσεις εἶναι μὲν φανερὸν τὸ εἶναι
 πάσης, εἶναι δὲ τῷ πόλεως τῷ ὑπερβολῇ. ἀναγκαῖον δὲ τῷ πόλεως
 τῷ ἐλλείψει ἀπὸν δὲ τῆς ἐναντιώσεως, ὅτι οὐκ αἰετὶ ταυτὰ
 τῆς ἀνισότητος ἢ ὁμοιότητος πρὸς τὸ μέσον. ἀλλ' ὅτι μὲν δὲ τῷ
 8 πόλεως, ἀν' ἐλλείψει ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῷ πόλεως μέσῳ ἐξίν. ὅτι
 9 δ' ὅτι τῆς ἐλλείψεως ἢς πλεονέκτημα ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτι δὲ
 10 τῷ πόλεως τῷ σώματι. ἐν μὲν τοῖς πόνοις ὑπὸ νότον ἢ ὑπερβολῇ

τῆς ἐλπίδος καὶ ἐγγύτητον τῶ μέσου. αὐτὴ δὲ τῇ ἑρῆῃ ἢ ἑλ-
 λειψις ὑπερβολῆς ὥστε καὶ αἱ περὶ αἰρετικὰ καὶ ἔξαισι αἱ φιλο-
 γυμναστικαὶ, φιλοῦσι μᾶλλον ἔσονται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν
 αἵρεσιν. αὐτὰ μὲν οἱ πολυπονῶτες, αὐτὰ δὲ οἱ ὑποστατικῶ-
 τες. καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τῶ μὲν καὶ τῶ ὡς ὁ λόγος. αὐτὰ μὲν ὁ
 ἄπνους. καὶ οὐκ ἄμφω. αὐτὰ δὲ καὶ ὁ ἀκλαυστικός καὶ οὐχ ὁ
 πεινητικός. συμβαίνει δὲ αὐτῶ, διότι ἡ φύσις οὐδὲν οὐ περὶ
 ἅπαντα ὁμοίως ἀφίστηκε τῶ μέσου. ἀλλ' ἡ τῶν μὲν φιλόπονοι
 ἐσμὲν. μᾶλλον δὲ ἀκλαυστικοί. ὁμοίως δὲ ταῦτ' ἔχει καὶ πε-
 ρὶ ψυχῆς. ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ τίθεται τῶ ἔξιν, ἐφ' ᾧ περὶ ἀμαρτάνο-
 μιν μᾶλλον καὶ ἐφ' ᾧ οἱ πολλοί. ἡ δὲ ἐκ τῶν ὡς περὶ οὐκ οὐσα
 λαμβάνει. δὲ γὰρ τὸ ὀλίγον αἰαίδητος ὄσιν. οἷς ὀργῶν περὶ
 τητὰ. καὶ τὸν ὀργίλον τῶ περὶ. καὶ τῶ ὄσιν ὑπερβολῆς, καὶ
 ἐκ τῶ ἰλεων εἶναι, καὶ τῶ κατὰ λακωνικὸν εἶναι. καὶ ὀργί-
 ζουσι βραχὺ μόνον. ἀλλ' ὀλίγοι οἱ βίου. ἐπ' ἐκείνους δὲ πάντες
 ῥέπει μᾶλλον. διὸ καὶ οὐ καλαμὸν ὁ θυμὸς. ἐπεὶ δὲ ἔλ-
 ηται ἡ διαλογὴ τῶ ἔξιν καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν τὰ πάθη, καὶ αἱ ὑπερ-
 βολαὶ καὶ ἐλπίσεις καὶ τῶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἔξιν καὶ ἔξιν
 καὶ τὸν ὀργίλον λόγον. τίς δὲ ὀργίλος λόγος, καὶ περὶ πῖνα δὲ
 ὄρον ἀκλαυστικὸν λέγειν τὸ μέσον, ὡς δὲ ἐπισκεπτέον. φα-
 νόρον δὲ ὅτι πᾶσι αἱ ἡδοναὶ ἀρεταὶ καὶ κακίαι περὶ ἡδονῶν
 καὶ λυπῶν ὑπερβολαὶ καὶ ἐλπίσεις εἰσὶ. καὶ ἡδοναὶ καὶ λυ-
 παὶ ἀπὸ τῶ εἰρημνίων ἔξιν καὶ παθημάτων γίνονται. ἀλλὰ
 μὴν ἡ ἐλπίς ἔξιν ἢ περὶ ἔξιν, μέση δὲ. δὴλον δὲ ὅτι
 αἱ ἀρεταὶ ἢ πᾶσι ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν τινὲς ἔσονται τῶ μεσοτήτων. λέ-
 γω μὲν οὖν ἄλλω ἀρχὴν τῆς ἐπιούσης σκέψεως. εἰσὶ δὲ πᾶ-
 » σι μὲν αἱ οὐσίαι, καὶ τῶ φύσιν τινὲς ἀρχαί. διὸ καὶ ἐκ τῶ πολ-
 » λὰ δύνανται τοιαῦτα γίναντο οἷον αἰθρῶπος ἀνθρώποις. καὶ
 ζῶον ὃν ὅλως ζῶα. καὶ φυτὸν φυτὰ περὶ δὲ τοῖς οὐ γὰρ
 θρώπος, καὶ περὶ τῶν πινῶν ὄσιν ἀρχὴ μόνον τῶ ζῶον. τῶ γὰρ
 ἄλλων οὐδὲν εἰποιμὲν αὐτὸ περὶ τῶν. τῶ ἀρχῶν ὅσαι τῶ
 » τῶ, ὅθεν περὶ τὸν αἰκνῆσεις κύρια λέγονται. μάλιστα δὲ δι- 4

- » καίως ἀφ' ὧν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως. ὡς ἴσως ὁ θεὸς ἀρχεῖ. οὐ
 » δὲ τοῖς ἀκινήτοις ἀρχαῖς οἷον ἐν ταῖς μαθηματικαῖς οὐκ ἔστι
 » τὸ κίνητον. καί τι λέγει τοῖς καθ' ὁμοιότητα. καὶ γὰρ ἐν ταῖς
 » σακκινουμένης τῆς ἀρχῆς, πάντα μάλιστα αὐτὰ δεικνύμενα
 » μεταβάλλει. αὐτὰ δ' αὐτὰ οὐ μεταβάλλει. αἰαιρουμένου
 » σακκίου. ὡς τὸ σακκίου αὐτὸ μὴ τῷ πλὴν ὑπόθεσιν ἀνελθεῖν. καὶ
 » δι' ἐκείνης διέξει. ὁ δ' ἀνθρώπος ἀρχὴ κινήσεως ἑνός. ἡ γὰρ
 I περὶ κινήσεως. ἐπεὶ δ' ὡς ποῦ ἐν τοῖς ἄλλοις ἡ ἀρχὴ αἰτίας ὅτι
 » τῆς δ' αὐτῶν ὄντων ἡ γινόμενων, διὰ νοῆσαι καὶ ἀποδοῦναι τῆς
 » ἀφ' ἐξέξεων. εἰ γὰρ ἔχοντες τῶν ὑπὸν δύο ὁρθεῖς, ἀνάγκη τὸ
 » τε ὑπὸν ἔχειν τε ὑπὸν ὁρθεῖς φανερὸν ὡς αἶπον τοῦτον,
 » τὸ δύο ὁρθεῖς ἔχειν τὸ ὑπὸν. εἰ δέ γε μεταβάλλει τὸ ὑπὸν
 » νον, ἀνάγκη καὶ τὸ τε ὑπὸν μεταβάλλειν οἷον εἰς εἰς ἐξ, εἰ
 » δὲ τε ὑπὸν οὐκ ἔστι. καὶ μὴ μεταβάλλει, τοιοῦτον δ' ὅτι, καὶ κί-
 » νο, τοιοῦτον ἀναγκαῖον εἶναι. δῆλον δ' ὅτι ἐπιχειρῶμεν ὅτι ἀναγ-
 2 καῖον ἐκ τῆς ἀναλυτικῶν. νῦν δ' οὐτε μὴ λέγειν οὐτε λέγειν ἀ-
 » κριβδῶς οἷον τε, πάλιν τοιοῦτον. εἰ γὰρ μὴ δὲν ἄλλο αἶμα ἔστι,
 » τὸ ὑπὸν οὐτως ἔχειν, ἀρχὴς αὐτῆς εἶναι ἔστι, καὶ αἶπον τῆς
 » ὑπὸν. ὡς τ' εἰ ποῦ ὅτι ἐν τῇ ὄντων ἐνδέχεται ἀναλύσας
 » ἔχειν, ἀνάγκη καὶ τοῖς ἀρχαῖς αὐτῆς εἶναι τοιαύτας. ἐκ γὰρ τῆς
 » ὅτι ἀνάγκης, ἀναγκαῖον τὸ συμβαίνειν ὅτι. τὰ δέ γε ἐν τοῦτον ἐν
 » δέχεται γινέσθαι τὰ πάντα. καὶ ὁ ἐφ' αὐτοῖς ὅτι τοῖς ἀνθρώ-
 » ποις πολλὰ τῆς τοιοῦτων καὶ ἀρχαὶ τῆς τοιοῦτων εἰσίν. ὡς τε
 3 ὅσων περὶ ἔξεων ὁ ἀνθρώπος ὅτι ἀρχὴ καὶ κίνητος, φανερὸν ὅ-
 » τι ἐνδέχεται καὶ γινέσθαι καὶ μὴ. καὶ ὅτι ἐφ' αὐτῶν ταῦτ' ὅτι
 » γινέσθαι καὶ μὴ. ὡς γὰρ κίνητος ὅτι εἶναι καὶ τῆς μὴ εἶναι. ὅ-
 » σα δ' ἐφ' αὐτῶν ὅτι ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν, αἶπος τοῦτον οὐτός ὅτι.
 » καὶ ὅσων αἶπος ἐφ' αὐτῶν. ἐπεὶ δ' ἡ τε ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, καὶ
 » τὰ ἄπ' αὐτῆς ὁρθεῖς. τὰ μὲν ἐπαινετὰ, τὰ δὲ φεκτὰ, φέρεται
 » γὰρ καὶ ἐπαινεῖται, οὐ δὲ τὰ ὅτι ἀνάγκης ἢ τύχης ἢ φύσεως ὑ-
 » πάρχοντα. ἀλλ' ὅσων αὐτοῖς αἶποι ἐσμὲν. ὅσων γὰρ ἄλλος αἶ-
 4 πος, ἐκεῖνος καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν ἐπαινον ἔχει, δῆλον ὅτι καὶ

ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ποδὶ ταύτ' ὄσιν, ὧν αὐτὸς αἵτιος καὶ ἀρ-
 χὴ πρῶτων. λυπῆτον αῖμα, ποίων αὐτὸς αἵτιος καὶ ἀρχὴ πρῶ-
 ξων. πάντες μὲν δὴ ὁμοιοποιοῦμεν ὅσα μὲν ἐκλύσια καὶ κατὰ
 προαίρεσιν πῶς ἐκλύσει, ἐκείνον αἵτιον εἶναι. ὅσα δὲ ἀκλύσια, καὶ
 αὐτὸν αἵτιον. πάντα δ' ὅσα προελέμενος καὶ ἐκὼν δηλονότι. δη-
 λον οἶνω ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία τῶς ἐκλύσιων αὐτὸν εἶναι. λυ-
 πῆτον αῖμα, πὶ τὸ ἐκλύσιον καὶ ἀκλύσιον. καὶ τί ὄσιν ἡ προαίρεσις.
 ἐπειδὴ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ὀρέγεται τῷ τῶς, πρῶτον σκεπτόμενον
 τὸ ἐκλύσιον καὶ τὸ ἀκλύσιον. τῶν δὲ τῶτων αὐτὸ δόξειεν εἶναι,
 ἢ τοι κατὰ ὀρεξιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ κατὰ διάνοιαν. το μὴ
 ἐκλύσιον κατὰ τῶτων τί. τὸ δ' ἀκλύσιον πρῶτον τῶτων τί. ἀλ-
 λά μὲν ἡ ὀρεξις εἰς τρία διαιρεῖται, εἰς βούλησιν καὶ θυμὸν καὶ
 ἐπιθυμίαν. ὥστε τῶτα διαιρετέον καὶ πρῶτον κατ' ἐπιθυ-
 μίαν. δόξει δ' αὖ πᾶν τὸ κατ' ἐπιθυμίαν ἐκλύσιον εἶναι. τὸ
 γὰρ ἀκλύσιον πᾶν δοκεῖ εἶναι βίαιον. τὸ δὲ βίαιον λυπηρόν καὶ
 πᾶν ὁ ἀναγκαζόμενος ποιοῦσιν ἢ πάσχοιεν. ὥς περ καὶ οὐκ
 νος φησί. πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον περὶ γὰρ ἀναιρόν ἐφυ. ὥς τ' ἐ-
 λυπηρόν, βίαιον. καὶ εἰ βίαιον, λυπηρόν. τὸ δὲ πρῶτον ἐπι-
 θυμίαν πᾶν λυπηρόν. ἢ γὰρ ἐπιθυμία τῆς ἡδύος. ὥστε βίαιον
 καὶ ἀκλύσιον, καὶ αἶμα κατ' ἐπιθυμίαν ἐκλύσιον. οὐκ οἶα γὰρ
 ταύτ' ἀλλήλοις. ἐπὶ ἡ μοχθηρία ἀδικώτερον πᾶσα κτεῖ. ἢ δι-
 ἀκράσια, μοχθηρία δοκεῖ εἶναι, ὁ δ' ἀκρατής ὁ κατὰ πῶς ἐπι-
 θυμίαν, πρῶτον λογισμὸν οἷος πρῶτον κατ' ἐπιθυμίαν.
 ἐκὼν αἶμα πρῶτον καὶ ἐκλύσιον τὸ κατ' ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ ἄρ-
 πον, εἰ δικαιώτεροι ἔσονται οἱ ἀκρατεῖς γινόμενοι. ἐκ μὲν τοίνυν
 τῶτων δόξειεν αὐτὸ κατ' ἐπιθυμίαν ἐκλύσιον εἶναι. ἐκ δὲ τῶ-
 δε, τῶν ἀντίων. ἅπαν γὰρ ὁ ἐκὼν ἡς πρῶτον, βεβλόμενος πρῶ-
 τει. καὶ ὁ βούλεται ἐκὼν. βούλεται δὲ οὐθεὶς ὁ οἶται εἶναι κακόν.
 ἀλλὰ μὲν ὁ ἀκρατὴς γινόμενος οὐχ ἂν βούλεται ποιεῖν. τὸ γὰρ
 παρ' ὁ οἶται βέλυσον εἶναι πρῶτον δι' ἐπιθυμίαν, ἀκρατὴς δὲ
 δαίδω. ὥστε ἅμα συμβέσεται τὸ αὐτὸν ἐκόντα καὶ ἀκόντα
 πρῶτον. ὅθεν δ' ἀδύνατον. ἐπὶ δ' ὁ ἀκρατής δικαιοπραγῆσαι

εἶναι τὸ ἐκὺσιον, ἢ κατ' ὄρεξιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ κατὰ διὰ
 νοίαν, τούτων δὲ τὰ δύο μὴ ὅτι, λέπειται ἐν τῷ διανοούμενόν
 πως πρᾶττειν εἶναι τὸ ἐκὺσιον. ἐπὶ δὲ μικρὸν προαχαρύν-
 τες τὸν λόγον, ἐπιθεῖμεν τέλος τῷ ποδὶ τῷ ἐκὺσιον καὶ ἀ-
 κὺσιον διορισμῷ. δοκεῖ γὰρ τὸ εἶα καὶ μὴ βία τί ποιῆν, οἰκεία
 τοῖς ἐρημνύοις εἶναι. τό, τε γὰρ βίαιον ἀκὺσιον. καὶ τὸ ἀκὺ-
 σιον πᾶν, βίαιον εἶναι φαμεν. ὥς τε ποδὶ τῷ βία σκεπτόντων
 γν, τί ὅτι καὶ πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐκὺσιον καὶ ἀκὺσιον. δοκεῖ
 δὴ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἀντικείμενα καὶ ἡ βία καὶ ἡ ἀ-
 νάγκη, τῷ ἐκὺσίῳ καὶ τῇ πειθοῖ ὑπὸ τῆς προσημύων. κατὰ
 λου δὲ τὸ βίαιον καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τοῖς τῆς ἀψύχων λέ-
 γομεν. καὶ γὰρ τὸ πῦρ κατὰ βία καὶ ἀναγκαῖον ὁρμῶν φέρε-
 δαι φαμεν. τοῖς δ' ὅταν κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν κατὰ αὐτὸ
 ὁρμῶν φέρηται, οὐ βία. οὐ μὲν οὐ δ' ἐκὺσια λέγεται. ἀλλ' ἀ-
 νώμων ἢ αὐτοῦ τίθεσις. ὅταν ὅ πρὸς ταύτην, βία φαμεν. ὁμοίως
 δὲ καὶ τοῖς ἀψύχων καὶ ὑπὸ τῆς ζώων ὁρμῶν βία πάλαι καὶ
 πάσχοντα καὶ πρὸς ταύτην, ὅταν πρὸς τὴν αὐτὴν ὁρμῶν ἐξω-
 θέντες κινή. ἐν μὲν τοῖς ἀψύχων ἀπλήρῃ ἢ ἀρχῇ. ἐν δὲ τοῖς ἐμ-
 ψύχων ἀπλεονάζει. οὐ γὰρ αἱ ὄρεξις καὶ ὁ λόγος συμφωνεῖ.
 ὥς τ' ὑπὸ μὲν τῆς ἄλλων ζώων ἀπλοῦ τὸ βίαιον ὥς ποδὶ ὑπὸ
 τῆς ἀψύχων. οὐ γὰρ ἔχει λόγον καὶ ὄρεξιν ἐναντίαν. ἀλλὰ τῇ
 ὄρεξι ἔχει. ἐν δ' ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἀμφω καὶ ἐν πνιήλικα. ἢ καὶ
 καὶ τὸ πρᾶττειν ἀπρόδομεν. οὐ γὰρ φαμεν τὸ παιδίον πρᾶτ-
 τειν, οὐ δὲ τὸ θηρίον. ἀλλ' ὅταν ἡδὴ λογισμὸν πρᾶττοντα.
 δοκεῖ δὴ τὸ βίαιον ἅπαν λυπηρὸν εἶναι. καὶ οὐθεὶς βία μὲν ποιεῖ
 χαίρων δὲ, διὸ ποδὶ τὸν ἐγκρατῆ καὶ τὸν ἀκρατῆ πλεονάζει ἀμ-
 ωισθησὶς ὅτιν. ἐναντίας γὰρ ὁρμᾶς ἔχον αὐτὸς ἐκαστος αὐ-
 τῷ πρᾶττει. ὥς θ' ὅτ' ἐγκρατὴς, βία φασὶν ἀφίλκει αὐτὸν ἀπὸ
 τῆς ἡδέων ἐπιθυμιᾶν. ἀλγεῖ γὰρ ἀφίλκων πρὸς αὐτοῦ πείνου-
 σαι ὄρεξιν. ὅτ' ἀκρατὴς βία πρὸς τὸν λογισμόν. ἡ τὸν δὲ δοκεῖ
 λυπεῖσθαι, ἢ γὰρ ἐπιθυμία τῇ ἡδύς ἢ ἀκὺσιον χαίρων. ὥς
 θ' ὁ ἀκρατὴς μᾶλλον ἐκὺς καὶ οὐ βία, ὅτι οὐ λυπηρὸς. ἢ δὲ

πειθῶ

πεισθῶ τῇ βίᾳ καὶ ἀνάγκῃ ἀντιπείθεσθαι. ὁ δὲ ἑγκρατὴς ἐφ' ἃ πέ-
πεισται ἄρει. καὶ πορεύεται οὐ βίᾳ ἀλλ' ἐκόν. ἡ δὲ ἐπιθυμία
οὐ πείσασα ἄρει. οὐ γὰρ μετέχει λόγου. ὅτι μὲν οὖν δοκούντων
οὐ τι μόνον βίᾳ καὶ ἀκοντες ποιεῖν καὶ δεῖ τίνα αἰτίαν, ὅτι καὶ
θ' ὁ μισοῦται πῶς τῇ βίᾳ, καθ' ἣν καὶ τῇ τῆς ἀλύχων λέγο-
μεν, εἰρηται. οὐ μὲν ἀλλ' εἴπερ περὶ τὸ ἐν αὐτῷ διορισμῷ
περὶ κείμενον καὶ ἡ, λυέται τὸ λεγόμεν ὅταν μὲν γὰρ τῇ τῆς ἐ-
ξωθεν πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ ὁρμῇ κινή ἢ ἡρεμίῃ, βία φαμέν. ὅ-
ταν δὲ μὴ, οὐ βίᾳ, ἐν δὲ τῇ ἑγκρατεὶ καὶ ἀκρατεὶ. ἡ δὲ καθ'-
αὐτὴν ὁρμή ἐν οὐσα ἄρει. ἀμφω γὰρ ἔχει. ὥστ' οὐ εἷς οὐδέτε-
ρος. ἀλλ' ἐκόν διὰ γε ταῦτα πράττει αὐτὸν, οὐ δ' ἀναγκασόμενος.
τὴν γὰρ ἐξωθεν ἀρχὴν τὴν πρὸς τὴν ὁρμῇ ἢ ἐμπροσθεν ἢ
κινουμένην ἀνάγκην λέγομεν. ὥς περ εἴπεις λαβὼν τὴν χεῖρα τύ-
πτει πινὰ ἀντιπείνοντες, καὶ τῷ βούλει δαυ καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν.
ὅταν δ' ἔσθω ἢ ἀρχῇ, οὐ βίᾳ. εἴπερ καὶ ἡδονὴ καὶ λυπὴ ἐν
2 ἀμφοτέρωσι εἴσι. καὶ γὰρ ὁ ἑγκρατὴς οὐ μὲν λυπείται πα-
ρὰ τὴν ἐπιθυμίαν πράττων ἡδὴ. καὶ χαίρει τὴν ἀπ' ἐλπίδος
ἡδονῇ. ὅτι ὕστρον ὠφελήσεται ἢ καὶ ἡδὴ ὠφελῆται ὑγιαί-
νων. καὶ ὁ ἀκρατὴς χαίρει μὲν τυγχάνων ἀκρατὴς οὐ
ἐπιθυμῇ. λυπείται δὲ τὴν ἀπ' ἐλπίδος λυπῶν. οἶεταί γὰρ κα-
κὸν πράττειν. ὥς τε τὸ μὲν βίᾳ ἐκείνους φαίει ποιεῖν, ἔχει
λόγον. καὶ δεῖ τὴν ὁρεξιν καὶ δεῖ τὸν λογισμὸν ἐκείνους ἀκον-
τα ποτε πράττειν. κεχωρισμένα γὰρ ὄντα ἐκείνους ἐκρούεται
3 ὑπ' ἀλλήλων. ὅθεν καὶ ὡδὶ τὴν ὁλὴν μεταφέρουσι ψυχὴν, ὅ-
τι τῇ ἐν ψυχῇ πλοῦτον ὁρᾷσιν. ὡδὶ μὲν ἔν τῇ μορίῳ ἐν-
δέχεται ὅσοι λέγειν. ἡ δ' ὁλὴ ἐκρούσα ψυχὴ καὶ τῇ ἀκρατεὶς καὶ
τῇ ἑγκρατεὶς πράττει. βίᾳ δ' οὐδέτερος. ἀλλὰ τῇ ἐν ἐκείνοις
» τί. εἴπερ καὶ φύσει ἀμφοτέρω ἐχέμεν. καὶ γὰρ ὁ λόγος φύσει ἀρ-
» χων. ὅτι ἐωμένης τῆς γλῆσσης καὶ μὴ πρὸς θέσιν ἐνέται καὶ ἡ
» ἐπιθυμία ὅτι οὐδὲς ἐκ γλῆσσης ἀκροαυθεῖ καὶ εἴσι. σχεδὸν δὲ
τῷ τοῖς δυοῖς εὐφραίνει διορίζομεν, τῷ τε ὅσα οὐδὲς γινόμεναις
4 ἀκροαυθεῖ πᾶσι, καὶ ὅσα ἐωμένης τῆς γλῆσσης οὐδὲς παρῇ.

γίνεσθαι ἡμῖν. οἷον πρὸς καὶ γήραος καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα.
 ὥστε μὴ κατὰ φύσιν ἐκείνους πρᾶττει. ἀπλῶς δὲ κατὰ
 φύσιν ἐκείνους οὐ πῶς αὐτῶ. αἱ μὲν οὖν πρὸς τὸν ἐγκρα-
 τῆ καὶ ἀκρατῆ ἀρκείαι πρὸς τὴν βίαν πρᾶττειν ἢ ἀμφοτέρους
 ἢ τὸν ἑνὸς, ὥστε ἢ μὴ ἐκέντας, ἢ ἅμα βίαν καὶ ἀκοντας. εἰ δὲ
 τὸ εἶς ἐκέντον. ἅμα ἐκέντας καὶ ἀκοντας πρᾶττειν. σχεδὸν
 δὲ ἐκ τῆς εἰρημνύων δὴλον ἡμῖν, ὥς ἀπαντητέον. λέγονται δὲ
 κατὰ ἄλλον τρόπον βίαν καὶ ἀναγκαζέειν πρᾶττειν οὐ δια-
 φωνοῦντες τῇ λόγῳ καὶ τῇ ὀρέξει, ὅταν πρᾶττωσιν, ὃ καὶ
 λυπηρόν καὶ φῶλον ὑπολαμβάνουσιν. ἀλλ' αὖ μὴ ὅσοι
 πρᾶττωσι, πλεονάζει ἢ θάνατον ὥσι. ταῦτα γὰρ φασὶ ἀναγκα-
 ζέειν πρᾶττειν ἢ οὐ. ἀλλὰ πάντες κρινοῦσιν αὐτὸ ὅσοι. ἔξε-
 σι γὰρ μὴ ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνο ὑπομένειν τὸ πάθος. ἐπ' ἴσως τοῦ
 τῶν τὰ μέν, φράση τις αὖ. τὰ δ' οὐ. ὅσα μὲν γὰρ ἐφ' αὐτῷ τῆς
 κρινοῦτων μὴ ὑπάρχει ἢ ὑπάρχει δὴ ὅσα πρᾶττειν ἢ μὴ βούλε-
 ται, ἐκὼν πρᾶττει καὶ οὐ εἶς. ὅσα δὲ μὴ ἐφ' αὐτῷ τῆς κρινοῦ-
 των εἶς πῶς. οὐ μὲν γὰρ ἄπλῶς. ὅπ' οὐκ αὐτὸ ὅσοι πρᾶττει
 ρεῖται, ὃ πρᾶττει. ἀλλ' οὐ εἴη. εἰπεὶ καὶ ἐν τοῖς ὅσοις, δια-
 φορά. οὐ γὰρ ἵνα μὴ λάβῃ. ἡμετέραν ἀρκτείνῃ, γελοῖος αὖ
 εἴη, εἰ λέγοι, ὅπ' εἶς καὶ ἀναγκαζόμενος. ἀλλὰ δεῖ μέλλον κα-
 κὸν καὶ λυπηρότερον εἶναι, ὅπ' εἴη μὴ κρινέσθαι. οὐ πῶς γὰρ
 ἀναγκαζόμενος καὶ μὴ εἶς πρᾶττει ἢ οὐ φύσει, ὅταν κακὸν ἀ-
 γαστοῦ εἴη ἢ μέγιστος κακὸς ὑπερλυσσῶς πρᾶττει, καὶ ἀκῶν
 γε. οὐ γὰρ ἐφ' αὐτῷ ταῦτα. διὸ καὶ τὸν ὁρῶντα πολλοὶ ἀκύνουσιν
 πείσας, καὶ θυμὸς ἐκείνους καὶ τὰ φρεσίν. ὅπ' ἰσχυρὰ καὶ ὑπερ-
 πῶς φύσιν. καὶ συγγνώμην ἔχοντες ὥς πεφυκτα εἰσάγειν
 πῶς φύσιν. καὶ μάλλον ἀν' ὁδοῖς εἶς καὶ ἀκῶν πρᾶττειν, ἵνα
 μὴ ἀλγὴ ἰσχυρὰς ἢ ἵνα μὴ ἡρέμα. καὶ ὅλως ἵνα μὴ χαίρῃ. ὅ γὰρ
 ἐφ' αὐτῷ εἰς ὃ ἀνάγκη ὅλον ὅσοι ὅσιν, ὃ ἢ αὐτῷ φύσις οἷα
 τε φέρειν. ὃ δὲ μὴ οἷα τε, μὴ δ' ἐστὶ τῆς ἐκείνου φύσει ὀρέξει
 ἢ λογισμοῦ, οὐκ ἐφ' αὐτῷ. διὸ καὶ ὅσοι ἐν τοιαύταις καὶ πρᾶ-
 λέγοντες, καὶ πρὸς διανοίαν ὁρῶν κρινέσθαι, ὅμως οὐ φα-

GG 11

των θυμὸς μὲν οὖν καὶ ἐπιθυμία καὶ τῆς θηρίοις ὑπάρχει.
 περὶ αἰρέσεις δ' οὐκ ἔπ' καὶ οἷς ὑπάρχει ἄμφω τῶν τε, πολ-
 λαὶ καὶ ἀνὲν θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας περαιοῦνται. καὶ ἐν
 τοῖς παισιν ὅντες οὐ περαιοῦνται, ἀλλὰ καρτόρουσιν. ἔπ'
 ἐπιθυμία μὲν καὶ θυμὸς αἰετὶ μετὰ λυπῆς. περαιοῦνται δὲ
 πολλὰ καὶ ἀνὲν λυπῆς. ἀλλὰ μὲν οὐ δὲ βούλησις καὶ περαιο-
 ρεῖται τῶν τὸν βούλωνται μὲν γὰρ τῶν τὸν, εἴα καὶ τῶς ἀδυνά-
 των εἶδότες οἷς βασιλεύειν τε πάντων ἀνθρώπων, καὶ ἀδύνα-
 ρι εἶναι. περαιοῦνται δ' οὐκ αἰετὶς μὴ ἀγνοῶν, ὅτι ἀδύνατον. οὐδ'
 ὅλως ὁ δυνάτων μὲν μὴ ἐφ' αὐτῶν οἰεῖται περᾶν ἢ μὴ περᾶ-
 ν. ὥς τε τῶν μὲν φανερὸν, ὅτι αἰάκη δ' περαιοῦνται, τῶς ἐφ'
 αὐτῶν π εἶναι. ὁμοίως δὲ δὴ λον, ὅτι οὐ δὲ δόξα οὐ δ' ἀπλῶς
 εἴπ' οἰεῖται π. τῶς γὰρ ἐφ' αὐτῶν εἶναι, τὸ περαιοῦνται. δόξα γο
 » μὲν δὲ πολλὰ καὶ τῶς οὐκ ὄντων ἐφ' ἡμῶν. οἷς τῶν διάμετρον σύμ-
 » μετρον. ἔπ' οὐκ ἔστι περαιοῖται ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. δ' δὲ δὴ ἢ τῶς
 ἐφ' αὐτῶν ὄντων περαιοῦνται δόξαν, ἢ τυγχάνομεν οἰόμενοι δειν
 2 ἢ περᾶν ἢ ἀπερᾶν. κρινόν δὲ πᾶσι δόξης τῶν καὶ βου-
 λήσας. οὐθὲς γὰρ τέλος οὐδὲν περαιοῦνται, ἀλλὰ τὰ περὶ
 τὸ τέλος. λέγει δὲ οἷον οὐθὲς ὑγιαίνειν περαιοῦνται, ἀλλὰ πε-
 ριπατεῖν ἢ καθεῖναι. τῶς ὑγιαίνειν εἴκει. οὐ δ' οὐδὲ καθεῖναι,
 ἀλλὰ χρηματίζειν ἢ κινδυνεύειν τῶς οὐδὲ καθεῖναι εἴκει.
 καὶ ὅλως δὴ λον αἰετὶς περαιοῦνται μὲν τί, τε καὶ τίνας εἴκει
 περαιοῦνται. ἔστι δὲ τὸ μὲν τίνας, οὐ εἴκει περαιοῦνται, ἄλλο.
 τὸ δὲ τί, ὃ περαιοῦνται, εἴκει ἄλλου. βούλειται δὲ καὶ μάλιστα
 3 τὸ τέλος. καὶ δόξα γο δὲ καὶ ὑγιαίνειν καὶ οὐ περᾶν. ὥς τε
 φανερὸν δὲ τῶν, ὅτι ἄλλο καὶ δόξης καὶ βουλήσας. βού-
 λεσθαι μὲν καὶ δόξα μάλιστα τῶς τῶν. περαιοῖται δ' οὐκ ἔ-
 στιν. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν οὐτε βούλησις οὐτε δόξα οὐδ' ὑπόλη-
 ψις ἀπλῶς ἢ περαιοῖται, πὶ δὲ διαφέρει τῶν καὶ πᾶσι ἔχει
 περὶ τὸ ἐκείνου, ἅμα δὲ δὴ λον εἴκει, καὶ πὶ δὲ περαιοῖται. ἔστι
 δὴ τῶς δυνάμει καὶ εἴπ' καὶ μὴ. τὰ μὲν τῶν, ὥς τε ἐνδέχεται
 βουλεύσασθαι πᾶσι αὐτῶν. πᾶσι εἰδὼν δ' ἐκ ἐνδέχεται. τὰ
 4

μὲν γὰρ δυνάτ' ἔστι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν αὐ-
τῷ ἢ γινέσθαι ἔστιν. ἀλλὰ τὰ μὲν, ὅσα φύσιν. τὰ δὲ, δι' ἄλλας αἰ-
τίας γίνεσθαι. ποδὶ ὦν οὐδεὶς αὐτὸ ἐγγεῖρησκει βουλομένῳ μὴ
ἀγνοῶν. ποδὶ ὦν δ' αὐτὸ δέχεται μὴ μόνον τὸ εἶναι καὶ μὴ, ἀλλὰ
καὶ τὸ βουλομένῳ τοῖς ἀνθρώποις, ὅσα ἐφ' ἡ-
μῖν ἔστι προᾶραι. διὸ οὐ βουλομένη ποδὶ τῷ ἐν ἰνδῶν. ὁ δὲ
πῶς αὐτὸ κύνερος περὶ αὐτοῦ εἶναι. τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.
1 τὸ δ' ὅλως οὐ περὶ αὐτόν. ἀλλ' οὐδὲ ποδὶ τῷ ἐν ἡμῖν περὶ αὐτόν
ποδὶ ἀπάντων. καὶ δὴ λαν, ὅτι οὐδὲ δόξα ἀπλῶς ἢ προαίρε-
σις ἔστιν. τὰ δὲ προαιρετὰ καὶ περὶ αὐτόν, τῷ ἐφ' ἡμῖν ὄντων ἔστι.
διὸ καὶ ἀπέρησιν αὐτῶν, τί δὴ πῶς οἱ μὲν ἰατρὶ βουλομένων
ποδὶ ὦν ἐχούσι τὴν ἐπιστήμην. οἱ δὲ χρηματικῶν οὐ. αὐτὸν δ'
ὅτι διχῇ γινόμενης τῆς ἀμαρτίας, ἢ γὰρ λογιζόμενοι ἀμαρ-
τάνομεν, ἢ καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῶν ὁρῶντες. ἐν μὲν τῇ ἰατρικῇ
ἀμφοτέρως αὐτὸ δέχεται ἀμαρτεῖν. ἐν τῇ χρηματικῇ καὶ
2 τὴν αὐτὴν καὶ προᾶρειν, ἢς αὐτὸ σκοπῶσιν εἰς ἀπειρον ἔξουσιν.
ἐπειδὴ οὐκ οὐτὲ δόξα οὐτὲ βούλησις ἔστι, προαίρεσις ἔστιν ὡς
ἐκείνου. οὐδ' ἀμφω. ὅσα φύσιν γὰρ προαίρεται μὲν οὐδεὶς,
δοκεῖ δὲ προᾶρειν καὶ βούλειται, ὡς ὅσα ἀμφοῖν ἀρᾶ. ἀμφω γὰρ
ὁ πάρεστι τῷ προαίρου μὲν ὡς τῷ. ἀλλὰ πῶς, ἐκ βούλων σκε-
πτόν. δηλοῖ δὲ πῶς καὶ τὸ ὄνομα αὐτό. ἢ γὰρ προαίρεσις μὲν
ἔστιν οὐχ ἀπλῶς δὲ. ἀλλ' ἐκείνου πρὸς ἑκείνου. ὅτι οὐχ
οἷόν τε αὐτὸ σκέψασθαι καὶ βούλῃς. διὸ ἐκδόξης βουλομένης
3 ἔστιν ἢ προαίρεσις. ποδὶ μὲν δὴ τῷ τέλει οὐδεὶς βουλομένη
τα. ἀλλὰ ὅτι καὶ πᾶσι. ποδὶ δὲ τῷ εἰς ὅτι τεινόντων
4 πότμον τὸδε ἢ τόδε σωτὴν, ἢ δὲ δόγμανοῦ ὅτι πῶς ἔ-
σαι. βουλομένη δὲ πάντως ὅτι, ὡς αὐτὸ εἰς ἡμᾶς ἀναγ-
ταμὲν τῆς γνέσεως τὴν ἀρχήν. εἰ δὴ προαίρεται μὲν μὴθεῖς
μὴ παρὰ δόξαν μὴ δὲ βουλομένης ἢ χεῖρον ἢ βέλ-
τιον, βούλειται δὲ ὅσα ἐφ' ἡμῖν ἔστι τῷ δυνάτ' εἶναι καὶ μὴ
τῷ πρὸς τὸ τέλος. δηλονότι ἢ προαίρεσις μὲν ἔστιν ὅρεξις τῷ
4 ἐφ' αὐτῷ βουλομένη. ἀπαντες γὰρ βουλομένη ἀ καὶ προαι

ρούμεθα. οὐ μὲν τοι γὰρ ἀβουλόμεθα, πάντα περαιρούμε-
 θα. λείπω δὲ βουλοπικῶν, ἥς ἀρχὴ καὶ αἰτία βούλουσις ὄσι.
 καὶ ὁρίεσθαι δὲ τὸ βουλόσθαι. διὸ οὐτε ἐν ταῖς ἄλλοις ζωοῖς
 ὄσιν ἢ περαιρέσις. οὐτε ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ. οὐτε παντὸς ἐχόν-
 τος ἀνθρώπου. οὐδὲ γὰρ τὸ βουλόσθαι, οὐδ' ὑπόληψις
 τῆς διαπῆς. ἀλλὰ δεξάσθαι μὲν εἰς πρῆντιον, οὐδὲν κωλύει πολ-
 λυτοῦ παρέχειν. τὸ δὲ δὲ λογισμοῦ οὐκέτι. ἐστὶ γὰρ βουλο-
 ῦν τῆς ψυχῆς τὸ θεωρητικὸν αἰτίαν πνός. εἰ γὰρ οὐ ἐνε-
 κα μίαν τῆς αἰτίων ὄσι, τὸ μὲν γὰρ δὲ τι, αἰτία. οὐ δ' ἐνεκα
 ὄσιν ἢ γίνεσθαι, ὅτι αἰτίαν φανερὴν εἶναι. οἷον τῆς βαδίζειν ἢ
 κυμαδὴ τῆς χρημάτων, εἰς τούτου ἐνεκα βαδίζει. διὸ οἷς με-
 θείσκει σκοπός, οὐ βουλοπικῶν. ὥστε ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ'-
 αὐτῷ ὅν ἢ περὶ τῆς ἢ μὴ περὶ τῆς ἐάν τις περὶ τῆς ἢ ἀπεκα-
 τῆ δι' αὐτὸν καὶ μὴ δι' ἄλλοιαν, ἐκὼν περὶ τῆς ἢ περὶ τῆς. πολ-
 λαὶ δὲ τῆς βουλοπικῶν περὶ τῆς οὐ βουλοπικῶν οὐδὲ περ-
 νοήσας, ἀνάγκη τὸ μὲν περαιρετόν ἅπαν ἐκὼν εἶναι. 2
 τὸ δ' ἐκὼν μὴ περαιρετόν. καὶ τὰ μὲν κατὰ περαιρέσιν,
 πάντα ἐκὼν εἶναι. τὰ δ' ἐκὼν μὴ πάντα κατὰ περαιρέσιν.
 ἅμα δ' ἐκ τούτων φανερὸν, καὶ ὅτι κατὰ διορίζοντα οἱ
 τῆς παθημάτων τὰ μὲν ἐκὼν, τὰ δ' ἀκὼν. τὰ δ' ἐκ
 περνοίαν νομίζουσιν. εἰ γὰρ καὶ μὴ διακρίβουσιν, ἀλλ' ἅ-
 πτοντα γὰρ τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ πολλὰ μὲν τούτων ὁρῶ-
 μεν ἐν τῇ ποδὶ τῆς δικαίαν ἐπισκέψαι. ἢ δὲ περαιρέσις ὅτι
 οὐτε ἀπλῶς βούλησις οὐτε δεξάσθαι, δὴλον. ἀλλὰ δεξάσθαι 3
 καὶ ὁρίεσθαι, ὅταν ἐκ τῆς βουλόσθαι συμπραγματοῖν. ἐ-
 πεὶ δὲ βουλόσθαι αἰεὶ ὁ βουλομένης ἐνεκα ἵκνους, καὶ ὄσι
 σκοπός ἡς αἰεὶ τῷ βουλομένῳ. περὶ ὅν σκοπεῖ τὸ συμφέ-
 ρον, πολλὰ μὲν τῆς τέλους οὐθεὶς βουλόσθαι. ἀλλὰ τῆς ὄσιν
 ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις, ὥς περ ἐν ταῖς θεωρητικαῖς ἐπιστήμησις
 ὑποθέσεις. εἰρησὶ δὲ πολλὰ αὐτῆς ἐν μὲν ταῖς ἐν ἀρχῇ βρα-
 χίως. ἐν δὲ τοῖς ἀναλυτικοῖς δι' ἀκριβείας. πολλὰ δὲ τῆς περὶ
 τὸ τέλος φερόντων ἢ σκέψαι καὶ μετὰ τέχνης καὶ ἀνδρὶ τέ- 4

χνης πᾶσιν ὄσιν. οἷον εἰ περὶ μᾶλλον ἢ μὴ περὶ μᾶλλον ὁρᾷ βου-
 λουμένοις. ἐν περὶ τοῦ δὲ μᾶλλον εἶναι τὸ δι' οὗ. Τούτῳ
 τὸ οὐκ εἶναι. οἷον πλοῦτος ἢ ἡδονὴ ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, ὃ τυγ-
 χάνει οὐκ εἶναι. βουλομένη γὰρ ὁ βουλομένης ἢ ἀπὸ τῆς πᾶ-
 λους ἐσκεπται, ὅτι ἐκείνη σιωπᾷ ὅπως εἰς αὐτὴν ἀνάγκη ἢ αὐ-
 τὸς δύναται πρὸς τὸ τέλος. τὸ δὲ τέλος ὅτι φέρεται μὲν αἰεὶ
 ἀγαθόν. καὶ πρὸς οὐ κατὰ μέρος βουλομένη οἷον ἰατρὸς
 1 βουλομένη αὐτὴν, εἰδὼν φάρμακον. καὶ στρατηγὸς, πρὸς α-
 » τὸ περὶ δόξαι οἷς ἀγαθόν τὸ τέλος, τὸ ἀπλῶς ἀριστὸν ὄντι.
 2 πρὸς φέρεται δὲ καὶ διαστροφῇ, ὅτι ἀγαθόν ἀλλὰ τὸ φαινό-
 μενον ἀγαθόν. αἰτιον δι' ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν οὐκ εἰσιν ἐπ' ἄλ-
 λω χρήσασθαι, ἢ πρὸς ἃ πέφυκεν. οἷον ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ οἷον
 τ' ἰδεῖν οὐ μὴ ὄντι. οὐ δ' ἀκούσαι οὐ μὴ ὄντι ἀκοῇ. ἀλλὰ
 ἀπὸ ἐπιστήμης ποιῆσαι, καὶ οὐ μὴ ὄντι ἐπιστήμῃ. ὅτι ὁμοίως
 τῆς ὑγιείας ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ καὶ νόσῳ. ἀλλὰ τῆς μὲν κατὰ
 2 φέρεται. τῆς δὲ πρὸς φέρεται. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ βούλησις. φέρεται
 μὲν τῶ ἀγαθῷ ὄντι. πρὸς φέρεται δὲ τῶ κακῷ. καὶ βουλομένη
 » φέρεται μὲν τὸ ἀγαθόν. πρὸς φέρεται δὲ καὶ διαστροφῇ καὶ τὸ
 » κακόν. ἀλλὰ μὲν ἐκείνου γὰρ φθορὰ καὶ διαστροφή οὐκ εἰς τὸ
 τυχόν, ἀλλ' εἰς τὰ ἐναντία τὰ μεταξὺ. οὐ γὰρ ὄντι ἐκβῶσαι
 ἐκ τοῦτων. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπάτη οὐκ εἰς τὰ τυχόντα σίνεται, ἀλλ'
 εἰς τὰ ἐναντία ὅσοις ὄντι ἐναντία. καὶ εἰς τῶν τῶν ἐναντίων
 ἀπὸ τῶν ἐπιστήμῃ ἐναντία ὄντι. ἀνάγκη ἀπὸ κατὰ τὴν ἀ-
 3 πᾶσιν καὶ τὴν περὶ αἰρέσιν ἀπὸ τῶ μέσου ὅτι τὰ ἐναντία γίνε-
 σθαι. ἐναντία δὲ τὸ μέσον καὶ τὸ πλεον καὶ τὸ ἐλαττον. αἰ-
 ρίον δὲ ὅτι καὶ τὸ λυπηρόν. ὅτι γὰρ ἔχει ὥστε τῇ ψυχῇ φαί-
 νεσθαι τὸ μὲν ἡδὺ ἀγαθόν. καὶ τὸ ἡδον καὶ ἀμεινον. καὶ τὸ λυ-
 πηρόν κακόν. καὶ τὸ λυπηρότερον χειρόν. ὥστε καὶ ἐκ τούτῃ δῆλον
 ὅτι πρὸς ἡδονὰς καὶ λυπᾶς ἢ ἀρετῇ καὶ κακία. πρὸς μὲν γὰρ
 τὰ περὶ αἰρέτα τυγχάνουσιν ὄντι. ἢ δὲ περὶ αἰρέσεις πρὸς τὸ ἀ-
 4 γαθόν καὶ τὸ κακόν καὶ τὰ φαινόμενα. τῶντα δὲ φέρεται ἡ-
 δονὴ καὶ λυπῇ. ἀνάγκη τῶντα, ἐπειδὴ ἀρετῇ μὲν ἢ ἡθικῇ

αὐτὴ τε μεσότης ἔστι καὶ ποδὶ ἡδονᾶς καὶ λύπας πᾶσα. ἢ δὲ
 » κακία ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλείπει. καὶ ποδὶ ταυτὰ τῇ ἀρε-
 » τῇ, πλὴν ἀρετῶν εἶναι πλὴν ἡδονῶν, ἔξιν περαιρεπικῶν μεσότη-
 » τος τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐν ἡδέσι καὶ λύπῃσι. καθ' ὅσα ποίους ἴσ
 λέγειται τὸ ἡθος ἢ χαίρων ἢ λυπνυμένος. ὁ γὰρ φιλόγλυκος
 ἢ φιλόπικρος οὐ λέγειται πρὸς ἴσ τὸ ἡθος. βούτων δὲ διω-
 ρισμένων λέγομεν, πότῳ ἢ ἀρετῇ ἀναμαρτήτων ποιῇ πλὴν
 περαιρεσιν, καὶ τὸ τέλος ὁρῶν, οὕτως ὥς τε οὐ εὐεχά δι
 περαιρεῖσθαι, ἢ ὥς ποδὶ δοκεῖ ἴσι τὸν λόγον. ἐστὶ δὲ ἄλλο ἐγ-
 κράτεια. αὐτὴ γὰρ οὐ διαφθείρει τὸν λόγον. ἐστὶ δὲ ἀρετὴ καὶ
 ἐγκράτεια ἑτέρον. λεκτέον δὲ ὕδρον ποδὶ αὐτῶν. ἐπεὶ ὅσοις
 γὰρ δοκεῖ τὸν λόγον ὁρῶν παρέχειν ἢ ἀρετῇ, ἄλλο αἴτιον ἢ μελὶ
 ἐγκράτεια, τοιοῦτον πῶς ἐπαινεῖται δὴ ἐγκράτεια. λέγομεν
 δὲ περαπορήματα. ἐστὶ γὰρ τὸν μελὶ σκοπὸν ὁρῶν εἶναι, ἐν
 δὲ τοῖς πρὸς τὸν σκοπὸν διαμαρτάνειν. ἐστὶ δὲ τὸν μελὶ σκοπὸν
 ἡμαρτήσθαι. ταῦτα δὲ πρὸς ἐκείνον ποδᾶνται ὁρῶν ἔχειν. 2
 καὶ μηδὲ πότῳ. πότῳ δὲ ἢ ἀρετῇ ποιῇ τὸν σκοπὸν ἢ τὰ πρὸς
 τὸν σκοπὸν, ἡδέμεθα δὴ ὅτι τὸν σκοπὸν. διότι τοῦτο οὐκ ἔ-
 στι συλλογισμὸς οὐδὲ λόγος. ἀλλὰ δὴ ὥς ποδὶ ἀρχὴ ἄλλο ὕ-
 ποκείσθαι, οὐτὲ γὰρ ἰατρὸς σκοπεῖ, εἰ δὲ ὕγιαίνειν, ἢ μὴ. ἀλ-
 λ' εἰ ποδὶ πατεῖν ἢ μὴ. οὐτὲ ὁ γυμνασικός, εἰ δὲ ἔχειν ἢ μὴ.
 ἀλλ' εἰ παλαίει. ὁμοίως δὲ οὐδ' ἄλλο οὐδεμία ποδὶ τῶν τέ-
 » λους. ὥς ποδὶ γὰρ τοῖς θεωρητικοῖς αἰ ὑποθέσεις ἀρχαί,
 » οὕτω καὶ τοῖς ποιητικοῖς τὸ τέλος ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις. ἐ- 3
 πεί δὲ διὰ τὸδε ὕγιαίνειν, ἀνάγκη τοδὶ ὑπάρχει, εἰ ἔσται ἐκεί-
 νο. ὥς ποδὶ ἐκεῖ εἰ ἐπὶ τὸ εἶπνον δύο ὁρῶν, ἀνάγκη τοδὶ εἶ-
 ναι. τῆς μελὶ οὕτω νοήσας ἀρχὴ τὸ τέλος. τῆς δὲ πρῶ-
 ξως ἢ τῆς νοήσας τελευτῇ. εἰ οὕτω πάσης ὁρῶν τῆς, ἢ ὁ λό-
 γος ἢ ἡ ἀρετὴ αἰτία, εἰ μὴ ὁ λόγος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτὸν ὁρ-
 ῶν αὐτὸν τὸ τέλος, ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς τὸ τέλος. τέλος δὲ ἔστι
 οὐ εὐεχά ἐστὶ γὰρ πᾶσα περαιρεσις ἑνός. καὶ εὐεχά πινος. ὁ μελὶ
 οὕτω εὐεχά ἔμμεσον ἔστιν, οὐ αἰτία ἢ ἀρετῇ, τὸ περαιρεῖσθαι οὐ 4

ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗΜΙΩΝ, ΤΟ Β. 105

εὐεχθ. ὅ μιν ἐν τυγχάνειν ῥυτῶν ἄλλης δυνάμεως, ὅσα δέ.
 ἐπὶ μὲν ῥιή περ αἰρέσεις οὐ τούτων ἀλλὰ τῆς τούτων εὐεχθ. εὐε-
 κα τὸ τέλος δὲ περ ἔπειν. τὸ δὲ τὸ τέλος ὁρῶν εἶναι, τῆς
 περ αἰρέσεως. οὐ ἡ ἀρετὴ αἰτία, καὶ δὲ ἑαυτοῦ ἐκ τῆς περ αἰρέ-
 σεως κρίνομεν, ποῖός τις. ἑαυτοῦ δὲ ὅτι τὸ τέλος εὐεχθ. περ ἔπει.
 ἀλλ' οὐ πὶ περ ἔπει. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία ἥτις ἐναντίων εὐε-
 κα ποιεῖ τὴν περ αἰρέσιν. εἰδέ τις ἐφ' αὐτῶν ὅν περ ἔπειν μὲν τὰ
 καλὰ, ἀπεκτείν δὲ τὰ αἰσχρά, ῥυακτίον ποιεῖ, δὴ λον ὅτι
 οὐ σπουδαῖός ἐστιν οὗτος ὁ αἰσθητός. ὥς τ' ἀνάγκη τὴν περ κα-
 κίαν ἐκ νόσον εἶναι καὶ τὴν ἀρετὴν. οὐδε μὲν γὰρ ἀνάγκη τὰ
 μετὰ ἑαυτὰ περ ἔπειν. δὲ τούτων καὶ ἡ κακία. καὶ ἡ ἀρε-
 τὴ ἐπαινετὴν. τὰ γὰρ ἀκούσια αἰσχρά καὶ κακὰ, οὐ κατὰ. οὐ-
 δὲ τὰ ἀγαθὰ ἐπαινετὰ, ἀλλὰ τὰ ἐκ νόσια. ἐπὶ πάντας ἐπαι-
 νοῦμεν καὶ φετομεν εἰς τὴν περ αἰρέσιν βλέποντες. μᾶλλον ἢ
 εἰς τὰ ὄρῃα. καὶ τοὶ αἰρετώτερον ἢ ἐν ὁρῃα τῆς ἀρετῆς. ἐπὶ
 2 περ ἔπειν σι μὲν φαῦλα καὶ ἀναγκαζόμενοι. περ αἰρεῖται δὲ οὐ
 δέος. ἐπὶ δὲ ὁρῃα εἶναι ἰδεῖν τὴν περ αἰρέσιν ὁ κατὰ
 τις, δὲ τούτων ἐκ τῆς ὁρῃα ἀναγκαζόμεθα κρίνειν,
 ὁ κατὰ τις. αἰρετώτερον μὲν ἐν ἡ ἐν ὁρῃα.
 ἐπαινετὴν τὸν δὲ ἡ περ αἰρέσεις. ἐκ τῶ
 τῶ καμνίων ἐν συμβαίνει τῶ
 τα καὶ ἐπὶ ὁμολοῦται
 τοῖς φαινο-
 μένοις.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗ-
ΜΙΩΝ, ΤΟ Γ'.

ΤΙ μὲν οὖν μεσότητες εἰσὶ τὰ ἐν ἀρε-
ταῖς καὶ αὐτὰ περὶ αἰρετικά, καὶ αἱ
ἐναντία κακία, καὶ τίνας εἰσὶν αὐτὰ,
καὶ πόθεν εἶρηται. καθ' ἑκάστην δὲ λαμ-
βάνοντες λέγμεν ἐφεξῆς. καὶ πρῶτον
εἴημεν περὶ ἀνδρείας. δοκεῖ
πάντων, ὅ, τ' ἀνδρείος εἶναι περὶ φόβου,
καὶ ἡ ἀνδρεία μία τῆς ἀρετῆς. δειλότητα δ' ἐν τῇ διαχερσφῇ,
πότον θράσους καὶ φόβου ἐναντία. καὶ γὰρ ὅτι πῶς ἀντικείμε-
να ἀλλήλοις. δὴ λαν οὖν, ὅ, π' καὶ οἱ κατὰ τὰς ἐξείας τῶν αἰσ-
θημένων ὁμοίως ἀντικείμενα σπρίσιν αὐτοῖς. οἱ δὲ δειλός. οὐ-
τος γὰρ λέγεται κατὰ τὸ φοβεῖσθαι μάλλον ἢ δεῖ. καὶ θάρ-
ρῃν ἢ πόν ἢ δεῖ. καὶ ὁ θρασύς. καὶ γὰρ οὐ τὸ κατὰ τὸ βιούσης
εἶναι, οἷος φοβεῖσθαι μὲν ἢ πόν ἢ δεῖ. θάρρῃν δὲ μάλλον ἢ δεῖ.
διὸ καὶ πῶν μαχέται, ὁ γὰρ θρασύς πῶν τὸ θράσος λέγε-
ται πῶν μως. ὥς τ' εἶπαι τῇ ἀνδρείᾳ ὅτιν ἡ βελτίστη ἐξίς περὶ
φόβου καὶ θάρρῃ, δεῖ δὲ μήθ' οὕτως ὥς οἱ θρασεῖς. τὰ μὲν
γὰρ ἐλείποισι. τὰ δ' ὑπερβάλλουσι. μήθ' οὕτως ὥς οἱ δει-
λοί. καὶ γὰρ οὐ τὸ ταυτοποιοῦσι. πῶν οὐ περὶ τῶν ἀλλ' ὅτι
ἐναντίας. τῶ μὲν γὰρ θάρρῃν ἐλείποισι. τῶ δὲ φοβεῖσθαι
ὑπερβάλλουσι. δὴ λαν ὥς ἡ μέση διάθεσις θρασύτης καὶ
δειλίας, ὅτιν ἀνδρεία. αὐτὴ γὰρ βελτίστη. δοκεῖ δ' ὁ ἀνδρεῖος
ἄφοβος εἶναι ὥς ὡς τὸ πλν. ὁ δὲ δειλός φοβηλὴς. καὶ ὁ
μὲν πολλὰ καὶ ὀλίγα καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ φοβεῖται καὶ
σφόδρα καὶ ταχύ. ὁ δὲ τὸ ἐναντίον. ἢ οὐ φοβεῖται ἢ ἡρέμα
καὶ μέλις καὶ ὀλιγάκις καὶ μεγάλα. καὶ ὁ μὲν ὑπομείνει
τὰ φοβερὰ σφόδρα. ὁ δὲ, οὐδὲ τὰ ἡρέμα. ποῖα οὖν ὑπο-
μείνει ὁ ἀνδρεῖος πρῶτον. πότον τὰ αὐτῶ φοβερὰ. ἢ τὰ 4

ἐτόλμα. εἰ μὲν δὴ τὰ ἐτόλμα φοβόρα, οὐδὲν σεμνὸν φαίη αὐ-
 τὸς εἶναι. εἰ δὲ τὰ αὐτῶ, εἴη αὐτῶ μὲν φοβόρα φό-
 βου ποιητικῶς ἐκείνῳ φοβόρα. οἷον εἰ μὲν σφόδρα φοβόρα,
 εἴη αὐτῶ ἰσχυρὸς ὁ φόβος. εἰ δὲ ἥρεμα, ἀσθενής. ὥστε συμβαίνει
 τὸν αὐτοῦ μὲν φοβόρα φόβου καὶ πολλοὺς πιεῖσθαι. ἐδύ-
 κει δὲ τὸν αὐτοῦ μὲν φοβόρα φόβου πᾶσι συμβαίνει. ὅτι εἰ-
 ναι αὐτῶ μὲν ὀλίγα φοβεῖσθαι, καὶ ἥρεμα καὶ μέλις.
 1 ἄλλ' ὅπως τὸ φοβόρα λέγεται ὡς πρὸς καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὰ χαρὰ τὸν
 διχῶς. τὰ μὲν γὰρ ἀπλῶς. τὰ δὲ πνιμὲν καὶ ἡδέα καὶ ἀγαθὰ
 ἔστιν. ἀπλῶς δ' οὐ. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ μὲν φοβόρα καὶ οὐχ ἡδέα. ὅ-
 σα τοῖς πρηνεῖς ὡφέλιμα καὶ ὅσα ἡδέα τοῖς παιδίοις ἢ παι-
 δία. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ φοβόρα τὰ μὲν, ἀπλῶς εἰσι. τὰ δὲ π-
 νι. ἃ μὲν δὴ δειλὸς φοβεῖται ἢ δειλὸς, τὰ μὲν, οὐδὲν ἔστι φοβε-
 ρὰ, τὰ δὲ ἥρεμα. τὰ δὲ τοῖς ἀπλῶς φοβόρα, καὶ ὅσα τῇ αὐ-
 θρωπίνῃ φέσει, ταῦθ' ἀπλῶς λέγομεν. ὁ δὲ αὐτοῦ μὲν πρὸς
 2 τῶν αὐτῶ εἶχει ἀφόβως. καὶ ἔτι μὲν τὰ τοιαῦτα φοβόρα, ἃ ἔστι
 μὲν ὡς φοβόρα αὐτῶ. ἔστι δ' ὡς οὐ. ἢ μὲν αὐτοῦ μὲν, φοβόρα. ἢ
 δὲ αὐτοῦ μὲν, οὐ φοβόρα. ἀλλ' ἢ ἥρεμα ἢ οὐδαμῶς. ἔστι μὲν τοῖς
 φοβόρα τῶν αὐτῶ. τοῖς γὰρ ἀπλῶς φοβόρα. διὸ καὶ ἐπαινεῖται
 ἢ εἶς. ὡς πρὸς γὰρ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὑγιεινὸς εἶχει. καὶ γὰρ οὐ τοῖς, οὐ
 τῶν αὐτῶ μὲν, ὁ μὲν πόνου τρέφεται, ὁ δὲ ἔτι μὲν αὐτῶ
 ἀπορροῆς, τοῖς τοῖς εἰσιν. ἀλλὰ τῶν αὐτῶ τῶν ἀπαθείς
 εἶναι ἢ ἀπλῶς ἢ ἥρεμα, ὡς ὅτι οἱ πολλοὶ καὶ οἱ ἀπλῶς. οἱ μὲν
 3 οὐ νοσήσεις καὶ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ, καὶ ἔτι μὲν τῶν κοινῶν
 πᾶσι μάλιστα πᾶσι πᾶσι. καὶ μὲν τῶν πᾶσι καὶ μὲν ἢ οἱ πολλοὶ
 λαοί. καὶ ἔτι μὲν οἱ πολλοὶ πᾶσι, ἔτι μὲν τῶν ἀπαθείς ἢ
 ὅλως ἢ ἥρεμα. ἀπρὸς δὲ εἰ τῶν αὐτῶ οὐδὲν ἔστι φοβόρα.
 εἰ δὲ αὐτῶ φοβηθεῖν ἢ εἰδὲν καλῶς τὸ εἰρημικὸν τῶν αὐτῶ. ἢ εἰ
 ἀνδρεία αὐτῶ λόγῳ ἔστιν. ὁ δὲ λόγος τὸ καλὸν αἰσθεῖσθαι
 καλῶς. διὸ καὶ ὁ μὲν δὲ εἰδὲν ἔτι μὲν αὐτῶ, οὐ τοῖς ἢ τοῖς
 εἰδὲν ἢ θρασύς. ὁ δὲ δὲ τὸ καλὸν ἀφοβὸς καὶ αὐτοῦ μὲν
 4 μένος. ὁ μὲν οὐ δειλὸς καὶ ἢ μὲν δειλὸς, φοβεῖται. ὁ δὲ θρασύς

καὶ ἂν μὴ δειῖ, διαρρεῖ. ὁ δ' αἰσθητός, ἀμφω ἂν δειῖ καὶ τῶν με-
 σος ἔστιν. ἂν γὰρ αὖτὸ λόγος κελύει, τῶν καὶ διαρρεῖ καὶ φοβεῖ-
 ται. ὁ δὲ λόγος τὰ μέγιστα λυπηρὰ καὶ φθαρτικὰ οὐ κελύει
 ἄπομνῆσιν, ἀλλ' ἂν καὶ ἡ. ὁ μὲν οὖν θρασὺς καὶ εὐκὴν κελύει,
 τῶν διαρρεῖ. ὁ δειλὸς, οὐ δ' αὖ κελύει. ὁ δ' αἰσθητός μόνος,
 » ἐὰν κελύει. ἔστι δὲ εἶδη αἰσθητοῦ πέντε λεγόμενα καθ' ὁμοί-
 » τητα, αὐτὰ γὰρ ἄπομνῆσιν ἀλλ' οὐ δὲ τὰ αὐτὰ. μία μὲν πε-
 λιπική. αὐτὴ δ' ἔστιν ἡ διὰ δῶ οὐσα. δευτέρᾳ ἡ στρατιωτική. αὐ-
 τη δὲ δι' ἐμπειρίαν καὶ τὸ εἰδέναι οὐχ ὥς περὶ σωκράτης ἔφη
 τὰ δεινὰ, ἀλλ' ὅτι τὰς βουθίας τῶν δεινῶν. τρίτη δ' ἡ διὰ πε-
 ρίαν καὶ ἀγνοίαν, δι' ἧν τὰ παιδία καὶ οἱ μνημόμενοι, οἱ μὲν ὑ-
 περμῆσιν τὰ φοβερὰ. οἱ δὲ λαμβάνουσι ἔξ ὅφεις. ἄλλη δ' ἡ
 κατ' ἐλπίδα. καθ' ἣν οἱ τε κατενωχικότες ἢ μάκισι ἄπο-
 μνῆσιν ἔξ κινδύνους. καὶ οἱ μεθύοντες. δὲ ληπιδας γὰρ ποιεῖ
 ὁ οἶνος. ἄλλη δ' ἡ δὲ πάθος ἀλόησον. οἷς δ' ὄντα καὶ θυμὸν.
 αὐτὰ γὰρ ὅτ' ἄθραυς μάλλον ἢ δειλός. ἡ ἄπομνῆσι πολλοὺς
 κινδύνους ὥς περὶ ὃν μεταποντίω τ' ὑπερνον ἀκκτείνασθαι.
 καὶ ὃν κρήνην μυθολογούμενος. καὶ δι' ὄρεάν καὶ θυμὸν ὡς πᾶ-
 τως. ἐκαστὸν γὰρ ὁ θυμὸς. διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι θῆρες αἰσθητοὶ
 δοκῶσιν εἶναι οὐκ ὄντες. ὅταν γὰρ ἐκώσῃ, τοῦτο εἰσὶν. εἰδὲ μὲν,
 αὐτὸν μάλα ὥς περὶ οἱ θρασυεῖς. ὅμως δὲ μάλιστα φησὶν ἡ τῶν
 θυμῶν. ἀντίθετον γὰρ ὁ θυμὸς. διὸ καὶ οἱ παῖδες ἀριστὰ μάχον-
 ται. δὲ νόμον δὲ ἡ πολιτικὴ αἰσθησία. κατ' ἀλήθειαν δὲ μία
 πάντων. ἀλλὰ πρὸς τὰς πρὸς κελύσεις τὰς ἐν τοῖς κινδύνους
 χρήσιμα τῶν πάντων. περὶ δὲ τῶν φοβερῶν νῦν μὲν ἀπλῶς
 εἰρηκαμέν. βέλπον δὲ διορίσασθαι μάλλον. ὅπως μὲν ἐν φο-
 βερᾷ λέγειται τὰ ποιητικὰ φόβου. τοιαῦτα δ' ἔστιν, ὅσα φαίνε-
 ται ποιητικὰ λυπῆς φθαρτικῆς. τοῖς γὰρ ἄλλω πᾶσι περὶ δε-
 χόμενοι λυπῆς, ἐπὶ δὲ μὲν αὐτῶν ἴσως λυπηρὸν γίνονται. καὶ πᾶ-
 ρος ἐπὶ τὸν φόβον δ' οὐκ ἔστι. οἷς εἴτις περὶ ὄντος, ὅτι λυπῆ
 ἔστι, λυπῆν ὡς φθονοῦται λυπηρῶν, ἢ αὐτῶν οἷον οἱ ζηλῶν-
 τες ἢ οἱ αἰχμυρόμενοι. ἀλλ' ὡς μὲν αἰσθητοῖς φαίνονται φαινο- 4

μέλει εἶσεσθαι λυπὰς φόβος γίνεσθαι, ὅσων ἢ φύσις ἀναιρεῖται
 καὶ τὸ ζῆν. διὸ καὶ σφόδρα ἴσως ὄντες μαλακοὶ ποδὶ εὐία ἀν-
 δρῆσι εἰσι. καὶ εὐοὶ σκληροὶ καὶ καρτερικοὶ, καὶ δειλοὶ. καὶ δὴ
 δοκεῖ σχεδὸν ἴδιον τῆς ἀνδρείας εἶναι, ὅτι ποδὶ τὸν θάνατον καὶ
 πῶς τοῦτον λυπὴν ἔχει πῶς. εἰ γὰρ πῶς εἴη τοιοῦτος πρὸς ἀ-
 λείας καὶ ψυχῆς τοιαύτης λυπὰς ἡπομνήσκων ὥς ὁ λό-
 γος ἀκινδύνους οὐσας. πρὸς δὲ τὸν θάνατον καὶ μαλακὸς καὶ
 I ποδὶ φόβος μὴ δι' ἄλλο τι πάθος ἀλλὰ δι' αὐτὸ πῶς φθορὰν.
 ἄλλως δὲ πρὸς μὲν ἐκείνας μαλακὸς, πρὸς δὲ τὸν θάνατον ἀπα-
 ρητός, ἐκείνος μὲν αὖ εἶναι δοκεῖ δειλός. οὗτος δὲ ἀνδρῆος. καὶ
 γὰρ κίνδυνος ὡς τῆς τοιοῦτης λέγεται μένους τῆς φοβερῆς,
 ὅταν πλησίον ἢ ὅτις τοιαύτης φθορᾶς περικέν. φαίνεται δὲ
 κίνδυνος, ὅταν πλησίον φαίνεται. τὰ μὲν οὖν φοβερὰ ποδὶ
 ὅσα φανερὰ εἴναι τὸν ἀνδρῆον, εἴρηται. διὸ τι τὰ φαινόμενα ποιη-
 τικὰ λυπὰς τῆς φθορῆς. τῶν μὲν γὰρ πλησίον τε φαινό-
 2 μένα, καὶ μὴ πέρρω. καὶ τοσαῦτα τῶ μεγάλῃ ὄντι ἢ φαινόμενα
 ὥς τ' εἴναι σύμμετρα πρὸς ἀνθρώπον. εὐία γὰρ ἀνάγκη παντὶ φαί-
 νεσθαι ἀνθρώπῳ καὶ διαταράττειν. οὐδὲν γὰρ καλὸν εἶναι πρὸς φό-
 βον καὶ ψυχῆς καὶ τῆς ἄλλων δυνάμεων εὐίας ἡπομνήσκων ἢ μᾶς
 εἶναι καὶ τῆς τοιαύτης ἀνθρώπου σώματος ἕξαις, οὕτω καὶ τῆς ποδὶ
 πῶς ψυχὴν παθημάτων, οἱ μὲν δειλοὶ καὶ θρασεῖς διαφύδον-
 ται διὰ τῆς ἕξαις. τῶ μὲν γὰρ δειλῷ, τὰ, τε μὴ φοβερὰ, δοκεῖ
 φοβερὰ εἶναι. καὶ τὰ ἡρέμα, σφόδρα. τῶ δὲ θρασεῖ τοιαύτην.
 3 τὰ τε φοβερὰ, θορράλεια. καὶ τὰ σφόδρα, ἡρέμα. τῶ δὲ ἀν-
 δρείῳ τὰ ληθῆ μάλιστα. διὸ πρὸς οὐτ' εἴ τις ἡπομνήσκει τὰ φο-
 βερὰ δι' ἀγνοίαν ἀνδρείας. οἷον εἴ τις τοῦ κεραυνου ἡπομνήσκει
 φορομνήσκων διὰ μανίαν. οὐτ' εἰ γνώσκων ὅσος ὁ κίνδυνος,
 διὰ θυμὸν. οἱ κελρὶ πρὸς τὰ κινεῖσθαι ὅσα ἀπαντῶσι λα-
 βόντες. καὶ ὅλως ἡ βαρβαρικὴ ἀνδρεία μετὰ θυμὸν ὄζειν. εὐοὶ
 δὲ καὶ δι' ἄλλας ἡδονὰς ἡπομνήσκουσι. καὶ γὰρ ὁ θυμὸς ἡδονῶν
 ἔχει πῶς. μετ' ἐλπίδος γὰρ ὄζει ὑμῶν. ἀλλ' ὅμως οὐτ' εἰ
 4 διὰ τῶν οὐτ' εἰ δι' ἄλλων ἡδονῶν ἡπομνήσκει πῶς τὸν θάνατον,

- » φοβερὸν εἶναι οὐδὲν. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ἀρετὴ περαιρεπική.
- » ὅσοι δὲ πῶς λείγουσιν, εἴρηται περὶ τὸν, ὅτι ἐνέκ' αὐτοῦ πάν
- » τα αἰρεῖσθαι ποιεῖ καὶ ὅσοι ἐστὶ τὸ, οὐ ἐνέκ' αὐτοῦ τὸ καλόν, δὴ λὸν
- ὅτι καὶ ἡ ἀνδρεία ἀρετὴ τις οὐσα ἐνέκ' αὐτοῦ πινος ποιήσει τὰ φο-
- βερὰ ὑπομένειν. ὥς τε δι' ἀγνοίαν. ὁρῶντες γὰρ μᾶλλον ποιεῖ
- κρίνουν. οὐτε δι' ἡδονῆν. ἀλλ' ὅτι καλόν. ἐπεὶ αὖτε μὴ καλόν
- ἢ ἄλλ' ἀμυντικόν, οὐχ ὑπομένει. αἰσχρὸν γάρ. ποδὲ ποῖα μὲν
- 1 οὕτω ἐστὶν ἡ ἀνδρεία μεσότης καὶ πίνων καὶ δὴ τίς καὶ τὰ φοβε-
- ρά τίνα δύνανται, σχεδὸν εἴρηται κατὰ τὴν πρὸ οὐσίαν ἐφοδονίαν
- νάς. ποδὲ δὲ σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας μετὰ τῶν διελέ-
- σθαι πεπραγμένων. λέγεται δ' ὁ ἀκόλαστος πρὸς τὸν ὅτι γὰρ μὴ
- κεκολασμένος πῶς μὴ δι' αἰσθητικὸν ὡς ποδὲ ἀτμῆς ὁ μήτε
- τμηλέος. καὶ τῶν ὁ μὲν, δυνάτος. ὁ δ' ἀδύνατος. ἀτμῆ-
- τον γὰρ τό, τε δυνάμενον τμηθῆναι. καὶ τὸ δυνάτον μὲν μήτε
- τμημένον δέ. τὸν αὖτε τῶν καὶ τὸ ἀκόλαστον. καὶ γὰρ τὸ μὴ
- 2 πεφυκὸς δέχεται ἐλάσιν. καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν μὴ κεκολασμέ-
- νον δὲ ποδὲ ἀμφοτέρω, ποδὲ ἄς ὁρῶντες πεπραγμένοι ὡς ποδὲ
- οἱ παῖδες. κατὰ τῶν γὰρ ἀκόλαστοι λέγονται τὴν ἀκολα-
- σίαν. ἐπὶ δ' ἄλλον τῶν οἱ δύσιν καὶ αἰσθητοὶ πάμπαν δὴ
- καλάσθαι. πλεοναχῶς δὲ λείγουσιν τῆς ἀκολασίας, ὅτι μὲν
- ποδὲ ἡδονὰς πινος καὶ λύπης εἰσὶ, φανερὸν. καὶ ὅτι ἐν τῷ
- ποδὲ τῶν διανεῖσθαι πῶς, καὶ ἀλλήλων διαφύουσι καὶ τῶν
- ἄλλων. διερχόμενοι δὲ περὶ τὸν, πῶς τὴν ἀκολασίαν ὀνο-
- 3 μάζοντες μετὰ φρόνῳ. ὅσοι γὰρ ἀκινήτως ἐχόντες δι' αἰσθη-
- τικῶν πρὸς τὰς αὐτὰς ἡδονὰς, οἱ μὲν καλοῦσιν αἰσθητικῶν.
- οἱ δὲ ἄλλοις ὀνόμασι τριούρις περὶ τὸν οὐκ οὐκ. ἐστὶ δ' οὐκ πᾶ
- » νυ γνώμεν τὸ πάθος οὐδὲ τῶν πάλαιον δὴ τὸ πάντας ὑπὲρ
- » τὰ τὸν ἀμαρτάνειν μᾶλλον, καὶ πᾶσιν εἶναι σύμφυτον τὴν
- τῶν τριούτων ἡδονῶν ἢ τῶν καὶ αἰσθητικῶν. μάλιστα δ' εἰσὶ τριού-
- τοι, οἷους οἰκωμοδιόσκαλοι πρὸς τὴν ἀγροίαν. οἱ οὐδὲ
- τὰ μέτρα καὶ τὰ ἀναγκαῖα πλεονάζουσι τῶν ἡδονῶν. ἐπεὶ δ' ὁ
- 4 σώφρων ἐστὶ ποδὲ ἡδονὰς, ἀνάγκη καὶ ποδὲ ὑπὲρ τὴν μέτρον ἡδονὰς

αὐτὸν εἶναι. διὰ δὲ λαβεῖν πόρι πινασ. οὐ γὰρ πόρι πάσας. οὐ
 γὰρ πόρι ἅπαντα τὰ ἡδέα ὁ σώφρων βί. ἀλλὰ τῇ μεν δόξει, πόρι
 δύο τῶν αἰδητῶν. πόρι τε γένεσιν καὶ εἰς ἅπλόν. τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 πόρι τὸ ἅπλόν. πόρι γὰρ πλὴν διὰ τῆς ὁφείας ἡδονῶν τῶν κα-
 λῶν ἀνδρῶν ἀντιθυμίας ἀφροδισίων, ἢ λυπῶν τῶν αἰσχυρῶν. καὶ
 πόρι πλὴν διὰ τῆς ἀκροῆς τῶν ἀναρμύσεων ἢ ἀναρμύσεων, ἐπὶ δὲ
 πρὸς τοῖς δι' ὁσπρηάτους τὰς τε ἀρ' οὐωδίας καὶ τοῖς ἀρ' οὐ-
 σωδίας οὐκ ἐστὶν ὁ σώφρων. οὐδὲ γὰρ ἀκρόλατος οὐδὲ εἰς λέγε-
 ται ὡς πάχιν ἢ μὴ πάχιν. εἰς γὰρ πρὸς ἢ καλὸν ἀνδρῶν ταυθῶ
 μινος ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀνδρῶν, ἢ ἀκρόμινος ἀδοντος, μὴ βούλει
 τὸ μὴ τε εἰδέναι μὴ τε πίνειν μὴ τε ἀφροδισιάζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν
 καλὰ θεωρεῖν. τῶν δὲ ἀδόντων ἀκροῦν, οὐκ ἀνδρῶν ἀκρόλα-
 τος εἶναι. ὡς πόρι οὐ δ' οἰκηλοῦ μινον πρὸς τοῖς σειρήσιν. ἀλλὰ
 πόρι τὰ δύο τῶν αἰδητῶν τῶν τε, πόρι ἅπαν καὶ τὰλλα θεωρεῖα
 μίνα τυγχάνει αἰδητικῶς ἔχοντα καὶ χαίροντα καὶ λυποῦμε-
 να, πόρι τὰ γένεσιν καὶ ἅπλῃ, πόρι δὲ τὰ τῶν ἄλλων αἰδητῶν
 ἡδέα χαδὸν ὁμοίως ἅπαντα φαίνεται αἰδητικῶς διακείμενα.
 οἷον πόρι οὐαρμωσίαν ἢ κάλως. οὐδὲν γὰρ ὅτι καὶ ἄξιον λόγου
 φαίνεται πάχοντα αὐτῇ τῇ θεωρεῖα τῶν καλῶν, ἢ τῇ ἀκροά-
 σει τῶν ἀναρμύσεων, εἰ μὴ τί πρὸς συμβέβηκε τῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ
 δὲ πρὸς τὰ οὐωδὴ ἢ οὐσωδὴ. καίτοι τὰς γε αἰδησεις ὁξυτέ-
 ρας ἔχουσι πάσας. ἀλλὰ καὶ τῶν ὁσμῶν τῶν τε χαίρουσιν,
 ὅσῃ καὶ συμβεβηκὸς ἀφραίνουσιν, ἀλλὰ μὴ καθ' αὐτάς.
 λέγω δὲ καθ' αὐτάς, αἷς μὴ ἐλπίζοντες χαίρομεν ἢ μεμνημέ-
 νοι οἷον ὁφίων καὶ ποτῶν. δι' ἐτῶν αὖ ἡδονῶν τῶν τε χαίρο-
 μεν, πλὴν τῶν φαρεῖν ἢ πιεῖν. καθ' αὐτάς δὲ, οἷον αἰ τῶν αἰσθῶν
 εἰσι. διὸ ἐμμελὸς ἐφ' ἡς τρατόνικος τοῖς μὲν καλὸν, ὅξιν, τοῖς δὲ
 ἡδύ. ἐπεὶ καὶ τῶν πόρι πινεσὶν οὐ πόρι πάσῃ ἡδονῶν ἐπὶ ὅν
 ται τὰ θεωρεῖα. οὐδ' ὅσον τῶν ἀκρῶ τῆς γλῶττης ἢ αἰδησις, ἀλ-
 λ' ὅσον ὡς φάρυγγι. διὸ οἱ ὁφείφαροι, οὐκ ὄνουνται πλὴν γλῶτ-
 ταν ἔχειν μακρὰν, ἀλλὰ τὸν φάρυγγα γεραίον ὡς πόρι οὐω-
 ξενος ὁξυτέρος. ὡς τε πόρι τὰ ἀπὸ μιν αὐτῶν εἰπεῖν
 θεπόν

- θετίον τὴν ἀκρόασιαν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀκρόατος ποδὶ τοῦ
 τοιαύτας ἔστιν. οἰνοφλυγία γὰρ καὶ γαστριμυρία καὶ λαγνεία
 καὶ ὀφθαλμία, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ποδὶ τοῦ εἰρημνίου
 » ἔστιν αἰσθήσεις. εἰς ἃ ποδὶ μέρει ἡ ἀκρόασις διαιρεῖται. ποδὶ δὲ
 » τοῦ δι' ὅλως ἡ ἀκρόασις ἡ ὁσπρησῶς ὁσμάς, οὐδεὶς λέγειται ἀκρό-
 ατος, ἐὰν ὑποβόλων. ἀλλ' αἰὲν ὁνείδισι τοῖς ἀμφοτέρωσιν ἐ-
 ρμηνεύσας, καὶ ὅλως ποδὶ ὅσα μὴ λέγονται ἐκπρατεῖς. οἱ
 1 δ' ἐκπρατεῖς οὐκ εἰσὶν ἀκρόατοι οὐδὲ σωφρονεῖν. ἀνάσθηται
 μὲν οὖν ἡ ὁπῶς δεῖ ὀνομάζειν, ὁ οὕτως ἔχων ὥστε καὶ ἐλεί-
 πειν ὅλων, ἀνάγκη κοινωνεῖν ὥς ὡδὶ ἔσ' πολὺ πάντας καὶ χαί-
 ρειν. ὁ δ' ὑποβόλων, ἀκρόατος. πάντες γὰρ τοῖς τοῖς φύσει
 τὴν χαίρουσι καὶ ὡδὶ θυμῶς λαμβάνουσι, καὶ οὐκ εἰσὶν οὐδὲ
 λέγονται ἀκρόατοι. καὶ γὰρ ὑποβόλωνσι τῷ χαίρειν μάλ-
 λον ἢ δεῖ τυγχάνοντες, καὶ λυπεῖσθαι μάλλον ἢ δεῖ μὴ τυγ-
 χάνοντες. οὐδ' ἀνάγκη. οὐ γὰρ ἐλείπει τῷ χαίρειν ἢ λυ-
 2 πεῖσθαι ἀλλὰ μάλλον ὑποβόλωνσιν. ἐπεὶ δ' εἰς ὑποβο-
 λὴν καὶ ἐλείπει ποδὶ αὐτὰ, δηλονότι καὶ μεσότης. καὶ βελ-
 τίση αὐτῇ ἢ ἕξις, καὶ ἀμφοῖν ἀντιπῶν. ὥστε σωφροσύνη ἢ βελ-
 τίση ἕξις, ποδὶ ἃ ὁ ἀκρόατος, ἢ ποδὶ τὰ ἡδέα τὰ εἰρημνία τῆς
 » αἰσθητῶν μεσότης, σωφροσύνη αὐτῇ, μεσότης οὐσα ἀκρόα-
 » σίας καὶ αἰσθησίας. ἢ δ' ὑποβόλων, ἀκρόασις. ἢ δ' ἐλεί-
 πει, ἢ τοῖ ἀνώνυμοις ἢ τοῖς εἰρημνίοις ὀνόμασι περὶ σαφρο-
 μνίαν, ἀκριβέστερον δὲ ποδὶ ἔσ' ἕξις τῆς ἡδονῶν, ἔσται διαιρετόν
 3 οὐ τοῖς λεγόμενοις ὑπόρον ποδὶ ἐκπρατεῖας ἢ ἀκροασίας. τὸν
 αὐτὸν δὲ ἔσ' ὅσον ληπτέον καὶ ποδὶ περὶ τῆς καὶ χαλεπότη-
 ρος, καὶ γὰρ τὸν περὶ ποδὶ λυπὴν τὴν ἀπὸ θυμοῦ γιγνομέ-
 νῃν ὁρᾶμεν ὄντα τῷ περὶ τοῦ ἔχειν πῶς. διερχόμενα δὲ
 καὶ αἰὲν δὴ καμνὸν τῷ ὀργίῳ καὶ χαλεπῷ καὶ ἀγρίῳ. πάντα
 γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς αὐτῆς ἔστι διαστάσεως, τὸν ἀνίστατο δὴ καὶ
 αἰσθάνειν. ὁ δὲ γὰρ τοῦτο μάλιστα καλῶσι. ἔσ' μὴ δ' ἐφ' ὅσοις
 δεῖ κινουμένους τὸν θυμὸν, ἀλλὰ περὶ πλεονεξομένους δ' ἔσ'
 4 ραδὲς καὶ ταπεινούς περὶ τοῦ ὀλιγωρίας. ἔστι γὰρ ἀντικείμε-

νον τῷ γὰρ μὲν ἄχρηστος μέλις. τῷ δὲ ἡρέμα, τὸ σφόδρα. τῷ δὲ
 πάλιν χρόνον, τὸ λίτον λυπεῖσθαι τῷ τὴν λυπὴν, καὶ κα-
 λυμνὸν θυμὸν. ἐπεὶ δὲ ὡς πορὶ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων ἐπομένῃ, καὶ ἐν
 ταῦθ' ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλείψις, ὁ μὲν δὲ χαλεπὸς τοιοῦτος
 ἔστιν, ὁ καὶ θαπτόν καὶ μάλλον πάχων καὶ πλείω χρόνον. καὶ ὅτ'
 οὐδέ, καὶ ὁποῖοις οὐδέ. καὶ ὑπὸ πολλοῖς. ὁ δὲ ἀνδρακτώδης,
 τῷ αὐτίκῃ, δηλονότι ἔστι τις καὶ ὁ μέσος τῆς αὐσιότητος. ἐπεὶ
 ἐν ἡμῶν τμηλοῖσι ἀμφοτέρω καὶ ἕξιν ἐκείναι, φανερὸν ὅτι ὑπὸ
 κῆς ἢ μέσην ἔστιν. οὐτε γὰρ περὶ τῶν, οὐδ' ὑπερῶν. οὐ-
 τε οἷς οὐδέ, ὁργίται. οὐτε οἷς δέ, οὐκ ὁργίται. ὥστ' ἐπεὶ καὶ
 περὶ τῆς ἡβελπίης ἕξιν πορὶ τῶν τὰ πάθη ἔστιν, εἴη καὶ ἡ
 περὶ τῆς μεσότητος, καὶ ὁ περὶ μέσος τῆς χαλεπότητος καὶ ἀν-
 δρακτώδους. ἔστι δὲ καὶ ἡ μεγαλοφυχία καὶ ἡ μεγαλοπρε-
 πεία καὶ ἡ ἐλδοθεριότης μεσότητος. ἡ μὲν ἐλδοθεριότης πορὶ
 χρημάτων κτήσιν καὶ ἀρετοῖς. ὁ μὲν γὰρ κτήσεται μὲν πάσῃ καί
 ῥων μάλλον ἢ δέ. ἀρετοῖς δὲ πάσῃ λυποῦμενος μάλλον ἢ
 δέ, ἀνελδοθεριότης. ὁ δὲ ἀμφοτέρω ἡ τὴν ἡ δέ, ἄσπετος. ὁ δὲ ἀμ-
 φωὺς δέ, ἐλδοθεριότης. ἔστι γὰρ ὅτι λέγω τὸ ὡς δέ, καὶ τῶν
 καὶ τῶν ἄλλων, τὸ ὡς ὁ λόγος ὁ ὁργίται. ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι μὲν εἰσιν
 ἐν ὑπερβολῇ καὶ ἐλείψει, ὁ πορὶ ὅτι ἔχεται εἰς, καὶ μέσον, καὶ τῶν
 βέλπτον. ἐν δὲ πορὶ ἐκείνους ὅτι εἰ δέ, τὸ βέλπτον, ἀνέκτι καὶ τῶν
 ἐλδοθεριότητος τὸ ἄσπετος καὶ ἀνελδοθεριότης πορὶ χρημά-
 των κτήσιν καὶ ἀρετοῖς. διχῶς γὰρ τὰ χρήματα λείγονται καὶ τῶν
 χρηματιστικῶν. ἡ μὲν δὲ καὶ αὐτὸ κτήσιν τῶν χρημάτων ἔστιν ὅτι
 ὑπερβολὴς ἢ ἡμίσιος, ἡ γὰρ καὶ συμβεβηκὸς μὲν, οὐ μὲν ῥι-
 σῶς ὡς ἀνέκτι σταθμῶν χρήσασθαι ὅτι ὑπερβολὴ. ἀλλ' οἷον ἡ
 πώλησις καὶ ἡ μίσθωσις. καὶ γὰρ ὑπερβολὴ. ὁ δὲ πλείω
 γυρὸς ὁ πορὶ τὸ νόμισμα τὸ κτήσιν ἀντὶ τῆς καὶ συμβεβη-
 κὸς χρήσασθαι. ὁ δὲ ἀνελδοθεριότης εἴη ἀνέκτι καὶ ἄσπετος πορὶ τὸν
 καὶ συμβεβηκὸς τῶν χρηματισμοῦ. καὶ γὰρ ὑπὸ τῶν καὶ
 φύσιν χρηματισμοῦ τῶν αὐξήσιν δίδωκε. ὁ δὲ ἄσπετος ἐλείπει
 τῶν ἀναγκαίων. ὁ δὲ ἐλδοθεριότης τῶν πορὶ οὐσίαν δίδωσιν. ἀν-

ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗΜΙΩΝ, ΤΟ Γ'. ΙΙΣ

τῶν δὲ θύτων εἶδη λέγονται διαφύροντα, ὥς μᾶλλον καὶ ἥττον.
 πῶς μύρια. οἷον ἀνελούτος, φιδωλός, καὶ κίμβιξ, καὶ αἰχρο-
 κερδής. φιδωλός μὲν ἐν τῷ μὴ περιέδαι. αἰχροκερδής δὲ ἐν
 τῷ ὅπου περιέδαι. κίμβιξ δὲ, ὁ σφόδρα πῶς σμικρὰ δια-
 τεινόμενος. πῶς λογιστὴς ἢ καὶ ὁ ἀφιστητής ὁ ἀδικὸς κατ' ἀνε-
 λοθερίαν, καὶ τὸ ἀσώτῳ ὡσαύτως φυλάκτης μὲν ὁ ἐν τῷ
 ἀτάκτως ἀναλίσκων. ἀλόγιστος δὲ ὁ ἐν τῷ μὴ ὑπομένειν τῷ
 1 ἀφ' ἀλογισμοῦ λυπῶν. πῶς δὲ μεγαλοψυχία ἐκ τῆς τοῖς
 μεγαλοψυχῶν ἀφιδουμένων διὰ διορίσαι εἰπὼν. ὡς πρὸς τὴν
 καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν χεινίσσιν καὶ ὁμοιότητα μέχρι τὴν λαν-
 θάνειν πρὸς περιόντα, καὶ πῶς τὴν μεγαλοψυχίαν ταυτὸ
 2 συμβέβηκε. διὸ καὶ οἱ ἐναντίοι τῶν ἀντιπιοῦντων. οἷον
 3 ὁ ἀσώτῳ τῷ ἐλδοθερίῳ. καὶ ὁ ἀντιδότης τῷ σεμνῷ. καὶ ὁ θρα-
 4 συς τῷ ἀνδρείῳ. εἰσὶ γὰρ καὶ πῶς ταυτὰ καὶ ὁμοιοὶ μέχρι τῆς
 νός. ὡς πρὸς ὁ ἀνδρείος ὑπομνητικὸς κινδύνων καὶ ὁ θρασύς.
 2 ἀλλ' ὁ μὲν ὠδὲ. ὁ δὲ ὠδὲ. ταῦτα δὲ διαφύρει πλεῖστον. λέγουμεν ἢ
 τὴν μεγαλοψυχὴν κατὰ τὴν τῶν ὀνόματος περιουσίαν ὡς πρὸς
 ἐν μεγέθει πνί ψυχῆς καὶ δυνάμεως. ὡς τε καὶ ὁ σεμνῷ καὶ
 ὁ μεγαλοπρεπὲς ὁμοίος εἶναι δοκεῖ. ὅτε καὶ πάσι ταῖς ἀρε-
 3 ταῖς ἀκλουθεῖν φαίνεται. καὶ τὸ ὁρθῶς κρίναι τὰ μεγάλα
 4 καὶ μικρὰ τῆς ἀγαθῶν, ἐπαινετῶν. δοκεῖ δὲ ταῦτ' εἶναι μεγά-
 5 λα, ἃ δίδωκε ὁ τὴν κρατίστην ἔχων εἶναι πῶς τὰ βιαῶντ' εἶναι
 6 ἡδύα. ἢ δὲ μεγαλοψυχία κρατίστη. κρίνει δὲ πῶς τὰ ἐκαστον
 3 ἀρετὴ, τὸ μείζον καὶ εἰς ἑλπίστον ὁρθῶς. ἅπλοῦς ὁ φρόνιμος αὖ
 κελύσει καὶ ἡ ἀρετὴ. ὡς τε ἐπεδοκεῖ αὐτῇ πάσι ταῖς ἀρε-
 4 ταῖς, ἢ αὐτῇ ἐπεδοκεῖ πάσι. ἐπὶ δοκεῖ μεγαλοψυχὴν εἶναι, εἰ καὶ
 ταφρονητικὴν εἶναι. ἐκείνη δὲ ἀρετὴ κατὰ φρονητικὴν τῆς πα-
 5 ρὰ τὸν λόγον μεγάλων. οἷον ἀνδρεία κινδύνων. μέγα γὰρ οἷον
 6 εἶναι τῆς αἰχρῶν. καὶ πλεῖστον οὐ πᾶν φοβερὸν. καὶ σώ-
 φρων ἡδονῶν μεγάλων καὶ πλεον. καὶ ἐλδοθερίας χρημά-
 4 τῶν. μεγαλοψυχὴν δὲ εἰς τὸ δοκεῖ, διὰ τὸ πῶς ὀλίγα ὡσαύ-
 5 τῳ καὶ ταῦτα μεγάλα. καὶ οὐχ ὅτι δοκεῖ ἐπὶ τῷ πνί. καὶ

μάλλον αὐτὸ φροντίσειν ἀνὴρ μεγάλῃ ψυχῇ. ἢ δοκεῖ ἐνὶ αὐτοῦ
 δαίμων ἢ πολλοῖς τυγχάνουσιν. ὥς περ ἀνιφθάνει φησὶ πρὸς ἀρά-
 θωνα καὶ τῆς φιλοσοφίας πρὸς ἀρχαίαν ἐπαινεῖται. καὶ ὅ-
 ὅλιγον τῆς μεγάλῃ ψυχῇ μάλιστα εἶναι πάθος ἴδιον. πάλιν
 πορὶ ἡμῆς καὶ τῆς ψυχῇ καὶ πλούτου, πορὶ ὧν ἀποιδάξεν δο-
 κούσιν οἱ ἀνθρώποι, οὐδὲν φροντίζειν πορὶ τῆς ἄλλων πλῆ-
 πορὶ πμῆς. καὶ λυπηθήσονται τὰ ἀπμαζόμενος καὶ ἀρχόμενος
 ἕως ἀναξίου. καὶ χαίρειν μάλιστα τυγχάνων. οὕτω μὲν ἐν δό-
 ξει αὐτὸ ἐκείνως εἶναι. ὅς γὰρ εἶναι τε μάλιστα πορὶ πμῆν, καὶ
 καὶ τῆς φρονητικῆς εἶναι τῆς πμῆς καὶ δόξης οὐχ ὁμοιογενῆς.
 διὰ δὲ τῆς διορίσεως εἰπεῖν. ἐστὶ γὰρ ἡμῆς καὶ μικρὰ καὶ με-
 γάλῃ διχῶς. ἢ γὰρ τῶ ἕως πολλῶν τῆς τυγχάνων, ἢ τῶ ἕως
 τῆς ἀξίων λόγου. καὶ πάλιν τῶ ἐπὶ πμῇ ἢ πμῇ διαφέρει. μεγ-
 αλὴ γὰρ οὐκ ἐπὶ πμῇ τῆς ἡμῶν τῶν οὐδὲ τῶ ποιῶ μόνον. ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ πμῇ εἶναι. τῇ ἀληθείᾳ δὲ καὶ ἀρχαί καὶ τὰ ἄλλα ἀραθὰ
 πμῇ καὶ ἀξία ἀποιδῆς τῶν, ὅσα μεγάλα ἀληθῶς ὅτι. ὥς τε
 καὶ ἀρετῇ οὐδὲ μίᾳ αὐτῇ μεγέθει. διὸ δοκῶσι μεγάλα
 ποιῆν ἐκείνη, πορὶ ὅς ἐστιν ἐκείνη αὐτῶν, ὥς περ εἰπομεν. ἀλλ-
 ὅμως ὅτι πμῇ πορὶ τῆς ἀλῆς ἀρετῆς μίᾳ μεγάλῃ ψυχῇ,
 ὥς περ καὶ ἰδίᾳ μεγάλῃ ψυχῇ ὅσον λεκτέον, τὸν ἔχοντα ταύ-
 τῳ. ἐπεὶ δὲ ὅτι αὐτῇ ἀραθῶν, τὰ μὲν πμῇ. τὰ δὲ ὥς διω-
 εἶδεν πρὸς τὸν, τῆς τοιούτων ἀραθῶν ὅτι τὰ μὲν μεγάλα
 καὶ ἀληθῆς. τὰ δὲ, μικρὰ καὶ τῶν αὐτῶν αὐτοῖς ἀξίοι καὶ ἀξιού-
 σιν αὐτοῖς, αὐτοῖς ζητητός ὁ μεγάλῃ ψυχῇ. τῆς αὐτῶς δὲ
 νάκη διαφέρειν. ἐστὶ μὲν γὰρ ἀξίον εἶναι μεγάλων, καὶ ἀξιὸν ἐαυ-
 τὸν τῶν. ἐστὶ δὲ μικρὰ καὶ ἀξίον ἐνὰ πηλικύτων, καὶ ἀξιὸν
 ἐαυτὸν τῶν. ἐστὶ δὲ ἀνὰ πάλιν πρὸς ἐκείνους αὐτῶν. ὁ μὲν
 γὰρ αὐτῇ τοιούτος, οἷος ἀξίος ὧν μικρῶν, μεγάλων δὲ ἀξιὸν
 ἐαυτὸν τῆς ἐπὶ πμῇ ἀραθῶν. ὁ δὲ ἀξίος ὧν μεγάλων, ἀξίον
 αὐτῇ μικρῶν ἐαυτὸν. ὁ μὲν ἐν ἀξίος μικρῶν, μεγάλων δὲ ἀξίον
 ἐαυτὸν, λεκτός. ἀνὴρ γὰρ καὶ οὐ καλὸν, τὸ πρὸς τῶν ἀξίων
 τυγχάνειν. λεκτός δὲ καὶ ὅς τις ἀξίος ὧν ὑπερχόντων αὐτῷ,

τῷ τοιούτων μετέχειν μὴ ἀξιοῖ ἑαυτὸν. λέγεται δὲ ἀνταῦθα
 ἐναντίος τοῖς ἀμφοτέρω. ὅς τις ἀξίος ὢν μεγάλων, ἀξιοῖ
 αὐτὸς ἑαυτὸν τούτων. καί τι οὐτός ἐστιν οἷος ἀξιοῦν ἑαυτὸν,
 οὐκ ἐπαινετὸς καὶ μέσος τούτων. ἐπεὶ ἔν ποδὶ τιμῆς αἰρε-
 σιν καὶ χῆσιν καὶ τῷ ἄλλων ἀγαθῶν τῷ ἀντίμων ἀρίστη ἐστὶ
 διάθεσις ἢ μεγαλοψυχία, καὶ τοῦτ' ἀκρίδωμεν καὶ οὐ ποδὶ τὰ
 χῆσιμα τὸν μεγαλοψυχον, ἀλλὰ καὶ καὶ μεσότης αὐτῇ ἐπι-
 1 νειώται, δηλὸν ὅτι καὶ μεγαλοψυχία, μεσότης αὐτῇ ἐστὶ. τῷ
 δ' ἐναντίων ὡς ποδὶ διερχόμενον, ἢ μὲν, ἐπεὶ τῷ ἀξιοῦν ἑαυ-
 » τὸν ἀγαθῶν μεγάλων ἀνάξιον ὄντα, χαυνότης. ὅς τοιούτως
 » γὰρ χαυνὸς λέγεται, ὅσοι μεγάλων οἶονταί, ἀξιοὶ εἶναι οὐκ ὄν-
 » τες. ἢ δὲ ποδὶ τ' ἀξίον ὄντα μὴ ἀξιοῦν ἑαυτὸν μεγάλων, μικρο-
 ψυχία. μικροψυχον γὰρ εἶναι δοκεῖ, ὅς τις ὑπερχόντων δι' ἀδι-
 καίως αὐτὸν ἀξιοῦν, μὴ ἀξιοῖ μὴδεὶς μεγάλου ἑαυτὸν. ὡς τ' ἀ-
 νάκη καὶ τῷ μεγαλοψυχίαν εἶναι μεσότηα χαυνότητος καὶ
 2 μικροψυχίας. ὁ δὲ τέταρτος τῷ διοριζίντων οὐτε πάντων
 ψεκτὸς οὐτε μεγαλόψυχος ποδὶ οὐδὲν ἔχων μέγεθος. οὐτε
 ἢ ἀξίος οὐτε ἀξιοῖ μεγάλων. διὸ οὐκ ἐναντίος. καί τι δόξειεν
 αὐτὸν ἐναντίον εἶναι, ὅτι μεγάλων ἀξίω ὄντι, μεγάλων δὲ μικρῶν
 ὄντα ἀξίον, ἀξιοῦν ἑαυτὸν. οὐκ ἐστὶ δὲ ἐναντίος οὐτε τῷ με-
 πτόσ εἶναι, ὡς γὰρ ὁ λόγος κελούει ἔχει. καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῇ φυ-
 σει τῷ μεγαλοψύχῳ. ὢν ἢ ἀξιοὶ τούτων, ἀξιοῦσιν αὐτοὺς ἀμ-
 φω. καὶ ὁ μὲν γλῶσσι αὐτὸν μεγαλόψυχον. ἀξιώσει γὰρ ὢν ἐστὶν ἀ-
 3 ξίος. ὁ δὲ μικρόψυχος ὅς ὑπερχόντων αὐτῷ μεγάλων καὶ τῷ
 τιμῇ ἀγαθῶν οὐκ ἀξιοῖ, τί αὐτὸν εἴποι, εἰ μικρῶν ἀξίος ᾤ. ἢ ἢ
 αὐτὸν μεγάλων ἀξίω χαυνὸς ᾤ ἢ ἢ ἐλαττόνων. διὸ καὶ οὐθεὶς
 αὐτὸν εἴποι μικρόψυχον. εἴ τις μέγεθος ὢν ἀρᾷ μὴ ἀξιοῖ ἑαυ-
 τὸν, ἀλλ' ὑπέκει. ἀλλ' εἴ τις ἀνθρώπος ὢν καὶ ἡρώμενος μέγα
 εἶναι ἀρᾷ. ἐστὶ δὲ ὁ μεγαλοπρεπὴς οὐ ποδὶ τῷ τυχεύσαντι
 περὶ καὶ περὶ αἰρεσιν, ἀλλὰ τῷ δαπάνῳ. εἰ μὴ που καὶ τῷ
 μεταφορᾷ λέγεται. αὐτὸν δὲ δαπάνης, μεγαλοπρεπεία ἐκ
 4 ἐστὶ. δὲ μὲν γὰρ πρέπον, ἐκ κόσμῳ ἐστὶν. ὁ δὲ κόσμος οὐκ ἐκ τῷ

τυχόντων ἀναλωμάτων, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς τῇ ἀναγκαίῳ
 ἔστι. ὁ δὲ ἐν μεγάλῃ δαπάνῃ τῇ πρὸς πόντος μεγάλῳ περὶ
 ρετικὸς καὶ τῆς τοιαύτης μεσότητος, καὶ ἰδίᾳ τῇ τοιαύτῃ ἡδονῇ
 ἢ ὀρεκτικὸς, μεγαλοπρεπής. ὁ δ' ἰδίᾳ μέζον καὶ πρὸς μέ-
 λους ἀνώνυμος. οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει πινὰ χειρὶν αἰσιν, οὐδ' ἀναλ-
 σι ἑνὸς ἀπειροκάλους καὶ σαλῶν καὶ οἷον εἰς γάμον δα-
 πανῶν τις τῇ ἀγαπῇ τῷ πολούσιος ὧν δοκεῖ πρέπειν ἐαυτῷ
 τοιαύτην κατὰ σπουδὴν. οἷον ἀγαθὰ δαμονιασάσθαι, τοιοῦ-
 τος μὲν μικροπρεπής. ὁ δὲ τοιούτῳ δειχόμενος, ἐκείνος μὴ
 δόξης ἔχει μὴ δὲ δι' ἑξουσίαν, ὁμοίως τῷ σαλῶν. ὁ δὲ κα-
 τ' ἀξίαν καὶ ὡς ὁ λόγος, μεγαλοπρεπής. ὁ γὰρ πρὸς πρὶν κα-
 τ' ἀξίαν ἔστιν. οὐδὲν γὰρ πρὸς πρὶν τῷ πρὸς τὴν ἀξίαν. ἀλλ' ὁ πρὸς
 πον εἶναι. καὶ γὰρ τῇ πρὸς πόντος κατ' ἀξίαν. καὶ πρὸς πον καὶ
 πρὸς ὁ. οἷον πρὸς οἰκέρυ γάμον ἑτορόν πρὸς πον. καὶ πρὸς
 ὀρωμίου. καὶ αὐτῷ εἰς πρὸς ὀρωμίου τὸν ἡριούτον. οἷον τὴν
 θεωρίαν οὐκ ὡς δὲ δεικνύει πρὸς πιν, ὡς ἐπιπλήρωσιν ὀλυμ-
 πίας, δὲ τὴν περὶ πάρεσθαι. ταπεινότητα, ἀλλὰ κίμωνι. ὁ
 δ' ὅπως ἐτυχεῖν περὶ τὴν ἀξίαν ὁ οὐδεὶς τῶν κίμωνι. ἐπὶ
 λαοφιλότητος ὡς αὐτῶς. ἐστὶ γὰρ πρὸς ὡς ἐλδοφίλος, ὅταν
 ἐλδοφίλος. ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἄλλων ἐκαστὴ τῇ πρὸς ὡς ἡ δόξα ἐπαι-
 νητὴς καὶ φιλικὴ. τὰ μὲν γὰρ, ἑαυτοῦ βολαί. τὰ δ', ἐλέγχεις. τὰ
 δὲ, μεσότητες εἰσι παθητικαί. οἷον ὁ φθονὸς καὶ ἰδίᾳ χαίρει κα-
 κῶς. καὶ ὡς γὰρ ἔχεις λέγονται, ὁ μὲν φθόνος ἐλπίδα αὐτῇ
 τῶν κατ' ἀξίαν ὅτι πρὸς πον εἶναι. ὁ δὲ τῇ ἰδίᾳ χαίρει καὶ πρὸς
 πον αὐτῇ ἀνώνυμον. ἀλλ' ὁ ἔχων δὴλος αὐτῇ τῷ χαίρειν
 τῶν πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ πρὸς πον καὶ πρὸς πον. χαίρειν
 δὲ αὐτῇ τῶν ἀξίαν. μέγας δὲ τῶν ὀνειμεσητικός. καὶ ὁ ἐκ-
 λω οἱ ἀρχαῖοι τὴν νέμειν. ἐλπίδα μὲν τῇ τῶν πρὸς
 τὴν ἀξίαν καὶ πρὸς πον. διὸ καὶ δὴ οἷον εἶναι τὴν νέμει-
 σιν. αἰδώς δὲ μεσότητος ἀναγκαστικὴ καὶ κατὰ πλῆξιν. ὁ μὲν
 γὰρ μηδὲ μᾶς φροντίζων δόξης, ἀναγκαστικός. ὁ δὲ πάσης οἰκί-
 ως, κατὰ πλῆξιν. ὁ δὲ τῆς τῆς φαινομένων ἰδίᾳ καὶ αἰδύμων.

- φιλία δε μεσότης ἐχρεασί καὶ κολακείας. ὁ μὲν γὰρ δὴ χρεῶς
ἅπαντα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ὁμιλῶν ὁ δὲ πρὸς ἅπασας αὐ-
τοκρατορίας, ἀπειρητικός. ὁ δὲ μήτε πρὸς ἅπαντα ἠδονῶν μήτε
ἀκολουθῶν μήτε ἀπτείνων ἀλλὰ πρὸς τὸ φαινόμενον βέλ-
τιστον, φίλος. σπεινότης δὲ μεσότης αὐταδείας καὶ ἀρεσκείας.
ὁ μὲν γὰρ μηδὲν πρὸς ἑτόρον ζῶν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦ φρονήτως, αὐτά-
δης. ὁ δὲ πάντα πρὸς ἄλλον ἢ καὶ πάντων ἐλάττω, ἀρεσκός.
- 1 ὁ δὲ τὰ μὲν, τὰ δὲ μή, καὶ πρὸς τοὺς ἀξίους οὕτως ἔχων, σπεινός.
ὁ δὲ ἀληθὴς καὶ ἀπλῆς ὅν καὶ οὐκ ἐπὶ αὐτῷ ἀντίκειται, μέσος τῷ εἶρω-
νος καὶ ἀλαζόνομος. ὁ μὲν γὰρ ὡς τὰ χεῖρα καὶ τὸ αὐτῷ ἑαυτοῦ μένος
μὴ ἀγνοῶν, εἶρων. ὁ δὲ ὡς τὰ βέλτερά ἀλαζών. ὁ δὲ ὡς ἔχει, ἀλη-
θὴς καὶ κατ' ὁμῆρον πεπνυμένος. καὶ ὅλως ὁ μὲν, φιλαλήθης.
ὁ δὲ, φιλαδουλής. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ δούρα πελία, μεσότης. καὶ ὁ δού-
ρα πελος, μέσος τῷ ἀγροίκου καὶ δυσπραπέλου καὶ τῷ βωμο-
λόχου. ὡς πόρ γὰρ πρὸς τὸ φιλὺν ὁ σπικὴς τῷ παμφάγῳ διαφέ-
ρει τῷ, ὁ μὲν γὰρ μὴδὲν ἢ ὀλίγον καὶ χαλεπῶς προσείδαι, ὁ δὲ πᾶν-
τα δούρατος, οὕτως καὶ ὁ ἀγροίκος ἔχει πρὸς τὸν φορτικόν καὶ
βωμολόχον. ὁ μὲν γὰρ εὐδὲν γελοῖον, ἀλλὰ χαλεπῶς προσείδαι.
ὁ δὲ πάντα δούρατος καὶ ἠδέως. δεῖ δὲ οὐδέ τῳ ἄλλῳ τὰ μὲν,
τὰ δὲ μή. καὶ κατὰ λόγον. οὐ γὰρ δὲ δούρατος πελος, ἢ δὲ ἀποδείξει
ἢ αὐτῇ. ἢ τε γὰρ δούρατος πελία ἢ τοιαύτη. καὶ μὴ ὡς μετὰ φρόν-
τις λέγεται, αὐτῇ καὶ τῇ ἐξίς καὶ ἡ μεσότης ἐπαινετή. τὰ δὲ ἀ-
κρατεκτά. οὐσης δὲ διττῆς δούρατος πελίας, ἡ μὲν γὰρ ἐν τῷ χα-
ρεινῷ τῷ γελοίῳ καὶ τῷ εἰς αὐτὸν εἶναι ἢ τοιονδί, ὡς ἐν καὶ σκαμ-
μά εἶναι. ἢ δὲ ἐν τῷ δύνανται τοιαῦτα ποιεῖν, ἑτόρῳ μὲν
εἰσιν ἀλλήλων. ἀμφοτέρω μὲν καὶ μεσότης, καὶ γὰρ τὸν δυνά-
μενον τοιαῦτα ποιεῖν, ἐφ' ὅσοις ἠδύσεται δούρατων, καὶ
εἰς αὐτὸν ἢ τὸ γελοῖον, μέσοι εἶναι τῷ φορτικῷ καὶ τῷ λυ-
χοῦ. ὁ δὲ ὅρος οὐ γὰρ βέλτερον, ἢ τὸ λυπηρόν εἶναι τὸ λεχθὲν
σκαμνῷ ὅν τε ὅποιον. μάλλον γὰρ δεῖ τῷ ἐν μεσότητι
ὄντι, ἀρεσκεῖν. οὐ γὰρ γὰρ κρίνει δούρατος δὲ αὐτῷ αἰ μεσότη-
τις ἐπαινεταί μὲν, οὐκ εἰσὶ δὲ ἀρεταί. οὐδὲ αἰ ἐναντία κακία.
- 4

αὐτὸν περαιτέρω γὰρ. τούτῳ δὲ πάντ' ἔστιν ἐν ταῖς τῆς παι-
 μάτων διακρίσεσιν. ἔκαστον γὰρ αὐτῶν πάθος τί ἔστι. διὰ δὲ τὸ
 φησὶν εἶναι, εἰς ταῖς φησὶν συμβάλλεται ἀρετάς. ἐστὶ δ' ὥς-
 περ λεχθήσεσθαι ἐν τοῖς ὑπόλοιποις, ἐκαστὴν πῶς ἀρετὴ. καὶ φησὶ-
 καὶ ἄλλως μετὰ φρονήσεως. ὁ μὲν γὰρ φθόνος εἰς ἀδικίαν συμ-
 βάλλεται. πρὸς γὰρ ἄλλον αἰ πράξεις αἰ ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἡ νέ-
 μεσις εἰς δικαιωσιώλῳ. ἡ αὐδὴ εἰς σωφροσιώλῳ. διὸ καὶ οὐ-
 ζόντων ἐν τῷ γένει τῶν σωφροσιώλῳ. ὁ δὲ ἀλχηθῆς καὶ
 φθόνος ὁ μὲν, ἐμφρων, ὁ δὲ ἀφρων. ἐστὶ δ' ἐναντιώτερον τοῖς
 ἀφροῖς ἐμὲν, ἢ ἐκείνῳ ἀλήθειαι. διὸ π' ἐμὲν μετ' οὐδετέρου
 γίγεται αὐτῶν. τὰ δὲ, πολλαῖς μετ' ἀλήθων. καὶ εἰσὶν ἐν ὅ-
 τε οἱ αὐτοὶ θρασυδίδοι. καὶ τὰ μὲν ἄσωτοι. τὰ δὲ, ἀνελούθε-
 ροι. καὶ ὅλως ἀνώμαλοι κακῶς. ὅταν μὲν δ' ἡ καλῶς ἀνώμα-
 λοι εἰσὶν, μέτῳ γίνονται. ἐν τῷ μέσῳ γὰρ ἔστι πῶς τὰ ἄκρα. αἱ
 δὲ ἐναντιώσεις οὐ δοκεῖσιν ὑπάρχειν τοῖς ἀφροῖς πρὸς ἐμέ-
 σον ὁμοίως ἀμφοτέρω. ἀλλ' ὅτε μὲν κατὰ ὑπερβολὴν. ὅτε
 δὲ κατὰ ἐλλείψιν. αἱ πᾶσι δὲ τὰ πρῶτα ἐρηθίντα δύο. ὀλιγώ-
 της δὲ, οἷον τῆς πρὸς τὰ ἡδέα ἀναιδήτων. καὶ ὅτι ἐφ' ὅ ἅμα
 τάνομεν, μάλλον ὅτι ἐναντιώτατον εἶναι δοκεῖ. ἐπὶ δὲ ὑπὲρ
 ὅτι ἐμοιότερον, ἢ ἥτον ἐναντιώτερον φαίνεται, οἷον
 πέπονθε τὸ θάρσος πρὸς ἐθράσος. καὶ ἄσωπία
 πρὸς ἐλδιδειότητα. ποδὶ μὲν οὖν τῆς
 ἄλλων ἀρετῶν τῆς ἐπαινετῆς εἴρη-
 ται χερδόν. ποδὶ δὲ δικαιο-
 σιώνος ἡ δὲ λέ-
 ξεται.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Γ.

- ΕΠΙ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκε-
πτόν, ποῦ τι ποίᾳ τε τυγχάνουσιν οὐ-
σαι πράξεις. καὶ ποῖα μεσότης ὅσιν ἡ
δικαιοσύνη. καὶ τὸ δίκαιον πῶς μέ-
σον. ἡ δὲ σκέψις ἡμῖν ἐστὶ καὶ τὰ πῶς
αὐτῶς μέθουν τοῖς περὶ ἡμετέροις. ὁ-
ραμένῃ δὲ πάντας πῶς τοιαύτως ἔξιν
βουλομένους λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς περὶ κτηνῶν τῆς δι-
καιῶν εἰσὶ. καὶ ἀφ' ἧς δικαιοπραγοῦσι καὶ βούλονται τὰ δί-
καια. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τοῦ ἀδικίᾳ, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι
καὶ βούλονται τὰ ἀδικα. διὸ καὶ ἡμῖν πρῶτον ὡς αὐτὴν τύπῳ ὅ-
2 ποικίλῃ τῶν τε οὐδὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον ἐπιστημῶν καὶ
» δυνάμεων. καὶ ὡς τῆς ἔξιν. δυνάμεις μὲν γὰρ καὶ ἐπιστήμη δὲ
» καὶ τῆς ἐναντίων ἡ αὐτὴ εἶναι. ἔξιν δὲ ἐναντία τῆς ἐναντίων,
οὐ. ὅσον ἑκάστης ὑγιείας οὐ περὶ πᾶσι τὰ ἐναντία, ἀλλὰ
τὰ ὑγιεινὰ μόνον. λέγουμεν γὰρ, ὡς ὑγιεινῶς βαδίζει, ὅταν βα-
δίζῃ ὡς αὐτὸς ὑγιάνων. πολλὰ μὲν οὖν γνωρίζεται ἡ ἐναν-
τία ἔξιν ἀπὸ τῆς ἐναντίας. πολλὰ μὲν δὲ αἱ ἔξιν ἀπὸ τῆς ἑκάστης
κειμένων. εἰς τε γὰρ ἡ δολιχία καὶ φανδρά. καὶ ἡ καχεξία φανε-
3 ρὰ γίνεται. καὶ ἐκ τῆς δολιχίας καὶ δολιχία. καὶ ἐκ ταύτης τὰ
δολιχίας. εἰ γὰρ ὅσιν ἡ δολιχία πυκνότης σαρκὸς, ἀνάγκη καὶ
πῶς καχεξίαν εἶναι μανότητα σαρκὸς. καὶ τὸ δολιχίον, τὸ
ποικιλικὸν πυκνότητος ἐν σαρκὶ ἀπολαύσει δὲ ὡς αὐτὸ τὸ πλὺ,
εἰάν θά τῶρα πλεοναχῶς λέγῃται, καὶ θά τῶρα πλεοναχῶς
λέγεσθαι. ὅσον εἰ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἡ ἀδικία. ἔοικε δὲ πλεοναχῶς
λέγεσθαι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία. ἀλλὰ διὰ τὸ σιμωγισ-
εἶναι πῶς ὁ μόνον μίαν αὐτῆς, λαμβάνει. καὶ οὐχ ὡς πῶς αὐτὴ
4 τῆς πόρρω δὴ μὴ μάλλον. ἡ γὰρ διαφορὰ πολλὴ ἡ καὶ τῶς

ἰδίαν : οἷον ὅπῃ καλεῖται κλέψ ὁ μὲν νόμος. ἢ, τὸ ἕκαστον τὸν αὐ-
 χίνα τῆς ζωῶν, καὶ ἢ τῆς θυράσ κλείουσα. εἰλήφθω δὴ ὁ ἄ-
 δικος, ποτὶ ἄλλω λέγεται. δοκεῖ δὲ, ὅτι πρῶτος ἀδικῶν εἶναι.
 » καὶ ὁ πλεονέκτης καὶ ἄδικος. ὥστε δὴλον ὅτι καὶ ὁ δίκαιος εἶ-
 » ναι ὁ νόμος καὶ ὁ ἴσος. τὸ μὲν δίκαιον ἀρὰ τὸ νόμον
 » καὶ τὸ ἴσον. τὸ δὲ ἄδικον τὸ πρῶτον καὶ τὸ αἴσιον. ἐπεὶ δὲ
 πλεονέκτης ὁ ἄδικος, ποτὶ τὰ ἀγαθὰ οὐ πάντα. ἀλλὰ ποτὶ
 ὅσα δὴ τυχεῖα, καὶ ἀτυχεῖα. ἄδικοι μὲν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, ἡνί-
 σθ' οὐκ αἰεὶ, οἱ δὲ ἀνθρώποι τὰ ἄδικοι ἀνέχονται καὶ διώκονται. εἰ δὲ
 οὐ. ἀλλ' ὅτι καὶ μὲν τὰ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, καὶ αὐτοῖς ἀγαθὰ
 εἶναι. αἰρεῖται δὲ τὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ. ὁ δὲ ἄδικος οὐκ αἰεὶ τὸ
 πλεονέκτης αἰρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλαττόν. ὡς τῆς ἀπὸ τῶν κα-
 κῶν. ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθόν πως εἶναι. τῶ δὲ
 ἀγαθῶν ὅστις ἡ πλεονεξία. δὲ τῶν δοκεῖ πλεονέκτης εἶναι. ἐ-
 » σι δὲ αἴσιος. τῶν γὰρ ποτὶ τὴν κοινὴν καὶ πρῶτον. τῶν
 » γὰρ ἡ πρῶτος ἡ ἡ ἀνισότης, περιέχει πάντων ἀδικίαν, 2
 » καὶ κοινὸν ὅτι πάσης ἀδικίας. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος ἀδικῶν ἦν,
 » ὁ δὲ νόμος δίκαιος, δὴλον ὅτι πάντα τὰ νόμα ὅτι πως δι-
 » καία. τὰ, τὴν ὡς ἐσμέναι ἕκαστον τῆς νόμου θετικῆς νόμου ὅτι. καὶ
 » ἕκαστον τῶν δίκαιον εἶναι φανερόν. οἱ δὲ νόμοι ἀπορρίπτει ποτὶ
 πάντων σοφιστῶν καὶ ἡ τὴν κοινὴν συμφέροντος πάντων, ἢ τῶν ἀεί-
 σοις, ἢ τῶν κυρίοις, ἢ κατ' ἄλλον ἵνα τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 μὲν τῶν δίκαια λέγονται, τὰ ποιητικὰ καὶ φυλακτικὰ ὅτι δὲ
 μνησίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς τῆς πολιτικῆς κεινῶν. περὶ τῆς 3
 δὲ νόμου, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ὅτι ποιῶν. οἱ μὴ λιπεῖν τὴν τὰ
 εἶναι μὴ δὲ φύγειν. μὴ δὲ εἶπεν τὰ ὅτι πλεονέκτης. καὶ τὰ τῶν σωφρονος
 οἱ μὴ μοιχεύειν, μὴ δὲ ὑβρίζειν, καὶ τὰ τῶν πλεονέκτης. οἱ μὴ τῶν πλεονέκτης
 μὴ δὲ κακηγορεῖν. ὁ μὲν δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀλλὰ ἀρετῶν καὶ μνη-
 χείας τὰ μὲν καλῶν. τὰ δὲ ἀπορρίπτειν, ὅτι τῶν μὲν ὅτι καὶ
 μνησίας ὅτι τῶν χείρων δὲ ὁ ἀπὸ τῶν ἀδικίας. τὰ τῶν μὲν ὅτι καὶ
 δικαιοσύνη ἀρετὴ μὲν ὅτι τὰ λεία, ἀλλὰ περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 » τῶν πλεονέκτης κρατῶν τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη, καὶ 4

οὐθ' ἄπειρος οὐτε ἑσὸς ἔστω θαύματος. καὶ προμαζόμενοι
 φαμεν. ἐν δὲ δικαιοσυνῇ συλλήβδην πᾶς ἀρετὴ ὅτι καὶ τε-
 λεία μάλιστα ἀρετὴ, ὅτι τῆς τελείας ἀρετῆς χρῆσις ὅτι τε-
 λεία δίδειν, ὅτι ὁ ἔχων αὐτὴν καὶ πρὸς ἑτῶν δύνανται τῇ ἀρε-
 τῇ χρῆσθαι. ἀλλ' οὐ μόνον καθ' αὐτόν. πολλοὶ γάρ, ἐν μὲν τοῖς
 οἰκείοις, τῇ ἀρετῇ δύνανται χρῆσθαι. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἑτῶν
 ἀδυνατοῦσι. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δοκεῖ εἶναι τὸ τῇ βίαντις. ὅτι ἀρ-
 1 χὴ αὐτοῖς δίδει. πρὸς ἑτῶν γὰρ. καὶ ἐν κοινωνίᾳ ἥδη ὁ ἀρ-
 χων. διὰ δὲ τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀλλότριον ἀρχὸν δοκεῖ εἶναι ἡ δι-
 καιοσύνη μὲν τῆς ἀρετῆς, ὅτι πρὸς ἑτῶν ὅτιν. ἄλλω γὰρ τὰ
 συμφέροντα περὶ τῆς ἀρετῆς ἢ κοινωνίᾳ. καὶ μὲν δὲ ὅτι καὶ
 πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἑτῶν ὡς ἰσὺς χρόμενος τῇ μετρηθείᾳ. ἀει-
 2 σος δ' οὐχ ὁ πρὸς αὐτὸν τῇ ἀρετῇ, ἀλλὰ πρὸς ἑτῶν. εἴτις
 γὰρ ἔρρον χαλεπὸν. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ δικαιοσύνη οὐ μέρος ἀρε-
 τῆς, ἀλλ' ὅλη ἀρετὴ δίδει. οὐ δ' ἡ ἐκείνη ἀδικία μέρος κακίας,
 3 ἀλλ' ὅλη κακία. τί δὲ διαφέρει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῇ,
 δῆλον ἐκ τῆς εἰρημύων. ἐστὶ μὲν γὰρ ἡ αὐτή. τὸ δ' εἶναι οὐ τὸ αὐτὸ.
 ἀλλ' ἡ μὲν πρὸς ἑτῶν ἡ δικαιοσύνη. ἡ δὲ τοιαύτη ἐξὶς ἀπλῶς
 ἀρετῆς. ζητῶμεν δὲ πῶς ἐν μέρει ἀρετῆς δικαιοσύνην. ἐστὶ γὰρ
 τις ὡς φαμεν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ἀδικίαν τῆς κατὰ μέρος.
 σημῖον δ' ὅτι ὅτι κατὰ μὲν τῶν ἀλλὰς μετρηθείας ὁ ἐνδρῶν,
 ἀδικεῖ μὲν, πλεονεκτεῖ δ' ὅτιν. διὸ ὁ εἰς τὴν αὐτὴν δίδει
 4 λίσαν. ἡ ὁμοίως εἰπὼν διὰ χαλεπὸν τῆς. ἡ δ' ἐκείνη τις χρῆμα
 3 σι δ' ἀνελθούριαν. ὅταν γὰρ πλεονεκτῇ πρὸς τὴν κατὰ μέρος
 γὰρ ἀλλὰ μὲν δ' ὅτι κατὰ πάσας κατὰ πρηνείαν δίδει ἴνα. φέ-
 ρομεν γὰρ κατὰ ἀδικίαν. ἐστὶν ἄρα καὶ ἄλλη τις ἀδικία ὡς μέρος
 τῆς ὅλης. καὶ ἀδικίαν ἡ ἐν μέρει τῶν ἀδικίαν τῆς πρὸς τὸν νό-
 μον. ἐπὶ εἰς μὲν τῶν κορδαίνον ἐν καὶ μετρίᾳ καὶ πρὸς λαμβάνει,
 ὅτι πρὸς πρὸς καὶ ζημιώμενος διὰ πρηνείαν, ὅτι μὲν ἀνέλατος
 μάλλον δίδειν εἶναι, ἡ πλεονέκτης. ἐκείνος δ' ἀδικος. ἀνέλατος
 δ' ὅτι δῆλον ἄρα, ὅτι διὰ τὸ κορδαίνον ἐπὶ πρηνείαν μὲν τὰ ἄλλα πᾶν
 4 τὰ ἀδικήματα γίνεσθαι ἐπὶ πρηνείαν μετρηθείαν αἰ. διὸ εἰ

ἐμίσχουσιν, ἐπ' ἀνολασίαν. εἰ ἐγχετέλιπε τὸν πρῶτάτην,
 ὑπὸ δειλίαν. εἰ δ' ἐπάταξεν, ὑπὸ ὀργῇ. εἰ δὲ ἐκόρδανεν, ἐπ'
 οὐδμίαν μετρησίαν, ἀλλ' ἐπ' ἀδικίαν. ὥστε φανερὸν, ὅτι
 ὅστις ἀδικία πρῶτῳ ὅλῳ ἄλλῃ ἐν μέρει σωφρονισμός, ὅτι
 ὁ ὀρισμός ἐν τῷ αὐτῷ μέλει. ἀμφω γὰρ ἐν τῷ πρὸς ἑτέρον ἐ-
 χρισί τῷ δύνανται. ἀλλ' ἡ μὲν περὶ πικρῆς ἢ χρημάτων ἢ σω-
 τηρίαν ἢ εἰς ἕνα ἔχειται ἐνὶ ὀνόματι ποδὶ λαβεῖν ὅλην πάν-
 τα, καὶ δι' ἡδονῇ τῷ ἀπὸ τῆς κορδοῦς. ἡ δὲ, ποδὶ πάντα ποδὶ
 ὅλη ὁ σπουδαῖος. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶν αἱ δικαιοσύναι πλείους,
 καὶ ὅτι ὅστις καὶ ἐτόρα πρῶτῳ ὅλῳ ἀρετῇ, δῆλον. τίς
 καὶ ποία τις, ληπτέον. διώρεται δὲ τὸ ἀδικον, τό, τε πρῶτομον
 καὶ τὸ αἴσιον. τὸ δὲ δίκαιον τό, τε νόμῳ καὶ τὸ ἴσον. καὶ τὰ
 τὸ πρῶτομον ἢ πρὸς ἑτέρον εἰρημνίῃ ἀδικία ὅστις. ἐπεὶ δὲ αἴ-
 νισον καὶ τὸ πρῶτομον πλείον, οὐ ταυτὸν, ἀλλ' ἑτέρον ὡς μέ-
 ρος πρὸς ὅλον, τὸ μὲν πλείον ἅπαν αἴνισον. εἰ δ' αἴνισον οὐ πᾶν
 πλείον, καὶ τὸ ἀδικον καὶ ἡ ἀδικία οὐ ταυτά. ἀλλ' ἑτέρῃ κεί-
 νων. τὰ μὲν ὡς μέρη. τὰ δὲ ὡς ὅλα. μέρος γὰρ αὐτῆς ἡ ἀδικία
 τῆς ὅλης ἀδικίας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς δικαιο-
 σύνης. ὥστε ποδὶ τῆς ἐν μέρει ἀδικίας λεκτέον καὶ τῆς δι-
 καίου ὡσαύτως. ἡ μὲν οὖν καὶ τῷ ὅλῳ ἀρετῇ τε ταγ-
 μιν δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἡ μὲν τῆς ὅλης οὐ σαφῆς πρὸς
 ἄλλον. ἡ δὲ, τῆς κακίας, ἀφείδω. καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδι-
 » καὶ καὶ ταύτας, φανερὸν ὡς διορίσειον σχεδὸν γὰρ τὰ πολ-
 » λα τῶν νομίμων τὰ ἀπὸ τῆς ὅλης ἀρετῆς πρὸς ἑτέραν ὅλην ὅστις.
 » καὶ ἐκείνῳ γὰρ ἀρετῇ πρὸς ἑτέραν ὅλην. καὶ καὶ ἐκείνῳ με-
 » τρησίαν καὶ ληπτέον ὀνόματι. τὰ δὲ πρὸς τῆς ὅλης ἀρετῆς,
 » ἐπὶ τῶν νομίμων, ὅσα νομοθέτηται ποδὶ παιδείαν τῷ πρὸς
 τὸ κρινόν. ποδὶ δὲ τῆς καὶ ἐκείνῳ παιδείας καὶ ἡ ἀπὸ αὐτῆς
 αἴτις ἀρετῆς ὅστις, πόττον τῆς καὶ ἐκείνῳ ὅστις ἢ ἐτόρα, ὅστις
 εἰς διορίσειον. οὐ γὰρ ἴσως ταυτὸν αἰσθῆναι ἀρετῇ εἶναι καὶ κα-
 λιτὴ παντὶ. τῆς δὲ καὶ μέρος δικαιοσύνης καὶ τῆς κατ' αὐ-
 τὸν δικαίου εἰ μὲν ὅστις εἶδος τὸ ἐν ταῖς διανομαῖς πρὸς ἡ

» χρημάτων ἢ τῶν ἄλλων, ὅσα μάλιστα τῆς κοινωνοῦσι τῆς πο-
 » λιτείας. ἐν οἷς γὰρ ἔστι καὶ αἰῶσον ἔχειν καὶ ἴσον ἔτδρον ἐπέ-
 » ρου. ἐν δὲ τῷ οἷς συναλλάγμασι διορθωτικόν. τῶν δὲ
 μέρη δύο. τῆς γὰρ ἀδικημάτων, τὰ μὲν ἐκ νόσια ἔστι. τὰ δ' ἀκυσ-
 σια, ἐκ νόσια μὲν, τὰ τῶν ἀδικημάτων. οἷς πρῶσις. ὡν δὲ δανεισμός. ἐγγυ-
 χῆσις. πρῶσις ἀδικημάτων. μέσσις. ἐκ νόσια δὲ λέγεται, ὅτι ἡ
 ἀρχὴ τῶν συναλλαγμάτων ἐκ νόσιος. τῶν δὲ ἀκυσίων τὰ
 I μὲν λαθεῖα. οἷον κλοπή. μισθία. φαρμακεία. περὶ παρῶν.
 δουραπεία. δουροφονία. δουρομαρτυρία. τὰ δὲ βίαια οἷς ἀ-
 κία. δεσμός. θάνατος. ἀρπαγή. πῆρσις. κατηγορία. περὶ πα-
 λακισμός. ἐπεὶ δ' ὅτ' ἀδικῶν αἰῶσον, καὶ τὸ ἀδικῶν αἰῶσον,
 δῆλον ὅτι καὶ μέσον πῶς ἔστι αἰῶσον. ὅτι δ' ἔστι τὸ ἴσον. ἐν
 » ὁποῖα γὰρ πρῶσις ἔστι τὸ πλεόν καὶ τὸ ἐλαττον, ἐστὶ καὶ τὸ ἴ-
 » σον καὶ τὸ αἰῶσον. ἐν οἷς τὸ ἀδικῶν αἰῶσον, τὸ δίκαιον ἴσον. ὅ-
 » πορ καὶ αὐτὸ λόγον δοκεῖ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἴσον μέσον, καὶ
 2 τὸ δίκαιον μέσον αὐτὸ εἶναι. ἐστὶ δὲ τὸ ἴσον, ἐν ἐλαχίστοις δυσίν.
 » ἀνάγκη γινώσκον τὸ δίκαιον μέσον πῶς εἶναι. καὶ ἴσον καὶ ἴσιν. καὶ
 » πρῶσι. καὶ ἡ μὲν μέσον ἴσιν. τῶν δὲ δ' ἔστι πλεόν καὶ ἐλατ-
 » τον. ἡ δ' ἴσον δυσίν. ἡ δὲ δίκαιον ἴσιν. ἀνάγκη ἀρᾶ τὸ δίκαιον
 » ἐν ἐλαχίστοις εἶναι τέσσαρσιν. οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγχάνει ὄν,
 δύ ἔστι. καὶ ἐν οἷς τὰ πρῶσις δύο. καὶ ἡ αὐτὴ ἰσότης ἔσται
 οἷς καὶ ἐν οἷς. ὡς γὰρ ἐκεῖνα ἔχει τὰ ἐν οἷς, οὐ πῶς καὶ ἐκεῖνα ἔ-
 χει. εἰ γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξουσιν. ἀλλ' ἐν τούτοις αἰ μάλα
 3 καὶ τὰ ἐκλήματα. ὅταν ἡ μὴ ἴσα ἴσοι, ἡ μὴ ἴσοι ἴσα ἔχουσιν
 » νέμωνται. ἐκ τῶν κατ' ἀξίαν ὅτι δῆλον. τὸ γὰρ δίκαιον ἐν
 τῶν νομοῦν ὁμοιογενῶσι πάντες κατ' ἀξίαν δεῖν εἶναι. πῶς
 μὲν τῶν ἀξίαν οὐ πῶς αὐτῶν λέγεται πάντες. ἀλλ' οἱ μὲν δημο-
 κρατικοί, ἐλευθεριοί. οἱ δ' ὀλιγαρχικοί, πλουτοί. οἱ δ' ἀρι-
 στοκρατικοί, ἀρετήν. ἐστὶν ἀρᾶ τὸ δίκαιον ἀνάλογον ἔχει. τὸ γὰρ
 ἀνάλογον οὐ μόνον ἔστι μοναδικὸν ἀριθμὸν ἴδιον, ἀλλ' ὅλως
 ἀριθμὸν. ἡ γὰρ ἀνάλογος ἰσότης ἔστι λόγον καὶ ἐν τέσσαρσιν
 4 ἐλαχίστοις. ἡ μὲν οὖν διηρημένη, ὅτι ἐν τέσσαρσιν δῆλον. ἀλλὰ

καὶ ἡ σιωπὴς τῷ γὰρ ἐνὶ, δυσι χῆται καὶ δις λέγει. οἷός τις ἢ
τῷ α'. πρὸς τῷ β'. οὕτως ἢ τῷ β'. πρὸς τῷ γ'. δις οὖν ἢ
τῷ β' εἴρηται. ὥστε ἐὰν τὸ β' δις πειθῇ, πᾶσα ἀρετὴ ταύτην ἀνά-
» λογα. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λό-
» γος ὁ αὐτός. διήρηται γὰρ ὁ μισθός, οἷς τε καὶ α'. εἶσαι ἀρετὰς ὡς ὁ
α'. ὅρος πρὸς τὸν β', οὕτως ὁ γ'. πρὸς τὸν δ'. ἐν ἀλλὰ ἑαυτὰ
ὡς ὁ α' πρὸς τὸν γ', ὁ δ' πρὸς τὸν δ'. καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον.
ὁ πόρῳ. ὁ μὴ σιωδοῖται. καὶ οὐ τῷ σιωπῇ, δικαίως σιω-
δοῖται. ἢ ἀρετὴ τῷ α'. ὅρος τῷ γ'. καὶ ἢ τῷ β'. τῷ δ'. σύλβυς, τὸ
ἐν διανομῇ δίκαιόν ἐστι. καὶ μέσον τὸ δίκαιον. οὐτέστι τὸ πρῶτον τὸ
ἀνάλωρον. τὸ γὰρ ἀνάλωρον, μέσον. τὸ δὲ δίκαιον, ἀνάλωρον.
καταλείπει δὲ τῷ β' αὐτὴν ἀνάλωρον γὰρ μετὰ τὴν οἰμαθ-
ματικὴν. ἐν γὰρ τῇ γὰρ μετὰ τὴν συμβαίνει. καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅ-
λον, ὁ πόρῳ ἐκ τῶν πρὸς ἐκ τῶν. ἐστὶ δ' οὐ σιωπῇς αὐτῇ
ἢ ἀνάλωρον. οὐ γὰρ γίνεται ἰσάριθμος ὡς καὶ ὁ. εἰ μὲν ἐν δίκαιον
ἑστὶν ἀνάλωρον. εἰ δὲ ἀδικον ἑστὶν πρῶτον ἀνάλωρον. εἰ δ' ἀ-
νάλωρον γίνεται ἀρετὴ καὶ μὲν πλεον. εἰ δὲ ἐλαττον. ὁ πόρῳ καὶ τῷ
τῷ δ' ὅρων συμβαίνει, ὁ μὲν γὰρ ἀδικῶν πλεον. εἰ δ' ἀδικον
μὲνος ἐλαττον τῷ ἀρετῇ. ἀλλὰ δὲ τῷ καὶ ἀνάλωρον. ἐν ἀρετῇ
τοῦ γὰρ λόγῳ γίνεται εἰς ἐλαττον καὶ πρὸς εἰς μετῶν καὶ ἐν.
ἐστὶ γὰρ εἰς ἐλαττον καὶ ἐν, μάλλον αἰρετὸν τῷ μετῶν. τὸ δὲ
αἰρετὸν ἀρετῇ. εἰ δὲ μάλλον, μετῶν. εἰ μὲν ἐν εἰδος τῷ δι-
καίᾳ, ἑστὶν ὅτι. εἰ δὲ λοιπὸν ἐν εἰδος διορθωτικὸν ὁ γίνεται ἐν τοῖς
συναλλάγμασι καὶ τοῖς ἐκυσίοις καὶ τοῖς ἀκυσίοις. ἑστὶν δὲ εἰς
δίκαιον ἄλλο εἶδος τῷ πρὸς τῶν. τὸ μὲν γὰρ διανεμητικὸν τῷ
κοινῶν, αἰετῇ τῷ ἀνάλωρον ἐστὶ τῷ εἰρημένῳ. καὶ γὰρ
ἀρετὴ χρημάτων κοινῶν ἐν γίνεται διανομῇ, εἶσαι καὶ τὸν
λόγον τὸν αὐτὸν, ὃν πόρῳ πρὸς ἀλλήλας ταῖς εἰσενεχθῆναι.
καὶ τὸ ἀδικον τὸ ἀντικείμενον τῷ δικαίῳ τῷ τῷ, τὸ πρῶτον εἰς
νάλωρον ἐστὶ. τὸ δ' ἐν τοῖς συναλλάγμασι δίκαιον, ἐστὶ μὲν ἴσον
π. καὶ εἰς ἀδικον ἀνίστον. ἀλλ' οὐ καὶ τῷ ἀνάλωρον ἐκείνῳ.
ἀλλὰ καὶ τῷ ἀριθμητικῷ. οὐδὲν γὰρ διαφέρει, εἰς ἐπεικῆς 4

φωλον ἀπεδύσεν. ἢ φῶλος ἐπεικῇ, οὐ δ' ἐμολίχυσεν
ἐπεικῆς ἢ φῶλος. ἀλλὰ πρὸς τὴν βλάβος πῶν διαφορὰν ἐλέ-
πει μόνον ὁ νόμος. καὶ χρῆται ὡς ἴσοις. εἰ ὁ μὲν ἀδικεῖ, ὁ δ' ἀ-
δικεῖται. καὶ εἰ ἐβλάψεν. ὁ δὲ βέβλαπται ὥστε τὸ ἀδικον ἑστῶς
ἀνίσταν οὐκ περιεῖται ἰσάξιν ὁ δικαστής. καὶ γὰρ ὅταν ὁ μὲν πλη-
γῇ, ὁ δὲ πατάξῃ ἢ καὶ κτείνῃ, ὁ δ' ἀχθῇ, δῆλον ἐστὶ πάθος
καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ εἰς ἀνίστα. ἀλλὰ περιεῖται τῇ ζημίᾳ ἰσάξιν ἀφαι-
1 ρῶν τῶ κορδοῦ. λέγεται γὰρ ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ὅτι τις τοιοῦ-
τοις, καὶ εἰ μή τι σιν οἰκείον ὄνομα ἦ, τὸ κορδος οἶον τῷ πατά-
ξαν. καὶ ἡ ζημία τῷ παθόντι. ἀλλ' ὅταν γε μετῇ δὴ τὸ πά-
θος, καλεῖται τὸ μὲν, ζημία. τὸ δὲ, κορδος. ὥστε τῷ μὲν πλείο-
νος καὶ ἐλάττωτος, τὸ ἴσον μέσον. τὸ δὲ κορδος καὶ ἡ ζημία τὸ
μὲν, πλείον. εἰ δὲ ἐλάττω ἐναντίως. τὸ μὲν τῷ ἀγαθῷ πλείον.
εἰ δὲ τῷ κακῷ, ἐλάττω κορδος. τὸ δ' ἐναντίον ζημία. ὡς μὲ
2 σον τὸ ἴσον. ὁ λέγμεν εἶναι δίκαιον. ὥστε τὸ ἐπανορθωτικόν
δίκαιον αὐτὸ εἶναι τὸ μέσον ζημίας καὶ κορδοῦ. διὸ καὶ ὅταν ἀμ-
ωσις ἡτῶσιν, ἀδὴ τὸν δικαστὴν καλεῖται ἀμωσις. τὸ δ' ὅτι τὸν δι-
καστὴν ἰέναι, εἶναι ὅστις ἀδὴ τὸ δίκαιον. ὁ γὰρ δικαστής βούλε-
ται εἶναι ὅτι δίκαιον ἐμμελῶς. καὶ ἡτῶσι δικαστὴν μέσον. καὶ κα-
λοῦσιν αὐτοὶ μεσιδίους. ὡς ἐάν τῷ μέσῳ τύχωσι τῷ δικαίου
τρυφόμενοι. μέσον ἄρα, εἴπερ καὶ ὁ δικαστής. ὁ δὲ δικαστής
ἐπανιστοῖ. καὶ ὡς περὶ γραμμῆς εἰς ἀνίσταν τετραμήνης, ὅ τὸ
μῆλον τετμήμα τῆς ἡμισείας ἀποδέχει, τῷ τ' ἀφῆλε τῷ ἐ-
3 λάττωι τετμήματι. ὅταν δὲ διαιρεθῇ τὸ ὅλον δίχα, τότε φασὶν
εἶναι τὸ αὐτό. ὅταν λάβωσι τὸ ἴσον. τὸ δ' ἴσον μέσον ὅτι τῆς
μείζονος καὶ ἐλάττωτος καὶ πῶν ἀριθμητικῶν ἀναλογίαν.
διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάζεται δίκαιον ὅτι δίχα ὅτι. ὡς περὶ αὐτὸ
εἰ-
4 πρὸς εἶποι δίχαιον. καὶ ὁ δικαστής. ἐπὶ γὰρ δύο ἴσων ἀφαι-
ρεθῇ ἀχθῇ τῷ τῷ. πρὸς τῷ τῷ δὲ πρὸς τῷ τῷ, δυοῖν τε
των ἀποδέχει τὸ τῷ τῷ. εἰ γὰρ ἀφῆρη μὲν, μὴ περὶ
τέτῃ δὲ, ἐνὶ αὐτῷ μόνον ἀποδέχει τῷ μέσῳ. ἐνὶ καὶ τὸ μέσον,
ἀφ' οὗ ἀφῆρη. ἐνὶ τῷ τῷ ἄρα γνωριῶμεν, πᾶσι φελεῖν διὰ

ἀρχὴ τῶ πλείον ἐχόντος. καὶ τὴ περὶ εἶναι τῶ ἐλαττον ἐχόντι. ὥ
 μὲν γὰρ τὸ μέσον ὑπερέχει, ὅττω περὶ εἶναι τῶ ἐλαττον ἐ-
 χόντι. ὡ δὲ ὑπερέχεται, ἀφελὲν ἀρχὴ τῶ μεγίστου. ἵσται αἱ ἐφ'
 ὧν α. α. β. β. γ. γ. ἀλλήλαις ἀρχὴ τῆς α. α. ἀφῆρηται τὸ α. ε.
 καὶ πέσειται τῇ γ. γ. τὸ ἐφ' ὧν γ. δ. ὥστε ὅλη ἡ δ. γ. γ.
 τῆς ε. α. ὑπερέχει τὸ γ. δ. καὶ τὸ γ. ε. τῆς α. ρ. β. ε. τῇ γ.
 δ. ἐστὶ δὲ ὅττω καὶ ὡδὲ τῶ ἄλλων τεχνῶν. ἀνθρωπῶν γὰρ, εἰ
 ἐπίοικον τὸ ποιοῦν καὶ ὅσον οἶον, καὶ τὸ πάχον. ἔπαχε ὅττω καὶ
 ὅσον ὄρν καὶ οἶον τιν. ἐλήλυθε δὲ ὀνόματα ὅττω καὶ τῇ ζυμῇ
 καὶ τὸ κρῖδος ἐκ τῆς ἐκρυσίον ἀλλαγῆς. τὸ μὲν γὰρ πλείον ἐ-
 χεῖν ἢ τὰ αὐτοῦ κρῖδαίνειν λέγεται. τὸ δὲ ἐλαττον τῶ ὕψος
 ζυμοῦσθαι. οἶον γὰρ τὸ ἀνείσθαι καὶ πωλεῖν καὶ ἐν οἷς
 ἄλλοις δέδωκεν ὀνόμας. ὅταν δὲ μήτε πλείον μήτε ἐλαττον,
 ἀλλ' αὐτὰ δι' αὐτῶ γλῆνται, τὰ αὐτῶ φασὶν εἶναι. καὶ οὐτε
 ζυμοῦσθαι οὐτε κρῖδαίνειν. ὥστε κρῖδος ἱνὸς καὶ ζυμῆας,
 μέσον τὸ δίκαιον ὅτι. τῷ πρῶτῳ τὸ ἐκρυσιον τὸ ἴσον εἶναι περὶ
 τῶρον καὶ ὕδρον. δοκεῖ δὲ πῖσι καὶ τῷ ἀντιπεπονθὸς ἀπλάς
 εἶναι δίκαιον. ὥς περὶ οἱ πυθαγόρειοι ἐφάβον. ὀρίζονται γὰρ ἀ-
 πλάς τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς. τὸ δὲ ἀντιπεπονθὸς οὐκ
 ἐφαρμόττει οὐτ' ὅττω τὸ νεμηλικὸν δίκαιον, οὐτ' ὡδὲ τὸ διορθε-
 λικόν. καί τοι βούλονται λέγειν ὅττω καὶ τὸ ῥαδουμάνθους δι-
 καιον. εἴκε πάθοι τὰ κ' ἐρεξε δίκη δι' ἰθὺα γλῆνται. πολλαχού
 γὰρ διαφωνεῖ. οἶον εἰ ἀρχὴν ἔχον ἐπάταξεν, οὐ δὲ ἀντιπλη-
 γλῶναι. καὶ εἰ ἀρχόντα ἐπάταξεν, οὐ πληγλῶναι μένον δὲ ἀλ-
 λά καὶ κολαδλῶναι, ἐπὶ τὸ ἐκρυσιον καὶ τὸ ἀκρυσιον διαφέρει
 πολὺ. ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς κρινωνίαις ταῖς. ἀλλακτικαῖς σιωφεῖται
 » τὸ οἶον δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς κατ' ἀναλογίαν καὶ μὴ
 » κατ' ἰσότητα, τῷ ἀντιπρὶν γὰρ ἀνάλωρον συμμύει ἢ πόλιν.
 τὸ γὰρ ἢ κακῶς ζητῶσιν. εἰ δὲ μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀν-
 τιπρὶν. ἢ τὸ οὐ. εἰ δὲ καὶ μετὰ δόσις οὐ γίνεσθαι, τῇ μετὰ δό-
 σει δὲ συμμύουσι. διὸ καὶ χείρως ἔτῳρον ἐμποδῶν ποιοῦ-
 ται, ἵνα ἀνταπόδοσις ἢ. ὅττω γὰρ ἰδιον χείρως. ἀντιπρὶν ἐπὶ-
 σαι γὰρ

σαι γὰρ διὰ τὴν χειρταμίνην. καὶ πάλιν αὐτὴν ἀρξαι χειρζόμενον. ποιεῖ τὴν αὐτίδου τὴν κατ' ἀναλογίαν, ἢ κατὰ διάμετρον σύλλυσις. οἷον οἰκισμὸς ἐφ' ὧ α'. σκυρτόμος ἐφ' ὧ β'. οἰκία ἐφ' ὧ γ'. ὑπόδημα ἐφ' ὧ δ'. διὰ τὴν λαμβάνειν τὸν οἰκισμὸν πρὸς τὸ σκυρτόμου ἐκείνου ὀρθόν. καὶ αὐτὴν ἐκείνῳ μεταδιδόναι τὴν αὐτὴν. ἐάν τιν' πρῶτον ἢ ἐκείνῳ τὴν ἀναλογίαν ἴσων, εἴτα ἐκείνῳ περὶ τὸς γλῆνται, ἔσται λεγόμενον. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἴσων οὐδὲ συμμύει. οὐδὲν γὰρ καλὴν κρεῖττον εἶναι ἐξ ἑαυτοῦ ὀρθόν, ἢ τὸ διατόρον. διὰ τοῦτο γὰρ ἴσασθαι. ἐστὶ δὲ ἔτι καὶ ὡς τῆς ἀλλων τεχνῶν. ἀνθρωπῶν γὰρ εἰ μὴ ἐποιεῖ τὸ ποιοῦν. καὶ ὅσον καὶ οἷον. καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐπαχεῖ ἔστι. οὐ γὰρ ἐκ δύο ἰσῶν γίνεται κρινωνία. ἀλλ' ἐκ ἰσῶν καὶ γεωργῶν. καὶ ὅλως ἐπὶ τῶν καὶ οὐκ ἴσων. ἀλλὰ τοῦτο διὰ ἴσασθαι. διὸ πάντες συμβλητὰ διὰ πᾶσι εἶναι, ὧν ἔστιν ἀλλαγή. ἐφ' ὧν τὸ νόμισμα ἐλήλυθε καὶ γίνεται πᾶσι μέσον. πάντα γὰρ μετ' αὐτοῦ. ὥστε καὶ τὴν ἀποδροχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα μετ' αὐτὴν δηλονότι ἐνόμισμα. πόσα ἀποδήματα ἴσων οἰκίας. ἔσται. διὰ τοίνυν ὁ πόρ οἰκισμὸς πρὸς σκυρτόμου, ὅσα δὲ ἀποδήματα πρὸς οἰκίας ἢ ἔσται. εἰ γὰρ μὴ ἔσται, οὐκ ἔσται ἀλλαγή οὐδὲ κρινωνία. ἔστι δ' εἰ μὴ ἴσα εἶναι πᾶσι, οὐκ ἔσται. διὰ αὐτὰ ἐνὶ πᾶσι πάντα μετ' αὐτοῦ ὥς πόρ ἐλέγχει πρὸς πόρ. ἔστι δὲ ὅτι τῇ μετ' ἀληθείας ἢ χρεῖας ἢ πάντα σιωπᾷ. εἰ γὰρ μὴ δὲν δέοιτο, ἢ μὴ ὁμοίως, ἢ οὐκ ἔσται ἀλλαγή. ἢ οὐχ ἢ αὐτὴ. οἷον ὑπάλλαγμα τῆς χρεῖας τὸ νόμισμα γέγονε κατὰ σιωπᾷ. καὶ διὰ τοῦτο ἔχει νόμισμα ὅτι οὐ φέρει ἀλλὰ νόμῳ ἔστι. καὶ ἐφ' ἡμῖν μετὰ δαλῆν καὶ ποιῆσαι ἄχρηστον. ἔσται δὲ ἀντιπερὶ τὸς, ὅταν ἴσασθαι. ὥστε ὁ πόρ δὲ γεωργὸς πρὸς σκυρτόμου, τὸ ὀρθὸν ἐκ τῶν σκυρτόμου πρὸς τὸ γεωργῶν. εἰς χάμα δ' οὐ διὰ ἀρετὴν ἀναλογίαν, ὅταν ἀλλάξωμεν. εἰ δὲ μὴ, ἀμφοτέρωθεν ἔξαι τῶν ἀποδροχῶν ἐπὶ πόρ ἀνόν. ἀλλ' ὅταν ἔχωσι τὸ αὐτὸ. οὐ πᾶσι ἴσοι καὶ κρινωνοί. ὅτι αὐτὴ ἢ ἴσότης δύνανται ἐπ' αὐτοῖς γίνεσθαι. γεωργὸς ἐκ. ἔσται, γ'. σκυρτόμος, β'. ἐκ ὀρθῶν

αὐτοῦ ἐῖς τὸ ἀνθρώπινον. εἰ δ' οὐτὼ μὴ ὡς ἀνὴρ πεπονθέναι, οὐκ
 αὐτὸν κοινωνία. ὅπ' δ' ἡ χρεία σιμῶχει ὡς πρὸς αὐτὸν, δηλοῖ.
 ὅπ' ὅταν μὴ αὐτὴ χρεία ὥσιν ἀλλήλων ἢ ἀμφοτέρω ἢ ἑτέρω,
 οὐκ ἀλλὰ πόντοι. ὡς πρὸς ὅταν οὐ ἔχῃ αὐτὸς οὐ δέχεται. οἷον οἶνος
 δόντες, σίτου ὑδατοῦ. Διὰ αὐτὰς αἰτίας ἰσχυρὸν. ὡς δὲ τῆς
 μελλούσης ἀλλαγῆς εἰναι. μὴ δὲν δεῖται ὅπ' ἔσαι. ὅπ' αὐτὸν δεῖται
 ἐνόμισμα. οἷον ἡ γυνή. εἰ δ' ἡ μέν. Διὰ γὰρ αἰτίας φέρειν πῶς
 λαβεῖν. πάχει μὲν οὖν καὶ αὐτὸς. οὐ γὰρ αἰετὶ ἴσον δύναι
 ται. ὁμοῦ δὲ βούλεται μέλειν μάλλον. διὸ δεῖ πάντα τε λιμν-
 θαι. οὐτὼ γὰρ ἔσαι ἀλλαγή. εἰ γὰρ αἰτίας κοινωνία. ἐδὴ νόμισμα
 ὡς πρὸς μέσον σύμμετρον πρὸς ἑκάστην. οὐτὼ γὰρ αὐτὸν οὐ πο-
 ῖται ἀλλαγῆς, κοινωνία. εἰ δ' ἀλλαγή, ἰσότης μὴ οὐσης. οὐτὼ ἰσ-
 τῆς, μὴ οὐσης σύμμετρον. τῇ μὲν οὖν ἀλλοτρίᾳ, ἀδυνατῶν τὰ
 ὅσον τὸν διαφέροντα σύμμετρον γινώσκει. πρὸς δὲ τῇ χρείᾳ
 αὐτὸν δεῖται ἰσχυρῶς. οὐδὲν γὰρ δεῖται. αἰτίας ὅπ' ἔσαι αἰτίας. διὸ νο-
 μίσματα καλεῖται. αἰτίας γὰρ πάντες πρὸς σύμμετρον. μετρίται 2
 εἰ πάντες νομίσματα. οἰκία, α'. μναὶ δέκα, β'. κλίνη, γ'. πῖς, δ'
 β', ἡμους. εἰ πέντε μνῶν ἀξία ἢ οἰκία. ἢ ἴσον. ἢ δὲ κλίνη δέκα-
 του μέρους εἰ, τῇ β'. δὴ λον τίνων, πόσαι κλινῆς ἴσον οἰκία, ὅπ'
 πέντε. ὅπ' οὐτὼς ἢ ἀλλαγή ὡς πρὸς τὸ νόμισμα ἢ, δὴ λον.
 διαφέρει εἰ οὐδὲν ἢ κλινῆς πέντε αὐτὴ οἰκία, ἢ ὅσον αἰ πέντε
 κλινῆς. τῇ μὲν οὖν εἰ δίκαιον καὶ τῇ εἰ δίκαιον ὅσον, εἴρηται. διωρε-
 σιμῶν δὲ τῶντων, δὴ λον ὅπ' ἢ δικαιοπραγία μέσον ὅσον εἰ δὲ
 κῆν καὶ ἀδικεῖται. εἰ μὲν γὰρ πλεονέχει. εἰ δ' ἐλαττόν ὅσον. ἢ 3
 δὲ δικαιοσύνη μέσος τῆς εἰς. οὐτὼν αὐτὸν δὲ τῶν τῶν αὐ-
 λαις ἀρεταῖς. αὐτὸν ὅπ' μέσον ὅσον. ἢ δ' ἀδικία τῶν ἀκρῶν. καὶ
 ἢ μὲν δικαιοσύνη ὅσον, καὶ ὡς ὁ δίκαιος λέγεται περὶ κτλ
 καὶ περὶ αἰρεσιν τῶν δικαίου καὶ διανοητικῶν. καὶ αὐτὸν περὶ
 ἄλλον. καὶ εἰ τῶν περὶ εἰ τῶν. οὐχ ὅπως ὡς τῇ μὲν αἰρετῇ
 εἰ πλεονέχει. ἐλαττόν δὲ τῶν πλεονέχον. τῇ εἰ λαβροῦ δ' αὐτὸν
 παλιν. ἀλλὰ τῇ ἴσων τῇ καὶ ἀναλογίαν. ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλω
 περὶ ἄλλον. ἢ δὲ ἀδικία τῶν ἀκρῶν τῇ ἀδικίᾳ. αἰτίας δ' ὅσον 4

- ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις, ἡ ἀδικία. ὅτι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως ὅστις. ἐφ' ἑαυτῷ μὲν ὑπερβολῆς τῆ ἀπλῶς ὠφελίμου. ἐλλείψεως δὲ τῆ βλαβερῆς. ὡς δὲ τῆς ἄλλων τὸ μὲν ὄλον ὁμοίως. τὸ δὲ πῶς ἀνάλογον ὁποτέρως ἔτυχεν. τῆ δὲ ἀδικήματος, τὸ μὲν ἐλαττώσει τὸ ἀδικεῖν. τὸ δὲ μείζον τὸ ἀδικεῖν. πορὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας, τίς ἐκτεράσσει ὅστις ἡ φύσις, εἰρηδω ὅστις τὸν ἴσον. ὁμοίως δὲ καὶ πορὶ δικαίου καὶ ἀδίκου. καὶ ὁ λόγος ἐπειδὴ ὅστις ἀδικεῖ τὴν μὴ πῶς ἀδικεῖν εἶναι, ὅποιαν ἀδικήματα ἀδικῶν ἢ ὅτι ἀδικεῖ ὅστις ἐκείνην ἀδικίαν, οἷον κλέπτῃς ἢ μοιχεύῃς ἢ οὕτω μὲν οὐδὲν διοίσει. καὶ γὰρ αὐτοὶ συγγενεῖς γυναικί, εἰδὼς τὴν ἀλλοῦ δὲ περὶ αἰρέσεως ἀρχήν. ἀλλὰ δὲ πάσας ἀδικεῖ μὲν οὖν. ἀδικεῖ δ' οὐκ ἔστι. οἷον οὐκ ἐκείνη, ἐκείνη. οὐδὲ μοιχεύῃς ἐμοιχεύσει δὲ. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῆς ἄλλων. πῶς μὲν ἔστι ἐκείνη ἀντιπεπονθὸς πρὸς τὸ δίκαιον, εἰρηδω πρὸς τὸν. εἰ δὲ μὴ λαμβάνειν, ὅτι τὸ ζῆλον μὲν ὅστις, οὐτὸ ἀπλῶς δίκαιον καὶ τὸ πολυτελὲς δίκαιον, ἀλλὰ τί δίκαιον καὶ κατ' ὁμοίωσιν. ἔστι γὰρ δίκαιον, οἷς καὶ νόμος πρὸς αὐτοῦς. καὶ νόμος δ' αὖ οἷς ἀδικία. ἢ γὰρ δίκη κρίσις τῆ δικαίου καὶ τῆ ἀδίκου. ἐν οἷς δ' ἀδικία, καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐν τούτοις. ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πάντες ἀδικία. ὅστις δ' ὅστις τὸ πλεον αὐτῶν νέμειν. τῆς ἀπλῶς ἀγαθῶν. ἐλαττώσει δὲ τῆς ἀπλῶς κακῶν. διὸ οὐκ ἐλάττωσιν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν λόγον. ὅτι ἐαυτῶ ὅστις ποιεῖ. καὶ γίνεσθαι τύραννος. ἔστι δ' ὁ ἀρχὴν φυλάξαι τῆ δικαίου καὶ τῆ ἴσου. ἐπειδὴ οὐδὲν αὐτῶ πλεον εἶναι δοκεῖ, εἴ πορ δίκαιος. οὐ γὰρ νέμει πλεον τῆ ἀπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῶ εἰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀνάλογον ὅστις. διὸ ἐτέρω πόνει. καὶ δὲ ὅστις ἀλλότριον εἶναι φασιν ἀγαθὸν πῶς δικαιοσύνη, καὶ τὰ πορ ἐλέγχει καὶ πρὸς τὸν. μισθὸς ἀρχὴς δόξος. ὅστις δὲ πῶς καὶ χρεὼς. ὅτι δὲ μὴ ἵκανὰ τὰ ραῦτα, οὐ γὰρ γίνονται τύραννοι. τὸ δὲ δεωπικὲν δίκαιον καὶ τὸ παρὲν οὐ ταυτὸς τούτοις, ἀλλ' ὁμοίον. ὅτι γὰρ ὅστις ἀδικία πρὸς τὰ αὐτῆ ἀπλῶς
4. τὸ δὲ κτήμα καὶ τὸ τέκνον ἕως αὐτῆς πηλίκον καὶ χειρὸς,

ὡς πρὸς μέρος αὐτοῦ, αὐτὸν δ' οὐδὲν περὶ αὐτοῦ βλάπτειν.
 διό οὐκ ἔστιν ἀδικία πρὸς αὐτὸν. οὐδ' ἂν ἄδικον οὐδὲ δίκαιον
 εἴη πολιτικόν. καὶ τὸ νόμον γὰρ ὡς. καὶ ἐν οἷς ἐπεφύκει εἶναι νό-
 μος. οὐκ ἔστι δὲ ἡ φύσις ὅτις ὑπάρχει ἰσότης καὶ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς
 διό μᾶλλον πρὸς ἑαυτὴν ἔστι δίκαιον ἢ πρὸς τέκνα καὶ κτή-
 ματα. εἰ δὲ γὰρ ἔστι εἰς οἰκονομικὸν δίκαιον. ἔτι δὲ καὶ
 εἰς τὸ πρὸς τὸν πολιτικόν δίκαιον. τὸ μὲν γὰρ φυσικόν ἔστι. εἰ δὲ νόμι-
 μόν. φυσικὸν μὲν εἴς πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἔχει δυνάμιν, καὶ
 οὐ τῷ δοκεῖν ἢ μὴ. νομικὸν δὲ, ὅθεν ἀρχῆς μὲν οὐδὲν διαφέρει
 οὕτως ἢ ἄλλως. ὅταν δεδιώται. οἷον διαφέρει τῆς μὲν λυ-
 τούσθαι εἰς αἶγαν εἶναι. ἀλλὰ μὴ δύο πρὸς βλάπτα. ἔπειτα ὅσα ὑπὸ
 τῆς καθεύεσθαι νομοθετοῦσιν. εἰς εἶναι ἐρασίδας καὶ τὰ ἡ-
 φιλοματώδη. δοκεῖ δ' ἐν οἷς εἶναι πάντα βλαπτόμενα, ὅτι τὸ μὲν
 » φύσει, ἀκίνητον. καὶ πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἔχει δυνάμιν. ὡς πρὸς
 » εἴς πῦρ καὶ ἐνθάδε, καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν ταῖς δίκαιαις κινήσεσιν
 » ὁρώσι. εἴς τὸν δ' οὐκ ἔστι οὕτως ἔχον. ἀλλ' ἔστι ὡς. καί τινι πρὸς αὐτὴν
 » τοῖς θεοῖς ἰσότης οὐδαμῶς ἔχον. παρ' ἡμῖν δ' ἔστι μὲν τι καὶ φύσει
 » κινητὸν μὲν τι πᾶν. ἀλλ' ὅμως ἔστι τὸ μὲν φύσει. εἰ δ' οὐ φύσει.
 πρὸς τὸν δὲ φύσει τῆς ἐνδεδομένων καὶ ἄλλως ἔχειν. καὶ πρὸς οὐ.
 ἀλλὰ νομικὸν καὶ σωθῆναι ἀπὸ ἀμφοτέρων. ὁμοίως δὲ ἡλόν
 καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων. καὶ ὁ αὐτὸς ἀρμόσει διορισμός. φύσει γὰρ
 ἢ δεξιὰ κρείττων. καί τινι ἐνδεχέται πάντας ἀμφοτέρους γενέ-
 σθαι. τὰ δὲ καὶ σωθῆναι καὶ συμφέρον τῆς δικαίων ὁμοίως
 ἔστι τοῖς μέτροις. εἰ γὰρ πανταχοῦ ἴσα τὰ οἰνηρὰ καὶ σιτηρὰ μέτρα.
 ἀλλ' οὐ μὲν ὡνοῦνται μέγιστον. οὐδὲ πωλοῦσιν ἐλάττω. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ φυσικὰ ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια, οὐ ταυτὰ πανταχοῦ.
 εἰπεὶ οὐδὲ πολιτεία. ἀλλὰ μία μόνον πανταχοῦ καὶ φύσει
 ἢ ἀρετή. τῆς δὲ δικαίων καὶ νομίμων ἔκαστον ὡς τὰ καθόλου
 πρὸς ἑαυτὴν ἔχει. τὰ μὲν γὰρ περὶ τὸ μέτρον πολλὰ. ἐκείνων δ' ἔκασ-
 τόν ἐστι. καθόλου γὰρ διαφέρει δὲ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς ἀδικον, καὶ
 εἰς δικαίωμα καὶ εἰς δίκαιον. ἀδικον μὲν γὰρ ἔστι τῇ φύσει ἢ τῇ
 εἰς ταυτὸν δὲ εἴς τὸν ὅταν περὶ αὐτὸ ἀδίκημα. πρὸς δὲ περὶ αὐτὸ

νομι, οὐ πω. ἀλλ' ἀδίκον. ὅτι ὅταν περὶ ἡ ἀδίκημα ὅστις. ὁμοίως
δικαίωμα. καλεῖται δὲ μάλλον δικαιοπράγμημα ἔκτιστον. δι
καίωμα δὲ π' ἐπανόρθωμα τῆς ἀδικήματος. καὶ ἐκείνου δὲ αὐ
τῆς πρὶα τε εἶδη καὶ πόδε καὶ πόδι ποῖα τυγχάνει ὄντα, ὕδρον
ὑπὸ σκεπῆον. ὄντων δὲ τῆς δικαίων καὶ τῆς ἀδίκων τῆς εἰρημέ
νων, ἀδικεῖ μὲν καὶ δικαιοπραγεῖ, ὅταν ἐκὼν πρὸς αὐτὰ περὶ τῆ.
ὅταν δ' ἀκὼν, οὐτε δικαιοπραγεῖ. ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός.
1 οἷς δ' ἐπ' συμβεβηκός δικαίοις εἶναι ἢ ἀδίκους, περὶ τῶν σιν. ἀδίκημα
» δὲ καὶ δικαιοπράγμημα ὡρεῖται τῶ ἐκυσίω. ὅταν γὰρ ἐκυσίον
ἢ, λέγεται. ἀμα δὲ καὶ ἀδίκημα τότε ὅστις. ὥς τ' εἶναι π' ἀδίκον
μὲν, ἀδίκημα δὲ οὐ πω. αὐτὸ μὴ ἐκυσίον περὶ σκε. λέγω δὲ ἐκυσί
σιον μὲν ὥς πόδε καὶ περὶ πόδε εἰρηται, ὁ αὐτὸς τῆς ἐφ' αὐτῶ ὄν
των εἰδῶς καὶ μὴ ἀγνοῶν περὶ τῆ μήτε ὁ, μήτε ὦ, μήτε ὄν. οἷον
τίνα τυπτεῖ καὶ πίνε. καὶ πίνος ἀνεκα, μὴ καὶ συμβεβηκός, μὴ δὲ
βία. ὥς πόδε εἶπας λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τυπτεῖ πόδε οὐχ
2 ἐκὼν. οὐ δ' ἐπ' αὐτῶ ἀδίκηται δὲ τὸν τυπτόμενον πατόρα εἶ
ναι. τὸν δ' ὅτι μὲν αὐτῶ πρὸς ἢ τῆς πρὸντων, γινώσκειν. πατὴρ
δὲ ἀγνοεῖν. ὁμοίως δὲ ἐπ' οἷον τὴν διωρίδω καὶ ὑπὸ τῶ οὐ ἀνεκα
καὶ πόδε τὴν περὶ ξιν ὅλιν. ἔδη ἀγνούμενον ἢ μὴ ἀγνούμενον
μὲν μὴ ἐπ' αὐτῶ δ' ὄν ἢ βία, ἀκυσίον. πρὸς γὰρ καὶ τῆς φυ
σει ὅτι πρὸντων εἰδῶς καὶ πατόμεν καὶ περὶ τῶ μὲν. ὡν οὐ εἶν
οὐτε ἐκυσίον οὐτε ἀκυσίον ὅστις. οἷς γὰρ ἀκυσίον, ἢ ἀκυσίον σκεῖν.
εἶναι δ' ὁμοίως καὶ ὑπὸ τῆς ἀδίκων καὶ τῆς δικαίων καὶ τὸ καὶ
3 συμβεβηκός. καὶ γὰρ αὐτῶ πρὸς καὶ τῆς ἀκυσίον ἀκυσίον ὡς ἀκὼν
καὶ δὲ φόβον, ὃν οὐτε δίκαια περὶ τῆ οὐτε δικαιοπραγεῖν
φατὸν, ἀλλ' ἢ καὶ συμβεβηκός. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀναγκαζό
μενον καὶ ἀκύντα τὴν πρὸς καὶ τῆς ἀκυσίον μὴ ἀκυσίοντα καὶ
συμβεβηκός φατὸν ἀδικεῖν καὶ τὰ ἀδικα περὶ τῆ οὐ. τῆς δὲ ἐ
κυσίον τὰ μὲν περὶ ἐκυσίον περὶ τῶ μὲν, τὰ δ' οὐ περὶ ἐκυσί
ναι. περὶ ἐκυσίον μὲν, ὅσα περὶ ἐκυσίον ἀκυσίον. ἀκυσίοντα γ',
ὅσα ἀκυσίοντα. τῶν δὲ οὐκ ὄντων βλαβῶν τῆς ἐπ' αὐτῶς καὶ
4 νωτίαις, τὰ μὲν μετ' ἀγνοίας ἀμάρτηματα ὅστις. ὅταν μήτε ὁ,

μήτε ὧ, μήτε οὐδένα ὑπέλαβε, πράξει. ἢ γὰρ οὐ βάλαιν, ἢ οὐ
 ἔντω, ἢ οὐ ταυτὸν, ἢ ἔντεν ἐνεκα ὧν ἦν. ἀλλὰ σιωπῇ οὐχ ἔ
 ἐνεκα ὧν ἦν. οἷον οὐχ ἵνα βῶσιν. ἀλλ' ἵνα κεντήσιν, ἢ οὐχ ὄν. ἢ ὅχ
 ὧ. ὅταν μὲν δὲ πᾶσι λόγως ἢ βλάβῃ γλίσσαι, ἀτίχημα. ὅταν δὲ
 μὴ πᾶσι λόγως ἀνδρὶ δὲ κακίᾳ, ἀμάρτημα. ἀμάρταν δὲ μὲν γὰρ,
 ὅταν, ἢ ἀρχὴ ἐν αὐτῷ ἢ τ' αἰτίας. ἀτυχὲς δ', ὅταν ἐξωθεν. ὅταν
 δὲ εἰδώς μὲν προβαλόνται, ἀδίκημα. οἷον ὅσα τε δὲ θυμὸν
 ἢ ἄλλα πάθη ὅσα ἀναγκαῖα ἢ φυσικὰ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώ-
 πους. ταῦτα δὲ βλάπτουσιν καὶ ἀμάρτανουσιν, ἀδικήματα μὲν καὶ
 ἀδικήματα δὲ οὐ μὲν τι πᾶσι ἀδικεῖ. δὲ ταῦτα οὐ δὲ πᾶσι.
 οὐ δὲ δὲ μὲν καὶ ἢ βλάβῃ. ὅταν δὲ ἐκ προαιρέσεως, ἀδικεῖ
 καὶ μοχλοῦται. διὸ καλῶς τὰ ἐκ θυμοῦ οὐκ ἐκ προνοίας γίνεσθαι.
 οὐ γὰρ ἀρχὴ ὁ θυμὸς πᾶσι. ἀλλ' ὁ ὀργισμός. ἐπὶ δὲ οὐ πόρρ' ἔ
 γλίσσαι ἢ μὴ, ἀμφοτέρωθεν, ἀλλὰ πόρρ' ἢ δικαίως. ἢ φαινο-
 μένῃ ἢ ἀδικίᾳ ἢ ὀργῇ δὲ οὐ. οὐ γὰρ ὡς πόρρ' ἐν τοῖς σωματικαῖς
 σι πόρρ' ἢ γλίσσαι ἀμφοτέρωθεν. ὡν αἰτία τ' ἔσθ' ὅσον ἢ μὲν
 χροῖον, αὐτὸ δὲ λήθην αὐτὸ δὲ οὐκ ἐστίν. ἀλλ' ὁ μολογνῶν πε-
 ρὶ τ' πράγματος, πόρρ' δὲ τ' ποτὶ δὲ δίκαιον, ἀμφοτέρωθεν
 σιν. ὁ δὲ ὡς οὐ λόντων οὐκ ἀγνοεῖ. ὡς τε ὁ μὲν οἶεταί ἀδικεῖν,
 ὁ δὲ δὲ. ὁ δὲ ἐν ἐκ προαιρέσεως βλάβῃ, ἀδικεῖ. καὶ κατὰ ταῦτα
 ἦν τὰ ἀδικήματα. ὁ ἀδικῶν ἀδικεῖ, ὅταν πρὸς τὸ ἀνάλογον ἢ,
 ἢ ἴσον. ὁ μὲν δὲ καὶ δὲ δίκαιως ὅταν περιελάβηται δικαιοπρα-
 γίᾳ. δικαιοπραγεῖ δὲ, ἐὰν μόνον ἐκὼν πράττῃ. ἢ δὲ ἀκροσίων
 τὰ μὲν δὲ συγγνωμνικά. τὰ δὲ οὐ συγγνωμνικά. ὅταν μὲν ἢ
 μὴ μόνον ἀγνοοῦντας ἀλλὰ καὶ δι' ἀγνοίαν ἀμάρτανουσιν, συγγνω-
 μνικά. ὅσα δὲ δι' ἀγνοίαν. ἀλλ' ἀγνοοῦντας μὲν, δὲ πάθος δὲ
 μήτε φυσικὸν μήτ' ἀνθρωπικόν, οὐ συγγνωμνικά. ἀπρὸς
 δὲ αὐτοῖς, εἰ ἴκανως δῶκεται πόρρ' ἢ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖν.
 » πρῶτον μὲν εἰ ἐστὶν ὡς πόρρ' οὐκ ἐπιπίδης εἴρηκε λέγων, τὸ πᾶσι μὴ
 » τὸν κατέκτα τὴν ἐμὴν, βραχὺς λόγος. ἐκὼν ἐκὼν, ἢ δὲ λῆ-
 » ἔσθ' οὐχ ἐκὼν. πόρρ' ὅσον γὰρ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐκὼν τὰ ἀδικεῖσθαι
 ἢ οὐ. ἀλλ' ἀκροσίων ἅπαν. ὡς πόρρ' καὶ τὸ ἀδικεῖν ἅπαν ἐκὼν, 4

καὶ ἀρᾷ ἅπαν οὕτως ἢ ἐκείνως ὥς ποδὶ καὶ τὸ ἀδικεῖν ἢ πᾶν
ἐκρύπτον, ἢ ἐμὲ, ἐκρύπτον. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὴ τῷ δικαιοῦνται.
ἐστὶ γὰρ δικαιοπραγεῖν πᾶν ἐκρύπτον. ὥστε οὐ λόγον ἀντικείμεν
ὁμοίως καὶ ἐκείνους, τὸ τ' ἀδικεῖν καὶ δικαιοῦνται, ἢ ἐκρύ-
πτον ἢ ἀκρύπτον εἶναι. ἄτοκον δ' αὖ δόξει καὶ ἡδὴ τῷ δικαιοῦνται,
εἰ πᾶν ἐκρύπτον. αἰετοὶ γὰρ δικαιοῦνται οὐχ ἐκόντες. εἰ καὶ τὸ
δε διαπύρρειται αἰετοῖς, πότμον ὅς ἀδικεῖν πεπονθὼς ἀδικεῖ
1 ταῖς πᾶς, ἢ ὥς ποδὶ καὶ ἡδὴ τῷ περὶ πέναι καὶ τῷ πάχιν ὅτι. κα-
τὰ συμβεβηκὸς γὰρ ἐνδέχεται ἐπ' ἀμφοτέρων μεταλαμβάνειν.
τῷ δικαίῳ. ὁμοίως δὲ δὴ λονόπ καὶ τῷ τ' ἀδίκῳ. οὐ γὰρ ταυ-
τὸν τότ', τ' ἀδικα περὶ πέναι τῷ ἀδικεῖν. οὐ δὲ τ' ἀδικα πάχιν τῷ
ἀδικεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὴ τῷ δικαιοπραγεῖν καὶ δικαιοῦνται.
ἀδύνατον δ' ἀδικεῖν μὴ ἀδικῶντος. ἢ δικαιοπραγεῖν,
εἰ δὲ ἐστὶν ἀπλῶς τὸ ἀδικεῖν ἐβλάπτειν ἐκόντα πᾶν. ἐπὶ ἐκόν-
τα εἰδόμενα, καὶ ὄν, καὶ ὡς, καὶ ὡς. ὁ δὲ ἀκρατής ἐκὼν βλάπτει
2 αὐτὸς αὐτὸν, ἐκόντα αὐτὸς ἀδικεῖ. καὶ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν
ἀδικεῖν ἐπὶ δὲ καὶ τῷ αὐτῷ ἀκρουμένων, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν
αὐτὸν ἀδικεῖν, ἐπὶ ἐκὼν αἰετοῖς δὲ ἀκρασίαν ὑπ' ἄλλου βλάπτει
τ' ἀδικῶντος. ὥς τ' εἴη ἐκόντα ἀδικεῖν. ἢ ἐκ ὁρτοῦ ὁ διο-
ρισμός. ἀλλὰ περὶ πέναι ἐβλάπτειν εἰδόμενα, καὶ ὡς καὶ ὡς πᾶν
τῷ ἐκείνου βούλησιν. βλάπτει μὲν εἶναι πᾶν ἐκὼν, καὶ τὰ δικα
πάχιν. ἀδικεῖται δὲ οὐ δὲ εἶς ἐκὼν. οὐδὲ γὰρ βούλεται οὐδ' ὁ
ἀκρατής. ἀλλὰ πᾶν βούλησιν περὶ πέναι. οὐτε ἂν βούλεται
3 οὐδὲ εἶς, ὁ μὴ οἶται τ' ἀποδιδόναι, οὐδ' ὁ ἀκρατής, οὐχ ὁ οἶται
διεῖν περὶ πέναι, περὶ πέναι. ὁ γὰρ τὰ αὐτὰ διδόντας ὥς ποδὶ ὁ μικρὸς φη-
» σὶ δυνάμει τ' γλαυκὸν φ' διομήσει χρύσεια χαλκείων ἐκτόμ-
» βοι ἐννεαβοίων, ἐκ ἀδικεῖται. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ὅτι τ' διδόναι. ἐπὶ δ' ὁ
δικεῖται οὐκ ἐπ' αὐτῷ. ἀλλὰ τ' ἀδικῶντα διὰ ὑπάρχειν. ποδὶ
μὲν εἶναι τ' ἀδικεῖται ὅτι ἐκ ἐκρύπτον, δὴ λον. ὅτι δὴ πᾶν περὶ πέναι
μετα δὲ εἶναι εἰπεῖν, πότμον πότμον ἀδικεῖ ὁ νέμεας, ἢ ὁ πᾶν τὴν
ἀξίαν τ' ἀπλῶν ἔχων, εἰ ἐστὶν αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. εἰ δ' ἐνδέχεται
4 περὶ πέναι λεχθῆναι, καὶ ὁ διανέμων ἀδικεῖ. ἀλλ' ἐκ ὅτι ἔχων ἀπλῶν

εἴησιν πλείον αὐτῶν ἐτόρῳ νέμει εἰδὼς, καὶ ἐκὼν αὐτὸς αἰτὸν
 ἀδικεῖ. ὁ πρὸς δοκοῦσιν οἱ μέγιστοι πρᾶν. ὁ δ' ἀδικησὶς ἐλαττω-
 κὴς ὄντιν. ἢ οὐδὲν ἔστιν ἀπλοῦν. ἐτόρῳ γὰρ ἀγαθού εἰ ἐτυχῇ,
 πλεονεκτεῖ, οἷον δόξης ἢ τῷ ἀπλῶς καλῶν. ἐπὶ λυέτω κατὰ τὸν
 διορισμὸν ἀδικεῖν. οὐδὲν γὰρ πρὸς τὴν αὐτοῦ πάχαι βούλη-
 σιν. ὥστε οὐκ ἀδικεῖται διά γε ἔστιν. ἀλλ' εἴπῃ βλάπτειται μῆ-
 νον. φανερὸν δ' ὅτι καὶ ὁ διανέμων ἀδικεῖ. ἀλλ' οὐχ ὁ πλείον
 ἔχων αἰεῖ. οὐ γὰρ ὅτι τὸ ἀδικὸν ὑπάρχει ἀδικεῖ. ἀλλ' ὅτι ἐκόντα
 ἔστιν ποιεῖν. ἔστιν δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως, ἢ ὅστιν ἐπὶ τῷ δια-
 νέμῃν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ λαμβάνειν. ἐπὶ εἰπεῖ πολλὰ χωρὶς ποιεῖν
 λέγεται, καὶ ὅστιν ὥστε ἀμύχαντῃν, καὶ ἡ χεὶρ καὶ ὁ οἰκῆτης,
 ἡ δὲ τάξαι μὲν οὐκ ἀδικεῖ. πρᾶν δὲ τὰ ἀδικα. ἐπὶ εἰ μὲν ἀγνο-
 ῶν ἐκρινεν, οὐκ ἀδικεῖ κατὰ τὸ νομικὸν δίκαιον. οὐ δ' ἀδικος ἢ
 κρίσις ὄντιν. ἐστὶ δὲ ὡς ἀδικος. ἐτόρῳ γὰρ τὸ νομικὸν δίκαιον καὶ
 τὸ πρῶτον. εἰ δ' ἡ γνώσκων ἐκρινεν ἀδικῶς, πλεονεκτεῖ καὶ αὐτὸς
 ἢ χεῖρ ἢ ἡμωρία. ὥς πρὸς οὗν καὶ εἴησιν μερίσαι τῶ ἀδι-
 κήματος. καὶ ὁ τῶν κρινάσιν ἀδικῶς πλείον ἐχει. καὶ γὰρ ἐπὶ ἐκεί-
 νῳ κρινάσιν τὸ ἀγρόν, οὐκ ἀγρόν ἀλλ' ἀργύριον ἐλαβεν. οἱ δ' αὖ
 θρωποὶ ἐφ' ἑαυτοῖς οἰόνται εἶναι τὸ ἀδικεῖν. διὸ καὶ τὸ δίκαιον
 εἶναι ῥάδιον. τὸ δ' οὐκ ἐστὶ. συγγενέσθαι μὲν γὰρ τῇ τῷ χείρονος
 γυναικὶ καὶ πατάξαι τὸν πλοῦτον, καὶ δοῦναι τῇ χειρὶ τὸ ἀρ-
 γύριον, ῥάδιον καὶ ἐπὶ αὐτοῖς. ἀλλὰ τὸ ὡς δι' ἔχοντα ταυτὸ ποιεῖν
 οὐτὲ ῥάδιον οὐτὲ ἐπὶ αὐτοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ δίκαια τὸ γινώ-
 ναι καὶ τὰ ἀδικα, οὐδὲν οἰόνται σοφὸν εἶναι. ὅτι πρὸς ὧν οἰνό-
 μισι λέγουσιν, οὐ χαλεπὸν σιωπᾶν. ἀλλ' οὐ ταυτ' ὄντι τὰ δι-
 καία ἀλλ' ἡ κατὰ συμβεβηκός. ἀλλὰ πῶς περὶ τὸ μὲν καὶ
 πῶς νεμερμένον δίκαιον. ἔστιν δὲ πλείον ὁρᾶν ἢ τὰ ὑγιεινὰ εἰδέ-
 ναι. ἐπεὶ καὶ κέ μὲν καὶ οἶνον καὶ ἐλλέβορον καὶ καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ
 τῶν εἰδέναι ῥάδιον. ἀλλὰ πῶς δὲ εἶναι περὶ ὅσον ὑγιεινὸν καὶ πίν-
 ναι πότε, ὅσον ὑγρὸν ὁρᾶν, ὅσον ἰατρὸν εἶναι. διὰ ταυτὸ δὲ ἔστιν
 καὶ τὰ δίκαιον οἰόνται εἶναι οὐδὲν ἢ τῶν ἀδικεῖν. ὅτι οὐχ ἢ τῶν
 ἀδικῶς ἀλλὰ καὶ μάλλον δύναται αὐτὸς ἐκαστον πράξαι ὑπὸ τῶν.

- καὶ γὰρ συγγενέσθαι γυναικὶ καὶ πατρί. καὶ ὁ ἀνδρεῖος πλὴν
ἀσπίδα ἀφέναι καὶ στραφείς ἐφ' ὅποτέρᾳ οὐ θέλει. ἀλλὰ
τὸ θειλαίνειν καὶ τὸ ἀδικεῖν οὐ τὸ ἄνθρωπον κτείνειν ἀλλὰ
τὰ συμβεβηκός. ἀλλὰ τὸ ὧδε, ἔχοντα ἄνθρωπον ποιεῖν, ὡς πρὸς καὶ
τὸ ἰατρικόν καὶ τὸ ὑγιάζειν. ἔτι μέν. ἢ μὴ τί μιν. ἢ φαρμα-
κούμεν, ἢ μὴ φαρμακούμεν ἔστιν. ἀλλὰ τὸ ὧδε. ἔστι δὲ καὶ τὰ δι-
καιὰ ἐν ἑστέσι, οἷς μέτεσι τῶν ἀπολαύσεων ἀγαθῶν. ἔχοντες δὲ
1 πρὸς βολὴν ἐν ἑστέσι καὶ ἐλπίαν. τοῖς μὲν γὰρ ὅτι ἀπορρο-
βόλη ἀνθρώποις ὅπως τοῖς θεοῖς. τοῖς δὲ οὐδὲν μᾶλλον ὠφέλι-
μον τοῖς ἀνθρώποις κακίαις. ἀλλὰ πάντα βλάπτει. τοῖς δὲ μέχρι
τοῦ τὰνθρώπινόν ἐστι. πρὸς δὲ ἐπεικείας καὶ τῶ ἐπεικούς ἔ-
χει, ἢ μὲν ἐπεικείας πρὸς δικαιοσύνην, τὸ δὲ ἐπεικὲς πρὸς
τὸ δίκαιον, ἐχόμενόν ἐστιν εἰπεῖν. οὐ γὰρ ὡς ταῦτον ἀ-
πολαύς, οὐ γὰρ ὡς ἑτέρον τῷ γίει φαίνεται σκοποῦμενοις.
καὶ ὅτι μὲν τὸ ἐπεικὲς ἐπαινοῦμεν, καὶ ἀνδρὰ τὸν τοιοῦ-
2 τον. ὡς τε καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες μεταφέρομεν ἀπὸ
τῶ ἀγαθοῦ τὸ ἐπαικείον ὅτι βέλτιον δηλονότι. ὅτι δὲ τῷ
λόγῳ ἀπολαύσει, φαίνεται ἄρπον, εἰ τὸ ἐπεικὲς πρὸς τὸ
δίκαιόν τι ὄν ἐπαινετόν. ἔστι γὰρ ἢ τὸ δίκαιον οὐδὲν ἀπολαύον, ἢ
τὸ ἐπεικὲς οὐδὲν δίκαιον, ἢ ἄλλο. ἢ εἰ ἄμφω ἀπολαύειν ἔστιν. ἢ μὲν
οὐκ ἀρετὴ ἀρετὴν συμβαίνει δὲ ἄνθρωπον πρὸς τὸ ἐπεικὲς. ἔχει
δὲ ἅπαντα τῶπον ὁρθῶς. καὶ οὐδὲν ὑπερκατεπείον ἑαυτοῖς. τὸ
τε γὰρ ἐπεικὲς δικαίου ἑνὸς ὄν, βέλτιον ἐστὶ τῷ δικαίῳ. ταῦ-
3 τὸν ἀρὰ δίκαιον καὶ ἐπεικὲς. καὶ ἀμφὸν ἀπολαύων ὄντων,
κρεῖττον τὸ ἐπεικὲς. ποιεῖ δὲ πλὴν ἀρετῆς, ὅτι τὸ ἐπεικὲς,
δίκαιον μὲν ἐστὶν οὐ κατὰ νόμον δέ. ἀλλ' ἐπ' ἀνόρθωμα δικαί-
» νομίου. αἵτιον δὲ ὅτι μὲν νόμος κατὰ λόγον πάς. πρὸς ἐ-
» νίων δὲ οὐχ οἷόν τε ὁρθῶς εἰπεῖν κατὰ λόγον. ἐν οἷς οὐκ ἀνάγ-
» κη μὲν εἰπεῖν καὶ μὴ, οἷόν τε δὲ ὁρθῶς, τὸ ὡς ὧδε τῷ πλεονέ-
» λαμβάνει ὁ νόμος οὐκ ἀγαθὸν τὸ ἀμαρτανόμενον. καὶ ἐστὶν οὐ
δὲν ἢ ἦτον ὁρθῶς. τὸ γὰρ ἀμαρτήματα οὐκ ἐν τῷ νόμῳ, οὐ δὲ ἐν
4 τῷ νόμῳ τίτληται. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει τῷ πράγματι ὅτι ἐστὶν. οὐ γὰρ

δικαίτη ἢ τῷ περὶ τῆς ὕλης ὅτιν. ὅταν οὖν λέγῃ μὲν ὁ νόμος
 καὶ νόλον, συμβῇ δὲ τῷ ὅτιν πρὸς τὸ καὶ νόλον, τότε, περὶ
 ὅτιν ἔχειν πρὸς αὐτὸν ὁ νόμος θέτης. καὶ ἡμαρτεν ἀπὸ αὐτοῦ
 πρὸς ἐπανόρθωσιν τὸ ἐλκεῖν, ὁ καὶ ὁ νόμος θέτης αὐτοῦ ἔπε
 παρῶν, καὶ εἰ ἡ δὴ ἐνόμος θέτης. διὸ δίκαιον μὲν ὅτι καὶ βέλπ
 στον πρὸς δικαίου, οὐ τῷ ἀπὸ αὐτοῦ δὲ, ἀλλὰ τῷ ὅτιν τὸ ἀπὸ αὐτοῦ
 ἀμφοτέρωθεν. καὶ ἐστὶν αὐτῇ ἡ φύσις ἢ τῷ ἐπεικῶς ἐπανόρθω
 μα νόμου, ἢ ἐλκεῖν ὅτιν τὸ καὶ νόλον. ὅτιν γὰρ αἶπον καὶ τῷ
 » μὴ πάντα κατὰ νόμον εἶναι, ὅτι περὶ πινῶν, ἀδύνατον θεῖσαι
 » νόμον. ὥς τε ψήφισμαρς διῇ. τῷ γὰρ ἀόριστος ἀόριστος καὶ ὁ
 » κανὼν ὅτιν. ὥς περὶ καὶ τῆς λεσβείας οἰκοδομίας ὁμολίσθη
 » νος κανὼν. περὶ γὰρ τὸ ὅτιν τῷ λίθου μετακινῆται καὶ οὐ
 » μέλει ὁ κανὼν. καὶ τὸ ψήφισμα περὶ τὰ πράγματα. πρὸς οὖν
 ὅτιν τὸ ἐπεικῶς, καὶ πρὸς τὸ δίκαιον καὶ πρὸς δικαίου βέλπον,
 ὅτιν. φανερὸν δὲ ἐκ τῶν, καὶ ἐπεικῶς τίς ὅτιν. ὁ γὰρ τῷ
 τοιούτων περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ὁ ἀκριβόδικος ὡς τὸ χεῖρον, 2
 ἀλλ' ἐλαττωτικὸς, καὶ ποδὲς τὸν νόμον βοηθόν, ἐπεικῶς
 ὅτι. καὶ ἡ ἐξὶς αὐτῇ ἐπείκει δικαιοσύνη τίς οὐσα καὶ οὐχ
 ἐπὶ τῷ τίς ἐξὶς. πότρον δὲ ἐν δέχεται αὐτὸν ἀδικῆν ἢ οὐ, φα
 νερὸν ἐκ τῶν ἐρημνῶν. τὰ μὲν γὰρ ὅτιν τῷ δικαίων τὰ κατὰ
 πᾶσαν ἀρετῶν ὡς τὸ νόμον περὶ τῶν. οἷον οὐ κελεύει
 εἰς αὐτὸν ἀρκυνίαι ὁ νόμος, ἀδὲ μὴ κελεύει, ἀπαγορεύει. ἔ
 τι ὅταν πρὸς τὸν νόμον ἐλάττωται μὴ ἀντιθέτων, ἐκὼν ἀ
 δικῇ. ἐκὼν δὲ ὁ εἰδὼς καὶ ὅν καὶ ὡς, ὁ δὲ ἀρῇ αὐτὸν σφάτ
 των ἐκὼν ὅτιν ὅτιν πρὸς τὸν ὅτιν λόγον, ὅν οὐκ ἔστι ὁ νόμος. 4
 ἀδικεῖ ἄρα. ἀλλὰ πῶς ἢ πῶς πόλιν, αὐτὸν δὲ οὐ. ἐκὼν γὰρ πᾶ
 ρχει. ἀδικεῖται δὲ οὐδὲς ἐκὼν. διὸ καὶ ἡ πόλις ζημιοί. καὶ πρὸς
 ἀπὸ μίας πρὸς τῷ αὐτὸν διαφθείραντι, ὡς πῶς πόλιν ἀδι
 κῶς. ἐπὶ καὶ τὸ ἀδικῶς ὁ μόνον ἀδικῶν καὶ μὴ ἀπὸ αὐτοῦ φῶ
 λος, ἐκὼν ἐστὶν ἀδικῶν αὐτόν. ὅτιν γὰρ ἄλλο ἐκείνου. ἐστὶ γὰρ
 πῶς ὁ ἀδικῶς οὐ πῶς πονηρὸς ὡς περὶ ὁ ἀδικῶς. οὐχ ὡς ὅτιν
 ἔχων πῶς πονηρὸν. ὡς τὸ οὐ δὲ καὶ αὐτὸν ἀδικῶν. ἀμα ἢ αὐ 4

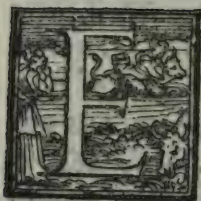
τῷ εἶναι ἀφαιρέσθαι καὶ περσεῖσθαι τὸ αὐτό. ἔστι δ' ἀδύνατον. ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν ἀνέγκη εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον. ἐπὶ δὲ ἐκυψόν τε καὶ ἐκ περσεύουσ καὶ πέρτορον. ὁ γὰρ, διότι ἐπαθε καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀντιπρὶόν οὐ δοκεῖ ἀδικεῖν. αὐτὸς δ' αὐτῶν τῶν αἰμάτων καὶ πάχει καὶ ποιεῖ ἐπὶ εἶναι αὐτὸν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι. περὶ δὲ τούτοις αὐτὸν ἦν καὶ μέρος ἀδικημάτων ἀδικεῖ οὐδείς. μνηστὴρ δ' οὐδείς τῶν αὐτῶν. οὐδὲ τοῖς χωρυχεῖ τὸν αὐτὸν ῥίχον. οὐδὲ κλέπτει τὰ αὐτῶν. ὅλας δὲ ληΐται τὸ αὐτὸν ἀδικεῖν καὶ καὶ τὸν διορισμὸν ἦν πρὸς τῶν ἐκυψίως ἀδικεῖσθαι. φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι ἀμφώ μὲν φανῶν καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖν. τὸ μὲν γὰρ ἔλαττον, τὸ δὲ πλείον ἐχόν ἔστι τῶν μέσων. καὶ ὡς πρὸς ὑγιεινὸν μὲν ἐν ἰατρικῇ, οὐκ ἐκόν δὲ ἐν γυμναστικῇ, ἀλλ' ὁμῶς χεῖρον τὸ ἀδικεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἀδικεῖν μετὰ κακίας καὶ φεκτόν, καὶ κακίας ἢ τῆς πελάειας ἀπλῶς ἢ ἐγγύς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ ἐκυψίον μετὰ ἀδικίας.

2 τὸ δ' ἀδικεῖσθαι αὐτὸ κακίας, ἀδικίας. καὶ αὐτὸ μὲν οὖν τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ τὸν φανῶν. καὶ συμβεβηκός δὲ οὐδὲν καλὸν μείζον κακόν. ἀλλ' οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ. ἀλλὰ πρὸς τὴν λείπει μείζων νόσον περσεύσματος. καὶ τοι γίνονται αὐτὸ ποτε διὰ τὸν καὶ συμβεβηκός. εἰ περσεύσματος ταῦτα δὲ τὸ πεσεῖν συμβεβηκός ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθῆναι καὶ ἀφαιρῆναι. καὶ μεταφορὰν δὲ καὶ ὁμοιότητά ἔστιν οὐχ αὐτῶν πρὸς αὐτὸν δίκαιον. ἀλλὰ τῶν αὐτοῦ ἡσίων. οὐ πᾶν δὲ δίκαιον,

4 ἀλλὰ τὸ δικαιοσύνην ἢ τὸ οἰκονομικόν. ἐν τούτοις γὰρ τοῖς λόγοις διέσκηκε, τὸ λόγον ἐχόν μέρος τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἄλογον, εἰς ἃ δὲ ἐλέγισσι καὶ δοκεῖ εἶναι ἀδικία πρὸς αὐτόν. ὅτι ἐν τούτοις ἔστι πάχειν τὴν πρὸς τὰς αὐτῶν ὀρέξεις. ὡς πρὸς οὖν ἀρχὴν καὶ ἀρχομένον εἶναι πρὸς ἀλλήλας δίκαιόν τι καὶ τούτοις. πρὸς μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ τῶν ἄλλων ἡθικῶν ἀρετῶν, διωρίδω τὸν ἕκτον ἔστιν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Δ'.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗ-
ΜΙΩΝ, ΤΟ Ε΄.

ΠΕΙ δὲ τυγχάνομεν πρὸς τὸν εἰρηνικὸν, ὅτι διὰ τὸ μέσον αἰρεῖσθαι μὴ τὴν ἀπορρο-
 λὴν μὴ τὴν ἐλπίδα, ἀλλὰ τὸ μέσον ὅστις ὡς ὁ
 λόγος ὁ ὁρῶν λέγει, ὅτι διὰ τὸν λόγον. ἐν πά-
 σιν γὰρ τοῖς εἰρημνύουσιν περὶ τὴν κατὰ πό-
 λιν καὶ τὴν αἰσθάνουσαν τὴν σκοπὸν. περὶ οὖν
 ἀρετῆς λέγων ὁ τὸν λόγον ἔχων ἐπιτείνει καὶ ἀνίστησι. καὶ τίς
 ὅστις ὁρῶν τῆς μεσοτήτων, ὅς μετὰ τὴν φάσιν εἶναι τῆς ἀπορ-
 ροῦ καὶ τῆς ἐλπίδος, οὐκ ἔστι καὶ τὸν ὁρῶν λόγον. ἐστὶ
 δὲ τὸ μὲν εἰπεῖν οὕτως, ἀληθὲς μὲν, οὐδὲν δὲ σαφές. καὶ γὰρ
 ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἐπιμελείας, πρὸς ὅσας ὅστις ἐπιστήμη, τῆς ἀ-
 ληθείας εἰπεῖν. ὅτι οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐλάττω διὰ πονεῖν, οὐδὲ
 ἔαθ' ἑμὲν. ἀλλὰ τὰ μέσα καὶ ὡς ὁ ὁρῶν λόγος. ὅτι δὲ μὴ
 ἔχον ἔχον αὖτις οὐδὲν αὖτις εἰδέειν πλεον. οἷον ποῖα διὰ περὶ τῆς
 ἀρετῆς περὶ τὸ σῶμα, εἴς τὴν εἴησιν. ὅτι ὡς ἡ ἰατρικὴ καλὴν
 καὶ ὡς ὁ τὴν τὴν ἔχον. διὸ διὰ καὶ πρὸς τῆς ψυχῆς εἴησιν
 μὴ μόνον ἀληθὲς εἶναι ὅτι εἰρημνύον ἀλλὰ καὶ διωρισμέ-
 νον, τίς τε ὅστις ὁ ὁρῶν λόγος. καὶ τῶν τῶν τῶν ὁρῶν. τῶν δὲ τῶν
 ψυχῆς ἀρ' ὅτις διελόμενοι, τῶν μὲν εἶναι τὸ ἡτοῖς ἐφαμέν, τῶν
 δὲ, τῶν διανοίαν. πρὸς μὲν οὖν τῶν ἡτοῖς διελόμενοι. 3
 πρὸς δὲ τῶν λοιπῶν. πρὸς ψυχῆς πρὸς τὴν εἰπόντες λέγωμεν
 οὕτως. πρὸς τὸν μὲν οὖν ἐλέχθη δύο εἶναι τῶν ψυχῆς μέρη,
 τὸ, τε λόγον ἔχον καὶ τὸ ἄλογον, νῦν δὲ πρὸς τὸ λόγον ἔχον-
 τος τὸν αἰσθάνουσαν διαιρετόν. καὶ ἀποκρίσθαι δύο τὰ λόγον
 ἔχοντα. ἐν μὲν, ὅς θεωροῦμεν τὰ θεωροῦντα τῶν ἄντων, ὅσων αἱ
 ἀρχαὶ μὴ ἀνδύονται ἀλλ' ὡς ἔχειν. ἐν δὲ, τῶν ἀνδύονται.
 περὶ γὰρ τὰ τῶν γίνεσθαι. καὶ τῶν τῶν ψυχῆς μερίων, ἐ-
 τὸν τῶν γίνεσθαι τὸ περὶ τὸν εἰσὶν πεφυκός. εἰς τὸν κατὰ ὁμοί- 4

τῆτα καὶ οἰκειότητα ἡ γὰρ οὖτος ὑπάρχει αὐτοῖς. λεγέτω δὲ
 τούτων, τὸ μὲν ἐπιστημονικόν. τὸ δὲ, λογιστικόν. τὸ γὰρ βουλομέν
 οὐ καὶ λογισθῆναι ταυτὸν. οὐδὲ οὐδὲ βουλομένη πρὸς τῆς
 μὴ ἐνδεχόμενων ἄλλως ἔχειν. ὥστε τὸ λογιστικόν ὅστις ἐν ἡμέ-
 ρος τῷ λόγον ἔχοντος. ληπτέον ἀρὰ, ἐκαστοῦ τούτων τῆς ἡ
 βελτίστη ἔστι. αὐτὴ γὰρ ἀρετὴ ἐκαστοῦ. ἡ δ' ἀρετὴ πρὸς τὸ
 » ὄργον τὸ οἰκεῖον. εἰς δ' ὅστις ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κινεῖα πράξεως καὶ
 I ἀληθείας, αἰσθησις, νοῦς, ὁρεῖσις. τούτων δ' ἡ αἰσθησις οὐδὲ
 μὲν ἀρχὴ πράξεως. δῆλον δὲ, τῷ τὰ θεοῖα αἰσθῆσιν μὲν ἔ-
 χειν, πράξεως δὲ μὴ κινωμένην. ἐστὶ δ' ὁ πρὸς ἐνδιανοίαν καὶ ἁλίστα
 σις καὶ ἀπόφασις, ὅτις ἐν ὁρεῖσι δίδωσι καὶ φυγῇ. ὥστε ἐπεὶ
 δὴ ἡ ἡθικὴ ἀρετὴ ἔστι πραίρετικὴ, ἡ δὲ πραίρεσις ἔστι βου-
 λολικὴ, εἰς δὲ μὲν τῶν τῶν λόγον ἀληθῆ εἶναι καὶ τῶ
 ὁρεῖν ὁρθῶς. ἐπὶ δὲ πραίρεσις ἀποδοῦναι. καὶ τὰ αὐτὰ τὸν
 μὲν φανῆναι. τῶ δὲ, δίδωκεν. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ διανοία καὶ ἡ ἀλή-
 2 θεια πρακτικὴ. τῆς δὲ θεωρητικῆς διανοίας καὶ μὴ πρακτι-
 » κῆς μὴ δὲ ποιητικῆς, τὸ οὐ καὶ κακῶς, τὰ ληθῆς ὅτι καὶ τὸ ψυ-
 » δος. ὅτις γὰρ ὅτι παντὸς διανοητικῆς ὄργον. τῆ δὲ πρακτι-
 » κῆς καὶ διανοητικῆς ἀληθῆς ὁ μὲν λόγος ἔχοντα τῇ ὁρεῖσι τῇ
 » ὁρεῖ. πράξεως μὲν οὖν ἀρχὴ πραίρεσις, ὅθεν ἡ κίνησις, ἀλ-
 λ' οὐχ οὐδὲν. πραίρεως δὲ ὁρεῖσις καὶ ὁ λόγος ὁ ἐνέκ-
 ῖνος διὸ οὐτ' ἀνδρὸς νοῦ καὶ διανοίας, οὐτ' αἰδὲ ἡθικῆς ὅστις ἔ-
 ξεως ἡ πραίρεσις, οὐ πραίεια γὰρ. καὶ τὸ ἐναντίον ἐν πρά-
 3 ξει ἀνδρὸς διανοίας καὶ ἡθικῆς οὐκ ἔστι. διανοία δὲ αὐτὴ οὐδὲν
 » κινεῖ. ἀλλ' ἡ ἐνέκ' αὐτοῦ καὶ πρακτικὴ. αὐτὴ γὰρ καὶ τῆς ποιη-
 » τικῆς ἀρχὴ. ἐνέκ' αὐτοῦ ποιεῖ πᾶς ὁ πρῶτος. καὶ οὐ τέλος ἀ-
 » πολῶς, ἀλλὰ πρὸς ἡ καὶ πινος τὸ ποιητικόν. ἀλλ' οὐ τὸ πρακ-
 τικόν. ἡ γὰρ οὐ πραίεια τέλος. ἡ δ' ὁρεῖσις τούτου. διὸ ἡ ὁρεκτικὴ
 νοῦς ἡ πραίρεσις. ἡ ὁρεῖσις διανοητικὴ. καὶ ἡ τῶν αὐτῶν ἀρχὴ
 ἀνθρώπος. οὐκ ἔστι δὲ πραίρετον οὐδὲν γινώσκον. οἷον οὐδὲ οὐδὲ
 πραίρεται ἴλιον πεπονημέναι. οὐδὲ γὰρ βουλομένη πε-
 4 εἰ τὸ γινώσκον, ἀλλὰ πρὸς τῷ ἐσομένῳ καὶ ἐνδεχόμενῳ. τὸ

» δὲ γε γονὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ γινέσθαι. διὸ ὁρῶσ' ἀγὰρ ἴσταν,
 » μόνου γὰρ αἰθέρος καὶ θεὸς σφίσι κεῖται ἀγλίνητα ποιεῖν, ἅσ' αὖ
 » ἡ πετραγμλία. ἀμφοτέρων δὲ τῆς νοητικῆς μορίων ἀλήθεια
 τὸ ὄρρον. καθ' ὅς οὖν μάλιστα ἔξῃς ἀληθοῦσαι, ἐκείττον, αὐ
 » ται αἰ ἀρεταὶ ἀμφοῖν. ἀρετὰ μὲν οὖν αὐτῶν ποτὶ αὐτῆς πᾶ
 » λιν λέγουμεν, ἔσω δὲ οἷς ἀληθὲς ἐστὶν, τῶ κατὰ φύσιν ἢ ἀφ'
 » φάναι, πέντε τὸν ἀριθμὸν. τῶτα δ' ὅτι τέχνη, ἐπιστήμη, φρόνη-
 » σις, σοφία, νοῦς. ἔστω λήγει γὰρ καὶ δόξη ἐνδέχεται διαφύδε
 » ἴσται, ἐπιστήμη μὲν οὖν ἡ ὅτιν, ἐν τούτῳ φανερὸν. εἰ δὲ ἀκρι-
 » βολοῦν εἶδαι καὶ μὴ ἀκρολουθεῖν τῶς ὁμοιότησι. πάντες γὰρ
 » ἔστω λαμβάνομεν, ὃ ἐπιστάμεθα μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν.
 » τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ὅταν ἔξω τῶ θεωρεῖν γινώσκω, λαμβάνει
 » εἰ ἔστιν ἢ μή. ἢ ἀνάγκης ἀρ' ὅτι τὸ ἐπιστητὸν. αἰδίων ἀρ' α. τὰ
 » γὰρ ἢ ἀνάγκης ὄντα ἀπλῶς πάντα αἰδία. τὰ δ' αἰδία, ἀγλίνη
 » τὰ καὶ ἀφθάρτα. ἐπὶ διδακτὴ ἀπάσα ἢ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι.
 » καὶ τὸ ἐπιστητὸν μαθητὸν. ἐκ περὶ γνωσκομελίων δὲ πᾶσα δι-
 » δασκαλία, ὡς περὶ καὶ ἐν τοῖς ἀναλυτικαῖς ἐλέγμεν. ἢ μὲν γὰρ
 » δι' ἐπαγωγῆς. ἢ δὲ, συλλογισμῶ. ἢ μὲν δὲ ἐπαγωγῆ, ἀρχὴ ὅτι
 » καὶ τῶ κατὰ φύσιν. ὃ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῆς κατὰ φύσιν. εἰσιν ἄ-
 » ρα ἀρχαί, ἢ ὧν συλλογισμὸς ὦν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ἐπα-
 » γωγὴ ἀρ' α. ἢ μὲν ἀρ' α ἐπιστήμη ὅτιν, ἔξῃς ἀφθάρτα. καὶ ὅσα
 » ἄλλα περὶ διορίζομεθα ἐν τοῖς ἀναλυτικαῖς. ὅταν γὰρ πῶς
 » πισθῇ, καὶ γνώριμοι αὐτῆς ὦσιν αἱ ἀρχαί, ἐπιστάται. εἰ γὰρ
 » μὴ μάλλον τῶ συμπράσματος, κατὰ συμβεβηκὸς ἔξῃ πῶς ἐ-
 » πιστήμῳ. ποτὶ μὲν οὖν ἐπιστήμης διακρίνω τὸν ἔσπον τῶ-
 » τον. τῶ δ' ἐνδεχόμενου ἄλλως ἔχειν ὅτι τε καὶ ποιητὸν καὶ
 » περὶ τὸν, ἔσπον δ' ὅτι ποιήσις καὶ περὶ. πισθόμεν δὲ πε-
 » ρὶ αὐτῆς καὶ τῶς ἢ ὧς τῶν λόγους. ὡς τε καὶ ἡ μετὰ λόγου
 » ἔξῃς περὶ τῆς, ἔσπον ὅτι τῶς μετὰ λόγου ποιητικῆς ἔξῃς. διὸ
 » οὐδὲ πᾶσι γινώσκω ὑπ' ἀλλήλων, οὐτε γὰρ ἢ περὶ ποιήσις,
 » οὐτε ἢ ποιήσις περὶ ἔξῃς. ἐπεὶ δ' ἢ οἰκονομικὴ τέχνη πῶς ὅτι.
 » καὶ ὡς περὶ ἔξῃς μετὰ λόγου ποιητικῆς, καὶ οὐδέ μίαν οὐτε τίς

χην δὲν, ἢ τις οὐ μὲν λόγον πρὶν ἡ ἐξὶς δὲν. οὐτὲ ριανύτη ἢ
 οὐ τέχνη, τὸ αὐτὸ αὐτὸ εἶναι τέχνη καὶ ἐξὶς μὲν λόγον ἀληθούς
 πρὶν ἡ ἐξὶς δὲν. ἐστὶ δὲ τέχνη πᾶσα πρὸς γνῶσιν. καὶ τὸ τεχνάειν
 καὶ θεωρεῖν ὅπως αὐτὸ γνῶσιν πρὸς ἐνδεχομένων καὶ εἶναι
 καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ πρὶν ἢ ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ
 πρὶν ἡ ἐξὶς δὲν. οὐτὲ γὰρ τῷ ἐξὶς ἀνάγκης ὄντων ἢ γινομένων ἢ
 τέχνη δὲν οὐτὲ τῷ κατὰ φύσιν. ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐχούσι ταῦ-
 1 τα ἀρχήν. ἐπεὶ δὲ ποίησις καὶ πρᾶξις ἐπὶ δόξον, ἀνάγκη πρὶν
 τέχνῳ πρὶν ἡ ἀλλὰ οὐ πρᾶξις εἶναι. καὶ τὸ πρὶν ἡ ἀνά πε-
 2 ρὶ ταῦτ' ὅτι ἢ τέχνη. κατὰ φύσιν καὶ ἀνάγκης φύσις. τέχνη τύ-
 3 χην ἐσθλὴν, καὶ τέχνη τέχνῳ. ἢ μὲν οὐκ ἐστὶ τέχνη, ὡς πρὸς εἰρη-
 ται ἐξὶς ἡς μὲν λόγον ἀληθούς πρὶν ἡ ἐξὶς δὲν. ἢ δ' ἀπὸ τέχνης,
 τὸ αὐτὸ μὲν λόγον ἀληθούς πρὶν ἡ ἐξὶς δὲν. ἐξὶς δὲν τὸ
 ἐνδεχομένων ἀλλὰ εἶναι. πρὸς δὲ φρονήτως οὐτως αὐτὸ γὰρ
 4 βωμεν θεωρήσαντες, πῶς ἀπὸ λόγου ἐστὶ φρονήτως. δοκεῖ δὲ
 φρονήτως εἶναι, τὸ δύνανται καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς
 τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα οὐ κατὰ μέρος, οἷον οὐ
 πρὸς ὑγίαν ἢ ἰσχυρὰν, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὖ ζῆν. σημεῖον δὲ
 ὅτι καὶ ἐστὶ πρὸς ἡ φρονήτως ἀπὸ λόγου, ὅταν πρὸς τὸ τέλος
 πρὶν ἡ ἀπὸ λόγου ἐστὶν, ὧν μὴ ἐστὶ τέχνη. ὡς τε καὶ ὅλως
 αὐτὸ φρονήτως εἶναι οὐ βουλεύτικόν. βουλεύεται δὲ οὐδὲς πρὸς
 τῷ ἀδυνάτων ἀλλὰ εἶναι, οὐ δὲ τῷ μὴ ἐνδεχομένων αὐτῷ
 πρᾶξις. ὡς τ' ἐπὶ πρὶν ἐπιστήμῃ μὲν μετ' ἀπὸ ἀπείρου. ὧν δ' αὖτε
 4 καὶ ἐνδεχομένων ἀλλὰ εἶναι, βούλων μὴ δὲν ἀπὸ ἀπείρου. πάντα
 γὰρ ἐνδεχομένων καὶ ἀλλὰ εἶναι. καὶ οὐδὲ βουλεύσασθαι
 πρὸς τῷ ἐξὶς ἀνάγκης ὄντων, οὐκ αὐτὸ εἶναι ἢ φρονήτως ἐπιστήμῃ οὐ-
 τε τέχνῳ. ἐπιστήμῃ μὲν, ὅτι ἐνδεχομένων τὸ πρᾶξις ἀλλὰ εἶ-
 ναι τέχνη δὲ, ὅτι ἄλλο τὸ γνῶσιν πρᾶξις καὶ πρὶν ἡ ἀλλὰ
 πρὶν ἡ ἀπὸ ἀπείρου εἶναι ἐξὶς ἀληθὴ μὲν λόγον πρᾶξις
 πρὸς τὰ ἀνθρώπων ἀγαθὰ καὶ κακὰ. τῆς μὲν γὰρ πρὶν ἡ ἀλλὰ
 τὸ δόξον ἐπὶ τέλος. τῆς δὲ πρᾶξις οὐκ αὐτὸ εἶναι. ἐστὶ δὲ αὐτὸ ἢ οὐ πρᾶ-

ξία τέλως. διὰ τούτων ποδὲς κλέα καὶ τὸς τοιούτους οἰόμεθα φρο-
 νίμους εἶναι, ὅτι τὰ αἰσθητὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύ-
 νανται θεωρεῖν. εἶναι δὲ τοιούτους ἡγοῦμεθα τοὺς οἰκονομικούς
 καὶ πολιτικούς. εὐθὺς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν περὶ σω-
 φροσύνην τῶν ὀνόματι σώφρωνων τὴν γὰρ φρόνησιν. σώφει δὲ τὴν
 τῶν αὐτῶν τῶν πόλεων οὐ διαφθείρει, οὐ δὲ διαστέφει τὰ ἡδύκα
 λυπηρόν. οἷον ὅτι τὰ ἱππικὸν δύο ὁρδὰς ἴσας ἔχει ἢ οὐκ ἔχει.
 ἀλλὰ τὰς ποδὲς τὸ περὶ τὸν. αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ τῆς περὶ τὸν.
 τὸ οὐ εὐκτα τὰ περὶ τὸν. τῶν δὲ διεφθαρμένων δι' ἡδονῶν ἢ λυ-
 πῶν, οὐδὲς οὐ φαίνεται ἀρχή. οὐ δὲ διὰ τούτων εὐκτα, οὐ δὲ
 διὰ τούτων αἰρεῖσθαι πάντα καὶ περὶ τὸν. ἐστὶ γὰρ ἡ κακία φθα-
 ρτική ἀρχή. ὥστ' ἀνάγκη τὴν φρόνησιν εἶναι μετὰ λόγου
 ἀληθὴ ποδὲς τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ περὶ τὸν. ἀλλὰ μὴν τέ-
 χνης μετὰ ἀρετῇ. φρονήσεως δὲ οὐκ ἐστὶ. καὶ εἰ μὲν τέχνη ὁ ἐκὼν
 ἀμαρτάνων αἰρετῶν τόπος. ποδὲς δὲ φρόνησιν ἡ τὸν. ὥς ποδὲς καὶ
 ποδὲς τῶν ἀρετῶν. δηλὸν οὖν, ὅτι ἀρετὴ τις ὅτι καὶ οὐ τέχνη.
 2
 δυοῖν δὲ εἶναι μορφὴν τῆς ψυχῆς τὸν λόγον ἔχοντων, διατρεφ-
 οῦν εἶναι ἀρετῇ τῆς δικαιοσύνης ἢ τε γὰρ δόξα ποδὲς τὸ εὐδαιμόνιον
 ἄλλως ἔχειν ὅτι καὶ ἡ φρόνησις. ἀλλὰ μὲν οὐ δι' εἰς μετὰ λό-
 γον μόνον. σημειῖον δὲ ὅτι λήθην μὲν τῆς τῶν τῆς ἐξέως ὅτι, φρο-
 νήσεως δὲ οὐκ ἐστὶν. ἐπεὶ δὲ ἡ ἐπιστήμη ποδὲς τῆς κατὰ λόγον ὅτι
 ὑπόληψις καὶ τῆς ἐξ ἀνάγκης ὄντων, εἰσι δὲ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀ-
 ποδείκτικῆς καὶ πάσης ἐπιστήμης. μετὰ λόγου καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς
 ἀρχῆς τῆς ἐπιστήμης. οὐτ' ἀν' ἐπιστήμην εἶναι οὐτ' ἀν' ἐπιστήμην
 3
 φρόνησις. τὸ μὲν ἐπιστήμην ἀποδείκτον. αἱ δὲ τυγχάνουσιν οὐσαι
 ποδὲς τὰ εὐδαιμόνια ἄλλως ἔχειν. οὐ δὲ ἡ σοφία τούτων ὅτι.
 τὰ γὰρ σοφῶν ποδὲς εὐδαιμόνιαν ἔχειν ἀποδείκναι ὅτι. εἰ δὲ οἷς ἀλη-
 θεύομεν, καὶ μὴ διαφθαρμένους ποτὲ ποδὲς τὰ εὐδαιμόνια ἢ
 καὶ μὴ εὐδαιμόνια ἄλλως ἔχειν, ἐπιστήμην καὶ φρόνησιν ὅτι καὶ
 σοφία καὶ νοῦς. καὶ τῶν δὲ τῆς τῶν μὴδὲν εὐδαιμόνιαν εἶναι.
 λέγω δὲ τὰς φρόνησιν, ἐπιστήμην, σοφίαν, λέγειν νοῦν εἶναι
 τῆς ἀρχῶν. τὴν δὲ σοφίαν, εὐτὶς τῶν τέχνης τοῖς ἀκρίβειά-
 4
 ρις τῶν

τοῖς τοῖς τέχναις ἀρχιδίδουσι. οἱ φεῖδαν λιθουργὸν σοφόν. καὶ
 πολὺ κλεῖν ἀνδριανὸν ποῖον σοφόν, ἐν ταῦτα μὲν οὐδὲν ἄλ-
 λοσημύνοντες πλὴν σοφίας, ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης ὄντι. εἶναι δὲ
 ἕνα σοφούς οἰόμεθα ὅλως, οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλό τι
 » σοφὸς ὡς πρὸς οὐρανόν, ἐν τῷ μαρτυρεῖται, τὸν δὲ οὐτ' ἀρετὰ πῆ
 » ῥα θεοὶ θεῖαν οὐτ' ἀρετὴν. ὅτ' ἄλλως τι σοφόν. ὥς τε δὴ λαν,
 » ὅτι ἀκριβεστάτη τῆς ἐπιστήμης εἴη ἡ σοφία. δεῖ ἄρα τὸν σοφόν
 1 μὴ μόνον τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς εἶδεναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχαίους
 ἀληθεύειν. ὥς τε εἴη ἡ σοφία νοῦς καὶ ἐπιστήμη ὡς πρὸς κε-
 φαλήν. ἔχουσα ἐπιστήμη τῆς ὑμνωτάτων. ἄρ' ἔστι γὰρ ἐπισ-
 τὴν πολιτικὴν ἐπιστήμην ἢ πλὴν φρόνησιν ἀποδιδουσά τινι οἰ-
 ται εἶναι, εἰ μὴ τὸ ἀρίστον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπου ὄντι. εἰ
 δὴ ὑμεινόν μὲν καὶ ἀγαθὸν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπου καὶ ἰχθύσι. τοῦ δὲ
 λαοῦ καὶ οὐδὲν τὸ αὐτὸ αἰεὶ, καὶ τὸ σοφὸν ταυτὸ πάντες
 αὐτοὶ ποιοῦν. φρόνιμον δὲ ἐπὶ τὸν. τὸ γὰρ πρὸς αὐτὸ ἐκαστα δὲ
 2 θεωροῦν φησὶ εἶναι φρόνιμον. καὶ εἴτε ἐπιτέλει αὐτά. διὸ
 καὶ τῆς θεωρίας φρονιμὰ φησὶν εἶναι ἐν ἡμῖν ὅσα πρὸς τὸν αὐτὸν
 εἶον ἔχοντα φαίνεται δύναμιν περὶ νοητικῶν. φανερὸν δὲ, καὶ
 ὅτι οὐκ αὖ εἴη ἡ σοφία καὶ ἡ πολιτικὴ ἡ αὐτή. εἰ γὰρ πλὴν πρὸς
 τὰ ὠφέλιμα τὰ αὐτοῖς ἐρεῖσι σοφίαν. πολλὰ ἔστιν ἡ σοφία.
 οὐ γὰρ μία πρὸς τὸ ἀπάντων ἀγαθὸν τῆς ζωῶν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ
 πρὸς ἐκαστον. εἰ μὴ ἰατρικὴ μία πρὸς πάντων τῆς ὄντων. εἰ δὲ
 ὅτι βέλτερον ἀνθρώπου τῆς ἄλλων ζωῶν, οὐδὲν διαφέρει. καὶ
 3 γὰρ ἀνθρώπου ἄλλα πολὺ θεοῦ τὸ πλὴν φύσιν. οἱ τὰ φανερὰ
 » τα τάχα, ὅτι ὁ κόσμος στωέσκει. ἐκ δὲ τῆς εἰρημνίας δὴ-
 » λαν, ὅτι ἡ σοφία ὀξὺ καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς τῆς ὑμνωτάτων τῆ
 » φύσει. διὸ καὶ ἀναγκαζέραν καὶ θαλῶν καὶ εὖ τοῖς σο-
 φούς μὲν, φρονίμους δ' οὐ φαίνονται. ὅταν ἴδωσιν ἀγνοοῦν
 τὰς τὰ συμφέροντα αὐτοῖς. καὶ περὶ τὰ μὲν καὶ θαυμαστά
 καὶ χαλεπά καὶ δαιμόνια εἶναι αὐτοῖς φαίνονται, ἀχρηστα δ', ὅτι
 οὐ τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ ζητοῦσιν. ἢ δὲ φρόνησις πρὸς τὰ ἀν-
 4θρώπινα καὶ πρὸς ὧν βουλόσασθαι. τὰ γὰρ φρονίμους μάλιστα

μα πικρὸν γίνονται καὶ σοφοὶ τὰ τοιαῦτα. φρόνιμος δ' οὐ δο-
κεῖ γίνεσθαι. αἵτιον δ' ὅτι καὶ τῆς καθ' ἑκαστὸν ἡ φρόνησις, ἃ
» γίνεται γνώριμα ὑπὲρ ἐμπειρίας. νέος δ' ἐμπειρος οὐκ ἔστι. πάλῃ
» ποσὶ γὰρ χρόνον πρὶν τὴν ἐμπειρίαν. ἐπεὶ καὶ τὸ τ' αὖ τις σκέ-
ψαιτο, διατὶ μαθηματικὸς μὲν παῖς γλίσσεται. σοφὸς δ' ἢ
φυσικός οὐ. ἢ ὅτι τὰ μὲν διὰ φαιρέσεως ἔστι. τῆς δ' αἰαρχαὶ ὑπὲρ
ἐμπειρίας. καὶ τὰ μὲν οὐ πιστεύουσιν οἱ νέοι. ἀλλὰ λέγουσι.
I τῆς δὲ, τὸ τί ἔστιν ἀδελφόν. ἐπὶ ἡ ἀμαρτία ἢ πρὸς τὸ κατὰ λόγον
εἰ τῷ βουλούμεναι, ἢ πρὸς τὸ κατὰ φύσιν. ἢ γὰρ ὅτι πάντα τὰ
βαρύνεσθαι φαῦλα, ἢ ὅτι τὸ βαρύνεσθαι. ὅτι δ' ἡ φρό-
νησις οὐκ ἐπιστήμη, φανερὸν. τὸ γὰρ ἐχάτου ἔστιν ὡς πρὸς εἴρη-
ται. εἰ γὰρ περὶ τὸν χρόνον ἀπληπτικὸν μὲν δὴ τῷ νῷ. ὁ μὲν
γὰρ νοῦς τῆς ὁρῶν, ὧν οὐκ ἔστι λόγος. ἡ δὲ τῆς ἐχάτου οὐκ ἔστιν ἐ-
πιστήμη, ἀλλ' αἰσθησις οὐχ ἢ τῆς ἰδίων. ἀλλ' οἷα, ἢ αἰσθανόμε-
θα ὅτι τὸ εἰ τοῖς μαθηματικῶς ἐχάτων εἴπωνον. σίσεται γὰρ
2 κακῶς. ἀλλ' αὖτε μάλλον αἰσθησις ἢ φρόνησις. ἐκείνης δὲ ἄλλο
εἶδος. τὸ ζητεῖν δὲ καὶ τὸ βουλούμεναι διαφέρει. τὰ γὰρ βου-
λούμεναι ζητεῖν τί ἔστι. αἰετὶ δὲ διαλαβεῖν καὶ πρὸς οὐβελίας,
τί ἔστι. πότῃρον ἐπιστήμη τις ἢ δόξα ἢ οὐβελία ἢ ἄλλο τι γλίσσεται.
ἐπιστήμη μὲν δὴ οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ ζητῶσι πρὸς ὧν ἴσασιν. ἢ δ' οὐ-
βελία βουλή τις. ὁ δὲ βουλούμενος ζητεῖ καὶ λογίζεται.
ἀλλὰ μὲν οὐ δ' οὐβελία. αὐτοῦτε γὰρ λόγου καὶ ταχυτήτος ἢ
οὐβελία. βουλούοντες δὲ πολὺν χρόνον. καὶ φασὶ περὶ τῆς
3 μὲν εἶναι ταχὺ τὰ δόξαντα, βουλούμεναι δὲ βραδέως. ἐπὶ οὐ
» δ' ἡ ἀγχινοία. οὐ δὲ δὴ δόξα ἢ οὐβελία οὐδεμία. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ
μὲν κακῶς βελαδόμενος ἀμφοτέρω, ὁ δὲ οὐ, ὁρῶν βελαδέ-
ται, δηλονότι ὁρῶν τῆς ἢ οὐβελία ἔστιν. οὐτε ἐπιστήμη δόξης,
ἐπιστήμη μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρῶν τῆς, οὐ δὲ ἡ ἀμφοτέρω. δόξαι δ' ὁρ-
ῶν τῆς ἀλήθεια. ἅμα δὲ καὶ διώρεται ἢ δὴ πᾶν, οὐ δόξα ἔστιν. ἀλ-
λα μὲν οὐ δ' ἀνὸν λόγου ἢ οὐβελία. διανοίαν αὖτε λέπειται.
αὐξήσις γὰρ οὐ τῷ φάσις. καὶ ἡ δόξα οὐ γήθησις. ἀλλὰ φάσις
4 ἡ δὴ. ὁ δὲ βελαδόμενος ἐάντε καὶ κακῶς βελαδέται ζητεῖ τὸ

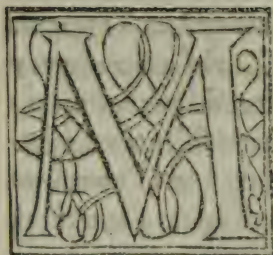
καὶ λογίζεσθαι. ἀλλ' ὁ ῥόθης τίς ἔστιν ἢ οὐ βουλία βουλῆς. διὸ ἢ
 βουλή ζητητέα πρὸ τῆς καὶ ποδὶ τί. ἐπεὶ δ' ὁ ῥόθης πλεοναχῶς,
 δηλονότι οὐ πάσα. καὶ γὰρ ὁ ἀκρατής καὶ ὁ φαύλος, ὁ περὶ
 πείθεσθαι ἰδεῖν ἐκ τῆς λογισμοῦ τούτου. ὥστε ὁ ῥόθης ἔ-
 σται βουλομένης, καὶ μὲν δὲ μέγα εἰληφώς. δηκὲς δὲ ἀγα-
 » θόν π. τὸ οὐ βουλομένης. ἢ γὰρ τοιαύτη ὁ ῥόθης, βουλῆς
 » οὐ βουλία ἢ ἀγαθόν τινος. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτο βουλομένης
 λογισμῶ τυχεῖν. καὶ ὁ μὲν δὲ πῶς τυχεῖν. ὁ δὲ οὐ. ἀλλὰ
 τὸν μέσον ὅρον εἶναι. ὥστε οὐ δι' αὐτὴ πῶς οὐ βουλία καὶ
 οὐ δὲ μὲν, τυγχάνει. οὐ μὲν γὰρ δι' οὐ εἴδει πῶς πολὺ χρό-
 νον βουλομένης τυχεῖν. ἐστὶ δὲ πολὺ χρόνον βουλομένης
 τυχεῖν. τὸν δὲ τυχόν. οὐ γὰρ οὐ δὲ κενὴ πῶς οὐ βουλία. ἀλλ' ὁ
 ῥόθης ἢ καὶ τὸ ὡφέλιμον. καὶ δὲ δικαίως καὶ ὅτε ὁ ἐπὶ δὲ καὶ ἀ-
 πλῶς ἢ πρὸς τὸ τέλος τὸ ἀπλῶς καὶ ὅτε. ἢ πῶς ἢ πρὸς τὸ
 τέλος. εἰ δὲ τῆς φρονήσεων τὸ οὐ βουλομένης, ἢ οὐ βουλία εἴη
 ὁ ῥόθης καὶ τὸ συμφέρον πρὸς τὸ τέλος, οὐ ἢ φρόνησις ἀλη-
 » θὴς ὑπὸ ληψίς. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀσυνεσία, καὶ ὅς
 μὲν σωφροσύνη καὶ ἀσυνεσία, οὐ γὰρ ὅλως τὸ αὐτὸ ἐπιστήμη ἢ δόξη,
 πάντες γὰρ ἢ ἔχον σωφροσύνην, οὐ γὰρ πῶς μία τῆς καὶ μέρος ἐπιστή-
 » μης. οἱ ἢ ἰατρικὴ ποδὶ ὑγιεινῶν. ἢ γεωμετρία ποδὶ μετρή-
 » τῶν. γὰρ ποδὶ τῆς αἰετῶν καὶ ἀκινήτων ἢ σωφροσύνης ἔστιν, οὐ γὰρ
 ποδὶ τῆς γινόμενων ὅπου οὐ. ἀλλὰ ποδὶ ὧν ἀκίνηται ἀν-
 » τὶς καὶ βουλομένης. διὸ ποδὶ τὰ αὐτὰ μὲν τῇ φρονήσει ἔστιν,
 » οὐ γὰρ ἐστὶ δὲ τὸ αὐτὸ σωφροσύνη καὶ φρόνησις, ἢ μὲν γὰρ φρόνησις ἐπὶ
 » τῇ τῇ ἔστι. πῶς γὰρ δὲ πρὸς τὴν ἢ μὲν, τὸ τέλος αὐτῆς ἔστιν. ἢ δὲ
 σωφροσύνη κερπήκη μόνον. ταῦτα γὰρ ἐξέστις καὶ οὐ σωφροσύνη. καὶ γὰρ
 οἱ σωφροσύνη καὶ οὐ σωφροσύνη. ἐστὶ δὲ οὐ γὰρ τὸ σωφροσύνη οὐ γὰρ τὸ
 λαμβάνειν ἢ ἐξέστις. ἀλλ' ὡς ποδὶ καὶ μανθάνειν λέγεσθαι σωφρο-
 » ναι, ὅταν χρῆται τῇ ἐπιστήμῃ, οὐ γὰρ πῶς ἐν τῇ χρῆται τῇ δόξῃ ἢ
 τὸ κερπήκη ποδὶ τῶν, ποδὶ ὧν ἢ φρόνησις ἔστιν ἄλλος λέγοντος,
 καὶ κερπήκη καλῶς. τὸ γὰρ οὐ τῷ καλῶς, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ὅτι ἐλ-
 λυθὲ καὶ ὅμα ἢ σωφροσύνη. καὶ ὡς οὐ σωφροσύνη ἐκ τῆς ἐν τῷ μαν- 4

θάνειν. λέγουμεν γὰρ ὅτι μὴ θάνειν σωμέναι πλάκας. οἱ δὲ κα-
 λῶν μὲν οὖν δι' ἡρώμενος, οὗς ἔχειν φάμεν γνώμην, ἢ τῷ ἐπει-
 κῆς ὅτι κρείσσις ὁρᾷ. σημεῖον δὲ τὸν γὰρ ἐπεικὴ μάλιστα φα-
 μεν εἶναι συγγνωμονικὴν. καὶ ἐπεικὴς δ' ἔχειν ποδὶ οὐκ ὡς συγγνώ-
 μην. ἢ δὲ συγγνώμην, γνώμην δὲ τῷ ἐπὶ κρείσσις ὁρᾷ. ὁρᾷ δ' ἢ τῷ
 ἀλλήλους. εἰσὶ δὲ πᾶσαι αἱ ἔξεις δι' λόγους εἰς ταυτὸ τείνσκει.
 λέγουμεν γὰρ γνώμην καὶ σωέσιν καὶ φρόνησιν καὶ νοῦν. τῷ γὰρ αὐ-
 τῷ ἐπιφύροντες γνώμην ἔχειν καὶ νοῦν, ἢ δὲ καὶ φρονίμους καὶ σω-
 νεύους. πᾶσι γὰρ αἱ διωκόμενοι αὐτοὶ τῷ ἐχθρῶν εἰσὶ καὶ τῷ
 κατ' ἐκείνους. καὶ ἐν μὲν τῷ κρείσσει εἶναι ποδὶ ὅτι φρόνιμος, σω-
 τὸς δὲ καὶ δι' ἡρώμων. τὰ γὰρ ἐπεικὴ καὶ τῷ ἀγαθῶν ἀπάν-
 των ὅτιν ἐν τῷ πρὸς ἄλλον. εἰσὶ δὲ τῷ κατ' ἐκείνους καὶ τῷ ἐχθ-
 ρῶν πάντες τὰ περὶ τὰ. καὶ γὰρ τὸν φρόνιμον δεῖ γνώσκειν αὐ-
 τὰ καὶ ἡ σωέσιν καὶ ἡ γνώμην ποδὶ τὰ περὶ τὰ. τῷ δ' ἐχθρῶν
 καὶ οὐκ οὐκ τῷ ἐχθρῶν ἐπ' ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ τῷ πρῶτων ὅρων
 καὶ τῷ ἐχθρῶν, νοῦς δὲ καὶ οὐ λόγος. καὶ ὁ μὲν κατ' ἐκείνους ἀφ' ἐκεί-
 νου καὶ τῷ ἀκινήτων ὅρων καὶ τῷ πρῶτων. ὁ δ' ἐν τῷ περὶ τὰς
 τῷ ἐχθρῶν καὶ ἐνδεχόμενον καὶ τῷ ἐχθρῶν περὶ τὰς ἀρχαί.
 γὰρ τῷ οὐκ ἐκείνους αὐτοὶ. ἐκ τῷ κατ' ἐκείνους γὰρ τὰ κατ' ἐκείνους. καὶ
 τῷ ἐν δεῖ ἔχειν αἰσθάνειν. αὐτὴ δ' ὅτι νοῦς. διὸ καὶ φησὶ καὶ δεῖ
 εἶναι τῷ καὶ φησὶ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, γνώμην δ' ἔχει καὶ σω-
 σιν καὶ νοῦν. σημεῖον δ' ὅτι καὶ τῷ ἡλικίας οἰόμεθα ἀκινῆ-
 θεν. καὶ ἡλικία δὲ νοῦν ἔχει καὶ γνώμην ὡς τῷ φησὶ αἰτίας
 οὐσίας. διὸ καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος, νοῦς. ἐκ τῶν τῶν γὰρ αἱ ἀφ' ἐκείνους
 καὶ ποδὶ τῶν. ὡς τε δεῖ περὶ τῶν τῷ ἐμπείραν καὶ πρὸς
 τῶν ἢ φρονίμων τῷ ἀναπείραντος φάσει καὶ δόξαις, οὐκ
 ἢ τῶν τῷ ἀφ' ἐκείνους. δεῖ γὰρ τὸ ἔχειν ἐκ τῷ ἐμπείρας ὁμ-
 μα, ὁρᾷ σιν ἀρχαί. πᾶσι μὲν οὖν ὅτιν ἢ φρόνησις καὶ ἡ σωία, καὶ
 ποδὶ πᾶσι τῶν τυγχάνει οὐκ ὡς, καὶ ὅτι ἄλλου τῷ ψυχῆς μο-
 εἰς ἀρετὴν ἐκ τῶν ἐκ τῶν, εἶρηται. διακρίσει δ' αὐτῶν
 ποδὶ αὐτῷ, πᾶσι χρησιμοὶ εἰσιν. ἢ μὲν γὰρ σωία οὐδὲν φησὶ
 4 σιν, ὅτιν εἰσιν οὐδὲν αἰσθάνειν, οὐ δὲ μᾶς γὰρ ὅτι γινέ-

αὐτοῦ. ἢ ὅ φρόνησις ὅτι μὲν ἔχει. ἀλλὰ πίνος ἐνέκα δεῖ αὐτῆς.
 εἴπερ ἢ μὲν φρόνησις ὅτιν ἢ ποδὶ τὰ δίκαια καὶ καλὰ καὶ ἀ-
 γαστὰ ἀνθρώπων. ὅτι δὲ ἔστιν, ἀτὰρ ἀγαθὸν ὅτιν αὐτὸς πρὸς τ-
 τειν. οὐδὲν δὲ πρακτικῶς ποιοῖ τῷ αὐτῷ εἰδέναι ἐσμὲν. εἴπερ
 ἔξεσσι αἱ ἀρεταὶ εἰσιν. ὥς ποδὲρ οὐδὲ τὰ ὑγιεινὰ οὐδὲ τὰ δυνάμει-
 καὶ ὅσα μὴ τῷ πρᾶν, ἀλλὰ τῷ ἀρτῇ τῆς ἐξέως εἶναι λίσσεται. οὐ-
 δὲν γὰρ πρακτικῶς ποιοῖ τῷ ἔχειν τὴν ἰατρικὴν καὶ γυμναστικὴν
 ἐσμὲν. εἰ δὲ μὴ τούτων χάριν φρόνιμον ῥητέον, ἀλλὰ τῷ γίνε-
 σθαι, τοῖς οὐσι σπουδαίοις. ἐπὶ δ' οὐδὲ τοῖς μὴ ἐχρῶσιν. οὐδὲν
 γὰρ διοίσει αὐτοῖς ἔχειν ἢ ἄλλοις ἔχειν πείθεσθαι. ἰσχυρὰς τ-
 ἔχειν αὐτῶν ὥς ποδὲρ καὶ ποδὶ τὴν ὑγίαιαν. βουλόμενοι γὰρ
 ὑγιαίνειν ὅμως οὐ μανθάνομεν ἰατρικῶς. πρὸς δὲ τοῖς τοῖς ἀ-
 γαστὰν αὐτῶν εἶναι δόξειεν, εἰ χείρων τῆς σωφίας οὐσα, κυριωτέρᾳ
 αὐτῆς ἔσται. ἢ γὰρ ποιούσα ἀρχὴ καὶ ἐπιτάττει ποδὶ ἔκαστον.
 ποδὶ δὲ τούτων λεγτέον. νῦν μὲν γὰρ ἢ πέρηται ποδὶ αὐτῶν
 μένον. πρᾶτον μὲν οὕτω λέγωμεν, ὅτι καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἀναγ-
 καστον αἰρεταὶ εἶναι. ἀρεταὶ γὰρ οὐσας ἐκαστὸν ἐκαστοῦ
 μέρους, καὶ εἰ μὴ ποιῶσι μηδὲν μηδετέρᾳ αὐτῶν. ἐπειτα καὶ
 ποιῶσι μὲν οὐχ ὥς ἰατρικὴ δὲ ὑγίαιαν, ἀλλ' ὥς ἢ ὑγίαιαν, οὐ-
 τως ἢ σωφίαν δίδαιμονίαν. μέρος γὰρ οὐσα τῆς ὅλης ἀρετῆς,
 τῷ ἔχειν ποιεῖ καὶ τῷ ἀνδρῶν δίδαιμονα. ἐπὶ τὸ ὄργανον ἀ-
 ποτελεῖται καὶ τῷ φρόνησιν καὶ τῷ ἡθικῶς ἀρετῇ. ἢ μὲν
 γὰρ ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν. ἢ δὲ φρόνησις τὰ πρὸς
 ὅτιν. τῷ δὲ τε τέρπου μέρους τῆς ψυχῆς οὐκ ἔστιν ἀρετὴ τοι-
 αύτῃ τῷ θρεπτικῷ. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτῷ πρὸς τῇ ἢ μὴ πρὸς τ-
 τειν. ἀλλὰ τῆς φύσεως δηλονότι. ποδὲρ δὲ τῷ μὴδὲν εἶναι
 πρακτικῶς ποιοῖ δὲ τῷ φρόνησιν τῷ καλῶν καὶ δικαίων,
 μικρὸν ἀνῶθεν ἀρκτέον λαβόντας ἀρχὴν ταύτῃ. ὥς ποδὲρ
 γὰρ καὶ τὰ δίκαια λίσσεται πρὸς τῶν τῶν ἰσχυρὰ οὐπω δι-
 καίους εἶναι, οἷον ὅτι τὰ ἑαυτοῦ νόμων τεταγμένα ποιοῦν-
 τας ἢ ἄκοντας ἢ δι' ἀγνοίαν ἢ δι' ἐτδρόν τε, καὶ μὴ δι' αὐτὰ
 τῶν. καίτοι πρὸς τῶν σί γε ἀδεῖ καὶ ὅσα χρὴ τὸν σπουδαῖον. 4

- οὕτως ὡς εἰκέν ὅτι τὸ πῶς καὶ ἔχοντα πράττειν ἐκείνα, ὥστ'
εἶναι ἀγαθόν. λέγω δὲ οἷον δεῖ πράττειν, καὶ αὐτὸς ἐκεῖ
τῷ πραττομένῳ. πῶς μὲν οὖν πράττειν ὁρᾷν ποιῆν ἢ ἀρε-
τή. τὸ δ' ὅσα ἐκείνης ἐκεῖνα πέφυκε πράττειν. οὐκ ἔστι τῆς ἀ-
ρετῆς ἀλλ' ἐτόσσον δυνάμεως. λεπτέον δ' ἐπιστήσασι σαφές ε-
ρον πρὸς αὐτὸ. ἔστι δὲ δυνάμις, καὶ χαλῶσι δεινότητά. αὐ-
τῇ δ' ὅτι τῶν τε, ὥστε τὰ πρὸς τὸν ἄπο τε θανάτου σκοπὸν σιω-
1 τείνοντα, δύνανται τῷ πρᾶττειν καὶ τυγχάνειν αὐτῷ. αὐ-
τῷ μὲν οὖν ὁ σκοπὸς ἢ χαλῶς, ἐπαινετὴ ὅτιν. ἐὰν δὲ φῶλως, πα-
νοργία. διὸ καὶ οὗ φρονιμῶς δεινούς καὶ πανούργους φα-
μὲν εἶναι. ἔστι δ' ἡ φρόνησις οὐχὶ τῆς δεινότητος δυνάμις, ἀλλ'
οὐκ αὐτὴ τῆς δυνάμεως ταύτης. ἡ δὲ ἐξίς τῷ ὁμολογεῖται τῷ
γίνεται τῆς ψυχῆς, οὐκ αὐτὴ ἀρετῆς ὡς εἴρηται. καὶ ἔστι δὴ λον.
οἱ γὰρ συλλογισμοὶ τῷ πραττένῳ ἀρχὴν ἔχοντες εἰσιν. ἐπει-
δὴ τοιόνδε τὸ τέλος καὶ τὸ ἄριστον ὅτι δὴ πρὸς ὃν. ἔστω γὰρ λό-
2 γον χεῖν τὸ τυχόν. ὅσοι δ' εἰ μὴ τῷ ἀγαθῷ οὐ φαίνεται. δια-
» σφίθει ἢ μωχεῖται καὶ διαφύδεται ποιεῖ πρὸς τῶν πραττέ-
» καὶ ἀρχῶν, ὡς φανερὸν ὅτι ἀδύνατον φρονιμῶν εἶναι μὴ ὄντα
» ἀγαθόν. σκεπτόν δὲ πάλιν καὶ πρὸς ἀρετῆς. καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴ
πρὸς ἀπονομίαν ἔχει, ὡς ἡ φρόνησις πρὸς τὴν δεινότητά. ὅταν
τὸ μὲν, ὁμοῖον δὲ. οὕτω καὶ ἡ φρόνησις ἀρετὴ πρὸς τὴν κυρίαν.
πᾶσι γὰρ δεκεῖ ἐκείνα τῷ ἡθικῶν ὑπάρχειν φνείπας. καὶ αὐ-
δίκαιοι καὶ σωφρονικῶν καὶ ἀνδρείοι καὶ τὰλλα ἐχέμεν δι' αὐτὸς ἐκ
3 γνητῆς. ἀλλ' ὁμοῖως καὶ τῷ μὲν ἐτόσσον τι τὸ κυρίως ἀγαθόν εἶναι
καὶ τὰ τῶν ἄλλων ὅσον ὑπάρχειν. καὶ γὰρ παισὶ καὶ θη-
ρίοις αἱ φροῖναι καὶ ὑπάρχειν ἐξίς. ἀλλ' αὐτὸς νῦν ἐλαττωθεὶς φε-
νοντα οὐσαι. πᾶσι ὅσον τὸν εἰκέν ὁρᾷν, ὅτι ὡς πρὸς σώ-
ματι ἰσχυρῶ αὐτὸς ὁ φεως κινουμένῳ, συμβαίνει σφάλλεσθαι
ἰσχυρῶς δεῖ τὸ μὴ ἔχειν ὅλιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ δεῖ αὐτὸς λαβεῖν νῦν
ἐν τῷ πρᾶττειν, διαφέρει. ἡ δ' ἐξίς ὁμοῖα οὐσαι τῇ δεινότητι τὸ
τῷ κυρίως ἀρετῇ. ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῷ δεξασθαι
4 δύο ὅτιν εἶδη, δεινότης καὶ φρόνησις, οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ ἡθικῶν

δύο δέ. τὸ μὲν ἀρετὴ φυσική, τὸ δὲ κυρία. καὶ τῶν τῶν ἡ κυρία
 οὐ γίνεται αὐτὸ φρονήσας. διὸ φασὶ τινὲς πᾶσι τοῖς ἀρετοῖς
 φρονήσεις εἶναι. καὶ σωκράτης τῇ μὲν ὀρθῶς ἐξήτει. τῇ δὲ ἡ-
 μάρτανεν. ὅτι μὲν γὰρ φρονήσεις ὧς εἶναι πᾶσι τοῖς ἀρε-
 τὰς. ἡ μάρτανεν. ὅτι δὲ οὐκ αὐτὸ φρονήσας καὶ λῶς ἐλεγε, ση-
 μείον δὲ. καὶ γὰρ νῦν πάντες ἔσαν ὀρίζωνται τὴν ἀρετὴν πρὸς
 ἡδύασι τὴν εἰσὶν ἐπόντες, καὶ πρὸς ἁδύασι καὶ τὸν ὀρθὸν λό-
 γον. ὀρθὸς δὲ ὁ καὶ τὴν φρόνησιν. εἰσὶν αὖτε μαντὸς ἐπαί-
 πως ἅπαντες, ὅτι ἡ ριζὴ τῆς ἀρετῆς ὅστις ἡ καὶ τὴν φρό-
 νησιν. αἱ δὲ μικρὸν μεταδίδωται. εἴη γὰρ οὐ μόνον ἡ καὶ τὸν
 ὀρθὸν λόγον, ἀλλ' ἡ μετὰ τῆς ὀρθοῦ λόγου εἰς, ἀρετῆς ὅστις. ὀρ-
 θὸς δὲ λόγος ποδὲ τῆς τοιούτων ἡ φρόνησις ὅστις. σωκράτης
 μὲν οὖν λόγος τοῖς ἀρετοῖς ὧς εἶναι. ἐπισήμασ' γὰρ εἶναι πᾶ-
 σας, ἡ μὲν δὲ μετὰ λόγου. δὴ λον οὖν ἐκ τῆς εἰρημύων, ὅτι εἴχ-
 οῖς τε ἀγαθὸν κυρίως αὐτὸ φρονήσας, οὐ δὲ φρόνιμον αὐτὸ
 τῆς ἡθικῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ταύτη λον τ' αὐτὸ, ὡς
 διαλεχθεὶς πῶς αὐτὸ χωρίζονται ἀλλήλων αἱ ἀρεταί. οὐ γὰρ
 ὁ αὐτὸς οὐ φνέσας πρὸς ἅπας. ὡς τε τὴν μὲν ἡδύ, τὴν δὲ
 οὐ πῶς εἰληφὼς ἔσται. εἴτω γὰρ καὶ μὲν τοῖς φυσικῶς ἀρετοῖς
 ἐνδέχεται. καθ' ὅς δὲ ἀπλῶς λέγεται ἀγαθὸς, οὐκ ἐνδέχ-
 εται. ἅμα γὰρ τῇ φρονήσει μᾶ ὑπαρχούσῃ, πᾶσαι ὑπάρξουσιν.
 δὴ λον δὲ καὶ εἰ μὴ περικλυτὴν ὅτι εἴη αὐτῆς δὴ τὸ τῆς με-
 ρίου ἀρετῶν εἶναι. καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ περὶ αἰρέσεις ὀρθὴ αὐτὸ
 φρονήσας, οὐ δὲ αὐτὸ ἀρετῆς. ἡ μὲν γὰρ τὸ τέλος. ἡ δὲ, τὰ
 πρὸς τὸ τέλος πρὸς περὶ. ἀλλὰ μὲν οὐ δὲ κυρία γὰρ ὅστις
 τῆς σοφίας. οὐ δὲ τῆς βελτίονος μορίου ὡς ποδὲ. οὐ δὲ τῆς ὑ-
 μείας ἡ ἰατρικῆ. οὐ γὰρ χρῆται αὐτῇ. ἀλλ' ὀρθῶς, ὅπως γλῆν-
 ται ἐκείνῃ οὐ ἐκείνῃ ἐπιτάττει. ἀλλ' οὐκ ἐκείνῃ ἐπὶ ὁμοιον, καὶ εἰ-
 λον τὴν πολιτικὴν φαίναρχεν τῆς θεῶν, ὅτι ἐπιτάττει ποδὲ
 πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει.

1

ΕΤΑ' δὲ τῶν λεκτέων ἄλλω ποιη-
σαμένων ἀρχὴν, ὅτι τῶν ποδῶν τὰ ἡθῆ
φολκτῶν ἕκαστος εἶδη κακία, ἀκρα-
σία, θειότης. τὰ δὲ ἐναντία τοῖς μὲν
δυσί, δηλὰ. τὸ μὲν δ' ἀρετὴν. τὸ δ' ἐν ἑνὶ
ταύτῃ καλοῦμεν. περὶ δὲ πῶς θειό-
τητα μάλιστα αὐτῶν ἡμῶν τοῖς λέγειν, τὴν

ἡμῶν ἀρετὴν ἡρώτικω πινὰ καὶ θείαν. ὥς περὶ ὁμηρος
ποδὶ ἐκπερὶς πεπίνκε λέγοντα τὸν πρίαμην, ὅτι σφόδρα ἰσχυ-
ρὸς ἄρα ἦτορ. οὐ δὲ ἐώκει ἀνδρὸς γε θνητῆς πάϊς ἐμμεναι ἀλλὰ

2 θεοῖο. ὥς τ' εἰ καὶ περὶ φασὶν ὑπὸ ἀνθρώπων γίνονται θεοὶ δι' ἀ-
ρετῆς ἡρώτικον, τριακὴ τῆς αὐτῆς δηλονότι ἢ τῆς θειώ-
δαι ἀντιπεφωμένης, καὶ γὰρ ὥς περὶ θειότης εἶδη κακία οὐδ' ἀρε-
τῆς, οὕτως οὐδὲ θεοῦ. ἀλλ' ἡ μὲν τιμωτόρον ἀρετῆς. ἡ δ' ἐπε-
ρόν τι γένος κακίας. ἐπεὶ δὲ σπένιον καὶ τὸ θεῖον ἀνδρῶν εἶναι,

3 καὶ περὶ οἱ λάκωνες φασὶν εἰώδασι περὶ σαχρόειν, ὅταν ἀ-
γαθῶσι σφόδρα τῷ, θεῖος ἀνὴρ φασὶν, οὕτω καὶ ὁ θειώδης
ἐν τοῖς ἀνθρώποις σπένιος. μάλιστα δ' ἐν τοῖς εὐαρεστοῖς εἶδη.
γίνονται δ' εἰς καὶ δὴ νόσοις καὶ πηρώσει. καὶ οὗτοι δὴ κα-
κίαν δὲ τὴν ἀνθρώπων ἡρώτικον ἀλλοιῶντας οὕτως ὑπὸ δυνάμει
4 μὲν. ἀλλὰ ποδὶ μὲν τῆς διαθείας τῆς τριακῆς ὑπόρου ποιη-
τόν πινὰ μνείαν. ποδὶ δὲ κακίας εἶρηται περὶ τὸν. ποδὶ δὲ
ἀκρασίας καὶ μαλακίας καὶ ὑψηλῆς λεκτέων, καὶ ποδὶ ἐγ-
κρατείας καὶ καρετρίας. οὐτε γὰρ ὥς ποδὶ τῶν αὐτῶν ἐξέων
τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ μοχθηρίᾳ ἐκπερὶς αὐτῶν ἡρώτικον. οὐ-
τε ὥς ἐπὶ τὸν γένος. διὰ δὲ ὥς περὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πίνοντας τὰ
φαινόμενα καὶ περὶ τὸν διαπορήσαντας, οὕτω θεικνύει μάλ-

4 ιστα μὲν πάντα τὰ εἰδοῖα ποδὶ τῶν τὰ πάθη. εἰ δὲ μὴ, τὰ

πλεῖστα καὶ κυριώτατα. εἰ μὴ γὰρ λυγρὰ τε τὰ θυχερῇ καὶ
 χαλεαίπῃ τε τὰ εὐδοξία, δεδιγμένον αὖ εἴη ἰκανῶς. δοκεῖ
 δὲ ἡ ἐκράτεια καὶ ἡ καρτερία, τῷ σπουδαίων καὶ τῷ ἐπαινε-
 τῶν εἶναι. ἡ δὲ ἀκρασία τε καὶ μαλακία τῷ φαύλων τε καὶ
 ψεκτῶν. καὶ ὁ αὐτὸς ἐκρατής καὶ ἐμμενῆτικὸς τῷ λογισμῷ.
 καὶ ἀκρατής καὶ ἐκτατικός τῷ λογισμοῦ, καὶ ὁ μὲν ἀκρατής
 εἰδώς, ὅτι φαύλα δὲ τὸ πάθος πέφυται. ὁ δὲ ἐκρατής εἰ-
 δώς, ὅτι φαύλῃς ὑπὸ θυμῷ οὐκ ἀπολυθεὶ δὲ τὸν λόγον. I
 καὶ τὸν σώφρονα μὲν, ἐκρατὴ καὶ καρτερικόν. τὸν δὲ τριούρν
 οἱ μὲν, πάντῃ σώφρονα, οἱ δ' οὐ. καὶ τὸν ἀκόλαστον ἀκρατὴ. καὶ
 τὸν ἀκρατὴ ἀκόλαστον συγκεχυμένως. οἱ δ' ἐτόρουν εἶναι φασί.
 τὸν δὲ φρόνιμον ὅτι μὲν οὐ φασιν εὐδέχεσθαι εἶναι ἀκρατὴ.
 ὅτι δ' ἐνίου φρονίμῳ ὄντας καὶ διηνούσ, ἀκρατεῖς. ἐπὶ ἀ-
 κρατεῖς λέγεται καὶ θυμῷ καὶ ἡμῇ καὶ κέρδοις. τὰ μὲν
 οὖν λεγόμενα τῷ ὄδῳ. ἀπρὸς δ' αὖτις, πῶς ἕως λογ-
 βάνων ὁρῶν ἀκρατεῖται. ὑπὸ τῷ μὲν οὖν οὐ φασί 2
 πινδύ οἷον τε εἶναι. διηνόν γὰρ ὑπὸ τῷ μὲν οὐ φασί, ὡς ὅτε σω-
 * κράτης, ἀλλ' ὅτι κρατεῖν καὶ ποδὶ αὐτῶν
 ὡς ποδὶ ἀνδράποδον. σωκράτης μὲν γὰρ ὅλως ἐμάχετο πρὸς
 τὸν λόγον ὡς οὐκ οὐ φασί ἀκρασίασ. οὐδένα γὰρ ἕως λογ-
 βάνων πρὸς τὸ βέλπον, ἀλλὰ δι' ἀγνοίαν. οὐ γὰρ μὲν οὖν
 ὁ λόγος ἀμειβόμενος τῷ φαινομένῳ εἰς ἀρῶν. καὶ δεόντη
 τεῖν ποδὶ τὸ πάθος εἰ δ' ἀγνοίαν τίς ἔπος γίνεται τὸ ἀγνοίαν.
 ὅτι γὰρ οὐκ οἶται γὰρ ὁ ἀκρατεὺς νόμος πρὶν ἐν τῷ πάθει γινέ-
 4 σθαι, φανερὸν. εἰσὶ δὲ πινδύ, οἱ τὰ μὲν συγχωροῦσι. τὰ δ' οὐ. καὶ
 μὲν γὰρ ὑπὸ τῷ μὲν οὐ φασί, ὅτι κρατεῖν, ὅμοιοι. καὶ δὲ μὲν
 να πρὸς τὸν πρὸς τὸ δόξαν βέλπον, οὐ γὰρ ὁμοιοί. καὶ δὲ
 ἔστι τὸν ἀκρατὴ φασί, ὅτι ὑπὸ τῷ μὲν οὐ φασί, ὅτι κρατεῖν, ὅμοιοι. καὶ δὲ
 τῷ ἡδονῶν, ἀλλὰ δόξαν. ἀλλὰ μὲν εἴγε δόξα καὶ μὴ ὑπὸ τῷ μὲν, μὴ
 δὲ ἰσχυρὰ ὑπὸ τῷ μὲν οὐ φασί, ἀλλὰ ἡρεμῶς καὶ ἀπὸ τῷ μὲν
 τῷ διατάσσουσι, συγγνώμη τὸ μὴ μὲν εἶναι αὐτῶν πρὸς ὑπὸ τῷ
 μὲν οὐ φασί. τῷ δὲ μὲν οὐ φασί, οὐ συγγνώμη. οὐ δὲ τῷ ἄλλων 4

- οὐδενὶ τῆς, φρονήσεως ἀρὰ ἀντιπτείνουσης. αὐτὴ γὰρ ἰσχυρώτα-
την. ἀλλ' ἄτοπρον. ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς ἅμα φρόνιμος καὶ ἀκρα-
τής. φησὶ δ' αὖ οὐδείς φρόνιμον εἶναι, τὸ πρᾶττειν ἐκόντα τὰ
φωλύτατα. πρὸς δὲ τοῖς διδασκῶσι πρὸς τὸν, ὅτι πρᾶ-
κτικός γε ὁ φρόνιμος. τῆς γὰρ ἐλάτων πρὸς καὶ τὰς ἄλλας ἔχων
ἀρετάς. ἐπὶ εἰ μὲν ἐν τῷ ὑδὶ θυμῷ ἔχειν ἰσχυράς καὶ φού-
λας ὁ ἐκράτης, οὐκ ἔστι ὁ σώφρων ἐκράτης. οὐδ' ὁ ἐγκρα-
τὴς σώφρων. οὐτε γὰρ τὸ ἄγαν σώφρωνος οὐτε τὸ φαύλως
ἔχειν. ἀλλὰ μὴν δεῖ γε. εἰ μὲν γὰρ χρῆσαι αἱ ὑδὶ θυμῷ, φού-
λη καὶ λυγρὸν σαφές μὴ ἀπολαύειν. ὥς θ' ἡ ἐκράτεια οὐ πα-
σα ἀποδύει. εἰ δ' ἀδυνεῖς καὶ μὴ φάλα, οὐδὲν σεμνόν. οὐ
δ' εἰ φάλα καὶ ἀδυνεῖς, οὐδὲν μέγα. ἐπὶ εἰ πάσῃ δόξῃ ἐμμενε-
πικὸν ποιεῖ ἡ ἐκράτεια, φάλη. οἷον εἰ καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ εἰ
πάσῃ δόξῃ ἡ ἀκρασία ἐκσταπικόν, ἔστι πρὸς ἀποδύει ἀκρα-
σία. οἷον καὶ ὁ σοφοκλῆους νεοπτόλεμος ἐν τῷ πολυκτῆτι.
- 2 ἐπαινετὸς γὰρ ὁ οὐκ ἐμμενῶν οἷς ἐπείδῃ ἑαυτὸν ὁδυσσεύς
δὲ τ' ἀντιπτεῖν ψυδόμενος. ἐπὶ ὁ σωσιμὸς λόγος ψυδόμε-
νος, ἀρετή. δὲ γὰρ τὸ πρᾶττειν βούλεται ἐλέγχειν, ἵνα δι-
νοὶ ὥσιν ὅταν ὑδὶ τῷ, ὁ γινόμενος συλλογισμὸς ἀρετή
γίνεται διδασκῶ γὰρ ἡ διαίτια, ὅταν μὲν μὴ βούληται δὲ τὸ
μὴ ἀρεσκῆναι τὸ συμπόρῃ. πρᾶττειν δὲ μὴ δύνῃται δὲ τὸ
λῦσαι, μὴ ἔχειν τὸν λόγον. συμβαίνει δ' ἐκ πινος λόγου μετὰ
ἀκρασίας ἀρετῇ. πάναντία γὰρ πρᾶττει ὡς ἀπολαμβάνει
- 4 δὲ πρὸς ἀκρασίαν. ἀπολαμβάνει δὲ τὰ γὰρ καὶ κακὰ εἶναι. καὶ οὐ
δεῖν πρᾶττειν, ὥστε τὰ ἀγαθὰ καὶ οὐ τὰ κακὰ πρᾶττει. ἐπὶ ὅτῳ
πεπείδῃ πρᾶττειν καὶ διώκων τὰ κατὰ καὶ πρᾶττειν, βελ-
τίων δόξῃ τὸ μὴ δὲ λογισμὸν ἀλλὰ δι' ἀκρασίαν. δι' ἀπώτε-
ρος γὰρ δὲ τὸ μετὰ πεισθῆναι αὐτὸ. ὁ δ' ἀκρατής αὐτοῦ τῇ πα-
ροίμῃ. ἐν τῇ φάμῃ, ὅταν τὸ ὑδὲ πίνῃ, τι δεῖ ἐπὶ πίνειν. εἰ
μὲν γὰρ μὴ ἐπὶ πεισθῇ ἀπρᾶττει, ἡδύς αὐτὸ παύσῃ. νῦν δὲ πε-
πεισμένος, ὁδὲν ἡπὶ ἄλλα πρᾶττει. εἰ πρὸς πάντα ἀκρασία
- 4 ὅτι καὶ ἐκράτεια, πρὸς ὁ ἀπώτερος ἀκρατής. οὐδὲν γὰρ ἀπώτερος

ἔχει τὰς ἀκρασίας. φαιμέν δὲ εἶναι πινὰς ἀπλῶς. αἱ μὲν οὖν
 ἀφρείαι, βαυταί πινός συμβαίνουσι. τούτων δὲ τὰ μὲν χυλῆν
 διττὰ δὲ καὶ λιπὴν. ἡ γὰρ λυσίς τῆς ἀφρείας ὄρεσις ἐστὶ.
 πρώτων μὲν οὖν σκεπτόμεν, πότμον εἰδότες ἢ οὐ. καὶ πῶς εἰδό-
 τες. εἴτα ποδὶ πῶς τὸν ἀκρατὴ καὶ τὸν ἐγκρατὴ θετέον. λέ-
 γω δὲ, πότμον ποδὶ πᾶσαν ἡδονὴν καὶ λυπὴν, ἢ περὶ ἑνάσ-
 αφωρεσιμίας. καὶ τὸν ἐγκρατὴ καὶ τὸν κατὰ τὸν πότμον
 ὁ αὐτὸς ἢ ἑτέρος ἐστίν, ὁμοίως δὲ καὶ ποδὶ τῆς ἁλλων ὅσα συγ-
 γλῆν τῆς θεωρίας ἐστὶ τῶν ἐστὶ δὲ ἀρχὴ τῆς σκέψεως, πότ-
 μον οἱ ἐγκρατεῖς εἰσὶ τῆς ποδὶ ἢ τῶ πῶς ἔχοντες πῶς διαφε-
 ραίν. λέγοντες δὲ πότμον τῶ ποδὶ εἶναι μόνον ἀκρατὴς ἢ
 οὐ. ἀλλὰ ὥς ἢ οὐ. ἀλλ' ὅτι ἀμφοῖν. ἐπεὶ τὸ ποδὶ πάντ' ἐστὶν ἀ-
 κραιά καὶ ἐγκράτεια, ἢ οὐ. οὐτε γὰρ ποδὶ ἀπαντ' ἐστὶν ὁ ἀπλῶς
 ἀκρατὴς. ἀλλὰ ποδὶ ἀπὸ τοῦ ἀκράτους, οὐτε τῶ πρὸς τῶν
 ἀπλῶς ἔχειν. ταυτὸν γὰρ καὶ τῆς ἀκρασίας. ἀλλὰ ὥς ἢ ἔχειν.
 ὁ μὲν γὰρ ἄγετα περὶ αὐτοῦ μὲν νομίζων αἰετὶν ἐπὶ τὸν ἡδὺ
 διώκειν. ὁ δ' οὐκ οἶέτω μὲν, διώκει δὲ. ποδὶ μὲν οὖν τῆς δόξης
 ἀληθῆς ἀλλὰ μὴ ἀδυστήμην εἶναι, παρ' ὧν ἀκρατεῖ νομίζω, οὐδὲν
 διαφέρει πρὸς τὸν λόγον. αἰετὶ γὰρ τῆς δόξανόντων οὐ δια-
 ζουσιν. ἀλλ' οἶοντα ἀκριβῶς εἶδέναι, εἰ οὖν δὲ τὸ ἡρέμα πι-
 σθύνειν. οἱ δὲ ἀξοντες μάλλον τῆς ἀδυστήμων πρὸς τὴν ὑπό-
 ληψιν περὶ οὐσιν, οὐδὲν διοίσει ἀδυστήμην δόξης. αἰετὶ γὰρ πι-
 σθύνουσιν οὐδὲν ἢ τὸν, οἷς δόξανουσιν. ἢ ἑτέροις οἷς ἐπιστάνται.
 » δηλοῖ δὲ ἡ ἀκράτεια. ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγομεν ἐπὶ πῶς εἶναι, καὶ
 » γὰρ ὁ ἔχων μὲν, οὐ χρώμενος δὲ τῇ ἀδυστήμην. καὶ ὁ χρώμενος
 » λέγειται ἐπὶ πῶς εἶναι, διοίσει τῶ ἔχοντα μὲν, μὴ θεωροῦντα δὲ,
 καὶ θεωροῦντα ἢ μὴ δεῖ πρὸς τὴν. ὅτι γὰρ δοκεῖ διαιονόν. ἀλ-
 λ' οὐκ εἰ μὴ θεωροῦν. ἐπὶ ἐπεὶ δύο εἴδη τῆς περὶ τὰ αἶμα, ἔχον-
 τα μὲν ἀμφοτέρωθεν οὐδὲν κωλύει πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἐπιστή-
 μην, χρώμενον μὲν τῇ κατὰ τὸν, ἀλλὰ μὴ τῇ κατὰ τὸν μέρος.
 περὶ γὰρ τὰ κατὰ τὸν μέρος. διαφέρει δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν, τὰ
 μὲν γὰρ ἐφ' ἑαυτῶν, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς περὶ γματός ἐστιν. οἷς ὅτι πάν 4

ἢ αὐθρόπῳ συμφέρει τὰ ξηρά. καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς αὐθρόπῳς. ἢ
 ὅτι ξηρόν ἐστι τριόνδε. ἀλλ' εἰ τόδε τριόνδε, ἢ οὐκ ἔχει, ἢ οὐκ ἐνδρ-
 ρεῖ. καὶ τίς τὸ δὴ τριόνδε διοίσει τὸν τριόνδε ἀμύχανον ὅσον,
 ὥστε δοκεῖν οὐ τῷ μὲν εἶναι μηδὲν ἄτοπον. ἄλλως δὲ θαυμα-
 σόν. ἐπὶ δ' ἔχειν τὴν ὑπὸ τῆς μὲν ἄλλου τριόνδε νῦν ῥηθέντων,
 ὑπάρχει τρις αὐθρόπῳ. ἐν τῷ γὰρ ἔχειν μὲν, μὴ χρῆσθαι δὲ,
 διαφύρουσιν ὅτι μὲν τὸ ἐξίν, ὡς καὶ ἔχειν πῶς καὶ μὴ ἔχειν.
 1 οἱ τὸν καθευδόντα καὶ οἰνωμένον. ἀλλὰ μὲν οὐ τῷ διατίθενται
 » τὰ οἷα ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες. θυμὸς γὰρ καὶ ὑπὸ θυμῷ αὐτοῦ
 » διόσιν καὶ ἐν τῷ τοῦ τοῦ, ἐπὶ δὲ λῶς καὶ τὸ σῶμα μετι-
 » σῶσιν. ἐνίοις δὲ καὶ μανίας ποιοῦσι. δὴ λῶν οὕτω, ὅτι ὁμοίως
 ἔχειν λεκτέον τὸν ἀκρατεῖς τριόνδε. τὸ δὲ λέγειν τὸν λόγον
 τὸν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς μὲν, οὐδὲν σημείον. καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πάθεσι
 τριόνδε ὄντες, ἀπὸ τῆς μὲν καὶ ἐπὶ λέγουσιν ἐμπροσθεν. καὶ
 οἱ πρῶτον μαθόντες σωεῖρουσι μὲν τὸν λόγον, ἵσασι δ' οὐ-
 2 πω. διὰ γὰρ σωεῖναι. τὸ δὲ χρόνου διὰ, ὥστε καθευδόντα τὸν
 ὑποκρινόμενον, οὕτως ὑποκρινόμενον λέγειν καὶ τὸν ἀκρα-
 τευόμενον. ἐπὶ καὶ ὡς φησὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς μὲν τὴν αἰ-
 πῶν. ἢ μὲν γὰρ καθευδόντα δόξα. ἢ δὲ τὸν καθευδόντα τὸν καθευδόντα
 σῶσιν. ἀνὰ τῆς μὲν καὶ δεικνύει. ὅταν δὲ μία γλῶττις ἐν αὐτῶν,
 ἀνὰ τῆς μὲν συμπαροῦσιν ἐν τῷ μὲν φαίνεται τὴν ψυχὴν. ἐν τῷ τῷ
 πρὸς τῆς μὲν περὶ τὴν οὐθύν. οἱ εἰ πάντες γλῶττις γενεῶν διὰ,
 τῷ δὲ γλῶττις ὡς τῷ καθευδόντα, ἀνὰ τῆς τὸν θυμὸν καὶ
 4 μὴ καλυπόμενον, ἀμα τὸν καὶ περὶ τὴν. ὅταν οὕτω ἢ μὲν κα-
 θόλου ἢ καλὸν οὐτὶς γενεῶν, ἢ δὲ ὅτι πᾶν γλῶττις ἢ δὲ. τῷ
 δὲ γλῶττις, αὐτὴ δὲ ἐν τῷ, τῷ δὲ ὑπὸ τῆς μὲν ἐν οὐθύν, ἢ μὲν,
 λέγει φέρειν τὸν, ἢ δὲ ὑπὸ τῆς μὲν ἀρεῖ. κινεῖν γὰρ ἐκείνην
 δύναται τῷ μέρει, ὥστε συμβαίνει ὑπολόγου πῶς καὶ δὲ
 ξηρὸς ἀκρατεῖν, οὐκ ἐναντίας δὲ καθευδόντα ἀλλὰ καθευδόντα
 συμβεβηκός. ἢ γὰρ ὑπὸ τῆς μὲν ἐναντίας. ἀλλ' οὐχ ἢ δὲ τῷ ὅτι
 » θῶ λόγῳ. ὥστε καὶ διὰ τὸν τὰ θεία οὐκ ἀκρατεῖ, ὅτι οὐκ
 4 ἔχει καθευδόντα ὑπολόγου, ἀλλὰ καθευδόντα φαντασία καὶ

μνήμην. πῶς δὲ λυεῖται ἡ ἀγνοία, καὶ πάλιν γίνεται ἀδιστήμων
 ὁ ἀκράτης. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ οἰνωμένου καὶ καθεύ-
 δοντος, καὶ οὐκ ἴδιος ὅτι τῷ πάθῳ, ὃν δεῖ πρὸ τῆς φησίο-
 λόγων ἀκούειν. ἐπεὶ δὲ ἡ περὶ τῶν πράξεων δόξα τῇ αἰσθη-
 τῇ καὶ κυρία τῆς πράξεων, τῶν οὐκ ἔχει ἐν τῷ πάθει ὢν, ἢ
 οὕτως ἔχει, ὥς οὐκ ἔστι τὸ ἔχειν ἐπίστασθαι. ἀλλὰ λέγειν ὡς περὶ
 ὁ οἰνωμένος τὰ ἐμπεδοκλέους, καὶ δεῖ μὴ κατόλου μὴ δὲ
 ἀδιστήμονικόν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν τῆς κατόλου τὸν ἑχόν ὁ-
 ρον. καὶ οἰκεῖν ὁ ἐχέτω σωκράτης, συμβαίνειν, οὐ γὰρ τῆς κυ-
 ρείως ἀδιστήμονος εἶναι δοκίμης παρούσης γίνεσθαι τὸ πάθος. οὐ
 δὲ αὐτῇ περὶ ἡλικίᾳ δεῖ τὸ πάθος ἀλλὰ τῆς αἰσθητικῆς. πε-
 ρὶ μὲν οὖν τὰ εἰδόμενα καὶ μὴ καὶ πῶς εἰδόμενα ἀνδέχεται ἀκρα-
 τεύεσθαι, ῥαυτὰ εἰρήδω. πότῳ δὲ ἐστὶ τῆς ἀπλῶς ἀκρα-
 τῆς ἢ πάντες καὶ μέρος, καὶ εἰ ἐστὶ περὶ ποῖα δεῖ, λεκτέον ἐφε-
 ξῆς. ὅτι μὲν οὖν περὶ ἡδονῶν καὶ λύπας εἰσὶν, οἵ τε ἐκράτεις
 καὶ κατεστραμμένοι καὶ οἱ ἀκράτεις καὶ μαλακοί, φανερὸν. ἐπεὶ δὲ δεῖ
 τὰ μὲν, ἀναγκαῖα τῆς ποιότητων ἡδονῶν, τὰ δὲ αἰρετὰ μὲν οὐ
 καθ' αὐτὰ, ἔχοντα δὲ ἀπορρολῶν. ἀναγκαῖα μὲν τὰ σωματι-
 κα. λέγω δὲ τὰ ραυτὰ, τὰ, περὶ τῶν τροφῶν καὶ τῶν τῆς
 ἀφροδισίων χρεῶν καὶ τὰ ραυτὰ τῆς σωματικῶν, περὶ ἃ
 τῶν ἀκροασίαν ἔχει μὲν καὶ τῶν σωφροσύλων. τὰ δὲ οὐκ ἀναγ-
 καῖα μὲν, αἰρετὰ δὲ, λέγω δὲ οἶον νίκην, πῆμν, πλοῦτον καὶ
 τὰ ραυτὰ τῆς ἀγαθῶν καὶ ἡδονῶν, ὅς μὲν πρὸς τῶν πρὸ
 τὸν ὁρθὸν λόγον ἀπορρολῶντας τὸν ἐν αὐτοῖς, ἀπλῶς μὲν
 οὐ λέγουμεν ἀκράτεις. περὶ πέντε δὲ τὸ χρημάτων ἀκρα-
 τῆς, καὶ κέρδους καὶ ἡμῆς καὶ θυμῶν. ἀπλῶς δὲ οὐ. ὡς ἐπέ-
 ρους καὶ καθ' ὁμοιότητα λεγομένων. ὡς περὶ ἀνθρώπου ὁ πᾶς
 ὁ λυμπία νικῶν. ἐκείνῳ γὰρ ὁ κοινὸς λόγος τῆς ἰδίου μικρὰ
 διεφόρειν. ἀλλ' ὁμοῦς ἐπὶ τοῖς ἡμῶν. σημεῖον δὲ, ἡ μὲν ἀκρασία
 φέρεται οὐχ ὡς ἀμαρτία μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς κακία πρὸς ἀ-
 πλῶς οὐσα, ἢ καὶ μέρος π. τῶν δὲ οὐδὲς. ἢ δὲ περὶ τῶν
 σωματικῶν ἀφελάνσεις, περὶ ἃς λέγουμεν τὸν σωφρονα καὶ

ἀκόλαστον, ὁ μὴ τῷ περαιοῦσθαι τῆς δὲ ἡδέων διώκων τῆς ὑ-
περβολῆς καὶ τῆς λυπηρῶν φύσεων, πείνης καὶ δίψης καὶ
ἀλγος καὶ λύπης καὶ πάντων τῶν πρὸς ἀφῶν καὶ γένει,
ἀλλὰ πρὸς τὴν περαιοῦσθαι καὶ τὴν διαίσιον, ἀκρατὴς λέγε-
ται. οὐ κατὰ πρὸς θεοῖν, ὅτι πρὸς τὰ δε κατὰ πρὸς ὀργῆς, ἀλ-
λ' ἀπὸς μόνον. σημεῖον δὲ, οἱ γὰρ μαλακοὶ λέγονται πρὸς
τῶν αἰσθημάτων. πρὸς ἐκείνων δ' οὐδεμίαν, καὶ δὲ τῶν εἰς ταὐτὸ τὸν
1 ἀκρατὴ καὶ τὸν ἀκόλαστον τίθεται, καὶ ἐκκρατὴ καὶ σώφρο-
να, ἀλλ' οὐκ ἐκείνων οὐδένα. δὲ τὸ πρὸς τῶν αἰσθημάτων καὶ λυ-
πῶν εἶναι. οἱ δ' εἰσὶ μὴ πρὸς τῶν αἰσθημάτων, ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως εἰσιν.
ἀλλ' οἱ μὲν περαιοῦνται. οἱ δ' οὐ περαιοῦνται. διὸ μάλλον
ἀκόλαστον ἀν' εἰποιμεν, ὅς τις μὴ ἐπιθυμῶν ἡρέμα διώκει τῶν
ὑπερβολῆς, καὶ φύγει μετρία λυπῶν, ἢ τῶν ὅς τις δὲ
τὸ ἐπιθυμῶν σφόδρα. τί γὰρ ἀν' ἐκείνος ποιήσειεν, εἰ περ-
γίνοιτο ἐπιθυμία νεανική. καὶ πρὸς τῶν τῆς ἀναγκαῖων ἐν-
2 δέας λυπῶν ἰσχυρά. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐπιθυμῶν καὶ τῶν ἡδονῶν
καὶ μὲν εἰς τῶν γένει καλῶν καὶ ἀποδιδόντων, τῶν γὰρ
ἡδέων ἕνα φύσει αἰρετά. τὰ δ' ἐναντία τούτων, τὰ δὲ με-
ταξὺ κατὰ πρὸς διελόμενα πρὸς τὸν, οἷον χρήματα καὶ κέρ-
δος, καὶ νίκη. πρὸς πάντα δὲ καὶ τὰ ριπῶν καὶ τὰ μετα-
ξύ, οὕτω πάσῃ καὶ ἐπιθυμῶν καὶ φιλήν φέρει. ἀλλὰ
τῶ πῶς καὶ ὑπερβάλλει. διὸ ὅσοι μὲν πρὸς τὸν λόγον ἡκρά-
τῶνται ἢ διώκοι τῶν φύσει τί καλῶν ἢ ἀγαθῶν, οἷον εἰ πε-
4 ρὶ πρὸς μάλλον ἢ εἰ ἀποδιδόντες, ἢ πρὸς τέκνα καὶ γυνεῖς.
καὶ γὰρ τῶν τῶν ἀγαθῶν. καὶ ἐπαινοῦνται οἱ πρὸς τῶν
ἀποδιδόντες, ἀλλ' ὅμως εἰς τις ὑπερβολὴ καὶ ἐν τούτοις, εἰ-
πὶς ὡς πρὸς ἡ νόβη μαχρὶ πρὸς τῶν θεῶν. ἢ ὡς πρὸς ὁ πάτυρος
ὁ φιλοπάτωρ ἐπὶ κληρονομῶν, πρὸς τὴν πατρίδα. λίαν ἔδουκε
μωραίνειν. μαχρὴ μὲν ἔν οὐδεμία πρὸς ταὐτ' ἔστι δὲ εἰρη-
μῶν. ὅτι φύσει τὴν αἰρετῶν ἐκαστὸν ἔστι δι' αὐτῶν. φαῦλαι δὲ καὶ
» φθιγγαὶ αὐτῶν εἰσιν αἱ ὑπερβολαί. ὁ μάλιστα δὲ οὐδὲ ἀκρά-
4 σία. ἢ ἔκ ἀκρασία οὐ μόνον φθιγγὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν φθιγγῶν ἔστι.

δι' ὁμοιότητά δὲ τῇ πάθουσ' περσπεπιδέντις τὴν ἀκρασίαν
 ποδὶ ἐκαστον λέγουσιν. οἷον κακὸν ἰατρὸν καὶ κακὸν ἄποκριτὴν.
 ὃν ἀπλῶς οὐκ αὖ εἴποιεν κακόν. ὥς ποδὶ τῶν οὐ δὲ ἀνταῶσα
 δὲ τὸ μὴ κακίαν εἶναι ἐκείνην αὐτῷ. ἀλλὰ τῷ αἰάλογον ὁ-
 μσίαν, οὐ τῷ δηλονότι κακῇ ἄποληπτεον μόνῳ ἀκρασίαν
 καὶ ἐπιδράτειαν εἶναι. ἢ τις δὲ ποδὶ τὰ αὐτὰ τῇ σωφροσύνῃ καὶ
 τῇ ἀκολασίᾳ. ποδὶ δὲ θημὸν καὶ ὁμοιότητά λέγουμεν. διὸ
 περσπεπιδέντις ἀκρατεὶς θυμὸς ὥς ποδὶ λιμὸς καὶ κέρδιος φα-
 μέν. ἐπεὶ δ' ὅτιν ἐνία μὲν ἡδέα φύσει. καὶ τῶν τὰ μὲν ἀ-
 πλῶς. τὰ δὲ κατὰ γλῆν καὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων, τὰ δ' οὐκ
 ἐστίν, ἀλλὰ τὰ μὲν δὲ πηρώσεις. τὰ δὲ ἐπὶ γίνεσθαι, τὰ δὲ δὲ
 μοχθηρὰς φύσεις, ἐστὶ καὶ ποδὶ τῶν ἐκαστα πῶς ἀπλησίασ-
 ῖσθαι ἔξει. λέγω δὲ τὰς θηριώδεις. οἷον τὴν αἰθρῶπον, ὡς λέ-
 γουσι τὰς κυνέτας ἀναράζονθαι τὰ παιδία κατεδίειν. ἢ οἷς χεί-
 ρειν φασιν οἰοῦνς τῆς ἀπληρώμενων ποδὶ τὸν πόντον, ὅς μὲν
 ὠμοῖς. ὅς δὲ αἰσθρῶν κρίασι. ὅς δὲ τὰ παιδία θανείζου ἀλ-
 λήλους εἰς ὀωχίαν. ἢ ὅς ποδὶ φάλαριν ληρμένον, αὐτὰ μὲν
 θηριώδεις, αἱ δὲ δὲ νόσοις γίνονται καὶ δὲ μανίαν οἰοῖς.
 ὥς ποδὶ ὁ τὴν μητῶρα καὶ διόρυσας καὶ φατῶν. καὶ ὁ τῇ σω-
 δούλου τῇ πῶ. αἱ δὲ νοσηματώδεις ὡς ἐφοῖς. οἷον αἱ τῆς ἑλ-
 χῶν πίλσεις, καὶ ὀνύχων βώσεις. ἐπὶ δὲ αἰσθράκων καὶ γῆς. πῶς
 δὲ τῶν τῶν ἢ τῆς ἀφρωδισίων τῶν ἄρρεσι. τῶν μὲν γὰρ φύσει.
 τῶν δ' ὡς ἐφοῖς συμβαίνειν. οἷον τῶν γυμναζομένων ἐν παι-
 δων. ὅσοις μὲν οὖν ἡ φύσις αἰτία, τῶν μὲν οὐδὲς αὖ εἰ-
 κριον ἀκρατεῖς, ὥς ποδὶ οὐ δὲ τὰς γυναικας ὅτι οὐχ ὁ πύου σιν
 ἀλλ' ὁ πύονται. ὡς αὐτῶς καὶ τῶν νοσηματῶδως ἔχουσι δι' ἐφοῖς.
 τὸ μὲν οὖν ἔχειν ἐκαστα τῶν ἐξω τῆς ὁρῶν δὲ τῆς κακίας,
 καὶ ἀποδὶ καὶ ἡ θηριότης. τὸν δ' ἔχοντα καὶ ποδὶ ἐν ἡ κρατεῖ-
 σθαι, οὐχ ἀπλήν ἡ ἀκρασία. ἀλλὰ καὶ ὁμοιότητά. καὶ ἀποδὶ
 καὶ τὸν ποδὶ ὅς θυμὸς ἔχοντα. ὅς τὸν τῶν τῶν πάθουσ'.
 ἀκρατὴ δ' οὐ λεπτὸν. πᾶσα γὰρ ἄπορβάλλου καὶ ἀφρο-
 σῶν καὶ θηριώδεις καὶ ἀκολασία καὶ χαλεπότης, αἱ μὲν θηριώ-
 δεις, αἱ

δεις, αἱ δὲ νοσηματώδεις εἰσὶν. ὁ μὲν γὰρ φύσει τοιούτους οἷος
 διδιδόναι, πάντα, καὶ ἡσυχίαν μὴ, θηριώδη δειλίαν δειλός.
 ὁ δὲ πῶς γαλῶν ἐδεῖται δὲ νόσον. καὶ τῆς ἀφροδισίων, οἱ μὲν
 ἐκ φύσεως ἀλόγιστοι καὶ μόνον τῇ αἰσθησειζάντες, θηριώδεις.
 ὡς πρὸς τὴν γλῆν τῆς πόρῳ βαρβαρῶν. οἱ δὲ, δὲ νόσοις οἷον
 τὰς ὑπὸ τῆς πικρᾶς μακίαν ἢ νοσηματώδεις, πύτων δ' ἔστι μὲν
 ἔχειν ἡνὰ νότον μὲν μόνον. μὴ κρατεῖσθαι δὲ. λέγω δὲ οἷον
 1 εἰ φάλαρις κατεῖχεν τοῖς θυμῶν παιδὶς φάρεν, ἢ πρὸς ἀφρο
 δισίων ἄρπον ἡδονῶν. ἔστι δὲ καὶ κρατεῖσθαι μὴ μόνον ἔχειν,
 ὡς πρὸς τὸν καὶ μοχθηρίαν ἢ μὲν κατ' αἰσθησιν, ἀπλῶς λέγε
 ται μοχθηρία. ἢ δὲ κατὰ πρᾶξιν ὅτι θηριώδης ἢ νοσηματώ
 δης ἀπλῶς εἰς, τὸν αὐτὸν τρόπον δηλονότι καὶ ἀκρασία ἔστιν,
 ἢ μὲν θηριώδης. ἢ δὲ νοσηματώδης. ἀπλῶς δὲ ἢ κατ' αἰσθη
 σιν ἢ κατὰ πρᾶξιν. ὅτι μὲν τὸν ἀκρασία καὶ ἐκράτεια ἔστι μόν
 2 ον, πρὸς ἄλλο ἀκρασία καὶ σωφροσύνη, καὶ οὕτως πρὸς τὰ ἄλ
 λα ἔστιν ἄλλο εἶδος ἀκρασίας λεγόμενον κατὰ μεταφοράν καὶ
 οὐχ ἀπλῶς, ἡ δὲ. ὅτι καὶ ἡ τὸν αἰσθησιν ἀκρασία ἢ τῆς θυ
 μῶς ἢ τῆς ὑπὸ θυμῶν, θεωρησόμεν. εἰσὶ γὰρ οἱ θυμῶς ἀκρῶς
 μὲν τὸν λόγον. πρᾶξις δὲ κατὰ πρᾶξιν οἱ ταχῆς τῆς διακρί
 νων. οἱ πρὶν ἀκρῶς πᾶν τὸ λεγόμενον, ἐκείνου σιν. εἴτα ἀμφοτέρω
 νοσι τῆς πρᾶξις. καὶ οἱ κινῶν πρὶν σκέψασθαι εἰς τὸν λόγον, ἀν
 3 μόνον ἡσυχίαν, ὑλακτοῦσιν, οὕτως ὁ θυμῶς δὲ τὸν νότον
 καὶ ταχύτητα τῆς φύσεως, ἀκρῶς μὲν, οὐκ ἐπίταγμα δ' ἀ
 κρῶς, ὅρμῃ πρὸς τὸν τιμωρίαν. ὁ μὲν γὰρ λόγος ἢ φαντα
 σία, ὅτι ὑβρις ἢ ὀλιωρία, ἐδήλωσεν. ὁ δ' ὡς πρὸς συλλογισμέ
 νος, ὅτι αἱ τῶ τοιούτω πολυμῶν, χαλεπαίνει διδύς. ἢ δ' αὖτις
 θυμῶς, εἰ μὲν μόνον εἴη ὅτι ἡδὺ ὁ λόγος ἢ ἡ αἰσθησις, ὅρμῃ πρὸς
 τὸν ἀπὸ λανσιν. ὡς γὰρ ὁ μὲν θυμῶς ἀκρῶς λανσιν τῶ λόγῳ πῶς,
 ἢ δ' αὖτις θυμῶς οὐ. αἰσθησιν. ὁ μὲν γὰρ τῆς θυμῶς ἀκρασίας, τῆς
 λόγου πῶς ἢ τῆς αἰσθησιν. ὁ δὲ τῆς αἰσθησιν, οὐ τῆς λόγου. εἴ
 4 πὴν φησὶ καὶ μάλλον συγγνώμῃ ἀκρῶς λανσιν ὁρέξεισιν. εἴπερ καὶ
 αἰσθησιν μάλλον, ὅσον κοινὰ πᾶσι. καὶ

ἐφ' ὅσον κριναί. ὁ δὲ θυμὸς φυσικῶς τῶρον. καὶ ἡ χαλεπότης τῆς
 ὑπὸ θυμῶν τῆς τῆς ἀποβολῆς καὶ τῆς μὴ αἰσθητικῶν. ὡς πορ
 ὁ ἀπολογισμὸς, ὅτι τὸν πατέρα τύπτει. καὶ γὰρ οὐτος ἔφη
 τὸν αὐτὸν. καὶ κένος τὸν αἰῶνα. καὶ τὸ παιδίον δείξας. καὶ
 οὐτος ἐμὲ ἔφη ὅταν αἰὲρ γίνηται. συγγενὲς γὰρ ἡ μὴ. καὶ ὁ ἐλ
 κόμενος ἔστι τῆς ἰού παύσεως ἐκείνου πρὸς ταῖς θυραῖς. καὶ
 γὰρ αὐτὸς ἐκλύσει τὸν πατέρα μέχρις ἐνταῦθα. ἐπὶ ἀδικώ-
 τороι οἱ ὑπὸ θυμῶν τῶροι. ὁ μὲν γὰρ θυμῶδης οὐκ ἐπίβουλος. I
 οὐδὲ ὁ θυμὸς. ἀλλ' ὁ φθονερὸς. ἡ δὲ ὑπὸ θυμῶν καὶ τὰ πόρ τῶν
 ἀφροδίτην φασί. δολεροὶ οὖν γὰρ κυπελοῦς. καὶ τὸν κερὸν
 ἰμάντα ὁ μὲρ παρφασιν ἢ τ' ἐκλεψε νόον πύκτα πόρ φρονέον
 ὅς. ὡς τ' ἐπὶ ἀδικῶ τῶρα καὶ αἰσίων ἡ ἀκρασία αὐτῇ, τῆς
 πόρ τῆς θυμῶν. καὶ ἀπὸ αἰσίων καὶ κακία πῶς. ἐπὶ οὐθεὶς
 ὑβρίζει λυποῦμενος. ὁ δὲ ὑβρίζων μεθ' ἡδονῆς. εἰ γὰρ οἱς ὀρεῖ
 δαι μάλιστα δίκαιον, ταῦτα ἀδικῶ τῶρα, καὶ ἡ ἀκρασία ἡ δι-
 ὑπὸ θυμῶν. οὐ γὰρ ὅστις ἐν θυμῶ ὑβρίζει. ὡς μὲν γὰρ αἰσίων ἡ πε 2
 εἰ ὑπὸ θυμῶν ἀκρασία τῆς πόρ τὸν θυμῶν, καὶ ὅτι ὅστις ἡ ἐγ-
 κράτεια καὶ ἡ ἀκρασία πόρ ὑπὸ θυμῶν καὶ ἡδονῆς σωμα-
 πικῆς, δηλον. αὐτῶν δὲ τῶν τῶν διαφοράς ληπτέον. ὡς πόρ
 γὰρ εἴρηται κατ' ἀρχαίς, καὶ μὲν ἀνθρώπων αἰσι καὶ φυσικαῖς ὅ
 μέγιστοι καὶ τῶ γένει. αἱ δὲ θηριώδεις. αἱ δὲ, δὲ πηρώσεις καὶ
 νοσήματα. τῶν δὲ πόρ τῶν πρῶτας σωματικῶν καὶ ἀνο-
 λασία ὅσι. διὸ καὶ τὰ θηρία οὐτε σφρόνα καὶ ἀκόλαστα λέ- 3
 γομεν. ἀλλ' ἡ κατὰ μεταφορὰν, καὶ ἐπὶ ὅλως ἄλλο πρὸς ἄλ-
 λο διαφέρει γένος τῶν ζώων ὑβρίζει καὶ σωματικῶν. καὶ τῶ παμ-
 φάρον εἶναι οὐ γὰρ ἔχει προαίρεσιν οὐδὲ λογισμόν. ἀλλ' ὅστις
 καὶ τῆς φύσεως, ὡς πόρ οἱ μέγιστοι τῶν ἀνθρώπων. ἐλαττον ὃ
 θηριότης κακία, φερόμεν τῶν δὲ. οὐ γὰρ διέφθαρται ἐβέλ-
 πον ὡς πόρ ἐν τῶ ἀνθρώπῳ. ἀλλ' οὐκ ἔχει. ὁμοίον οὖν ὡς πόρ
 ἀψυχον συμβάλλει πρὸς ἐμψυχον κακίον, ἀσινεστέρα ἢ φαν-
 λότης αἰετ' ἢ μὴ ἔχοντος ἀρχὴν. ὁ δὲ νοῦς ἀρχή. πῶς πᾶσι 4
 οὖν συμβάλλει ἀδικίαν πρὸς ἀνθρώπον ἀδικόν. ἐστὶ γὰρ ὡς

- » ἐκὰς τὸν κράσιον, μνηροπλάσια δ' αὐτὸν καὶ ποιήσιν αὐτῶν-
 » πρὸς κακὸς θνήσκου. πρὸς δὲ ἀφῆς καὶ γελῶντος ἡδονὰς καὶ λύπας
 καὶ ὠδύνη μίαν καὶ φυχῆς, πρὸς ἅς ἡ τε ἀκροασιὰ καὶ ἡ σωφροσύ-
 νη, διωρίσθαι πρὸς τὸν. ἔστι μὲν οὐτως ἔχειν, ὥς τε ἡ πᾶσι
 καὶ ὧν οἱ πολλοὶ κρείττους. ἔστι δὲ κρατεῖν καὶ ὧν οἱ πολλοὶ ἡτ-
 τώ. τῶν δ' ὁ μὲν πρὸς ἡδονὰς ἀκρατής, ὁ δ' ἐπιρατής. ὁ δὲ
 πρὸς λύπας μαλακός. ὁ δὲ, καρτερικός. μετὰ δὲ ἡ τ' ἀπεί-
 1 σταν ἔξισ καὶ εἰς ῥέπωσι μάλλον πρὸς τοῖς χείρεσ. ἐπεὶ δ' εἶναι
 τῶν ἡδονῶν αἰσθητικὰ εἰσι μέχρι πινός, αἱ δ' ἀπορβολαὶ οὐ
 δ' αἱ ἐλλείψεις. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ὠδύνη μίαν ἔχει καὶ λύ-
 πας, ὁ μὲν τῶν ἀπορβολῶν διώκων τῶν ἡδονῶν ἢ καὶ ἀπορβο-
 λῶν. ἡ δὲ περιείρεται δι' αὐτῶν καὶ μηδὲν δι' ἐπὶ τὸν ἀκρατῆρα,
 αἰσθητικὸς ἀνὰ τὴν δ' ἔστιν μὴ εἶναι μετὰ μετὰ τὸν, ὥς τ' ἀνία-
 2 ρος. ὁ γὰρ ἀμετὰ μετὰ τὸν ἀνίατος. ὁ δ' ἐλλείπων ὁ ἀντικείμε-
 νος. ὁ δὲ μέσος ὁ σωφρων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φύλων τῶν σωμα-
 3 τικῶν λύπας μὴ δ' ἡτῶν ἀλλὰ δὲ περιείρεται. τ' ὅ μὴ πρὸς αὐ-
 ρου μὲν ὁ μὲν ἀγέται δι' ἡδονῶν, ὁ δὲ δὲ τὸ φύγειν τὴν λύ-
 πην, ἀρτῆς ὠδύνη μίαν. ὥς τε διαφύρουσιν ἀλλήλων. παντὶ
 δ' αὐτῶν χείρων, εἴ τις μὴ τῶν μὲν ἢ ἡρέμα πρὸς τοῖς πᾶσι
 χρόν. ἢ εἰ σφόδρα ὠδύνη μίαν. καὶ μὴ ὀργισμένος τύποι, ἢ εἰ
 ὀργισμένος. πὶ γὰρ αὐτὸς εἰ ποιεῖ ἐν πάθει ὧν. διὸ ὁ ἀκροατος, χεί-
 ρων τῶ ἀκρατοῦς. τῶ δὲ λεχθέντων, τὸ μὲν μαλακία εἶδος
 4 μάλλον. ὁ δ' ἀκροατος. ἀντικείμεν δὲ τῶ μὲν ἐκράτει ὁ ἀκρα-
 τής. τῶ δὲ μαλακῶ ὁ καρτερικός. τὸ μὲν γὰρ καρτερεῖν ὅστιν
 ἐν τῶ ἀντέχειν. ἡ δ' ἐκράτεια ἐν τῶ κρατεῖν. ἐπὶ τὸν δὲ ἀν-
 τίχειν καὶ κρατεῖν. ὥς πρὸς καὶ τὸ μὴ ἡτῶναι τῶ νικῶν. διὸ
 καὶ αἰρετῶ τὸν ἐκράτεια καρτερίας ὅστιν. ὁ δ' ἐλλείπων
 πρὸς αὐτοὶ πολλοὶ καὶ ἀντικείμενοι καὶ δύνανται, οὗτος μαλα-
 κός καὶ ὑποφῶν. καὶ γὰρ ἡ ὑψηλὴ μαλακία τίς ὅστιν, ὅς ἐλκει τὸ
 ἱμάτιον, ἵνα μὴ ᾖ ἡσυχία τὴν ἀρτῶν αἰρετῶν λύπην καὶ μμολ-
 4 μῆος τὸν καμνοντα οὐκ οἶται ἀθλῖος ἔ, ἀθλῖος ὁμοῖος ὧν. ὁ-

ρών ὑποδραβανουσὼν ἡδονὰν ἢ πᾶσαι ἢ λυπῶν, θαυμαστὸν.
 ἀλλὰ συγγνωμνικόν, εἰ ἀντιτείνον, ὥς περ ὁ θεοδίκου μι-
 ληκτῆς ὑπὸ τῷ ἔχῳ πεπληγμένος· ἢ ὁ κερκίνου ἐν τῇ
 ἀλώπῃ κεκινῶν. καὶ ὥς περ οἱ κατέχιν πειρώμενοι τὸν γέ-
 λωτα ἀθροοὶ ἐκκαγχάζουσιν, οἷον στωίπεσε ξυνοφάντῳ. ἀλ-
 λ' εἴ τις πρὸς ἃς οἱ πολλοὶ δύνανται ἀντέχειν, τούτων ἢ πᾶ-
 ται· καὶ μὴ δύναται ἀντιτείνειν μὴ δὲ φύσιν τῷ γλίσσουσιν δὲ
 νόσον, οἷον ἐν τοῖς σκυδῶν βασιλεύουσιν, ἢ μαλακία δὲ τῷ γλίσσουσιν.
 καὶ ὡς τὸ δῆλυ πρὸς τὸ ἄρρον διέστηκε, δοκεῖ δὲ καὶ ὁ παιδιώ-
 δης ἀκρόλατος εἶναι. ὅτι δὲ μαλακός· ἢ γὰρ παιδιὰ χιεῖς ὄντι,
 εἴ περ ἐν ἀνὰ παισι. τῷ δὲ πρὸς αὐτὴν ὑποδραβανόντων ὁ
 παιδιώδης ὄντι. ἀκρασία δὲ, τὸ μὲν περὶ πέτεια. τὸ δ' ἀδύ-
 νεια. οἱ μὲν γὰρ βουλομένοι οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλό-
 μεθα. οἱ δὲ δὲ τὸ μὴ βουλομένους ἀρῶνται ὑπὸ τῷ πάθει.
 » οἷοι γὰρ ὥς περ περὶ χαλκίοντες οὐ χαλκίζονται, οὕτω
 » καὶ περὶ αὐθιγνοὶ καὶ περὶ δύντες καὶ περὶ χειραντες εἰς
 τοὺς τὸν λογισμὸν, οὐχ ἢ πᾶνται ὑπὸ τῷ πάθει, οὐτ' αὖ
 ἡδὺ ἢ, οὐτ' αὖ λυπρόν. μάλιστα δ' οἱ ὀξέες καὶ μελαγχολικαί,
 τὴν περὶ τὴν ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς. οἱ μὲν γὰρ δὲ τὴν τα-
 χύτητα. οἱ δὲ, δὲ τὴν σφοδρότητα οὐκ ἀναμύνουσιν τὸν λό-
 γον, δὲ τὸ ἀκολουθεῖν εἶναι τῇ φαντασίᾳ. εἰ δ' οὐ μὲν ἀκρό-
 λατος ὥς περ ἐλέχθη, οὐ μεταμελητικὸς πῶς. διὸ οὐχ ὥς
 περ ἢ πρὸς αὐτὸν, οὕτω καὶ ἔχει. ἀλλ' οὐ μὲν ἀνὰ τὸς. ὁ δ' ἰατρός.
 εἰοικέ γὰρ ἢ μὲν μετὰ τὴν νόσον, τῷ νοσημάτων οἷον ὑδέρω καὶ φθί-
 σει. ἢ δ' ἀκρασία τοῖς ἀνὰ τὴν πῆλιν. ἢ μὲν γὰρ στωχίς, ἢ δ' οὐ
 στωχίς πονηρία καὶ οὕτως δ' ἔτδρον τὸ γλίσσουσιν ἀκρασία καὶ
 κακία. ἢ μὲν γὰρ κακία λανθάνει. ἢ δ' ἀκρασία οὐ λανθάνει.
 αὐτὸ δὲ τούτων βελτίους οἱ ἐκαστοὶ οἱ τὸν λόγον μὲν
 ἔχοντες, μὴ ἐμμένοντες δὲ. ὑπ' ἐλάττωτος γὰρ πάθει ἢ πᾶν
 ται, καὶ οὐκ ἀπερὶ οὐλοῦσι ὥς περ ἄπειροι. ὁμοίως γὰρ ὁ ἀ-
 κρατής ὅτι τοῖς ταχὺ μεθύσκομένοις καὶ ὑπὸ ὀλίγου οἴνου
 καὶ ἐλάττωτος, ἢ ὡς οἱ πολλοί. ὅπ μὲν ἐν κακία ἢ ἀκρασία οὐκ

ἔστι, φανερὸν. ἀλλὰ πηΐσως. ἔμν γὰρ πρὶν περαιοῖσιν. τὸ δὲ
κατὰ τὴν περαιοῖσιν ὅστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ὁμοίον γε κατὰ τὰς
περαιοῖς, ὥς πορ τὸ δημοδόκον εἰς μλησίαν. μλησίαι ἀξί-
νεσι μὲν οὐκ εἰσὶν. ἀρῶσι δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀκρα-
τεῖς ἀδικεῖ μὲν οὐκ εἰσὶν, ἀδικήσασιν δέ. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν, τοιούτος,
οἷος δὲ ἔμν πεπεισθαι διώκειν τὰς κατὰ ἑαυτοῦ βολὰς καὶ πα-
ρὰ τὸν ὁρθὸν λόγον σωμάτων ἡδονάς. ὁ δὲ, πίπτεται δὲ ἔ-
1 τιοῦτος εἶναι οἷος διώκειν αὐτὰς, ἐκείνος μὲν οὕτω μετὰ πι-
στος. οὗτος δ' οὐ. ἢ γὰρ ἀρετὴ καὶ μετρηθεῖς, τὴν ἀρχὴν ἢ μὲν
» φθείρει. ἢ ὥς, σῶζει. ἐν δὲ τῶς περαιοῖς οὐκ ἐνέχεται ἀρχή. ὥς πορ
» ἐν τῶς μαθηματικῆς αἱ ἑαυτοῦ σῶσεις. οὐτε δὲ ἐκεῖ ὁ λόγος δι-
δασκαλικὸς τῆς ἀρχῶν, οὐτ' ἐν ταῦτα. ἀλλ' ἀρετὴ ἢ φιλοτιμία,
ἢ ἐπιστήμη ὅρατοδοξοῖν πορ τὴν ἀρχὴν. σῶφρων μὲν δὲ ὁ τοῖς
τοῖς. ἀνέλαστος δ' ὁ ἐν αὐτοῖς. ἐστὶ δὲ τις δὲ τὸ πάθος ἐκστα-
τικὸς πρὶν τὸν ὁρθὸν λόγον. ὃν ὥς τε μὲν μὴ περαιοῖσιν κατὰ τὸν
2 ὁρθὸν λόγον, κρατεῖ ἔμν πάθος. ὥς τε δ' εἶναι τοιούτον, οἷς πε-
πεισθαι διώκειν αἰσάνθην αἰὲν τὰς τοιαύτας ἡδονάς, ὅς κρατεῖ.
οὗτος δὲ ὅστις ὁ ἀκρατής, βελτίων ὢν τῆς ἀνέλαστου. ὁ δὲ, φαν-
λας ἀπλῶς. σῶζεται γὰρ ἔμν βέλτερον ἢ ἀρχή. ἄλλος δ' ἐν αὐ-
πίος ὁ ἐμμενέλικος καὶ οὐκ ἐκστατικός, διὰ γε ἔμν πάθος. φανε-
ρὸν δὲ ἐν τοῦτων, ὅτι μὲν αὐτοῦ δαίμων εἰς, ἢ δὲ, φάλη. πότε-
ρον οὕτω ἐκστατικός ὅστις ὁ ὁποιονῶν λόγῳ καὶ ὁποιονῶν περαιο-
ρεῖται ἐμμενέων ἢ τῆς ὁρθῆς. καὶ ἀκρατής δὲ ὁ ὁποιονῶν περαιο-
3 ρεῖται ἐμμενέων καὶ ὁποιονῶν λόγῳ, ἢ ὁ τῶ ἀληθεῖ λόγῳ, καὶ
ὁ τῆς περαιοῖς τῆς μὴ ὁρθῆς ὥς πορ ἢ πορ ἡ περαιοῖς. ἢ κατὰ
μὲν συμβεβηκὸς ὁ ὁποιονῶν. καὶ αὐτὸ δὲ ὁ τῶ ἀληθεῖ λόγῳ
καὶ τῆς περαιοῖς τῆς ὁρθῆς. ὁ μὲν, ἐμμενέει. ὁ δ' οὐκ ἐμμενέει. εἰ γὰρ
πρὶς τοῖς δὲ τοῖς αἰρεῖται ἢ διώκει, καὶ αὐτὸ μὲν ὅτι διώκει
καὶ αἰρεῖται κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ περαιοῖς. ἀπλῶς δὲ λέ-
γμεν ἔμν αὐτὸ. ὥς τε ὅτι μὲν ὥς ὁποιονῶν δόξῃ ὁ μὲν ἐμμε-
νει. ὁ δ' ὅτι αἰρεῖται. ἀπλῶς δὲ ὁ τῆς ἀληθεῖς. εἰσὶ δὲ πινδῶ, οἱ ἐμμε-
4 νετικὸι τῆς δόξης εἰσὶν. οὗς καλεῖσιν ἰχυρογνώμονας. οἱ δὲ αὐ-

σοι καὶ οὐ μετὰ πῶς, οἱ ὁμοῖον μὲν πῶς ἔχουσιν τῷ ἐγκρατεῖ.
 οἷον ὁ ἀσώτῃς ἐλθὼν εὐδρίῳ, καὶ ὁ θρασύς τῷ θαρρῶντι. εἰσὶ
 δὲ τῶσδε καὶ πολλὰ. ὁ μὲν γὰρ διὰ πάθος καὶ ἡδίστου μίαν
 οὐ μεταβάλλει ὁ ἐγκρατής. ἐπεὶ οὐ πῶς ὅταν τύχη, ἔσται
 ὁ ἐγκρατής. ὁ δὲ, οὐχ ἅπασαν λέγου. ἐπεὶ ἡδίστου μίαν γε λαμ-
 βάνουσι, καὶ ἄγονται πολλοὶ ἅπασαν τῆς ἡδονῶν. εἰσὶ δὲ ἰσχυ-
 ρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες, καὶ οἱ ἀμαθείς καὶ οἱ ἀρχαί-
 κται. οἱ μὲν ἰδιογνώμονες, διὰ τὸν πόλεμον καὶ λυπῶνται. καίρου
 σι γὰρ νικῶντες, εἰ μὴ μεταπείθωνται. καὶ λυπῶνται, ἀν-
 ἄκρα τὰ αὐτῆς ἢ ὡς πόρρω ἡμῶν. ὡς τε μάλλον τῷ ἀκρα-
 τεῖ εὐκτασιν ἢ τῷ ἐγκρατεῖ. εἰσὶ δὲ πῶς, οἱ τοῖς δόξασιν οὐκ
 ἐμμένουσιν, οὐδ' ἀκρασίαν. οἷον ἐν τῷ φιλοκλήτη τῷ σοφο-
 κλείους ὁ νεοπτόλεμος. καί τι δι' ἡδονῶν οὐκ ἐμμένει. ἀλλὰ
 καλῶς γὰρ ἀληθεύειν αὐτῷ, καλὸν ἡδονῶν ἐπείδη δι' ἅπασαν
 τῶ ὀδυνησὶς φέρεται. οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονῶν πῶς περὶ τῶν,
 οὐτ' ἀκόλαστος. οὐτε φαύλος. εἴτε ἀκρατής. ἀλλ' ὁ δὲ αἰσχρὸν.
 ἐπεὶ διδόντες καὶ τοιοῦτος, οἷος ἡ πόρρω δὲ τοῖς σωματικαῖς
 χαίρων καὶ οὐκ ἐμμένων τῷ λόγῳ ὁ τοιοῦτος, τοιοῦτος καὶ τῷ
 ἀκρατοῦς μέσος ὁ ἐγκρατής. ὁ μὲν γὰρ ἀκρατής οὐκ ἐμμένει
 λόγῳ, διὰ τὸ μάλλον π. οὗτος δὲ διὰ τὸ ἡδονῶν π. ὁ δὲ ἐγκρατής
 ἐμμένει, καὶ οὐδὲ δι' ἑτέρον μεταβάλλει. διὰ δὲ εἴ πορρωδὲς ἡ ἐπὶ
 τῶν ἀποουδαίων, ἀμφοτέρωσ' τοῖς ἐναντίας ἐξείς φαύλας
 εἶναι ὡς πόρρω καὶ φαίνεται. ἀλλὰ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐν ὀλίγοις
 καὶ ὀλιγάκις εἶναι φανερὰν. ὡς πόρρω ἡ σωφροσύνη τῇ ἀκολα-
 σίᾳ δοκεῖ ἐναντία εἶναι μόνον, οὕτω καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀκρα-
 σίᾳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁμοιότητα πᾶσι λέγεται, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀκρα-
 τῶν ὁμοιότητα καὶ ὁμοιότητα ἡ ἐπὶ τῶν ἀκρα-
 τῶν οἷος μὴδὲν πᾶσι τὸν λόγον διὰ τοῖς σωματικαῖς ἡδοναῖς
 ποιεῖν, καὶ ὁ σωφρων. ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων, ὁ δὲ οὐκ ἔχων φαύλας
 ἡδοναῖς. καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος, οἷος μὴ ἡδονῶν πᾶσι τὸν λό-
 γον. ὁ δὲ οἷος ἡδονῶν ἀλλὰ μὴ ἄλλων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀκρα-
 τῆς καὶ ὁ ἀκόλαστος, ἐπὶ τοῖς μὲν ὅντες, ἀμφοτέρω δὲ τὰ σω-

μα πρὸς ἡδὴ διώκουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν, καὶ οἰόμενος εἶναι. ὁ δ' οὐκ
οἰόμενος. οὐ δ' ἅμα φρόνιμον καὶ ἀκρατὴ εὐδέχεται εἶναι
» τὸν αὐτόν. ἅμα γὰρ φρόνιμος καὶ ἀπουδαῖος τὸ ἥθος δέσσει
» καὶ ὧν. ἔτι, οὐ τῷ εἶδέναι μόνον φρόνιμος, ἀλλὰ καὶ τῷ
πρακτικῷ. ὁ δ' ἀκρατὴς οὐ πρακτικῷ. τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν
κωλύει ἀκρατὴ εἶναι. διὸ καὶ δοκοῦσιν εἴσθε φρόνιμοι μὲν
εἶναι πᾶσι, ἀκρατεῖς δὲ διὰ τὸ πᾶσι δεινότητά διαφθέρειν τῆς
1 φρονήσεως τὸν εἰρημνιὸν τρόπον ἐν ταῖς πρώταις λόγοις. καὶ
κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγύς ἐστι. διαφθέρειν δὲ κατὰ πᾶσι περ αἰ-
ρεσιν. οὐ δὲ δὴ ὡς εἰδὼς καὶ θεωρῶν. ἀλλ' ὡς ὁ καθεύδων ἢ
οἰνωμελὶος καὶ ἐκὼν μὲν, τρόπον γὰρ πᾶσι εἰδὼς καὶ ὁ ποιεῖ
καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι. πονηρὸς δ' οὐκ. ἢ γὰρ περ αἰρέσεις ὑπάρχειν. ὡς-
τ' εἴ μὴ πονηρὸς καὶ οὐκ ἀδίκος. οὐ γὰρ ἐπίβουλος. ὁ μὲν
γὰρ αὐτῷ οὐκ ἐμμενέικος, οἷς αὐτὸν βουλομένη. ὁ δὲ με-
λαγχολικὸς οὐδὲ βουλομένης ὅλως. καὶ εἴοικε δ' ὁ ἀκρα-
2 τὴς πέλει, ἢ φησὶν εἶναι μὲν ἅπαντα τὰ δέοντα καὶ νόμους ἔ-
χει ἀπουδαίους. χρῆται δ' οὐδὲν ὡς πρὸς ἀναξαγόρειδος ἐσκω-
ψεν. ἢ πόλις ἐβούλετο ἢ νόμους οὐδὲν μέλει. ὁ δὲ πονηρὸς, χρῶ-
μεν ἢ μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ χρῶμεν. ἔστι δὲ ἀκρασία καὶ
ἐγκράτεια πρὸς τῷ ἑαυτοῦ βαλλόντων τῆς τῷ πολλῶν ἕξεως.
ὁ μὲν γὰρ ἐμμενέει μάλλον. ὁ δ' ἢ τὸν τῆς τῷ πλείων δυνά-
μειος. οὐκ ἀποτῶρα δὲ τῷ ἀκρασίαν, ὡς οἱ μελαγχολικοὶ
ἀκρατεῖν οὐκ εἶναι, τῷ βουλομένης μὲν μὴ ἐμμενόντων δὲ. καὶ
3 οἱ δ' ἐν τοιαύτῃ ἀκρατεῖς τῷ φυσικῶν. ἔχον γὰρ ἔθους με-
» τακινήσει φύσεως. διὰ γὰρ ἔθους καὶ τὸ ἔθους χαλεπὸν, ὅτι μὴ
» τῇ φύσει εἴοικεν. ὡς πρὸς καὶ οὐκ ἄλλος λέγει. φημὶ περὶ λυχνόσιον
» μελέτην εἶναι φύσιν. καὶ δὴ, τῷ αἰθρώπῃσι τε λυχνόσιον
φύσιν εἶναι. τὴν μὲν οὕτως εἶναι ἐγκράτεια καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ
τὴν ἑρπύδα καὶ τὴν μαλακίαν, καὶ πῶς ἐχέουσιν αἱ εἴσεις αὐτῶν
πρὸς ἀλλήλας, εἴρηται. πρὸς δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης θεωρή-
σαι, τῇ πᾶσι πολιτικῶν φιλοσοφούντος γὰρ τῇ τέλει ἀρχι-
4 τέκτων. πρὸς ὁ βλεπεῖν πᾶσι ἐκαστον, τὸ μὲν κακόν. τὸ δ' ἀπολῶς

ἀγαθὸν λέγομεν. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ἀναγκαίαν ἰδιότητος πε-
 ρὶ αὐτῆς. τήν τε γὰρ ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν ἡθικὴν ποδὶ
 λυπὰς καὶ ἡδονὰς ἐθέμεν. καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πολλοὶ με-
 θ' ἡδονῆς εἶναι φασί. διὸ καὶ τὸν μακρότερον ὠνομάζουσιν ἀπὸ τῆς
 χαίρειν. τοῖς μὲν δὲ δοκεῖ οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθὸν οὐτε κα-
 θ' αὐτὸ, οὐτε κατὰ συμβεβηκός. οὐ γὰρ εἶναι εἰς αὐτὴν ἀγαθὸν καὶ
 ἡδονὴν. τοῖς δ' ἐνείας μὲν εἶναι. αἱ δὲ πολλαὶ φαῦλαι. ἐπὶ δὲ
 τούτων τίτον, εἰ καὶ πᾶσι ἀγαθὸν, ὅμως μὴ εὐδελχεσθαι εἶναι
 εἰς αἴρετον ἡδονὴν. ὁλως μὲν δὲ οὐκ ἀγαθὸν, ὅτι πᾶσα ἡδονὴ γέ-
 νεσις ἐστὶν εἰς φύσιν αἰσθητήν. οὐδὲ μία ὁ γένεσις συγγενὴς τοῖς
 τέλεσιν. οἳ οὐδεμία οἰκισθῆναι οἰκία. ἐπὶ ὁ σώφρων φέρει
 τῆς ἡδονῆς. ἐπὶ ὁ φρόνιμος εἰς ἀλυπὸν διώκει, οὐ εἰς ἡδύ. ἐπὶ ἐμ-
 πτόδιον τῷ φρονεῖν αἰ ἡδοναί καὶ ὅσω μάλλον χαίρει, μάλλον τῇ
 τῆς ἀφροδισίων. οὐδένα γὰρ δύνασθαι νοῆσαι πρὸς αὐτῇ. ἐπὶ
 τέχῃ δὲ μία ἡδονὴς. καί τι πᾶν ἀγαθὸν τέχνης ὄργανον. ἐπὶ παι-
 δία καὶ θηρία διώκει τῆς ἡδονῆς. τῆς μὴ πάσας πονομαίαν, 2
 ὅτι εἰσὶ καὶ αἰσθηταὶ καὶ οὐκ αἰσθητοὶ. καὶ ὅτι βλαβερὰ. νο-
 σῶν γὰρ εἶναι τῆς ἡδονῆς. ἐπὶ δ' οὐκ αἴρετον ἡ ἡδονὴ. ὅτι οὐ τέ-
 λος ἀλλὰ γένεσις. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα τῶν δὲ εὐδελχόν. ὅτι
 οὐ συμβαίνει δὲ τῶν μὴ εἶναι ἀγαθὸν μὴ δὲ τὸ αἴρετον, ἐν
 τῇ δὲ δῆλον. πρῶτον μὲν ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν διχῶς, τὸ μὲν γὰρ
 ἀπλῶς. τὸ δὲ πνί, καὶ αἰ φύσεις καὶ αἰ ἔξεις ἀκρολυνθῆσου-
 σιν. ὥς τε καὶ αἰ κινήσεις καὶ αἰ γένεσις ἀκρολυνθῆσουσι. καὶ
 αἰ φαῦλαι δοκοῦσαι ἀπλῶς φαῦλαι. πνὶ δ' οὐ. αἱ δὲ, οὐθ' ἡ- 3
 δοναί. ἀλλὰ φαίνονται, ὅσοι μὲν λυπὰς καὶ ἰατρίας ἔχουσιν.
 οἷον αἱ τῆς καμνόντων. ἐπὶ ἐπεὶ τῆς ἀγαθῆς εἶναι εὐδελχία. εἰ
 εἰς, κατὰ συμβεβηκός αἱ κατὰ τὴν φύσιν εἶναι, ἢ
 εἰς αἱ εἶναι. ὅτι αἱ εὐδελχία εἰς τῆς ἡθικῆς τῆς ἡθικῆς
 λυπὸν ἔξω καὶ φύλας. ἐπεὶ καὶ ἀνδρὶ λυπὰς καὶ ἐπὶ θυ-
 » μίας εἰσὶν ἡδοναί. οἷον αἱ τῆς περὶ εὐδελχία, τῆς μὲν φύ-
 » αως οὐκ εὐδελχίας. σημεῖον δ' ὅτι, οὐ τῷ αὐτῷ ἢ δὲ χαίρου-
 » σιν. ἀναπληροῦ μὲν τῆς φύλας καὶ κατὰ τὴν φύσιν, ἀλλὰ 4

καθ' ἑαυτὴν μὲν τοῖς ἀπλῶς ἡδέσιν. ἀναπληροῦμένη δὲ
καὶ τοῖς ἐναντίοις. καὶ γὰρ ὀξείῃ καὶ πικρῇ χεῖρσιν, ὧν
οὐδὲν ὅτε φύσει ἡδύ, οὐδ' ἀπλῶς ἡδύ. ὥστ' οὐδ' ἡδοναί. ὥς
γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἄλληλα σιωπῆσθαι, οὕτω καὶ ἡδοναὶ αἰ ἀπὸ
τῶν. ἐπ' οὐκ ἀνάγκη ἑτέρον τι εἶναι βέλπον τῆς ἡδονῆς, ὥς-
πότερ' ἂν φασὶ τὸ τέλος τῆς γλνέως. οὐ γὰρ γλνέσεις εἰσὶν.
οὐδὲ μὲν γλνέως πᾶσι. ἀλλ' ἐνδύρειαι καὶ τέλος. οὐδὲ γὰρ
1 νομίζων συμβαίνειν σιν ἀλλὰ χρωμένων. καὶ τέλος οὐ πασῶν
ἑτέρον τι, ἀλλὰ τῷ εἰς τελείωσιν ἀγορεύων τῆς φύσεως, διὸ
οὐ καλῶς ἔχει τὸ αἰσθητῶν γλνέσιν φαῖναι εἶναι τὴν ἡδονὴν.
ἀλλὰ μᾶλλον λεκτέον ἐνδύρειαν τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, ἀν-
τι τὸ αἰσθητῶν ἀνεμπόδισον. δοκεῖ δὲ γλνέσεις εἶναι, ὅτι κυρίως
ἀγαθόν. τὴν γὰρ ἐνδύρειαν γλνέσιν οἶόν τι εἶναι. ἐστὶ δ' ἑτέρον.
τὸ δ' εἶναι φαύλας ὅτι νοσηδὴ εἶναι ἡδέα εἰς αὐτὸ ὅτι ὑγιεινὰ
εἶναι, φαύλα πρὸς χρηματισμόν. ταύτη δ' οὖν φαύλα ἀμφω.
2 ἀλλ' οὐ φαύλα κατὰ γὰρ εἶναι. ἐπεὶ καὶ τὸ θεωρεῖν, ποτὲ βλά-
πτει πρὸς ὑγίειαν. ἐμπέδισται δὲ οὐτ' ἐφρονήσει οὐδ' ἔξει οὐδε-
μῶς ἢ ἀφ' ἐκείνης ἡδονῆς. ἀλλ' αἰ ἀλλότριά. ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τοῦ θεω-
ρεῖν καὶ μανθάνειν μᾶλλον προήσονται θεωρεῖν καὶ μανθάνειν.
τὸ δὲ τέχνης μὴ εἶναι ὀρθὸν ἡδονῶν μηδεμίαν οὐ λόγως συμ-
βέβηκεν. οὐδὲ γὰρ ἄλλης ἐνδύρειας οὐδεμιᾶς τέχνη εἶναι. ἀλ-
λὰ τῆς δυνάμεως. καί τι καὶ ἡμυρεφικὴ τέχνη καὶ ἡ ὁλοποιί-
κη, δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. τὸ δὲ τὸν σώφρονα φύγει καὶ τὸν φρό-
4 νιμον διώκει τὸν ἀλυπὸν εἶον, καὶ τὸ τὰ παιδία καὶ τὰ θηρία
διώκειν, τῷ αὐτῷ λυέται πάντα. ἐπεὶ γὰρ εἴρηται πῶς ἀγαθὰ
ἀπλῶς, καὶ πῶς οὐκ ἀγαθὰ πᾶσι αἰ ἡδοναί, τοῖς βίαιότατοι
τὰ θηρία καὶ τὰ παιδία διώκει. καὶ τὴν τῶν ἀλυπίαν ὁ
φρόνιμος, τοῖς μετ' ἐπιθυμίαν καὶ λυπῆς, καὶ τοῖς σωματι-
κῶς. τοιαῦτα γὰρ αὐτά. καὶ τοῖς τῶν ἀπορροχῶν καὶ ἄς
ὁ ἀνθρώπος. διὸ ὁ σώφρων φύγει ταύτας. ἐπεὶ εἰσὶν ἡδοναὶ
καὶ σώφρονος. ἀλλὰ μὲν ὅτι καὶ ἡ λυπὴ κακόν, ὁμολογεῖ-
4 ται, καὶ φύκτον. ἡ μὲν γὰρ ἀπλῶς κακόν. ἡ δὲ τῷ πᾶσι ἐμπα-

δική τῷ δὲ φλυκτῷ τὸ ἐναντίον, ἢ φλυκτὸν π. καὶ κακὸν, ἢ
 ἀγαθόν. ἀνάγκη οὖν πῶς ἡδονῇ ἀγαθόν ἢ εἶναι ὥς γὰρ αὐτὸ
 σιῶσος ἐλκερὸν οὐ συμβαίνει ἢ λύσις ὥς πῶς τὸ μείζον τῷ ἐ-
 λάττονι, καὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ αὖ φαίνεται ὅτι κακὸν
 ἢ εἶναι πῶς ἡδονῇ. ἀρεστον δ' οὐδὲν καλὸν ἢ ἡδονῇ πῶς εἶναι,
 εἰ εἴηαι φάλαξ ἡδοναὶ ὥς πῶς καὶ ἐπιστήμῳ ἢ αἰῶν φά-
 λων οὐσῶν. ἴσως καὶ ἀναγκαῖον εἶπὲρ ἐκείνη ἐξέως εἰσὶν ἐνδρ-
 ρεῖαι ἀνέμῳ πόδι. εἴθ' ἢ πασῶν ἐνδρρεῖαι ὅτι δὲ δαίμνια, εἴ-
 τε ἢ πινός αὐτῆς αὐτῇ ἀνέμῳ πόδι, αἰρετοὶ τὰ τὴν εἶναι. ἔστι
 δ' ὅτι ἡδονῇ. ὥς τ' εἴη αὐτῆς ἡδονῇ, τὸ ἀρεστον τῆς πολλῶν ἡδο-
 νῶν φάλαξ οὐσῶν, εἰ ἐτυχὴν ἀπλῶς. καὶ δὲ ἔστι πάντες
 τὸν δαίμνια ἡδονῇ οἰονταί βίον. καὶ ἐμπλέκοι τῷ ἡδονῇ
 » εἰς πῶς δαίμνια δαίμνια. οὐδὲ μίαν γὰρ ἐνδρρεῖαι τέλῃς
 » ἐμπόδιζομένη. ἢ δ' αὖ δαίμνια τῆς πλείων. διὸ περὶ δαίμνια ὁ
 » δαίμων τῆς ἐν σώματι ἀγαθῶν, καὶ τῆς ἐκτός. καὶ τῆς τύ-
 χης ὅπως μὴ ἐμπόδιζοι τῶν. οἱ δὲ τὸν ἐχθρόμενον καὶ 2
 τὸν δυστυχίαις μεγάλας ποδὶ πῶς δαίμνια φάσκον-
 τες εἶναι αὐτῇ ἀγαθῶν, ἢ ἐκόντες ἢ ἄκοντες οὐδὲν λείποσι.
 δὲ δὲ περὶ δαίμνια τῆς τύχης, δοκεῖ ἡσυχίαν τὸν εἶναι ἢ δι-
 τυχία τῇ δαίμονι οὐκ οὔσα. ἐπεὶ καὶ αὐτῇ ἡδονῇ ἀλ-
 λουσα ἐμπόδιός ἐστι. καὶ ἴσως οὐκέτι δαίμονι χεῖν δαί-
 μονον. περὶ γὰρ πῶς δαίμονι οὐδὲν αὐτῆς. καὶ τὸ δαί-
 μονον δ' ἀπαντα καὶ θερία καὶ ἀνθρώποις αὐτῇ, σημεῖον ἢ
 » τῆς εἶναι πῶς τὸ ἀρεστον αὐτῇ. φήμη δ' οὐτῆς πᾶν πᾶν ἀπόλ- 4
 » λυτοῦ, ὡς ἢ πᾶν πᾶν. ἀλλ' ἐπεὶ οὐχὶ ἢ αὐτῇ οὐτῆς φῶς οὐθ'-
 » ἐξίς ἢ ἀρεστὴ οὐτῆς ὅτι δαίμονι, οὐθ' ἡδονῇ δαίμονι πῶς αὐ-
 » τῇ πάντες. ἡδονῇ μὲν γὰρ πάντες ἴσως καὶ δαίμονι. οὐχὶ
 » ὡς οἰονταί. οὐ δ' ὡς αὐτῇ, ἀλλὰ πῶς αὐτῇ. πάντα γὰρ
 » φῶς ἐχει πῶς. ἀλλ' εἰλή φασὶ πῶς τῆς ὀνόματις κληρονο-
 μίαν αἰσώματι καὶ ἡδοναί. δὲ τὸ πλείονος πῶς ἀλλάξαι
 εἰς αὐτῆς καὶ πάντας μετέχειν αὐτῆς. δὲ τὸ μῆκος οὐ
 γινώσκουσιν εἶναι, ταύτας μῆκος οἰονταί εἶναι. φανερὸν δὲ 4

καὶ ὅτι εἰ μὴ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ἡ ἐνδύχεια, ἐκ ἔσται ζῶν ἡδέως
 τὸν οὐδαίμονα. πίνος γὰρ εὐεχεῖται δέοι αὐτῆς, εἴ πορ μὴ ἀγα-
 θόν. ἀλλὰ καὶ λυπηρὸς ἐνδέχεται ζῶν. οὐτ' ἀγαθόν γὰρ, οὐ-
 τε κακὸν ἢ λυπη. εἴ πορ μὴ δι' ἡδονῆς ὥστε δὲ τί αὐφύγη. οὐ
 δὲ δὴ ἡδίων ὁ βίος ὁ τῷ σπουδαίου, εἰ μὴ καὶ ἐνδύχεια αἰσίου.
 πορ δὲ δὴ τῆς σωματικῶν ἡδονῶν. ἐπισκεπτεῖον τοῖς λέγουσιν,
 ὅτι ἐν αἰσίου ἡδοναὶ αἰρεῖται σφοδρὰ. οἷον αἰ καλὰ, ἀλλ' οὐ χίαι
 1 σωματικαὶ καὶ πορ δὲ ἄς ὁ ἀκόλαστος. δὲ πὶ οὗτον ἐναντία λυ-
 πη μυχθηραὶ. κακῶ γὰρ ἀγαθόν ἐναντίον. ἢ οὕτως. ἀγαθαὶ
 αἰ ἀναγκαῖαι. ὅτι καὶ τὸ μὴ κακὸν ἀγαθόν ἐστιν. ἢ μέχρι του
 ἀγαθαὶ. τῆς μὲν γὰρ ἑξέων καὶ κινήτων ὅσων μὴ ἐστὶ τῷ βελ-
 πίνος ὑπερβολὴ οὐ δὲ τῆς ἡδονῆς. ὅσων δὲ ἐστὶ, καὶ τῆς ἡδονῆς
 ἐστὶν. ἐστὶ δὲ τῆς σωματικῶν ἡδονῶν ὑπερβολὴ καὶ ὁ φαν-
 λος τῷ διώκειν τὴν ὑπερβολὴν ἐστὶν. ἀλλ' οὐ τῷ ἀναγκαῖα ὁσ.
 πάντες γὰρ χείρου σίπως καὶ ὁ φοῖς καὶ οἶνοις καὶ ἀφροδι-
 2 σίοις. ἀλλ' οὐχ ὥς διὰ. ἐναντίως δὲ ὑπὸ τῆς λυπησ. οὐ γὰρ
 τὴν ὑπερβολὴν φύγει. ἀλλ' ὁλως. οὐ γὰρ ἐστὶ τῇ ὑπερβο-
 3 λῇ λυπη ἐναντία. ἀλλ' ἢ τῷ διώκοντι τὴν ὑπερβολὴν. ἐπεὶ
 4 δὲ οὐ μόνον τὰ ληθῆς διὰ εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ αἶτιον τῷ ἴδι-
 5 οῦ, εἴ πορ γὰρ συμβαλεῖται πρὸς τὴν πίσιν. ὅταν γὰρ οὐ λος
 6 γον φανῇ τὸ δὲ πὶ φαίνεται ἀληθῆς οὐκ ὄν ἀληθῆς, πιστεύειν
 ποιεῖ τῷ ἀληθεῖ μάλλον. ὥστε λεκτέον, δὲ πὶ φαίνονται αἰ
 σωματικαὶ ἡδοναὶ αἰρετώτεραι. πρῶτον μὲν οὗτον δὴ ὅτι ἐκ-
 4 κρούει τὴν λυπην. καὶ δὲ τῷ ὑπερβολῆς τῆς λυπῆς ὥς
 οὐσῃ ἰαβεῖται τὴν ἡδονὴν διώκοντι τὴν ὑπερβολὴν ὅταν,
 καὶ ὁλως τὴν σωματικῶν. σφοδρὰ δὲ γίνονται ἰαβεῖται. διὰ
 καὶ διώκοντι δὲ τὸ πρὸς τὸ ἐναντίον φαίνεται. καὶ σπου-
 δαῖον δὴ δοκεῖ ἡδονὴ δὲ δύο τῶν ὡς πορ εἰρηται ὅτι αἰ μὲν
 φανῆς φύσεως εἰσι πρῶτες ἐκ γνηθῆς ὡς πορ σπείου. ἢ δι'
 ἔστος, οἷον αἰ τῆς φανῶν ἀνθρώπων. αἰ δὲ, ἰαβεῖται ὅτι ἐνδεῶς.
 καὶ ἔχειν βέλιον ἢ γίνεσθαι. αἰ δὲ, συμβαίνεισι πελειουμένων.
 4 καὶ συμβεβηκὸς ἐν σπουδαῖαι. ἐπὶ διώκοντι δὲ τὸ σφοδρὰ

εἶναι ἡ πόσις ἄλλαις μὴ δυνάμεναι χαίρειν. αὐτοὶ γὰρ αὐ-
 τοῖς δίψας πνάσσειν ἀναγκάζονται. ὅταν μὲν οὖν ἀβλαβεῖς,
 ἀνεπιτήμητον. ὅταν δὲ βλαβερὰς, φάλλον. ὅτε γὰρ ἐχρυσὶν ἐ-
 τέρῃ ἐφ' οἷς χαίρουσι, τότε μὴδέ τῳ πλοῖσι λυπηρὸν δὲ
 » τῷ φύσιν. αἰ γὰρ πονεῖ τὸ ἴδιον ὥς ποδὶ καὶ οἱ φησὶν μαρ-
 » τυροῦσι, ὅτι ἄν καὶ τὸ ἀκύνειν φάσκοντες εἶναι λυπηρὸν. ἀλλ'
 » λ' ἡ δὴ στυγερὰ ἐστὶν ὡς φασι. ὁμοίως δὲ ἐν τῇ ἐνότῃ τῇ δὲ
 τῷ αὐξήσει ὥς ποδὶ οἱ οἰνώμενοι διάκεινται. καὶ ἡδὺ ἢ νέοτῃσι. οἱ
 δὲ μετὰ γρηλικὴν τῷ φύσιν δέονται. αἰεὶ ἰατρείας. καὶ γὰρ τὸ
 σῶμα δακνόμενον διατελεῖ τῷ κρᾶσιν. καὶ ἐν ὁρέξει σφοδραῖ
 εἰσιν. ἐξελευνέει δὲ ἡ ἡδονὴ λυπὴν ἢ τε ἐναντία καὶ ἡ τυχεύουσα,
 εἰ μὴ ἡ ἰσχυρὰ. καὶ δὲ τῶν ἀκόλαστοι καὶ φάλλοι γίνονται. αἰ
 δ' ἀνδρῶν λυπῶν οὐκ ἐχρυσὶν ἡδονῶν. αὐτοὶ δὲ τῷ φύσει
 ἡδύων καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. λέγω δὲ κατὰ συμβεβηκός, ἵνα
 ᾖδοντα. ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰατρείαν εἶναι τὸ ἡπομένοντος ὑ-
 γιῶντος περίγματος, δὲ ἄλλο δοκεῖ εἶναι. φησὶ δ' ἡ δὲ, ἃ ποιεῖ
 » περὶ τῆς τοιαύτης φύσεως. οὐκ αἰεὶ δ' οὐδὲν ἡδὺ τὸ αὐτὸ δὲ
 τὸ μὴ ἀπὸ τῆς ἡμῶν εἶναι τῷ φύσιν. ἀλλ' ἐν εἶναι καὶ ἐτῶν
 καὶ τοφθαρτά. ὥς τ' ἀνὰ τῶν περὶ τῆς, ἄλλο τῇ ἐτέρῃ φύ-
 » σει. περὶ φύσιν. ὅταν δ' ἰσάξη, οὐτε λυπηρὸν δοκεῖ, οὐδ' ἡδὺ τὸ
 » περὶ τὸ μέλλον. ἐπεὶ εἴτου ἡ φύσις ἀπὸ τῆς εἶναι, αἰεὶ ἡ αὐτὴ περὶ
 » ἡδύτην εἶναι. διὸ ὁ θεὸς αἰεὶ μίαν καὶ ἀπὸ τῆς χαίρει ἡδονῇ. οὐ
 » γὰρ μόνον κινήσεως ὅτι ἐν ὁρέξει ἀλλὰ καὶ ἀκινήσιος. καὶ ἡ-
 » δονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ὅτι ἐν κινήσει. μετὰ βολὴν δὲ πάντων
 » γλυκύτατον κατὰ τὸν ποιητὴν, δὲ πνεύματι ἵνα. ὥς ποδὶ γὰρ
 ἀνθρώπου δὲ μετὰ βολὴς πονηρὸς, καὶ ἡ φύσις ἡδεομένη μετὰ
 βολῆς. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς, οὐδ' ἐπὶ πεινῆς. ποδὶ μὲν δὲ ἐγκρατείας
 καὶ ἀκρασίας καὶ ποδὶ ἡδονῆς καὶ λυπῆς εἶρηται. καὶ τὴν ἐ-
 κείνην. καὶ πῶς τὰ μὲν ἀγαθὰ αὐτῇ ὅτι. τὰ δὲ κακά. λυπηρὸν
 δὲ ποδὶ πλῆθος ἐροῦμεν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ζ.

4

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗ-
ΜΙΩΝ, ΤΟ Η΄.

- ΕΠΙ ΦΙΛΙΑΣ ΤΙ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΝ Π ΚΑΙ
ΤΗΣ Ο ΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΤΕΡΟΝ ΜΗΝΑΧΩΣ ΛΕ-
ΓΕΤΑΙ Η ΦΙΛΙΑ Η ΠΛΕΟΝΑΧΩΣ. ΚΥ ΕΙ ΠΛΙΟ-
ΝΑΧΩΣ ΠΟΤΕ ΕΣΤΙΝ. ΕΠΙ ΔΕ ΠΩΣ ΧΡΗΣΕΟΝ
ΤΩ ΦΙΛΩ ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩ ΦΙΛΙΚΕΝ,
ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΟΝ ΟΥΘΕΝΟΣ ΗΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΡΙ-
ΤΑ ΗΤΗ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΙΡΕΤΗΤ. ΤΗΣ ΤΕ ΧΑΡ-
- πολιτικῆς ὄρον εἶναι δοκεῖ μάλιστα ποιῆσαι φιλικήν. καὶ πῶς
ἀρετῶν ὅτι ὅσοι φασὶν εἶναι χρήσιμον. οὐ γὰρ εὐδελῶσαι φι-
λοῖς ἐαυτοῖς ὥς ἀδικησυνέτους ὑπὲρ ἀλλήλων. ἐπὶ τὸ δίκαιον,
καὶ τὸ ἀδικεῖν ποδὶ ὥς φιλοῖς εἶναι μάλιστα πάντες φαμέν.
- 2 καὶ ὁ αὐτὸς δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι, καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος. καὶ φι-
λία ἡθική τις εἶναι εἰς. καὶ ἐὰν τις βούληται ποιῆσαι, ὥς τε
μὴ ἀδικεῖν. ἀλλ' εἰς φιλοῖς ποιῆσαι. οἱ γὰρ ἀληθινοὶ φίλοι οὐκ
ἀδικοῦσιν. ἀλλὰ μὲν καὶ ἐὰν δίκαιοι ᾖσιν, οὐκ ἀδικήσουσιν. ἢ
- » ταυτὸν ἀρὰ ἢ ἐγγύς πῃ δικαιωσύνῃ καὶ ἡ φιλία. περὶ δὲ τοῦ
- » τοῦ μέγιστον ἀγαθὸν τὸν φίλον εἶναι ἡπολαμβάνομεν.
- » πῶς δὲ ἀφιλίαν καὶ πῶς ὀνημίαν διενότατον. ὅτι ὁ βίος ἅπας
- » καὶ ἡ ἐκείνου ὁμιλία μετὰ τούτων. μετ' οἰκείων γὰρ ἢ μετὰ
- 4 συγγενῶν ἢ μετ' ἐτέρων συσθὴν μερῶμεν ἢ τέκνων ἢ γονέων ἢ
γυναικός. καὶ τὰ ἴδια δίκαια τὰ περὶ ὧς φιλοῖς ὁρῶντες ἐφ' ἡ-
μῶν μένον. τὰ δὲ περὶ ὧς ἄλλους νενομεσθῆται καὶ οὐκ ἐφ' ἡ-
μῶν. ἀρετῆται δὲ πολλὰ ποδὶ τῆς φιλίας. πρῶτον μὲν ὡς
ἐξωθεν ποδελγόμενοι, καὶ ὥς πλεονέκοντες. δοκεῖ γὰρ
τοῖς μὲν τὸ ὁμοίον τῷ ὁμοίῳ εἶναι φίλον. ὅθεν εἰρηται, ὡς αἰεὶ
τὸν ὁμοῖον ἀγαπᾷ θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον. καὶ γὰρ καλοῖς περὶ κα-
- » λοῖόν. ἐγὼ δὲ φώρεται φάρα, καὶ λυκὸς λυκόν. οἱ δὲ φυσιολό-
- 4 γοι καὶ πῶς ὅλῳ φύσιν διακωσμοῦσιν, ἀρχὴν λαβόντες τὸ

ὁμοιον ἵεναι. διὸ καὶ ἐμπειροκλῆς καὶ τὴν κνῶ' ἐφη καὶ ἡ δαὶ
 τῇ τῆς κοραμίδος, δὲ τὸ ἔχειν πλεῖστον ὁμοιον. οἱ μὲν δὲ οὐ-
 λὸν τὸν ψῆλον λέγουσιν. οἱ δὲ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φασὶν
 εἶναι ψῆλον. τὸ μὲν γὰρ ὁρώμενον καὶ ἐπιθυμητὸν πᾶσιν εἶναι
 ψῆλον. ἐπιθυμῆ δὲ οὐ π. ξηρόν τῷ ξηροῦ ἀλλ' ὑγροῦ. ὅθεν εἴρη-
 ται ἐρᾶ μὲν ὁμβρὺς γαῖα. καὶ τὸ, μετὰ βολῇ πάντων γλυκὺ. ἡ δὲ
 μετὰ βολῇ εἰς τὸ ἐναντίον. τὸ δ' ὁμοιον ἐχθρόν τῷ ὁμοίῳ. καὶ γὰρ
 κοραμὶς κοραμὶς ποτίει καὶ τὰ ἄρ' αὐτῆς αὐτῆς πεφόμενα πο-
 λείμα ἀλλήλοις ἰδοῦ, αὐτὰ μὲν οὖν αἰ ἀπολήψαις ὅσοις
 διεσάσιν. αἱ μὲν γὰρ τὸ ὁμοιον ψῆλον, τὸ ἐναντίον πολέμιον.
 τῷ πλεόνι δ' αἰ πολέμιον καὶ ἴσται εἰ ἔλαστον. ἐχθρὸς τε
 ἡμέρα καὶ ἔσχαται. ἐπὶ δὲ καὶ οἱ τόποι κεχωρισμένοι τῆς ἐναν-
 » τίας. ἡ φιλία δοκεῖ σωτῆρα γεν. οἱ δὲ τὰ ἐναντία ψῆλα. καὶ ἡ ῥά-
 » κλειος ἐπιμῆ τῷ πρὸς τῇ. ὥς εἰς ἐκτε διὰ καὶ ἀνθρώ-
 » πων ἀπόλοιτο. οὐ γὰρ αὐτὴ εἶναι ἀρμονίαν, μὴ ὄντος ὁξείας καὶ
 » βαρείας. οὐ δὲ τὰ ξαῖα ἀνὲν διήλεος καὶ ἀρρεῖνος ἐναντίων ὄν
 των. δύο μὲν αὐτὰ δόξει ποδὶ φιλίας εἶσι. λίαν τε καὶ ὀλίγου
 κεχωρισμένοι ὅσοις τῶν. ἄλλαι δὲ ἡδὴ ἐγγύς τῶν καὶ οἰκίαι
 τῆς φαινομένηων. τοῖς μὲν γὰρ οὐκ ἐνδεχόμενα δοκεῖ τῶν φαν-
 λωσὶ εἶναι ψῆλοις, ἀλλὰ μόνον τῶν ἀγαθῶν. τοῖς δ' ἄρ' ὅταν, εἰ
 μὴ ψῆλοις αἱ μητὸς τὰ τέκνα. φαίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς δι-
 είοις ἐνοῦσα φιλία. παρακινήσκειν δὲ αἰροῦν τῆς τέκνων.
 τοῖς δὲ τὸ χρήσιμον δοκεῖ ψῆλον εἶναι μόνον. σημείον δ', ὅτι καὶ
 διώκοντες τῶν πάντες. τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ αἰ διασπῶνται τῆς
 * ἀχρεάτων σιν. ὥς πορσω κρᾶτης ὁ γέρον ἐλγχε τὸν πνε-
 λον καὶ τοῖς εἰχας καὶ τῶν ὀνυχας πρὸς ἀλλων καὶ τὰ μείρια
 ὅτι ἐπιπλοῦ μὲν τὰ ἄχρηστα. καὶ τέλος τὸ σῶμα, ὅταν ἀχρεῖν.
 ἄχρηστος γὰρ ὁ νεκρός. οἷς δὲ χρήσιμον φυλάττουσιν ὥς πορ-
 ἐν αἰγῶ πῶ. τῶν δὲ πάντα δοκεῖ μὲν ὑπερπαντία ἀλλήλοις
 εἶναι. τό τε γὰρ ἄχρηστον τῷ ὁμοίῳ. καὶ ἐναντίον τῆς ὁμοιότητος
 » ἀπέχει πλεῖστον. καὶ τῆς ἐναντίον ἀχρηστότατον τῷ ἐναντίῳ.
 » φθαρτικόν γὰρ τῆς ἐναντίον τὸ ἐναντίον. ἐπὶ δοκεῖ τοῖς μὲν, 4

ῥάδιον τὸ κτήσασθαι ὧλον. τίς δὲ σπανιώτατον γινώσκει. καὶ οὐκ ἐνδέχεται αὐτῷ εὐτυχίας. τοῖς γὰρ οὐ πρόησι, εὐ-
 λυνται πάντες δοκεῖν ὧλοι εἶναι. οἱ δ' οὐ δὲ τοῖς συνδιαμένον-
 σιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀξιοῦσι πισθῆναι. ὡς δὲ πατήσας καὶ
 πρὸς ποιουμένους, ἵνα κτήσωνται. δὲ τῆς τῆς ἀτυχύντων ὁ-
 μιλίας. πάλιν εὐτυχύντων φιλικῶν. ληπτός δὲ λοιπός, ὅς-
 τις ἡμῖν ἅμα τὰ δοκῶντα πᾶσι τῶντων μάλιστα ἀφ' ὧσιν.
 I καὶ τοῖς ἀφρείας λήσει. καὶ τοῖς ἐκτελέσεις. ὅτις δὲ εἶται, ἐάν
 εὐλόγως φαίνεται τὰ ἐναντία δοκῶντα. μάλιστα γὰρ ὁ μὲν λα-
 γομυλίας ὁ τοῦτο εἶται λόγος τίς φαινομένων. συμβαίνει
 δὲ μέλει τοῖς ἐκτελέσεις, ἐάν ὡς ἀληθὲς ἢ τὸ λεγόμενον. ἐστὶ
 δ' ὡς οὐ. ἔχει δ' ἀφρείαν καὶ πότμον τὸ ἡδὺ ἢ τὸ ἀγαθόν. ὅτι
 τὸ λεγόμενον. ἐμὲν γὰρ λεγόμενον ἐπιθυμῶμεν, καὶ μά-
 λιστα ὁ ἔρως τοῦτο οὐδὲ γὰρ ὁρᾷς, ὅσπερ οὐκ αἰεὶ φιλεῖ.
 ἢ δ' ἐπιθυμία τῆς ἡδύος. ταύτη μὲν τὸ λεγόμενον τὸ ἡδὺ, ὁ
 2 βουλόμεθα τὸ ἀγαθόν. ἐστὶ δ' ἔττον τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀγαθόν,
 πᾶσι τῶντων καὶ τῶν ἄλλων τῶν συγγενῶν. τοῖς περικύον
 διορίσαι λαβοῦσιν ἀρχὴν τήνδε. τὸ γὰρ ὁρεκτὸν καὶ βουλη-
 τόν, ἢ τὸ ἀγαθόν ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν. διὸ καὶ τὸ ἡδὺ ὁρεκ-
 τόν. φαινόμενον γὰρ π' ἀγαθόν. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ. τοῖς δὲ φαί-
 νεται, καὶ μὴ δοκῇ. οὐ γὰρ ἐν ταῦτῳ τῆς ἀληθείας ἢ φαντασίας
 καὶ ἢ δόξα. ὅτι μὲν τοῖς ὧλον καὶ τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ ἡδὺ, δῆ-
 λον. τοῖς δὲ διωρισμένοις ληπτόν ἐπέθεσιν ἐπὶ δόξαν. τῶν γὰρ
 4 ἀγαθῶν τὰ μὲν, ἀπλῶς ὅτιν ἀγαθὰ. τὰ δὲ πινί. ἀπλῶς δ' οὐ.
 καὶ τὰ αὐτὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ ἀπλῶς ἡδέα. τὰ γὰρ τῶν ὑ-
 γαίνοντι φαμέν σώματι συμφέροντα, ἀπλῶς εἶναι σώματι
 ἀγαθὰ. τὰ δὲ τῶν καίμωντι οὐ. οἷον φαρμακείας καὶ το-
 μάς. οἰοίως δὲ, καὶ ἡδέα ἀπλῶς σώματι τὰ τῶν ὑγαινοντι
 καὶ ὁ λοκλήρω. οἷον τὸ ἐν τῷ φωτὶ ὁρᾶν καὶ οὐ τὸ ἐν τῷ σκό-
 τει. καὶ τὸ τῷ ὀφθαλμοῖν ἐκτελέσει καὶ οἶνος ἡδίων, οὐ-
 4 χὲ τῷ διεφθαρμένῳ. πᾶσι γὰρ τῶν ἄπο οἶνοφλυγίας. ἐπεὶ
 οὐτ' εἴγε ὅξος. παρεγχεῖσιν. ἀλλὰ τῇ ἀδιαφθόρῳ αἰσθάνεται. ὁ-

- » γλαυκὸν ἐπικυρος ἀνὴρ τὸν σοφὸν φίλον ἔσκε μάχεται, καὶ
 » οὐκέτι γινώσκουσιν ἀθληταὶ μεγαρῆας. ἡ δὲ διήδοντι τῆς
 νέων. μεταβαλλόντων γὰρ τὰ ἥδη καὶ τὰς ἡλικίας, μετα-
 βάλλει καὶ τὸ ἡδύ, ἡ δὲ καὶ ἀρετὴ τῶν βελτίστων. φανερὸν
 δ' ἐκ τούτων, ὅτι ἡ πρώτη φιλία, ἡ τῶν ἀγαθῶν ὄντων ἀντιφι-
 λία καὶ ἀντιπροαίρεσις πρὸς ἀλλήλους. φίλον μὲν γὰρ τὸ
 φιλοῦμενον τῷ φιλοῦντι. φίλος δὲ τῷ φιλοῦμένῳ καὶ ἀντι-
 I φιλῶν. αὐτὴ μὲν οὖν ἐν ἀνθρώποις μόνον ὑπάρχει φιλία. μόνον
 γὰρ αἰσθάνεται προαίρεως. αἱ δ' ἄλλαι καὶ ἐν τοῖς θη-
 ρείοις. καὶ χρησίμων ὑπὲρ μικρόν τι φαίνεται. ἐνυπάρχον καὶ
 πρὸς ἀνθρώπων τοῖς ἡμέροις καὶ πρὸς ἄλλα. οἷον τὸν ἔρχο-
 λον φησὶν ἡρόδοτος τῷ κροκιδεῖλῳ. καὶ ὡς οἱ μάντιες τοῖς συ-
 νεδρείοις καὶ διοσφρείας λέγουσι. καὶ οἱ φαῦλοι αὖ ἐκ τῶν φί-
 λων ἀλλήλους καὶ διὰ τὸ χρησίμους καὶ διὰ τὸ ἡδύ. οὐ δ' ὅτι ἡ
 πρώτη οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς, οὐ φασὶ φίλοι εἶναι. ἀδικήσει
 2 γὰρ ὅγε φαῦλος τὸν φαῦλον. οἱ δ' ἀδικούμενοι αὐτοῖσι φιλοῦσι
 σφᾶς αὐτοῖς. οἱ δὲ φιλοῦσι μὲν, ἀλλ' οὐ τὴν πρώτην φιλίαν.
 ἐπεὶ τὰς χεῖρας οὐ δίδει καλῶν. διήδοντι γὰρ ἄπονος
 σιν ἀλλήλους βλαπτόμενοι ὡς αὐτοῖς ἀκρατεῖς, οὐ δοκῶσι
 δ' οὐ διήδοντι φιλοῦντες ἀλλήλους φίλοι εἶναι, ὅταν κατ'-
 ἀκρίβειαν ζητῶσιν, ὅτι οὐχ ἡ πρώτη. ἐκείνη μὲν γὰρ βέλαιος,
 ἡ δ' ἐστὶ μὲν ὡς πρὸς εἶρηται φιλία. οὐκ ἐκείνη δὲ ἀλλ' ἐπ' ἐκεί-
 νῃς, τὸ μὲν οὖν ἐκείνως μόνον λέγειν τὸν φίλον βιάζεσθαι, τὰ
 3 φαινόμενά ὅτι καὶ πρᾶξις λέγειν ἀναγκαῖον, καθ' ἕνα δὲ
 λόγον πάσας δυνατὸν. λέπτειται τοίνυν, ὅτι ἐστὶ μὲν ὡς μόνον
 πρώτη φιλία. ἐστὶ δὲ ὡς πᾶσαι. οὐτε ὡς ὁμώνυμοι καὶ ὡς
 ἔτυχεν ἔχουσιν πρὸς ἑαυτάς. οὐτε καθ' ἑν εἶδος. ἀλλὰ μάλα
 πολλὰ πρὸς ἑν. ἐπεὶ δ' ἀπλῶς ἀγαθόν καὶ ἀπλῶς ἡδύ τὸ αὐ-
 τὸ καὶ ἄμα, αὐτὴ μὴ τις ἐμποδίζει. ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος καὶ ἀ-
 πλῶς ὁ πρῶτός ὄντων. ἐστὶ δὲ τοιοῦτος ὁ δὲ αὐτὸν αὐτὸς αἶρε-
 τός. αἰάκη δ' εἶναι τοιοῦτον. ὡς γὰρ βούλεται ἡ δὲ αὐτὸν εἶναι
 4 τὰ γὰρ αἰάκη καὶ αὐτὸν αἰρεῖσθαι, ὁ δ' ἀληθινὸς φίλος

καὶ ἡδὺς ἔστιν ἀπλῶς. διὸ δοκεῖ καὶ ὁ ὁπωσὺν ψίλως ἡδὺς.
 ἔτι δὲ διορίσειον πόρῃ τούτῳ, μάλλον ἔχει ἐπίτασιν. πότερον
 γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ἢ τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν ψίλῳ. καὶ πότε-
 ρον τὸ κατ' ἀνάγκην ψιλεῖν μεθ' ἡδονῆς, ὥστε καὶ τὸ ψιλι-
 τὸν ἡδὺ, ἢ οὐ. ἀμφω γὰρ εἰς ταὐτὸ συνακτέον. τά τε γὰρ μὴ ἀ-
 πλῶς ἀγαθὰ ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς τύχη φθούκα. καὶ τὸ μὴ
 αὐτῷ ἀγαθόν, οὐδὲν πρὸς αὐτόν. ἀλλὰ τὸ δὲ ζῆτεται,
 τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ οὕτως εἶναι ἀγαθὰ. ἐστὶ γὰρ αἶρετον μὲν τὸ
 ἀπλῶς ἀγαθόν. αὐτῷ δὲ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, ἀλλὰ συμφωνῆ-
 σαι, καὶ ἔσθον ἀρετὴν πρῆ. καὶ ἡ πολιτικὴ ὡς τούτῳ, ὅπως
 οἷσ' μὴ πῶς δὲ γίνῃται, οὐδέ πως δὲ καὶ πρὸς ὁδὸν αἰθρῶπος ὦν,
 φύσει γὰρ αὐτῷ ἀγαθὰ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἀ-
 νὴρ ἀντὶ γυναικὸς καὶ ἀφνὴς δι' φουῶς, διὰ τῆς ἡδονῆς δὲ ἡ ὁδὸς,
 ἀνάγκη εἶναι τὰ καλὰ ἡδέα. ὅταν δὲ ἔσθον διαφωνῇ οὐ πῶ
 ὡς δαίον τελέως. ἐνδέχεται γὰρ ἐγγενέσθαι ἀκρασίαν, τὸ
 γὰρ διαφωνεῖν τὰ γὰρ τὸν τῷ ἡδῆ ἐν τοῖς πάθεσιν ἀκρασία ἐ-
 στί. ὥς τ' ἐπειδὴ ἡ πρώτη ψιλία κατ' ἀρετὴν, ἔσονται καὶ αὐ-
 τοῖς ἀπλῶς ἀγαθοῖς. ἔσθον δ' οὐχ ὅτι χρήσιμι ἀλλ' ἄλλον τῶ-
 πον, διχῶς γὰρ ἔχει τὸ τοδὶ ἀγαθόν καὶ ἀπλῶς ἀγαθόν, καὶ
 ὁμοίως τῶν τῶν ὠφελίμων καὶ ὡς τῶν ἐξέων. ἄλλο γὰρ τὸ ἀ-
 πλῶς ὠφέλιμον, καὶ τὸ καλὸν τοιούτον γυμνάζεσθαι πρὸς
 τὸ φαρμακείῃ, ὥστε καὶ ἡ ἕξις ἡ ἀνθρώπου ἀρετὴ. ἐστὶ
 γὰρ ὁ αἰθρῶπος τῶν φύσει ὡς δαίων. ἡ γὰρ τῶν φύσει ὡς
 δαίου ἀρετὴ, ἀπλῶς ἀγαθόν, ἡ δὲ τῶν μὴ, ἐκείνῳ. ὁμοίως δὲ
 ἔχει καὶ τὸ ἡδὺ. ἐν ταῦτα γὰρ ἐπιστάτεον καὶ σκεπτεῖον, πότε-
 ρόν ἔστιν ἀνὴρ ἡδονῆς ψιλία. καὶ τὴ διαφέρει. καὶ ἐν ποτέρῳ
 πότε ἔστι τὸ ψιλεῖν. καὶ πότερον ὅτι ἀγαθὸς καὶ ἐμὴ ἡδὺς. ἀλ-
 λ' οὐ διὰ τῶν. διχῶς δὲ λεγομένου τῶν ψιλεῖν, πότερον ὅτι ἀ-
 γαθὸς τὸ κατ' ἀνάγκην, οὐ καὶ ἡδονῆς φαίνεται. διήλθον
 δ', ὅτι ὡς πρὸς ἐπιστήμης αἰ πρὸς φανερὰ θεωρεῖται καὶ μαθη-
 σεις, αἰσθηταὶ μάλιστα τῶν εἶδει, οὕτω καὶ αἰ τῶν συνήθων ἀ-
 ναγνωρίσεις. καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν. φύσει οὖν τὸ 4

ἀπολῶς ἀγαθόν, ἢ δὴ ἀπολῶς. καὶ οἷς ἀγαθόν, τῷ τῷ ἡδύ. διὸ
 οὐδὲν παρ' ὁμοίαν ἀλλήλοις χαίρει. καὶ ἀνθρώπων ἡδιστον ἀνθρώ-
 πος. ὥς τε ἐπεὶ καὶ ἀτελὴ δηλονότι καὶ τελευτῶντα. ὁ δὲ
 σπουδαῖος τέλειος. εἰ δὲ τὸ κατ' ἀνδρείαν φιλεῖν μεθ' ἡδονῆς
 νῆς ἀντίπεραιρέως τῆς ἀλλήλων γνωρίως, δηλονότι καὶ
 ὅλως ἢ φιλία πρώτη ἀντιπεραίρεσις τῆς ἀπολῶς ἀγαθῶν
 καὶ ἡδονῶν, ὅτι ἀγαθὰ καὶ ἡδέα. ἐστὶ δ' αὖτε ἢ φιλία ἕξις. ἀφ'
 ἧς ἡ τῷ αὐτῷ περαίρεσις. τὸ γὰρ ὅρ' ὄν αὐτῆς, ἀνδρείαν αὐ-
 τη δ' οὐκ ἔξω, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῷ φιλοῦντι. δυνάμει δὲ πάσης
 ἔξω. ἢ γὰρ ἐν ἐτόρῳ. ἢ ἐτόρον. διὸ τὸ φιλεῖν χαίρειν, ἀλλ' οὐ π
 φιλεῖσθαι ὅτι. τὸ μὲν γὰρ φιλεῖσθαι φιλητὸς ἀνδρείαν. τὸ δὲ,
 καὶ φιλικῶς. καὶ τὸ μὲν ἐν ἐμψύχῳ. τὸ δὲ καὶ ἐν ἀψύχῳ. φι-
 λεῖται. γὰρ καὶ τὰ ἀψύχα. ἐπεὶ δὲ τὸ φιλεῖν τὸ κατ' ἀνδρείαν
 τὸ φιλοῦμενον, ὅ ὅτι χρῆσθαι ἢ φιλοῦμενον, ὁ δὲ φίλος φι-
 λοῦμενον. καὶ φίλος ἢ φίλος, ἀλλὰ μὴ ἢ μισθικός. ἢ ἰατρικός.
 2 ἡδονὴ τίνυν ἢ ἀπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς αὐτῇ φιλικῇ. αὐτὸν γὰρ φι-
 λεῖ, οὐχ ὅτι ἀλλῶ. ὥς τ' αὐτὸ μὴ χαίρει ἢ ἀγαθὸς, οὐχ ἢ πρώ-
 τη φιλία. οὐ δὲ δὴ ἐμπροσθεν οὐδὲν τῷ συμβεβηκότων μάλ-
 λον, ἢ τὸ ἀγαθὸν οὐ φραίνειν. τί γὰρ σφόδρα δυσώδης λείπε-
 ται, ἀγαπᾶται γὰρ τὸ δύνασθαι, συζῆ δὲ μὴ, αὐτῇ μὲν οὖν ἢ
 πρώτῃ φιλία, ἢ πάντες ὁμοῦ φιλοῦσιν, αἱ δ' ἄλλαι δι' αὐτῶν
 καὶ δοκεῖσι καὶ ἀμωσθησὶν ὡς, βέβαιον γὰρ τι δοκεῖ ἢ φι-
 λία, μὲν δ' αὖτε βέβαιον, τὸ γὰρ κεκρυμμένον βέβαιον, τὰ μὴ
 3 ταχὺ γινόμενα μὴ δὲ ῥαδίως οὐ πρὶ τῷ κρείσσιν ὀρθῶς, οὐκ ἔ-
 » σι δ' αὖτε πίσεως φιλία βέβαιος. ἢ δὲ πίστις. δεῖ γὰρ πείραν
 » λαβεῖν ὥς ποτὶ λείρει καὶ θύοις, οὐ γὰρ αὐτὸ εἰδείης ἀνδρός
 » νοον οὐ δὲ γνωσκίης, πρὶν πειραθείης ὥς ποτὶ ἔσπουχίου.
 » οὐ δ' αὖτε χρόνου φίλος. ἀλλὰ βούλονται φίλοι. καὶ μά-
 λιστα λαμβάνει ἡ τῷ αὐτῷ ἕξις, ὥς φιλία. ὅταν γὰρ περὶ
 μως ἔχῃσι φίλοι εἶναι, δεῖ τὸ πάνθ' ὑπερετεῖν τὰ φιλικὰ
 ἀλλήλοις, οἷον τὰ οὐ βούλεσθαι φίλοι, ἀλλ' εἶναι φίλοι. τὸ
 4 δ' ὡς ποτὶ τῷ τῷ ἄλλων συμβαίνει, καὶ ὡς τῆς φιλικῆς.

οὐ γὰρ εἰβούλονται ὑγιαίνειν ὑγιαίνουσιν, ὥστ' οὐδέ τι φίλοι
 βούλονται, ἥδη καὶ φίλοι εἰσὶ. σημεῖον δὲ, διδύβλητοι γὰρ οἱ
 διακείμενοι ἀλλ' οὐ πείρασ' ὄντων τὸν ἔχον. πῶς ὦν μὲν γὰρ
 οὐκ οὐδὲ βλητοί. πῶς ὦν δὲ μὴ, πεισθέντες αὖ, ὅταν σύμβολα
 » λέγωσιν οἱ διαβάλλοντες. ἅμα δὲ φανερὸν, ὅτι οὐδέ τι τοῖς
 » φάουλαις αὐτῇ ἡ φιλία. ἅπτερος γὰρ ὁ φάυλος καὶ κακὴ
 » θης πρὸς πάντας. αὐτῷ γὰρ μετ' εἰς φάυλως. διὸ διέ-
 ξαπατῇ τὸ τόδ' οἱ εἶσιν οἱ ἀγαθοί, αὐτῷ δὲ πείραν ἀπιστῶσιν, I
 οἱ δὲ φάυλοι αἴρω ὡς τὰ φύσει ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς φύλου, καὶ
 οὐθὲς φιλεῖ μάλλον ἀνθρώπων ἢ πράγματα. ὥστ' οὐ τίς
 » λαι. οὐ γὰρ γινέται οὕτω κοινὰ τὰ φίλων. περὶ μέλει γὰρ ὁ
 » φίλος τίς πράγματασιν, οὐ τὰ πράγματα τοῖς φίλοις. οὐ
 γινέται γὰρ ἡ φιλία ἢ πρώτη ἐν πομπῇ, ὅπ' χαλεπὸν πελ-
 λων πείραν λαβεῖν. ἐκείτω γὰρ αὐτῷ δεῖ συζητῆσαι. οὐ δὲ δὴ αἰ-
 ρετέον ὁμοίως ἰματίου καὶ φίλου. καὶ τοι ἐν πᾶσι δοκεῖ τῷ
 νοῦ ἔχοντος, δυοῖν τὸ βέλτερον αἰρεῖσθαι. καὶ εἰ μὲν τῷ χειρό- 2
 νι. πάλαι ἐχρήσθαι τῷ βελτίονι. μηδέπω τῷ αἰρετέον. ἀλλ' οὐκ
 » ἀντὶ τῆς πάλαι φύλου τὸν ἀγνώστα, εἰ βελτίων. οὐ γὰρ ὅστις
 » ἀλλ' οὐ πείρασ' οὐδὲ μίαν ἡμέραν ὁ φίλος. ἀλλὰ χρόνον δεῖ.
 διὸ εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τίς ἀλάν. ἅμα δὲ εἰ
 μὴ μόνον ἀπλῶς ἀγαθὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ σοὶ εἶναι φίλος, εἶ-
 σαι σοὶ φίλος. ἀγαθὸς μὲν γὰρ ἀπλῶς ὅστις, τῷ ἀγαθὸς εἶναι.
 φίλος δὲ τῷ ἄλλῳ ἀγαθός. ἀπλῶς ἀγαθός καὶ φίλος, ὅ-
 ταν συμφωνίᾳς ἴσῃται ἄμφω. ὥς τε ὁ ὅστις ἀπλῶς ἀγαθὸν, 3
 τῷ ἴσῃται ἄλλῳ. ἢ καὶ μὴ ἀπλῶς μὲν ἀπονδαίω, ἄλλῳ δὲ ἀ-
 γαθὸς ὅπ' χρήσιμος. τὸ δὲ πολλοῖς ἅμα εἶναι φίλος. καὶ τὸ
 φιλεῖν κωλύειν. οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα πρὸς πολλοὺς ἀδρᾶν.
 ἐν δὲ βούλων φανερὸν, ὅπ' ὁρθῶς λέγεται, ὅπ' ἡ φιλία τίς
 » βεβαίαν, ὥς περὶ ἡ βούλων μισθία τίς αὐτῶν. καὶ ὁρθῶς εἶ-
 » ρηται. ἢ γὰρ φύσις βεβαίαν, οὐ τὰ χρήματα. πολὺ δὲ καλ-
 » λιον εἰπεῖν, ὅπ' ἡ ἀρετὴ τῆς φύσεως. καὶ ὅπ' χρόνος λέγε-
 » ται δεικνύει τὸν φίλον μόνον, καὶ αἰσχύνη μάλλον τίς 4

οὐτυχιῶν τότε γὰρ δηλονότι κρινὰ τῆς φιλῶν. οὐ γὰρ ἔστι μὴ-
 νοι αἰτὶ τῆς φύσει ἀγαθῶν καὶ φύσει κακῶν, ὡς δὲ αἱ οὐ-
 τυχίαι καὶ αἱ δυστυχίαι αἰροῦνται μᾶλλον ἀνθρώπων ἢ τοῦ-
 των τὰ μὲν εἶναι. τὰ δὲ μὴ εἶναι, ἢ δι' οὐτυχίαν δηλοῖ ὅτι μὴ ὄν-
 τως ὄντως φιλοῖ. ἀλλὰ διὰ τὸ χρησίμους αὐτῶν
 ὁ δὲ χρόνος δηλοῖ ἀμφοτέρους, οὐ δὲ ἔστι ὁ χρησῖμος ταχὺ
 δηλός. ἀλλ' ὁ ἥδυν μᾶλλον. πολλὸν οὐδ' ὁ ἀπλῶς ἥδυν, τα-
 χύς. ὁ μῆσις γὰρ οἱ ἀνθρώποι τοῖς οἴνοισι, καὶ ἐδέσμοισιν. ἐκεί-
 νων τε γὰρ τὸ μὲν ταχὺ δηλοῖ. πολλὸν δὲ χρόνον
 γινόμενον ἀνδρὶ καὶ οὐ γλυκὺ. καὶ ὡς τῆς ἀνθρώπων ὁμολογίας.
 ἐστὶ γὰρ καὶ τὸ ἀπλῶς ἥδυν τῷ τέλει ὁρίζον καὶ τῷ χρόνῳ. ὁ-
 μοιοῦνται δ' αὖ καὶ οἱ πολλοὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀκραιφνέως
 μόνον, ἀλλ' ὥς πορ' ὡς τὸ πόμα καὶ καλὸν σί γλυκὺν. ὅσο
 γὰρ διὰ τὸ ἀκραιφνέως οὐχ ἥδυν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ σπινθίς, ἀλ-
 λὰ τὸ πρῶτον ἵσταται. ἢ μὲν οὖν πρῶτη φιλία, καὶ δι' αὐτὴν
 αἱ ἄλλαι λέγονται, ἢ κατ' ἀρετὴν ὅστις. καὶ δι' ἡδονὴν τῆς ἀρε-
 τῆς ὥς πορ' εἶρηται πρὸς τὸν. αἱ δ' ἄλλαι ἐγγίνονται φιλίαι,
 καὶ ἐν παισὶ καὶ θηρίοις, καὶ τοῖς φαύλοις. ὅθεν λέγεται, ἢ
 λιγὴ ἥλικα τὸρπει. καὶ κακὸς κακῶ σιωπῇ τῆκεν ἡδονῇ. καὶ δὲ
 χεῖται δὲ καὶ ἡδῆς ἀλλήλοις εἶναι ὅσοι φαῦλοις. καὶ ἢ φαῦ-
 λοι ἢ μὴ δέ τῳ. ἀλλ' οἷον ὡς δικαί ἄμφω. ἢ ὁ μὲν, φειδωλός.
 ὁ δ' ὡς δικός ὅστις. καὶ ἢ πάντες ἐχρυσὶν ἀγαθόν, καὶ πύθη συ-
 ναρμύθησιν ἀλλήλους. ἐπὶ χρησῖμοι αὖ εἶναι ἀλλήλους καὶ
 ὡφέλιμοι οὐχ ἀπλῶς. ἀλλὰ περ αἰρεσιν. ἢ οὐδέ τῳ. καὶ δὲ
 χεῖται δὲ καὶ τῷ ἐπεικῇ φαῦλον εἶναι ὅσον. καὶ γὰρ χρησι-
 μὸν αἰεὶ πρὸς τὸν περ αἰρεσιν. ὁ μὲν φαῦλος πρὸς τὸν ὡς
 παρέχον τῷ ὡς πορ' αἰρεσιν. ὁ δὲ, τῷ μὲν ἀκραιφνέως πρὸς τὸν ὡς
 παρέχον. τῷ δὲ φαῦλῳ, πρὸς τὸν κατὰ φύσιν. καὶ βου-
 λήσεται τὰ ἀγαθὰ ἀπλῶς μὲν τὰ ἀπλᾶ. τὰ δ' ἐκείνῳ ὡς ὡς
 πορ' αἰρεσιν, ἢ πενία συμφέρει ἢ νόσος. τῷ τῷ τῷ ἀπλῶν ἀγα-
 θῶν ὡς πορ' καὶ αὐτὸ τὸ φάρμακον πρὶν. οὐ γὰρ βού-
 λεται. ἀλλὰ τῷ δ' ὡς πορ' βούλεται. ἐπὶ καὶ οὐς τῷ πορ' καὶ

ἄλλήλοις οἱ μὴ ἀπουδαῖοι εἶναι αὐτοὶ φίλοι. εἴη γὰρ αὐτῶν οὐχ
 ἢ φάρος. ἄλλ' ἢ τῶν κοινῶν ἑνὸς μετέχει. οἷον εἰς μεσιτικόν.
 ἐπὶ ἢ ἐπὶ πᾶσιν ἐπεικές. διὸ αὐτοὶ ὁμιλητικῶς εἶναι αὐτῶν καὶ
 ἀπουδαῖοι. ἢ εἰ περσαρμύττου σιν ἐκείνῳ, ἐχούσι γὰρ πᾶν-
 τες τῆς ἀγαθοῦ. εἶα μὲν οὖν εἶδὲ τούτῳ φιλίας. ἐν πᾶσι δὲ
 τούτοις κατ' ἰσότητά πως λέγεσθαι ἢ φιλίαν. καὶ γὰρ οἱ κατ'
 ἀρετῶν φίλοι ἐν ἰσότητι πως ἀρετῆς εἰσὶ φίλοι ἄλλήλοις.
 ἄλλη δὲ διαφορὰ τῶν τῶν κατ' ἀποδιδόχην. ὥς περ τοῦ ἀ-
 ρετῆ πρὸς ἀνθρώπον. ὅτε γὰρ ἐτδρον εἶδὲς φιλίας καὶ ὁλως
 » ἀρχόντος καὶ ἀρχομένου. καὶ δὲ περ καὶ τὸ δίκαιον ἐτδρον.
 » κατ' ἀνάλογίαν γὰρ ἴσον. κατ' ἀριθμὸν δ' οὐκ ἴσον. ἐν τού-
 τῳ τῷ γλῆει πατὴρ πρὸς υἱόν, καὶ ὁ οὐδὲν ἴσους πρὸς τὸν οὐδὲν
 γνηθύντα. αὐτῶν δὲ τῶν διαφορὰ εἰσὶν ἄλλη παρὰ
 πρὸς υἱόν, καὶ ἀνδρὸς πρὸς γυναικᾶ. αὐτὴ μὲν ὥς ἀρχόντος
 καὶ ἀρχομένου. ἢ δὲ οὐδὲν πρὸς οὐδὲν γνηθύντα, ἐν ταύ-
 ταις δὲ ἢ οὐκ ἐνεστὶν, ἢ οὐχ ὁμοίως τὸ ἀντιφιλεῖσθαι. γελῶν
 γὰρ εἴπερ ἐγκαλοῖν τῷ θεῷ. ὅτι οὐχ ὁμοίως τῷ ἀντιφιλεῖσθαι
 ὥς φιλεῖται. ἢ τῷ ἀρχόντι καὶ ἀρχομένῳ. φιλεῖσθαι γὰρ οὐ
 φιλεῖν τῷ ἀρχόντῳ, ἢ φιλεῖν ἄλλον ἄλλον. καὶ ἡδονὴ διαφέ-
 ρει οὐδὲν. εἴτε τῷ αὐτάρκῳ ἢ τῷ αὐτῷ κτήματι ἢ παιδί.
 καὶ τῷ ἐνδεοῦς ὑπὲρ τῷ γινομένῳ. ὥς δ' αὖτως καὶ ὑπὲρ τῷ δέ-
 πτῳ χρεῖσιν φίλων καὶ ὑπὲρ τῷ δὲ ἡδονῇ, οἱ μὲν κατ' ἰσότητά
 εἰσὶν. οἱ δὲ κατ' ἀποδοχὴν. διὸ καὶ οἱ ἐκείνῳ οἱ ὁμῶς ἐγκρα-
 λούσιν, εἰ μὴ ὁμοίως χρήσιμοι καὶ οὐκ ἐκείνῳ καὶ ὑπὲρ τῷ
 ἡδονῆς. δὴ λον δ' ἐν τοῖς ὁρωμένοις. ὅτε γὰρ αἰπὸν τῷ μά-
 χεσθαι ἄλλήλοις πολλάκις. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ ἐρᾶν, ὅτι οὐχ ὁ αὐ-
 τὸς λόγος τοῖς ὑπὲρ τῷ περὶ τὴν μίαν. διὸ οὐκ ἐκείνῳ νέκυσ ὁ
 ὁρῶμενος. τριαὺς αὐτῶν οὐκ ὁρᾶν λέγουσι. οἱ δὲ νομίζουσι τὸν αὐ-
 » τὸν εἶναι λόγον. ὥς περ οὖν εἴρηται εἶδὲν ὄντων εἰδῶν φιλίας,
 » κατ' ἀρετῶν, κατὰ τὸ χρήσιμον, καὶ κατὰ τὸ ἡδύ, αὐτῶν
 » πάλιν διήρκεται εἰς δύο. αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸ ἴσον. αἱ δὲ κατ'
 » ἀποδοχὴν εἰσὶ. φιλίαι μὲν οὖν ἀμφοτέρω. φίλοι δ' οἱ κατὰ

πὺν ἰσότητα. ἄτ' ὅταν γὰρ αὐτὸ εἴη, εἰ αὐτὸ παιδίον φιλεῖ δέγε καὶ
 φιλεῖται. ἐν ἁρχῇ φιλεῖσθαι μὲν δεῖ τὸν ὑποδρέχοντα. εἰ αὐ-
 τὸ φιλεῖ, οὐκ ἐξίσταται ὡς ἀνάξιον φιλεῖν. τῇ γὰρ ἀξία τῆς ψυχῆς
 μετρίως καὶ ὑνίσσω. τὰ μὲν οὖν δι' ἡλικίας ἐλλείπει, ἀνά-
 ξια ὁμοίως φιλεῖσθαι. τὰ δὲ κατ' ἀρετὴν ἢ γλῶσς ἢ κατὰ ἄλ-
 λω τοιαύτην ὑποδροχὴν. αἰεὶ δὲ τὸν ὑποδρέχοντα ἢ ἡττον ἢ μὴ
 φιλεῖν ἀξιόη, καὶ ἐν τῷ χρησίμῳ καὶ ἐν τῷ ἡδέϊ κατ' ἀρετὴν.
 I ἐν μὲν οὖν ταῖς μικραῖς ὑποδροχαῖς εἰκότως γίνονται ἀμφι-
 σβητήσεις. τὸ γὰρ μικρὸν ἐν ἁρχῇ, οὐ δ' ἐν ἰσότητι. ὡς πορὶ ἐξ ὅ-
 λου σαθρῷ ἀλλ' ἐν χρυσίῳ. ἀλλὰ τὸ μικρὸν κακῶς κείνουσι.
 φαίνεται γὰρ τὸ μὲν οἰκτερόν, ἄρα τὸν δεῖ τὸ ἐγγὺς μέγα. τὸ δ'
 ἀλλότριον δεῖ τὸ πόρρω μικρόν. ὅταν δὲ ὑποδρῶλη ἢ, οὐ δ'
 αὐτὸ ἐπιζητῶσιν ὡς δεῖ ἢ ἀντιφιλεῖσθαι, ἢ ὁμοίως ἀντιφιλεῖ-
 σθαι. οἷς εἴ τις ἀξιοῖ τὸν θεόν. φανερὸν δὲ, ὅτι ψυχὴ μὲν ὅταν
 ἐν τῷ ἴσῳ. τὸ ἀντιφιλεῖν δ' ὅστις, ἀνδρὶ τῷ, ψυχῆς εἶναι. δεῖ-
 2 λον δὲ, καὶ δεῖ τὴν ἡττον μᾶλλον οἱ ἀνθρώποι πῶς κατὰ ὑποδρο-
 χὴν φιλεῖν τῆς κατ' ἰσότητα. ἅμα γὰρ ὑπάρχει οὕτως αὐ-
 τοῖς τὸ, πε φιλεῖσθαι καὶ ἡ ὑποδροχὴ. διὸ ὁ κέλεται παρ' ἐνίοις
 ἐν τῇ μέτρῳ τῷ ψυχῆς. ἅμφω γὰρ φαίνεται πειθεῖ ὑπάρ-
 χειν τῷ κωλυθῆναι. μάλιστα δ' οἱ φιλότιμοι τοιοῦται. τὸ
 γὰρ θαυμάζεισθαι ἐν ὑποδροχῇ. φέρεται δὲ γίνονται οἱ μὲν φιλεῖ
 ἡτοί. οἱ δὲ φιλότιμοι. φιλητικὸς δὲ ὁ τῷ φιλεῖν χαίρων μᾶλ-
 λον, ἢ τῷ φιλεῖσθαι. ἐκείνος δὲ φιλότιμος μᾶλλον. ὁ μὲν ἐν
 3 χαίρων τῷ θαυμάζεισθαι καὶ φιλεῖσθαι τῆς ὑποδροχῆς ψυ-
 χος. ὁ δὲ τῆς ἐν τῷ φιλεῖν ἡδονῆς, ὁ φιλητικός. ἐνέστι δ' ἀνίατος
 ἐνδρῶντα. τὸ μὲν γὰρ φιλεῖν συμβεβηκός. ἐστὶ γὰρ λαμβάνειν
 φιλοῦντα δ' οὐ. ἐστὶ δὲ καὶ κατὰ πῶς φιλεῖν τὸ φιλεῖν μᾶλλον
 ἢ τὸ φιλεῖσθαι. τὸ δὲ φιλεῖσθαι κατὰ τὸ φιλητὸν. σημειον δ',
 ἐλπίς αὐτὸ ὅτι μᾶλλον εἰ μὴ ἐνδεχέσθαι ἅμφω, γινώσκειν ἢ
 γινώσκουσι. οἷς ἐν ταῖς ὑποδρῶλαις αἰ γινώσκουσιν πρὸς οὐσι. καὶ
 ἢ ἀπορομάχῃ ἢ ἀντιφάσιν. καὶ γὰρ εἴοικε τὸ μὲν ἐδέλιν γι-
 4 νώσκεισθαι αὐτοῦ ἐνέστι καὶ τῷ πάσχειν ἡ ἀρχὴν, ἀλλὰ μὴ

πριέν. τὸ δὲ γινώσκειν, τῷ πριέν καὶ τῷ φιλεῖν ἀνέκα. διὸ καὶ
 οὗτος ἐμμελίωνες τῷ φιλεῖν πρὸς τοὺς πεθνεώτας ἐπαινοῦμεν.
 » γινώσκοισι γὰρ ἀλλ' οὐ γινώσκοντες. ὅτι μὲν οὖν παλαιοὶ
 » ἔχουσι φιλίαν, καὶ πόσοι ἔχουσι ὅτι φίλοι, καὶ ὅτι τὸ φιλεῖ-
 » ναι καὶ οἱ φίλοι διαφέρουσι, οἱ, τε κατ' ἰσότητα. καὶ οἱ κα-
 » θ' ὑπερβολὴν, εἴρωμαι. ἐπεὶ δὲ τὸ φίλον λέγεται καὶ κατὰ
 » λον μάλλον, ὡς πρὸς καὶ κατ' ἀρχαίς ἐλέγχει ἀπὸ τῆς ἐξω-
 » συμπαρὶ λαμβανόντων, οἱ μὲν γὰρ τὸ ὁμοίον φασιν εἶναι φί-
 » λον, οἱ δὲ τὸ ἐναντίον, λεκτικόν καὶ παρὰ τὸν νότον, πῶς εἰσι
 » πρὸς τοὺς εἰρημνίαν φιλίαν. ἀνάγεται δὲ τὸ μὲν ὁμοίον, καὶ
 » εἰς τὸ ἡδὺ καὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. τὸ, τε γὰρ ἀγαθὸν ἀπολυν. τὸ
 » δὲ κακὸν κλυμωρον. καὶ ἀγαθὸς μὲν ὁμοῖος αἰεί. καὶ οὐ με-
 » ταβάλλεται τὸ ἡθος. ὁ δὲ φαῦλος καὶ ὁ ἀφρων οὐδὲν οἰκεν
 » ἑωθεν καὶ ἐσθλός. διὸ ἐὰν μὴ συμβάλλωσιν οἱ φαῦλοι, οὐ
 » φίλοι ἐάν τις. ἀλλὰ δίστανται. ἢ δ' οὐ βεβαία φιλία. ὡς τε
 » οὐπω μὲν τὸ ὁμοῖον φίλον, ὅτι ἀγαθὸν ὁμοῖον. ἐστὶ δὲ ὡς καὶ 2
 » καὶ τὸ ἡδὺ. τοῖς γὰρ ὁμοίοις ταῦθ' ἡδέα. καὶ ἔκαστον δὲ φι-
 » σσει αὐτὸ αὐτῷ ἡδὺ. διὸ καὶ φωναὶ καὶ ἔξεις καὶ σωτηριόφι-
 » σεις τοῖς ὁμογενέσιν ἡδίσται ἀλλήλοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις.
 » καὶ ταύτη ἐνδέχεται καὶ φαύλοισι ἀλλήλοισι φιλεῖν. κακὸς
 » δὲ κακῷ σωτέστηκεν ἡδονῇ. τὸ δ' ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ φίλον.
 » ὡς δ' ἐχρήσιμον. αὐτὸ γὰρ αὐτῷ ὁμοῖον ἄχρηστον. διὸ δεσπότης
 » δούλου δαίεται. καὶ δούλος δεσπότην. καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἀλλή-
 » λων. καὶ ἡδὺ καὶ ἐπιθυμητὸν τὸ ἐναντίον ὡς ἐχρήσιμον. καὶ 3
 » οὐχ ὡς ἐντέλει ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ τέλος. ὅταν γὰρ τύχη οὐ ἐ-
 » πιθυμεί, ἐν τῷ τέλει μὲν ὄντι. οὐκ ὀρέγεται δὲ τῷ ἐναντίῳ.
 » οἷον τὸ θόρμῳ τῷ ψυχροῦ. ἐστὶ δὲ πῶς καὶ ἡ τῷ ἐναντίῳ φι-
 » λία τῷ ἀγαθῷ. ὀρέγεται γὰρ ἀλλήλων διὰ τὸ μέσον. ὡς σύμ-
 » βολα γὰρ ὀρέγεται ἀλλήλων. διὸ οὐ τῷ γίνεσθαι ἕξ ἀμφοῖν ἐν
 » μέσῳ. ἐπὶ καὶ συμβεβηκός ἐστι τῷ ἐναντίῳ. καθ' αὐτὸ δὲ τῆς
 » μεσότητος. ὀρέγονται γὰρ οὐκ ἀλλήλων τὰ ἐναντία, ἀλ-
 » λα τῷ μέσῳ. ὑπερφυχὲς ἄν τις γὰρ ἐὰν θόρμαινῶσιν, εἰς δ' 4

μίσον καὶ δίστανται. καὶ ἐπὶ τῶν ἁνθρώπων ἐὰν ψυχρὰ σιν.
ὁμοίος δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων. εἰ δὲ μὴ αἰεὶ ἐν ὑπὲρ θυμῷ οὐκ ἐν
τοῖς μέσοις, ἀλλὰ χαίρει ὁ ἐν ᾧ μέσῳ αὐτοῦ ἐπιθυμία, τοῖς
φύσει ἡδύσιν. οἱ δὲ, πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τῆς φύσει ἕξεως. ὅτι
μὲν οὖν εἶδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἁνθρώπων ὅτι. τὸ φιλεῖν δὲ γίνεται, ὅ-
ταν ἡ ὑπὲρ τῆς ἐμψύχων. διὸ ἐνίοτε ἀνομοίοις χαίρουσιν. οἷον
αὐστηροὶ οὐραπέλοις. καὶ ὁξεῖς ῥαθύμοις. εἰς τὸ μέσον γὰρ καὶ
1 δίστανται ὑπὲρ ἁλλήλων. καὶ τὰ συμβεβηκὸς ἐν ᾧ πρὸς ἐλάνθῃ,
2 τὰ ἐν αὐτῇ πύλα καὶ ὅτι τὸ ἀγαθόν. πόσα μὲν οὖν εἶδη φι-
λίας, καὶ πόσα διαφοραὶ καὶ ὅτι λέγουσιν οἱ, τὰ φίλοι καὶ οἱ
φιλοῦντες καὶ οἱ φιλοῦμενοι, καὶ οὕτως ὥστε φίλοι εἶναι καὶ
αὐτοὶ τῶν φίλων, εἰρηται. πόρῃ δὲ τῶν αὐτῶν αὐτῶν φίλων εἶναι ἡ μὴ,
πολλῶς ἔχει ἐπίσκεψιν. δοκεῖ γὰρ ἐνίοις μάλιστα ἕκαστος αὐτὸς
αὐτῶν φίλος εἶναι. καὶ τὸν πρῶτον καὶ ἑκόντι, κινουσι πρὸς
πρὸς τοῦ ἁλλοῦ φίλου. καὶ τὰ δὲ ὅτι λόγους καὶ τὰ δοκούν
3 θύπερχειν τοῖς φίλοις, τὰ μὲν ὑπεναντιοῦται, τὰ δὲ ὁμοία
φαίνεται ὄντα. εἰ γὰρ πῶς κατ' ἀναλογία αὐτῇ ἡ φιλία.
ἀπλῶς δ' οὐ. ἐν δυοῖν γὰρ διηρημένους τὸ φιλεῖν καὶ φιλεῖν.
δι' ἃ μάλον οὐτως αὐτῶν φίλος ὑπὲρ τῶν ἀκρατῶν καὶ ἐγκρα-
τοῦς εἰρηται. πῶς ἐκὼν ἢ ἄκων τῶν τὰ μέρη ἔχειν πῶς πρὸς ἄλ-
ληλα τὰ τῆς ψυχῆς καὶ ὁμοίον τὰ τοιαῦτα πάντα, εἰ φίλος
αὐτὸς αὐτῶν καὶ ἐχθρός. καὶ εἰ ἀδικεῖ πρὸς αὐτὸς αὐτόν. πάντα
γὰρ ἐν δυοῖν τῶν καὶ διηρημένως. ἡ δὲ δύο πῶς καὶ ἡ ψυχὴ, ὑ-
4 πάσχει πῶς τῶν. ἡ δ' οὐ διηρημένη ἔχει ὑπάσχει. ἀπὸ δὲ τῆς
πρὸς αὐτὸν ἕξεως, ὥς οἱ λοιποὶ τῶν φιλεῖν διωρισμένοι,
καθ' οὓς ἐν τοῖς λόγοις ἐπινοεῖν εἰώδαμεν. δοκεῖ γὰρ φίλος
εἶναι, ὅθου λόγος πρὸς τὰ γὰρ ἢ οἷα οἶεταί. ἀγαθὰ μὴ δι' αὐ-
τὸν ἀλλ' ἐκείνου εὐεκεν. ἄλλον δὲ τῶν πῶς τὸ εἶναι βούλεται
δι' ἐκείνον καὶ μὴ δι' αὐτόν. καὶ εἰ μὴ δι' αὐτὸν τὰ γὰρ μὴ τὸ

δόξει μάλιστα φιλεῖν. ἄλλον

4 δι' τῶν πῶς συζῶ αἰετῶται δι' αὐτὸν πῶς ὁμιλῶν καὶ μὴ δι' ἑτε-

ρόν. οἷον οἱ πατὲρ δὲ τὸ μὲν εἶναι τοῖς τέκνοις. συζῶσι δ' ἐπ' ἐ-
 ροῖς. μάχεται δὲ τοῦτα πάντα πρὸς ἀλλήλα. ὁ μὲν γὰρ αὐ-
 τὸν ἐκείνους. ὁ δὲ, αὐτὸν τὸ εἶναι. οἱ δὲ, τὸ συζῶν οὐκ οὐκ οἶον-
 ται φιλεῖν. ἐπὶ τῷ ἀλγοῦσι σωαλγεῖν μὴ δ' ἐτόρὸν πρὸς
 γὰρ πᾶν θήσμεν. οἷον οἱ δούλοι πρὸς τοὺς δεσπότης ὅτι χαλε-
 ποὶ ἀλγοῦσι. ἀλλ' οὐ δι' αὐτοῦς ὡς πρὸς αἱ μητὲρ δὲ τοῖς τέκ-
 νοις καὶ οἱ σωαδίνοντες ὀρνίθεις. βούλεται γὰρ μάλιστα τε οὐ-
 μόνον συλμπέειν ὁ ψίλος τῷ ψίλῳ, ἀλλὰ καὶ πλὴν αὐτῷ
 λυπῆν. οἷον διαφῶν π σωδιαφῶν εἰ ἐνδέχεται, ὅτι μὴ ἐγγύτα-
 τα. ὁ δ' αὖτ' ἐς λόγος καὶ ὑπὲρ τοῦ χαίρειν μὴ δ' ἐτόρὸν π ἀλλὰ
 δι' ἐκείνους ὅτι χαίρει φιλικόν. ἐπὶ τὰ βιάδε λέγεται πρὸς φι-
 λίασ. ὡς ἰσότης φιλότης. καὶ μὴ μίαν ψιλίαν ἐκείνους ἀληθῶς
 ψίλος, ἅπαντα τοῦτα ἐπαναφύεται πρὸς τὸν αὐτόν. καὶ βού-
 λεται τὰ γὰρ αὐτῷ εἶναι τὸν τρόπον. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸς αὐ-
 τὸν οὐ ποιεῖ διὰ π' ἐτόρὸν. οὐδὲ ἄλλος οὐδὲ λέγει ὅτι ἐπ' ἡ-
 σεν ἢ εἰς. δοκεῖ γὰρ φιλεῖν βούλεσθαι ὁ δὴλον πρὸς ὅτι π-
 λῆ, ἀλλ' οὐ φιλεῖν. καὶ τὸ εἶναι μάλιστα καὶ τὸ συζῶν καὶ τὸ
 συγχαίρειν καὶ π' σωαλγεῖν. καὶ μίαν δὲ ψυχὴν. καὶ π' μὴ δύ-
 νασθαι αὐτὸν ἀλλήλων μὴ δὲ ζῶν ἀλλὰ σωαποθνήσκειν. οὐτω
 γὰρ ἔχει ὁ εἰς. καὶ ἴσως ὁ μὲν αὐτὸς αὐτῷ. πάντα δὲ τοῦτα
 π' ἀγαθῶν ὑπάρχει πρὸς αὐτόν. αὐτὸ δὲ τῷ πονηρῷ διαφωνεῖ. οἷον
 αὐτῷ ἀκρατεῖ. καὶ δὲ εἶς δοκεῖ καὶ ἐχθρόν ἐνδέχεται αὐ-
 τὸν αὐτῷ εἶναι. ἢ δ' εἰς καὶ ἀδιαίρετος, ὁρεκτός αὐτὸς αὐτῷ
 ριούτος ὁ ἀγαθὸς καὶ ὁ κατ' ἀρετὴν ψίλος. ἐπὶ ὅτι μ-
 γηρὸς οὐχ εἰς ἀλλὰ πολλοί. καὶ τῆς αὐτῆς ἐμέρας ἐτόρος
 καὶ ἐμωληκτός. ὡς τε καὶ ἡ αὐτὴ πρὸς αὐτὸν ψιλία, αἰά-
 γεται πρὸς πλὴν τῷ ἀγαθῷ. ὅτι γὰρ πῇ ὅμοιοι καὶ εἰς καὶ αὐ-
 τὸς αὐτῷ ἀγαθὸς, τοῦ αὐτὸς αὐτῷ ψίλος καὶ ὁρεκτός. φύ-
 σει δὲ ριούτος. ἀλλ' ὁ πονηρὸς πρὸς φύσιν. οὐ δ' ὁ ἀγαθός.
 οὐθ' ἄμα λισιδρεῖται ἐκ αὐτῷ ὡς πρὸς ἀκρατεῖς. οὐθ' ὁ ὑπό-
 τῷ πρὸς τὸν ὡς πρὸς ὁ μεταληπτικός. οὐτε ὁ ἐμπερθεῖν τῷ
 ὑπότῳ, ὡς πρὸς ὁ φούσης. ὁ λῶς τε εἰ δὲ ὡς πρὸς οἱ σωαταὶ διο-

- είξουσιν. ὥς ποῦ τῷ κρείσκος καὶ κρείσκος ἀποδεδωμένος. δὴ λὼν
 γὰρ ὥς ἐκ τὸ πόσον ἀποδεδωκέναι αὐτόν. ἐπεὶ ὅταν ἐπικλείω-
 σιν αὐτοῖς, ἀρκύνονται αὐτὸν * ἀλλὰ δοκεῖ πᾶς
 αὐτὸς αὐτῷ ἀγαθός. ζητεῖ δὲ ὁ ἀπλῶς ὡς ἀγαθὸς εἶναι καὶ
 αὐτὸς αὐτῷ φίλος. ὥς ποῦ εἴρηται. ὅτι δὲ ἔχει ἐν αὐτῷ ἀφί-
 σειβούλεται εἶναι φίλος. καὶ διασπάσαι ἀδύνατον. διό ἐπ' αὐ-
 θρώπου μὲν δοκεῖ ἐκείνος αὐτὸς αὐτῷ φίλος. ὥς δὲ τ' ἄλλων
 1 ζώων οἷον ἰπποσὶν αὐτὸς αὐτῷ, οὐκ ἀρὰ φίλος. ἀλλ' οὐδὲ τὰ
 παιδία. ἀλλ' ὅταν ἡδὴ ἔχη περ αἰρέσειν. ἡδὴ γὰρ τότε διαφω-
 νεῖ ὁ παῖς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. εἰσὶ δὲ τὴν φιλίαν ἢ πρὸς αὐ-
 τὸν τῇ κατὰ συγγένειαν. οὐδέ τιδον ἐξ αὐτοῖς λίσσεται. ἀλλὰ
 καὶ διαφθώνεται, ὅπως οὐκ ἐμὴν συγγένειαν ἔχει. ὁ δὲ ἐπ' αὐ-
 τῷ αὐτῷ. ποσὶν μὲν ὅν ἐστι φίλος λέγειται, καὶ ὅτι πᾶσι καὶ
 φιλία ἀνίσταται πρὸς τὴν πρόθεσιν, δὴ λὼν ἐκ τῆς εἰρημίας.
 οἰκείον δὲ τῇ σκέψει θεωρεῖται καὶ πρὸς ὁμοψυχίαν καὶ δυνάμει.
 2 δοκεῖ γὰρ τοῖς μὲν εἶναι τῷ. τοῖς δ' οὐκ αὐτὸν ἀλλήλων. ἐστὶ
 δὲ ἡ δυνάμει τῆς φιλίας οὐκ ἐπὶ πάντων ἐπὶ τὸν οὐκ ἐπὶ τὸν
 εἰρημίας γὰρ τῆς φιλίας κατὰ τὴν ἴσιν οὐκ ἐπὶ τῇ χρησί-
 μῃ οὐκ ἐπὶ τῇ κατὰ ἡδονὴν ὅστις. εἴτε ἢ ὅτι χρησίμους βούλονται
 αὐτῷ τὰ κατὰ, οὐδὲ ἐκείνους, ἀλλὰ δι' αὐτὸν βούλονται αὐτὸν δοκεῖ
 δι' ὡς ποῦ καὶ ἡ * οὐκ αὐτὸν δυνάμει τῆς δυνάμει οὐκ ἐπὶ
 λατὸς τῆς δυνάμει. εἰ δὲ ἡ ἐπὶ τῇ τῆς ἡδονῆς φιλία, καὶ τῶς ἀ-
 δυνάμει. ὥς τε δὴ λὼν ὅτι πρὸς τὴν ἡδονὴν φιλία ἢ δυνάμει ὅστις.
 4 ἀλλὰ τῆς μὲν δυνάμει τῆς βούλεως μόνον ὅστις. τῆς δὲ φίλου καὶ
 πρὸς τὴν αὐτοῦ λέγειται. ἐστὶ γὰρ ἡ δυνάμει ἀρχὴ φιλίας. ὁ μὲν γὰρ
 φίλος πᾶς δυνάμει. ὁ δ' δυνάμει οὐ πᾶς φίλος. ἀρχὴ μὲν ἢ εἰ
 κεν ὁ δυνάμει μόνον. διὸ ἀρχὴ φιλίας. ἀλλ' ὁ φιλία. δοκεῖσι δ' οἱ
 τε φίλοι ὁμοψυχῇ. καὶ οἱ ὁμοψυχῆς φίλοι. ἐστὶ δ' ἐπὶ πάν-
 τας ὁμοψυχῆς ἢ φιλικῆς. ἀλλὰ πρὸς τὰ πρὸς γὰρ τοῖς ὁμοψυχῆς
 καὶ ὅσα εἰς ἐκείνην σπένδεται. ὅτι μόνον κατὰ διαίτην ἢ κατὰ
 τὰ ὅρα. ἐστὶ γὰρ τὰ πάντα τὰ κινουῦν ὑπὸ τῆς ἐκείνης, ὥς ποῦ ἐπὶ αὐ-
 4 κρατεῖ διαφώνει τῷ. οὐδὲ κατὰ τὴν περ αἰρέσειν ὁμοψυχῇ,

καὶ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. ὅτι δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν ὁμῶν οἷον
 φαύλοι τῶν περὶ αὐτοὺς μενοειδῶς καὶ ὑποφρονῶντες βλάπτου-
 σιν ἀλλήλους. εἴκοι δὲ καὶ ὁ ὁμῶν οὐχ ἀπλῶς λέγεσθαι,
 ὡς περὶ οὐδὲν φιλία. ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη καὶ φύσει ἁπλοῦς.
 διὸ οὐκ ἔστι τῶν φαύλων ὁμῶν. ἐπὶ δὲ καὶ οἱ φαύ-
 λοι ὁμῶν οὐσιν, ὅταν τῆς αὐτῆς τὴν περὶ αὐτοὺς καὶ τὴν ὑπό-
 θεσιν ἔχωσιν. οὐ τὴν δὲ διὰ τῆς αὐτῆς ὁρέγεσθαι, ὡς τ' ἐνδε-
 χεσθαι ἀμφοτέρους ὑπάρχειν οὐ ὁρέγεσθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ οὐ
 ὁρέγεσθαι ὁ μὴ ἐνδεχέσθαι ἀμφοῖν, μαχρῶν. οἱ ὁμῶν οὐ
 δι' οὐ μαχρῶν. ἔστι δὲ ὁ ὁμῶν, ὅταν πᾶσι τῶν ἀρχῶν καὶ ἀρ-
 χεσθαι ἢ αὐτῇ περὶ αὐτοὺς ἢ, μὴ τῶν ἐκ τῶν ἀλλὰ καὶ
 καὶ ἔστιν ὁ ὁμῶν φιλία πολιτική. περὶ μὲν οὖν ὁ ὁμ-
 νοῖας εἰρήδω καὶ πᾶσι. Ἀπορεῖται δὲ διὰ τὴν μάλιν φιλίαν
 περὶ οἱ ποιήσαντες αὐτοὺς παθόντες. ἢ οἱ παθόντες ἐκ τῶν
 ποιήσαντες. δοκεῖ δὲ δίκαιον εἶναι τὴν ἀντιπῶν. ὅτι δὲ
 λάβει μὲν αὐτὴς διὰ τὴν χρησίμην. καὶ τὴν αὐτῇ ἀφελίμην συμ-
 βάλει. τὸν μὲν γὰρ ὡφελείσθαι. τὸν δὲ ἀφελείσθαι. οὐκ ἔστι
 δὲ τῶν ὁμῶν ἀλλὰ καὶ φιλίαν. ἢ γὰρ ἐν ὁμῶν αἰρετῶν τῶν.
 τὸν αὐτὸν δὲ λόγον ἔχει τὸ ὁμῶν καὶ ἢ ἐν ὁμῶν. ὁ δὲ οὐ
 ὡς περὶ ὁμῶν τῶν οὐ ποιήσαντες. διὸ καὶ ἐν τῶν ζώων ἢ πᾶσι
 τέκνα ἁπλοῦς καὶ τῶν γυνῶν καὶ γυνῶν σῶζειν. καὶ
 φιλίαν δὲ μάλιν οἱ πατῆρες τὰ τέκνα. καὶ αἱ μητέρες τῶν
 πατέρων, ἢ φιλίαν. καὶ οὐ καὶ πάλιν τὰ αὐτῶν ἢ τῶν γυνῶν
 φιλίας. διὰ τὴν τὴν ἐν ὁμῶν εἶναι τὴν ἀρετῶν. καὶ αἱ μητέρες τῶν
 πατέρων, ὅτι μάλιν οἶονται αὐτῶν εἶναι ὁμῶν τὰ τέκνα. τὸ
 γὰρ ὁμῶν ὅτι χαλεπῶς διορίζουσι. πλείον δὲ λυπεῖται πᾶσι
 γνέσθαι μητρε καὶ περὶ μὲν φιλίας τῆς περὶ αὐτὸν καὶ τῆς
 ἐν πλείονσι, διωρίδω τὸν τῶν οὐκ ἔστιν. δοκεῖ δὲ τὸ, τὴν δίκαιον
 εἶναι ἴσόν τι. καὶ ἢ φιλία ἐν ἴσότητι, εἰ μὴ μάλιν λέγεσθαι ἴσ-
 τῆς ἢ φιλίας. αἱ δὲ πολιτεῖαι πᾶσι δικαίου τι εἶδος. κοινω-
 νία γὰρ. τὴν δὲ κοινὸν πᾶν διὰ τὴν δικαίου σωτήσιν, ὅς τις αἰετὶ
 φιλίας καὶ δικαίου κοινωνίας καὶ πάντα τῶν σωτῶν ἀλλ

λήλεις. καὶ ἐγγὺς ἔχει τὰς διαφοράς. ἐπεὶ δ' ὁμοίως ἔχει ψυ-
 χὴ πρὸς σῶμα καὶ τὴν χιτῆς πρὸς ὄργανον καὶ δεσπότης πρὸς
 δούλον, τούτων μὲν οὐκ ἔστι κοινωνία. οὐ γὰρ δύ' ὄντιν, ἀλλὰ τὸ
 μὲν αὐτὸ, καὶ δὲ τὸ ἐνός, οὐδέν. οὐδὲ διαιρετὸν ἑκάτερον,
 ἀλλὰ ἑκάμφοτόρων τὸ ἐνός οὐκ ἀνεκὰ ὄντι. τὸ, περὶ σῶμα ὄντι
 ὄργανον σύμφυτον, καὶ τὸ δεσπότην ὁ δούλος ὡς πρὸς μέρος
 καὶ ὄργανον ἀφαιρετὸν. καὶ δ' ὄργανον ὡς πρὸς δούλον ἀψυχρ.
 αἱ δ' ἄλλαι κοινωνίαι εἰσὶν, ἢ μέρος τῆς τῆς πόλεως κοινο-
 νιδν, οἷον ἡ τῆς φρατρίων ἢ τῆς ὀργάνων. ἢ αἱ χρηματικαὶ. ἐπὶ
 πολιτείας. αἱ δὲ πολιτείας πᾶσαι ἐν οἰκείοις σιυν πάροχοι
 καὶ αἱ ὀρθαί. καὶ αἱ παρεκβάσεις. ἐστὶ γὰρ τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς τὸ
 τῆς ἀρμονιδν καὶ τῆς ἐν ταῖς πολιτείαις βασιλικῇ μὲν ἢ τῆς
 γλυνή γλυντος. ἀριστοκρατικῇ δὲ ἡ αἰσθρὸς καὶ γυναικός. πολι-
 τεία δ' ἡ τῆς ἀδελφῶν. παρέκβασις δὲ τούτων τυραννίς. ὀλι-
 γαρχία, δῆμος. καὶ τὰ δίκαια δὲ τσαῦτα. ἐπεὶ δὲ εἴσιν τὸ
 μὲν κατ' ἀριθμὸν. καὶ δὲ κατ' ἀναλογίαν, καὶ τὸ δικαίον εἶδν
 εἶσαι καὶ τῆς φιλίας καὶ τῆς κοινωνίας κατ' ἀριθμὸν μὲν γὰρ
 ἡ κοινωνία, καὶ ἡ ἐταρική φιλία. τῷ γὰρ αὐτῷ ὄρω μερεῖται.
 κατ' ἀναλογίαν δὲ ἡ ἀριστοκρατικὴ ἀρίστη καὶ βασιλική. οὐ
 γὰρ ταυτὸν δίκαιον τῷ ἰσοδρέχοντι καὶ ἰσοδρεχμένῳ, ἀλλὰ
 καὶ ἀνάλογον. καὶ ἡ φιλία δὲ ὁμοίως πατρὸς καὶ παιδός. καὶ ἐν
 ταῖς κοινωνίαις ὁ αὐτὸς λόγος. λέγονται δὲ φιλίας. συγγενι-
 κή. ἐταρική. κοινωνική. ἢ λεγμένη πολιτική. ἐστὶ μὲν συγγενι-
 κὴ πολλὰ ἔχουσα εἶδν. ἢ μὲν ὡς ἀδελφῶν. ἢ ὡς πατρὸς καὶ
 υἱῶν. καὶ γὰρ κατ' ἀναλογίαν, οἷον ἡ πατρική. καὶ κατ' ἀριθ-
 μὸν, οἷον ἡ ἀδελφῶν. ἐγγὺς γὰρ αὐτῇ τῆς ἐταρικής. ὑπὸ λαμ-
 βάνουσι γὰρ καὶ ἐν ταῦτα πρεσβείων. ἢ δὲ πολιτικὴ συνέστηκε
 μὲν κατὰ τὴν χρῆσιν καὶ μάλισα. δὲ γὰρ τὸ μὴ αὐτάρκη δο-
 κοῖσι σιυνλθεῖν. ἐπεὶ σιυνλθον γὰρ καὶ τὸ συζῆν ἔστιν. μὲν
 νη δ' ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ παρὰ τὴν παρέκβασις, οὐ μόνον φιλίας
 ἀλλὰ καὶ ὡς ὅλοι κοινωνοῦσιν. αἱ δ' ἄλλαι κατ' ἰσοδροχίαν.
 4 μάλισα δὲ δίκαιον τὸ ἐν τῇ τῆς χρησίμων φιλία, δὲ καὶ τὸ

εἶναι δὲ πολιτικὸν δίκαιον. ἄλλον γὰρ ὅσον σωῆλθων πρίων
 καὶ τέχνη οὐχ ἀνεγκαινοῦ πινος. ὅλον γὰρ ὄργανον καὶ ψυχὴ.
 ἀλλὰ τῷ χρωμένῳ ἐνεκεν. συμβαίνει δὲ καὶ ὅσον ὄργανον ὑπὸ
 μελείας τυγχάνειν. ἢ δὲ δίκαιον πρὸς τὸ ὄρον. ἐκείνου γὰρ ἐνε-
 κὴν ὅτι. καὶ τῷ ἢ πάντῳ εἶναι διττόν. ὦν δὲ κυριώτερον ἢ ἐν ὁρίῃ,
 ἢ ἢ ἢ πησις. καὶ ἐν ὅλῳ τῷ εἶδει σώμα καὶ δοῦλος, ὡς πρὸς εἶρη-
 ται πρὸς τὸρον. ἐζητεῖν, πῶς δὲ τῷ ὅλῳ ὁμιλεῖν. ἐζητεῖν δὲ
 καὶ ὁν. ἐπὶ γὰρ ὅλῳ δὲ δίκαιον ἅπαν πρὸς ὅλον. τό, τε γὰρ
 δίκαιον πρὸς, καὶ κοινωνοῖς. καὶ ὁ ὅλῳς κοινωνὸς ὁ μὲν γένεως. ὁ δὲ
 εἶον. ὁ γὰρ ἀνθρώπου μόνον, οὐ πολιτικὸς. ἀλλὰ καὶ οἰκονομι-
 κὸν ζῶον. καὶ οὐχ ὡς πρὸς τὰλλα πρὸς σωδύαζετα καὶ τῷ τυχόν
 * καὶ θήλει καὶ ἄρρενι. ἀλλ' αἰ διάδυμον ἀντικέν. ἀλλὰ κοινωνι-
 κὸν ἀνθρώπου ζῶον πρὸς οὐς φύσει συγγενεῖά ὅτι. καὶ κοινωνία
 τίνων καὶ δίκαιόν. καὶ εἰ μὴ πόλις εἴη. οἰκία δὲ ὅτι ἵς φιλία. δε-
 σπότην μὲν ἐν καὶ δοῦλον ἢ πρὸς καὶ τέχνης καὶ ὀργάνων καὶ ψυχῆς
 καὶ σώματος. αἱ δὲ τριῶν, οὐτε φιλικαὶ οὐτε δικαιοσύναι. ἀλλ'
 λ' ἀνάλογον. ὡς πρὸς καὶ τὸ ὑγιεινὸν οὐ δίκαιον, ἀλλ' ἀνάλογον.
 » γυναικὸς δὲ καὶ ἀνδρὸς φιλία, ὡς χρήσιμον καὶ κοινωνία. πατρὸς
 » δὲ καὶ υἱοῦ ἢ ἀντι, ἢ πρὸς θεοῦ πρὸς ἀνθρώπου, καὶ τὸ ὅτι πρὸς
 » τὸς πρὸς τὸ πατρὸν. καὶ ὅλῳς τῷ φύσει ἀρχόντος πρὸς τὸ φύ-
 » σι ἀρχόμενον. ἢ δὲ τῷ δὲ ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους ἐταρική
 μάλιστ' ἢ κατ' ἰσότητα. οὐ γὰρ πνότος ὅτι ἀπεδείχθη. ἀμ-
 φοῖν γὰρ πατὴρ αὐτὸς ἐκλήθη ζῶν ἐμὸς ἀρχων. τῶν δὲ ὡς ἴσον
 ξηρώτων λέγεται. διὸ ἐν οἰκίᾳ πρῶτον ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ φι-
 λίας καὶ πολιτείας καὶ δικαίου. ἐπεὶ δὲ φιλικαὶ τρεῖς, κατ' ἀρε-
 τῶν. κατὰ τὸν χρήσιμον. κατὰ τὸν ἡδον. τῶν δὲ ἐκείνης δύο δια-
 φοραί. ἢ μὲν γὰρ κατ' ἡδονοχίαν. ἢ δὲ κατ' ἰσότητά ὅτι ἐκείνη
 αὐτῶν. ἐπὶ δὲ δίκαιον ἐπὶ αὐτῶν ἐκ τῶν ἀμφισβητησάντων δὴ
 λον. ἐν μὲν ὅτι κατ' ἡδονοχίαν, ἀξιοῦται ἐπὶ ἀνάλογον ὅτι ὡς αὐ-
 τῶν, ἀλλ' ὁ μὲν ἡδονοχὴν ἀνεστραμμένως ἐπὶ ἀνάλογον ὡς αὐ-
 τῶν πρὸς τὸ ἐλάττω, οὐτῶν ἐπὶ τὸ ἐλάττω πνόμενον πρὸς
 ἐπὶ τὸ παρ' αὐτοῦ διακείμενον ὡς πρὸς ἀρχων πρὸς ἀρχόμενον. 4

εἰ δὲ μὴ ᾧ, ἀλλὰ τῷ ἴσῳ κατ' ἀριθμὸν ἀξιοῖ. καὶ γὰρ δὴ καὶ τῷ
 ᾧ ἄλλων κοινωνῶν οὕτω συμβαίνει. ὅτε μὲν γὰρ ἀριθμῷ τῷ
 ἴσῳ μετέχουσιν, ὅτε δὲ λόγῳ. εἰ μὲν γὰρ ἴσῳ ἀριθμῷ εἰσὶν ἐγ-
 κεν ἀρχαίον ἴσον, καὶ ᾧ ἴσῳ ἀριθμῷ διαλαμβάνουσιν. εἰ δὲ μὴ
 ἴσον ἀνάλογον. ὅ δ' ἀποδρέχμενος τὸν ἀντίον σφίσι φεῖται ἀνά-
 λогον, καὶ κατὰ διὰ μέτρον συζύγισι. δοῖται δ' αὖ οὕτως ἐλατ-
 τύνεται ὁ ἀποδρέχων. καὶ λειτουργία ἢ φιλία καὶ ἡ κοινωνία. διὰ
 I ἀρχὰ πνὶ ἐπὶ τῷ ἀνίσταται καὶ ποιῆσαι ἀνάλογον. ᾧ δὲ τῷ ἴσῳ ἢ
 πμῇ. ὁ πρὸ καὶ ᾧ ἀρχὸν πνὶ φέσει καὶ διὰ πρὸς τῷ ἀρχόμενον.
 διὰ καὶ ἴσα θῆται τῷ κέρδι πρὸς τῷ πμῇ. ἢ δὲ κατ' ἴσα φιλία
 ᾧ τῷ ἢ πολιτική. ἢ δὲ πολιτική ἐστὶ μὲν κατὰ τῷ χρησίμῳ καὶ ᾧ
 πρὸ αἰ πόλεις θῆται ἀλλήλαις ᾧ καὶ οἱ πρὸ τῷ. καὶ ὁ μὲν ἴσῳ
 οὐκ ἐπὶ γνώσκουσιν ἀθηναῖοι μεγαρεῖς. καὶ οἱ πρὸ τῷ ὅταν μὴ
 χρησίμῳ ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐν χειρὸς εἰς χεῖρα ἢ φιλία. ἐστὶ δὲ αὖ
 ταῦτα καὶ ἀρχὸν καὶ ἀρχόμενον, οὕτε τῷ φιλίῳ, ᾧ τῷ βασιλι-
 2 κὸν ἀλλὰ τῷ αὖ μέρει οὐ γὰρ τῷ αὖτε ὅπως οὐ πρὸ ὁ θεός.
 ἀλλ' ἴνα ἴσον ἢ τῷ ἀρχαίου, ἢ τῷ λειτουργίας. κατ' ἴσῳ τῷ δὴ βῆ
 λείτῳ τῷ πολιτικῇ φιλία. ἐστὶ δὲ τῷ χρησίμῳ φιλίῳ εἰδὴ δύο.
 ἢ μὲν νομική. ἢ δὲ ἠθική. λέγει δὲ ἢ μὲν πολιτικῇ εἰς τῷ ἴσον καὶ εἰς
 τῷ πρὸ γμα ᾧ πρὸ οἱ πρὸ λέντες καὶ οἱ ἀνδράμενοι. διὸ εἰρητῷ με-
 ᾧ τῷ ἀνδρὶ θῆται. ὅταν μὲν ἔν καὶ ὁ μὲν λείτῳ, ἢ πολιτικῇ αὖ
 τῷ φιλία, καὶ νομική. ὅταν δὲ ἐπὶ πρὸ πρὸν αὖ τῷ, ἢ ἠθική βούλεται
 τῷ φιλία, καὶ εἰρητική. ἰδοὺ μάλιστα ἐκλήμα αὖ τῷ τῷ φιλία.
 4 αἰτίον δὲ οἱ πρὸ φέσιν. ἐπεὶ αἰ φιλία, ἢ κατὰ τῷ χρησίμῳ
 καὶ ἢ κατὰ τῷ ἀρετῇ. οἱ δὲ ἀμφοτέρωθεν λείτῳ ἅμα εἶχειν. καὶ
 ὁ μὲν αὖ μὲν τῷ χρησίμῳ αὖτε. ἢ ἠθικήν ᾧ ποιῶσιν ᾧ αὖτε αἰετῷ.
 διὸ ᾧ πρὸν ᾧ τῷ νομικῇ ποιῶσιν ὅλως μὲν αὖ τῷ χρησίμῳ
 τῷ αὖτε αἰετῷ ἐκλήματα. ἢ μὲν γὰρ ἀρετῇ ἀνέκλῃτον. οἱ δὲ ἢ
 αἰετῷ ᾧ τῷ ἀνδρὶ ἀπαλλάττονται. οἱ γὰρ χρησίμῳ, οὐκ οὐδὲς
 διαλύνεται, αὖ μὴ νομικῷ καὶ εἰρητικῷ πρὸ σφδρῶνται. ὁ-
 μως δὲ τῷ χρησίμῳ ἢ νομικῇ ἀνέκλῃτος. ἐστὶ δὲ ἢ μὲν νομικῇ
 4 διάλωσις πρὸς νόμισμα. μετῴτῳ γὰρ τῷ τῷ τῷ ἴσον. ἢ δὲ ἢ ἠθική

ἐκυσίος· διὸ ἐν ἀχνύ νόμῳ ἔστι τοῖς, οὕτως ὁμιλοῦσι φιλι-
κῶς· μὴ εἶναι δὴ καὶ τῆς ἐκυσίων συναλλαγμάτων ὁρῶς.
τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οὐ πέφυκε δίκαιον εἶναι· οἱ δὲ ὥς ἀγαθοί, καὶ
τοῖς συναλλάττουσιν· ἔστι δὲ ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ τὰ ἐγκλήματα
» ἀμφοβάλλοντα αἰ τοῖς ἀμφοτέρω πῶς ἐκείνους ἐκκαλεῖ, ὅ-
» ταν ἡθικῶς ἀλλὰ μὴ νομικῶς πισύσῃσι· καὶ ἔχει δὴ ἀρ-
» εῖαν, πρὸς τὴν δὲ κρίνειν τὸν δίκαιον· πρὸς τὴν πρὸς τὸν πρῶτον
» μα βλέποντα τὸ ὑπηρετηθῆναι ποσὸν ἢ ποιόν, ἢ τῷ πεπονθότι· I
ἐνδέχεται δὲ εἶναι ὁ πόρ λεγει δέοις· σοὶ μὲν ἔστιν ἀσμε-
κρόν· ἐμοὶ δὲ μέγα· ἐνδέχεται γὰρ καὶ τὸν ἀντιπρόσθετον ὥς-
πόρ ἐν τῷ λόγῳ σοὶ μὲν παιδικὸν τούτ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ θάνατον·
ἐντελευτηθῆναι δὲ εἶρηται τὰ ἐγκλήματα· ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ ἀντιπαθεῖν
ὥς μέγα ὑπηρετήσας, ὅτι δεομένην ἐποίησεν· ἢ ἄλλο τι οὗτο
λέγω πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφέλειαν πόσον ἡδυνάτω· ἀλλ' ὅτι
ἡ αὐτῷ· ὁ δὲ τὸν ἀντιπρόσθετον ὅσον ἐκείνῳ ἀλλ' ἔχ' ὅσον αὐτῷ, ὅτι
δὲ καὶ μεταλαμβάνων καὶ ἀμφοβάλλει· ὁ μὲν γὰρ ὅσον αὐτῷ 2
μικρόν ἀπέβη· ὁ δὲ ὅσον αὐτῷ μέγα ἐδύνατο· οἷον ἐκινδυνώ-
σας ὁραχμῆς ἀξίον ἀφέλῃσιν· ὁ μὲν δὲ τῆς κινδύνου μέγα θός·
ὁ δὲ, δὲ τ' ἀργυρίου· ὥς πόρ ἐν τῇ τῆς νομισμάτων ἀρχῇ δοσεῖ·
καὶ τ' ἐν ταύτῃ πόρ τῶν ἡ ἀμφοσβήτησις· ὁ μὲν γὰρ ἀξιοῖ,
» πῶς τότ' ἡ· ὁ δὲ πῶς νῦν αὐτὸν μὴ διέπωνται· ἢ μὲν οὕτω πολιτι-
» κῇ βλέπει εἰς τὴν ὁμολογίαν καὶ εἰς τὸ πρῶτον· ἢ δὲ ἡθικῇ
» εἰς τὴν προαίρεσιν· ὥς τε καὶ δίκαιον ἔστιν μάλόν ἔστι· καὶ δι-
καιοσύνη φιλική· αἶτιον δὲ τῆς μάχεσθαι· δὲ τὴν καλλίων μὲν 4
ἢ ἡθικῇ φιλίᾳ, ἀναγκαῖοι πόρ δὲ ἡ χρησίμη· οἱ δὲ ὁρῶνται μὲν
ὥς ἡθικῇ φίλοι καὶ δι' ἀρετὴν ὄντες· ὅταν δὲ αὐτῶν πικρὸς ἢ
τῆς ἰδίων, δὴ λαί γίνονται ὅτι ἐπὶ τοῖς ἡθικοῖς· ἐκ πόρου σίας γὰρ
διώκοντες οἱ πολλοὶ τὴν καλόν· διὸ καὶ τῇ καλλίῳ φιλίᾳ· ὥς τε
φανερὸν, πῶς διαρεπτόν τὸν τῶν· εἰ μὲν γὰρ ἡθικῇ φί-
λοι, εἰς τὴν προαίρεσιν βλέπτον εἰς ὅσον· καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀξίω-
τόν θάπορ πρὸς θάπορ· εἰ δὲ ὥς χρησίμῳ καὶ πολιτικῇ
ὥς ἀνέλυσί τελεῖ ὁ μὲν λαοῦσιν· αὐτὸ δὲ μὲν φῆ ὡς, ὁ δὲ ἐκεί- 4
νωσ, οὐ

καλὸν μὲν αὖτε ποιῆσαι θεὸν ὅς κελεύς λέγειν λόγισ'. ὁμοί-
ως δὲ καὶ αὐτὸν πατρός. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔστιν ὡς ἡ δικαιοσύνη,
οὐδὲν κέρειεν πινά. καὶ δὲ ἡ ἀποκρινόμενος μὴδέ τὸν αὐτὸν ἔχει
πατρὸς ὡς τε δὲ δόξει αὐτὸν τὴν τύχην. ὅτι δὲ ἔστιν ἡ δικαιοσύνη
κατὰ περιστάσεων, ἐπὶ καὶ εἰ μέγαλα πατρὸς μὴ ἀρ-
» δῶ. ἡ δὲ ἀδυναμία, ἀλλ' ὡς ἐδύνατο καλῶς καὶ ὁ θεὸς ἀνέχε-
» ται κατὰ δύναμιν λαμβάνων τὰς θυσίας. ἀλλὰ τῷ πατρὶ
1 ἡ οὐχ ἱκανὸς ἔξει, αὐτὸν μὴ φήσει δυνάσκειν πλέον δυνάει. οὐδὲ
τῷ δυνάει πολλὰ ἐκλήματα γίνεσθαι ἐν ταῖς φιλίαις, τοῖς
μὴ κατ' οὐδυνάειαν καὶ τὸ δικαίον ἰδέσθαι. οὐ γάρ τιον γὰρ χαλε-
πὸν μένῃ ἐν τῷ μὴ κατ' οὐδυνάειαν, οἷον συμβαίνει αὐτῷ τῷ
δυνάει. ὁ μὲν γὰρ δυνάει ὡς τὸν ἡδὺν αὐτὸς συζῶν. ὁ δὲ ἐκείνον
ἐπὶ ὅτι ὡς χρησίμην. ὅταν δὲ παύσῃται τῶν ὀνείων, ἄλλου γίνο-
μένου, ἄλλος γίνεσθαι. καὶ τότε λογίζονται πάντες. καὶ ὡς πύ-
θων καὶ παμμένης διεφθόρον. καὶ ὅπως διδάσκαλος καὶ μα-
2 θητής. αὐτὸς μὴ γὰρ καὶ χρήματα οὐχ ἐνί μετρίῃ, καὶ ὡς περὶ
δικαιοσύνης οἱ ἄλλοι περὶ τὸν ἀρδύοντα μικρὸν τὸν μαθόν. καὶ ὡς
ὁ κισσὸς καὶ ὁ βασιλῆς. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἡ δεινὴ ὁ δὲ ὡς χρησί-
μῳ ὁ μὲν γὰρ. ὁ δὲ ἐπὶ εἰς ἀρδύοντα αὐτὸν, αὐτὸν ὡς ἡδὺν ἐ-
ποίησεν. καὶ ἐφ' ὅπως ἐκείνον ἀρδύοντα οὐ φράσαι. οὐ γὰρ καὶ αὐ-
τὸς ἡ ἀποκρινόμενος ἐκείνῳ. ὅπως γὰρ φανερὸν, καὶ ἐν ταῖς πατρὶ
γνωρίζον. ἐνί γὰρ μετρίῃ καὶ ἐν ταῖς ἀλλ' οὐχ ὅπως. ἀλλὰ
λόγῳ. ἐν ἀνάλογον γὰρ μετρίῃ καὶ ὡς πατρὸς καὶ ἡ περὶ μετρί-
3 ται κοινῶν. πῶς γὰρ κοινῶν ἡ γὰρ σκυττόμενος, εἰ μὴ τὸ
ἀνάλογον ἰσαριθμεῖται τὰ ὀνεία. τοῖς δὲ μὴ κατ' οὐδυνάειαν
ἀνάλογον μετρίῃ. οἷον εἰ ὁ μὲν σοφίαν δυνάει ἐκκαλεῖ. ὁ δὲ ἐκεί-
νω ἀργύριον. τῇ σοφίᾳ περὶ τὸ πλούσιον. εἴτα πῶς περὶ
» ἐκείνου. εἴ γὰρ ὁ μὲν τῶν ἐλάττωνος ἡ μὲν ἐδυνάει. ὁ δὲ τῶν μεί-
ζονος μὴ πῶς μέρους, δηλονότι οὐ τοῦ ἀδικεῖ. ἐστὶ δὲ καὶ
ταῦτα ἐν ἀρχῇ ἀμφοτέρωθεν, αὐτὸν φησὶ μὲν ὡς χρησίμῳ
συμβαίνει αὐτῷ. ὁ δὲ μὴ ἄλλως κατ' ἄλλην πινά φιλίαν. πε-
4 ρὶ δὲ τῶν ἀγαθῶν καὶ κατ' ἀρετὴν φίλον σκεπτόν, πῶς τὸν
Arist. Eth. Eud. lib. VIII. NN

Δείκνεν τὰ χρήσιμα ὑπηρετεῖν καὶ βοηθεῖν. ἢ τῷ ἀντιποιοῦν
 τῇ κηδυνάμενῳ. ὅτῳ δὲ ἐαυτὸν προβλήμα ἔστι. πότῳ τὸν
 φίλον ἢ τὸν ἀπονδαῖον οὐ ποιεῖτον μάλλον. ἀνὲρ μὲν γὰρ φίλος
 καὶ ἀπονδαῖος ἴσως, οὐ λίαν χαλεπὸν ἀνὲρ μή τις ἐμελὲς ἀνέ-
 σῃ. ἐδὲ ταπεινώσῃ. φίλον μὲν σφόδρα κρινόν, ἀδελφὴ δὲ κρέ-
 μα. εἰ δὲ μὴ, πολλὰ προβλήματα γίνεσθαι. οἷον εἰ ὁ μὲν κῶ, ἐκ
 ἔσται δὲ. ὁ δὲ, ἔσται οὐ πῶς δὲ. ἢ ὁ μὲν ἐλθέτω ἔστι δὲ οὐ. διὸ ἔστιν.
 οὐκ ἔστι δὲ, οὐ δὲ ἔσται. ἀλλ' ἐκείνῳ ὁρῶν δίδωσιν. μὴ γὰρ ἡ λέξις
 οὐρεπίδης κινήσας λόγον δίκαιον μισθὸν ἀνὲρ λόγον εἰς φέρει.
 ὁρῶν δὲ ἐκείνοισι ὁρῶν πρὸς ἑαυτὸν καὶ οὐ πάντα δεικνύει. ἀλ-
 λ' ἔστιν. ἀλλὰ δὲ τῇ μὲν καὶ τοι βελτίων ὁ πατήρ. οὐδὲ γὰρ τῷ
 διὲ πάντα δίδωσι. ἐδὲ ἔχει πᾶσας τὰς τιμὰς ἀλλὰ ἱκανῶς ἴσως
 οὕτως ἔστιν ἃ δεικνύει τῷ χρησίμῳ. ἀλλὰ δὲ τῷ ἀγαθῷ. οἷον οὐχ ὅτι
 δίδωσι καὶ τὰ ἀγαθὰ. καὶ συζῶν τῷ φίλῳ δεικνύει. οὐδ' ἂν δίδωσι
 ξῆν. τῷ φίλῳ ἃ μὴ οὐκ εἰδωσιν. ἀλλὰ χρησίμους. ἀλλ' οἱ ὅτῳ
 κρινόντες τῷ φίλῳ πάντῃ τῷ ὁρῶν μὲν δίδωσιν οὐ δέον. οὐδ' εἰ-
 σὶν ἀξιοί. καὶ οἱ ἂν τῶν λόγων ὅροι τῆς φιλίας, πάντες μὲν πῶς
 εἰσὶ φιλίας, ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς. τῷ μὲν γὰρ χρησίμῳ, ἐβούλε-
 σθαι τὰ κείνῳ ἀγαθὰ. καὶ τῷ οὐ κρινόντι πῶς ὁποῖος δεικνύει. οὐ
 γὰρ ἡδίστη μένει οὐκ εἰς ὅριον τῆς φιλίας. ἀλλὰ δὲ ἐῖναι.
 καὶ ἄλλῳ ἐδὲ συζῶν. τῷ δὲ καθ' ἡδονὴν ἐσσωαλχεῖν καὶ συγκαί-
 ρειν. πάντες δ' οὐκ οἱ ὅροι καὶ τῆς φιλίας μὲν λέγονται πῶς. οὐ
 πρὸς μίαν δ' οὐκ εἰς. διὸ πολλοὶ εἰσι. καὶ ἐκαστος μᾶς εἶναι δο-
 κεῖ φιλίας οὐκ ἔστι. οἷον ἢ τῷ εἶναι περὶ αἰρέσεις. καὶ γὰρ ὁ καθ' ἡ-
 πόροχόν. καὶ ποιήσας. οὐ βούλεται τῷ ὁρῶν τῷ αὐτῷ ὑπάρ-
 χειν. καὶ ὅτι δίδωσι ἐῖναι δεικνύει καὶ αὐτὰ πρὸς δίδωσιν. ἀλλὰ συζῶν
 οὐ τῷ φίλῳ, ἀλλὰ ὅτι δεικνύει, ἀδελφὸν οἱ φίλοι αὐτοὶ ἀλλήλους.
 τὰ γὰρ πράγματα μάλλον, ἀλλ' οὐ φιλοῦσι τὰ ἔχοντα. διὸ
 φίλοι καὶ κείνοισι. οἷον διότι ἡδύς, τὸν οἶνον εἴλετο. καὶ ὅτι χρησί-
 μους, τὸν πλοῦτον τὸν εἴλετο. χρησιμώτερος γὰρ. διὸ δεικνύει ἀγαθὰ
 κτείν, ὡς πρὸς αὐτὸ εἰ μάλλον εἴλετο ἀντὶ τῆς ἡθονος. ὁ δὲ ἐκαστος.
 ἐκείνον γὰρ ἡδονὴν τὸν ἀγαθὸν πρὸς πόρον ξήλων πρὸς τὸν ἡδόν,

ἢ τὸν χρήσιμον. σκεπτόν δὲ καὶ ποδὶ ἀνταρκείας καὶ ψιλίας,
 πῶς ἔχουσιν πρὸς τὰς ἀλλήλων δυνάμεις. ἀρκήσκει δ' αὐτῶν.
 πότον εἶναι τὰ πάντα ἀνταρκείας εἶναι τὸν πῶν ψιλίας. ἢ *
 εἶναι ἀρκείας ἀνταρκείας, εἰς ὅ μετ' ἀρετῆς οὐδαί-
 μων, πὶ αὐτοὶ ψιλίας. οὐτε γὰρ τῶν χρησίων δίδεται ἀνταρ-
 κείας, οὐτε τῶν οὐ φρονιμῶν, οὐτε τῶν συζυγῶν. οὐτε γὰρ ἰσ-
 νὸς αὐτῶν σωμαίνει. μάλιστα δὲ τῶν φανερῶν αὐτῶν. δῆ-
 λον γὰρ, ὡς οὐδενὸς περὶ δεινόν οὐδὲ ψιλίας δεινόν. οὐ
 δ' ἔστι αὐτῶν οὐτε μηδὲν δεσπότην. ὥστε καὶ ὁ ἀνθρώπος οὐ-
 δαμονέσας ἡμεῖς δεινόν ψιλίας. ἀλλ' ἡ καὶ ὅσον ἀδύνα-
 τόν εἶναι ἀνταρκείας. ἀνάγκη γὰρ ἐλαχίστους εἶναι ψιλίας ὅσον ἀρ-
 εῖας ζῶντι. καὶ δὲ ἐλαττωτέρους γίνεσθαι. καὶ μὴ σπουδάζειν, ὅπως
 ὡς ψιλίας. ἀλλ' ὀλιγωρεῖν μὴ μόνον τῶν χρησίων ἀλλὰ καὶ
 εἰς τὸ συζυγῶν αἰρετῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ φανερὸν αὐτῶν εἶναι δό-
 ξειν ὡς οὐ χρήσιμος ἀνταρκείας ὁ ψιλίας, οὐ δ' ὠφελείας. ἀλλ' ὁ
 δὲ ἀρετῶν ψιλίας μόνος. ὅταν γὰρ μηδενὸς αὐτῶν δεινόν, τότε
 τῶν σωμαπολαυσσομένων ζητοῦσι πάντες. καὶ τῶν οὐ πεισομέ-
 νους μάλιστα ἢ τῶν ποιήσωντας. ἀμείνων δ' ἐχόμεν κρίσιν ἀνταρ-
 κείας ὄντας. ἢ μετ' ἀνταρκείας τε μάλιστα τῶν συζυγῶν ἀξίων δει-
 μεθα ψιλίας. ποδὶ δὲ τῆς ἀρκείας τῶν σκεπτόν, μὴ ποτε
 τῶν μετ' ἐλαττωτέρων καλῶς, τὸ δὲ λαμβάνει δὲ τῶν πρὸς βολῶν.
 δῆλον δὲ λαμβάνει πὶ τὸ ζῶν κατ' ἀνταρκείας καὶ ὡς τέλος.
 φανερὸν οὖν, ὅτι τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ γνωρίζειν. ὥστε καὶ τὸ
 συζυγῶν τὸ σωμαίνεσθαι καὶ τὸ συγγνώμην εἶναι. εἰ δὲ τὸ
 αὐτὸ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸ γνωρίζειν αἰρετώτατον ἐκείνῳ.
 καὶ δὲ τῶν ζῶν πᾶσιν ἐμφυτὸς ἡ ὀρεξις. τὸ γὰρ ζῶν διαπεί-
 ναι γινώσκειν. εἰ οὖν πᾶσι ἀρκτέμει καὶ ποιήσκει τὸ γινώσκειν
 αὐτὸ καὶ αὐτὸ καὶ μὴ. ἀλλὰ τῶν μετ' ἀνταρκείας ὡς πρὸς αὐ-
 τῶν λόγων γέγραπται. τῶν μετ' ἀνταρκείας πρὸς ἀνταρκείας, μὴ λαμβάνειν,
 οὐδὲν αὐτῶν διαφύκει ἢ τὸ γινώσκειν ἄλλον αὐτῶν. τὸ δ' ὁ-
 μῖον τῶν ζῶν αὐτῶν αὐτῶν ἄλλον. ἀλλ' ὡς δὲ τὸ αὐτῶν αὐτῶν
 γινώσκειν καὶ γνωρίζειν αἰρετώτατον. διὰ γὰρ ἅμα σωμαίνειν

δύο καὶ τῷ λόγῳ. ὅτι τὸ ζῆν καὶ αἶρετον, καὶ ὅτι ἄρα θῶν
 καὶ ἐκ τούτων ὅτι αὐτὸ τοῖς ὑπάρχουσιν τῷ καινῷ φῦσιν.
 εἰ οὖν ὅτι αἶρετον τῆς καινῆς δύσεως ἢ ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ
 τάξει. καὶ τὸ γνωστὸν καὶ αἶρετον ὅτι, ὡς ὅλως εἰπεῖν τὸ καινῶ
 νεῖν τῆς ὡρεσιμότητος φύσεως. ὡς τε αὐτὸν βούλεται αἰσθάνε
 σθαι αὐτὸν εἶναι ριονδὶ βούλεται ὅτι. ἐπεὶ οὖν οὐ κατ' αὐ
 τὸν ὅτι αἶρετον τῶν τούτων ἀλλὰ κατὰ μετὰ ληψιν τῆς διωά-
 μεων ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι ἢ γνωρίζειν. αἰσθανόμενος γὰρ αἰσθ-
 τὸς γίνεσθαι τῶν καὶ κατὰ τὸν κατὰ πρὸς τὸν αἰσθάνεσθαι
 καὶ ἢ καὶ οὐ. γνωστὸς δὲ γινώσκων, ὡς τε δὲ τὸ καὶ ζῆν αἶ
 βούλεται, ὅτι βούλεται αἶ γινώσκων. τὸ δὲ, ὅτι αὐτὸς εἶν
 τὸ γνωστὸν. τὸ δὲ συζῆν αἶρεται, δόξειε μὲν αὐτὸ εἶναι σκοπου-
 μένους πως δὲ ἢ, αὐτὸ τῆς καινῶν πρὸς τὸν καὶ τῆς ἄλλοις
 ζώοις, οἱ τὸ σωεαδὲν ἢ τὸ συμπίνειν. πῶς γὰρ διαφύει τὸ πλῆστον
 αὐτὸ τῶν συμβαίνειν, ἢ χωρὶς αἰσθάνεσθαι τὸν λόγον. ἀλλὰ μὴ
 καὶ τῷ λόγῳ καινῶν τῷ τυχόντος ἐπὶ τὸν ριονδὶ. ἀλλὰ τὸ
 τε δοκεῖν οὐτε μανθάνειν τοῖς αὐτὰρ κέσι πῶς οἶονται. μαν-
 θάνειν μὲν γὰρ αὐτὸς οὐκ ἔχει ὡς δὲ. διδάσκοντες δ' οὐ πῶς.
 ἢ δ' ὁμοιότητος φιλίας. ἀλλὰ μὴ φαίνεται γὰρ καὶ πάντες ἢ διον-
 τῶν ἄρα θῶν μετὰ τῶν φίλων καινῶν οὐ μὲν, κατ' ὅσον αἰσθάνεσθαι
 ἔκαστον καὶ οὐ διωάσθαι αἰσθάνεσθαι. ἀλλὰ τούτων τῷ μὲν ἡδονῆς σω-
 ματικῆς, τῷ δὲ διωάσθαι ὁμοιότητος. τῷ δὲ, φιλοσοφίας. καὶ
 τῷ δὲ αἶρεται τῷ φίλῳ. διό φησι μέγας οἱ τῶν φίλων.
 ὡς οὐ δὲ γινέσθαι ἀπ' ἀλλήλων τούτων γινόμενον. ὅθεν καὶ
 ὁ ἄρ' ὡς δοκεῖ φιλία ὁμοιον εἶναι. τῷ γὰρ οὐ ζῆν ὁρέγεται ὁ ὁρῶν.
 ἀλλ' οὐχ ἢ μάλα δὲ. ἀλλὰ κατ' αἰσθάνεσθαι. ὁ μὲν τῶν λό-
 γων ἐκείνα φησι διαπορεῖν. τὸ δ' ὁρῶν οὐτῶς φαίνεται γινόμε-
 νον. ὡς τε δὲ φησιν, ὅτι πῶς κρούεται πως ἡμῶς ὁ διαπορεῖν.
 » σκεπτεῖται ἐν τῇ τῶν φίλων. ὁ γὰρ φίλος βούλεται εἶναι ὡς πρὸς ἢ
 » παρομιᾶ φησιν. ἄλλος ἡρακλῆς. ἄλλος οὐκ. διέσπασται δὲ
 καὶ χαλεπὸν τὰ ἐφ' ὅσον γινέσθαι. ἀλλὰ κατὰ μὲν φῦσιν ὁ
 συγγενέσθαι. κατὰ δὲ σῶμα ὁμοιος ἐπὶ τὸν. ἄλλος δὲ κατὰ

πλὴν ψυχῆν. καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐτόραν. ἀλλ' οὐ θέντε ἢ τ
 τῶν βούλειται ὡς πρὸς αὐτὸς διαρεῖ τοὺς εἶναι οὐ λῶς. τὸ οὖν τῷ
 ὧ λου αἰσθάνεσθαι, τὸ αὐτῷ πως ἀνάγκη αἰσθάνεσθαι εἶναι καὶ
 τὸ αὐτὸν πως γνωρίζειν. ὥστε καὶ τὰ φορτικὰ μὲν σιωπῇ δεῖξαι
 καὶ συζητῶ τῷ ὧ λφ. ἢ δὴ ἐν λῶσι. συμβαίνει γὰρ ἐκείνου ἅμα
 αἰσθῆσις αἰεὶ. μάλλον δὲ τὰς διανοίας ἢ δονάς. αἶπον δ' ὅτι
 αἰεὶ ἡδονὴ αὐτὸν θεωρεῖν ἐν τῷ βελτίονι ἀγαθῷ. ἥτοι δ' ἔστιν
 ὅτι μὲν πάθος. ὅτι δὲ πρᾶξις. ὅτι δὲ ἐτόρον τι ἐδωκετὸν οὐ
 ζῆλῳ καὶ οὐ τῷ καὶ τὸν ὧ λον. ἐν δὲ τῷ συζητῶ σιωδρῆν, ἢ κοι-
 νωνίαν τῆς ἐν πέλει μάλιστά γε. διὸ σιωθεωρεῖν καὶ σιωδω-
 χεῖσθαι οὐ τὰ διὰ τῶν καὶ τὰ ἀναγκαῖα αἰσθάνεσθαι ὁμο-
 λία δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλὰ ἀχλαύσεις. ἀλλ' ἐκείνος οὐ δύναι-
 ται τυγχάνειν τέλει, ἐν ταῦτ' ὧ βούλειται συζητῶ. εἰδὲ μὴ, καὶ
 ποιῆν οὐ καὶ πάχιν ἕως τῆς ὧ λων αἰρουμένη μάλιστα. ὅτι
 μὲν τῶν καὶ διὰ συζῆν καὶ ὅτι μάλιστα βούλονται πάντες,
 καὶ ὅτι ὁ οὐδὲ μνηστῆρας καὶ αἰρετοὺς μάλιστα τοιούτους, φανε-
 ρόν. ὅτι δὲ κατὰ τὸν λόγον οὐκ ἐφαίνετο. καὶ τοῦτ' ἐν λῶσι
 σιωβανειν λέγοντος ἀληθῆ. κατὰ τὴν σιωπῇ γὰρ τῆς πρὸς
 βολῆς ἀληθούς οὐσης, ἢ λῶσις ἔστιν. ὅτι γὰρ ὁ θεὸς οὐ τοιού-
 τος, οἷον αἰσθῆναι ὧ λου καὶ τὸν ὁμοῖον ἀξίου. καὶ τοι κατὰ ἥτοι
 τὸν λόγον, οὐ δὲ νοήσει ὁ σπουδαῖος. οὐ γὰρ οὕτως ὁ θεὸς οὐ
 ἔχει. ἀλλὰ βέλτιον ἢ ὥστε ἄλλο τι νοεῖν παρ' αὐτὸς αὐτὸν αἶ-
 πον δ' ὅτι ἡμῖν μὲν ἐν κατ' ἐτόρον. ἐκείνῳ δὲ αὐτὸς αὐτῷ
 αἶσθῆναι. καὶ τὸ ζητεῖν ἡμῖν καὶ οὐχ ἔσθαι πολλοὺς ὧ λω. ἅμα
 ἢ λέγειν ὡς οὐδεὶς ὧ λος, ὥς πολλοὶ ὧ λω, ἅμφω λέγειται ὅτι
 ἴσως. ἐνδεχόμενον γὰρ πολλοῖς συζητῶ ἅμα καὶ σιωπῇ δεῖξαι
 ὡς πλείους αἰρετώτατον. ἐπεὶ δὲ χαλεπώτατον ἐν ἐλάττω-
 σιν, αἰσθῆναι τὴν ἐνδεχόμενον τῆς σιωπῇ δεῖξαι εἶναι. ὥς τ' οὐ μῆ-
 νον χαλεπὸν τὸ πολλοὺς κηρύσσειν. πείρασθ' γὰρ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ
 οὐσι χηρύσσειν. καὶ ὅτι μὲν ἀπεινὰ οὐ πρᾶξοντα τὸν ὧ λον
 μὲν βουλόμεθα. ὅτι δὲ μετέχειν τῆς αὐτῆς. καὶ τῷ ἅμα
 βούλειται εἶναι ὧ λόν. ἐνδεχόμενον μὲν γὰρ ἅμα καὶ οὐ ἥτοι

πάντες αἰροῦνται. μὴ ἐνδεχομένου δὲ, ἀλλ' ὥς ποῦ τῷ ἥρα-
 κλεῖ, ἴσως αὖτ' ἡ μήτηρ εἴλετο θεὸν εἶναι μάλλον ἢ μετ' αὐτῆς
 ὄντα τῷ ὀρυθαίῃ δευτερεῖν. ὁμοίως γὰρ αὖτ' εἴποιεν καὶ ὁ ὀλέ-
 κων ἐσκώψεν. ἐπεὶ τίς ἐκάλεισεν αὐτὸν χειμαζόμενον ἀδίκη-
 λίσσαοις ὅς διόσκουρους. δοκεῖ δὲ τῷ μὲν φιλοῦντος τὸ ἀπείρ-
 ρειν εἶναι τῆς συμμετέξεως τῆς χαλεπῶν. τῷ δὲ βουλομέ-
 νου ἐβούλεοι συμμετέχειν. καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω συμβαίνει
 » δὴ λῶσις. διὲ γὰρ τῷ ὅλῳ μηδὲν εἶναι οὐτῶ λυπηρὸν, ὡς ἡδὺ
 » τὸν ὅλῳ. δοκεῖ δὲ εἶναι αἰρεῖσθαι μὴ τὸ αὐτῶν. διὸ καὶ λῶ-
 σι συμμετέχειν. ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ καὶ παροῦντες. ἵνα μὴ φαί-
 νωνται τὸ αὐτῶ σκοποῦντες καὶ αἰρεῖσθαι τὸ χαίρειν λυπου-
 μένῳ τῷ ὅλῳ. ἐπὶ δὲ κορυφώτεροι εἶναι μὴ μόνον φρόντες
 τὰ κακὰ. ἐπεὶ δ' αἰρετὸν ἐστ' οὐ καὶ τὸ ἅμα. δὴ λῶν, ὅτι καὶ
 τὸ ἅμα εἶναι μετ' ἐλάττωτος ἀγαθοῦ, αἰρετὸν πως ἢ χωρὶς
 μετ' ἐλάττωτος. ἐπειδὴ ἀδελφὸν ἐποσὸν δύνανται ἐἶναι ἢ διὰ
 φρόντων. καὶ οἷον καὶ ἐμετέχειν ἅμα πάντων φιλικῶν. καὶ
 ὡς ποῦ σωθῆναι. ἅμα φασὶν ἢ διὸν ταῦτα ἔχοντας. οἳ δ' αὖ
 μὲν τοὶ οὐ βούλονται. ἐπεὶ δὲ τίς ὑπερβολὰς ποιήσει, ὁμο-
 λοῦσιν ἅμα κακῶς πράττοντας σφόδρα ἢ οὐ σφόδρα χω-
 ρίς. πρὸς ἀλήθειαν δὲ οὐτῶ καὶ ποῦ τῶ ἀντιχάσας. ὅτε μὲν μ-
 βολόμεθα ὅς ὅλῳ εἶναι οὐδὲ λυπεῖν. ὅταν μὴ μὲν μέλωσι
 ποιήσειν πλείον. ὅτε ὅς ἢ δισκὸν πρῆναι. τὸν δὲ τῆς ὑπερνοη-
 τῶς ταύτης καὶ μάλ' οὐ λῶν. διὰ γὰρ τὰ περὶ εἰρημίας συμβαί-
 νει, καὶ ὅτι μὲν ἐλυποῦμενον ἢ ἐν φάυλῃ ὄντα ἔχει τὸν ὅλῳ
 3 θεωρεῖν φέρωμεν ἀπλάς ὡς ποῦ καὶ ἡμᾶς αὐτοῦς. τὸ δ' ὅσον
 τὸν ὅλῳ ἡδὺ ὡς ποῦ ἀλλόπῃ τῆς ἡδίστων, διὰ τὴν εἰρημολίαν
 αἰτίαν καὶ μὴ καμνοντα εἰ αὐτῶς. ὡς τε ὁ πότμον αὐτοῦ τῶν
 ἢ, μάλλον ἡδὺ πρὶς τὴν ῥοπήν τ' ἐβούλεοι παρεῖναι ἢ μὴ, καὶ
 τὸ τ' ἐπὶ τῷ χειρόνῳ συμβαίνει διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χλε-
 οῦ. μάλιστα γὰρ φιλοπρηνῶν ὅς ὅλῳ μὴ πράττειν οὐ,
 μὴ δ' εἶναι ἀνάγκη * αὐτῶς κακῶς. διὸ ἐνίοτε ὅς ὀρῶμέ-
 νους στυγερὰ πικρὰσι. μάλλον ἢ τῷ οἰκείου αἰσθάνεσθαι κα-

κοῦ. ὥς πορ' αὖ εἰ καὶ μεμνημένος, ὅ, τί ποτε οὐ ἐπεχθῆ μάλα
λαβὼν, ἢ εἰ ὥς αὖ καὶ κακῶς περὶ τῆς,

*

- Α' πορὶ σκεῖ δι' αὐτῆς, εἰ δὲ ἐν ἐκείνῳ πῶς λω χρῆσασθαι καὶ ἐφ' ἃ πέ-
φυκε καὶ ἄλλως. καὶ οὕτω ἢ αὐτὸ ἡδὺ καὶ συμβεβηκός. οἷον ἢ
ὁφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἢ καὶ ἄλλως παρεῖν διαστρέψαντα. ὥς τε
δύο εἰς φανῆναι. αὐτῶν μὲν δὲ ἀμφω ὅτι μὲν ὁφθαλμοῖς, ὅτι
1 ἡ δὲ ὁφθαλμῶ. ἄλλη δὲ καὶ συμβεβηκός. οἷον εἰ μὴ ἀρδύ-
δαι ἢ φαρεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ σῆμη. καὶ γὰρ ἀληθῶς καὶ
ἀμαρτεῖν. οἷον ὅταν ἐκὼν μὴ ὁρῶς χεῖρα, ὥς ἀγνοία δὲ
χρῆσθαι. ὥς πορ' μεταστρέψας πῶς χεῖρα, καὶ τῷ ποδὶ ποτὶ
ὥς χεῖρ καὶ τῷ ὡς ποδὶ χεῖρα. ὁρῶς χεῖρα δὲ ἢ πᾶσι
καὶ ἀρεταῖς ὑπὸ σῆμη εἶπε. καὶ τῇ δικαιοσυνῇ ὥς ἀδικία χρῆ-
σθαι. εἰδῆς. εἰ ἀρ' ἀρ' δικαιοσυνῆς τὰ ἀδικα περὶ τῶν, ὥς
πορ' καὶ τὰ ἀγνοητικὰ ἀρ' ὑπὸ σῆμη. εἰ δὲ οὕτ' ἀδυνάτῳ,
2 φανερὸν ὅτι οὐκ αὖ εἰς ὑπὸ σῆμη καὶ ἀρετῇ. οὐ δ' εἰ μὴ δὲ
ἀγνοεῖν ἀρ' ὑπὸ σῆμη, ἀλλὰ ἀμαρτανεῖν μόνον. καὶ τὰ αὐτὰ
ἀρ' ἀγνοία σ' πρὶν, οὐτε ἀρ' δικαιοσυνῆς γε ὥς ἀρ' ἀδικίας
περὶ τῆς. ἀλλ' εἰ πρὶ φρόνησις ὑπὸ σῆμη καὶ ἀληθῆς π' τὸ αὐτὸ
πρὶν καὶ κείνη. ἐν δὲ χεῖρ γὰρ αὖ ἀφρόνως ἀρ' φρονήσας καὶ
ἀμαρτανεῖν τῷ, ἀπὸρ' ὁ ἀφρόν. εἰ δὲ ἀπὸρ' ἢ ἐκείνου χεῖρα
ἢ ἐκείνου, καὶ φρονίμως ἐπεχθῆ οὐτὼ περὶ τῶν. ὑπὸ μὲν
οὕτω τῶν ἀλλὰ ὑπὸ σῆμη, ἀλλὰ κυρία πρὶ τῶν ἐφ' αὐτῷ. αὖ
3 τῆς δὲ τῆς πασῶν κυρία σ' τίς. οὐ γὰρ ἐπὶ ὑπὸ σῆμη γε ἢ νοῦς. ἀλ-
λά μὴν οὐ δ' ἀρετῇ. χρῆται γὰρ αὐτῇ. ἢ γὰρ τῷ ἀρχόντος ἀρε-
τῇ τῇ τῷ ἀρχομένου χρῆται. τίς οὕτω δὲ, ἢ ὥς πορ' λέγειται
ἀκρασία καὶ κῆρ τῷ ἀλόγῳ τῆς ψυχῆς καὶ πῶς ἀκόλαστος
ὁ ἀκρατὴς ἐχὼν νοῦν. ἀλλ' ἢ δὲ αὖ ἰσχυρὰ ἢ ἢ ὑπὸ σῆμη, στρέ-
ψαι καὶ λογιστῶ τὰ πάντα. * σφι * δηλονότι. καὶ
μὲν αὖ τῷ τῷ ἀρετῇ. αὖ δὲ τῷ λόγῳ ἀνοία ἢ, ἐτὸρ' μετα-
ποιοντῶ. ὥς τε ἔστι δικαιοσυνῇ, δ' ἀδικίᾳ χρῆσθαι καὶ κα-
4 κῶς, καὶ φρονήσει ἀφρόνως ὥς τε καὶ τὰ πάντα. ἀρ' πον γὰρ,

εἰ τῆς μὲν ἐν τῷ λογιστικῷ ἀρετῆς μηχανεῖα ποτὲ ἐγγνωμένῃ
 μὲν τῷ λόγῳ πέφει καὶ ποιήσει ἀγνοεῖν. ἡ δὲ ἀρετὴ ἐν τῷ λό-
 γῳ ἀγνοίᾳς ἐνούσης, οὐ στέφει τὴν καὶ κτήσει φρονίμως
 κρίνειν καὶ τὰ δέοντα. καὶ πάλιν ἡ φρόνησις, ἡ ἐν τῷ λογισ-
 τικῷ τὴν ἐν τῷ ἀλόγῳ κέλασιν ἀνίστα φρόνως περὶ τὴν, ὅπως
 δοκεῖ ἡ ἐπιράτεια. ὥστ' ἔστι ἡ ἀπὸ ἀγνοίᾳς φρονίμως, ἐπὶ τῇ
 τῶν ἀντιπα. ἄλλως τε καὶ ἀπὸ ἀγνοίᾳς χρηστῆς φρονίμως.
 τῶν γὰρ ὡδὶ τῆς ἄλλων οὐδαμῶς ὁραμέν. ὥς περὶ τὴν ἰατρει-
 κὴν ἢ γεωμετρικὴν πέφει ἀνελασία. ἀλλ' οὐκ οὐ τὴν ἀγνοίαν
 εἰς ἡ ἀντιπα δὲ τὴν ἐν εἶναι τὴν ἐκδοροχὴν ἀλλὰ τὴν ἀρε-
 τὴν, ὅπως μάλλον εἶναι περὶ τὴν κακίαν οὕτως ἔχοντες. καὶ
 γὰρ ὁ ἀδικὸς πάντα ὁ δίκαιος δύνανται. καὶ ὅπως ἐν εἶναι τὴν
 δυνάμειν ἀδυναμία. ὥς τε δὴ λονόπια φρονίμοι καὶ ἀγα-
 θοὶ ἐκείναι αἱ ἄλλαι ἔξεις καὶ ὁρῶντες τὸ σῶμα κρατητικόν. ὅτι
 οὐδὲν ἰσχυρότερον φρονήσεως. ἀλλ' οὐκ ἰσχυρότερον ἐφ' ἧς ὁρῶν.
 ἀρετὴ γὰρ ὅτι καὶ οὐκ ἐπιστήμη, ἀλλὰ γλῶσς ἄλλον γλῶσς. * 2
 ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον ἡ φρόνησις ποιεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ ἀρε-
 τὴν, ἀλλὰ φαμέν καὶ ἡ εὐτυχία εὐ. περὶ τὴν, ὥς καὶ τῆς εὐτυ-
 χίας εὐ. ποιούσης εὐτυχίαν, καὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἐπιστήμης, σκε-
 πτόν ἄρ' ὅτι φύσει, ὁ μὲν εὐτυχὴς ὁ δὲ ἀτυχὴς ἢ οὐ. καὶ πῶς
 ἔχει πᾶσι πῦτων. ὅτι μὲν γὰρ εἰσι πνὲς εὐτυχίαι, ὁραμέν. ἀ-
 φρονδὸς γὰρ ὄντες καὶ ὁρῶντες πᾶσι. ἐν οἷς ἡ τύχη κυρία. εἰ
 δὲ καὶ ἐν οἷς τέχνη ὅτι, πολλοὶ μὲν τοὶ καὶ τύχης ἐν πάρεχει,
 οἷς ἐν σφραττήκα καὶ κυβερνητικῇ. πότμον ὅν ἀπὸ πνός ἐξέως 3
 οὐκ εἰσιν ἢ οὐ τῷ αὐτῷ πνός εἶναι, περὶ τὴν εἰσι τὴν εὐ-
 τυχημάτων. νῦν μὲν γὰρ οὕτως οἶονται ὥς φύσει πνόντων,
 ἡ δὲ φύσις ποιούσης ἵνα οὐ ποιεῖ. καὶ εὐτυχία ἐκ γλῶσς διαφύ-
 σιν ὥς περὶ οἱ μὲν γλῶσς οἱ δὲ μελανόματοι τῷ δὲ τῷ τῷ
 ἔχειν, οὐ τῷ καὶ οἱ εὐτυχίαι καὶ ἀτυχίαι. ὅτι μὲν ἡ φρόνησις
 κατὰ τὴν, δὴ λον. ὅτι ἀλγος ἡ φρόνησις, ἀλλ' ἔχει λόγον, δὲ
 πῶς περὶ τῷ. οἱ δὲ οὐκ ἀνέχονται οἱ πνόντες, δὲ τὴν κατὰ τὴν, τῇ
 γλῶσς ἀνέχονται. ὅτι φανερὸν ὄντες ἀφρονδὸς οὐχ ὅτι περὶ ἄλλα, 4

ὅτι γὰρ οὐδὲν ἄρπον. οἷον ἰσχυράτης γεωμετρικῶς ὦν,
 ἀλλὰ πρὸς τὰ ἄλλα δοκεῖ βλάξαι καὶ ἄφρων εἶναι. καὶ πολὺ
 χυσιὸν πλεονάζειν ἕως τοῦ ἐν βυζαντίῳ πεντηκον-
 τῶν διδύμειαν ὡς λέγουσιν. ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν αἰίοις δύτυχ-
 » σιν ἄφρονες. πρὸς γὰρ κακὴν κληρίαν οὐχ οἱ δεινότατοι δύτυ-
 » χεῖς. ἀλλ' ὡς πρὸς ἐν κλέων πῶσει ὁ μὲν, οὐδὲν. ἄλλος δὲ βάλ-
 » λει, καὶ ὡς φέρεται ἐν δύτυχῃς, ἢ τῷ φιλεῖσθαι ὡς πρὸς φατρίαν
 1 ἕως τοῦ καὶ ἐξωθέν τι εἶναι τὸ κατὰ φύσιν. οἷον πλεονάζειν κα-
 » κῶς καὶ κακὴν πηγήν. ἀλλ' οὐδὲν. πρὸς γὰρ δὲ πλεονάζει. ἀλλ' οὐδὲν δι-
 » αλύτῃ. ἀλλ' ὅτι ἐχει κυβερνήτην ἀγαθόν. ἀλλ' οὐχ ὅτι δύτυχῶν
 » τὸν δαίμον. ἐχει κυβερνήτην ἀγαθόν. ἀλλ' ἄτοπον θεὸν ἢ δαί-
 » μονα φέρεται τὸν τοῖον, ἀλλὰ μὴ τὸν βέλτερον καὶ τὸν προ-
 » νιμώτερον. εἰ δὲ ἀνάγκη, ἢ φύσει, ἢ νόῳ ἢ ἐπιτοπίᾳ πλεονάζει-
 » τος τοῦ. τὰ δὲ δύο μὴ εἶναι, φύσει αὖτε οἱ δύτυχεῖς. ἀλλὰ
 » μὲν ἢ φύσει αἰτία, ἢ τῷ αἰεὶ ὡσαύτως, ἢ τῷ ὡς ἐπιτοπ-
 2 λῇ. ἢ δὲ τύχῃ πλεονάζει. εἰ μὲν οὖν τὸ πλεονάζειν ἐπιτυγ-
 χάνειν, τύχῃς δοκεῖ εἶναι. ἀλλ' εἰ πρὸς δὲ τύχῃν δύτυχῃς, οὐκ
 αὖτε τοῖον εἶναι τὸ ἄτοπον, οἷον αἰεὶ τῷ αὐτῷ ὡς αὐτῷ τὸ πλεονάζειν.
 ἐπὶ ἢ τοῖος δὲ ἐπιτυγχάνει ἢ ἀτυγχάνει, ὡς πρὸς ὅτι ὁ γὰρ αὐ-
 κὴς οὐκ ὅτι ὁ αὐτοῦ τύχῃς αἰτία, ἀλλὰ φύσει. οὐκ ἄρα εἶναι δύ-
 τυχῃς. ἀλλ' οἷον δύφυς. ὡς πρὸς τῷ αὐτῷ εἶναι λεκτέον. ὅτι οὐδὲν λέ-
 γομεν δύτυχεῖς, οὐδὲν τύχῃν εἶναι. οὐκ ἄρα εἶναι δύτυχεῖς.
 τύχῃς γὰρ ὅσον αἰτία τύχῃ ἀγαθῇ ἀγαθῶν. εἰ δ' οὐτῶς, πό-
 4 τερρον ἢ εἶναι τύχῃ ὅλως, ἢ εἶναι μὲν ἀλλ' οὐκ ἐπὶ. ἀλλ' ἀνάγκη
 καὶ εἶναι καὶ αἰτίαν εἶναι. εἶναι ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἢ αἰτία
 ἢ κακῶν. εἰ δ' ὅλως ὁρίζεσθαι, καὶ οὐδὲν ἀπὸ τύχῃς φατέον
 γίνεσθαι. ἀλλ' ἢ μὲν ἀλλῃ οὐκ αἰτία δὲ τὸ μὴ ὅλως, τύ-
 » χῃν εἶναι φατέον αἰτίαν. διὸ καὶ ὁρίζεσθαι τὴν τύχῃν ἢ αἰτία-
 » σιν αἰτίαν ἀνάλογον ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ, ὡς οὐκ αἰτία
 φύσεως, ὅτι μὲν οὖν ἄλλο περὶ βλημὴν αὖτε. ἐπειδὴ ὁ αὐτοῦ
 πνεῦμα ἄπαξ δύτυχῆς αὐτοῦ, δὲ τὸ οὐ καὶ πάλιν αὖ; δὲ τὸ
 4 ἀρχαῖος τῶν καὶ πάλιν καὶ πάλιν. τὸ γὰρ αὐτῷ τῷ αὐτῷ

πον οὐκ ἀρᾷ ἔσαι τύχης. οὐ τ' ἄλλο τ' αὐτὸ ἀρβάνοι ἀπεί-
 ρων καὶ ἀορίστων. ἔσαι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν. ἐπισήμη δ' οὐκ
 ἔσαι αὐτὸν ἢ δι' ἀπειρίαν. ἐπεὶ ἐμύθανον αὖ πινυσι δὲ τυχεῖς.
 ἢ καὶ πᾶσαι αὖ αἰ ἐπισήμη ὡς πῶρ' ἐφ' ἡ σωκράτης δὲ τυχεῖς
 ἢ (βν. π' οὐκ κωλῆει συμβῶναι πνὶ ἐφεξῆς τὰ βιαιότα πολ-
 λάκις, οὐχ ὅτι Διᾷ. ἀλλ' οἷον αὖ εἶναι τὸ κινδύους αἰ
 μακρὰν βάλλιν. π' δὲ δὴ. ἀλλ' οὐκ εἴσιν ὁρμαὶ ἐν τῇ ψυχῇ,
 αἱ μὲν ἀπ' ἁπορσιῶν, αἱ δ' ἀπ' ὁρέξεως ἀλόγου. καὶ πρὸ τῶν
 αὐτῶν. εἰ γὰρ ὅτι φύσει ἢ δι' ἐπιθυμίαν ἡδέος καὶ ἡ ὁρεῖς φύ-
 σι γι, αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν βαδίλοι αὖ πᾶν. εἰ δὴ πινὲς εἰσιν δὲ φύσει
 ὡς πῶρ' οἱ ἀδικοὶ οὐκ ἐπιστήμῃνοι ἀδίκειν, οὕτως οὐ πεφύκασι καὶ
 αὖ δὲ λόγον ὁρμῶσιν. ἢ φύσις πέφυκε, καὶ ἐπιθυμῶσι καὶ βί-
 του πρὸς. καὶ οὕτως ὡς Διᾷ, καὶ οὐ Διᾷ, καὶ ὅτε, οὐ τοι καὶ ὁρ-
 σι. καὶ τύχῃσιν ἀφρονόις ὄντες καὶ ἀλόγοι ὡς πῶρ' καὶ οὐ εἰσιν
 τῶν οἱ διδασκαλικῶν ὄντες. οἱ δὲ γε βιοῦσι δὲ τυχεῖς. ὅσοι αὖ δὲ
 λόγον καὶ ὁρμῶσιν ὡς βίῃ τὸ πολὺ. φύσει ἀρᾷ οἱ δὲ τυχεῖς
 εἶναι αὖ, ἢ αὖ. ἢ πλεοναχῶς λέγεταί. ἢ δὲ τυχεῖς. τὰ μὲν γὰρ,
 πρὸς τῇ τῇ ἀπ' τῆς ὁρμῆς καὶ περὶ ἐλθόντων περὶ αἰ. τὰ δ' οὐ.
 ἀλλὰ βιαιότατον. καὶ ἐν κοίνοις κακῶς λογίσασθαι δοκῶσι
 καὶ ὁρμῶσιν καὶ δὲ τυχεῖς φαμέν, καὶ πάλιν ἐν βίῃ τῇ εἰ-
 βούλοντο αὖ, ἢ ἐλαττον ἐλαβον τὰ ἀγαθὰ. ἐκείνοις μὲν ῥίγῃ δὲ
 τυχεῖν δὲ φύσιν ἐνδέχεται. ἢ γὰρ ὁρμῇ καὶ ὁρεῖς οὐσα οὐ Διᾷ
 κατ' ὁρμῶσιν. ὁ δὲ λογισμὸς μὲν ἡλίθιος. καὶ ὅς μὲν ἐν ταῦ-
 τα ὅταν μὲν λογισμὸς μὴ δοκῶν ὁρμῶσιν εἶναι, τύχη δ' αὐτῶν
 αἰτία οὐσα, αὖ δὲ ὁρμῇ οὐσα, ἐξέθεν. ἀλλ' ἐπ' οἷον δι' ἐπιθυ-
 μίαν ἐλογίσαντο πάλιν, οὕτω καὶ ἡ τύχησιν. ἐν δὲ δὴ βίῃ εἰ-
 τῶν πῶς ἔσαι ἢ δὲ τυχεῖς κατ' ἐλθόντων ὁρέξεως καὶ ἐπιθυ-
 μίας. ἀλλὰ μὲν ἢ ἐν ταῦτα δὲ τυχεῖς καὶ τύχη διττῇ, καὶ κεί-
 » ἢ ἢ αὖ δὲ. ἢ πλείους αἱ δὲ τυχεῖς. ἐπεὶ δι' ὁρμῶν πρὸς πάσας
 » τὰς ἐπισήμας καὶ ὅς λογισμοὺς ὅς ὁρμῶν δὲ τυχεῖς
 » πινῶν, δὴ λαν ὅτι ἐπὶ τὸν αὖ πινῶν τῆς δὲ τυχεῖς. ἐκεί-
 » νη δὲ πρὸ τῶν ἢ δὲ τυχεῖς. ἢ οὐκ ἐστίν, ἢ ἐπὶ τῇ μὲν σεν ὡν ἐλθῇ. καὶ

ὅτε ἐδείξεν λογισμὸς ἀνθρώπινος, οὐκ αὖτε τοῦτο εἶναι οὐ γὰρ δὴ
 πάντων ἀλόγιστον ἔστιν, οὐτε φησὶν ὅτιν ἢ ἐπιθυμία. ἀλλὰ
 διαφθαίρεται ὑπὸ πινος. οὐ τυχεῖν μὲν οὐκ δοκεῖ, ὅτι ἡ τύχη
 τῷ πρῶτον λόγον αἰτία. τοῦτο δὲ πρῶτον λόγον. πρῶτον γὰρ τὸ ἐπι-
 στήμιον καὶ τὸ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὡς εἴκειν οὐκ ἀπὸ τύχης. ἀλλὰ
 δοκεῖ δὲ ἔστιν ὡς οὐ τοῦτο μὲν ὁ λόγος οὐ δεικνυσὶν, ὅτι φύσει
 οὐ τυχεῖν. ἀλλ' ὅτι οὐ πάντες οἱ δοκῶντες οὐ τυχεῖν, δὲ τύχην
 καὶ ἁρμόσιν, ἀλλ' οὐ δὲ φύσιν. οὐ δ' ὅτι οὐκ ἔστι τύχη αἰτία
 οὐθ' ἐνός, δεικνυσὶν. ἀλλ' οὐ τῷ πάντων, ὡν δοκεῖ. ἔστι μὲν τ' αὖ
 ἀπρὸς αἰτίαν. ἀρ' αὖτε τοῦτο τύχη αἰτία τῷ ἐπιθυμῆσαι, οὐ
 δεῖ, καὶ ὅτε δεῖ. ἢ οὐ τὸ γε πάντων ἔστι. καὶ γὰρ τῷ νοῦν καὶ
 βουλόσθαι. οὐ γὰρ ἐβουλόσθαι βουλόσθαι καὶ τῷ
 τ' ἐβουλόσθαι. ἀλλ' ἐστὶν ἀρχὴ πρὸς οὐ δ' ἐνόησε νοήσας. περὶ
 τὸν νοῦν καὶ ἔστιν εἰς ἀπειρον. οὐκ ἀρ' αὖ τῷ νοῦν σιωπῶ-
 σα ἀρχή. οὐ δὲ τῷ βουλόσθαι βουλή. τὸ οὐκ ἄλλο πάλιν
 2 τύχην. ὡς τ' ἀπὸ τύχης ἀπαντᾷ ἔστι. εἰ ἔστι τις ἀρχή, ἢ ἂν ἔστιν
 » ἄλλῃ ἔξω. αὐτὴ δὲ δὲ τὸ αὐτὴ τ' εἶναι ἔστιν δὲ αὐτὴ ποιῆν.
 » τὸ δὲ ἐκ τῷ μὲν τῷ τῷ, πρὸς ἢ τῷ κινήσας ἀρχὴ ἐν τῇ ψυχῇ.
 » δὴ λανθάνει ὡς πρὸς ἐν τῷ ὅλῳ θεός, καὶ πᾶν ἐκείνῳ. κινεῖ γὰρ
 » πᾶν πάντα τ' ἐν ἡμῖν θεόν. λόγος δ' ἀρχὴ οὐ λόγος. ἀλλ' αὖ
 » κρείττον. τὸ ἐν αὐτῷ κρείττον καὶ ἐπιστήμης εἴποι πάλιν θεός. ἢ γὰρ
 » ἀρετὴ τῷ νῦν ἔργον. καὶ δὲ ἔστι οἱ πάλαι ἔλεον. οὐ τυχεῖς καὶ
 » λανθάνει οἱ αὖ ὁρμήσωσι κατὰ φύσιν ἀλλοιοῖ οἶον τε καὶ ἐλεον.
 4 » συμφύσει αὐτοῖς. ἐχρυσὶν ἀρχὴν τῶν τῶν ἢ κρείττων καὶ τ' νῦν καὶ
 » τῷ ἐκ τῶν αὐτῶν. οἱ γὰρ λόγον. ἔστι δ' ἐκ τῶν αὐτῶν. καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν.
 » ἔστι δ' ἐκ τῶν αὐτῶν. ἀλλοιοῖ γὰρ ὅν τε σ' ἀπὸ τυγχάνει καὶ τῷ
 » τῶν φρονίμων καὶ σοφῶν τῶν αὐτῶν εἶναι πάλιν μακρὴν. καὶ μόνον τ'
 » πάλιν ἀπὸ τῷ λόγῳ δεῖ ἀπὸ λαβεῖν. ἀλλ' οἱ μὲν δ' ἐμπειρίαν. αὐ-
 » τῷ, δὲ δὲ σιωπῆσαι καὶ ἐν τῷ σκοπεῖν χρῆσθαι. τῷ θεῷ δὲ αὐτῶν.
 » ἔστι καὶ οὐ ὅρα καὶ μέλλον καὶ τ' ὅν. καὶ ὡς ἀπὸ λαβεῖν ὁ λόγος τ'
 » τῷ. διὸ οἱ μετὰ γὰρ καὶ οὐ τῶν αὐτῶν. εἴκειν ἢ ἀρχὴ ἀπρ-
 4 λυομένης τῷ λόγῳ ἰαχὴν μᾶλλον. καὶ ὡς πρὸς οἱ τυφλοὶ μὲν
 (μηνόουσι)

» μᾶλλον ἀρχυδέντες τῷ πρὸς τοῖς εἰρημνίοις εἶναι τὸ μῆ-
 » μνον. φανερὸν δὲ, ὅτι δύο εἶδη οὐτυχίας. ἡ μὲν θεία. διό
 » καὶ δοκεῖ ὁ οὐτυχὴς δὲ θεὸν καὶ θεοῦ. οὐ τοῦ δὲ ὅστις ὁ κα-
 » τὰ τὴν ἐρμηνείαν διορθωπικός. ὁ δὲ ἑτέρος ὁ πρὸς τὴν ἐρμηνείαν.
 » λογοὶ δὲ ἀμφότεροι. καὶ ἡ μὲν σιωπῆς οὐτυχία μᾶλλον. αὐ-
 » τῇ δὲ οὐ σιωπῆς. καὶ τὰ μέρος μὲν οὐκ ἐκείνης ἀρετῆς
 εἶναι. πρὸς τὸν. ἐπεὶ δὲ χωρὶς διαλαμνὴν τὴν δυνάμειν αὐ-
 τῆς, καὶ πρὸς τῆς ἀρετῆς δι-
 τὸν τῆς ἐκ τούτων. καὶ ἐ-
 καλοῦμεν ἡδὴ καλοκαγαθίαν. ὅτι μὲν οὐκ ἀνάγκη τὸν ταύ-
 τῆς ἀληθείας τρυφόμενον τῆς περὶ σπουδαίας ἔχειν τὰς κατὰ
 μέρος ἀρετὰς, φανερὸν. οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τῆς ἄλλων οὐθενὸς οἷ-
 τ' ἄλλως ἔχειν. οὐδεὶς γὰρ ὅλον μὲν τὸ σῶμα ὑγιαίνει, μέρος
 δὲ οὐθὲν, ἀλλ' ἀναγκαῖον πάντα ἢ τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτα-
 τα. τὸν αὐτὸν ἔχει τὸν πῶ ἔλω. ὅτι δὴ τὸ ἀγαθὸν εἶναι καὶ
 καὶ τὸ καλὸν καγαθὸν οὐ μόνον κατὰ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ
 κατ' αὐτὰ ἔχοντα διαφοραῖ. τῆς γὰρ ἀγαθῶν πάντων τέλη
 ὅτιν, ἀλλ' αὐτὰ αὐτῆς ἐνέχουσιν αἰρετά. τούτων δὲ κατὰ, ὅσα
 δι' αὐτὰ ὄντα πάντα ἐπαινετὰ ὄντι. ταῦτα γὰρ ὄντι, ἐφ' ὧν αἰ-
 τε πρὸς εἶς εἰσὶν ἐπαινετὰ καὶ αὐτὰ ἐπαινετὰ δικαιοσύνη καὶ
 αὐτή. καὶ αἱ πρὸς εἶς καὶ οἱ σώφρονες. ἐπαινετὴ γὰρ καὶ ἡ σω-
 φροσύνη. οὐ μὲν οὐκ ὑγίεια ἐπαινετόν. οὐδὲ γὰρ τὸ ὄρνον. οὐ
 δὲ τὸ ἰσχυρὸς. ἀλλ' ἀγαθὰ μὲν ἐπαινετὰ δ' οὐ. ὁμοίως δὲ τῶ
 δὴ λὸν καὶ τῶ ἄλλων δὲ τῆς ἐπαγωγῆς. ἀγαθὸς μὲν ἐν ὄντι,
 ὅτι τὰ φύσει ἀγαθὰ ὄντι ἀγαθὰ. τὰ γὰρ πειράχιστα καὶ μέγ-
 στα εἶναι δοκεῖν τα ἀγαθὰ, ἡμῶν καὶ πλοῦτος. καὶ σώματος
 ἀρετῇ καὶ οὐτυχείᾳ καὶ δυνάμει, ἀγαθὰ μὲν φύσει ὄντι. καὶ
 δέχεται δὲ εἶναι βλαβερὰ πρὸς τὰς εἴς. οὐτὲ γὰρ ἄφρων
 οὐτ' ἀδίκος ἢ ἀνόλαστός ὧν οὐ δι' ὀνήσει χρώμενος αὐτοῖς. ὡς-
 » πρὸς οὐ δι' ὀνείμων τῇ τῇ ὑγιαίνοντος τῶν χρώμενος. οὐδ' ὁ
 » ἀδίκος καὶ ἀνάπικρος τοῖς τῇ ὑγιῶντος τῇ ὀλοκλήρου κόσμῳ.
 » καλὸς δὲ καγαθὸς τῶ τῆς ἀγαθῶν τὰ κατὰ ὑπάρχειν αὐτῶ
 » δι' αὐτὰ. καὶ τῶ πρὸς πρὸς εἶναι τῆς καλῶν καὶ αὐτῆς ἐν-

καὶ καλὰ δὲ βῆναι τε ἀρετῇ καὶ τὰ ὀρθὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς.
 » ἐστὶ δὲ τις ἐξίς πολιτικῆς οἶον οἱ λεγόμενοι ἐχριστῖν. ἢ ἄλλοι τοιοῦ
 » τοῦ ἐχριστῖν. ἀνὰ αὐτῇ δὲ βῆναι ἐξίς τριαύτῃ. εἰσι γὰρ οἱ οἰόνται πλὴν
 ἀρετῶν διὸ μὴ ἔχειν, ἀλλὰ τῆς φύσει ἀγαθῶν εἴκειν. διὸ ἀ-
 ἀγαθοὶ μὲν ἀνθρώποι εἰσὶ. τὰ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθὰ αἰτιῶνται.
 καλοῦ ἀγαθῶν γὰρ οὐκ ἐχριστῖν. οὐ γὰρ ὑπάρχει αὐτοῖς κα-
 λὰ δι' αὐτὰ. καὶ περαιοῦνται καλοῖ καγαθοῖ. καὶ οὐ μένον
 1 τοῦτο ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ μὲν φύσει ὄντα, ἀγαθὰ δὲ φύ-
 σει ὄντα τοῦτο καλὰ καλὰ γὰρ βῆναι, ὅταν οὐ εἴκειν πρὸς τῷ
 σι καὶ αἰρουῖν καλὰ. ἢ διότι τῷ καλῷ καγαθῷ καλὰ βῆναι τὰ
 φύσει ἀγαθὰ. καλὸν γὰρ τὸ δίκαιον. εἴτις δὲ τὸ κατ' ἀρίστην.
 ἀρίστης δὲ οὗτος ἔστι τῶν καλῶν. καὶ τὸ πρῆπον καλόν. πρῆπει δὲ παύ-
 » ται τοῦτο πλοῦτος, δὴ γλίσσα, δύνάμεις. ὥστε τῷ καλῷ κα-
 » γαθῷ καὶ αὐτὰ συμφέροντα καὶ καλὰ βῆναι. τοῖς δὲ πολλοῖς δια-
 » φωνεῖ εἴτις. οὐ γὰρ τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ καὶ κέννοις ἀγαθὰ βῆναι.
 2 τῷ δὲ ἀγαθῷ ἀγαθὰ καὶ καλὰ. πολλὰς γὰρ καὶ καλὰς πρὸς
 » ξεις δι' αὐτὰ ἐπεφάνη. ὁ δὲ οἰόμενος τοῖς ἀρετῶν ἔχειν διὸν εἴ-
 » κα τῆς ἐκ τῶν ἀγαθῶν καλὰ τὸ συμβεβηκὸς τὰ καλὰ πρὸς τ-
 τεῖν. εἰσιν οὖν καλοῦ ἀγαθῶν ἀρετὴ τέλειος. καὶ πρὸς ἡδονῆς
 δι' εἰρησίου καὶ ἡ καὶ πῶς ἀγαθόν. καὶ ὅτι τὰ, τε ἀπλῶς ἢ
 » δία καὶ καλὰ. καὶ τὰ τε ἀπλῶς ἀγαθὰ ἢ δία. οὐ δὲ γίνεσθαι δὲ
 » ἡδονὴ μὴ ἐν πρὸς. δὴ εἴτις ὁ ἀληθῶς δὴ δαίμων καὶ ἡδιστε
 » ζήσει. καὶ εἴτις οὐ μάτην οἱ ἀνθρώποι ἀξιούσι. εἴπει δὲ βῆναι
 4 ὅρος καὶ τῷ ἰατῷ, πρὸς ὁ ἀνὰ φέρων κείναι τὸ ὑγιεινὸν σῶμα,
 » καὶ πρὸς ὃν μέχρι ποσὺν κρηττόν ἐκαστον καὶ δὴ ὑγιάνον. εἰ
 » δὲ ἐλαττόν ἢ πλεον οὐκ ἐπὶ. οὐτὰ καὶ τῷ αἰσθητῶν πρὸς τοῖς
 » πρὸς καὶ αἰρέσεις τῆς φύσει μὲν ἀγαθῶν οὐκ ἐπαινετῆς
 » δὲ, διὰ τὴν εἶναι ὅρον καὶ τῆς ἐξέως καὶ τῆς αἰρέσεως καὶ πε-
 εἰφυγῆς χημάτων πλεονοῖ καὶ ὀλιγότητος καὶ τῆς δὴ τυ-
 χημάτων. ἐν μὲν οὖν τοῖς πρὸς τῶν ἰατρῶν ἡ δὲ τὸ ὡς ὁ λόγος.
 εἴτις δὲ βῆναι, ὡς πρὸς ἀν' εἴτις ἐν τοῖς πρὸς τῷ τοῦ φιλῶν εἴποιον
 4 ὡς ἢ ἰατρικὴ καὶ ὁ λόγος ταύτης. εἴτις δὲ ἀληθῆς μὲν, οὐσα

φῆς δέ. Αἰ δὲ ὡς πρὶ καὶ τῶν ἄλλοις πρὸς ἀρχὴν ζῶν καὶ
 πρὸς τὴν ἐξὶν καὶ τὴν ἀνδρείαν τὴν τῶν ἀρχόντων, οἷ δὲ
 λαν πρὸς δεσπότην καὶ ἐκείνου πρὸς ἐκείνου καὶ δέκοντα ἀρ-
 χὴν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνθρώπος φύσει σιωπῆσθαι ὅσον ἀρχόντος καὶ ἀρ-
 χιμῶν, καὶ ἐκείνου δὲ οἱ πρὸς τὴν ἐκείνου ἀρχὴν ζῶν. αὐ-
 » τῇ δὲ διπλῇ. ἄλλως γὰρ ἡ ἰατρικὴ καὶ ἄλλως ἡ ὑγίεια. ταύτης
 » δὲ ἐκείνου ἐκείνου. οὐτὼ δὲ ἔχει καὶ τὸ θεωρητικόν. οὐ γὰρ ἐπι-
 » τεκτικῶς ἀρχὸν ὁ θεός. ἀλλ' οὐ ἐκείνου ἡ φρόνησις. ἐπιτάττει
 » τὸ οὐ ἐκείνου. διώριται δ' ἐν ἄλλοις. ἐπεὶ κείνός τε οὐθὲν δέ-
 » ται. ἡ τῆς οὐτὼ αἰεσίς καὶ κτήσις τῆς φύσει ἀγαθῶν, πρὶν
 » τὴν τῶν θεῶν μάλιστα θεωρεῖν, ἢ σώματος ἢ χυμῶν ἢ ψί-
 » λων ἢ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, αὐτῇ ἀρίστη. καὶ ὅτος ὁ ὅρος καὶ ἄλ-
 » λος. εἴ τις δ' ἢ δι' ἐκείνου ἢ δι' ἐκείνου καὶ λαν τὸν θεόν
 » θεωρεῖν καὶ θεωρεῖν, αὐτῇ δὲ φαύλη. ἔχει δὲ ὅτος
 » τῇ ψυχῇ. καὶ οὐτος τῆς ψυχῆς ὁ ὅρος ἀρίστος,
 » τὰ ἡκιστα αἰσθάνεσθαι τῶν ἄλλων μερῶν τῆς
 » ψυχῆς, ἢ τοιούτων. τίς μὲν οὐτὼ ὅρος
 » τῆς καλοκαγαθίας καὶ τίς ὁ
 » σκοπὸς τῆς ἀπλῶς ἀ-
 » γαθῶν, ἔστω εἰρη-
 » μλίον.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΕΥΔΗ-
 ΜΙΩΝ, ΤΕΛΟΣ.

ΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Α΄.

Ι ΑΣΑ τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁ-
μοίως δὲ πράξις τε καὶ προαίρεσις,
ἀγαθὸν ἔνός ἐπιεῖναι δοκεῖ. διὸ κα-
λῶς ἀπεφάναντο τὰ γὰρ τὸν οὐ πάντα
ἐπιείκει. διαφορὰ δὲ ἴσ' φαίνεται τῆς
τελῶν. τὰ μὲν γὰρ εἰσιν, ἐν ὧν γίαι,
τὰ δὲ παρ' αὐτοῖς, ὅρ' γὰρ ἑνά. ὧν δ' εἰσὶ
τέλη ἑνὰ πρῶτα πράξεις, ἐν τοῖς τελεπώ πέφυκε τῶ ἐ-
νὸν γίαι τὰ ὅρ' γὰρ. πολλὰ δὲ πράξεων οὐσῶν καὶ τελεπῶν καὶ
ἐπιστημῶν, πολλὰ γίνεσθαι καὶ τὰ τέλη. ἰατρικῆς μὲν γὰρ, ὑ-
γίαι. ναυπηγικῆς δὲ, πλοῖον. στρατηγικῆς δὲ, νίκη. οἰκονομικῆς
δὲ, πλοῦτος. ὅσαι δ' εἰσὶ τῶν τοιούτων, ἕκαστος μίαν πινὰ δύναι-
μιν, καὶ δὲ πρὸς ἕκαστον ἰσχυρῶν, χαλινὸς πρὸς ἑλκῆ. καὶ ὅτ' οὐ
ἄλλαι τῆς ἰσχυρῶν ὀργάνων εἰσιν. αὐτὴ δὲ καὶ πᾶσα πρὸς
μικρὰ πράξις ἕκαστος πρὸς στρατηγικῶν. τὸν αὐτὸν τὸ ἔργον ἄλ-
λως ὑφ' ἑτέρων. ἐν ἁπλῶν δὲ, τὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν, τέ-
λη, πάντων ὅτιν αἰρετώτερὰ τῶν ὑφ' αὐτὰ, τῶν γὰρ χαλεπὴν
καὶ κῆναι δυνάμει. διαφέρει δ' αὐτὸν τῶν ἐν ὧν γίαι αὐτοῖς εἶναι
τὰ τέλη τῶν πράξεων, ἢ πρῶτα ταύτας ἄλλοι, καὶ δὲ πρὸς ἑκά-
στην τοιαύτων ἐπιστημῶν. Εἰδὴ τι τέλος ὅτι τῶν τελεπῶν, ὁ δὲ
αὐτὸς εὐλόγηται, τὰ ἄλλα δὲ ὅτ' οὐκ, καὶ μὴ πάντα δι-
ἑτέρον αἰετούμεθα, πράξις γὰρ οὐτὼ γ' εἰς ἀπείρον, ὥστ' οὐ
κενὴ καὶ ματαίαν τὴν ὀρεξιν, ὅτι λανθάνει τῶν ἀεὶ τὰ γὰρ
τὸν, καὶ τὸ αἰετον. ἄρ' οὐ καὶ πρὸς τὸν εἶον ἡ γνώσις αὐ-
τῶν μετὰ τὴν εἰρησπῆν. καὶ καὶ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐ-
χρηστέας, μάλλον ἢ τυγχάνομεν τῶν δεινῶν. εἰ δ' οὐτὼ,
πρὸς τὸν τύπον γὰρ περιλαβεῖν αὐτὸ, πῶς ὅτι. καὶ πῶς

νος τῆς ἐπιστημῆς ἢ δυνάμεων. δόξειε δ' αὖ τῆς κυριωτάτης
 καὶ μάλιστα ἀρχιτεκτονικῆς. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ πολιτικὴ φαί-
 νεται, τίνας γὰρ εἶναι χρεῶν τῆς ἐπιστημῆς ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ
 ποίαν ἐκείνου μαθηταίαν, καὶ μέχρι τίνος, αὐτὴ διατάσσει.
 ὁρῶμεν δὲ καὶ τὰς ἐν ἡμετέρας τῆς δυνάμεων ἅπασαν
 τὴν οὐσας, οἷον στρατηγικῶ, οἰκονομικῶ, ῥητορικῶ, χρω-
 μῆνης δὲ ταύτης ταῖς λοιπαῖς περικυκλῆς τῆς ἐπιστημῆς, ἐ-
 πι δὲ νομοθετικῆς, τί δὲ πρᾶττειν, καὶ τίνων ἀπέχεσθαι, τὸ
 ταύτης τέλος περιέχον αὐτὰ τῆς ἄλλων. ὥστε τὸ αὖ εἴη
 τὰνθρώπινον ἀγαθόν. εἰ γὰρ καὶ ταυτὸν ὅστις ἐνὶ καὶ πόλει, με-
 ζόν γε καὶ τελειότερον τὸ τῆς πόλεως φαίνεται καὶ λαβεῖν
 καὶ σώζειν. ἀγαπᾷ τὸν μὲν γὰρ καὶ ἐνὶ μόνῳ, καὶ λίον δὲ καὶ
 θεϊότερον ἔθνη καὶ πόλεις. ἡ μὲν οὖν μέθοδος τῶντων ἐφέ-
 ρται, πολιτικὴ ὡς οὕσα. λέγειτο δ' αὖ ἰσχυρῶς, εἰ καὶ τὴν
 ἅπασαν μὲν ὕλιν διασαφινεῖν, τὸ γὰρ ἀκριβὲς ὅχι ὁμοίως
 ἐφ' ἐκείνου γλῶσσας, ἐπιζητητέον, ὥς ποῦ οὐ δὲ ἐν ταῖς δημο-
 ρατομίαις. τὰ δὲ καλὰ καὶ τὰ δίκαια, ποῦ ὧν ἡ πολιτικὴ σκο-
 πεῖται, ἡ σάφην ἔχει διαφορὰν καὶ ὁρατὴν, ὥς τε δοκεῖν νό-
 μῳ μόνον εἶναι, φύσει δὲ, μή. τριώτην δὲ ἵνα ὁρατὴν ἔχει καὶ
 τὰ γὰρ, δὲ τὸ πολλοῖς συμβαίνει βλάβας ἀπ' αὐτῆς, ἢ δὴ
 γὰρ ἵνα ἀπὸ λοντὸ δὲ ὁρατὸν. ἔδοροι δὲ δι' αἰσθητῶν. ἀγα-
 πᾷ τὸν οὖν, ποῦ τοιούτων καὶ ἐκ τοιούτων λέγοντας, παχυ-
 λῶς καὶ τὴν πᾶσαν ἀληθείαν ἐνδείκνυσθαι. καὶ ποῦ τῆς ὥς ἐπι-
 τοπλῶν καὶ ἐκ τοιούτων λέγοντας, τοιαῦτα καὶ συμπεραίνε-
 σθαι. τὸν αὖτε δὲ τῶν καὶ ἀρδέναι, χρεῶν ἐκείνων τῆς
 λεγομένων. πεπαιδευμένου γὰρ ὅστις ἐπιτοπλῶν τὰ κριβὲς
 ἐπιζητεῖν καὶ ἐκείνων γλῶσσας, ἐφ' ὅσον ἡ τῆς πράγματος φύσις
 ἐπιδέχεται. πρὸς ἀλήθειαν γὰρ φαίνεται, μὴ δὲ μαθητῶν τε πι-
 θανολογῶντος ἀρδέναι, καὶ ῥητορικῶν ἀρδέναις ἀπαι-
 τεῖν. ἐκείνος δὲ κρινεῖ καλῶς, ἀγνώσκει καὶ τῶντων ὅστις ἀγα-
 θὸς κριτής. καὶ ἐκείνων ἀρδὸς πεπαιδευμένου, ἀπλῶς δὲ, ὃ
 ποῦ πᾶν πεπαιδευμένου. διὸ τῆς πολιτικῆς οὐκ ἔστιν οἰκίος.

ἀκροατῆς

ἀκροατῆς ὁ νέος, ἅπειρος γὰρ τῆς κατὰ τὸν βίον πράξεων.
οἱ λόγοι δὲ ἐκ τούτων καὶ πρὸς τούτων. Εἴπε δὲ τῆς πα-
θεσιν ἀκροαθῆναι ὡς, ματαίως ἀκροάσεται καὶ ἀνώφελός.
ἐπειδὴ τὸ τέλος ὅστις οὐ γινώσκει, ἀλλὰ πράξις. διαφέρει δι-
οὐδὲν κίος τῶν ἡλικίαν, ἢ τὸ ἡθὺς νεαρός, οὐ γὰρ πρὶν τὸν
χρόνον ἢ ἐλπίσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ πάθος ζῆναι καὶ διώκειν
ἐκείνα, τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀνόνητος ἡ γινώσκων γίγνεται, καὶ διὰ-
1 πρὸς τοῖς ἀκροατέσι. τῆς δὲ κατὰ λόγον τοῖς ὁρέξεσι πρὸς με-
νοισι καὶ πράττειν, πλυνφελὲς αὐτῶν εἶναι τὸ πρὸς τούτων εἶ-
δέναι. καὶ πρὸς μετὰ ἀκροατῆ, καὶ πῶς ἀφαικτέον, καὶ τὴν
» περὶ διέμεθαι, πεφροίμια δὲ τοσαῦτα. λέγωμεν δὲ
» ἀναλαβόντες. ἐπειδὴ πᾶσαι γινώσκων καὶ περὶ αἰρέσεις ἀγαθού-
πινός ἐρέεσθαι, τὴν δὲ οὐ λέγωμεν καὶ πολιτικῶν ἐφέδου.
καὶ τὴν τὸ πάντων ἀκρότατον τῆς περὶ αἰρέσεις ἀγαθόν. ὁ νόμος
πρὸς οὗτω χιρὸν ἅπασαν τῆς πλείων ὁμολογείτω, τὴν γὰρ
2 οὐδαιμνην, καὶ οἱ πολλοί, καὶ χερὲν τις λέγεισι. τὸ δὲ
οὐ ζῆναι, καὶ τὸ οὐ πράττειν, ταυτὸν ἅπασι λαμβάνουσι τῶν οὐ-
δαιμνην. πρὸς δὲ τῆς οὐδαιμνην πρὸς ὅστις ἀμφοτέρωσιν.
» καὶ οὐχ ὁμοίως οἱ πολλοί τοῖς σοφοῖς ἀφαικτέον, οἱ μὲν
γὰρ, τῆς ἀναρτῶν πρὸς φανερῶν. οἷον ἡδονῶν, ἢ πρὸς οὐτον,
ἢ ἡμῶν, ἄλλοι δὲ, ἄλλο. πρὸς αἰρέσεις δὲ καὶ ὁ αὐτὸς ἐπὶ τὸν
νοήσας μὲν γὰρ, ὑγίαν, πενόμενος δὲ, πρὸς οὐτον, σωειδό-
τες δὲ ἐκείνους ἀγνοίαν, ὅςτις μέγα πρὸς αὐτοὺς λέγον-
3 τας, θαυμάζουσιν. αἱ οὖν δὲ ὥστε πρὸς τὰ πολλὰ τῶν αἰ-
ρατῶν, ἄλλο πρὸς αὐτὸ εἶναι, ὁ καὶ τοῖς δὲ πᾶσιν αἰπὸν ὅστις
τῶν εἶναι ἀγαθὰ. ἀπάσας μὲν οὗτω ὑπετάξεν τοῖς δόξας μα-
ταύτῃ τὸν ἴσως ὅστις. ἰσχυρόν δὲ τῶν μάλα ἐπιπολαζούσας,
ἢ δοκούσας εἶναι ἡνὰ λόγον. μὴ λαμβάνετω δὲ ἡμᾶς, ὅτι δια-
φέρει οὐσιν οἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῶν λόγοι, καὶ οἱ πρὸς τῶν ἀρχῶν, οὐ
γὰρ καὶ πρὸς τῶν ἀρχῶν ὅστις καὶ ἐξήτει. πότῃρον ἀπὸ τῆς
ἀρχῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὅστις ἡ ὁδός. ὡς πρὸς ἐν τῶν σαδῶν ἀπὸ
4 τῆς ἀθλῶς τῆς, ὡς τὸ πρὸς, ἢ ἀνὰ πάλιν. ἀρκτέον μετὰ

γὰρ ἀπὸ τῆς γνώσεως, τῶν δὲ διπλῶν, τὰ μὲν γὰρ, ἡμῖν, τὰ
 δὲ ἀπλῶς. ἴσως οὖν ἡμῖν γὰρ ἀρκέον, ἀπὸ τῆς ἡμῖν γνώ-
 σεως. διὸ δὲ τῶν ἐστὶν ἡγεῖται καλῶς τὸν πόλιν καλῶν καὶ δι-
 καίων, καὶ ὁλῶς τῆς πολιτικῶν, ἀκροσόμενον ἰκανῶς, ἀρχὴ
 γὰρ τὸ ὅτι καὶ εἰς τὸ φαίνοισι ἀρκούντως, οὐδὲν περὶ δεῖ-
 σει τῶν διότι. ὁ δὲ βίου τῶν ἡγεῖται, ἡ λαοὶ αὐτὸ ἀρχαῖον ἐκείνως. ὡ-
 » δὲ μὴ δὲ τὸν οὐκ ἀρχαῖον τῶν, ἀκροσάτω τῆς ἡγεῖται.
 » Οὐκ ἀρκέον, ὅς αὐτὸς πάντα νοήσει φρασάμενος τὰν
 » εἴπειτα καὶ εἰς τέλος ἡμῖν ἀμείνω. Εἰ δὲ οὐκ ἀρκέον, ὅς
 » οὐκ εἰπόντι πίσηται. ὅς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοήσει, μήτ' ἄλλου ἀ-
 » κροσάτω. Εἰ δὲ μὴ ἀρκέον, ὅς αὐτὸς ἀρκέον ἀμείνω.
 » ἡμῖν δὲ λέγωμεν, ὅθεν παρεξέβημεν. τὸ γὰρ ἀρχαῖον καὶ
 τὸν ἀκροσάμενον οὐκ ἀρκέον εἰς οἰκιστὴν ἐκ τῆς εἰσὶν ἀπολαμ-
 βάειν. οἱ μὲν πολλοὶ καὶ φορτικῶς τῶν, τὸν ἡγεῖται. διὸ καὶ
 τὸν βίον ἀρχαῖον τὸν ἀκροσάμενον, τῶν γὰρ εἰσι μάλιστα
 οἱ περὶ χοντὸς, ὅς τε νῦν εἰρημνός, καὶ ὁ πολιτικός, καὶ τῶν
 τῶν ὁ θεωρητικός. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ, παντελῶς ἀκροσά-
 δάμειν φαίνοισι, βοσκοματῶν εἰον περὶ αἰρούμενοι. τυγχά-
 νουσι δὲ λόγου, δὲ τὸ πολλοὺς τῶν ἀκροσάμενον οἰκιστῶν ὁμοιο-
 παθεῖν Σαρδαναπάλῳ. οἱ δὲ χαίροντες καὶ τρυφῶντες, πι-
 μῶν, τῶν γὰρ πολιτικῶν βίου οὐκ ἀρκέον τὸ τέλος. φαίνοισι
 δὲ ἐπιπολαιότατον εἶναι τῶν ἡγεῖται, δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς πι-
 μῶσι μᾶλλον εἶναι, ἢ αὐτῶν πτωχῶν, τὰ γὰρ δὲ οἰκιστῶν
 καὶ δυσχερῶς εἶναι μαντλόμεθα. Εἴπερ δὲ εἰσὶν οἱ τῶν
 πτωχῶν διώκειν, ἵνα πτωχῶσιν ἐαυτοὺς ἀρχαῖους εἶναι. ζητῶ-
 σι γὰρ ἀπὸ τῆς φρονίμων ἡμῶν, καὶ παρ' οἷς γνώσκον-
 ται, καὶ ἐπ' ἀρετῇ. δὴ λον οὖν, ὅτι καὶ γὰρ τῶν τῶν ἡγεῖται
 τῇ κρείττων. τῶν δὲ καὶ μᾶλλον αὐτῶν πτωχῶν τῶν πολι-
 τικῶν τῶν τῶν ἀκροσάμενοι. φαίνοισι δὲ ἀπελίσσονται καὶ
 αὐτῶν, δοκεῖ γὰρ ἀνδέχεσθαι καὶ καθεύδειν, ἔχοντα τὸν ἀρε-
 τῶν, ἢ ἀπελίσσονται δὲ εἰον. καὶ περὶ τῶν τῶν ἀκροσάμενοι καὶ
 ἀτυχεῖν τὰ μέγιστα, τὸν δὲ οὐκ ἀρκέον οὐκ ἀρκέον ἀκροσάμε-

- νίσειαν ἢ μὴ θέσιν διαφυλάττων. καὶ πόρ μὲν τούτων ἄλλης,
 ἰκανὸς γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις εἶρηται παρὰ αὐτῆς. τίς
 δὲ ἔστιν ὁ θεωρητικός. ἄπορ οὐ τὴν ἐπίσκεψιν ἐν τοῖς ἐπομείοις
 ποιησόμεθα. ὁ δὲ χρηματιστής, εἰσὸς τίς ἐστι, καὶ ὁ πλοῦ-
 τος δηλονότι, οὐ τὸ ζυγνυμένον ἀγαθόν, χρήσιμον γὰρ καὶ
 ἄλλου ἤξει. διὸ μάλλον τὰ πρὸ τῶν λεγόντων τέλη τίς αὖ
 ἠπολάβοι, δι' αὐτὰ γὰρ ἀγαπάται. φαίνεται δ' οὐδ' ἐκείνα.
- 1 καίρι πολλοὶ λόγοι πρὸς αὐτὰ κατεβέβηται. ταῦτα μὲν
 οὐκ ἀφείδω. τὸ δὲ κατὰ τὸν εἰληνόντως ἐπισκέψα-
 σθαι καὶ διαπορῆσαι, πῶς λέγεται. καὶ πόρ προσάντισσ' τῆς
 τριαῦτης γινομένης ζητήσεως, διὰ τὸ τίλιν αὐτὰρα εἶσα-
 » γαρεῖν τὰ εἶδη. δόξει δ' αὖτ' ὡς εἰληνόντως εἶναι, καὶ δεῖν αὐτῇ
 » σωτηρίᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ οἰκεία αἰσινεῖν, ἄλλως τε
 » καὶ φιλοσόφους ὄντας, ἀμφὶν γὰρ ὄντων τίλιν, ὅσων προ-
 πμᾶν τὴν ἀλήθειαν. οἱ δὲ νομίζοντες τὴν δόξαν ταύτην, οὐκ
 2 ἐπίουσι δέξασθαι, ἐν οἷς τὸ πρὸ τῶν καὶ τὸ ὑπὸν ἐλεγον.
 διὸ πόρ οὐδὲ τῆς ἀριθμῆσ' ἰδέαν κατεσκόπουν, τὸ δὲ ἀγα-
 θὸν λέγεται καὶ ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ ἐν τῷ ποῖον καὶ ἐν τῷ πρὸς τί,
 τὸ δὲ κατ' αὐτὸ καὶ ἡ οὐσία πρὸ τῶν τῆ φύσει, τῶ πρὸς τί,
 πρὸς φύσιν γὰρ τῆς τ' εἰσὶ καὶ συμβεβηκότι τῶ ὄντος. ὥστ' οὐκ
 αὐτὴν κοινὴν ἔσθ' ἐν τῶν ἰδέων. ἐπὶ ἐπεί ἀγαθὸν ἰσαχῶς λέγε-
 ται τῷ ὄντι, καὶ γὰρ ἐν τῷ τί, λέγεται. οἱ δὲ ὁ θεὸς καὶ ὁ νοῦς, καὶ
 ἐν τῷ πρῶ, αἰσινεῖται, καὶ ἐν τῷ ποσῶ, τὸ μέγιστον, καὶ ἐν τῷ
 3 πρὸς τί, τὸ χρήσιμον, καὶ ἐν χρόνῳ, καιρὸς, καὶ ἐν τόπῳ, δίκαι-
 α, καὶ ἐν τῶν τριαῦτων, δηλονότι ὡς οὐκ αὐτὴν κοινὴν ἔσθ' ἐν τῶν
 καὶ ἐν, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐλέγξω ἐν πάσις ταῖς κατηγορίαις, ἀλλ' ἐν
 μιᾷ μόνῃ. ἐπὶ δὲ, ἐπεί τῆς κατὰ μίαν ἰδέαν, μίαν καὶ ἐπισήμην, καὶ
 τῆς ἀγαθῶν ἀπάντων ἡ μίαν ἔστι ἐπισήμη. νῦν δ' εἰσὶ πολλαὶ
 καὶ τῆς ἠπο μίαν κατηγορίαν, οἱ καιροὶ, ἐν πλείω μὲν, στρα-
 τηρικῇ, ἐν νόσῳ δὲ, ἰατρικῇ. καὶ τῶ μεγίστου, ἐν τῶ φῶ μὲν, ἰατρικῇ,
 ἐν πόνοις δὲ, γυμνασικῇ. Ἀπρήσκει δ' αὖτ' ἐπὶ τί ποτε καὶ βούλων
 4 τὴν λέγειν αὐτὴν ἔκαστον. ἐπὶ τῶ αὐτῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώ-

πῶς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος ὅτιν ὁ τῷ ἀνθρώπῳ ἢ γὰρ ἀνθρώπος
 οὐδὲν διόισιν. εἰ δ' οὕτως οὐδ' ἡ ἀρχὴ τὸν ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ
 αἰδίου εἶναι μάλλον ἀρχὴν ἔσται, εἴ πορ μὴ δὲ λυγρότερον τὸ
 πολυχρόνιον τῷ ἐφημέριον. πιθανώτερον δ' εἰ οἴκασιν οἱ Πυθα-
 γόρειοι λέγειν πορὶ αὐτῷ, ἡ δὲ περὶ ἐν τῇ τῆς ἀρχῆς συστο-
 χία τὸ ἐν οἷς δὴ καὶ σπύσι πῶς ἐπακλυσθῆναι δοκεῖ, ἀλλὰ
 πορὶ μὲν ἐν πύτων, ἄλλος ἔστω λόγος. τοῖς δὲ λεχθεῖσιν ἀμφι-
 σβήτησις ἕως ἡσποφαίνεται, δὲ τὸ μὴ πορὶ παντὸς ἀρχῆς 1
 τῶν λόγων εἰρησθαι, λέγεσθαι δὲ καθ' αὐτὸ εἶδος, τὰ καθ' αὐτὰ
 διωκόμενα καὶ ἀρχαπόμενα, τὰ δὲ κτηνικὰ πύτων, ἢ φυλακ-
 τικὰ πῶς ἢ τῆς ἐν αὐτῶν κωλυτικὰ, δὲ τῶν λέγεσθαι, καὶ
 τῶν ἄλλων. δὴ λον ἐν, ὅτι τῆς λέγοιτ' αὐτὰς θά. καὶ τὰ
 μὲν, καθ' αὐτὰ, θά τὰ δὲ, δὲ τῶν. χωρίων τῶν ἀπ' τῆς
 ὠφελίμων τὰ καθ' αὐτὰ, σκεψάμεθα, εἰ λέγεσθαι κατὰ μίαν
 ἰδέαν. καθ' αὐτὰ δὲ πῶς θείη τις αὐτῶν, ἢ ὅσα καὶ μονούμενα διώκε-
 ται. οἷον τὸ φρονεῖν καὶ ὄραν καὶ ἡδοναί πινόντι καὶ πικρῇ, τῶν γὰρ, 2
 εἰ καὶ δι' ἄλλο ἢ διώκεται, ὁμοίως τῶν καθ' αὐτὰ ἀρχῶν θείη
 αὐτῶν. ἢ οὐδ' ἄλλο οὐδὲν, πλεον τῆς ἰδέας. ὥστε μάταιον ἔσται
 τὸ εἶδος. εἰ δὲ καὶ τῶν ὅτι τῶν καθ' αὐτὰ, τόντ' ἀρχῆς λό-
 γον ἐν ἅπασιν αὐτοῖς τὸν αὐτὸν ἐμφαίνεσθαι δεήσει, κατὰ πορ
 ἐν χόνοι καὶ ψιμνυδίῳ, τὸν τῆς λυγρότητος. πικρῆς δὲ καὶ φρο-
 νήσεως καὶ ἡδονῆς, ἔτδροι καὶ διαφέροντες οἱ λόγοι, ταύτη ἢ
 ἀρχῆς. οὐκ ἔστιν ἀρχὴ ἀρχῆς τὸν κινόντι κατὰ μίαν ἰδέαν, ἀλ-
 λὰ πῶς δὴ λέγεσθαι, οὐ γὰρ εἴοικε τοῖς καὶ ἀπ' τῆς ὁμωνύ- 3
 μους, ἀλλ' ἀρχὴ τῶ ἀφ' ἐνὸς εἶναι, ἢ πρὸς ἐν ἅπαντα σιωπε-
 λείν, ἢ μάλλον κατ' αἰαλογίαν. ὥς γὰρ ἐν σώματι, ὅψις, ἐν
 ψυχῇ, νοῦς. καὶ ἄλλο δὴ ἐν ἄλλῳ. ἀλλ' ὅπως τῶν μὲν ἀφε-
 πτόν τινῶν, ὅς κε βοῦν γὰρ ἔστωρ αὐτῶν, ἄλλης αὐτῶν εἰσιλοσο-
 πίας οἰκιστότερον ὁμοίως δὲ καὶ πορὶ τῆς ἰδέας. εἰ γὰρ καὶ
 ἔστιν ἐν τῷ τὸ κινῆ κατηγορούμενον ἀρχῆς, ἢ χωριστὸν πᾶσι
 καθ' αὐτὸ. δὴ λον ὥς οὐκ αὐτῶν περικτὸν, οὐδὲ κτητὸν ἀνθρώ-
 πῳ. νῦν δὲ τοιοῦτόν τι ζητεῖται. τάχα δὲ τῷ δόξειεν αὐτὸ βέλπον 4

- εἶναι γνωρίζειν αὐτὸ πρὸς τὰ κτητὰ καὶ περὶ τὰ τῆς ἀγαθῶν.
οἷ γὰρ πρῶτον ἀγαθὸν τὸ εἶναι, καὶ μᾶλλον εἰσὶ μετὰ καὶ τὰ
ἡμῖν ἀγαθὰ, καὶ εἰδὼς αὐτὸ πρὸς τὸ εἶναι ἀγαθὸν, πιθανότητά
μεν εἶναι ἔχει ἡμῶς λόγος, εἴηκε δὲ τῶς ἐπισήμους διαφωθεῖν,
πᾶσι γὰρ ἀγαθὸν ἔννοεσθαι μέναι, καὶ τὸ εἰδὼς ἐπιζητῆσαι,
πρῶτον ποιεῖ γινώσκον αὐτοῦ. καὶ τοῖς ἑοκὶσθαι τῆς ἀγαθῆς
πάντας οὗς τε γινώσκον ἀγαθὸν, καὶ μὴ δὲ ἐπιζητῆσαι, οὐκ οὐλο-
1 γον. ἄλλοι δὲ καὶ τὸ ὠφελιθῆσθαι ὑφ' αὐτῆς ἢ τέκτων πρὸς
τὴν αὐτοῦ τέχνην, εἰδὼς αὐτὸ τὰ γὰρ ὅτι. ἢ πῶς ἰατρικῶς τὸ
ἢ στρατηγικῶς τὸ εἶναι, ὅτι ἰδέαν αὐτῶν τε διαμελῶς, φαί-
νεται μὲν γὰρ οὐδὲ τὴν ὑγίαν οὕτως ἐπισκοπεῖν ὁ ἰατρός, ἀλ-
λά τὴν αὐθρότην. μᾶλλον δ' ἴσως τὴν τῆς δὲ. καὶ ἔκαστον γὰρ
ἰατρὸς καὶ ποδὶ μὲν τῶν τῶν, ἐπισκοπεῖν εἰρήδω. Πάλιν
δ' ἐπ' ἀνέλθωμεν ὡς τὸ ζητῆσθαι ἀγαθόν, τίς τ' αὖ εἴη, φαί-
νεται μὲν γὰρ ἄλλο ἐν ἄλλῃ περὶ καὶ τέχνη, ἄλλο γὰρ ἐν ἰα-
2 τρική καὶ στρατηγική, καὶ τῶς λοιπαῖς ὁμοίως. τί οὖν ἐκαστῇ,
τὰ γὰρ ὅτι. ἢ οὐ γὰρ τὰ λοιπὰ περὶ τῆς. ὅτι δ' ἐν ἰατρική
μὲν, ὑγίαν, ἐν στρατηγική, νίκην, ἐν οἰκοδομική, δὲ, οἰκίαν, ἐν
ἄλλῳ δὲ, ἄλλο, ἐν ἁπασί δὲ περὶ καὶ περὶ αἰρέσει, τὸ τέλος,
τοῦτον γὰρ εἶναι, τὰ λοιπὰ περὶ τοῖς πάντες. ὥς τ' εἴη τῆς
περὶ τῆς ἁπάντων ἐν τῷ τέλει, τῆς τ' αὖ εἴη τὸ περὶ τὸν ἀγαθόν,
εἰ δὲ πλείω, τῶν μεταβαίνειν δὲ ὁ λόγος εἰς τὸ αὐτὸ ἀφ' ἡ-
3 ται. ὅτι δ' ἐπὶ μᾶλλον διασαφῆσαι πειρατέον. Ἐπεὶ ὅτι πλείω
φαίνεται τὰ τέλη, τῶν δ' αἰρούμεθα ἡμῶς δι' ἑτέρω. οἷον
πλοῦτον, αὐλοῦς, καὶ ὅλως τὰ ὅργανα, δὴ λον ὡς οὐκ ἐστὶ
πάντα τέλη, τὸ δ' αἰρετον, τέλειον ἡ φαίνεται. ὥς τ' εἰ μὲν ἐ-
στιν αὐτὸ μόνον τέλειον, τῆς τ' αὖ εἴη τὸ ζητῆσθαι, εἰ δὲ πλείω,
τὸ τελειότατον τῶν τῶν. τελειότατον δὲ λέγεται τὸ καὶ αὐτὸ
διωκτῆν, τῆς δι' ἑτέρω. καὶ τὸ μὴδε ποτε δι' ἄλλο αἰρετὸν, τῆς
καὶ αὐτὰ, καὶ δὲ τῆς, αἰρετῆς. καὶ ἁπλῶς δὲ τέλειον τὸ κα-
θ' αὐτὸ αἰρετὸν αἰεὶ, καὶ μὴδε ποτε δι' ἄλλο. τοιοῦτον δ' ἡ οὐδαμ-
4 ῶς μὲν μάλιστα εἶναι δοκεῖ, ταύτην γὰρ αἰρούμεθα αἰεὶ δι' αὐτὸ

πλὴν καὶ οὐδέποτε δι' ἄλλο. ἡμῶν δὲ καὶ ἡδονῶν καὶ νοῦ καὶ
 πᾶσι ἀρετῶν αἰρούμεθα μὲν καὶ δι' αὐτὰ, μηδενὸς γὰρ ἀφ'
 βαίοντες ἐλαίμεθ' αὐτῶν, ἔκαστον αὐτῶν. αἰρούμεθα δὲ καὶ τῆς
 δούδαμονίας ἤδην, διὰ τούτων ἡμετέρας βαίοντες δούδαμο-
 νήσιν. πλὴν δὲ δούδαμονίαν, οὐδέ τις αἰρεῖται τούτων ἤδην, οὐ
 δι' ὅλως δι' ἄλλο. φαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀναρκείας τὸ αὐτὸ
 συμβαίνειν, τὸ γὰρ τέλειον ἀγαθόν, αὐτὰρ ἐκείνου εἶναι δοκεῖ. τὸ
 δι' αὐτὰρ ἐκείνου λέγεται, οὐκ αὐτῷ μόνῳ τῷ ζῶντι εἶον μὲν
 τὴν, ἀλλὰ καὶ γονοῦσι καὶ τέκνοις καὶ γυναικὶ καὶ ὅλως τοῖς
 φίλοις καὶ πολίταις, ἐπειδὴ φύσει πολιτικόν, ἀνθρώπων. τῶν
 δὲ ληπτέος ὅρος τις, ἐπεκτείνοντι γὰρ ὡς ἔστι γονεῖς καὶ
 ὡς ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τῶν φίλων ὡς φίλοις, εἰς ἀπείρον περ-
 σιν. ἀλλὰ ὅσοι μὲν εἰσαυτοῖς ἐπισκεπτόντο. τὸ δι' αὐτὰρ ἐκείνου
 εἶναι, ὁ μονοῦ μόνον, αἰρετὸν πρὸς τὸν βίον καὶ μηδενὸς ἐν-
 δεῖα, τοιοῦτον δὲ πλὴν δούδαμονίαν οἰόμεθα εἶναι. ἐπὶ δὲ πάν-
 των αἰρετῶν τάττω, μὴ σωμαριθμευμένῳ, σωμαριθμευμέ-
 νῳ δὲ, δῆλον ὡς αἰρετῶν τῶν μετὰ τὴν ἐλαχίστην τῶν ἀγα-
 θῶν, ἐπιδροχὴ γὰρ ἀγαθῶν γίνεται τὸ πρὸς ἑαυτὸν μόνον. ἀγα-
 θῶν δὲ τὸ μέγιστον, αἰρετῶν τῶν ἀεί. τέλειον δὲ ἡ φαίνεται καὶ
 αὐτὰρ ἐκείνου ἢ δούδαμονία, τῶν περὶ αὐτὸν οὐσα τέλως. ἀλλ' ἵ-
 σως πλὴν μὲν δούδαμονίαν τὸ ἀρετὸν λέγειν, ὁμολογημέ-
 νον ἡ φαίνεται. ποθεῖται δὲ ἀναρχέσθον, τί ὅστις ἐπὶ λεχ-
 θῶναι. τάχα δὲ γλίστοιτ' αὐτῶν, εἰληφθεῖν τὸ ὄρῳ τῶν ἀν-
 θρώπων. ὡς πρὸς γὰρ ἀνθρωπίνῃ καὶ ἀγαμαλτοπικῇ καὶ παν-
 τὶ τεχνίτῃ καὶ ὅλως ὧν ὅστις ὄρῳ τὴν καὶ περὶ αὐτῶν, ἐν τῷ ὄρ-
 γῳ δοκεῖ τὸ ἀγαθόν εἶναι καὶ τὸ οὐ, οὐτῶν δόξειεν αὐτῶν καὶ ἀν-
 θρώπων. εἰ πρὸς ὅστις πὸς ὄρῳ αὐτῶν. πότῳ οὐκ, τέκνος μὲν
 καὶ σκυτέως ὅστις ὄρῳ ἡνὶ καὶ περὶ αὐτῶν, ἀνθρώπων δὲ οὐδὲν
 ὅστις. ἀλλ' ἀργὸν πέφυκεν. ἢ καὶ πρὸς ὁφθαλμοῦ καὶ χει-
 ρὸς καὶ ποδὸς, καὶ ὅλως ἐκαστον τῶν μορίων φαίνεται ἡ ὄρ-
 γον, οὐτῶν καὶ ἀνθρώπων πρὸς πάντα τὰ ζῶντα θείη τις αὐτῶν
 τί. τί οὐκ ὅστις αὐτῶν εἶη ποτὲ, τὸ μὲν γὰρ ζῶν, κοινὸν εἶναι φαί-

νεῖται καὶ τοῖς φυτοῖς, ζητεῖται δὲ τὸ ἴδιον. ἀφορεῖται ὅ-
 ρα τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν. ἐπὶ μὲν δὲ αἰσθητικῆς αἰ-
 σῆς. φαίνεται δὲ καὶ αὐτῇ κοινῇ καὶ ἰσχυρῇ καὶ βίῳ καὶ παντὶ
 ζώῳ. καί περ δὴ περικύκλῳ τῶ λόγον ἔχοντος. οὗτου δὲ,
 τὸ μὲν, ὡς ἐπιπειθεὶς λόγῳ, τὸ δ', ὡς ἔχον καὶ διανοοῦμε-
 νον. διττῶς δὲ καὶ ταύτης λεγόμενης, τὴν κατ' ἐνδύρχειαν
 διεκτείνον, κυριώτερον γὰρ αὐτῇ δοκεῖ λέγεσθαι. εἰ δ' ἔστιν ὅ-
 1 ρον αἰσθητικόν, ψυχῆς ἐνδύρχεια κατὰ λόγον, ἢ μὴ αἰσθη-
 τικόν, τὸ δ' αὖτ' ἐφαμένον ὅρνον εἶναι τῷ γένει τῶδε καὶ τῶδε
 ἀπονδαίου, ὡς πρὸς καθαρισμόν, καὶ ἀπονδαίου καθαρισμόν.
 καὶ ἀπλάως δὴ τῶν πάντων, περὶ διεκτείνου τῆς κατ' ἄ-
 ρετικῆς ἀποδρομῆς πρὸς τὸ ὅρνον. καθαρισμόν μὲν γὰρ τὸ κ-
 θαρίζειν. ἀπονδαίου δὲ, τὸ οὐ. εἰ δ' οὐτως, αἰσθητικὸν δὲ π-
 ροσμεν ὅρνον ζωὴν πᾶσα, ταύτῃ δὲ ψυχῆς, ἐνδύρχειαν καὶ
 πρᾶξις μετὰ λόγον. ἀπονδαίου δ' αἰσθητικὸς οὐ τῶν καὶ κα-
 2 λῶς. ἐκείνου δὲ οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν ἀρτελεῖται.
 » εἰ δ' οὐτως, τὸ αἰσθητικόν ἀγαθόν, ψυχῆς ἐνδύρχεια γίνεται
 » κατ' ἀρετὴν. εἰ δὲ πλείους αἰ ἀρεταί, κατὰ τὴν ἀρίστην
 » καὶ πλειοτάτῃ. ἐπὶ δὲ ἐν βίῳ τελείῳ, μία γὰρ χλι-
 δὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. οὐ δὲ μία ἡμέρα. οὐτῶς δὲ οὐ δὲ μακρά-
 ριον καὶ οὐδαίμονα, μία ἡμέρα. οὐ δὲ ὀλίγος χρόνος. πε-
 ριγεγράφθω μὲν οὖν τὸ ἀγαθόν ταύτῃ. δεῖ γὰρ ὅπως ὑ-
 ποτυπώσῃ πρῶτον. εἰ δ' ὕστερον ἀναγράφειν. δεῖξει δ' αὖ
 3 παντὸς εἶναι περὶ ἀγαθὴν καὶ διαρρηθῆσαι τὰ καλῶς ἔ-
 χοντα τῇ περὶ ἀγαθῆς. καὶ ὁ χρόνος τῆς τοιούτων οὐρε-
 τῆς, ἢ σωδρῆς ἀγαθῆς, εἶναι. Ὅθεν καὶ τῆς τε-
 » χνῶν γεγένησιν ἐπιδόσεις, παντὸς γὰρ περὶ εἶναι τὸ ἐλ-
 » λείπον. μεμνησθαι δὲ καὶ τῆς περὶ ἐκτείνου γένε-
 » ἀκρίβειαν μὴ ὁμοίως ἐν ἅπασιν ἐπιζητεῖν, ἀλλ' ἐν ἐκ-
 » σῶσις κατὰ τὴν ἀποκατεμνύου ὕλην. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅ-
 » σον οἰκείον τῇ μεθόδῳ, καὶ γὰρ τέκτων καὶ γεωμέτρης,
 4 διαφρόντως ἐπιζητῶσι τὴν ὁρθὴν, ὁ μὲν γὰρ, ἐφ' ὅσον

χρησίμη πρὸς τὸ ὀρθόν. ὁ δὲ, τί δέσιν. ἢ κρίον π, θεατὴς γὰρ τὰ
 ληθυσί, τὸν αὐτὸν δὲ ἔχον, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις κρινέον, ὅ-
 πως μὴ τὰ πάρορκα τῶν ὀρθῶν πλείω γίγνηται. οὐκ ἀπειτη-
 τέον δ' οὐδὲ πῶς αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁμοίως, ἀλλ' ἵκανόν ἐστι
 τὸ, ὅτι διεχρῆναι καλῶς. οἷον καὶ ποδὶ τοῖς ἀρχαῖς. τὸ δ' ὅ-
 τι, πρῶτον καὶ ἀρχή. τῶν ἀρχῶν δὲ, αἰ μὲν, ἐπαγωγῇ θεω-
 ροῦται, αἱ δὲ, αἰσθάνεται, αἱ δὲ, ἐπισμῶντι. καὶ ἄλλαι δὲ ἄλ-
 λως. μετρίαι δὲ πειρατίον ἐκείνας ἢ πεφύκασι. καὶ αὐτοῖς
 δασείον, ὅπως ὀρειδῶσι καλῶς, μεγάλῳ γὰρ ἔχρυσος ῥο-
 πὴν πρὸς τὰ ἐπόμενα. δοκεῖ οὖν πλείον ἢ τὸ ἡμῶν τῇ παν-
 τὸς εἶναι ἢ ἀρχή. καὶ πολλὰ ἐμφανὴ γίνεσθαι δι' αὐτῆς τῆς
 ἐκφυμνίων. Σκεπτεόν δὲ ποδὶ αὐτῆς, οὐ μόνον
 ἐκ τῆς συμπράξεως, καὶ ὅσον ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 » τῆς λεγομένης ποδὶ αὐτῆς, τῷ μὲν γὰρ ἀληθεῖ πάντα συ-
 » νάδει τὰ ὑπάρχοντα, τῷ δὲ ψευδεῖ, ταχὺ διαφωνεῖ τὰ λη-
 » θές. νεμεμνίων δὲ τῆς ἀγαθῶν εὐχῇ, καὶ τῆς μὲν, ἐκτὸς 2
 λεγομένων, τῆς δὲ, ποδὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, τὰ ποδὶ ψυ-
 χὴν κυριώτατα λέγονται, καὶ μάλιστα ἀγαθὰ. τοῖς δὲ πρε-
 ξεῖς καὶ τοῖς ἐνδρξείας τοῖς ψυχικαῖς, ποδὶ ψυχὴν τίθεμεν,
 ὥς τε καλῶς αὐτὸν λέγειτο κατὰ τὴν ταύτην πῶς δόξαν πα-
 λαιὰν οὖσαν καὶ ὁμολογουμένην ἅπασιν τῶν φιλοσοφούν-
 των. ὀρθῶς δὲ καὶ ὅτι πρεξεῖς ἑνὶς λέγονται καὶ ἐνδρ-
 ρεῖαι, τὸ τέλος, οὐ γὰρ τῆς ποδὶ ψυχὴν ἀγαθῶν γίνεσθαι,
 καὶ οὐ τῆς ἐκτὸς. σιναάδει δὲ τῷ λόγῳ, καὶ τὸ οὐ ζῶν, καὶ τὸ 3
 οὐ πρεξέειν τὸν οὐ δαίμωνα, χερδὸν γὰρ οὐζωία τις εἶρηται καὶ
 οὐ πρεξία. φαίνεται δὲ καὶ τὰ ἐπιζητούμενα ποδὶ τῷ οὐ δαι-
 μωνίαν ἅπαντα ὑπάρχειν τῷ λεχθέντι, τοῖς μὲν γὰρ, ἀρετῇ,
 τοῖς δὲ, φρόνησιν, ἄλλοις δὲ, σοφία ἵς εἶναι δοκεῖ. τοῖς δὲ
 τῶν τῶν, ἢ τῶν τῶν, ἢ μεθ' ἡδονῆς, ἢ οὐκ αὐτὴν ἡδονῆς ἔδωροι δὲ
 καὶ καὶ ἐκτὸς οὐκ ἐπείαν συμπραγμαβαίονσι. τῶν δὲ
 τὰ μὲν, πολλοὶ καὶ παλαιοὶ λέγουσι. τὰ δὲ, ὀλίγοι καὶ ἄ-
 δοξοὶ ἀνδρῶν. οὐδετέρους δὲ τούτων ὀλογοὶ διαμαρτάνει 4

γένει τῶν ὁλοῦν, ἀλλ' αὖ γέ τι, ἢ τὰ πλεονεκτήματα, καὶ τὸ εὖ. Τῶν μὲν
 οὖν λίγων τῶν παλαιῶν ἀρετῶν, ἢ ἀρετῶν πινά, σιωπῶδες ὅστιν ὁ
 λόγος, τῶν γὰρ ὅστιν ἡ κατ' αὐτὴν εὐδαιμονία. διαφέρει δὲ ἰ-
 σως οὐ μικρὸν ἐκκρίνει ἢ χρῆσει τῶν ἀρετῶν ὥστε λαμβάνειν, καὶ
 αὐτὴν ἔχειν εὐδαιμονίαν. τὴν μὲν γὰρ ἔχειν, αὐτὴν δὲ λαμβάνειν, καὶ
 ἀρετὴ λαμβάνειν ὑπάρχειν. οἷον τῶν καὶ τὸν πῶς ἢ ἄλλως πῶς
 ὁ ζῆλος πῶς, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν, ὅτι οἷον τε, πρῶτον γὰρ ὁ ζῆλος ἀνάγ-
 κης, καὶ οὐ πρῶτον. ὥστε πῶς δὲ ὁλυμπιάσιν, οὐχ οἱ κάλλιστοι καὶ
 ἰσχυρότατοι φαίνονται, ἀλλ' οἱ ἀγωνιζόμενοι, τῶν γὰρ πῶς
 νίκῃσιν, οὐτὼ καὶ τῶν εὐδαιμονίᾳ καλῶν καὶ χαρῶν, οἱ πρῶτοι
 τῶν οὐδ' ὅπως ἐπιβόλοι γίγνονται. ἔστι δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν ἡδύς, καὶ μὲν γὰρ ἡδύς, καὶ τῶν ψυχικῶν, ἐκείνῳ δὲ ὅστιν
 ἡδὺ πρὸς ὁ λείπει φιλοτιμούμενος, οἷον ἰσχυρὸς μὲν, τῶν φιλίπ-
 πῳ, θάμα δὲ, τῶν φιλοθεώρων. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ δι-
 καια, τῶν φιλοδικαίων, καὶ ὅπως τὰ κατ' ἀρετῶν, τῶν φιλαρέ-
 τῳ. τῶν μὲν οὖν πολλοῖς τὰ ἡδέα μάχεται, διὰ τὸ μὴ φύσει
 τῶν εὐδαιμονίᾳ, τῶν δὲ φιλοκαλοῦν ὅστιν ἡδέα, τὰ φύσει ἡδέα,
 τῶν δὲ αἱ κατ' ἀρετῶν πρῶτοι. ὥστε καὶ τῶν εὐδαιμονίᾳ εἰσὶν
 ἡδύς, καὶ κατ' αὐτῶν. οὐδὲν δὲ περὶ τῶν τῶν ἡδονῶν ὁ βίος
 αὐτῶν ὥστε πῶς πῶς πῶς, ἀλλ' ἔχει τὴν ἡδονὴν αὐτῶν
 πῶς, πρὸς τῶν εὐδαιμονίᾳ γὰρ, οὐδ' ἔστιν ἀγαθὸς ὁ μὴ χαίρων τῶν
 καλῶν πρῶτοι, οὐτὼ γὰρ δίκαιον οὐδεὶς αὐτῶν εἴποι, τὸν μὴ
 χαίροντα τῶν δικαιοπραγῶν, οὐτὼ ἔλαττον τὸν μὴ χαί-
 ροντα τῶν ἐλαττοῦ πρῶτοι πρῶτοι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν
 ἄλλων. εἰδ' οὕτω, κατ' αὐτῶν αὐτῶν αἱ κατ' ἀρετῶν πρῶτοι
 ἡδύς. ἀλλὰ μὴν, καὶ ἀγαθὰ γὰρ καὶ καλὰ, καὶ μάλιστα τῶν
 τῶν ἐκείνων, εἰ πῶς καλῶς κρίνῃ πῶς αὐτῶν ὁ ἀποδοῦναι. κρί-
 νει δ' ὥς εἴπομεν. ἀρετὴν ἀρετῶν καὶ κάλλιστον καὶ ἡδίστην ἢ οὐδαι-
 μονίαν. καὶ οὐ δίδωται τῶν καλῶν τὸ δηλιακὸν ἐπίγραμμα.
 » Κάλιστον, τὸ δικαιοτάτην, λῶσον δὲ, ὑμναῖν. ἡδίστην δὲ πῶς
 » φυχ' οὐ πῶς ὁρᾷ τὸ τυχεῖν, ἀπαντα γὰρ ὑπάρχει τῶν τῶν
 4 ἀρετῶν εὐδαιμονίᾳ. τῶν δὲ, ἢ μίαν τῶν τῶν ἀρετῶν,

εἶναι φανερόν τι τὸ δαίμονιον, φαίνεται δὲ ὁμοίως καὶ τῷ ἐκτὸς
 ἀγαθῶν προσδομιῇ καὶ ἀπὸρ εἶπομεν, ἀδύνατον γὰρ, ἢ οὐ
 ῥαδίον, τὰ κατὰ πρότερον ἀχρησθέντων ὄντων, πολλὰ μὲν γὰρ
 πρότερον καὶ ἀπὸρ δι' ὁρῶντων, καὶ δὲ τῶν καὶ πολὺν
 καὶ πλεονεξίας δυνάμεως. ἐνίων δὲ τιτρώμενοι, ἐν παίνουσι τὸ
 μακάριον. οἳ δὲ γινέσθαι, οὐτε κνίαν, καὶ ἄλλους, οὐ πάντως γὰρ
 δαίμονικὸς ὁ τὴν ἰδέαν παναισχῆς, ἢ δυσχερῆς, ἢ μνηστικῆς,
 καὶ ἀπὸρ. ἔτι δὲ ἴσως ἦτον, εἴτω πάγκακσι παῖδες εἶναι, ἢ τῷ
 λαῖν' ἀγαθοὶ ὄντες τε θνήσκουσιν. καὶ ἀπὸρ οὕτως εἶπομεν, εἰς
 προσδοκίαν καὶ τῆς τριακῆς δυνάμεως. ὁ δὲν εἰς ταῦτα
 τὰ ἦτον σιν ἐνίοι τὴν δὲ τυχεῖαν τῇ δαίμονιᾳ, ἐνίοι δὲ, τὴν ἀ-
 ρετὴν. ὁ δὲν καὶ ἀχρησθέντων, πότμον δὲ μακροτὸν, ἢ ἐπιστὸν,
 ἢ ἄλλως πως ἀσκητὸν, ἢ κατὰ πᾶσα θείαν μοῖραν. ἢ καὶ δὲ τύ-
 χην πρᾶττεται. εἰ μὲν οὕτως καὶ ἄλλο τι θεῶν δὲ δώρημα ἀν-
 » θρώποις, δὴ λῶρον καὶ τὴν δαίμονιαν θεοσδοκίαν εἶναι. καὶ
 » μάλιστα τῷ ἀνθρώπινον, ὅσω βέλπυσον. ἀλλὰ τῷ μὲν ἴσως 2
 ἄλλης αὖ εἴη σκέψας οἰκείον τρόπον. φαίνεται δὲ καὶ εἰ μὴ θεό-
 πεμπτός ἐστιν, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν καὶ πᾶσα μακροσύνῃ ἢ ἀσκησιν πα-
 » ραίνεται, τῷ θειοτάτων εἶναι, εἴ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἀθλὸν καὶ τέ-
 » λος, ἄριστον φαίνεται καὶ θεῖον πᾶσι καὶ μακάριον. εἴη δὲ αὖ καὶ
 πλεονεξίαν, δυνάμεν ἐν ὑπάρξει πᾶσι, καὶ μὴ πεπρωμένοις
 πρὸς ἀρετὴν, διὰ ἴσως μακροσύνῃ καὶ ὑπὸ μελέσας. εἰ δὲ ἐστὶν
 οὕτως βέλπυσον ἢ δὲ τύχην δαίμονιαν, δὴ λῶρον εἶναι οὕτως.
 εἴ πορ τὰ κατὰ φύσιν ὡς οἶον τε καὶ μάλιστα εἶναι, οὕτως πέφυ- 3
 κεν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τέχνην, καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι, καὶ μάλι-
 στα κατὰ τὴν ἀρίστην. εἰ δὲ μέγιστον καὶ καλλίστον ὑπὸ τῆς τύ-
 χης, λίαν πλεονεξίαν αὖ εἴη. συμφανὲς δὲ ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν λόγων
 εἰρησμένον, εἴρηται γὰρ, καὶ τῆς ἀρετῆς κατὰ ἀρετὴν πριά-
 πης. τῷ δὲ λαίπῳ ἀγαθῶν, τὰ μὲν ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, τὰ
 δὲ, σωδὸν καὶ χρησιμὰ πέφυκεν ὁργανικῶς. ὁμοῦ λῶρον
 μὲν δὲ ταῦτα αὖ εἴη καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ, τὸ γὰρ τῆς πολιτι-
 κῆς τέλως, ἄριστον ἐπὶ τῇ μεν, αὐτὴ δὲ πλεονεξίαν ὑπὸ μελέσας 4

ποιεῖται, τὸ πρῶτον πινυται καὶ ἄρα τοὺς τοὺς πλείους ποιῇ-
 (ται, καὶ περὶ κινεῖς τῶν καλῶν. εἰς τὴν οὖν οὐτὲ βοῶν ἴπ-
 πον, οὐτὲ ἄλλο τι τῶν ζώων οὐδὲν, οὐδ' αὖτε λέγειν, οὐ-
 δὲν γὰρ αὐτῶν οἷόν τε κινεῖν ἢ σκεῖν. οὐδ' αὖτε ἐνδὲν οὐδ' αὖτε
 τῶν αἰτίων, οὐδὲ παῖς οὐδ' αὖτε ὄντων, οὐτ' αὖτε γὰρ
 περὶ κινεῖς τῶν τοιούτων δὲ τῶν ἡλικίων. οἱ δὲ λεγόμενοι,
 δὲ τῶν ἐλπίδων μακροτέρων, δεῖ γὰρ ὡς ποῦ εἴπομεν, καὶ
 1 ἀρετῆς τε λείας καὶ βίου τε λείου, πολλάκις γὰρ μεταβο-
 λαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον. καὶ ἐνδέ-
 χεται τὸν μάλιστα οὐδ' αὖτε, μεγάλας συμφορὰς ποῦ-
 πεσθῆναι ὡς γέρας, καὶ θάπορ ἐν τοῖς ἡρώεσσιν ποῦ περὶ αὐτῶν
 μνηστέον. τὸν δὲ τοιούτοις χρῆσθαι τύχαις, καὶ τε-
 λούσθαι αἰσῶς, οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε. πότμον οὖν
 οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε ἀνθρώπων οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε, ὡς αὖτ' ἔχῃ,
 κατὰ Σόλωνα δὲ χρῆσθαι τέλει ὅρα. εἰ δὲ δὴ, καὶ δεῖον
 2 οὕτως. ἄρα γὰρ καὶ ἐστὶν οὐδ' αὖτε τὸν, ἐπειδὴν ἀφ' αὐτῆς,
 ἢ τοῦτό γε παντελὲς ἀποπνέει ἄλλως τε καὶ τοῖς λέγουσιν ἡ-
 μῖν ἐνδὲν οὐδ' αὖτε πινυται οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε. εἰ δὲ μὴ λέγειν τὸν
 τε θνήσκον οὐδ' αὖτε, μὴ δὲ Σόλωνα τοῦτο εἰπὼν, ἀλλ' ὅ-
 τι θνήσκοντα ἀπὸ ἀσφαλείας μακροτέρων ἀνθρώπων, ὡς ἐκ
 τὸς ἡδὴ τῶν κακῶν ὄντων καὶ δυστυχμάτων, ἔχει μὲν καὶ
 τοῦτο ἀμνησθήσιν ἴνα, δοκεῖ γὰρ εἶναι τι τῶν τε θνήσκοντων καὶ
 κακῶν καὶ ἀγαθῶν, εἴπορ καὶ τῶν ζῶντων, μὴ αἰσθανομένη δὲ,
 3 οἷον ἡμῶν καὶ ἀπὸ μίαι καὶ τέκνων καὶ ὅλων ἀφ' ἑνὸς οὐ-
 περὶ αἰετῶν καὶ δυστυχίαι. Ἀπορίαν δὲ καὶ τοῦτο παρέχει,
 τῶν γὰρ μακροτέρων βιωτικῶν μέχρι γέρας καὶ τε λούσθαι
 κατὰ λόγον, ἐνδέχεται πλείους μεταβολὰς συμβαίνειν πε-
 ρὶ τοῦ ἐκ γένους. καὶ τοῦτο μὲν αὐτῶν, ἀγαθὸν εἶναι, καὶ τυ-
 χεῖν βίου τῶν κατ' ἀξίαν. τοῦτο δὲ, ὅτι ἐν αὐτῶν. δὴ λον δὲ, ὅτι
 » καὶ τοῖς ἀφ' ἑνὸς περὶ τοῦτο πανταπαῶς ἔχειν αὐ-
 » τοὺς ἐνδέχεται. ἀποπνέει δὲ γίνονται αὐτῶν, εἰ συμμεταβάλοι καὶ
 4 ὁ τε θνήσκων, καὶ γίνονται, ὅτι μὲν, οὐδ' αὖτε, πάλιν δὲ, ἀθλῖος.

ἄρπον δὲ καὶ τ, μηδὲν μὴ δι' ἐπί πνα χρόνον στωικνεῖσθαι τὰ
 τῆς ἐκ γόνων τοῖς γονοῦσιν. ἀλλ' ἐπανιτέον ὡς τὸ πρὸ τδρον ἀ-
 πορηθὲν, τάχα γὰρ αὐτὸ θεωρηθεῖν καὶ νῦν ὡς τὸ γινώσκον ὅτι ἐκεί-
 νου. εἰ δὲ τέλος ὁρᾷ διὰ καὶ τότε μακαρίζεν ἑκάστον, οὐχ
 ὡς οὐτα μακάριον, ἀλλ' ὅτι πρὸ τδρον ὡς, πῶς οὐκ ἄρπον. εἰ
 ὅτι ἔστιν οὐδαίμων, μὴ ἀληθεύσει καὶ αὐτὸς ὅτι ἔστιν ὡς πᾶρπον,
 διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ὅτι ἔστιν οὐδαίμων, διὰ τὸς μετα-
 βολαῖς, καὶ διὰ τὸ μνημόν π τῶν οὐδαίμωνιαν ὑπεληφέναι
 καὶ μηδαμῶς οὐ μετὰβολον, τὰς δὲ τύχας πλάκας ἀνακιν-
 κλῆσθαι πᾶσι τοῖς αἰσθητοῖς. δὴλον γὰρ, ὡς εἰ σωματικοῦ τοῦ
 μὲν τῶς τύχαις, τὸν αὐτὸν οὐδαίμονα καὶ πάλιν ἀθλιον ὁρᾷ-
 μεν πλάκας, χαμαλέοντα ἵνα τὸν οὐδαίμονα ἀρφαίνον-
 τες, καὶ σαθροὺς ἰσχυρομένους. ἢ τὸ μὲν τῶς τύχαις ἐπακτοῦ
 εἶναι οὐδαμῶς ὁρᾷ, οὐ γὰρ αὐτῶν τῶν οὐδ' ἡ κακῶς, ἀλλὰ
 πρὸς αὐτῶν τῶν οὐδ' ἀνθρώπινος βίος, καὶ ἀπὸ εἰπομένη,
 κνῆσαι δι' εἶσιν, αἰ κατ' ἀρετῶν εὐδρείαι τῆς οὐδαίμονας.
 αἱ δ' ἐναντίαι, τὸ εὐκαίον. μὴ τυρεῖ δὲ τῶ λόγῳ, καὶ τὸ νῦν
 διαπορηθὲν, πᾶσι οὐδὲν γὰρ οὐ πῶς ὑπάρχει τῆς ἀνθρώπινων
 βεβαιότητος, ὡς πᾶσι τῶν εὐδρείας κατ' ἀρετῶν, μνημό-
 τῶν γὰρ καὶ τῶν ἐπίσημων αὐτῶν δοκίμῳ εἶναι. τῶν δ' αὖ
 τῶν, αἱ πᾶσι ταῖς καὶ μνημόν ταῖς, διὰ τὸ μάλιστα καὶ σιω-
 χήσασθαι καὶ αὐτῶν αὐτῶν μακαρίους. τῶν γὰρ εἰσιν
 αἱ πᾶσι τῶ μὴ γίνεσθαι πᾶσι ταῖς λήθην. ὑπάρχει δὲ τῶν γινώ-
 σκοντων τῶ οὐδαίμονι, καὶ ἔστι διὰ βίου τοιοῦτος, αἰεὶ γὰρ, ἢ μάλιστα
 πάντων, πρὸς καὶ θεωρεῖται τὰ κατ' ἀρετῶν, καὶ τῶν
 τύχαις οἷσι καὶ μάλιστα καὶ πάντῃ πάντως ἐμμελῶς. ὅγ' ὡς ἀγα-
 » θὸς ἀληθῶς καὶ πᾶσι τῶν ἀνθρώπων λόγῳ. πολλὰ δὲ γινώ-
 » νων καὶ τῶν τύχην, καὶ διαφύροντων μεγέθει καὶ μικρότητι, τὰ
 » μὲν μικρὰ τῶν οὐτυχημάτων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀντικειμέ-
 » νων, δὴλον ὡς οὐ ποιεῖ ῥοπήν τῆς ζωῆς. τὰ δὲ μέλας καὶ πολ-
 λὰ, γινώμενα μὲν οὐ, μακαρίως τδρον τὸν βίον ποιήσει, καὶ ἂν
 αὐτὰ στωικτικῶς σημῶν πέφυκεν. καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν καλὴ καὶ

αποιδάει γίγνεται. αὐτὰρ πάλιν δὲ συμβαίνοντα, θλίβει καὶ λυ-
μαίνει τὸ ἐμψυχόν, λυπὰς τὰ γὰρ ἄδη φέρει καὶ ἐμπόδιζει
πληαῖς εὐδρείαις. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς διαλάμπει τὸ κα-
λόν. ἐπειδὴν φέρῃ τις οὐκ ἔλας πολλὰς καὶ μεγάλας ἀτυ-
χίας, μὴ δι' ἀναλγησίαν, ἀλλὰ γινάσκει ὥν καὶ μεγάλῃ ψυ-
χῇ. εἰ δ' εἰσὶν αἱ εὐδρεῖαι κίρται τῆς ζωῆς κατὰ πόρ' εἴπο-
μεν, οὐδεὶς αὖ γλίοιτο τῆς μακαρίων ἀθλίας, οὐδὲ ποτε γὰρ

- I περὶ τὰ μισήτα, καὶ φάυλα, τὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸν
καὶ ἔμφρον, πάσας οἰόμεται τὰς τίχας δι' ἀκμήνως φέρειν,
καὶ ἐκ τῆς ὑπαρχόντων αἰεὶ τὰ καλίστα περὶ τῆς. κατὰ πόρ'
καὶ στρατηγὸν ἀγαθόν, τῷ πᾶσι ὅντι στρατὸν περὶ χρῆσθαι πολε-
μικώτατα. καὶ σκυροτόμον, ἐκ τῆς δοθέντων σκυτῶν καλίσ-
τον ὑπόδημα ποιῆν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τοὺς ἄλλους τεχνί-
τας ἀπαντας. εἰ δ' οὕτως, ἀθλίας μὲν οὐδὲ ποτε γλίοιτο αὐτὸς
διδάμων, οὐ μὲν μακαρίος γε, αὐτὸς μακαρὶς τύχαις πόρ'
πέσῃ. οὐδὲ δὴ ποικίλος γε καὶ διμετάβολος, οὐτὲ γὰρ ἐκ τῆς
διδαιμονίας κινηθῆσεται ῥαδίως. οὐθ' ἄπο τῆς τυχόντων ἀ-
τυχῆμάτων, ἀλλ' ἄπο μεγάλων καὶ πολλῶν. ἐκτε τῆς τοιοῦ-
των οὐκ αὖ γλίοιτο πάλιν διδάμων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. ἀλλ' εἴ-
πορ', ἐκ πολλῷ τι καὶ περὶ τῶν, μεγάλων καὶ καλῶν ἐν αὐτῷ
γινόμενος ἐπὶ βόλος. πῶς κωλύει λέγειν διδάμωνα τὸν
κατ' ἀρετὴν τελεῖαν εὐδρεῖαν, καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἀγαθοῖς ἰκα-
νῶς κεχρηγημένον, οὐκ ἔτι τυχόντα χρόνον, ἀλλὰ τέλειον βίον.
- 3 ἢ περὶ πτόν, καὶ βιωσόμνον οὕτω, καὶ τελευτήσοντα κατὰ
λόγον, ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἀφανὲς ἡμῖν, τίς διδάμωνα δὲ
τέλος καὶ τέλειον τίθεμεν πάντῃ πάντως. εἰ δ' οὕτω, μακα-
ρίους ὁρῶμεν τῶν ζώντων, οἷς ὑπάρχει καὶ ὑπάρξει τὰ λεχθέν-
τα, μακαρίους δὲ ἀνθρώπων. καὶ πόρ' μὲν τούτων ἀδύνατον
διωρόμεν. τὰς δὲ τῆς ἀρχόντων τύχας καὶ τῆς θῆ-
λων ἀπάντων, ἐμὴν μηδ' οὐδὲ συμβάλλεται, λίαν ἄπειρον
φαίνεται, καὶ τοῖς δόξαις ἐναντίον. πολλῶν δὲ καὶ παντοίας
- 4 ἐχόντων διαφορὰς τῆς συμβαινόντων, καὶ τῆς μὲν, μάλλον

σωικνου μελόν, τῷ δ' ἡπτον, καὶ ἔκαστον μελὸν διαιρεῖν, μακρόν
 καὶ ἀπὸ κενόν φαίνεται, καὶ τόλον δὲ λεγόν καὶ τύπω, τὰ-
 χ' αὖ ἰκανὸς ἔχει. εἰ δὴ καὶ δάπδρ καὶ τῷ πδρὶ αὐτὸν ἀτυχι-
 μάτων, τὰ μελὲ ἔχει π βείδος καὶ ῥοπὴν πρὸς τὸν βίον, τὰ
 δ' ἔλαφροτδροῖς ἔοικεν, οὐ τω καὶ τὰ πδρὶ ὅς ὅλαιοι ὁ μρί-
 ως ἅπαντας. διαφύει δὲ τῷ παθῶν ἔκαστον πδρὶ ζώντας
 ἢ τελευτήσαντας συμβαίνειν, πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ πρῶτομα
 καὶ διὰ πρὸς πέρχιν ἐν τῷς ἰσχυροῖς ἢ πρῶτεσθαι. συλ-
 λογισέον δὴ καὶ τῷ π τὴν διαφορὰν. μᾶλλον δ' ἴσως τὸ δια-
 πορεῖσθαι πδρὶ ὅς κεκημηκότας, εἴ ἵνος ἀγαθὸν κοινωνοῦσιν
 ἢ τῷ ἀντικειμένων, ἔοικε γὰρ ἐκ τούτων εἰ καὶ διήκνῃται πρὸς
 αὐτοῦς ὁποιῶν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν, ἀφανρόν τι καὶ
 μικρόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ ἐκείνοις εἶναι. εἰ δὲ μὴ, ὅσοι τὸν γε καὶ
 τοῦτον, ὥστε μὴ πρὶ δὲ δαίμονας, ὅς μὴ ὄντας, μὴ δὲ ὅς
 ὄντας μακαρίους, ἀφανρεῖσθαι τὸ μακάριον. συμβάλλεται
 μελὸν οὐ π φαίνονται τοῖς κεκημηκόσιν αἱ δὲ περξίαι τῷ ὅ-
 λων. ὁ μρίως δὲ καὶ αἱ δυσπερξίαι. ὁ αὐτὰ δὲ καὶ τηλικαῦ-
 τα, ὥστε μὴ τε ὅς δὲ δαίμονας, μὴ δὲ δαίμονας πρὶν, μή-
 τ' ἄλλο τῷ τοιούτων μηδὲν. διωρεσιμῶν δὲ τούτων, ἰδιόσκε-
 ψόμεθα πδρὶ τῷ δὲ δαίμονίας. πό τδρα τῷ ἐπαινετῶν ἔστιν,
 ἢ μᾶλλον τῷ ἡμέων. δῆλον γὰρ, ὅτι τῷ γε δωάμεων οὐκ
 ἔστι. φαίνεται δὴ πᾶν τὸ ἐπαινετὸν τῷ ποῖόν, τι εἶναι, καὶ πρὸς
 τι πῶς ἔχειν, ἐπαινεῖσθαι. τὸν γὰρ δικαίον καὶ τὸν ἀνδρείον
 καὶ ὅλως τὸν ἀγαθόν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦμεν διὰ τὰ ὅ-
 ρα καὶ τὰς περξίαι, καὶ τὸν ἰσχυρόν καὶ τὸν ὁρομηρόν, καὶ τῷ
 ἄλλων ἔκαστον, τῷ ποῖόν τινα πεφυκέναι, καὶ ἔχειν πῶς πρὸς
 ἀγαθόν τι καὶ σπουδαῖον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῷ πδρὶ
 ὅς θεοὺς ἐπαινων, γελοῖοι γὰρ φαίνονται πρὸς ἡμᾶς ἀναφε-
 ρόμενοι. ὅτι δὲ συμβαίνει διὰ τὸ γίνεσθαι τῷ ἐπαινοῦς δι-
 ἀναφορὰς ὥς πδρὲς ἑαυτὸν. εἰ δ' ἔστιν ὁ ἐπαινος τῷ τοιούτων,
 δῆλον ὅτι τῷ ἀρίστων οὐκ ἔστιν ἐπαινος, ἀλλὰ μείζον τι καὶ βέλ-
 πον καὶ δάπδρ καὶ φαίνεται, πρὸς τε γὰρ θεοὺς μακαρίζομεν 4

καὶ δὴ δαίμονιζομεν. καὶ τῆς αὐτοῦ δὴς διότι τοῖς μακ-
 ερίζομεν. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς ἀγαθῶν, οὐδὲς γὰρ τὴν δὴ δαίμον
 νίαν ἐπαινεῖ καὶ διὰ τὸν τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὡς διότι τὸν πῦρ βέλ-
 πον, μακείζει. δοκεῖ δὲ καὶ Εὐδόξος καλῶς συνηγορῆσαι πε-
 ρὶ τῆς ἀρετῆς τῇ ἡδονῇ. τὸ γὰρ μὴ ἐπαινεῖν τῆς ἀγαθῶν
 οὐδὲν, μὴνεν ὥς, ὅτι κρεῖττόν ἐστι τῆς ἐπαινεῖν. τοιοῦτον
 δὲ εἶναι τὸν θεὸν καὶ τὰ θεῶν. περὶ τῶν γὰρ καὶ τὰλλα ἀ-
 ναφορέσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἐπαινος, τῆς ἀρετῆς, περικυκλῶν γὰρ
 τῆς καλῶν ἀπὸ τῶν. τὰ δὲ ἐκώμια, τῆς δὴ δαίμον, ὁμοίως καὶ
 τῆς σωματικῶν καὶ τῆς ψυχικῶν. ἀλλὰ τῶν μὲν ἴσως οἱ
 κείνους ὁμοίως ἔχουσιν τὴν ἀρετὴν τὰ ἐκώμια πεπονημένοις. ἡ-
 μῶν δὲ δὴ δαίμον ἐκ τῆς εἰρημύων, ὅτι ὅτι ἡ δὴ δαίμον νίαν τῆς. ἡ-
 μῶν καὶ τελεῶν. εἴκοι δ' οὕτως ἔχειν, καὶ δὴ τὸ εἶναι ἀρ-
 » χὴν, τῶν γὰρ γὰρ, τὰ λοιπὰ πάντες πάντα περὶ τῶν.
 » τὴν ἀρχὴν δὲ καὶ τὸ αἶνον τῆς ἀγαθῶν, τίμειον ἔχει καὶ θεῖον
 2 τίμειον. Ἐπεὶ δ' εἰς τὴν δὴ δαίμον νίαν ψυχῆς ἐνδύειται πρὸς
 τὰ ἀρετῶν τελεῶν, περὶ ἀρετῆς ὡς περὶ τῶν. τὰ γὰρ οὐ-
 τὼς αὐτὴν βέλπον καὶ περὶ τῆς δὴ δαίμον νίαν δὴ δαίμον. δο-
 κεῖ δὲ καὶ ὁ καὶ ἀλλ' ἡ δαίμον πολιτικός, περὶ τῶν μάλιστα
 πεπονηθῆναι, εὐλόγεται γὰρ ὡς πλείους ἀγαθῶν ποιεῖν, καὶ
 τῆς νόμων ὑπάρχουσιν. πρὸς δὲ τὸν δὴ δαίμον νίαν ἐχόμεν, ὡς κρη-
 τῶν καὶ λακεδαίμονων νομοθέτας, καὶ εἰπὼν ἐπὶ τοῖς τοιοῦ-
 3 τοις γένεσθαι. εἰ δὲ τῆς πολιτικῆς ὅτι ἡ σκέψις αὐτῇ, δὴ δαίμον
 3 λον ὅτι γένεσθαι, ἡ γὰρ τῆς καὶ τὴν ὅτι ἀρχῆς περὶ αἰρεσιν.
 περὶ ἀρετῆς δὲ ὡς περὶ τῶν ἀνθρώπων δὴ δαίμον. καὶ γὰρ
 τὸ ἀγαθὸν ἀνθρώπινον ἐχέτωμεν, καὶ τὴν δὴ δαίμον νίαν
 ἀνθρώπινον. ἀρετῶν δὲ λέγομεν ἀνθρώπινον, οὐ τὴν τοῦ
 σώματος, ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς. καὶ τὴν δὴ δαίμον νίαν δὲ,
 ψυχῆς ἐνδύειται λέγομεν. εἰ δὲ τὸν οὕτως ἔχει, δὴ δαίμον
 ὅτι δὴ τὸν πολιτικὸν εἶδέναι, πῶς τὰ περὶ ψυχῆν. ὡς περὶ
 καὶ τὸν ὁφθαλμῶν δὴ δαίμον νίαν, καὶ πᾶν σῶμα. καὶ
 4 μᾶλλον ὅσοι ἡμῶν τὸν καὶ βελτίων ἡ πολιτικὴ τῆς ἰατρικῆς.

οὕτως. ὥτι τὰ ἐναντία αἰ αἰ ὁμοίᾳ τῇ ἀκρᾷ τῇ. ἀλλ' ἐν τῇ
 σώμασι μὲν, ὁρᾷ μὲν τὸ πρὸς φρόνησιν, ὥτι δὲ τῇ ψυχῇ, ὅχι
 ὁρᾷ μὲν. ἴσως δὲ οὐδὲν ἦτον καὶ ἐν τῇ ψυχῇ νομισέον εἶναι π
 πρὸς τὸν λόγον, ἐν αὐτοῦ μὲν ἰσχύει καὶ ἀντιβαίνειν. πῶς ὅ
 ἔτδρον, οὐδὲν διαφέρει. λόγου δὲ καὶ ὅτι φαίνεται μετέ
 χειν, ὥς πρὸς εἶπομεν. πειθαρχεῖ γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τῷ ἐκτρα
 χύσ. ἐπὶ δὲ ἴσως ἀντικρὺ τὸν ὅτι τὸ σώφρωνος καὶ ἀν
 I ὁρείου, πάντα γὰρ ὁμοφώνῃ τῷ λόγῳ. φαίνεται δὲ καὶ τὸ ἄλλο
 γον, διττὸν, τὸ μὲν γὰρ φυλικόν, οὐδαμῶς κινῶν τὸν λόγον, τὸ δὲ
 ὑπὸ τῇ μὴ φυλικῇ καὶ ὅλως ὁρεκτικόν, μετέχει πῶς, ἢ κατὰ τὸν
 ἔστιν αὐτῷ καὶ πειθαρχικόν. οὕτω δὲ καὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ
 ὧλων φαμέν' ἔχειν λόγον, καὶ οὐχ ὥς πρὸς τῇ μαθηματικῶν.
 ὅτι δὲ περὶ τῷ πῶς ἄπο λόγου τὸ ἄλλο γον, μὴνεται καὶ ἡ νοῦ
 διττῆσι καὶ πᾶσι ὑπὸ τῇ μὴσις τε καὶ πρὸς κλησις. εἰ δὲ χρὴ καὶ
 ὅτι φαίνεται λόγον ἔχειν, διττὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον ἔχον. τὸ μὲν,
 2 κυρίως καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ, ὥς πρὸς τῷ πατρὶ ἀκουστικόν. δι
 εἴξει καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ τῷ πῶς διαφορὰν τῷ μὲν. λέγουμεν γὰρ
 αὐτῷ τῷ μὲν, διανοητικῆς, τῷ δὲ, ἡθικῆς. σὺν αὐτῷ μὲν καὶ
 σωφρονιστὶ καὶ φρόνησιν, διανοητικῆς. ἐλδο δὲ τῷ τῷ δὲ καὶ σω
 φροσύνη, ἡθικῆς. λέγουμεν γὰρ πῶς τῷ ἡθικῷ, τὸ δὲ λέ
 γομεν ὅτι σοφός ἢ σωφρονιστὴς. ἀλλ' ὅτι περὶ τῷ, ἢ σώ
 φρων. ἐπαινοῦμεν γὰρ καὶ τὸν σοφὸν καὶ τῷ πῶς
 εἶναι. τῷ ἔξω δὲ τῷ ἐπαινετῷ,
 3 ἀρετῇ λέγουμεν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Α'.

νουσι. καὶ διαφύρει βύτω πολιτεία, πολιτείας, ἀγαθὴ, φανής. ἐπὶ ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ δὲ τῆς αὐτῆς, καὶ γίνεται πᾶσα ἀρετὴ, καὶ φθείρεται. ὁμοίως δὲ καὶ τέχνη, ἐκ γὰρ τῆς κτερίζου, καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοὶ γίνονται κτεριζοί. ἀνάλυσεν δὲ καὶ οἱ οἰκδομοὶ καὶ οἱ λειποὶ πάντες, ἐκ μὲν γὰρ τῆς οἰκδομῆς, ἀγαθοὶ οἰκδομοὶ ἔσονται. ἐκ δὲ τῆς κακῶς, κακοί. εἰ γὰρ μὴ οὕτως εἶχεν, οὐδὲν αὐτῷ εἴδει τῆς διδασκόντος, ἀλλὰ πάντες αὐτῷ γίνοντο ἀγαθοὶ, ἢ κακοί. οὕτω δὲ καὶ ὡς τῆς ἀρετῆς ἔχει, πράττοντες γὰρ τὰ ἐν τοῖς σωμαλλάγμασι τοῖς πρὸς τοῦ ἀνθρώπου, γινόμεθα, οἱ μὲν, δίκαιοι, οἱ δὲ, ἀδικοί. πράττοντες δὲ τὰ ἐν τοῖς θεινοῖς, καὶ ἐπιζόμενοι φοβεῖσθαι ἢ παύσθαι, οἱ μὲν, ἀνδρείοι, οἱ δὲ, δειλοί. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πρὸς τοῖς ὡρίσιν μίαν ἔχει καὶ τὰ πρὸς τοῖς ὀργαῖς, οἱ μὲν γὰρ, σώφρονες καὶ πρᾶοι γίνονται, οἱ δὲ, ἀκόλαστοι καὶ ὀργίλοι. οἱ μὲν, ἐκ τῆς οὕτως ἐν αὐτοῖς αἰσθέρει φεῖσθαι, οἱ δὲ, ἐκ τῆς οὕτως. καὶ ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐκ τῆς ὁμοίων ἀνδρείων, αἱ ἔξεις γίνονται. διὸ δεῖ τοῖς ἀνδρείοις ποιεῖν ἀφιδόνα, καὶ τὰ γὰρ τοῖς ἐν τῶν διαφορᾶς ἀκροατοῦσιν αἱ ἔξεις. οὐ μικρὸν οὖν διαφύρει τὸ, οὕτως ἢ οὕτως διδόναι ἐκνέων ἐξίεσθαι, ἀλλὰ πάμπαν, μάλλον δὲ, τὸ πᾶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ πρὸς οὐσα πραγματεία, οὐ θεωρεῖται ὡς πρὸς αἱ ἀλλαι. οὐ γὰρ ἴν' εἰδόμεν τί ὅστις ἡ ἀρετὴ, σκεπτόμεθα. ἀλλ' ἴν' ἀγαθοὶ γινόμεθα, ἐπεὶ οὐδὲν αὐτῷ ὅφελος αὐτῆς, ἀναγκαῖον ἐστὶ σκέψασθαι τὰ πρὸς τοῖς πράξεσι, πῶς περὶ τὸν αὐτὸν, αὐτῶν γὰρ εἰσι κτερίζου καὶ τῆς πρὸς γινόμεναι τοῖς ἔξεσι, καὶ πρὸς εἰρηκαί. τὸ μὲν οὖν καὶ τὸν ὁρὸν λόγον πράττειν, κοινόν καὶ ἀπορρίπτει. ἐν δὲ τῇ δὲ δι' ὅσον πρὸς αὐτῶν, καὶ τί ὅστις ὁ ὁρὸς λόγος, καὶ πῶς ἔχει πρὸς τοῖς ἀλλας ἀρετῆς. ἐκείνο δὲ πρὸς διωμολογείτω, ὅτι πᾶς ὁ πρὸς τῇ περὶ τῶν λόγος, τύπω καὶ οὐκ ἀκριβῶς ὁ φείλει λέγεσθαι, ὡς πρὸς καὶ κατ' ἀρχὰς εἴπομεν, ὅτι καὶ τὴν ὕλην οἱ λόγοι ἀπειρημένοι. τὰ δὲ ἐν τοῖς πράξεσι καὶ τὰ συμφέροντα, οὐδὲν ἐστὶν ἔχει,

ὥς πρὸς οὐδὲ τὰ ὑγιεινά. τοιούτου δ' ὄντος τῆ καθόλου λόγου,
 ἐπὶ μάλλον ὁ πρὸς τῆ καθέκαστα λόγος, οὐκ ἔχει τὰ κριβές,
 οὐτε γὰρ ἕκαστον πέχων, οὐδ' ἕκαστον πρὸς γενεῶν οὐδεμίαν πί-
 πτει. διὰ δ' αὐτοὺς αἰετὸς πρὸς τὸν αἰετὸν, τὰ πρὸς τὸν καιρὸν σκο-
 πεῖν, ὥς πρὸς ὡδὶ τῆς ἰατρικῆς ἔχει καὶ τῆς κυβερνητικῆς. ἀλλὰ
 καὶ πρὸς ὄντος τοιούτου τῆ πρὸς ὄντος λόγου, πειρατέον βουθεῖν.
 » πρὸς οὐκ ὄντος θεωρητέον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πέφυκεν ἕκαστον
 » εὐδαιμόνως καὶ ὑπερβολῆς φθίρεισθαι, διὰ γὰρ ἕκαστον τῆς ἀ-
 φανείας τῆς φανερῆς μαρτυρίαις χρῆσθαι, ὥς πρὸς οὐκ ὄντος τῆς
 ἰατρικῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς ὁρᾶμεν. τὰ τε γὰρ ὑπερβάλλοντα
 γυνώσκοντα καὶ τὰ ἐλείποντα, φθίρει τὴν ἰσχύον. ὁμοίως δὲ καὶ
 τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία πλείω καὶ ἐλάττω γινόμενα, φθίρει
 τὴν ὑγιειν, τὰ δὲ σύμμετρα καὶ ποιῆ καὶ αὐξάνει καὶ σώζει. οὐτως
 οὐκ ὄντος καὶ σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας ἔχει καὶ τῆς ἄλλων ἀρε-
 τῶν. ὅ, τε γὰρ πάντα φοβίων καὶ φοβούμενος, καὶ μηδὲν ἕκαστον
 μέλων, διελθὼς γίνεσθαι, ὅ, τε μηδὲν ὅλως φοβούμενος, ἀλλὰ
 πρὸς πάντα βελόνων, θρασύς. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ μὲν πάσης ἡδονῆς
 ἡδονῆς ἀφελών, καὶ μηδεμιᾶς ἀπὸ χόμμενος, ἀνέλκτος, ὁ δὲ πά-
 σας φοβίων ὥς πρὸς οἱ ἀγροίκαι, ἀναιδέης τις, φθίρειται γὰρ
 ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρεία ἕκαστον τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλά-
 τειας, ἕκαστον δὲ τῆς μεσότητος, σώζεται. ἀλλ' οὐ μόνον αἱ
 γυνήσεις καὶ αἱ αὐξήσεις, καὶ αἱ φθοραί, ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἕκαστον
 τῆς αὐτῆς γίνονται, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐνδοξαί, ἐκ τῶν αὐτῶν ἔσονται
 ται, καὶ γὰρ ὡδὶ τῆς ἄλλων τῆς φανερῶς τῶν οὐκ ὄντων ἔχει. οἷον
 ὡδὶ τῆς ἰατρικῆς, γίνεσθαι γὰρ καὶ ἐκ τῆς πολλῆς τοφλῶ λαμβά-
 νειν, καὶ πολλοὺς πόνους ὑπομένειν. καὶ μάλιστα δύνανται
 ταῦτα ποιῆν οἱ ἰατροί. οὐτὼ δ' ἔχει καὶ ὡδὶ τῆς ἀρετῆς, ἔκ τε
 γὰρ τῆς ἀπέχεσθαι τῆς ἡδονῆς, γινόμεθα σώφρονες, καὶ γυνό-
 μενοι, μάλιστα δυνάμεθα ἀπέχεσθαι αὐτῆς. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὡδὶ τῆς ἀνδρείας. ἐκ τῆς φόβου ἐκ τῆς φρονέειν τῆς φοβερῆς καὶ
 ὑπομένειν αὐτὰ, γινόμεθα ἀνδρεῖοι, καὶ γινόμενοι μάλιστα
 δυνάμεθα ὑπομένειν τὰ φοβερὰ. σημεῖον δὲ διὰ ποιῆσθαι 4

τῶ ἐξέων, τὴν ἐκείνου μὲν ἡδονῶν, ἢ λυπῶν τῶν ὁρῶν. ὁ μὲν
 γὰρ ἀπὸ τοῦ μένους τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, καὶ αὐτῶν τῶν χαί-
 ρων, σώφρων, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μένους, ἀκόλαστος. καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ μένους
 τὰ δεινὰ καὶ χαίρων, ἢ μὴ λυπῶν μένους γε, αὐτοῦ εἶδος, ὁ δὲ λυ-
 πῶν μένους, δειλός. πᾶσι δὲ ἡδοναῖς γὰρ καὶ λυπῶν ὅστις ἢ ἡθικὴ ἀ-
 ρετὴ, δὲ μὲν γὰρ τὴν ἡδονῶν, τὰ φαῦλα περὶ τοῦ μεν. δὲ δὲ
 » τὴν λυπῶν, τῶν καλῶν ἀπὸ τοῦ μένους. διὸ δὲ ἢ χαίρει πᾶσι οὐδὲν
 1 ἐκ νέων, ὡς ὁ γλῶττων φησὶν, ὡς τε χαίρειν τε καὶ λυπεῖσθαι οἷς
 » δὲ, ἢ γὰρ ὁρῶν παρὰ δὲ αὐτῇ ὅστις. ἐπὶ δὲ εἰ ἀρετῆς εἰσι πᾶσι
 περὶ εἰς καὶ πᾶσι, παντὶ δὲ πᾶσι καὶ πᾶσι περὶ εἰς ἐπεὶ ἡδονῶν
 καὶ λυπῶν. καὶ δὲ τῶν αὐτῶν ἢ ἀρετῆς πᾶσι ἡδοναῖς καὶ λυ-
 πῶν. μνησθῆναι δὲ καὶ αἱ καλὰς γινόμεναι δὲ τῶν, ἰα-
 ρεῖαι γὰρ τινὲς εἰσιν, αἱ δὲ ἰαρεῖαι, δὲ τῶν ἐναντίων περὶ εἰς
 σι γίνεσθαι. ἐπὶ ὡς καὶ περὶ τὸν εἶπον, πᾶσι ψυχῆς εἰς,
 ὑφ' οἷων πέφυκε γίνεσθαι χαίρων καὶ βελτίων, περὶ εἰς καὶ πᾶσι
 2 τῶν τῶν φῶν εἰς, δι' ἡδοναῖς δὲ καὶ λυπῶν φαῦλα γίνον-
 ται, τῶν δὲ καὶ τῶν καὶ φῶν. ἢ ὅς μὴ δὲ, ἢ ὅτε οὐ δὲ.
 » ἢ ὡς οὐ δὲ, ἢ ὅς καὶ ἄλλως ἄλλως τῶν λόγων διορίζεται τὰ
 » τῶν. διὸ καὶ διορίζεται τῶν ἀρετῶν ἀπὸ τοῦ πᾶσι καὶ ἡρε-
 μίας. οὐκ οὐ δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ λείπουσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς δὲ, καὶ
 ὡς οὐ δὲ, καὶ ὅτε. καὶ ὅσα ἄλλα περὶ εἰς. ὑπὸ κεῖται ἀρὰ
 ἢ ἀρετῆς εἶναι ἢ τῶν τῶν ἡδοναῖς καὶ λυπῶν, τῶν βελτίων
 περὶ εἰς. ἢ δὲ καὶ καὶ, τῶν ἐναντίων. γλῶττων δὲ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν
 3 τῶν φῶν, ἐπὶ πᾶσι τῶν αὐτῶν. εἰδὼν γὰρ ὅντων τῶν εἰς τῶν
 αἰρέσεις, καὶ εἰδὼν ὅντων τῶν εἰς τῶν φῶν, καλῶν, συμφέ-
 ροντος, ἡδονῶν, καὶ εἰδὼν τῶν ἐναντίων, αἰσχροῦ, ἀσυμφέρου,
 λυπῶν, πᾶσι πάντα μὲν τῶν ὁ ἀγαθός, κατὰ τοῦ πᾶσι
 ὅστις, ὁ δὲ καὶ, ἀμφοτεροῦ. μάλιστα δὲ πᾶσι τὴν ἡδονῶν,
 καὶ ἢ τε γὰρ αὐτῇ τῶν ζώων, καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων τὴν αἰρεσιν
 πᾶσι λυπεῖται, καὶ γὰρ τὸ καλόν, καὶ τὸ συμφέρον, ἡδὺ φαί-
 νεται. ἐπὶ δὲ ἐκ νεότητος πᾶσι ἡμῶν σωτέθραται. διὸ καὶ χα-
 4 λῶν ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ πᾶσι, ἐκ τῶν σημείων τῶν εἶναι.

κλονίζομεν δὲ καὶ τὰς πράξεις, οἱ μὲν, μάλλον, δ' ἢ ἦτον,
 ἡδονὴ καὶ λύπη, διὰ τούτων ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς ταῦτα
 τὴν πᾶσαν πραγματείαν, οὐ γὰρ μικρόν ἐστι τὰς πράξεις,
 οὐδ' ἡ κακὴ χαίρειν ἢ λυπεῖσθαι. ἐπὶ δὲ χαλεπώτερον ἡδονὴ
 » μάχεσθαι ἢ θυμῷ, καὶ ἀπὸρ φησὶν Ἡράκλειτος, πρὸς δὲ
 » τὸ χαλεπώτερον αἰεὶ καὶ τέχνη γίνεται καὶ ἀρετὴ. καὶ γὰρ
 τὸ δὲ, βέλιον ἐν τούτῳ, ὥστε καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἡδονὰς
 καὶ λύπας πᾶσα ἡ πραγματεία, καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ
 πλιπικῇ. ὁ μὲν γὰρ δὲ τούτοις χρώμενος, ἀγαθὸς ἔσται,
 ὁ δὲ κακὸς, κακός. ὅτι μὲν οὖν ὅστις ἡ ἀρετὴ πρὸς ἡδονὰς
 καὶ λύπας, καὶ ὅτι ὅς ὢν γίνεται ἕξω τούτων καὶ αὐξάνει
 καὶ φθείρεται, μὴ ὡσαύτως γινομένων, καὶ ὅτι ὅς ὢν ἐξέ-
 νιζετο πρὸς ταῦτα καὶ εὐδαιμονεῖ, εἰρηδω. Α' πρὸς δὲ διὰ
 πρὸς, πῶς λέγομεν, ὅτι δεῖ τὰ μὲν δίκαια πράττοντας, δι-
 καίους γίνεσθαι, τὰ δὲ σώφρονα, σώφρονας. εἰ γὰρ πράτ-
 τωσι τὰ δίκαια καὶ τὰ σώφρονα, ἡδὴ εἰσι δίκαιοι καὶ σώ- 2
 φρονες, ὥς πρὸς οἱ τὰ γρημμάτινα καὶ μισθικά, γρημμα-
 τικοὶ καὶ μισθικοί. ἢ οὐδὲ αὐτὸ τῆς περὶ τὴν οἰκίαν ἔχει. εὐ-
 δαίμονες γὰρ γρημματικὸν τι ποιῆσαι καὶ ἀπὸ τῆς, καὶ
 ἄλλου ἕξωθεν. τότε οὖν ἔσται γρημματικός, εἰ
 καὶ γρημματικὸν τι ποιῇ, καὶ γρημματικῶς. τοῦτο δὲ ὅτι
 τὸ κατὰ τὴν εὐαὐτῷ γρημματικῶς. ἐπὶ οὐδὲ ὁμοίον ὅστις
 ἐπὶ τῇ τῆς περὶ τὴν, καὶ τῆς ἀρετῆς, τὰ μὲν γὰρ ἕξω τῆς
 περὶ τὴν γινόμενα, τὸ δὲ ἔχει ἐν αὐτῷ. ἀρκεῖ οὖν ταῦ- 3
 τὰ πῶς ἔχοντα γινόμενα, τὰ δὲ κατὰ τὰς ἀρετὰς γινό-
 μενα, οὐκ εἰάν αὐτὰ πῶς ἔχῃ, δικαίως ἢ σωφρόνως πράτ-
 τεταί, ἀλλὰ καὶ εἰάν ὁ πράττων πῶς ἔχῃ, πράττει, πρῶ-
 τον μὲν, εἰάν εἰδῶς, ἔπειτα, εἰάν περὶ αὐτὸν μὲν, καὶ περὶ
 οὐ μὲν, δι' αὐτὰ. τὸ δὲ εἶναι, καὶ εἰάν βεβαίως καὶ ἀμε-
 τακινήτως ἔχῃ, πράττει. ταῦτα δὲ πρὸς μὲν τὸ τὰς ἀλλὰ
 τῆς ἔχειν, οὐ συναριθμεῖται, πλὴν αὐτὸ τὸ εἰδέναι,
 πρὸς δὲ τὰς ἀρετὰς, τὸ μὲν εἰδέναι, μικρόν ἢ οὐδὲν ἰσχύει, 4

τὰ δ' ἄλλα, μικρὸν, ἀλλὰ τὸ πᾶν δύνανται. ἅπτερ καὶ ἐκ τῆς
πολλάκις πράττειν τὰ δίκαια καὶ τὰ σώφρονα, ποδίζινεται.
τὰ μὲν οὖν πράγματα, δίκαια καὶ σώφρονα λέγεται, ὅταν
ἢ βιαῶνται, οἷα αὐτὸ δίκαιος ἢ ὁ σώφρων πράξει. δίκαιος δὲ
καὶ σώφρων ὅστις, οὐχ ὁ τῶν πράττων, ἀλλὰ καὶ ὁ οὐ τῶ
πράττων, ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σώφρονες πράττουσιν. οὐ οὖν
λέγεται, ὅτι ἐκ τῆς πράξεως ὁ δίκαιος γίνεται, καὶ
ἐκ τῆς πράξεως, ὁ σώφρων. ἐκ δὲ τῆς μὴ πράξεως τῶν
οὐδ' αἰσθάνων οὐδὲ μελήσειε γινέσθαι ἀγαθός. ἀλλ' οἱ πολλοί,
τῶν μὲν οὖν πράττουσιν. ὡς δὲ τὸν λόγον καὶ ἀφ' οὗ γιν-
εται, οἷον τι φιλοσοφῆν, καὶ οὕτως ἐστὶν ἀπονδαῖοι, ὅ-
μοιον τι ποιῶντες τοῖς κάμνουσιν. οἱ γὰρ ἰατρῶν ἀκροῦσι
μὲν ὡς μελῶς, ποιῶσι δ' οὐδὲν τῶν περὶ τὸ μελὸς.
οὐδ' αὖτε οἱ οὐδ' ἐκείνοι οὐκ ἐξουσι τὸ σῶμα οὐτῶς ἰσχυροῦμενοι, οὐδ'
οὐτοὶ τὴν ψυχὴν, οὐτῶς φιλοσοφοῦντες. Μετὰ δὲ
τῶν τι ὅστις ἡ ἀρετὴ, σκεπτόμενοι. ἐπεὶ οὖν τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γι-
νόμενα ἴσα ὄντι, πάθη, δυνάμεις, ἔξεις, κινήσεων τὰ ἀν' εἴη ἡ
ἀρετὴ; λέγω δὲ πάθη μὲν, ὡς θυμῶν, ὀργὴν, φόβον, θρά-
σος, φθόνον, χαρὰν, μίσην, πόθον, ζῆλον, ἔλεος.
ὅλως οἷς ἐπεὶ ἡδονὴ ἢ λύπη. δυνάμεις δὲ, καθ' ἃς πα-
θητικὴ κινήσεων λεγόμενα. οἷον καθ' ἃς δυνατὸν ὀργισθῆναι,
ἢ λυπηθῆναι, ἢ ἐλπίσαι. ἔξεις δὲ, καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη, ἐ-
χόμενα ὅτι ἡ κακία. οἷον πρὸς τὸ ὀργισθῆναι. εἰ μὲν σφο-
δρῶς ἢ ἀναιδέως, κακῶς ἐχόμενα, εἰ δὲ μέσως, οὐ. ὁμοί-
ως δὲ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. πάθη μὲν οὖν οὐκ εἰσιν, οὐθ'
αἰσθητὰ, οὐθ' αἰσθητὰ, ὅτι οὐ λεγόμενα κατὰ τὰ πά-
θη ἀπονδαῖοι ἢ φαῦλοι. κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς ἢ τὰς κακίας,
λεγόμενα. καὶ ὅτι κατὰ μὲν τὰ πάθη, οὐτ' ἐπαινούμε-
θα, οὐτ' ἐπαινούμεθα, οὐ γὰρ ἐπαινέται ὁ φοβούμενος, οὐ-
δὲ ὁ ὀργισόμενος. οὐδὲ φέρεται, ὁ ἀπλῶς ὀργισόμενος, ἀλ-
λ' ὁ πῶς. κατὰ δὲ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας, ἐπαινούμε-
θα ἢ ἐπαινούμεθα. ἐπὶ ὀργισόμεθα μὲν καὶ φοβούμεθα ἀπαι-
τούμεθα.

ρέτως, αἱ δὲ ἀρεταί, περαιρέσεις πνέες, ἢ οὐκ αὐτὸν περαιρέ-
 αως. περὶ δὲ τούτοις, καὶ μὲν τὰ πάθη, κινεῖσθαι λεγόμε-
 θα. καὶ τὰ δὲ τὰς ἀρετῶν καὶ τὰς κακίας, οὐ κινεῖσθαι, ἀλλὰ δια-
 κινεῖσθαι πως. διὰ τούτων δὲ, οὐδὲ δυνάμεις εἰσιν, οὐτε γὰρ ἀγα-
 θοὶ λεγόμεθα τῷ δυνάσθαι πάσχειν ἀπλῶς, οὐτε κακοὶ, οὐ-
 τε ἵπαινον μέγα, οὐτε ψεγόμεθα. καὶ ἐπὶ δυνατοὶ μὲν ἐσμεν,
 φύσει, ἀγαθοὶ δὲ ἢ κακοὶ οὐ γινόμεθα, φύσει. εἴπομεν δὲ πε-
 ρὶ τούτων περὶ τόρον. εἰ οὖν μήτε πάθη εἰσιν αἱ ἀρεταί, μήτε
 δυνάμεις, λείπεται ἕξις αὐτῶν εἶναι. ὅ, τι μὲν οὖν ἔστι τῷ γέ-
 νει ἡ ἀρετὴ, εἴρηται. δεῖ δὲ μὴ μόνον οὕτως εἶπέν οἱ ἐξίς, ἀλ-
 λά καὶ ποιῶν. ἔρητον οὖν, ὅτι πᾶσα ἀρετὴ οὐ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ,
 αὐτὴ τε οὐ ἔχον ἀρετὴν, καὶ τὸ ὄργανον αὐτῆς οὐ ἀρετὴ δίδωσιν.
 οἷον ἡ τῆς ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ, τὸν τε ὀφθαλμὸν ὡς οὐδὲν
 πρὶν, καὶ τὸ ὄργανον, αὐτὸν, τῇ γὰρ τῆς ὀφθαλμοῦ ἀρετῇ οὐ ὅρα
 μὲν. ὁμοίως ἡ τῆς ἰσχύος ἀρετὴ, ἰσχυρὸν τε ὡς οὐδὲν πρὶν καὶ
 ἀγαθὸν δραμεῖν καὶ ἀνέχεσθαι τὸν ὑπὸ βλάβῃ καὶ μέναι ὅσον πολε-
 μίου. εἰ δὲ τούτῳ ὑπὸ πάντων οὕτως ἔχει, καὶ ἡ τῆς ἀνθρώπου
 ἀρετὴ εἴη αὐτὴ ἕξις, ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἄνθρωπος γίνεσθαι, καὶ ἀφ' ἧς
 ὅτι τὸ εἶναι τῆς ὀφθῆς ἀρετῆς. πῶς δὲ τούτῳ ἔσται, ἢ δὴ μὲν εἴρη-
 καμεν. ἐπὶ δὲ καὶ ὡς ἔσται φανερόν, εἰ ἀντιφασίως μὲν, ποιῶν
 ὅτι ἡ φύσις αὐτῆς. ἐν παντὶ δὲ συνεχεῖ καὶ διατεταμένη, ἔστι λα-
 βεῖν, ὅ, μὲν, πλεον, τὸ δὲ, ἐλαττον, ὅ, δὲ, ἴσον. καὶ τούτων, ἢ κα-
 τ' αὐτῶν πρῶτον, ἢ περὶ ἡμῶν. ὅ, δὲ ἴσον μέσον πύποδο-
 λῆς καὶ ἐμείψως. λέγω δὲ τῶν μὲν πρῶτον μέσον, τὸ
 ἴσον ἀπέχον ἀφ' ἐκαστοῦ τῆς ἀκρῶν, ὅ, πρὸ ὅτι ἐν καὶ ταυτὸ
 πᾶσι. περὶ ἡμῶν δὲ, ὅ, μήτε πλεονάζει, μήτε ἐλλείπει, ὅ, τῳ
 δὲ οὐχ ἐν, οὐδὲ ὅ, αὐτὸ πᾶσι. οἷον εἰ τὰ δέκα, πολλὰ, τὰ ἑνὶ
 ὀλίγα. τὰ ἕξ μέσα λαμβάνουσι καὶ τὰ ὅ, πρῶτον. ἴσως γὰρ
 ἰσοδρέχει τε καὶ ἰσοδρέχεται. ὅ, τῳ δὲ μέσον ὅ, καὶ τῳ
 ἀριθμητικῶς ἀναλογίαν. τὸ δὲ περὶ ἡμῶν, οὐχ οὕτω λη-
 πτόν. οὐ γὰρ εἴτω δέκα μᾶς φαίνειν, πολὺ, δύο δὲ, ὀλίγον, ὅ
 ἀλείπτῃς ἐξ ἡμῶν περὶ αἵματι, ἔστι γὰρ ἴσως καὶ ὅ, τῳ πολὺ ὅ

λη. το μέν γ' ὀλίγον, μίλωνι μὲν γάρ, ὀλίγον, τῷ δὲ ἀρχιμέ-
νω τῆς γυμνασίων, πρὶν. ὁμοίως ὅτι ὁρόμεν καὶ πάλης. οὐ-
» τῷ δὲ πᾶσι ἐπισήμων τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἑλπίδα φέρει
» γει. τὸ δὲ μέσον ζητεῖ καὶ τῆς αἰρέσει. μέσον δὲ, οὐ τὸ τῆς
περίγματος, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς. εἰ δὲ πᾶσι ἐπισήμων, οὐ-
τῷ τὸ ὄργον οὐ ἐπιτελεῖ, πρὸς τὸ μέσον βλέπουσα καὶ εἰς
ἑαυτὴν ἄρουσα τὰ ὄργα, ὅθεν εἰώδασιν ἐπιλέγειν τοῖς οὐ ἔχον
I σιν ὄργοις, ὅτι οὐτ' ἀφελὲν ὄσιν, οὐτε περὶ εἶναι. ὡς τῆς μὲν
» ὑπερβολῆς καὶ τῆς ἐλείψεως, φθειρούσης τὸ οὐ, τῆς δὲ
» μεσότητος σωζούσης. οἱ δ' ἀγαθοὶ περὶ αὐτὴν ὡς λέγομεν, πρὸς
ἑαυτὴν βλέποντες ὀργάζονται, ἡ δὲ ἀρετὴ, πάσης τέχνης ἀκρι-
βεστέρα καὶ ἀμείνων ὄσιν, ὡς πρὸς καὶ ἡ φύσις, τῆς μέσου αὐτῆς
σοφιστικῆς. λέγω δὲ τὴν ἡθικὴν. αὐτὴ γὰρ ὄσιν πρὸς πάσῃ καὶ
πράξει. ἐν δὲ τοῖς ὄσιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλείψις καὶ τὸ μέ-
σον, οἷον καὶ φρονήσας, καὶ θαρρῆσαι, καὶ ἐπιθυμῆσαι, καὶ
2 ἀφραδελῶσαι, καὶ ὀργισθῆσαι, καὶ ἐλεῆσαι, καὶ ὅλως ἡδῆ-
ναι καὶ λυπηθῆναι ὄσιν καὶ μάλλον καὶ ἥττον. καὶ ἀμφοτέρω
οὐκ οὐ. τὸ δ', ὅτε διὰ καὶ ἐφ' οἷς, καὶ πρὸς οὐ, καὶ οὐ ἐν-
κα καὶ ὡς διὰ, μέσον τε καὶ ἄριστον, ὅτι πρὸς αὐτῇ τῆς ἀρετῆς. ὁ-
μοίως δὲ καὶ πρὸς τῆς πράξεως ὄσιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλείψις,
καὶ τὸ μέσον. ἡ δὲ ἀρετὴ, πρὸς πάσῃ καὶ πράξει ὄσιν. ἐν οἷς
ἡ μὲν ὑπερβολὴ, ἀμαρτάνεται, καὶ ἡ ἐλείψις, φέχεται. τὸ
δὲ μέσον, ἐπαινεῖται καὶ κατ' ὄσιν. ταῦτα δ' ἀμφω τῆς ἀ-
3 ρετῆς. μεσότης πῶς ἀρ' ὄσιν ἡ ἀρετὴ, σοφιστικῆς γὰρ οὐσα τῆς μέ-
σου. ἐπὶ τὸ μὲν ἀμαρτάνειν, πρὸς μάχῃς ὄσιν, τὸ γὰρ κακόν, τῆς
ἀπείρου ὡς οἱ πυθαγόρειοι εἶπαζον, τὸ δ' ἀγαθόν, τῆς πεπε-
ρασμένου. τὸ δὲ κατ' ὄσιν, μετὰ μάχῃς. διὸ καὶ τὸ μὲν ῥάδιον,
τὸ δὲ χαλεπὸν. ῥάδιον μὲν, τὸ ἀκτυχεῖν τῆς σκοπῆς. χαλε-
πὸν δὲ, τὸ ἐπιτυχεῖν. καὶ διὰ ταῦτ' οὗτω, τῆς μὲν, κακίας, ἡ
» ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἐλείψις. τῆς δὲ ἀρετῆς, ἡ μεσότης.
» Ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπὸ πάσης, παντοδαπῶς δὲ κακοί. Ἐστὶν ἀρ' ἄ
4 ἡ ἀρετὴ ἕξις περὶ ἀρετικῆς, ἐν μεσότητι οὐσα τῇ πρὸς ἡμᾶς,

ὁρίσμεν ἢ λόγῳ. καὶ ὡς αὐτὸ φρόνιμος ὁρίσσει. μεσότης δὲ
 δύο κακῶν, τῆς μὲν, καὶ ὑπερβολῆς, τῆς δὲ, κατ' ἔμφιν.
 καὶ ἐπὶ τῷ τῶς μὲν, ἐλείπειν, τῶς δὲ ὑπερβάλλειν τῷ δέοντι,
 εἴτε τοῖς πάθεσι καὶ εἴτε ταῖς πράξεσι. τὴν δ' ἀρετὴν, τὸ μέ-
 σον καὶ ὁρίσκειν καὶ αἰρεῖσθαι. διὸ καὶ τῶ μὲν οὐσίαν καὶ
 τὸν λόγον, τὸν τὶ ὧς εἶναι λέγοντα μεσότης ὅστις ἡ ἀρετή, κα-
 τὰ δὲ τὸ ἀρίστον καὶ τὸ ὄν, ἀκρότης. οὐ πᾶσα δ' ἐπιδέχεται
 πράξις, οὐ δὲ πᾶν πάθος, τὴν μεσότητα, ἐνία γὰρ οὐδὺς ὠνό-
 μασται σωελημμελὴς μετὰ τῆς φωνολότητος. οἷον ἐπιχειρεκα-
 κία, αἰσχυρτία, φθόνος, καὶ τῶν τῶς πράξεων, μοιχεία, κλο-
 πή, αἰσροφονία, πάντα γὰρ τῶν καὶ τὰ καὶ τα, λέγεται
 τῷ αὐτῷ φάλα εἶναι, ἀλλ' οὐχ αἱ ὑπερβολαὶ αὐτῶν, οὐ δὲ
 ἐλείψεις. οὐκ ἔστι οὖν οὐδέποτε πᾶσι αὐτὰ κατὰ τοῦ ὄντος, ἀλλ'
 ἀεὶ ἀμαρτάνειν. οὐ δ' ἔστι τὸ ὄν ἢ μὴ ὄν τῶν καὶ τα, ἀλλ'
 εἴ τῳ, ὡς δὲ, καὶ ὅτε, καὶ ὡς μοιχθύνειν. ἀλλ' ἀπὸ τῶς τοῦ ποι-
 εῖν ὅπου τούτων, ἀμαρτάνειν ὅστις. ὁμοιον οὖν τὸ ἀξιον καὶ
 πᾶσι τὸ ἀδικεῖν, καὶ λειπνέειν καὶ ἀκρίβειαν εἶναι μεσό-
 τητα καὶ ὑπερβολὴν καὶ ἐλείπειν, ἔστι γὰρ οὐ πᾶσι καὶ ὑπερ-
 βολῆς καὶ ἐλείψεως, μεσότης, καὶ ὑπερβολῆς, ὑπερβο-
 λή, καὶ ἐλείψεις, ἐλείψεως. ὡς πᾶσι δὲ σωφροσύνης καὶ αἰ-
 σχύνης οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλείψεις, διὰ τὸ, τὸ μέσον εἶ-
 ναι πᾶσι ἀκρόν, οὕτως οὐ δὲ ἐκείνων μεσότης, οὐ δὲ ὑπερ-
 βολὴ καὶ ἐλείψεις, ἀλλ' ὡς αὐτὸς πρᾶττειν ἀμαρτάνειν. ὁ-
 λως γὰρ οὐδ' ὑπερβολῆς καὶ ἐλείψεως μεσότης ὅστις. οὐ δὲ
 μεσότης ὑπερβολὴ καὶ ἐλείψεις. Δεῖ δὲ τῶ μὲν
 μόνον καὶ ὅλου λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' ἔκαστα ἐφαρ-
 μήττειν, εἴ γὰρ τοῖς πᾶσι τῶς πράξεις λόγοις, οἱ μὲν καὶ ὅλου,
 κοινῶς τοῖς εἰσιν. οἱ δὲ τῶν μέρους, ἀληθινῶς τοῖς. πᾶσι γὰρ τὰ
 κατ' ἔκαστα αἱ πράξεις. δεῖον δὲ τῶν τούτων συμφωνεῖν. ληπτέον
 οὖν τῶν ἐν τῇ διαγραφῇ. πᾶσι μὲν οὖν φόβους καὶ θάρ-
 ρη, αἰσχύνη μεσότης. τῶ δὲ ὑπερβαλόντων, ὁ μὲν τῇ ἀσο-
 βία, ἀνάνυμος. (πολλὰ δ' ὅστις ἀνάνυμος). ὁ δὲ τῷ

- διαρρεῖν ὑπερβάλλων, θρασύς. ὁ δὲ τῷ μὲν φοβεῖσθαι, ὑπερ-
 βάλλων, τῷ δὲ διαρρεῖν, ἐλείπων, δειλός. ποδὶ ἡδονὰς δὲ καὶ
 λύπας οὐ πάσας, ἥ τινος δὲ καὶ ποδὶ τῶς λύπας, μεσότης μὲν,
 σωφροσύνη. ὑπερβολὴ δὲ, ἀκολασία. ἐλείποντες δὲ ποδὶ
 τῶς ἡδονὰς, οὐ πάνυ γίγνονται. διό ποδὲ δ' οὐ τὴν ὀνόματος τε-
 τυχήκασιν. ἔστι γὰρ δὲ αἰαίθησι. ποδὶ δὲ δόσιν χρημάτων
 καὶ λήψιν, μεσότης μὲν ἐλευθεριότης, ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἑλ-
 λειψις, ἀσωτία καὶ ἀνελούθροια. εἰς αὐτὴν δὲ αὐτὰς ὑπερ-
 βάλλουσι καὶ ἐλείποισιν, ὁ μὲν γὰρ ἄσως, εἰ μὲν, περὶ-
 σσεῖ, ὑπερβάλλει, εἰ δὲ λήπει, ἐλείπει. ὁ δ' ἀνελούθρος,
 εἰ μὲν λήπει, ὑπερβάλλει, εἰ δὲ περὶ σσεῖ, ἐλείπει. νῦν μὲν
 οὕτω τί πω καὶ ὑπὲρ κεφαλῇ λέγομεν, ἀρκούμενοι αὐτῷ
 ἡντιῶ. ὕδρον δ' ἀκρεβέσδρον ποδὶ αὐτῷ διοριθίσεται.
 ποδὶ δὲ τὰ χρηματὰ εἰσι, καὶ ἄλλαι διαθήσεις. μεσότης
 μὲν, μεγαλοπρέπεια, ὁ γὰρ μεγαλοπρεπής, διαφέρει ἐ-
 λευθερίου, ὁ μὲν γὰρ, ποδὶ μέγαλα, ὁ δὲ, ποδὶ μικρά.
 ὑπερβολὴ δὲ ἀπειροκαλία καὶ βαναυσία, ἐλείψις δὲ,
 μικροπρέπεια. διαφέρουσι δὲ αὐτῷ τῷ ποδὶ τῷ ἐλευθε-
 ριότητι. ὁ δὲ διαφέρουσιν, ὕδρον ἐρηθίσεται. ποδὶ δὲ ὑμῶν
 καὶ ἀπμύαν, μεσότης μὲν, μεγαλοψυχία, ὑπερβολὴ δὲ,
 χανότης ἕως λεγομένη. ἐλείψις δὲ, μικροψυχία. ὡς δὲ λέ-
 γομεν ἔχειν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν ἐλευθεριότη-
 τα, ποδὶ μικρὰ διαφέρουσιν, οὕτως ἔχει ἕως καὶ πρὸς τὴν
 μεγαλοψυχίαν ποδὶ ὑμῶν οὕτω μέγαλιν, αὐτὴ ποδὶ μι-
 κρὰν οὕσα. ἔστι γὰρ ὡς δεῖ ὀρέγεσθαι πμῆς, καὶ μάλλον ἢ
 δεῖ, καὶ ἥ τινος. λέγεται δ' ὁ μὲν ὑπερβάλλων τῶς ὀρέξει-
 σι, φιλόπμης, ὁ δ' ἐλείπων, ἀφιλόπμης. ὁ δὲ μέσος, ἀ-
 νώνμης. ἀνώνμιοι δὲ καὶ αἱ διαθήσεις. πάλιν ἢ τῷ φιλο-
 πμῳ, φιλοψυμῷ. ὅθεν ἐπιδικάζονται οἱ ἄκροι τῆς μέ-
 σης χώρας. καὶ ἡμεῖς δὲ, ἔστι μὲν, ὅτε τὸν μέσον φιλόπ-
 μῳ καλούμεν. ἔστι δ' ὅτε, ἀφιλόπμῳ. καὶ ἔστι, ὅτε μὲν ἐ-
 4 πανοῦμεν τὸν φιλόπμῳ. ἔστι δ' ὅτε, τὸν ἀφιλόπμῳ. δεῖ

πῖνα δ' αἰτίαν ὁρᾷ προῦμεν, ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθῆσεται. νῦν δὲ
 ποδὶ τῆς λοιπῶν λέγομεν καὶ τὸν ὑψηλὸν ὄρον. ἐστὶ
 δὲ καὶ ποδὶ ὀργῶν, ὑπερβολὴ καὶ ἑλπίς καὶ μεσότης.
 σχεδὸν δὲ αἰωνίων ὄντων αὐτῶν, τὸν μέσον περὶον λέγον-
 τες, τὴν μεσότητα, περὶον καλέσομεν. τῆς δ' ἄκρων, ὅ-
 μιν ὑπερβάλλων, ὀργίλος ἐστὶν, ἡ δὲ κακία, ὀργιλότης. ὁ δ' ἑ-
 λπίων, ἀόρητος πρ. ἡ δ' ἑλπίς, ἀόρησία. εἰσὶ δὲ καὶ
 ἄλλαι βῆς μεσότητες, ἔχουσιν μὲν ἵνα ὁμοιότητα περὶ ἄλ-
 λήλας, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. πᾶσι μὲν γὰρ εἰσι ποδὶ
 λόγων καὶ πράξεων κοινωνίαν, διαφέρουσι δὲ, ὅτι ἡ μὲν ὅτι
 ποδὶ τὸ ἀληθές τὸ ἐν αὐτοῖς, αἱ δὲ, ποδὶ τὸ ἡδύ. τούτου δὲ,
 τὸ μὲν, ἐν παιδίᾳ, τὸ δὲ, ἐν πᾶσι τοῖς καὶ τὸν βίον. ῥητέον
 οὖν καὶ ποδὶ τούτων, ἵνα μάλλον κατίδωμεν, ὅτι ἐν πᾶσιν ἡ
 μεσότης ἐπαινετὴν. τὰ δ' ἄκρα, οὔτε ὀρθὰ, οὔτε ἐπαινετὰ,
 ἀλλὰ φεκτά. ἐστὶ μὲν οὖν καὶ τούτων τὰ πλείω αἰώνυμα.
 πειρατέον δ', ὡς ποδὶ καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλων, αὐτοῦς ὀνοματο-
 ποιῆν, σαφὲς εἶναι ἐνέκων καὶ τῆς οὐ πρὸς τοῦ ἡδύ. ποδὶ
 μὲν οὖν τὸ ἀληθές, ὁ μὲν μέσος, ἀληθής τις καὶ ἡ μεσότης,
 ἀλήθεια λεγόμεν. ἡ δὲ περὶον, ἡ μὲν ὑπὸ τὸ μεῖζον, ἀλα-
 ζονεία, καὶ ὁ ἔχων αὐτῶν, ἀλαζων, ἡ δὲ ὑπὸ τὸ ἑλαττον, εἰρωνεία
 καὶ εἰρων. ποδὶ δὲ τὸ ἡδύ, τὸ μὲν ἐν παιδίᾳ, ὁ μὲν μέσος, οὐ-
 τὰ πρὸς καὶ ἡ διάθεσις οὐτὰ πρὸς πρὸς. ἡ δ' ὑπερβολή, βωμυ-
 λοχία. καὶ ὁ ἔχων αὐτῶν, βωμυλόχος. ὁ δ' ἑλπίων, ἄγροι-
 κός πρ. καὶ ἡ ἐξίς, ἀγροικία. ποδὶ δὲ τὸ λοιπὸν ἡδύ, τὸ ἐν τῷ
 βίῳ, ὁ μὲν ὡς ἀπὸ ἡδύς ὢν, φίλος. καὶ ἡ μεσότης, φιλία. ὁ δ' ὑ-
 περβάλλων, εἰ μὲν οὐδενὸς ἐνέκων, ἄρεσκος, εἰ δ' ὠφελείας
 τῆς αὐτοῦ, κόλαξ, οὐ δ' ἑλπίων καὶ ἐν πᾶσιν ἀνδρῶν, δύσε-
 εἰς τις καὶ δύσκολος. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς πάσι καὶ ἐν τοῖς
 ποδὶ τὰ πάθη, μεσότητες, ἡ γὰρ αἰδώς, ἀρετὴ μὲν οὐκ ἐστίν.
 ἐπαινετὰ δὲ καὶ ὁ αἰδήμων. καὶ γὰρ ἐν τοῖς τοῖς, ὁ μὲν, λέγε-
 ται μέσος, ὁ δ' ὑπερβάλλων, ὡς καὶ τὰ πλείω, ὁ πάντα αἰ-
 δούμενος, ὁ δ' ἑλπίων, ἡ δὲ μὴ δὲ ὅλως, ἀναιδέης, ὁ δὲ μέ-

- σος, αἰδήμων. νέμεσις δὲ, μεσότης φθόνου καὶ ἐπιχειρημα-
κίας. εἰσὶ δὲ πρὸς λυπὴν καὶ ἡδονὴν, τοῖς ὅποισιν συμβαίνου-
σι τοῖς πέλας ἡνομενέας, ὁ μὲν γὰρ νεμεσηπὴς, λυπεῖ-
ται ὡς τοῖς ἀναξίως ὅτι πράττειν σιν. ὁ δὲ φθονόρος, ἑωδρ-
βάλλων ὅσων, ὡς πᾶσι λυπεῖται, ὁ δ' ἐπιχειρηματικὸς ἡσυχί-
αν ἐλλείπει τῇ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν. ἀλλὰ πρὸς μὲν
ὅσων τούτων, καὶ ἄλλοις κακὸς ἔσται. πρὸς δὲ δικαιοσύνης,
I ἐπεὶ οὐχ ἀπλῶς λέγεται, μὲν γὰρ διελόμενοι, πρὸς ἐκα-
τόντα εἰσὶν, πῶς μεσότης εἰσιν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς
τῇ λογικῇ ἀρετῇ. Τριῶν δὲ διατάσεων οὐσῶν, δύο
μὲν κακῶν, τῆς μὲν, καὶ ἑωδρβολῶν, τῆς δὲ κατ' ἐλπίαν,
μᾶς δὲ ἀρετῆς, τῆς μὲν μεσότητος, πᾶσι πάντας ἀντίκειν-
ται πως. αἱ μὲν γὰρ ἄκραι, καὶ τῇ μέσῃ καὶ ἀλλήλαις ἀντι-
τίθενται. ἡ δὲ μέση, τοῖς ἀκραις. ὥς πρὸς γὰρ τὸ ἴσον, πρὸς
μὲν τὸ ἐλαττον, μείζον, πρὸς δὲ τὸ μείζον, ἐλαττον, οὕτως αἱ
2 μέσαι ἕξεις πρὸς μὲν τοῖς ἐλείψεσι, ἑωδρβάλουσι. πρὸς
δὲ τοῖς ἑωδρβολαῖς, ἐλείψουσιν, ὥστε τοῖς πάθεσι καὶ τοῖς
πράξεσιν, ὁ γὰρ ἀνδρείος, πρὸς μὲν τὸν δειλόν, θρασύς φαί-
νεται, πρὸς δὲ τὸν θρασύ, δειλός. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ σώφρων
πρὸς μὲν τὸν ἀναιδέα, ἀκόλαστος, πρὸς δὲ τὸν ἀκόλαστον,
ἀναιδέης. ὁ δὲ ἐλευθέριος, πρὸς μὲν τὸν ἀνελεύθερον, ἄ-
σωτος, πρὸς δὲ τὸν ἄσωτον, ἀνελεύθερος. διὸ καὶ ἀπωθοῦν-
ται τὸ μέσον οἱ ἄκροις ἐκάτερος πρὸς ἐκάτερον, καὶ καλῶν-
3 σιν τὸν ἀνδρείον, ὁ μὲν δειλός, θρασύς. ὁ δὲ θρασύς, δειλός.
καὶ ὡς τῇ ἄλλῃ, ἀνέλθον. οὕτω δ' ἀντικειμένων ἀλ-
λῃς ἑλπίων, πλείον ἀντιότις ἔστι τοῖς ἀκροῖς πρὸς ἄλλη-
λα, ἢ πρὸς τὸ μέσον, πρὸς γὰρ τῶν ἀφ' ἐσθίων ἀλ-
λήλων, ἢ τῇ μέσῃ. ὥς πρὸς τὸ μέγα, τῇ μικρῇ. καὶ τὸ μι-
κρόν, τῇ μεγάλῃ, ἢ ἀμφὶ τῇ ἴσῃ. ἐπὶ πρὸς μὲν τὸ μέσον ἐ-
» νίοισι ἀκροῖς, ὁμοίότης τις φαίνεται, ὥς τῇ θρασύτητι πρὸς
» πῶν ἀνδρείαν. καὶ τῇ ἄσωτίᾳ, πρὸς πῶν ἐλευθέριότητι. τοῖς
4 δὲ ἀκροῖς πρὸς ἄλληλα, πλείον ἀντιότις. τὰ δὲ πλείον

ἀπέχοντα ἀλλήλων, ἐναντία ὀρίζονται. ὥς τε καὶ μᾶλλον ἐ-
 ναντία, τὰ πλεον ἀπέχοντα. πρὸς δὲ τὸ μέσον ἀντίκειται, ἐ-
 φ' ὧν μὲν, μᾶλλον ἢ ἑλπίς, ἐφ' ὧν δὲ, ἢ ὑπερβολή. οἷον ἀν-
 δρεία μὲν, οὐχ ἢ θρασύτης, ὑπερβολὴ οὐσα, ἀλλ' ἢ δειλία,
 ἑλπίς οὐσα. τῇ δὲ σωφροσύνῃ, οὐχ ἢ αἰσθησία, εὐδαια
 οὐσα, ἀλλ' ἢ ἀκολασία, ὑπερβολὴ οὐσα. διὰ δὲ δύο δ' αἰτίαι τὸ
 συμβαίνει. μία μὲν, τὴν ἕξ αὐτῶν τῶν περὶ ματρὸς, τῷ γὰρ
 ἐγγύτητον εἶναι καὶ ὁμοιότητον τὸ ἔτερον ἄκρον τῷ μέσῳ, 1
 οὐ γὰρ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἀντίκειται μὲν μᾶλλον. οἷον ἐπεὶ ὁ-
 μοιότητον εἶναι δοκεῖ τῇ ἀνδρείᾳ, ἢ θρασύτης καὶ ἐγγύτητον,
 ἀνομοιότητον δὲ, ἢ δειλίᾳ, ταύτην μᾶλλον ἀντίκειται μὲν, τὰ
 γὰρ ἀπέχοντα πλεον τῷ μέσῳ, ἐναντιώτερα δοκεῖ εἶναι. μία
 μὲν οὖν αἰτία αὐτῇ ἕξ αὐτῶν τῶν περὶ ματρὸς. ἑτέρα δὲ ἕξ ἡ-
 μῶν αὐτῶν, πρὸς ἃ γὰρ αἰεὶ μᾶλλον πεφύκαμεν πως, ταύ-
 τα μᾶλλον ἐναντία τῷ μέσῳ, φαίνεται. οἷον, αἰεὶ μᾶλλον πε-
 φύκαμεν πρὸς τὰς ἡδονάς. διὸ οὐ κατὰ φύσιν ἐσμὲν πρὸς ἀκο-
 λασίαν, ἢ πρὸς κοσμιότητα. ταῦτ' οὖν μᾶλλον ἐναντία λέ-
 γομεν, πρὸς ἃ ἢ ἐπίδοσις μᾶλλον γίνεται. καὶ διὰ τοῦτο ἢ ἀκο-
 λασία, ὑπερβολὴ οὐσα, ἐναντιώτερα ὅτι τῇ σωφροσύνῃ. ὅτι
 μὲν οὖν ὅτιν ἢ ἀρετὴ ἢ ἡθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης
 τῆς δύο κακῶν, τῆς μὲν, κατὰ ὑπερβολὴν, τῆς δὲ, κατὰ ἑλπί-
 μιν, καὶ ὅτι τριαύτη ὅτι διὰ τὸ σοφιστικὸν τῷ μέσῳ εἶναι, τὸ ἐν
 τοῖς πάθεσι καὶ τοῖς περὶ ξένοις, ἐκινῶσθαι εἰρησῶν. διὸ καὶ ὄργον
 ὅτι ἀποουδαῖον εἶναι, ἐν ἐκείνῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν, ὄργον. οἷον 2
 κύκλου τὸ μέσον οὐ παντός, ἀλλὰ τῶν εἰδῶν. οὕτω δὲ, καὶ ἐ-
 μὲν ὀργισθῆναι, παντός καὶ ῥαδίον καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον
 καὶ δαπανῆσαι. τὸ δ' ὅτι, καὶ ὅσον, καὶ ὅτι, καὶ οὐ ἐν ἐκείνῳ, καὶ ὡς
 οὐκ ἐπὶ παντός, οὐ δὲ ῥαδίον. ὅτι δὲ τὸ οὐ, καὶ ἀσάνιον, καὶ
 ἐπαινετὸν, καὶ καλόν. διὸ λέγει τὸν σοφιστικὸν τῷ μέσῳ, πρὸ
 τὸν μὲν ἀρχαῖον τῶν μᾶλλον ἐναντίον, κατὰ πόρ καὶ ἡ κα-
 λυφῶ παρῆναι τὸ, τῶν μὲν καπνοῦ κύματος ἐκτὸς ἐδρῶν νῆα.
 πρὸ γὰρ ἄκρων, τὸ μὲν ὅτιν ἀμικρὸν τὸν τῶν, τὸ δὲ, ἢ ἴσον. ἐπεὶ 3

οὐκ ἔστι μέσον τι χεῖν ἄκρως χαλεπὸν, καὶ τὸν δούτορον φα-
σι πολλοὺς, τὰ ἐλάττω ἀνθρώπων τῶν κακῶν. ὅσοι δ' εἴσαι μά-
λιστα ὅσοι τὸν ἴσον, ὃν ἐλέγομεν. σκοπεῖν δὲ δεῖ πρὸς ἅ καὶ
αὐτοὶ οὐ κατὰ φοροῖσιν. ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφνησμένον.
ὅσοι δ' εἴσαι γνώμενοι, ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης, τῆς γινो-
μένης πόθι ἡμῶν. εἰς τὸν αὐτὸν δ' εἰσάγειν ἀφέλκεν δεῖ. πρ-
ὸς γὰρ ἅπαντες τῶν ἀμαρτανῶν, εἰς τὸ μέσον ἤξομεν. ὅ-

- 1 πρὸς οἱ τὰ διεσπασμένα τῆς ἐνίων ὀρθότητος, κριοῦσιν, ἐν
παντὶ δὲ μάλιστα φυλακτέον τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἡδονικόν. οὐ γὰρ
ἀδυνατοὶ κείνομεν αὐτὸν. ὁ πρὸς οὐκ οἱ δημογέροντες ἐπαινον
πρὸς τὸν ἑλάνω, ὅσοι δὲ παθεῖν καὶ ἡμῶν πρὸς τὸν ἡδο-
νικόν, καὶ ἐν πᾶσι τὸν ἐκείνων ἐπιλέγειν φωνικόν. οὐ γὰρ αὐ-
τὸν ἀκριβοῦς, ἡττον ἀμαρτησόμεθα. ταῦτ' ἐν κριοῦ-
σις ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν, μάλιστα δυνασόμεθα τῶ μέσον
τυγχάνειν. χαλεπὸν δὲ ἴσως ὅσοι καὶ μάλισ' ἐν τοῖς κατὰ ἡμέ-
 - 2 ρον, οὐ γὰρ ῥᾶδιον διορίσαι, πῶς, καὶ τίσι, καὶ ὅτι ποιοῖς, καὶ
πόσον χρόνον ὀργισέον. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι μὲν, ὅς ἐλείπον-
τας ἐπαινοῦμεν καὶ πράους φαιμέν. ὅτι δὲ, ὅς χαλεπαίνον-
τας, ἀνδρώδεις ἀκριβοῦς. ἀλλ' ὅ μὲν μικρόν τῶ δὲ πα-
ρεκβαίνων, οὐ φέρεται, οὐτ' αὐτὸ τὸ μάλλον, οὐτ' ὅτι τὸ ἡττον.
ὁ δὲ πολλοί, οὐ γὰρ οὐ λανθάνει. ὁ δὲ μέχρι πίνος, καὶ αὐτὸ
πόσον φεκτός, οὐ ῥᾶδιον τῶ λόγῳ ἀφορίσαι. οὐ δὲ γὰρ ἄλλο
οὐδὲν τῆς αἰσθητικῆς. τὰ δὲ τριαῦτα, ἐν τοῖς κατὰ ἡμέρας, καὶ ἐν
 - 3 τῇ αἰσθητικῇ κρίσει. τὸ μὲν ἀρ' αὖτοσύνην δηλοῖ, ὅτι ἡ
μέση ἕξις ἐν πᾶσι ἐπαινετή. ἀκριβέστερον δὲ δεῖ, ὅ
τὸ μὲν, αὐτὸ τὸν ἑσπερίων, ὅτι δὲ, αὐτὸ
τὸν ἑλάνω. οὐ γὰρ ῥᾶστα τῶ μέ-
σου καὶ τῶ δὲ, τὰ ἐξόμεθα.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β'.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟ-
ΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Β.

ΗΣ ἀρετῆς δὴ πᾶσι παρὰ τὴν καὶ πρᾶξις
 οὐσίας, καὶ ἐν μὲν τοῖς ἐκὸς τοῖς ἐπαύων καὶ
 φόνων γιγνομένων, ἐν δὲ τοῖς ἀκροῦσι συγγνώ-
 μης, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐλέου, τὸ ἐκὸς τοῖς καὶ ἀ-
 κροῦσι ἀναγκαῖον ἴσως διορίσκει τοῖς πρὸς
 ἀρετῆς ἐπισκοπῆσι. χρήσιμος δὲ καὶ τοῖς νο-
 μοθετοῦσι περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς καλῆς. δὴ καὶ δὲ ἀ-
 κροῦσι εἶναι τὰ εἶα ἢ δι' ἀγνοίαν γιγνομένων. βίαιον δὲ, οὗ ἢ ἀρ-
 χὴ ἐξωθεν, τιμῶν τε οὐσία, ἐν ἢ μηδὲν συμβαίνει οὐ πρᾶ-
 τῶν, ἢ ὁ πάχων. οἷον εἰ πρὸς μὲν καὶ μέσαι περὶ, ἢ ἀνθρώποι καὶ
 εἰς ὅντες. ὅσα δὲ διὰ φόβον μειζόνων κακῶν πρᾶτται, ἢ διὰ
 καλὸν ἢ οἷον εἰ τύραννος πρὸς τὰ τοιαῦτα αἰσχρὸν ἢ πρᾶξις, καὶ
 εἰς ὧν γονέων καὶ τέκνων, καὶ πρᾶξις μὲν, σώζονται, μὴ
 πρᾶξις δὲ, ἀφθνήσκουσιν, ἀμνησθήτησιν ἐχει, πρὸς τὸν ἀ-
 κροῦσι ὅστις ἢ ἐκὸς τοῖς. τοιοῦτον δὲ π συμβαίνει καὶ πρὸς τῆς
 ἐν τοῖς χειμῶσιν ἐκβολῆς. ἀπλῶς μὲν γὰρ, οὐδεὶς ἀφθνήσκει
 ἐκὸς. ἀπὸ σωτηρίας δὲ αὐτοῦ καὶ τῆς λοιπῶν, ἀπαντες οἱ
 νοῦν ἔχοντες. μὲν μὲν οὖν εἰσιν αἱ τιμῶν πρᾶξις, εἰκόνα
 σι δὲ μάλλον ἐκὸς τοῖς, αἰρετὰ γὰρ εἰσι τὰ πρᾶτται πρᾶττον-
 ται. τὸ δὲ τέλος τῆς πρᾶξεως, καὶ τὸν καιρὸν ὅστις. καὶ τὸ ἐ-
 κὸς τοῖς δὴ καὶ τὸ ἀκροῦσι ὅτι πρᾶτται, λεκτέον. πρᾶτται δὲ
 ἐκὸς. καὶ γὰρ ἢ ἀρχὴ τῆς γενεῆς τὰ ὀργανικὰ μέρη, ἐν ταῖς
 τιμῶν πρᾶξις, ἐν αὐτῷ ὅστις. ὧν δὲ ἐν αὐτῷ ἢ ἀρχὴ, ἐπὶ
 αὐτῷ καὶ τὸ πρᾶτται καὶ μὴ. ἐκὸς τοῖς δὴ τὰ τιμῶν. ἀπλῶς
 δι' ἴσως ἀκροῦσι. οὐδεὶς γὰρ ἀν' ἐλπίδι καὶ αὐτὸ τῆς τοιοῦ-
 των οὐδέν. ἀπὸ ταῖς πρᾶξις δὲ ταῖς τιμῶν ἐνίοτε καὶ ἐ-
 παινοῦνται, ὅταν αἰσχρὸν ἢ ἢ λυπηρὸν ἢ πομπῶσιν, αὐτὴ με-
 γάλων καὶ καλῶν. ἀν' ἀνὰ πάλιν, φέρονται. τὰ γὰρ αἰσχρὰ
 ἢ πομπῶσιν

- ἔσονται ἀδὲ μὴδὲν καλῶ ἢ μεῖω, φαύλουν. ἐπ' αἰοῖς δ' ἔπαινος μὲν, οὐ γίνετα. συγγνώμη δὲ, ὅταν δὲ βία αὐτὰ πρᾶ-
 ξει πρὸς ἄμην δαί, ἃ τὸ αὐθροπίνω φύσιν ἔσδρτείνει. καὶ
 μὴδὲς αὐτὸ ἔσονται. αἰα δ' ἴσως οὐκ ἐστὶν ἀναγκαστικῶν
 ἀλλὰ μάλλον ἀφθονατέον, παδόντα τὰ δεινότατα. καὶ γὰρ
 τὸν δὲ πίδου ἀλμαίωνα γελοῖα φαίνετα τὰ ἀναγκάσονται
 μὴδὲς ἔσονται. ἐστὶ δὲ χαλεπὸν αἰοῖτε τὸ κέναι, ποῖον αἰπὴ
 1 πρίου αἰρετέον, καὶ τί αἰπὴ τίνος ἔσονται. ἐπὶ δὲ χαλε-
 πωτόρον τὸ ἐμμέναι τοῖς γνωθεῖσιν. ὡς γὰρ ἐπὶ πρὸς πρὸς
 τὰ μὲν πρὸς δὲ κώμην, λυπηρὰ, τὰ δ' ἀναγκάσονται, αἰχρά.
 ὅθεν ἔπαινοι καὶ φόροι γίνονται καὶ πρὸς τοῖς ἀναγκάσονται
 τὰς ἢ μὴ. τὰ δὲ πρὸς, φατέον βία. ἢ ἀπὸ. ὡς μὲν, ὁ πρὸς αὐτὸν
 ἢ αἰπὴ αὐτὸς ἐκτὸς ἢ, καὶ ὁ πρὸς τῶν μὴδὲν συμβάλλεται. ἢ
 δὲ καὶ αὐτὰ μὲν, ἀκονισιάδου, νῦν δὲ καὶ αἰπὴ τῶν δὲ, αἰρε-
 τά. καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὸ πρὸς τὸν πρὸς, καὶ αὐτὰ μὲν, ἀκονισιάδου
 2 σι, νῦν δὲ καὶ αἰπὴ τῶν δὲ, ἐκονισιά. μάλλον δὲ ἔοικεν ἐκον-
 σίοις, αἰ γὰρ πρᾶξαι, αὐτὸς καὶ ἐκονισιά. τῶν δὲ ἐκονισιά.
 πρὸς δ' αἰπὴ πρὸς αἰρετέον, οὐ γὰρ δὲ ἀφθονίαν, πολλὰ
 γὰρ διαφοραὶ εἰσιν αὐτὸς τοῖς καὶ ἐκονισιά. εἰ δὲ πρὸς τὰ ἡδέα καὶ
 τὰ καλὰ φαίνετα εἶναι, ἀναγκάσονται γὰρ, ἔξω ὄντα, πάν-
 τα αὐτὸ οὐτὼ βία, τῶν γὰρ ἔξω, πάντα πάντες
 πρᾶξαι. καὶ οἱ μὲν βία καὶ ἀκονισιά, λυπηρὰς. οἱ δὲ δὲ
 τὸ ἡδὺ, μετ' ἡδονῆς. γελοῖον δὲ τὸ αἰπὴ δὲ τὰ ἐκτὸς. ἀλ-
 3 λά μὴ αὐτὸν, οὐ γὰρ δὲ ὄντα ἔξω τοιούτων, καὶ τῶν
 μὲν καλῶν, ἐκονισιά. τῶν δὲ αἰχρῶν, τὰ ἡδέα. ἔοικε δὲ τὸ βί-
 αιον εἶναι, οὐ γὰρ δὲ ἀρχὴ, μὴδὲν συμβαλλομένου τῶ βία-
 θέντος. τὸ δ' ἀγνοίαν, οὐ γὰρ ἐκονισιά μὲν ἅπαν ὄντα. ἀκονισιά
 δὲ, τὸ ἐπίλυτον καὶ αὐτὸ μεταμελεία. ὁ γὰρ δ' ἀγνοίαν πρᾶ-
 ξαι ὅπου, μὴδὲν δὲ δυσχεραίνων τῶ τῇ πρᾶξει, ἐκονισιά οὐ
 πρὸς πρᾶξαι, ὅγε μὴ ἡδὲ. οὐ δ' αὐτὸ ἀκονισιά, μὴ λυπηρὸς γε. τῶ
 δὲ δ' ἀγνοίαν, ὁ μὲν αὐτὸ μεταμελεία ἀκονισιά δὲ. ὁ γὰρ μὴ μετα-
 4 μετέμνητος, ἐπεὶ ἔσονται ὅς ἐκονισιά, ἐπεὶ γὰρ διαφέρει,

Arist. Eth. Nicomach. lib. III.

QQ

βέλπον ὀνομαζέμεν ἴδιον. ἔτερον δὲ εἴκει καὶ τὸ δι' ἀγνοίαν
 πράττειν, τὸ ἀγνοοῦντος. ὃ γὰρ μεθύων ἢ ὀργιζόμενος οὐ δο-
 κεῖ δι' ἀγνοίαν πράττειν, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρημύειαν. οὐκ εἰδώς
 δὲ, ἀλλ' ἀγνοῶν. ἀγνοεῖ μὲν οὖν πᾶς ὁ μοχθηρὸς ἀλλ' εἰ πράτ-
 τειν καὶ ὧν δὴ ἀφεκτέον, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ἀμαρτίαν, ἀδι-
 κοι καὶ ὅλως κακῶς γίνονται. τὸ δὲ ἀκύνσιον βούλεται λέγε-
 σθαι, οὐκ εἴ τις ἀγνοεῖ τὸ συμφέρον, οὐ γὰρ ἢ ἐν τῇ περὶ αἰρέ-
 σει ἀγνοία αἰτία τῆς ἀκύνσιου, ἀλλὰ τῆς μοχθηρίας. οὐ δ' ἢ
 κατὰ λόγον, λέγονται γὰρ διὰ τὴν ταύτην, ἀλλ' ἢ κατὰ ἔκστασιν. ἐν
 οἷς καὶ πόρῃ ἢ περὶ αἰσῶν, ἐν τοῖς τοιαύτοις καὶ ἑλπίος καὶ συγ-
 γνώμῃ. ὃ γὰρ τῶν πᾶν ἀγνοῶν, ἀκύνσιως πράττει. ἴσως
 οὖν οὐ χεῖρον διορίσαι αὐτὰ, τίνα καὶ πόσα ᾖ. τίς τε δὴ καὶ
 πῶς καὶ πόρῃ τὴν ἢ ἐν τῇ πράττει. ἐνίοτε δὲ καὶ τί, οἷον ὀρ-
 γάνω. καὶ ἐν ἐκείνῳ, οἷον σωτηρίας. καὶ πῶς, οἷον ἡρέμα ἢ
 σφόδρα. ἀπαντα μὲν οὖν τοιαῦτα οὐδεὶς αὐτὸν ἀγνοήσκει, μὴ
 μηχανόμενος. δὴλον δὲ, ὡς οὐδὲ τὸν πράττοντα. πῶς γὰρ ἐκ
 τὸν γὰρ. ὃ δὲ πράττει, ἀγνοήσκει αὐτὸς. οἷον λέγοντες φα-
 σὶν ἐκπεσεῖν αὐτὸς, ἢ οὐκ εἰδέναι, ὅτι ἀπόρρητα τῷ, ὡς πόρ
 αἰσῶν τὰ μυστικά, ἢ δεῖξαι βουλόμενος, ἀφῆναι. ὡς ὁ
 τὸν κατὰ πέλτην. οἰκείῃ δ' αὐτὸς καὶ τὸν υἱόν, κλέμνον ἔ-
 ναι. ὡς πόρ ἡμῶν. καὶ ἐσφαιρῶσαι, τὸ λελογχωμένον
 δορυ. ἢ τὸν λιθόν, κίωσθαι εἶναι, καὶ αὐτὸ σωτηρίας παύσαι, ἀ-
 ποκτείναι αὐτόν. καὶ δεῖξαι βουλόμενος ὡς πόρ οἱ ἀκροχειρο-
 μένοι, πατάξαι αὐτόν. πόρῃ πάντα δὴ τοιαῦτα τῆς ἀγνοίας οὐ-
 σης ἐν οἷς ἢ περὶ αἰσῶν, ὃ τῶν πᾶν ἀγνοήσας, ἀκύνσιν δοκεῖ πε-
 ραίειν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κυριώτατοις. κυριώτατα δ' εἶναι
 δοκεῖ, ἐν οἷς ἢ περὶ αἰσῶν καὶ οὐ ἐν ἐκείνῳ. τὸ δὴ κατὰ τὴν τοιαύ-
 τῃ ἀγνοίαν ἀκύνσιον λεγομένου, ἐπὶ δεῖ τὴν περὶ αἰσῶν λυπη-
 ρὰ εἶναι καὶ ἐν μεταμελείᾳ. ὅντος δ' ἀκύνσιου τῆς βιαιότητος
 καὶ δι' ἀγνοίαν, τὸ ἐκύνσιον δοξεῖν αὐτὸ εἶναι, οὐ ἢ ἀρχὴ ἐν
 αὐτῷ, εἰδὲν τὰ κατὰ ἔκστασιν, ἐν οἷς ἢ περὶ αἰσῶν. ἴσως γὰρ οὐ κα-
 λῶς λέγεται τὸ ἀκύνσιον εἶναι τὰ διὰ τὴν μὲν ἢ δι' ἐπιθυμίαν. 4

- πρώτων μὲν γὰρ οὐδὲν ἐπὶ τῷ ἄλλων ζώων ἐκυσίως πρά-
 ξει, οὐδ' οἱ παῖδες. εἴτα πότῳ οὐδὲν ἐκυσίως πράττομεν
 τῷ δι' ἐπιθυμίαν ἢ θυμὸν. ἢ τὰ κατὰ μὲν, ἐκυσίως, τὰ δὲ
 αἰσχροῦ, ἀκυσίως, ἢ γὰρ λογίων ἐνός γε αἰτίου ὄντος. ἄρ' ὅπου δὲ
 ἴσως τὸ ἀκυσία φαίνοι, ὣν δὲ ὁρέγεσθαι. Διὲ δὲ καὶ ὁρ-
 γιζοῦται ἐπὶ πσι, καὶ ἐπιθυμεῖν πινῶν. οἷον ὑγείας καὶ μα-
 θήδους. δοκεῖ δὲ, τὰ μὲν ἀκυσία, λυπηρὰ εἶναι, τὰ δὲ κατ-
 1 ἐπιθυμίαν, ἡδέα, ἢ δὲ, τί διαφέρει τὸ ἀκυσία εἶναι τὰ κα-
 τὰ λογισμὸν ἢ θυμὸν ἀμαρτηθέντα, φλυκτὰ μὲν γὰρ ἄμ-
 φω. δοκεῖ δὲ οὐχ ἡττον ἀνθρώπων εἶναι τὰ ἄλλα πάθη.
 αἱ δὲ πράξεις τῶ ἀνθρώπου, ἄρ' θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἄ-
 ρ' ὅπου δὲ τὸ ἡθελῆναι ἀκυσία ᾤεται. διωρισμένων δὲ τῶ τε ἐ-
 κυσίου, καὶ τῶ ἀκυσίου, ποδὲ περαιρέσως ἐπεῖται διελθεῖν.
 οἰκείοντα γὰρ εἶναι δοκεῖ τῇ ἀρετῇ, καὶ μάλλον τὰ ἡθελῆναι
 νειν τῷ πράξεων ἢ περαιρέσις δὲ, ἐκυσίον μὲν φαίνεται. οὐ
 2 ταιωτὸν δὲ, ἀλλ' ἐπιπλέον τὸ ἐκυσίον. τῶ μὲν γὰρ ἐκυσίου,
 καὶ παῖδες καὶ τὰ ἄλλα ζῶα κοινῶνται, περαιρέσως δὲ οὐ.
 καὶ τὰ ὑγείας, ἐκυσία μὲν λέγεται, κατὰ περαιρέσιν δὲ,
 οὐ. οἱ δὲ λέγοντες αὐτῶ, ἐπιθυμίαν, ἢ θυμὸν, ἢ βούλησιν, ἢ
 ἡνὰ δόξαν, οὐκ οἰκίσιν ὁρῶς λέγειν. οὐ γὰρ κοινὸν ἢ περαι-
 ρεσις καὶ τῷ ἀλόγων. ἐπιθυμία δὲ καὶ θυμὸς, καὶ ὁ ἀκρα-
 τὴς ἐπιθυμῶν μὲν πράττει, περαιρούμενος δὲ, οὐ. ὁ ἐγκρα-
 τὴς δὲ ἀνὰ πάλιν, περαιρούμενος μὲν, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρ' ἐκ περαι-
 3 ρεσις μὲν, ἐπιθυμία ἄντιπότης. ἐπιθυμία δὲ ἐπιθυμία, οὐ.
 καὶ ἡ μὲν ἐπιθυμία, ἡδέος καὶ ἐπιλήθου. ἢ περαιρέσις δὲ, οὐτε
 λυπηρὰ οὐδ' ἡδέος. θυμὸς δὲ ἐπὶ ἡττον ἢ κίσα γὰρ τὰ δὲ θυμὸν,
 κατὰ περαιρέσιν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ μὲν οὐ δὲ βούλησις γε, καί-
 ποδὲ σωφροσύνη φαίνεται. περαιρέσις μὲν γὰρ οὐκ ἐστὶ τῷ ἀν-
 νάτων. καὶ εἴς φαίνετα περαιρέσθαι, δοκίμη αὐτῇ ἡλίου εἶναι.
 βούλησις δὲ ἐστὶ, τῷ ἀδυνάτων. οἷον ἀθανασίας. καὶ ἡ μὲν
 βούλησις ἐστὶ καὶ ποδὲ τὰ μηδαμῶς δι' αὐτῶ περαιρέσθαι αὐ-
 4 οἷον ἡσυχαστὴν πινὰ νικᾶν ἢ ἀθλητὴν. περαιρέσθαι δὲ τὰ τριακ

τα οὐδείς, ἀλλ' ὅσα οἶται αὐτὸ γινέσθαι δι' αὐτῶν. ἐπὶ δὲ ἡ μὲν
 βούλησις, τῶ τέλει οἶσι μᾶλλον. ἡ δὲ περαιέρις, τῷ πρὸς
 τὸ τέλος, οἷον ὑγιαίνειν βουλόμεθα, περαιέρις δὲ, δι' ὧν
 ὑγιανοῦμεν, καὶ οὐδαιμενὲν βουλόμεθα μὲν καὶ φαμὲν.
 περαιούμεθα δὲ, λέγειν οὐχ ἀρμόζει. ὅλως γὰρ οἶκεν ἡ
 περαιέρις πρὸς τὰ ἐφ' ἡμῖν εἶναι. οὐ δὲ δὴ δόξα αὐτῶν, ἡ μὲν
 γὰρ δόξα, δηκεῖ πρὸς πάντα εἶναι καὶ οὐδὲν ἡττον, πρὸς τὰ αἰ-
 δια καὶ τὰ ἀδύνατα, ἢ τὰ ἐφ' ἡμῖν, καὶ τῷ ψυδαί καὶ ἀλη-
 θεῖ διακρίνεται, οὐ τῷ κακῷ καὶ ἀγαθῷ. ἡ δὲ περαιέρις τῷ
 οἷσι μᾶλλον. ὅλως μὲν οὐκ ὁρᾷ τῶν τῶν, ἴσως οὐ δὲ λέγει οὐ
 δείς. ἀλλ' οὐ δὲ ἔτι, τῷ γὰρ περαιεῖσθαι τὰ γὰρ ἢ τὰ κα-
 κὰ, ποιοῖ ἑνὸς ἐσμὲν, τῷ δὲ δόξαι, οὐ. καὶ περαιούμε-
 θα μὲν λαβεῖν ἢ φυγεῖν, ἢ πὶ τῷ κτιούτων. δόξαζομεν δὲ, πὶ
 ὅτιν, ἢ πῶς συμφέρει. ἢ πῶς. λαβεῖν δὲ ἢ φυγεῖν, οὐ πάνυ δό-
 ξαζομεν. καὶ ἡ μὲν περαιέρις ἐπαίνεται τῷ εἶναι οὐδὲ μᾶλ-
 λον, ἢ τῷ ὁρᾷ. ἡ δὲ δόξα, τῷ ἀληθῶς. καὶ περαιούμε-
 θα μὲν, ἢ μάλιστα ἴσμεν ἀγαθὰ ὄντα. δόξαζομεν δὲ, ἢ οὐ πᾶ-
 νυ ἴσμεν. δοκῶσι τε οὐχ οἱ αὐτοὶ περαιεῖσθαι τὰ ἀεὶ
 καὶ δόξαζεν. ἀλλ' ἔτι δόξαζεν μὲν, ἄμεινον, δὲ κακίαν δὲ,
 αἰρεῖσθαι οὐχ ἂν αἰ. εἰ δὲ περὶ γινέσθαι δόξα τῆς περαιέ-
 ρως, ἢ πρὸς λαυθεῖ, οὐδὲν διαφέρει, οὐ γὰρ σκο-
 ποῦμεν. ἀλλ' εἰ ταυτὸν ὅτι δόξα ἔτι. πὶ οὐκ ἢ ποῖόν τι ὅτιν, ἐ-
 πειδὴ τῷ εἰρημνίων οὐδὲν ὅτιν. ἐκόντιον μὲν δὲ φαίνεται. τὸ
 εἰκόντιον, οὐ πᾶν περαιετόν. ἀλλ' ἄρα γε τὸ περὶ βου-
 λουμένον. ἡ γὰρ περαιέρις, μετὰ λόγον καὶ διανοίαν. ὑ-
 πὸς μαίνειν δὲ οἶκε καὶ τῷ νομα, ὡς ὅτι περὶ ἐτῶν αἰρε-
 τόν. Βουλούοντα δὲ πότῳ πρὸς πάντων καὶ
 πᾶν βουλούτον ὅτιν, ἢ πρὸς ὧν οὐκ ἐστὶ βουλή. λεπτὸν δὲ
 σὺς βουλούτον, οὐχ ἂν πρὸς οὐκ ἀντιβουλούμετο ἡ λίστιος
 ἢ μνημόμενος, ἀλλ' ἂν πρὸς ὧν, ὅτι ὧν ἔχων. πρὸς δὲ τῷ αἰδίῳ
 οὐδὲ βουλούμετα. οἷον πρὸς τῷ κώσμον. ἢ τῆς διαμέτρου,
 καὶ τῆς πλυσῆς, ὅτι ἀσύμμετροι. ἀλλ' οὐ δὲ πρὸς τῷ ἐν κί-

νῆσει, ἀεὶ δὲ κατὰ τὰ ἀνὰ τὰ γινόμενα, εἴτ' ὅτ' ἀνάγκη, εἴτε
 φύσει, ἢ διὰ πῃ ἄλλω αἰτίαν, οἷον ἔσπῳν, καὶ ἀνὰ τῶν,
 οὐ δὲ πρὸς τῆς ἄλλοτε ἄλλως. οἷον ἀνὰ χυμῶν καὶ ὀμβρῶν. οὐ
 δὲ πρὸς τῆς ἀπὸ τύχης. οἷον θησαυροῦ ἀνὰ ῥέεωσιν. ἀλλ' οὐ δὲ
 πρὸς τῆς αἰθρωπικῶν πάντων. οἷον πῶς αὐτὸ σκεῦαι ἀρίστα
 πολιτοῦντο, οὐδεὶς λακεδαίμωνίων βουλόμεται, οὐ γὰρ
 γλῆσι τ' αὐτῶν δι' ἡμῶν οὐθέν. βουλομένοισι δὲ πρὸς τῆς
 1 ἐφ' ἡμῶν περὶ τῆς. τῶν δὲ καὶ ἐστὶ λαιπῶν, αἵτια γὰρ δοκῶν-
 σιν εἶναι, φύσις καὶ ἀνάγκη, καὶ τύχη. ἐπὶ δὲ νόους, καὶ πᾶν
 δι' αἰθρωπῶν. τῆς δ' αἰθρωπῶν ἐκαστοὶ βουλομένοισι πρὸς τῆς
 δι' αὐτῆς περὶ τῆς. καὶ πρὸς μὲν τῶν ἀκρεβῆς καὶ ἀπαρκῆς
 τῆς ἐπιστήμῃ, οὐκ ἐστὶ βουλὴ. οἷον πρὸς γρημμάτων. οὐ γὰρ
 διαζόμενι, πῶς γρηπτεόν, ἀλλ' ὅσα γίνεσθαι δι' ἡμῶν. μὴ ὡς
 σαύτως δὲ αἰεὶ, πρὸς τῶν βουλομένοισι. οἷον πρὸς τῆς
 κατὰ ἰατρικῶν καὶ χρηματιστικῶν καὶ πρὸς κυβερνητικῶν
 2 μᾶλλον ἢ γυμναστικῶν, ὅσῳ ἡπτόν διηκρίβωται. καὶ ἐπὶ πρὸς
 τῆς λαιπῶν ὁμοίως. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸς τῶν τέχνης ἢ τῶν ἐ-
 » πιστήμασιν. μᾶλλον γὰρ πρὸς αὐτοῖς διαζόμενι. τὸ βουλόμε-
 » σθαι δὲ, ἐν τῇ αἰσ ἐπιτεκνῶν, ἀδελφῶν δὲ, πῶς ἀκρεβῆς τε-
 ται, καὶ ἐν οἷς ἀδίδουσι, συμβούλοις δὲ πρὸς λαμβάνουσι
 εἰς τὰ μέγιστα, ἀπιστοῦντες ἡμῶν αὐτοῖς αἰσ οὐχ ἱκανοῖς δια-
 γινώσκουσι. βουλομένοισι δὲ, οὐ πρὸς τῆς τελευτῆς, ἀλλὰ πρὸς
 τῆς πρὸς τὰ τέλη, οὐτε γὰρ ἰατρὸς βουλόμεται, εἰ ὑγιά-
 3 σαι, οὐτε ῥήτωρ εἰ πείσει, οὐτε πολιτικὸς, εἰ δυνάμειαν κρη-
 σαι, οὐ δὲ τῆς λαιπῶν οὐδεὶς πρὸς τῶν τέλει. ἀλλὰ μέ-
 νοι τέλεις τῇ, πῶς καὶ διὰ τίνων εἶναι, σκοποῦσι. καὶ διὰ πλειό-
 νων μὲν φαινομένου γίνεσθαι, διὰ τίνος ῥᾶτα καὶ κῆμισα ἐ-
 πισκοποῦσι. δι' ἐνός δὲ ἐπιτελευτήτου, πῶς διὰ τούτου εἶ-
 σαι. καὶ κείνο διὰ τίνος, ἕως αὐτῶν ἐλθῶσιν, ἀπὸ τὸ πρῶτον αἰ-
 ῖον. ὃ ἐν τῇ ἀνέσει ἐχάτον ἔστιν. ὃ γὰρ βουλομένος εἰ-
 κε ζητεῖν καὶ ἀναλθεῖν τὸν ἐρημλίον ἔσθον, ὡς πρὸς διάγρημ-
 4 μα. φαίνεται δὲ ἡ μὲν ἡγήσις, οὐ πᾶσα εἶναι βουλόσις.

οἷον αἱ μαθηματικά. ἡ δὲ βούλυσσις, πᾶσα ζήτησις. καὶ τὸ
 ἔχον ἐν τῇ αἰαλλοσει, πρῶτον εἶναι ἐν τῇ γλῆσει. καὶ μὲν
 ἀδωάτω ἐν τύχῳ σιν, ἀφίστανται. οἷον εἰ χρημάτων δεῖ, ταῦ
 τα δὲ μὴ οἷόν τε ποιεῖν. ἐὰν δὲ δωατὸν φαίνεται, ἐγ-
 χειροῦσι πράττειν. δωατὰ δὲ, ἃ δι' ἡμῶν γίνονται. τὰ γὰρ
 δεῖ τῶν φίλων, δι' ἡμῶν πως ὄσιν. ἡ γὰρ ἀρχὴ ἐν ἡμῖν. ζητεῖ-
 ται δὲ, ὅτι μὲν τὰ ὄργανα. ὅτι δὲ ἡ χρεία αὐτῶν. ἐμφύως δὲ
 καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. ὅτι μὲν, δι' οὗ, ὅτι δὲ πῶς, ἢ δεῖ τίνος. 1
 » εἴκοι δὴ καὶ ἀπὸρ εἶρηται ἀνθρώπος εἶναι ἀρχὴ τῆς πρά-
 » ξεων. ἡ δὲ βουλή, πρὸς τῆς αὐτῶν περὶ τῶν. αἱ δὲ πράξεις,
 ἄλλων ἐκείνων. οὐκ αὖ οὕτω εἴη βουλὴ τὸν τὸ τέλος, ἀλλὰ τὰ
 πρὸς τὰ τέλη. οὐ δὲ δὴ τὰ κατ' ἐκείνα. οἷον, εἰ ἀρτίος ἔστω,
 ἢ πέπεπται ὥς δεῖ. αἰδιότως γὰρ τῶν. εἰ δὲ αἰ βουλού-
 σεται, εἰς ἃ πειρομένη. βουλὴ τὸν δὲ καὶ περαιρετὸν τὸ αὐ-
 τὸ. πᾶσι ἀφωρισμένον ἡδὴ, τὸ περαιρετὸν. τὸ γὰρ ἐκ τῆς
 βουλῆς περικεῖται, περαιρετὸν ὄσιν. παύεται γὰρ ἐκείνος ζῆ- 2
 τῆς πῶς πράξει, ὅταν εἰς αὐτὴν αἰαλλογῇ τὴν ἀρχὴν καὶ αὐ-
 τῆς, εἰς τὸ ἡγούμενον. ἔστω γὰρ τὸ περαιρούμενον. δὴλον
 δὲ ἔστω καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίων πολιτειῶν, ἃς Ὀμήρος ἐμμε-
 τῶ. οἱ γὰρ βασιλεῖς, ἃ περὶ λεινὴ ἀνῆγγελλον τῷ δήμῳ, ὄν-
 τος δὲ τῆς περαιρετῆς, βουλὴ τῆς ὀρεκτῆς τῆς ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἡ
 περαίρεσις αὐτῆς εἴη βουλὴ τῆς ὀρεκτῆς τῆς ἐφ' ἡμῖν. ἐκ τῆς βου-
 λούσασθαι γὰρ κείναι τις, ὀρεγόμεθα κατὰ τὴν βούλυσιν.
 ἡ μὲν οὕτω περαίρεσις τύπῳ εἰρήδω, καὶ πρὸς πᾶσι ὄσιν, καὶ 3
 ὅπ τῆς πρὸς τὰ τέλη. ἡ δὲ βούλυσσις, ὅπ μὲν τῆς τέ-
 λους ὄσιν, εἶρηται. δοκεῖ δὲ, τοῖς μὲν, τὰ γὰρ εἶναι. τοῖς δὲ,
 τῆς φαινομένου ἀγαθού. συμβαίνει δὲ, τοῖς μὲν τὸ βουλητὸν
 τὰ γὰρ τὸν λέγοισι, μὴ εἶναι βουλητὸν ὁ βούλεται ὁ μὴ ὀρεδῶς
 αἰρούμενος. εἰ γὰρ ἔσται βουλητὸν, καὶ ἀγαθὸν ὡς δὲ εἰ οὐ-
 πως ἔτυχε, κακόν. τοῖς δ' αὖ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν, τὸ βου-
 λητὸν λέγοισι, μὴ εἶναι φέσει βουλητὸν, ἀλλ' ἐκείνῳ τὸ δο-
 κῶν. ἄλλο δ' ἄλλῳ φαίνεται. καὶ εἰ οὕτως ἔτυχε, πάναντία. 4

- εἰ δὲ δὴ τῷ τῷ μὴ ἀρεῖ σκεῖ, ἀρὰ φαπτόν ἀπλῶς μὲν καὶ κατ'
τ' ἀλήθειαν, βουλητὸν εἶναι, τὰ γὰρ δὴν. ἐκείτω δὲ, τὸ φαινό-
μενον, τῷ μὲν οὕτω ἀποσυνδαίω, τὸ κατ' ἀλήθειαν εἶν. τῷ δὲ φαι-
λῳ, τὸ τυχόν. ὥς περ καὶ ἰδίῃ τῆς σωμάτων, τοῖς μὲν δὲ διακε-
μένοις, ὑμεινάδῃ, τὰ κατ' ἀλήθειαν βιαῶτα ὄντα. τοῖς δ' ἐπι-
νόσοις, ἔτδρα ὁμοίως δὲ καὶ πικρὰ καὶ γλυκέα καὶ δόρμα καὶ
βαρὶα καὶ τῆς ἄλλων ἔκαστα. ὁ ἀποσυνδαίος γὰρ ἔκαστα κρινέει ὅρ-
1. τῶς, καὶ ἐν ἐκείτοις τὰ ληθῆς αὐτῷ φαίνεται. καὶ ἐκείτην γὰρ ἔ-
ξιν, ἰδίᾳ δὲ καὶ καλὰ καὶ ἡδέα. καὶ διαφέρει πλείστον ἰσως ὁ ἀποσυν-
2. δαίος, τῷ τὰ ληθῆς ἐν ἐκείτοις ὁρᾶν, ὥς περ καὶ αὐτῶν καὶ μετῶν
3. αὐτῆς ὦν. τοῖς πολλοῖς δὲ ἡ ἀπάτη δὴ τῷ ἡδονῇ εἴοικε γίνε-
σθαι, οὐ γὰρ οὐσα, ἀγαθὸν φαίνεται, αἰρουῶτα ἐν τῷ ἡδὺ, ὥς
ἀγαθόν, τῷ δὲ λυπνῷ, ὥς κακὸν φέροισιν. ὄντες δὲ βουλη-
τῶ μὲν, τῶ τέλει, βλάδῃ τῆς δὲ καὶ περαιτέρω, τῆς πρὸς τὸ
τέλει, αἰ ποδὶ τῷ τῷ πρᾶξι καὶ περ αἰρεσιν εἶναι αὐτὸ καὶ ἐ-
2. κούσι. αἰ δὲ τῆς ἀρετῆς ἐνδύεται ποδὶ τῷ τῷ. ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ
ἡ ἀρετὴ, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία. ἐν οἷς γὰρ ἐφ' ἡμῖν τὸ πρᾶξι
καὶ τὸ μὴ πρᾶξι, καὶ ἐν οἷς τὸ μὴ, καὶ τὸ ναί. ὥς τ' εἰς πρᾶξι,
καλὸν ὄν, ἐφ' ἡμῖν δὲ. καὶ τὸ μὴ πρᾶξι ἐφ' ἡμῖν ἔσαι, αἰσχρὸν
ὄν. καὶ εἰ τὸ μὴ πρᾶξι, καλὸν ὄν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ πρᾶξι,
αἰσχρὸν ὄν, ἐφ' ἡμῖν. εἰ δ' ἐφ' ἡμῖν τὰ καλὰ πρᾶξι, καὶ τὰ αἰ-
σχρά, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὴ πρᾶξι. ὅσοι δὲ ὡς, τὸ ἀγαθὸς
καὶ κακοῖς εἶναι, ἐφ' ἡμῖν ἔσαι τὸ ἐπεικέσι καὶ φάλοις εἶν.
3. τὸ δὲ λέγειν ὥς οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς, οὐ δ' ἄκων μακάριος,
εἴοικε τὸ μὲν, ἴδου δὲ. τὸ δ' ἀλήθει. μακάριος μὲν γὰρ ὁδεῖς
ἄκων. ἡ δὲ μοχθηρία, ἐκούσιον. ἡ τοῖς γε νῦν εἰρημίοις ἀμω-
σθητητέον, καὶ τὸν αἰθρωπὸν οὐ φαπτόν ἀρχὴν εἶναι, οὐ δὲ
γληνητῷ τῆς πρᾶξι, ὥς περ καὶ τέκνων. εἰ δὲ τῷ τῷ φαί-
νεται, καὶ μὴ ἔχον ἐς ἄλλας ἀρχὰς ἀναγαγεῖν πρᾶξι τοῖς
ἐφ' ἡμῖν, ὦν καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐ-
κούσια. τοῖς δ' εἴοικε μαρτυρεῖσθαι καὶ ἰδίᾳ ὑφ' ἐκείτων,
4. καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς νομοθετῆς. καλῶσι γὰρ καὶ πμωροῦται

ὅς θ' ὁρῶντας μοχθηρὰ, ὅσοι μὴ εἰς, ἢ δι' ἀγνοίαν, ἢς μὴ αὐτοὶ
 αἰποὶ. ὅς δὲ τὰ καλὰ πράττοντας, ὑμῶσιν, ὡς ὅς μὲν περ-
 ρέφοντες. ὅς δὲ, καλῶσιντες. καί τ' ἰ. περὶ ὅσα, μὴ τ' ἐφ' ἡ-
 μῖν ὅτι. μὴ δ' ἐκ νόσισ, οὐδέ ἰσ. περὶ πέτ' ἡ. περὶ τῆν. ὡς οὐδὲν
 * περὶ ὅρ' οὐ ὄντος περὶ τῶν μὴ ὁρ' μένεται, ἢ ἀλ' εἶναι, ἢ περ-
 * νῶν, ἢ ἀλλ' ὅποι' τῆς τοιούτων. οὐδὲν γὰρ ἢ τῶν περὶ σὺ μετὰ
 αὐτὰ. καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῶ τῶ ἀγνοεῖν καλῶσιν, ἐὰν αἰπος
 εἶναι δοκῇ τῆς ἀγνοίας. οἷον τοῖς μεθύουσι, διὰ τὰ ἐπιπί-
 μμα, ἢ γὰρ ἀρχὴ ἐν αὐτῶ. κνέροι γὰρ τῶ μεθύοντι. τῶ-
 * τ' αἰτίον τῆς ἀγνοίας. καὶ ὅς ἀγνοοῦντας π' τῆς ἐν τοῖς νό-
 μοις, ἃ δὲ ἐπίσταται καὶ μὴ χαλεπά ὅτι, καλῶσιν. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ δι' ἀμέλειαν ἀγνοεῖν δοκῶσιν, ὡς
 ἐπ' αὐτοῖς ὄν τὸ μὴ ἀγνοεῖν. τῶ γὰρ ἐπιμεληθῶν, κνέροι. ἀλ-
 λ' ὅπως τοῖς τῶς ὅτι, ὡς τῶ μὴ ἐπιμεληθῶν. ἀλλὰ τῶ τοῖς
 τῶν γινέσθαι αὐτοὶ αἰποὶ, ζῶντες ἀνέμελως, καὶ τῶ ἀδίκως ἢ
 ἀκλόστοις εἶναι. οἱ μὲν, κακουργοῦντες, οἱ δὲ, ἐν πόρις κ' τοῖς
 τοιούτοις διάγοντες, αἱ γὰρ πόρις ἐκαστα ἐν ὁρ' ρεῖαι, τοῖς τοῖς
 ποῖσι. ὅτι δὲ δὴ λον ἐκ τῶ μελετώντων περὶ τῶν τῶν
 αἰώνων ἢ περὶ τῶν διατελούντων γὰρ ἐν ὁρ' ρεῖαι. τὸ μὲν οὖν ἀ-
 γνοεῖν, ὅτι ἐκ τῶ ἐν ὁρ' ρεῖαι πόρις ἐκαστα αἱ ἐξ ἑς γίνονται, καὶ μετὰ
 ἀναιδήτου. ἐν δὲ ἀλ' ὅρον τὸν ἀδίκως, μὴ βούλομαι ἀδίκον
 εἶναι ἢ τὸν ἀκλόστονον ἀκλόστον. εἰ δὲ μὴ ἀγνοῶν τις πράτ-
 τειν, ὅτι ὦν ἐστὶ ἀδίκως, ἐκὼν ἀδίκως αὐτῶ. οὐ μὲν ἐὰν γε βού-
 ληται ἀδίκως ὦν, παύσεται κ' ἐστὶ δίκαιος. οὐ δὲ γὰρ ὁ νοσῶν,
 ὅτις κ' εἰ οὐτὰς ἐτυχεν, ἐκὼν νοσεῖ ἀκράτως τοιούτων, καὶ
 ἀπειθῶν τοῖς ἰατροῖς. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῶ αὐτῶ μὴ νοσεῖν. περὶ
 μὲν δὲ, ἐκ τῶ. ὡς πόρις δι' ἀφ' αὐτῶ λίθον, ἐπ' αὐτῶν δυνάτον
 ἀναλαβεῖν. ἀλλ' ὁμοίως ἐπ' αὐτῶ, ἐλαβεῖν κ' εἶναι. ἢ γὰρ ἀρχὴ
 ἐπ' αὐτῶ. οὐτὼ δὲ κ' τῶ ἀδίκῳ κ' τῶ ἀκλόστον. ἐξ ἀρχῆς μὲν,
 ἐξ αὐτῶ τοιούτοις μὴ γινέσθαι. διὸ ἐκόντες εἰσὶ. γινόμενοι δὲ.
 οὐκ ἐξέστι μὴ εἶναι. οὐ μόνον δὲ αἱ τῆς ψυχῆς κακίαι ἐκόν-
 τοί εἰσιν, ἀλλ' ἐνίοις, καὶ αἱ τῶ σώματος, οἱς καὶ ἐπ' ὑμῶν 4

τοῖς μὲν γὰρ ὅτι φύσιν αἰσχροῖς, οὐδεὶς ὑπὸ τιμῇ. τοῖς δὲ δι' ἀ-
 γνίμωσιν καὶ ἀμέλειαν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς ἀδίνειαν καὶ
 αἰσχος καὶ πέρωσιν. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν οὐκ εἰδὶσκει τυφλῷ φύσει, ἢ
 ἐκνόσῳ, ἢ ἐκπληρῇ, ἀλλὰ μάλλον ἐλεήσει. τῷ δ' ὅτι οἶνοφλυ-
 γίας ἢ ἄλλης ἀνελασίας, πᾶσιν αὖ ἐπὶ τιμῇται. τῷ δὲ πρὸς
 σωφρονικῶν, αἰεὶ φ' ἡμῖν, ὑπὸ τιμῇται. αἰεὶ δὲ μὴ ἐφ' ἡμῖν,
 οὐ. εἰδὶ οὕτω, καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλων αἰεὶ ὑπὸ τιμῇται τῷ κακῶν,
 1 ἐφ' ἡμῖν αὖ εἶεν. εἰ δὲ πρὸς λέγοι, ὅτι πάντες ἐφ' ὧν τῷ φα-
 νομένῳ ἀγαθῷ, τῆς δὲ φαντασίας οὐ κρείοι, ἀλλ' ὅποῖός
 ποθ' ἐκείνους ὅτι, τοῦτο καὶ ἐπὶ τέλος φαίνεται αὐτῷ. εἰ μὲν δὲ
 ἐκείνους ἐκ τῷ τῆς ἐξέως ὅτι πως αἶπος, καὶ τῆς φαντασίας
 εἶσαι πως αὐτὸς αἶπος. εἰ δὲ μηδὲν αὐτῷ αἶπος τῷ κακῷ
 ποιῆν, ἀλλὰ δι' ἀγνοίαν τῷ τέλει τῷ περὶ τῆς, ὅτι τῷ τῶν
 οἰόμενος αὐτῷ τὸ ἀρετὴν εἶσθαι. ἢ δὲ τῷ τέλει εἶφεις, οὐκ
 αὐθαίρετος, ἀλλὰ φύσει δὲ ὡς πρὸς ὅτι ἐχρῆντα, ἢ κρινεῖ κα-
 2 λῶς. καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀγαθὸν αἰετῇται, καὶ ἐπὶ οὐ φύσει,
 ὡς ὅτι καλῶς πέφυκε. ἐπὶ γὰρ μέγιστον καὶ κρείσσει, καὶ ὁ παρ'
 ἐτόρου μὴ οἷόν τε λαβεῖν μὴ δὲ μαθεῖν, ἀλλ' οἷον ἐφύ, τοῦτο
 εἶσι. καὶ ἐπὶ καὶ τὸ καλῶς ὅτι πεφυκέναι, ἢ τελεῖα καὶ ἀλη-
 θινή αὐτὴ ἐφύ. εἰ δὲ ταῦτ' ὅτι ἀληθῆ, πᾶσι μάλλον ἢ ἀρε-
 τῇ τῆς κακίας εἶσαι ἐκ νοσίων. ἀμφοῖν γὰρ ὁμοίως, τῷ ἀγαθῷ
 καὶ τῷ κακῷ, ἐπὶ τέλος φύσει, ἢ ὅπως δὲ ποτε φαίνεται καὶ κεί-
 3 ται. τὰ γὰρ λαίπαρ πρὸς τοῦτ' αἰσφρόνους περὶ τῶν οὐ πως
 δὲ ποτε, εἴτε δὲ τὸ τέλος μὴ φύσει ἐκείνῳ φαίνεται ὅτι δὲ πο-
 τε, ἀλλὰ πᾶσι καὶ παρ' αὐτῷ εἶναι. εἴτε ἐπὶ τέλος φυσικόν, τῷ γὰρ
 τὰ λαίπαρ περὶ τῆς ἐκ νοσίων τὸν ἀποδαῖον, ἢ ἀρετῇ ἐκ νο-
 σίων ὅτι, οὐδὲν ἢ τῶν καὶ ἢ κακία ἐκ νοσίων αὐτῶν. ὁμοίως γὰρ
 καὶ τῷ κακῷ ὑπάρχει ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν περὶ τῆς, καὶ εἰ μὴ ἐπὶ
 ὡς τέλει. εἰ γὰρ ὡς πρὸς λέγειται, ἐκ νοσίων εἶσιν αἰετῇται. καὶ γὰρ
 τῷ ἐξέως συναιπὸς πως αὐτῷ εἶσιν. καὶ τῷ ποιοῖ πνύειν,
 ἐπὶ τέλος τοῖονδε ἡδέμεθα, καὶ αἰετῇται ἐκ νοσίων αὐτῶν εἶναι, ὁμοί-
 4 ως γὰρ. καὶ μὲν δὲ πρὸς τῷ ἀρετῇ, εἶρηται ἡμῖν. τότε γὰρ

τύπω, ὅτι μεσότητές εἰσιν, καὶ ὅτι ἔξαις. ὑφ' ὧν τε γίνονται, καὶ
 ὅτι τούτων περικυκλῶν, καὶ καθ' αὐτάς, καὶ ὅτι ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐκὺ-
 σιοι. καὶ οὕτως ὡς αὐτὸ ὁρῶντος λόγος περὶ τῆς οὐχ ὁμοίως ὅ-
 αὶ περὶ τῆς ἐκὺσιοι εἰσι καὶ αὐτῆς. τῆς μὲν γὰρ περὶ τῆς ἀ-
 π' ἀρχῆς μέχρι τέλους κύριοι ἐσμὲν, εἰδήτες τὰ καθ' ἑκαστα.
 τῆς ἑξέων δὲ, τῆς ἀρχῆς. τὴν καθ' ἑκαστα δὲ ἡ περὶ τῆς οὐ γνῶ-
 ριμῶς, ὡς πρὸς ἑαυτὴν τῆς ἀρρώστιας, ἀλλ' ὅτι ἐφ' ἡμῶν ἢ οὐ-
 τως, ἢ μὴ οὕτω χρῆσθαι, δὲ τῆς ἐκὺσιοι. αἰσλαβόντες
 δὲ πρὸς ἐκείνης εἰπωμεν, τίνας εἰσὶ, καὶ πρὸς ποῖα καὶ πῶς.
 ἅμα δ' ἔσται δὴ λον καὶ πόσαι εἰσὶ. καὶ περὶ τῆς αὐτορίας.
 Ὅτι μὲν οὖν μεσότης δὲ πρὸς φόβους καὶ θάρρους, ἢ δὴ καὶ
 περὶ τὸν εἰρητισμόν. φοβούμεθα δὲ δηλονότι τὰ φοβερὰ. ταῦ-
 τα δ' ὅστιν ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, κακὰ. διὸ καὶ τὸν φόβον οὐρίον-
 ται περὶ τὸν κακόν. φοβούμεθα οὖν πάντα τὰ κακὰ οἷς
 ἀδελφίαν, πένιαν, νόσον, ἀφιλίαν, θάνατον. ἀλλ' οὐ πρὸς πάντα
 δοκεῖ ὁ ἀνδρείος εἶναι. εἴη γὰρ καὶ διὰ φοβερὰ, καὶ κα-
 λόν. τὸ δὲ μὴ, αἰσχρόν. οἷς ἀδελφίαν. ὁ μὲν γὰρ φοβούμενος, ὡς
 καὶ αὐτῶν. ὁ δὲ μὴ φοβούμενος, αὐαῖς. λέγεται
 δὲ ὑπὸ πινων ἀνδρείος, καὶ μεταφορᾷ. ἔχει γὰρ ὁμοίον π-
 τῷ ἀνδρείῳ. ἀφοβος γάρ τις καὶ ὁ ἀνδρείος. πένιαν δ' ἴσως
 οὐ διὰ φοβερὰ, οὐδὲ νόσον, οὐδ' ὅλως ὅτι μὴ ἀπ' κακίας,
 μὴ δὲ δι' αἰσχρόν. ἀλλ' οὐδ' ὁ πρὸς τῶν ἀφροδισίων, ἀνδρείος. λέ-
 γομεν δὲ καὶ τῶν κατ' ὁμοιότητά. εἴη γὰρ ἐν τοῖς πολέμοι-
 κῶς κινδύνους διὰ τοῖς ὄντες, ἐλθὼν δ' εἰσὶ καὶ περὶ χρημάτων
 τῶν ἀφροδισίων οὐδαμῶς ἐχρυσίν. οὐδὲ δὴ εἴ τις ὕβρειν πρὸς
 παῖδας καὶ γυναῖκα φοβερὰ ἢ φθόνον ἢ τι, τῆς σιότητος, διὰ
 λόγους ὅστιν. οὐδὲ θάρρος μέλλων μασιγῶν, ἀνδρείος. πρὸς
 ποῖα οὖν τῆς φοβερὰν ὁ ἀνδρείος, ἢ πρὸς τὰ μέγιστα. οὐδὲ
 γὰρ ὑπομένει πικρὸν πόρον τῆς θείων. φοβερὰ τὰ δ' ὁ θάνα-
 τος, πόρος γὰρ. καὶ οὐδὲν ἐπὶ τῷ τε θανάτῳ δοκεῖ, οὐτε ἀγαθόν,
 οὐτε κακόν εἶναι. δοκεῖ δ' αὖ οὐδὲ πρὸς θάνατον τὸν ἐν παντί
 ὁ ἀνδρείος εἶναι. οἷον εἰ ἐν θαλάττῃ ἢ ἐν νόσοις, ἐν πείνῃ, ἢ

ἐν ταῖς καλλίστοις. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἐν πλείω. ἐν μεγίστῳ γὰρ καὶ
 καλλίστῳ κινδύνῳ. ὁ μὲν γὰρ δὲ τούτοις εἰσὶ καὶ αἱ μέγισται καὶ
 τῶς πόλεις, καὶ πρὸς ταῖς μνησάρχαις. κυρίως δὲ λέγεται αὐτῶν
 ὁρῶν, ὁ ποδὶ τὸν καλὸν θάνατον ἀδεῆς. καὶ ὅσα θάνατον ἀδὲ
 φέρει ὑπὸ γυμνασίου. ταῦτα δὲ μάλιστα τὰ κατὰ πόλεμους.
 οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἐν θαλάττῃ καὶ ἐν νόσοις ἀδεῆς ὁ ἀνδρείος. ἔχ
 οὐτω δὲ ὡς οἱ θαλάττιοι. οἱ μὲν γὰρ ἀπεγνώκασιν πλὴν σωτηρίαν.
 καὶ τὸν θάνατον τὸν τοιοῦτον δυσχεραίνουσιν. οἱ δὲ, οὐδέ λπίδες
 εἰπὶ πρὸς πλὴν ἐπειρίαν. ἅμα δὲ καὶ ἀνδρίζονται ἐν οἷς ὅστις ἢ
 ἀλκή. ἢ καλὸν ἔχει θανέν. ἐν ταῖς ταῦτα δὲ φθοραῖς οὐ
 θέττοντες ὑπάρχει. τὸ δὲ φοβερὸν οὐ. πᾶσι μὲν ἔστι αὐτό. λέγ
 μεν δὲ π καὶ ἄλλοι ἀνθρώπων. ὅτι μὲν ἔστι παντὶ φοβερὸν τῷ
 νοῦ ἔχοντι. τὰ δὲ κατ' ἀνθρώπων διαφέρει μέγισται καὶ ὅ μάλ
 λον καὶ τῷ ἥτιον. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ θαλάττια. ὁ δὲ ἀνδρείος,
 ἀνέκκλητος ὡς ἀνθρώπος. φοβήσεται μὲν ἔστι καὶ τὰ ταῦτα
 τα. ὡς δὲ καὶ ὡς ὁ λόγος ἔστω μὲν γὰρ καλὸν ἐν κατὰ. ὅτι
 γὰρ τέλος τῆς ἀρετῆς. ἐστὶ γὰρ μάλλον καὶ ἥτιον τῶν φοβερῶν,
 καὶ ἐπὶ τὰ μὴ φοβερὰ, ὡς ταῦτα φοβεῖσθαι. γίνεται δὲ τῶν ἀ
 μέρων, ἢ μὲν, ὅπ οὐδεῖ. ἢ δὲ, ὅπ οὐχ ὡς δὲ. ἢ δὲ, ὅπ οὐχ
 ὅτι, ἢ π τῷ τοιούτων. ὁμοίως δὲ καὶ ποδὶ τὰ θαλάττια. ὁ μὲν
 ἔστι αὐτῶν καὶ οὐ ἐν κατὰ, ἔστω μὲν καὶ φοβοῦ μένος, καὶ ὡς δὲ, καὶ
 ὅτι, ὁμοίως γὰρ καὶ θαλάττιον, ἀνδρείος. κατ' ἀξίαν γὰρ καὶ ὡς αὐτὸς ὁ λό
 γος, πᾶσι καὶ περὶ τῶν ἀνδρείων. τέλος γὰρ πάσης ἐνδρείας ὅτι
 ἐκ κατὰ πλὴν ἔστιν. καὶ ὅτι ἀνδρείω δὲ ἢ ἀνδρεία, καλόν. τοιοῦτον
 δὲ καὶ τέλος, ὁρίζεται γὰρ ἐκαστον ὅτι τέλει. καλὸν δὲ ἐν κατὰ ὁ ἀν
 δρείος ἔστω μὲν γὰρ καὶ περὶ τὰ κατὰ πλὴν ἀνδρείαν. γὰρ ὑπὸ
 βαλόντων ὁ μὲν τῇ ἀφοβίᾳ, ἀνώνυμος. (ἐρῇ) δὲ ἡμῖν ἐν ταῖς
 περὶ τὸν, ὅτι πολλά ὅστις ἀνώνυμος) εἴη δὲ αὐτὸς μνησόμενος ἢ
 ἀνάλγητος, εἰ μὴ δὲν φοβεῖται, μήτε σεισμὸν, μήτε τὰ κύματα,
 κατὰ περὶ φασίγος κατὰς. ὁ γὰρ θαλάττιον ὑπερβάλλον περὶ τὰ
 φοβερά, θρασύς. δοκεῖ γὰρ ἀλαχῶν γὰρ ὁ θρασύς καὶ περὶ τοιοῦτον
 ἀνδρείας. ὡς ἔστι ἐκείνος ποδὶ τὰ φοβερὰ ἔχει, ὅπως ἔστι τοῦ
 (λετῶν)

φαίνεσθαι. ἐν οἷς οὖν δύνανται, μιμνῆσθαι. διό κ' εἰσὶν οἱ πολλοὶ αὐτῆς, θρασυδαιμον, ἐν ταῖς γὰρ θρασυωμένον, τὰ φοβερὰ οὐχ ὑπομένουσιν. ὁ δὲ ὅς φοβεῖσθαι ὑποβρέλλων, δειλός. καὶ γὰρ ἂν μὴ δεικνύωσιν οὐ δεικνύει, καὶ πάντα τὰ ριπώτα ἀνελουθεῖ αὐτῷ, ἐλπίει δὲ καὶ τῷ θαρρῆν. ἀλλ' ἐν ταῖς λυπαις ὑποβρέλλων μάλλον καὶ φαίνεται ὅτι. δύσελπις δὲ πρὸς ὁ δειλός, πάντα γὰρ φοβεῖται. ὁ δ' αἰσθρῆος ἐν ἀντίοις. τὸ γὰρ θαρρῆν, ἐν ἐλπίδι. πρὸς ταῖς μὲν οὖν ὅτιν, ὅτε δειλός καὶ ὁ θρασύς, καὶ ὁ αἰσθρῆος. διαφόρως δ' ἔχουσιν πρὸς αὐτὰ, οἱ μὲν γὰρ ὑποβρέλλουσιν καὶ ἐλπίουσιν, ὁ δὲ, μέσως ἔχει καὶ ὡς δεικνύει. καὶ οἱ μὲν θρασεῖς, περὶ πετρεῖς. καὶ βουλόμενοι πρὸς τῶν κινδύνων, ἐν αὐτοῖς δ' ἀνίστανται. οἱ δ' αἰσθρῆοι, ἐν ταῖς ὀφθαλμοῖς, ὅξεις. πρὸς τὸν δ' ἡσύχοι. καὶ ἀπὸ οὖν εἴρηται, ἡ αἰσθρῆα μεσότης ὅτι πρὸς θαρρῆα καὶ φοβερὰ, ἐν οἷς εἴρηται, καὶ ὅτι καλὸν αἰρεῖται καὶ ὑπομένει. ἢ ὅτι αἰσθρὸν, ὅτι μὴ. τὸ δ' αἰσθρὸν σκεν φέρωντα πενίαν ἢ ὀφθαλμοῖς ἢ τὴν λυπρὸν, οὐκ αἰσθρῆος, ἀλλὰ μάλλον δειλοῦ. μαλακία δ' τὸ φοβεῖσθαι τὰ ἐπίπονα. καὶ οὐχ ὅτι καλὸν ὑπομένει, ἀλλὰ φοβῶν κακόν. ὅτι μὲν οὖν ἡ αἰσθρῆα τοιοῦτον π. λέγονται δὲ καὶ ἑτέρως καὶ πέντε τοιοῦτοι. πρῶτον μὲν ἡ πολιτικὴ, μάλιστα γὰρ εἰσι καὶ δοκῶσι γὰρ ὑπομένειν ὅτι κινδύνους οἱ πολῖται, διὰ τὰ ἐν ταῖς νόμων ἐντίμια καὶ τὰ ὀνείδη, καὶ ταῖς πμαῖς. καὶ διὰ τὸ αἰσθρὸν αἰσθρῆοι τὰ δοκῶσι εἶναι, παρὸς οἱ δειλοὶ, ἀπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ αἰσθρῆοι, ἀπ' αὐτοῦ. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ μῆκος ποιεῖ, οἷον τὸν 3

» διομήδην καὶ τὸν ἔκτορα. Γουλυδάμας μὲν πρῶτος ἐλεγε
 » χεῖρην ἀναθήσει. καὶ διομήδης. Ἐκτὼς γὰρ ποτε φησὶ ἐνὶ
 » ῥώεσσ' ἀγροδύων. τυδείδης ὑπ' ἐμῷ φοβέμενος ἵκετο νῆας.
 ὁμοίωται δ' αὐτῇ μάλιστα τῇ πρὸς τὸν εἰρημὴν, ὅτι διαρεπτόν γίνεσθαι. δι' αὐτὸ γὰρ, καὶ διὰ καλὸν ὀρεξίν, ἡμῶς γὰρ, καὶ φυχὴν ὀνείδισι, αἰσθρῶν ὄντος. τάξαι δ' αὐτὸς καὶ ὅτι ὑποβρέλλων ἀρχόντων ἀναγκαζομένων εἰς ταῦτα. χεῖρους δ' ὅσω οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ φόβον αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς. καὶ φοβέοντες, οὐδ' αἰσθρὸν, 4

- ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν ἀναγκάζουσι γὰρ οἱ νύκτιοι ὥς περὶ ὁ ἐκ τῶν
 » Οὐδὲν ἐγὼ ἀπάνυσθε μάχης πῶσόν τε νοήσω. Οὐδὲ αὖ
 » κινεῖται φυγῆν κινῶ. καὶ οἱ περὶ τὰ πόντους, καὶ ἀναχω-
 ρῶσι, τί πόντους, εἰ αὖτ' ὁρῶσι καὶ οἱ περὶ τῶν τάφρων καὶ τῶν
 » τοιούτων περὶ τὰ πόντους, πάντες γὰρ ἀναγκάζουσι. Διὰ δ' οὐ
 » δ' ἀνάγκη ἀνδρείον εἶναι, ἀλλ' ὅτι καλόν. δοκεῖ δὲ καὶ ἡ ἐμ-
 πειρία ἡ περὶ ἐκείνη, ἀνδρεία τις εἶναι. ὅθεν καὶ ὁ σωκράτης
 1 ὥς θη ὑπὸ τῇ μὴ εἶναι τὴν ἀνδρείαν. τοιοῦτοι δὲ ἄλλοι μὲν, ἐν
 ἄλλοις, καὶ τοῖς περὶ μὴ οἱ, οἱ στρατῶται. δοκεῖ γὰρ εἶναι
 πολλὰ κενὰ τῆς κλέμεν, ἀλλὰ μάλιστα σωκράτης εἶπεν. φαί-
 νονται δὲ ἀνδρείοι, ὅτι οὐκ ἴσασιν οἱ ἄλλοι, οἱ αὖτ' εἶναι ποιῶ-
 σαι καὶ μὴ παθεῖν μάλιστα δύνανται, ἐκ τῆς ἐμπειρίας. καὶ
 φυλάττει καὶ πατάξει, δυνάμενοι χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις,
 καὶ τοιαῦτα ἔχοντες, ὅτι αὐτὸ εἶναι καὶ περὶ τῆς ποιῆσαι καὶ περὶ
 εἰ μὴ παθεῖν κράτιστα. ὥς περὶ οὗτοι ἀνδρείοι ὡς πλεονέχοντες
 2 χροῖται, καὶ ἀθλητὰς ἰδιώταις, καὶ γὰρ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπώσιν,
 ὅχι οἱ ἀνδρόφονταρι μαχίμωτα εἰσιν, ἀλλ' οἱ μάλιστα ἰσχύον-
 τες, καὶ τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντες. οἱ στρατῶται δὲ διὰ τοῦ
 γίνονται, ὅταν ἐπὶ τῇ κίνδυνος, καὶ λήπωνται τοῖς πλεονέ-
 χουσι καὶ τοῖς περὶ τὰς ἀνδρείας, πρῶτοι γὰρ φύονται. τὰ δὲ πλε-
 πικὰ μέλιοντα ἀφ' ἑαυτῶν, ὅπως καὶ πᾶσι δὲ μὴ σωκράτης. τοῖς
 μὲν γὰρ, αἰχρὸν εἶναι καὶ ὁ θάνατος τῆς τοιαύτης σωτη-
 ρίας αἰρετὰ τῶν οἱ δὲ καὶ ἔξ ἀρχῆς ἐκινδύνουσαν, ὥς κρείτ-
 3 τοῖς ὅντες, γνόντες δὲ, φύονται, τὸν θάνατον μᾶλλον πᾶσι
 αἰχρὸν φοβούμενοι ὁ δ' ἀνδρείος, οὐ τοιοῦτος. καὶ τὸν θυμὸν
 δὲ ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπὸ φόβου σιν, ἀνδρείοι γὰρ εἶναι δοκῶσι
 καὶ οἱ δὲ θυμὸν, ὥς περὶ τὰ θεία καὶ ὅς φάσαντες φορόμενοι.
 ὅτι καὶ οἱ ἀνδρείοι θυμειδῶν, ἰπτικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς
 » περὶ τῶν κινδύνων. ὅθεν καὶ ὁμοῦ. Σθένος ἐμβαλε θυ-
 » μῳ. καὶ μέλιος καὶ θυμὸν ἔχει καὶ. Δειμὺν δ' ἀπὸ τῆς μέ-
 » νος. καὶ ἔχει αἶμα. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα εἶναι σημεῖον
 4 τὴν τῇ θυμῷ ἔχει καὶ ὁρμήν. οἱ μὲν οὗτοι ἀνδρείοι, διὰ τὸ

καλὸν πρὸς τὸν σὺν. ὁ δὲ θυμὸς συνδράζει αὐτοῖς, τὰ θερία δὲ,
 δὲ λυπνὴν. δὲ γὰρ εἰς ἀληθῆναι ἢ φοβεῖσθαι, ἐπεὶ αὐτὰ ἐν ὕλῃ
 ἢ ἐν εἰρήνῃ, οὐ προσέρχονται. οὐ δὲ ὅτι ἀνδρείᾳ, δὲ εἰς ἀλγυδὸν
 νος καὶ θυμὸν ἔξελανόμενα, πρὸς τὸν κίνδυνον ὁρμᾶν, οὐ-
 δὲν τῷ θανάτῳ προσδύντα. ἐπεὶ οὐ τῷ γε, καὶ οἱ ὄντοι ἀνδρείοι
 αὐτοῖς πενῶντες, τυπόμενοι γὰρ οὐκ ἀφίστανται τῆς νομῆς.
 καὶ οἱ μνηστοὶ δὲ, δὲ τῷ αὐτῷ θυμῷ κλημνὰ πρὸς τὸν θάνατον,
 οὐ δὲ οὕτως ἀνδρείᾳ, τὰ δὲ ἀλγυδὸν ἢ θυμὸν ἔξελανό-
 μενα πρὸς τὸν κίνδυνον. φησὶ γὰρ τὰ δὲ εἰσὶν ἢ δὲ τὸν θυ-
 μὸν εἶναι καὶ προσλαβοῦντα προαίρεσιν καὶ οὐ ἐνέκα, ἀνδρείᾳ
 εἶναι. καὶ οἱ ἀνθρώποι δὲ, ὁρμίζόμενοι μὲν, ἀλγυνοῖσι, πικρῶς με-
 νοι δὲ, ἡδονῶν. οἱ δὲ δὲ τῷ αὐτῷ, μάχιμοι μὲν, οὐκ ἀνδρείοι δὲ.
 οὐ γὰρ δὲ εἰς καλὸν, οὐ δὲ ὡς ὁ λόγος, ἀλλὰ δὲ εἰς πάθος. πρὸς
 ἀλήθειαν δὲ ἔχουσι. οὐ δὲ δὲ οἱ οὐκ ἐλπίδες ὄντες, ἀνδρείοι. δὲ
 γὰρ εἰς πολλὰ καὶ πολλοὺς νεκρῶναι, θάρρους οὐκ ἐν τοῖς
 κινδύνοις, πρόμνητοι δὲ, ὅτι ἀμφὶ θάρρους αἰετοί. ἀλλ' οἱ μὲν ἀν-
 δρείοι, δὲ τὰ περὶ μελένα θάρρους αἰετοί. οἱ δὲ, δὲ τὸ οἶδαι
 κρείττους εἶναι, καὶ μηδὲν ἀντιπαθεῖν. τοιοῦτον δὲ ποιοῦσιν καὶ
 οἱ μεθυσκόμενοι, οὐκ ἐλπίδες γὰρ γίνονται. ὅταν δὲ αὐτοῖς μὴ
 συμβῇ θανάτου, φεύγουσιν, ἀνδρείᾳ δὲ τῷ πρὸς φόβον ἀνδρεί-
 πῳ ὄντα καὶ φαινόμενα, ἔπομεναι, ὅτι καλὸν, καὶ αἰσχρὸν, εἰ
 μὴ. διὸ καὶ ἀνδρείοι τῶν δοκῶν εἶναι, εἰς τὸν αἰφνιδίους φό-
 βους, ἀφοβὸν καὶ ἀτάραχον εἶναι, ἢ ἐν τοῖς περὶ θάνατον. ἀφ' ἑξέως
 γὰρ μάλλον ἢ καὶ ὅτι ἡ τὸν ἐκ πρὸς σκλήρης. τὰ περὶ αὐτὴν μὲν
 γὰρ, καὶ ἐκ λογισμοῦ καὶ λόγου τίς περὶ λῶν, τὰ δὲ ἐξ αἰφνης,
 καὶ τῷ ἐξίν. ἀνδρείοι δὲ φαίνονται καὶ οἱ ἀγνοοῦντες, καὶ
 εἰσὶν οὐ πρός τὸν θάνατον ἐλπίδων. χεῖρους δὲ, ὅσα ἀξίωμα οὐδὲν
 ἔχουσιν, ἐκείνοι δὲ. διὸ καὶ μὲν οὐ σίβητα χρόνον. οἱ δὲ ἡ παθημέ-
 νοι, εἰς, γινώσκουσιν ὅτι ἐτόπον, ἢ ἔποπτον ὄντων, φεύγουσιν. ὁ πόρ-
 οἱ ἀρρεῖοι ἐπαθον περὶ πρὸντες τοῖς λῶν, ὡς σκυωνίοις.
 οἳτε δὲ ἀνδρείοι εἰρηνοῦται πρὸς τὸν θάνατον. καὶ οἱ δοκῶντες ἀνδρείοι.
 περὶ θάρρους δὲ καὶ φόβους ἢ ἀνδρείᾳ οὐσα, οὐχ ὁμοίως πρὸς τὸν

- ἄμφω ἔσιν. ἀλλὰ μᾶλλον ποδὶ τὰ φοβόρα, ὅ γ' ἂν τοῖσι
 ἀτάραχος καὶ ποδὶ ταῦθ' ὡς δεῖ ἔχων, ἀνδρείος μᾶλλον, ἢ ὁ
 ποδὶ τὰ θάρραλεια. τῷ δὲ τὰ λυπηρὰ ἔσπομνεν ὡς εἴρηται,
 » ἀνδρείοι λέγονται. διὸ καὶ ἐπίλυπον ἢ ἀνδρεία καὶ δικαίως
 » ἐπαινέται, χαλεπώτερον γ' τὰ λυπηρὰ ἔσπομνεν, ἢ τῷ
 » ἡδέων ἀπέχεσθαι. οὐ μὲν ἄλλα δόξειεν αὐτὸ εἶναι τὸ καλεῖται
 ἀνδρείαν τέλως ἡδὺν, ἔσπο τῷ κυκλω δὲ, ἀφαινεῖσθαι οἶον καὶ
 I ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. τοῖς δ' ἐπὶ πύκτοις, τὸ μὲν τέλως,
 ἡδὺν. οὐ γὰρ οὐκ ἐφ' αὐτοῦ καὶ αἰετὶς. τὸ δὲ τυπτεῖσθαι, ἀλγει-
 νὸν εἶπερ σάρκινοι, καὶ λυπηρὸν, καὶ πᾶς ὁ πόνος. δεῖ δὲ τὸ
 πολλὰ ταῦτ' εἶναι, μικρὸν δὲ οὐ γὰρ, οὐδὲν ἡδὺ φαίνεται
 εἶναι. εἰ δὲ τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ποδὶ τὴν ἀνδρείαν. ὁ μὲν θάνα-
 ρος καὶ τὰ βλάμματα, λυπηρὰ τῷ ἀνδρείῳ καὶ ἀκοντι εἶσιν.
 ἔσπομνεν δὲ αὐτὰ, ὅτι καλὸν ἢ, ὅτι αἰσχρὸν, τὸ μὲν. καὶ ὅσω
 αὐτὸ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν ἔχει πᾶσιν καὶ δίδωκε μνηστέρος ἢ, μάλ-
 2 λον ὡδὶ τῷ θανάτῳ, λυπηρὰ. τῷ τοιοῦτῳ γ' ἡ μάλιστα ἐλὼ
 ἄξιον, καὶ οὐ τοσούτων ἀγαθῶν ἀχρεῖται εἰδώς. λυπη-
 ρὸν δὲ ἔστι. ἀλλ' οὐδὲν ἡττον ἀνδρείος. ἴσως δὲ καὶ μᾶλλον ὅτι
 τὸ ἐν τῷ πολέμῳ καλὸν αὐτὸ ἐκείνων ἀνδρείῳ. οὐδὲ δὲ ἐν ἀ-
 πάσας τοῖς ἀρεταῖς τὸ ἡδέως ἀνδρῆν ὑπάρχει, πολλὴν ἐφ' ὅσον
 τὸ τέλως ἐφάπτεται. στρατιώτης δ' οὐδὲν ἴσως κωλύει μὴ εἶναι
 τοιοῦτος κρατίστους εἶναι. ἀλλὰ εἰς ἡττον μὲν ἀνδρείους, ἀλ-
 3 λοὺς δ' ἀγαθὸν μηδὲν ἔχοντας. εἴτοιμοι γ' οὗτοι περὶ εἶναι κεν-
 δύουσιν, καὶ τὸν βίον περὶ μικρὰ κέρδη καλεῖται λατρεῖν. ποδὶ
 μὲν οὖν ἀνδρείας, ὡδὶ τοσοῦτον εἰρήδω. τί δ' ἔστιν, ὅτι χαλεπὸν
 τύπω καὶ ποδὶ λαβεῖν ἐκ τῶν εἰρημνίων. μετὰ δὲ τῶν ποδὶ
 σωφροσύνης λέγουσιν. δοκῶσι γ' τῷ ἀλόγων μερῶν αὐτὰ
 εἶναι αἱ ἀρεταί. ὅτι μὲν οὖν μεσότης ἐστὶ ποδὶ ἡδονῆς ἢ σω-
 φροσύνης, εἴρηται ἡμῖν. ἡττον γ' καὶ οὐχ ὁμοίως ἐστὶ ποδὶ τοῖς
 λυπῶν. ἐν τοῖσι δὲ καὶ ἡ ἀνομιμία φαίνεται. ποδὶ ποίας ἐν
 τῷ ἡδονῶν, νῦν ἀφορίσμεν. διηρησώμεν ὅτι αἱ ψυχικαὶ καὶ αἱ σω-
 4 ματικαί. οἷον ψυχικαί, ψυχικαὶ αἱ ἀνδρείος ἢ τοῦτ' αἰετὶς

οὐ φιλικὸς ἔστιν, οὐδὲν πάροντος τὸ σώματος, ἀλλὰ μάλιν
 τῆς διανοίας. οἱ δὲ ποδὶ τὰς τοιαύτας ἡδονάς, οὐτε σώφρο-
 νός, οὐτε ἀκόλαστοι λέγονται. ὁμοίως δὲ οὐδ' οἱ ποδὶ τὰς ἀλ-
 λας, ὅσαι μὴ σωματικαὶ εἰσι. οἷον γὰρ φιλομυθίαι, καὶ διηγη-
 ματικαὶ καὶ ποδὶ τῶν τυχόντων καὶ τῶν ἰσχυρόντων ἡμέρας, ἀδελ-
 φείας, ἀκολάστους δ', οὐ λέγονται. οὐδὲ οἱ λυπυμένους τῶν
 χρημάτων ἢ τῶν φίλων. ποδὶ δὲ τὰς σωματικὰς, εἴη αὐτῶν σώφρο-
 συή, οὐ πάσας δὲ οὐδὲ τῶν αἰσθησίων. οἱ γὰρ χαίροντες τοῖς δὲ τῆς
 ὀφθαλμοῦ, οἷον χρώμασι καὶ σχήμασι καὶ γραφαῖς, οὐτε σώφρονες,
 οὐτε ἀκόλαστοι λέγονται. καὶ τὸ δόξειεν αὐτοῖς καὶ ὡς δὲ εἰς τὴν
 εἰρήνην καὶ εὐφροσύνην, καὶ καθ' ἑαυτοὺς βολῶν καὶ ἐλπίων. ὁμοίως δὲ
 καὶ ἐν τοῖς ποδὶ τῶν ἀκούων. οἷον γὰρ ἀποβιβλῆναι ὡς χαί-
 ροντας μέλεισιν ἢ ἀποκρίσει, οὐδὲ ἀκόλαστοι λέγει. οὐδὲ
 οἷον ὡς δὲ εἰς τὴν σώφρονα. ἔδδ' οἱ ποδὶ τῶν ὁσμῶν, πάλιν καὶ τῶν
 συμβεβηκότων. οἷον γὰρ χαίροντας μήλων ἢ ῥόδων ἢ θυμιαμάτων
 ὁσμῶν, οὐ λέγονται ἀκόλαστοι, ἀλλὰ μάλιν οἷον, μύρων καὶ
 ὀφθαλμῶν. χαίρουσι γὰρ τοῖς οἱ ἀκόλαστοι. ὅτι δὲ τῶν αἰσθη-
 τῶν γίνεται αὐτοῖς τῶν ἰδιουμένων. ἴδει δ' αὐτοῖς καὶ οἷον ἄλ-
 λους ὅταν πεινάσῃ, χαίροντας τῶν βρωμάτων ὁσμῶν.
 τὸ δὲ τοιούτοις χαίρειν, ἀκόλαστον. τῶν γὰρ ἰδιουμένων
 τῶν αἰσθησίων. οὐκ ἔστι δὲ, οὐδὲ τῶν ἄλλοις ζώοις καὶ τῶν αἰσθησίων
 αἰσθήσεις ἡδονῇ, πάλιν καὶ τῶν συμβεβηκότων. οὐδὲ τῶν ὁσμῶν
 τῶν λατῶν, αἰκνῶν χαίρουσιν, ἀλλὰ τῇ βρώσει. τῶν δ' αἰσθη-
 σίων ἡ ὁσμὴ ἐποίησεν. οὐδὲ ὁ λέων τῇ φωνῇ τῶν βοῶν, ἀλλὰ τῇ
 ἐδωδῇ. ὅτι δὲ ἐγγύς ἐστι, δὲ τῆς φωνῆς ἡ ὁσμὴ. καὶ χαίρειν δὲ
 τῶν φαίνονται. ὁμοίως, οὐδ' ἰδὼν ἢ ὁρῶν ἐλαφον ἢ ἄγριον
 αἶγα, ἀλλ' ὅτι βορὰν ἔχει. ποδὶ τὰς τοιαύτας δὲ ἡδονάς ἢ σω-
 φροσύνη καὶ ἢ ἀκολασία ἔστιν. ὦν καὶ τὰ λοιπὰ παρὰ τὰς κινήσεις.
 ὅθεν ἀνδραποδίσαι καὶ θηριώδεις φαίνονται. αὐτοῖς δ' εἰ-
 σὶν ἄφ' ἑαυτοῦ. φαίνονται δὲ καὶ τῇ γενεῇ αὐτῶν μικρόν, ἢ οὐ-
 δὲν χρῆσθαι. τῆς γὰρ γενεῆς ἔστιν ἡ κρίσις τῶν χυλῶν. ὁ πόρ-
 ποιούσιν οἱ οἷον οἶνους δοκιμάζοντες καὶ τὰ ὅλα ἀρτυντες. 4
 οὐ πάνυ

οὐ πᾶν δὲ χαίρουσι τοῖσι ἢ οὐχ οἷα ἀκούσονται, ἀλλὰ τῇ
ἀφελείᾳ, ἢ γίνεται πᾶσα δι' ἀφῆς καὶ ἐπιπίοις καὶ ἐπὶ τοῖς
καὶ τοῖς ἀφροδισίοις λεγόμενοις. διὸ καὶ ἠνέατό τις, ὁ ἰσοφά-
ρος ὢν, τὸν φέρυγγα αὐτῷ μακρότερον χειρὶς γινέσθαι, ὡς
ἡδόμενος τῇ ἀφῇ κρηνοτάτη δὴ τῆς αἰσθησῶν, καθ' ἣν ἡ ἀκού-
σία. καὶ δόξειεν αὐτῷ δικαίως ἐκπένδιστος εἶναι. ὅτι οὐχ ἡ αἰσθη-
σις ἐστὶν, ὅτι παύεται, ἀλλ' ἡ, ζῶα. τὸ δὲ τοῖς τοῖς χαίρειν καὶ μά-
λιστα ἀγαπᾶν, θηριώδες. καὶ γὰρ αἱ ἐλδοθιριώταται τῆς δόξας
τῆς ἀφῆς ἡδονῶν, ἀφῆρῶται. οἷα αἱ ἐπὶ τοῖς γυμνασίοις δόξας
φείως καὶ τῆς ἰσομασίας γινόμεναι. οὐ γὰρ ποδὶ πᾶν τὸ σῶ-
μα ἢ τῷ ἀκούσῳ ἀφῇ, ἀλλὰ περὶ ἕνα μέρος. τῶν δ' ὡδὶ
θυμῶν, αἱ μὲν κριναὶ δοκῶσιν εἶναι. αἱ δ' ἰδιοὶ καὶ ἐπὶ τοῖς, οἷα,
ἢ μὲν τῆς τοφῆς, φυσικῇ, πᾶς γὰρ ὡδὶ θυμῷ, ὅταν ἀνδρὶς ἢ, ἐν-
εῖς ἢ ὑπερῖος τοφῆς. ὅτι δ' ἀμφοῖν, καὶ οὐνῆς φησὶν ὁμηροῦς, ὁ
νέος καὶ ἀνμάζων. τὸ δὲ τοῖς αἰσθησῶν, οὐκ ἐπὶ πᾶς, οὐδὲ
τῆς αὐτῆς. διὸ φαίνεται ἡ μέτρον εἶναι. οὐ μὲν ἀλλ' ἔχει γέ τι
καὶ φυσικόν. ἐπὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐστὶν ἡδῶν. καὶ εἴα πᾶσιν ἡδῶν
τῆς τυχόντων. ἐπὶ μὲν οὖν ταῖς φυσικαῖς ὡδὶ θυμῶν, ὀλίγοι
ἀμφοτέρων. καὶ ἐφ' ὧν, ὡδὶ τὸ πλεῖον. εἰ γὰρ ἐδῶν τὰ τυ-
χόντα ἢ πίνον, ἔως αὐτῷ ἀπορροήσῃ, ἀπορροῦσθαι ἐπὶ τὸ κα-
τὰ φύσιν, τῷ πλεονεξῇ. αἱ ἀπορροῦσις γὰρ τῆς ἐνδείας, ἢ φυσικῆς
ὡδὶ θυμῶν. διὸ λέγεται εἰς τοῖς ἀπορροῦσις, ὡς πλεονεξῇ εἰς
ἀπορροῦσις αὐτῶν, τοῖς τοῖς δὲ γίνονται οἱ λίαν ἀπορροῦσις
τοῖς. ποδὶ δὲ τοῖς ἰδίοις τῆς ἡδονῶν, πολλοὶ καὶ πολλὰ ὡς
ἀμαρτάνουσι. τῆς γὰρ τοῖς τοῖς λεγόμενων, ἢ τῷ χαίρειν
οἷς μὴ δέ, ἢ ὡς μᾶλλον, ἢ ὡς οἱ πολλοὶ, ἢ μὴ ὡς δέ, ἢ μὴ ὡς δέ,
κατὰ πάντα τοῖς ἀκούσῳ ἀπορροῦσθαι. καὶ γὰρ χαίρου-
σιν οἷς, οἷς οὐδὲ, μισθὰ γὰρ. καὶ εἴ τι δέ χαίρειν ἢ τοῖς
των, μᾶλλον ἢ δέ. καὶ ὡς οἱ πολλοὶ χαίρουσιν. ἢ μὲν ἐν ποδὶ
τοῖς ἡδονῶν ἀπορροῦσθαι, ὅτι ἀκούσῳ καὶ φεκτὸν, δῆλον. ποδὶ
δὲ τοῖς λυπας, οὐχ ὡς ποδὶ ὡδὶ τῆς ἀπορροῦσθαι, τῷ ἀπορροῦσθαι
λέγεται σῶφρων, οὐδ' ἀκούσῳ, τῷ μὴ. ἀλλ' ὡς μὲν ἀκούσῳ,
Arist. Eth. Nicomach. lib. III. RR

τῷ λυπεῖσθαι μάλλον, ἢ δαί, ὅτι τῷ ἡδύναι οὐ τυγχάνει. καὶ
 τῷ λυπῆναι δὲ ποιεῖ αὐτῷ ἡδονή. ὁ δὲ σώφρων, τῷ μὴ λυπεῖ-
 σθαι τῇ ἀχρυσίᾳ καὶ ὡς ἀπέχεται τῇ ἡδονῇ. ὁ μὲν οὖν ἀνέλα-
 σος, ἡδιστὴς τῷ ἡδύναι πάντων, ἢ τῷ μάλιστα. καὶ ἀγέ-
 λωπος τῆς ἡδιστομίας, ὥστε αὐτὴ τῷ ἄλλων ταῦθ' αἰρεῖσθαι.
 διὸ καὶ λυπεῖται καὶ ἀχρὺ τυγχάνων καὶ ἡδιστὴς. μετὰ λυπῆς
 γὰρ ἡ ἡδιστομία. ἀτόπῳ δὲ ἔοικε ἢ δὲ ἡδονῇ λυπεῖσθαι. ἐλ-
 λείποντες δὲ πρὸς τῆς ἡδονῆς καὶ ἡ πόνος ἢ χαίροντες, οὐ πάν-
 νη γίνονται, οὐ γὰρ ἀνθρώπινη ἔστιν ἢ κινῶν τὴν ἀναισθησίαν. καὶ γὰρ τὰ
 » λυσιπάρζα, διακρίνει τὰ βρώματα. καὶ τοῖς μὲν, χαίρει. τοῖς
 » δ', οὐ. εἰδὲ τῷ μὴ δύνῃ, μὴ δὲ διαφθεῖναι τὸν ἐπὶ τῷ
 » πρὸς αὐτὸ εἶναι τῇ ἀνθρώπου εἶναι. οὐ γὰρ τυχεῖ δὲ ὅτι οὐ τοῦτο οὐνό-
 ματος, δὲ τὸ μὴ πάννῃ γίνεσθαι. ὁ δὲ σώφρων, μέσσω πρὸς
 ταῦτ' ἔχει, οὐ γὰρ ἡδύ, οἷον μάλιστα ὁ ἀνέλασος, ἀλλὰ
 μάλλον δυσχερῆ. οὐ γὰρ ὅλως οἷον μὴ δαί. ἔπε σφόδρα τοῖς
 τῷ οὐδενί, οὐ γὰρ ἀπέντων, λυπεῖται. οὐ γὰρ ἡδιστὴς, ἢ μετὰ
 ὡς. οὐδὲ μάλλον ἢ δαί οὐδενί, οὐ γὰρ ὅτι μὴ δαί. οὐ γὰρ ὅλως τῷ
 τοιούτων οὐδενός. ὅτα δὲ πρὸς ὑψίστην ἔστιν, ἢ πρὸς διέξιν
 ἡδύα ὄντα, τῶν ὀρέξεσθαι μετὰ ὡς καὶ ὡς δαί. καὶ τῷ ἄλλων
 ἡδύναι, μὴ ἐμποδίων τοῖς ὄντων, ἢ πρὸς τὸ καλόν, ἢ ἔσθ' ὅ-
 τῳ οὐσίαν. ὁ γὰρ οὕτως ἔχων, μάλλον ἀγαπᾷ τῆς τοιαύτης
 ἡδονῆς τῆς ἀξίας. ὁ δὲ σώφρων, οὐ τοιούτου, ἀλλ' ὡς ὁ ὀρθὸς
 λόγος. Ἐκρυσιῶ δὲ μάλλον ἔοικεν ἢ ἀνέλασία τῆς δαι-
 λίας. ἢ μὲν γὰρ δὲ ἡδονῇ. ἢ δὲ, δὲ λυπῆναι. ὦν δὲ μὲν, αἰρετὸν.
 δὲ δὲ, φλυκτὸν. καὶ ἢ μὲν λυπῆναι, ὕψιστον καὶ φθιρεῖ τῷ τῆς ἔχον
 τῶν φλυκτῶν. ἢ δὲ ἡδονῇ, οὐδὲν τοιούτου ποιεῖ. μάλλον δὲ ἐκρυ-
 σιον. διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἔχον πρὸς αὐ-
 τὰ. πολλὰ γὰρ ἐν τῷ βίῳ κινῶντα. καὶ οἱ ἐπιστομοί, ἀκίνητοι.
 ἡδύ τῆς φθορῶν δὲ ἀνὰ πάλιν, δόξειετ' αὐτὸν οὐχ ὁμοίως ἐκρυ-
 σιον ἢ δαιλία εἶναι τοῖς καὶ ἔκαστον. αὐτὴ μὲν γὰρ, ἀλυπος.
 ταῦτα δὲ, δὲ λυπῆναι ὕψιστον. ὥστε καὶ τὸ ὅπλα ῥίπιν καὶ
 τὰ ἄλλα ἀχρημονεῖν. διὸ καὶ δοκεῖ βίαια εἶναι. τῷ δὲ ἀνέλα- 4

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Γ. 259

572 ἀνὰ πάλιν τὰ μὲν καθ' ἑκάστα ἐκείνητα. ὑπὸ τῶν αὐτῶν γὰρ
καὶ ὁρετο μὲν. ὅτι δ' ὅλον ἡπτόν, οὐδὲν γὰρ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀκόλα-
στος εἶναι. τὸ δ' ὄνομα τῆς ἀκόλαστος καὶ ὑπὸ τῶν παιδικῶν ἀ-
μαρτίας φέρεται, ἐχρὶς γὰρ πῖνα ὁμοιότητα. πότρον δὲ
ἀπὸ πότρου καλεῖται, οὐδὲν περὶ τὰ νῦν διαφέρει. δὴλον
δὲ, ὅτι τὸ ὑπότρον ἀπὸ τῆς πότρου. οὐ κακῶς δὲ ἔοικε μετενη-
νέχθαι, κεκολληθῆναι γὰρ διὰ τὸ ἡδὴ ἀχρῶν ὁρεγμένων καὶ πλ
1 λῶν αὐξήσιν ἔχον. τοιοῦτον δὲ μάλιστα ἡ ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ὁ παῖς.
» κατ' ὑπὸ τῶν αὐτῶν γὰρ ζῶσι καὶ τὰ παιδία. καὶ μάλιστα ἐν τῇ
» τοῖς ἡδὴ ἡδὴ ὁρεγίσι. εἰ οὖν μὴ ἔσται οὐ πειθὲς καὶ ἄπο τ' ἀρ-
» χον, ὑπὸ πολὺ ἡξεί. ἀπληστος γὰρ ἡ τῆς ἡδὴ ὁρεγίσι. καὶ παντα-
» χόθεν τῷ ἀνοήτῳ, καὶ ἡ τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐν ὁρῇ αὐξήσιν συγ-
γνέσ, καὶ μεγάλα καὶ σφόδρα ὥσι, καὶ τὸν λογισμὸν ἐκ-
κρούουσι. διὸ δὲ μάλιστα αὐτῶν εἶναι καὶ ὀλίγας, καὶ τῷ λό-
γῳ μηδὲν ἐν ἀντιποῦσαι. τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐ πειθὲς λέγεται καὶ
2 κεκολλημένον. ὡς περὶ γὰρ τὸν παῖδα δὲ κατὰ τὸ πρῶτον
» τῆς παιδαγωγῆς ἔλθω, οὐ τῷ καὶ τῷ ὑπὸ τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν λό-
» γον. διὸ δὲ τῆς σώφρονος τὸ ὑπὸ τῶν αὐτῶν, συμφωνεῖν
» τῷ λόγῳ, σκοπὸς γὰρ ἀμφοῖν τὸ καλόν. καὶ ὑπὸ
τῶν αὐτῶν ὁ σώφρων ὧν δὲ, καὶ ὡς δὲ, καὶ
ὅτι. οὐ τῷ δὲ τῷ τῷ καὶ ὁ λόγος.
ταῦτ' οὖν ἡμῖν εἰρήδω πόδι
σωφροσύνης.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Γ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟ-
ΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Δ΄.

ΕΓΟΜΕΝ Δ' ΕΞΗΣ ΠΟΔΙ ΕΛΛΗΘΕΙΟΤΗ
 ΤΟΣ. ΔΟΚΕΙ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΠΟΔΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΕ-
 ΣΟΤΗΣ. ΕΠΑΙΝΕΙΤΑΙ ΓΡ' Ο ΕΛΛΗΘΕΙΟΣ, ΕΚ
 ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΙΣ, ΟΥ Δ' ΕΝ ΟΙΣ Ο ΣΩ-
 ΦΡΩΝ, ΟΥ Δ' ΑΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΡΙΣΕΣΙΝ, ΑΛΛΑ
 ΠΟΔΙ ΔΟΣΙΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΗΨΕΝ, ΜΑΛ-
 ΛΟΝ Δ' ΕΝ ΤΗ ΔΟΣΕΙ. ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΕ ΛΙΓΟ-
 ΜΕΝ ΠΑΝΤΑ, ΟΣΩΝ Η ΑΞΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙ ΜΕΤΕΙΤΑΙ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΚΑΙ Η ΑΣΩ-
 ΠΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΕΛΛΗΘΕΙΑ ΠΟΔΙ ΧΡΗΜΑΤΑ. ΕΠΙΒΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΕΙ-
 ΨΕΙΣ. ΚΑΙ ΤΩ ΜΕΝ ΑΝΕΛΛΗΘΕΙΑΝ ΠΡΟΣΑΠΟΜΕΝ ΑΙΕΙ ΤΩΣ ΜΑΛ-
 ΛΟΝ Η ΔΙΕΤΑΙ ΠΟΔΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟΝΔΑΧΟΥΣΙ. ΤΩ Δ' ΑΣΩΠΙΑΝ
 ΕΠΙΦΟΡΟΜΕΝ ΕΙΟΤΕ ΣΥΜΠΛΕΚΟΥΣ, ΤΩ ΓΡ' ΑΚΡΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣ
 ΑΝΕΛΛΗΘΕΙΑΝ ΔΑΠΑΝΗΡΟΥΣ, ΑΣΩΤΩΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝ. ΔΙΟ ΚΑΙ ΦΑΥΛΟ-
 ΤΑΤΟΙ ΔΟΚΟΥΣΙΝ ΕΙΝΑΙ. ΠΟΛΛΑΙΣ ΓΡ' ΑΜΑ ΚΑΚΙΑΣ ΕΧΘΙΟΤΗ. ΟΥ ΔΗ
 ΟΙΚΕΙΩΣ ΠΡΟΣΑΓΡΟΝΟΝΤΑΙ. ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΓΡ' ΑΣΩΤΩΣ ΕΙΝΑΙ, Ο ΕΝ Π-
 ΚΑΚΩΝ ΕΧΩΝ, ΤΟ ΦΘΕΙΡΟΝ ΤΩ ΟΥΣΙΑΝ. ΑΣΩΤΩΣ ΓΡ' Ο ΔΙ' ΑΥΤΟΝ Α-
 ΠΟΛΥΜΕΛΟΣ. ΔΟΚΕΙ ΔΕ ΑΠΩΛΕΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ
 ΦΘΟΡΑ, ΩΣ ΤΗ ΖΗΤΩ ΔΕ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ. ΟΥ ΤΩ ΔΗ ΤΩ ΑΣΩΠΙΑΝ ΕΚ
 » ΔΕΧΟΜΕΝΑ. ΩΝ ΔΕ ΕΣΤΙ ΧΡΕΙΑ ΤΙΣ, ΕΣΤΙ ΤΩΤΟΙΣ ΧΡΗΘΕΙΝ ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΙ
 » ΚΑΚΩΣ. Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΩ ΧΡΗΣΙΜΩΝ. ΕΚΑΤΩ Δ' ΑΡΙΣΤΑ ΧΡΗ-
 » ΤΑΙ, Ο ΕΧΩΝ ΤΩ ΠΟΔΙ ΕΚΑΤΩΝ ΑΡΕΤΩ, ΚΥ ΠΛΟΥΤΩ ΔΗ ΧΡΗΣΕΤΑΙ
 » ΑΡΙΣΤΑ, Ο ΕΧΩΝ ΤΩ ΠΟΔΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ, ΑΡΕΤΗΝ. ΟΥΤΩΣ ΔΕ ΕΣΤΙΝ Ο
 ΕΛΛΗΘΕΙΟΣ. ΧΡΗΣΙΣ Δ' ΕΙΝΑΙ ΔΟΚΕΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΙ ΔΟ-
 ΣΙΣ. Η ΔΕ ΛΗΨΙΣ ΚΑΙ Η ΦΥΛΑΚΗ, ΚΤΗΣΙΣ ΜΑΛΛΟΝ. ΔΙΟ ΜΑΛΛΟΝ ΕΣΤΙ
 ΤΩ ΕΛΛΗΘΕΙΟΥ ΤΟ ΔΙΔΟΝΑΙ ΟΙΣ ΔΙΕΙ, Η ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ, ΟΤΙ ΔΙΕΙ. ΚΑΙ
 » ΜΗ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ, ΟΤΙ ΟΥ ΔΙΕΙ, ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΓΡ' ΜΑΛΛΟΝ ΕΣΤΙ ΠΡΟΙΕΝ
 » Η ΤΟ ΟΥ ΠΑΡΧΙΝ. ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΡΕΤΕΙΝ ΜΑΛΛΟΝ, Η ΤΑ ΑΙΧΡΑ
 ΜΗ ΠΡΕΤΕΙΝ. ΕΚ ΑΔΗΛΟΝ ΔΙ, ΟΠΙ ΤΗ ΜΕΝ ΔΟΣΕΙ ΕΠΕΤΑΙ ΕΣΤΙ ΠΟΙΕΙΝ, 4

καὶ συναλλάττειν. τῇ δὲ λήξει, τὸ οὖν παύειν, ἢ μὴ ἀφαι-
 ποιεῖν. καὶ ἡ ἕξις τῷ διδόντι οὐ τῷ μὴ λαμβάνοντι. καὶ ὁ ἔπει-
 νοσ δὲ μάλλον, καὶ ῥᾶον δὲ τὸ μὴ λαμβάνειν τῷ δοῦναι. τὸ γὰρ
 οἰκτεῖν ἢ ἥπον περιόντων μάλλον, ἢ οὐ λαμβάνοντι τὸ ἄλλοῦτον.
 καὶ ἐλευθερίοι δὲ λέγονται οἱ διδόντες. οἱ γὰρ μὴ λαμβάνοντες,
 οὐκ εἰς ἐλευθερίότητα ἐπαινοῦνται, ἀλλ' ὅτι ἢ ἥπον εἰς δικαιο-
 σωμην. οἱ δὲ λαμβάνοντες, οὐδὲ ἐπαινοῦνται πάντες. φιλοῦνται
 I δὲ σχεδὸν μάλιστα οἱ ἐλευθερίοι τῷ ἀπ' ἀρετῆς, ὡφελίμως
 γὰρ. ὅσοι δὲ ἐν τῇ δόσει. αἱ δὲ κατ' ἀρετὴν πράξεις, καλὰ καὶ κα-
 τὰ καλοῦ εὐεχέα. καὶ ὁ ἐλευθερίος οὖν δώσει τὰ καλοῦ εὐε-
 χέα καὶ ὀρθῶς. οἷς γὰρ δεῖ καὶ ὅσα καὶ ὅτε, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα
 ἐπεῖται τῇ ὀρθῇ δόσει. καὶ ταῦτα ἡδέως ἢ ἀλύπως. τὸ γὰρ κατ'
 » ἀρετὴν ἡδὺ ἢ ἀλύπον, ἡκιστα λυπηρόν. ὁ δὲ διδὼν οἷς μὴ δεῖ,
 » ἢ μὴ τὰ καλοῦ εὐεχέα, ἀλλὰ διὰ πῖνα ἄλλω αἰτίαν, οὐκ ἐλευ-
 θερίος. ἀλλὰ ἄλλος τις ἐρηθίζεται. οὐδ' ὁ λυπηρὸς μάλλον
 2 γὰρ ἐλαττοῦ τὰ χρήματα τῆς καλῆς πράξεως. ὅσοι δ' οὐκ
 ἐλευθερίοι. οὐδὲ λήπται δὲ, ὅθεν μὴ δεῖ. οὐδὲ γὰρ δεῖ τὸ μὴ
 τιμῶντες τὰ χρήματα, ἢ τοιαύτη λήψις. οὐκ ἀνείη δὲ, εἴ τι αἰ-
 τητικός. οὐ γὰρ δεῖ τὸ οὐκ ἔχοντος οὐχ ἔχοντος οὐδὲ γὰρ δεῖ
 ὅθεν δεῖ λήπται. οἱ ἄρα τῷ ἰδίῳ κτημάτων οὐχ ὡς κα-
 λόν, ἀλλ' ὡς ἀναγκαῖον, ὅπως ἔχη διδόναι. οὐδ' ἀμείληται τῷ
 ἰδίῳ ἐου λείπονός γε δεῖ ἐν τῶν πσὶν ἐπὶ κέν. οὐδὲ τυχεῖσι
 δώσει, ἵνα ἔχη διδόναι οἷς δεῖ, καὶ ὅτε καὶ οὐ καλόν. ἐλευθε-
 3 ρίου δὲ δεῖ σφόδρα καὶ τὸ ἀπορβάλλειν ἐν τῇ δόσει, ὥς τε κα-
 ταλείπειν ἑαυτῷ ἐλάττω, τὸ γὰρ μὴ ἀδύνατον εἶναι ἐφ' ἑαυτὸν, ἐ-
 λευθερίου. κατὰ τὴν οὐσίαν δὲ ἡ ἐλευθερίότης λέγεται. οὐ
 » γὰρ ἐν τῷ πλεονεξίᾳ τῷ διδομένοι τὸ ἐλευθερίον, ἀλλ' ἐν τῇ
 » διδόντι ἐξεί. αὐτὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν δίδωσιν. οὐ γὰρ δὲ κα-
 λὸν ἐλευθερίω τῶν εἶναι τὸν τὰ ἐλάττω διδόντα, εἰ ἀπὸ
 ἐλαττόνων δίδω. ἐλευθερίω τῶν δὲ εἶναι δοκούντων, οἱ μὴ κτη-
 σάμενοι, ἀλλὰ πρὸ λαβόντες τὴν οὐσίαν. ἀπειροί τε γὰρ τῆς
 4 ἀδείας. καὶ πάντες ἀγαπῶσι μάλλον τὰ αὐτῶν ὀρεγᾶ,

» ὥς ποῦ οἱ ῥονεῖς καὶ οἱ ποιηταί. πλεῖστον δ' οὐ βέβαιον τὸν ἐλδ
 » θέριον, μήτε ληπτικὸν ὄντα, μήτε φυλακτικόν. περὶ πικρὸν δὲ,
 καὶ μὴ πικρῶντα δι' αὐτὰ τὰ χρήματα, ἀλλ' ἐνεκα τῆς δόξης.
 διὸ καὶ ἐκαλεῖται τῇ τύχῃ, ὅτι οἱ μάλιστα ἀξιοὶ ὄντες, ἥμισυ
 » πλεῖστον. συμβαίνει δὲ οὐκ ἀλόγως εἶναι. οὐ γὰρ οἷόν τε χρή
 » ματ' εἶναι μὴ ἐπιμελεσθῆναι, ὅπως ἔχῃ. ὥς ποῦ ἐπὶ τῷ ἄλ
 λων. οὐ μὴν δώσει γὰρ οἷς οὐ δεῖ, οὐδ' ὅτε μὴ δεῖ. οὐδ' ὅσα ἄλ
 λα θιαυτά. οὐ γὰρ ἀν' ἐπὶ πλεῖστοι καὶ τὴν ἐλδ θεριότη
 » τα. καὶ εἰς τούτῳ ἀνιάλωσας, οὐκ ἀν' ἐχοι εἰς ἃ δεῖ ἀνιάλίσκειν.
 ὥς ποῦ γὰρ εἴρηται, ἐλδ θέριός ἐστιν, ὁ καὶ τὴν οὐσίαν διαπα
 νῶν καὶ εἰς ἃ δεῖ. ὁ δ' ὑπερβάλλον, ἄσωτος. διὸ, τὸς τυραν
 νούς οὐ λέγουσιν ἀσώτοις. εἰ γὰρ πλεῖστος τῆς κτήσεως, οὐ δο
 κεῖ βέβαιον εἶναι τῷ δόσει καὶ τῷ δαπάνῃ ὑπερβάλλειν.
 τῆς ἐλδ θεριότητος δὲ μεσότητος οὐσης πλεῖ. χρημάτων δό
 σιν καὶ λήψιν, ὁ ἐλδ θέριος καὶ δώσει καὶ δαπανήσει εἰς ἃ δεῖ,
 καὶ ὅσα δεῖ, ὁμοίως ἐν μικροῖς καὶ μεγάλοις. καὶ τούτῳ ἡδύως
 καὶ λήψεται, ὅθεν δεῖ καὶ ὅσα δεῖ. τῆς ἀρετῆς γὰρ πλεῖ ἀμ
 φω οὐσης μεσότητος, πρὶν αἰετὸς ὡς δεῖ. ἐπεὶ γὰρ
 τῇ ἐπιεικείᾳ δώσει, ἡ θιαυτὴ λήψις. ἡ δὲ μὴ καὶ τῇ, ἐκείνη
 ἐστίν. αἱ μὲν οὖν ἐπόμεναι, γίνονται ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ. αἱ δὲ
 ἐκείνη, δὴ λανθάνουσιν. ἐάν δὲ πλεῖ τὸ θέον, καὶ τὸ καλὸς ἐ
 χον συμβαίνει αὐτῷ ἀνιάλίσκειν, λυπῆσθαι. μετρίως δὲ καὶ ὡς
 δεῖ. τῆς ἀρετῆς γὰρ καὶ ἡδεῖσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐφ' οἷς δεῖ καὶ
 ὡς δεῖ. καὶ οὐκ ἐκείνη δὲ ἐστίν ὁ ἐλδ θέριος εἰς χρήματα. 3
 δύναιται γὰρ ἀδικεῖν, μὴ ὑμῶν γὰρ τὰ χρήματα. καὶ μάλ
 λον ἀχρόμενος, εἴ τι θέον, μὴ ἀνιάλωσεν, λυποῦμενος, εἰ μὴ
 θέον τι, ἀνιάλωσεν. καὶ τῷ συμφωνίᾳ οὐκ ἀρεσκόμενος. ὁ δ' ἄ
 σωτος καὶ ἐν τούτοις διαμαρτάνει. οὐτε γὰρ ἡδεῖται ἐφ' οἷς δεῖ,
 οὐτε ὡς δεῖ. οὐτε λυπείται. ἔσται δὲ περὶ τοῦ φανερῶς τῶν
 εἴρηται δὲ ἡ μὲν, ὅτι ὑπερβολαὶ καὶ ἐλείψεις εἰσὶν, ἡ ἄσωτία
 καὶ ἡ ἀνελδ θερία καὶ ἐκείνη, ἐν δόσει καὶ λήψι. καὶ τὴν δα
 πάντων γὰρ εἰς τὴν δόσιν τίθεται. ἡ μὲν οὖν ἀσωσία, τῷ διδόν
 4

- ναί καὶ μὴ λαμβάνειν ὑποβάλλει. τῷ δὲ λαμβάνειν, ἐλπί-
πει. ἢ δ' ἀνελούθειά, τῷ δίδοναι μὲν ἐλπίσει. τῷ λαμβάνειν
δ', ὑποβάλλει, πάλιν ὑπὸ μικροῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ἀσωτίας
οὐ πάνυ σπουδάζεται. οὐ γὰρ ῥαδίον μηδ' ἀμείδιον λαμβάνον-
τα, πᾶσι δίδοναι. ταχέως γὰρ ὑπὸ λείπει ἢ οὐσία τῶν δίδοντα
ιδιώτας, οἱ πόρ καὶ δοκοῦσιν ἀσώτῃ εἶναι, ἐπεὶ ὅγε τοιοῦτος
δέξαι αὐτὸν μετὰ βελτίων εἶναι τῶν ἀνελούθιου, οὐχ ὅτις πε-
1 γὰρ ἔστι καὶ ὑπὸ τῆς ἡλικίας καὶ ὑπὸ τῆς ἀφρείας, καὶ ὑπὸ
τὸ μέσον δύνανται ἐλπίειν. ἔχει γὰρ τὰ τῶν ἐλούθιου, καὶ γὰρ
δίδωσι καὶ οὐ λαμβάνει. οὐδέ τὸν δ' ὡς δίδει, οὐ δ' ὡς. εἰ δὲ
ἔστιν ἐπιστήμη, ἢ πως ἄλλως μεταβάλλοι, εἴη αὐτὸν ἐλούθιος,
δώσει γὰρ οἷς δίδει, καὶ οὐ λήψεται, ὅθεν οὐ δίδει. διὸ καὶ δοκεῖ
οὐκ εἶναι φάουλός τὸ ἦθος, οὐ γὰρ μηχανηρὸν, οὐδὲ ἀγλινὸν,
τὸ ὑποβάλλειν δίδοντα καὶ μὴ λαμβάνοντα. ἡλικίου δὲ
ὁ δὲ ἔστιν τὸν τῶν ἀσώτων πολὺ δοκεῖ βελτίων τῶν ἀνελού-
2 θίου εἶναι, διὰ τε τὰ εἰρημνία, καὶ ὅτι ὁ μὲν ὠφέλει πολ-
λούς. ὁ δὲ, οὐ θίνα. ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸν, ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν ἀσώ-
των καὶ πόρ εἰρημνίαι καὶ λαμβάνουσιν ὅθεν μὴ δίδει, καὶ εἰσὶ
καὶ ἔστιν ἀνελούθοι. ληπτικὸν δὲ γίνονται, δὲ τὸ βούλε-
σθαι μὲν ἀναλίσκειν. ἀντιφάσι δὲ ἔστιν καὶ μὴ δύνανται.
ταχὺ γὰρ ὑπὸ λείπει αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντα. ἀναγκάζονται ἔν
ἐτόρῳ ποιεῖν. ἅμα δὲ καὶ δὲ, τὸ μὴ εἶναι τῶν καλῶν φροντί-
ζον, ὁλιώρως, καὶ πάντως λαμβάνουσι. δίδοναι δ' ὑπὸ θυμῷ.
3 ὁ δὲ πῶς ἢ πόθεν, οὐθὲν αὐτοῖς διαφ' ὅφ. διό πόρ ὁ δὲ ἐλούθι-
οι αἱ δόσεις αὐτῶν εἰσιν, ὅτι καὶ αἱ. ὁ δὲ τῶν αὐτῶν ἐνέει,
ὁ δὲ ὡς δίδει. ἀλλ' ἐνίοτε οἷς δίδει πένεσι, τῶν τῶν πάλαι ποιεῖ
σι. καὶ τοῖς μὲν μετέοις τὰ ἦθη, ὁ δὲν αὐτὸν δίδει. τοῖς δὲ καὶ λαβεῖν, ἢ
πνῆ ἄλλω ἡδονῇ ποιεῖσι, πολλὰ. διὸ καὶ ἀνέλαστοι αὐτῶν
εἰσιν οἱ πολλοί. ἀντιφάσι δὲ ἀναλίσκοντες καὶ εἰς τὰς ἀνέλαστον
δαπανηροὶ εἰσιν, καὶ δὲ τὰ μὴ πρὸς τὸ καλὸν ζῆν, πρὸς τὰς ἡδονὰς
ἀντιφάσι. ὁ μὲν οὖν ἀσώτος ἀπαδαπῶν τῶν γλυόμενος,
4 εἰς τῶν μεταβαίνει. ταχὺν δ' ὑπὸ μελίας, εἰς τὸ μέσον,

καὶ τὸ διὸν ἀφ' ὧν ἴτ' αὖ. ἢ δ' ἀνελουθερία, ἀνίατός ἐστι, δοκεῖ δ' αὖ
τὸ γῆρας καὶ πᾶσα ἀδυναμία ἀνελουθερίας ποιῆν καὶ συμ-
φύεσθον τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀσωτίας, οἱ γὰρ πολλοὶ φιλο-
χρήματοι μᾶλλον, ἢ δοῦκοι. καὶ διατείνει δὲ ὑπὲρ πολὺ, καὶ πο-
λυειδές ἐστι. πολλοὶ γὰρ τοῖς ποὶ δοκοῦσι τῆς ἀνελουθερίας εἶ.
ἐνδυσὶ γὰρ οὔσα, τῇ τε ἐλείπει τῆς δόξης, καὶ τῇ ὑποδουλοῦ
τῆς λήφως, εἰ πᾶσιν ὁλόκληρος πῆχ' ἔχεται, ἀλλ' ἐνίοτε χω-
ρίζεται. καὶ οἱ μὲν τῇ λήφει ὑποδουλοῦσιν. οἱ δὲ τῇ δόξει
ἐλείπουσιν. οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς κακότητις περὶ σπουδαίαις, οἷον
φειδωλοὶ, γλίχροι, κίμβικες, πάντες τῇ δόξει ἐλείπουσι.
τῷ δὲ ἀλλοφύων οὐκ ἐπικύπτει, οὐδὲ βούλονται λαμβάνειν, οἱ
μὲν διὰ τὴν ἀδυναμίαν καὶ οὐ λάβειν τῆς αἰσχρῶν. δοκοῦσι
γὰρ εἶναι, ἢ φασὶ γὰρ δὲ τοῦτο φυλάττειν, ἵνα μὴ καὶ τὰ ἀναγκα-
στῶσιν αἰσχρὸν τι περῆσαι. καὶ τῶν δὲ καὶ ὁ κυμνοπρῆσις καὶ
πᾶς ὁ τοιοῦτος. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς ὑποδουλοῦσιν τῇ μηδε-
νὶ αὖ δοῦναι. οἱ δ' αὖ, δὲ φόβον ἀπέχονται τῆς ἀλλοφύων, ὡς
οὐ γὰρ διὸν τὸ, αὐτὸν μὲν τὰ ἐπὶ τῶν λαμβάνειν, τὰ δ' αὖ τῇ ἐπέ-
ρους, μὴ. ἀρῆσκειν οὖν αὐτοῖς, τὸ μὴ τε λαμβάνειν μὴ τε διδοῦ-
ναι. οἱ δ' αὖ καὶ τὰ πλεονέκτην ὑποδουλοῦσιν τῷ πάντοτε
λαμβάνειν καὶ πᾶν, οἱ οἱ τὰς ἀνελουθερίας ὀργασίας ὀργα-
ζόμενοι, καὶ πορνοδοσκοὶ καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι, καὶ τοκισαί.
καὶ τὸ μικρὰ καὶ πολλὰ. ἢ ὑπὲρ μεγάλους τόκους δανείζοντες
πάντες γὰρ οὗτοι ὅθεν οὐδεὶς λαμβάνει, καὶ ὁ πόσον οὐδεὶς.
κοινὸν δ' ἐπ' αὐτοῖς ἡ αἰσχροκερδία φαίνεται. πάντες γὰρ εἴ
καὶ κέρδιον καὶ τοῦτο μικροῦ, ὁνείδη ὑπομείνουσι. εἰς γὰρ τὰ
μεγάλα μὴ ὅθεν διδοῖ, λαμβάνοντας, μὴ δὲ ἀδῆ, οὐδὲ λέσο-
μεν ἀνελουθερίας, οἱ εἰς τυράντους, πόλεις πορνοφῶντας καὶ
ἰδρᾶ συλαίνοντας, ἀλλὰ πονηροὺς μᾶλλον, καὶ ἀσβεῖς, καὶ ἀδί-
κους. ὁ μὲν τοῖς κυβερνήτης καὶ ὁ λωπδύτης καὶ ὁ ληστής, ὅτι αἱ
λουθερίας εἰσὶν. αἰσχροκερδεῖς γὰρ. κέρδιον γὰρ εἴνεκα ἀμφοτέ-
ροι περὶ γματεῖν, καὶ ὁνείδη ὑπομείνουσι. καὶ οἱ μὲν, κιν-
δύους, εἰς μεγίστους, εἴνεκα τῆς λήμματος. οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν πάλων

κορδαίνουσιν, οἷς διὰ διδόναι. ἀμφότεροι δὲ ὅθεν οὐ διὰ κορ-
δαίνειν βουλημένοι, ἀχρονόδοις. καὶ πᾶσαι δὲ αἱ τοιαῦται
λήψεις ἀνελεύθεροι. εἰκότως δὲ τῇ ἐλευθέριότητι ἀνελευ-
θερία ἐκάντιον λέγεται. μείζον τε γὰρ ὅτι κακὸν τῆς ἀσω-
τίας, καὶ μᾶλλον ὥτι τούτην ἀμαρτάνουσιν, ἢ κατὰ τὴν λε-
χθεῖσαν ἀσωτίαν. ποδὶ μὲν οὖν ἐλευθέριότητος καὶ τῆς αὐ-
πκιμενίων κακῶν, ὅσαυτ' εἰρήδω. Δόξα δ' αὖ ἀνέ-

1. λαυθον εἶναι, καὶ ποδὶ μεγαλοπρεπείας διελθεῖν. δοκεῖ γὰρ
καὶ αὐτὴ ποδὶ χρήματα ἴς ἀρετὴ εἶναι. οὐχ ὥς ποδὶ δὴ ἐ-
λευθέριότης διατείνει ποδὶ πᾶσαις τοῖς ἐν χρήμασι πράξεις,
ἀλλὰ ποδὶ τοῖς δαπανηρῶς μένον, ἐν τοῖς τοῖς δ' ἐπιδέχει τῆς
ἐλευθέριότητος μεγέθει καὶ πόρ γὰρ τοῦτο αὐτὸ ἵστο-
ση μένει, ἐν μεγέθει πρέπουσα δαπάνη ὅτι. τὸ δὲ μέγεθος
πρὸς ἡ, οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ δαπάνημα ἐκπράττει καὶ ἀρχιτε-
ρῶ, τὸ πρέπον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν ᾧ καὶ ποδὶ ἄ. ὁ δὲ ἐν με-
2. κροῖς ἢ ἐν μετρίοις κατ' ἀξίαν δαπανῶν, οὐ λέγεται μεγαλο-
πρεπής, οἷον τὸ, πλάκι δόσκον ἀλήτη. ἀλλ' ὁ ἐν μεγάλοις,
οὗτος. ὁ μὲν γὰρ μεγαλοπρεπής, ἐλευθέριος. ὁ δὲ, ἐλευθέρ-
ιος, οὐθὲν μᾶλλον μεγαλοπρεπής. τῆς τοιαύτης δ' ἐξέως,
ἢ μὲν ἐλπίς, μικροπρέπεια καλεῖται. ἢ δ' ἐπιδόλη, βα-
ναυσία καὶ ἀπειροκαλία, καὶ ὅτι τοιαῦται οὐχ ἐπιδόλη
λειτουργοῦν τῷ μεγέθει ποδὶ ἄ διὰ, ἀλλ' ἐν οἷς οὐ διὰ καὶ ὥς οὐ-
διὰ, λαμπρύνονται. ὕσδον δὲ ποδὶ αὐτῆς ὁρῶμεν. ὁ δὲ με-
3. γαλοπρεπής, ἐπισήμῳ ἔοικε. τὸ πρέπον γὰρ δύνανται θεω-
ρεῖν, καὶ δαπανῆσαι μεγάλα ἐμμελῶς. ὥς ποδὶ γὰρ ἐν ἀρ-
χῇ ἔπρεμν, ἢ ἐξίς τοῖς ἐν ὁργίαις ὀρίζεται καὶ ὦν ὅτιν. αἱ δὲ
τῆς μεγαλοπρεπείας, δαπάναι μεγάλα καὶ πρέπουσαι. τοιαῦ-
τα δὲ καὶ τὰ ὄρκα. οὐτα γὰρ ἔσται μέγα δαπάνημα καὶ πρέ-
πον τῷ ὄργῳ. ὥς τε τὸ μὲν ὄργον, τῆς δαπάνης ἀξίον διὰ εἶναι,
τὴν δὲ δαπάνην τῆς ὄργου, ἢ καὶ ἐπιδόλην. δαπανῆσει δὲ
τὰ τοιαῦτα ὁ μεγαλοπρεπής τῆς καλῶς εἴεκα, κοινὸν γὰρ
4. ὅτι τοῖς ἀρεταῖς, καὶ ἐπὶ ἡδέως καὶ περὶ πικρῶς. ἢ γὰρ ἀρε-

βολογία, μικροπρεπές. καὶ πῶς καὶ λίσσον καὶ πρεπωδέσα-
 ῖον σκέψαιτ' αὐτὸν μάλλον, ἢ πόσον καὶ πῶς ἐλαχίστον. ἀναγ-
 καίον δὲ καὶ ἐλαθέριον τὸν μεγαλοπρεπῆ εἶναι, καὶ γὰρ ὁ
 ἐλαθέριος δαπανήσεται αἰεὶ καὶ ὡς αἰεὶ ἐν τοῖς τοῖς δὲ τὸ μέ-
 γα τῷ μεγαλοπρεποῦς, οἷς μέγιστος. πόρ' ἔτι τῶν τῆς ἐλα-
 τήριό τῆς οὐσίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἰσῆς δαπάνης, τὸ δὲ ῥον ποιή-
 σει τὸ μεγαλοπρεπές. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ κτήματος καὶ
 ὁ ῥον. κτήμα μὲν γὰρ τὸ πλεονέχον ἀξίον καὶ τιμώτατον, οἷον. I
 χρυσός. ὁ ῥον δὲ, τὸ μέγα καὶ καλόν. τῷ γὰρ τοῦ τοῦ ἡ θεω-
 ρία, θαυμαστή. τὸ δὲ μεγαλοπρεπές, θαυμαστόν. καὶ ἐστὶν ἀρε-
 τὴ ὁ ῥον, μεγαλοπρέπεια αὐτὴ μερίθει. ἐστὶ δὲ τῆς δαπανημά-
 των, οἷα λέγουσιν τὰ τίμα. οἷς τὰ πλεονέχον θεοὺς αἰσθημάτων
 καὶ καλῶς καὶ αἰσθημάτων. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσα πόρ' ἔτι πᾶν τὸ
 δαμνόνιον, καὶ ὅσα πρὸς τὸ κοινὸν ἐπιλοπήμετά εἰσιν. οἷς εἰ-
 πνὴν χρῆσθαι οἷον τῶν δαίνεσθαι, ἢ ἐπιλοπήμεν, ἢ καὶ ἐστὶν αὐ-
 τῶν πλεονέχον. αὐτὰς αὖτε αὐτῶν πρὸς εἶρηται καὶ πρὸς τὸν πλεονέχοντα 2
 ἀναφέρειται, εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τίνων ὑπὸ πλεονέχοντων. ἀξία γὰρ αἰεὶ τοῦτων
 εἶναι, καὶ μὴ μόνον τῷ ὁ ῥον, ἀλλὰ καὶ τῷ ποιοῦντι πρέπειν. διὸ πέ-
 νης μὲν οὐκ αὐτὴ εἶναι μεγαλοπρεπής, οὐ γὰρ εἶναι ἀφ' ὧν πολλὰ
 δαπανήσεται πρεπόντως, ὁ δὲ ἐπιχειρῶν, ἡλίθιος. πρὸς αὐτὴν αὖ-
 ξίαν γὰρ καὶ τὸ δέον. κατ' ἀρετὴν δὲ εἰς ὁ ῥον. πρέπει δὲ καὶ οἷς
 τὰ τοιαῦτα πρὸς πάρεχει δι' αὐτῶν, ἢ δὲ τῶν πλεονέχων. ἢ ὧν
 αὐτοῖς μέγιστος, καὶ τοῖς ἐπιλοπήμεν καὶ τοῖς ἀνδράσι, καὶ ὅσα τοιαῦ-
 τα. πάντα γὰρ τῶν μέγιστος ἔχει καὶ ἀξιώμα. μάλιστα μὲν εἰν 3
 τοιοῦτος ὁ μεγαλοπρεπής, καὶ αὐτοῦ τοῦ τοῦ δαπανήμασιν ἡ
 μεγαλοπρέπεια, ὡς πρὸς εἶρηται. μέγιστος δὲ καὶ ἐν τιμώτατα.
 ἢ δὲ ἰδίῳ, ὅσα εἰσάπαξ γίνεται, οἷον γάμος, καὶ ἐπὶ τοιοῦ-
 τον, καὶ εἰ περὶ πᾶσα ἡ πόλις ἀποδοῖται, ἢ οἱ αὐτῶν ματι-
 καὶ πόρ' ἔτι δὲ ἐπιλοπήμεν καὶ ἀριστολῆς καὶ δωρεῶν καὶ
 ἀντιδωρεῶν. οὐ γὰρ εἰς αὐτὸν δαπανηρὸς ὁ μεγαλοπρεπής,
 ἀλλ' εἰς τὰ κοινὰ, τὰ δὲ δωρεῶν τοῖς αἰσθημάτων εἶναι ὁμοίον.
 μεγαλοπρεποῦς δὲ καὶ οἷον καλῶς καὶ ἀσπασίως πρεπόν- 4

τως τῷ πλούτῳ. κέρσιος γὰρ πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔστι. καὶ πρὸς ταῦτα
 μᾶλλον δαπανᾷ, ὅσα πολυχρόνια τῆς ὀρέξεως. καὶ μάλιστα γὰρ
 ταῦτα καὶ ἐν ἡμέραις τὸ πρέπον. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ἀρμόζει
 θεοῖς καὶ ἀνθρώποις, οὐδ' ἐν ἰσότητι καὶ ταῖς αἰσῶσι καὶ τῇ δα-
 πανημάτων ἡγεσὼν μέγα ἐν τῷ γίγναι. καὶ μεγαλοπρεπέστα-
 τιν μὲν τὸ ἐν μεγάλῳ μέγα, ἐν ταῦτα δὲ τὸ ἐν ὑψέτις μέγα
 καὶ διαφέρει τὸ ἐν τῷ ὀργῶ μέγα, τὸ ἐν τῷ δαπανήματι.

1 σφαιρα μὲν γὰρ ἢ λήκυστος ἢ καμίστη, ἔχει μεγαλοπρεπέστατον
 παιδικὸν δῶρον. ἢ δὲ ὑψέτις ἡμῶν, μικρόν καὶ ἀνελεύθερον.
 δεῖ δ' αὖτε ὅτι τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐν ᾧ αὐτὴ γίγνεται, μεγα-
 λοπρεπὲς ποιεῖν. τὸ γὰρ ὑψέτις οὐκ ἐνυπὲρ βλήτων καὶ ἐν-
 χον κατ' ἀξίαν τῆς δαπανήματός. τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μεγα-
 λοπρεπής. ὁ δ' ἐνυπὲρ βλήτων καὶ βανίσκος, τῷ πρὸς τὸ
 δῖον ἀναλίσκειν, ἐνυπὲρ βλήτων ὡς πρὸς εἶρηται. ἐν γὰρ τοῖς μι-
 κροῖς τῆς δαπανημάτων, πρὸς ἀναλίσκει. καὶ λαμπρύνει.

2 τῷ πρὸς μέγιστον. οἷον ὀρεκτικὸς γαμικῶς ἐστὼν. καὶ κωμω-
 δοῖς χρηστών, ἐν τῇ παρόδῳ περὶ φέρων, ὡς πρὸς οἱ
 μεγαρεῖς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ποιήσει, οὐ τὸ καλὸν εὐε-
 κτα, ἀλλὰ τὸν πλούτον ἐπιδεικνύμενος, καὶ δεῖ ταῦτα οἰόμε-
 νος θαυμάζεσθαι. καὶ οὐ μὲν δεῖ πολλὰ ἀναλίσκειν, ὀλίγα
 δαπανᾶν. οὐδ' ὀλίγα, πολλά, ὁ δὲ μικροπρεπής, πρὸς πάν-
 τα ἐλείπει, καὶ τὰ μέγιστα ἀναλώσας, ἐν μικρῷ τὸ κα-
 λὸν ἀφίλει. καὶ ὁ, ὅτε αὐτὴν μέλλων καὶ σκοπεῖν πῶς αὐτὸς

3 λάχιστον ἀναλώσει, καὶ ταῦτ' ὀδυρόμενος καὶ πάντ' οἰόμε-
 νος μείζω ποιεῖν, ἢ δεῖ. εἰσὶ μὲν οὖν αἱ εἴσεις αὐτῶν, κακίαι. οὐ
 μὲν ὀρεκτικὸς γ' ἐπιφέρει. δεῖ τὸ μήτε βλαβερὰ τῆς πέλας
 εἶναι, μήτε λίαν ἀχρήμονος. Ἡ δὲ μεγαλοψυ-

χία, πρὸς μέγιστον καὶ ἐν τῷ ὀνόματι οἰκεῖν εἶναι, πε-
 ρὶ πῶτα δι' ἐστὶ, πρῶτον λάβωμεν. διαφέρει δ' οὐθὲν πῶς ἐ-
 ξιν, ἢ τὸν κατὰ πῶς εἶναι, σκοπεῖν. δοκεῖ δὲ μεγαλόψυ-
 χος εἶναι, ὁ μέγιστον αὐτῶν ἀξίων, ἀξίους ὄν. ὁ γὰρ μὴ κα-

4 τ' ἀξίαν αὐτῶν ποιεῖν, ἢ λίαν. τῆς δὲ κατ' ἀρετὴν, οὐδεὶς

ἡλίθιος, οὐδ' ἀνόητος. μεγάλῳ ψυχῷ μὲν οὕτω ὁ εἰρημνός. ὁ
 γὰρ μικρῶν ἄξιός, καὶ τῶν ἀξίων αὐτὸν, σὺ φρον. μεγα-
 λῷ ψυχῷ δ' οὐ. ἐν μεγέθει γὰρ ἡ μεγαλοψυχία, ὥς πορ καὶ
 τὸ κἄλλος ἐν μεγάλῳ σώματι. οἱ μικροὶ δ' ἄσῃοι καὶ σύμ-
 μετροι, καλοὶ δ' οὐ. ὁ δὲ μεγάλων αὐτὸν ἀξίων, ἀνάξιός ὢν,
 χαῖνος. ὁ δὲ μειζόνων ἢ ἄξιός, οὐ πᾶς χαῖνος. ὁ δὲ ἐλαττόνων
 ἢ ἄξιός, μικρόψυχος. ἐάν τε μεγάλων ἐάν τε μετρίων ἐάν τε
 καὶ μικρῶν ἄξιός ὢν, ἐπὶ ἐλαττόνων αὐτὸν ἀξιοῖ, καὶ μάλι-
 στα αὐδόμενος ὁ μεγάλων ἄξιός. τί γὰρ αὐτὸ ποιεῖ, εἰ μὴ τριού-
 των ὡς ἄξιός. ἔστι δὲ ὁ μεγάλῳ ψυχῷ, τῷ μὲν μεγέθει ἄκρος.
 τῷ δὲ ὡς δεῖ, μέσος. τῷ γὰρ κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἀξιοῖ. οἱ δ' ὅτι
 πορβάλλουσι καὶ ἐμείπτουσιν. εἰ δὲ δὴ μεγάλων αὐτὸν ἀξιοῖ
 ἄξιός ὢν. καὶ μάλιστα τῶν μεγίστων, πορδὲ ἐν μάλιστα αὐτῷ. ἡ
 δ' ἀξία λέγεται πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ. μέγιστον δὲ τῶν αὐ-
 θείων, ὁ τοῖς θεοῖς ἀκρύνεσθαι. καὶ οὐ μάλιστα ἐφίεται οἱ
 ἐν ἀξιώματι. καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἄθλοισιν. τοιοῦτον δ' ἡ π-
 μί. μέγιστον γὰρ δὴ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν. πορδὲ ὑμᾶς δὲ
 καὶ ἀπ' ἐμῶν, ὁ μεγάλῳ ψυχῷ ὅστις, ὥς δεῖ. καὶ αὐτὸν δὲ λό-
 γου φαίνονται οἱ μεγάλῳ ψυχῷ πορδὲ ὑμῶν εἶναι. ὑμῶν γὰρ
 μάλιστ' οἱ μεγάλοι ἀξιοῦσιν αὐτοῦ, κατ' ἀξίαν δὲ. ὁ δὲ μι-
 κρόψυχος, ἐμείπτει καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸ τῶν μεγα-
 λοψύχου ἀξίωμα. ὁ δὲ χαῖνος πρὸς αὐτὸν μὲν ἐπορβάλλ-
 λει, οὐ μὲν τὸν γε μεγάλῳ ψυχῷ. ὁ δὲ μεγάλῳ ψυχῷ, εἰ πορ
 τῶν μεγίστων ἄξιός, ἀρετὸς αὐτῷ. μέγιστος γὰρ αἰὲς ὁ βελτίων
 ἄξιός καὶ μεγίστων ὁ ἀρετὸς. τὸν ὡς ἀληθῶς ἄρα μεγάλῳ ψυ-
 χῷ, δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. καὶ δόξειε δ' εἶναι μεγαλοψύχον, τὸ ἐν
 ἐκείνῃ ἀρετῇ μέγα. οὐδαμῶς τ' αὐτὰρ ἄρμῳ μεγάλῳ ψυχῷ
 φούρειν πρᾶσεισθαι, οὐδὲ ἀδικεῖν. τίς γὰρ εὐεχεσθαι
 αἰσχρὰ, ὃ οὐθὲν μέγα. καθ' ἑκάστη δ' ἐπισκοποῦν τι πάμπαν
 γελοῖον φαίνεται αὐτῷ ὁ μεγάλῳ ψυχῷ, μὴ ἀγαθὸς ὢν. οὐκ εἴη
 δ' αὐτὸν δὲ ὑμῶν ἄξιός, φαῦλος ὢν. τῆς ἀρετῆς γὰρ ἄθλον, ἡ
 ὑμῆ. καὶ ἀκρύνεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. εἴοικε μὲν οὕτω ἡ μεγαλο-

- ψυχία οἷον κέσμιος τις εἶναι τῆς ἀρετῆς. μέγιστος γὰρ αὐτῶς
 πρῆ, καὶ οὐ γίνεσθαι αὐτὸν ἐκείνων. διὰ τοῦτο χαλεπὸν τῇ ἀλη-
 θεῖα μεγάλῃ ψυχῇ εἶναι. οὐ γὰρ οἷον τε αὐτὸν καλεῖσθαι καὶ δῖον.
 μάλιστα μὲν οὖν πρὸς τιμὰς καὶ ἀπὸ μείας, ὁ μεγάλῃ ψυ-
 χῇ ὄντι. καὶ ἡδὴ μὲν τῶς μεγάλας καὶ ἡδὴ τῶς σπουδαίων,
 μετρίως ἡδῆσεται, ὡς τῆς οἰκείων τυγχάνων ἢ καὶ ἐλαττόνων.
 » ἀρετῆς γὰρ παντὶ λούς οὐκ ἀν' ἑλπίδι ἀξία τιμή. οὐ μὲν ἄλλ
 I λ' ἀρετῆς εἶναι γὰρ, τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦς μέγιστον αὐτῷ ἀκρίβειαν.
 » τῆς δὲ πρῆς τῶς τυγχόντων καὶ ἡδὴ μικροῖς, πάντων ὀλιγοῦ-
 » σαι. οὐ γὰρ τῶν ἀξίος. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ μείας. οὐ γὰρ ἔ-
 σαι δικαίως πρὸς αὐτόν. μάλιστα μὲν οὖν ὄντι ὡς πρὸς ἑρῆται
 ὁ μεγάλῃ ψυχῇ πρὸς τιμὰς. οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ πρὸς πλοῦ-
 ρον καὶ δωασείαν καὶ πᾶσιν δὲ τυχεῖν καὶ ἀτυχῆναι μετρίως
 ἔξει, ὅπως ἀν' ἑλπίδι καὶ οὐτ' ἐν τυχεῖν πρὸς χαρῆς ἔξει, οὐ-
 τε ἀτυχῶν πείλῃ. οὐ δὲ γὰρ πρὸς ἡμῶν οὐτως ἔχει, ὡς
 2 μέγιστον ὄν, αἱ γὰρ δωασεῖται καὶ ὁ πλοῦτος, διὰ τὴν ἡμῶν
 ὄντι αἰρετά. οἱ γὰρ ἔχοντες αὐτὰ, τιμᾶται δι' αὐτῆς βούλον-
 ται. ὡς δὲ καὶ ἡ ἡμῶν μικρόν ὄντι, τῶν καὶ τὰλλα. διὸ ἡδὴ ὁ
 πρὸς δόκον. δόκει δὲ καὶ τὰ δὲ τυχεῖν συμβάλλεσθαι
 πρὸς μεγαλοψυχίαν. οἱ γὰρ δὲ γνῆς ἀξιοῦνται τιμῆς. καὶ
 οἱ δωασέοντες, ἢ οἱ πλοῦτοι ὄντες. ἐν ἡδὴ πρὸς γὰρ. τὸ δ'
 ἀγαθὸν ἡδὴ πρὸς πᾶν, ἐν πρὸς τὸν. διὸ καὶ τὰ τῶν τα με-
 γαλοψυχῶν. ἡμῶν γὰρ ὑπὸ ἡνίων. κατ' ἀλήθειαν δὲ
 3 ὁ ἀγαθὸς μέγιστος ἡμῶν ὡς δὲ ἀμφὺ ὑπάρχει, μάλλον ἀξιοῦ-
 νται ἡμῶν. οἱ δὲ ἀνδ' ἀρετῆς τὰ τοιαῦτα ἀγαθὰ ἔχοντες, οὐ-
 τε δικαίως ἐαυτοῖς μεγάλων ἀξιοῦσιν, οὐτε ὁρθῶς μεγαλό-
 » ψυχοι λέγονται, αὐτοὶ γὰρ ἀρετῆς παντὶ λούς οὐκ ἔστι τῶν.
 » ἡδὴ πρὸς δὲ καὶ ὑβρίζει γίγνεται. αὐτοὶ γὰρ ἀρετῆς, οὐ
 » ἔαδιον φέρειν ἐμμελῶς τὰ δὲ τυχεῖν. οὐ δωάμενοι δὲ
 φέρειν καὶ οἱ ὄντες τῶν ἄλλων ἡδὴ πρὸς γὰρ, ἐκείνων μὲν καὶ
 φρονούσιν, αὐτοὶ δὲ, ὅτι ἀν' τύχῃσι, πρὸς τῶνσι. μμῶνται
 4 γὰρ τὸν μεγάλῃ ψυχῇ, οὐχ ὁμοῖοι ὄντες. τοῦτο δὲ ὁρθῶς

ἐν οἷς δύνανται. τὰ μὲν οὖν κατ' ἀρετὴν οὐ πρᾶττον σι. κα-
 ταφρονοῦσι δὲ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ μεγάλῳ ψυχῶς, δικαίως κα-
 ταφρονεῖ. δοξάζει γὰρ ἄληθῶς. οἱ δὲ πολλοί, τυχόντως. οὐκ
 ἔστι δὲ μικροκίνδυνος. οὐ δὲ μεγακίνδυνος, διὰ τὸ ὀλίγα π-
 μᾶν. μεγαλοκίνδυνος δὲ καὶ ὅταν κινδυνὸς ᾖ, ἀφειδῆς τῷ
 βίῳ, ὥς οὐκ ἄξιον ὅν πάντως ζῆν. καὶ οἷος δὲ ποιεῖν, οὐδ-
 ορ-
 γητοῦ μινος δ', αἰσινέτω, τὸ μὲν γὰρ, ἱπποδρέχοντες. τὸ δὲ,
 ἱπποδρεχόμενοι. καὶ αὐτοδρεχέμενος παλαιόνων. οὐτω γὰρ
 περισφλήσει ὁ ὑπάρξας, καὶ ἔσται δὲ πεπνυμένος. δοκῶσι
 δὲ καὶ μνημονεύειν, οὐς αὖ ποιήσωσιν δὲ. ὦν δ' αὖ πᾶσι
 οὐ, ἐλάττω γὰρ ὁ παθὼν δὲ, τῷ πρὶν γινώσκοντος. βούλεται δὲ ὑ-
 πόδρεχιν. καὶ τὰ μὲν, ἡδέως ἀκούει, τὰ δ', ἀνδρῶς. διὸ καὶ τῷ
 δέπιν οὐ λέγειν τῶν οὐδρεχέμενος τῷ δι'. οὐ δ' οἱ χάκωνος πρὸς
 ἑὸς ἀθλίω αἰούς, ἀλλ' ἀπὸ πόνου γινώσκον δὲ. μεγαλοψύχου δὲ καὶ
 τὸ μνημονὸς δεῖσθαι, ἢ μή τις. ὑπερετεῖν δὲ περὶ τῶν. καὶ
 πρὸς μὲν ἑὸς ἐν ἀξιώματι καὶ οὐ τυχεῖς, μέγα εἶναι. πρὸς 2
 δὲ ἑὸς μέσσις, μέλιον. τῶν μὲν γὰρ ἱπποδρέχιν, χαλεπὸν καὶ
 σεμνόν. τῶν δὲ ῥαδιόν, καὶ ἐν ἐκείνοις μὲν σεμνύνεσθαι, οὐκ ἀ-
 γλινές. ἐν δὲ τοῖς ταπεινοῖς, φορικόν, ὥς περ εἰς ἑὸς ἀφειδῆς
 ἰσχυρίζεσθαι. καὶ εἰς τὰ ἐν πᾶσι μὴ εἶναι, ἢ οὐ πρῶτον οὐσιν
 ἄλλοι. καὶ ἀρχὴν εἶναι καὶ μελητήν. ἀλλ' ὅταν πρὶν μεγά-
 λη ἢ ὄργον. καὶ ὀλίγων μὲν περικτὴν, μεγάλων δὲ καὶ ὀνο-
 μαστῶν. ἀναγκαῖον δὲ καὶ φανδρόμισον εἶναι καὶ φανδρόφι-
 λον. τὸ γὰρ λαμβάνειν φοβουμένου. καὶ μέλειν τῆς ἀλη- 3
 θείας μάλλον ἢ τῆς δόξης καὶ λέγειν καὶ πρᾶττεν φανδρός.
 κατὰ φρονήτικόν γὰρ. διὸ παρρησιαστικός. παρρησιαστικὸς δὲ,
 διὸ κατὰ φρονήτικόν καὶ ἀληθῶς πρὸς. πᾶσι μὲν δὲ εἰρωνεί-
 αν. εἰρωνεῖν ἢ πρὸς ἑὸς πρὸς. καὶ πρὸς ἄλλον μὴ δύναντο ζῆν,
 ἀλλ' ἢ πρὸς φίλον, δουλικόν γὰρ. διὸ καὶ πάντες οἱ κόλακός,
 θηπικῶν, καὶ οἱ ταπεινοί, κόλακός. οὐ δὲ θαυμαστικός, οὐθὲν
 γὰρ μέγα αὐτῷ ἔστιν, οὐ δὲ μνηστήρικος, οὐ γὰρ μεγαλοψύ-
 χον. τὸ ἀπὸ μνημονεύειν. ἄλλως τε καὶ κακῶς. ἀλλὰ μάλλον 4

- παροραῖ. οὐ γὰρ αἰθρῶν πλόος, οὐτε γὰρ ποδὶ αἰθρῶν ἔρεῖ, οὐ
τε ποδὶ ἐτόρου. οὐτε γὰρ ἵνα ἐπαινήται, μέλει αὐτῷ. οὐθ' ὅ-
πως οἱ ἄλλοι φέρονται. οὐ δ' αὖ ἐπαινευκὲς ἔστι. διό ποδὶ οὐ
δὲ κακολόγος. οὐ δὲ τῷ ἐχθρῶν, εἰ μὴ δι' ὕβριν. καὶ ποδὶ ἀ-
ναγκαίων ἢ μικρῶν ἢ κίσεα ὀλοφυρτικῶς καὶ δεινικῶς. ἀπου-
δάξοντος γὰρ οὐτως ἔχειν ποδὶ ταῦτα, καὶ οἷος κεκτῆσθαι,
μᾶλλον τὰ καλὰ καὶ ἀκαρπια τῷ καρπύμων καὶ ὠφελί-
μων. ἀπαρκεῖσθαι γὰρ μᾶλλον. καὶ κίνησις δὲ βραδεία τῷ με-
γαλοψύχῳ δοκεῖ εἶναι. καὶ φωνὴ βαρεῖα, καὶ λέξις στίσι-
μος. οὐ γὰρ ἀδυσπικὲς, ὁ ποδὶ ὀλίγα ἀπουδάξων. οὐ δὲ στεί-
κνος, ὁ μὴ θὺν μέγα οἰόμενος. ἢ δι' ὀξύφωνίαν καὶ ἢ ταχυτήν,
ὅτε τῶντων. τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μεγαλοψύχος. ὁ δ' ἐλάτ-
τερον, μικρόψυχος. ὁ δ' ὑπερβάλλων, χαλνός. οὐ κακοὶ μὲν
οὖν δοκοῦσιν εἶναι, οὐ δ' οὐκ εἰ, οὐ γὰρ κακοὶ τοιοῖ εἰσιν, ἢ μάρ-
τημενοὶ δὲ. ὁ μὲν γὰρ μικρόψυχος, ἄξιός ἐστι ἀγαθῶν, ἐαυ-
τὸν ἀρεστῶς ὦν ἀξιός ἐστι. καὶ εἴη κακὸν ἔχειν τί, ἐκ τῶ μὴ ἀ-
ξιοῦ ἐαυτὸν τῷ ἀγαθῶν καὶ ἀγνοεῖν δι' ἐαυτὸν, ὡς ἔχει γὰρ
αὐτὸν ἀξιός ὦν, ἀγαθῶν γὰρ ὄντων. οὐ μὲν ἡλίθιοι γὰρ οἱ τοι-
οῦτοι δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλὰ μᾶλλον νοδοί. ἢ τοιαύτη δὲ δό-
ξα, δεκτὴ καὶ χείρους πρὸς εἶναι. ἐκαστος γὰρ ἐφύεται τῷ κατ'-
ἀξίαν. ἀφίστανται δὲ καὶ τῷ πρὸς ἑαυτὸν τῷ καλῶν καὶ τῷ ἐ-
πιτηδολιμῶν, ὡς ἀνέξιοι ὄντες, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἐκτὸς
ἀγαθῶν. οἱ δὲ χαλνοὶ, ἡλίθιοι καὶ ἐαυτῶν ἀγνοοῦντες, καὶ
ταῦτ' ἐπιφανέας. ὡς γὰρ ἀξιοὶ ὄντες τοῖς ἀντίμοις ἐπιχει-
ροῦσιν. εἴτα ὑπερέγχεσθαι καὶ ἐδῆ ἡ κακομοιῶν καὶ χέμα-
π καὶ τοῖς τοιούτοις. καὶ βούλονται τὰ δὲ τυχεύματα φανε-
ρά εἶναι αὐτῷ. καὶ λέγουσι ποδὶ αὐτῷ. ὡς δὲ τῶντων πη-
δοσόμενοι. ἀντίπιδεται δὲ τῇ μεγαλοψυχία ἢ μικροψυ-
χία, μᾶλλον τῆς χαυνότητος. καὶ γὰρ γίγνεται μᾶλλον, καὶ
χείρον ἔστιν. ἢ μὲν οὖν μεγαλοψυχία, ποδὶ ὑψηλὸν ἔστι μεγá-
λιν ὡς ποδὶ εἶρηται. Εἴη δὲ καὶ ποδὶ ταύτῃ εἶναι ἀρε-
τή τις κατὰ ποδὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἐλέγχει, ἢ δόξαν αὐτῷ πρὸς

πλησίως ἔχειν πρὸς τὴν μεγαλοψυχίαν, ὥς πρὸς καὶ ἡ ἐλθυ-
 ρδιότης πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἀμφὶ ὧν αὐταί, τῶ
 μὲν μεγάλου ἀφιστάσι. πρὸς δὲ τὰ μέτρια καὶ τὰ μικρὰ δια-
 ζεύσσιν ἡμᾶς ὡς δεῖ, ὥς πρὸς δὲ ἐν λήλει καὶ δόσει χρημά-
 των, μεσότης δέστι. καὶ ὑπερβολὴ τε καὶ ἔλλειψις. οὐ τὼ καὶ
 ἐν ἡμῆς ὀρέξει, τὸ μάλλον, ἢ δεῖ καὶ ἥπτον, καὶ ὅθεν δεῖ, καὶ
 ὡς δεῖ, τόν τε γὰρ φιλότιμον φέρομεν, ὡς καὶ μάλλον ἢ δεῖ,
 καὶ ὅθεν οὐ δεῖ, τῆς ἡμῆς ἐπιμέλειον. τόν τε ἀφιλότιμον, ὡς
 οὐ δὲ αὐτὸς τοῖς καλοῖς προαιρούμενον ἡμᾶς δαί. ἐστὶ δὲ ὅτε τὸν
 φιλότιμον ἐπαινοῦμεν, ὡς ἀνδρώδη καὶ φιλόκαλον. τὸν δὲ
 ἀφιλότιμον, ὡς μέλιον καὶ σώφρονα, ὡς πρὸς καὶ ἐν τοῖς πρῶ-
 τοις εἴπερ μὲν δῆλον δὲ ὅτι πλεοναχῶς τῶ φιλοτιμίου του ληρ-
 μένου, οὐκ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἀεὶ φέρομεν τὸν φιλότιμον, ἀλλ' ὅτι
 νοῦν τε σμεῖν, ἐπὶ τὸ μάλλον, ἢ οἱ πολλοί. φέροντες δὲ, αὐτὸ τὸ
 μάλλον ἢ δεῖ. ἀνώνυμον δὲ οὐσίας τῆς μεσότητος, ὡς ἐρήμης,
 εἴοικεν ἀμωσθητεῖν τὰ ἄκρα. ἐν οἷς δὲ δέξιν ὑπερβολὴ καὶ ἐλ-
 λειψις, καὶ τὸ μέσον. ὀρέγονται δὲ ἡμῆς καὶ μάλλον ἢ δεῖ καὶ
 ἥπτον. ἐστὶ δὲ καὶ ὡς δεῖ. ἐπαινεῖται γὰρ ἡ ἔξις αὐτῇ, μεσότης
 οὐσα πρὸς ἡμῶν αἰώνυμος. φαίνεται δὲ πρὸς μὲν τὴν φιλο-
 τιμίαν, ἀφιλοτιμίαν. πρὸς δὲ τὴν ἀφιλοτιμίαν, φιλοτιμίαν.
 πρὸς ἀμφοτέρω δὲ, ἀμφοτέρω παῖς. εἴοικε δὲ τῶν εἶναι καὶ
 πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀρεταῖς. Ἀντιτεῖται δὲ ἐν ταῦθ' οἱ ἄ-
 κροι φαίνονται, δὲ τὸ μὴ ὠνομάσαι τὸν μέσον, πρὸς τῆς δὲ
 δέστι μὲν μεσότης πρὸς ὀργάν. ἀνώνυμον δὲ ὄντος τῆς μέσου. 3
 σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄκρων, αὐτὸ τὸν μέσον τὴν περότητα φέρο-
 μεν, πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀγκλίνουσιν, αἰώνυμον οὐδὲν. ἢ δὲ
 ὑπερβολὴ, ὀργισμένης τῆς λέγειτ' αὐ. τὸ μὲν γὰρ πάθος ἐ-
 σιν ὀργή, τὰ δὲ ἐμποιοῦντα, πρὸς καὶ διαφέροντα. ὁ μὲν γὰρ
 ἐφ' οἷς δεῖ, καὶ οἷς δεῖ ὀργισμένος, ἐπὶ δὲ καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅτε
 καὶ ὅσον χρόνον, ἐπαινεῖται, πρὸς δὲ οὐτος αὐτῇ. εἰ πρὸς ἢ
 περότης ἐπαινεῖται. βούλεται γὰρ ὁ πρὸς, ἀπάραχτος εἶναι.
 καὶ μὴ ἄγεσθαι ὑπὸ τῆς πάθους. ἀλλ' ὡς αὐτὸ ὁ λόγος τάξει. 4
 οὐ τὼ

οὕτω καὶ ὑπὸ τούτοις, καὶ ἐπὶ τὸν χρόνον χαλεπαίνειν.
 ἀμάρτανειν δὲ δοκεῖ μᾶλλον ὑπὸ τῷ ἔλειπεν, οὐ γὰρ πμω-
 ρητικὸς ὁ περὶος, ἀλλὰ μᾶλλον συγγνωμονικὸς. ἢ δ' ἔλει-
 ψις, εἴτ' ἀοργησία πρὸς τὸν εἶθ' ὅτι δὴ πτε, φέρεται, οἱ γὰρ μὴ
 ὀργιζόμενοι ἐφ' οἷς δεῖ, ἡλίθιοι δοκοῦσιν εἶναι. καὶ οἱ μὴ ὡς
 δεῖ. μὴ δ' ὅτε, μὴ δὲ οἷς δεῖ. δοκεῖ γὰρ οὐκ αἰσθάνεσθαι, οὐ
 δὲ λυπεῖσθαι. μὴ ὀργιζόμενός τε οὐκ εἶναι ἀμυντικός. τὸ δὲ
 I περὶ λακίζοντον ἀνέχεσθαι καὶ τοὺς οἰκείους παρρησιαῶν, ἀν-
 δραποδιδόσιν. ἢ δ' ὑπερβολὴ καὶ πάντα μὲν γίνεσθαι, καὶ
 γὰρ οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ, καὶ θάτ-
 » ρυν, καὶ πλείω χρόνον. οὐ μὲν ἅπαντά γε τῷ αὐτῷ ὑπάρ-
 » χει, οὐ γὰρ αὐτῷ δύναται εἶναι, τὸ γὰρ κακὸν καὶ ἐαυτὸ ἀπόλ-
 λισθαι. καὶ ὁ λόγος κληρὸν ἢ ἀφόρητον γίνεσθαι. οἱ μὲν οὖν ὀργίλοι,
 ταχέως μὲν ὀργίζονται. καὶ οἷς οὐ δεῖ. καὶ ἐφ' οἷς οὐ δεῖ, καὶ
 μᾶλλον ἢ δεῖ. παύονται δὲ, ταχέως, ὅ καὶ βέλτερον ἐχρῆσθαι,
 2 συμβαίνει δ' αὐτοῖς εἶναι, ὅτι οὐ κατέχουσι τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ
 ἀνταποδιδόσιν, ἢ φανερὸν εἰσι δεῖ τὴν ὀργὴν. εἴτα ἀρ-
 παύονται. ὑπερβολὴ δ' εἰσὶν οἱ ἀκρόχολοι ὅξεις καὶ πρὸς
 πᾶν ὀργίλοι καὶ ὑπὸ παντί. ὅθεν καὶ τὸ νόμα. οἱ δὲ πικροὶ,
 δυσδιάλυτοι καὶ πλεονέχοντες ὀργίζονται, κατέχουσι γὰρ
 τὸν θυμὸν. παύλα δὲ γίνονται, ὅταν ἀνταποδιδῶ. ἢ γὰρ π-
 μωρία παύει τῆς ὀργῆς, ἡδονὴν αὐτὴ τῆς λύπης ἐμπριου-
 σα. τούτων δὲ μὴ γινόμενον, τὸ βάρος ἐχρῆσθαι, δεῖ γὰρ τὸ μὴ
 3 ἐπιφανὲς εἶναι, οὐ δὲ συμπίθεται αὐτοῖς οὐδεὶς. ἐν αὐτῷ δὲ
 πέφαι τὴν ὀργὴν, χρόνον δεῖ. εἰσὶ δὲ οἱ τριούτοι ἐαυτοῖς ὀ-
 χληρότατοι καὶ τοῖς μάλιστα φίλοις. χαλεπὸς δὲ λέγο-
 μεν, ὅς ἐφ' οἷς τε μὴ δεῖ χαλεπαίνοντασ καὶ μᾶλλον ἢ δεῖ
 καὶ πλείω χρόνον. καὶ μὴ διαλλαττόμενους ἀνδ' ἡμωρίας
 ἢ ὑπερβολῆς. τῇ περὶ τῆς δὲ μᾶλλον τὴν ὑπερβολὴν ἀντι-
 πίθεμεν, καὶ γὰρ μᾶλλον γίνεσθαι. ἀνθρωπικώτερον γὰρ τὸ
 μᾶλλον πμωρεῖσθαι. καὶ πρὸς τὸ συμβιοῦν, οἱ χαλεπὸι χεί-
 ρους. ὁ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν εἶναι, καὶ ἐκ τῆς λεγομέ-

νων δῆλον, οὐ γὰρ ῥάδιον διορίσαι τὸ πῶς, καὶ τίσι, καὶ ὑπὸ
 πρῶτοις, καὶ πόσον χρόνον ὀργαίειν, καὶ μέχρι τίνος ὀργῆς
 ποιῆται ἢ ἀμαρτάνει. ὁ μὲν γὰρ μικρὸν παρεμβαίνων, οὐ
 φέρεται, οὐτ' ἐπὶ τὸ μᾶλλον, οὐτ' ἐπὶ τὸ ἥττον, εἴτις γὰρ
 οὗτος ἐλείποντας ἐπαινοῦμεν, καὶ πέρους φαμεν. καὶ οὗτος
 χαλεπαίνοντας ἀνδρώδεις, ὡς δυνάμεις ἀρχεῖν. ὁ δὲ
 πόσον καὶ πῶς παρεμβαίνων, φεκτός, οὐ ῥάδιον τῷ λόγῳ ἀ-
 ποδοῦναι, εἰ γὰρ τίς καθ' ἑκαστα καὶ τῇ αἰσθήσει ἢ κρίσει. 1
 ἀλλὰ τό γε τοῦτον, δῆλον, ὅτι ἢ μὲν μέτη ἔξει, ἐπαινετή.
 καθ' ὧς αἰς δεῖν ὀργιζόμεθα, καὶ ἐφ' οἷς δεῖ, καὶ ὡς δεῖ, καὶ
 πάντα τὰ χρεῖα, αἱ δὲ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλείψεις, φεκ-
 τὰ. καὶ ὑπὸ μικρὸν μὲν γινόμεναι, ἡρέμα, ὑπὸ πολλόν δὲ,
 μᾶλλον, ἐπιπολὺ δὲ, σφόδρα. δῆλον οὖν, ὅτι τῆς μέσης
 ἕξως ἀφικτόν. Αἱ μὲν οὖν περὶ τὴν ὀργὴν ἔξει, ἐ-
 ρησάμεν. εἰ δὲ τῶς ὁμιλίαις καὶ τῷ συζῆναι, καὶ λόγων καὶ
 πραγμάτων κοινωνεῖν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκῶσιν εἶναι, οἱ πάν- 2
 τα πρὸς ἡδονὴν ἐπαινοῦντες καὶ οὐθ' αὖ ἀντιτείνοντες, ἀλλὰ
 δὴ οἰόμενοι δεῖν ἄλλοι ποιεῖν εἰς τυγχάνουσιν εἶναι. οἱ δ' ὀβρι-
 ναντίας. τοῖς περὶ πάντα ἀντιτυποῦντες, καὶ τῇ λυ-
 πτεῖν ἀόποιον φροντίζοντες, δύσκολοι καὶ δυστέλειδες κα-
 λούται. ὅτι μὲν οὖν αἱ εἰρημελῆαι ἔξει, φεκτὰ εἰσιν, οὐκ ἄ-
 δηλον. καὶ ὅτι ἢ μέση τούτων, ἐπαινετή, καθ' ὧς ἀφ' ἑξέ-
 ται ἢ δεῖ καὶ ὡς δεῖ. ὁμοίως δὲ καὶ δυσχεραίνει. ὄνομα δὲ
 οὐκ ἀφ' ἑξέταται αὐτῇ. ἔοικε δὲ μάλιστα φιλία, τοῦτο γὰρ 3
 γὰρ ἔστιν ὁ κατὰ τὴν μέσιν εἶναι, οἷον βουλόμεθα λέγειν τὸν
 ἐπεικὴ φίλον, τὸ σῶζειν πρὸς λαβόντα. διαφέρει δὲ τῆς φι-
 λίας, ὅτι αὐτὸν πάσῃς ἐξὶ καὶ τῇ σῶζειν, οἷς ὁμιλεῖ, οὐ-
 τε γὰρ τῷ φιλεῖν ἢ ἐχθραίνειν, ἀφ' ἑξέταται ἕκαστα ὡς δεῖ. ἀλ-
 λά τῷ τοῦτο εἶναι, ὁμοίως γὰρ πρὸς ἀγνώτας καὶ γνω-
 εῖμους καὶ σωτήριους καὶ ἀσωτήριους αὐτὸ πρῆσει, πολλῷ καὶ
 εἰς ἐκείτους ὡς ἀρμόζει, οὐ γὰρ ὁμοίως προσήκει σωτήριον
 καὶ ὀφειλὴν φροντίζειν, οὐ δ' αὖ λυπεῖν. καὶ πόσον μὲν οὖν. 4

εἶρηται, ὅτι ὡς δεῖ ὁμιλήσει. ἀναφέρων δὲ πρὸς τὸ καλὸν
καὶ τὸ συμφέρον, σοχάζεται τῷ μὴ λυπεῖν, ἢ σιωπῶν.
εἴκοι μὲν γὰρ πορὶ ἡδονῆς καὶ λυπῆς εἶναι τοῖς ἐν ταῖς ὁμι-
λίαις γινόμεναις. τούτων δ' ὅσας μὲν αὐτῷ δεῖ μὴ καλὸν ἢ
βλαβερὸν σιωπῶν, δυσχεραίνει. καὶ περ αἰρῆσθαι λυπεῖν.
καὶ τῷ ποιῶντι δὲ ἀρχήσιν φέρη. καὶ ταύτῃ μὴ με-
κρανὴ βλάβη. ἢ δ' ἐναντίως μικρὰν λυπῆν, οὐκ ἀρ-
1 δέεται, ἀλλὰ δυσχεραίνει. διαφρόντως δ' ὁμιλήσει. τοῖς ἐν ἁ-
ξιώμασι καὶ τοῖς τυχεύουσι. καὶ μᾶλλον ἢ ἥτιον γνωρίμοις. ὁ-
μῳίως δὲ καὶ κατὰ τοῖς ἄλλας διαφορὰς, ἐκείνοις ἀχρνε-
μων τὸ πρέπον. καὶ καθ' αὐτὸ μὲν, αἰρουμένους τὸ σιωπῶν, ἢ
λυπεῖν δὲ, βλαβούμενος. τοῖς δὲ ἀχρβαίνουσιν, ἐὰν ἢ μεί-
ζω, σιωπῶν. λίαν δὲ τῷ καλῷ καὶ τῷ συμφέροντι. καὶ
ἡδονῆς δὲ εἴκοι τῆς εἰσαυτοῦς μεγάλης, μικρὰ λυπήσει. ὁ
μὲν δὲ μέσος, τοῖς τοῖς δεῖ, οὐκ ὀνόμασαι δὲ. τῷ δὲ σιωπῶ-
2 δύνοντι, ὁ μὲν τῷ ἡδονῆς εἶναι σοχάζομενος, μὴ διὰ τὴν ἄλ-
λο, ἀρεσκος. ὁ δ' ὅπως ὠφέλειά τις αὐτῷ γίγηται εἰς χρή-
ματα, καὶ ὅσα δὲ χρημάτων, κέλεται. ὁ δὲ πᾶσι δυσχεραί-
νων, εἶρηται ὅτι δύσκολος καὶ δύσεως. αὐτὴν κείναι δὲ φαί-
νεται τὰ ἀκρὰ ἐκείνους, δὲ τὸ ἀνώνυμον εἶναι τὸ μέσον.

πορὶ τὰ αὐτὰ δὲ χερδὸν δεῖ καὶ ἢ τῆς ἀλχηονείας μεσ-
της, ἀνώνυμος δὲ καὶ αὐτῇ. οὐ χερδὸν δὲ καὶ τοῖς τοῖς ἐ-
πελθεῖν. μᾶλλον τε γὰρ αὐτὴν εἰδείμεν τὰ πορὶ τὸ ἥθος, κα-
3 θ' ἐκαστον διελετόντες. καὶ μεσότητας εἶναι τοῖς ἀρετοῖς πισύ-
σαι μὲν αὐτῷ, ὡς πᾶντων, οὕτως ἔχον σιωπῶντες. ἐν δὲ τῷ σι-
ζῶν, οἱ μὲν πρὸς ἡδονῇ καὶ λυπῇ ὁμιλῶντες, εἶρηται.
πορὶ δὲ τῷ ἀληθελόντων τε καὶ ψευδελόντων εἰπωμεν. ὁ-
μῳίως ἐν λόγοις καὶ πράξεσι καὶ τῷ περσπονήματι. δο-
κεῖ δὲ ὁ μὲν ἀλχων, περσπονήτως τῷ ἀνδρῶν εἶναι καὶ
μὴ ὑπάρχοντων, καὶ μεζόνων ἢ ὑπάρχει. ὁ δὲ εἶρων, ἀ-
νάπαλιν, ἀρνεῖται τὰ ὑπάρχοντα ἢ ἐλάττω ποιεῖν. ὁ
4 δὲ μέσος αὐθιγῶς ὡς ὢν, ἀληθελῶς καὶ τῷ βίῳ

καὶ τῷ λόγῳ, τὰ ὑπάρχοντα ὁμοιοτάτων εἶναι πᾶσι αὐτοῖς, καὶ
οὐτὲ μείζω οὐτὲ ἐλάττω. ἐστὶ δὲ τούτων ἕκαστα, καὶ ἕνεκα ἡ-
νος πρὸς καὶ μὴ μὴνός. ἕκαστος δὲ οἷός ἐστι, τοιαῦτα λέγει καὶ
πράττει. καὶ οὐτῶς ἦ, ἐὰν μὴ πινος ἕνεκα πράττει. καθ' αὐτὸ
δὲ τὸ μὲν ψεύδους, φαντασίου καὶ ψευδίου. τὸ δ' ἀληθές, καλὸν
καὶ ἐπαινετὸν, οὐτῶς δὲ καὶ ὁ μὲν ἀληθοῦς, μέσος ὢν, ἐ-
παινετός. οἱ δὲ ψευδοῦμενοι, ἀμφοτέρω μὲν ψευδοί. μᾶλλον
δ' ὁ ἀλαζών. πᾶσι ἕκαστον δ' εἰπωμεν. πρὸς τὸν δὲ πᾶσι
τῶν ἀληθοῦς. οὐ γὰρ πᾶσι τῶν ἐν ταῖς ὁμοιοτάταις ἀλη-
θούωντος λέγεται. οὐ δ' ὅσα εἰς ἀδικίαν ἢ δικαιοσύνην σω-
τείνει. ἄλλης γὰρ αὐτῶν ταῦτ' ἀρετῆς. ἀλλ' ἐν οἷς μὴ μὴνός
τοιοῦτον διαφέρειν, καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν βίῳ ἀληθύνει, τῷ
πῶς ἔξιν τοιοῦτος εἶναι. δῆθεν δ' αὖτ' ὁ τοιοῦτος ἐπεικὴς εἶναι, ὁ
γὰρ ψυχροῦ, καὶ ἐν οἷς μὴ διαφέρει ἀληθύνων, ἀληθύν-
σει καὶ ἐν οἷς διαφέρει, ἐπὶ μᾶλλον. ὡς γὰρ αἰσχροῦ, τὸ ψεύ-
δος ἀντιθέσθαι, ὅγε καὶ καθ' αὐτὸ ἡνυλαβήτο. ὁ δὲ τοιοῦ-
τος ἐπαινετός. ὡς τὸ ἐλάττω δὲ μᾶλλον τῶν ἀληθούων ἀρ-
κύνει. ἐμμελέσδον γὰρ φαίνεται. δῆθεν τὸ ἐπαχθεῖς τῶν ἀπορ-
βολῶν εἶναι. ὁ δὲ μείζω τῶν ὑπάρχοντων περσποιοῦμενος,
μὴ μὴνός ἕνεκα, φαντασίου μὲν εἶναι, οὐ γὰρ αὐτῶς ἔχει τῷ ψεύ-
δει. μάταιος δὲ φαίνεται, μᾶλλον ἢ κακός. εἰ δ' ἕνεκα ἡ-
νος, ὁ μὲν δῆθεν ἢ ἡμῆς, οὐλίαν ψευδούς, ὡς ὁ ἀλαζών, ὁ δὲ ἀρ-
γυρίου ἢ ὅσα εἰς ἀργύριον, ἀρχιμνηστρος. οὐκ ἐν τῇ διωά-
μει δ' ὅστις ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ περσποίσει. κατὰ τὸν ἔξιν γὰρ
καὶ τῷ τοιοῦτος εἶναι, ἀλαζόν ἐστιν, ὡς πᾶσι καὶ ψεύδους. ὁ μὲν,
ψεύδεται αὐτῷ χαίρων, ὁ δὲ, δῆθεν ὁρεγόμενος, ἢ κοῦδοις. οἱ
μὲν οὖν δῆθεν ἔξιν ἀλαζονοῦμενοι, τὰ τοιαῦτα περσποιοῦ-
ται, ἐφ' οἷς ἐπαινος ἢ ἀδαιμονισμός. οἱ δὲ κοῦδοις, ὢν καὶ ἀ-
πόλαυσίς ἐστι τῶν πέλας. καὶ ἂν διαλαθεῖν ἐστι μὴ ὄντα. οἷον
ἰατρὸν ἢ μαντίν σοφόν. δῆθεν ὅτι οἱ πᾶσι περσποιοῦνται τὰ
τοιαῦτα καὶ ἀλαζονοῦνται, ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὰ εἰρημνία.
οἱ δ' εἰρωνοῦς τῶν ἐλάττω λείοντες, χαλεπότεροι μὲν τὰ ἡδὴ 4

- φαίνονται. οὐ γὰρ κοῦδιστ' ἐνέκω δοκῶσι λέγειν, ἀλλὰ φέροντες τὸ ὀγκυρόν. μάλιστα δὲ καὶ οὗτοι τὰ εὐδοξὰ ἀπαρ-
νοῦνται. οἷον καὶ σωκράτης ἐποίει, οἱ δὲ καὶ τὰ μικρὰ καὶ
τὰ φανόρα περὶ σπουδαίου μύθοι, βαρυκοπανοῦργοι λέγονται, καὶ
δυναστάφρονες εἰσι. καὶ ἐνίοτε ἀλαζονεῖα φαίνεται. οἷον ἡ
τῆς λακωνικῆς ἐστὶς, καὶ γὰρ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡλίαν ἐλλει-
ψις, ἀλαζονικὴν. οἱ δὲ μετρίως χρώμενοι τῇ εἰρωνείᾳ καὶ πόρ-
1 τὰ μὴ λίαν ἐμποδῶν καὶ φανόρα εἰρωνυόμενοι, χαίροντες
φαίνονται. ἀντικεισθαι δ' ὁ ἀλαζὼν φαίνεται τῷ ἀληθεύ-
οντι. χείρων γὰρ. Οὕσης δὲ καὶ ἀναπαύσεως ἐν
τῷ βίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ διατωγῆς μετὰ παιδιᾶς, δοκεῖ καὶ ἐν-
ταῦθα εἶναι ὁμιλία τις ἐμμελὴς καὶ οἷα δεῖ λέγειν καὶ ὥς,
ὁμοίως δὲ καὶ ἀκνεῖν. δοίσει δὲ καὶ τῷ ἐν τοιούτοις λέγειν
ἡ τοιούτων ἀκνεῖν. δῆλον δ' ὡς καὶ πόρῳ τῷ ὅστις ὑπερβο-
λή τε καὶ ἐλλειψις τῆς μέσης. οἱ μὲν οὖν τῷ γελῶντι ὑπερ-
2 βάλλοντες, βωμολόχοι δοκῶσιν εἶναι καὶ φορπυεῖ, γλιχ-
όμενοι πάντως τῷ γελῶντι καὶ μάλλον σοχαζόμενοι τῷ γέλω-
τι ποιεῖν, ἢ τῷ λέγειν ὑχόμενα καὶ μὴ λυπεῖν τὸν σκεπτό-
μενον. οἱ δὲ μήτ' αὐτοὶ ἀν' εἰπόντες μὴ ἐν γελῶντι, τοῖς τε λέ-
γοσι δυσχεραίνοντες, ἀγριοὶ καὶ σκληροὶ δοκῶσιν εἶναι. οἱ δ'
ἐμμελῶς παίζοντες, οὐδέ τι περὶ περὶ σαρορδύονται. οἷον οὐ-
3 τισι. τῇ γὰρ ἡ τοιαῦτα αἰτιαῖται δοκῶσι κινήσεις εἶναι. ὥς πόρ
δὲ τὰ σώματα ἐκ τῆς κινήσεως κινεῖται, οὕτω καὶ τὰ ἡδονῶν. ἐ-
πιπολάζοντες δὲ τῷ γελῶντι, καὶ τῆς πλείων χαίροντων τῇ
παιδιᾷ καὶ τῷ σκώπτειν μάλλον ἢ δεῖ, καὶ οἱ βωμολόχοι οὐ-
4 τισι περὶ σαρορδύονται, ὥς χαίροντες. ὅτι δὲ διαφέρου-
σι καὶ οὐ μικρὸν, ἐκ τῆς εἰρημνικῆς δῆλον. τῇ μέσῃ δι' ἐξαι-
ρέσει καὶ ἡ ἐπιδειξιότης ὅτι. τῇ δὲ ἐπιδειξίᾳ ἐστὶ τοιαῦτα λέγειν
καὶ ἀκνεῖν, οἷα τῷ ἐπικεῖ καὶ ἐλδιδίῳ ἀρμόττει. ἐστὶ γὰρ
τίνα πρὸς πόντα τῷ τοιούτῳ λέγειν ἐν παιδιᾷς μέρει καὶ ἀ-
κνεῖν. καὶ ἡ τῷ ἐλδιδίῳ παιδιᾷ διαφέρει τῆς τῷ ἀνδρα-
4 πώδω, καὶ αὐτὸς τῷ πεπαιδευμένου καὶ ἀπαιδύτου. ἴδι

δι' αὐτὴν καὶ ἐκ τῆς κομφοδίας τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς καινᾶς,
 τοῖς μὲν γὰρ ὡς γελῶν, ἢ αἰχρολογία, τοῖς δὲ μάλλον, ἢ ὑ-
 πόνοια. διαφέρει δ' οὐ μικρὸν τῶν περὶ διχαμωσιῶν. πό-
 τῳ οὖν οὐ σκώποντα ὁρίεον τῷ λέγειν ἢ πρὲς πειλιδί-
 θῆναι, ἢ τῷ μὴ λυπεῖν τὸν ἀκούοντα. ἢ καὶ τὸρπεῖν. ἢ καὶ τὸ-
 γε τοιοῦτον ὁρίσον, ἄλλο γὰρ ἄλλω μισητὸν τε καὶ ἡδύ. Τι-
 αὐτὰ δὲ καὶ ἀκούσεται, ἄλλο γὰρ ἑσπεμνίει ἀκούων, τῶν καὶ
 πρὶν δοκεῖ. οὐ δὲ πᾶν πρὶν πρὶν, τὸ γὰρ σκῆμα, λυιδόρημά
 ἔστιν. οἱ δὲ νομίζονται, ὥστε λυιδόρην κωλύουσιν. ἔπει δ' ἴ-
 σως καὶ σκώπῃ. ὁ δὲ χαίρει καὶ ἐλεύθερος, οὐ τὰς ἑξαι, οἷ
 νόμος ὡς ἐκ τῶν. τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ μέσος ἔστιν, εἴτ' ἐπιδέξιος,
 εἴτ' οὐτὰ περὶ λέγειν. ὁ δὲ βωμολόγος, ἢ τῶν ἑξαι τῶ γε-
 λίου. καὶ οὐτε ἐκ τῶ, οὐτε τῆς ἄλλων ἀπεχόμενος, εἰ γὰρ
 τα ποιήσει. καὶ τῶν τα λέγων, ὡς οὐθὲν αὐτὸ ὁ χαίρει εἴπει.
 ὥστε δὲ οὐ δι' αὐτὸ ἀκούει. ὁ δ' ἄγχιος, εἰς τὰς τῶν τα σὺμ-
 λίας ἀχρεῖος, οὐδὲν γὰρ συμβαλλόμενος, πᾶσι δυσχεραί-
 νει, δοκεῖ δὲ ἢ ἀνὰ πᾶσι καὶ ἢ παιδιὰ ἐν τῷ εἶναι ἀναγ-
 καῖον. πρὸς οὖν αἱ εἰρημνίαι ἐν τῷ βίῳ μεσότητες. εἰσι δὲ πᾶ-
 σαι πρὸς λόγων ἡδονῶν καὶ πρὸς ἡδονῶν κρινωνίαν. διαφέρουσιν
 δι' ὅτι ἢ μὲν, πρὸς ἀλήθειαν ἔστιν, αἱ δὲ, πρὸς τὸ ἡδύ. τῆς δὲ πε-
 ρὶ τῶν ἡδονῶν, ἢ μὲν, ἐν τῶν παιδικῶν, ἢ δ', ἐν τῶν κατὰ τὸν
 ἄλλον εἶον ὁμλίαις. πρὸς δὲ αἰδουὺς ὡς ἡνός ἀρετῆς, οὐ περ-
 σῆκε λέγειν, πάθει γὰρ μάλλον ὅσον ἢ ἑξαι. ὁρίζεται γὰρ φό-
 βος πρὸς ἀδδοξίαν. ἀχρεῖ γὰρ λέγειν δὲ τῷ πρὸς τὰ θειὰ φόβω πα-
 ραπλήσιον, ἐρυθραίνοντα γὰρ οἱ αἰσχυρόμενοι. οἱ δὲ τὸν θάνα-
 τον φοβούμενοι, ὡς χρεῖσι. σωματικὰ δὲ φαίνεται πρὸς εἶναι
 ἀμφοτέρω. ὁ πρὸς δοκεῖ πάθος μάλλον ἢ ἑξαι εἶναι. οὐ πρὸς
 δὲ ἡλικία τὸ πάθος ἀρμύζει, ἀλλὰ τῇ νέᾳ, οἷομεθα γὰρ
 εἶναι τῶν πηλικύων, αἰδούμενα εἶναι, δὲ τὸ πάθει ζῶντας,
 πολλὰ ἀμαρτάνειν, ὥστε τῆς αἰδουὺς δὲ, κωλυέσθαι. καὶ ἐ-
 παινοῦμεν τῆς μὲν νέων, ὥς αἰδούμενα. πρὸς τὸν πόρον δ' οὐ-
 δὲ εἰς αὐτὴν ἐπαινεῖται, ὅτι αἰσχυρὸς, οὐδὲν γὰρ οἷομεθα

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Δ'. 279

δὲν αὐτὸν πρᾶττον, ἐφ' οἷς ὅτιν αἰχλὴν. οὐ δὲ γὰρ ἐπιεικὴς ἐ-
 σιν ἡ αἰχλὴν, εἴ πορ γίγνεται αὐτὸς φάουλαις. οὐ δὲ γὰρ πρᾶ-
 ττον τὰ τριῶντα εἰ δ' ἐστὶ τὰ μὲν, κατ' ἀλήθειαν αἰχλᾶ, τὰ δὲ,
 κατὰ δόξαν, οὐθὲν διαφέρει, οὐδέ τὸρα γὰρ πρᾶττα, ὥστ' οὐκ
 οὐκ αἰχλινέον. φάουλον δὲ καὶ τὸ εἶναι τριούκην, οἷ πρᾶττον
 τὴν αἰχλᾶν. τὸ δ' οὕτως ἔχειν ὥστ' εἰ πρᾶξαι ἢ τὴν τριού-
 κων, αἰχλινέου καὶ δὲ τὸ οἷον ἐπιεικὴ εἶναι, ἀποκρῖναι αὐτὸ
 I τῶς ἐκυσίοις γὰρ ἡ αἰδώς. ἐκὼν δὲ ὁ ἐπιεικὴς, οὐδέ ποτε πρᾶ-
 ξαι τὰ φάουλα. εἴη δ' αὖ αἰδώς ἢ ὑποδείκναι ἐπιεικὴς. εἰ γὰρ
 πρᾶξαι, αἰχλινοίτ' αὖ· οὐκ ἐστὶ δὲ ὅτι πορ τὰς ἀρετάς. εἰ δὲ
 ἡ αἰχλινότης φάουλον καὶ τὸ μὴ αἰδεῖσθαι τὰ αἰχλᾶ
 πρᾶττον, οὐθὲν μᾶλλον τὸ τριῶντα πρᾶττον -
 τα, αἰχλινέου, ἐπιεικὴς. οὐκ ἐστὶ δὲ οὐ
 δι' ἡ ἐπιεικὴς ἀρετὴ, ἀλλὰ ἡς μι-
 κτή. διφρασεῖται δὲ πορ αὐ-
 2 τῆς αὖ τῶς ὕστρον· καὶ
 δὲ πορ δίκαιο-
 σιῶνς εἴπω
 μὲν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Δ'.

ΕΠΙ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας κε-
πτόν, ποδὲ πρίασ τε τυγχάνουσιν οὐ-
σαι πράξεις, καὶ ποία μεσότης ὄσιν ἡ δι-
καιοσύνη. καὶ τὸ δίκαιον τίνων μέσον. ἡ
δὲ σκέψις ἡμῶν ἔστω κατὰ τὴν αὐτὴν
μέθοδον ὅτις περὶ ῥημάτων. ὁρᾷμεν δὴ
πάντας τὴν ῥαυτὴν ἔξιν ἐκλεμνούς
λέγειν δικαιοσύνην, ἀφ' ἧς περὶ κληροῖ τῆς δικαίων εἰσι. καὶ ἀ-
φ' ἧς δικαιοπραγοῦσι καὶ βούλονται τὰ δίκαια τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον καὶ ποδὲ ἀδικίαν, ἀφ' ἧς ἀδικοῦσι καὶ βούλονται τὰ ἀ-
δικα. διὸ καὶ ἡμῶν πρῶτον ὡς ἐν τύπῳ, ὥς ποιεῖται τῶν τε. οὐ
δὲ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει τῶν ἐπὶ τε τῆς ἐπιστημῆς καὶ δυνά-
μεων, καὶ αὐτὴ τῆς ἔξεων. δύνάμις μὲν γὰρ καὶ ἐπιστήμη δοκεῖ
τῆς ἐναντίων ἢ αὐτῆς εἶναι. ἔξις δ' ἡ ἐναντία τῆς ἐναντίων, οὐ.
ὅτι ἀπὸ τῆς ὑγείας, οὐ πράττειται τὰ ἐναντία, ἀλλὰ τὰ ὑγιει-
νὰ μόνον. λέγουμεν γὰρ ὑγιεινὰς βαδίζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς αὐτὸ ὑ-
γιαίνων. πλείους μὲν ἔν γινώριζεταὶ ἡ ἐναντία ἔξις ἀπὸ τῆς
ἐναντίας. πλείους δὲ αἱ ἔξεις, ἀπὸ τῆς ὑποκειμένων, ἐάν τε
γὰρ ἡ δυνεξία ἢ φανερὰ, καὶ ἡ καχεξία φανερὰ γίνεταί. καὶ ἐκ
τῆς δυνεξικῶν, ἡ δυνεξία. καὶ ἐκ ταύτης, τὰ δυνεξικῶν. εἰ γὰρ ἔ-
στιν ἡ δυνεξία, πυκνότης σαρκός. ἀνάγκη καὶ τὴν καχεξίαν εἶναι,
μανότητα σαρκός. καὶ τὸ δυνεξικόν, τὸ ποιητικόν πυκνότη-
τος ἐν σαρκί. ἀκολουθεῖ δ' ὡς ἐπιτελευτῶν, ἐάν τε αὐτὰ
πλεοναχῶς λέγηται, καὶ αὐτὰ πλεοναχῶς λέγεσθαι.
οἷον εἰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ ἀδίκον. οἷκε δὲ πλεοναχῶς λέ-
γεσθαι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία. ἀλλὰ διὰ τὸ σπύγγος εἶναι
τὴν ὁμωὴν μίαν αὐτῆς, λαμβάνει. καὶ ὅς ὡς πρὸς αὐτὴν πρὸς ὅν, ὅ-
τι μᾶλλον. ἢ τὴν διαφορὰ πολλή, ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν. ὅτι ὅτι καὶ 4

λείπει κλείει ὁ μὲν νόμος ἢ τε ἅπλοῦς τῶν αἰσθητῶν καὶ
 ἢ τῶν διανοητῶν κλείουσιν. εἰλήφθω δὲ ὁ ἀδικῶς ποσυχῶς λέγε-
 ται. δοκεῖ δὲ, ὅτε πρῶτος νόμος ἀδικῶς εἶναι καὶ ὁ πλεονέκτης
 καὶ ὁ αἰσθητῶν. ὥστε δὴ λαν, ὅτι καὶ ὁ δίκαιος ἔστι ὁ, τε νό-
 μος καὶ ὁ ἴσος. τὸ μὲν δίκαιον ἀρὰ νόμου καὶ ἴσον. εἰ δὲ
 δικόν τὸ πρῶτον καὶ ἴσον. ἐπεὶ δὲ καὶ πλεονέκτης ὁ ἀδι-
 κῶς, πόρῃ τὰ ἀγαθὰ ἔστι οὐ πάντα, ἀλλὰ πόρῃ ὅσα εὐτυχία
 1 καὶ εὐτυχία. ἀρὰ μὲν ἀπὸ αἰεὶ ἀγαθὰ. πνὶ δὲ, οὐκ αἰεὶ. οἱ
 δὲ ἀνθρώποι τῶν εὐχώντων καὶ διώκοντες. δεῖ δὲ οὐ, ἀλλ' εὐχε-
 σθαι μὲν, τὰ ἀπὸ αἰεὶ ἀγαθὰ, καὶ αἰσθητῶν ἀγαθὰ εἶναι αἰετῶς
 δὲ, τὰ αἰσθητῶν ἀγαθὰ. ὁ δὲ ἀδικῶς οὐκ αἰεὶ τὸ πλεονέκτην αἰετῶς,
 ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλοις, ὡς τῶν ἀπὸ αἰεὶ ἀπὸ αἰετῶν κακῶν, ἀλλ' ὅτι δοκεῖ καὶ
 τὸ μείον κακὸν ἀγαθόν πως εἶναι. τῶ δὲ ἀγαθῶν ἔστιν ἡ πλεο-
 νεξία, δεῖ δὲ δοκεῖ πλεονέκτης εἶναι. ἔστι δὲ αἰσθητῶν, ὅσοι γὰρ
 πόρῃ καὶ κοινόν. καὶ πρῶτος νόμος, ὅσοι γὰρ ἡ πρῶτος μοῖα.
 2 ἢ τοι ἡ αἰσθητῶν πόρῃ καὶ πᾶσι ἀδικίαν, καὶ κοινόν ἔστι πάσης
 ἀδικίας. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νόμος ἀδικῶς καὶ, ὁ δὲ νόμος δί-
 καιος, δὴ λαν ὅτι πάντα τὰ νόμῳ ἔστι πως δίκαια. τά τε γὰρ
 ὡς ἐστιν ἅπλοῦς τῶν νομῶν τε καὶ νόμῳ ἔστι. καὶ ἔκαστον τοῦ
 τῶν δίκαιον εἶναι φανερὸν. οἱ δὲ νόμοι ἀπὸ τοῦ οὐδὲν ἀπὸ πάν-
 των, σοφῶς μὲν οἱ καὶ κοινῇ συμφέροντος πάντων, ἢ τοῖς ἀρίστοις, ἢ
 τοῖς κυρίοις. ἢ κατ' ἀρετὴν ἢ κατ' ἄλλον ἵνα τὸ πᾶν τοῦτον.
 ὥστε εἴα μὲν τὸ πᾶν, δίκαια λέγονται, τὰ πρὸς τὴν καὶ φυλα-
 3 κτικὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς, τῇ πολιτικῇ
 κοινωνίᾳ. περὶ αὐτῆς δὲ ὁ νόμος, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ὅσα ποι-
 εῖν. οἱ μὲν λέγουσιν τὴν τάξιν, μὴ δὲ φεύγειν, μὴ δὲ ῥίπτειν τὰ
 ὅπλα, καὶ τὰ τῶν σώφρονος, οἷον μὴ μισοφρονεῖν, μὴ δὲ ὑβρίζειν.
 καὶ τὰ τῶν περὶ οὐδὲν, μὴ τί πῃ, μὴ δὲ κακηγορεῖν. ὁμοίως
 δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀλλὰ ἀρετῶν καὶ μισοφρονείας, τὰ μὲν, κε-
 λούων, τὰ δὲ, ἀπαρροβίων, ὅρα τῶν μὲν, ὁ κείμενος ὁρᾷ. καὶ
 4 τῇ μὲν ἔστι πλεία, ἀλλ' οὐχ ἀπὸ αἰετῶν, ἀλλὰ πρὸς ἑτέρων. καὶ

» δὲ τῶν πολλὰς κρατίζει τῷ ἀρετῇ εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιο-
 » σωμή. καὶ οὐθ' ἄσπερος, οὐθ' ἔδος οὐτ' αὖθις μακρόν. προσημα-
 » μνοι φαμεν. Ἐν δὲ δικαιοσυνῇ συληβδην πᾶς ἀρετὴ ὅτι,
 καὶ τελεία μάλιστα ἀρετὴ, ὅτι τῆς τελείας ἀρετῆς χρῆσις
 ὅτι. τελεία δ' ὅτι, ὅτι ὅτι ἔχων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἑτέρον δύναιται
 τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, ἀλλ' οὐ μόνον καὶ αὐτὸν. πολλοὶ γὰρ ἐν μὲν
 τοῖς οἰκείοις, τῇ ἀρετῇ δύνανται χρῆσθαι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἑτε-
 ρον, ἀδυνατοῦσι. καὶ δὲ τῶν δὲ δοκεῖ ἔχειν τὸ τε βίαιον, 1
 » ὅτι ἀρχὰ τὸν αὐτὸν διέξει. πρὸς ἑτέρον γὰρ καὶ ἐν κοινῇ
 » ἡδὴ, ὅτι ἀρχὴν. δὲ δὲ αὐτὸ τῶν καὶ ἀλλότῳ ἀγαθὸν δοκεῖ
 εἶναι ἡ δικαιοσύνη, μὴν τῷ ἀρετῇ, ὅτι πρὸς ἑτέρον ὅτι. ἀλ-
 λὰ γὰρ τὰ συμφέροντα πέφκει, ἢ ἀρχὴν πῇ κοινῇ. καί τις
 μὲν οὖν ὁ καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸν ὅτι λῶς χρώμενος τῇ
 μοχθηρίᾳ, ἄριστος δ' οὐχ ὁ πρὸς αὐτὸν τῇ ἀρετῇ, ἀλλ' ὁ πρὸς
 ἑτέρον, τῶν γὰρ ὁ γὰρ χαλεπὸν. αὐτὴ μὲν οὖν ἡ δικαιοσύνη
 οὐ μέρος ἀρετῆς, ἀλλὰ ὅλη ἀρετὴ ὅτι. ὅτι δὲ ἐν ἡμέτε-
 ροις κακίᾳ, ἀλλ' ὅλη κακία. πῇ δὲ διαφέρει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ
 δικαιοσύνη αὐτῇ, δὴ λῶν ἐν τῷ εἰρημνύων. ἐστὶ μὲν γὰρ ἡ αὐτῇ.
 ὅτι εἶναι, οὐδ' αὐτὸ, ἀλλ' ἡ μὲν πρὸς ἑτέρον, δικαιοσύνη, ἡ δὲ
 τοιαύτη ἐστὶ, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. 2
 καὶ τὴν μὲν δὲ τῷ ἐν μέρει
 ἀρετῆς δικαιοσύνῃ, ἐστὶ γὰρ ὡς φαμεν. ὁμοίως δὲ καὶ
 πρὸς ἀδικίαν τῆς κατὰ μέρος. σημεῖον δὲ ὅτι ἐστὶ. κατὰ μὲν
 γὰρ τὰς ἄλλας μοχθηρίας ὁ ἐν ὁρῶν, ἀδοκεῖ μὲν. πλεονεκτεῖ
 δ', οὐδὲν. οἷον ὁ ῥίπας τῷ ἀπώδῳ, δὲ δὲ δειλίαν, ἢ ὁ κακῶς εἰ- 3
 πῶν, δὲ χαλεπότητα, ἢ οὐ βοηθήσας χρήμασι διὰ ἐλδοθε-
 ρίαν, ὅταν δὲ πλεονεκτῇ πολλὰς καὶ οὐδεμίαν τῇ τοιού-
 των. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ πάσας, κατὰ πρηνείαν δὲ γὰρ πινά-
 λῳ μὲν γὰρ καὶ κατ' ἀδικίαν. ἐστὶν ἄρα γὰρ πρὸς ἄλλη ἀδικία ὡς
 μέρος πῇ τῆς ὅλης, καὶ ἀδικόν τι, ἐν μέρει τῆς ὅλης ἀδικίας, τῇ
 πρὸς τὸν νόμον. ἐπεὶ οὐ μὲν, τῇ κερδαίνειν ἐν ἑκατομυχοῖ καὶ
 πρὸς λαμβάνει, ὁ δὲ, πρὸς τοῖς καὶ ζημιούμενος δι' αὐτὸν
 μίαν, οὐτὸς μὲν ἀνέλας δόξειεν αὐτὸ εἶναι μάλλον, ἢ πλεον- 4

- νέκτης. ἐκείνος δ' ἀδικῶς, ἀκόλαστος δ' οὐ. δὴ λανθάνει, ὅτι δὲ
τὸ κερδαίνειν. ἐπὶ ποδὶ μὲν τὰλλα πάντα ἀδικήματα γίνεσθαι
ἢ ἐπαναφορὰ ἐπὶ πινυ μυχθεῖαν αἰεὶ. οἷον εἰ ἐμγίχυσεν, ἐ-
πὶ ἀκολασίαν. εἰ ἐματέλιπε τὸν πρῶτον, ἀδὲ δειλίαν. εἰ
δὲ ἐπάταξεν, ἀδὲ ὀργήν. εἰ δὲ ἐκέρδανεν, ἀδὲ οὐδεμίαν μυχθη-
εῖαν, ἀλλ' ἢ ἐπὶ ἀδικίαν. ὥστε φανερόν, ὅτι ὅστις ἀδικία πα-
ρὰ τὴν ὅλιν ἀλλήν ἐν μέρει, συνώνυμος. ὅτι ὁ ὀρισμὸς ἐν τῷ
1 αὐτῷ γίγνεται, ἀμφω γὰρ ἐν τῷ πρὸς ἑτέρον ἐχρῆσθαι τὴν δυνά-
μιν. ἀλλ' ἢ μὲν, ποδὶ μὲν ἢ χρῆματα ἢ σωτηρίαν ἢ εἴ τι
ἐχρῆσθαι ἐν ὀνόματι ποδὶ λαβεῖν τῶν πάντων, καὶ δι' ἡδονὴν
τὴν ἀπὸ κέρδους. ἢ δὲ, ποδὶ ἀπαντα, ποδὶ ὅσα ὁ σπουδαῖος.
ὅτι μὲν οὖν εἰς δικαιοσύνην πλείους. καὶ ὅτι ὅστις καὶ ἐτέ-
ρα πρῶτα τὴν ὅλιν ἀρετὴν, δὴ λανθάνει. τίς δὲ καὶ ὁποῖα, τίς, λι-
πείον. διώριται δὴ δ' ἀδικον τό, τε πρῶτον καὶ τὸ ἀνίσον.
τὸ δὲ δίκαιον τό, τε νόμῳ καὶ τὸ ἴσον. καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ πα-
2 ραίονον, ἢ πρὸς τὸν εἰρημνὴν ἀδικία ὅστις. ἐπεὶ δὲ τὸ ἀνίσον
καὶ τὸ πλείον οὐ ταυτὸν, ἀλλ' ἑτέρον. ὥς μέρος πρὸς ὅλον, ὅ-
μην γὰρ πλείον, ἀπαν ἀνίσον, τὸ δ' ἀνίσον, οὐ πᾶν πλείον, καὶ δ'
ἀδικον καὶ ἢ ἀδικία οὐ ταυτὰ, ἀλλ' ἑτέρα ἐκείνων, τὰ μὲν, ὥς
μέρη, τὰ δ', ὥς ὅλα. μέρος γὰρ αὐτὴ ἢ ἀδικία τῆς ὅλης ἀδι-
κίας. ὁμοίως δὲ καὶ ἢ δικαιοσύνη τῆς δικαιοσύνης. ὥστε
καὶ ποδὶ τῆς ἐν μέρει δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας λεκτέον,
καὶ τῆς δικαίου καὶ τῆς ἀδικίας ὡσαύτως. ἢ μὲν οὖν καὶ
3 τὴν ὅλιν ἀρετὴν τε ταυτὴν, δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ἢ
μὲν τῆς ὅλης ἀρετῆς οὐσα χρῆσις, πρὸς ἄλλον. ἢ δὲ τῆς
κακίας, ἀφείδω. καὶ τὸ δίκαιον δὲ καὶ τὸ ἀδικον τὸ κα-
τὰ τῶν νόμων, φανερόν ὥς διορίσειον, σχεδὸν γὰρ τὰ πολ-
λά τῶν νομίμων τὰ ἀπὸ τῆς ὅλης ἀρετῆς προϋφόμενα
4 ὅτι, καθ' ἑκάστην γὰρ ἀρετὴν πρὸς ἑκάστην, καὶ καθ' ἑκά-
στην μυχθεῖαν καὶ λυεῖ, ὁ νόμος. τὰ δὲ ποιητικὰ τῆς ὅλης
ἀρετῆς, ἐστὶ τῶν νομίμων, ὅσα νομοθετεῖται ποδὶ παι-
δείας τὴν πρὸς τὸ κοινόν. ποδὶ δὲ τῆς καθ' ἑκάστην παιδείας,

καθ' ὃν ἡ ἀλὰς ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι, πότμον τῆς πολιτικῆς ἐστὶν
 ἢ ἐπιδόξασ, ὅσον διόριζόν, οὐ γὰρ ἴσως ταὐτὸν αὐτοῖς τε ἀγα-
 θῶ εἶναι καὶ πλίτῃ παντί. τῆς δὲ κατὰ μέρος δικαιοσύνης
 καὶ τῆς κατὰ πᾶν δικαίου, ἐν μὲν ἐστὶν εἶδος, τὸ ἐν ταῖς διανο-
 μαῖς, ἢ πμῆς, ἢ χρημάτων, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσα μερὶς αἱ εἰς κε-
 νωνοῦσι τῆς πολιτείας, ἐν ταῖς γὰρ ἐστὶ καὶ αἰσιν ἔχειν καὶ
 ἴσον ἐπιδόξον ἐπιδόξον. ἐν δὲ, τὸ ἐν εἰς σωμαλᾶγμασι διοριζο-
 μέν. ταῦτα δὲ μέρη δύο. τῆς γὰρ σωμαλᾶγμάτων, τὰ μὲν, 1
 ἐκ νόσια ἐστὶ, τὰ δὲ, ἀκυσία. ἐκ νόσια μὲν τὰ ριᾶδε, οἷον περ-
 σις, ὠνὴ, δανεισμός, ἐγγυη, χρησις, πρᾶγμαλᾶγμῶν, μίθωσις.
 ἐκ νόσια δὲ λέγεσθαι, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς σωμαλᾶγμάτων ρυ-
 τῶν, ἐκ νόσιος. τῆς δ' ἀκυσίων, τὰ μὲν, λαθραῖα, οἷον κλοπῆς,
 μοιχεία, φαρμακεία, περσασα γεία, δουλαπατεία, δουλοφονία,
 ψευδομυρτυρία, τὰ δὲ βίαια, οἷον, αἰκία, δεισμός, θάνατος, ἀρ-
 παγή, πῆρσις, κακηγορία, περσπληκισμός. 2
 Ἐπεὶ δ' ὅ-
 τε ἀδίκος ἀνίσος, καὶ τὸ ἀδίκον ἀνίσον, δὴ λον ὅτι καὶ μέσον
 πῖ ἐστὶ τῆς ἀνίσου. ὅτε δ' ἐστὶ ἐπὶ ἴσον. ἐν ὁποῖα γὰρ περσεί ἐστὶ
 πλείον καὶ ἐλάττω, ἴσι καὶ τὸ ἴσον. εἰ οὖν ἐπὶ ἀδίκον ἀνίσον,
 τὸ δίκαιον ἴσον. ὅπερ καὶ ἀπὸ λόγου δοκεῖ πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ
 ἴσον μέσον, τὸ δίκαιον μέσον πᾶσι εἶναι. ἐπὶ δὲ τὸ ἴσον ἐν ἐλαχί-
 σις δυσὶν. ἀνάγκη τίνων τὸ δίκαιον, μέσον τε καὶ ἴσον εἶναι καὶ
 περσὶ τε καὶ ὑπὲρ. καὶ ἢ μὲν μέσον. πᾶσιν. ταῦτα δ' ἐστὶ, πλείον καὶ
 » ἐλάττω. ἢ δὲ ἴσον ἐστὶ, δυσὶν. ἢ δὲ δίκαιον, πᾶσιν. ἀνάγκη ἄρα τὸ
 » δίκαιον ἐν ἐλαχίστοις εἶναι τέτταρσιν. οἷς τε γὰρ δίκαιον τυγ- 3
 χάνει ὄν, δύο ἐστὶ, καὶ ἐν οἷς τὰ περσάγματα, δύο. καὶ ἡ αὐτὴ
 ἔσται ἰσότης τοῖς καὶ ἐν οἷς. ὥς γὰρ ἐκείνα ἔχει τὰ ἐν οἷς, οὕτω
 καὶ κείνα ἔχει. εἰ γὰρ μὴ ἴσοι, οὐκ ἴσα ἔξουσιν. ἀλλ' ἐν τε ὕδρι αἰ-
 μάχαι καὶ τὰ ἐκλήματα. ὅταν ἢ ἴσοι, μὴ ἴσα, ἢ μὴ ἴσοι, ἴσα
 ἔχουσι καὶ νέμονται. ἐπὶ ἐκ τῆς κατ' ἀξίαν ὅτε δὴ λον, τὸ γὰρ
 δίκαιον ἐν ταῖς διανομαῖς ὁμολογεῖσι πάντες κατ' ἀξίαν π-
 νὰ δεῖν εἶναι. πᾶν μὲν τοῖς ἀξίαν, οὐ πᾶν αὐτὸν λέγουσι πάντες
 ὑπάρχειν. ἀλλ' οἱ μὲν δημοκρατικοί, ἐλαδερείαν, οἱ δ' ὀλιγαρχ- 4

- χρησὶ, πολλοῦ κεν, οἱ δὲ δύλναιαν. οἱ δὲ ἀριστοκρατικοὶ, ἀρετήν.
 ἔστιν ἄρ' αὖ τὸ δίκαιον ἀνάλογόν τι, τὸ γὰρ ἀνάλογον οὐ μόνον
 ἔστιν μοναδικὸν ἀριθμὸν ἴδιον, ἀλλ' ὅλως ἀριθμὸν, ἢ γὰρ ἀνά
 » λογία, ἰσότης ἔστι λόγου καὶ ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις. ἢ μὲν δὲ
 » διηρημένῃ ὅτι ἐν τέτταρσι, δὴ λον. ἀλλὰ καὶ ἡ συνεχὴς. τῷ γὰρ
 ἐνὶ ὧς δυοὶ χηρήσεται καὶ δις λέγει. οἷον ὧς ἡ τῷ α', πρὸς τὴν
 τῷ β', οὕτως ἡ τῷ ε', πρὸς τὴν τῷ γ'. δις οὖν ἡ τῷ β', εἴρηται.
 I ὥς τε αὖ ἡ τῷ β', τεθῇ δις, τέτταρα ἔσται τὰ ἀνάλογα. ἔστι δὲ
 καὶ τὸ δίκαιον ἐν τέτταρσιν ἐλαχίστοις, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός.
 διήρηται γὰρ ὁ μῆκος οἷς τε νίμεται καὶ ἀνέμεται. ἔσται ἄρ' αὖ ὡς
 ὁ α', ὅρος πρὸς τὸν ε', οὕτως ὁ γ', πρὸς τὸν δ'. καὶ ἐν ἀλλάξ
 ἄρ' αὖ, ὡς ὁ α', πρὸς τὸν γ', ὁ ε', πρὸς τὸν δ'. ὥς τε καὶ εἰς ὅλον
 πρὸς εἰς ὅλον. ὅπου ἡ νομὴ συνδυάζει. καὶ οὕτως συντε-
 θῇ, δικαίως συνδυάζει. ἢ ἄρ' αὖ τῷ α', ὅρου τῷ γ', καὶ ἡ τῷ ε',
 τῷ δ', σύζευξις, τὸ ἐν διαιρομῇ δίκαιόν ἐστι. καὶ μέσον τὸ δί-
 2 καιον. οὐ γὰρ, τῷ πρὸς εἰς ἀνάλογον, τὸ γὰρ ἀνάλογον, μέσον.
 εἰ δὲ δίκαιον, ἀνάλογον. καλοῦσι δὲ τὴν τριὰς τὴν ἀνάλογίαν
 γεωμετρικῶς οἱ μαθηματικοὶ. ἐν γὰρ τῇ γεωμετρικῇ, συμβαί-
 νει καὶ τὸ ὅλον πρὸς εἰς ὅλον, ὅπου ἐκάτερον πρὸς ἐκάτερον.
 ἔστι δὲ οὐ συνεχὴς αὐτῇ ἡ ἀνάλογία. εἰ γὰρ γίνεται εἰς ἀριθμῶ
 ὅρος, ὡς καὶ ὁ. τὸ μὲν οὖν δίκαιον εἶδος, ἀνάλογον. τὸ δ' ἀδι-
 καιον, τὸ πρὸς εἰς ἀνάλογον. γίνεται ἄρ' αὖ, τὸ μὲν, πλείον, τὸ δὲ,
 ἔλαττον, ὅπου καὶ ἐν τῇ δὴ τῶν συμβαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀδικῶν,
 3 πλείον ἔχει. ὁ δὲ ἀδικὸς ὑμῖνος, ἔλαττον τῷ ἀγαθῷ. ἐν δὲ τῷ
 κακοῦ, ἀνὰ πάλιν. ἐν ἀγαθῷ γὰρ λόγῳ γίνεται εἰς ἔλαττον κα-
 κόν, πρὸς εἰς μείζον κακόν. ἔστι γὰρ εἰς ἔλαττον κακόν μᾶλλον αἰ-
 ρετὸν τῷ μείζονος. εἰ δὲ αἰρετὸν, ἀγαθόν, καὶ εἰς μᾶλλον, μείζον.
 τὸ μὲν οὖν ἐν εἶδος τῷ δικαίον οὕτως ἐστὶ. τὸ δὲ λοιπὸν
 ἐν, τὸ διορθωτικόν, ὃ γίνεται ἐν τοῖς συναλλάγμασι καὶ τοῖς
 ἑκουσίοις. εἶδος δὲ τὸ δίκαιον, ἄλλο εἶδος ἔχει τῷ περὶ τῶν.
 εἰ μὲν γὰρ διανεμητικὸν δίκαιον ᾧ κοινόν, αἰεὶ κατὰ τὴν αἰα
 4 λογίαν ἐστὶ τὴν εἰρημνίαν, καὶ γὰρ ἀπὸ χρημάτων κοινόν, ἐὰν

γίγηται ἢ διανομὴ, ἔστι κατὰ τὸν λόγον τὸν αὐτὸν, ὃν πόρ' ἐ-
 χροί περὶς ἄλληλα τὰ εἰσενεχθέντα. καὶ τὸ ἀδικον, τὸ ἀντι-
 κείμενον τῷ δικαίῳ τούτῳ, πρὸς ἀνάλωγόν ἐστι. τὸ δ' ἐν τοῖς
 συναλλάγμασι δίκαιον, ἔστι μὲν ἴσον ἢ καὶ τὸ ἀδικον, αἰσιν,
 ἀλλ' ἐκαστὰ τῶ ἀνάλωγῳ ἐκείνῳ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κριθμὴν
 ἡλικίαν, οὐδὲν γὰρ διαφέρει, εἰ ἐπιεικὲς φάσθαι ἀπεδρῆσεν, ἢ
 φάσθαι, ἐπιεικὴ. οὐδ' εἰ ἐμοί γευσεν ἡδίστην, ἢ φάσθαι, ἀλ-
 λά περὶς τῶ βλάδους τῶ διαφορᾷ μόνον βλέπει ὁ νόμος, I
 καὶ χρῆται ὡς ἴσοις. εἰ δὲ μὲν ἀδικῇ. ὁ δ' ἀδικῆται. καὶ εἰ ὁ μὲν
 ἐβλάψεν, ὁ δὲ βέβλαπται. ὥστε τὸ ἀδικον ἔσθαι, αἰσιν ὃν,
 ἰσάζειν πειρᾶται ὁ δικαστής. καὶ γὰρ ὅταν ὁ μὲν, πληγῇ. ὁ δὲ,
 πατάξῃ. ἢ καὶ κτείνῃ. ὁ δ' ἀφ' ἑαυτῆς, δῆρηται τὸ πάθος, καὶ ἢ
 περὶς εἰς αἰσιν, ἀλλὰ πειρᾶται τῇ ζημίᾳ ἰσάζειν, ἀφαιρᾶν
 τῷ κέρδους. λέγεται γὰρ ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν ἡδὲ τοῖς τοῖς τοῖς,
 καὶ εἰ μὴ πιν οἰκῆον ὄνομα εἴη, τὸ κέρδους, οἶον τῷ πατάξαι ἢ,
 καὶ ἢ ζημίᾳ τῷ παθόντι. ἀλλ' ὅταν γε μετῇ τὸ πάθος, κα- 2
 λῆται τὸ μὲν, ζημίᾳ, τὸ δὲ, κέρδους. ὥστε τῷ μὲν πλείονος καὶ
 τῷ ἐλάττωτος τὸ ἴσον, μέσον. εἰ δὲ κέρδους καὶ ἢ ζημίᾳ. τὸ μὲν,
 πλείον, τὸ δ' ἐλάττω ὑπαντίως. εἰ μὲν τῷ ἀγασθῶν πλείον. τῷ
 κακῷ δὲ ἐλάττω, κέρδους, εἰ δ' ὑπαντίον, ζημίᾳ. ὦν ἢ μέσον,
 εἴσιν, ὁ λέγουμεν εἶναι δίκαιον. ὥστε εἰ μὲν ἐπανορθωτικόν,
 δίκαιον αὖ εἴη, τὸ μέσον ζημίᾳ καὶ κέρδους. διὸ καὶ ὅταν ἀμ-
 ωσθητῶσιν, ἡδὲ τὸν δικαστὴν κατὰ φύσιν τοῖς. εἰ δ' ἐπὶ τὸν δικα-
 στὴν ἰσάζει, ἰσάζει ἔστιν ἡδὲ εἰ δίκαιον. ὁ γὰρ δικαστὴς βούλεται εἶναι 3
 οἶον δίκαιον ἐμφύλον, καὶ ζητῶσι δικαστὴν μέσον. καὶ καλῶ-
 σιν αἰσιν μεσιδίου, ὡς εἰ τῷ μέσον τύχουσιν, τὸ δίκαιον πε-
 ξόμενοι. μέσον ἄρα πὶ τὸ δίκαιον, εἰ πόρ' καὶ ὁ δικαστὴς. ὁ δὲ
 δικαστὴς ἐπανιστῇ καὶ ὡς πόρ' γεγραμῆς εἰς αἰσιν π. τ. μ. ἢ,
 ὡς τὸ μείζον τμήμα τῆς ἡμισείας ἡδὲ δέχει, τοῦτ' ἀφῆλε,
 καὶ τῷ ἐλάττω τμήματι προσέθηκεν. ὅταν δὲ δίχα διαι-
 ρεθῇ τὸ ὅλον, τότε φασὶν ἔχειν τὸ αὐτὸν, ὅταν λάβωσι εἴσιν.
 τὸ δ' ἴσον, μέσον ἐστὶ τῆς μείζονος καὶ ἐλάττωτος κατὰ τὴν. 4

» ἀριθμητικῶς ἀναλογίαν. διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάζεται δίκαιον,
 » ὅτι διχαρίζειν. ὥς περ αὖ εἴ τις εἴποι διχαίον. καὶ ὁ δικαστής, δι-
 χασις. ἐπὶ πάντων γὰρ δύο ἰσῶν ἀφαιρέσει, ἀπὸ τοῦ τοῦ, πρὸς τὰ
 τῶν δὲ πρὸς τῶν, δυοῖς ὅμοις ἀποδρέχει τὸ ἐτόνον. εἰ γὰρ
 ἀφαιρέσῃ μὲν, μὴ προσετίθῃ δὲ, αὐτὸ γὰρ μένον ἀποδρέχει. τὸ
 μέσον ἀρὰ ἐνί. καὶ τὸ μέσον, ἀφ' οὗ ἀφαιρέσῃ, ἐνί. ὅντω ἀρὰ
 γνωστοῦ μὲν, πῶς ἀφελὲν διὰ ἀπὸ τῶν πλείονος ἔχοντος, καὶ πῶς
 I προσθεῖναι τῶν ἐλαττοῦν ἔχοντι. ὅ μὲν γὰρ τὸ μέσον ἀποδρέχει,
 τοῦτο προσθεῖναι διὰ, τῶν ἐλαττοῦν ἔχοντι. ὅ δ' ἀποδρέχει, ἀ-
 φελὲν ἀπὸ τῶν μεγίστων. ἴσαι αἱ ἐφ' ὧν, α. β. γ. ἄλλη-
 λαις, ἀπὸ τῆς α. ἀφαιρέσω δ' αἱ, καὶ προσθήσω τῇ γ. δ'
 ἐφ' ὧν γ. δ'. ὥς τε ὅλη ἢ διγ', τῆς αἱ, ἀποδρέχει τῶ γ. δ'. καὶ
 τῶ γ. δ'. τῆς ἀρὰ β. β', τῶ γ. δ'.

	α	ε	α	
2	β		β	
	γ	ζ	γ	δ

Εἴτι δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων τεχνῶν τοῦτο. ἀνθρώπου γὰρ αὖ, εἰ
 μὴ ἐπιείθε' ποιῶν καὶ ὅσον καὶ οἶον. καὶ τὸ πάχον ἐπαχεῖ τοῦτο
 καὶ ὅσον καὶ οἶον. ἐλήλυθε δὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα, ἢ τε
 ζημία καὶ τὸ κέρδος, ἐκ τῆς ἐκουσίου ἀλλαγῆς. τὸ μὲν γὰρ
 3 πλεονέχειν ἢ τὰ ἐαυτοῦ, κερδαίνειν λέγεται, τὸ δ' ἐλαττοῦν
 τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς, ζημιοῦσθαι. οἶον αὖ τῶ πωλεῖν καὶ ὠφεῖσθαι,
 καὶ αὖ ὅσοις ἄλλοις ἀδελφαι. ἔδωκεν ὁ νόμος. ὅταν δὲ μήτε
 πλεονέχῃ, μήτε ἐλαττοῦν, ἀλλὰ αὐτὰ δι' αὐτῆς γλύνῃ, τὰ αὐ-
 τῆς φασὶν εἶναι. καὶ οὐτε ζημιοῦσθαι, οὐτε κερδαίνειν. ὥς τε
 » κέρδιος ἑνὸς καὶ ζημίας μέσον τι δίκαιόν ἐστι, τῆς παρὰ τὸ
 » ἐκουσίον, τὸ ἴσον εἶναι καὶ πρὸς τὸν καὶ ὑστέρων. Δοκεῖ
 δὲ πῶς, καὶ δ' ἀντιπεπνηθὸς εἶναι ἀπλῶς δίκαιον, ὥς περ οἱ πνυθα
 4 γράφοι ἐφαθον, ὡρίζοντο δ' ἀπλῶς δίκαιον, δ' ἀντιπεπνηθός.

τὸ δ' ἀντιπεπονθὸς, οὐκ ἐφαρμότῃ, οὐτ' ὅτι τὸ διανεμη-
 κὸν δίκαιον, οὐτ' ὅτι τὸ διορθωτικόν. καὶ τοῖς βούλουσι γέ-
 » ῥατο λέγειν, καὶ τὸ ῥαδαμάνθυος δίκαιον, εἴκε πάροις τάκ' ἐ-
 » ρεξε, δίκη τ' ἰδεῖα γένοιτο, πολλαχού γ' ὁ διαφωνεῖ. οἷον εἰ ἀρ-
 χὴν ἔχων ἐπ' ἀτάξει, οὐδέ τί ἀντιπληρῆσαι. καὶ εἰ ἀρχὴν ἐπ' ἀ-
 τάξει, οὐ πληρῆσαι μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ κολαθῆναι. ἐπὶ τὸ
 ἀκρόστον, καὶ τὸ ἐκρόστον, διαφύρει πολὺ. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς κοι-
 νωνίαις τοῖς ἀλλήλοις καὶ σιμῶνται τ' ἰσοῦτον δίκαιον τὸ ἀντι-
 πεπονθὸς, κατ' ἀνόλογον, καὶ μὴ κατ' ἰσότητα, τῷ ἀντιπριεῖν
 γ' ἀνάλωτον, συμμελῆι ἡ πόλις. ἢ γ' ἐκ κακῶς ζητοῦσιν, εἰ δὲ
 μὴ, δουλεία δοκεῖ εἶναι, εἰ μὴ ἀντιποιήσῃ, ἢ τὸ δὲ. εἰ δὲ μὴ, με-
 τὰ δόσις οὐ γίνεσθαι, τῇ μεταδόσει δὲ συμμελῶσι. διὸ καὶ χαί-
 των ἰδρῶν ἐμποδῶν ποιοῦνται, ἵνα ἀνταπόδοις ἢ, ὅτι καὶ χαί-
 » ρις ἰδρῶν. ἀντιπριεσθῆσαι γ' δεῖ τῷ χειροσπασμῷ, καὶ πάλ-
 λιν αὐτῶν ἀρῆαι χειροσπασμῶν. πριεῖν γ' αὐτῶν ἀντιδοσὶν τῷ κατὰ
 ἀνάλωτον, ἢ κατὰ διάμετρον σύλλογος. οἷον οἰκὸς δόμος ἐφ' ὧ
 » αἰ. σκυττόμος, ἐφ' ὧ β'. οἰκία ἐφ' ὧ γ'. ὑπόδημα ἐφ' ὧ δ'. δεῖ
 οὖν λαμβάνειν τὸν οἰκὸς δόμον πρὸς τὸ σκυττόμου τῷ ἐκείνῳ
 ὀρθῶν, καὶ αὐτῶν ἐκείνῳ μεταδιδόναι τ' αὐτῶν. ἐκ οὖν πρὸς
 τὸν ἢ τ' κατὰ τὸν ἀνάλωτον ἴσον, εἴτα τ' ἀντιπεπονθὸς γένη-
 ται, εἶσαι τ' λεγόμενον. εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἴσον, οὐδὲ συμμελῆι. οὐδὲν
 γ' κωλύει κρεῖττον εἶναι τὸ διατὸς ὀρθῶν, ἢ τὸ διατὸς. δεῖ
 οὖν δὴ ταῦτα ἰσαθῆναι. εἴτι δὲ ὅτι καὶ ὅτι τῶν ἄλλων τεχνῶν.
 ἀνθρωπῶτο γ' εἰ μὴ ἐποιεῖς κριον, ὅσον καὶ οἶον, καὶ τ' πά-
 » ρον ἐπαχεῖ ὅτι καὶ ἰσοῦτον καὶ ἰσοῦτον, οὐ γ' ἐκ δύο ἰσά-
 ρων γίνεσθαι κριονία, ἀλλ' ἵσα τ' ἰσά τ' καὶ γεωργῶν, καὶ ὅλως ἐπὶ
 » ρων καὶ οὐκ ἴσων. ἀλλὰ τοῖς δεῖ ἰσαθῆναι. διὸ πάντα συμ-
 » βλητὰ δεῖ πῶς εἶναι, ὧν ὅστις ἀλλήλῃ, ἐφ' ὃ ἐνόμισμα ἐλήλυ-
 θε. καὶ γίνεσθαι πῶς μέσον, πάντε γ' μερεῖ. ὥς τε καὶ τῷ ὑ-
 πόροχῃ καὶ τῷ ἐλπίειν πόσα ἄττα δὴ ὑποδήματα ἴσον οἰ-
 κία, ἢ τ' ὅφῃ. δεῖ τοίνυν ὅπου ὁ οἰκὸς δόμος πρὸς σκυττόμου,
 τσαδὶ ὑποδήματα πρὸς οἰκίαν ἢ τ' ὅφῃ. εἰ γὰρ μὴ ὅτι,

οὐκ ἔστι

- οὐκ ἔστι ἀλλαγή, οὐδὲ κρινωνία. ἔστι δὲ εἰ μὴ ἴσα εἴη πως, οὐκ ἔστι. διὰ ἅρ' αὖ ἐνὶ παντὶ πάντα μετρίσθαι, ὥς ποδὲρ ἐλήχθη πέ-
 τρον. ἔστι δ' ἐστὶ τῇ μὲν ἀληθείᾳ, ἢ χρεῖα, ἢ πάντα σωέχει.
 εἰ γὰρ μὴδὲν δέοιντο, ἢ μὴ ὁμοίως, ἢ οὐκ ἔστι ἀλλαγή, ἢ οὐχ ἢ
 αὐτῇ. οἷον δ' ὑπὸ πάλλαγμα τῆς χρεῖας ἔνομισμα γέρονε κα-
 τὰ σωθῆναι. καὶ διὰ ἔστι ἑνὸς ἔχει νόμισμα. ὅτι οὐ φύ-
 σει, ἀλλὰ νόμῳ ὅτι, καὶ ἐφ' ἡμῖν μεταβάλλειν καὶ πρὶν αἰετῆ
 1 ζον. ἔστι δὲ αὐτὴ πεπονητός, ὅταν ἴσασθῃ. ὥς τε ὅποδ' γεωργός
 πρὸς σκυτοτόμῳ, ἔδρ' ἔστι τῇ σκυτοτόμῳ, πρὸς τῇ γεω-
 ρῳ. εἰς ἄρ' αὖ δὲ αἰαλογίᾳ οὐδὲ αἰετῆ, ὅταν ἀλλάξωται,
 εἰ δὲ μὴ ἀμφοτέρωθεν ἔξει τὰς ἀποδοχὰς ἔτδοτον ἀκρον. ἀλ-
 λ' ὅταν ἔχῃσι τὰ αὐτῇ, οὐ πως ἴσοι καὶ κρινωνοί. ὅτι αὐτῇ ἢ
 ἰσότης δύναιται ἐπ' αὐτῇ γίνεσθαι. γεωργός α'. τῷ γ'. σκυ-
 τοτόμος β'. ἔδρ' ἔστι αὐτῇ τὸ ἰσαμενόν δ'. εἰ δ' οὐτω μὴ ἴσῳ
 αὐτὴ πεπονηθῇ, οὐκ αὐτῇ κρινωνία, ὅτι δὴ χρεῖα σωέχει ὥς
 2 ποδὲρ αὐτῇ, δηλαδὴ ὅτι ὅταν μὴ ἐν χρεῖα ὥσιν ἀλλήλων, ἢ ἀμ-
 φότεροι ἢ ἅτερος, οὐκ ἀλλάττονται, ὥς ποδὲρ ὅταν οὐ ἔχει αὐ-
 τὸς, δέχεται πρὸς, διδόντες σίτον ὑπαγωγὴν, διὰ ἅρ' αὖ ἔστι
 ἰσαμενόν. ἀποδὲ τῆς μελλέσης ἀλλαγῆς, εἰ μὴ μὴδὲν διὰ
 τῇ, ὅτι ἔστι, ἐὰν δέη, ἔνομισμα οἷον ἐπὶ πηκτῆς ὅτιν ἢ μὴ, διὰ
 γὰρ ἔστι φέρων, εἶναι λαβεῖν. πάχῃ μὲν οὖν καὶ ἔστι ἔστω
 τὸ, οὐ γὰρ αὐτῇ ἴσον δύναιται. ὅμως δὲ βούλεται μὲν ἐν μά-
 λων. διὸ διὰ πάντα τελεῖσθαι. οὐτω γὰρ ἔστι αἰετῇ ἀλλαγή.
 3 εἰ δὲ ἔστι, κρινωνία. τὸ δὲ νόμισμα, ὥς ποδὲρ μέσον σύμμετρον
 ποιῆσαι, ἰσάξει. οὐτε γὰρ αὐτῇ μὴ οὐσης ἀλλαγῆς, κρινωνία ἴσῳ,
 οὐτ' ἀλλαγῆς, ἰσότης μὴ οὐσης, οὐτ' ἰσότης, μὴ οὐσης συμμε-
 τρία. τῇ μὲν οὖν ἀληθείᾳ, ἀδύνατον τὰ τοσοῦτον διαφέρον-
 τα, σύμμετρον γίνεσθαι, πρὸς δὲ τῷ χρεῖαν, ἀδέχεται ἰσα-
 νός, ἐν δὲ πρὸς εἶναι, ἔστι δὲ ὑποδείκνυται. διὸ νόμισμα κα-
 λείσθαι. ἔστι γὰρ πάντα ποιεῖ σύμμετρον, μετρίσθαι γὰρ πάντα
 νομίματα, οἰκία, ἐφ' ἡς α'. μναὶ δέκα β'. κλίνῃ γ', ἔδρ' α', τῇ
 4 β', ἡμῖν, εἰ πέντε μναὶ ἀξία ἢ οἰκία ἢ ἴσον. ἢ δὲ κλίνῃ ἢ δέκα-

τὸν μέρος ἑγ', τὸ β'. δὴ λέν τίνων, πόσαι κλῖναι ἴσων οἰκίᾳ,
 ὅτι πέντε. ὅτι οὐτως ἡ ἀλλαγὴ κλῖν, πρὶν εἰ νόμισμα ἢ, δὴ λέν.
 διαφύει γὰρ οὐδὲν ἢ εἰ κλῖναι εἰ. ἀντὶ οἰκίας, ἢ ὅσον αἰε, κλῖ
 ναι. τί μὲν οὖν τὸ ἀδικεῖν, καὶ τί τὸ δίκαιόν ἐστιν, εἰρηται. διω-
 ρισμῶν δὲ τούτων, δὴ λέν ὅτι ἡ δικαιοπραγία μέσον ἐστὶ τῆς
 ἀδικεῖν, καὶ ἀδικεῖσθαι, τὸ μὲν γὰρ, πλεονέχειν, τὸ δὲ, ἐλαττόν
 ἐστιν. ἡ δὲ δικαιοσύνη, μεσότης ἐστίν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῦς
 πρὸς τὸν ἀρεταῖς, ἀλλ' ὅτι μέσον ἐστὶ, ἡ δὲ ἀδικία τῶς ἀκρῶν. I
 καὶ ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐστὶ, καὶ ὁ δὲ δίκαιος λέγεται περὶ κτι-
 κὸς καὶ περὶ αἰρέσειν τῆς δικαίου, καὶ διανεμητικὸς καὶ αὐτῷ
 πρὸς ἄλλον, καὶ ἐτέρῳ πρὸς ἑτέρον. οὐχ οὐτως, ὥστε τῆς μὲν
 αἰρετῆς, πλεονέχειν αὐτῷ, ἐλαττόν, δὲ, τῷ πλεονέχοντι. τῆς βλαβερῶς
 δὲ, ἀνὰ πάλιν, ἀλλὰ τῆς ἴσου τῆς κατ' ἀνάλογίαν. ὁμοίως δὲ
 καὶ ἄλλῳ πρὸς ἄλλον. ἡ δὲ ἀδικία τὸν ἀντιόν, τῆς ἀδικεῖν. ὅτι
 εἰς τὴν ἀπορρολήν καὶ ἐλπίς τῆς ὀφελίμου ἢ βλαβερῶς πα-
 ρὰ τὸ ἀνάλογον. διὸ ἀπορρολή καὶ ἐλπίς ἡ ἀδικία, ὅτι 2
 ἀπορρολή καὶ ἐλπίς ἐστίν. ἐφ' αὐτῆς μὲν, ἀπορρολή
 τῆς ἀπώσεως ὀφελίμου. ἐλπίς δὲ, τῆς βλαβερῶς. ὡς δὲ
 τῆς ἄλλων, τὸ μὲν ὅλον, ὁμοίως, τὸ δὲ πρὸς τὸ ἀνάλογον, ὅ-
 ποτέρως ἐτύχε. τῆς δὲ ἀδικήματος, τὸ μὲν, ἐλαττόν, εἰς ἀδικεῖ-
 σθαι ἐστὶ. τὸ δὲ μέizon, εἰς ἀδικεῖν. πρὸς μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ
 ἀδικίας, πρὸς ἑκάτεράς ἐστιν ἡ φύσις, εἰρηται ὅτι τὸν προ-
 πόν. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς δίκαιον καὶ ἀδικεῖν καὶ ὁλόγον. ἐπεὶ
 δὲ ἐστὶν ἀδικεῖν καὶ μὴ πῶς ἀδικεῖν εἶναι, ὅποια ἀδικήματα ἀδι- 3
 κῶν ἢ δὴ ἀδικεῖν ἐστίν, ἐκείνην ἀδικίαν. οἷον κλέπτειν ἢ μοιχεύειν ἢ
 ληστὴς. ἢ οὐ πῶς μὲν οὐδὲν διοίσει, καὶ γὰρ αὐτὸ συγγενεῖς γυναι-
 κί, εἰδὼς εἴ. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς αἰρέσεως ἀρχὴν, ἀλλὰ διὰ πά-
 ρος, ἀδικεῖ μὲν οὖν. ἀδικεῖ δὲ οὐκ ἐστίν, οἷον οὐδὲ κλέπτειν, ἐκλε-
 ψε δὲ, οὐδὲ μοιχεύειν, ἐμοίχευσε δὲ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλ-
 λων. πῶς μὲν οὖν ἐχει τὸ ἀντιπρόσθετον πρὸς τὸ δίκαιον,
 εἰρηται πρὸς τὸν. δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν, ὅτι τὸ ζητοῦμεν ἐστὶ
 καὶ τὸ ἀπώσεως δίκαιον, καὶ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. ὅτι δὲ ἐστὶ 4

- ἡδὴ κοινωνῶν βίου πρὸς τὸ εἶναι αὐτάρκειαν, ἐλευθέρων καὶ ἴσων, ἢ κατὰ ἀναλογίαν, ἢ κατ' ἀριθμὸν. ὥς τε ὅσοις μὴ ἔστι ἄδικο, οὐκ ἔστι ἴσους πρὸς ἀλλήλους τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀλλὰ τὸ δίκαιον καὶ κατ' ὁμοιότητα, ἔστι γὰρ δίκαιον, ἐν οἷς καὶ νόμος πρὸς αὐτοὺς. νόμος δ', ἐν οἷς ἀδικία. ἢ γὰρ δίκη, κρίσις τῆς δικαίου καὶ τῆς ἀδίκου, ἐν οἷς δ' ἀδικία, καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐν ἴσους, ἐν οἷς δὲ τὸ ἀδικεῖν, οὐ πάντων ἀδικία. ἄδικο δ' ἔστι, τὸ πλεον αὐτῶν ἔμειν, ἢ τὸ ἀπλῶς ἀγαθῶν, ἔλατ-
 » τιν δὲ, ἢ τὸ ἀπλῶς κακῶν. διὸ οὐκ ἐδμεν ἀρχεῖν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν λόγον. ὅτι ἐαυτῷ ἄδικο ποιῇ, καὶ γίνεται τύραννος. ἔστι δὲ ὁ ἀρχὸν φυλάξαι τῆς δικαίου, εἰ δὲ τῆς δικαίου, καὶ τῆ ἴσου. ἐπεὶ δ' οὐθὲν αὐτῷ, πλεον εἶναι δοκεῖ, εἴπερ δίκαιος, οὐ γὰρ νέμει πλεον τῆς ἀπλῶς ἀγαθοῦ αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀνάλογον ἔστι. διὸ ἐτέρῳ πονεῖ. καὶ ὅτι ἄδικο ἀλόγιστον εἶναι φαίνεται ἀγαθὸν πλεον δικαιοσύνη, κατὰ τὸν ἐλέγχει καὶ
 2 πρὸς τὸν. μετὰ τὸς ἄλλους ἀρχὴν δοτῆν. ἄδικο δὲ πλεον καὶ γέρας. ὅτω δὲ μὴ ἐκείνῳ ἴσους, οὐ γὰρ γίνονται τύραννοι. τὸ δὲ δεῦρο πλεον δίκαιον καὶ τὸ πλεον, οὐ παντὶ τῷ ἴσους, ἀλλ' ὁμοίον. οὐ γὰρ ἔστιν ἀδικία πρὸς τὰ αὐτῆς ἀπλῶς. τὸ δὲ κτήμα καὶ τὸ τέκνον ἕως ἂν ἢ πηλίκον, καὶ μὴ χωρεῖν ὡς πρὸς μέρος, αὐτῶν. αὐτὸν δ' οὐθὲν πρὸς αὐτῶν βλάπτειν. διὸ οὐκ ἔστιν ἀδικία πρὸς αὐτὸν. οὐδ' ἀρχὴν ἀδίκου, οὐδὲ δίκαιον τὸ πολιτικόν, κατὰ νόμον γὰρ ἔστι, καὶ ἐν οἷς ἐπεφύκει εἶναι νόμος. οὐ γὰρ
 3 δ' ἔστιν, οἷς ὑπέρχει ἰσότης τῆς ἀρχῆς καὶ ἀρχεῖται. διὸ μάλλον πρὸς γυναικὰς ἔστι δίκαιον, ἢ πρὸς τέκνα καὶ κτήματα, ἄδικο γὰρ ἔστι τὸ οἰκονομικὸν δίκαιον, ἔτερον δὲ ἔστι καὶ τῆς πολιτικῆς. τῆς δὲ πολιτικῆς δικαίου, ἢ μὲν, φιλόνεικτον ἔστι, ἢ δὲ, νομικόν. φιλόνεικτον μὲν, τὸ πανταχοῦ πλεον αὐτῶν ἔχον δύναιται, καὶ οὐ πλεον δοκεῖν ἢ μὴ, νομικὸν δὲ, ὅτι ἀρχὴν μὲν, ἢ δὲν διαφέρει ἕως ἢ ἄλλως. ὅταν δὲ θῶν, διαφέρει, οἷς δ' ἔστι, μὴ ἄν λυτοῦσθαι, ἢ δ' αἶμα θύειν, ἀλλὰ μὴ δύο πρὸς βλάπτει. ἐπὶ ὅσα δ' ἔστι κατ' ἐκεί-
 4 σα νομολογῶσιν. οἷον. ἢ θύειν Βρασίδα καὶ τὰ ἡμισηματώδη.

» δοκεῖ δὲ ἐνίοις πάντα εἶναι γινώσκειν, ὅτι ἐμὲν φύσει, ἀκίνητον
 » καὶ πανταχοῦ τὸ αὐτὸ ἔχει δύνάμειν. ὥς περ ἐπὶ πῦρ καὶ αὔ-
 » ραί τε καὶ ἐν πόρεσσι καίει. τὰ δὲ δίκαια κινούμενα ὁρᾷσι.
 ὥστε δὲ οὐκ ἔστιν οὐ πῶς ἔχον, ἀλλ' ἔστιν ὥς. καὶ τοὶ πρὸς γε τοῖς
 θεοῖς ἴσως οὐδαμῶς ἔχον. παρ' ἡμῖν δ' ὅτι μὲν τι καὶ φύσει κινη-
 τὸν, οὐ μὲν τι πᾶν. ἀλλ' ὁμῶς ἐστὶ τὸ μὲν, φύσει, τὸ δὲ, οὐ φύ-
 σει. ποῖον δὲ φύσει τῆς ἐνδεχμελίων καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ
 ποῖον οὐ, ἀλλὰ νομικὸν καὶ σωθῆναι, ἐπὶ ἀμφω κινητὰ ὁμοί-
 ως, δηλόν. καὶ ἰδίᾳ τῆς ἄλλων ὁ αὐτὸς ἀρμόσει διορισμός.
 φύσει γὰρ ἡ δεξιὰ κρείττων. καί τι ἐνδέχεται πάντας ἀμωδε-
 ξίους γινώσκειν. τὰ δὲ κατὰ σωθῆναι, καὶ τὸ συμφέρον τῆς
 δικαίων, ὁμοίᾳ ὅτι τοῖς μέτροις, οὐ γὰρ πανταχοῦ ἴσα τὰ οἰνηρὰ
 καὶ σιτηρὰ μέτρα, ἀλλ' οὐ μὲν ὠνοῦνται, μέγιστον, οὐ δὲ πωλοῦ-
 σιν, ἐλάττω. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικὰ, ἀλλ' ἀνθρώπινα δι-
 καία, οὐ ταυτὰ πανταχοῦ. ἐπεὶ, οὐδὲ πολιτεία. ἀλλὰ μία
 μένον πανταχοῦ κατὰ φύσιν ἡ ἀρίστη. τῆς δὲ δικαίων καὶ νο-
 μίων ἐκαστον, ὥς τὰ κατὰ φύσιν πρὸς τὰ κατὰ φύσιν ἔχει. τὰ
 μὲν γὰρ περὶ πόμην πολλὰ. ἐκείνων δὲ ἐκαστον ἐν κατὰ φύσιν
 γὰρ. διαφέρει δὲ τὸ ἀδίκημα καὶ τὸ ἀδικον, καὶ τὸ δικαίωμα
 καὶ δίκαιον. ἀδικον μὲν γὰρ ὅτι τῇ φύσει, ἢ τάξει. τὸ αὐτὸ δὲ
 ὥστε, ὅταν περὶ ἡ ἀδίκημα ὅτι. πρὶν δὲ περὶ ἡλῶναι, οὐ πῶς,
 ἀλλ' ἀδικον. ὁμοίως δὲ καὶ δικαίωμα. καλεῖται δὲ καὶ τὸ κοι-
 νόν, μάλιστα δικαιοπράγμα. δικαίωμα δὲ, τὸ ἐπ' ἀνόρθωμα
 τῶ ἀδικήματος. κατὰ φύσιν δὲ αὐτῆς, ποῖά τε εἶδη καὶ πόσα
 καὶ πόρῃ πρὸς τυγχάνει ὄντα, ὕσδρον ἀδίσκεπτον. ὄντων δὲ
 τῆς δικαίων καὶ ἀδίκων τῆς εἰρημελίων, ἀδικεῖ μὲν καὶ δικαιο-
 πραγεί, ὅταν ἐκὼν τις αὐτὰ πράττῃ, ὅταν δὲ ἄκων, οὐτ' ἀδι-
 κεί, οὐτε δικαιοπραγεί, ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. οἷς γὰρ συμ-
 » βέβηκε δικαίοις εἶναι ἢ ἀδίκαις, πράττουσιν. ἀδίκημα δὲ καὶ
 » δικαιοπράγμα ὡρεῖται τῷ ἐκονσίῳ, καὶ ἀκονσίῳ. ὅταν γὰρ
 ἐκονσιον ἢ, λέγεται, ἅμα δὲ καὶ ἀδίκημα τό τε ὅτιν. ὥς τε ἀδι-
 κὸν πρὸς μὲν, ἀδίκημα δὲ, οὐδὲ πῶς, εἰ μὴ τὸ ἐκονσιον πρὸς 4

σῆ. λέγω δὲ ἐκ ἐκείνου μὲν, ὡς πορ καὶ πρὸ τούτου εἰρηται, ὁ αὐ-
 πς τῆς ἐφ' αὐτῷ ὄντων εἰδώς, καὶ μὴ ἀγνοᾶν, πρὸ τῆς. μήτε
 ὄν. μήτε ὄ. μήτε οὐ. οἶον τίνα τύπῃ, καὶ τίνι, καὶ τίνος εἴκη.
 καὶ ἐκείνων ἕκαστον, μὴ κατὰ συμβεβηκός, μὴ δὲ εἰς α. ὡς πορ
 εἰς λαβὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τί πρὸς τούτου, οὐχ ἐκείνῳ δὲ, οὐ
 γὰρ ἐπ' αὐτῷ. εἰ δὲ χεῖρα δὲ τὸν τυττόμενον πατὸρα εἶναι, τὸν
 δ' ὅτι μὲν αὐθροπος ἢ τῆς παρόντων τῆς, γινώσκειν. ὅτι δὲ πα-
 τὴρ, ἀγνοεῖν. ὁμοίως δὲ τὸ τοιοῦτον διωρίδω καὶ ἀδὲ τῆς, οὐ
 εἴκη, καὶ πρὸς τὴν περὶ ὅλων, τὸ δὲ ἀγνοοῦμενον ἢ μὴ
 ἀγνοοῦμενον μὲν, μὴ ἐπ' αὐτῷ δὲ ὄν, ἢ εἰς α, ἀκέραιον. πολλὰ δ'
 καὶ τῆς φύσει ὑπερχόντων εἰδότες καὶ πρὸς τὸ μὲν καὶ πάρο-
 μεν, ὧν οὐδὲν οὐτ' ἐκ ἐκείνου οὐτ' ἀκέραιον ὄσιν. ὅτι τὸ γὰρ αὐτῷ,
 ἢ ἀκέραιον. εἰ δ' ὁμοίως ἀδὲ τῆς ἀδίκων καὶ τῆς δικαίων,
 κατὰ συμβεβηκός. καὶ γὰρ αὐτῷ πρὸς αὐτῶν ἀκέραιον
 τῆς ἀκέραιον καὶ δὲ φόβον, οὐτ' ἀκέραιον πρὸς τῆς, οὐτ' ἀκέραιον
 περὶ φατίον. ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν
 ἀναγκαζόμενον καὶ ἀκέραιον τὴν πρὸς αὐτῶν ἀκέραιον
 τα, κατὰ συμβεβηκός φατίον ἀδίκων, καὶ τὰ ἀδίκων πρὸς τῆς.
 τῆς δὲ ἐκ ἐκείνων, τὰ μὲν, περὶ ἐκείνων πρὸς τὸ μὲν, τὰ δ', οὐ
 περὶ ἐκείνων. περὶ ἐκείνων μὲν, ὅσα περὶ ἐκείνων ἀκέραιον, ἀ-
 περὶ ἐκείνων δὲ, ὅσα ἀπερὶ ἐκείνων ἀκέραιον. ἔτι δὲ οὐδὲν ἐκ ἐκείνων
 τῆς ἐκ ἐκείνων ἀκέραιον, τὰ μὲν μετ' ἀγνοίας ἀμφοτέρωθεν ὄσιν,
 ὅταν μὴτε ὄν, μὴτε ὄ, μὴτε ὄ, μὴτε οὐ εἴκη ὑπὲρ ἐκείνων, ταῦτα
 περὶ ἐκείνων. ἢ γὰρ, οὐ βαλὲν ἢ οὐ, ὅν τῷ. ἢ οὐ, ὅν τῷ. ἢ οὐ, ὅν τῷ
 εἴκη ὡς α, ἀλλὰ σιωπῇ οὐχ οὐ εἴκη ὡς α. οἶον οὐχ ἵνα
 ᾤσῃ, ἀλλ' ἵνα κεντῇ οὐχ οὐ ὄν, ἢ οὐχ ὡς. ὅταν μὲν οὕτω πα-
 ραλότως ἢ βλάβῃ γίνῃται, ἀτύχημα. ὅταν δὲ μὴ παρὰ λόγως,
 αὐτῷ δὲ κακίᾳ, ἀμάρτημα. ἀμάρτανει μὲν γὰρ, ὅταν εἰς αὐτῷ
 τῷ ἢ ἀρχῇ ἢ τῆς αἰτίας. ἀτυχεῖ δὲ, ὅταν ἐξωθεν. ὅταν δὲ εἰ-
 δὼς μὲν, μὴ περὶ ἐκείνων δὲ, ἀδίκημα. οἶον ὅσα τε δὲ αὐ-
 μὲν καὶ ἄλλα πάθη, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ φυσικὰ συμβαίνει τοῖς
 ἀνθρώποις. ταῦτα γὰρ ἐκ ἐκείνων τε καὶ ἀμφοτέρωθεν, ἀδίκημα

μὲν καὶ ἀδικήματα ὄντι. οὐ μὲν τι πᾶν ἀδικεῖ διὰ τοῦτο, οὐδὲ
 πρηνεῖς. οὐδὲ γὰρ διὰ μοχθηρίαν ἢ βλάβην. ὅταν δὲ ἐκ περαιο-
 ρείας, ἀδικῶς καὶ μοχθηρῶς: διὸ καλῶς τὰ ἐκ θυμῶ οὐκ ἐκ
 προνοίας κρίνεται, οὐ γὰρ ἀρχεῖ ὁ θυμὸς πρῶτον, ἀλλ' ὁ ὀργί-
 στας. ἐπὶ δὲ οὐδὲ ποδὶ τῆς γνέσθαι ἢ μὴ ἀμφοισβητεῖται, ἀλ-
 λά ποδὶ τῆς δικαίου, ἀδὲ φαινομένη γὰρ ἀδικία ἢ ὀργὴ ὄντι. οὐ
 γὰρ ὡς πᾶν ἐν τοῖς σωμαλλάγμασι ποδὶ τῆς γνέσθαι ἀμφοισβη-
 τήσιν, ὡν ἀνάγκη τὸν ἑτέρον εἶναι μοχθηρόν, αὐτὸν δὲ λήθην
 αὐτὸν ὁρῶσιν, ἀλλ' ὁ μοχθηρὸς ποδὶ τῆς περὶ γμαῖος, ποδὶ
 τῆς ποτὲ ὡς δικαίον ἀμφοισβητήσιν, ὁ δὲ ὑπερβολὴς λυσιτε-
 λῶν. ὡς τε ὁ μὲν οἶεταί ἀδικεῖν. ὁ δὲ οὐ. αὐτὸν δὲ ἐκ περαιο-
 ρείας βλάβῃ, ἀδικεῖ. καὶ κατὰ τοῦτο ἡδὴ τὰ ἀδικήματα ὁ
 ἀδικῶν, ἀδικῶς. ὅταν πρῶτον ἀνάλωτον ἢ ἢ πρῶτον εἶσιν. ὁμοί-
 ως δὲ καὶ ὁ δικαίος, ὅταν περὶ λόγος δικαιοπραγῇ. δικαιο-
 πραγῇ δὲ, αὐτὸν μόνον ἐκὼν πράττει. τῆς δὲ ἀκούσιων, τὰ μὲν,
 ὅτι συγγνωμνικά. τὰ δὲ, οὐ συγγνωμνικά. ὅσα μὲν γὰρ μὴ
 μόνον ἀκούσιως, ἀλλὰ καὶ δι' ἀγνοίαν ἀμαρτάνουσι, συγγνω-
 μνικά. ὅσα δὲ μὴ δι' ἀγνοίαν, ἀλλ' ἀκούσιως μὲν, διὰ πάθος
 δὲ μὴτε φυσικόν, μὴτε ἀνθρωπικόν, οὐ συγγνωμνικά. Ἀπο-
 ρήσκει δ' αὐτίς, εἰ ἵκανῶς διώρεται ποδὶ τῆς ἀδικεῖν καὶ τῆς
 » ἀδικεῖν. πρῶτον μὲν εἴ ἐστιν ὡς πᾶν εὐρυπείδης εἴρηκε, λέγων
 » ἀτόπως. Μηδὲν κατέκτα τὴν ἐμὴν, βραχὺς λόγος.
 » Ἐκὼν ἐκούσιν, ἢ θέλουσιν οὐχ ἐκὼν. Ἐπὶ τὸν γὰρ ὡς
 ἀληθῶς ὄντι, ἐκόντα ἀδικεῖν, ἢ οὐ. ἀλλ' ἀκούσιον ἅπαν, 3
 ὡς πᾶν καὶ τὸ ἀδικεῖν πᾶν ἐκούσιον. καὶ ἄρα ἅπαν οὕτως ἢ
 ἐκείνως ὡς πᾶν καὶ τὸ ἀδικεῖν πᾶν ἐκούσιον. ἢ τὸ μὲν, ἐκού-
 σιον, τὸ δὲ ἀκούσιον, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοῦν. τὸ
 γὰρ δικαιοπραγεῖν πᾶν ἐκούσιον. ὡς τ' ὁ λόγος ἀντικεῖται
 ὁμοίως καθ' ἑκάτερον, τό, τ' ἀδικεῖν καὶ τὸ δικαιοῦν, ἢ
 ἢ ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον εἶναι. Ἀπορῶν δ' αὐτὸν δόξει καὶ ἀδὲ τῆς
 δικαιοῦν, εἰ ἅπαν ἐκούσιον, ἐνίοι γὰρ δικαιοῦν οὐχ
 ἐκόντες. ἐπεὶ καὶ τότε διαπερήσειεν αὐτίς, πότῳ, ὁ τὸ 4

ἀδικον πεπονθώς, ἀδικεῖται πᾶς. ἢ ὥς περ καὶ ὑπὸ τῶ πρῶ-
 τειν καὶ ὑπὸ τῶ πάχειν ὅτιν. καὶ τὰ συμβεβηκός γὰρ ἐνδέχεται
 ἐπ' ἀμφοτέρων μεταλαμβάνειν τῶ δικαίων. ὁμοίως δὲ δῆ-
 λον ὅτι καὶ ὑπὸ τῶ ἀδικῶν, οὐ γὰρ ταυτὸν εἶ ταῖς ἀδικα πρῶ-
 τειν, τῶ ἀδικεῖν, οὐδὲ τὸ ἀδικα πάχειν, τῶ ἀδικεῖσθαι. ὁμοί-
 ως δὲ καὶ πᾶσι τῶ δικαιοπραγεῖν καὶ δικαιοῦσθαι, ἀδύνα-
 ρον γὰρ ἀδικεῖσθαι, μὴ ἀδικῶντος. ἢ δικαιοῦσθαι, μὴ δικαιο-
 I πραγῶντος. εἰ δ' ἔστιν ἀπλῶς τὸ ἀδικεῖν, τὸ βλάπτειν ἐκόν-
 τα πινά. τὸ δὲ ἐκόντα, εἰδότες καὶ ὄν καὶ ὧ καὶ ὡς. ὁ δ' ἀκρα-
 τὴς ἐκὼν βλάπτει αὐτὸς αὐτὸν. ἐκόντ' αὖ ἀδικοῖτο αὐτὸν, καὶ
 ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ ὅστις ἐπ' ἡτῶ ἀκ-
 ρου μίλων, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ ἐκὼν αὖτὴς
 δι' ἀκρασίαν ἕως ἄλλου βλάπτειτο ἐκόντος. ὥς τ' εἴη αὖ ἐκόν-
 τ' ἀδικεῖσθαι, ἢ οὐκ ὁρῶς ὁ διορισμός, ἀλλὰ περὶ αὐτὸν τῶ
 βλάπτειν, εἰδότες καὶ ὄν καὶ ὧ καὶ ὡς, τὸ πρῶτ' αὐτὸν ἐκείνῃ βού-
 2 λησιν. βλάπτειται μὲν οὖν τις ἐκὼν καὶ τὰ ἀδικα πάχει, ἀδι-
 κεῖται δ' οὐθεὶς ἐκὼν. οὐθεὶς γὰρ βούλεται, οὐδ' ὁ ἀκρατὴς.
 ἀλλὰ πρῶτ' αὐτὸν βούληται πρῶτ' αὐτὸν, οὐ πρῶτ' αὐτὸν βούλεται οὐθεὶς,
 ὁ μὴ οἶται εἶναι ἀπονδαῖον. ὁ δὲ ἀκρατὴς ὁ οὐκ οἶται διὰ
 πρῶτ' αὐτὸν, πρῶτ' αὐτὸν. ὁ δὲ τὰ αὐτῶ διδόντες ὥς περ ὁ μηρός φη-
 » σι δύναι τὸν γλαῦκον τῶ διομήδει, χρύσεια χαλκείων, ἐξα-
 » τόμβοι ἐννεαβοίων, οὐκ ἀδικεῖται, ἐπ' αὐτῶ γὰρ ὅτι τὸ διδόν-
 ναι, εἰ δ' ἀδικεῖσθαι, οὐκ ἐπ' αὐτῶ, ἀλλὰ τὸν ἀδικῶντα διὰ τὸ
 3 πάχειν. πᾶσι μὲν ἔν τῶ ἀδικεῖσθαι, ὅτι ἔχ' ἐκὼν σιον, δῆλον.
 ἐπὶ δ' ὧν περὶ ἐλόμεθα δύο, ἔστιν εἰπεῖν. πρῶτον περὶ ἀδι-
 κεί, ὁ νέμας πρῶτ' αὐτὸν ἀξίαν τὸ πλεῖον, ἢ ὅ ἔχων. καὶ εἰ ἔστιν
 αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἐνδέχεται τὸ πρῶτον λεχθῶν,
 καὶ ὁ διανέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ ὅ ἔχων εἰς πλεῖον. εἰς πλεῖον
 ἐπὶ τῶ ἢ αὐτῶ νέμει, εἰδὼς καὶ ἐκὼν, οὐτὴς αὐτὸς αὐτὸν ἀδι-
 κεί. ὁ περὶ δοκῶσιν οἱ μέγιστοι πρῶν, ὁ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐλαττω-
 τικῆς ὅτιν. ἢ εἰ δὲ ὅστις ἀπλοῦ, ἐπὶ τῶ γὰρ ἀγαθὸν εἰ ἔτυχεν,
 4 εἰς πλεονέκτηι. οἷον δόξης, ἢ τῶ ἀπλῶς καλῶν. ἐπὶ λυεῖται

καὶ τὸν διεισμὸν τῷ ἀδικεῖν, οὐδὲν γὰρ πρὸς τὴν αὐτῆς πα-
 ραβούλῃσιν. ὥστε οὐκ ἀδικεῖται διὰ γε τοῦτο ἀλλ' ἐπὶ τῷ βλά-
 πτεται μόνον. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ὁ διανέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ
 ὁ τὸ πλεονέχων αἰεὶ. οὐ γὰρ ὅτι τὸ ἀδικεῖν ὑπάρχει, ἀδικεῖ, ἀλ-
 λ' ὅτι ἐκόντ' αὐτοῦ πρᾶν, τοῦτο δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς πρᾶξεως,
 ἢ ὅστις ἐν τῷ διανέμειν, ἀλλ' ἐκ ἐν τῷ λαμβάνειν. ἐπὶ ἐπεὶ πρὸς
 λαχῶς τὸ ποιεῖν λέγεται, καὶ ὅστις ὡς τὰ ἀφύχνα κτείνει, καὶ ἡ
 χεὶρ καὶ ὁ οἰκὲς τῆς αὐτῆς ἀνθρώπου, οὐκ ἀδικεῖ μὲν. ποιεῖ δὲ τὰ ἀ-
 δικα. ἐπὶ εἰ μὲν ἀγνοῶν ἐκρινεν, οὐκ ἀδικεῖ καὶ τὸ νομικὸν
 δίκαιον, οὐδ' ἀδικος ἡ κρίσις ὅστις. ἐστὶ δὲ ὡς ἀδικος. ἐπὶ τὸν γὰρ
 τὸ νομικὸν δίκαιον καὶ τὸ πρᾶτον. εἰ δὲ γνώσκων ἐκρινεν ἀδί-
 κως, πλεονεκτεῖ καὶ αὐτὸς, ἢ ἡμίονος, ἢ ἡμωρίας. ὡς πρὸς εὐ-
 καὶ καὶ εἰς μερίσσει τῷ ἀδικήματι. καὶ ὁ δὲ τῶν κρί-
 νας, ἀδίκως πλεονέχει. καὶ γὰρ ἐπὶ ἐκείνων ὁ τὸν ἀγρόν κρί-
 νας, ὅτι ἀγρόν, ἀλλὰ ἀργύριον ἐλαβεν. οἱ δὲ ἀνθρώποι ἐφ' αὐ-
 τοῖς οἰοῦνται εἶναι τὸ ἀδικεῖν. διὸ καὶ τὸ δίκαιον εἶναι ῥάδιον. τὸ
 δ' οὐκ ἐστὶ. συγγενέσθαι μὲν γὰρ τῇ τῷ γείτονος, καὶ πατάξαι
 τὸν πλεονέχον, καὶ δοῦναι τῇ χειρὶ τὸ ἀργύριον, ῥάδιον καὶ ἐπ' αὐ-
 τοῖς. ἀλλὰ τὸ ὡς ἐχρησάμενος τοῦτο ποιεῖν, οὐτὲ ῥάδιον, οὐτ' ἐπ'
 αὐτοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδικα, οὐ-
 δὲν οἰοῦνται σοφὸν εἶναι. ὅτι πρὸς ὧν οἱ νόμοι λέγουσιν, οὐ χα-
 λεπὸν ξυγγενέσθαι. ἀλλ' οὐ ταῦτ' ὅτι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἢ καὶ συμ-
 βεβηκὸς. ἀλλὰ πῶς πρὸς τὸ μέν καὶ πῶς νεμέμενα, δίκαια.
 τοῦτο δὲ πλεονέχον ὅσον ἢ τὰ ὑγιεινὰ εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ μὲν,
 μέλι καὶ οἶνον καὶ ἐλέβορον, καὶ καῦσιν καὶ τομῇν εἰδέναι
 ῥάδιον. ἀλλὰ πῶς διὰ νείμμε πρὸς ὑγιεινὰ, καὶ πίνει,
 καὶ πότε, τοσοῦτον ὅσον, ὅσον ἰατρὸν εἶναι. δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο,
 καὶ τοῦ δίκαιου οἰοῦνται εἶναι οὐδὲν ἢ τὸν τὸ ἀδικεῖν, ὅτι οὐ-
 δὲν ἢ τὸν ὁ δίκαιος, ἀλλὰ καὶ μάλλον δύναιτ' αὐτὸ ἐκαστον
 πρᾶξαι βούλων. καὶ γὰρ συγγενέσθαι γυναικὶ καὶ πατά-
 ξαι, καὶ ὁ ἀνθρώπος τὴν ἀσπίδα ἀφαιρῆναι καὶ στραφῆς ἐφ' ὁ-
 ποτέρῳ ῥέχειν, ἀλλὰ τὸ δειλαίνεσθαι καὶ τὸ ἀδικεῖν, οὐ τὸ

τῶν ποιῶν ἔστι, πάλιν καὶ συμβεβηκός, ἀλλὰ τὸ ὡς εἶ-
 χοντα, τῶν ποιῶν ἔστιν, ὡς πρὸς τὸ ἰαροῦν καὶ τὸ ὑγιαίνειν, οὐ τὸ
 πέμνειν ἢ μὴ πέμνειν, ἢ φαρμακεύειν ἢ μὴ φαρμακεύειν ἔστιν,
 ἀλλὰ τὸ ὡς εἶ. ἐστὶ δὲ τὰ δίκαια ἐν τούτοις, οἷς μέτεσι τῶν ἀ-
 πλῶς ἀγαθῶν. ἐχρῆσθαι ἢ καὶ ἀπορρολὴν ἐν τούτοις καὶ ἑλπίειν.
 οἷς μὲν οὐκ ἐστὶν ἀπορρολὴ ἀλλὰ ὁ δῖος θεός. οἷς δ' οὐ
 θείῳ μέρει ὡφελίμην τοῖς ἀνθρώποις καὶ κακῶς, ἀλλὰ πάντα
 ἐλαττωθῶς. οἷς δὲ, μέχρι τῶ, δὲ τῶν ἀνθρώπων ἔστι. πρὸς δὲ
 πεινέσθαι ἢ τῶ ἐπεικέσθαι, πῶς ἔχει ἢ μὲν ἐπείκειν, πρὸς δι-
 καιοσύνην, τὸ δ' ἐπεικέσθαι, πρὸς τὸ δίκαιον, ἐχρῆσθαι ἔστιν εἰ-
 πῆν, οὐ τε γὰρ ὡς ταυτὸν ἀπλῶς, οὐδ' ὡς ἑτέρου τῶ γλῆναι φαί-
 νεται σκοπομενίσι. καὶ ὅτε μὲν, τὸ ἐπεικέσθαι ἐπαινοῦ μὲν καὶ
 αἰσῶν τὸν τοιοῦτον, ὡς τε καὶ ὡς τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες με-
 ταφύρομεν, ἀντὶ τῶ ἀγαθοῦ τὸ ἐπεικέσθαι, ὅτι βέλτιον δη-
 λῶντες. ὅτε δὲ, τῶ λόγῳ ἀκροῦσθαι φαίνεται ἄρπον, εἰ
 2 τὸ ἐπεικέσθαι, πρὸς τὸ δίκαιον πῶν, ἐπαινετόν ἔστι. ἢ γὰρ τὸ δι-
 καιον, οὐκ ἀποδοῦναι, ἢ τὸ ἐπεικέσθαι, οὐ δίκαιον, εἰ ἄλλο, ἢ εἰ ἄμ-
 φω ἀποδοῦναι, ταυτὸν ἔστιν. ἢ μὲν οὖν ἀρετὰ χρὴ συμβαί-
 νει δὲ τῶν ποιῶν πρὸς τὸ ἐπεικέσθαι. ἔχει δ' ἅπαντα τὸ πῶν πινὰ ὁρ-
 θῶς, καὶ οὐθὲν ὑπερᾶν τὸν ἑαυτοῦ, τὸ, τε γὰρ ἐπεικέσθαι, δι-
 καιον πινὸς ὄν, βέλτιον ἔστι δίκαιον. καὶ οὐχ ὡς ἄλλο πιν-
 νος ὄν βέλτιον ἔστι τῶ δίκαιου. τὸ αὐτὸ ἄρα δίκαιον καὶ ἐπει-
 κές. καὶ ἀμφοῖν ἀποδοῦναι ὄντων, κρείττον τὸ ἐπεικέσθαι. οἷς
 3 δὲ πῶ ἀρετῶν, ὅτι τὸ ἐπεικέσθαι, δίκαιον μὲν ἔστιν, οὐ τὸ καὶ
 » τὸν νόμον δὲ, ἀλλ' ἐπ' ἀνόρθωτα νομίσθαι δίκαιον. αἵτιον δ',
 ὅτι ὁ μὲν νόμος κατὰ τὸν πᾶν, πρὸς ἀνίων δὲ οὐχ οἷον τε ὁρ-
 θῶς εἰπεῖν κατὰ τὸν. ἐν οἷς οὖν ἀνία γὰρ μὲν εἰπεῖν κατὰ τὸν,
 μὴ οἷον τε δὲ ὁρθῶς, τὸ ὡς ἐπὶ πᾶσι λαμβάνει ὁ νόμος,
 » οὐκ ἀγνοῶν τὸ ἀμαρτανόμενον. καὶ ἐστὶν οὐδὲν ἡττον ὁρθῶς,
 » τὸ γὰρ ἀμαρτανόμα οὐκ ἐν τῶ νόμῳ, οὐδ' ἐν τῶ νομοθέτῃ, ἀλ-
 λ' ἐν τῇ φύσει τῶ περὶ γματὸς ἔστιν. οὐδ' οὐ γὰρ ἢ τῶ περὶ γματὸς
 4 ὕλη τοιαύτη ἔστιν. ὅταν οὖν λέγῃ μὲν ὁ νόμος κατὰ τὸν, συμ-

δει τὸ αὐτὸ. ἴσως δὲ ἀδύνατον. ἀλλ' αἰεὶ ἐν πλείοσιν ἀνάγ-
 κη εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον. ἐπὶ δὲ ἐκτενέσιον περὶ καὶ ἐκ
 περὶ αἰρέσεως καὶ περὶ τόρου, ὃ γὰρ διότι ἐπαθε καὶ τὸ αὐτὸ αὐ-
 τοῖσι, οὐ δοκεῖ ἀδικεῖν. αὐτὸς δ' αὐτὸν, τὰ αὐτὰ ἅμα καὶ πά-
 ρχει καὶ κτεῖ. ἐπὶ εἴη αὖ ἐκόντα ἀδικεῖν. περὶ δὲ τοῖσι
 αὐτοῖς τῶν κατὰ μέρος ἀδικημάτων, οὐθεὶς ἀδικεῖ, μηδὲ οὐδὲ
 δὲ οὐθεὶς καὶ αὐτὸς. οὐδὲ κτενέσιον τὸν αὐτὸν τοῖον. οὐ
 1 δὲ κτενέσιον τὰ αὐτὰ. ὅλως δὲ λυτὸν τὸ αὐτὸν ἀδικεῖν, κα-
 τὰ τὸν διορισμὸν τὸν περὶ τῶν ἐκτενέσιον ἀδικεῖν. φανερὸν
 δὲ, καὶ ὅτι ἀμφω μὲν φανερὸν καὶ τὸ ἀδικεῖν καὶ τὸ ἀδι-
 κεῖν. τὸ μὲν γὰρ, ἔλαττον, τὸ δὲ, πλείονος ἔχειν ἐστὶ τῶ μέσου ὡς-
 περὶ ὑγιεινὸν μὲν ἐν ἰατρικῇ. οὐκ ἐκτενέσιον δὲ, ἐν γυμναστικῇ. ἀλλ'-
 ὅμως χεῖρον τὸ ἀδικεῖν, τὸ μὲν γὰρ ἀδικεῖν, μετὰ κακίας, καὶ
 μετὰ τὸν νόμον καὶ κακίας. ἢ τῆς πλείας καὶ ἀπώτης, ἢ ἐγγύς,
 οὐ γὰρ ἅπαν τὸ ἐκτενέσιον μετὰ ἀδικίας. τὸ δ' ἀδικεῖν, αὐτοῖς
 2 κακίας καὶ ἀδικίας. καὶ αὐτὸ μὲν οὖν τὸ ἀδικεῖν, ἢ τὸν
 φανερὸν, κατὰ συμβεβηκός δ', οὐδὲν καλὸν μείζον κακόν.
 ἀλλ' οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ. ἀλλὰ πλεονεξία λείπει μείζον νόσον
 περὶ πλείονος. καὶ κτενέσιον αὖ ποτὶ τὸν τόρον κατὰ συμ-
 βεβηκός, ἐπεὶ αὐτὸν ταῖς δὲ τὸ πλεονεξία, συμβαίνει ἕως τῆς
 πλεονεξίας ληφθῆναι καὶ ἀφ' ὧν εἶναι. κατὰ μεταφορὰν δὲ
 καὶ ὁμοιότητά ἐστιν οὐκ αὐτὸν περὶ αὐτὸν δίκαιον. ἀλλὰ τῶ
 αὐτοῖς ἔστιν. οὐ πᾶν δὲ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ δικαιοσύνη, ἢ τὸ οἰκ-
 3 νομικόν, ἐν τοῖσι γὰρ τοῖς λόγοις διέσκηκε τὸ λόγον ἔχον μέ-
 ρος τῆς ψυχῆς περὶ τὸ ἄλογον. εἰς ἃ δὲ βλέποισι, καὶ δοκεῖ
 εἶναι ἀδικία περὶ αὐτὸν, ὅτι ἐστὶν ἐν τοῖσι πάσχειν τὴν πρὸς
 τοῖς αὐτοῖς ὁρέξεις. ὡς περὶ οὖν ἀρχὴν καὶ ἀρχὴν εἶναι
 περὶ ἀλλήλα δίκαιόν τε καὶ τοῖσι. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύ-
 νης καὶ τῶ ἀλλων τῶ ἡθικῶν ἀρετῶν, διωρίστω τὸν τόπον
 ἴσως.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟ-
ΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Ζ'.

ΠΕΙ' δὲ τυγχάνομεν περὶ τὸν εἰρηκότες,
ὅτι διὰ τὸ μέσον αἰρεῖσθαι, μὴ πλὴν ἡσυχασ-
λῶ, μήτε πλὴν ἡλίου, τὸ δὲ μέσον ὅστις οἷς
ὁ λόγος ὁ ὁρῶς λέγει, ὅτι διὰ τὸ μέσον, ὡς
πάσαις γὰρ τοῖς εἰρημύτοις ἐξεσι, καὶ ἀπὸ
καὶ τοῖς ἄλλων, ἐστὶ ἡ σκοπός. περὶ οὖν
ἀρετῶν ὁ τὸν λόγον ἔχων, ἐπιτείνει καὶ αἰνέσι, καὶ τίς ἐ-
στιν ὁρῶς τῆς μεσοτήτων, ἅς μεταξὺ φαμεν εἶναι τῆς ἡσυχασ-
» λῆς καὶ τῆς ἡλίου οὐσίας καὶ τὸν ὁρῶν λόγον. ἐστὶ δὲ
» τὸ μὲν εἰπεῖν οὕτως, ἀληθὲς μὲν, οὐθὺν δὲ σαφές. καὶ γὰρ ὡς
» τοῖς ἄλλοις ἐπιμελείαις, ποδὶ ὅσας ὅστις ἐπιστήμη, ὅτι ἀλη-
θὲς μὲν εἰπεῖν, ὅτι οὐτὶ πλείω, οὐτὶ ἐλάττω διὰ πονεῖν, οὐ δὲ
ῥαθυμῶν, ἀλλὰ τὰ μέσα καὶ οἷς ὁ ὁρῶς λόγος, ὅτι δὲ μέ-
» νον ἔχων ἀνὴρ, οὐθὺν ἀνὴρ εἰδείν πλείον. οἷον πρὶα διὰ περὶ σφί-
ρεσθαι περὶ τὸ σῶμα, εἴς ἐπὶ πρὶα, ὅτι ὅσα ἡ ἰατρικὴ κελεύει,
καὶ ὡς ὁ ταύτῃ ἔχων. διὸ διὰ καὶ ποδὶ τῆς τῆς ψυχῆς ἐξεί-
μῃ μόνον ἀληθῶς εἶναι τῆς εἰρημύτου, ἀλλὰ καὶ διωρισμέ-
νον, τίς τέ ὅστις ὁ ὁρῶς λόγος, καὶ τοῦτο τίς ὁ ὁρῶς. τῶς δὲ τῆς
ψυχῆς ἀρετῆς διείλομεν, καὶ τῶς μὲν εἶναι, τῆς ἡθικῆς ἐφαμεν,
τῶς δὲ, τῆς διανοίας. ποδὶ μὲν οὖν τῆς ἡθικῆς διελιγνύται
» μὲν. ποδὶ δὲ τῆς λογικῆς, ποδὶ ψυχῆς περὶ τὸν εἰπόντες, λέ-
γωμεν οὕτως. περὶ τὸν μὲν οὖν ἐλέχθη δύο εἶναι μέρη τῆς ψυ-
χῆς, τὸ, τε λόγον ἔχον καὶ τὸ ἄλογον. νῦν δὲ ποδὶ τῆς λόγον ἔ-
χοντος, τὸν αὐτὸν λόγον διαιρετέον. καὶ ἡσυχαστῶ δύο τὰ λό-
γον ἔχοντα, ὡς μὲν, ὡς θεωροῦμεν τὰ τοιαῦτα τῆς ὄντων, ὡς αἰ-
αρχαὶ μὴ ὡς δέχονται ἄλλως ἔχειν, ὡς δέχεται, ὡς τὰ ὡς δέχονται.
περὶ γὰρ τὰ τῶ γλῶσσαι εἶναι, καὶ τῆς τῆς ψυχῆς μερίων, ἐπε-
» ρον τῶ γλῶσσαι, περὶ ἐκείνους πεφυκός, εἶπερ καὶ ὁμοιότη- 4

- » τὰ πνα καὶ οἰκειότητα ἢ γνώσις ὑπάρχει αὐτοῖς. λεγέτω δὲ
 » τῶν τῶν, τὸ μὲν, ἐπιστημονικόν, τὸ δὲ, λογιστικόν, τὸ γὰρ βου-
 λούεσθαι καὶ λογίζεσθαι ταυτόν. οὐθεὶς δὲ βουλόμεται, πε-
 ρὶ τῶ μὴ ἐνδεχομένων ἄλλως εἶναι. ὥστε τὸ λογιστικόν ὅτιν
 ἐν π μέρους τῶ λόγον ἔχοντος. ληπτέον ἄρα, ἐκαστοῦ τῶ
 τῶν πὶς ἢ βελτίστη ἐξίς. αὐτὴ γὰρ ἀρετὴ ἐκαστοῦ. ἢ δὲ ἀρε-
 τὴ πρὸς τὸ ὄρῳν τὸ οἰκεῖον. ἓξ δὲ ὅτιν ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κνρια
 I περξέως καὶ ἀληθείας, αἰσθησις, νοῦς, ὀρεξίς. τῶν δὲ ἢ αἰ-
 σθησις, οὐδεμιᾶς ἀρχὴ περξέως. δῆλον δὲ τῶ τὰ θηρία αἰ-
 σθησιν μὲν εἶναι, περξέως δὲ, μὴ κνινωνεῖν. εἴτι δὲ ὅπῳ ἐν δια-
 νοίᾳ καὶ φασίς καὶ ἀπόφασίς, τῶ τ' ἐν ὀρέξει δῶξις καὶ φυ-
 γή. ὥστ' ἐπειδὴ ἢ ἡθικὴ ἀρετὴ, ἐξίς περαιρετικὴ, ἢ δὲ περαι-
 ρεσις, ὀρεξίς βουλόμην, δεῖ δὲ τῶ τὸν πε λόγον ἀληθῆ
 εἶναι, καὶ τῶ ὀρεξιν ὀρθῶ. εἴπῳ ἢ περαιρεσις ἀπουδαῖα. καὶ
 τὰ αὐτὰ τὸν μὲν, φαίει, τῶ δὲ, διώκειν. αὐτὴ μὲν οὖν ἢ διά-
 2 νοία καὶ ἢ ἀλήθεια περικμῆ. τῆς δὲ θεωρητικῆς διανοίας καὶ
 μὴ περικμῆς, μὴ δὲ κνικμῆς, τὸ οὐ καὶ κακῶς, τὰ κνιθῆς ὅτι
 καὶ φούδος. εἴτι γὰρ ὅτι παντὸς διανοητικὸν ὄρῳν. τῶ δὲ
 περικμῆ καὶ διανοητικὸν ἢ ἀλήθεια ὁμολόγως ἔχουσα τῇ
 ὀρέξει τῇ ὀρθῇ. περξέως μὲν οὖν ἀρχὴ, περαιρεσις, ὅθεν ἢ
 κνικμῆς. ἀλλ' οὐχ οὐ ἐνεκα. περαιρεῖας δὲ, ὀρεξίς καὶ λόγος
 ὁ ἐνεκαῖνος. διὸ οὐτ' ἀνδρὸς νοῦ καὶ διανοίας, οὐτ' ἀνδρὸς ἢ θι-
 κῆς ὅτιν ἐξέως ἢ περαιρεσις, οὐ περξεία γὰρ. καὶ τὸ ἀνάντιον
 3 ἐν περξείᾳ ἀνδρὸς διανοίας καὶ ἢ θις οὐκ ἐστὶ. διάνοια δὲ αὐτῇ
 » οὐθὲν κνικῇ, ἀλλ' ἢ ἐνεκαῖ τῶ καὶ περικμῆ. αὐτὴ γὰρ καὶ τῆς
 » κνικμῆς ἀρχὴ. ἐνεκαῖ γὰρ τῶ ποιεῖ πᾶς ὁποιῶν καὶ οὐ τέ-
 λος ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τι, καὶ ἑνὸς τὸ κνικτὸν, ἀλλ' οὐ τὸ
 περικτὸν, ἢ γὰρ οὐ περξεία τέλος. ἢ δὲ ὀρεξίς τῶ τῶν. διὸ, ἢ ὀ-
 ρετικῆς νοῦς ἢ περαιρεσις, ἢ ὀρεξίς διανοητικὴ. καὶ ἢ θιαύτη
 ἀρχὴ, ἀνθρώπος. οὐκ ἐστὶ δὲ περαιρετὸν οὐθὲν κνικνός. οἴ οὐ-
 θεὶς περαιρεῖται ἴλιον πεπερικμῆναι, οὐ δὲ γὰρ βουλόμεται
 4 πῶ τῶ κνικνός, ἀλλὰ πῶ τῶ ἐσομῆναι καὶ ἐνδεχομῆναι.

τὸ δὲ γεροντός, οὐκ ἐνδέχεται μὴ γινέσθαι. διὸ ὁρῶντας, ἀγά-
 » θων. Μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς σδρίσκεται. Ἀγλήνητα
 » ποιῆν ἄσ' αὐτῇ πεπεγαυμένα. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν
 » νοητικῶν μερίων, ἀλήθεια τὸ ὁρῶν. καθ' ὅς οὖν ἔξῃς μάλιστα
 ἀληθεύει ἐκείνους, αὐτοὶ αἰσθάνονται ἀμφοῖν. ἀρξάμενοι οὖν
 αἰσθάνων, ποδὶ αὐτῶν πάλιν λέγουμεν. ἔστω δὲ οἷς ἀληθεύει ἡ ψυ-
 χὴ τῶν καὶ φαῖναι ἢ ἀρφαῖναι, πέντε τὸν ἀριθμὸν. τῶν δὲ δι-
 ἔστι τέχνη, ἐπιστήμη, φρόνησις, σοφία, νοῦς, ἡ πολεμική γὰρ καὶ
 δόξα ἐνδέχεται διαφύδουδεσθαι. ἐπιστήμη μὲν οὖν τίς ἐστιν, αὐτῶν
 θέν φανερὸν· εἰ δὲ ἀκρεβόλοισι δοῦναι καὶ μὴ ἀκροαθῆναι τῶν
 ὁμοιότησι, πάντες γὰρ ἡπολαμβαίνουμεν ὁ ἐπιστάμεθα, μὴ
 ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. τὰ δὲ ἐνδεχόμενα ἄλλως, ὅταν ἔξω
 τῆ θεωρεῖν γινέται, λαμβάνει εἰ ἔστιν ἢ μή. ἵδ' ἀνάγκης ἄρα ὅτι
 τὸ ἐπιστητὸν, αἰδίου ἄρα. τὰ γὰρ ἵδ' ἀνάγκης ὄντα, ἀπλῶς αἰ-
 δια πάντα. τὰ δ' αἰδία, ἀγλήνητα καὶ ἀφθαρτα. ἐπὶ διδασκτικῇ
 πᾶσα ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι. καὶ τὸ ἐπιστητὸν, μαθητὸν. ἐκ περ-
 γινωσκομενῶν δὲ πᾶσα διδασκαλία. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἀνὰ
 λυπικῶν ἐλέγουμεν. ἡ μὲν γὰρ δι' ἐπαγωγῆς. ἡ δὲ, συλλογισμῶ,
 ἡ μὲν δὲ ἐπαγωγὴ ἀρχὴ ἐστὶ καὶ τῆ κατὰ λόγους. ὁ δὲ συλλογι-
 σμὸς, ἐκ τῆ κατὰ λόγους. εἰσὶν ἄρα ἀρχαί, ἵδ' ὧν ὁ συλλογισμὸς,
 ὧν οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς, ἐπαγωγὴ ἀρχή. ἡ μὲν ἄρα ἐπιστήμη
 ὅτιν ἔξῃς ἀφαιρετικῇ, καὶ ὅσα ἄλλα περὶ διορίζομεθα ἐν τοῖς
 ἀναλυτικῶν. ὅταν γὰρ πως πισθῇ καὶ γνώριμοι αὐτῶν ὧν
 αἰ ἀρχαί, ἐπίσταται. εἰ γὰρ μὴ μάλλον τῆ συμπράξατος,
 καὶ συμβεβηκός ἔξει τὴν ἐπιστήμην. ποδὶ μὲν οὖν ἐπιστή-
 μης, διωρίδω τὸν τρόπον ὅσον. τῆ δ' ἐνδεχόμενου ἄλλως
 ἔχειν, ἐστὶ πὶ καὶ ποιητὸν καὶ περὶ τὸν. ἐκείνους δ' ὅτι ποιη-
 σις καὶ περὶ τῶν. πισθόμεν δὲ καὶ ποδὶ αὐτῶν καὶ τοῖς ἵδ' ὡ-
 τδρικοῖς λόγοις. ὥστε καὶ ἡ μετὰ λόγου περὶ τὴν, ἐκείνους ὅτι
 τῆ μετὰ λόγου ποιητικῆς ἔξεως. καὶ οὐ δὲ ποδὶ ἔχειται ὑπὸ
 ἀλλήλων. οὐτὲ γὰρ ἡ περὶ τῶν, πρὶν τῶν. οὐτὲ ἡ πρὶν τῶν, περὶ-
 ξίς ὅτιν. ἐπεὶ δ' ἡ οἰκονομικῇ, τέχνη τίς ὅτι, καὶ ὁ ποδὶ ἔξῃς τίς

μετὰ λόγου ποιητική. καὶ οὐδεμία οὐτε τέχνη ὄσιν, ἥ τις, οὐ με-
τὰ λόγου ποιητική ἐξίς ὄσιν. οὐτε βιαιότης ἢ οὐ τέχνη, ταυ-
τὸν αὖ εἴη τέχνη καὶ ἐξίς μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητική, ἐστὶ δὲ
τέχνη πᾶσα ποδὲ γλίσσιν καὶ τὸ τεχνάζειν καὶ θεωρεῖν, ὅ-
πως αὖ γλίσσῃ τι τῷ εὐδεχομένῳ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι.
καὶ ὧν ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ποιοῦντι, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ ποιουμένῳ, οὐ-
τε γὰρ τῷ ὕψι ἀνάγκης ὄντων ἢ γινομένων ἢ τέχνη ὄσιν, οὐτε
τῷ κατὰ φύσιν, ἐν αὐτοῖς γὰρ ἔχουσιν αὐτὰ τὴν ἀρχήν. ἐ-
πεὶ δὲ ποίησις καὶ περὶ ἐξίς ἔδρον, ἀνάγκη τὴν τέχνῳ ποιή-
σας, ἀλλ' οὐ περὶ ἐξίς εἶναι. καὶ τὸ πονεῖν καὶ ποδὲ τὰ αὐτὰ ἐ-
στὶν ἢ τύχη καὶ ἢ τέχνη. κατὰ ποδὲ καὶ ἀγαθῶν φησί.

Τέχνη τύχην ἐσθρεῖ, καὶ τύχη τέχνῳ.

Ἡ μὲν οὖν τέχνη ὥς ποδὲ εἴρηται, ἐξίς τις μετὰ λόγου ἀλη-
θοῦς ποιητική ὄσιν, ἢ δ' ἀτεχνία, βιαιότητα, μετὰ λόγου
ψευδοῦς ποιητική ἐξίς, ποδὲ τὸ εὐδεχόμενον ἄλλως ἔχειν.

2 ποδὲ δὲ φρονήσας, οὕτως αὖ λάβοιμεν θεωρήματα, τί-
νας δὴ λέγομεν ὅς φρονίμους. δοκεῖ δὴ φρονίμου εἶναι, τὸ
δύνασθαι καλῶς βουλεύσασθαι ποδὲ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ
καὶ συμφέροντα, οὐ κατὰ μέρος, οἷον πῶς πρὸς ὑγίαιαν ἢ
ἰσχύιν, ἀλλὰ πῶς πρὸς τὸ εὖ ζῆν ὅλον. σημεῖον δ', ὅτι καὶ
ὅς περὶ ζῆ, φρονίμους λέγομεν, ὅταν πρὸς τέλος τὴν αὐτοῦ
δαῖον εὖ λογισσώμεναι, ὧν μὴ ἐστὶ τέχνη. ὥστε καὶ ὅλως αὖ εἴη
φρονίμος ὁ βουλεύων. βουλεύεται δ' οὐθεὶς ποδὲ τῷ ἀ-
3 δυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐ δὲ τῷ μὴ εὐδεχομένῳ αὐτῷ περὶ
ξαι, ὥς τ' εἴ ποδὲ ἐπισήμη μὲν μετὰ ἀπδείξεως, ὧν δ' αἰ ἀρ-
χαὶ εὐδεχόμεναι ἄλλως ἔχειν, τούτων μὴ ἐστὶν ἀπόδειξις, πάν-
τα γὰρ εὐδεχόμεναι καὶ ἄλλως ἔχειν, καὶ οὐκ ἐστὶ βουλεύ-
σασθαι ποδὲ τῷ ὕψι ἀνάγκης ὄντων, οὐκ αὖ εἴη ἡ φρόνησις ἐ-
πισήμη, οὐ δὲ τέχνη. ἐπισήμη μὲν, ὅτι εὐδεχόμεναι τὸ περὶ
τὸν ἄλλως ἔχειν, τέχνη δ', ὅτι ἄλλο τὸ γλίσσιν περὶ ἐξίς καὶ
ποιήσας. λέγεται ἄρ' αὐτῷ εἶναι ἐξίς ἀλη-

4 θῆ μετὰ λόγου περὶ τεχνικῶν, ποδὲ τὰ ἀνθρώπων ἀγαθὰ

καὶ κακία. τῆς μὲν γὰρ ποιήσεως ἑτέρων τὸ τέλος, τῆς δὲ περὶ
 ξείας οὐκ αἰεὶ. ἐστὶ γὰρ αὐτὴ ἡ οὐπεξία, τέλος. διὰ τοῦτο περι-
 κλέα καὶ τοῖς τοιούτοις, φρονίμως οἰόμεθα εἶναι, ὅτι τὰ αὐ-
 τοῖς ἀγαθὰ καὶ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύνανται διαρῆναι. εἶναι δὲ
 τοιούτοις ἡ γούμεθα τοῖς οἰκονομικοῖς καὶ πολιτικοῖς. αὐτὰν
 καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν τῷ περὶ σωφροσύνης οὐκ ὀνόματι,
 ὡς σώζοντες τὴν φρόνησιν. σώζει δὲ τὴν σωφροσύνην ὑπόληψιν,
 οὐ γὰρ τὰ ἅμα ὑπόληψιν διαφθείρει, οὐδὲ διαστρέφει τὸ ἡδύ
 καὶ τὸ λυπηρόν, οἷον ὅτι τὸ εἰσωνον δυσὶν ὁρθαῖς ἴσας ἔχει, ἢ
 οὐκ ἔχει. ἀλλὰ τοῖς πᾶσι τὸ περὶ τὸν, αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ τῆς
 περὶ τὸν, τὸ οὐ εἶναι τὰ περὶ τὰ. τῷ δὲ διεφθαρμένῳ δι-
 δοντὶ, ἢ λυπῶν, οὐδὲ οὐ φανερῶν ἀρχή, οὐδὲ δὲ ἐν τῷ
 εἶναι. οὐδὲ διὰ τὸ εἶναι εἶναι πάντα καὶ περὶ τὴν ἐστὶ γὰρ ἡ
 κακία φθαρτικὴ ἀρχὴς. ὥς τ' ἀνάγκη τὴν φρόνησιν εἶναι
 μετὰ λόγον ἀληθῆ, πᾶσι τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ περὶ τὴν.
 ἀλλὰ μὲν τέχνης μὲν ὅτιν, ἀρετῇ. φρονήσεως δ', οὐκ ἐστὶ, καὶ
 ἐν μὲν τέχνῃ ὁ ἐκὼν ἀμαρτάνων, αἰρετῶν τῶν. πᾶσι δὲ φρο-
 νήσιν, ἢ πῶν, ὡς πᾶσι καὶ πᾶσι τοῖς ἀρεταῖς. διὸ δὲ οὐκ, ὅτι ἀρε-
 τὴ ἡς ὅτι, καὶ οὐ τέχνη. δυοῖν δ' ὅτιν μορῶν τῆς ψυχῆς τῆς
 λόγον ἔχοντων, διατῶν αὐτῶν ἀρετῇ τῇ δοξατικῇ, ἢ τε γὰρ
 διὰ πᾶσι τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν ὅτι, καὶ ἡ φρόνησις. ἀλ-
 λά μὲν οὐδὲ εἰς μετὰ λόγον μένον. σημειῖον δ', ὅτι λήθῃ τῆς
 μετὰ τοιαύτης ἐξείας ὅτι, φρονήσεως δ', οὐκ ἐστὶν. ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστή-
 μη πᾶσι τῇ κατὰ τὸν ὅτιν ὑπόληψιν καὶ τῇ ὅτι ἀνάγκης ὄν-
 ταν. εἰσὶ δ' ἀρχαὶ τῇ ἀφαιρετικῇ καὶ πάσης ἐπιστήμης, μετὰ
 λόγον γὰρ ἡ ἐπιστήμη. τῆς ἀρχῆς τῇ ἐπιστῇ, οὐτ' ἀν' ἐπιστή-
 μη εἶναι, οὐτ' ἐπὶ τέχνη, οὐτ' ἐπὶ φρόνησις. τὸ μὲν γὰρ ἐπιστήμῃ, ἀφ-
 αιρετικὸν αἱ δὲ τυγχάνουσιν οὐκ ἔστι πᾶσι τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως
 ἔχειν. οὐδὲ δὲ σοφία τῶν ὅτιν, τῇ γὰρ σοφῶν πᾶσι τῶν ἐ-
 χεῖν ἀπόδειξιν ὅτιν. εἰ δὲ οἷς ἀληθῶς οὐκ ἐστὶ καὶ μηδὲ περὶ διαφθ-
 ῶμεθα πᾶσι τὰ μὲν ἐνδεχόμενα ἢ καὶ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔ-
 χεῖν, ἐπιστήμη καὶ φρόνησις ὅτι καὶ σοφία καὶ νοῦς, τῶν δὲ
 τῇ

τῆς βίωσιν μὴ δὲν ἐνδέχεται εἶναι. λέγω δὲ βίαν, φρόνησιν, σοφίαν,
 ὑδιστήμην. λέγειται νοῦν εἶναι τῆς ἀρχῶν, πλὴν δὲ σοφίαν ἐν
 ταῖς τέχναις. τοῖς ἀκριβεστάτοις ταῖς τέχναις ἀκρίδι δομῶν. οἷον
 φειδύαν λιθουργὸν σοφόν, καὶ πολυκλειτον αἰσθητικοποιόν.
 ἐν ταῖς δὲ μὲν οὕτως οὐδὲν ἄλλο σημαίνοντες πλὴν σοφίαν, ἢ ὅτι
 ἀρετὴ τέχνης ὅστις. εἶναι δὲ πῖναξ σοφούς οἰόμεθα. ὅλως οὐ
 κατὰ μέρος, οὐδὲ ἄλλο τι σοφούς, ὥς περ ὁ μὲν φησιν ἐν τῷ
 I μὴ γίγνηται. Τὸν δ' οὐτ' ἀρ' σκαπτήρα θεοὶ θεῖαν, οὐτ' ἀρ-
 » τήρα, οὐτ' ἄλλως τι σοφόν, ὥς τε δῆλον, ὅτι ἡ ἀκριβε-
 στάτη αὖ τῆς ὑδιστήμης εἴη ἡ σοφία. διὰ ἧς τὸν σοφὸν μὴ μῆ-
 νον τὰ ἐκ τῆς ἀρχῶν εἶδεναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἀλη-
 θεύειν. ὥς τε ἡ αὖ ἡ σοφία νοῦς καὶ ὑδιστήμη, καὶ ὥς περ κεφα-
 λῶν ἐχρυσά ὑδιστήμη τῆς τιμωτάτων. ἄτοκον γάρ, εἴ τις πλὴν
 ὑδιστήμης κλιπικῶν ἢ πλὴν φρόνησιν ἀποδαμνοτάτω οἶεται ἔ;
 εἰ μὴ τὸ ἀρίστον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀνθρώπου ὅστις. εἰ δὲ ὕψι-
 2 νόν μὲν καὶ ἀγαθὸν ἐτόρον ἀνθρώποις καὶ ἰχθύσι, τὸ δὲ λα-
 κὴν καὶ οὐδὲν ταυτὸ αἰεὶ, καὶ ἔσοφόν ταυτὸ πάντες αὖ εἴ-
 ποικεν. φρόνιμον δὲ, ἐτόρον, ἔστι περὶ αὐτὸ εἰς αὐτὸ δὴ ὁ
 ροῦ, φαίνεται εἶναι φρόνιμον, καὶ τὸν τῷ ὑδιστῆ φαιεν αὐτά. διὸ
 καὶ τῆς θερίων βίαν φρόνιμά φασι εἶναι, ὅσα περὶ τὸν αὐτῆς
 βίον ἔχοντα φαίνεται δύνάμειν περὶ ὁπτικῶν. φανερὸν δ', ὅτι
 οὐκ αὖ εἴη ἡ κλιπικὴ καὶ ἡ σοφία ἡ αὐτή. εἰ γὰρ πλὴν περὶ τὰ
 ὠφέλιμα τὰ αὐτοῖς ὁρῶσι σοφίαν, πολλὰ ἔσονται σοφίαι,
 3 οὐ γὰρ μία περὶ ἑκάστην ἀγαθὸν τῆς ζώων. ἀλλ' ἐτόρα πε-
 ρὶ εἰς αὐτὴν. εἰ μὴ καὶ ἰατρικὴ μία περὶ πάντων τῆς ὄντων. εἰ δ' ὅτι
 βέλτερον ἀνθρώπου τῆς ἄλλων ζώων, οὐδὲν διαφέρει. καὶ γὰρ
 ἀνθρώπου ἄλλα πολὺ θεϊότερα πλὴν φύσιν. οἷον φανερὸν τα-
 τά γε, ὅζων ὁ κόσμος σιωέσκειν. ἐκ δὲ τῆς εἰρημνύων δῆλον,
 ὅτι ἡ σοφία ὅστις καὶ ὑδιστήμη καὶ νοῦς τῆς τιμωτάτων τῇ φύ-
 σει. διὸ ἀναγκαζέραν καὶ θαλλῶ καὶ ἔστι τοῖς σοφούς μὲν,
 φρονίμους δ', οὐ φασι εἶναι, ὅταν ἴδωσιν ἀγνοουῦντας τὰ συμ-
 4 φέρων θ' αὐτοῖς. καὶ περὶ τὰ μὲν, καὶ θαυμάσια, καὶ χαλεπά,
 Arist. Eth. Nicomach. lib. VI. v v

καὶ δαιμόνια, εἰδέναι αὐτοὺς φασιν, ἄχρησται δ', ὅτι οὐ τὰ ἀν-
θρώπινα ἀγαθὰ ζητοῦσιν. ἡ δὲ φρόνησις ποδὶ τὰ ἀνθρώπινα,
καὶ ποδὶ ὧν ὅτι βουλούσασθαι, τῷ γὰρ φρονίμου μάλιστα τοῦ
τ' ὄντος εἶναι φαμεν, τὸ δὲ βουλούσθαι βουλούμεται δ' οὐ-
δεὶς ποδὶ τῷ ἀδυνάτων ἄλλως ἔχειν, οὐδ' ὅσων μὴ τέλους πῶ-
ς καὶ τοῦτο περὶ τὸν ἀγαθόν. ὁ δὲ ἀπλῶς οὐβουλος, ὁ τῷ
αἰετοῦ ἀνθρώπῳ τῷ περὶ τῶν σοφιστικῶς καὶ λογισμὸν.
οὐδ' ἔστιν ἡ φρόνησις τῷ κατὰ λόγον μόνον, ἀλλὰ διὰ καὶ τὰ κα-
θ' ἑκαστα γνωρίζειν, περὶ τὴν γὰρ. ἡ δὲ περὶ τὰ καθ'-
ἑκαστα. διὸ καὶ οἱ οὐκ εἰδότες, οἷων εἰδόντων, περὶ τὴν κα-
ρὸν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἐμπειροί. εἰ γὰρ εἰδείη ὅτι τὰ κοῦφα,
οὐ περὶ τὰ κρέα καὶ ὑμεινά. περὶ δὲ κοῦφα, ἀγνοεῖ, οὐ ποιή-
σει ὑμεινά, ἀλλ' οἷος ὅτι τὰ ὀρνίθια κοῦφα καὶ ὑμεινά,
ποιήσει μάλλον. ἡ δὲ φρόνησις περὶ τὴν. ὥστε διὰ ἄμφω ἔ-
χειν, ἡ τῶν μάλων. εἴη δ' αὖτις καὶ ἐν ταῦτα ἀρχιτεκ-
νική. εἴη δὲ καὶ ἡ πολιτική καὶ ἡ φρόνησις, ἡ αὖτὴ μὲν ἔστι. τὸ
μὲν τοι εἶναι σὺ τὸ αὐτὸ αὐτῶν. τῆς δὲ ποδὶ πόλιν, ἡ μὲν ὡς
ἀρχιτεκτονική φρόνησις, νομοθετική. ἡ δὲ, ὡς τὰ καθ' ἑκαστα,
τὸ κοινὸν ἔχει ὄνομα πολιτική. αὖτὴ δὲ, περὶ τὴν βουλευ-
τική, τὸ γὰρ ἡγεμονία περὶ τὸν, ὡς τὸ ἔχον. διὸ πολιτε-
δοῦν τοῦτο μόνον λέγουσι, μόνον ἢ περὶ τῶν οὐ τοι, ὡς περὶ
οἱ χειροτέχναι. δοκεῖ δὲ καὶ φρόνησις μάλιστα εἶναι ἡ ποδὶ αὐ-
τὸν καὶ ὧν. καὶ ἔχει αὖτὴ τὸ κοινὸν ὄνομα, φρόνησις. ἐκεί-
νων δὲ, ἡ μὲν, οἰκονομία, ἡ δὲ, νομοθεσία, ἡ δὲ, πολιτική. καὶ
τῶν μὲν, βουλευτική. ἡ δὲ, δικαστική. εἶδος μὲν ὅτι πᾶν εἴη
γνώσις καὶ αὐτὸ εἰδέναι. ἀλλ' ἔχει διαφορὰν πολλήν. καὶ δο-
κεῖ ὅτι ποδὶ αὐτὸν εἰδὼς καὶ διακρίβων, φρονίμος εἶναι, οἱ δὲ
πολιτικοί, πλὴν περὶ γυμνασίου, διὸ καὶ Εὐριπίδης.
» Ρῶς δ' αὖ φρονοῖεν. ὅ παρὲν ἀπεργασίαν. ἐν τοῖσι
» πᾶσις ἡ ἐπιμελὴν στρατοῦ. ἴσον μεταχρῖν. τοῖς
» γὰρ ποδὶ τοῖς καὶ πᾶσις ἀπὸ τῶν πᾶσις, ἡ τοῖς γὰρ καὶ αὐτοῖς
ἀγαθόν, καὶ οἷον τοῦτο διὲν περὶ τῶν. ἐκ τῶν οὗτω τῆς δόξης 4

ἐλήλυθε εὐθύτῳ φρονίμῳ. καί τι ἴσως οὐκ ἔστι αὐτοῦ
αὐτοὶ οἰκονομία, οὐδ' αὐτοὶ πολιτεία. ἔτι δὲ αὐτῷ πῶς
διὰ διοικεῖν, ἀδελφὸν καὶ σκεπτόν. σημεῖον δ' ὅτι τῷ εἰρημίου,
καὶ διότι γὰρ μετὰ τὸν μὲν νέοι καὶ μαθηταὶ γίνονται. καὶ σο
φοὶ τὰ βέλτερά, φρόνιμος δ' οὐδὲν γίνεσθαι. αἰπὸν δ' ὅτι
» καὶ τῷ καὶ ἑκάστῳ δὲ φρόνησις, ἀγίνεσθαι γὰρ εἰμα ὕμπερ
» εἶας, νέος δ' ἐμπειρος οὐκ ἔστι. πλὴν τοῦ χρόνον ποιήσει τῷ
I ἐμπειρίαν. ἐπεὶ καὶ τοῦτ' αὐτὸς σέβεται, ὅτι τὴν μαθηματι-
κὴν μὲν πᾶς γινώσκει. σοφὸς δὲ ἢ φυσικὸς, οὐκ ἢ ὅτι τὰ μὲν,
δι' ἀφαιρέσεως ὅτι, τῷ δ' αἰ ἀρχαὶ ὕμπερ πειρία. καὶ τὰ μὲν,
οὐ πᾶσι δὲ οὐσι οἱ νέοι, ἀλλὰ λίγῳ, τῷ δὲ, τὸ τί δὲν ἐκ ἀδελ-
φῶν. ἔτι ἢ ἀμαρτία ἢ πᾶσι εἰς τὸν αὐτὸν βουλεύεσθαι,
ἢ πᾶσι καὶ ἑκάστῳ, ἢ γὰρ ὅτι πάντα τὰ βέλτερά, ὅτι
φῶντα, ἢ ὅτι τὰ βέλτερά, ὅτι φρόνησις οὐκ ἀδελ-
μῇ, φαιδρὸν. τῷ γὰρ ἐκείνου ὅτι, ὡς πρὸς εἰρημίου. εἰ γὰρ περ-
2 κτὸν τοιούτων, αὐτὸς καὶ μὲν δὴ τῷ νῶ, ὁ μὲν γὰρ νῶς, τῷ ὅρων.
ὡν οὐκ ἔστι λόγος. ἢ δὲ, τῷ ἐκείνου οὐ οὐκ ἔστιν ἀδελμῇ, ἀλλ' αὐ-
θῆσις, οὐχ ἢ τῷ ἰδίῳ, ἀλλ' οἷα αἰσθάνομεθα, ὅτι τὸ αὐτῷ
μαθηματικῇ ἐκείνου, εἰπὼν, σῆσεσθαι γὰρ καὶ αἰ. ἀλλ' αὐ-
τη μᾶλλον αἰσθῆσις ἢ φρόνησις. ἐκείνης δὲ ἄλλο εἶδος. εἰρημίου
δὲ καὶ βουλεύεσθαι διαφέρει, τὸ γὰρ βουλεύεσθαι ζητεῖν τί
ὅτι. διὰ δὲ διαλαβεῖν καὶ πρὸς οὐβουλίας. τί δὲ, πόπῳ
ἀδελμῇ πῆς, ἢ δόξα, ἢ οὐσοχία, ἢ ἀλλότῳ γινώσκ. ἀδελμῇ
3 μὲν δὴ οὐκ ἔστιν, οὐ γὰρ ζητεῖ πρὸς ὧν ἴσασιν. ἢ δὲ οὐβου-
λία, βουλή πῆς ὅτι. ὁ δὲ βουλεύόμενος, ζητεῖ καὶ λογί-
ζεται. ἀλλὰ μὲν οὐδ' οὐσοχία, ἀλλ' οὐ γὰρ λόγῳ, καὶ τα-
χύ πῆς, ἢ οὐσοχία. βουλεύονται δὲ πολὺ χρόνον. καὶ φασὶ
περὶ τῶν μὲν δὲν, ταχὺ τὰ βουλεύονται. βουλεύονται δὲ,
εἰρημίου. ἔτι ἢ ἀγχίνοια ἔπῳ καὶ ἢ οὐβουλία. ἔστι δὲ οὐ-
σοχία ἢ ἀγχίνοια. οὐδὲ δὴ δόξα ἢ οὐβουλία οὐδεμία.
ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν καὶ βουλεύόμενος, ἀμαρτάνει, ὁ δὲ οὐ,
4 ὁρῶς βουλεύεται, δὴ λαν ὅτι ὁρῶς πῆς ἢ οὐβουλία ὅτιν,

οὐτ' ἐπισήμης δὲ, οὐτ' ἐδόξης, ἀδισήμης μὲν γὰρ, οὐκ ἔστιν ὁρθότης, οὐδὲ γὰρ ἀμφοτέρω. δόξης δὲ, ὁρθότης ἡ ἀλήθεια. ἀμὰ δὲ καὶ διώρεται ἡ δὴ πᾶν, οὐ δόξα ὅστιν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' αὖδ' ὁ λόγος ἡ δὴ βολία, διανοίᾳ αὖτ' ἀλείπτει. αὐτὴ γὰρ οὐ πω φάσις. καὶ γὰρ ἡ δόξα, οὐ ζήτησις, ἀλλὰ φάσις τις ἡ δὴ. ὁ δὲ βουλομένης, εἰ μὴ τε δὴ, εἰ μὴ τε κακῶς βουλομένης, ζητεῖται καὶ λογίζεται. ἀλλὰ ὁρθότης τις ὅστιν ἡ δὴ βουλή βουλή. διὸ ἡ βουλή ζητητέα πρὸς τὴν πᾶν περὶ τὴν. ἐπεὶ δὲ ἡ ὁρθότης παλεοναχῶς, δὴ λανθάνει οὐ πᾶσα, ὁ γὰρ ἀκρατής καὶ ὁ φάυλος ὁ περὶ τὴν δὴ ἰδεῖν ἐκ τῆς λογισμῶς, περὶ τὴν. ὥς τε ὁρθῶς ἔσαι βουλομένης, κακῶν δὲ μέγα εἰληφώς. δοκεῖ δὲ ἀγαθόν τι τὸ δὴ βουλομένης, ἡ γὰρ βουλή τὴν ὁρθότης βουλή δὴ βουλή, ἡ ἀγαθὸν τε καὶ πικρὸν. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τούτου φανερὸν συλλογισμῶς τυχεῖν. καὶ ὁ μὲν δὲ ποιῆσαι, τυχεῖν, δι' οὐδὲ, οὐ. ἀλλὰ φανερὸν ὅτι μέσον ὅρον εἶναι, ὥς τ' οὐδ' αὖτ' ἡ πω δὴ βουλή, καὶ αὖτ' οὐδ' αὖτ' μὲν τυγχάνει, οὐ μὲν τὴν δι' οὐδ' εἶδαι. ἐπὶ ἐστὶ πολλὰ χρόνον βουλομένης τυχεῖν, τὸν δὲ, ταχὺ. οὐκ ἔστι οὐδ' αὖτ' ἐκείνη πω δὴ βουλή, ἀλλ' ὁρθότης ἡ καὶ τὴν εὐφελίμον, καὶ οὐδ' αὖτ', καὶ ὥς, καὶ ὅτε. ἐπὶ ἐστὶ καὶ ἀπλῶς δὴ βουλομένης, καὶ περὶ τὴν τέλους. ἡ μὲν δὴ ἀπλῶς, ἡ περὶ τὴν τέλους εὐφελίμον καὶ τὴν εὐφελίμον. ἡ δὲ τις ἡ περὶ τὴν τέλους. εἰ δὴ τῆς φρονίμων τὸ δὴ βουλομένης, ἡ δὴ βουλή εἴη ἀν' ὁρθότης ἡ καὶ τὴν εὐφελίμον περὶ τὴν τέλους. οὐκ ἔστι φρονήσις ἀληθὴς ὑπὸ ληψίς. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἀσυνεπία, καὶ ὅς λεγομένη σιωπὴ καὶ ἀσυνεπία, οὐτ' ἐπὶ ὅλως εὐφελίμον ἀδισήμης, ἡ δόξης, πάντες γὰρ ἀν' ἡσυχίαν σιωποῦσι. οὐτ' ἐπὶ τῆς μίας τῆς καὶ τὴν μέρος ἀδισήμης. οἷον ἡ ἰατρική, παρὲν ὑγιανόντων γὰρ ἀν' ἡσυχίαν, ἡ γεωμετρία, παρὲν μεγέθη. οὐτ' ἐπὶ γὰρ παρὲν τῆς αἰεὶ ὄντων καὶ ἀκινήτων ἡ σιωπὴ ὅστιν, οὐτ' ἐπὶ τῆς γιγνομένων ὄντων. ἀλλὰ παρὲν ὧν ἀκρήσειεν αὐτὴς καὶ βουλομένης. διὸ παρὲν τὰ αὐτὰ μὲν τῆς φρονήσεως ὅστιν. οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν, σιωπὴ καὶ φρονήσις, ἡ μὲν γὰρ φρονήσις, ἀδισήμης ὅστιν. πᾶν γὰρ δὴ περὶ τὴν ἡ μὲν, εὐφελίμον αὐτῆς ὅστιν. ἡ δὲ ξένεσις, κριζέ-

καὶ μόνον. ταυτὸ γὰρ ἐξήσεις καὶ δι' ἐκείνην. καὶ γὰρ οἱ σωζέ-
 και δι' οὐδὲν. ἐστὶ δ' οὐτ' ἐξέχειν τὴν φρόνησιν, οὐτ' ἐλαττω-
 νέναι τὴν σωτήριον. ἀλλ' ὡς περὶ τὸ μανθάνειν λέγειται σωζέσθαι, ὅ-
 ταν χρῆται τῇ ἀδελφείᾳ, οὕτως ἐν τῷ χρῆσθαι τῇ δόξῃ ὑπὲρ
 κρίνουν περὶ τῶν πόνων, περὶ ὧν ἡ φρόνησις ὁρᾷ, ἀλλὰ λέγοντες,
 καὶ κρίνουν καλῶς. καὶ γὰρ οὐ, τῷ καλῶς, ταυτὸ. καὶ ἐν τῷ ὕδιν
 ἐλήλυθε τὸ νόμα ἡ σωτήριον, καθ' ὃν δι' οὐδὲν, ἐκ τῆς ἐν τῷ
 μανθάνειν, λ' ὅτι γὰρ ἐξέχειν μανθάνειν σωζέσθαι πολλάκις. ἡ δὲ
 καλῶς μὲν γινώσκουσα, καθ' ὃν δι' οὐδὲν μανθάνουσα καὶ ἐξέχειν φανερὴν γνῶ-
 μιν, ἡ τῷ ὑδίνουσα ἐστὶ κρίσις ὁρᾷ. σημείον δὲ, τὸν γὰρ ὁρᾷ
 μάλιστα φανερὴ εἶναι συγγνώμην, καὶ ὑδίνουσα, τὸ ἐξέχειν πε-
 ρὶ αὐτῆς συγγνώμην. ἡ δὲ συγγνώμη, γινώσκουσα κρίνουν τῷ ὑδίνου-
 καὶ ὁρᾷ. ὁρᾷ δὲ ἡ τῷ ἀληθινῶς. εἰσὶ δὲ πᾶσαι αἱ ἐξέσεις δι-
 λόγως εἰς ταυτὸ πείναι, λέγουσιν γὰρ γινώσκουσα καὶ σωζέσθαι καὶ
 φρόνησιν καὶ νοῦν ὑπὲρ ὧν αὐτῶν ὑδίνουσα ὅτι σ' γινώσκουσα ἐξέχειν
 καὶ νοῦν ἡ δὲ καὶ φρονίμους καὶ σωζέσθαι. πᾶσαι γὰρ αἱ δι' αὐτῶν
 μεῖο αὐτῶν τῆς ἐξέσεως εἰσὶ καὶ τῆς καθ' ὃν ἐκείνων. καὶ ἐν μὲν τῷ
 κρίνουν εἶναι περὶ ὧν ὁ φρόνιμος, σωζέσθαι καὶ δι' οὐδὲν μανθάνειν
 συγγνώμην. τὰ γὰρ ὑδίνουσα, κρίνουν τῆς ἀγαθῶν ἀπάντων ὅτι
 ἐν τῷ πρὸς ἄλλον. ἐστὶ δὲ τῆς καθ' ὃν ἐκείνων καὶ τῆς ἐξέσεως, ἀ-
 παντα τὰ περὶ τὰ. καὶ ἡ τὸν φρόνιμον δι' οὐδὲν γινώσκουσα αὐτὰ.
 καὶ ἡ σωτήριον καὶ ἡ γινώσκουσα περὶ τὰ περὶ τὰ, τῶν δὲ ἐξέσεως.
 καὶ ὁ νοῦς τῆς ἐξέσεως ἐπ' ἀμφοτέρω. καὶ γὰρ τῆς πρώτων ὁρᾷ
 καὶ τῆς ἐξέσεως, νοῦς ὅτι, καὶ οὐ λόγος, ὁ μὲν καὶ τῶν ἀγα-
 θῶν τῆς ἀκινήτων ὁρᾷ καὶ πρώτων, ὁ δὲ ἐν τῶν περὶ τὰ
 καὶ, τῶν ἐξέσεως, καὶ ἐν δι' οὐδὲν καὶ τῆς ἐξέσεως περὶ τὰ
 ἀρχαὶ ἡ τῶν οὐδὲν αὐτῶν, ἐκ τῆς καθ' ὃν ἐκείνων γὰρ ἐκείνων.
 τῶν πόνων οὐδὲν εἶναι ὅτι ἐξέχειν αὐτῶν. αὐτῶν δὲ ἐστὶ νοῦς. διὸ καὶ φανερὴ
 καὶ δοκεῖ εἶναι τῶν. καὶ φανερὴ σφὸς μὲν οὐδὲν, γινώσκουσα
 δὲ ἐξέχειν καὶ σωζέσθαι καὶ νοῦν. σημείον δὲ, ὅτι καὶ τῶν ἡλικίας
 οἱ ὁ μὲν ἀπολαύειν. καὶ ἡ δὲ ἡ ἡλικία, νοῦν ἐξέχειν καὶ γινώσκουσα,
 ὡς τῆς φανερῶς ἀπίστος ἐστὶν. διὸ καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος νοῦς,

ἐκ τούτων γὰρ αἱ ἀρεταί εἰσι, καὶ πόδι τούτων. ὥστε διὰ περ-
 σέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ φρονίμων ταῖς αἰα-
 ποδείκταις φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἡπτόν τῶν ἀρεταίων, διὰ
 γὰρ τὸ ἔχειν ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὁμμά, ὁρᾷσι ταῖς ἀρχαῖς. τὴ μὲν
 οὖν ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ φρόνησις, καὶ πόδι πάντα τυγχάνει ἐνα-
 τῶν οὐσα, καὶ ὅτι ἄλλου τῆς ψυχῆς μορίου ἀρετὴ ἐνατῶν,
 εἴρηται. Διαπορήσει δ' αὖτις πόδι αὐτῆς, πὶ χρησίμῳ εἶσιν,
 ἢ μὲν γὰρ σοφία οὐδὲν θεωρεῖ ὅζ' ὦν ἔστι δυνάμει ἀνθρώπου, 1
 οὐδὲ μὲν γὰρ γὰρ ὅτι γινέσθαι. ἡ δὲ φρόνησις ὅτι μὲν ἔχει. ἀλ-
 λά πῶς ἐνταῖς διὰ αὐτῆς. εἴ πορ ἡ μὲν φρόνησις ὅτι, ἡ πόδι
 τὰ δίκαια καὶ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἀνθρώπου. ταῦτα δ' εἰσιν αἱ τὰ
 ἀγαθὰ ἀνδρός ὅτι περὶ τῆς. ὅτι δὲ περὶ τῆς πόδι τῶ εἰ-
 δέναι αὐτὰ ἐσμὲν, εἴ πορ ἔξισ αἱ ἀρεταί εἰσιν. ὥστε πόδι οὐδὲ τὰ
 ὑγιεινά, οὐδὲ τὰ δυνάμει, ὅσα μὴ τῶ κρεῖν, ἀλλὰ τῶ ἀρετῆς
 ἔξεως εἶναι λέγεται. οὐδὲν γὰρ περὶ τῆς πόδι τῶ ἔχειν τῶν
 ἰατρικῶν ἢ γυμναστικῶν ἐσμὲν. εἰ δὲ μὴ τούτων γὰρ φρόνησιν 2
 διεπείον, ἀλλὰ τῶ γινέσθαι, τῶ οὐσι παρὰ δόξαις. οὐδὲν αὖ ἐν
 χρησίμῳ. ἐπὶ δὲ οὐδὲ τῶ μὴ ἔχουσιν, ὅτι γὰρ διοίσει αὐτοὺς
 ἔχειν. ἢ ἄλλοις ἔχουσιν περὶ τῶ. ἰσχυρῶς τ' ἔχουσιν ἢ μὴ ὥστε πόδι
 καὶ πόδι τῶ ὑγιεινῶν, βουλόμενοι γὰρ ὑγιάνειν, ὅμως οὐ μαν-
 θάνομεν ἰατρικῶν. παρὰ δὲ τῶ τῶ. ἀρετῶν αὖ εἶναι δόξαις εἰ
 χείρων τῆς σοφίας οὐσα, κενωτέρων αὐτῆς ἔστι, ἢ γὰρ κρεῖν
 σα, ἀρετῆς καὶ ἀδὲ τῶ πόδι ἐκαστον. πόδι δὲ τούτων, λεπτέον, 3
 καὶ μὲν γὰρ ἡ πόρῃται πόδι αὐτῆς μόνον. περὶ τῶ μὲν οὖν λέ-
 γομεν, ὅτι καὶ αὐτῶν ἀναγκαῖον αἰρεταῖς αὐτῶν εἶναι. ἀρεταῖς
 γὰρ οὐσας ἐνατῶν ἐνατῶν μορίου, καὶ εἰ μὴ κρεῖν σι μὴδὲν
 μὴδὲ τῶ αὐτῶν. ἔπειτα καὶ ποιοῦσι μὲν, οὐχ ὥς ἰατρικῶν,
 ὑγιεινῶν. ἀλλ' ὥς ἡ ὑγίεια, οὕτως ἡ σοφία, δυνάμει μὲν, μέρος
 γὰρ οὐσας τῆς ὅλης ἀρετῆς τῶ ἔχειν, ποιεῖ καὶ τῶ ἐνδρ-
 γεῖν δυνάμει. ἐπὶ τῶ ὅζ' ἔστι ἀρετῆς καὶ ταῦτα τῶ φρό-
 νησιν καὶ τῶ ἡθικῶν ἀρετῶν, ἢ μὲν γὰρ ἀρετῆς, τὸν σκοπὸν
 » ποιεῖ ὁρᾷον. ἡ δὲ φρόνησις, τὰ περὶ ὅζ' ἔστι. τῶ δὲ ταῦτα 4

μέριον τῆς ψυχῆς, οὐκ ἐστὶν ἀρετὴ τοιαύτη, τῇ θρεπτικῇ,
 οὐδὲ γὰρ ἐπὶ αὐτῷ πράττειν, ἢ μὴ πράττειν. πᾶσι δὲ τῷ
 μηδὲν εἶναι περὶ κινῶν τῶν δὲ πῶς φρόνησιν, τῷ καλῶν
 καὶ δικαίων, μικρὸν αἰῶθεν ἀρκτέον, λαβόντας ἀρχὴν
 ταύτην. ὥς περὶ γὰρ καὶ τὰ δίκαια λέγουμεν πράττοντας π-
 νας οὐ πῶς δικαίους εἶναι, οἷον εἶναι τὰ ὑπὸ τῆς νόμων π-
 ταγμῆς αἰσιν, ἢ αἰσιν, ἢ δὲ ἀγνοίαν, ἢ δὲ ἐτόρυν π-
 1 καὶ μὴ δι' αὐτὰ, καὶ τοῖς πράττουσι γὰρ αἰσιν, καὶ ὅσα χρὴ τὸν
 σπουδαῖον, οὕτως ὡς εἰκὴν εἶναι. τὸ πῶς ἔχοντα πράττειν ἔ-
 κστα, ὥς τ' εἶναι ἀγαθόν. λέγω δ' οἷον δὲ παύσειν, καὶ
 αὐτῷ εἰκὴν τῷ περὶ κινῶν. πῶς μὲν οὖν παύσειν, ὁρ-
 θῶ ποιῇ ἢ ἀρετῇ. τὸ δ' ὅσα ἐκείνῃς εἰκὴν πέφυκε πράτ-
 τεσθαι, οὐκ ἐστὶ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἐτόρυν δυνάμεως. λεκ-
 τὸν δ' ἐπισήσασι σαφές ποτε πᾶσι αὐτῷ. ἐστὶ δὲ πρὸς δυνά-
 2 μεις, ὡς καλῶσι δεινότητα. αὐτῇ δὲ εἶναι τοιαύτη, ὥς τε πρὸς
 πρὸς τὸν ὑποπτεθῆτα σκοπὸν σιωπῶντα, δύνανται ταύ-
 τα πράττειν καὶ τυγχάνειν αὐτῷ. αὐτῷ μὲν οὖν ὁ σκοπὸς ἢ κα-
 λός, ἐπαινετὴ εἶναι, αὐτῷ δὲ φαῦλος, πανουργία. διὸ καὶ εἶναι
 φρονίμως, δεινούς καὶ πανούργους φαμὲν εἶναι. ἐστὶ δὲ ἢ φρό-
 νησις, οὐχ ἢ δύνανται, ἀλλ' οὐκ αὐτῇ τῆς δυνάμεως ταύ-
 3 τῆς. ἢ δὲ εἰς τὸ ὅμματι κινῶν γίνεσθαι τῆς ψυχῆς, οὐκ αὐτῇ
 ἀρετῆς, ὡς εἰρητῆς τε καὶ ἐστὶ δὴλον, οἱ γὰρ συλλογισμοὶ τῆς
 περὶ κινῶν ἀρχὴν ἔχοντες εἰσιν. ἐπειδὴ τοῖονδε τὸ τέλος καὶ
 3 τὸ ἀρετῶν, ὅτι δὴ ποτε ὄν, ἔστω γὰρ λόγος ἔχειν τὸ τυχόν.
 εἶναι δὲ μὴ τῷ ἀγαθῷ, οὐ φαίνεται. διασφίφει γὰρ ἢ μέ-
 4 ρησία καὶ διαφύδιεσθαι πρὸς πᾶσι τοῖς περὶ κινῶν ἀρ-
 4 χας. ὥς τε φανερὸν, ὅτι ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι, μὴ ὄν-
 4 τα ἀγαθόν. σκεπτόν δὴ πάλιν καὶ πᾶσι ἀρετῆς. καὶ γὰρ ἢ
 ἀρετῇ πρὸς πᾶσι εἶναι, ὡς ἢ φρόνησις πρὸς πᾶσι δει-
 νότης, οὐ ταυτὸν μὲν, ὁμοῖον δὲ οὐ πῶς καὶ ἢ φυσικὴ ἀρε-
 4 τῇ πρὸς πᾶσι κυρία. πᾶσι γὰρ δοκεῖ εἶναι τῇ ἢ δυνάμει πρὸς
 4 χεῖν φύσει πᾶσι. καὶ γὰρ δίκαιοι, καὶ σωφρονιστοί, καὶ αἰσ-

ὁρεῖται, καὶ τὰλλα ἔχοντες δι' αὐτὸς ἐκ γνητῆς. ἀλλ' ὁμοῦς ζητῶ-
 μεν ἐπὶ τὸν π, τὸ κυρίως ἀγαθόν, εἶναι, καὶ τὰ τοιαῦτα ἄλλον
 ἔπὶ τὸν ὑπάρχειν. καὶ γὰρ παισὶ καὶ θηρίοις, αἱ φρεσὶ καὶ ὑπάρ-
 χουσιν ἔξεις. ἀλλ' ἀνὸν νοῦ βλαβερὰ φαίνονται οὐ σοφί. πολλὰ
 ἡ σπουδήν εἰσὶν ὁρᾶσθαι, ὅτι ὡς πρὸς σῶμα καὶ ἰσχυρῶ, καὶ οὐ
 ἥως κινουμένῳ, συμβαίνει σφάλλεσθαι ἰσχυρῶς, διὰ τὸ μὴ
 ἔχειν ὅλμιν, οὐτῶ καὶ ἐν ταῦτα. καὶ δὲ λάβῃ νοῦ, ἐν τῷ πρᾶτ-
 τειν διαφέρει. ἢ δ' ἔξεις ὁμοίᾳ οὐ σοφί, τότε ἔσται κυρίως ἀρετῆ. 1
 ὥστε καὶ διὰ πρὸς τῷ τῆ δοξατικῆς δι' οὐ ὅστις εἶδη, λειψότης καὶ
 φρόνησις. οὐτως καὶ τῆς ἡθικῆς δι' οὐ ὅστις. τὸ μὲν, ἀρετῆ φρεσὶν
 τὸ δ', ἡ κυρία. καὶ τῶν πῶν ἡ κυρία οὐ γίνεσθαι ἀνὸν φρονήσεως.
 δι' οὐ πρὸς φρεσὶ πάσας τὰς ἀρετὰς, φρονήσεις εἶναι. καὶ σωκρά-
 τῆς, τῇ μὲν, ὁρᾶσθαι ἐχέει, τῇ δ', ἡμάρτανεν. ὅτι μὲν γὰρ φρο-
 νήσεις ὥστε εἶναι πάσας τὰς ἀρετὰς, ἡμάρτανεν. ὅτι δ' οὐκ ἀ-
 νὸν φρονήσεως, καλῶς ἔλεγε. σημεῖον δὲ. καὶ γὰρ νῦν πάντες
 ὅταν ὁρίζονται πῶν ἀρετῶν, περὶ θείας, πῶν ἐξ ἐπὶ πόντες, 2
 καὶ περὶ ἀδύ, πῶν καὶ τὸν ὁρᾶσθαι λόγον. ὁρᾶσθαι δ', ὁ καὶ τὰ
 πῶν φρόνησιν, εἰσὶν ὁρᾶσθαι δὲ μαντὸν εἶναι πῶν ἀπαντες, ὅτι ἢ
 τοιαῦτα ἔξεις ἀρετῆς εἶναι ἢ καὶ τὰ πῶν φρόνησιν. διὰ δὲ μικρὸν
 μεταβιῶναι, οὐ γὰρ μόνον ἢ καὶ τὰ τὸν ὁρᾶσθαι λόγον, ἀλλ' ἢ με-
 τὰ τῆς ὁρᾶσθαι λόγον ἔξεις, ἀρετῆς εἶναι. ὁρᾶσθαι δὲ λόγος πῶν τῆς
 τοιούτων ἢ φρόνησιν εἶναι. σωκράτης μὲν οὕτως, λόγος τὰς ἀρε-
 τὰς ὥστε εἶναι, ἐπισήμας γὰρ εἶναι πάσας. ἡμεῖς δὲ, μετὰ λό-
 γον. διὰ τὸν τῶν ἐκ τῆς εἰρημνίων, ὅτι οὐχ οἷόν τε ἀγαθόν 3
 εἶναι κυρίως ἀνὸν φρονήσεως, οὐ δὲ φρόνιμον, ἀνὸν τῆς ἡθι-
 κῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος ταῦτα λήγει τὰ, ὥ διαλεχ-
 θεῖν πῶν αὐ, ὅτι χωρίζονται ἀλλήλων αἱ ἀρεταί, οὐ γὰρ ὁ αὐ-
 τὸς δι' αὐτῶν περὶ ἀπάσας. ὥστε πῶν μὲν, ἢ δὲ, πῶν δ' οὐ-
 πῶ εἰληφῶς εἶναι. τῶν γὰρ καὶ μὲν τὰς φρεσὶ καὶ ἀρετῆς,
 εἰ δὲ καὶ τὰ, καὶ ὁ δὲ ἀπὸ τῶν λήγει τὰ ἀγαθόν, οὐκ εἰ δὲ κα-
 τὰ. ἀλλὰ γὰρ τῇ φρονήσει, μὴ οὐσὴ, πᾶσι ὑπάρξουσιν. διὰ-
 λον δὲ, καὶ εἰ μὴ περὶ κινῶ, ὅτι εἰδὲ ἀνὸν αὐτῶν δὲ τὸ τῶ 4

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ Ζ'. 313

μορίου ἀρετῶν εἶναι. καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ περ αἰρέσις ὁρθεῖν αἰδῶ
φρονήδως, ἀλλ' αἰδῶ ἀρετῆς, ἡ μὲν γὰρ, εἰ τέλος, ἡ δὲ τὰ πρὸς
τὸ τέλος ποιεῖ πράττειν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κυρία γὰρ ἐστὶ τῆς σο-
φίας. οὐδὲ τῷ βελτίονος μορίου, ὡς πρὸς οὐδὲ τῆς ὑγείας ἡ
ἰατρικῆς, οὐ γὰρ χρῆται αὐτῇ. ἀλλ' ὅρα ὅπως γλίσσεται. ἐκεῖ
νὴς δὲ εἰς αἰὶν ἐπιτάττει, ἀλλ' οὐκ ἐκείνη ἐπ' ὁμοίον
καὶ εἴς τιν' πολιτικῶν φάιν' ἀρχειν τῷ
θεῷ, ὅτι ἐπιτάττει πρὸς πάντα
τὰ ἐν τῇ πόλει.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ζ'.

ΕΤΑ' δὲ τῶν λεκτέων, ἄλλω ποιη-
σαμένους ἀρχὴν, ὅτι τῶν ποδῶν τὰ ἡ-
θικὰ φερόμενα, εἰς ἑξῆς εἶδη κακία, ἀνα-
σίου, θηριότης. τὰ δ' ἐναντία, τοῖς με-
δυσί, ἀλλὰ. τὸ μὲν γὰρ, ἀρετῶν, τὸ
δὲ, ἐκράτειαν καλοῦμεν. περὶ δὲ τῶν
θηριότητων, μάλιστα αὐτῶν ἀρμόττοι λέ-
γειν τῶν ὑποδὲ ἡμῶν ἀρετῶν, ἡρώικῶν ἢ ναυτικῶν καὶ θείων, ὥς ποδ-
ὁμηρος ποδὲ ἑκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον. ὅτι σφό-
δρα ῥῶ ἀγαθός. Οὐ δὲ ἐφ' αὐτῶν ἀνδρός γε θνητῶ πάντες ἐμμεναι,
ἀλλὰ θεοῖο. ὥς τ' εἰ καὶ πόρ φασι, ὅτι ἀνθρώπων γίνονται
θεοὶ, δι' ἀρετῆς ὑπερβολῶν, τοιαύτη τις αὐτῶν εἴη δηλονότι ἢ τῇ
θηριώδει ἀντιθεμνήξῃς. καὶ γὰρ ὥς ποδὸς οὐ δὲ θηρίου ὅτι
κακία, οὐ δὲ ἀρετή, οὐ τῶν οὐ δὲ θεοῦ. ἀλλ' ἢ μὲν, πρὸ τῶν
ἀρετῆς, ἢ δὲ, ἐπὶ τὸν ἡλίου κακίας. ἐπεὶ δὲ σπάνιον καὶ τὸ
θεῖον ἀνδρῶν εἶναι, καὶ τὰ πόρ οἱ λακωνοὶ εἰώθασιν περὶ σαρο-
ρεῦεν, ὅταν ἀγαθῶσι σφόδρα τυ, σείος ἀνὴρ φασι, οὐ τῶ
καὶ ὁ θηριώδης ἐν τοῖς ἀνθρώποις σπάνιος, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς
βαρβάροις ὅτι. γίνονται δὲ ἔνια καὶ δὲ νόσοις καὶ πηρώσεσι, καὶ
δὲ κακίαν δὲ τῶν ἀνθρώπων ὑπερβάλλοντας, οὕτως ἐπὶ 3
σημνοῦμεν. ἀλλὰ ποδὲ μὲν τῆς τριάντης διαθίξας, ὕστρον
πρὸ τῶν ἡρώων. ποδὲ δὲ κακίας, εἴρηται πρὸ τῶν.
ποδὲ δὲ ἀκρασίας καὶ μαλακίας καὶ τυφῆς λεκτέων, καὶ
ποδὲ ἐκράτειας καὶ καρτερίας. οὐτε γὰρ ὥς ποδὲ τῶν αὐ-
τῶν ἐξῆς τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ μετρίᾳ ἐκράτειαν αὐτῶν ὑπερ-
ληπτικῶν, οὐδ' ὥς ἐπὶ τὸν ἡλίου. διὰ δὲ ὥς ποδὲ ἡδὲ τῶν ἄλλων,
ἡδὲ τῶν τὰ φαινόμενα, καὶ πρὸς τὸν διαπορήσαντας οὕτω δι-
κνῶναι. μάλιστα μὲν οὖν πάντα τὰ ἐνδοξὰ ποδὲ τῶν τὰ πά- 4

1. 2η. εἰδὲ μὴ, τὰ πλεῖστα καὶ κυριώτατα. ἐὰν γὰρ λήνῃ τὰ δυ-
 χαρῇ, καὶ κατὰ λήνῃ τὰ εὐδαιμονία, δεδιγμένον αὖ εἴη ἡ ἡ-
 νάς. δοκεῖ δὲ ἢ τε ἐγκράτεια καὶ καρτερία τῆς ἀποουδαίαν καὶ
 τῆς ἐπαινετῆς εἶναι. ἡ δὲ ἀκρασία τε καὶ μαλακία, τῆς φαν-
 λων τε καὶ ψευδῆ. καὶ ὁ αὐτὸς ἐγκρατὴς καὶ ἐμμενέλικος τῷ
 λογισμῷ, καὶ ἀκρατὴς καὶ ἐνσταλτικός τῷ λογισμῷ. καὶ ὁ
 μὲν ἀκρατὴς, εἰδὼς ὅτι φαντα, πράττει δὲ πάθος. ὁ δὲ ἐγ-
 1. κρατὴς, εἰδὼς ὅτι φαντα αἱ ἐπιθυμίαι, οὐκ ἀπολυθεῖ
 δὲ τὸν λόγον. καὶ τὸν σῶφρονα μὲν, ἐγκρατὴ καὶ καρτερι-
 κόν, τὸν δὲ ριούρον, οἱ μὲν πάντα σῶφρονα, οἱ δὲ, οὐ. καὶ τὸν
 ἀκράτητον, ἀκρατὴ, καὶ τὸν ἀκρατὴ, ἀκράτητον συγκεχυ-
 μέως. οἱ δὲ ἐτόρους εἶναι φασί. τὸν δὲ φρόνιμον, ὅτι μὲν
 οὐ φασιν εὐδαιμονίαν εἶναι, ἀκρατὴ. ὅτι δὲ νόον φρο-
 2. νιμῶν οὐκ ὄντας καὶ δεινούς, ἀκρατεῖς εἶναι. ἐπὶ ἀκρατεῖς λεί-
 πονται καὶ θυμῷ καὶ ἡμῆς καὶ κρόδισι. πρὶν μὲν οὖν λειψ-
 2. μένα ταῦτ' ὅτιν. Ἀπορήσκει δ' αὖ τις, πῶς ἄπο-
 λαμβάνων ὁρθῶς ἀκρατὴν εἶναι. ἐπιστάμενον μὲν οὖν οὐ
 φασί τινα οἶον τε εἶναι, δεινὸν γὰρ ἐπιστήμης εὐούσης, ὡς
 ὡς ἀκρατὴς, ἄλλο τι κρατεῖν, καὶ περιέλκεν αὐτὸν ὡς πρὸς
 αἰσθητοῦ. σωκράτης μὲν γὰρ ὅλως ἐμάχετο πρὸς τὸν
 λόγον, ὡς οὐκ οὐδὲς ἀκρασία, οὐδένα γὰρ ἄπο λαμβά-
 νοντα, πράττειν πρὸς τὸ βέλτερον, ἀλλὰ δι' ἀγνοίαν. οὗτος
 μὲν οὖν ὁ λόγος ἀμφοσβητεῖ τοῖς φαινομένοις ἀκράτῃ,
 3. καὶ δεινῇ πρὸς τὸ πάθος εἰ δι' ἀγνοίαν, πρὸς τὸ γί-
 νεται τῆς ἀγνοίας. ὅτι γὰρ οὐκ οἶται γὰρ πράττειν ὁ ἀκρα-
 τὸν οὐκ ὄντως, πρὶν αὖ τῷ πάθει γινέσθαι, φανερὸν. εἰσι δὲ τι-
 νες, οἱ τὰ μὲν, συγχωροῦσι, τὰ δὲ, οὐ. τὸ μὲν γὰρ, ἐπιστή-
 μης μὴ εἶναι κρείττον, ὁμολογοῦσι. τὸ δὲ, μὴ εἶναι πρᾶτ-
 4. τειν πρὸς τὸ δόξαν βέλτερον, οὐχ ὁμολογοῦσι. καὶ δὲ τῷ
 τὸν ἀκρατὴ φασιν, οὐκ ἐπιστήμῃ ἔχοντα, κρατεῖν αὐ-
 τὸν τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ δόξαν. ἀλλὰ μὲν εἴη δόξα καὶ μὴ ἐ-
 4. πιστήμη, μὴ δὲ γὰρ ὑπόληψις ἢ ἀπίστευστα, ἀλλὰ ἐ-

μεία, καὶ ἀπὸ τῶν δὲ διαίονσι, συγγνώμη, τῷ μὴ ἐν ταύ-
 ταις μέλειν πρὸς ἐπιθυμίαν ἰσχυράς. τῇ δὲ μοχθηρίᾳ οὐ συγ-
 γνώμη, οὐδὲ τῆς ἄλλων οὐδενὶ τῆς ψεκτῆς. φρονήσεως ἄρα ἐν
 ὑπὸ τῆς αὐτῆς γὰρ ἰσχυρότατον, ἀλλ' ἄρ' ἔστιν, ἔστι γὰρ ὁ
 αὐτὸς ἅμα φρόνιμος καὶ ἀκρατής. φήσκει δ' αὖ οὐδεὶς φρονί-
 μον εἶναι τὸ πρᾶττεν ἐκόντα τὰ φαυλότατα. πρὸς δὲ τοῖς
 τοῖς, δέδεικται πρὸ τούτου ὅτι περικλυτός γε ὁ φρόνιμος, τῆς
 ἐχάτων γὰρ πρὸς αὐτὸς ἄλλας ἔχων ἀρετάς. ἐπὶ εἰ μὲν ἐν τῷ
 ἐπιθυμίας ἔχειν ἰσχυράς καὶ φαύλας, ὁ ἐγκρατής, οὐκ ἔ-
 σται ὁ σώφρων ἐγκρατής. οὐδ' ὁ ἐγκρατής, σώφρων, οὐτε
 γὰρ τὸ ἄγαν, σώφρονος. οὐτε δὲ, φαύλας ἔχειν. ἀλλὰ μὲν
 δεῖ γ. εἰ μὲν γὰρ χρῆσαι αἰ ἐπιθυμίας, φαύλη ἢ κωλύου-
 σα ἔστι μὴ ἀκλουθεῖν. ὥς θ' ἢ ἐγκράτεια οὐ πᾶσα ἀπονδαία.
 εἰ δ' ἀπονεῖς καὶ μὴ φαύλαι, οὐθεὶ σεμνόν. οὐδ' εἰ φαύλαι
 καὶ ἀπονεῖς, οὐδὲν μέγα. ἐπὶ εἰ πάσῃ δόξῃ ἐμμενετικὸν πρᾶ-
 ττεν ἢ ἐγκράτεια, φαύλη. οἷον εἰ καὶ τῇ ψυχαί. καὶ εἰ πάσῃ δό-
 ξῃ ἢ ἀκρασία ἐκτατικόν, ἔστι τις ἀπονδαία ἀκρασία. οἷον ὁ
 Σοφοκλέους Νειοπτόλεμος ἐν τῷ Πυλῶνι, ἐπαινετὸς γὰρ,
 οὐκ ἐμμενῶν οἷς ἐπείδῃ. ὥς θ' ὁ Οδυσσεύς, δεῖ τὸ λυπεῖ-
 σθαι ψυχοδόμος. ἐπὶ ὁ σοφιστικὸς λόγος ψυχοδόμος, ἀκ-
 ρεία, δεῖ γὰρ τὸ πρᾶττεν εὐδελῶσαι ἐλέγχειν, ἵνα δεινοὶ ὦ-
 σιν, ὅταν ἐπιτύχωσιν, ὁ γινόμενος συλλογισμὸς ἀκρεία γί-
 νεται, δέδειται γὰρ ἡ διαίονια, ὅταν μέλει μὴ μὴ εὐδελῶσαι, δεῖ
 τὸ μὴ ἀρεσκεῖν τὸ συμπράττεν, περιέναι δὲ μὴ δύνανται, δεῖ
 τὸ λύσαι μὴ ἔχειν τὸν λόγον. συμβαίνει δ' ἐκ τούτου λόγου ἡ ἀ-
 φροσύνη μετὰ ἀκρασίαν ἀρετῇ, πάναντία γὰρ πρᾶττει ὧν
 ἕπολαμβάνει, δεῖ τὴν ἀκρασίαν. ἕπολαμβάνει δὲ τὰ γα-
 ρὰ κακὰ εἶναι. καὶ οὐδεὶς πρᾶττει. ὥς τε τὰ γαδὰ καὶ οὐ τὰ
 κακὰ πρᾶττει. ἐπὶ ὁ τῷ πεπείδῃ πρᾶττων καὶ διώκων τὰ ἡ-
 δέα καὶ πρᾶττει μὲν, βελτίων αὖ δόξαι εἶναι τῷ μὴ δεῖ
 λογισμὸν, ἀλλὰ δι' ἀκρασίαν, οὐκ αὐτό τοῦτο γὰρ δεῖ τὸ μετα-
 πειθεῖσθαι αὐτὸν. ὁ δ' ἀκρατὴς ἐνόησε τῇ παροίμῃ. ἐν ἡ φαμὲν, 4

- ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγη, τί δέι' ἐπιπίνειν. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐπέπεισο
 ἂν πρῶτ' ἦν, μετὰ πειθεῖς αὖ ἐπαύσατο. νῦν δὲ πεπεισμένος,
 οὐδὲν ἢ πονεῖν ἄλλα πρῶτ' ἦν. εἴ μιν πᾶσι πάντ' ἀκρασία ἔστι καὶ
 ἐγκράτεια, τίς ὁ ἄσπετος ἀκρατής. οὐθεὶς γὰρ ἀπίστος ἔχει
 τοῖς ἀκρασίᾳς. φανερὸν δ' εἶναι ἵνα ὁ ἄσπετος. αἱ μὲν οὖν ἀ-
 κρίαι τῶν αὐτῶν ἵνων συμβαίνουσιν. τὸ γὰρ πᾶν, δὲ τὰ μὲν, ἀν-
 λείναι δὲ, καὶ ὑπολῆπιν. ἢ γὰρ λῦσις τῆς ἀκρίαις, οὐρε-
 1 οῖς ἔστι. Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτόμεν. πότῳ εἰδότες, ἢ
 οὐ. καὶ πῶς εἰδότες. εἴτα πᾶσι τὸν ἀκρατὴ καὶ τὸν ἐγ-
 κρατὴ διεκρίναι. λέγω δὲ πότῳ πᾶσι ἡδονῶν καὶ λυ-
 πῶν, ἢ περὶ ἵνων ἀφωρισμένους, καὶ τὸν ἐγκρατὴ καὶ τὸν
 καρτερικόν. πότῳ ὁ αὐτὸς, ἢ ἑτέρος ἔστιν. ὁμοίως δὲ καὶ
 πᾶσι τῶν ἄλλων, ὅσα συγγενῆ τῆς θεωρίας ἔστι ταύτης. ἔστι
 δὲ ἀρχὴ τῆς σκέψεως, πότῳ ὁ ἐγκρατής καὶ ἀκρατής εἴ-
 2 σιν, τῷ πᾶσι ἢ τῷ πῶς ἔχοντες τὴν διαφορὰν. λέγω δὲ πό-
 τῳ πᾶσι τῷ πᾶσι, εἶναι μένον ἀκρατής ὁ ἀκρατής, ἢ οὐ.
 ἀλλὰ τῷ ὥς, ἢ οὐ, ἀλλὰ τῷ ὅς, ἀμφοῖν. εἴπειτα εἴ ποτε ἅπαν-
 τ' ἔστιν ἢ ἀκρασία καὶ ἢ ἐγκράτεια, ἢ οὐ, οὐτε γὰρ πᾶσι ἅπαν-
 τ' ἔστιν ὁ ἄσπετος ἀκρατής, ἀλλὰ πᾶσι ἅπασιν ὁ ἀνέλεος, οὐ-
 τε τῷ πᾶσι τῶν ἄσπετων ἔχειν. ταυτὸν γὰρ αὖτε τῇ ἀνο-
 λασίᾳ, ἀλλὰ τῷ ὅς, ἔχειν. ὁ μὲν γὰρ ἄγετα περὶ αὐτοῦ μένος,
 νομίζειν αἰετὶ δὲ τὸ παρὸν ἡδὺ διασκεύειν. ὁ δ', οὐκ οἶσται μὲν,
 δῶκεν δὲ. πᾶσι μὲν οὖν τὸ δόξαν ἀληθεῖ, ἀλλὰ μὴ ἐπιστήμην
 3 εἶναι, παρ' ὧν ἀκρατὴ δύνανται, οὐθὺν διαφέρει πρὸς τὸν λόγον.
 εἴνοι γὰρ τῆς δόξαν ὁρῶντων, οὐ διακρίνουσιν, ἀλλ' οἶοντα ἀκριβῶς
 εἰδέναι. εἰ οὖν δὲ τὸ ἡρέμα πιστεύειν, οἱ δόξαν ὁρῶντες μάλ-
 λον τῆς ἐπιστημῶν πρὸς τὴν ὑπόληψιν πρᾶξουσιν, οὐθὺν
 διοίσει ἐπιστήμη δόξης, οἷοι γὰρ πιστεύουσιν οὐδὲν ἢ πονεῖν οἷς
 δόξαν ὁρῶντων, ἢ ἑτέροις οἷς ἐπιστημῶν. δηλοῖ δὲ Ἡράκλειτος,
 ἀλλ' ἐπεὶ διχῶς λέγουσιν τὸ ἐπιστάδαι, καὶ γὰρ ἔχοντες μὲν, οὐ
 χρώμενος δὲ τῇ ἐπιστήμῃ. καὶ ὁ χρώμενος λέγειται ἐπιστά-
 4 δαι, διοίσει τὸ ἔχοντα μὲν, μὴ θεωροῦντα δὲ. καὶ τὸ θεω-

ροῦτα πρέπειν, ἢ μὴ διὰ πρέπειν. ἔστι γὰρ δοκεῖ διαι-
 νόν, ἀλλ' οὐκ εἰ μὴ θεωρεῖν. ἐπὶ ἐπὶ δύο ῥόποι τῷ πρὸς τὰς
 αὐτῶν, ἔχοντα μὲν ἀμφοτέρωθεν, οὐθὲν καλῶς πρέπειν πα-
 ρὰ τὴν ἐπιστήμην. χρώμενον μὲν τῷ τῇ κατὰ φύσιν, ἀλ-
 λά μὴ τῇ κατὰ μέρος, περὶ γὰρ τὰ καθ' ἑκάστην διαφέ-
 ρει δὲ καὶ τὸ κατὰ φύσιν. τὸ μὲν γὰρ, ἐφ' ἑαυτῇ, τὸ δ' ὡς
 τῷ πρὸς τὰς αὐτῶν. οἷον ὅτι παντὶ ἀνθρώπῳ συμφέρει τὰ
 ξηρά. καὶ ὅτι οὗτος ἀνθρώπος, ἢ ὅτι ξηρὸν τὸ τριόνδε, ἀλ-
 λ' αἰ τὸδε, τριόνδε, ἢ οὐκ ἔχει, ἢ οὐκ ἀδύνατον. κατὰ τὰ δὲ
 τῷ τῷ διοίσει ἔστι τῷ τῷ ἀμύχανον ὅσον. ὥστε δοκεῖν οὐ-
 τὴν μὲν εἶναι μὴ ἐν αὐτῷ, ἀλλ' ὡς δὲ θεωρεῖται. ἐπὶ τὸ ἐ-
 χεῖν τὴν ἐπιστήμην, ἄλλον τῷ τῷ νῦν ῥηθέντων ὑπάρ-
 χει τοῖς ἀνθρώποις. ἐν τῷ γὰρ ἔχειν μὲν, μὴ χρῆσθαι δὲ, δια-
 φέρουσαν ὁρᾶμεν τὴν ἔξιν. ὥστε καὶ ἔχειν πῶς καὶ μὴ ἔ-
 χειν. οἷος τὸν καθ' ἑαυτὸν καὶ μακρόμενον καὶ οἰνωμένον.
 ἀλλὰ μὲν οὕτως διατίθενται οἷα ἐν τοῖς πᾶσι θεοῖς ὅντες, 2
 θυμοὶ γὰρ, καὶ ἐπιθυμίαι ἀφροδισίων, καὶ ἄλλα τῷ τῷ
 οὐτῶν, ἐπιδήλως καὶ τὸ σῶμα μετισταίνουσι. οἷοις δὲ καὶ
 μακρῶς ποιοῦσι. δῆλον οὖν, ὅτι ὁμοίως ἔχειν λεπτὸν ἔστι
 ἀκρατεῖς τῷ τῷ. τὸ δὲ λέγειν ἔστι λόγους ἔστι ἀπὸ τῆς ἐ-
 πιστήμης, οὐδὲν σημεῖον, καὶ γὰρ οἱ ἐν τοῖς πᾶσι θεοῖς
 ὄντες, ἀπὸδείξεις καὶ ἐπὶ λέγουσιν ἐμπειροκλήους. καὶ
 οἱ πρῶτον μακρόντες, σιωπεῖρουσι μὲν ἔστι λόγους. ἴσασι δ', 3
 οὐτὴν. διὰ γὰρ συμφωνίαν. ἔστι δὲ χρόνον διὰ. ὥστε κα-
 τὰ τὸν ἔστι ἀποκρινόμενους, οὕτως ἀποληπτικὸν λέγειν
 καὶ ἔστι ἀκρατολόμους. ἐπὶ καὶ ὡς φυσικῶς αὐτῶν ἐπι-
 βλήσει τὴν αἰτίαν. ἢ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν, δόξα, ἢ δι' ἐπέ-
 ρα, ποῦ τῷ καθ' ἑκάστην ἔστι, ὡς αἰσθησις ἢ δὴ κυρία. ὅταν
 δὲ μία γλῶττις ἔξ αὐτῶν, ἀνάγκη τὸ συμπράττειν ἐν-
 σταμὲν, φαίει τὴν ψυχὴν. ἐν δὲ τῷ τῷ ποιητικαῖς, πρέτ-
 τειν. οἷος. οἷον εἰ παντὸς γλυκεῖος γούρεται διὰ, τουτὶ δὲ
 γλυκύ, ὡς ἐπὶ τῷ καθ' ἑκάστην, ἀνάγκη τὸν δυνάμενον καὶ 4

μὴ καλυπόμενον, ἅμα δὲ καὶ πρᾶττεν. ὅταν οὖν ἡ μεν
καθόλου εἴη, ἡ καλὸν σαγνέειν, ἡ δὲ, ὅτι πᾶν τὸ γλυ-
κὺ ἡδύ. ὅτι δὲ γλυκὺ, αὐτὴ δὲ εὐδαιμονία.

Τὴν δὲ
ἐπιθυμίαν εὐδαιμονίας, ἡ μεν λέγει, φέρειν δὲ. ἡ δὲ ἐπιθυ-
μία, ἅρχει, κινεῖν γὰρ ἐκείνην δύνανται τῶς μερίων. ὥστε συμ-
βαίνει ἅπλοῦ λόγου πῶς καὶ δόξης ἀκρατεύειν. οὐκ εὐαι-
τίαν δὲ καθ' αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ συμβεβηκός. ἡ γὰρ ἐπιθυ-
μία εὐαιτία. ἀλλ' οὐχ ἡ δόξα τῶ ὀρθῷ λόγῳ. ὥστε καὶ δὲ
δὲ τὰς δόξας οὐκ ἀκρατεῖ, ὅτι οὐκ ἔχει καθόλου ὑπόλη-
ψιν, ἀλλὰ τῶ καθ' ἑκάστα φαντασίαν καὶ μνήμην. πῶς δὲ
ἀνέται ἡ ἀγνοία καὶ πάλιν γίνεται ἐπιστήμων ὁ ἀκρατής, ὁ
αὐτὸς λόγος καὶ πᾶσι οἰνωμένον καὶ καθόλου δόξας, καὶ οὐκ ἰ-
δὸς οὖν τῶ πᾶσι, ὅν δὲ πᾶσι τῶ φυσιολόγων ἀ-
κράτειν. ἐπεὶ δὲ ἡ τελευτή πᾶσι δόξας αἰσθητῶ, καὶ
κυρία τῶ πρᾶξεων, ταύτῃ, ἡ οὐκ ἔχει ὁ εὐδαιμονίας, ἡ
οὕτως ἔχει, ὥς οὐκ ἔχει τῶ ἔχειν, ἐπίσταται. ἀλλὰ λέγειν
ὥς πᾶσι οἰνωμένον, τὰ ἐμπειροκλήους. καὶ δὲ τὸ μὴ καθό-
λου, μὴ δὲ ἐπιστημονικὴν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν τῶ καθόλου
τὸν ἔχοντα ὅρον. καὶ οἶκον ὁ εἰρήναι Σωκράτης συμβαίνειν,
οὐ γὰρ τῶς κυρίας εἶναι δοκῶν ἐπιστήμης παρούσης, γί-
νεται τὸ πάθος, οὐ δὲ αὐτὴν πᾶσι λέγειν δὲ τὸ πάθος. ἀλ-
λὰ τῶς αἰσθητικῆς. πᾶσι μεν οὖν τῶ εἰδόμενα καὶ μὴ, καὶ πῶς
εἰδόμενα, εὐδαιμονίας ἀκρατεύειν, βραχὺτα εἰρήναι.

3
ῥότον δὲ ὅτι πᾶσι ἀκρατής, ἡ πάντες καὶ μέρος.
καὶ εἴη, πᾶσι πᾶσι, λεκτέον ἐφεξῆς. ὅτι μεν οὖν πᾶσι ἡ-
δονὰς καὶ λύπας εἰσὶν οἱ τ' ἐγκρατεῖς καὶ καρτερικοί, καὶ
ἀκρατεῖς καὶ μαλακοί, φανερὸν. ἐπεὶ δὲ εἴη τὰ μεν, ἀναγ-
καίαν, τῶ ποιονόντων ἡδονῶν, τὰ δὲ, αἰρετὰ μεν καὶ αὐτὰ, ἔ-
χοντα δὲ ἀπορρολήν, ἀναγκαῖα μεν τὰ σωματικά. λέ-
γει δὲ τὰ τριαῦτα, τὰ, πᾶσι τῶ τριῶν καὶ τῶ ἀφροδι-
4

4
σίαν χρεῖαν, καὶ τὰ τριαῦτα τῶ σωματικῶν, πᾶσι αὐτῶν

ἀκρόλαστον ἐπιτεμεν καὶ πλὴν σωφροσύνης. τὰ δὲ ἀναγκαῖα μὲν,
 οὐκ αἰρετὰ δὲ, καὶ αὐτὰ. λέγω δὲ οἶον νίκην, πῆμιν, πλοῦτον,
 καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀγαθῶν καὶ ἡδέων. ὅς μιν ἐν πρὸς ταῦ-
 τα πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον ὑποβιβάζοντες τὸν ἐν αὐτοῖς, ἀ-
 πλῶς μὲν, οὐ λέγουμεν ἀκρατεῖς. περὶ θέντες δὲ τὸ, χρημά-
 των ἀκρατεῖς, καὶ κέρδους, καὶ λιμῆς, καὶ θυμῶν, ἀπλῶς δὲ, ὅ-
 ὡς ἐτόρους, καὶ καθ' ὁμοιότητα λεγόμενους ὡς πρὸς ἄνθρω-
 πους, ὅ τὰ ὀλίγη νουνοικησώ. ἐκείνῳ γὰρ ὁ κοινὸς λόγος τῆς
 ἰδίου μικρῷ διέφορῳ, ἀλλ' ὅμως, ἐτόρος ἔστι. σημεῖον δὲ, ἡ μὲν
 γὰρ ἀκρασία φέρεται, οὐχ ὡς ἀμύρτια μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς κα-
 κία τις, ἢ ἀπλῶς οὐσα, ἢ κατὰ τι μέρος, ὅτι τῶν δὲ, οὐδεῖς. ὅ-
 δὲ πρὸς τῆς σωματικῆς ἀκρόλαστοις, πρὸς αὐτὴν λέγουμεν τὸν σώ-
 φρονα καὶ ἀκρόλαστον, ὁ μὲν τῷ περαιεῖσθαι τῆς τι ἡδέων δια-
 κείν τῆς ὑποβιβάζας, καὶ τῆς λυπηρῶν φύλων, πένιης, καὶ δι-
 ψκῆς, καὶ ἀλείας, καὶ λύχου, καὶ πάντων τῆς πρὸς ἀφῶ καὶ
 γένει, ἀλλὰ πρὸς πλὴν περαιεῖσιν καὶ πλὴν διανοίαν, ἀκρατεῖς
 λέγεσθαι, οὐ κατὰ περὶ αὐτοῖς. ὅτι πρὸς τὰς κατὰ πρὸς ὀργῆς,
 ἀλλ' ἀπλῶς μόνον. σημεῖον δὲ, καὶ γὰρ μαλακοὶ λέγουσθαι, πρὸς
 τῶν αὐτῶν. πρὸς ἐκείνων δὲ, οὐδεμίαν. καὶ διὰ τοῦτο εἰς ταυτὸ
 τὸν ἀκρατεῖ καὶ ἀκρόλαστον ἐπιτεμεν, καὶ ἐκκρατεῖ καὶ σώφρονα,
 ἀλλ' οὐκ ἐκείνων οὐδένα, διὰ τὸ πρὸς τῆς αὐτῆς πρὸς ἡδονῆς καὶ
 λύπης εἶναι. οἱ δὲ εἰσὶ μὲν πρὸς τῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐχ ὡς αὐτῶς εἰ-
 σίν. ἀλλ' οἱ μὲν, περαιεῖσθαι, οἱ δὲ, ὅς περαιεῖσθαι διὰ μάλ-
 λον ἀκρόλαστον ἀνέπειμιν, ὅς τις μὴ δι' ἡδονῆς ἢ ἡρέμα δια-
 κεί τῆς ὑποβιβάζας, καὶ φύγει μετὰ λύπης, ἢ ὅτις, ὅς-
 τις διὰ τὸ ὑπὸ θυμῶν σφόδρα. πῶς γὰρ ἐκείνος ποιήσειεν, εἰ
 περὶ γλῶσσοι ὑπὸ θυμῶν νεανικῇ, καὶ πρὸς τῆς ἀναγκαῖων
 ἐνδείας, λυπηρῶν. ἐπεὶ δὲ τῆς ὑπὸ θυμῶν καὶ τῆς ἡδονῶν,
 αἱ μὲν εἰσι τῶν γλῶσσοι καλῶν καὶ ἀποδιδόντων. τῆς γὰρ ἡδέων. εἴ-
 φυνται αἰρετὰ, τὰ δὲ, ἐναντία τῶν τῶν, τὰ δὲ, μετὰ, κατὰ πρὸς
 δεικνύμεν πρὸς τὸν. οἶον χρήματα καὶ κέρδος καὶ νίκη καὶ τι-
 μή. πρὸς ἅπαντα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ μετὰ, οὐ τῶ

πᾶσι

- πράχιν καὶ ἀδύνη μὲν καὶ φιλεῖν ψέγειν, ἀλλὰ ὅπως, καὶ
 ὑπερβάλλειν. διὸ ὅσοι μὲν πρὸς τὸν λόγον ἢ κρατύνουσι ἢ
 διώκουσι τὸ φέρεται καλὸν καὶ ἀγαθόν, οἷον οἱ πόρῃ τιμὴν
 καὶ μάλλον ἢ δεῖ ἀποσφάζοντες. ἢ πόρῃ τέκνα καὶ γυνεῖς. καὶ
 γὰρ οὕτως τὸ ἀγαθόν. καὶ ἐπαινοῦνται οἱ πόρῃ οὕτως ἀπο-
 σφάζοντες. ἀλλ' ὁμοίως, ἐστὶ τις ὑπερβολὴ καὶ ἐν τοῖς. εἴπερ
 ὡς πόρῃ ἢ Νικόμαχ' ἀγαθὸν καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς, ἢ ὡς πόρῃ Σάτυρος
 1 ὁ φιλεῖ πάσι καὶ ἀδικαζόμενος, πόρῃ τὸν πατέρα, λίαν γὰρ
 ἐδῶκε μετρίαν. μετρίαν μὲν οὖν οὐδεμία πόρῃ γὰρ τὸ
 δεῖ τὸ εἰρημένον. ὅτι φέρεται ἡ ἀρετὴ ἐκείνη ἐστὶν δι' αὐτό. φαν-
 λαι δὲ καὶ φερεται αὐτὸς εἰσιν αἱ ὑπερβολαί. ὁμοίως δὲ,
 οὐδὲ ἀκρασία, ἢ γὰρ ἀκρασία, οὐ μόνον φερεται, ἀλλὰ καὶ τὸ
 φερεται ἐστὶ. δι' ὁμοιότητά δὲ τὴν πᾶσι περὶ πειθύντες τὴν
 ἀκρασίαν, πόρῃ ἐκείνου λέγουσιν οἱ, κακὴν ἰατρὴν. καὶ κακὴν
 ὑποκριτὴν, ὃν ἀπλῶς οὐκ αὐτὸς εἴποιεν κακόν. ὡς πόρῃ οὐ-
 2 δι' ἐν ταῦτα δεῖ εἶναι κακίαν εἶναι ἐκείνην αὐτὴν, ἀλλὰ τὴν ἀ-
 λαστον, ὁμοίαν. οὐτὼ δηλονότι καὶ καὶ ὑποληπτὴν μόνον ἀ-
 κρασίαν καὶ ἐκείνην εἶναι, ἢ πρὸς πόρῃ τὰ αὐτὰ τῇ σω-
 φροσύνῃ καὶ τῇ ἀνελασίᾳ. περὶ δὲ θυμὸν καὶ ὁμοιότη-
 τα λέγουσιν. διὸ καὶ περὶ πειθύντες ἀκρατὴ θυμὸν, ὡς πόρῃ πι-
 μῆς καὶ κέρδους φαμέν. ἐπεὶ δὲ εἶναι μὲν ἡδεῖα φέρεται, καὶ
 γὰρ τὰ μὲν, ἀπλῶς, τὰ δὲ, κατὰ γλῆν καὶ ζώων καὶ ἀνθρώ-
 πων, τὰ δ' οὐκ ἐστίν. ἀλλὰ τὰ μὲν, δεῖ πρὸς πρῶσις, τὰ δὲ, δι' ἐπὶ
 3 γίνεσθαι. τὰ δὲ, δεῖ μετρίαν φέρεται, ἐστὶ καὶ πόρῃ τῶν ἐκα-
 στα πρὸς ἀληθείαν ἰδεῖν ἔχεις. λέγω δὲ τὸς θεωρεῖς, οἱ, τὴν
 καλὴν μὲν καὶ λυμὴν πόρῃ τὸν πόνον, καὶ λέγουσι τὸς κνού-
 σας ἀναγκάζουσιν, τὰ παιδία κατεδίειν, ἢ οἷσις φασὶ χαίρειν
 εἰς οὗτο τὸ ἀπληρωμένων πόρῃ τὸν πόνον. τοῦ μὲν, ὁμοίως.
 τοῦ δὲ, κρείσσιν ἀνθρώπων. τοῦ δὲ, τὰ παιδία δακρύειν ἀλλή-
 λους εἰς δὲ χάριν. ἢ δὲ πόρῃ φάλαριν λεγόμενον. αὐτὰ μὲν
 θεωρεῖς, αἱ δὲ, διὰ τὴν νόσιν γίνονται καὶ μανίαν ἄλλοις.
 4 ὡς πόρῃ ὁ πῶς μετρίαν καὶ διόλου καὶ φανών, καὶ ὁ τὸς σιωπῇ

δούλου τὸ ἥπαρ. αἱ δὲ νοσηματώδεις, ἢ ἔξ' ἰσθίου. οἷον αἱ τῆς
 βελώνης πίλσεις, καὶ οὐλῶν φώξεις. ἐπὶ δὲ αὐθράκων καὶ γῆς.
 πρὸς δὲ τούτοις, ἢ τῆς ἀφροδισίων τοῖς ἄρρεσι, τοῖς μὲν γὰρ,
 φύσει. τοῖς δ' ἔξ' ἰσθίου συμβαίνουσιν. οἷον τοῖς ἐπιζομένοις
 ἐκ παιδῶν. ὅσοις μὲν οὕτω φύσις αἰτία, τούτοις μὲν, οὐδ' αὖ
 εἰς εἴ τινα ἀκρατεῖς. ὥς πορ οὐδὲ τὰς γυναικας, ὅτι οὐκ ὁπύς
 σιν, ἀλλ' ὁπύονται. ὡς αὐτῶς δὲ καὶ τοῖς νοσηματωδῶς ἐχούσι
 δι' ἔσθου. τὸ μὲν οὕτω ἔχειν ἐκαστα φύτων, ἐξ ὧ τῶ ὄρων ἔστι τῆς
 κακίας, καὶ τὰ πορ καὶ ἡ θηριότης. ὅτι ἔχοντα κρατεῖν ἢ κρα
 τεῖσθαι, οὐχ ἢ ἀπλῆ ἀκρασία, ἀλλ' ἢ καὶ ὁμοιότητα κακί-
 ας καὶ τὸν πορ ὅς θυμαρὺς ἔχοντα ἔστι τὸν τῶ πορ τῆς πᾶ
 σθου, ἀκρατεῖς δ' οὐ λεπτέον, πᾶσα γὰρ ὑπερβάλλουσα κακία
 καὶ ἀφροσύνη καὶ δειλία καὶ ἀκολασία καὶ χαλεπότης, αἱ
 μὲν, θηριώδεις. αἱ δὲ νοσηματώδεις εἰσὶν. ὁ μὲν γὰρ φύσει
 τοιοῦτος, οἷος δεδιόται πάντα, καὶ ἄφοφῆσθαι μὲν, θηριώδης
 δειλίαν δειλός. ὁ δὲ, πῶς γὰρ ἐδιδείκει νόσον. καὶ τῆς
 ἀφρόνων, οἱ μὲν ἐκ φύσεως ἀλόγιστοι καὶ μόνον τῇ αἰσθησει ζῶν-
 τεσ, θηριώδεις, ὥς πορ εἶνα γλῆν τῆς πόρρω βαρβαρῶν. οἱ
 δὲ, δὲ νόσοι. οἷον τὰς ἐπιληπτικὰς, ἢ μανίας νοσηματώ-
 δεις. φύτων δ' ἐστὶ μὲν ἔχειν πινὰ αἰσθησι μόνον, μὴ κρατεῖσθαι
 δὲ. αἰσθησι δὲ οἷον εἰ φάλαρις κρατεῖται, ὡς θυμαρὺς παιδίου φα
 ρειν, ἢ πρὸς ἀφροδισίων ἄρπον ἡδονῶν. ἐπὶ δὲ καὶ κρατεῖ-
 σθαι, μὴ μόνον ἔχειν. ὥς πορ οὕτω καὶ μυχθηρία, ἢ μὲν, κατ'
 αὐθροπον, ἀπλῶς λέγετα μυχθηρία, ἢ δὲ, κατὰ πρῶτον, 3
 ὅτι θηριώδης ἢ νοσηματώδης, ἀπλῶς δ' οὐ, τὸν αἰσθησι τῶ
 πορ δὴλον ὅτι καὶ ἀκρασία ἔστιν. ἢ μὲν, θηριώδης, ἢ δὲ, νοση-
 ματώδης. ἀπλῶς δὲ ἢ κατὰ πῶς αὐθροπικῶς ἀκολασίαν
 μόνον. ὅτι μὲν οὕτω ἀκρασία καὶ ἐκράτεια ἔστι μόνον πορ ἀ-
 πορ ἀκολασία καὶ σωφροσύνη, καὶ ὅτι πορ τὰ ἄλλα ἔστιν
 ἄλλο εἶδος ἀκρασίας, λεγόμενον κατὰ, μεταφορὰν καὶ οὐχ
 ἀπλῶς, δὴλον. ὅτι δὲ καὶ ἡ πον αἰσθησι ἀκρασία ἢ τῆς
 θυμῶν ἢ ἢ τῆς αἰσθησι θυμῶν, θεωρησώμεν. εἴκει γὰρ ὁ θυμῶς 4

ἀκούειν μὲν τῷ λόγῳ, πῶς ἀκούειν δὲ. καὶ ἀπὸ οἱ τα-
 χεῖς τῶς διακρίνων, οἱ πρὶν ἀκούσαι πᾶν τὸ λεγόμενον, ἐκ-
 θέουσι. εἴτα ἀμαρτάνουσι τῆς πράξεως. καὶ οἱ κύνες,
 πρὶν σκέψασθαι εἰ τίς λῆς, αὐτὸν μόνον φοβήσῃ, ὑλακτούσι,
 οὕτως ὁ θυμὸς, διὰ θερμότητος καὶ ταχύτητος τῆς φύ-
 αως, ἀκούσας μὲν, οὐκ ἐπιτάγμα δὲ ἀκούσας, ὁρμᾷ πρὸς
 τὴν τιμωρίαν, ὃ μὲν γὰρ λόγος ἢ ἡ φαντασία, ὅτι ὑβρίζει ἢ
 1 ὀλιγωρεῖ, ἐδήλωσεν, ὃ δὲ, ὡς πρὸς συλλογιστάμενος ὅτι διὰ τῷ
 κριούτῳ πολεμεῖν, χαλεπαίνει οὐθὺς. ἢ δὲ διὰ θυμῶν, ἐὰν
 μόνον εἴπῃ ὅτι ἡδὺ ὁ λόγος, ἢ ἡ αἰσθησις, ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἀ-
 πόλυσιν. ὡς θ' ὁ μὲν θυμὸς, ἀκούσας τῷ λόγῳ πᾶς, ἢ
 δὲ διὰ θυμῶν, οὐ. αἰσίων οὖν. ὃ μὲν γὰρ τῷ θυμῷ ἀκρε-
 τῆς, τῷ λόγῳ πᾶς ἢ πᾶσι, ὃ δὲ, τῆς διὰ θυμῶν, καὶ οὐ
 τῷ λόγῳ. ἐπὶ τῷ φυσικῷ συγγνώμη μᾶλλον ἀκούσας εἶναι
 ὁρῶμεν, ἐπεὶ καὶ διὰ θυμῶν τῷ φυσικῷ μᾶλλον, ὅσαι
 2 κριναὶ πᾶσι, καὶ ἐφ' ὅσον κριναὶ. ὃ δὲ θυμὸς φυσικῶς πρὸν,
 καὶ ἡ χαλεπότης, τῷ διὰ θυμῶν, τῷ τῆς ἀποβόλης καὶ
 τῷ μὴ ἀναγκαίῳ. ὡς πρὸς ὁ ἀκροατὴς μὲν, ὅτι τὸν πα-
 τέρ' αὐτοῦ, καὶ γὰρ οὕτως εἶπεν, τὸν ἐαυτῷ, καὶ κείνῳ, τὸν
 αὐτῷ. καὶ τὸ παιδίον δέξασθαι, καὶ οὕτως ἐμὲ εἶπεν, ὅταν
 ἀνὴρ γένῃται, συγγενὲς γὰρ ἡμῖν. καὶ ὁ ἐλκόμενος ἀπὸ τῷ
 ἵου, παύσασθαι ἐκέλευε πρὸς τῷ θυμῷ, καὶ γὰρ αὐτὸς
 ἐλκόμενος τὸν πατέρ' αὐτοῦ μέχρις ἀπαύσας. ἐπὶ ἀδικώτεροι οἱ ἐ-
 3 πίβου λόγῳ. ὃ μὲν οὖν θυμῶν, οὐκ ἐπίβουλος, οὐδ' ὁ
 θυμὸς, ἀλλὰ φανερὸς. ἢ δὲ διὰ θυμῶν, καὶ ἀπὸ τῷ ἀφρο-
 » δίτῳ φασίν. Δολοφλόκῳ γὰρ κυπεροχνοῦς, καὶ τὸν κε
 » σὸν ἰμάντα. Ὁμῆρος. γὰρ φασὶν ἢ τ' ἐκλεῖψεν νόον πύκα
 » πρὸ φρονέοντος. ὡς τ' ἐπὶ ἀδικώτερον καὶ αἰσίων
 » ἢ ἀκρεσία αὐτῇ, τῆς ἀπὸ τὸν θυμῶν εἶναι, καὶ ἀπὸ τῷ
 ἀκρεσία καὶ κακία πᾶς. ἐπὶ οὐδὲς ὑβρίζει, λυποῦμε-
 νος, ὃ δὲ ὀργῇ ποιῶν πᾶς, λυποῦμενος. ὃ δὲ ὑβρίζων, με-
 4 θ' ἡδονῆς. εἰ οὖν οἷς ὀργίζεσθαι μάλιστα δίκαιος, τῷ τῷ

δι' ἀδικώτερά καὶ ἡ ἀκρασία, ἢ δι' ὑπὲρ ὅμιαν. οὐ γὰρ ὅτι ἐν
 θυμῷ ὕβρις, ὡς μὲν τῶν αἰσίων ἡ πόδι ὑπὲρ ὅμιαν ἀκρα-
 σία, τῆς πόδι τὸν θυμὸν, καὶ ὅτι ἐστὶν ἡ ἐκράτεια καὶ ἀκρασία
 πόδι ὑπὲρ ὅμιαν καὶ ἡδονὰς σωματικὰς, δῆλον. αὐτῆς δὲ
 τῶν τῶν διαφορὰς ληπτέον, ὡς πόδι εἴρηται κατ' ἀρχάς,
 αἱ μὲν, ἀνθρώποι καὶ εἰσι καὶ φιστοί, καὶ ὅτι γλῆσι καὶ τῷ μεγέ-
 θει, αἱ δὲ, θηριώδεις, αἱ δὲ, καὶ δὲ πηρώσεις καὶ νοσήματα.
 τῶν δὲ πόδι τῶν πρώτας, σωφροσύνη καὶ ἡ ἀκρασία μύ-
 νον ὅτι. διὸ καὶ τὰ θηρία, οὐτε σωφρονα, οὐτε ἀκράτα λήθ-
 μιν. ἀλλ' ἡ καὶ μεταφορὰ. καὶ εἰ τι ὅλως ἄλλο πρὸς
 ἄλλο διαφορὰ γλῶσς τῆς ζώων ὕβρις καὶ σωματικὰ καὶ τῷ
 παμφάγον εἶναι, οὐ γὰρ ἔχει περ αἰρεσιν, οὐδὲ λογισμὸν, ἀλ-
 λ' ὅτι ἐστὶ τῆς φύσεως ὡς πόδι οἱ μνησόμενοι τῆς αἰθρώπων.
 ἔλαττον δὲ θηριότης, κακίαν, φοβερώτερον δὲ. οὐ γὰρ διέφ-
 θαρταί τε βέλπουν, ὡς πόδι ἐν τῷ αἰθρώπῳ, ἀλλ' οὐκ ἔχει. ὁ-
 μισιον οὖν, ὡς πόδι ἄψυχον συμβαλεῖν πρὸς ἐμψυχον, πόδι τὸν
 κῆκον, ἀσινεσθῶ γὰρ ἡ φαυλότης αἰεὶ, ἢ τῷ μὴ ἔχοντος ἀρ-
 χή. ὁ δὲ νοῦς, ἀρχή. πρὸς τὴν φύσιν οὖν τε συμβαλεῖν ἀδι-
 κίαν πρὸς αἰθρώπον ἀδικον. ἐστὶ γὰρ ὡς ἐκείνῳ κῆκον. μυ-
 » ριο πλάσια γὰρ ἀνὰ καὶ ποιήσιν αἰθρώπος κακός, θηριόν.
 » Περὶ δὲ τῶν δι' ἀφῆς καὶ γένεως ἡδονὰς καὶ λυπας καὶ ὑπὲρ ὅμιαν
 μίας καὶ φυχάς, πόδι ἅς ἡτε ἀκρασία καὶ ἡ σωφροσύνη,
 διωρίσθαι πρὸς τὸν. ἐστὶ μὲν οὕτως ἔχειν, ὡς τε ἡ τῶν αἰθρώπων καὶ
 ὧν οἱ πολλοί, κρείττους, ἐστὶ δὲ κρατεῖν, καὶ ὧν οἱ πολλοί, ἡ τ-
 » ρισ. τῶν δὲ ὁ μὲν πόδι ἡδονὰς, ἀκρατής, ὁ δὲ, ἐκκρατής. ὁ
 δὲ πόδι λυπας, μαλακός. ὁ δὲ, κρατερικός. μεταξὺ δὲ τῶν
 πλείων ἔξαις, καὶ εἰ εἰς πᾶσι μᾶλλον πρὸς τῶν χείρους. ἐπεὶ
 δι' αἰθρώπων ἡδονῶν, ἀνάγκαι αἱ εἰσιν, αἱ δὲ οὐ, καὶ μέχρι τινός,
 αἱ δὲ ὑπερβολαί, οὐ. οὐδὲ αἱ ἐλλείψεις. ὁμοίως δὲ καὶ πε-
 ρὶ ὑπὲρ ὅμιαν ἔχει καὶ λυπας. ὁ μὲν, τῶν ὑπερβολῶν διώ-
 κων τῶν ἡδονῶν, ἡ καὶ ὑπερβολῶν, ἡ δὲ πηρώσεις, καὶ δι' αἰ-
 τῶν, καὶ μηδὲν δι' ἑτέρον ἀφῶντον, ἀκράτος, ἀνάγκη γὰρ

ὅσον μὴ εἶναι μεταμελητικόν. ὥστ' αἰάτως, ὃ γὰρ μὴ μετα-
 μελητικόν, αἰάτως. ὃ δὲ ἐλείπων, ὃ ἀντικείμενος, ὃ δὲ μέ-
 σος, σφῶρον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φύλων τὰς σωματικὰς λύπας,
 μὴ δι' ἡτταν, ἀλλὰ διὰ περιστάσεων. τῶ δὲ μὴ περιερχομένων,
 ὁ μὲν ἀγέτω, διὰ τὴν ἡδονὴν, ὃ δὲ, διὰ τὸ φύγειν τὴν λύπην,
 τὴν ἀπὸ τῆς ὑπιδυμίας. ὥστε διαφύουσιν ἀλλήλων. παντὶ
 δ' αὖ δόξει χείρων εἶναι, εἴ τις μὴ ὑπιδυμῶν, ἢ ἡρέμα, πρὸς τὸ
 πᾶσι χρόν, ἢ ἐπὶ σφῶν ὑπιδυμῶν. καὶ εἰ, μὴ ὀργισόμενος, τύ-
 πει. ἢ ἐπὶ ὀργισόμενος. πᾶσι γὰρ αὖ ἐπὶ τῷ πάθει ὦν. διὸ ὁ ἀνέ-
 λαιος χείρων τῷ ἀκρατοῦς. τῶ δὲ λειψύτων, τὸ μὲν μαλα-
 κίας εἶδος μάλλον, ὃ δ' ἀνέλαιος. ἀντικείμενον δὲ τῷ μὲν ἀκρα-
 τεῖ, ὃ ἐπὶ τῆς, τῷ δὲ μαλακῷ, ὃ καρτερικῷ. τὸ μὲν γὰρ καρ-
 τερεῖν ὅτι, ἐν τῷ ἀντέχειν, ἢ δὲ ἐπὶ τῆς, ἐν τῷ κρατεῖν. ἐτε-
 ρον δὲ τὸ ἀντέχειν, καὶ κρατεῖν, ὥς πορ καὶ εἰ μὴ ἡπᾶσαι, τῶ
 νικᾶν. διὸ καὶ αἰρετώτερον ἐπὶ τῆς ἀκρασίας ὅτι. ὃ δὲ ἐλ-
 2 λείπων πρὸς ὅς οἱ πολλοὶ καὶ ἀντιπείνουσι καὶ δύνανται, οὐ-
 τὸς μαλακῶς καὶ ὑφῶν. καὶ γὰρ ἡ ὑφῆ, μαλακία τίς ὅτι.
 ὅς ἐλκει τὸ ἰμάτιον, ἵνα μὴ πονήσῃ τὴν ἀπὸ τῆς αἰρεῖν λύπην.
 καὶ μὴ μόνος τὸν κῆμοντα, ἐν οἷς αἰρεῖται ἀθλίος εἶναι, ἀθλίω
 ὁμοίως ὦν. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ πρὸς ἐπὶ τῆς ἀκρασίας καὶ ἀκρασίαν,
 οὐ γὰρ εἴ τις ἰσχυρὸν καὶ ἀποβαλλοῦσιν ἡδονῶν ἢ ἡπᾶσαι ἢ λυ-
 πῶν, θανμασθὲν, ἀλλὰ καὶ συγγνωμνικόν, εἰ ἀντιπείνων, ὥς-
 3 πορ ὁ Θεοδέκην ἐπὶ τῆς ἀλότητος, ὥς πορ οἱ κατέχειν
 πειρώμενοι τὸν γέλωτα, ἀθρόον ἐκκαυχᾶσιν, οἷον σινεπτε
 εὐνοφανῶν. ἀλλ' εἴ τις πρὸς ὅς οἱ πολλοὶ δύνανται ἀντέχειν,
 βούτων ἢ ἡπᾶσαι. καὶ μὴ δύνανται ἀντιπείνων, μὴ διὰ φύσιν τῶ
 γλίου, ἢ διὰ νόσον, οἷον ἐν τῶς σκιδῶν βασιλεύσιν ἢ μαλα-
 κία διὰ τὸ γλίως, καὶ ὥς θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν διέστηκε. δοκῇ
 δὲ καὶ ὁ παιδιώδης, ἀνέλαιος εἶναι, ἐστὶ δὲ μαλακός. ἢ γὰρ
 παιδιὰ, ἀνέσις ὅτι, εἴ πορ οὕτω ἀνὰ πᾶσι. τῶ δὲ πρὸς ταύ-
 4 τὴν ἀποβαλλόντων ὁ παιδιώδης ὅτι. ἀκρασίας δὲ, τὸ

μὲν, περὶ πείτεια, τὸ δὲ ἀδένεια, οἱ μὲν γὰρ βουλευταίμενοι,
 οὐκ ἐμμένουσιν οἷς ἐβουλόθην τὸ δὲ τὸ πάθος. οἱ δὲ, δὲ τὸ
 μὴ βουλόσασθαι, ἄρουνται ἅπασιν τοῖς πάθοις. οἱ γὰρ ὡς-
 πρὸς περὶ χαρῆς καὶ λύπης, οὐ χαρῆς καὶ λύπης, οὐ τῶ καὶ περὶ
 ἀθανάτων καὶ περὶ δόξης καὶ περὶ γένεως καὶ τὸν
 λογισμὸν, οὐχ ἡττώμενοι ἅπασιν τοῖς πάθοις. οὐτ' αὖ ἡδὺν ἢ
 οὐτ' αὖ λυπηρόν. μάλιστα δὲ οἱ ὀξείας καὶ μελαγχολικαί, τῶ
 περὶ τῆ ἀκρασίας εἶναι ἀκρατεῖς. οἱ μὲν γὰρ δὲ τῶ τα-
 χύτητα, οἱ δὲ, δὲ τῶ σφοδρότητα, οὐκ ἀναμύνουσι τὸν
 λόγον, δὲ τὸ ἀκλόουν καὶ εἶναι τῇ φαντασίᾳ. Εἴ
 δὲ ὁ μὲν ἀκλόουν ὡς πρὸς ἐλέγχον, οὐ μεταμελητικός. ἐμ-
 μέλει γὰρ τῇ περὶ αἰρέσει. ὁ δὲ ἀκρατής, μεταμελητικός πάς,
 διό οὐχ ὡς πρὸς ἡπορήσμεν, οὐ τῶ καὶ ἔχει, ἀλλ' ὁ μὲν, ἀνία-
 τος, ὁ δὲ, ἰατὸς. εἴοικε γὰρ ἡ μὲν μοχθηρία, τῇ νοσημάτων
 οἷον ὑδέρῳ καὶ φθίσει. ἡ δὲ ἀκρασία, τῇς ἀδελφικῆς. ἡ μὲν
 γὰρ συνεχής, ἡ δὲ, οὐ συνεχής, πονηρία. καὶ ὅπως δὲ ἔτδρον
 τὸ γένος, ἀκρασία καὶ κακία, ἡ μὲν γὰρ κακία, λαν-
 θάνει, ἡ δὲ ἀκρασία, οὐ λανθάνει. αὐτῇ δὲ τοῦτων βελτί-
 ους οἱ ἐκταπκοί, ἢ οἱ τὸν λόγον ἔχοντες μὲν, μὴ ἐμμένοντες
 δὲ. ὑπ' ἐλάττονος γὰρ πάθοις ἡττώμενοι καὶ οὐκ ἀπερ-
 λυτοί, ὡς πρὸς ἄτδροι. ὁ μὲν γὰρ ὁ ἀκρατής δὲ τῇ ταχύ-
 μεθυσκομῆσιν, καὶ ἅπασιν ὀλίγου οἴνου, καὶ ἐλάττονος ἢ ὡς
 οἱ πολλοί. ὁ π μὲν οὖν κακία ἢ ἀκρασία οὐκ ἐστὶ, φανερὸν.
 ἀλλὰ πῃ ἴσως, τὸ μὲν γὰρ, πρὸς περὶ αἰρέσειν, τὸ δὲ κατὰ
 τῶ περὶ αἰρέσειν δέσιν. οὐ μὴν ἀλλ' ὁ μὲν γὰρ κατὰ τῶ περὶ αἰρέσειν,
 ὡς πρὸς τὸ δημῶδες εἰς μιλῆσιους. μιλῆσιοι γὰρ, ἀξύνετοι
 μὲν οὐκ εἰσὶ. φράσι δὲ, οἷα πρὸς οἱ ἀξύνετοι. καὶ οἱ ἀκρατεῖς,
 ἀδικοὶ μὲν οὐκ εἰσὶν, ἀδικοὶ δὲ. ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν τοῦ τὸς δέσιν,
 οἷος δὲ τὸ μὴ πεπεισθαι διώκειν τῶ κατὰ τῶ βολῶ καὶ
 πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον, σωματικῶς ἡδονάς. ὁ δὲ, πέπεισται
 δὲ τὸ τοῦ τὸς εἶναι, οἷος διώκειν αὐτάς. ἐκείνος μὲν οὖν οὐ-
 μετὰ πείσος, ὁ δὲ, οὐ. ἡ γὰρ ἀρετὴ καὶ μοχθηρία τῶ ἀρ-

χὴν, ἢ μὲν, φθίρει, ἢ δὲ, σώζει. αὐτὸ δὲ ταῦτα πράξεισι τὸ οὐ
 εὖ καὶ, ἀρχή. ὥς περ αὖ τις μαθηματικὴς αἰνωτοσίτης,
 οὔτε δὲ ἐκεῖ ὁ λόγος διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν, οὔτε αὐταῦ-
 τα, ἀλλ' ἀρετὴ, ἢ φιλίᾳ ἢ ἐλπίδι τῶ ὁρῶντι ἐν ταῖς τῶν
 ἀρχῶν. σώφρων μὲν οὖν, ὁ ριούτης. ἀνύλαστος δὲ, ὁ αἰαν-
 τίος. εἰσι δὲ τις δὲ πάθος ἐκστατικὸς πρὸς τὸν ὁρῶν λόγον,
 ὃν ὥς τε μὲν μὴ πράττει κατὰ τὸν ὁρῶν λόγον, κρατεῖ τὸ
 I πάθος, ὥς τε δὲ εἴηαι ριούτων, οἷον πεπεισθαι διώκειν αἰε-
 τὴν ἀεὶ τὰς κινήσεις ἡδονῶν, οὐ κρατεῖ, οὐτὸς ὅστις ὁ ἀκρα-
 τής, βελτίων τῶ ἀνύλαστον, οὐδὲ φάυλος ἀπλάως, σώζε-
 ται γὰρ τὸ βέλτιστον, ἢ ἀρχή. ἄλλος δὲ αἰαντίος ὁ ἐμμενε-
 πικὸς καὶ οὐκ ἐκστατικὸς διὰ γὰρ τὸ πάθος. φανερὸν δὲ ἐκ
 τούτων, ὅτι ἢ μὲν, αὐτοδαίματις, ἢ δὲ, φάυλος.
 Εὐτότερον οὖν ἐγκρατὴς ὅστις ὁ ὁποιονῶν λόγῳ, καὶ ὁποιονῶν
 περαιρεῖται, ἐμμελῶν, ἢ ὁ τῶ ὁρῶν. καὶ ἀκρατὴς δὲ ὁ ὁποι-
 2 ονῶν μὴ ἐμμελῶν περαιρεῖται, καὶ ὁποιονῶν λόγῳ, ἢ ὁ τῶ φαν-
 τῶ λόγῳ καὶ τῶ περαιρεῖται τῶ μὴ ὁρῶν, ὥς περ ἡ κρήνη πρὸς
 τὸρον ἢ κατὰ συμβεβηκὸς ὁ ὁποιονῶν. καθ' αὐτὸ δὲ τῶ ἀ-
 ληθεῖ λόγῳ καὶ τῶ ὁρῶν περαιρεῖται, ὁ μὲν, ἐμμελῶν, ὁ δὲ,
 οὐκ ἐμμελῶν. εἰ γὰρ τις τῶ δὲ τῶ αἰετῶν ἢ διώκει, κα-
 θ' αὐτὸ μὲν, εὐτοῦ διώκει καὶ αἰετῶν, κατὰ συμβεβηκὸς
 δὲ, τὸ πρὸς τὸρον. ἀπλάως δὲ λέγομεν τὸ καθ' αὐτό. ὥς-
 3 τε, εἰσι μὲν ὥς ὁποιονῶν δόξῃ ὁ μὲν, ἐμμελῶν, ὁ δὲ, ὁρῶν-
 ται, ἀπλάως δὲ, ὁ τῶ ἀληθεῖ. εἰσι δὲ πινυσι οἱ ἐμμελικὸι
 τῶ δόξῃ. εἰσι δὲ, οὐς καλεῖσιν ἰχυρογνώμονας, οἷον δύ-
 σπειροι καὶ οὐκ ὀυμετάπειροι. οἱ ὁμοῖον μὲν πᾶσι τῶ
 ἐγκρατεῖ. οἷον ὁ ἄσωτος, τῶ ἐλαδιδείῳ. καὶ ὁ θρασὺς, τῶ
 ἀνδραλῆϊ, εἰσι δὲ τῶ κατὰ πολλά. ὁ μὲν γὰρ δὲ πά-
 4 θος καὶ αὐτὸν μίαν οὐ μεταβάλλει, ὁ ἐγκρατής. ἐπεὶ δὲ
 πειστος ὅταν τύχη, ἔστι ὁ ἐγκρατής. ὁ δὲ, οὐχ ἑωρῶ λό-
 γον, ἐπεὶ αὐτὸν μίαν γὰρ λαμβάνουσι, καὶ ἀπονέμει πολλοὶ
 ἑωρῶ τῶ ἡδονῶν. εἰσι δὲ ἰχυρογνώμονες οἱ ἰδιογνώμονες, καὶ

οἱ ἀμαθεῖς καὶ οἱ ἄχραιοι. οἱ μὲν ἰδιογνώμους, δι' ἡδονὴν καὶ
 λυπὴν, χαίρουσι γὰρ νικῶντας, εἰ μὴ μετὰ πείθωνται. καὶ λυ-
 πούμεναι, ἀν' ἀνύρα τὰ αὐτῶν ἢ, ὥς ποτ' ἡμῶς ματα. ὥς τε μάλ-
 λον τῷ ἀκρατεῖ εἰκόσιν ἢ τῷ ἐπικρατεῖ. εἰσι δὲ τινες, οἱ τοῖς
 δόξασιν οὐκ ἐμμένουσιν, οὐδ' ἀκρασίαν. οἷον ἐν τῷ πολυκλή-
 τη τῷ Σοφοκλέους ὁ Νεοπόλεμος. καί τοι δι' ἡδονὴν οὐκ ἐνέ-
 μινεν, ἀλλὰ καλῶ, τὸ γὰρ ἀληθεύειν αὐτῷ καλόν. ἐπεί-
 δη δ' ἔπειθ' ὁ Ὀδυσσεὺς φάσκει δαί, οὐ γὰρ πᾶς ὁ δι' ἡδονὴν
 πεισθέντων ὄσιν ἀνέλαστος, οὐτε φανῶτος, οὐτε ἀκρατῆς. ἀλ-
 λ' ὁ δ' αἰχραὶ, ἐπεὶ δ' ἐστὶ τις καὶ τοιοῦτος, οἷος ἦτον ἢ δαί τοῖς
 σωματικῶς χαίρων, καὶ οὐκ ἐμμένων τῷ λόγῳ ὁ τοιοῦτος,
 τοῦτον καὶ τῷ ἀκρατεὺς μέσος ὁ ἐπικρατῆς, ὁ μὲν γὰρ ἀκρατῆς,
 οὐκ ἐμμένει τῷ λόγῳ, δὲ εἰ μάλ' ὅν τι, οὐτ' ἔστι, δὲ εἰ μάλ' ὅν τι.
 ὁ δ' ἐπικρατῆς ἐμμένει, καὶ οὐδὲ δι' ἑτέρου μεταβάλλει δαί δέ,
 εἴ ποτ' ἢ ἐπικράτεια πονοδαῖον, ἀμφοτέρως τοῖς ἐναντίοις ἔχεις
 φανῶτος εἶναι ὥς ποτ' καὶ φαίνονται, ἀλλὰ δὲ εἰ μάλ' ὅν τι
 ἐν ὀλίγοις καὶ ὀλίγοις. εἶναι φανῶτος, ὥς ποτ' ἢ σωματικῶν
 τῇ ἀνέλαστος δοκεῖ ἐναντίον εἶναι μένον, οὐτ' ἔστι καὶ ἢ ἐπικράτεια
 τῇ ἀκρασίᾳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁμοιότητα πολλὰ λέγειται, καὶ ἢ ἐγ-
 κράτεια ἢ τῷ σώφρονος, καὶ ὁμοιότητα ἢ καλῶς δοκεῖ, ὅ, τε
 γὰρ ἐπικρατῆς οἷος μηδὲν πρὸς τὸν λόγον, δὲ τοῖς σωματικῶς
 ἡδονὰς ποιεῖν καὶ ὁ σώφρων ἀλλ' ὁ μὲν, ἔχων, ὁ δ' οὐκ ἔχων φανῶ-
 λας ὑπὸ θυμίας. καὶ ὁ μὲν, τοιοῦτος, οἷος μὴ ἡδεῖσθαι πρὸς τὸν
 λόγον. ὁ δ' οἷος, ἡδεῖσθαι, ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι. ὁμοιοὶ δὲ καὶ ὁ ἀ-
 κρατῆς καὶ ὁ ἀνέλαστος. ἑτέροι μὲν ὄντες, ἀμφοτέρω δὲ τὰ
 σωματικῶς ἡδέα διώκουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν, καὶ οἰόμενος δεῖν, ὁ
 δ', οὐκ οἰόμενος. Οὐδ' ἄμα φρόνιμον καὶ ἀκρατὴ ἐνδέ-
 χεται εἶναι τὸν αὐτὸν, ἄμα γὰρ φρόνιμος καὶ πονοδαῖος τὸ ἡ-
 δος δέλειται ὢν. ἐπὶ οὐ τῷ εἶδεναι μένον φρόνιμος, ἀλλὰ καὶ
 τῷ περικλυτός. ὁ δ' ἀκρατῆς, οὐ περικλυτός. τὸν δὲ λεινὸν οὐ-
 δὲν καλῶς ἀκρατὴ εἶναι. διὸ καὶ δοκῶσιν ἐνίοτε φρόνιμοι
 εἶναι πινύ, ἀκρατεῖς δὲ, δὲ εἰ μάλ' ὅν τι λεινότητος διαφύειν τῆς

φρονήσας τὸν εἰρημίου ἔργον, εἰ τοῖς πρώτοις λόγοις. καὶ
κατὰ μὲν τὸν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν
περαίρεσιν. οὐ δὲ δὴ ὡς ὁ εἰδὼς καὶ θεωρῶν, ἀλλ' ὡς ὁ καθ' αὐ-
τὸν ἢ οἰνωμένος. καὶ ἐκὼν μὲν. ἔργον γὰρ ἵνα εἰδὼς καὶ ὁ
πρῶτος καὶ οὐ γὰρ, πονηρὸς δ', οὐ, ἢ γὰρ περαίρεσις, ἐπει-
κῆς. ὡς δ' ἡ μὲν πόνηρος καὶ οὐκ ἀδίκος, οὐ γὰρ ἐπίβουλος. ὁ
μὲν γὰρ αὐτῷ, οὐκ ἐμμενειακός, οἷς αὐτὸν βουλομένηται. ὁ δὲ
1 μελαγχολικός, οὐ δὲ βουλομένης ὅλως. καὶ εἰκοι δὴ ὁ ἀ-
κρατὴς πόλει, ἢ φησὶν ἔχει μὲν ἅπαντα τὰ δεόντα, καὶ νό-
μοις ἔχει ἀποδοῦναι, χρῆται δ' οὐδενί, ὡς πρὸς Ἀναξαγόρει-
2 δος ἐσκώψεν. ἢ πόλις ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει. ὁ
δὲ πονηρὸς, χρωμένη μὲν τοῖς νόμοις, πονηροῖς δὲ, χρωμένη.
ἔστι δ' ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τῆς τῆς
πρὸς ἑαυτὸν. ὁ μὲν γὰρ ἐμμενεί, μάλλον, ὁ δ' ἡττον; τῆς τῆς
πλείων δυνάμεως. οὐ γὰρ τὸ δὲ τῆς ἀκρασιῶν μὲν οἱ με-
3 λαγχολικὴ ἀκρατοῦνται. τῆς βουλομένηων μὲν, μὴ ἐμ-
μενόντων δὲ, καὶ οἱ δὲ ἐπιστομὴ ἀκρατεῖς, τῆς φυσικῶν, ἔχον
γὰρ ἔστος μετακινήσει φύσιν, δὲ γὰρ ἔστος καὶ τὸ ἔστος χα-
4 λεπὸν, ὅτι τῆς φύσεως εἰκοι. ὡς πρὸς καὶ εὐνὸς λέγει. φημὶ
πρὸς ὁρίον μὲν ἐμμενεί, καὶ δὴ ταύτῃ ἀνθρώ-
πῳ πρὸς τὴν φύσιν εἶναι. τὴν μὲν οὖν ὅτι ἐγκράτεια καὶ
τὴν ἀκρασία καὶ καρτερία καὶ μαλακία, καὶ πῶς ἔχουσιν αὐ-
τῶν ὡς περὶ ἀλλήλων, εἰρησίου. Πρὸς δὲ ἡδονῆς καὶ
3 λύπης θεωρεῖται τὸ τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν. οὗτος
γὰρ τῆς γέλοιος ἀρχιτέκτων, περὶ δὲ ἐλεπόντες, ἐκαστον, τὸ
μὲν, καὶ τὸ δ' ἀγαθὸν ἀπὸ λέγουμεν, ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ἀ-
ναγκασιῶν ἐπισκέψασθαι πρὸς αὐτῶν. τὴν γὰρ ἀρετὴν
καὶ τὴν κακίαν τὴν ἡθικὴν, πρὸς λύπης καὶ ἡδονῆς, ἐλε-
μεν. καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλείστοι μετ' ἡδονῆς εἶναι φασί,
διὸ καὶ τὸν μακάριον ὀνομάσασιν ἀπὸ τῆς χαίρειν. τοῖς μὲν
οὖν δοκῇ, οὐδεμία ἡδονὴ εἶναι ἀγαθόν, οὐτε κατ' αὐτὸ, οὐ-
4 τε καὶ συμβεβηκός, οὐ γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ ἀγαθόν καὶ ἡδονήν.

νω. τοῖς δ' εἶναι μὲν εἶναι. αἱ δὲ πολλαὶ φαῦλαι. ἔτι δὲ τοῦ-
 των εἶναι, καὶ πᾶσαι ἀγαθόν, ὅμως μὴ εὐδέχεσθαι εἶναι τὸ
 ἀρετὸν ἡδονῇ, ὅλως μὲν οὐκ ἀγαθόν, ὅτι πᾶσαι ἡδοναὶ
 γλίεσις ἔστιν εἰς φύσιν αἰσθητὴ, οὐδεμία δὲ γλίεσις συγγενὴς
 τοῖς τέλεσιν. οἷον οὐδεμία οἰκοδόμησις οἰκία. ἐπὶ δὲ σώφρων
 φέρει τοῖς ἡδοναῖς. ἐπὶ δὲ φρόνιμος τὸ ἄλνπον διώκει, οὐ τὸ ἡ-
 δύ. ἐπὶ ἐμπόδιον τῶ φρονεῖν, αἱ ἡδοναί. καὶ ὅσω μάλλον χαί-
 ρει, μάλλον. οἷον πᾶσι τῶ ἀφροδισίῳ, οὐδένα γὰρ αὐτῷ δύναι-
 σθαι νοῆσαι τι ἐν αὐτῇ. ἐπὶ τέχνῃ οὐδεμία ἡδονῆς. καὶ γὰρ πᾶν
 ἀγαθόν, τέχνης ὄργον, ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τὰ θηρία διώκει
 τοῖς ἡδοναῖς. τὸ δὲ μὴ πᾶσας ἀπονδαίει, ὅτι εἰσὶ καὶ αἰ-
 σχραὶ καὶ ὀνειδιστέαι, καὶ ὅτι ἐλαττωταί, νοσήθη γὰρ ἐ-
 νια τῆς ἡδέων. ὅτι δ' οὐκ ἀρετὸν ἡ ἡδονή, ὅτι οὐ τέλος, ἀλλὰ
 γλίεσις. τὰ μὲν οὖν λεγόμενα χαδὸν ταῦτ' ἔστιν.
 ὅτι δ' οὐ συμβαίνει δὲ ταῦτα μὴ εἶναι ἀγαθόν, μὴ δὲ τὸ ἀρε-
 τὸν, ἐκ τῆς δὲ δῆλον. πρῶτον μὲν, ἐπεὶ τὸ ἀγαθόν διχῶς. τὸ
 μὲν γὰρ ἀπλῶς, τὸ δὲ, ἑνί. καὶ αἱ φύσεις καὶ αἱ ἐξέως ἀνο-
 λου θήσοισιν. ὥστε καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ γλίεσις ἀνο-
 λου θήσοισιν. καὶ αἱ φαῦλαι δοκῶσαι, ἀπλῶς φαῦλαι, πνίδι,
 οὐ. ἀλλ' αἰρεταί τῶδε. εἶναι δὲ, οὐ δὲ τῶδε, ἀλλὰ ποτὲ καὶ ὀ-
 λίγον χρόνον αἰρεταί δι', οὐ. αἱ δὲ, οὐ δὲ ἡδοναί, ἀλλὰ φαίνον-
 ται, ὅσαι μετὰ λυπῆς καὶ ἰατρείας ἐνεκῶ. οἷον αἱ τῆς καμνόν-
 των. ἐπὶ ἐπὶ τῆς ἀγαθού το, μὲν, ἐν ὁρῆσει, τὸ δ', ἐξίς. καὶ τὰ
 συμβεβηκός, αἱ κατὰ τὴν εἰς τὴν φύσιν ἐξίς, ἡ δὲ αἱ εἰσιν. 3
 εἰ δ' ἡ ἐν ὁρῆσει ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ἡπολοίπου ἐξέως
 καὶ φνάως. ἐπεὶ καὶ αὐτὴ λυπῆς καὶ ἐπιθυμίας εἰσὶν ἡ-
 δοναί. οἷον αἱ τῆς θεωρεῖν ἐν ὁρῆσει, τῆς φνάως οὐκ ἐν-
 δεούσης. σημεῖον δ' ὅτι οὐ τῶ αὐτῶ ἡ δὲ χαίρουσιν, αἱ ἀ-
 πληροὶ μὲν τῆς φνάως καὶ κατὰ τὴν φύσιν, ἀλλὰ κα-
 τὰ τὴν φύσιν μὲν, τοῖς ἀπλῶς ἡδέσιν. ἀναπληροὶ μὲν δὲ,
 καὶ τοῖς ἐν ἀντίοις. καὶ γὰρ ὁξέσι καὶ πικροῖς χαίρουσιν. ὡν
 οὐδὲν οὐτὲ φύσει ἡδύ, οὐδ' ἀπλῶς ἡδύ. ὥστε οὐ δ' αἱ ἡδοναί. 4

- ναί. ὥς γὰρ τὰ ἡδέα πρὸς ἀλλήλα σιμώσκειν, οὕτω καὶ αἱ
 ἡδοναὶ αἱ ἀπὸ τούτων. ἐπὶ οὐκ ἀνάγκη ἐτέρων τι εἶναι βέλ-
 λιον τῆς ἡδονῆς, ὥς περὶ τινέσφασι τὸ τέλος τῆς γλύνεως. οὐ
 γὰρ γλύνεσις εἰσιν, οὐδὲ μὲν γλύνεως πᾶσι, ἀλλ' ἐνδρ-
 ρηται καὶ τέλος, οὐδὲ γινόμενων συμβαίνουσιν, ἀλλὰ χρω-
 μένων. καὶ τέλος οὐ πασῶν ἐτέρων ἔστι, ἀλλὰ τῶν εἰς τὴν τε-
 λείωσιν ἀγομενίων τῆς φύσεως. διὸ καὶ οὐ καλῶς ἐ-
 1 χεῖ τὸ αἰσθητὴν γλύνεσιν φαίει εἶναι τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ μάλο-
 λον λεκτέον ἐνδρρηται τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως. αἰτὶ δὲ τῆς,
 αἰσθητὴν, αἰεμπόδισον. δοκεῖ δὲ γλύνεσις τις εἶναι, ὅτι κυ-
 εῖως ἀγαθόν. τὴν γὰρ ἐνδρρηται, γλύνεσιν οἶονταί εἶναι. ἐ-
 2 σι δ' ἐτέρων. τὸ δ' εἶναι φαύλας, ὅτι νοσώδης ἐνία ἡδέα, τὸ
 αὐτὸ καὶ ὅτι ὑγιεινὰ, ἐνία φαύλα πρὸς χρηματισμόν. ταύ-
 τη δὲ φαύλα ἀμφω, ἀλλ' οὐ φαύλα κατὰ γὰρ τῶν. ἐπεὶ
 καὶ τὸ θεωρεῖν ποτὲ βλάπτει πρὸς ὑγίαν, ἐμποδίζει δὲ οὐ-
 3 τε φρονήσει, οὐθ' ἔξει οὐδεμιᾶ ἢ ἀφ' ἐκείνης ἡδονῇ, ἀλ-
 λά αἱ ἀλλότεια. ἐπεὶ αἱ ἀπὸ τῆς θεωρεῖν καὶ μανθάνειν,
 μᾶλλον ποιήσασι θεωρεῖν καὶ μανθάνειν. τὸ δὲ τέ-
 λους μὴ εἶναι ὄργανον μηδεμίαν ἡδονὴν, οὐλότως συμβέβη-
 κεν, οὐτε γὰρ ἀλλῆς ἐνδρρηται οὐδεμιᾶς τέχνης ὅτιν, ἀλ-
 λά τῆς διωάμεως. καὶ τοι καὶ ἡμυρεμική τέχνη, καὶ ἡ ὁ-
 φοποιητική δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. τὸ δὲ, τὸν σώφρονα φέ-
 4 ρειν, καὶ τὸν φρόνιμον διώκειν τὸν ἄλυπον εἶον, καὶ τὸ τὰ
 παιδία καὶ τὰ θηρία διώκειν, τῷ αὐτῷ λνέται πάντα. ἐ-
 πεί γὰρ εἴρηται, πῶς ἀγαθαὶ ἀπλῶς, καὶ πῶς οὐκ ἀ-
 γαθαὶ πᾶσι αἱ ἡδοναί, τῶς τριούτας τὰ παιδία, καὶ τὰ
 θηρία διώκει, καὶ τὴν τούτων ἄλυπίαν ὁ φρόνιμος, τῶς
 μετ' ἐπιθυμίας καὶ λνπης καὶ τῶς σωματικῆς, τρια-
 5 ται γὰρ αὐταί. καὶ τῶς τούτων ὑπερβολαίς, καθ' ἃς ὁ ἀ-
 κήλαστος, ἀκέλαστος. διὸ ὁ σώφρων φέρει ταύτας. ἐ-
 πεί εἰσιν ἡδοναὶ καὶ σώφρονος. Ἀλλὰ μὲν
 6 ὅτι καὶ ἡ λνπης κακόν, ὁμολογεῖται καὶ φολκτόν, ἡ μὲν γὰρ,

ἀπλῶς κακόν. ἡ δὲ, τῷ πῃ, ἐμποδιστική. τῷ δὲ φθικτῷ τὸ ἐ-
ναντίον, ἢ φθικτόν τι καὶ κακόν, ἀγαθόν. ἀνάγκη οὖν πῶς ἡ-
δονῶν ἀγαθόν τι εἶναι. ὥς γὰρ Σπύσιππος ἐλυσεν, οὐ συμ-
βαίνει ἡ λύσις. ὥς ποῦ τὸ μείζον τῷ ἐλάττω, καὶ τὸ ἴσω, ἐ-
ναντίον, οὐ γὰρ αὖ φαίη ὅτι κακόν τι εἶναι πῶς ἡδονῶν. ἄ-
ριστον δ' οὐδὲν καλὸν ἡδονῶν πῶς εἶναι, εἰ εἴηαι φαντασίαν ἡδο-
νῶν, ὥς ποῦ καὶ ἐπιστήμῳ πῶς, ἐνίων φαντασίαν οὐσῶν, ἴσως
δὲ καὶ ἀνάγκαζον εἶπορ ἐκείνης ἐξείας εἰσιν ἀνδρείαι ἀνι-
πόδιστοι, εἴθ' ἡ πασῶν ἀνδρείαι ὅτιν, οὐδαιμονία, εἴτε ἡ πῶς
αὐτῆς, αὐτῆς ἀνιπόδιστος, αἰρετῶν τὰ πῶς εἶναι. ὅσοι δ' ἐστὶν ἡ-
δονῶν, ὥς τε εἴη αὐτῆς ἡδονῶν τὸ ἄριστον, τῆς πῶς ἡδονῶν φαν-
τασίαν οὐσῶν, εἴτε τυχεῖ ἀπλῶς, καὶ δὲ ὅσοι πάντες τὸν οὐ-
δαίμονα ἡδονῶν οἶοντα εἶον εἶναι. καὶ ἐμπόδιστοι πῶς ἡδονῶν
εἰς πῶς οὐδαιμονίαν οὐλότως, οὐδεμίαν γὰρ ἀνδρείαν τέλως,
ἐμπόδιστον, ἢ δ' οὐδαιμονία, τῶς τε λείαν. διὰ περὶ δὲ τῆς
οὐδαιμονίας τῆς ἀνιπόδιστος ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐκτὸς, καὶ τῆς
τύχης, ὅπως μὴ ἐμπόδιστος τῶς. οἱ δὲ, τὸν ὅσοι μὲν
καὶ τὸν δυστυχίαν μεγάλας πόδας πῶς, οὐδαιμονία
φάσκοντες εἶναι, ἐκείνη ἀγαθῶν, ἢ ἐκόντες ἢ ἀκύντες, οὐδὲν
λέγουσι. δὲ δὲ τὸ περὶ δὲ τῆς τύχης, δοκεῖσι ταυ-
τὸν εἶναι ἢ οὐτυχίαν τῆς οὐδαιμονίας, οὐκ οὐσα. ἐπεὶ καὶ αὐτῆς
ἀπορροάουσα, ἐμπόδιστος ὅτι. καὶ ἴσως οὐκ ἐπὶ οὐτυχίαν
καλῶν δίκαιον, περὶ γὰρ πῶς οὐδαιμονίαν ὁ ὅρος αὐτῆς. καὶ
τὸ δῶκεν δὲ ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀνθρώπους πῶς ἡδονῶν,
σημείον πῶς εἶναι πῶς ἀριστον αὐτῶν.

Φήμη δ' οὐ πῶς πᾶν ἀπόλυτον, ὡς ἴνα λῆσθαι
πολλοὶ φημίζουσιν. ἀλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὐτῆς οὐτε φύσις, οὐδ' ἐ-
ξίς ἢ αἰεὶς, οὐτ' ἐστὶν, οὐτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονῶν δῶκεσι πῶς
αὐτῶν πάντες. ἡδονῶν μὲν τῶν πάντες. ἴσως δὲ καὶ δῶκε-
σιν, οὐχ ὡς οἶοντα, οὐδ' αὖ φαίη, ἀλλὰ πῶς αὐτῶν,
πάντα γὰρ φύσει ἔχει τὸ θεῖον, ἀλλ' εἰλήφασι γὰρ πῶς τῶν ὀνό-
μας κληρονομίαν, αἰσθητικὰ καὶ ἡδονῶν, δὲ τὸ πῶς αἰεὶς 4

- τὸ πρῶτον βάλειν εἰς αὐτὴν, καὶ πάντας μετρίξει αὐτῶν. διὰ
τὸ μὲν αὖ οὕτω γνωρίμω εἶναι, ταύτας μὲν αὖ οἶοντα εἶναι.
φανερὸν δὲ, καὶ ὅτι εἰ μὴ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ἡ ἐνδύχαια οὐκ ἔ-
σται ἔτι ἡδύς τὸν ἀνδραμῶνα. πῶς γὰρ εἴηκε δόσι αὐτῶν
τῆς, εἴπερ μὴ ἀγαθὸν, ἀλλὰ καὶ λυπηρὸς ἀνδύχαια. ἢ
οὔτε κακὸν γὰρ, οὔτ' ἀγαθὸν ἡ λυπη, εἴπερ μὴ δὴ ἡδονή. ὥς
τε διατὶ αὐτῶν. οὐ δὲ δὴ ἡδίων ὁ βίος ὁ τῶ ἀποουδαίου, εἰ
μὴ καὶ αἱ ἐνδύχαια αὐτῶν. Πορὶ δὲ δὴ τῶ σωμα-
τικῶν ἡδονῶν ἀνδύχαια πῶς τοῖς λείγοισιν, ὅτι εἴηκε γὰρ ἡδοναὶ
αἰρετῶν σφόδρα. οἶον αἱ καλῶν, ἀλλ' οὐχ αἱ σωματικαὶ, καὶ
πορὶ αὖς ὁ ἀκόλαστος. διὰ τὸ οὕτω αἱ ἐναντία λυπαί, μοχθη-
ραὶ κακῶ γὰρ ἀγαθὸν ἐναντίον, ἢ οὕτως ἀγαθαὶ αἱ ἀναγ-
καῖαι, ὅτι καὶ τὸ μὴ κακὸν, ἀγαθὸν ὄντι, ἢ μέχρι τοῦ ἀγαθαί,
τῶ μὲν γὰρ ἔξωθεν καὶ κινῆσαι ὅσον μὴ ἐστὶ τῶ βελτίονος ὡς
πορβολῇ, οὐ δὲ τῆς ἡδονῆς. ὅσον δὲ ἐστὶ, καὶ τῆς ἡδονῆς ὄντι. τῶ
2 δὲ σωματικῶν ἀγαθῶν ἐστὶν ἡ πορβολή. καὶ ὁ φαῦλος τῶ
διώκειν τῶ ἡδονῶν ὄντι, ἀλλ' οὐ τῶ ἀναγκαίως. πάν-
τες γὰρ χείρουσί πως καὶ ὁμοῖς καὶ οἶοις καὶ ἀφροδισίοις,
ἀλλ' οὐχ ὡς δὴ. ἐναντίως δὲ τῶ τῆς λυπῆς, οὐ γὰρ τῶ
ἡδονῶν πορβολῇ φύγει, ἀλλ' ὅλως. οὐ γὰρ ὄντι τῶ ἡδονῶν
» λυπη ἐναντία, ἀλλ' ἢ τῶ διώκειν τῶ ἡδονῶν. εἰπερ δὴ
» οὐ μόνον δὴ τῶ ἀληθῆς εἰπερ, ἀλλὰ καὶ τὸ αἶπον τῶ ἡδονῶν
δοῖς, ὅσον γὰρ συμβάλλεται πρὸς τῶ πίσιν. ὅταν γὰρ δὴ
3 λογον φανῇ, τὸ διὰ τὸ φαίνεται ἀληθῆς, οὐκ ὄν ἀληθῆς, πι-
σδύειν περὶ τῶ ἀληθῆς μάλλον, ὥς τε λεκτέον, διατὶ φαίνον-
ται αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ αἰρετῶν τῶν. πρῶτον μὲν οὕτω δὴ
ὅτι ἐκρούει τῶ λυπῶ. καὶ διὰ τῶ ἡδονῶν πορβολῆς τῆς λυ-
πῆς, ὡς οὐσης ἰαφείας, τῶ ἡδονῶν διώκειν τῶ ἡδονῶν ἀλ-
λουται, καὶ ὅλως τῶ σωματικῶν. σφοδραὶ δὲ γίνονται αἱ
ἰαφείαι. διὸ καὶ διώκειν διὰ τὸ πρῶτον τὸ ἐναντίον φαίνε-
σθαι. καὶ οὐ ἀποουδαίου δὴ δοκεῖ ἡ ἡδονή διὰ δύο τῶν, ὡς πορ-
4 εἶναι. ὅτι αἱ μὲν, φαῦλης φύσεώς εἰσι περὶ εἰς, ἢ ἐκ γλυ-

τῆς, ὥς πορ δ' αἰετοῦ, ἢ δι' ἑστος, οἷον αἱ τῆς φανερῶν ἀνθρώ-
 πων. αἱ δ' ἰαβεῖται ὅτι αἰετοῦς, καὶ ἔχειν βέλιον ἢ γίνεσθαι.
 αἱ δὲ, συμβαίνεισι τελευτῶν. καὶ τὰ συμβεβηκός οὐκ
 ἀποδοῦναι. ἐπὶ δ' ὡς πορ δ' αἱ τῆς σφοδρῶς εἶναι, ὥς πορ τῆς
 ἄλλαις μὴ δυναμείων χαίρειν. αὐτοὶ γοῦν αὐτοῖς δι' ἑστος
 ἡνᾶς πρὸς ἀλλήλους. ὅταν μὲν οὕτω ἀβλαβῆς, ἀνεπιτήμη-
 ρον. ὅταν δὲ βλαβερὰς, φανερῶν, οὐκ ἔχειν ἔχουσιν ἐπε-
 ρα, ἐφ' οἷς χαίρουσι. τὸ, τε μὴ δ' ἑστος, πολλοῖς λυπηρὸν, 1
 δ' ἔτι πῶς φύσιν, αἱ γὰρ πονεῖ τὸ ζῶον, οἷς πορ καὶ οἱ φύσι-
 κοὶ λόγοι μαρτυροῦσι, τὸ ὅραϊ, τὸ ἀκούειν, φάσκοντες
 εἶναι λυπηρὸν, ἄλλ' ἢ δὴ σωφρονεῖς ἐστὶν ὥς φασι. ὁμοίως
 δ' αἱ μὲν τῇ νεότητι δ' ἔτι πῶς αἰετοῦς, ὥς πορ οἱ οἰνωμένοι διά-
 κεινται, καὶ ἡδὺ ἢ νεότης, ὁ δὲ μελαγχολικοὶ πῶς φύσιν,
 αἱ δὲ δέοντα ἰαβεῖται. καὶ γὰρ τὸ σῶμα δυνάμενον διαπελ-
 ἔει πῶς κράσιν, καὶ αἱ δὲ ὅρξει σφοδρῶς εἶσιν. ἰβ' λαύνη δὲ 2
 ἡδονὴ λυπῶν, ἢ τε αἰσάντα καὶ ἢ τυχεύοντα, αἱ δὲ ἰαβεῖται. καὶ
 δ' ἔτι πῶς ἀνθρώποι καὶ φανερῶν γίνονται, αἱ δὲ αἰετοῦς λυπῶν,
 οὐκ ἔχειν ἔχουσιν ἀποδοῦναι. αὐτοὶ δὲ αἱ τῆς φύσει ἡδονῶν καὶ
 μὴ καὶ τὰ συμβεβηκός. λέγω δὲ καὶ τὰ συμβεβηκός ἡδονὰς τὰ ἰα-
 βούοντα. ὅτι γὰρ συμβαίνει ἰαβεῖται τῇ ἀπομύνοντος ὑ-
 γιούς πρὸς τὸν πότον, δ' ἔτι πῶς ἡδονῶν εἶναι. φύσει δ' ἡ-
 δονὰς, ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς ζωῆς δὲ φύσεως. οὐκ αἱ δ' οὐθεν ἡ-
 δονὰς τὸ αὐτὸ, δ' ἔτι τὸ μὴ ἀπὸ τῆς εἶναι ἡδονῶν πῶς φύσιν, ἀλλ' ἐ-
 νείναι ἡ καὶ ἑστος καὶ τὸ φθαρτὰ. ὥς πορ ἀπὸ τῆς τῶν 3
 πρὸς τῆς, δ' ἔτι τῇ ἑστος φύσει πρὸς φύσιν. ὅταν δ' ἰσάξῃ, οὐ-
 τε λυπηρὸν δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴ τὸ πρὸς τὸν πότον. ἐπεὶ ἔτου ἡ φύ-
 σις ἀπὸ τῆς εἶναι, αἱ δὲ ἡδονῶν πρὸς τῆς ἡδονῶν εἶναι. διὸ ὁ θεὸς αἱ
 μὲν καὶ ἀπὸ τῆς χαίρει ἡδονῶν, οὐ γὰρ μόνον κινήσεως εἶναι
 εὐδία, ἀλλὰ καὶ ἀκινήσεως. καὶ ἡδονὴ μᾶλλον αἰετοῦς
 εἶναι, ἢ αὐτὴ κινήσει. μεταβολὴ δὲ πάντων γλυνκίτατον καὶ 4
 τὸν πρὸς τῆς, δ' ἔτι πρὸς τῆς ἡνᾶς, ὥς πορ γὰρ ἀνθρώπος δὲ με-
 τὰ βολος, ὁ πονηρὸς, καὶ ἡ φύσις ἡδονῶν μεταβολῆς, οὐ

ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΪΩΝ, ΤΟ' Η'. 335
ῥαφ' ἀπλῆ, οὐ δ' ἀδίστηκῆς. παρὶ μὲν οὖν ἐγ-
κρατίας καὶ ἀκρασίας καὶ παρὶ ἡδονῆς καὶ λυ-
πῆς, εἴρωμαι. καὶ τί ἐκαστον. καὶ πῶς τὰ μὲν, ἀ-
γαθὰ ἀπλῶν ἔστι, τὰ δὲ, κακὰ. λθι-
πὲν δὲ καὶ παρὶ φιλίας
ἀρροῦμεν.

I ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ' Η'.

ΕΤΑ' δὲ ταῦτα πρὸς φιλοσόφῳ ἐπι-
 αὖ διελθεῖν, ἐστὶ γὰρ ἀρετὴ πρὸς ἡμε-
 ἀρετῆς. ἐπὶ δ' ἀναγκαῖόν τε καὶ τὸν
 βίον, αὐτὸν γὰρ φίλων, οὐδὲς αὖ ἐλα-
 τέρῳ, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πάντα. I
 καὶ γὰρ πλεονεξία καὶ ἀρχαὶ καὶ δυ-
 νασείας κεκτημένοις, δοκεῖ μάλιστα
 φίλων εἶναι χρεία. τί γὰρ ὄφελος τῆς τριτάτης οὐκ ἐπείσεως,
 ἀφαιρεθείσης οὐδ' ὀργισίας. ἢ γίγνεται μάλιστα καὶ ἐπαινετω-
 τάτη πρὸς φίλους, ἢ πῶς αὖ τηρηθῆναι καὶ σῶζοιτο αὐτὸν φί-
 λων, ὅσω γὰρ πλείων, τοσούτω ἐπισφραλιεσθῆναι, ἐν πεινῇ τε
 καὶ ταῖς λοιπαῖς δυστυχίαις μέντω οἰοῦνται καὶ καταφυγὴν εἶναι 2
 εἰς φίλους. καὶ νέοις δὲ πρὸς τὸ αἰάμαρτητον, καὶ πρεσβυ-
 τήροισι πρὸς ἰσορροπία. καὶ τὸ ἐλλείπειν τῆς περὶ τοῦ σώματος
 οὐδὲν βουθεῖ. τοῖς τ' ἐν ἀκμῇ, πρὸς τοῖς καλοῖς περὶ τοῦ σώματος
 τε δὲ ὀργισμένοι. καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ περὶ τοῦ σώματος τῶν τοιούτων.
 φύσει τ' ἐνυπάρχειν οἴκε πρὸς τὸ μετρημένον τῷ γνηθῆναι
 ἔχει, καὶ οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀρνέοις, καὶ ἐν τοῖς
 πλείοσι τῶν ζώων καὶ τοῖς ὁμοιωμένοις πρὸς ἀλλήλας, καὶ μάλ-
 ιστα τοῖς ἀνθρώποις. ὅθεν εἰς φιλικὴν ἀνθρώπων ἐπαινοῦμεν. ἴ- 3
 δοι δ' αὖ πρὸς καὶ ἐν ταῖς πλάταις, ὥς οἴκειον ἅπας ἀνθρώπους
 ἀνθρώπων καὶ φίλων. οἴκει δὲ καὶ ταῖς πόλεις σιωῆσαι ἢ φι-
 λία. καὶ οἱ νομοθέται μάλιστα πρὸς αὐτὴν ἀποδίδωσιν, ἢ τὴν
 δικαιοσύνην, ἢ γὰρ ὁμόνοια, ὁμοιότης τῇ φιλίᾳ οἴκειν εἶναι.
 ταύτης δὲ μάλιστα ἐφύεται. καὶ τὴν σάσιν, ἐχθρὰν οὐκ ἔχον, μάλ-
 ιστα ἐχθραίνουσι. καὶ φίλων μὲν ὄντων, οὐδὲν διὰ δικαιο-
 σύνης, δίκαιοι δὲ ὄντες, πρὸς δίδωσιν φιλοσώφῳ. καὶ τὴν δικαίων
 τὸ μάλιστα φιλικὸν εἶναι δοκεῖ. οὐ μόνον δὲ ἀναγκαῖόν ὄντων, 4
 ἀλλὰ

- ἀλλά καὶ καλὸν, ὅς γὰρ φιλοφίλων ἐπαινοῦμεν. ἢ τε πολυ-
 φιλία δοκεῖ τῷ καλῷ ἐπὶ εἶναι. ἐπὶ καὶ ἐνίοι ὅς αὐτοὺς αὐ-
 σπασοῦν οἶονται ἀγαθοὺς εἶναι καὶ φίλους. διαμυσησθεῖται
 δὲ πολλὰ αὐτῆς οὐκ ὀλίγα. οἱ μὲν γὰρ, ὁμοιότητά ἕνα πεί-
 » σιν αὐτῶν, καὶ ὅς ὁμοίους, φίλους. ὅθεν τὸν ὁμοῖον φασὶν
 » ὥς τὸν ὁμοῖον, καὶ καλὸν καὶ καλὸν, καὶ ὅσα τοιαῦτα.
 οἱ δ' ὕψιναντίαν, κόραμεις πάντας ὅς τοῖούτω ἀλλήλους
 I φασὶν εἶναι. καὶ πολλὰ αὐτῶν καὶ τῶν, ἀνώτερον ὑψηλῶς
 » καὶ φωτίζοντες. Εὐεπίδης μὲν φάσκων. Εὐαὶ μὲν ὁμο-
 » ῖον γὰρ ἐκκαλεῖται. Εὐαὶ δὲ σεμνὸν οὐρανὸν πληροῦ-
 » μενον. Οὐβρου, πεσεῖν εἰς γαῖαν. καὶ Ἡράκλειτος τὸ αἰ-
 τίῃσιν συμφέρον. καὶ ἐκ τῶν διαφθρόντων καλίστην ἀρμό-
 νίαν. καὶ πάντα κατ'εἶναι γίνεσθαι. ὕψιναντίαν δὲ τῷ τῷ,
 ἄλλοι τε καὶ ἐμπροκλήσ, τὸ γὰρ ὁμοῖον τῷ ὁμοῖον ἐπέεσθαι.
 Ταῦτα μὲν οὖν φησὶν τῶν ἀρετῶν, πρὸς φέσθαι, οὐ γὰρ
 2 οἰκεία τῆς παρούσης σκέψεως. ὅσα δ' ἐστὶν ἀνθρωπικὰ καὶ ἀ-
 νήκει εἰς τὰ ἡθικὰ καὶ τὰ πάθη, ταῦτα ὁμοῖον ἡμεῖς. οἱ πό-
 τδρον ἐπὶ πᾶσι γίνεσθαι ἢ φιλία, ἢ οὐχ οἷον τε μαχρηροὺς ὄν-
 τας, φίλους εἶναι. καὶ πότδρον ἐπὶ εἶδος τῆς φιλίας ὅστις, ἢ
 πλείω. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ οἰόμενοι, ὅτι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ
 τὸ ἥττον, οὐχ ἱκανῶς πεπισδύκασι σημεῖον. δέχεται γὰρ τὸ
 μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ εἶδει. εἴρηται δ' ὅτι
 αὐτῶν ἐμπεσθαι. Τάχα δ' αὖ γλῶσσοι φανερὸν πολλὰ
 3 αὐτῶν γνωριζάντες τῷ φιλητῷ, δοκεῖ γὰρ οὐ πᾶν φιλεῖσθαι,
 ἀλλὰ τὸ φιλητὸν. ὅστις δ' εἶναι ἀγαθόν, ἢ ἡδὺ, ἢ χρησίμην.
 δόξει δ' αὖ χρησίμην εἶναι δι' οὗ γίνεσθαι ἀγαθόν ἢ ἡδονή. ὥς-
 τε φιλητὰ αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ τε καὶ τὸ ἡδὺ, ὥς τέλει. πότδρον
 οὖν τὰ ἀγαθὰ φιλοῦσιν, ἢ τὸ αὐτῶν ἀγαθόν, διαφωνεῖ γὰρ
 ἐνίοτε τῷ τῷ. ὁμοίως δὲ καὶ πολλὰ τὸ ἡδὺ αὐτῷ. δοκεῖ δὲ καὶ
 τὸ αὐτῷ ἀγαθόν, φιλεῖν ἐκαστος. καὶ εἶναι ἀπλῶς μὲν τὰ ἀ-
 γθόν, φιλητὸν. ἐκαστὸν δὲ, τὸ ἐκαστὸν. φιλεῖ δὲ ἐκαστος, οὐ τὸ ὅτι
 4 αὐτῷ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον. τοιοῦται δ' οὐθὲν, εἴσαι γὰρ
 Arist. Eth. Nicomach. lib. VIII. 11

τὸ φιλητὸν φαινόμενον. Ἰδὼν δ' ὄντων δι' ἀφελούσιν, εἰ μὲν
 τῇ τῆς ἀφύχων φιλήσει, οὐ λέγεται φιλία. οὐ γὰρ ὅστις ἀντι-
 φιλήσει. οὐ δὲ βούλησις ἐκείνων ἀγαθοῦ, γὰρ ὅτι οὐ γὰρ ἴσως τῷ
 οἴῳ βούλεται τὰ κατὰ. ἀλλ' εἰ πόρ, σῶζεσθαι βούλεται αὐ-
 τὸν, ἵνα αὐτὸς ἔχη. τῷ δὲ φίλῳ φασὶ δέειν βούλεσθαι τὰ κα-
 τὰ, ἐκείνου εὖεκα. ὅς δὲ βουλομένους οὕτω τὰ κατὰ οὐ-
 νοὺς λέγουσιν, ἀντὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρ' ἐκείνου γίγνεται, οὐ-
 νοῖαν γὰρ εἰ ἀντιπεπονθόσι φιλίαν εἶναι, ἢ περὶ διεπίον τὸ, μὴ
 λανθάνουσαν, πολλοὶ γὰρ εἰσιν οὕνοι οἷς οὐχ ἐωράκασι, ὅ-
 ποτε λαμβάνουσι δὲ ἀδίκους εἶναι ἢ χρησίμους. ὅσοι δὲ ταυτὸ,
 καὶ ἐκείνων τις πάθοι περὶ ὅσων. οὕνοι μὲν οὕτω οὐ φάνον-
 ται ἀλλήλοις. φίλοι δὲ πῶς αὐτὸς εἰποι λανθάνοντας ὡς
 ἔχουσιν ἐαυτοῖς. Δεῖ ἄρα δύνασθαι ἀλλήλους καὶ βούλεσθαι τὰ
 κατὰ μὴ λανθάνοντας, δι' αὐτὴν τῆς εἰρημελίας. Διαφέρει
 δὲ τῶν ἀλλήλων εἶδη. καὶ αἱ φιλίαι ἄρα καὶ αἱ φι-
 λία. Ἡ γὰρ ὅστις εἶδη τῆς φιλίας ἰσχυρὸν τοῖς φιλητοῖς. 2
 καὶ ἔκαστον γὰρ ὅστις ἀντιφιλήσει οὐ λανθάνουσα. οἱ δὲ φι-
 λῶν περὶ ἀλλήλους, βούλονται τὰ κατὰ ἀλλήλους ταύτη, ἢ
 φιλοῦσιν. οἱ μὲν οὕτω δὲ τὸ χρησίμον φιλοῦν περὶ ἀλλήλους,
 οὐ καὶ αὐτοὶ φιλοῦσιν, ἀλλ' ἢ γίγνεται πὶ αὐτοῖς παρ' ἀλλή-
 λων ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ δι' ἡδονῆς. οὐ γὰρ τῷ ποιούσ π-
 νασ εἶναι, ἀγαπῶσι ὅς οὐδέ πέλοι, ἀλλ' ὅτι ἡ αἴτις αὐτοῖς.
 οἷτε δὲ δὲ τὸ χρησίμον φιλοῦν περὶ, δὲ τὸ αὐτοῖς ἀγαθόν
 σοφισί. καὶ οἱ δι' ἡδονῆς, δὲ τὸ αὐτοῖς ἡδύ. καὶ οὐχ ἢ ὁ φι- 3
 λῶν μὲν ὅστις, ἀλλ' ἢ ὁ χρησίμος, ἢ ἡδύς. καὶ ταῖς συμβεβηκό-
 τε δὲ αἱ φιλίαι αὐταῖς εἰσιν, οὐ γὰρ ἢ ὅστις, ὅς ποτε ὅστις ὁ φι-
 λῶν μὲν, ταύτη φιλεῖται, ἀλλ' ἢ πείρουσιν, οἱ μὲν, ἀγα-
 θόν π, οἱ δὲ, ἡδονῆς. οὐ διάλυτοι δὲ αἱ διακρίναι εἰσι, μὴ δια-
 μελόντων αὐτῶν ὁμοίων, ἐὰν γὰρ μηκέτι ἡδύς, ἢ χρησίμοι ὄ-
 σι, παύονται φιλοῦν περὶ. τὸ δὲ χρησίμον οὐ διαμελίζει, ἀλλὰ
 ἄλλο τε γίγνεται ἄλλο. ἀφελούσιν οὕτω δι' ὅτι φίλοι ἦσαν,
 διακρίνεται καὶ ἡ φιλία ὡς οὕσης τῆς φιλίας περὶ ἐκείνα. 4

- μάλιστα δὲ ἐν τοῖς πρεσβύτοις ἡ τοιαύτη φιλία δοκεῖ γίνε-
σθαι, οὐ γὰρ τὸ ἡδὺ οἱ τηλικούτοι διώκουσιν, ἀλλὰ τὸ ὠφέλι-
μον. καὶ τοῦ ἐν ἀνιμῇ καὶ νέων, ὅσοι τὸ συμφέρον διώκουσιν.
οὐ πάντες οἱ τοιοῦτοι, οὐδὲ συζῶσι μετ' ἀλλήλων, εἴ ποτε γὰρ
οὐδ' εἰσὶν ἡδῆς, οὐδὲ δὴ πρὸς δέοντι τῆς τοιαύτης ὁμιλίας,
εἰ μὴ ὠφέλιμοι ᾖσιν. ὧς τοιοῦτον γὰρ εἰσιν ἡδῆς, ἐφ' ὅ-
σον ἐλπίδας ἔχουσιν ἀγαθοῦ. εἰς ταῦτας δὲ καὶ τὴν ἐξουκλή-
1. ζῆτασιν. ἡ δὲ τοῦ νέων φιλία, δι' ἡδονὴν εἶναι δοκεῖ, καὶ τὰ πά-
θος γὰρ οὐ τοιοῦτοι καὶ μάλιστα διώκουσι τὸ ἡδὺ αἰσθητικῶς καὶ
τὸ παρόν. τῆς ἡλικίας δὲ μεταπίπτουσης, καὶ τὰ ἡδῆς γί-
νεσθαι ἐτόρα. διὸ ταχέως γίγονται φίλοι καὶ παύονται, ἅ-
μα γὰρ ἡδῆς ἡ φιλία μεταπίπτει. τῆς δὲ τοιαύτης ἡδονῆς,
ταχεῖα ἡ μεταβολή. καὶ ὁρῶντες δὲ οἱ νέοι, καὶ τὰ πάθος
γὰρ καὶ δι' ἡδονὴν τὸ πολὺ τῆς ὁρῶντος. διὸ πόρ' φιλοῦ-
σι, καὶ ταχέως παύονται πολλὰς τῆς αἰτίας ἡμῶν ἀπο-
2. ταπίπτοντες. σιωπηρόντι δὲ καὶ συζῶντες οὐκ ἐβούλοντο,
γίνεσθαι γὰρ αἰσθητικῶς τὸ κατὰ φιλίαν οὕτως. τελεῖα δ' ὄντι ἡ
» τῆς ἀγαθῶν φιλία καὶ κατ' ἀρετὴν ὁμοίων, οὐκ ἐπὶ τὰ
» γὰρ ὁμοίως ἀλλήλοις ἐβούλοντο, ἢ ἀγαθοῖ. ἀγαθοὶ δ'
» εἰσὶ καὶ ἀντιπῶν, οἱ δὲ ἐουλόμενοι τὰ γὰρ τοῖς φίλοις, ἐ-
» κείνων εὐκτα, μάλιστα φίλοι, δι' αἰσθητικῶς γὰρ οὕτως ἔχου-
σι, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός. διαμελόμενοι οὖν ἡ τοῦτων φι-
λία, ἕως αὖ ἀγαθοῖ ᾖσιν. ἡ δ' ἀρετὴ μόνιμος. καὶ εἰς ἐκεί-
3. τὸν ἀπλῶς ἀγαθὸς, καὶ τῷ φίλῳ, οἱ γὰρ ἀγαθοὶ, καὶ
ἀπλῶς ἀγαθοὶ, καὶ ἀλλήλοις, ὠφέλιμοι. ὁμοίως δὲ καὶ
ἡδῆς, οἱ ἀγαθοὶ γὰρ καὶ ἀπλῶς ἡδῆς, καὶ ἀλλήλοις, ἐ-
κείνων γὰρ καὶ ἡδονὴν εἰσιν αἰσθητικῶς πρᾶξεις καὶ αἰσθητικῶς
τῶν ἀγαθῶν δὲ, τοιαύτη ἡ ὁμοίωσις. ἡ τοιαύτη δὲ φιλία,
μόνιμος ἐλπίδας ὄντι, σιωπῶντες γὰρ ἐν αὐτῇ πάντες, ὅσα δὲ
τοῖς φίλοις ὑπάρχειν, πάντα φιλία δι' ἀγαθόν ὄντι ἡ δι' ἡ-
δονὴν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τῷ φιλοῦντι, καὶ κατ' ὁμοιότητά πιναι.
4. ταύτη δὲ πάντα ὑπάρχει τὰ εἰρημνία καὶ ἀντιπῶν, ταύ-

τη γὰρ ὁμοία καὶ τὰ λειπά. τό, τε ἀπλῶς ἀγαθόν, καὶ ἡ-
 δὴ ἀπλῶς ὄν, μάλιστα δὴ τῶν φιλητῶν. καὶ τὸ φιλεῖν δὲ
 καὶ ἡ φιλία ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἀρίστῃ. σπανίως δ' εἰκὸς
 τοῖς πικρὰς εἶναι, ὀλίγοι γὰρ οἱ βίου τοι. ἐπὶ δὲ περὶ σπείρει
 καὶ σπυρθείας. καὶ τὴν παροιμίαν γὰρ οὐκ ἐστὶν εἰδῆσαι ἀλ-
 λήλως, πρὶν τοῦ λεγομένου ἄλλας σπυρναλῶσαι. οὐ δ' ἀ-
 πδέξασθαι δὴ πρὸς τὸν, οὐ δ' εἶναι φίλως, πρὶν ἐκεί-
 ρος ἐκείνῳ φανεῖ φιλητὸς καὶ πιστὸς. Οἱ δὲ τα-
 χέως τὰ φιλικὰ πρὸς ἀλλήλους προῦντες, βούλουται μὲν
 φίλοι εἶναι, οὐκ αἰσὶ δὲ, εἰ μὴ καὶ φιλητοί. καὶ τὸ τ' ἴσασιν.
 βούλησις μὲν οὖν ταχέως γίνεσθαι φίλος. φιλία δ', οὐ. αὖ-
 τη μὲν οὖν καὶ κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὰ λειπά, τε-
 λεία ὄν. καὶ κατὰ πάντα τῶν γίνεσθαι, καὶ ὁμοία ἐκεί-
 νῳ πρὸς ἐκείνῳ. ὅπου δὲ τοῖς φίλοις ὑπάρχειν. ἡ δὲ,
 δεῖ τὸ ἡδὺ, ὁμοίωμα ταύτης ἔχει, καὶ γὰρ οἱ ἀγαθοί, ἡδέως
 ἀλλήλους. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ δεῖ τὸ χρήσιμον, καὶ γὰρ βίου τοι
 ἀλλήλους οἱ ἀγαθοί. μάλιστα δὲ καὶ ἐν τοῖς αἰ φιλικὰ δια-
 μένουσιν, ὅταν τὸ ἴσον γίγνηται πρὸς ἀλλήλων, οἷον ἡδονή. καὶ
 μὴ μόνον οὕτως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, οἷον τοῖς δὴ πέλοις
 καὶ μὴ ὡς ὁρᾷ καὶ ἐρωμενίῳ, οὐ γὰρ ὡς τοῖς αἰτίαις ἡδονῶν
 οὗτοι, ἀλλ' ὁ μὲν, ἐρᾷ ἐκείνου, ὁ δὲ, ἡδραπύμενος ἑαυτοῦ
 ἐραστοῦ. ληθούσης δὲ τῆς ὥρας, ἐνίοτε καὶ ἡ φιλία λήγει.
 τῷ μὲν γὰρ, οὐκ ἐστὶν ἡδὺς ἡδέα, τῷ δὲ, οὐ γίνεσθαι ἡδρα-
 πεία. πολλοὶ δ' αὖ διαμένουσιν, ἐὰν ἐκ τῆς σπυρθείας τὰ ἡ-
 δὴ σπύρωσιν, ὁμοίως ὄντες. οἱ δὲ, μὴ τὸ ἡδὺ ἀντικαταστα-
 τόμενοι, ἀλλὰ τὸ χρήσιμον ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ εἰσὶν ἡ-
 τῶν φίλοι, καὶ διαμένουσιν. οἱ δὲ, δεῖ τὸ χρήσιμον ὄντες φί-
 λοι, ἀμα τῷ συμφέροντι διαλύνονται, οὐ γὰρ ἀλλήλων ἦσαν
 φίλοι, ἀλλὰ τῷ λισίτε λους. δι' ἡδονὴν μὲν οὖν καὶ δεῖ τὸ
 χρήσιμον, καὶ φανερὸν ἐνδέχεται φίλως ἀλλήλους εἶναι,
 καὶ ἐπεικέως φανερὸν, καὶ μηδέ τὸν ὅποιον. δι' αἰτίας
 δὲ ὅταν ὅτι μόνους τοῖς ἀγαθοῖς, οἱ γὰρ κακοί, οὐ χείρουσιν 4

- εἰς αὐτοῖς, εἰ μὴ τις ἀφ' ἐλπίδος γίγνοιτο. καὶ μέντοι δὲ ἡ τῆς ἀγαθῶν
 φιλίας, ἀδιὰ βλητὸς ὄσιν, οὐ γὰρ ἐξ ἀδύνατον οὐδὲν πισύσαι ποδὶ
 τῆς ἐν πολλῷ χρόνῳ ὑπ' αὐτῶν δεδοκιμασμένου, καὶ τὸ πι-
 στεύειν ἐν τοῖς τοῖς, καὶ τὸ μηδὲ ποτ' ἀν' ἀδικῆσαι, καὶ ὅσα ἄλλα
 ἐν τῇ ὥς ἀληθῶς φιλία ἀξιούται. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις, οὐδὲν
 κωλύει γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ γὰρ οἱ ἀνθρώποι λέγουσι ὡς
 λοιπὸν καὶ οὗτοι δὲ τὸ χρήσιμον, ὡς πόρ' αἱ πόλεις, δοκεῖσι γὰρ
 1 αἱ συμμάχου ταῖς πόλεις γίνεσθαι ἐνέκα τῆς συμφέροντος.
 καὶ οὗτοι δὲ ἡδονῶν ἀλλήλοισιν ἐδόντας, ὡς πόρ' οἱ παῖδες, ἱ-
 σως μὲν δεῖ λέγειν καὶ ἡμᾶς ὡς λοιπὸν οὗτοι τοῖς τοῖς. εἴδη δὲ
 τῆς φιλίας ἀπείω. καὶ πρώτων μὲν καὶ κυρίως τὴν τῆς ἀ-
 γαθῶν, ἢ ἀγαθῶν. ταῖς δὲ λοιπαῖς, καθ' ὁμοιότητα. ἢ γὰρ ἀγα-
 θὸν π καὶ ὁμοίον π, ταύτην ὡς. καὶ γὰρ τὸ ἡδὺ, ἀγαθὸν
 π τοῖς φιλικῶς. οὐ πάντῃ δὲ αὐτῶν σιωπῶν, οὐδὲ γί-
 νονται οἱ αὐτοὶ ὡς δὲ τὸ χρήσιμον καὶ ἡδὺ, οὐ γὰρ πάντῃ
 2 σιωπῶνται τὰ κατὰ συμβεβηκός. εἰς ταῦτα δὲ τὰ εἴδη τῆς
 φιλίας νενεμημένῃς, οἱ μὲν, φαῦλοι ἔσονται ὡς, δι' ἡ-
 δονῶν ἢ τὸ χρήσιμον, ταύτην ὁμοίον ὄντας, οἱ δὲ ἀγαθοί, δι'
 αὐτοῦ ὡς. ἢ γὰρ ἀγαθοί. οὗτοι μὲν οὖν ἀπείω ὡς,
 ἐκείνο δὲ, κατὰ συμβεβηκός, καὶ τῷ ὁμοίῳ ὡς τοῖς.
 ὡς πόρ' δὲ ὡς τῆς ἀρετῆς, οἱ μὲν, καθ' ἑξῆς, οἱ δὲ, κατ'
 ἐνδρῶν ἀγαθοί λέγονται, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας, οἱ
 μὲν γὰρ συζῶντες, χαίρουσιν ἀλλήλοισιν καὶ πορίζουσι τὰ ἀγα-
 3 θά. οἱ δὲ καθ' ἑαυτοὺς, ἢ κεχωρισμένοι τοῖς τόποις, οὐκ ἐνδρ-
 γνῶσι μὲν, οὕτω δὲ ἐχρῶσιν, ὡς τε ἐνδρῶν φιλικῶς, οἱ γὰρ τό-
 πον οὐ διακρίνουσι τὴν φιλίαν ἀπείω, ἀλλὰ τὴν ἐνδρῶν.
 4 ἐκὶν δὲ χρόνιος ἢ ἀπρυσία γίνονται, καὶ τῆς φιλίας δοκεῖ λή-
 θω πρὶν. ὅθεν εἴρηται. πολλὰς δὲ φιλίας ἀπερσηγορία
 διέλυσεν. οὐ φαίνονται δ' οὐθ' οἱ πρεσβύτεροι, οὐθ' οἱ νεώτεροι,
 φιλικῶς εἶναι, βραχὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς τὸ τῆς ἡδονῆς. οὐδεὶς δὲ
 δύνανται σιωπῶνται τῷ λυπηρῶ, οὐδὲ τῷ μὴ ἡδέϊ. μάστι-
 4 σα γὰρ ἡ φύσις φαίνεται τὸ μὲν λυπηρὸν φύγειν, ἐπείδωκε

δὲ τῶν ἡδέος. οἱ δ' ἀρχὴν δέχονται ἀλλήλους, μὴ συζῶντες δὲ,
 δύνουσι εἰκόσσι μάλλον ἢ φίλοις, οὐδὲν γὰρ οὕτως ὁρῶν-
 τιν, ὥς τὸ συζῶν, ὠφελείας μὲν γὰρ οἱ εὐδαιμονοῦντες,
 σωτηριώδυν δὲ καὶ οἱ μακάριοι. μονώτεις μὲν γὰρ εἶναι
 τούτοις ἡκιστα προσήκει, σωδιάγειν δὲ μετ' ἀλλήλων οὐκ ἔ-
 στι, μὴ ἡδέως ὄντας, μὴ δὲ χαίροντας τοῖς αὐτοῖς, ὁ πόρ' ἡ ἔται-
 ρική δοκεῖ ἔχειν. μάλιστα μὲν οὖν ἐστὶ φιλία ἡ τῆς ἀγαθῶν,
 καὶ τὰ πόρ' πλείους εἶρηται, δοκεῖ γὰρ φιλητὸν μὲν καὶ αἰ-
 ρετὸν τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν ἢ ἡδύ. ἐκαστὸν δὲ τὸ αὐτῷ τοιοῦ-
 τόν. ὁ δ' ἀγαθὸς τῷ ἀγαθῷ δι' ἄμφοτερώτα. εἰκοι δὲ μὲν φί-
 λησις, πάθει. ἡ δὲ φιλία, ἔξει. ἡ γὰρ φίλησις, οὐχ ἡ τ-
 τὸν πρὸς τὰ ἄμφοτερά ὄντων, ἀντιφιλοῦσι δὲ, μετὰ περαιρέ-
 ας. ἡ δὲ περαιρέσις ἀφ' ἑξέως. καὶ τὰ ἀγαθὰ βούλων-
 ται τοῖς φιλομετέοις ἐκείνων εὖεκα, οὐ κατὰ πάθος, ἀλ-
 λά κατ' ἔξιν. καὶ φιλοῦντες τὸν φίλον, τὸ αὐτοῖς ἀγα-
 θὸν φιλοῦσιν, ὁ γὰρ ἀγαθὸς φίλος γινόμενος, ἀγαθὸν
 γίνεται, ὡς φίλος. ἐκαστὸς οὖν φιλεῖ τε τὸ αὐτῷ ἀγα-
 θὸν, καὶ τὸ ἴσον αὐτὰ ποδίδωσι τῇ βουλήσει καὶ τῷ ἡδέει. λέ-
 γεται γὰρ φιλόπῃς ἡ ἰσότης. μάλιστα δὲ τῇ τῆς ἀγαθῶν
 τῶντα ὑπάρχει.

Ἐν δὲ τοῖς στυφνοῖς καὶ
 πρεσβυπκοῖς ἡ τῆς γίνεται ἡ φιλία, ὅσω δυσκολώτερόι εἰ-
 σι καὶ ἡ τῆς τῶν ὁμιλίας χαίρουσι. τῶντα γὰρ δοκεῖ μά-
 λιστα εἶναι φιλικὰ, καὶ ποιητικὰ φιλίας. διὸ νέοι μὲν, γί-
 νονται φίλοι ταχὺ, πρεσβύται δ' οὐ. οὐ γὰρ γίνονται φίλοι
 οἷς αὐτὸ μὴ χαίρωντι. ὁμοίως δ', οἱ δ' οἱ στυφνοί. ἀλλ' οἱ
 τοιοῦτοι, δύνουσι μὲν, εἰσιν ἀλλήλοις. βούλωνται γὰρ πάρα-
 θὰ καὶ ἀπαντῶσιν εἰς τὰς χρείας. φίλοι δ', οὐ πάνυ εἰ-
 σὶ, δὲ τὸ μὴ σωτηριώδυν, μὴ δὲ χαίρειν ἀλλήλοις. ἂν δὲ
 μάλιστα εἶναι δοκεῖ φιλικὰ. πολλοῖς δ' εἶναι φίλον κατὰ
 τὴν πλείαν φιλίαν, οὐκ εὐδέχεται. ὥς πόρ' οὐ δ' ὁρᾶν πολ-
 λὰν ἅμα, εἰκοι γὰρ ἡ πόρ' εὐδαιμονία. τὸ τοιοῦτον δὲ πρὸς εἰς πέ-
 φυκε γίνεσθαι, πολλοὺς δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀρέσκειν σφόδρα,

οὐ γὰρ δὴ οὐδὲν ἀγαθὸν εἶναι. Δεῖ δὲ καὶ ἐμπειρίαν
 λαβεῖν καὶ ἐν σωτηρίᾳ γινέσθαι, ὃ παγχάλεπον. δὲ τὸ
 χρῆσιμον δὲ καὶ τὸ ἡδύ πολλοῖς ἀρέσκειν ἐνδέχεται, καὶ τοῖς
 γὰρ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ αἰὺν πρὸς αἶψαν. τούτων δὲ
 μᾶλλον εἰσὶν φιλίας, ἢ δὲ τὸ ἡδύ, ὅταν ταυτὰ ὑπ' ἀμφοῖν
 γίγνηται καὶ χαίρωσιν ἀλλήλοις ἢ τοῖς αὐτοῖς. οἱ αἱ τῶν νέων
 εἰσὶν αἱ φιλίας, μᾶλλον γὰρ ἐν πύτῃ τὸ ἐλδοθέριον. ἢ δὲ
 1 δὲ τὸ χρῆσιμον, ἀγορεύων. καὶ οἱ μακρότεροι χρῆσιμων μὲν,
 οὐδὲν δέονται, ἡδέων δὲ συζῶν μὲν γὰρ βούλοντάς τι. τὸ
 δὲ λυπηρὸν, ὀλίγον μὲν χρόνον φέρουσι, στωχεῶς δ', οὐθεὶς
 αὐτῶν πορεύεται, οὐδ' αὖτε τὸ ἀγαθόν, εἰ λυπηρὸν αὐτῶν εἴη.
 διό τ' οὐ φίλοις ἡδέως ζητῶσι. Δεῖ δὲ ἴσως καὶ τοῦ ἀγαθοῦ
 τοιοῦτος ὄντας καὶ ἐπ' αὐτοῖς. οὐτὰρ γὰρ αὐτοῖς ὑπάρξει ὁ-
 σα Δεῖ τοῖς φίλοις. οἱ δ' ἐν ταῖς ὑποστάσεσιν διηρημένοι φαί-
 νομεναι χρῆσθαι τοῖς φίλοις, ἄλλοι γὰρ αὐτοῖς εἰσι χρήσιμοι
 2 καὶ ἑτέροις ἡδέως. ἄμφω δ' οἱ αὐτοῖς, οὐ πάννυ, οὐτ' ἐπ' ἡδέως
 μετ' ἀρετῆς ζητῶσιν, οὐτ' ἐπ' ἀρετῆς εἰς τὰ καλὰ. ἀλλὰ
 τοῦ μὲν ὁρᾶται φίλος, τῶν δὲ ἡδὺς ἐφίμενοι, τοῦ δὲ διηνόου
 πρᾶξαι τὸ ἐπιταχύν. ταῦτα δ' οὐ πάννυ γίνονται ἐν τῷ αὐτῷ.
 ἡδὺς δὲ καὶ χρῆσιμος ἅμα εἶναι ὅτι πρὸς ἀλλήλους. ἀλλ'
 ἀποδρέχοντι οὐ γίνονται ὁ τοιοῦτος φίλος, ἀλλ' ἢ καὶ τῇ ἀρετῇ
 ἀποδρέχονται. εἰ δὲ μὴ οὐκ ἴσχυει, ἀνάλογον ἀποδρέχονται.
 οὐ πάννυ δ' εἰδῶσιν τοιοῦτοι γινέσθαι. εἰσὶ δ' οὖν αἱ εἰρημολο-
 3 φιλαὶ ἐν ἰσότητι, τὰ γὰρ αὐτὰ γίνονται ἐπ' ἀμφοῖν καὶ βού-
 λονται ἀλλήλοις, ἢ ἑτέρον ἀντὶ ἑτέρου ἀντιποιεσθαι μάττον-
 ται, οἷον ἡδονῇ ἀντὶ ὠφελείας. ὅτι δὲ καὶ ἡ πον εἰσὶν αὐ-
 τὰ αἱ φιλίας καὶ μέλουσιν, εἶρηται. δοκῶσι δὲ καὶ δι' ὁ-
 μοιότητα καὶ ἀνομοιότητα ταυτὴ εἶναι τε καὶ οὐκ εἶναι
 φιλίας. καθ' ὁμοιότητα γὰρ τῆς κατ' ἀρετὴν, φαίνονται φι-
 λίας, ἢ μὲν γὰρ, τὸ ἡδύ ἔχει. ἢ δὲ, τὸ χρῆσιμον. ταῦτα δὲ
 ὑπάρχει καὶ κίνη, τῷ δὲ πῶ μὲν, ἀδιάλεκτον εἶναι καὶ μέ-
 4 νον, ταύτας δὲ, ταχέως μεταπίπτειν, ἄλλοις τε διαφέρειν

πολλοῖς, οὐ φαίνονται φιλίας δι' αἰμομιότητα ἐκείνης.
 Ἐπὶ τὸν δὲ ἔστι φιλίας εἶδος, τὸ καθ' ἑαυτοῦ ὁρᾶν. οἷον παῖς,
 πρὸς υἱόν. καὶ ὅλως πρὸς βυτρώ, πρὸς νεώτερον. αἰσθητὴ,
 πρὸς γυναικα, καὶ παντὶ ἀρχοντι, πρὸς ἀρχόμενον. διαφέ-
 ρουσι δ' αὖτ' αὖ καὶ ἀλλήλων, οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ γένεσι πρὸς τέ-
 κνα. καὶ ἀρχοῖσι πρὸς ἀρχομένους, ἀλλ' οὐδὲ παῖς πρὸς
 υἱόν, καὶ υἱὸς πρὸς πατέρα, οὐδ' αἰσθητὴ πρὸς γυναικα, καὶ γυ-
 ναικὶ πρὸς αἰσθητῶν, ἐπὶ δὲ γὰρ ἐκαστὴ τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ὅ-
 ρον. ἔτ' ὅρα δὲ, καὶ δι' ἄλλων. ἔτ' ὅρα δὲ οὖν καὶ αἱ φιλήσεις
 καὶ αἱ φιλίας. τὰ αὐτὰ μὲν δὴ, οὐτε γίγνεται ἐκαστῶν πρὸς
 πατέρα, οὐτε δι' ἐκαστῶν. ὅταν δὲ γονοῦσι μὲν τέκνα ἀκνή-
 μη ἢ δι' ἑτέρας γυνήσας, γονεῖς δὲ ἡἴσιν ἄλλ' ἢ τῆς τέκνοιο, μή-
 νιμος ἢ τῆς τοῦ τοῦ καὶ ἐπιεικὲς ἔσται φιλία. ἀνὰ λόγον δὲ
 ἐν ἀπάσαις ταῖς καθ' ἑαυτοῦ οὐθὺς φιλίας καὶ τῶν φι-
 λησιν δι' ἐκαστῶν. οἷον τὸν ἀμείνω μᾶλλον φιλεῖσθαι ἢ φι-
 λῆναι, καὶ τὸν ἀφελιμώτερον καὶ τῶν ἄλλων ἐκαστον ὁμοίως. 2
 ὅταν γὰρ κατ' ἀξίαν ἢ φιλήσιν γίγνεται, τότε γίγνεται πρὸς
 ἰσότητος, ὅδ' ἡ τῆς φιλίας εἶναι δοκεῖ. οὐχ ὁμοίως δὲ τὸ ἴσον
 ἐν τῇ δικαίᾳ, καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ φαίνεται ἔχειν, ἐπὶ γὰρ ἐν
 μὲν τοῖς δικαίοις, ἴσον πρῶτως, τὸ κατ' ἀξίαν. τὸ δὲ κα-
 τὰ πρὸς δυνάμει, ἐν δὲ τῇ φιλίᾳ τὸ μὲν κατὰ ποσὸν,
 πρῶτως. 3 δὲ κατ' ἀξίαν, δυνάμει. δὴλον δὲ εἶναι πολὺ διά-
 σπμα γίγνεται ἀρετῆς ἢ κακίας ἢ δυνάμει ἢ πνός ἄλλου,
 οὐ γὰρ ἐπὶ φίλοι εἶσιν, ἀλλ' οὐδ' ἀξιοῦσιν. ἐμφανέσθαι δὲ 3
 τὸ ἐπὶ τῇ τῇ δυνάμει, πλεονέχον γὰρ οὐ τοι πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
 ἑαυτοῦ. δὴλον δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. οὐδὲ γὰρ
 4 τοῖς ἀξιοῦσιν εἶναι φίλοι οἱ πολὺ κατὰ δυνάμει. οὐδὲ
 τοῖς ἀρίστοις ἢ σοφωτάτοις, οἱ μηδενὸς ἀξιοί. ἀκριβὲς μὲν
 οὖν ἐν τοῖς τοῖς οὐκ εἶναι ὁρισμὸς, ἕως πίνος οἱ φίλοι,
 πολλῶν γὰρ ἀφαιρουμένων, ἐπὶ μὲν. πολὺ δὲ χωρι-
 σθέντος, οἷον τὸ θεοῦ, οὐκ ἐπὶ. ὅθεν καὶ ἀφραδίᾳ, μή-
 π' οὐ βούλοντο οἱ φίλοι τοῖς φίλοις τὰ μέγιστα τῶν ἀγα- 4

- ἴσων. οἷον θεοὺς εἶναι, οὐδὲ γὰρ ἔτι φιλοῖ ἐσπντα αὐτοῖς. οὐδὲ
 δὴ ἀγαθὰ, οἱ γὰρ φιλοῖ τὰ κατὰ. εἰ δὴ καλὰς εἶρηται, ὅτι ὁ
 φίλος τῷ φίλῳ βούλεται τὰ κατὰ, ἐκείνου εὖ εἶναι, μέντοι αὐ-
 τοῖς, οἷος ποτέ τις ἐκείνος, ἀνθρώπῳ δὲ ὄντι, βουλησέται τὰ
 μέγιστα εἶναι ἀγαθὰ, ἴσως δ' οὐ πάντα, αὐτῷ γὰρ μάλιστα ἔκα-
 στος βούλεται τὰ κατὰ. Οἱ πολλοὶ δὲ δοκοῦσι διὰ φιλο-
 πμίαν βούλειται φιλεῖται μάλλον ἢ φιλεῖν. διὸ φιλοκ-
 1 ληκες οἱ πολλοί, ὑποδρεχόμενος γὰρ φίλος ὁ κέραι. ἢ περ-
 ποιῆται τοῦτος, καὶ μάλλον φιλεῖν ἢ φιλεῖται. εἰ δὲ φιλεῖ-
 ται, ἐγγὺς εἶναι δοκεῖ τῷ πᾶσαι, οὐδὲ οἱ πολλοὶ ἐφίενται.
 οὐδὲ αὐτῷ δὲ εὐοίκασι αἰρεῖται τὴν πᾶσαι, ἀλλὰ κατὰ συμβε-
 βηκός, χαίρουσιν γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἕξουσας
 πρῶτον διὰ τὴν ἐλπίδα, οἷον γὰρ τεύχεσθαι παρὰ τῆς
 αὐτῶν δύνανται. ὥς δὴ σημείω τῆς διὰ τὴν αἰσῶ χαίρουσι τῇ π-
 2 μῇ. οἱ δ' ὑπὸ τῆς αὐτῆς καὶ εἰδότης ὁρεχόμενοι πᾶσαι, βε-
 βαιώσασθαι τὴν οἰκίαν δόξαν παρὰ αὐτῶν ἐφίενται. χαίρουσι
 δὲ ὅτι εἰσὶν ἀγαθοί, πιστεύοντες τῇ τῆς λεγόντων κρίσει, τῷ φι-
 λεῖται δὲ κατὰ αὐτὸ χαίρουσι. διὸ δόξειεν αὐτῶν κρείττον εἶναι
 τῷ πᾶσαι καὶ ἢ φιλία κατὰ αὐτὴν αἰρετὴ εἶναι. δοκεῖ δ' ἐν-
 τῷ φιλεῖν μάλλον, ἢ ἐν τῷ φιλεῖται εἶναι. σημείον δὲ, αἰμη-
 τὸν τῷ φιλεῖν χαίρουσι. αἷται γὰρ διδῶσι τὰ ἐκ τῆς πέ-
 3 φιδαι, καὶ φιλοῦσι μὲν εἰ δύναι, ἀντιφιλεῖται δ' οὐ ζήτῳ-
 σιν, ἐὰν ἀμφοτέρω μὴ ἐνδέχεται. ἀλλ' ἵκανόν αὐτῶν εἰσὶν
 εἶναι, ἐὰν ὁρᾶσιν οὐ πρᾶττοντας, καὶ αὐτῶν φιλοῦσιν αὐτοῖς.
 καὶ ἐκείνοι μὴ δύνανται τῇ μητρί αὐτῶν περὶ αὐτῶν ἀρνεῖται διὰ
 τὴν ἀγνοίαν. μάλλον δὲ τῆς φιλίας οὐσις ἐν τῷ φιλεῖν καὶ
 τῆς φιλοφίλων ἐπαινουμένων, φίλων ἀρετῇ δὲ φιλεῖν εἰσὶν.
 ὥς τε ἐν οἷς ὅσοι γίνονται κατ' ἀξίαν, οὐ τοὶ μέντοι φίλοι. καὶ
 ἢ τῆς τοῦτων φιλίας. οὐτω δ' αὐτῶν καὶ οἱ ἀνίστοι μάλιστα εἶναι φί-
 4 λοι, ἰσάζουσιν γὰρ αὐτῶν. ἢ δὲ ἰσότης καὶ ὁμοιότης, φιλότης. καὶ
 μάλιστα μὲν ἢ τῆς κατ' ἀρετὴν ὁμοιότης, μέντοι γὰρ ὄντες
 κατὰ αὐτῶν καὶ περὶ ἀλλήλους μένουσι, καὶ οὐτὲ δύνανται φαν-

λων, οὐθ' ὑπηρετοῖσι χροῶτα. ἀλλ' ὡς εἰπεῖν καὶ διακωλύου-
 σι, τῶ ἀγαθῶν γὰρ, μήτ' αὐτοὺς ἀμαρτάνειν, μήτε τοῖς φί-
 λους ὑπὲρ εἶπεν ὑπηρετεῖν. οἱ δὲ μυχθεροὶ, τὸ μὲν βίβαιον,
 οὐκ ἐχρίσιν, οὐδὲ γὰρ αὐτοῖς διαμελίουσιν, ὁμοιοὶ ὄντες. ἐ-
 π' ὀλίγον δὲ χρόνον γίγνεται φίλοι, χαίροντες τῇ ἀλλήλων
 μυχθείᾳ. οἱ χρησμοὶ δὲ καὶ ἡδῆς, ὑπὲρ πλεον διαμελίου-
 σιν, ἕως γὰρ αὐτοὶ πείρωσιν ἡδονὰς ἢ ὠφελείας ἀλλήλοις. ὅ-
 ἐναντίων δὲ μάλιστα μὲν δοκεῖ ἢ δὲ τὸ χρησίμον γίγνεσθαι
 φιλία. οἷον πένης, πλουσίου, ἀμαθῆς, εἰδότι. οὐ γὰρ τυγ-
 χάνει τις ἐνδεὲς ὢν, τοῦτο ἐφίμενος, ἀντιδωρῆσαι ἄλλο.
 ἐνταῦθα δ' αὖτις ἔλκει καὶ δρασὴν καὶ δρώμενον καὶ καλὸν
 καὶ αἰσχρόν. διὸ φαίνονται καὶ οἱ δρασταὶ γελοῖοι ἐνίοτε, ἀ-
 ξιούτως φιλεῖσθαι ὡς φιλοῦσιν. ὁμοίως δὲ φιλητοὺς ὄν-
 τας, ἴσως ἀξιώσιον. μηδὲν δὲ χροῦτον ἔχοντας, γελοῖον.
 ἴσως δὲ οὐδὲ ἐφίεται τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίον καθ' αὐτὸ, ἀλ-
 λά κατὰ συμβεβηκός. ἢ δ' ὅρεται τῷ μέσῳ ὅτι, ὅτι γὰρ ἄ-
 γασθόν. οἷον τῷ ξηρῷ, οὐχ ὑγρῷ γινέσθαι, ἀλλ' ὑπὲρ τὸ μέσον
 ἔλθειν. καὶ τῷ θερμῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁμοίως. ταῦτα μὲν
 οὐκ ἀφείδω, καὶ γὰρ ὅστις ἄλλοις τῶντα. Ἐοικε δὲ κα-
 θ' αὐτὸν ἐν ἀρχῇ. εἴρηται πόρτι τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς
 εἶναι, ἢ τε φιλία, καὶ τὸ δίκαιον, ἐν ἀπάσῃ γὰρ κοινωνίᾳ δο-
 κεῖ τι δίκαιον εἶναι. καὶ φιλία δὲ. περὶ σαφροσύνης γὰρ ὡς
 φίλοις ὅτι συμπλοῦς, καὶ ὅτι συστραπώτας. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις κοινωνίαις. καθόσον δὲ κοινωνοῦσιν,
 ὅτι σπουδὴν ὅτι φιλία, καὶ γὰρ τὸ δίκαιον. καὶ ἡ παροιμία,
 κοινωνία τῶν φίλων, ὁρθῶς, ἐν κοινωνίᾳ γὰρ ἡ φιλία. ἐστὶ δὲ ἀ-
 δελφοῖς μὲν καὶ ἐταίροις, πάντα κοινωνία, τοῖς δὲ ἄλλοις, ἀ-
 φωρισμένη. καὶ τοῖς μὲν, πλείω, τοῖς δὲ, ἐλάττω. καὶ γὰρ
 τῶν φίλων, αἱ μὲν, μάλλον, αἱ δὲ, ἥσσον. διαφέρει δὲ καὶ
 τὰ δίκαια, οὐ γὰρ παντὰ γινώσκει περὶ τέκνα, καὶ ἀδελφοῖς
 περὶ ἀλλήλους, οὐ δ' ἐταίροις καὶ πολίταις. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑπὲρ τῶν ἄλλων φίλων, ἔτρεα δὲ καὶ τὰ δίκαια περὶ ἐνέ- 4

- στὸν ἑαυτῶν, καὶ αὐξήσιν λαμβάνει τῷ μάλλον πρὸς τὴν εὖ-
εἶναι. οἷον χρήματα ἀφαιρῆσαι ἐλαττον, δεινόττον, ἢ πολί-
την. καὶ μή βουθῆσαι ἀδελφῷ, ἢ ὁ θνήσκῃ. καὶ πατάξει πατέ-
ρα, ἢ ὄντινα τοῦ ἄλλου. αὐξέει δὲ πέφυκεν ἅμα τῇ φιλίᾳ καὶ
τὸ δίκαιον, ὡς ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄντα καὶ ἐπ' ἴσον διήκοντα. αἱ
δὲ κοινωνίαι πᾶσαι μεγάλαι εἰσὶν αἰτίας τῆς πολιτικῆς, συμπο-
ροῦνται γὰρ ἐπὶ πνι συμφέροντι, καὶ ποιεῖσθαι οἱ τῶν εἰς
1 τὸν βίον. καὶ ἡ πολιτικὴ δὲ κοινωνία, τῷ συμφέροντος ἕνεκα,
δοκεῖ καὶ ἀρχῆς σπειλῆσαι, καὶ διαμελεῖν, τῷ τῶν γὰρ καὶ
οἱ νομοθετοῦντο χαλῶνται καὶ δίκαιον εἶναι φασι, τὸ κοινῇ συμ-
φέρον. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι κοινωνίαι κατὰ μέρη τῷ συμφέρον-
τος ἐστὶν. οἷον πλοῦτος μὲν, τῷ κατὰ τὸν πλοῦτον πρὸς
δουλοῦν ἢ χρημάτων ἢ πλοῦτον. συστραπέδου δὲ, τῷ κα-
τὰ τὸν πόλεμον, εἴτε χρημάτων, εἴτε νίκης, ἢ πόλεως ὀρεγέ-
μενοι. ὁμοίως δὲ καὶ φυλῆται καὶ δημόται, ἐν αἷμα δὲ τῷ κοι-
2 νωνίᾳ, δι' ἡδονῶν δοκεῖσι γίνεσθαι διασωτῶν καὶ ὀφεισῶν.
αὐτοὶ γὰρ θυσιᾶς ἐνεκα καὶ σωουσίαν. πᾶσαι δ' αὐταὶ
ἐκ τῶν πολιτικῶν εἰσὶν αἰτίαι, οὐ γὰρ τῷ παρόντος συμ-
φέροντος ἢ πολιτικῆς ἐστὶν αἰτία, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν βίον, θυσιᾶς
τε ποιῶντες, καὶ πρὸς τῶν σωμάτων, πρὸς τε ἀφ' ἑνὸς
μόνους τοῖς θεοῖς, καὶ ἐαυτοῖς ἀναπαύσεις ποιεῖντες μεθ'-
ἡδονῆς. αἱ γὰρ ἀρχαὶ θυσιᾶς καὶ συνέδοι, φαίνονται γίνε-
σθαι μετὰ τῷ τῷ κατὰ τὴν συμκομιδῆς. οἷον ἀπαρχαί, μάλι-
3 στα γὰρ ἐν τοῖς ἐχθροῖς τοῖς καιροῖς. πᾶσαι δὲ φαίνονται
αἱ κοινωνίαι μέρη τῆς πολιτικῆς εἶναι. ἀνελον δὲ σοφίᾳ δὲ
αἱ τοιαῦται φιλίαι, τῶν τοιαύτων κοινωνίαις. πολιτείας
δὲ εἶδη τρία. ἴσαι δὲ καὶ παρεμβάσεις, οἷον φθοράι, τοῖς
των. εἰπὶ δ' αἱ μὲν πολιτεῖαι. βασιλεία τε καὶ ἀριστοκρατία.
τῇ δὲ ἀρχῇ πρὸς τῶν, ἢν ἡμεγεραπικῶν λέγειν οἰκῶν
φαίνεται. πολιτείαν δ' αὐτῶν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ κα-
λεῖν. τῶν δὲ βελτίστη μὲν, ἡ βασιλεία, χειρίστη δὲ ἡ πρὸς
4 μακρατία. παρεμβάσεις δὲ βασιλείας μὲν, τυραννίς, ἀμφω

γῆ μοναρχία. διαφύρουσι δὲ πλείστον, ὁ μὲν γὰρ τύραννος,
 τὸ ἐαυτῷ συμφέρον σκοπεῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς, τὸ τῶν ἀρχομένων.
 οὐ γὰρ ὅτι βασιλεὺς, ὁ μὴ αὐτάρεκτος καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
 ἀποδίδων, ὁ δὲ τοῦτο οὐδενὸς περισδεῖται. τὰ ὠφέλιμα
 οὐκ αὐτῷ μὲν οὐκ αὖ σκοπεῖν. τοῖς δὲ ἀρχομένοις, ὁ γὰρ μὴ
 τοῦτο, κληρωτὸς αὐτῷ εἶναι, ἢ βασιλεὺς. ἢ δὲ τυραννὶς ἰξε-
 ναντία τῶν, τῇ γὰρ ἐαυτῷ ἀγαθὸν δίδωκε καὶ φαιδρύνει
 ἡδὴ τῶν, ὅτι χεῖρ ἐστίν. κρείσσον δὲ τὸ ἐναντίον τῷ βελτίστῳ. **I**
 μεταβαίνει δὲ ἐκ βασιλείας εἰς τυραννίδα, φαυλότης γὰρ
 ὅτι μοναρχία ἢ τυραννὶς. ὁ δὲ μοχθηρὸς βασιλεὺς, τύραν-
 νος γίνεται. ἢ ἀριστοκρατία δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν, κακία τῶν
 ἀρχόντων, οἱ γὰρ μὴ τὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν ἀξίαν, καὶ πᾶν
 τὰ ἢ τὰ πλείστα τῶν ἀγαθῶν, ἐαυτοῖς καὶ τοῖς ἀρχαῖς αἰετοῖς
 αὐτοῖς, ποτὶ πλείστον πριούμενοι τὸ πλεονεξῆν. ὀλίγοι δὲ ἀρ-
 χιστὶ καὶ μοχθηροὶ ἀντὶ τῆς ἀδικίας τῶν. ἐκ δὲ δὴ τιμωκρα-
 τίας, εἰς δημοκρατίαν. σώφρονοι γὰρ εἰσιν αὐτοῖς, πλείστοις **2**
 γὰρ βούλεται καὶ ἡ τιμωκρατία εἶναι, καὶ ἴσοι πάντες οἱ ἐν τῇ
 ἀμύμῃ. ἢ κίσα δὲ μοχθηρόν ἐστιν ἢ δὴ τιμωκρατία, ἡδὴ μικρόν
 γὰρ παρεμβαίνει τὸ τῆς πολιτείας εἶδος. μεταβάλλουσι μὲν
 οὐκ ἀλλοτρίως αἰετοῖς πολιτείας, ἐλάττωσιν ἢ οὐκ ἔστι
 μεταβαίνουσιν. ὁ μισθώματα δ' αὐτῶν καὶ οἱ πρὸς ἀλλήλους
 ταλάροι τῶν αὐτῶν οἰκίαις. ἢ μὲν γὰρ πᾶσι περὶ
 ἡμεῖς κοινωνία, βασιλείας ἔχει ἡμῶν, τῶν τέκνων γὰρ τῷ πατρὶ
 μέλει. ἐν τῇ δὲ καὶ Ὀμηροῦ, τὸν δῖα, πατὴρ περὶ σα- **3**
 ρόει, πατρὶ γὰρ ἀρχὴ βούλεται ἢ βασιλεία εἶναι. ἐν πόλεσι
 δὲ ἢ τῇ πατρὶ, τυραννικῇ, γράνται γὰρ ὡς δουλοῖς τοῖς ἡμέτεροις.
 τυραννικὴ δὲ καὶ ἡ δεσποτικὴ περὶ δουλοῖς, τὸ γὰρ τῇ δεσπο-
 τικῇ συμφέρον, ἐν αὐτῇ περὶ ἡμῶν. αὐτῇ μὲν οὐκ ὁρᾷ φαίνε-
 ται. ἢ πόλεως δὲ ἢ πόλεως, τῶν διαφύροντων γὰρ, αἱ ἀρ-
 χαὶ διαφοροὶ. αὐτοῖς δὲ καὶ γυναικὸς, ἀριστοκρατικὴ φαίνε-
 ται, κατ' ἀξίαν γὰρ ὁ κτήρ ἀρχεῖ καὶ ποτὶ τῶν αἰετοῖς τὸν αὐ-
 θρα, ὅσα δὲ γυναικὶ ἀρμόζει, ἐκείνη ἀρχεῖ, ἀπάντων δὲ **4**

- κυρεσίῳ ὁ αὐτὸς, εἰς ὀλιγαρχίαν μεταστήσῃ. πρῶτον δὲ τὴν ἀξίαν
 γὰρ αὐτῷ ποιῆ, καὶ οὐχ ἡ ἀμείνων. εὐίοτε δὲ ἀρχιστὴν αἰγυ-
 ναῖκες, ἐπίκληροι οὐσαι. οὐ δὲ γίνονται κατ' ἀρετὴν αἱ ἀρχαὶ
 ἀλλὰ διὰ πλοῦτον καὶ δύναντον, καθάπερ ἐν ταῖς ὀλιγαρχί-
 αῖς. δημοκρατικῇ δ' εἴοικεν, ἡ τῆς ἀδελφῶν. ἴσοι δ'. πάλιν
 ἐφ' ὅσον ταῖς ἡλικίαις διαλλάτῃσι. διόπερ αὖ πάλιν ταῖς ἡλι-
 κίαις διαφύωσιν, ὅτι ἐπ' ἀδελφικῇ γίνονται ἡ φιλία. δημοκρα-
 τία δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταῖς ἀδελφότησι τῆς οἰκίας, ἐν ταῖς δὲ
 γὰρ πάντες ὡς ἴσου. καὶ ἐν αἷσι ἀδελφῆς ὁ ἀρχὸν καὶ ἐκείσιν
 ὡς οὐσίᾳ. Καθ' ἐκείνην δὲ τῇ πολιτείᾳ φιλία φαίνεται,
 ἐφ' ὅσον καὶ τὸ δίκαιον. βασιλεὺς μὲν πρὸς τοὺς βασιλομελῆς
 ἐν ὑπεροχῇ ὁ δὲ ὀρχισίας, οὗ γὰρ ποιῆ τοὺς βασιλομελῆς,
 ἐπὶ ἀρχῆς ὡς ἡδὲ μελέται αὐτῶν, ἐν οὗ πρὸς τῶσιν, ὡς πρὸς
 νομῶν περὶ βᾶτων. ὅθεν καὶ Ὀμηρος τὸν Αἰγαμέμνονα, ποιμέ-
 να λαὸν εἶπε. τῶν δὲ καὶ ἡ πατρική. διαφύει δὲ ὡς μετρί-
 2 σθαι τῆς ὀρχισίας. αἶπος γὰρ τὸ εἶναι δοκοῦντος μετρί-
 σου εἶναι, καὶ ὑπεροχῆς καὶ παιδείας. καὶ τοῖς περὶ τούτοις δὲ ταῖς
 τα ἀρχῇ μετρί, φύσει τε γὰρ ἀρχικὸς, πατὴρ ἴδων. καὶ περὶ τοῖς
 νοι ἐκ γένων, καὶ βασιλεὺς βασιλομελῶν. ἐν ὑπεροχῇ δὲ
 αἱ φιλίαι αὐταί. διὸ καὶ τιμῶνται οἱ γονεῖς. καὶ τὸ δίκαιον δὲ
 ἐν ταῖς, οὐ τὸ αὐτῷ, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν. οὐτῶ γὰρ αὖ καὶ ἡ
 φιλία. καὶ ἀνδρὸς δὲ πρὸς γυναῖκα ἡ ἀπὸ τῆς φιλίας. καὶ ἐν ἀρ-
 σι κρατρία, κατ' ἀρετὴν δὲ καὶ τῷ ἀμείνονι πλεονέχον. καὶ
 3 τὸ ἀρμόζον ἐκείσιν. οὐτῶ δὲ καὶ τὸ δίκαιον. ἡ δὲ τῆς ἀδελ-
 φῶν, τῇ ἐταρική εἴοικεν. ἴσοι γὰρ καὶ ἡλικιωταί. οἱ τοῖς
 δι' ὁμομαθίας καὶ ὁμοήθειας ὡς ἡδὲ τοῖς πολὺ. εἴοικεν δὲ ταῖς καὶ
 ἡ κατὰ τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἴσοι γὰρ οἱ πλείους βούλονται καὶ
 ἡδὲ καὶ εἶναι. ἐν μέρσι δὲ τὸ ἀρχεῖν καὶ ὡς ἴσου. οὐτῶ δὲ καὶ
 ἡ φιλία. ἐν δὲ ταῖς πρὸς βᾶσιν ὡς πρὸς καὶ τὸ δίκαιον ἀπὸ με-
 κρόν ἐστιν, οὐτῶ καὶ ἡ φιλία ἐστὶ καὶ ἡκιστα ἐν τῇ χειρίσθαι. ἐν τυ-
 ραννίδι δὲ οὐδὲν ἡ μικρόν φιλίας. ἐν οἷς γὰρ μηδὲν κοινόν ἐστι
 4 τῷ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεμελῆς, ἐδὲ φιλία, οὐδὲ γὰρ δίκαιον, ἀλλὰ

οἷον τεχνίτη πρὸς ὄργανον, καὶ ψυχῇ πρὸς σῶμα, καὶ δευτέρῳ
 τῇ πρὸς δούλον. ὠφελῆται μὲν γὰρ ὅλως ὑπὸ τῆς χρωμέ-
 νων, φιλία δ' οὐκ ἔστι πρὸς τὰ ἄψυχα, οὐδὲ δίκαιον. ἀλλ' οὐδὲ
 πρὸς ἴσπον ἢ βοῦν, οὐδὲ πρὸς δούλον, ἢ δούλος, οὐδὲν γὰρ
 κοινόν ἔστιν, ὁ γὰρ δούλος, ἑμψυχον ὄργανον. τὸ δ' ὄργανον, ἄ-
 ψυχος δούλος. ἢ μὲν οὖν δούλος, οὐκ ἔστι φιλία πρὸς αὐτόν.
 ἢ δ' ἀνθρώπου. δοκεῖ γὰρ εἶναι τι δίκαιον παντὶ ἀνθρώπῳ, πρὸς
 πάντα τὸν δυνάμενον κοινωνῆσαι νόμῳ καὶ σωθῆναι. καὶ
 φιλίας δὴ καὶ ὅσον ἀνθρώπου. ὡς μὲν γὰρ δὴ καὶ ἐν ταῖς τυ-
 ραννίσι καὶ φιλίας καὶ δίκαιον. αἱ δ' ἐν ταῖς δημοκρατίαις
 ὡς πλεονέχουσιν, πλεονέχου γὰρ τὰ κοινὰ ἴσοις οὖσιν. Εὐκοι-
 νία μὲν οὖν πᾶσα φιλία ἔστι καὶ τὰ εἰρηται. ἀφορίσκει δ' αὖ-
 τὴς τὴν τε συγγενικὴν καὶ τὴν ἐταιρικὴν. αἱ δὲ πολιτικαὶ καὶ
 φυλετικαὶ καὶ συμπλοικαὶ καὶ ὅσαι διακρίνονται κοινωνικαῖς
 εἰσὶ φιλίας δὲ τάξις αὐτῆς καὶ τὴν ἐταιρικὴν, καὶ ἡ συγγενικὴ
 δὲ φαίνεται πολυειδής εἶναι καὶ ἡρτῆσαι πᾶσα ἐκ τῆς πατρ-
 κῆς. οἱ γονεῖς γὰρ σφύονται τὰ τέκνα ὡς ἑαυτοῖς τι ὄντα, τὰ δὲ
 τέκνα οὖν γονεῖς, ὡς ἀπ' ἐκείνων τι ὄντα. μᾶλλον δ' ἴσασιν οἱ
 γονεῖς τὰ ὑπὸ αὐτοῖς, ἢ τὰ γιννθέντα ὅτι ἐκ τούτων. καὶ μᾶλ-
 λον συμφυεῖται τὸ ἀφ' οὗ τῷ γιννθέντι, ἢ τὸ γιννόμενον τῷ
 ποιόντι. ὅ γὰρ ὑπὸ αὐτοῦ οἰκεῖον τῷ ἀφ' οὗ. οἱ ὁδοὺς ἢ θείξ,
 ὅπου τῷ ἔχοντι, ἐκείνων δ' οὐθενι τὸ ἀφ' οὗ, ἢ ἡπτον. καὶ τῷ
 πλεονέχοντι δὲ τῷ χρόνῳ, οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν γινόμενα σφύονται,
 τὰ δὲ περὶ ελθόντα. τοῖς χρόνοις οὖν γονεῖς, σφύονται ἢ αἰδοῖται
 λαβόντα. ἐκ τούτων δὲ δῆλον καὶ δι' ἃ φιλοῦσι μᾶλλον αἱ
 μητρός. γονεῖς μὲν οὖν τέκνα φιλοῦσιν ὡς ἑαυτοῖς, τὰ γὰρ
 ὑπὸ αὐτοῖς, οἷον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, τῷ κεχωρίσθαι. τέκνα δὲ γονεῖς,
 ὡς ἀπ' ἐκείνων πεφυκέντα. ἀδελφοὶ δ' ἀλλήλους, τῷ ἐκ τῆς
 αὐτοῖς πεφυκέναι, ἢ γὰρ πρὸς ἐκείνα ταυτότης, ἀλλήλους
 ταυτὸ ποιεῖ. διό φασι ταυτὸν αἶμα, καὶ ῥίζαν καὶ τὰ διακρί-
 νει. εἰσι δὲ τὸ αὐτὸ πως καὶ ἐν διηρημένοις. μέγα δὲ πρὸς φι-

- » λίαν καὶ τὸ συνῦψον καὶ τὸ καθ' ἡλικίαν. ἡλὶξ γὰρ ἡλικία. καὶ οἱ συνήθεις ἑταῖροι. διὸ καὶ ἡ ἀδελφικὴ τῇ ἑταρική ὁμοιοῦται. αἰετοὶ δὲ καὶ οἱ λαιποὶ συγγενεῖς, ἐκθύτων συνωκείωνται, τῷ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἶναι. γίνονται δ' οἱ μὲν οἰκειότδροι, οἱ δ' ἄλλοτρώτδροι, τῷ συνήγισ ἢ πέρρω τὸν ἀρχηγὸν εἶναι. ἐστὶ δ' ἡ μὲν πρὸς γονεῖς φιλία τέκνοις καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοῦς, ὡς πρὸς ἀγαθὸν καὶ ἁποδρέχον. οὗ γὰρ πεπρωμένησι τὰ μέγιστα. τῇ γὰρ εἶναι καὶ ἱσχυρῶς αἰετοί, καὶ γλνομελίοις τῇ παιδευθῆναι. ἔχει δὲ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χρήσιμον ἢ τριακὴ φιλία μᾶλλον τῇ ὁδνέων, ὅσω καὶ κρινότδρος ὁ βίος αὐτοῖς ὄσιν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ ἀδελφικῇ, ἀπὸ καὶ ἐν τῇ ἑταρική. καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ἀδελφείοις, καὶ ὅπως τοῖς ὁμοιοῖς. ὅσω οἰκειότδροι καὶ ἐκκλητῆς ὑπάρχοντες σφύρῃσιν ἀλλήλοισ. καὶ ὅσω ὁμοιοτδροὶ ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ συνῦψοι καὶ παιδευθέντες ὁμοίως. καὶ ἡ κατὰ τὸν χρόνον δοκιμασία,
2. πλείστη καὶ βεβαιότατη. ἀνάλωρον δὲ καὶ ἐν τοῖς λαιποῖς τῇ συγγενῶν τὰ φιλικά. αἰσθρί τε καὶ γυναικὶ φιλία δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν, ἀνθρώπου γὰρ τῇ φύσει στωδυναστικὸν μᾶλλον ἢ κλιτικόν, καὶ ὅσω πέρτδρον καὶ ἀναγκαιοτέρον οἰκία πόλεως. καὶ τεκνοποιία κρινότδρον ζωοῖς. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ πρῶτον ἡ κρινωνία ὄσιν. οἱ δ' ἀνθρώποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας, ὅσον στωοικουσί, ἀλλὰ καὶ τῇ εἰς τὸν βίον. οὐδὲ γὰρ διήρηται τὰ ὄρρα. καὶ ἐστὶν ἑτῶρα ἀνδρὸς
3. καὶ γυναικός. ἐπαρκουσί οὖν ἀλλήλοισ, εἰς τὸ κρινόν πέντες τὰ ἴδια. δὲ τῶν δὲ καὶ τὸ χρήσιμον εἶναι δοκεῖ καὶ τὸ ἡδὺ ἐν τῇ φιλίᾳ. εἴη δ' αὖ καὶ δι' ἀρετῶν, εἰ ἀδελφεῖς εἶεν, ἐστὶ γὰρ ἑκατέρου ἀρετὴ. καὶ χαίροισιν αὖ τῷ τοιούτῳ. σῶδισμος δὲ τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι. διὸ πατήρ οἱ ἀτεκνοὶ διαλύονται, τὰ γὰρ τέκνα, κρινόν ἀγαθὸν ἀμφοῖν. σῶναι δὲ τὸ κρινόν. τὸ δὲ, πῶς συμβιωτέον ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα, καὶ ὅπως φίλῳ πρὸς φίλον, οὐδὲν ἑτῶρον φαίνεται
4. ζητεῖσθαι, ἢ πῶς δίκαιον, οὐ γὰρ ταυτὸ φαίνεται τῷ

φίλῳ πρὸς τὸν φίλον, οὐδὲ πρὸς τὸν ὀφειλόν καὶ τὸν ἐταῖρον
 καὶ τὸν συμφοιτητήν. Τριττὸν δὲ οὐσῶν φιλιῶν, κατὰ
 πόρ' ἢ ἀρχὴν ἢ ἔρηται. καὶ κατὰ ἐκείνην, ἥτις μὲν, ἐν ἰσότητι φι-
 λων ὄντων. ἥτις δὲ, κατὰ ὑπεροχάν. καὶ γὰρ ὁμοίως ἀγαθοί,
 γίνονται φίλοι. καὶ ἀμείνων, χείρονι. ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖς. καὶ
 ὁμοίως χρήσιμον ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις καὶ διαφύροντες,
 ὥς ἴσους μὲν κατ' ἰσότητά. Αἱ τῷ φιλεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς ἰσά-
 ζειν, ὥς δι' αὐτοῖς ἀνάλογον ταῖς ὑπεροχαῖς ἀποδίδοναι. 1
 γίνονται δὲ τὰ ἐκλήματα καὶ αἱ μέμψεις ἐν τῇ κατὰ τὸ χρή-
 σιμον φιλίᾳ ἢ μόνῃ ἢ μάλιστα, ὁλότως, οἱ μὲν γὰρ δι' ἀρετὴν
 φίλοι ὄντες, οὐδ' ἄλλ' ἀλλήλοισι προσμνησθῆναι, ὥς ἂν ἡ ἀρε-
 τὴς καὶ φιλίας. πρὸς ὅτῳ δ' ἀμεινωμένῳ, οὐκ ἔστιν ἐκλή-
 ματα, οὐδὲ μάχα. τὸν γὰρ φιλοῦντα καὶ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐδίδ-
 ουχαίνει. ἀλλ' ἐὰν ἢ χεῖρεῖς, ἀμείβεσθαι οὐδ' ὀφείν. ὁ δ' ὑπερ-
 βάλλον, τυγχάνων οὐκ ἐπείκει, οὐκ ἀν' ἐγκαλῶν τῷ φίλῳ, ἐκεί-
 νος γὰρ τῇ ἀγαθότητι ἐπείκει. οὐ πάντως δ' οὐδ' ἐν τοῖς δι' ἡδον-
 ῆν, ἅμα γὰρ ἀμφοῖν γίνονται οὐ ὁρίζονται, εἰ τῷ συνιδίῃ
 χαίρουσι. γελοῖος δ' αὖ φάνοιτο καὶ ὁ ἐγκαλῶν τῷ μὴ τὸν-
 ποῦν, ἵδρον μὴ σιωπῆμεν. ἡ δὲ ὁμοίως, ἐκλήματα
 καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ γὰρ χρώμενοι ἀλλήλοισι, αἱ τῇ πλεονεξίᾳ δέον-
 ται, καὶ ἐλατῶν ἔχειν οἴοντα τῇ περιστάσει, καὶ μέμνοντα
 ὅτι οὐχ ὅσων δέονται, ὅσων τῶν τυγχάνουσιν, ἄξιοι ὄντες. οἱ
 δ' οὐ ποιοῦντες, οὐ δύνανται ἐπ' ἐκείνους ὁρᾶν, ὅσων οἱ πέ-
 ροντες δέονται. ὅτι καὶ κατὰ πόρ' τὸ δίκαιόν ἐστι διττὸν, τὸ μὲν 3
 γὰρ, ἀρετῶν, τὸ δὲ, κατὰ νόμον. καὶ τῆς κατὰ τὸ χρήσιμον
 φιλίας, ἡ μὲν, ἡ δική, ἡ δὲ, νομική εἶναι. γίνονται οὖν τὰ ἐκλή-
 ματα μάλιστ' ὅταν μὴ κατὰ τὴν αὐτῇ συναισθάνωσι καὶ
 διαλύωνται. ἔστι δ' ἡ νομική μὲν, ἐν τῇ ἡδεῖς. ἡ μὲν, παμπαν ἀ-
 γοραία, ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα. ἡ δὲ, ἐλθὼν διελωτῶρα, εἰς χρόνον.
 κατὰ ὁμολογίαν δὲ, πᾶσι πᾶσι. δὴλον δὲ, ἐν ταύτῃ τὸ ὀφεί-
 λημα, κοινὸν ἀμφοτέρω, φιλικῶς δὲ τῷ ἀναβολῶς ἔχει. διὸ
 παρ' ἐνίοις, τῶν οὐκ εἰσὶ δίκαια, ἀλλ' οἴοντα δέειν δοῦναι 4
 κατὰ

- καὶ πῶς συναλλάσσονται· ἢ δὴ δική, οὐκ ἔστιν ἡ τοῖς, ἀλλ' ὡς
 πῶς δωρεῖται, ἢ ὅτι δὴ ποτε ἄλλο. καὶ μίξεσθαι ἢ ἀξιοῖ ἴσον
 ἢ πλεόν, ὡς οὐδὲ δωκὼς, ἀλλὰ χρήτας. οὐχ ὁμοίως δὲ καὶ συ-
 ναλλάσσεται καὶ διαλυόμενος, ἐκκαίσει. ὅτι δὲ συμβαίνει, διὰ
 τοῦ λείπειν μὲν πάντας ἢ ὅσους πλείους, τὰ καλὰ, περιαιρεί-
 δαι δὲ, τὰ ὠφέλιμα. καλὸν δὲ τοῦ ποιῆν, μὴ ἵνα ἀντιπάθῃ,
 ὠφέλιμον δὲ τοῦ ὀφείλειν. δυνάμει δὲ ἀνταποδοτέον
 1 τὸ ἀξίον ὧν ἔπαυται, καὶ ἐκινεῖται, ἀκινεῖται γὰρ πῶς οὐ ποιητέον,
 ὡς δὴ διαμυρτόντα ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ οὐ παύοντα ὅφ' οὐ οὐκ ἐ-
 δει, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅλως, οὐδὲ δι' αὐτὸ ὅτι οὐδὲν ὄντος. καὶ δὲ πό-
 ρον ὑπὸ ῥητοῖς ὀφείλει τὴν δυνάμιν διαλυτέον. καὶ ὁμολογῆσαι δὲ ἂν,
 δυνάμενος ἀποδώσειν, ἀδυνατῶντα δὲ, οὐδὲ ὁ δοῦν ἡμίωσεν
 αὐτὸς ὡς τ' εἰ δυνάτοσ, ἀποδοτέον. ἐν ἀρχῇ δὲ ὑπὸ τῆς πλείονος ὅ-
 φ' οὐ ὀφείλειται καὶ ὑπὸ τίνι. ὅπως ἔστι τοῖς ἑσθ' ὅλως ἢ μὴ.
 ἀμφοτέρωθεν δὲ ἔχει, πότρω αἰετὶ τῇ τῷ παύοντος ὠφείλει
 2 μετῆν, καὶ πρὸς τῷ ποιῆσαι τὸ ἀνταποδοτέον, ἢ τῇ τῷ
 δυνάμενος ὀφείλειται. οἱ μὲν γὰρ παύοντες, τοιαῦτά φασι λα-
 βῆναι πρὸς τῷ ὀφείλειν, ἀμικρὰ ὡς ἐκείνοις, καὶ ὅτι παρ' ἐπὶ
 ῥων λαβῆναι, καὶ ἐσμικρύνοντες. οἱ δ' ἀνὰ πάλιν, τὰ μέγιστα τῷ
 παρ' αὐτοῖς, καὶ ἂν παρ' ἄλλων ἐκ τῷ, καὶ ἐν κινδύνοις, ἢ τοιαῦτα
 χρεῖαι. ἀρῶν δὲ μὲν τὸ χρησίμον τῷ φιλίας οὐσῃς, ἢ τῷ
 παύοντος ὠφείλειται μέτρον ἔστιν. οὐ γὰρ ὁ δυνάμενος καὶ παρ-
 κείναι αὐτῷ, ὡς καὶ μόνος τῷ ἴσῃ. τοσαύτη δὲ γὰρ ἡμεῖς ἢ
 3 ὑπὸ τῷ νόμῳ, ὅσον οὐ γὰρ ὠφείλειται. καὶ ἀποδοτέον δὲ αὐτῷ ὅσον
 ἐφ' ὅσον. ἢ καὶ πλεόν, καὶ λίον γὰρ. ἐν δὲ ταῖς κατ' ἀρετῶν,
 ἐκλήματα μὲν οὐκ ἔστι, μέτρω δὲ οἰκεν ἢ τῷ δυνάμενος περιαι-
 ρεσις. τῷ ἀρετῆς γὰρ καὶ τῷ ἡτοῖς ἐν τῇ περιαιρείσει τὸ κέρδιον.
 Διαφορὸν δὲ καὶ ἐν ταῖς κατ' ἀποδοχὴν φιλίας, ἀξιοῖ γὰρ
 ἐκείνους πλεόν ἔχειν. ὅταν δὲ ὅτι γίγνηται, διαλύεται ἢ φι-
 λία, οἶται γὰρ ὅ, τε βελτίων περιποιεῖται αὐτῷ πλεόν ἔχειν, τῷ
 γὰρ ἀγαθὸν νέμεσθαι πλεόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὠφελιμώτερος.
 4 ἀχρεῖον γὰρ ὄντα οὐ φασι δύναισθαι ἔχειν. λείποντες γὰρ

μηχανάται καὶ οὐ φιλίαν, εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς εἶναι τὰ ἐκ
 τ' φιλίας. οἷον τὰ γὰρ καὶ δαπάνη ἐν χρημάτων κερωνία πλείω
 λαμβάνουσιν οἱ συμβαλλόμενοι πλείω, οὐ τὰ δέιν καὶ ἐν τῇ φι-
 λίᾳ. ὁ δ' ἐνδεὴς καὶ ὁ χεῖρων, ἀνάπαλιν, πλείω γὰρ ἀγαθού εἶναι,
 ἢ ἐπὶ κείνους ἐνδεέσιν. τί γὰρ φασιν ὅφελος αὐτοῦ δαίω ἢ δυ-
 νάσῃ πλείων εἶναι, μὴ δὲν γε μέλλοντα ἀκχεύειν. εἴκοι δὲ ἐκ αἰ-
 ερος ὁρῶντος ἀξίον. καὶ δέιν ἐκ αἰσχύνης πλείον ἐμμεναι ἐκ τ' φιλίας,
 οὐ τὸ αὐτοῦ δὲ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκ αἰσχύνης, ἡμῶν. τὸ ὅτι ἐνδεὴς, I
 κέρδους. τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς καὶ οὐδ' ἀρεσίας ἢ ἡμῶν γέρας. τῆς
 δ' ἐνδεείας, ὥστε νεῖα καὶ κέρδους. οὐ τὰ δ' ἔχειν ὅσοι καὶ ἐν ταῖς
 πολιτείαις φαίνεται. οὐ γὰρ πᾶσι τὸ μὴ δὲν ἀγαθὸν τῷ κοι-
 νῷ κερῶν, καὶ κοινόν γὰρ δίδοι, τὸ καὶ κοινόν οὐδ' ἀρετῶν. ἢ
 πᾶσι δὲ κοινόν. καὶ γὰρ ὅστις ἅμα χρηματίζειται ἀπὸ τ' κοινῶν,
 καὶ τιμᾶται. ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἐλαττόν οὐδὲν ἑωυτομέλει. τὸ δὲ
 πλεονέκτημα ἐλαττομέλει, ἡμῶν ἀρετῶν, καὶ τὸ δωροδο-
 κῶν, χρηματῶν, καὶ κατ' ἀξίαν ἢ ἐπανιστοῦ καὶ σώζει τὴν φιλίαν καὶ 2
 δαπάνη εἶρηται. ὅτι δὲ καὶ τοῖς αἰσίοις ὁμιλητέον, καὶ τὸ εἰς χη-
 ματὰ ὠφελουμένῳ ἢ εἰς ἀρετὴν, πλεονέκτημα ποδοπέτον. ἀντα-
 ποδιδόντα δ' ἐνδεχόμενον, καὶ δυνάστην γὰρ ἡ φιλία ὑπὸ τῆς ἀρε-
 τῆς κατ' ἀξίαν. ὅτι γὰρ ὅστις ἐν πᾶσι, καὶ δαπάνη ἐν ταῖς πρὸς ὅσους
 θεοὺς τιμῶν καὶ γενεῖς, οὐδὲν ἢ τὴν ἀξίαν κατ' ἀν' ἀρετῶν. εἰς
 δυνάμει δὲ ὁ δυνάστην ὑπὸ τῆς ἀρετῆς εἶναι δοκεῖ. διὸ καὶ ὁ δόξων
 οὐκ ἐξέσθαι ὑπὸ πατρός ἀπειπαῖ. πᾶσι δ' ἰόν. ὁ φείλοντα ἢ
 ἀρετῶν. οὐδὲν δὲ ποιήσας, ἀξίον ἢ ὑπὸ τῆς ἀρετῆς δέσφακεν. 3
 ὥστε αἰεὶ ὁ φείλει, οἷς δ' ὁ φείλεται, ἐξ οὗ ἀξίαν. καὶ τὸ πα-
 ρεῖν δὲ ἅμα ὅτι οὐδὲν κατ' ἀν' ἀρετῶν δοκῇ μὴ ἐκ αἰσχύνης ἀλ-
 λωντος μηχανείας, χωρὶς ἢ τῆς φυσικῆς φιλίας, τὴν ὑπὸ τῆς
 εἰαν ἀνθρώπων μὴ διαθεῖσθαι. τὸ δ' ὑπὸ τῆς φύσεως, ἢ οὐ αὐτοῦ
 δαδόν, τὸ ἐπὶ κείνους, μηχανῶν ὄντι, οὐ πάσῃ γὰρ οἱ πολλοὶ βού-
 λονται. καὶ δὲ ποιῆναι, φύσιν ὡς ἀλυσίταις. Γ
 οὐκ ἐν ταῖς ἀνθρώπων ἀντιπροσώπων εἰρήδω.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Θ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟ-

ΜΑΧΕΙΩΝ, ΤΟ' Ι.

- Ν. Α' πάσαις δὲ ταῖς ἀνομοειδέσι φι-
λίας, τὸ αἰάλογον ἰσάζει, καὶ σώζει τὴν
φιλίαν καὶ ἀπὸρ εἶρηται, οἷς καὶ ἐν τῇ
πολιτικῇ. τῷ σκυροτόμῳ ἀντὶ τῆς ἕως
δημιάτων, ἀμμιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν. καὶ
τῷ ὑφαίτη καὶ τοῖς λοιποῖς. ἐν ταῦτα
μεν οὖν πεπόρισται κοινὸν μέτρον τὸ νό-
μισμα. περὶς οὗτο δὲ πάντα ἀναφύεται καὶ τούτῳ μετρί-
ται. ἐν δὲ τῇ δρώτικῇ, εὐρίσκει μὲν ὁ δῶσής ἐπικαλεῖ, ὅτι ἕως
φιλάων, οὐκ ἀντιφιλῶται, οὐδὲν ἔχων φιλιτὸν, εἰ οὕτως ἐτυ-
χε. πολλάκις δὲ ὁ δῶμενος ὅτι περὶ τὸν ἐπαγγελόμενος
2 πάντα, νῦν οὐδὲν ἀδίκει. συμβαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐπει-
δὲν ὁ μὲν δι' ἡδονὴν φιλή τὸν δῶμενον. ὁ δὲ, διὰ τὸ χρησι-
μὸν τὸν δῶσιν. ταῦτα δὲ μὴ ἀμφοῖν ὑπάρχει. διὰ ταῦτα γὰρ
τῆς φιλίας οὐσίας, διάλιπς γίνεται, ἐπειδὴ μὴ γίνῃται, ὡς
αἰετὰ ἐφίλω, οὐ γὰρ αὐτὸς ἐδρῶν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα
οὐ μένιμα ὄντα. διὸ τοιαῦτα καὶ αἱ φιλίας. ἡ δὲ τῆς ἡδονῆς
καθ' αὐτὴν οὐσία, μέλει καὶ ἀπὸρ εἶρηται. διαφύρονται δὲ καὶ
ὅταν ἐτὶ γίνῃται αὐτοῖς, καὶ μὴ ὡς ὀρέζονται. ὁμοιον γὰρ
3 τῷ μηδὲν γίνεσθαι, ὅταν οὐ ἐφίεται μὴ τυγχάνῃ. οἷον καὶ
τῷ κισσῷ δὲ ὁ ἐπαγγελόμενος. καὶ ὅσω ἄμεινον ἄσκειν,
ποσόντω πλείω. εἰς ἐὼ δ' ἀπαιτοῦνται τῶς ἕως χάρις, ἀν-
θ' ἡδονῆς ἡδονὴν ἀφαιδωκέναι ἔφη. εἰ μὲν οὖν ἐκείνους
οὗτο ἐβούλετο, ἱκανῶς αὐτὸν εἶχεν. εἰ δ' ὁ μὲν, τὸν δὲ, ὁ
δὲ, κέρδος, καὶ ὁ μὲν, ἔχει, ὁ δὲ μὴ, οὐκ αὐτὸν εἶναι τὸ κα-
τὰ τὴν κοινωσίαν καλῶς. ὡς γὰρ δῶμενος τυγχάνει,
τούτοις καὶ προσέχει. καὶ κείνου γε χάριν τὰ αὐτὰ. τὴν
4 ἀξίαν δὲ ποτόρου τάξει ὅτι, τοῦ περὶ μέλου, ἢ τοῦ

Ζ Ζ 11

παραβόντος. ὁ δ' ἐπεὶ μένος, εἰκὲν ὡς εἴπειν ἐκείνῳ, ὅπου
 φαπὶ καὶ πρωταρχῶς ποιεῖν. ὅτε γὰρ διδάξαι αὐτὸν ποτε,
 ὑμῖν τὸν μαθόντα ἐκέλευε, ὅσον δοκεῖ ἀξία ἐπίστανται,
 καὶ λάμβανε ἑσπέρην. αὐτοῖς τούτοις δ' ἐνίοις ἀρκεῖ τὸ
 μαθὲς δι' αὐτοῖς. οἱ δὲ, παραβόντες τὸ ἀργύριον, εἴτα μη-
 δὲν ποιῶντες, ὡς ἔφαθον, διὰ τοῦτο ἐπιδόλῳ τῷ ἐπαγγε-
 λῶν, εἰκότως ἐν ἐκλήμασι γίνονται, οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τοῖς ἀ-
 ὠμολόγηται. ὅτι δ' ἴσως ποιεῖν οἱ σοφισταὶ ἀναγκάζονται,
 διὰ τὸ μηδεὶνα αὐτὸν ἀργύριον, ὡς ἐπίστανται. οὐ τοι μὲν
 οὐκ ὡς ἐλάβον τὸν μαθόντα, μὴ ποιῶντες, εἰκότως ἐν ἐκλήμα-
 σιν εἰσὶν. ἐν οἷς δὲ μὴ γίνονται διολογία τῆς ἀποουργίας,
 οἱ μὲν, δι' αὐτοῦ παραμένοντες, εἰρηάζονται ὅτι ἀνέπληκτοί εἰσι, τικτότη
 » γὰρ ἡ κατ' ἀρετὴν φιλία. τὴν ἀμειβνύμεν τε ποιητέον κατὰ τὴν
 » περαίρεσιν, αὐτὴ γὰρ τῷ φίλῳ καὶ τῆς ἀρετῆς. οὐ τῷ δ' ἐοι-
 » κε καὶ τοῖς φιλοσοφίας κεινώνησασιν, οὐ γὰρ πρὸς χρημάτων ἢ
 » ἀξία μετρεῖται. πικρὸν ἰσχυρότερον οὐκ αὐτὸ γλῶσσι. ἀλλ' ἴσως
 ἰκανὸν καὶ ἀπὸρ καὶ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἄνθρωπους ἐνδεχόμε-
 νον. μὴ τοιαύτης διουσίας τῆς δόξης, ἀλλ' ἐπὶ πῃ, μάλιστα
 μὲν ἴσως διὰ τὴν αὐτὰ πόδην γίνεσθαι. ἀμφοῖν δοκεῖται
 κατ' ἀξίαν εἶναι. εἰ δὲ ὅτι μὴ συμβαίνει, οὐ μόνον ἀναγκαῖον
 εἶναι δοξεῖν αὐτὸν περὶ τὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δίκαιον. ὅσον
 γὰρ αὐτὸς ὠφελήθη, ἢ αὐτὸς ὅσον τὴν ἡδονὴν εἴλετο αὐτὸν, το-
 σούτῳ ἀπ' αὐτῶν ἐξείηται τὸ πρὸς τοῦτου ἀξίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς
 ὠνίοις οὕτω φαίνεται γινόμενον. ἀναχρῶς ἐστὶ νόμος, τῷ ἐκον
 σίων συμβολαίων δικαιοσύνη εἶναι. ὡς δὲον, ὅτι ἐπίστανται, διαλυ-
 θῆναι πρὸς ὅτι καὶ ἀπὸρ ἐκινώμενον. ὡς γὰρ ἐπεὶ ἔφαθον,
 ὅτι οἱ δὲ δικαιοσύνην εἶναι τὰς αὐτὰς αὐτῶν ἀνδρῶν, τὰ πολ-
 λὰ γὰρ, οὐ γὰρ ἴσους ὑμῶν οἱ ἔχοντες καὶ οἱ βουλομένοι λα-
 βεῖν, τὰ γὰρ οἰκῆα καὶ ἀδιδόσιν, ἐκαστοῖς φαίνεται πολλοῦ
 ἀξία. ἀλλ' ὅμως ἢ ἀμειβνύμεν γίνεται πρὸς τοσούτον, ὅσον αὐτὰ τ-
 πωσιν οἱ λαβόντες. διὰ δ' ἴσως οὐ τοσούτου πλεονέκτημα, ὅσον ἔχον
 τὴν φαίνεται ἀξίον, ἀλλ' ὅσον πρὶν ἔχειν, ἐπίμα.

Απορίαν 4

δι' ἔχει καὶ τὰ ριὰ δὲ οἷον πτόδρα δὲ πάντα τῷ πατρὶ ἀχνε-
 μιν καὶ πείθεσθαι, ἢ κἀμνοντα μελὶ, ἰαβῶ πεισέον. στρατηγὸν
 δὲ χειροτονητέον τὸν πολεμικόν. ὁμοίως δὲ πύλω μάλλον ἢ
 αὐτουδαίω, ὑπηρετητέον. καὶ δὲ ὀργεῖται ἀνταποδοτέον. ἔχιν
 μάλλον, ἢ ἑταίρω δοτέον, ἐὰν ἀμφοῖν μὴ ἐνδέχεται. ἀρ' οὖν
 πάντα τὰ ριὰ τὰ ἀκριβέως μελὶ διορίσθαι οὐ ῥάδιον, πρὸς τὰ
 καὶ παντοίας ἔχει διαφορὰς. καὶ μεγέθει καὶ μικρότητι, καὶ
 1 τῷ καλῷ καὶ ἀναγκαίῳ. ὅτι δὲ οὐ πάντα τῷ αὐτῷ ἀχδοτέον,
 οὐκ ἄδηλον. καὶ τὰς μελὶ δὲ ὀργεῖται, ἀνταποδοτέον ὡς ἑταί-
 ρῳ πολὺ μάλλον ἢ χερσὶν ἑταίροις. καὶ ὡς πτόρ δάνειον ὡς ἀ-
 φείλει ἀχδοτέον μάλλον, ἢ ἑταίρω δοτέον. ἴσως δ' οὐ ῥάδιον
 αἰε. οἷον τῷ λυβωδέντι πτόρ λησῶν, πτόδρον τὸν λυσάμενον
 ἀντιλυβωτέον, καὶ ὅς ποσὸν ἢ, ἢ καὶ μὴ ἐαλωκίτι, ἀπαυρῶ-
 πὶ δὲ ἀχδοτέον, ἢ τὸν πατόρα λυβωτέον. δόξειε γὰρ αὐτὸ καὶ
 ἐὰν τῷ μάλλον τὸν πατόρα. ὅτι δὲ οὖν εἴρηται, καὶ τὸ λου μελὶ
 2 τὸ ὀφείλημα ἀχδοτέον. ἐὰν δὲ ἑταίρῳ τείνη ἡ δόσις τῷ καλῷ
 ἢ τῷ ἀναγκαίῳ, πτόρ ταῦτ' ἀχκλιτέον, αἰότι γὰρ οὐδ' ἐστὶν
 ἴσον τὸ πτω περὶ παρχὴν ἀμείψασθαι. ἐπειδὴν ὁ μελὶ αὐτου-
 δαίον εἰδὼς οὐ πειρήσῃ, τῷ δὲ, ἢ ἀνταποδοσίς γίγνηται, ὃν οἶε-
 ται μυχρὸν εἶναι. οὐδὲ γὰρ τῷ δανείσθαι αἰότι ἀντιδανει-
 σέον, ὁ μελὶ γὰρ οἰόμενος κερμεῖσθαι, ἐδάνεισεν ὡς κερμεῖ οὐκ, ὁ
 δ' οὐκ ἐλπίσει κερμεῖσθαι πτόρ πτηνοῦ. εἴτε κίνω τῇ ἀλη-
 θείᾳ οὕτως ἔχει, οὐκ ἴσον εἰς ἀξίωμα. εἴτ' ἔχει μελὶ μὴ οὕτως,
 3 οἷον τῷ δὲ, οὐκ αὐτὸ δόξειε ἀρπα ποιεῖν. ὅτι δὲ οὖν πομάκας εἴ-
 ρηται, οἱ πτόρ τὰ πτόρ καὶ τὰς πτόρ λέγοι, ὁμοίως ἔχουσι
 εἰς ὁμοίωμα, τοῖς πτόρ αἰεσιν. ὅτι μελὶ ἔν οὐ ταυτὰ πᾶσιν ἀχ-
 δοτέον, οὐδὲ τῷ πατρὶ πάντα, καὶ τὰ πτόρ οὐδὲ τῷ δι' ἑταίρῳ, οὐκ
 ἀδηλον. ἐπεὶ δ' ἐτόρα γονόσι καὶ ἀδελφοῖς καὶ ἑταίροις καὶ
 δὲ ὀργεῖται, ἐκείνοις τὰ οἰκεία καὶ τὰ ἀρμύλλοντα ἀχνεμη-
 τέον. οὐτῶ δὲ καὶ ποιεῖν φαίνοντα, εἰς γάμοις μελὶ γὰρ καλῶσι
 εἰς συγγενεῖς, τοῖς γὰρ κερμεῖ εἰς γένος καὶ αἰε πτόρ εἰς ὁμοί-
 4 πτόρ. καὶ εἰς τὰ κήδη ἢ μάλιστα οἷον τῷ δὲ εἰς συγγενεῖς ἀπαν

τῶν δὲ πάντων. δόξει δ' αὖ Τροφῆς μὲν γονῦσι δῆν μάλιστα ἐ-
 παρμέν, ὡς οὐκ ἐλόντας καὶ τοῖς αἰπῶσι τῆς εἶναι, καὶ ἄλλιον ἢ
 ἑαυτοῖς εἰς ταῦτ' ἐπαρμέν. καὶ πρὶν δὲ καὶ θάπορ θεοῖς. οὐ
 παρμέν δὲ, γονῦσιν, οὐδὲ γὰρ πῶν αὐτῶν παρμέν, καὶ μὴ πῶν. οὐδ' αὖ
 αὐτῶν τῶν σοφῶν ἢ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ πῶν παρμέν. ὁμοίως
 δὲ καὶ μὴ πῶν. καὶ παντὶ δὲ ὅτι πρὸς βυττόν, πρὶν πῶν καὶ
 ἡλικίαν, ὑπαναστάσει καὶ κατὰ κλίμα καὶ τοῖς τοῖοις. πρὸς
 ἑταίρους δ' αὖ, καὶ ἀδελφοῖς, παρρῆσιαν καὶ ἀπάντων κοινό
 τητα. καὶ συγγενέσι δὲ καὶ φυλῆσιν καὶ πολιταῖς καὶ τοῖς
 λοιποῖς ἅπασι, αἰ πειρατόν τὸ οἰκείον ἀκρίβειαν καὶ συνε-
 νειν τὰ ἐκείνοις ὑπάρχοντα κατ' οἰκειότητα καὶ ἀρετῶν ἢ χρῆ-
 σιν. τῶν μὲν οὖν ὁμογενῶν, ῥαῶν ἢ κίσις, τῶν δὲ διαφορόν-
 των, ὁμογενῶν. οὐ μὲν διὰ γὰρ τῶν ἀκρίβειαν, ἀλλ' ὡς αὐ-
 τὸν δεχόμενοι, οὕτω διορίζον. ἔχει δ' ἀκρίβειαν καὶ πρὸς τῶν
 διαλυομένων τῶν φίλων ἢ μὴ, πρὸς τοῖς μὴ διαλυομένοις. ἢ πρὸς
 μὲν τοῖς δὲ τῶν χρησίμων ἢ τὸ ἡδὺ φίλων ὄντας, ὅταν μὴ κέπ
 ταῦτ' ἔχωσιν, οὐδὲν ἄρ' ἔστιν διαλυομένοι, ἐκείνων γὰρ ἡδὺ φί-
 λοι. ὡς ἀκρίβειαν, ὅταν μὴ φίλων. ἐγκαλέσει δ' αὖ
 πρὸς τῶν χρησίμων ἢ δὲ τῶν ἡδὺ ἀγαθῶν, περὶ ποιεῖν δὲ
 τῶν φίλων, ὅταν μὴ ὁμοίως οἰοῦται καὶ ὡς φίλοι. ὅταν
 μὲν οὖν διαλυομένη πρὸς καὶ ὑπολάβῃ φιλεῖται δὲ τὸ ἡδὺ,
 μὴ δὲ φίλον ἐκείνου περὶ ποιεῖν, ἑαυτὸν αἰπῶν αὖ. ὅταν
 δ' ὑπο τῆς ἐκείνου περὶ ποιεῖν, ἀπατήσῃ, δίκαιον ἐγκαλέει
 τῶν ἀπατήσῃ. καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς τὸ νόμισμα κερδισθέν-
 σιν. ὅσω πρὸς τιμωτόρον ἢ κακοεργίαν. ἐκείνους δὲ ἀκρίβειαν
 ὡς ἀγαθόν, γίνεται δὲ μετὰ κέρους καὶ δοκῆς, ἀρ' ἐπὶ φιλητόν, ἢ
 οὐ φιλητόν, εἴ πορ μὴ πᾶν, φιλητόν, ἀλλὰ τὰ γὰρ τὸν. οὐτε δὲ
 φιλητόν πρὸς τὸν, οὐτε δὲ φιλοπόνηρον ἢ οὐ χρῆ εἶναι οὐδ' ὁ
 μετὰ τῶν φίλων. εἴρηται δ' ὅτι τὸ ὁμοίον τῶν ὁμοίων φίλων.
 ἀρ' οὖν οὐδὲν διαλυτόν; ἢ οὐ πᾶσι, ἀλλὰ τοῖς ἀνιάτοις δὲ
 πῶν μετὰ κέρους. ἐπανόρθωσιν δ' ἐχρήσι, μᾶλλον βοηθητόν εἰς

εἴητος, ἢ τὴν οὐσίαν, ὅσω βέλτιον καὶ τῆς φιλίας οἰκειότε-
 ρον. δόξειε δ' αὖτ' ὁ διαλυόμενος, οὐδὲν ἄρ' ἔστιν ποιεῖν, οὐ γὰρ ἐν
 τῷ ἢ τοιούτῳ, ὡς ἔστιν. ἀλλοιωθέντα γὰρ, ἀδυνατῶν ἀνα-
 σῶσαι, ἀφίσταται. εἰ δ' ὁ μὲν, διαμελῶσι, ὁ δ' ἄλλ' ἵκεν ὁρὸς γλίσ-
 τῳ, καὶ πλὴν διαλλάττοι τῇ ἀρετῇ, ἀρ' ἀχρησέον φίλῳ; ἢ οὐκ
 ἐνδέχεται. ἐν μεγάλῃ δὲ διασάσει μάλιστα δῆλον γίνεται. οἷον
 ἐν ταύτῃ παιδιᾷς φιλίας. εἰ γὰρ ὁ μὲν διαμελῶσι τὴν διαίσιαν
 πᾶσι, ὁ δ' ἀνὴρ εἴη οἷος κρᾶτιστος, πῶς αὖτ' εἶεν φίλοι, μὴτ' ἀρε-
 σκόμενοι τοῖς αὐτοῖς, μὴτε χαίροντες καὶ λυγρὸν μὲν; οὐδὲ
 γὰρ πρὸς ἀλλήλους ταῦθ' ὑπάρξει αὐτοῖς. αὐτὸ δὲ ἐν τῶν
 οὐκ ἐν εἶναι, συμβιωῦν γὰρ οὐχ οἷόν τε. εἶρηται δὲ πρὸς τοῦ-
 των. ἀρ' οὖν οὐδὲν ἀλλοιότροπον πρὸς αὐτὸν ἐκτεῖν, ἢ εἰ μὴ ἐγ-
 γένει φίλος μηδὲ περ, ἢ διὰ μνείαν ἔχει τοῖς γλνομέλεις συ-
 νηθείας; καὶ κατὰ πρὸς φίλοις μᾶλλον ἢ ὁ θνήσκουσιν οἰόμεθα
 δεῖν χαρίζεσθαι, οὐτὼ καὶ τοῖς γλνομέλοις ἀχρημῆτιον τι, δεῖ
 2 τὴν περ γλνομέλιν φιλίαν. ὅτε μὴ δι' ἁπλοῦς βολὴν μοχθη-
 ρίασ' ἢ διάλυσιν γίνεται. τὰ φιλικὰ δὲ πρὸς τοῦ φί-
 λου, καὶ οἷς αἱ φιλίας ὀρίζονται, εἴοικεν ἐκ τῆς πρὸς ἑαυτὸν
 ἐκλυθέναι, πείσασιν γὰρ φίλον τὸν βουλόμενον καὶ πείτ-
 ζοντα τὰ γὰρ, ἢ τὰ φαινόμενα, ἐκείνου εὐεχέ, ἢ τὸν βουλό-
 μενον εἶναι καὶ ἐλῶ τὸν φίλον αὐτοῦ ἔχειν. ὅπρ' αἱ μητρώες
 πρὸς τὰ τέκνα πεπόνθασιν, καὶ τῆς φίλων οἱ προσκεκρουκό-
 τες. οἱ δὲ, τὸν σὺν δάροντα καὶ τὰ αὐτὰ αἰροῦμενον. ἢ τὸν
 3 σὺν αὐτοῦ καὶ συγχαίροντα τῷ φίλῳ. μάλιστα δὲ καὶ τοῦτο
 πρὸς τοῖς μητρώας συμβαίνει. ἐν τῶν δὲ ἐνὶ καὶ τὴν φιλίαν
 ὀρίζονται. πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἐν τῶν ἐκαστον ἑαυτὸν ἐκείνῃ ὑπάρχει.
 τοῖς δὲ λοιποῖς, ἢ τοιούτοις ἁπλοῦς συμβαίουσιν. εἴοικε δ' κατὰ
 πρὸς εἶρηται, μέτρον ἐκείνῳ ἢ ἀρετῇ καὶ ὁ σπουδαῖος, οὐτος δ'
 ὁ μὲν γνωμονεῖ ἑαυτῷ, καὶ τῆς αὐτῆς ὀρέγεται καὶ πᾶσι μὲν
 γίν. καὶ βούλεται δὲ ἑαυτῷ τὰ γὰρ καὶ τὰ φαινόμενα καὶ πείτ-
 4 τει, τῶν δ' ἀγαθῶν τὰ γὰρ τὸν διαπνέειν καὶ ἑαυτῷ εὐεχέ. τῶν δ' δια-
 νοητικῶν ἔχειν, ὅπρ' ἐκαστος εἶναι δοκεῖ. καὶ ἐλῶ δὲ βούλεται

αὐτὸν καὶ σώζεσθαι, καὶ μάλιστα ὅτι φρονεῖ, ἀγαθὸν γὰρ
 τῷ αὐτοῦ εἶναι. ἕκαστος δ' ἐαυτῷ βούλεται τὰ κατὰ γε-
 νόμενος δι' ἄλλος, οὐδεὶς αἰρεῖται πάντ' ἔχειν ἐκείνο δ' ἄλλο μέ-
 νον. ἔχει γὰρ καὶ νῦν ὁ θεὸς τὰ κατὰ θῶν, ἀλλ' ὅν, ὅτι ποτ' ὅτι δὲ
 ξεῖε δι' αὐτὸ τοῦ νοοῦ ἕκαστος εἶναι ἢ μάλιστα. σωδιάζειν τε ὁ θεὸς
 καὶ ἐαυτῷ βούλεται. ἡ δὲ ὡς γὰρ αὐτὸ ποιεῖ, τῷ τε γὰρ πε-
 πραγμάτων, ἀπὸ τῶν πῆς αἰμνήμασι καὶ τῇ μελλόντων, ἐλ-
 πίδες ἀγαθαί. αἱ τοιαῦται δὲ, ἡ δὲ εἶναι καὶ θεωρημάτων δι' οὐ-
 πρὲς τῇ διανοίᾳ. συναλγῆτε καὶ συνήδετε μάλιστα ἐαυτῷ.
 πάντῃ γὰρ ὅτι δ' αὐτὸ λυπηρόν τε καὶ ἡδύ. καὶ οὐκ ἄλλοτ' ἄλ-
 λο. ἀμεταμέλητος γὰρ, ὡς εἰπεῖν. τῷ δὲ πρὸς αὐτὸν ἕκαστα
 τῶν ὑπάρχειν ὡς ἰδιαιτέ. πρὸς δὲ τὸν φίλον ἔχειν, ὡς πρὸς
 πρὸς ἐαυτὸν, ἐστὶ γὰρ ὁ φίλος ἄλλος αὐτός. καὶ ἡ φιλία, τοῦ-
 των εἶναι τι δοκεῖ. καὶ φίλοι, οἷς ταῦθ' ὑπάρχει. πρὸς αὐτὸν
 δὲ πότμόν ὅτιν ἡ οὐκ ἐστὶ φιλία, ἀφείδω ὡς τῷ πόντῳ. δὲ-
 ξει δ' αὐτὸ τῷ εἶναι ἡ φιλία, ἡ ὅτι δύο, ἡ πλείω, ἐκ τῆς εἰρημέ-
 νων. καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ βολὴ τῆς φιλίας τῇ πρὸς ἐαυτὸν ὁμοιού-
 ται. φαίνεται δὲ τὰ εἰρημικά καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπάρχειν, καὶ
 πρὸς οὐσι φαύλοις. ἀρῶν ἡ ἀρέσκουσιν ἐαυτοῖς καὶ ἀχ-
 λαμβάνουσιν ἰδιαιτέ. τῷ μετέχουσιν αὐτῆς. ἐπεὶ
 τῷ γὰρ κομῶν φαύλων καὶ αἰοσιουργῶν, οὐθενὶ ταῦθ' ὑπάρ-
 χει, ἀλλ' οὐδὲ φαίνεται. χαδὸν δὲ οὐδὲ τοῖς φαύλοις, διαφέ-
 ρονται γὰρ ἐαυτοῖς. καὶ ἐτῶν μὲν ἰδιθυμοῦσιν, ἄλλα
 δὲ βούλονται, οἷον οἱ ἀκρατεῖς, αἰροῦνται γὰρ αὐτῇ τῇ
 δυνάμει ἐαυτοῖς ἀγαθῶν εἶναι, τὰ ἡδέα, βλαβερὰ ὄν-
 τα. οἱ δ' αὖ δὲ δειλίαν καὶ ἀργίαν ἀψίστανται τοῦ
 πράττειν, ἃ οἶονται ἐαυτοῖς βέλπεια εἶναι. οἷς δὲ πολ-
 λὰ καὶ δεινὰ πέπρακται, καὶ δὲ τῷ μοχθηρίαν με-
 σωται, φεύγουσι τὸ ζῆν καὶ αἰαιροῦσιν ἐαυτοῖς. ζη-
 ροῦσι τε οἱ μοχθηροὶ μεθ' ὧν σωτημεροῦσι σὺν, ἐαυτοῖς
 δὲ φεύγουσι. ἀναμνησκονται γὰρ πολλῶν καὶ δυσχε-
 ρῶν, καὶ τοιαῦθ' ἐτῶν ἐλπίζουσι, καθ' ἐαυτοὺς ὄντος. 4

- μεθ' ἐτέρων δ' ὅντις ἠδὲ λανθάνοντα. οὐθὲν τε φιλητὸν ἔχον-
 τες, οὐθὲν φιλικὸν πάροισι πρὸς ἑαυτοὺς. οὐ δὲ δὴ συγχά-
 ρουσιν, οὐ δὲ συναλγούσιν οἱ τοιοῦτοι ἑαυτοῖς. σασιάζει γὰρ
 αὐτῶν ἡ ψυχὴ. καὶ τὸ μὲν δὲ μοχθεῖαν ἀλγεῖ, ἀπὲρ μένον
 πινῶν. τὸ δὲ, ἡδέεται, καὶ τὸ μὲν, ἀδύρο, τὸ δ', ἐκείσε ἔλκει ὡς
 πρὸ διασπῶντα. εἰ δὲ μὴ οἷόν τε, ἅμα λυπεῖσθαι καὶ ἡδε-
 σθαι, ἀλλὰ μετὰ μικρόν γε, λυπεῖται ὅπῃ ἦδη, καὶ οὐκ ἀνέ-
 1 βούλετο ἡδέα ταῦτα γινέσθαι αὐτῷ, μεταμελείας γὰρ οἱ
 φαῦλοι γίγνισθιν. οὐ δὲ φαίνεται ὁ φαῦλος, οὐ δὲ πρὸς ἑαυ-
 τὸν φιλικῶς διακρίσθαι, δὲ τὸ μηδὲν ἔχειν φιλητὸν. εἰ δὲ τὸ
 οὕτως ἔχειν λίαν βδινάθλιον, φθικτόν τι μοχθεῖαν δια-
 τεταμένως, καὶ πειρατέον ἐπιεικὴ εἶναι, οὕτω γὰρ καὶ πρὸς
 αὐτὸν φιλικῶς ἀνέχει, καὶ ἐτέρων φίλος γίνοιτο.
 Ἡ δὲ δυνία, φιλία μὲν ὅμοιος, οὐ μὲν ἐστὶ γε φιλία, γίνεται
 γὰρ δυνία καὶ πρὸς ἀγνώτας καὶ λανθάνουσιν. φιλία δ' οὐ.
 2 καὶ πρὸς τὸν δὴ ταῦτ' εἴρηται. ἀλλ' οὐ δὲ φίλησις βδιν. οὐ
 γὰρ ἔχει διάτασιν, οὐ δὲ ὁρεξιν. τῇ φιλήσει δὲ ταῦτ' ἀκολου-
 θεῖ. καὶ ἡ μὲν φίλησις, μετὰ σωηθείας. ἡ δὲ δυνία, καὶ ἐκ περ
 αἰοῦ, οἷον καὶ παρὰ τὸς ἀπαινεῖς συμβαίνει. δύνει γὰρ αὐ-
 τοῖς γίνονται καὶ σωθείας, συμπεράσαι δ' αὐτὸν οὐθὲν. ὅπῃ
 γὰρ ἐπομένῃ περ αἰοῦ δύνει γίνονται καὶ ἡδίστοταίως σὺρ-
 γουσιν. εἴκοι δὲ ἀρχὴ φιλίας εἶναι ὡς πρὸς τὴν ἑρᾶν, ἡ δὲ τῆς
 ὁφείας ἡδονή, μὴ γὰρ περθεῖς τῇ ιδέᾳ, οὐθεὶς ἐρᾶ. ὁ δὲ χαί-
 3 ρων τῷ εἶδει, οὐθὲν μᾶλλον ἐρᾶ. ἀλλ' ὅταν καὶ ἀπόντος πε-
 θῇ, καὶ τῆς παρουσίας ἡδίστη μὲν. οὕτω δὲ καὶ φίλος οὐχ
 οἷόν τε εἶναι, μὴ δύνους γνομένους. οἱ δὲ δύνει οὐθὲν μᾶλλον
 φιλοῦσι, βούλονται γὰρ μόνον τὰ χαρὰ, οἷς εἰσιν δύνει, συμ-
 περάσαι δ' οὐθὲν αὐτῶν, οὐ δὲ ὁ χληθεῖν ἐπὶ φίλων. διὸ με-
 ταφίρων φαίνεται αὐτῶν τῶν ἀργῶν εἶναι φίλων. χρονίζο-
 μένῳ δὲ καὶ εἰς σωθῆσαι ἀφικνουμένῳ. γίνεσθαι φίλον,
 οὐ τῷ δὲ τὸ χρήσιμον. οὐ δὲ τῷ δὲ τὸ ἡδύ. οὐ δὲ γὰρ ἡ δυν-
 4 νοία ἐπὶ τούτοις γίνεται. ὁ μὲν γὰρ ἀδύρκατος, αὐτὸν πέπον

θεν, ἀφνέμει τὴν δυνάμειν, τὰ δίκαια δρῶν, ὁ δὲ βουλόμενός
 τινα δὲ περὶ εἶναι, ἐλπίδα ἔχων δὲ ποιεῖν δι' ἐκείνου, οὐκ ἔστι
 καὶ δυνάμει ἐκείνῳ εἶναι, ἀλλὰ μάλλον ἐαυτῷ. καὶ δὲ πᾶν οὐ
 δὲ φίλος, εἰ δὲ παρὰ αὐτὸν, διὰ τινα χρῆσιν. ὅλως δ' ἡ δὴ
 νοῖα δι' αὐτὴν καὶ ἐπιεικείαν τινα γίνεται, ὅταν τῷ φανῇ κα-
 λὺς τις ἢ ἀνδρείος, ἢ τι τοιοῦτον, καὶ δὲ πᾶν καὶ ὑπὸ τῆς ἀ-
 τανιστῶν εἰπομένη. φιλικὸν δὲ καὶ ἡ ὁμνία φαίνεται.
 διότι οὐκ ἔστιν ὁμοφροσύνη. ἔστι μὲν γὰρ καὶ ἀνοουσίαν ἀλλή-
 λους ὑπάρχειν αὐτῶν, οὐ δὲ ἔστι πᾶν δὲ οὐνοῦ ὁμογνωμονοῦντας
 ὁμοφροῦν φασιν. οἳ δὲ πᾶν τῆς οὐρανίων. οὐ γὰρ φιλικὸν εἶναι
 εἰς τῶν ὁμοφροῦν. ἀλλὰ τῶν πόλεως ὁμοφροῦν φασιν, ὅταν πε-
 ρὶ τῆς συμφροσύνης ὁμογνωμονῶσι. καὶ τὰ αὐτὰ περὶ αἰσθη-
 τῶν καὶ περὶ τῶν ταῦ κοινῇ δεξάντων. πᾶν τὰ περὶ ταῦ ὁμο-
 νοῦσι, καὶ τῶν πᾶν ταῦ ἐν μεγέθει καὶ ἐνδεχόμενα ἀμφοῖν
 ὑπάρχειν, ἢ πᾶσιν. οἳ αἱ πόλεις ὅταν πᾶσι δοκῇ τῶν ἀρχαῖς αἰρε-
 τῶν εἶναι, ἢ συμμαχεῖν λακεδαιμονίοις, ἢ ἀρχειν περὶ τῶν, ὅτε καὶ
 αὐτοὶς ἡ δὲ ἐλκεν ὅταν δι' ἐκείνους ἐαυτὸν βέλῃται, ὥς πᾶν οἱ ἐν
 τῶν φοινίκας, σασιάζουσιν. οὐ γὰρ ἐπὶ ὁμοφροῦν, εἰ αὐτὸ ἐκεί-
 νον ἐννοεῖν, ὁ δὲ περὶ, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτῶν. οἳ ὅταν καὶ ὁ δὴ
 μος καὶ οἱ ἐπιεικῆς ἔστι ἀείσοις ἀρχειν. οὐ τῷ γὰρ πᾶσι γίνεται
 οὐ ἐφ' ἑαυτῶν. φιλικὴ δὲ φιλία φαίνεται ἡ ὁμνία, καὶ δὲ πᾶν
 καὶ λέγεται, πᾶν τὰ συμφέροντα γὰρ ὅτι. καὶ τὰ περὶ τὸν βίον
 ἀνέκοντα. ἐστὶ δ' ἡ τῶν ὁμνία ἐν τοῖς ἐπιεικῆσιν, οὐ τοι γὰρ
 καὶ ἐαυτοῖς ὁμοφροῦσι, καὶ ἀλλήλοις, ὥς τῶν αὐτῶν ὄντες ὥς εἰ
 πῆν. τῶν τοιῶντων γὰρ μέλει τὰ βουλήματα καὶ οὐ μεταρρεῖ ὥς
 πᾶν δ' εἰς ποῦ, βούλονται περὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα. τῶν-
 των δὲ καὶ κοινῇ ἐφ' ἑαυτῶν. ἔστι δὲ φάσις οὐχ ὅτι τὸ ὁμοφροῦν,
 πᾶν ἐπιμικρόν. καὶ δὲ πᾶν καὶ φίλος εἶναι πλεονεξία εἰς φι-
 λίας, ἐλπίδας. ἐαυτῷ δ' ἐκείνους βουλόμενος τῶν, τὸν
 πέλας ὅτι τὰ καὶ καλὴ, μὴ γὰρ τοιοῦτων, τὸ κοινὸν ἀπέλ-
 λυται. συμβαίνει οὖν αὐτοῖς σασιάζειν, ἀλλήλοις μὲν ἐπιμαγ

- καίοντες αὐτοὺς δὲ μὴ ἐχθρομένους τὰ δίκαια ποιῆν. οἱ δ' αὖτε
 γένοιτο, οὗτος δὲ ὁρμητικὸς δυνάσται μάλλον φιλεῖν, ἢ οἱ αὖτε πα-
 θόντες οὗτος δὲ ὁρμητικὸς. καὶ ὡς πρὸς λόγον γινόμενον, ἐπιζητεῖ-
 ται. τοῖς μὲν οὖν παλαιοῖς φαίνεται, ὅτι οἱ μὲν, ὁφείλοισι. τοῖς
 δὲ, ὁφείλονται. καὶ θάπορ οὖν ἡδὲ τῶ δυνάσται. οἱ μὲν, ὁφείλον-
 τες, βούλονται μὴ εἶναι, οἷς ὁφείλοισι. οἱ δὲ δυνάσται, καὶ
 ἐπιμέλονται τῆς τῆς ὁφειλόντων σωτηρίας, ὅτι καὶ οὗτος αὖτε
 1 γὰρ τῶντας βούλεσθαι εἶναι οὗτος παθόντας, ὡς κομιουμένους
 τοῖς χυτῶν, τοῖς δ' αὖτε, οὐκ εἶναι ἐπιμελῆς τὸ αὐτὰ ποδοῦναι.
 Ἐπιχαρμὸς μὲν οὖν τὰς αὖτε φαίνεται αὐτῶν λέγειν αὐτοὺς, ἐκ πονη-
 ροῦ διαμελῶν. εἰκοι δ' αὖτε ἀνθρώπων, ἀμνήμονος γὰρ οἱ πολ-
 λοι, καὶ μάλλον οὖν πάσχειν, ἢ ποιῆν ἐφ' ὧν. δόξει δ' αὖτε φησὶ-
 κώτερον εἶναι αὖτε, καὶ οὐχ ὁμοιον τῶ παρὶ οὗτος δυνάσταις,
 οὐ γὰρ ὅτι φίλησις παρὶ ἐκείνης, ἀλλὰ τῶ σώζεσθαι βούλησις,
 τῆς κομιδῆς ἐνεκα. οἱ δ' αὖτε πεποιηκότες, φιλοῦσι καὶ ἀγαπῶσι
 2 οὗτος οὖν πεποιθότας, καὶ μὴ ἐν ὧσι χρήσιμοι, μὴ δ' εἰς ὕδρον
 γλῶσσιν τ' αὖτε. ὅτι καὶ τῶ τε χυτῶν συμβέβηκε, πᾶς γὰρ οἱ
 κείον ὁρμητικὸν ἀγαπᾶ μάλλον ἢ ἀγαπηθῆναι αὖτε ὡς ὁρμητικὸν, ἐμ-
 λυχου γινόμενος. μάλιστα δ' ὡς οὗτος παρὶ οὗτος ποιητῶν συμ-
 βάλει, ὡς ἀγαπῶσι γὰρ οὗτοι τὰ οἰκεία ποιήματα, σὺν-
 τες ὡς παρὶ τέκνα. καὶ τῶ δὲ οἰκεία καὶ τῶ οὗτος αὖτε ὁρμητικὸς, ὅτι γὰρ οὖν
 πεποιθός, ὁρμητικὸν ἐστὶν ἀπὸ τῶν. οὗτος δὲ ἀγαπῶσι μάλλον, ἢ ὅτι
 3 ὁρμητικὸν, τὸν ποιητῶν. οὗτος δ' αὖτε, ὅτι ἐστὶν πᾶσιν αἰρετὸν καὶ
 ὁρμητικὸν. ἐστὶν αὖτε αὖτε. τῶ γὰρ καὶ περὶ τῶν. αὖτε αὖτε
 δὴ ὁ ποιητῶν ὅτι ὁρμητικὸν, ἐστὶν πᾶς. σὺν γὰρ δὴ ὅτι ὁρμητικὸν, διότι καὶ ἐστὶν
 οὗτος δὲ φησὶν. ὅτι γὰρ ὅτι δυνάμει. οὗτος αὖτε αὖτε ὁρμητικὸν μὴ
 νύει. ἀλλὰ καὶ τῶ μὲν ὁρμητικὸν καλὸν ἐστὶν καὶ τῶ περὶ τῶν ὡς
 τε γὰρ εἶναι αὖτε οὗτος. τῶ δὲ παθόντι οὐδὲν καλὸν ἐστὶν τῶ ὁρμη-
 τῶν. ἀλλὰ ἐπὶ σὺν φέρον. οὗτος δ' ὡς τῶν ἡδὲ καὶ φιλοῦν. ἡ δὲ αὖτε
 δ' ὅτι, τῶ μὲν παρόντος, ἢ αὖτε αὖτε, τῶ δὲ μέλλοντος, ἢ ἐλπίς.
 τῶ δὲ γελῶντος, ἢ μνήμη. ἡ δὲ οὖν τὸ καλὸν. τῶ ἐν ὁρμητικῶν
 4 καὶ φιλοῦν ὁρμητικῶν. τῶ μὲν οὖν πεποιηκότες, μὲν δὲ τὸ ὁρμητικὸν, ὅτι

καλὸν γὰρ πολυχρόνιον. τῷ δὲ παθόντι, τὸ χρήσιμον παροί-
 χεται, ἢ τὴν μνήμη, ἢ τὸ μὲν καλὸν, ἢ δαίμα. τῷ δὲ χρήσιμων,
 οὐ πάνυ ἢ ἢ πον. ἢ περὶ δοκίαν δὲ ἀπὸ παλιν ἔχειν εἴοικεν. καὶ ἢ
 μὲν ὅλησις, ποιήσῃ εἴοικε, τὸ δὲ φιλεῖσθαι, τῷ πάχειν. τοῖς
 ἰσχυροῖσι δὲ παρὲς τὴν περὶ εἶναι τὸ φιλεῖν καὶ τὰ φι-
 λικά. ἐπὶ δὲ τὰ ὑπὸ πόνῳ γινόμενα, πάντες μάλλον σόργου-
 σιν, οἷον καὶ τὰ χρήματα οἱ κτησαμένοι τῷ πρὸ λαβόντων. δο-
 κεῖ δὲ τὸ μὲν πάχειν, ἀπνον εἶναι, τὸ δὲ οὐ ποιεῖν, ὁρῶ-
 δος. δὲ τῶν δὲ καὶ αἱ μητρώδους φιλοτεκνότησαι. ἐπιπ-
 νωτόδους γὰρ ἢ γλῆνησις, καὶ μάλλον ἴσασιν ὅτι αὐτῶν δόξει δι-
 αὐτῶν καὶ τοῖς δι' ὁρῶν οἰκίον εἶναι. ἀπρεῖται
 δὲ, πότῳ δὲ φιλεῖν ἑαυτὸν μάλιστα, ἢ ἄλλόν πνα, ἐπιπ-
 μῶσι γὰρ τοῖς ἑαυτῶν μάλιστα ἀγαπῶσι. καὶ ὡς ἐν αἰσθῶ,
 φιλαύτως ἀρχαλῶσι, δοκεῖ τε ὁ μὲν φάτωρ, ἑαυτῷ χά-
 ρειν πάντα περὶ πέν. καὶ ὅσῳ αὐτῷ χρηρότῳ ἢ, τοσούτῳ
 μᾶλλον. ἐγκαλῶσι δὲ αὐτῷ οἷον, ὅτι οὐθὲν ἀπ' αὐτοῦ περὶ
 τει. ὁ δὲ ἐπεικὴς, δὲ τὸ καλόν. καὶ ὅσῳ αὐτῷ βελτίον ἢ, μᾶλ-
 λον δὲ τὸ καλόν. καὶ ὡς ἐν ἑαυτῷ, τὸ δὲ αὐτοῦ, παρὲς
 τοῖς λόγοις δὲ τοῖς τὰ ὁρῶν διαφωνεῖ, οὐκ ἀλόγως. φασὶ
 γὰρ δὲ φιλεῖν μάλιστα, τὸν μάλιστα φίλον. φίλος δὲ μάλι-
 στα ὅσον λόγματος, ὃ βούλεται τὰ γὰρ, ἐκείνου ἑαυτῷ καὶ εἰ
 μηθεὶς εἴσεται. τῶν δὲ ὑπάρχει μάλιστα αὐτῷ πρὸς αὐτόν.
 καὶ τὰ λοιπὰ δὲ πάντα, οἷον ὁ φίλος ὁρίζεται, εἴρηται, γὰρ ὅ-
 τι ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ φυλικά καὶ περὶ ὅσους ἄλλους διήκει. 3
 καὶ αἱ παροίμας δὲ πᾶσαι ὁμογνησιν. οἷον τὸ, μία ψυ-
 χή. καὶ κτενὰ τὰ τῷ φίλων. καὶ ἰσοτης φιλότης. καὶ γένυ κνή-
 μης ἑγρίον, πάντα γὰρ τῶν πρὸς αὐτόν μάλιστ' ὑπάρχει.
 μάλιστα γὰρ φίλος ἑαυτῷ. καὶ φιλοπτόν δὲ μάλιστα ἑαυτόν.
 ἀπρεῖται δὲ εἰκότως πρὸς τοῖς χρεῶν ἐπιδαι, ἀμφὸν ἐχόν-
 τιν τὸ πῶν. ἴσως οὖν ὅς τινος τοῖς δὲ τῷ λόγῳ διαρεῖν
 καὶ διορίζεν ἐφ' ὅσον ἐκάτεροι καὶ πῇ ἀληθόλουσιν. εἰ δὲ λά-
 βοιμεν τὸ φιλαύτον πῶς ἐκάτεροι λέγουσι, τὰ γὰρ αὐτῶν 4

- δηλον. οἱ μὲν οὖν εἰς ὀνειδος ἄγοντες αὐτὸ, φιλαύτως κα-
 λουσι τοὺς ἐαυτοῖς ἀκνέμεντας τὸ πλεονεχθῆναι καὶ χρήμασι καὶ
 πρᾶξι καὶ ἡδοναῖς τοῖς σωματικαῖς, τοῦτων γὰρ οἱ πολλοὶ ὀ-
 ρέζονται, καὶ ἐπιδιδάσκουσι πολλοὶ αὐτὰ, ὥς ἄριστα ὄντα διὸ καὶ
 πολλοὶ μάχεται ἔστιν. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν πλεονέκτων, χαρίζονται
 τοῖς ἐπιθυμίαις. καὶ ὅλως τοῖς πάθεσι καὶ τῷ ἀλόγῳ τῆς
 ψυχῆς. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ πολλοί. διὸ καὶ ἡ περὶ σπουδαίαν
 1 γλῆναι ἀπὸ τῆς πολλοῦ, φαύλον ὄντος. δικαίως δὲ τοῖς οὕτω
 φιλαύτως ὀνειδίζονται. ὅτι δὲ τοὺς τὰς τριῶν αὐτοῖς ἀκνέμεν-
 τας, εἰώδασι λέγειν οἱ πολλοὶ φιλαύτως, οὐκ ἀδελφον, εἰ
 γὰρ ἴσ' αἰ ἐπιδιδάσκει τὰ δίκαια πράττειν, αὐτὸς μάλιστα
 πάντων, ἢ τὰ σώφρονα, ἢ ὁπριαῶν ἄλλα τῶν καλῶν τοῖς ἀρε-
 τοῖς, καὶ ὅλως αἰ τὸ καλὸν ἐαυτῷ περιποιῖτο, οὐθεὶς ἐρεῖ τοῖς
 λαοῖν ἔσθ' οὐ, οὐ δὲ ψέξει. δοξεῖ δ' αὖ ὁ τοιοῦτος εἶναι μάλισ-
 2 λον φίλουτος, ἀκνέμεται γὰρ ἐαυτῷ τὰ καλίστα καὶ μάλιστα
 ἀγαθὰ. καὶ χαρίζεται ἐαυτῷ τῷ κυριώτατ' οὗ καὶ πάντ' αὐτοῦ
 τῷ πείθεται. ὥς περὶ δὲ καὶ πόλις τὸ κυριώτατον μάλισ-
 εἶναι δοκεῖ, καὶ πᾶν ἄλλο σύστημα, οὕτω καὶ ἀνθρώπος. καὶ
 φίλουτος δὲ μάλιστα ὁ ἔσθ' ἀγαθῶν, καὶ τῷ τῷ χαρίζομε-
 νος καὶ ἐγκρατὴς δὲ καὶ ἀκρατὴς λέγεται, τῷ κρατεῖν τὸν
 νοῦν ἢ μὴ, ὥς τοῦτο ἐκείνου ὄντος. καὶ πεπεγμέναι δοκῶσιν
 αὐτοῖς, καὶ ἐκυσίως, τὰ μέγ' λόγον μάλιστα. ὅτι μὲν οὖν τῶν
 ἐκείνου ἔστι μάλιστα, οὐκ ἀδελφον. καὶ ὅτι ὁ ἐπεικὴς μάλιστα
 3 ἔσθ' ἀγαθῶν. διὸ φίλουτος μάλιστ' αὖ εἴη, καὶ ἔτδρον εἶδος
 τῶν ὀνειδισμοῦ, καὶ διαφύρων τοσοῦτον, ὅσον τὸ καλὸν λό-
 γον ἔχει, τῶν καλῶν πάθος, καὶ ὁρέγεται ἢ τῶν καλῶν, ἢ τῶν δο-
 κῶντος συμφέρεται. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς τοῖς καλῶν πράξεις δια-
 φερόντως ἐπιδιδάσκοντας, πάντας ἀκνέμενται καὶ ἐπαινοῦ-
 σι. πάντων δὲ ἀμειλιῶν πρὸς τὸ καλὸν καὶ διατεινομέ-
 νων τὰ καλίστα πράττειν, κινῆται ἢ παντὶ εἴη τὰ δέοντα καὶ
 ἰδίᾳ ἐκείνῳ, τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν, εἴπερ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον
 4 ἔστιν. ὥς τε τὸν μὲν ἀγαθόν, δεῖ φίλουτον εἶναι. καὶ γὰρ αὐτὸς

ὀνήσεσθαι τὰ καλὰ πρὸς τῶν, καὶ τοῦ ἀλλοῦς ἀφελήσῃ, τὸν δὲ
 μοχθηρὸν, οὐδέ, ἐλάττει γὰρ καὶ ἑαυτὸν καὶ τοῦ πέλας,
 φάσιν παρὰ τὸν ἐπὶ μένος, τῷ μοχθηρῷ μὲν οὕτω διαφωνεῖ,
 ἃ δὲ πρὸς τὴν καὶ ἃ πρὸς τὴν. ὁ δὲ ἐπιεικής, ἃ δὲ τῶν καὶ
 πρὸς τὴν. πᾶς γὰρ νοῦς αἰρεῖται τὸ βέλτιστον ἑαυτῷ, ὁ δὲ ἐπι-
 κής, πειθαρχεῖ τῷ νόμῳ. ἀληθὲς δὲ τὸ πορὶ τῆς ἀποουδαίου, καὶ
 τῆς φίλων ἐνέκα πολλὰ πρὸς τὴν καὶ τῆς πατρὸς, καὶ
 δὲ ἑαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. πενήσεσθαι γὰρ καὶ χρήματα καὶ ἑμᾶς καὶ
 ὅλως τὰ περιμάχητα ἀγαθὰ, περιποιούμενος ἑαυτῷ ἑκα-
 λόν, ὀλίγον γὰρ χρόνον ἡδυνῶναι σφόδρα, μάλλον ἐλοιτ' αὖ, ἢ
 πολὺν, ἡρέμα. καὶ βιάσθαι καλὰς ἐν ἑαυτῷ, ἢ πολλὰ ἐπὶ τυχόν-
 τος. καὶ μίαν πρὸς τὴν καλὴν καὶ μεγάλην, ἢ πολλὰς καὶ μικράς.
 τῆς δὲ ἑαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως συμβαίνει. αἰροῦνται δὲ
 μέγα καλὸν ἑαυτοῖς. καὶ χρήματα πρὸς τὴν αὖ, ἐφ' ᾧ παρὰ τὴν
 ἑαυτοῦ οἱ φίλοι γίνονται ἐπὶ τῷ μὲν φίλῳ, χρήματα, αὐτῷ δὲ,
 ἑκαλόν. ὁ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν ἑαυτῷ ἀκρὲς καὶ πορὶ τῆς ἑμᾶς
 δὲ καὶ ἀρχαίς, ὁ αὐτὸς ἵστος, πάντα ἐπὶ τῷ φίλῳ τῶν πενήσε-
 σθαι καλὸν ἐπὶ αὐτῷ τοῦ καὶ ἐπαινετόν. εἰκότως δὲ δοκεῖ ἀπο-
 δαῖος εἶναι, αὐτὴ πάντων αἰροῦμενος ἑκαλόν. αὐτὸς δὲ καὶ
 πρὸς τὴν τὸ φίλῳ περὶ εἶναι, καὶ εἶναι κάλλιον τῷ αὐτῷ πρὸς
 εἶναι, τὸ αἶτιον τῷ φίλῳ γινέσθαι. ἐν ᾧ παρὰ τῇ τῆς ἐπαινετοῖς,
 ὁ ἀποουδαῖος φαίνεται ἑαυτῷ τῷ καλῷ ἐπὶ τὸν νέμετον. οὐτῷ
 μὲν οὕτω δὲ φίλων ἐν εἶναι, καὶ τὰ πρὸς εἶναι. ὥς δὲ οἱ πολλοί,
 οὐ γὰρ. Ἀμφοτέρωθεν γὰρ δὲ καὶ πορὶ τὸν οὐδαίμονα, εἰ δὲ
 σέτῃ φίλων, ἢ μή. οὐ γὰρ παρὰ τῶν φίλων δὲ τῶν μακαρίοις
 καὶ ἀγαθῶν, ὅτι παρὰ τῶν αὐτῶν τὰ γὰρ ἀγαθὰ ἀγαθῶν ἐν ὄν-
 τας, οὐ δὲ πρὸς περὶ εἶναι. τὸν δὲ φίλον, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὄντα,
 πρὸς τὴν, ἃ δὲ αὐτῷ ἀδυνατεῖ, ὅθεν. Ὅταν ὁ δαίμων οὐ δι-
 δῷ, πὶ δὲ φίλων. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν, ὅτι πάντα ἀκρὲς μέγας τὰ
 γὰρ τῷ οὐδαίμονι, φίλοις μὴ ἀκρὲς δίδεναι, ὁ δοκεῖ τῶν ἐκτὸς
 ἀγαθῶν μέγιστον εἶναι. εἰ δὲ φίλου ὅτι μάλον τὸ οὐ ποιεῖν ἢ
 πρὸς τὴν. καὶ ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῆς ἀρετῆς, ὅτι οὐδὲν γὰρ τῆν. καλ=

λιον δι' οὗ ποιεῖν ψιλῶς, ὁ θνήσκων, τῷ δὲ πεισομένων δεικνύει
 ὁ σπουδαῖος. διὸ καὶ ἐπιζητεῖται πότῃρον καὶ ἀτυχίας μάλλον
 αἰψὺ λῶν, ἢ καὶ δὲ τυχεύει. ὥς καὶ τῷ ἀτυχούτῳ, δεομένῳ τῷ
 δὲ ὀρεγέσθων. καὶ τῷ δὲ τυχεύει, οὗς δὲ πρὸς τοῖς ἀν-
 τὶ ἰσῶς καὶ β, μονώτην ποιεῖν τὸν μακάριον, οὐθὲς ἔλθῃ
 ἀν καὶ αὐτὸν τὰ πάντα ἔχειν ἀγαθὰ, πλεονέκων γὰρ ὁ αὐθρῶ-
 πος καὶ συζῶν πεφνημένος. καὶ τῷ δὲ δαίμονι δὴ τῷ ὑπάρχει, τὰ
 1 γὰρ τῇ φύσει ἀγαθὰ ἔχει. δὴ λανθάνει ὡς μετὰ ψιλῶν καὶ ἐπιδικῶν
 κρηττόν, ἢ μετ' ὁθνήσκων καὶ τῷ τυχόντων, σωτηριώδεις αἰετῶν
 τῷ δὲ δαίμονι ψιλῶν. πᾶσι λέγουσιν οἱ πρότεροι καὶ πᾶσι ἀληθῶς
 σιν, ἢ ὅτι οἱ πολλοὶ ψιλῶς οἰοῦνται ὅς τε χρήσιμοι εἴναι, τῷ τοῦ
 των μὲν εἶναι οὐθὲς δεικνύει ὁ μακάριος. ἐπειδὴ τὰ ἀγαθὰ ὑπάρ-
 χει αὐτῷ, οὐ δὲ δὴ τῷ δὲ τὸ ἡδὺ ἢ ἡδὺ μικρόν. ἡδὺς γὰρ ὁ βίος
 ὢν, οὐθὲς αἰετῶν ἐπεισάκουσιν ἡδονῆς. οὐ δὲ ὁ μένος δὲ τῷ τοῦ
 των ψιλῶν, οὐ δοκεῖ αἰετῶν ψιλῶν β, διὸ καὶ ἐστὶν ἰσῶς ἀληθῆς,
 2 καὶ ἀρχὴ γὰρ εἶρηται, ὅτι ἢ δὲ δαίμονι, ἀνδρείᾳ τίς ὅστις, ἢ δι-
 ἀνδρείᾳ δὴ λανθάνει ὅτι γίνεται, καὶ οὐχ ὑπάρχει, ὡς ποδὶ κτῆμα,
 ἢ εἰ δὲ τὸ δὲ δαίμονι εἶναι ὅστις καὶ ἀνδρείᾳ, τῷ ἀγαθῷ
 δι' ἢ ἀνδρείᾳ, σπουδαῖα καὶ ἡ δαίμονι καὶ αὐτῷ, καὶ ἀγαθὰ πρὸς ἀνδ-
 ρίᾳ εἶρηται. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ οἰκείον, τῷ ἡδὺν. θεωρεῖν δὲ μάλλον
 τῷ πέλῃ σ, δαυάμεθα ἢ ἑαυτοῦς. καὶ τῷ ἐκείνων πράξεις, ἢ
 τῷ οἰκείας. αἱ τῷ σπουδαῖων δὴ πράξεις, ψιλῶν ὄντων, ἢ
 αἱ αἰετῶν ἀγαθῶν, ἀμφω γὰρ ἔχουσιν τὰ τῇ φύσει ἡδὺ. ὁ μα-
 3 καρίος δὴ ψιλῶν τοῦτων δεικνύει, εἰ ποδὶ θεωρεῖν περὶ αἰετῶν
 τῷ πράξεις ἐπικεύει καὶ οἰκείας. τοῖς αἰετῶν ἀγαθῶν,
 ψιλῶν ὄντων. οἰοῦνται δὲ αἰετῶν ἡδὺς ἡδὺ τὸν δὲ δαίμονα. με-
 νώτῃ μὲν οὐκ ὄντι χαλεπὸς ὁ βίος, οὐ βίον γὰρ καὶ αὐτὸν
 ἀνδρείᾳ συνεχῶς. μετ' ἐπὶ τῶν δὲ καὶ πρὸς ἄλλους, ἔχον. ἐστὶ
 οὐκ ὄντι ἢ ἀνδρείᾳ συνεχῶς, ἢ αἰετῶν οὐκ ὄντι καὶ αὐτῷ. ὁ αἰετῶν
 εἰ τὸν μακάριον εἶναι, ὁ γὰρ σπουδαῖος, ἢ σπουδαῖος, τῷ
 κατ' ἀρετῶν πράξεις χαίρει, τῷ δὲ ἀπὸ κακίας, δυσχεραίνει.
 4 καὶ ἀπὸ ὁ μοισικῆς τοῖς καλοῖς μέλεσιν, ἢ δὲ, ἢ ὅτι τοῖς φαν-

λους λυπέται. γλήοιτο δ' αὖ καὶ ἀσκησίς τις τῆς ἀρετῆς ἐκ
 τῆς συζυγίας ἀγαθοῖς, καὶ δὲ πόρ καὶ θέοργις φησὶν. φησὶ καὶ
 πόρον δὲ ἐπισκοποῦσιν, εἰκοθεν ὁ ἀποουδαῖος τίλος, τῷ ἀποου-
 δαίῳ, τῇ φύσει αἰρετὸς εἶναι, τὸ γὰρ τῇ φύσει ἀγαθὸν, εἶρηται
 ὅτι τῷ ἀποουδαίῳ ἀγαθὸν καὶ ἡδὺ ἐστὶ καὶ αὐτὸ. τὸ δὲ ἐλῶ ὀρί-
 ζονται τοῖς ζώοις διωάμεν αἰσθησῶς. ἀνθρώποις δὲ, αἰσθησῶς
 ἢ νοήσῶς. ἢ δὲ δύνάμεις, εἰς τὴν ἐν ὁρῇ γαίαν ἀνάγειται. τὸ δὲ κυ-
 ριον ἐν τῇ ἐν ὁρῇ γαίᾳ. εἰκοθεν δὲ τὸ ἐλῶ εἶναι κυρίως, τὸ αἰσθάνε-
 σθαι ἢ νοεῖν. τὸ δὲ ἐλῶ τῆς καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν καὶ ἡδέον, ὡς
 σμένον γὰρ. τὸ δ' ὡς σμένον τῆς τὰ γὰρ τοῦ φύλακος. τὸ δὲ τῇ
 φύσει ἀγαθὸν, καὶ τῷ ἐπεικῇ. διὸ πόρ εἰκοθεν πᾶσιν ἡδὺ εἶναι.
 οὐ δὲ δὲ λαμβάνειν μοχθηρὰ ζῶν καὶ διεφθαρμένῳ, οὐ-
 δὲ ἐν λυπαίς, ἀόριστος γὰρ ἢ τοιαύτη, καὶ δὲ πόρ τὰ ὑπάρχον-
 τα αὐτῇ. ἐν τοῖς ἐχομένοις δὲ πόρ τῆς λυπῆς ἐστὶ φανερὸν
 πόρον. εἰ δ' αὖτὸ τὸ ἐλῶ ἀγαθὸν, καὶ ἡδὺ. εἰκοθεν δὲ καὶ ἐκ τῆς,
 πάντας ὀρεγέσθαι αὐτῶν, καὶ μάλιστα τοῖς ἐπεικῇ καὶ μα-
 καρίους, τοῖς γὰρ ὁ βίος αἰρετὸς τὰς καὶ ἡ πόρτων μακα-
 ριωτάτη ζωὴ. ὁ δ' ὁρῶν, ὅτι ὁρᾷ, αἰσθάνεται καὶ ὁ ἀκούων, ὅ-
 τι ἀκούει. καὶ ὁ βαδίζων, ὅτι βαδίζει. καὶ ὡς τῆς ἄλλων ὁ-
 μοίως ἐστὶ πὶ τὸ αἰσθανόμενον, ὅτι ἐν ὁρῇ μεν. αἰσθανόμεθα
 δ' αὖ, ὅτι αἰσθανόμεθα. καὶ νοοῖμεν, ὅτι νοοῦμεν. τὸ δ' ὅτι αἰ-
 σθανόμεθα ἢ νοοῦμεν, ὅτι ἐσμὲν. τὸ γὰρ εἶναι καὶ, τὸ αἰσθάνε-
 σθαι ἢ νοεῖν. τὸ δ' αἰσθάνεσθαι ὅτι γῆ, τῆς ἡδέων καὶ αὐτὸ, φύ-
 σι γὰρ ἀγαθὸν ἢ ζωὴ. τὸ δ' ἀγαθὸν ὑπάρχον ἐαυτῷ αἰσθάνε-
 σθαι, ἡδὺ. αἰρετὸν δὲ τὸ ἐλῶ, καὶ μάλιστα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτι
 τὸ εἶναι ἀγαθὸν ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἡδὺ. σὺν αἰσθανόμενοι γὰρ τῆς
 καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν, ἡδονῶν, ὡς δὲ περὶ ἐαυτὸν ἔχει ὁ ἀποου-
 δαῖος, καὶ περὶ τὸν τίλον, ἐπὶ πόρ γὰρ αὐτὸς ὁ τίλος ἐστὶ. κα-
 δὲ πόρ οὕτω τὸ αὐτὸν εἶναι, αἰρετὸν ἐστὶν ἐκείνῳ, οὕτω καὶ τὸ
 τὸν τίλον, ἢ πρὸς ἀληθείας. τὸ δ' εἶναι καὶ αἰρετὸν, δὲ τὸ αἰσθάνε-
 σθαι αὐτὸν ἀγαθὸν ὄντος. ἢ δὲ τοιαύτη αἰσθησις, ἢ δὲ καὶ καὶ
 αὐτῷ, σὺν αἰσθάνεσθαι ἄρα δὲ καὶ τῆς τίλου ὅτι ἐστὶ. ὅτι
 δὲ γίνονται

δὲ γίνονται αὐτὸν τῷ συζυγῷ, καὶ κρινόμενοι λόγων καὶ διανοίας.
οὐτὼ γὰρ αὐτὸς δόξει τὸ συζυγῷ ὑπὲρ τῆς αἰσθητικῆς λέγεσθαι,
καὶ οὐχ ὡς πρὸς ὑπὲρ τῆς βροσκημάτων τὸ αὐτῷ αὐτῷ νέμε-
σθαι. εἰ δὴ τῷ μακαρίῳ τὸ εἶναι αἰρετόν ἐστι καθ' αὐτὸ, ἀγα-
θὸν τῇ φύσει οὐ καὶ ἡδύ, πρὸς πλήσιον δὲ καὶ τὸ τῷ φίλῳ
ἐστὶ, καὶ ὁ φίλος τῷ αἰρετῷ αὐτοῦ. ὁ δ' ἐστὶν αὐτῷ αἰρετόν,
ἐστὶν δὲ ὑπάρχειν αὐτῷ, ἢ ταύτῃ ἀδελφείᾳ. δεήσει αὖτε
τῷ ὁδοιμαγνήσοντι φίλων ἀποουδαίων. Ἄρ' οὖν
ὡς πλείους φίλους ποιητέον, ἢ καθάπερ ὑπὲρ τῆς ξενίας ἐμ-
μελὲς εἶρησθαι δοκεῖ, τὸ, μήτε κλυδέεσθαι, μήτε ἄξιον
καὶ ἐπὶ τῆς φιλίας ἀρμόσει, μήτ' ἀφίλον εἶναι, μήτ' αὖ πο-
λύφίλον καθ' ὑπερβολὴν, ἥτις μὲν δὴ πρὸς χρῆσιν, καὶ
πάνυ δόξει ἀρμόζειν τὸ λεχθέν, πολλοῖς γὰρ αἰσθητικῶ-
τερον ἐπὶ πρὸν, καὶ οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος αὐτοῖς ἐστὶν πρὸς τῆν.
οἱ πλείους δὲ τῷ πρὸς τὸν οἰκῆον βίον ἱκανῶν περιδύοι καὶ
ἐμπόδιοι πρὸς τὸ καλὸς ζῆν. οὐθὲν οὖν δεῖ αὐτῶν. καὶ οἱ
πρὸς ἡδονῶν δὲ, ἀρκούντων ὀλίγοι. καθάπερ αὖ τῇ ἔσφῃ τὸ
ἡδονισμῶν. ἐστὶ δὲ ἀποουδαίους, πότμον πλείους κατ' ἀριθ-
μὸν. ἢ ἐστὶ μέτρον καὶ φιλικὸν πλήθος, ὡς πρὸς πόλεως,
οὐτε γὰρ ἐκείνα αἰσθητικῶν γίνονται αὐτῶν πόλεις, οὐτε ἐκείνα
μυριάδων ἐπὶ πόλεις ἐστὶ. τὸ δὲ ποσὸν οὐκ ἐστὶν ἴσως εἴπαι, ἀλ-
λά πάν τὸ μεταξὺ Ἰνῶν ὠρεσιμένων καὶ φίλων δὲ ἐστὶ πὶ πλη-
θος ὠρεσιμένον. καὶ ἴσως οἱ πλείους. μεθ' ὧν αὐτὸν δύναιτό τις
συζυγῷ. ἐστὶν γὰρ ἐδόκει φιλικώτατον εἶναι. ὅτι δ' οὐχ οἷόν τε
πολλοῖς συζυγῷ καὶ διανέμειν αὐτῶν, οὐκ ἄδηλον. ἐπὶ δὲ κα-
κίονους δεῖ ἀλλήλοισ φίλοισ εἶναι, εἰ μέλλουσι πάντοτε με-
τ' ἀλλήλων σινημυρῶν. ἐστὶν δὲ ὁρῶντες ἐν πολλοῖς ὑ-
πάρχει. χαλεπὸν δὲ γίνεσθαι καὶ τὸ συγχαίρειν καὶ τὸ συ-
ναλγεῖν οἰκίᾳς πολλοῖς. εἰς γὰρ συμπύπναι ἅμα, τῷ μὲν,
σινηδεύειν, τῷ δὲ σιναλγεῖν. ἴσως οὖν οὐδεὶς, μὴ ζητεῖν
ὡς κλυφιλώτατον εἶναι. ἀλλὰ ὅσον ἴσως, ὅσοι εἰς τὸ συζυγῷ
ἱκανοί, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς δεῖσθαι δόξει αὐτῶν πολλοῖς εἶναι φίλον

σφόδρα. διότι οὐδὲ ἔρᾶν παλιόνων, ἡσυχία γὰρ τις εἶναι
 βούλεται. φιλικὸς δὲ πρὸς αὐτὰ καὶ τὸ σφόδρα δὴ πρὸς
 ὀλίγοις. οὐτὼ δὲ οἶκειν ἔχειν καὶ ὑπὲρ τῆς περὶ γυμνασίων. οὐ γί-
 γνοντα γὰρ φίλοι πολλοὶ καὶ τὴν ἐν τοῖς φιλικῶν. αἱ δὲ ὑ-
 μνούμεναι, ἐν δὲ σὺν λέγοντα. οἱ δὲ πολλοὶ φίλοι, καὶ πάντες οἱ-
 κείως ἐν τυγχάνοντες, οὐδὲν δόκουν εἶναι φίλοι, ἀλλὰ πρὸς
 » λιπικῶς, οὓς καὶ καλοῦσιν ἀρέσκους. πλιπικῶς μὲν οὕτως ὅτι
 » πολλοῖς εἶναι φίλον καὶ μὴ ἀρεσκον ὄντα, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἐ-
 πικῶν, δὲ ἀρετῶν δὲ καὶ δι' αὐτῶν, οὐκ ἐστὶ πρὸς πολλούς. ἀρα-
 πητὸν δὲ καὶ ὀλίγοις ἀρετῶν οἶοντος. Πότῳ δὲ ἐν δὲ τυ-
 χίαις φίλων μάλλον δεῖν ἐν ἀτυχίαις, ἐν ἀμφοῖν γὰρ ὑπὲρ τῆς
 πικῶν, οἱ τε γὰρ ἀτυχῶντες, δέοντα ἐπικουρίαις, οἱ τ' ἐν τυ-
 χῶντες, συμβίω, καὶ οὓς δὲ ποιήσονται, βούλονται γὰρ δὲ
 εἶναι. αἰαγὰ καὶ ὁ πότῳ μὲν γὰρ δὴ ἐν ταῖς ἀτυχίαις. διὸ τῆς
 ἡσυχίας ἐν ταῖς δεῖν, καὶ μάλλον δὲ ἐν ταῖς δὲ τυγχίαις. διὸ καὶ
 εἰς ἐπικῶν ἐν τῇσι. τῶν δὲ γὰρ αἰρετῶν πότῳ δὲ ὁρῶνται. καὶ 2
 μετὰ τῶν διαίτην. ἐστὶ γὰρ καὶ ἡ παρουσία αὐτῆς τῆς φίλων ἡ-
 δεῖα καὶ ἐν ταῖς δὲ τυγχίαις καὶ ἀτυχίαις, κενώονται γὰρ οἱ λυ-
 πῶντες, συναλγύνων τῆς φίλων. διὸ καὶ ἀπέρηται. ἀν-
 τις, πότῳ ὡς πότῳ βάρους μεταλαμβάνουσιν, ἢ ὅτι μὲν
 αὐτῶν, ἢ παρουσία δὲ αὐτῶν ἡδεῖα οὐσα, καὶ ἡ δὲ νοῖα τῆς συναλ-
 γῆν, ἐλάττω τὴν λυπῶν ποιῶν. εἰ μὲν οὕτως δὲ τῶν δὲ ἢ δι' ἄλ-
 λῶν πικῶν κενώονται, ἀφείδω, συμβαίνει δὲ οὕτως φαίνεται τὸ λε-
 γόμενον. οἶκε δὲ ἡ παρουσία μικτὴ τις αὐτῶν εἶναι, αὐτῶν μὲν γὰρ τὸ 3
 ὁρῶν ὅτι φίλοις, ἡ δὲ ἄλλως τε καὶ ἀτυχῶν. καὶ γίνεταί τις ἐ-
 πικῶν πρὸς τὸ μὴ λυπεῖσθαι, πρὸς ἀμυνθῆναι γὰρ ὁ φίλος
 καὶ τῇ ὁρῶν καὶ τῷ λόγῳ, ἐὰν ἢ ἐπιδέξιος, οἱ δὲ γὰρ εἰς ἡσυχίαν καὶ
 ἐφ' οἷς ἡδεῖται καὶ λυπεῖται. τὸ δὲ λυποῦμενον αἰσθάνεσθαι ὑπὲρ
 τῶν αὐτῶν ἀτυχίαις, λυπηρὸν, πᾶς ἂν φέροι λυπῆς αἴτιος
 εἶναι τοῖς φίλοις. διὸ πότῳ οἱ μὲν ἀνθρώποις τὴν φύσιν, δὲ λα-
 βούται συλνπεῖσθαι ὅτι φίλοις αὐτοῖς. καὶ μὴ ἡσυχίαν
 τῇ ἀλνπία τὴν ἐκείνοις γλνομένῳ λυπῆν, οὐχ ἡσυχίαν. 4

λως τε σωθρύνουσιν οὐ περσίουται, δὲ τὸ μὴ δ' αὐτοῖς εἶναι θρη-
νηνικῶς. γύναικα δὲ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, τοῖς συσχενομένοι
χαίρουσι καὶ φιλοῦσιν ὡς φίλοις, καὶ συναλγοῦνται. μι-
μῆσθαι δ' ἐν ἅπασι δεῖ, δηλονότι τὸν βελτίω. ἢ δ' ἐν ταῖς
δύτυχiais τῶν φίλων παρουσία, τὴν τε διασωγὴν ἡδίστην ἔ-
χει καὶ τὴν ἄνοιαν. ὅτι ἡδοναὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ ἀγαθοῖς. διὸ
δόξειεν αὐτῷ εἶναι, εἰς μὲν τοῖς δύτυχiais καλεῖν ὅς τις φίλος, περ
1 θυμῶς. οὐδὲ γὰρ πικρὸν γὰρ εἶναι, καλὸν. εἰς δὲ τοῖς ἀτυχiais, ὅκ-
νοῦντα, μεταδιδόναι γὰρ ὡς ἡκιστα δεῖ τῶν κακῶν. ὅθεν τὸ, ἄ-
λλος ἐπὶ δυστυχῶν. μάλιστα δὲ πρὸς ἀκλήτην, ὅταν μέλλωσιν ὁ-
λίγα ὀχληθῆναι, μετὰ τὰ αὐτῶν ὠφελήσιν, ἰέναι δὲ, ἀνάπα-
λιν ἴσως ἀρμόζει. πρὸς μὲν ὅς τις ἀτυχῶν, ἀκλήτην καὶ
περ θυμῶς, φίλον γὰρ εἶναι, καὶ μάλιστα ὅς τις ἐν χρεῖα.
καὶ τὸ, μὴ ἀξιώσασθαι, ἀμφοῖν γὰρ καὶ λίον καὶ ἡδον. εἰς δὲ
τοῖς δύτυχiais, συναλγοῦντα μὲν, περ θυμῶς. καὶ γὰρ εἰς
2 ταῖς χρεῖα φίλων, πρὸς οὐ πάθειναι δὲ, χαλαρώς. οὐ γὰρ
καλὸν τὸ περ θυμῶς ὠφελῆσθαι. δόξειεν δ' ἀνδρίας ἐν τῷ
διωθεῖσθαι ἴσως οὐλασθῆναι, ἐνίοτε γὰρ συμβαίνει. ἡ παρον-
σία δὲ τῶν φίλων ἐν ἅπασι ἀρετῇ φαίνεται. Ἄρ' οὖν ὡς-
πρὸς τοῖς ὁρῶσι τὸ ὁρᾶν ἀγαπῆναι τὸν ὅστις, καὶ μάλιστα αἰ-
ροῦντα ταύτην τὴν αἰδέσθαι ἢ τοῖς ἄλλοις, ὡς καὶ ταύ-
τῃ μάλιστα τῇ ἐρωτῇ ὁντος καὶ γινομένου, οὕτω καὶ τοῖς
φίλοις, αἰρετώτατον ὅστις τὸ συζῆναι, κοινωνία γὰρ ἡ φιλία. καὶ
3 ὡς πρὸς ἑαυτὸν ἔχει, οὕτω καὶ πρὸς τὸν φίλον. πρὸς αὐ-
τὸν δὲ ἡ αἰδέσθαι, ὅτι ἐστὶν ἀρετή. πρὸς τὸν φίλον δὲ. ἢ δὲ ἐ-
νδρεία γίνεσθαι αὐτοῖς ἐν τῷ συζῆναι, ὡς τ' ἐκείτως τοῦτο ἐ-
πίστανται. καὶ ὅποτέ τις ἐκείνοις τὸ εἶναι, ἢ οὐ χρεῖν αἰροῦντα
τὸ ζῆναι, ἐν τῷ τῷ μετὰ τῶν φίλων βούλονται διαίρειν. διὸ πρὸς
οἱ μὲν, συμπίνουσιν, οἱ δὲ, συγκυβούουσιν. ἄλλοι δὲ, καὶ
συγνυμνάζονται καὶ συγκωμῶνται, ἢ συμπλοσφοῦσιν,
ἐκαστοὶ δ' ἐν τῷ τῷ σωτηριάζονται, ὅτι πρὸς μάλιστα ἀγαπῶ
4 σι τῶν ἐν τῷ βίῳ, συζῆναι γὰρ βουλόμενοι μετὰ τῶν φίλων, ταῖς

πριούσι, καὶ θύτων κρινώνουσιν, οἷς οἰόνται συζῆν. γίνεται ἡ
 μὲν τῆς φαύλων φιλία, μετὰ χρόνον, κρινώνουσιν γὰρ φαύλων,
 ἀβέβαιοι ὄντες. καὶ μετὰ χρόνον δὲ γίνονται, ὁμοιομενοὶ ἀλλή-
 λους. ἡ δὲ τῆς ἐπεικῶν ἐπεικῆς, σιωπῆς ἀνομιλῆς τῆς ὁμο-
 λίας. δοκῶσι δὲ καὶ βελτίους γίνεσθαι ἀνδρῶν τε.

καὶ διορθοῦντες ἀλλήλους, ἀπμάθονται γὰρ
 πρὸς ἀλλήλων, οἷς ἀρέσκονται. ὅθεν ἐοικέναι
 μὲν γὰρ ἀπ' ἐοδῶ. παρὶ μὲν οὖν
 φιλίας, ἀδελφότητος ἐνδεῶ.
 ἐπὶ μὲν δ' αὖ εἴη διελ-
 θέν παρὶ κεί-
 νης.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ι΄.

- ΕΤΑ' δὲ ταῦτα πρὸς ἡδονῆς ἴσως ἐ-
πεὶ διελθεῖν. μάλιστα γὰρ δοκεῖ συ-
νωμειῶσαι τῷ γένει ἡμῶν. διὸ παι-
δοῦ οὐσι ἔσθ' νέουσ, οἱ ἀκίζοντες ἡδονῇ
καὶ λυπῇ. δοκεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν
τῶν ἡθῶν ἀρετὴν μέγιστον εἶναι τὸ χαί-
ρειν οἷς δεῖ, καὶ μισεῖν ἃ δεῖ, διατείνει
γὰρ ταῦτα δὲ παντὸς τῶν βίου, ῥοπήν ἔχοντα καὶ δυνάμει
πρὸς ἀρετὴν τε καὶ οὐδαιμόνια βίον, τὰ μὲν γὰρ ἡδέα, περ-
αιροῦνται. τὰ δὲ λυπηρὰ φύγουσιν. ἰσχυρὸν δὲ τῶν βιοῦτων,
ἡκιστα αὐτὸ δέξει παρετέον εἶναι. ἄλλως τε καὶ πολλὰ ἔχον-
2 των ἀμφοσβήτησιν. οἱ μὲν γὰρ τὰ χαρὸν ἡδονῶν λέγουσιν, οἱ δὲ
ἰζωναντίας, καὶ μετὰ φάλλον. οἱ μὲν ἴσως πεπεισμένοι οὐτῶς
καὶ ἔχει. οἱ δὲ, οἱόμενοι βέλτιον εἶναι πρὸς τὸν βίον ἡμῶν, ἀπρ-
φαίνεν τὴν ἡδονὴν τῆς φάλλον καὶ εἰ μὴ ἔστι, ῥέπειν γὰρ ἔσθ'
πολλοὺς πρὸς αὐτὴν καὶ δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς. διὸ δεῖν εἰς
τὴν αὐτὴν ἀρετὴν. ἐλθεῖν γὰρ αὐτὴν οὕτως ὡς τὸ μέσον. μήποτε
δὲ οὐ καλῶς ἔσθ' λέγεσθαι, οἱ γὰρ πρὸς τῆς ἐν τοῖς πάθεσι
καὶ ταῖς πράξεσι λόγοι, ἡττον εἰσὶ πρὸς τῆς ὁρῶν. ὅταν οὖν
3 διαφωνῶσι τοῖς κατὰ τὴν αἴσθησιν, κατὰ φρονούμενοι καὶ
κατὰ ἡθῆς περὶ αὐτοῦ σιν. ὁ γὰρ φέρον τὴν ἡδονὴν, ὁ φθέρει πε-
τε ἰσχυρὸς, ἀπικλίνειν δοκεῖ πρὸς αὐτὴν, ὡς βιῶντι οὐ-
σαν ἀπαρῆ. τὸ διορίζειν γὰρ οὐκ ἐστὶ τῆς πολλῶν. εἰκότα σιν
οὖν οἱ ἀληθεῖς τῆς λατῶν, οὐ μόνον πρὸς τὸ εἰδέναι χρησι-
μώτατοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν βίον. σωφροδὶ γὰρ ὄντες
τοῖς ὁρῶσι, πισθύνονται. διὸ περὶ ἐκείνων ἔσθ' ἐκωνεῖται ζῆν
κατ' αὐτοῦ. τῆς μὲν οὖν βιοῦτων, ἄλλισ. τὰ δὲ εἰρημνία πε-
4 ρὶ τῆς ἡδονῆς ἐπέλθωμεν. Εὐδοξος μὲν ἔν τῷ ἡδονῶν

τὰ γὰρ τὸν ὥς εἶναι. διὰ τὸ πᾶνθ' ὁρᾶν ἐπιμύνα αὐτῆς καὶ ἔμο-
 γα καὶ ἄλγος. ἐν πᾶσι δ' εἶναι τὸ αἰρετὸν, ἐπεικές. καὶ ἔμ-
 λιστα, κρᾶτισον. τὸ δὲ πᾶντ' ὅτι τὸ αὐτὸ φέρεται, ὡς πᾶσιν
 ἄριστον μὴν. ἔκαστον γὰρ τὸ αὐτῷ ἀγαθὸν εὐρίσκειν, ὡς πᾶσι
 καὶ ἱσοφὴν τὸ δὴ πᾶσιν ἀγαθὸν καὶ οὐ πᾶντ' ἐπ' ἑῷ, τὰ γὰρ τὸν
 εἶναι. ἐπισθύνοντο δ' οἱ λόγοι διὰ τὴν τῆς ἡθικῆς ἀρετὴν μάλιστα.
 ἢ δ' αὐτοὺς διαφιδόντως γὰρ ἐδίδκεν σώφρων εἶναι. οὐ δὴ ὡς ὡ-
 λος τῆς ἡδονῆς ἐδίδκεν τῶν ἀλλ' ἄλλ' οὐτως ἔχειν κατ' ἀλή-
 θειαν. οὐ γὰρ ἡθικὸν δ' ὥς εἶναι φαιδρόν, ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ. τὴν γὰρ
 λυπὴν καὶ αὐτὸ πᾶσι φαιδρὸν εἶναι. ὁμοίως δὲ τὸ ἐν αὐτῇ, αἰ-
 ρετὸν. μάλιστα δὲ εἶναι αἰρετὸν. ὁ μὲν δ' ἐπὶ τὸν, μὴ δ' ἐπὶ τὸν
 ἄλλ' αἰροῦμεθα. τοιοῦτον δ' ὁμοιογενὲς μὲν εἶναι τὴν ἡδ-
 νην, οὐ θέναι γὰρ ἐπὶ τῶν, πῶς ἐνεκα ἡδέεται, ὡς καὶ αὐτὴν
 οὐ γὰρ αἰρετὴν τὴν ἡδονὴν, πρὸς τὴν μὲν τὴν ὁπωποῦ τῆς ἀγα-
 θῶν, αἰρετὴν τὸν ποιῆν. οἷον τὸ δικαιοπραγεῖν καὶ σωφρο-
 νεῖν, καὶ αὐξέειν δὴ τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ ἐαυτῷ. εἴκοι δὴ οὐτός 2
 καὶ ὁ λόγος τῆς ἀγαθῶν αὐτῇ ἀφ' αἰνῆν, καὶ οὐδὲν μάλιστα
 ἐπὶ τὸν, πᾶν γὰρ μεθ' ἐπὶ τὸν ἀγαθὸν αἰρετὴν τὸν, ἢ μνησ-
 μνον οὐκ εἴη τοιοῦτον, τοιοῦτον δὴ λόγῳ καὶ πλάτων αἰνῆν,
 ὅτι οὐκ εἰσιν ἡδονὴ τὰ γὰρ τὸν. αἰρετὴν τὸν γὰρ εἶναι μετὰ φρο-
 νήσεως τὸν ἡδὺν βίον, ἢ χωρεῖσθαι. εἰ δὲ τὸ μικτὸν κρεῖττον, οὐκ
 εἶναι τὴν ἡδονὴν τὰ γὰρ τὸν. οὐδὲν γὰρ πρὸς τὴν αὐτῇ τὰ-
 γὰρ τὸν αἰρετὴν τὸν γίνεσθαι. δὴλον δ' ὡς οὐ δ' ἄλλο οὐδὲν τὰ
 γὰρ τὸν αὐτῇ, ὁ μετὰ τῆς ἡθικῆς καὶ αὐτὸ ἀγαθὸν αἰρετὴν τὸν 3
 ρον γίνεσθαι. πῶς οὖν ἐπὶ τοιοῦτον οὐ καὶ ἡμεῖς κρινωνοῦμεν, τοιοῦ-
 τον γὰρ ἐπὶ τῇ. οἱ δ' ἐπὶ τῇ μὲν ὡς οὐκ ἀγαθὸν οὐ πᾶντ'
 ἐπ' ἑῷ, μὴ οὐθὲν λέγοισιν, ὁ γὰρ πᾶσι δοκεῖ, ὅτι εἶναι φα-
 μὲν, ὁ δ' αἰνῆν τὰ αὐτῇ τὴν πῶς πῶς, οὐ πᾶν πιστὸν εἶναι.
 εἰ μὲν γὰρ τὰ αὐτῇ ὡς γὰρ αὐτῇ, ἢν αὐτῇ πῶς μὲν. εἰ
 δὲ καὶ τὰ φρόνιμα, πῶς λέγοισιν αὐτῇ. ἵππος δὲ καὶ ἐπὶ τῇ
 φαντασθῶν δὲ πῶς φαντασθῶν ἀγαθὸν, κρεῖττον ἢ καὶ αὐτῇ, ὁ ἐ-
 π' ἑῷ τῇ οἰκίῳ ἀγαθῷ. οὐκ εἴκοι δὲ οὐδὲ πῶς τῇ ἐν αὐτῇ 4

τιον καλῶς λέγεσθαι, οὐ γὰρ φασίν, εἰ ἡ λυγρὴ κακὸν ἔστι, τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι. ἀντικείμεναι γὰρ κακὸν κακῷ καὶ ἀμφοτέρω, τῷ μὴ δέ τδρον, λέγοντες ὅτι οὐ κακῶς. οὐ μὲν ἐπί γε τῷ εἰρημνίῳ ἀληθεύοντες, ἀμφοῖν μὲν γὰρ ὄντων κακῶν καὶ φθόντα ἴδιαι εἶναι ἀμφοτέρω, τῷ μὴ δέ τδρων δὲ, μὴ δέ τδρον, ἢ ὁμοίως. νῦν δὲ φαίνονται, τὴν μὲν φθόνοντες, ὡς κακὸν, τὴν δ' αἰροῦμενοι, ὡς ἀγαθόν. οὐ τῷ δὴ καὶ ἀντίκειται.

- 1 Οὐ μὲν οὐδ' εἰ μὴ τῷ προσηκόντων ἔστιν ἡ ἡδονή, δὲ τῷ οὐδ' εἰ μὴ ἀγαθόν, οὐδὲ γὰρ αἰτίας ἀρετῆς ἐνδύεται, ποιότη-
τες εἰσιν. οὐδ' ἡ δυνάμειον. λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἀγαθόν, ὡρί-
σθαι, τὴν δ' ἡδονὴν, ἀόριστον εἶναι, ὅτι δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ
τὸ ἥττον. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς ἡδονῆς ἔστι κίνησις. καὶ ποδὶ
τὴν δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρεταῖς, καθ' ἃς ἐν αὐτῇ
φασὶ μᾶλλον καὶ ἥττον εἶναι τοὺς ὑπάρχοντες, καὶ κατὰ τοῖς
ἀρεταῖς εἶναι τὸ αὐτὸ, δίκαιοι γὰρ εἰσι μᾶλλον καὶ ἀνδρείοι,
- 2 εἰ δὲ καὶ δικαιοπραγεῖν καὶ σωφρονεῖν μᾶλλον καὶ ἥττον.
εἰ δ' ἐν τοῖς ἡδοναῖς. μή ποτ' οὐ λέγουσι τὸ αἴτιον. ἐὰν ὥσιν
αἱ μὲν, ἀμφοτέρω, αἱ δὲ, μὴ τῷ. τὴν καλῶς δὲ κατὰ πόρην ὑγί-
εια, ὡρεσμένη οὖσα, δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, οὐ τῷ καὶ
τὴν ἡδονὴν, οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ συμμετρία ἐν πάσιν ἔστιν. ἐν δ' ἐν τῷ
αὐτῷ μία τις αἰεὶ. ἀλλὰ ἀνεμνήν διαμνύει ἕως πνός. καὶ
διαφέρει τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ποδὶ τὴν ἡ-
δονὴν ἐνδέχεται εἶναι. τέλειον τε τὰ ἀγαθὸν ἡθελῶντες, τοῖς δὲ
- 3 κινήσεις καὶ τοῖς ἡλπίσεις, ἀπελείς, τὴν ἡδονὴν κίνησιν καὶ
ἡλπίσιν ἀρφαίνεν πειράντας. οὐ καλῶς δ' εἰσὶ καὶ λέγειν,
οὐδ' εἶναι κίνησιν, πόση γὰρ οἰκείον εἶναι δοκεῖ τὰ ἄρσιν καὶ
βραδυτῆς. καὶ εἰ μὴ καθ' αὐτὴν. οἷον τὸ τῷ κόσμῳ,
πρὸς ἄλλο. τῇ δ' ἡδονῇ τούτων οὐδὲ τδρον ὑπάρχει, ἡδονή-
ναι μὲν γὰρ ἔστι ταχέως, ὡς πόρην ὀργισθῆναι. ἡδοναὶ δ',
οὐδ' οὐδὲ πρὸς ἔτδρον. βαδίζειν δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ πάν-
τα τὰ κινήματα. μεταβάλλειν μὲν οὖν εἰς τὴν ἡδονὴν τα-
χέως καὶ βραδέως, ἔστιν. ἐνδύγειν δὲ κατ' αὐτὴν ταχέως, οὐκ

ἔστι, λέγει δὲ ἡ δόξα. γλίσσις τε πῶς αὖ εἴη, δοκεῖ γὰρ οὐκ ἐκ τῆς
 τυχεύουσας, τὸ τυχεῖν γίγνεσθαι, ἀλλ' οὐ γίγνεσθαι, εἰς ἑστὸν δια-
 λυέσθαι. καὶ οὐ γλίσσις ἡ ἡδονή, τοῦτο ἡ λυπηφόρος. καὶ λέ-
 γουσι δὲ πῶς μὲν λυπηρὰ, εὐδαιμον εἶναι τῆς κατὰ φύσιν. πῶς δ'
 ἡδονῶν, ἀναπλήρωσιν. τῶν δὲ σωμάτων ὅτι πάσῃ. εἰ δὲ ὅτι
 τῆς κατὰ φύσιν ἀναπλήρωσις, ἡ ἡδονή, εἰ ὅτι ἡ ἀναπλήρωσις,
 τῆς αὖ καὶ ἡδονῆς, τὸ σῶμα ἄρα οὐ δοκεῖ δὲ, οὐκ ἐστὶν ἄρα αἰὰ
 ἀπλήρωσις ἡ ἡδονή. ἀλλὰ γινόμενης μὲν αἰὰ ἀπληρώσεως, ἡδονῆς
 αὖτις, καὶ τε μινόμενος, λυπηρὸν ἡ δὲ ἄρα δ' αὖτε δοκεῖ γὰρ γλίσ-
 σαι ἐκ τῆς πῶς τοῦ λυπῶν καὶ ἡδονῶν, εἰ δὲ εἰς γὰρ
 γινόμενους καὶ περ λυπηρὸν γίγνεσθαι, ἡ δὲ δοκεῖ τῇ αἰὰ ἀπληρώσει. τῆς
 δ' οὐ πῶς πᾶσας συμβαίνει τῆς ἡδονῆς, ἀλλὰ γὰρ εἰσιν,
 αἵ τε μαθηματικαὶ καὶ τῆς κατὰ τῆς αἰσθήσεως καὶ δὲ τῆς ο-
 σφρηάσεως, καὶ ἀκροάματα δὲ καὶ ὁράματα. πολλὰ δὲ καὶ μὴ
 μὲν καὶ ἐλπίδες. τίνος οὖν αὖτε γλίσσις ἐστὶν. οὐδενός
 γὰρ εὐδαιμον γλίσσεται, οὐ γλίσσεται αὖ ἀναπλήρωσις. περὶ δὲ
 τῶν περφέροντας τῆς ἐκνεύσεως τῆς ἡδονῶν, λέγουσι πῶς αὖ, ὅ-
 τι οὐκ ἐστὶ ταῦτ' ἡ δόξα. οὐ γὰρ εἰ τῶς κακῶς διακεμενούς, ἡ δὲ
 ταῦτ' ὅτι, οἷον τὸν αἰὶα καὶ ἡ δὲ εἶναι ἀπλῶς, πῶς τοῦτο,
 καὶ δὲ πῶς οὐ δὲ τῶς καὶ μιν σιν ὑγιεινὰ ἢ γλυκερά ἢ πικρά,
 οὐ δ' αὖ λυπηρὰ τὰ φαινόμενα τοῖς ὀφθαλμοῖσιν. ἢ οὐτῶς δὲ
 λέγουσι τ' αὖ, ὅτι αἱ μὲν ἡδοναί, αἰρεταί εἰσιν. οὐ μὲν ἀπὸ γὰρ τοῦ
 πῶν. ὡς πῶς καὶ τὸ πῶς τῶν, περ δὲ δὲ, οὐ καὶ τὸ ὑγιαινεῖν.
 οὐ μὲν ὅποῦ φαζόν. ἢ τῶς εἰδὲ διαφέρουσιν αἱ ἡδοναί, εἰς
 τῶς αὖ αἱ αἶψα τῶς καλῶν, τῶς αἶψα τῶς αἰσθητῶν. καὶ οὐκ ἐ-
 σιν ἡδοναί πῶς τῶς δικαίου, μὴ ὄντα δίκαιον, μὴ δὲ πῶς
 τῶς μισθίου, μὴ ὄντα μισθίου. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶς ἄλ-
 λων. ἐμφανίζειν δὲ δοκεῖ καὶ ὁ φίλος, ἔτδρος ὢν τῶς κῶλα-
 κος, οὐκ οὐτῶν ἀγαθὸν πῶς ἡδονῶν. ἢ διαφόρους εἰδὲ, ὅ
 μὲν γὰρ περὶ τὸ ἀγαθὸν ὁμιλεῖν δοκεῖ. ὁ δὲ, περὶ ἡδονῶν.
 καὶ τὸ μὲν, ὁνειδίζετο, τὸ δὲ, ἐπαινοῦσιν, ὡς περὶ ἑ-
 τδρα ὁμιλοῦντα. οὐδὲ εἰς τ' αὖ ἔλπει γλίσσεται παιδίου διαύοισιν

δι' ἀκριβέστατον μὲν οὖν ποδὶ κινήσας ἐν ἄλλοις εἶρηται. εἴοικε
 δ' οὐκ ἐν ἅπαντι χρόνῳ τελεία εἶναι, ἀλλ' αἰ πολλὰ ἀτελείς
 καὶ διαφθόρουσαι τῷ εἶδει, εἴ ποδ' ἐπὶ ποδὶν καὶ εἰδοποιόν. τῆς ἡ-
 δονῆς δ' ἐν ὅτῳ χρόνῳ τελειοῦσ' εἶδος. δῆλον οὖν ὡς ἐτε-
 ραί τε αὐτῇ εἰν Ἀλλήλων, καὶ τῆς ὅλων τὴ καὶ τελείων ἡ δονή.
 δοξεῖ δ' αὐτῇ εἶναι καὶ ἐκ τῆς μὴ ἀνδέχεσθαι κινήσας μὴ ἐν χρό-
 νῳ, ἡδεῖσθαι δέ, ἐπὶ τῷ νῦν, ὅλον τὴ ἐκ τούτων δὲ δῆλον.
 καὶ ὅτι οὐ καλῶς λέγουσι κίνησιν ἢ γλίσσιν εἶναι τὴν ἡδονήν. 1
 οὐ γὰρ πάντων τούτων λέγεται, ἀλλὰ τῆς μεριστῶν καὶ μὴ ὅλων,
 οὐδὲ γὰρ ὁράσεώς ἐστι γλίσσιν, οὐδὲ στιγμής, οὐδὲ μὲν ἄδως, ο-
 δὲ τούτων οὐδὲν κίνησις, οὐδὲ γλίσσιν. οὐδὲ δὲ ἡ δονῆς, ὅσον
 γὰρ π. αἰσθάνως δὲ πάσης πρὸς ἐκείνην τὴν ἐν ὁρῶν τῆς πε-
 λείως δὲ τῆς δὲ διακεκμηλῆς πρὸς τὸ καλίσσον τῆς ἑσπέρως
 αἰσθῆσιν κεκμηλῶν. τοιοῦτον γὰρ μάλιστα εἶναι δοκεῖ ἢ τελεῖται ὁρ-
 ρεῖα. αὐτὴν δὲ λέγειν ἐν ὁρῶν, ἢ ἐν ὧ ὅστις, μηδὲν διαφείτω.
 καὶ ἐκείνων δὲ βελτίστη ὅστις ἢ ἐν ὁρῶν, τῆς ἄλλης διακεκμηλῶν. 2
 πρὸς ἐκείνην τῆς ὑφ' αὐτῇ. αὐτὴ δ' αὐτὴ τελεῖται ἢ εἴη
 καὶ ἡδίστη. καὶ τῆς πᾶσι γὰρ αἰσθῆσιν ὅστις ἡδονή. ὁμοίως δὲ καὶ
 διανοίαν καὶ θεωρίαν, ἡδίστη δὲ, ἢ τελεῖται τῇ. τελεῖται τῇ ἢ
 ἢ τῆς δὲ ἐχόντος πρὸς ἐκείνην τῆς ὑφ' αὐτῇ. τελεῖται
 δὲ τὴν ἐν ὁρῶν ἢ ἡδονή. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τῶν ἢ, τελεῖται ἡδονή
 τελεῖται καὶ ἐκείνην τε καὶ ἡ αἰσθῆσις, αὐτὴν δὲ ὄντα. ὡς ποδ'
 οὐδὲ ἡ ὑγίεια καὶ οἱ ἰατροὶ ὁμοίως αἰσθῆσιν τῆς ἡμῶν. καὶ
 ἐκείνην δ' αἰσθῆσιν ὅτι γίνεσθαι ἢ ἡδονή δῆλον. καμὲν δ' ὁράμα 3
 τα καὶ ἀκούσματα εἴη ἡδίστα. δῆλον δὲ καὶ οἱ μάλιστα, εἴπει-
 δὲν ἢ, τε αἰσθῆσις εἴη κρατῆς καὶ πρὸς τοιοῦτον ἐν ὁρῶν. τοιο-
 των δὲ ὄντων τῶν τε αἰσθῆσιν καὶ τῆς αἰσθημένης, αἰσθῆσιν ἡδονή.
 ὑπάρχοντός γε τῆς ποιήσοντος καὶ τῆς ποιομένης. τελεῖται
 δὲ τὴν ἐν ὁρῶν ἢ ἡδονή, ὅσον ὡς ἢ ἐξίς ἐν ὁρῶν, ἀλλ' ὡς
 αἰσθῆσιν ὅτι τῆς ἀκμαῖοι ἢ ὡρα. ὡς δ' οὐ αὐ-
 ποτε τὸ αἰσθῆσιν ἢ νοητὸν ἢ οἱ δὲ, καὶ ἐκείνων ἢ θεωρούν, εἶσαι
 ἐν τῇ ἐν ὁρῶν ἢ ἡδονή, ὁμοίως γὰρ ὄντων, καὶ πρὸς Ἀλλήλα. 4

τὸν αὐτὸν ὅρον ἔχοντων, οὐτε παθητικόν καὶ τὴ ποικιλικόν,
 ἔσται πέντε φανερόν. πῶς οὖν οὐδὲν συνεχῶς ἡδονῇ
 καὶ μὴ. πάντα γὰρ τὰ αὐθρόπεια ἀδυνατεῖ συνεχῶς εὐδ-
 ρεῖν. οὐ γίνεται οὖν οὐδὲν ἡδονῇ ἐπὶ τῇ εὐδρείᾳ. ἐνία
 δὲ τὸν περὶ καὶ νῶντα. ὕδρον δὲ οὐχ ὁμοίως δὲ τῶντα. ἔμε-
 λον γὰρ περὶ πρὸς κέναι καὶ διανοοῖα καὶ διατεταμένως ποδὲ
 αὐτὰ εὐδρεῖ, ὡς περὶ καὶ τῶν ὁμοίων ἐμὲ λέποντες. μετέ-
 1 πειτα δὲ οὐ γίνεται διακρίτη ἡ εὐδρεία, ἀλλὰ παρημελημένη.
 διὸ καὶ ἡ ἡδονὴ ἀμυνροῦται. ὁρεῖται δὲ τῆς ἡδονῆς οἰκείη
 τις ἀν' ἀπαντας, ὅτι καὶ τῇ ἐκείνῃ ἀπαντὶ σ' ἐπὶ εὐδρείᾳ. ἡ δὲ ζων,
 εὐδρεία τις ὅτι. καὶ ἐκείνη ποδὲ τῶντα καὶ τῶντα εὐδρεῖ,
 ἀ καὶ μάλιστα ἀγαπᾷ. οἷον ὁ μετ' ἡμῶν, τῇ ἀκρίᾳ, ποδὲ τὰ
 μέλη. ὁ δὲ φιλομαθὴς, τῇ διανοίᾳ, ποδὲ τὰ θεωρήματα.
 οὕτω δὲ καὶ τῆς λαμπρῆς ἐκείνης. ἡ δὲ ἡδονὴ, πλειοῦς τῆς εὐδ-
 ρείας. καὶ τὸ ἐκείνῃ, οὐ ὁρεῖται. οὐλότως οὖν καὶ τῆς
 2 ἡδονῆς ἐπὶ εὐδρείᾳ. πλειοῦς γὰρ ἐκείνῃ τὸ ἐκείνῃ αἰρετὸν ὄν. ποτέ-
 ρον δὲ δὲ τῶν ἡδονῶν τὸ ἐκείνῃ αἰρετὸν μετὰ, ἡ δὲ τὸ ἐκείνῃ τῶν ἡδονῶν
 νῶν, ἀφείδω ἐν τῷ παρόντι. συνεχῶς γὰρ μετὰ τῶντα φαί-
 νεται, καὶ χωριστὸν οὐ δέχεται, αὐτὸ τε γὰρ εὐδρείας, οὐ
 γίνεται ἡδονή. πᾶσαν τε εὐδρείαν πλειοῦς ἡ ἡδονή. ὁ δὲ
 δοκῶσι καὶ τῶν εἰδῶν διαφθεῖν. τὰ γὰρ ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ὅτι ἐπὶ
 ρων οἰόμεθα πλειοῦς, οὕτω δὲ φαίνεται καὶ τὰ φιλίᾳ καὶ τὰ
 ἑκείνῃ τέχνης οἷον, ἡ δὲ δένδρα, καὶ γράφειν, καὶ ἀγαλματα,
 3 καὶ οἰκία, καὶ σκευὴς. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς εὐδρείας τῆς διαφθερού-
 σης ὅτι εἰδῶν ἑκείνῃ διαφθερόντων τῶν εἰδῶν πλειοῦς. διαφθε-
 ρεῖ καὶ τῆς διανοίας ὅτι καὶ τῆς αἰδέσεως. καὶ αὐτὰ ἀλλήλων
 κατ' εἶδος. καὶ αἱ πλειονοῦσαι δὲ ἡδοναί. φανερὸν δὲ αἱ εἰδῶν καὶ ἐν
 τῇ σωφροσύνῃ. ὅτι ἡδονῶν ἐκείνη τῇ εὐδρείᾳ, ἢ πλειοῦς. συ-
 νῶνται δὲ τῶν εὐδρείαν ἡ οἰκία ἡδονῇ μᾶλλον δὲ ἐκείνη κρινε-
 σι καὶ ὑπερβούσιν οἱ μετ' ἡδονῆς εὐδρεῖν. οἱ γὰρ μετὰ
 καὶ γίνονται, οἱ χαίροντες τῷ γεωμετρεῖν, καὶ κατὰ νοῦν ἐκεί-
 4 σα μᾶλλον. ὁμοίως δὲ καὶ φιλόμουσοι, καὶ φιλοθεόμοιοι.

καὶ τῆς ἄλλων ἕκαστοι, ὡς διδδασιν εἰς τὸ οἰκεῖον ὄρῳ, χαίρον-
 τες αὐτῷ. στυαύξουσιν δὲ αἱ ἡδοναί. τὰ δὲ στυαύξονται οἰ-
 κεία. τοῖς ἐτόροις δὲ τῷ εἶδει, καὶ τὰ οἰκεία, ἔτορα τῷ εἶδει.
 ἔτι δὲ μᾶλλον τοῦτ' αὖ φανερὸν ἐκ τῆς τοῖς ἀφ' ἐτόρων ἡδονᾶς
 ἐμποδίου τοῖς ἐνδρῆμασι εἶναι. οἱ γὰρ ψιλαυλοὶ ἀδυνατοῦ-
 σι τοῖς λόγοις περσεῖν, εἰ καὶ κατακλινώσιν αὐλοῦντες μάλ-
 λον χαίροντες αὐλητικῇ, τῆς παρούσης ἐνδρῆμας. ἢ καὶ
 πῶς αὐλητικῇ ὅν ἡδονή, πῶς ποδὶ τὸν λόγον ἐνδρῆμα φθεί-
 ρει. ὁμοίως δὲ ὅτι καὶ ὡς τῆς ἄλλων συμβαίνει, ὅταν ἅμα
 ποδὶ δύο ἐνδρῆμα. ἢ ἢ ἡδίων πῶς ἐτόραν ἐκκρούει. καὶ εἰ πο-
 λὺ διαφέρει καὶ πῶς ἡδονῇ, μᾶλλον, ὥς τε μὴδὲ ἐνδρῆμα
 καὶ πῶς ἐτόραν. διὸ χαίροντες ὁτ' οὐκ σφόδρα, οὐ πάν-
 τως ὁρῶμεν ἐτόρον. καὶ ἄλλα ποιούμεν, ἄλλοις ἡρέμα ἀρεσκό-
 μενοι. οἷον καὶ ἐν τοῖς θεάτροις οἱ τετραματῆρες. ὅταν φαι-
 λῶσι οἱ ἀγωνιζόμενοι ὥσι, τότε μάλιστα αὐτοὶ ὁρῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἢ
 μὴ οἰκεία ἡδονὴ ὑπερβαίνει τοῖς ἐνδρῆμασι καὶ χρονίως ἐτόρας
 καὶ βελτίους ποιεῖ, αἱ δ' ἀλλότεια, λυγμένοντα. δὴλον ὡς
 πολὺ διεσῆσι, χαρὸν γὰρ αἱ ἀλλότεια ἡδοναί, πρὸς οὐκ ἐπὶ
 αἱ οἰκείαι λυγναι. φθίρουσι γὰρ τοῖς ἐνδρῆμασι αἱ οἰκείαι λυ-
 γναι. οἷον εἴπω τὸ γράφειν ἀνδρῶς καὶ ἐπίλυτον, ἢ τὸ λογιζε-
 σθαι, ὃ μὲν οὐ γράφει, ὃ δὲ οὐ λογίζεται. λυπηρῶς οὖτος τῇ
 ἐνδρῆμας. συμβαίνει δὲ ποδὶ τοῖς ἐνδρῆμασι βέλτερον ἀπὸ
 τῆς οἰκείων ἡδονῶν τε καὶ λυγνῶν. οἰκείαι δ' εἰσὶν, αἱ ὡς τῇ
 ἐνδρῆμα καὶ αὐτῷ γινόμεναι. αἱ δ' ἀλλότεια ἡδοναί εἰρω-
 ναι, ὅτι πρὸς ἀλλήλων τι τῇ λυγνῇ ποιῶσι, φθίρουσι γὰρ, πλὴν
 οὐχ ὁμοίως. διαφορῶσιν δὲ τῆς ἐνδρῆμας ἀπὸ οἰκείας καὶ
 φανερῶς. καὶ τῆς μὲν, αἰρετῶν οὐσῶν, τῆς δὲ, φλυγνῶν, τῆς
 δὲ, οὐδὲ ἐτόρων, ὁμοίως ἔχουσι καὶ αἱ ἡδοναί, καὶ ἐκείνη γὰρ
 ἐνδρῆμα οἰκεία ἡδονὴ ὅτιν. ἢ μὴ οὕτω τῇ ἀποδοτικῇ οἰκεία,
 ἐπὶ οἰκείας. ἢ δὲ τῇ φανερῇ μοχθηρῇ. καὶ γὰρ αἱ ὡς τῇ μίαι τῆς
 μὴ καλῶν, ἐπαινεταί, τῆς δ' αἰσχρῶν, λυγνῇ. οἰκειότορα δὲ
 τοῖς ἐνδρῆμασι, αἱ αὐτῶν ἡδοναί, τῆς ὀρέξεων. αἱ μὲν γὰρ 4

διωρισμένα εἶναι καὶ τῶν χρόνοις καὶ τῇ φύσει. αἱ δὲ, συνή-
 γης τοῖς ἐνδρῆμασι, καὶ ἀδιόριστοι οὕτως, ὥς τ' ἔχειν ἀμυστή-
 τησιν εἰ ταυτὸν ὅστις ἡ ἐνδρῆμα τῇ ἡδονῇ. οὐ μὲν οὐκ ἐστὶν ἡδον-
 ῇ διάνοια εἶναι, οὐδ' αἰσθησις, ἀλλὰ τὸν γὰρ. ἀλλὰ δὲ τὸ μὴ χω-
 ρεῖσθαι, φαίνεται ταυτὸν πῶς. ὥς περ οὕτως αἱ ἐνδρῆμα εἶ-
 ραι, καὶ αἱ ἡδοναί. διαφέρει δὲ ἡ ὁμοίως ἀφ᾽ ἑαυτῆς, καὶ διαφέρει τῇ, καὶ
 ἀκὸν καὶ ὁσφρησις, καὶ ὁμοίως. ὁμοίως δὲ διαφέρει οὐσι, καὶ αἱ
 1 ἡδοναί, καὶ τῶν αἰσθησις τῶν διάνοιαν καὶ ἐκείνους, ἀλλή-
 λων. δοκεῖ δὲ εἶναι ἐκείνους ζῶν καὶ ἡδονῇ οἰκεία ὥς περ καὶ ὁρ-
 ρον. ἡ γὰρ καὶ τῶν ἐνδρῆμα καὶ ἐφ' ἐκείνους δὲ θεωροῦντι,
 τοῦτ' αὖ φανερὸν, ἐπὶ τῶν γὰρ ἴσως ἡδονῇ καὶ κινῶν καὶ ἀνθρώ-
 2 πων, καὶ τὰ τῶν ἡράκλειτος φησιν. ὄνον σύρματα αὐτῶν εἶναι
 μάλλον ἢ χρυσόν, ἡδονῇ γὰρ χρυσὸν τῶν ὄνοις. αἱ μὲν γὰρ τῶν
 ἐπὶ τῶν τῶν εἶναι, διαφέρει οὐσιν εἶναι. τοῖς δὲ τῶν αὐτῶν, ἀδιαφό-
 ρου οὐ λῶρον εἶναι. διαλλάττουσι δὲ οὐ μικρὸν ἐπὶ τῇ αὐ-
 3 θρώπων, τὰ γὰρ αὐτὰ, ὥς μὲν λυπῆναι, ὥς δὲ, τὸν περ. καὶ τῶν
 μὲν, λυπηρὰ καὶ μισήτα ὅστις. τοῖς δὲ, ἡδονὰ καὶ φιλητά. καὶ ὡς
 γλυκεῶν δὲ ὅστις συμβαίνει. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ τῶν πύριτον π-
 δοκεῖ καὶ τῶν γλυκύνων. οὐδὲ τῶν εἶναι τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν
 δύσκολων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ' ἐπὶ τῶν ὅστις συμβαίνει. δοκεῖ δὲ αὐ-
 ἅπανσι τῶν τοιούτοις εἶναι τὸ φαινόμενον τῶν αὐτῶν. εἰ δὲ
 ὅστις καλῶς λέγεται, καὶ τὰ περ δοκεῖ. καὶ ὅστις ἐκείνους μέτρον,
 ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἀγαθός, ἡ τοιούτος, καὶ ἡδοναί εἶναι αὐτῶν, αἱ τῶν
 4 τῶν φαινόμενα. καὶ ἡδοναί, οὐ τῶν χαίρει. τὰ δὲ τῶν τῶν δυσ-
 χερῇ, εἴτω φαίνεται ἡδονὰ, οὐδὲν θαυμαστόν, πολλὰ γὰρ φθο-
 ραί καὶ λυμῶν ἀνθρώπων γίνονται, ἡδονὰ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῶν
 τοις καὶ οὕτω διακειμένοις. τοῖς μὲν οὕτως ὁμοιοῦν μένους αἰ-
 χράς, δὴ λον ὥς οὐ φατέον ἡδοναί εἶναι, ἀλλὰ τοῖς διεφθαρ-
 μένοις. τῶν δ' αὐτῶν δοκεῖ οὕτως εἶναι, πῶς ἢ τίνα φατέον τῶν
 ἀνθρώπων εἶναι, ἢ ἐκ τῶν ἐνδρῆμα δὴ λον, τῶν αἰσθησις γὰρ ἐπον-
 ται αἱ ἡδοναί. εἴτ' οὕτως μία ὅστις εἶναι πλείους, αἱ τῶν πλείου
 καὶ μακροῦ ἀνθρώπου, αἱ τῶν πλείουσι καὶ ἡδοναί, κυρίως

- ὄντα· ἐκείνῳ δὲ ἡ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔξιν, αἰρετωτάτῃ ἐνδρ-
 ρεια· καὶ τῷ σπουδαίῳ δὲ κατὰ τὴν ἀρετὴν· οὐκ ἐν παιδιᾷ
 ἀρὰ ἢ ὑδαμηνία· καὶ γὰρ ἄτοπον τὸ τέλος εἶναι παιδικόν·
 καὶ περὶ ματρίεσθαι καὶ κακὸν παθεῖν τὸν βίον ἅπαντα τῷ
 παίζειν ἔστιν· ἅπαντα γὰρ ὡς εἰπεῖν, ἐτέρου ἔστιν αἰρούμε-
 να, πλὴν τῆς ὑδαμηνίας, τέλος γὰρ αὐτῇ· σπουδαῖον δὲ
 καὶ ποιεῖν παιδικῶς ἔστιν, ἡλίθιον φαίνεται καὶ λίαν παιδι-
 κόν· παίζειν δὲ ὅπως σπουδάζῃ κατ' ἀνάγκησιν, ὁρῶντες ἔχειν
 δοκεῖ, ἀναπαύσει γὰρ ὅτι κεν ἡ παιδικά· ἀδυνατῶντες δὲ συνε-
 χῶς ποιεῖν, ἀναπαύσας δέονται· οὐδὲ τέλος ἡ ἀνάπαυσις,
 γίνεται γὰρ ἐνέκα τῆς ἐνδρρείας· δοκεῖ δὲ ὁ ὑδαμηνίαν βίος
 κατ' ἀρετὴν εἶναι· οὗτος δὲ, σπουδαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐν παιδιᾷ·
 βελτίω τε λήγουσιν τὰ σπουδαῖα, ἢ τῶν γυμνασίων καὶ μετὰ παι-
 δικῶν· καὶ τῷ βελτίονος ἀνὰ καὶ μέρους καὶ ἀνθρώπων, σπου-
 δαιοτέρων τὴν ἐνδρρείαν· ἡ δὲ τῷ βελτίονος, κρείττων καὶ
 2 ὑδαμηνικωτέρῃ ἡδὴ· ἀρχαυομένη τ' αὐτῇ σωματικῶν ἡ-
 δονῶν ὁ τυχὼν καὶ ἀνδράπεδον, οὐχ ἡ τῶν ἀρίστων· ὑδαμ-
 μηνίαν δ' οὐδέ τις ἀνδραπόδω μεταδίδωσιν, εἰ μὴ καὶ βίον,
 οὐ γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις διαπραγαῖς ἡ ὑδαμηνία, ἀλλ' ἐν
 ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐνδρρείαις, καὶ τοῖς πρὸς τὸν ἐξῆτα.
 Εἰ δ' ἐστὶν ἡ ὑδαμηνία, κατ' ἀρετὴν ἐνδρρεία, ὁλοκλήρῃ κατὰ
 τὴν κρᾶτισιν· αὐτὴ δ' αὖ ἐστὶ τῷ ἀρίστῳ, εἴτε δὴ νοῦς ᾧ, εἴ-
 τε ἄλλο τι, ὃ δὴ κατὰ φύσιν δοκεῖ ἀρᾶν καὶ ἡγεῖσθαι, καὶ
 3 οὐνοῖαν ἔχειν πρὸς καλῶν καὶ θείων, εἴτε θεῶν ὃν καὶ αὐτῶ, εἴ-
 τε τ' ἐν ἡμῖν ἐξαιρέτως, ἢ τοῦτο ἐνδρρεία κατὰ τὴν οἰκίαν
 ἀρετὴν, εἴη δ' αὖ ἡ τελεία ὑδαμηνία· ὅτι δὲ θεωρητικὴ, εἴρη-
 ται· ὁ μὲν γὰρ μετὰ τὸν τ' αὖ δέξεται, καὶ τοῖς πρὸς τὸν,
 καὶ ὅτι ἀληθεῖ, κρᾶτισι τε ἢ αὐτῇ ἐστὶν ἡ ἐνδρρεία καὶ γὰρ ὁ νοῦς
 τῷ ἐν ἡμῖν καὶ τῷ γνωστῶν, πρὸς αὐτοῦ· ἐπὶ ὅτι συνεχῶς τῇ
 θεωρεῖν τε ἢ διδάσκειν συνεχῶς μάλλον, ἢ πρὸς τὴν ὁποιον-
 οῖόμεθα τε εἶναι ἡδονὴν πρὸς ἀμείψασθαι τῇ ὑδαμηνίᾳ· ἡ δὲ
 4 δὲ τῷ κατ' ἀρετὴν ἐνδρρείαν, ἡ κατὰ τὴν σοφίαν ὁ μὲν γὰρ

μλίως ἔστι. δοκεῖ γὰρ ἡ σοφία, θανμαστὰς ἡδονὰς ἔχειν καὶ θα-
 ρύτητι καὶ ᾧ βεβαίῳ. οὐλοσιν δὲ τοῖς εἰδόσι τῆς ζῆτιώτων
 ἡδὺ πλὴν ἀπογνῆναι. ἢ τε λεγομένη αὐτὰρ κειν, πᾶσι καὶ θεω-
 ρητικῶν μάλιστα ἀνείη. τῆς μὲν γὰρ πρὸς τὸ ζῆτι ἀναγκαίων, καὶ
 σοφὸς καὶ δίκαιος καὶ οἱ λοιποὶ δέονται. τοῖς δὲ τοιούτοις ἡγα-
 νὰς κεχρηνημένων ὁ μὲν δίκαιος δαΐται πρὸς ἑς δικαιοπρα-
 γήσῃ καὶ μεθ' ὧν. ὁ μὲν γὰρ δὲ καὶ ὁ σὺ φρον καὶ ὁ αὐτορῆος καὶ
 τῆς ἄλλων ἡγεσίας. ὁ δὲ σοφὸς καὶ καὶ αὐτὸν ὦν, δύναιται θεω-
 ρεῖν. καὶ ὅσῳ αὐτὸς σοφὸς ἢ, μᾶλλον. βέλτερον δὲ ἴσως, σιωδρ-
 χούσιν ἔχων. ἀλλ' ὅμως αὐτὰρ κειν. δόξει δ' αὖ αὐτῇ μόνῃ
 δι' αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι, ἔδεν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεσθαι πρὸς τὸ θεω-
 ρῆσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς περικτῶν, ἢ πλείον ἢ ἑλάττω, ποδικοποιού-
 μεθα πρὸς τὴν περικτῶν. δοκεῖ τε ἡ οὐδαιμονία αὐτῇ τοῦ
 εἶναι. ἀπολοῦμεθα γὰρ, ἵνα ἀπολαύωμεν. καὶ πολεμῶμεν,
 ἵνα εἰρήνῃ αὐτῶν. τῆς μὲν οὖν περικτῶν ἀρετῶν, αὐτῆς
 πολιτικῆς ἢ τοῖς περικτῶν, αὐτῆς γάρ. αὐτῆς δὲ πᾶσι τῶν
 περικτῶν, δοκῶσιν ἀπολοῦ εἶναι. αὐτῆς μὲν οὖν πολεμικῆς, καὶ
 παντελῶς, οὐδὲ γὰρ αὐτῆς τὸ πολεμεῖν, τῆς περικτῶν ἀρε-
 τῆς. οὐδὲ πρὸς ἀπολαύειν πολεμῶν. δόξει γὰρ αὐτῇ παντελῶς
 μαιφόνος εἶναι. εἰ γὰρ ὅλως πολεμῶν τοιούτων, ἵνα μά-
 χαι καὶ φόνοι γίγνωντο. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ
 παρ' αὐτῇ τῇ περικτῶν, ποδικοποιούμεν δυνάστας καὶ ἡ-
 μίαις. ἢ τὴν γε οὐδαιμονίαν αὐτῇ καὶ τοῖς περικτῶν, ἐπὶ τῇ
 οὐδὲ τῆς πολιτικῆς, ἡ καὶ ζῆτιοῦμεν. δῆλον ὡς ἐπὶ τῇ οὐ-
 δὲ. εἰ δὲ τῆς μὲν καὶ τῆς ἀρετῆς περικτῶν αὐτῇ πολιτικῆς καὶ
 πολεμικῆς, καὶ καὶ μετὰ περικτῶν, αὐτῇ δὲ, ἀπο-
 λῶν καὶ τῇ πινὸς ἐπὶ τῇ, καὶ οὐδὲ αὐτῆς εἰσιν αὐτῇ.
 ἡ δὲ τῇ νοῦ ἀρετῆς ἀποδοῖ τε διαφύειν δοκεῖ, θεωρητικῇ
 οὐδὲ, καὶ παρ' αὐτῇ οὐδὲ ἐπὶ τῇ πινὸς. ἔχειν τε ἡδ-
 νῶν οἰκίαν, αὐτῇ δὲ σιωδρῇ πινὸς ἀρετῆς. καὶ τῇ ἀπο-
 κειν, καὶ ἀπολαύειν, καὶ ἄνθρωπον, ὡς ἀνθρώπινον, καὶ ὅσα
 ἄλλα τῇ μακρῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ τῇ πινὸς ἀρετῇ
 φαίνεται

φαίνεται ὄντα. ἡ τε λεία δὴ οὐ δαίμονία αὐτῇ αὐτὴ εἴη ἀνθρώπου
λαβδσα μῆκος βίου τέλειον, οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἔστι τῆς τ' οὐ-
δαίμονιας. ὁ δὲ τοῦτο αὐτὴ εἴη κρείττων βίος, ἢ καὶ αὐτῶν
πῶν. οὐ γὰρ ἡ ἀνθρώπου ὅστις, οὐτὼ βιώσεται, ἀλλ' ἡ θεῶν πῶν
αὐτῶν ὑπάρχει. ὅσῳ δὲ διαφέρει ἑκάτερος τῶν σωθέντων, τοσούτω
καὶ ἡ ἐνδύρεια, τῇ καὶ τὴν ἄλλω ἀρετῶν. εἰ δὲ θεῶν ὁ νοῦς
πρὸς τὸν ἀνθρώπου, καὶ ὁ καὶ ἑκάτερος βίος, θεῶν πρὸς τῶν ἀν-
θρώπων βίον, καὶ δὲ οὐ καὶ ἑκάτερος παραινόμενος, ἀνθρώπου
φρονεῖν, ἀνθρώπου ὄντα, οὐδὲ, θνητὰ τὸν θνητὸν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον
ἐνδέχεται ἀπαθανάττειν καὶ ἅπαντα ποιεῖν πρὸς ἑκάτερον καὶ
ἐκράτουν τῇ αὐτῇ. εἰ γὰρ καὶ τῶν ὅτι μικρόν ἔστι, διαφέρει
καὶ τιμὴ καὶ πλὴν μάλλον ὑπερέχει πάντων. δοκεῖ δ' αὖ καὶ
ἐκείνος τῇ ἑκάτερος, εἰ πόρ' ἐκείνον καὶ ἄμεινον. ἄρ' ὅσον ἔν γίνοιτ' ἄν,
εἰ μὴ τῇ αὐτῇ βίον αἰροῖτο, ἀλλὰ πρὸς ἄλλω. ἐλεγχὼν τε πρὸς
τόρον ἀρμόσει καὶ νῦν. εἰ γὰρ οἰκείον ἐκείνῳ τῇ φύσει, κρᾶτισον
καὶ ἡδίστον ἐστ' ἐκείνῳ. καὶ τῶν ἀνθρώπων δὴ ὁ καὶ τὸν νοῦν βίος,
εἰ πόρ' μάλιστα ἑκάτερος ἀνθρώπου, εἰ πόρ' αὖ καὶ οὐ δαίμονιας βίος.
δοκῶντος δ' ὁ καὶ τὴν ἄλλω ἀρετῶν, αἰ γὰρ κατ' αὐτὴν
ἐνδύρεια, ἀνθρώπου καὶ. δίκαια γὰρ καὶ ἀνδρεία καὶ τὰ ἄλλα, τὰ
καὶ τὰς ἀρετὰς, πρὸς ἄλληλους πρὸς ἑαυτοὺς. ἐν συναμάχῃ
μασι καὶ χρεῖαις καὶ πρὸς ἑαυτοὺς πανθίαις, καὶ τῶν πάθουσι τὸ
πρὸς ἑαυτοὺς διατηροῦντες. τῶν δ' εἶναι φαίνεται πάντα
ἀνθρώπου. ἐνία δὲ καὶ συμβαίνειν ἄρ' ἑκάτερος σώματος δοκεῖ. καὶ
3 πλὴν σωφροσύνης τῶν πάθουσι καὶ τῇ ἡδίστῳ ἀρετῇ. σωφρο-
σύνη δὲ καὶ ἡ φρόνησις τῇ τῇ ἡδίστῳ ἀρετῇ. καὶ αὐτῇ, τῇ φρο-
νήσει. εἰ πόρ' αἰ μὲν τῇ φρονήσεως ἀρχαί, καὶ τῇ τῇ ἡδίστῳ εἰ-
σιν ἀρετὰς. εἰ πόρ' τὸν τῇ ἡδίστῳ καὶ τὴν φρόνησιν. σωφρο-
σύνη δ' αὖτε καὶ τῶν πάθουσι καὶ πόρ' ἐκείνον αὐτῇ.
αἰ δὲ τῇ σωφροσύνη ἀρετῇ, ἀνθρώπου καὶ. καὶ ὁ βίος δὴ ὁ κατ'-
αὐτῇ καὶ ὁ οὐ δαίμονια. ἡ δὲ τῇ νοῦ, κεχωρισμένη. τοσούτων
γὰρ πόρ' αὐτῇ εἶρηται. διακριβῶσαι γὰρ μείζον τῇ πρὸς
4 μέγας ἔστι. δοκεῖ δ' αὖ καὶ τῇ ἐκτὸς χρημίας ἀπὸ μικρόν, ἢ ἐπ'-

ἔλαττον δαΐδαται τῆς ἡθικῆς. τῆς μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀμφοῖν
 χρεῖα καὶ ὕψιστον ἔστω, (εἰ καὶ μᾶλλον διαπονεῖ πόρῃ σωμα
 ὁ πολυτελής καὶ ὅσα βιαιώτα) μικρόν τ' αὖτι διαφόρῃ πρὸς
 δὲ τοῖς ἀνδρείοις, πολὺ διοίσει. τῷ μὲν γὰρ ἐλδύθειω, δειήσει
 χρημάτων, πρὸς δὲ πρᾶττειν τὰ ἐλδύθεια καὶ τῷ δικαίῳ δὲ,
 εἰς τοῖς αὐτὰ πρὸς αἰ γὰρ βουλήσεις, ἀδελφοί. περὶ αὐτοῦ
 τῷ δὲ καὶ οἱ μὴ δίκαιοι βούλεσθαι δικαιοπραγεῖν. τῷ ἀνδρείῳ
 δὲ, δυνάμει, εἰ πόρῃ πελῆτι τῆς κατ' ἀρετῇ, καὶ τῷ σώ-
 φρονι, ὕψιστος. πῶς γὰρ δὴ λυγρὸς ἔσται ἢ οὐκ ἔσται ἢ τῆς ἄλλων τίς.
 ζητεῖται δὲ, πότῳ κυριώτερον τῆς ἀρετῆς ἢ περὶ αἰρέσεις, ἢ
 αἱ πράξεις ὡς ἐν ἀμφοῖν οὐσῃς. δὲ δὴ τέλειον δὴ λυγρὸν ὡς ἐν ἀμ-
 φοῖν αὖ ἐστιν. πρὸς δὲ τοῖς πράξεσι, πολλὰν δαΐδαται. καὶ ὅσω αὖ
 μείζονος ὡς καὶ καλίου, πλείονων. τῷ δὲ θεωροῦντι, οὐδε-
 νός τ' εἰσίουτων, πρὸς γὰρ τῷ ἀνδρείῳ, χρεῖα, ἀλλ' ὡς ἐπεῖν,
 καὶ ἐμπόδιός ἐστι, πρὸς γὰρ τῷ θεωρίῳ. ἢ δὲ αὐθρὼ πρὸς ὅτι καὶ
 πλείοσι συζῇ, αἰρεῖται καὶ τὰ κατ' ἀρετῇ πρᾶττειν. δεισέταται
 γὰρ τῆς τριούτων πρὸς δὲ αὐθρὼ πρὸς ὅτι. ἢ δὲ τελέει οὐδαμῶς
 νία, ὅτι θεωρητικὴ πρὸς ὅτι ἀνδρεία καὶ ἐν τῷ ὄντι αὖ φανεῖν,
 εἰς θεοῦς γὰρ μάλιστα ὑπερλήφασιν μακαρίους καὶ οὐδαμῶς
 νας εἶναι. πράξεις δὲ πρὸς ἀκρῆστον χρεῶν αὐτοῖς, πότῳ
 τοῖς δικαίοις, ἢ γὰρ τοῖς φανερῶνται σιωπᾶν τῶν καὶ πρὸς
 καὶ τὰ δὴ καὶ ἀκρῆστον, καὶ ὅσα ἄλλα τῶν ταῦτα. ἀλλὰ τοῖς ἀν-
 δρείοις, ὡς πρὸς τῶν φόβου καὶ κινδυνούοντα ὅτι κα-
 λόν, ἢ τοῖς ἐλδύθειοις. τίνι δὲ δῶσσι τοῖς ἀκρῆστον δὲ εἰ καὶ ἔσται
 αὐτοῖς νόμισμα, ἢ τῷ τριούτων. εἰ δὲ σώφρονος, πᾶν εἶναι, ἢ φορ-
 τικὸς ὅτι παῖνος, ὅτι οὐκ ἐχρῆσι φανύλας ἀδύθυμια. διεξιῶσι
 δὲ πάντα, φαίνονται αὖ τὰ πόρῃ τοῖς πράξεσι, μικρὰ καὶ αἰσθη-
 τὰ. ἀλλὰ μὴν ἐλῶν τε πάντες ὑπερλήφασιν αὐτοῖς, καὶ ἀνδρ-
 γεῖν ἀρᾶ. οὐ γὰρ δὴ καθόλου δὲ ὡς πόρῃ τὸν ἀνδρῶν. τῷ δὲ
 ζῶντι, τῷ πρᾶττειν ἀφρημῶν, ἐπὶ δὲ μᾶλλον τῷ πρᾶττειν, πᾶν
 περὶ πᾶν θεωρίῳ. ὡς τε ἢ τῷ θεοῦ ἀνδρεία, μακαριότη-
 2 διαφύρουσα, θεωρητικὴ αὖ ἐστιν. καὶ τῆς ἀνθρωπίνων δὲ. ἢ τῶ

- τῇ συγγενεστάτῃ, οὐδαιμυγνικωτάτῃ. σημεῖον δὲ καὶ τὸ μὴ με-
 τίχειν τὰ λοιπὰ ζῶα οὐδαιμυγνίαν, τῆς θιαύτης ἀνδρείας
 ἐσθημυλία τε λείως. τίς μὲν γὰρ θεοῖς, πᾶς ὁ βίος μακρείος.
 τοῖς δὲ αἰθρώποις, ἐφ' ὅσον ὁμοίωμα ἔχει τῆς ἀνδρείας
 ὑπάρχει. τῷ δ' ἄλλων ζώων οὐδὲν οὐδαιμυγνεί. ἐπεὶ δὲ οὐδα-
 μόν κρινωνεῖ θεωρία, ἐφ' ὅσον δὲ διατείνει ἡ θεωρία, καὶ ἡ
 οὐδαιμυγνία. καὶ οἷς μᾶλλον ὑπάρχει τὸ θεωρεῖν, καὶ οὐδα-
 μωνεῖν, οὐ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ κατὰ τὴν θεωρίαν. αὐτῇ
 γὰρ καὶ αὐτὴν πῆμα. ὥς τ' εἴη ἂν ἡ οὐδαιμυγνία θεωρία τις.
 δέησει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς οὐδαιμυγνίας, αἰθρώπων ὄντων, οὐ γὰρ αὐ-
 τάρκης ἡ φύσις πρὸς τὴν θεωρεῖν. ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαί-
 νειν, καὶ τροφὴν, καὶ τὴν λοιπὴν ἰοτροπείαν ὑπάρχειν. οὐ μὴν
 οἰητέον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δέησεσθαι τὸν οὐδαιμυγνήσον-
 τα, εἰ μὴ ἀνδέχεται αὐτῷ τῷ ἐκτὸς ἀγαθῶν, μακρείον εἶναι,
 οὐ γὰρ ἐν τῇ ἀποδουλοῦσθαι τὸ αὐτάρκες, οὐ δὲ ἡ κρίσις, οὐ δὲ ἡ
 2 πρᾶξις. δυνάτον δὲ καὶ μὴ ἀρχοντας γῆς καὶ θαλάττης, πρᾶτ-
 τειν τὰ καλὰ, καὶ ἂν ἀρχὴν μετρίων δύναιτο ἄν τις πρᾶττειν κα-
 τὰ τὴν ἀρετὴν. ὅσοι δ' εἰσιν ἰδιώται ἀνθρώπων. οἱ γὰρ ἰδιώται, τῷ
 δυνάστων οὐχ ἡττον δοκῶσι τὰ ὑπὲρ καὶ πρᾶττειν, ἀλλὰ καὶ
 μᾶλλον. ἱκανόν δὲ τοσούτῳ ὑπάρχειν. εἶσαι δ' ὁ βίος οὐδαιμυγ-
 νίας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως τίς ἐκτὸς κεχο-
 ρημυλίους. πεπεραγμένους δὲ τὰ κάλλιστα ὡς ἔφ' ἔστι, καὶ βεβιω-
 3 κήτας σωφρόνους, ἀνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους, πρᾶτ-
 τειν ἂν δεῖ. εἴοικε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας, οὐ πλούσιον, οὐδὲ
 δυνάστην, ἔσθ' ὅσον τὸν οὐδαιμυγνίαν. εἰπὼν ὅτι οὐκ ἂν θαν-
 μάσειεν εἰς ἀποφάνειν τοῖς πολλοῖς, οὐτοὶ γὰρ κρίνου-
 σι τοῖς ἐκτὸς, τῶν αἰθανόμενοι μόνον. συμφωνεῖν δὲ τοῖς
 λόγοις εἰκότασιν αἰτῶσθαι σοφῶν δόξαν. πῶς μὲν οὖν καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἔχει πινά. τὸ δ' ἄληθές ἐν τοῖς περὶ τούτων ἐκ τῶν
 ὀρίων καὶ τοῦ βίου κρίνεται, ἐν τούτοις γὰρ τὸ κρείον.
 4 σκοπεῖν δὲ τὰ περὶ τῆς μετρίας γῆς, ὡς τὰ ὀρίων καὶ τὸν

εἶον ἀδιφθόρους, καὶ συναδόντων μὲν τῆς ὁρῆσεως, ἀφ' ὧν κτεόν.
 διαφωνούντων δὲ, λόγους ἑποληπείον. ὁ δὲ καὶ τὰ νοῦν ἐν ὁρ
 ρῶν, καὶ ὅτιον ὁρᾶται πένων, καὶ διακρίμειος ἀρίστα, καὶ θεωρι-
 λίστα ὅς ἐοικεν εἶν. εἰ γὰρ τις ἀδιμέλεια τῶ ἀνθρώπων πένων ἑπο
 θεῶν γίνεσθαι ὡς πρὸς δοκεῖ, καὶ εἴη αὐτὸν ὁρᾶται χαίρειν τε αὐτοῦ
 τῶ ἀρίστῳ καὶ τῶ συγγενεστῶ, ὅτιον δ' αὐτὸν εἴη ὁ νοῦς. καὶ ὅς
 ἀγαπῶντας μάλιστα ὅτιον καὶ ὑμῶντας, αὐτὸν ποιῶν. ὡς τῶ
 ὅλων αὐτοῖς ἀδιμελενυμένους, καὶ ὁρᾶται τε καὶ καλῶς περὶ τ
 ὅντας. ὅπ' δὲ τῶν πάντων ὅσο φῶ μάλιστα ὑπάρχει, οὐκ ἀ-
 δελον. θεωριλίστατος ἀρᾶ. τὸν αὐτὸν δ' εἰκὸς καὶ ὁρᾶται μόνεστα
 ρν. ὡς τε καὶ οὐτως εἴη ὁσο φῶς μάλιστα ὁρᾶται.
 Ἄρ' οὖν εἰ πρὸς τὸν τῶν καὶ τῶ ἀρετῆς, εἴπ' δὲ καὶ ὁρᾶται καὶ
 ἡδονῆς, ἡδονῆς εἴρηται ὅτις τύποις, τέλος ἔχειν οἰκτεόν τῶ
 περὶ αἴρεσιν. ἡ καὶ πρὸς λέγειται, οὐκ εἴη αὐτὸς περὶ τοῖς τέ-
 λους τῶ θεωρησῶν ἐκείνα καὶ γινώσκειν, ἀλλὰ μάλιστα περὶ τῶ
 αὐτῶ. οὐδὲ δὴ πρὸς ἀρετῆς ἡδονῆς εἰδέναι. ἀλλ' ἔχειν καὶ χρῆ
 ὁρᾶται πειρατέον. ἡ εἴπως ἄλλως ἀγαθὸν γινόμενα. εἰ μὲν οὖν
 ἡδονῶν οἱ λόγοι αὐτῶν περὶ τῶ πρὸς ἀρετῆς, πολλοὺς ἀν-
 μιστοὺς καὶ μεγάλους δικαίως ἐφ' ὅσον καὶ τὸν ὁρᾶται, καὶ
 εἰ δὲ αὐτὸν τῶν πορίσασθαι. νῦν δὲ φαίνεται περὶ τῶ μὲν
 καὶ πρὸς ὁρᾶται τῶν νέων ὅς ἐστιν ὁρᾶται, ἡδονῆς, ἡδονῆς τε ὁρ-
 γλῆς, καὶ ὡς ἀληθῶς ὁρᾶται πολλοὺς πορίσασθαι αὐτῶν καὶ χεῖρον
 ἐκ τῆς ἀρετῆς. ὅς δὲ πολλοὺς ἀδυνατεῖν περὶ καλῶν κα-
 θῶν περὶ τῶν ὁρᾶται, οὐ γὰρ περὶ καλῶν αἰδοῖται πειθαρχεῖν, ἀλλ
 λ' ἀφ' ὧν. οὐδ' ἀπὸ χεῖρον τῶ φαίνεται ὁρᾶται ἀφ' ὧν, ἀλλὰ
 ὁρᾶται ὑμῶντας, παρὶ γὰρ ὁρᾶται, τῶ οἰκτεόν ἡδονῆς διώ-
 κοιτο. καὶ δι' ὧν αὐτῶν ἐσόντα. φερόμεν δὲ τῶ ἀντικειμένου
 ἀνταρῶν. τῶ δὲ καλῶν καὶ ὡς ἀληθῶς ἡδονῆς, οὐδ' ἐννοίᾳ ἔχου-
 σιν, ἀφ' ὧν οὐκ εἴη. ὅς δὴ τριούτοις, τῶ ἀφ' ὧν μετὰ τῶν με-
 τῶ. οὐ γὰρ οἶόν τε, ἡ οὐκ ἐκείνους, τὰ ἐκ παλαιού τῶν ἡδονῶν κα-
 τειλημμένα, λόγῳ μετὰ τῶν. ἀγαπῶν τὸν δ' ἴσως ὅτιν, εἰ πάν-
 των ὑπάρχοντων, δι' ὧν ὁρᾶται δοκῶν γίνεσθαι, μετὰ τῶ-

βουμν τῆς ἀρετῆς. γίνεσθαι δ' ἀγαθούσ' οἶονταί, οἱ μὲν φύσει,
 οἱ δὲ, εἴδει, οἱ δὲ, διδασκῇ. ἔμμεν δ' ἐν τῆς φύσεως, δὴ λον ὡς οὐκ
 ἐφ' ὃ μὴν ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ πινος θείας αἰτίας τῶς ὡς ἀλη-
 θῶς δι' τυχεῖσιν ὑπάρχει. ὁ δὲ λόγος καὶ ἡ διδασκῇ μή ποτε οὐκ
 ἐν ἀπασι, ἰσχύει, ἀλλὰ δὲ περὶ διειργάσθαι τοῖς εἴδεσι πλὴν τῶ
 ἀκροατῶ ψυχὴν πρὸς ἑκαλῶς χαίρειν καὶ μισεῖν, ὡς περὶ γῆν
 πλὴν θέρεινον ἔστωμα οὐ γὰρ αὐτὸ ἀκύνειε λόγον ἀκρῆς πε-
 ρς. οὐδ' αὖ σιωπῇ ὁ καλῶς πάθος ζῶν. τὸν δ' οὐτως ἔχοντα,
 πῶς οἶόν τε μεταπέσαι. ὅλως δ' οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπείκειν τὸ
 πάθος, ἀλλὰ βίᾳ. εἴ δὲ ἔστι ἡθος περὶ ὑπάρχειν πῶς οἰκῆον τῇ
 ἀρετῆς, εὐδῶν ἑκαλὸν καὶ δυσχερῆτον ἑκαλόν. ἐκ νέου δὲ
 ἀπογῆς ὁρῆς τυχεῖν πρὸς ἀρετῇ, χαλεπὸν, μὴ ἔστω τοιού-
 τος ἑκαλῶτα νόμοις. ἔστω φρόνως ζῶν καὶ κατὰ δίκην,
 οὐχ ἡδὺ τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὡς τε καὶ νέοις. διὸ νόμοις εἴτε τε-
 τάχθαι πλὴν τοῦ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς διδασκῆς, οὐκ ἔστι γὰρ λυπη-
 ρὰ σιωπῇ γινόμενα, οὐχ ἰκανὸν δὲ ἴσως νέους ὄντας το-
 φῆς καὶ ὑπὸ μελείας τυχεῖν ὁρῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀνδρωθέν-
 τας εἴτε τοῦ καὶ διδασκῆς αὐτὰ καὶ εἰσὶν εἰδέναι, καὶ περὶ τοῦ καὶ
 μεθ' αὐτῶν νόμων. καὶ ὅλως δὲ περὶ πάντα τὸν βίον, οἱ δ' πολλοὶ
 ἀνὰ κῆ μάλλον ἢ λόγῳ πειθαρχοῦσι, καὶ ζημίαις ἢ τῷ καλῷ.
 διὸ περὶ οἶονταί πινος ἑὸς νομοθετοῦντας εἴτε μὲν πρὸς καλῶν
 ἢ πλὴν ἀρετῶν, καὶ περὶ πρὸς τῶ καλῷ ἔχον, ὡς ὑπακού-
 σομένων τῶν ὑπὸ τῶν τοῖς εἴδεσι περὶ γινόμενων, ἀπειθοῦσι γὰρ
 3 καὶ ἀφυστέρους οὐσι, καὶ λάσεις τε καὶ τιμωρίας ὑπὸ τῶν εἰδέναι.
 εἰ δ' αὖ αἰάτοις ὅλως ὑποείξιν, τὸν μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν καὶ πρὸς ἑ-
 καλὸν ζῶντα, ἔστω λόγῳ πειθαρχήσιν, τὸν δὲ φῶλον, ἡδονῆς
 ὁρεγόμενον, λυπη καλῶς εἰδέναι ὡς περὶ ἑκαλῶν γινόν. διὸ καὶ φα-
 σὶ εἴτε τῶς τιμῶντας γίνεσθαι λυπας, αἱ μάλιστα ἐν ἀντιπονώτα
 τῶς ἀγαθῶν τιμῶντας γίνεσθαι λυπας. εἰ δ' οὖν καὶ περὶ εἴρηται, ἔστω
 μενον ἀγαθόν ἑκαλῶν καὶ καλῶς εἴτε καὶ εἰσὶν εἰδέναι. εἰδ' οὐτως
 ἐν ὑπὸ τῶν διδασκῆς ὑπὸ τῶν καὶ ζῶν, καὶ μὴ τε ἀκύνειε, μὴ τε ἐκόν-
 4 τα περὶ τῶν τὰ φῶλα. τοῦ καὶ δὲ γίγνεται αὐτῶν μελίοις καλῶς

πινανού καὶ τάξιν ὁρῶν, ἔχουσαν ἰσὺν. ἡ μὲν γὰρ παῖς περὶ
 σταῖς, οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυρὸν, οὐδὲ τὸ αἰσθητικόν. οὐδὲ δὴ ὅλως ἡ
 ἐν ὅσῳ αἰσθητὸς, μὴ βασιλείᾳ ὄντος, ἢ ἕως τοῦ πόντου. ὁ δὲ νόμος
 αἰσθητικῶς ἔχει δυνάμιν, λόγος ὧν ἀπὸ ἕως φρονήσεως καὶ
 νοῦ. καὶ τῷ μὲν ἀνθρώπῳ ἐχθραίνουσι τὰς ἐκτετακτομένους
 ταῖς ὁρμαῖς, καὶ ὁρῶντος αὐτὸν σφραῖσιν, ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐπα-
 χθης τὰ τῶν τοῦ αἰσθητικῶς. ἐν μὲν δὲ τῇ λακεδαίμονι πόλει
 μετ' ὀλίγων ὁ νόμος τῆς αἰσθητικῆς δοκεῖ πεποιθὲς εἶναι
 τε καὶ αἰσθητικῶς μάτων. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν τῶν πόλεων, ἔστι
 μέληται πρὸς τῶν τοῦ πόντου. καὶ ἔστιν ἡ ἐκτετακτομένης βούλεται. κυ-
 » κλωπικῶς δευσιδύω παίδων, καὶ ἀλόχου. κράτιστον μὲν γὰρ
 γίνεσθαι καὶ τῷ αἰσθητικῶς καὶ ὁρῶν. καὶ σφραῖν αὐτὸ δυνά-
 σθαι. κοινὴ δὲ ἔστι μετὰ τῶν, ἐκείνῳ δέξιναι αὐτὸν περὶ σφραῖν
 τοῖς σφραῖν τοῖς πόντοις καὶ ὁρμαῖς εἰς ἀρετὴν συμβάλλεσθαι,
 ἢ περὶ σφραῖν. μάλιστα δὲ αὐτὸν δυνάσθαι δέξιναι ἐκ τῶν
 εἰρημνίων, νομῶν τε καὶ γλῶσσος, αἱ μὲν γὰρ κοινὰ αἰσθη-
 λειὰ δὴ λονότι δὲ νόμων γίνονται. αἰσθητικῶς δὲ, αὐτὸν τῶν
 ὁρμαῖς, καὶ γλῶσσος δὲ ἢ ἀρχαίων, οὐδὲν αὐτὸν δέξιναι δια-
 φέρειν, οὐδὲ δὲ ὧν εἰς ἢ πολλοὶ παιδῶν δύνανται, ὡς πρὸς οὐδὲ
 αἰσθητικῶς καὶ γλῶσσος καὶ τῶν ἄλλων παιδῶν μάτων.
 ὡς πρὸς γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκτετακτομένης τὰ νόμῳ καὶ τὰ ἡθῶν, οὐ
 τῶ καὶ ἐν οἰκίαις, οἱ παῖδες λόγῳ καὶ τὰ ἡθῶν. καὶ ἐπὶ μάλ-
 λον δὲ τῶν συγγενέων καὶ ταῖς οὐδὲν σφραῖν, περὶ σφραῖν
 γὰρ σφραῖν τε καὶ οὐδὲν σφραῖν τῇ φύσει. ἐπὶ δὲ καὶ διαφέρειν
 3 σφραῖν αἱ καὶ ἐκτετακτομένης παιδείας τῶν κοινῶν ὡς πρὸς αἰσθητικῶς, καὶ
 σφραῖν μὲν ἢ τῶν πρὸς τῶν συμφέρει ἀσπίς καὶ ἡσυχία. πνὶ
 δὲ, ἴσως, οὐ. ὅτε πυκνὸς ἴσως οὐ πᾶσι τῶν αὐτῶν μάχην πε-
 ριτίθουσιν. ἔστιν ἀρετὴ δὲ δέξιναι αὐτὸν μᾶλλον τὸ καὶ ἐκτετακτομένης,
 ἰδίᾳ τ' αἰσθητικῶς γλῶσσος, μᾶλλον ἢ τῶν περὶ σφραῖν τυγ-
 χάνει ἐκτετακτομένης, ἀλλ' ἐπὶ μετὰ τῶν αἰσθητικῶν καὶ ἰδίᾳ
 καὶ γλῶσσος καὶ πᾶς ἄλλος, ὁ δὲ καὶ σφραῖν εἰδὼς, ὅτι πᾶσιν ἢ
 τοῖς τοῖς δὲ, τῶν κοινῶν ἢ αἱ ἐπὶ σφραῖν λέγονται τε καὶ εἰσίν. 4

οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εὐδίας πινος ὁ δὲν ἴσως καλὴν καλῶς ἐπιμελῆ
 θῆναι καὶ ἀνεπισήμην ὄντα, περὶ αὐτὸν δὲ ἀκριβῶς τὰ συμ-
 βαίνοντα ἐφ' ἑκάστῳ δι' ἐμπειρίαν, καὶ θάπτε καὶ ἰατροὶ εὐνοιοῦν-
 τες οὐδὲν ἐκ τούτων ἀριστοὶ εἶναι τὸν δὲν αὐτὸν ἀμύνοντο ἐπὶ κέσσει.
 οὐδὲν δὲ ἡπτόν ἴσως τῷ γε βελονίῳ τεχνικῶ καὶ θεωρητικῶ
 ὁ καὶ θάλασσαν βαδισέοντι, δόξειεν αὐτὸν καὶ κείνο γινώσκον ἐν δὲ χε-
 ῖμαί, εἴρηται δ' ὅτι παρὰ τὸν αὐτὸν ἐπισήμην. τὰ γὰρ αὐτὸ καὶ τῷ βου-
 λοντι δὲ ἐπιμελείας βελπίους ποιεῖν, εἴπερ πολλοὺς, εἴπερ ὁ-
 λίστοις νομοθετικῶν περὶ αὐτὸν γινέσθαι, εἰ δὲ νόμων ἀγαθοὶ
 γινώσκονται αὐτὸν. ὅντινα δ' ἐν καὶ τῷ περὶ τὰ διαθῆναι καλῶς,
 οὐκ ἐστὶ τῷ τεχνικῶ. ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἴνως, τὰ εἰδόντες, ὡς παρὰ ἐπὶ ἰα-
 τρῶ καὶ τῷ λαιπῶν, ὡς ἐστὶν ἐπιμελείας καὶ φρόνησις. ἀρ-
 ᾶν μὲν ὁ δὲ ἐπισκεπτόν ποθεν ἢ πᾶσι νομοθετικῶς γινώσκον-
 τας. ἢ καὶ θάπτε καὶ τῶν ἄλλων, πρὸς τῶν πολιτικῶν, μέριον
 γὰρ ἐδόκεν τῷ πολιτικῶ εἶναι. ἢ οὐχ ὁ μόνον φαίνεται καὶ τῷ πολι-
 2 τικῶ καὶ τῷ λαιπῶν ἐπιστημῶν τε καὶ δυνάμεων, ἐν μὲν γὰρ
 τοῖς ἄλλοις, οἱ αὐτοὶ φαίνονται τὰς τε δυνάμεις πρὸς διδόντας
 καὶ ἐνδρῶντας ἀπ' αὐτῶν. οἱ, ἰατροὶ. γράφεις. τὰ δὲ πολιτικῶ
 ἐπαγγέλλονται μὲν διδάσκον οἱ σοφισταί, πρὸς τῶν αὐτῶν οὐ
 δαίς, ἀλλ' οἱ πολιτε νόμοι, οἱ δὲ δέξαιεν αὐτὸν δυνάμει πνὶ ὁ δὲ
 πρὸς τῶν καὶ ἐμπειρία μάλλον ἢ διανοία, εἴπερ γὰρ γράφοντες,
 οὐτε λέγοντες παρὰ τῶν βιούτων φαίνοντι. καὶ τοὶ καὶ λίοντες
 ἴσως, ἢ λόγους διανοητικῶς τε καὶ διανοητικῶς, εἰ αὐτὸν πολιτι-
 3 κῶς περικεκῶτες, ὅς σφετέρους ἡ εἶς, ἢ ἴνας ἄλλους τῶν φί-
 λων. οὐλοῖται δὲ αὐτὸν, εἴπερ ἐδύναντο, οὐτε γὰρ τῶν πόλεων
 ἀμύνον οὐδὲν κατέλιπον αὐτὸν. οὐδ' αὐτὸς τοῖς ὑπάρχοντες περὶ λαιπῶν
 αὐτὸν μάλλον τῆς βιούτης δυνάμεως, εἰ δὲ δὴ τοῖς φιλάταις.
 οὐ μὴν μικρόν γε εἴοικεν ἡ ἐμπειρία συμβάλλειν, οὐ γὰρ ἐ-
 γίνοντο αὐτὸς τῆς πολιτικῆς σωτηρίας μάλλον πολιτι-
 κῶ. διὸ τοῖς ἐπιμελῶσι παρὰ πολιτικῶ εἰδέναι, περὶ αὐτῶν εἰ
 κεν ἐμπειρία. τῶν δὲ σοφῶν οἱ ἐπαγγελλόμενοι, λίαν φα-
 4 νονταὶ πόρρω εἶναι τῶν διδάξαι. ὅλως γὰρ οὐδὲ ποῖόν τι εἶναι, εἰ δὲ

πῶς πρὶν αἰσῶσιν. οὐ γὰρ αὖ τὴν αὐτὴν τῇ ῥητορικῇ, οὐδὲ χεῖ-
 ρω ἐπίθετον. εἰ δ' αὖ ὥντο ῥαδίον ἢ νομοθετῆσαι σωμαχάρων
 ἢ τοὺς οὐδοκίμοι τὰς τῶν νόμων, ἐκλέξασθαι γὰρ ἢ τοὺς ἀρίστους.
 ὥς ποτ' εἰ τὴν ἐκλογὴν οὐκ ἔστιν ἀδύνατον. καὶ εἰ κρῖναι ὁρῶντες
 μέγιστον, ὥς ποτ' εἰ τοῖς κατὰ μοσικλῶν, οἱ γὰρ ἑμπειροὶ ποτ'
 ἔκαστα κρίνουσιν ὁρῶντες τὰ ὀρθά. καὶ δι' ὧν ἢ πῶς ὡς τε λείψαι,
 σωῖασιν. καὶ ποῖα κρίναι σωάδαι. τοῖς δ' ἀπειροῖς, ἀγαπῶντων
 εἰ μὴ διαλαβόντων, εἰ δὲ, ἢ κακῶς πεπονητοῖς ὀρθῶν. ὥς ποτ' ἔστι
 γρηγορικῆς. οἱ δὲ νόμοι τοῖς πολιτικῶν ὀρθῶν, εἰσὶν οἱ καὶ πῶς ἐν
 ἐκ τούτων νομοθετικῶν γίνονται αὐτοῖς, ἢ τοὺς ἀρίστους κρίναι. οὐ
 γὰρ φαίνονται, οὐδ' ἰατρικῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων γίνονται. καὶ
 τοῖς πειρῶνται γινώσκουσιν, οὐ μόνον τὰ νομοθετήματα, ἀλλὰ καὶ
 ὡς ἰαθεῖν αὐτοῖς, καὶ ὡς δὲ νομοθετῶν, ἐκαστοὶ διελογέμενοι τοῖς
 ἑξῆς. τοῖς δὲ τοῖς μετὰ ἑμπειροῖς, ὡς ἐλπίμα ἢ δοκεῖ, τοῖς δ' ἀνε-
 πιστήμοσιν, ἀχρεῖα. ἴσως δὲ καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτικῶν αἱ
 σωαχάρων, τοῖς μετὰ δυνάμεσιν θεωρητοῖς καὶ κρίναι, τὴν κα-
 λῶς, ἢ τὴν ἀντιπῶν, ἢ ποῖα ποῖοις ἀρμόττει, οὐ γὰρ αὐτοῖς
 τοῖς δ' αὐτοῖς ἐξέως τὰ τοιαῦτα διεξιούσι, εἰ μὴ κρίναι καλῶς,
 οὐκ αὖ ὑπάρχει. εἰ μὴ ἀρᾶ αὐτοῖς μαθόντων, οὐ σωεπὶ τῶν δὲ εἰς
 τοῖς τὰ τάχα αὐτοῖς γίνονται. πρὸς ἀλλήλων τῶν ἐν τῷ περὶ τούτων χι-
 ρόνητον εἰ πῶς τῆς νομοθεσίας, αὐτοῖς ὑποκείμενα εἶναι μά-
 λον, βέλπον ἴσως. καὶ ὅλως δὲ πῶς πολιτείας, ὅπως εἰς δύ-
 ναμιν ἢ πῶς τὰ ἀνθρώπινα φιλοσοφία πλεονεχῇ. πρὸς τὸν
 μετὰ δὲ ἐπὶ κατὰ μέρος εἶρη καλῶς ἔχει τὸ περὶ γνησίων, 3
 πειραδῶν ἐπελθεῖν. εἴτα ἐκ τῶν σωτηρικῶν πολιτικῶν θεω-
 ρῆσαι τὰ πρὶν σώζει καὶ φθείρει τοῖς πόλεις, καὶ τὰ ποῖα ἐκασ-
 τὰς τῶν πολιτικῶν. καὶ διὰ τίνας αἰτίας, αἱ μετὰ καλῶς, αἱ
 δὲ, τὴν ἀντιπῶν πολιτείας. θεωρηθέντων γὰρ τούτων τάχα
 αὐτοῖς μάλλον σωιδόμεν, καὶ ποῖα πολιτεία ἀρίστη. καὶ πῶς
 ἐκαστη ταχθεῖσα καὶ τίσι νόμοις καὶ ἑτέροις χωρὶς. λέγωμεν
 οὖν ἀρξάμενοι.

Τέλος τῆς ἡθικῆς νικομαχείων ἀριστοτέλους. 4

Οικονομική καὶ πολιτική διαφέρει, οὐ
μόνον ὁσούτῃ, ὅσον οἰκία καὶ πόλις,
ταῦτα μὲν γὰρ αὐταῖς ἔστι τὰ ἑωυτοῦ
μεν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ μὲν πολιτική ἐκ
πλεονάρχων ἔστιν, ἡ οἰκονομική δὲ
μνηρχία. εἴηαι μὲν οὖν τῶν τεχνῶν
διήκοντα. καὶ οὐ τῆς αὐτῆς ἔστι ποιῆ-

- σαι καὶ χρῆσασθαι τῷ ποιηθέντι, ὥς περ λύρα καὶ αὐλῆς.
τῆς δὲ πολιτικῆς ἔστι καὶ πόλιν ἔξ ἀρχῆς συστήσασθαι. καὶ ὑ-
παρχούσῃ χρῆσασθαι καλῶς. ὥς τε δῆλον, ὅτι καὶ τῆς οἰκο-
νομικῆς αὐτὴ καὶ κτῆσασθαι οἶκον, καὶ χρῆσασθαι αὐτῷ. πό-
2 λιν μὲν οὖν οἰκῶν πλεονέκτης ἔστι καὶ χώρας καὶ κτημάτων
αὐτάρκους πρὸς τὸ εὖ ζῆν. φανερόν δὲ, ὅταν γὰρ μὴ δυνατὸν
ᾧσι τοῦτον τυγχάνειν, διαλύεται καὶ ἡ κοινωνία. ἔτι δὲ εἴνεκα
τοῦτον σωδύρονται. οὐ δὲ εἴνεκα ἐκείνων ἔστι καὶ γέγονε, καὶ ἡ
» οὐσία αὐτοῦ αὐτῇ τυγχάνει οὐσα. ὥς τε δῆλον, ὅτι πρὸς τε-
» ρον γινέσκει ἡ οἰκονομική πολιτικῆς ἔστι. καὶ γὰρ τὸ δρῶν. μῆ-
» ρον γὰρ οἰκία πόλεως ἔστι. σκεπτόντων οὖν πᾶσι τῆς οἰκονομι-
» κῆς. καὶ πᾶσι τὸ δρῶν αὐτῆς. μέρη δὲ οἰκίας, ἀνθρώπος τε καὶ
3 κτήσις ἔστιν. ἐπεὶ δὲ πρῶτον αὐτοῖς ἐλαχίστοις ἡ φύσις ἐκεί-
» σου θεωρεῖται, καὶ πᾶσι οἰκίας αὐτῶν ὁμοίως ἔχει. ὥς τε καθ'-
» ἡσίοδον δύοι αὐτῶν παρχειν οἶκον μὲν πρῶτα γυναικὶς τε τοῦ
» τ' ἀροτῆρα. τὸ μὲν γὰρ τῆς εὐφῆς, πρῶτον. τὸ δὲ, τῆς ἐλευ-
» θέρων. ὥς τε δύοι αὐτῶν πᾶσι τῆς γυναικὸς ὁμιλίαν οἰ-
» κονομήσασθαι καλῶς. ὅτι δὲ ἔστι τό, καὶ αὐτῶν ἀεὶ ταύτην
εἶναι, πρᾶκτορά τε. κτήσεως δὲ πρῶτη ἀντιμέλειαι ἡ καὶ τῶν φύ-
σιν. καὶ τῶν φύσιν δὲ γεωργικὴ περὶ τὸν. καὶ δούλοισι, ὅσοι ἀπὸ
4 τῆς γῆς, οἱ μεταλλοβυκῆ. καὶ εἰς ἄλλη βιαιότη. ἡ δὲ γεωρ-

γική μάλιστα, ὅτι δικαία. οὐ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων οὐθ' ἐκόντων
 ὥς πορκαπληεῖα καὶ αἰμοδαρνία. οὐτ' ἀκόντων ὥς πορκαί π
 » λεμικαί. ἐπὶ τε καὶ τῷ κατὰ φύσιν. φύσει γὰρ ἀρχὴ τῆς μη-
 » τρος ἢ τοφῆ πᾶσιν ὄσιν, ὥς τε καὶ τῶς ἀνθρώποις ἀρχὴ τῆς γῆς.
 » πρὸς δὲ τοῖς καὶ πρὸς ἀνδρῶν συμβάλλεται μέγαλα. οὐ
 » γὰρ ὥς πορκαί βαίνουσι τὰ σώματα ἀρχεῖα τοῦ σιν. ἀλλὰ
 δυνάμεινα θυραυλῶν καὶ πονεῖν. ἐπὶ δὲ δυνάμεινα κινδυνόδυν
 πρὸς τοῖς πολέμοις. μόνον γὰρ τοῦ ταν τὰ κτήματα, ἐξω τῷ
 » ὀρυσμάτων ὄσι. τῷ δὲ πορκαί τοῖς ἀνθρώποις ἢ κατὰ γυναικας
 πρῶτη ἀντιμέλεια. κοινωνία γὰρ φύσει τῷ θήλει καὶ τῷ ἄρρενι
 » μάλιστα ὄσιν. ὑποκείτω γὰρ ἡμῖν ἐν ἄλλοις, ὅτι πολλὰ ριαν-
 » τα ἢ φύσις ἐπέτω ἀπορράξειδαι, ὥς πορκαί τῷ ζώων ἐκ-
 » σον. ἀδάωκον δὲ τὸ θήλυ ἀνδρὶ τῷ ἄρρενος ἢ τὸ ἄρρεν ἀνδρὶ
 » τῷ θήλειος ἀρχεῖα λῆν ὄσι. ὥς τ' ἱερατικῆς ἀνδρῶν ἢ κοινωνία
 σιμῆσκειν, ἐν μὲν οὖν τῶς ἄλλοις ζώοις ἀλότως ὄσις ὑπάρ-
 χει, καὶ ἐφ' ὅσον μέτεχον τῆς φύσεως, ἐπὶ τοῦ σιν, καὶ τε κνο
 » ποίαν μόνον ἔχον. ἐν δὲ τῶς ἡμέροις καὶ φρονιμωτόροις διήρ
 » δωται μάλλον. φαίνονται γὰρ μάλλον βοηθῆσαι γινόμεναι καὶ
 ὄνοιαι καὶ σωδργαί ἀλλήλοις, ἐν ἀνθρώπῳ δὲ μάλιστα. ὅτι
 οὐ μόνον τῷ εἶναι ἀλλὰ καὶ τῷ εἶναι σωδργα ἀλλήλοις τὸ
 » θήλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὄσι. καὶ ἢ τῷ πένων κτήσις οὐ λυτρυγίας
 » ἐνέκον τῷ φύσει μόνον οὐσα τυγχάνει, ἀλλὰ καὶ ὠφελείας. ἀ
 » γὰρ ἀνδράμεινοι εἰς ἀδυνάτοισι πονήσωσι, πάλιν κομίζον-
 » ται πρὸς δυνάμειων ἀδυνατῶντες ἐν τῷ γήρα. ἅμα δὲ καὶ ἢ
 » φύσιν αἰαπληροῖ ταύτη τῷ παρλόδιω, τὸ αἰεῖ εἶναι. ἐπεὶ κατ'
 ἀριθμὸν οὐ δύνανται, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ εἶδος. οὐτω περὶ τοῦ
 νόμῳ ἔπειτα τῷ θεῷ ἐκαστοῦ ἢ φύσις τῷ τε ἀνδρὸς καὶ
 τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν κοινωνίαν. δείληται γὰρ τῷ μὴ ἀντι
 ταυτὰ πάντα χρῆσιμον εἶναι τὴν δυνάμειν, ἀλλ' ἐν ἑα μὲν ἀντι
 πάντων τῶν, εἰς ταυτὸ δὲ, σιωπείνοντα. τὸ μὲν γὰρ ἰσχυρότερον,
 τὸ δ' ἀδυνάτερον ἐποίησεν. ἵνα τὸ μὲν φυλακτικώτερον ἢ δὲ
 τὸν φόβον. τὸ δ' ἀμνηπικώτερον δὲ τὴν ἀνδρίαν. καὶ τὸ μὲν 4

- πορίζεται ἐξωθεν, τὸ δὲ σώζεται ἐν ὅρῳ. καὶ πρὸς ὀργασίαν τὸ
 μὲν, δυνάμενον, ἐσθράϊον εἶν. πρὸς δὲ τὰς ἐξωθεν θυραυλίας
 ἀδυνατίαι. τὸ δὲ πρὸς μὲν τὰς ἡσυχίας χεῖρον. πρὸς δὲ τὰς κί-
 νησεις ὑγιεινόν. καὶ πρὸς τὰ πένων πλὴν γένεσιν κοινῶν, πλὴν
 δὲ ὠφέλειαν ἴδιον. τῷ μὲν γὰρ τὸ θρῆλαι. τῷ δὲ τὸ παιδεύ-
 σαι δεῖ. πρῶτον μὲν οὖν νόμος πρὸς γυναικαὶ καὶ τὸ μὴ ἀδι-
 κεῖν. οὕτως γὰρ ἂν οὐ δι' αὐτὸς ἀδικοῖτο. τῷ δὲ ὑφ' ἡγεῖται δὲ καὶ
 1 ὁ κρινὸς νόμος καθάπερ οἱ πυθαγόρειοι λέγουσιν ὡς περὶ κέ-
 πιν καὶ ἀφ' ἐξιάσῃ γυμνῶν, ὡς ἡκιστα δεῖν δοκεῖν ἀδικεῖν. ἀδι-
 κία δὲ ἀνθρώπος, αἱ θυράζε σιωποῦσιν γινόμεναι. πρὸς δὲ ὁμι-
 λίας μὴ ὥστε διείδαι. μὴ δὲ ὡς ἀπόντων ἀδυνατεῖν ἡσυχά-
 ζειν, ἀλλ' οὕτως ἐδίξεν, ὡς τε ἰκανῶς ἔχειν πρὸντος καὶ μὴ πρὸν
 2 τὸς. οὗ δ' ἔχει καὶ τὸ τῷ ἡσιόδῳ. πρὸς ἐνὶ γὰρ γαμῖν, ἵνα ἡθῆα
 3 κεδινὰ διδάξῃς. αἱ γὰρ ἀνομοσιότητες τῷ ἡθῶν ἡκιστα φιλικόν.
 πρὸς δὲ κοσμήτως ὡς περὶ οὐδὲ τὰ ἡθῆ διὰ ἀλαζονομίας
 4 ἀλλήλοις πλῆσι ἀλῆν, οὕτως δὲ τὰ σώματα. ἡ δὲ δὲ τῆς κο-
 σμήτως, οὐδὲν διαφέρει οὐδὲ τῆς τῷ ἡθῶν ἐν τῇ σκιδῇ
 πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας τῷ δὲ κτημάτων πρῶτον μὲν καὶ ἀ-
 ναγκασιότατον, τὸ ἐλπίσαν καὶ ἡγεμονικώτατον. ὅτι δὲ καὶ
 5 θρωπος. διὸ διὰ πρῶτον δυνάμει πρὸς σκιδῶν ἀξιοῦσιν ἀποδοῦναι.
 6 δυνάμει δὲ εἶδη δύο, ἐπὶ τῷ πρὸς καὶ ὀργῆς. ἐπεὶ ὅρα μὲν, ὅτι
 7 αἱ παιδεῖαι πρὸς ἡθῶν ποιῶσι τὸν νέον, ἀναγκαῖον καὶ πρὸς
 8 σκιδῶν ἀποδοῦναι, οἷς τὰ ἐλπίσαν τῷ ὀργῶν πρὸς ἀκρίον.
 9 ὁμιλία δὲ πρὸς δυνάμει, ὡς μὴ τε ὑβρίζειν ἐαυτὸν, μὴ τε ἀνιέναι.
 καὶ τῶς ἐλπίσαν ἀποδοῦναι, πρὸς μετὰ διδόντα. τῶς δὲ ὀργῆς
 10 τῷ πρὸς ἀποδοῦναι. καὶ ἐπειδὴ ἡ τῶς οἶον πόσις καὶ τῶς ἐλπίσαν
 11 ὑβρίζας ποιεῖ, καὶ πολλὰ ἔθνη ἀπέχεται καὶ τῷ ἐλπίσαν, οἷς
 12 καρχηδόνιοι ὡδὲ στρατιᾶς, φανερὸν ὅτι τῷ πρὸς ἡ μὴ δὲ ἡ ὀλίγον
 13 μετὰ δυνάμει. ὅντων δὲ ἡθῶν, ὀργῶν καὶ κολαρίας καὶ τῷ πρὸς, ὅτι
 14 μὴ τε κολαρίας μὴ τ' ὀργῆς εἶναι. τῷ πρὸς δὲ ἔχειν, ὅτι ἐν ἐμπεῖ.
 15 ὅτι δὲ ὀργῶν μὲν ἔχειν καὶ κολαρίας, τῷ πρὸς δὲ μὴ, βίαιον καὶ ἀδύ-
 16 ναμίαν πρὸς. λέγειται δὲ ὀργῶν παρ' ἑαυτὸν καὶ τῷ πρὸς ἰσχυρὸν, ἀ-

μίδων γὰρ οὐχ οἷόν τε ἀρᾶν. δούλων δὲ μετὰ τὴν, Ἰσφῆ.
 » ὥς ποτ' δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅταν μὴ γίγνηται τῶν βελτίοσι βέλ-
 » λον. μὴ δὲ ἄθλα ἢ ἀρετῆς καὶ κακίας, γίνονται χείρους. οὐ-
 » τω καὶ ποτ' οἰκέτας. διό ποτ' δεῖ ποιεῖσθαι σκέψιν καὶ δια-
 » νέμειν τε καὶ ἀνέναι κατ' ἀξίαν ἐκαστα καὶ Ἰσφῆ καὶ ἐδῆ-
 » τα καὶ ἀρῆαν καὶ καλὰς, λόγῳ καὶ ὀργῇ μισθυμέ-
 » νους τῷ τῷ ἰατρῶν δυνάμειν ἐν φαρμάκων λόγῳ, περὶ
 » θεωροῦντας ὅτι ἡ Ἰσφῆ οὐ φάρμακον δεῖ τὸ σωτικόν. γέ-
 » νη δὲ αὐτῇ περὶ τὰ ὀργὰ βέλτεστα, μήτε διελθὲν μήτε αἰ-
 » σθῆναι ἄγαν. ἀμφοτέρω γὰρ ἀδικούσι. καὶ γὰρ οἱ ἄγαν δι-
 » λοὶ οὐχ ἕως μέρους. καὶ οἱ θυμοειδέες οὐκ ὀυαρχοί. καὶ
 » δὲ καὶ τέλος ὠρεῖσθαι πᾶσι. δίκαιον γὰρ καὶ συμφέρον τῷ
 » ἐλευθέρῳ καὶ ἄθλῳ. βούλονται γὰρ πονεῖν, ὅταν ἢ
 » ἄθλῳ, καὶ ὁ χρόνος ὠρεσμένος. δεῖ δὲ καὶ ὑπομνησθῆναι τῶν
 » τεκνοποιίας, καὶ μὴ κτᾶσθαι ὁμογενεῖς τέκνα ὥς ποτ' καὶ
 » ἐν τῷ πόλεσι καὶ τῷ θυσιᾶς καὶ τῷ ἀρχαῖς μαλ- 2
 » λον τῷ δούλων ἐνέχεσθαι ποιεῖσθαι ἢ τῷ ἐλευθέρῳ. πλείο-
 » να γὰρ ἔχουσιν οὐρί, οὐ ποτ' ἐνέχεσθαι τὰ τοιαῦτα ἐν οἰκίᾳ. εἰ-
 » δη δὲ τῷ οἰκονόμῳ τέτταρα, ἃ δεῖ ἔχειν ποτ' τὰ χρήμα-
 » τα. καὶ γὰρ τὸ κτᾶσθαι δυνάτον καὶ εἶναι καὶ φυλάττειν.
 » εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν ὄφελος τῷ κτᾶσθαι. τῷ γὰρ ἡθελῶν αἰτληθῆναι
 » τῷ τ' ὅτιν. καὶ ὁ λεγόμενος τετρημένος πίθος. ἐπὶ δὲ καὶ εἶναι
 » κοσμητικόν τῷ ὑπερχόντων καὶ χρηστικόν. τῶν γὰρ ἐνέ-
 » χεσθαι καὶ κτείνων δεόμεθα. διηρῆσθαι δὲ δεῖ τῷ κτημάτων ἐκ- 3
 » σην, καὶ πλείονα τὰ κάρπια εἶναι τῷ ἀκάρπῳ. καὶ τῷ ὀρ-
 » γασίᾳ οὐτὼ νενεμησθαι, ὅπως μὴ ἅμα κινδυνώσωσιν ἄ-
 » πασι. περὶ δὲ φυλακῇ τοῖς τε πόρσι καὶ συμφέρει χρῆ-
 » σθαι καὶ τοῖς λακωνικοῖς. καὶ ἡ ἀπικὴ δὲ οἰκονομία χρῆσι-
 » μος. ἀπιδιόμνη γὰρ ὠνοῦται. καὶ ἡ τῷ ταμείου θέσις
 » οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ μικροτόμοις οἰκονομίαις. πόρσι δὲ καὶ
 » τὸ πάντα τε τάχθαι καὶ πάντ' ἐφορεῖν αὐτόν. καὶ ὁ ἔλεγε δῖον
 » ποτ' διοनुσίον. οὐθεὶς γὰρ ἐπιμελεῖται ὁμοίως τῷ ἀλο- 4

- » ἔϊων καὶ τῶν οἰκείων. ὥστε ὅσα ἀδέχεται, δι' αὐτοῦ πριε-
 » δαι τὴν ἀδὴμέλειαν. καὶ τὸ τῆς πόρεσσιν καὶ τὸ λίβυος ἀπό-
 » φθιγμα οὗ αὖ ἔχει. ὁ μὲν γὰρ ὄρωτηθεὶς, πῖ μάλιστα ἴσπων
 » παίνει, ὁ τῆς δεσποσύνης ῥοδαλμὸς ἔφη. ὁ δὲ λίβυς ὄρωτη-
 » θεὶς, ποία κέ πρὸς ἀρίστη, τὰ τῆς δεσποσύνης ἔφη. ἐπισκε-
 » πτόν οὖν τὰ μὲν αὐτὸν, τὰ δὲ τὴν γυναικα, ὥς ἐκαστοῖς
 διαιρεῖται τὰ ὄντα τῆς οἰκονομίας. καὶ ἔτιον πριεπτόν ἐν
 I μικραῖς οἰκονομίαις ὀλιγάκις. ἐν δὲ ἐπιτροπομενίαις,
 πλάκις. οὐ γὰρ οἷόν τε μὴ καλῶς ἑποδισκνύτο, κα-
 λῶς μμεῖσθαι, οὐτ' ἐν τοῖς ἄλλοις, οὐτ' ἐν ἐπιτροπείᾳ. ὥς
 ἀδυνάτον μὴ ἐπιμελεῖα δεσποτῆς, ἐπιμελεῖς εἶναι τὸν ἐφε-
 σῶτας, ἐπεὶ δὲ τῶν καὶ καλὰ πρὸς ἀρετῇ, καὶ ὠφέλι-
 μα πρὸς οἰκονομίαν, ἐξείρεσθαι χρὴ πρὸ τῶν δεσποτάς
 οἰκετῆς, καὶ καθεύδειν ὑσδρον, καὶ μηδέποτε ἀφύλακτον οἰ-
 κίαν εἶναι ὥς πόρ πόλιν. ὅσα τε δεῖ πριεπ, μήτε νυκτὸς μή-
 2 τε ἡμῶς παρῆναι, τὸ, τε διανίστασθαι νύκτωρ. ἔτιον
 γὰρ καὶ πρὸς ὑγίαν καὶ οἰκονομίαν καὶ φιλόσοφον χρῆ-
 σιμην. ἐν μὲν οὖν τῶν μικραῖς κτήσεσιν ὁ ἀπικὸς τῶπος
 τῆς διατάξεως τῆς ἐπικαρπῶν χρῆσιμος. ἐν δὲ ταῖς μεγά-
 λαις, διαμριωθέντων καὶ τῆς πρὸς αἰαντόν καὶ τῆς κα-
 τὰ μύνα δαπανωμένων, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς σκευῶν χρῆ-
 σιμης τῆς καθ' ἡμέραν, καὶ τῆς ὀλιγάκις, τῶν πρὸς ἀδύον
 τοῖς ἐφεσῶσιν. ἐν δὲ τῶν τοῖς καὶ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν διά τε-
 3 νος χρόνου πριεπτόν, ἵνα μὴ λανθάνῃ τὸ σωζόμενον καὶ τὸ ἐλ-
 λείπον. οἰκίαν δὲ πρὸς τε τὰ κτήματα ἀρχελέποντα κα-
 τασκευασίον, καὶ πρὸς ὑγίαν καὶ πρὸς δὴμῶν αὐτῶν.
 λέγω δὲ κτήματα μὲν, οἷον καρποῖς καὶ ἐσθῆτι ποῖα συμ-
 φέρει. καὶ τῆς καρπῶν ποῖα ξηροῖς καὶ πῖα ὑγροῖς, καὶ
 τῆς ἄλλων κτημάτων, ποῖα ἐμψύχοις καὶ ποῖα ἀψύχοις,
 καὶ δούλοις καὶ ἐλευθέροις καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι, καὶ
 ξένοις καὶ ἰσοῖς. καὶ πρὸς δὴμῶν δὲ καὶ πρὸς ὑγί-
 4 εαν δεῖ εἶναι οὐ πνοῶν μὲν τῆς θέρους, δὴλῶν δὲ τῆς χειμῶ-

νος, εἴη δ' αὖ ἡ τοιαύτη καὶ ἐκ μέρους οὐσα καὶ μὴ ἰσοπλατής.

δοκεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκονομίαις χρήσιμος

εἶναι θυρωρός, ὅς αὖ ἢ ἀχρηστος τῷ ἄλλων ὀρ-

των πρὸς σωτηρίαν τῷ εἰς φθορὰν καὶ

ἐκ φθορὰν. πρὸς οὐχισίαν δὲ

σκόδον, ὁ λακωνικόν. καὶ γὰρ

αὐτοὶ ἐκαστον ἐν τῇ αὐτοῦ

χώρῳ καὶ οὐδὲν οὐ

πω γὰρ αὐ-

ἐριμὸν ὃν οὐ ζή-

τοῖτο.

ΟΝ οἰκονομεῖν μέλλοντά ἵνα κατὰ τὸ
 πον, ᾧ τε τὸ πῶν οὐς αὐτὸν περὶ ματὸν
 ται, μὴ ἀπείρως ἔχειν, καὶ τῇ φύσει οὐ-
 φυῇ εἶναι. καὶ τῇ περὶ αἰρέσει φιλόπο-
 νον καὶ δίκαιον. ὅτι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τῶν
 τῶν μόρων, πολλὰ διαμαρτῆσται πε-
 ρὶ τὴν περὶ ματῆσαν, ὡς μεταχειρί-
 ζεται. οἰκονομίαι δὲ εἰσι τέσσαρες, ὡς αὐτὸν διελέσθαι. τὰς
 » γὰρ ἄλλας εἰς ὅσας ἐμπιπτοῦς οὐρήσονται, βασιλική, σατρά-
 » πική, πολιτικὴ, ἰδιωτικὴ. τῶν δὲ μεγίστη μὲν καὶ ἀπλου-
 » στάτη ἡ βασιλική. ποικιλοτάτη δὲ καὶ ῥάση ἡ πολιτικὴ. ἐλα-
 2 χίστη δὲ καὶ ποικιλοτάτη, ἡ ἰδιωτικὴ. ἐπικοινωνεῖν μὲν τὰ πλ-
 λὰ ἀλλήλαις ἀναγκαῖόν ἐστιν. ὅσα δὲ μάλιστα δι' αὐτῶν ἐκεί-
 » ση συμβαίνει, ταῦτα ἐπισκεπτεῖται ἡ μὲν ἐστὶ. πρῶτον μὲν κρίνει
 » τὴν βασιλικὴν ἰδωμένη. ἐστὶ δὲ αὐτῇ δωδεκάμην μὲν τὸ κατὰ
 » λου, εἶδη δὲ ἔχουσα τέσσαρα πρὸς νόμισμα. πρὸς τὰ ὑπατά-
 γημα. πρὸς τὰ εἰσατάγημα. πρὸς τὰ ἀναλώματα. τῶν δὲ
 ἐκαστον μὲν πρὸς τὸ νόμισμα λέγω ποῖον καὶ πότε τίμον ἢ
 δύνωνον κρητέον. πρὸς τὰ εἰσατάγημα καὶ ὑπατάγημα, πό-
 3 τε καὶ τίνα πρὸς τῶν σατράπων ἐν τῇ ταγῇ ἐκλεῖβόν τι αὐτῶ
 λισίτε λήσει διατίθεσθαι. πρὸς τὰ ἀναλώματα, τίνα πε-
 ραιρετέον, καὶ πότε καὶ πότῳ δότεον νόμισμα εἰς τὰς δα-
 πανας, ἢ ἂν τῶ νόμισμα πῶναι. δώδεκον δὲ τὴν σατράπι-
 κῶν. ἐστὶ δὲ ταύτης εἶδη ἐξ ἑπτὰ περὶ πόδων. ἀπὸ γῆς, ἀπὸ τῶν ἐν
 τῇ χώρᾳ ἰδίῳν γνησιμῶν, ἀπὸ ἐμπόρων, ἀπὸ τῶν λῶν, ἀπὸ βοσκῆ
 μᾶτων, ἀπὸ τῶν ἄλλων. αὐτῶν δὲ τῶν πρῶτη μὲν καὶ κρη-
 πίστη ἢ ἀπὸ τῆς γῆς. αὐτῇ δὲ ἐστὶν, ὡς οἱ μὲν ἐκφόρον, οἱ δὲ δε-
 4 κῆτην περὶ σατορέουσι. διδύκῳ δὲ ἀπὸ τῶν ἰδίῳν γνησιμῶν,

οὐ μὲν χρυσίον, οὐ δὲ ἀργύριον. οὐ δὲ χαλκός, οὐ δὲ ὅποσα
 δύνανται γίνεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐμπορίας. τετάρ-
 τη δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ γλῶσσαν τε καὶ ἀγοραίων τε λαὸν γίνο-
 μένη. πέμπτη δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς βοσκημάτων ἐπιμελείας τε καὶ δε-
 κατῇ καλουμένη. ἕκτη δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἄλλων, ἐπιμεφάλαιον
 τε καὶ χειρωναξίων περὶ σαυρομελίαν. ἕπτῃ δὲ πλὴν πολιτι-
 κῇ. ταύτης δὲ κρατίστη μὲν περὶ σοδοῦς ἡ ἀρχὴ τῆς ἰδίων ἐν τῇ
 τῇ χώρᾳ γινομένων. εἴτα ἀρχὴ ἐμπορίων καὶ δι' αἰσίων. εἴτα, ἡ
 ἀρχὴ τῆς ἐκκυκλίων. τετάρτη δὲ καὶ τελευτῶν τῶν ἰδιωτικῶν.
 αὐτῇ δὲ ὅστιν ἀνώμαλος μὲν δὲ τὸ διέν μὴ περὶς ἡ σκοπὸν
 οἰκονομεῖν. ἐλαχίστη δὲ δὲ τὸ καὶ τῶς περὶ σοδοῦς καὶ τὰ ἀνα-
 λώματα βραχέα γίνεσθαι. αὐτῇ δὲ ταύτης κρατίστη μὲν περὶ
 σοδοῦς, ἡ ἀρχὴ τῆς γινομένης. διὰ τὸ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ἄλλων ἐγ-
 κυκλιμάτων. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ ἀργυρίου. χωρὶς δὲ τούτων ὁ πα-
 ρσι μὲν ἐπιμενομεῖται τῶς οἰκονομίας καὶ περὶ σκοπεῖν
 αὐτὸ μὴ παρδῶς. μάλιστα δὲ ταύτῃ, τὸ τὰ ἀναλώματα, μὴ
 μείζω τῆς περὶ σοδοῦς γίνεσθαι. ἐπεὶ τῶν τῶς διακρίσεις εἰρή-
 καμεν, μετὰ δὲ πάλιν νοητέον ἡ μὲν ἡ σαφὴς πείρα, ποδὲρ ὡς αὐ-
 περὶ γματδωμέδα ἡ πόλις, πότδρον ἢ πάντῃ ἀρῇ διφλό-
 μεδα, ἢ τὰ μέγιστα τούτων εἰδωκτὴ φέρειν ὅτι, τῶν τῶς χρη-
 σίον. μετὰ δὲ ὅτι ποῖται τῆς περὶ σοδοῦς ἡ τὸ πρῶτον οὐκ εἰ-
 σί, δυνάτῃ δ' εἰσι γλῶσσαι. ἡ μικραὶ μὲν οὐσαι, μείζους οἱ αἰ-
 πνοὶ κατὰ σκοδωμέναι. ἡ τῆς ἀναλωμάτων τῆς νῦν ἀνα-
 λουμένων, πῶς τε καὶ πόσα ποδὶαιρεθέντα ὅλα μὲν ἐλά-
 φει. τὰ μὲν οὖν ποδὲρ τῶς οἰκονομίας τε καὶ τὰ μέρη τὰ τῶν
 τῶν εἰρήκαμεν. ὅσα δὲ πνὸς τῆς περὶ τῶν περὶ γασιν εἰς πό-
 ρον χρημάτων, ἡ τεχνικῶς τε διώκοντες, ἢ ὑπελαμβάνομεν ἀ-
 ξιόλογα αὐτῶν εἶναι, στωαχρόκαμεν. οὐ δὲ γὰρ ταύτῃ τῶν
 ἰσορίαν ἀρχεῖον ὑπολαμβάνομεν εἶναι. ἐστὶ γὰρ ὅτι τῶν
 ἐφαρμόσει τῶς, οἷα αὐτὸς περὶ γματδύηται. Κνίφελ-
 λος ὁ Κορίνθιος, τῆς ἀμέλως τῶν δι' ἡν κνίφελος γλῶσσαι τῆς πό-
 λιος, τὰ ὄντα Κορίνθιοις πάντα ἀναθήσειν, ἐκέλευσεν αὐ-
 τὸν ἀρχ-

- ρεῖται. ἀπὸ γὰρ λαμνῶν δὲ βύτων, καὶ δίκων μέρος πρὶ
 ἐκείνου ἔλαβε. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐκέλευσεν ὀργαῖναι. πόρην
 δὲ τῶ αὐτοῦ, τὸ αὐτὸ ἐποίησεν. ὥς τε συνίβαινεν ἐν
 δίκῃ ἐπεὶ σκεῖνόν τε ἅπαντα ἔχειν, ἀπὸρ αἰέρωσε. τὸν τε Κο
 ρινθίους ἐτόρα κεκτῆσθαι. Λυγδαμὶς νάξιος ἐκλαβὼν φυγά
 δασ, ἐπεὶ δὴ τὰ κτήματα αὐτῶν οὐθείς ἠθέλησεν ἀλλ' ἢ βρα
 χύος ἀγοράζειν, αὐτοῖς τοῖς φυγάσιν ἀπέδωκε. τὰ τε αἰανθήμα
 1 τα ὅσα ἐν αὐτῶν ἐν ἑσιν ὀργαστηρίοις ἢ μύδρα ἀνακείμενα ἐ
 πώλει τοῖς τε φυγάσι, καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλόμενῳ. ὥς τ'
 ἠδὲ γρηφῶναι τὸ τῶ πριαμῶν ὄνομα. Βυζάνιοι δὲ δεηθέν
 τες χρημάτων τὰ τε μὲν τὰ δημόσια ἀπέδοντο, τὰ μὲν κάρ
 πιμα χρόνον ἱναί, τὰ δὲ ἀκαρπα ἀνανάως, τὰ τε διασωπι
 καὶ καὶ τὰ παλαιώματα, ὡς αὐτῶς καὶ ὅσα ἐν χωρίοις ἰδιωπι
 κῆς ἐν ὠνοῦν γὰρ πολλοῦ, ὦν ἐν καὶ τὸ ἄλλο κτήμα. τοῖς δὲ
 διασωπῆς ἐτόρα τὰ δημόσια, ὅσα ἐν πόδι γυμνάσιον, ἢ πῶ
 2 ἀργεὺν ἢ τὸν λιμνῶν, τοῖς τε τόποις τοῖς ἀγοραίοις, ἐν οἷς ἐ
 πώλειτο, καὶ τῆς θαλάττης πῶν ἀλείων, καὶ πῶν τῶν ἀλῶν
 ἀλαφροπώλειαν, τῶν τ' ὀργαζομένων θανυμάτων ποιῶν, καὶ μαν
 τῶν καὶ φαρμακῶν πώλων καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοῖου τοῦ πῶν. ἐν
 τῶν δὲ μέρος τῶ ὀργαζομένου ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν. τῶν τε νομι
 σμάτων πῶν καὶ λαλῶν ἀπέδοντο μὲν ἔχοντες. ἐτόρῳ δὲ οὐκ
 ἐν οὐθένι οὐτε ἀπὸ δόσθαι ἐτόρῳ οὐτε πρίασθαι πρὶ ἐτόρῳ.
 εἰ δὲ μὴ, σόρησις ἐν. οὐδὲ δὲ νόμον αὐτοῖς μὴ εἶναι πολίτην,
 3 ὅς αὐτὸν ἐν αὐτῶν ἀμφοτέρων ἢ, χρημάτων δεηθέντες, ἐφ
 ὧν τὸν ἐν ἐνὸς ὄντα αὐτοῦ καὶ βαλάντα μὲν ἔχοντα
 εἶναι πολίτην. ἐν τῶ δὲ δὲ γλῶσσῳ καὶ ἀπρὸ τοῦ πῶν χρη
 μάτων, καὶ τῶν τὰ πῶν τὰ ἐν τῶ πῶν. χρόνου δὲ γε
 νομῶν τῶ ἐμπόρων ἀγανακκώτων ἐπὶ τῶν αὐτοῖς τόκῳ
 ἐπιδεκτέον. τοῖς δὲ ὠνόμενοις τὸ ἐπὶ τῶν χωρὶς τῆς πρὸς δι
 δόναι τὸ ἐπιδέκτεον. μετρίκων δὲ πῶν ἐπιδεδανεικῶν ὡς
 κτήμασιν, οὐκ οὐδὲ αὐτοῖς ἐκτάσας, ἐφ' ὧν τὸ τῶν με
 4 ρος εἰς φέροντα τῶ δανείου τὸν βουλόμενον κυρίως ἔχειν τὸ

κτῆμα. Ἰππίασ' ὁ Ἀθηναῖος τὰ ὑποδρέχοντα τῆς ὑποδρέων
 εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς καὶ τοὺς ἀναβαθμούς, καὶ τὰ περ-
 φράγματα καὶ τὰς θύρας τὰς ἀναγομμένας ἔξω ἐπώλησεν.
 ὠνοῦντο οὖν, ὧν ἡ τὰ κτήματα. καὶ στωελέγη χρήματα οὐ-
 πως συχνά. τότε νόμισμα τὸ ὃν Ἀθηναίοις ἀδόκιμον ἐποίη-
 σε. τάξας δὲ πρὶν ἐκελύσει πρὸς αὐτὸν ἀνακομίζειν. στωε-
 λόντων δὲ ἡδὴ τῶν κτήματι ἐτόνον χάρακτῆρα, ὥστε δῶκε τὸ αὐτὸ
 ἀργύριον. ὅσοι τε ἑμεραρχεῖν ἢ φυλαρχεῖν, ἢ χρηρχεῖν ἢ πνα. I
 εἰς ἐτόνον λειτουργίαν τοιαύτην ἡμέλλον δαπαναῖν, τίμημα
 τάξας μέτρον, ἐκελύσει τὸν βουλόμενον ἀκρίβητα δοῦναι,
 ἐγγράφειν εἰς τοὺς λειτουργικότητας. τῇ τε ἰδρεία τῇ τῆς
 Ἀθηναίων τῆς ἐν ἀκροπόλει ὑποδρέων ἀκροπόλεως, φέρειν χρί-
 νηα κριθῶν καὶ πυρᾶν ἐτόνον καὶ ὁλοθόν, καὶ ὅτ' αὐτὸν πα-
 δάριον γλῆναι τὸ αὐτὸ δοῦναι. Ἀθηναῖοι δὲ οἱ ἐν ποτιδαίᾳ οἰ-
 κοντες διόμενοι χρημάτων εἰς τὸν πόλεμον, ἀκροπόλεως
 ἅπανι στωεταξας τὰς εἰσίας μὴ ἀθρόας εἰς τὸν αὐτὸν δῶκεν 2
 ἐκαστον, ἀλλὰ καὶ τὰ κτήματα ἐν ᾧ τόπῳ ἐκαστον εἶναι. ἵνα οἱ πέν-
 τες δύνωνται ὑπομμεῖν. ὅτ' αὐτὸν κτήματα μὴ εἶναι, ὥστε
 σῶμα διμνητὸν πρὶν εἶναι. ἀκροπόλεως οὖν εἰσεφύρον τὸ
 ὑποδρέων ἐκαστος σῶμα τῇ πόλει. Ἀντιστοῖος δὲ δευτέρως
 τῆς πόλεως χρημάτων, εἰσισιμίων λαμπρῶς ἄγειν διονύ-
 σια, ἐν οἷς ἄλλα τε πολλὰ ἀνέλισκον ὥστε ἐν αὐτῇ πρὸς ἀνέ-
 ζοντες, καὶ ἰδρεία πολυτελῆ, ὑπεργλῶς δὲ οὐσίας τῶν τῆς
 εὐρυτῆς, ἐπεισεν αὐτοὺς τῶν μὲν διονύσων οὐξ ἀδοῦναι εἰς νέωτα ἀ- 3
 ποδώσειν διπλάσια. τῶν δὲ στωεταξάντας ἀκροπόλεως.
 στωελέγη οὖν αὐτοῖς χρήματα οὐκ ὀλίγα πρὸς τὴν χρείαν.
 λαμπρὰ κλυοὶ πεσοδοκίμων οὐσῶν ἑμῶν πρὸς αὐ-
 τοὺς ὄντες μεδίμνου τῆς ἀλφειῶν τε ὑποδρέων, περὶ τα-
 ξαντες ἀγοραίοις πωλεῖν ὑποδρέων. καὶ τῶν ἐλαίου τὸν
 χρᾶ ὄντα δραχμῶν τε πέντε καὶ ἑξαβόλου. τῶν τε οἴνου
 καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. τὴν μὲν οὖν ἀργαίαν πρὶν ἐλάμ-
 βαναι ὁ ἰδιώτης. τὸ δὲ πλεονεχία πόλις. καὶ οὐ πόρρησε χρῆ- 4

- μάτων. Ἡρακλεῶται πέμποντες ναῦς πεσάρκοντα ὑπὸ ἑνὶ
 ἐν βοιωτῶν τυρανόνους οὐκ εὐπερομένους χρημάτων, πρὸς
 τῆς ἐμπορῶν σιτηγῶν τὸν τε σίτον πάντα καὶ τὸ ἐλαιον
 καὶ τὸν οἶνον καὶ τὴν ἄλλω ἀγοράν. χρόνου δὲ ἰσαμελίου, ἐν
 ᾧ ἔμελλον ἀφ' ὧσιν τὴν ἡμῶν, τοῖς τε δὴ ἐμποροῖς καλῶς
 εἶχε μὴ καταλιγεῖν, ἀλλ' ἀθρόα τὰ φορτία πεπεσῆσθαι. ἐκεί-
 νοὶ τε δίδοντες δι' ἄλλω, οὐ μισθὸν παρῆγον, ἀλλὰ τὴν ἀγο-
 ρὰν ἐν ὁλκίῃσιν αὐτοῖς ταμίᾳ ἐπέστησαν ἐφ' ἐκείνῃ τῆς νεῶν.
 ἀφικουμένων δ' εἰς τὴν πλεμῖαν αὐτῶν, ἡγοράζον οἱ στρατιώ-
 ται πρὸς τοῦτων ἅπαντα πρὸς τὸν σιτικόν, ἢ ἀργύριον
 ἐδίδον οἱ στρατιῶται πάλιν τὸν μισθόν, ὥστε σιωεῖσθαι τε καὶ
 τὸ ἀργύριον δίδεσθαι, ἕως εἰς οἶκον ἀπὸ πᾶσιν. Λακεδαι-
 μόνιοι σαμίων διηθέντων χρημάτων αὐτοῖς εἰς τὴν καὶ τοῦτον
 δοῦναι, ἐφ' ᾧ ἔμελλον μίαν ἡμέραν καὶ αὐτοῖς καὶ ἑὸς οἰκέ-
 τας καὶ τὰ ὑποζύγια νηυσὶν. ὅσον δὲ ἐδαπάνησεν ἕκαστος,
 2 τοσοῦτον δοῦναι τοῖς σαμίοις. Καρχηδόνιοι δὲ ξένων ἐν τῇ
 πόλει συχρᾶν παρ' αὐτοῖς γινομένων, ὀφείλοντες αὐτοῖς μι-
 σθὸν οὐκ ἠδύναντο διαλῦσαι. ἀνῆγειραν οὖν, εἴ τις τῆς
 πολιτῶν ἢ μετόικων, σύλαν ἔχει κατὰ πόλεως ἢ ἰδιώτου,
 ἢ βούλεται λαβεῖν, ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν δὲ
 συχρᾶν, τὰ πλοῖα τὰ πλεόντα εἰς τὸν πόντον ἐσύλων με-
 τὰ περὶ φάλαγγας οὐλόγον. ἔταξε δὲ χρόνον, ἐν ᾧ λόγον ὑποδ-
 ῶν αὐτῶν ἐφ' ᾧ ποιήσασθαι. συλλεγόντων δὲ χρημάτων συχ-
 3 νῶν, ἑὸς μὲν στρατιώτας ἀπὸ πᾶσιν. ὑποδ' δὲ τῆς συλῶν
 διεδικάζοντο. τοῖς δὲ μὴ δικαίως συληθεῖσιν, ἢ πόλις ἀφ'
 τῆς περὶ πόλεως ἀπέδιδον. Κυζικηνῶν δὲ σασιάρχαι περὶ
 ἀλλήλοισιν ὑποκράτην τῶ δήμου, τῆς δὲ πλουσίων συ-
 νειλημμένων, ὀφείλοντες χρημάτων στρατιώταις ἐφ' ᾧ ἔμελλον
 μὴ ἀναπαύσασθαι ἑὸς σιωλημμένους, ἀλλὰ χρημάτων περ-
 ξαμένους φυγαδεύειν. οἱ δὲ νόμου ὄντος αὐτοῖς ἀφ'
 ἑαυτοῦ τὰ χρεῖα εἰς τὸ δημόσιον, διηθέντες χρημάτων,
 4 ἐφ' ᾧ ἔμελλον τοῖς ὀφείλοντας μὲν ἀφ' ὧν τῇ πόλει τὰ

δάνεια. τὴν δὲ πόλιν ἐκ τῆς προσόδου τῶν τόκων τοῖς διδαν-
 νεικῶσι κατὰ φέρειν. ἕως αὐτὰ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ὁρμήσωσι.
 Μαύσωλος ὁ καρίας τύραννος πέμπτον βασιλέως περὶς
 αὐτὸν ἐπὶ τῷ τῶν φόβου δόῃ, σωμαχῶν τῶν ὁρμήσας
 τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἔλεγον, ὅπῃ ὁ βασιλεὺς αἰτεῖ τῶν φόβου.
 αὐτὸς δὲ οὐκ ὁρμήσας. κατὰ συμβασι δ' αὐτῶν αὐτῶν
 θίως ἐπηγγέλλοντο ὅσον εἰσπίσει ἕκαστος. τῶν δὲ τῶν
 περὶ αἰμάτων, οἱ ὁρμήσας, τὰ μὲν αἰματιόμηναι, τὰ δὲ φο-
 βούμενοι, πολλὰ τῶν πλείων ἐπηγγέλλοντο, καὶ εἰσέφε-
 ρον. πάλιν δευτέρως χρημάτων, ἰσχυροῦσι τῶν μνησασθ-
 σιν ἔλεγον, ὅπῃ μὲν πόλις οὐσα ἢ πόλις αὐτῶν αὐτῶν ἀτεί-
 χιστος ὄσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπ' αὐτὸν στρατεύει. ἐκέλευσεν οὖν
 τῶν μνησασθῶν φέρειν ἕκαστον ὅπῃ πλείονα χρήματα, φάσκων
 αὐτοὺς τοῖς ἐν τῇ εἰσενεχθεῖσι καὶ τὰ λοιπὰ σώζειν. εἰσενεχθ-
 ῶν δὲ πολλῶν, τὰ μὲν χρήματα εἶχε. τὸ δὲ τῆς οὐκ ἔφη
 τὸν θεὸν ἐν τῷ παρόντι οἰκοδομεῖν. Κόνδαλος μωσώλου
 ὑπαρχὸς ὅπῃ τε διαπορευομένη αὐτῶν τῆς χώρας, περ-
 σενέκοι τις περὶ αὐτὴν ἢ μάχον, ἀπρηχάμενος τὸν δόντα
 καὶ τὸν χρόνον, ἀγαγόντα εἰς οἶκον, ἐκέλευσε βίβειν, ἕως
 αὐτὸν πάνελθοι. ὅπῃ τε δὲ δοκίμη χρόνος ἱκανὸς εἶναι, αὐτὸς τε
 τὸ τῶν καὶ τῶν ἐπικαρπίαν λογισάμενος ἀπῆται. τῶν τε
 δένδρων τὰ ὑποδρέχοντα ἢ πίπτοντα εἰς τῶν ὁδῶν τῶν βασι-
 λικῶν ἐπώλει τῶν ὑποκαρπίασ. τῶν δὲ στρατιωτῶν εἰς
 τε λούθησε διαπύλιον ἐπώλει δραχμῶν τῶν σώματος. ἄ-
 μα οὖν ἐν τῷ οὐκ ἀργύριον ἐλάμβανεν. ἅμα τε οἱ ἡγε-
 μόνους οὐ παρεκρούοντο αὐτὸν, πότε τε τε λούθηκεν ὁ στρα-
 τώτης. τῶν τε λυκίους ὁρᾶν ἀγαπῶντας τὸ δέχμα φέ-
 ρειν, ἐφύσε χεῖρματα ἤκειν πρὸ βασιλείας, κόμας ἀπρε-
 λαι εἰς περὶ κόμα. περὶ τὰ χεῖρμα οὖν αὐτῶν ἐπὶ μαυσώ-
 λου, ἀπρηχάμενος αὐτοὺς. ἔφησεν οὖν εἰς οὐ λανθάνει ὑποκαρ-
 λαιον ταυτὸν δόῃ μετὰ πέμψασθαι ἐκ τῆς ἐλλάδος κό-
 μῶν. οἱ δὲ ἀσμένως ἔδωκαν ὅ ἥτει. καὶ συνεκλήρη χρήματα

- πλὰ ἀπὸ πολλοῦ ὄχλου. Ἀριστοτέλης ῥόδιος ἀρ-
χων φωκέας ἀφῆκεν χρημάτων, ὁρᾷν σάσεις οὐσας δύο
τῷ φωκέων, λόγοις ἐποίησά τε πρὸς τὴν ἐτόρην σάσιν ἐν
ἀφῆκεν τοῖς φάσκων αὐτῷ διδόναι χρήματα ὅς ἐτόρους, ἐ-
φ' ᾧ αὐτοῖς τὰ πρῶτα ἐγκλῖναι. αὐτὸς δὲ μάλλον βου-
λούμενος πρῶτον λαβεῖν. καὶ τὰ πρὸς τὴν πλείων βου-
ρὶς διοικεῖν πρῶτον λαβεῖν. ἀφῆκεν δὲ τῷ αὐτῷ οὕτως τὰ
1 χρήματα οἱ παρόντες, ὅσα ἐκέλευσεν, ἔδωκεν. ὁ δὲ τοῖς ἐ-
τόροις πᾶσιν ἐδίδεκεν ἀφῆκεν εἴη πρῶτον τῷ ἐτόρην. οἱ δὲ
καὶ αὐτοῖς ἐδοῦν οὐκ ἐλάττω. λαβὼν δὲ παρ' ἀμφοτέρων
κατήλαξεν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους. τοῖς τε πολίταις κα-
πιδὼν οὐσας δύναιτο πολλάς, καὶ μεγάλας ἐκ πολλοῦ χρό-
νου ἀδικίας, τῷ αὐτῷ δὲ πολέμου δικαστήριον κατήλαξεν,
περὶ πέντε ὅσοι αὐτῷ δικαστῶνται. νόμον δ' ἔθηκε μήκει πεί-
ναι. ἔπειτα τῷ περὶ τῶν ἐγκλημάτων κρίσεις. τότε δὲ πα-
2 ραβόλου πολλὰν δίκην καὶ τῷ ἐπὶ κλήσει μετ' ἐπιπλέων ἐ-
φ' αὐτὸν ποιούμενος καὶ παρ' ἐκείνων δι' ἐτόρων λαμβά-
νων συνήγαγεν οὐκ ὀλίγα χρήματα. Κλαρομένιοι δὲ
ἐν σιδηρῇ ὄντι χρημάτων ἀφῆκεν, ἐφῆκεν παρ'-
οῖς ἑλαιοῦν τῷ ἰδίῳ τῷ δανείσαι τῇ πόλει ὑπὸ τόκῳ. γίνε-
ται δὲ πολὺς οὗτος ὁ καρπὸς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν. δανεισάν-
των δὲ μυδωσάμενοι πλοῖα ἀπέστειλαν εἰς τὰ ἐμπόρια. ὅ-
θεν αὐτοῖς ἦκε σίτος, ἔπειτα δὲ κηκομένης τῆς τῷ ἐλαίου ἡ-
3 μῆς, ὁφείλοντες στραπύλαις μυδὸν εἴησι τάλαντα καὶ οὐ
δωδεκάμενοι, τόκον ἐφόρον τοῖς ἡγεμέσι τέτταρα τάλαντα τῷ
αὐτῷ τῷ. ἐπεὶ δὲ τῷ μὲν ἀρχαίου ἀπέκοπτον οὐθὲν, αἰεὶ δὲ
μάττω ἐδαπάνων, νόμισμα ἐκείνων σιδηροῦ εἰς ἀργυρίου
λόγον, εἴησι τάλαντων. εἴτα διδόντες τοῖς οὐπω πρῶτοις αὐ-
τῇ πόλει κατὰ λόγον ἐκείνῳ, παρ' ἐκείνων ἔλαβον ἴσον. οἱ τε
οὕτω ἰδιδάται εἶχον εἰς τῷ καθ' ἡμέραν χρεῖας ἀναλίσκειν, καὶ
ἡ πόλις τῷ χρέους ἀπὸ πλάγῃ. δούτορον δὲ ἐκ τῷ περὶ
4 δυν ἐκείνοις τὸν τε τόκον κατὰ φόρον αἰεὶ διαροῦντες ἐκείνῳ

πρὸς μέρος διέδοξεν. οὗ δὲ σιδηροῖς ἐκομίζοντο. σκληροί
 νοὶ δὲ δεκνύντες χρημάτων, νόμον ὄντος αὐτοῖς σίτον μὴ ἔξά-
 ρειν ἐν λιμῷ γλομύνει, ἐκείνοις δὲ ὑπάρχοντος σίτου πα-
 λαίου, ἐλπιόντων τῇ πόλει πρὸς δούλαι ὅς ἰδιώτας τὸν σί-
 τον, τῆς πεπραγμένης πρὸς αὐτοὺς λειπομένης ἐκείσιν ἐν αὐτῷ
 ἔσθω. εἴτα ἔξαγωγὴν ἔδωκεν τῷ βουλομένῳ, τάξαντες
 ὑμῖν, ὡς ἐδόκει καλῶς ἔχειν αὐτοῖς. ἀβυθινοὶ δὲ ἔλαττα
 σιμόν τῆς χώρας ἀργυρὸν γλομύνει. καὶ τῷ μετρίκων οὐ
 περιεμένων αὐτοῖς οὐδὲν ἔλαττον καὶ ἐπὶ ὀφείλειν, ἐλπιόντων
 τὸν βουλομένον τοῖς γεωργοῖς δανείζειν ὡς ὀργάσωνται, ὡς
 πρώτοις αὐτοῖς ἐσομένης τῆς κομιδῆς ἐκ τῆς καρπῶν, τοῖς
 δὲ ἄλλοις ἐκ τῆς λειπομένης. ἐφέσιτοι δεκνύντες χρημάτων,
 νόμον ἔχοντες μὴ φορεῖν χρυσὸν τὰς γυναῖκας, ὅσον δὲ νῦν ἔ-
 χουσι δανείσει τῇ πόλει. τῷ πεκνύοντι τῷ ἐν τῷ νῦν τάξαν-
 τες ἀργύριον ὃ δαΐκαταβαλεῖν, εἰὼν ὑπὸ γράμματος τὸ ὄνο-
 μα τῶν δόντων ἀργύριον ὡς ἀνατεθεινός. διονυσίου συρα-
 κούσιος βουλομένος χρήματα συναρξάμενος ἐκκλησίαν ποιή-
 σας ἔφησεν ἑωρακέναι τὴν δήμεν. καὶ κελεύειν τὸν τῷ γυ-
 ναικῶν κόσμον εἰς τὸ ἰδρὸν ἀρκεῖν. αὐτοῖς μὲν οὖν τῷ
 παρὰ τῷ γυναικῶν τὸν κόσμον ὅσον πεποινηκέναι. ἡξίου δὲ
 καὶ ὅς ἄλλοις, μή τι μὴνιμα πρὸς τῆς θεοῦ γίνεσθαι. τὸν δὲ
 μὴ ὅσον ποιήσαντα, ὅσον ἔφησεν ἰδρὸς συλίσας ἔσεσθαι. ἀνε-
 νεγκάντων δὲ πάντων ἃ εἶχον διὰ τε τὴν θεὸν καὶ δι' ἐκείνον, δύ-
 σας, τῇ θεῷ, τὸν κόσμον ἀπνέεσθαι, ὡς πρὸς τῆς θεοῦ δεδα-
 νεισμός. περὶ λήθοντος δὲ χρόνου καὶ τῷ γυναικῶν πάλιν
 φορεσῶν, ἐκέλευσε τὴν βουλομένην χρυσοφορεῖν, τάγμα-
 τα ἀναπιδέναι ἐν τῷ ἰδρῷ. ἑτέροις δὲ ναυπηγήσειν μέλλων ἡ-
 δει, ὅτι δεήσοιτο χρημάτων. ἐκκλησίαν οὖν συναρξάμενος, ἔφη
 πόλιν αὐτῷ πᾶσι περὶ δίδωσθαι, εἰς ὃν δαΐσθαι χρημάτων. ἡ-
 ξίς τε αὐτῷ ὅσον πολίτας εἰσενέγκαι δύο σατῆρας ἑκάστων. οἱ
 δὲ εἰσένεγκαν. διαλιπὼν δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ὡς διημαρτη-
 κὼς τῆς περὶ ξέως, ἐπαίνεσας αὐτοὺς, ἀπέδωκεν ἑκάστῳ, ὃ εἰς

- σίνεπικαν. ποιήσας δὲ ᾧτο ἀνεκτίθετο ᾧτο πλίτας. ἔτα πα-
 λιν οἰόμενοι ἀχλήψαι, εἰσίνεπικαν. ὁ δὲ λαβὼν ἔχεν εἰς πλῆ-
 ναυπηγίαν. οὐκ οὐ πορῶν δὲ ἀργυρεῖς, νόμισμα ἔκλυε κατὰ
 τὸν, καὶ στωαρχῶν ἐκκλησίαν, πλῆθ' ἔκκερμενός νομί-
 σματος ἔσπευεν. οἱ δὲ ἐκκρίβαντο καὶ μὴ βεβλόμενοι. ἔκα-
 σος οὖν εἰλετο ἔχειν ὡς ἀργυροῦ, ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸν. πα-
 λιν τὴν δευτέρω χρημάτων, ἡγεῖα ᾧτο πλίτας εἰσενεκεῖν αὐτῷ.
- 1 οἱ δ' οὐκ ἔφαθον ἔχειν. ἔξενεκεῖα οὖν τὰ σκῶν τὰ παρ' αὐ-
 τοῦ, ἐπώλει ὡς δι' ἀχρείαν ᾧτο πλῆθ' ἀργυροῦ. ἀργυροῦ δὲ τῆς
 συρακυσίων, ἀπερχάμετο τὴν ἔκαστος ἀργυροῦ. ἐπεὶ δὲ
 πλῆθ' κατὰ βάλαν, ἐκέλευσε τὸ σκῶν ἀναφύρειν ἔκα-
 σον, ὁ ἡγέρσε. τῆς δὲ πλῆθ' ὅτι εἰς φορὰς οὐ βεβλόμε-
 των βοσκήματα, εἶπεν ὅτι ἰκανὰ ἡ αὐτῷ πρὸς τοσοῦτον.
 ᾧτο οὖν νῦν κτησαμένους ἀτελῆς ἔσεσθαι. πολλῶν δὲ τὰ χυ-
 κτησαμένων πλῆθ' βοσκήματα ὡς ἀτελῆ ἔξόντων, ἐδικαί-
 2 ρως τὸ εἶναι ὑμνήσασθαι κελεύσας, ἐπέβαλε τέλος. οἱ οὖν
 πλῆθ' ἀργυροῦ κατὰ τὴν εἰρησύνῃ, σφάροντες ἐπὶ
 λαῶν. ὡς δὲ πρὸς ᾧτο ἔταξε σφάλλεσθαι, ὅσα δι' τῆς ἡμέρας.
 οἱ δὲ πάλιν ἰσόρουντο ἐπὶ οὐκ. ὁ δὲ ἀπείπε δῆλον μὴ εἶναι. πα-
 λιν δευτέρω χρημάτων ἐκέλευσε ἀργυροῦ κατὰ τὴν χρημάτων
 πρὸς αὐτὸν, ὅσοι οἴκοι εἰσὶν ὀφειλόμενοι. ἀργυροῦ δὲ
 ἄλλων τὰ οὐκ ἔχοντα, ἀπεχράσθητο, ὡς ἔκαστος εἰς ἡ-
 λικίαν ἔλθοι. ῥηγίον τε κατὰ λαβὼν ἐκκλησίαν στωαρχῶν
- 3 εἶπε. διότι δικαίως μὲν αὐτῷ ἔξενεκεῖα ἀποδοῦναι ὑπὸ αὐτοῦ. νῦν
 μὲν τοι τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀνελωμένα χρημάτων νομισάμε-
 νος καὶ ᾧτο ἐκείνου σώματος τῆς μνῆς, ἀφῆσεν αὐτοῦ.
 οἱ δὲ ῥηγίνοι ὅσα ποτ' ἡ αὐτοῖς ἀχκεκρυμμένα, ἐμφανῆ
 ἐποίησαν. καὶ οἱ ἄποροι πρὸς τῆς οὐ πορῶν καὶ πρὸς τῆς
 ξένων δανειζόμενοι ἐπείσαν, ἀ ἐκέλευε χρημάτων. λαβὼν δὲ
 τῶν παρ' αὐτῷ, τὰ τε σώματα πάντα οὐδὲν ἡττον ἀπέδοτο.
 τὰ τε σκῶν ἀτότε ἡ ἀχκεκρυμμένα, ἐμφανῆ ἅπαντα
- 4 ἔλαβε, δανεισάμενός τε πρὸς τῆς πολιτῶν χρημάτων ἐπὶ ἀχ-

δώσει. ὥς ἀπὴρ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀναφέρειν, ὅσον ἔχει πρὸς
 ἀργύριον πρὸς αὐτὸν. εἰ δὲ μὴ, θάνατον ἔταξε τὸ ἐπιτίμιον.
 αἰνεχόμενος δὲ τῷ ἀργυρίου, ἐπικύψας χαρὰ κτήρα ἔξιδω-
 κε τὴν δραχμὴν δύο δραμῶν δραχμῶν. καὶ τὸ, περὶ φει-
 λόμενον πρὸς τὸν αἰνεχόμενον πρὸς αὐτὸν, εἰς τυρηνίαν τὴν
 ἐπὶ τῇ σάκκῳ σὶν ἐκατὸν, ἔλαβε ἐκ τῆς λυκοθέας ἰδρύου,
 χρυσίον τε καὶ ἀργύριον πολὺ καὶ τὸν ἄλλον κέρσιμον οὐκ ὀλί-
 γον. εἰδὼς δὲ, ὅτι καὶ οἱ ναῦται πρὸς αὐτὸν ἔχουσιν κέρσιμα ἐπὶ ἡ-
 μετέρας αὐτῶν ἔχει ἑκάστος ἀναφέρειν πρὸς αὐτὸν. τὰ δὲ
 ἡμέτερά ἐχουσιν τὸν λοβόντα. τῷ δὲ μὴ αἰνεχόμενον θάνατον ἔ-
 ταξε τὸ ἐπιτίμιον. ἔπειτα λαβόντες δὲ οἱ ναῦται αἰνεχόμενον
 τὰ ἡμέτερά, τὰ καὶ ἄλλοι παρ' αὐτῶν ἔχουσιν ἀδελφῶν, αἰνεχόμενον. ὁ δὲ ἐπεί-
 ποδ' ἐκείνα ἔλαβεν, ἐκέλευσε πάλιν τὰ ἡμέτερά ἀναφέρειν.
 Μενδαῖοι δὲ τὰ μὲν ἀπὸ λιμενίων καὶ τῶν ἄλλων τελευτῶν αὐτοῖς
 πρὸς πρεσβυτέρους ἐχόντων εἰς διοίκησιν τῆς πόλεως. τὰ δὲ ἀπὸ
 τῆς γῆς καὶ οἰκῶν τέλη οὐκ ἔπραττον, ἀλλ' ἀνέχοντες ἑ-
 χόντας. ὁ πόσις δὲ δευτέρου χρημάτων, ἀπεδίδομεν ὀφείλοντες.
 ἐκὼς δακνόντων τὸν παρεληλυθότα χρόνον ἀτόκους τοῖς χρήμα-
 σιν ἀρχεχρημάτοι. πλεονέκτες πρὸς ὅλην δίχην καὶ διόμενοι
 χρημάτων, ὄντων αὐτοῖς ἀνδραπόδων ἐπιτιμῶν καὶ ἄλλων
 μὲν ἐν ἐκείνῳ δήλῳ καὶ ἄρρενος, τὰ ἄλλα ἀφ' ὧν δίδου τῇ
 πόλει, ὥς ἐκ δανείσαι ἑὸς ἰδιώτας χρήματα. καλίστρατος ἐν
 μακεδονίᾳ πωλομενίου τῷ ἐμιμενίου ὡς ἂν τὸ πλὺν εἴκο-
 σι ταλαίων, ἐποίησεν εὐρεῖν τὸ διπλασίον. καὶ τῶν γὰρ ὧν
 μενίου ἑὸς διπλοῦς τῶν αἰεὶ δὲ τὸ δεῖν ταλαντίους κα-
 τίσταται ἑὸς ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλαίων, περὶ κέρσιμον ὧν
 εἶναι τὸν βουλόμενον, καὶ ἑὸς ἐγγύους κατὰ τὴν τῷ ἔτι
 μέρεος, καὶ κατ' ὅσον ἑκάστος δύνῃται πείθειν. τιμὴ τοῦ ἀ-
 θωαίης πλεονέκτες πρὸς ὅλην δίχην καὶ ἀρχομένους ἀργύριον,
 καὶ τὰς χαλκὸν διεδίδου τοῖς στραπώταις, ἀγαπητοῦ δὲ
 τῶν στραπώτῳ, ἔφη αὐτοῖς ἑὸς ἐμπόρους τὴν καὶ ἀγοραίης ἅπαν-
 τας ὡσαύτως πωλήσειν. τοῖς δὲ ἐμπόροις περὶ εἶπεν, ὅτι αὐτοῖς

- λάβη χαλκῶν, τοῦτου πάλιν ἀγοράζειν τὰ τ' ἐκ τῆς χώρας
 ὧνια, καὶ τὰ ἐκ τῆς λειῶν ἀγορεύειν. οὗ δ' αὖ πάλιν φησὶ αὐ-
 τοῖς χαλκῶς πρὸς αὐτὸν ἀναφ' ὄντας ἀργύριον λαμβάνειν.
 ποδὶ κέρκυραν δὲ πολεμῆσαι ἀπὸ τῶς διακείμενος, καὶ τῆς
 στρατιωτῶν αἰσχύων ἔξ μισθούσας καὶ ἀπειροτάτων αὐτῶν, καὶ
 πρὸς ἑὸς ἀντιπύους φασκόντων ἀπ' ἀπορίας, ἐκκλησίαν συ-
 ναγατῶν ἐφησεν οὐ δύνασθαι δεῖν ἑὸς χειμῶνας πρὸς ἀνέσθαι
 1 αὐτῶν ἀργύριον, ἐπεὶ ἴσαυτήν εἶναι ποδὶ αὐτὸν ὀπορίαν,
 ὥς τε πῶν περὶ δολιχῶν ἱμηνον σιταρχίαν, δωρεὰν αὐτοῖς
 δίδοναι. οἱ δὲ ἄπο λαβόντες οὐκ αὖ ποτε περὶ εἶναι ἴσαυτα
 χρήματα τὸν ἱμηνον αὐτοῖς, εἰ μὴ τῇ ἀληθείᾳ περὶ δόκιμα
 ἢ τὰ χρήματα πρὸς αὐτὸν, ἡσυχίαν εἶχον ὑπὸ τῶν μισθῶν,
 ἕως ἐκείνος διωκῆναι αὐτοῖς. σάμην δὲ πολιορκῶν ἑὸς
 κερπύρας καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ἀγρῶν ἀπεδίδοτο αὐτοῖς τοῖς σάμινι,
 ὥς τε ὀπορήσει χρήμάτων εἰς μισθούσας τοῖς στρατιώταις. τῆς
 2 τε ὑπὸ τῆς δειῶν ἐπεὶ σάμινις ἢ ἐν τῶν στρατῶν περὶ δεῖν ἑὸς ἀντι-
 κομῆνους, ἀπὸ τῶν δὲ μὴ πωλεῖν σίτην ἀλληλεσιμῶν, μηδὲ
 μέτρων ἔλασσον ἢ μέδιμνον, μὴ δὲ τῆς ὑγρῶν ἢ μηδὲν ἔλαττον
 ἢ μέτρητον. οἱ μὲν οὖν ταξιαρχαὶ τε καὶ λοχαγοὶ ἀγοράζον-
 τες ἀθρόα, διεδίδουσαν τοῖς στρατιώταις, οἱ δὲ εἰσαρκνοῦμενοι,
 ἦσαν αὐτοῖς τὰ ὑπὸ τῆς δειῶν. ὁ πότε ἀπ' ἀλλήλων, εἴη ποδὶ λαί-
 κρον εἶη αὐτοῖς, ἐπώλου. ὥς τε συνέβαινον ὀπορεῖσθαι ἑὸς
 στρατιώτας τῆς ὑπὸ τῆς δειῶν. διδάλκας πύσης ἔχων στρατιώ-
 3 τας τὰ μὲν καθ' ἡμέραν πορίζεν ἐδάνατο ἐκ τῆς πολεμίας
 αὐτοῖς. νόμισμα δὲ οὐκ ἔχων δίδοναι, ἀπαιτῶν μινος δὲ, χρό-
 νου γλομῆν, οὐκ ἄφειλε, τεχνάει τοῖονδε. ἐκκλησίαν σινα-
 τῶν ἐφησεν οὐκ ὀπορεῖσθαι χρήμάτων, ἀλλ' εἶναι αὐτῶν ἐν χω-
 εῖῳ πνί, λέων ἢ ὡς ἔη. καὶ ἀναζήσεις ἐβάδιζεν ἐπ' αὐτῶν. εἴ-
 πα ὡς ἐγγὺς τῆς χώρας ἐλθόντες, περὶ λατῶν εἰς αὐτῶν ἐλθόντων
 ἐκ τῆς ἐγγύων ἰδόντων, ὅσος ἐκ τῶν καὶ ἵλας ἀργυρος. εἴτ' ἐπι-
 σκευάσας τοῖς ἡμιόνους ὡς ἀγρόσας ἀργύριον πρὸς φαίνου-
 4 σας τὴν ἑαυτῶν ἐβάδιζεν. ἰδόντες δὲ οἱ στρατιῶται καὶ νομίζον-

πρὸς ἅπαντας εἶναι ἀργυρεὺν τὸν ἀργύρεον, ἐξ ἀργύρου ὡς κομπού-
 μνοι τὸν μισθόν. ὁ δὲ ἐφελθὲν εἰς ἄμισον ἐλθόντας ὑπόσκη-
 νασθαι. ὡς δ' εἰς τὴν ἄμισον ὁδὸς πολλὰν τε ἡμερῶν καὶ χει-
 μέριος. τὸν δὲ χρόνον ὄντων ἀπεχρᾶτο τῷ στρατῷ πέδιλοι, τὰ
 ὑπόσκηται μόνον διδόντες. οὗτοι τε χιτῶνας οὗτοι αὖ τῷ στρατῷ πέδιλοι
 αὐτοὺς εἶχε καὶ οὗτοι καπῆλοις οὗτοι μεταβαλλομένουσι. ἄλ-
 λω δὲ οὐκ ὡς οὐθενὶ οὐδὲν ὅλτων ποιεῖν. καβείας ἀθηναίους
 τὰς τῆς αἰγυπίων βασιλεῖς ἐκστρατεύοντες καὶ δεομένης χρη-
 μάτων σιωβούλου τῆς τε ἰδρῶν πινά καὶ τῆς ἰδρείων ὁ πλῆ-
 θος φαίει πρὸς οὗτοι ἰδρείας δὲ πρὸς αὐθιῶναι δὲ τὴν δαπάν-
 νῳ. ἀποβῆντες δὲ οἱ ἰδρείαι καὶ ὁ ἰδρὸν παρ' αὐτοῖς ἐκαστοῖς βε-
 λόμενοι εἶναι, καὶ ἰδὲ αὐτοῖς οἱ ἰδρείαι ἐδιδόσαν χρημάτα. ἐπεὶ
 δὲ πρὸς πάντων εἰλήφει, πρὸς αὐτοῖς ἐκέλευσεν εἰς μὲν
 ὁ ἰδρὸν καὶ εἰς αὐτὸν τῆς δαπάνης ἥς πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ το
 δὲ κερὶν μέρος κτεῖσθαι. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῷ δανείσαι, ἕως ὅ
 πόλεμος ὁ πρὸς βασιλεῖα διαλυθῇ. ἀκριβέας δὲ ἐκείνης ἐκέ-
 λυσε ἅπαντας εἰσενεῖσαι τάξαντα, ὁ δὲ καὶ ἀπὸ τῶ σώμα-
 τος ὡσάυτως. τῶ σίτῳ τε πωλουμένου χωρὶς τῆς πρῆτης, διδόν-
 ναι τὸν πωλῶντα καὶ ὠνούμενον ἀπὸ τῆς ἀρτάκης τὸν ὀβο-
 λόν, ἀπὸ τῆς πλοίων τε καὶ ὀργαστηρίων. καὶ τῆς ἄλλῃ πινά
 ὀργασίαν ἐχόντων τῆς ὀργασίας μέρος ὁ δέκατον, τέλος ἀπὸ
 τε λείν. ἐκστρατεύειν δ' αὐτῷ μέλλοντι ἐκ τῆς χώρας, εἰς τὴν
 εἶχε ἄσπιδον ἀργύρεον ἢ χρυσίον, κελύσαι ἐνέειναι πρὸς αὐ-
 τὸν. ἐνέειναι δὲ τῆς πλείων, ἐκέλευσε ὅλτῳ μὲν ἐκείνον
 χρησθαι. οὗτοι δὲ δανείσαντες συστῆναι τοῖς ναυάρχοις, ὡς τ' ἐκ-
 τῆς φόρων αὐτοῖς ἀφαιρῶναι. ἰσχυρά της ἀθηναίους κέρτους συ-
 ναγαγόντες στραπώτας, ἐπὶ οὐκ αὐτῷ χρημάτα ἔχοντες
 ὅν. ἐκέλευσε τῆς ἀνθρώπων ὧν ἦρχε, πρὸς αὐτοῖς ἀφαιρῶν αὐ-
 τῷ γῆν ἱερῶν μερίμων. ὅλτῳ δὲ πρὸς αὐτοῖς σιωβέειν σίτην
 πλὴν πλοίων. καὶ τῶν αὐτῶν ὧν ὑπὸ τὰ ἐμπόρια ἀπέδοτο. καὶ ἡν-
 πύρην χρημάτων. κότους θραξ πρὸς πειρῶν δῶν ἐδανείζετο
 χρημάτα εἰς τὸ οὗτοι στρατιώτας συναγαγεῖν, οἱ δὲ πειρῶντοι

- οὐκ ἐδίδδον αὐτῷ, ἡξίωσε γὰρ αὐτοῦσ' αἰδοῦσθαι τῆς πολι-
 τῆς φρουροῦς δοῦναι εἰς χωρία πνά. ἵνα τοῖς ἐκείσ' αἰσώταις
 νῦν φρουροῦσι καὶ ἀρχήσονται. οἱ δὲ οὕτω ταχίως ἐποίησαν
 οἰόμενοι τῆς χωρίων κυριοῦσθαι. ὁ δὲ κύριος οὗτος ἀρταλάν-
 τας εἰς φυλακὴν ποιήσας τὰ χρήματα αὐτοῦς ἐκέλευσεν ἀρ-
 τείλαινας, ἃ ἐδανείζετο παρ' αὐτῆς κομίσασθαι. μετὰ τὸ ὅς
 ὀρέμεται συλλαβὴν καὶ τὰ χωρία αὐτοῦ κατέλαβεν, οὗτος ὡς ἔμε-
 λησεν εἶσε καὶ χώραν οὗτος ὑπὸ τῶν ὀρέμεται κατεστηκότας.
 1 ἐπεὶ δὲ ἐδάρευσαν τε ἅπαντας, καὶ ἐπὶ πρῶτῳ αὐτοῖς ἀρχε-
 κρυμμένον ἢ ὑπεκκείμενον, ὁ μετ' αὐτῆς εἶχον, συλλαβὴν αὐ-
 τοῦς πάντας πῆλετο, ἃ εἶχον. μέμνων ῥόδιος κυριότητος λαμ-
 βάνων διηθεὶς χρημάτων ἐπέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις
 αὐτῆς πλεονεξίας ὑπερβύου. τοῖς δὲ πᾶσι κομίσασθαι
 πῶς τῆς ἄλλων πολιτῶν ἔφησεν. ἐπεὶ δὲ οἱ ἄλλοι πολῖται
 εἰσῆλθον, ἐκέλευσε καὶ τοῖς αὐτῶν δανείσαι ἐν χρόνῳ, δι-
 2 πάμενος, ἐν ᾧ πάλιν αὐτοῖς ἀρχώσεται. πάλιν τε διηθεὶς χρε-
 μάτων ἡξίωσε αὐτοῦς εἰσενέμειναι, κομίσασθαι δὲ ἐκ τῆς περ-
 σόδων. οἱ δὲ εἰσῆλθον ὡς δὲ ταχέων αὐτοῖς ἐσόμενης τῆς κο-
 μίστης, ἐπεὶ δὲ καὶ αἱ κατέλαβον αὐτῶν περσόδων παρήσαν, ἔ-
 φησεν ἐπ' αὐτῶν χρεῖαν εἶναι καὶ τούτων, ἐκείνοις δὲ ὑστρον
 ἀρχώσασθαι ἐν τόκῳ. τῶν τε στρατομέλων παρητεῖν τοῖς σι-
 ταρχίας καὶ οὗτοι μεθούσας ἐξ ἡμερῶν τὸν ἐνιαυτὸν, φάσκων
 τοῖς τοῖς ἡμέραις οὐτὲ φυλακὴν αὐτοῖς οὐδεμίαν οὐτὲ
 3 πρεῖαν οὐτὲ δαπάνην ποιεῖν. τοῖς δὲ αἰρεσίμοις λέγων.
 τὸν τε περὶ τῶν χρόνων διδόντας τοῖς στραπώταις τῇ δουλειᾷ
 τῆς νομηνίας τοῖς σιταρχίας, τῷ μὲν πρώτῳ μηνὶ παρέβη
 ἄρτις ἡμέρας. τῷ δὲ ἐχόμενῳ πέντε. οὕτως δὲ τὸν τρίτον περὶ
 γλῆ, ὡς εἰς πᾶσι διακρίσας ἡλθε. χαρίδης ὡρεῖται ἔχων τῆς
 αἰολίδος ἵνα χωρία ὡς στραπώνων ἐπ' αὐτὸν ἀρταβάζου,
 χρημάτων ἐδίδοτο εἰς οὗτος στραπώτας. ὁ μὲν οὖν πρῶτον εἰσέ-
 φερον αὐτῶν, εἶτα οὐκ ἐπὶ ἐφάσαν εἶχειν. ὁ δὲ χαρίδης ὁ ὡς
 4 χωρίον οὐ πρῶτα εἶναι, ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ νόμισμα ἔχουσιν ἢ

πᾶν ἄλλο σκότος ἀξιόλογον εἰς ἐτόρον χωρίον ἀρξέμεν. πα-
 ραποκοπὴν δὲ δώσειν. ἅμα δὲ καὶ αὐτὸς ἑστὶ ποίων φανερὸς
 ὢν. πεισθέντων δὲ τῶν ἀνθρώπων, περαγατῶν αὐτοὺς τῆς πό-
 λεως μικρὸν καὶ ὀδυνήσας ἃ εἶχον, ἔλαβον ὅσων ἐδίετο. ἐκεί-
 νους δὲ πάλιν εἰς τὸ χωρίον ἀπῆγε. κήρυγμα τέ ποιησάμενος,
 ἐν τῇ πόλει σὺν ἡρχῇ μηδὲνα μηδὲν ὅπλον κεκτῆσθαι ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, εἰ δὲ μὴ ἀρτίσιν ἀργύριον, ὃ ἐπεκήρυξεν. ἡμέλει καὶ
 οὐδὲ μέαν ὠδύσσοφιν ἐποιεῖτο. τῶν δὲ ἀνθρώπων οἰομένων τὸ
 κήρυγμα μάλιστα αὐτὸν πεποιῆσθαι, εἶχον ἃ ἐτύχον ἐκαστοί κε-
 κτημένοι καὶ τὰ χωράν. ὁ δ' ὀδυνάων ἕξάφνης ποιησάμενος τῶν
 οἰκῶν, παρ' οἷς ὄρεον ὅπλον τι, ἐπέσπευτο τὸ σπῆμα. φιλό-
 ξενός τις μακεδὼν, καλεῖσθαι σάτραπιν δειθεὶς χρημάτων
 διονύσια ἐφασκε μέλλειν ἄγειν. καὶ χρηστὸς περὶ ἑκάστης τῆς
 κερπῶν ἑστὶ ὑπορωτάτοιο. καὶ περὶ ταύτης αὐτοῖς, ἃ διὰ
 πῶς ἀνέλθαι. ὁρῶν δ' αὐτοὺς δυσχεραίνοντας, ὑποτίμπτων
 πινὰς ἡρώτα, τί βούλοντο δύναιτο, ἀπαλαγῆναι τῆς λειτουργείας;
 οἱ δὲ πολλῶν πλέον ἢ ὅσον ὠνοῖ ἀνάλῳσιν, ἐφάβον δώ-
 σαι, τὰ μὴ ὀχλεῖσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπείναι. ὁ δὲ πῶς τού-
 των λαβὼν ὃ ἐδίδοσκον, ἐτόρους κατέργαζεν, ἕως ἔλαβε πᾶν
 τούτων ἀέβουλετο, καὶ περὶ παρ' ἐκαστοῖς. Εὐαίσης σύρος
 αἰγυπίου σατράπιν, ἀφίστασθαι μελλόντων τῶν νομαρχῶν
 ἀπ' αὐτοῦ, αἰδομένους καλίστας αὐτοῖς εἰς τὰ βασίλεια ἐκρέ-
 μα ἅπαντας. περὶ δὲ τῶν οἰκείων ἐκέλευσε λέγειν, ὅτι ἐν φυ-
 λακῇ εἰσὶν. ἐκαστος οὖν τῶν οἰκείων ἐπεσπῆκεν ὑποδρῆσθαι, καὶ
 χρημάτων ὑπερνοῶν σωματιμηνύσας. ὁ δὲ διομολορητάρμε-
 νος ὑποδρῆσθαι, καὶ λαβὼν τὰ διομολορηθέντα, ἀπέδωκεν
 ἐκαστοῖς τὸν νεκρόν. κλειομένης ἀλέξανδρου αἰγυπίου σατρά-
 πιν, λιμνὴν γλνομένην ἐν μὲν τῇς ἄλλοις τόποις σφόδρα,
 ἐν αἰγυπῷ δὲ μελέως, ἀπέκλεισε τὴν ὑδατοῦ τὴν σίτην. τῶν
 δὲ νομαρχῶν φασιόντων οὐδὲν ἠσέσθαι τῶν φόρων ἀρδύ-
 ναι τῷ μὴ ὑδάσθαι τὸν σίτον, ὑδατοῦ μὲν ἐποίησε. τέλος
 δὲ πρὸς τῷ σίτῳ ἐπέλαβον. ὥστε σωματικῶς αὐτῷ ὑδατοῦ 4

- νου ὀλίγου πολὺ τέλος λαμβάνειν, αὐτοὺς τε τοὺς νομαρχαίους πεπαύσθαι τῆς περὶ φάτῃς. διαπλέοντες δ' αὐτοὶ τὸν νομὸν, οὗ ὅστι θεὸς ὁ κροκιδάειλος, ἤρπαξεν τις τῶ παίδων αὐτοῦ. καλέσας οὖν τοὺς ἰορθεῖς ἔφη περὶ πόρον ἀδικηθεῖς, ἀμύνεσθαι τοὺς κροκιδάειλους. καὶ προσέταξε θηροῦν αὐτοὺς. οἱ δὲ ἰορθεῖς, ἵνα μὴ ὁ θεὸς αὐτῶν κατὰ φρονηθῇ, συναγαγόντες ὅσων ἠδύναντο χυσίον, ἔδωκεν αὐτῶ καὶ οὕτως ἐπαύσατο. Ἀλλ' ἐξ αἰσχροῦ τῆ βασιλείᾳς ἀντιλαμπρίου αὐτῶ οἰκίσαι πόλιν πρὸς τῷ φάρῳ, καὶ ἐμπόριον πρὸς πόρον ὃν ᾗδ' ἔτι κενώβος, ἀνταῦθα ποιῆσαι, κατὰ πλούσιας εἰς τὸν κενώβον πρὸς τοὺς ἰορθεῖς καὶ τοὺς κτήματα ἔχοντας ἐκεῖ, ᾗδ' ἰούτω ἦκειν ἔφη, ὥς τε μετοικίσαι αὐτοὺς. οἱ ἰορθεῖς καὶ οἱ κάρικαι εἰσενέγκαντες χρήματα ἔδωκαν, ἵνα ἔα κατὰ χώραν αὐτοῖς πρὸς ἐμπόριον. ὁ δὲ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλάγη. ἔπειτα δὲ κατὰ πλούσιας, ἐπεὶ ᾗδ' οὐκ ἐπὶ αὐτῶ τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν, ἤτοι αὐτοὺς χρήματα ἀποδιδόντων τῷ πλούτῳ. ἔδοξε γὰρ αὐτῶ πρὸς διάφορον εἶναι, τὸ αὐτοῦ εἶναι πρὸς ἐμπόριον καὶ μὴ ἐκεῖ. ἐπεὶ δ' οὐ καὶ ἐφάβαν δύναιτο δοῦναι, μετώκισεν αὐτοὺς. ἀρξάμενος τε πῖνα ἐπὶ ἀγορεύσας, αἰδομένοιο ὅτι δυνάων ᾗδ' ἐπὶ τύχηκεν, αὐτῶ δὲ μέλλειν ἐκτε πημελὴς λαγύζεσθαι, πρὸς τοὺς συνήθεις τῷ ἀγοραστοῦ ἔλθον, ὅτι ἀκηκὼς εἶναι τὰ ἀγορεύσασα αὐτὸν ἀπορτίμα ἠγορεύοντο. αὐτοῖς οὖν οὐ προσέειπεν. καὶ ἅμα τὴν ἀβελτηρίαν αὐτοῦ ἐλθοῖσιν μετ' ὀργῆς περὶ ποιήσαν. οἱ δὲ τῶν ἀκούσαντες οὐκ ἐφάβαν διὰ πεισθύνειν αὐτὸν τοῖς λέγονσιν πῖνα κατ' ἐκείνου, ἕως αὐτοῖς πρὸς ἀγρομένοιο τὸν λόγον αὐτῶ δῶ. ἀποκρομένου δὲ τῷ ἀγοραστοῦ ἀπήγειλαν αὐτῶ τὰ πρὸς τῷ κλειομένοιο. ὁ δ' ἐκείνοιο τε βουλομένοιο ἐνδείξασθαι καὶ τῷ κλειομένοιο, ἀντιθέκε τῶν ἡμῶν ὧν πρὸς ἡγορακῶς. καὶ πῶς σίτου πωλομένοιο ἐν τῇ χώρᾳ δίκαια θραχμῶν, καλέσας τοὺς ἀγορομένους ἡρώτα, πῶς βούλονται αὐτῶ ἀγορεύεσθαι, οἱ δ' ἐφάβαν ἐλάσσονος ἢ ὅσου τοῖς ἐμπόροις ἐπώ-
4 λθω. ὁ δ' ἐκείνον μὲν ἐκέλευσεν αὐτῶ πρὸς διδόναι, ὅσου πρὸς

ἐπώλωται τοῖς ἄλλοις. αὐτὸς δὲ πᾶσα ὑλάκοντα καὶ δύο δρα-
 χμὰς τῆ σίτου πμην, οὕτως ἐπώλει. τοῖς τε ἰδρίαις καλέσας
 ἐφίσει πλὴν τὸ ἀνώμαλον ἀνάλωμα καὶ τῇ χώρᾳ γίνεσθαι εἰς
 τὰ ἰδρά. Λεῖν οὖν καὶ τῶ ἰδρὶν τινα καὶ τῶ ἰδρέων τὸ πλῆ-
 ρος καὶ λυθῆναι. οἱ δὲ ἰδρίαι καὶ ἰδία ἐκαστος καὶ κοινῇ τὰ
 ἰδρά χρήματα εἰδοῦσαν, οἰόμενοι τε αὐτὴν τῇ ἀληθείᾳ μέλ-
 λειν οὕτω ποιεῖν. καὶ ἐκαστος βουλόμενος τὸ, τε ἰδρὶν τὸ αὐ-
 τοῦ εἶναι κατὰ χώραν καὶ αὐτὸς ἰδρὶς. Ἀντιμύνης ῥόδιος
 ἡμύδιος γλόμενος ἀλεξάνδρου πρὸ βαβυλωνία ἐπείσει
 χρήματα ὧδε. νόμον ὅντος καὶ βαβυλωνία παλαιού δεκάτην
 εἶναι τῶ εἰσαγμένων. χωμίου δὲ αὐτῷ οὐ γενός τηρήσας
 τοῖς τε σατράπαις ἅπαντας περσοδοκίμοις ὄντας καὶ στρα-
 τῶτας οὐκ ὀλίγοις τε πρέσβεις καὶ τεχνίταις κλητῶν ἄλ-
 λω ἀγόντας καὶ ἰδία ἀρχομένης καὶ δῶρα πολλὰ ἀνα-
 γόμενα, τὴν δεκάτην ἐπεσσε κατὰ τὸν νόμον τὸν κέμενον.
 πάλιν τε πείρων τὰ νομὰ ποδο τὰ ὑπὲρ τῷ στρατοπέδῳ ὄντα,
 ἐκέλευεν τὸν βουλόμενον ἀρχομένης, ὅπου οὐδέλοι.
 μέλλειν δὲ τῆ αὐτοῦ οὐκ τῷ δραχμᾷ ἀρχίσει, καὶ δὲ ἀρ-
 σὼ τὸ ἀνδράποδον, καὶ μίγεσθαι τὴν πμην καὶ ἀνερχόμενα.
 ἀρχομένης οὖν πολλῶν ἀνδράποδων, οὐκ ὀλίγον σι-
 τελεῖν ἀργύριον. εἰδὲ π ἀρσὼν ἀνδράποδον, ἐκέλευε τὸν
 σατράπην τῆς καὶ ἡ εἰρή, τὸ στρατόπεδον ἀνασώζειν, τὴν πμην
 τῷ κυρίῳ ἀρδοῦναι. Ὁ φέλας ὀλυνθίος, κατὰ σῆσας ὑπὲρ
 μελητῶν εἰς τὸν νόμον τὸν ἀρθεμίδην, ἐπεὶ περσελόντες
 αὐτῷ οἱ νομάρχαι οἱ ἐκ τῆ τόπου τῶν ἐφάσαν βούλεσθαι
 πλείω αὐτοῖ πλὴν φέρειν. τὸν δὲ ὑπὲρ μελητῶν τὸν νῦν κατε-
 σκήκτα ἀπαλλάξαι αὐτὸν ἡγεῖον, ἐπιδρωτήσας αὐτοῦς, εἰ δυ-
 νήσονται σιωτὴ λείν ἅπαντες παγγέλλονται, φησάντων αὐτῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μελητῶν κατὰ χώραν εἶα. οὗ δὲ φόρους περσε-
 σθαι ἐκέλευε, ὅπου αὐτοῖ ὑπεπιμήσαντο. οὐτὲ οὖν ὅν κατέ-
 σκευε, ἀπμάσθαι εἰδοκεῖ. οὐτὲ ἐκείνος πλείους φόρους ὑπὲρ α-
 λείν, ἢ αὐτοῖ ἐταξάν. χρήματα ὅ πολλὰ πλάσια αὐτὸς ἐλάμ.

- εανε. τὴν θουλήν ἀθηναίους ἀθηναίοισι σωελοῦν λαλῶν τὸν μέγιστον
 δὸν τὸν ἐκ τῆς τυρείων πρῶτα λαμβάνειν πρῶτα τῆς ἰδιωτῶν τῶν
 πόλιν, ὡς πῶρ ἐπὶ πῶρ δόρυ αὐτῶν, εἴτα τάξαι αὐτοῖς τι-
 μὴν ὑπερδράχμων, οὕτω πωλῆν. καθεύας πλεονεξίας τὴν
 κατελεγεμνῶν εἰς ἐκ τὸν καὶ εἰκοσι ναῦς. τῷ δὲ νεῶν ἐξή-
 κοντα μόνον οὐσῶν χρεῖας, πρὸς ταῖς τοῖς ἐκ τῆς ἐξήκοντα νεῶν
 αὐτῶν τῆς ὑπομνησῶν ὅς πλείοντας εἰς δῆμον σιτηρεσίᾳ
 I σαι, ἢ αὐτοῖς πλείον. οἱ δὲ βουλόμενοι ἐπὶ τῆς ἰδίων εἶναι ἔδω-
 καν, ἃ περὶ ταῖς. Ἀντιμνήσας τὴν τε δημοσίων ὅς πρῶτα
 τοῖς οὐδὲν τοῖς βασιλικῶν ἀναπληροῦν ἐκέλευε ὅς σιταῖας
 καὶ τὸν νόμον τὸν τῆς χώρας. ὁ πότε δὲ διακροῖν ἐστρα-
 τόπιδον, ἢ ἐτόρος ὅλως ἀνδρῶν τῆ βασιλείᾳ. πέμψας τινα
 παρ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν τῆς δημοσίων. Κλειομένης περὶ πο-
 ρομηνῆς τε τῆς νομηνίας καὶ δῖον τοῖς στρατιώταις σιταρ-
 χίαν δοῦναι, κατὰ πᾶσαν ὑπερίπιδος. περὶ πορρομηνίου δὲ
 2 τῆς μνησῶς ἀναπληροῦν διέδωκε τῶν σιταρχίαν. εἴτα τῆς εἰσιόν-
 τος μνησῶς διέλιπεν ὡς τῆς νομηνίας. οἱ μὲν ὅν στρατιώται
 δὲ ἐνεώσι εἰληφέναι τῶν σιταρχίαν, ἢ σιταρχίαν εἶχον. ἐκείνος
 δὲ πρῶτα μάχας εἶνα μῆνα πρῶτα τὸν ἐναυτὸν ἀφῆρε μισθὸν
 αἰ μνησῶς. Σταβέλβιος ὁ μνησῶν, στρατιώταις μισθὸν συγκα-
 λίσας, ἔφησεν αὐτῷ τῆς μὲν ἰδιωτῶν οὐδεμίαν χρεῖαν εἶναι,
 τῆς δὲ ἡγεμόνων ὅταν δένται στρατιωτῶν, ἐκείνων ἐκείτω δούς
 ἀργύριον ἀρξέμεν ἀπὸ ἐκνομολογίαν. τοῖς τε μισθοῖς οὖς
 3 δὲ κείνοις δοῦναι, τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν ἡδὶον διδοῦναι. ἐκέλευεν
 οὕτω αὐτοῖς ἀρξέμεν ἐκείτων ὅς αὐτῶν κατὰ λόγους ἐκ τῆς
 χώρας. τῆς δὲ ἡγεμόνων ὑπολαβόντων χρηματισμὸν αὐ-
 τοῖς εἶσθαι, ἀπέειλαν ὅς στρατιώταις, κατὰ πόρ ἐκείνος
 περὶ ταῖς. διαλιπὼν δὲ ὀλίγον χρόνον καὶ σωματικῶν αὐ-
 » τοῖς. οὐτε αὐλῆτιν αὐτῶν χοροῦ. ὅτε ἡγεμόνας αὐτῶν ἰδιωτῶν
 » οὐδὲν ἐφῆ χρησίμους. ἐκέλευεν ὅν αὐτοῖς ἀπαλλάττειν ἐκ
 τῆς χώρας. Διονύσιος τὰ ἰδὲ πᾶσι βουλόμενος εἰ μὲν ἔλαπε-
 4 ζαν ἰδοι πρῶτα κειμῶν χρυσὴν ἢ ἀργυρᾶν ἀγαθοῖς δαίμωνος

κελύσας ἰγχεῖ, ἐκέλευε ἀφαιρῆν. ὅσα δὲ τῷ ἀγαλμά-
 των θιάλῳ εἶχε περὶ τὰ χότα, εἶπας ὅπ' δέχομαι, ἱερί-
 ρειν ἐκέλευε. τὰ θ' ἱμάτια τὰ, τε χρυσᾶ καὶ ὄσ' σεφά-
 νους προήρει τῷ ἀγαλμάτων φάσκων αὐτῷ
 καὶ κευφότῃρα καὶ βύω δέσδρα δοῦναι.
 εἶτα ἱμάτιον μὲν λινοῦ, σεφά-
 νους δὲ λολκίνους
 προμήτει.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β΄.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟ Α΄.

- ΠΕΙΔΗ' πᾶσαν πόλιν ὁρᾷ μὲν κοινω-
 νίαν πινὰ οὕσαν, καὶ πᾶσαν κοινωνίαν
 ἄρα τοῦ πινὸς ἐνεκεν σπυνεσσηκῆσαν, τῷ
 γὰρ εἶναι δοκοῦντοσ' ἄρα τοῦ χρεῖν, πᾶν
 τα περὶ τοῦσι πάντες, δῆλον, ὡς πᾶ-
 ραι μὲν ἄρα τοῦ πινὸς σοχάζοντα. μάλιστα
 δὲ καὶ τῷ κυριωτάτῳ πάντων, ἡ
 πασῶν κυριωτάτῃ, καὶ πᾶσαι πόλεις ἀλλὰς αὐτῇ
 δι' ἐστὶν ἡ καλουμένη πόλις. καὶ ἡ κοινωνία ἡ πολιτική. ὅσοι
 μὲν οὕτω οἶοντα πολιτικόν, καὶ βασιλικόν, καὶ οἰκονομικόν, καὶ
 δεσποτικόν εἶναι τὸν αὐτόν, οὐ καλῶς λέγουσι. πλὴν γὰρ καὶ
 2 ὀλιγὴ τι νομίζουσι διαφθερῆν ἄλλ' οὐκ εἴδει τούτων ἕκαστον.
 οἷον αὖ μὲν ὀλίγων, δεσποτὴν. αὖ δὲ πλειόνων, οἰκονόμον. αὖ
 δι' ἐπὶ πλεόνων, πολιτικόν, ἢ βασιλικόν. ὡς οὐδὲν διαφθερᾷ
 μέγα λιν οἰκίαν, ἢ μικρὰν πόλιν, καὶ πολιτικόν δὲ καὶ βασι-
 λικόν. ὅταν μὲν αὐτὸς ἐφεσθῇ, βασιλικόν. ὅταν δὲ κατὰ λό-
 γον τῆς ἀδιστήτης τῆς τοιαύτης, κατὰ μέρος ἀρχὴν καὶ ἀρ-
 χόμενος, πολιτικόν. ταῦτα δ' οὐκ ἐστὶν ἀληθῆ. δῆλον δ' εἶναι τὸ
 λεγόμενον ἀδισκοπῆν κατὰ τὴν ὑψηλὴν μέθοδον. ὡς
 3 πόρ γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ σωθεῖν μέχρι τῷ ἀστυθέτων αἰάτῳ
 καὶ διαιρεῖν, ταῦτα γὰρ ἐλάχιστα μέρη τῶ παντός, οὕτω καὶ πό-
 λιν ὅζων σύκειται σκοποῦτες, ὁφόμεθα. καὶ πόρ τούτων
 μάλλον, τί τε διαφθερᾷ ἀλλήλων, καὶ εἴ τι τεχνικόν ἐνδέχεται
 λαβεῖν πόρ ἐκαστον τῶ ῥηθέντων. εἰδήτης ὅζων ἀρχὴς τὰ πάντα
 ματαφύομενα ἐλίσσειν, ὡς πόρ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τούτοις
 4 καὶ ἐν τούτοις καὶ λίσ' αὐτοῦ θεωρήσειν. αἰάκη δὲ πρὸς
 τὸν σωδυνάξει δαίς αὐτοῦ ἀλλήλων μὴ δαμαμένους εἶναι, οἷον
 4 δῆλον μὲν καὶ ἄρ' ἐν τῇ γλῶσσῃ ἐνεκεν, καὶ τῷ, οὐκ ἐκπερα-
 Aristot. Polit. lib. I. dd

» ρέει. ἀλλ' ὡς πρὸς καὶ ὡς τοῖς ἄλλοις ζώοις καὶ φυτοῖς φυ-
 » σιὸν τὸ ἐπιείδαι, οἷον αὐτὸ τοῦτον καὶ ὁμοίαν ἐτόρον. ἀρ-
 » χον δὲ φύσει καὶ ἀρχόμενον δὲ πῶς σὺν τηρεῖται. τὸ μὲν γὰρ δύ-
 » ναμνον τῇ διανοίᾳ προσορᾷ, ἀρχὴν φύσει, καὶ δευτέρως φύ-
 » σει. τὸ δὲ δυνάμενον τῷ σώματι τῷ αὐτῷ πεῖν, ἀρχόμενον καὶ
 » φύσει δοῦλον. διὸ δευτέρως καὶ δυνάτωται τὸ συμφέρι. φύ-
 » σει μὲν οὖν διώρισε τὸ θῆλυ, καὶ τὸ δοῦλον. οὐ γὰρ ἡ φύ-
 » σις ποιεῖ τοῦτον. οἷον χαλκὸς τῷ ποιῶν μάχαιραν πενιχρῶς, 1
 » ἀλλ' οὐ πρὸς αὐτόν. οὐ γὰρ αὐτὸ ἀρχὴ τοῦ καλίστα τῷ ὀργά-
 » νων ἐκαστον, μὴ πολλοῖς ὁμοίως ἀλλ' ἐνὶ δουλεύον. ἐν δὲ τοῖς
 » βαρβαροῖς τὸ θῆλυ καὶ δοῦλον πῶς αὐτῷ ἔχει τάξιν. αἰπὸν
 » δ' ὅτι, τὸ φύσει ἀρχὴν οὐκ ἔχουσιν. ἀλλὰ γίνεσθαι ἡ κοινωνία
 » αὐτῶν, δουλίας καὶ δουλου. διὸ φασὶν οἱ ποιηταὶ βαρβαρῶν
 » δι' ἐλλείψασ' ἀρχὴν εἶναι. ὡς ταυτὸ φύσει βαρβαρον καὶ
 » δοῦλον ὄν. ἐκ μὲν οὖν τῶν τῆς δύο κοινωνιῶν, οἰκία πρῶ-
 » τη. καὶ ὁρθῶς ἡ σίνοδος εἶπε ποιήσας. οἷον μὲν πρῶτα γυ- 2
 » ναῖ καὶ παῖδες, βροῦν τ' ἀρότῃρα. ὁ γὰρ τοῦ αὐτοῦ οἴκου τοῖς πέν-
 » σιν ὅστιν. ἡ μὲν γὰρ εἰς πατρὸς ἡμέραν σιωπῆ καὶ κοινωνία καὶ
 » φύσιν, οἷός ἐστιν. οὗς χαρῶντας μὲν καλεῖ ὁμοσιπύους. αὐτῶν
 » μὲν δὲ δὲ ὁ κῆρς, ὁμοκῆρς. ἡ δ' ἐκ πολλοῦ οἰκῶν κοινωνία
 » πρώτη τῇ χρήσει ἐκείνη μὴ ἐφ' ἡμέραν, κώμη. μάλιστα δὲ
 » καὶ φύσιν οἰκεῖν ἡ κώμη ἀρχικὴ οἰκία εἶναι. οὗς καλοῦ-
 » σι πινύς ὁμογῆλας καὶ παῖδας τε καὶ παίδων παῖδας. διὸ καὶ
 » τὸ πρῶτον ἐβασιλεύοντο αἱ πόλεις. καὶ νῦν ἐπὶ τὰ ἔθνη, ἐκ- 3
 » βασιλεύουσιν γὰρ σινοῦν. πᾶσα γὰρ οἰκία βασιλεύ-
 » σαι τὸ τῆς προσβυτάρι. ὡς τε καὶ αἱ ἀρχικαὶ δὲ πῶς συ-
 » γλύνονται, καὶ τὸ ὅτι οὐ λέγει ὁμοῖος. Σεμνοτεῖ δὲ ἐκαστος
 » παίδων, ἡ δ' ἀλόχων. ἀποράδες γὰρ καὶ οὐ γὰρ ἀρχαῖον ὄνομα.
 » καὶ τοῖς θεοῖς δὲ δὲ τῶν πάντων φασὶν ἐβασιλεύεσθαι, ὅτι καὶ
 » αὐτοὶ οἱ μὲν, ἐπὶ νῦν. οἱ δὲ, ἀρχαῖον ἐβασιλεύοντο. ὡς πρὸς δὲ
 » καὶ τὰ εἶδη ἐκαστοῦ ἀφομοιοῦσιν οἱ ἀνθρώποι, οὐ γὰρ καὶ τοῖς
 » εἶδη σ' αὐτῶν. ἡ δ' ἐκ πολλοῦ κοινωνία τέλειος, πό- 4
 » λεις, ἡ δὲ πάσης ἐχούσα πόλιν τῆς αὐταρχείας, ὡς ἐπὶ μὲν

εἰπεῖν. γινόμενῃ δὲ τῇ ἐκείνῃ, οὐσα δὲ τῇ δὲ τῇ. διὸ πᾶσα
 » πόλις φύσει ὅτι, εἴ πορ καὶ αἱ πρώται κοινωνίαι. τέλος δ' αὖτε
 » ἐκείνων. ἡ δὲ φύσις, τέλος δὲ. οἷον δ' ἐκαστὸν ὅτι τῆς γενέσεως
 » τελευτήσεως, τῶν φανερῶν φύσιν καὶ ἐκαστου, ὡς πορ ἀνθρώ-
 » που, ἡ πόλις, οἰκία δ' ἐστὶ τὸ οὐδ' ἐκαστου καὶ τέλος, βέλπιδον. ἡ δὲ
 αὐτάρκεια καὶ τέλος, βέλπιδον. ἐκ τούτων δὲ φανερὸν, ὅτι τῇ
 φύσει ἡ πόλις ὅτι. καὶ ὅτι ἀνθρώπος, φύσει πολιτικὸν ζῷον. καὶ
 I ὁ ἀπολις δὲ φύσιν, καὶ οὐδ' αὖτε τύχην, ἢ καὶ φανερὸν ὅτι, ἡ κρείτ-
 των ἡ ἀνθρώπος. ὡς πορ καὶ ὁ ὕψος ὁ μὲν λαοδρηθεὶς ἀφρήτωρ,
 ἀδέμετος, ἀνέσιος. ἀμα δ' αὖτε φύσει τῶν καὶ κλέμεν ὡς θυμῷ
 πῆς. ἀπὸ πορ ἄλλων ὡς πορ ἐπὶ πετεινοῖς. διὸτι δὲ πολιτικὸν ὁ
 ἀνθρώπος ζῷον, πάσης μελίστης καὶ παντὸς ἀγαλαίου ζώου
 » ζώου μάλιστα, δὴ λον. οὐδ' αὖτε ὡς φανερὸν μάλιστα ἡ φύσις ποιεῖ.
 » λόγον δὲ μόνον ἀνθρώπος ἔχει τὸ ζῶον. ἡ μὲν δὲ φωνή, τῇ λυ-
 πηροῦ καὶ ἡδέος ἐστὶ σημεῖον. διὸ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ζώοις.
 2 μὲν καὶ τῶν ἡ φύσις αὐτῶν περὶ λον, ὡς τε αἰσθάνεσθαι τὸ
 λυπηρὸν καὶ ἡδέος, καὶ τῶν σημαντικῶν ταυτὸν ἀλλήλοις. ὁ δὲ λό-
 γος δὲ τῶν δὴ λον ὅτι συμφύρον καὶ βλαβερὸν. ὡς τε καὶ δὲ
 καίον καὶ δ' ἀδικον. τῶν δ' αὖτε πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα τοῖς ἀνθρώποις
 ἴδιον, καὶ μόνον ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ δικαίον καὶ ἀδικον. καὶ τὸ ἄλλων
 αἰσθάνεσθαι. ἡ δὲ τούτων κοινωνία πρὸς οἰκίαν καὶ πόλιν. καὶ πρὸς
 πόρον δὲ τῇ φύσει πόλις ἡ οἰκία καὶ ἐκαστος ἡ μάλιστα ὅτι. καὶ γὰρ ὅ-
 » λον, πρὸς πόρον αἰσθάνεσθαι τῇ μέρους. αἰσθάνεσθαι γὰρ τῇ
 3 ὅλον, καὶ ἔστι πρὸς οὐδ' αὖτε, εἰ μὴ ὁ μόνον ὡς πορ εἰς λέ-
 » ρει πᾶσι λιθίνῃ. διαφθαρείσα δ' ἐστὶ τῶν αὐτῶν. πάντα δ' αὖτε ὅ-
 » ῳ ρεσαι, καὶ τῇ δυνάμει. ὡς τε μὲν τῶν αὐτῶν ὄντα, οὐ λεπτέον,
 » πᾶσι αὐτῶν εἶναι, ἀλλ' ὁ μόνον. ὅτι μὲν οὖν ἡ πόλις, καὶ φύσει
 καὶ πρὸς πόρον ἡ ἐκαστος, δὴ λον. εἰ γὰρ μὴ, αὐτάρκειας ἐκαστος χω-
 ριστὸς ὁ μόνον τῶν ἄλλοις μέρεσιν, ἔξει πρὸς τὸ ὅλον. ὁ δὲ μὴ
 δυνάμενος κοινωνεῖν, ἢ μὴ δὲν δυνάμενος δι' αὐτάρκειαν, οὐδ' αὖτε
 μέρος πόλεως. ὡς τε ἡ θηρίον ἡ θεός. φύσει μὲν οὖν ἡ ὁρμή
 4 αὐτῶν ὡς τε πᾶσι τῶν αὐτῶν κοινωνίαν. ὁ δὲ πρὸς συστήσας,

» μεγίστων ἀγαθῶν αἰπός. ὥς πορ γὰρ καὶ τελειωθὲν βέλπουν
 » τῶν ζώων, ἀνθρώπος ὅστις, οὕτω καὶ χειροῦ νόμου καὶ δίκης,
 » χεῖριστον πάντων. χαλεπωτάτη γὰρ ἀδικία ἔχουσα ὅπλα. ὁ
 δ' ἀνθρώπος ὁ πᾶσα ἔχων φνέσσει φρονήσει καὶ ἀρετῇ. οἷς ὡδὶ
 πάναντία ὅστις χρῆσθαι μάλιστα. διὸ ἀνοσιώτατον καὶ ἀρξιώ-
 τατον αὐτοῦ ἀρετῆς, καὶ πρὸς ἀφροδίσια καὶ ἐδωδὴν χεῖριστον.
 » ἡ δὲ διοικουμένη, πολιτικὴν. ἡ γὰρ δίκη πολιτικῆς κεινωμένης
 » τάξις ὅστις. ἡ δὲ δίκη τῆς δικαίου κρίσις. Ἐπεὶ δὲ φανερὸν, ὅτι
 ὡν μεγάλων ἡ πόλις συνέστηκεν, ἀνάγκη ποδὶ οἰκονομίας εἰ-
 πείν πρότερον. πᾶσα γὰρ πόλις ὅτι οἰκῶν σύμπηται. οἰκονο-
 μίας ὁ μέρη, ὅτι ὡν αὐτῆς οἰκία συνίσταται. οἰκία δὲ τέλειος,
 ἐκ δούλων καὶ ἐλευθέρων. ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς ἐλαχίστοις πρώτων
 ἔκαστον ζήτητόν. πρώτα δὲ καὶ ἐλάχιστα μέρη οἰκίας, δευτέ-
 ρης καὶ δούλης, καὶ πόσις καὶ ἀλόχορ, καὶ πατήρ καὶ τέκνα.
 ποδὶ τῶν αὐτῶν σκεπτεῖον εἶναι, πῶς ἔκαστον καὶ ποῖον δεῖ εἶναι.
 ταῦτα δ' ὅτι δευποτικὴ καὶ γαμικὴ ἀνωνύμων γὰρ ἡ γυναικὶς
 καὶ ἀνδρὸς σύζυγος, καὶ τῶν τεκνοποιητικῆς, καὶ γὰρ αὐτῇ
 οὐκ ὠνόμασαι ἰδίῳ ὀνόματι. ἐστὶν δ' αὐτῇ τῆς, ὥς εἴπωμεν.
 εἶσι δὲ ἡ μέρους, ὁ δοκεῖ τοῖς μὲν εἶναι οἰκονομία. τοῖς δὲ, μέ-
 ρον μέρος αὐτῆς. ὅπως δ' ἔχει, θεωρητόν. λέγω δὲ, ποδὶ τῆς
 καλουμένης χρηματικῆς. πρώτων δὲ, ποδὶ δευτέρου καὶ δού-
 λου εἴπωμεν. ἵνα τά, καὶ πρὸς τὴν αἰσθητικὴν χρεῖαν ἰδωμεν.
 καὶ εἴπῃ πρὸς τὴν εἰδέναι ποδὶ αὐτῆς, διωαίμεθα λαβεῖν βέλ-
 πον, τῆς νῦν ἀπολαυσιμότητων. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ ὡδὶ σῆμα
 τίς εἶναι ἡ δευποτεία. καὶ ἡ αὐτῇ οἰκονομία καὶ δευποτεία.
 καὶ πολιτικὴ καὶ βασιλική. καὶ τὰ ποδὲ εἴπωμεν ἀρχόμενοι. τῆς
 δὲ πρὸς φύσιν τὸ δευποτεῖν. νόμῳ γὰρ, τὸν μὲν δούλον εἶναι,
 τὸν δ' ἐλευθέρον, φύσει δ' οὐδὲν διαφέρειν. διὸ ποδὲ οὐδὲ δι-
 καιον. βίαιον γὰρ. ἐπεὶ οὕτω ἡ κτήσις, μέρος τῆς οἰκίας ὅστις.
 » καὶ ἡ κτηνική, μέρος τῆς οἰκονομίας. αὐτὴ γὰρ τῇ αἰσθητικῇ,
 » ἀδύνατον καὶ ζῶν, καὶ οὐ ζῶν. ὥς ποδὲ δὲ ἐν ταῖς ὡρισμέναις
 » τέχναις αἰσθητικὸν αὐτὸ εἶναι ὅτι παρὲν τὰ οἰκία ὄργανα, εἰ μέλλει 4

ἀρχὴν λεισθῆσθαι τὸ ὄργανον, οὐ τὴν καὶ τῆς οἰκονομικῶν. τῆς
 δὲ ὀργάνων, τὰ μὲν ἀψυχα. τὰ δὲ, ἐμψυχα. οἷον, τῶ κυβερνή-
 τη, ὁ μὲν οἶαξ ἀψυχον. ὁ δὲ πρῶτος ἐμψυχον. ὁ γὰρ ὑπὲρ τῆς
 ἐν ὀργάνου εἴδει τῶν τέχνης ὅστις, οὐ τὴν καὶ τὸ κτῆμα ὄργα-
 νον πρὸς ζωὴν ὅστις. καὶ ἡ κτῆσις, πλὴν τῶν ὀργάνων ὅστις. καὶ ὁ
 δούλος. κτῆμα πᾶσι ἐμψυχον. καὶ ὡς πρὸς ὄργανον πρὸς ὀργάνων
 πᾶσι ὁ ὑπὲρ τῆς. εἰ γὰρ ἡ δυνάμεις ἐκαστον τῆς ὀργάνων κελου-
 1 αίν, ἡ περὶ αὐθιγὰς ἀρχὴν λεισθῆσθαι τὸ ὄργανον, ὡς πρὸς τὰ
 δαιδάλου φαίν, ἡ γὰρ τῆς φαίνον ἐπιποδασ, οὐς φησιν ὁ πρὶν
 τῆς, αὐτομάτως θεῖον δύεσθαι ἀπὸ τῶν, οὐ τὴν αἰ κερκίδες ἐκέρ-
 κισον αὐτοῖς. καὶ τὰ πλὴν τῶν ἐκαστῶν, οὐ δὲν αἰ εἴδει οὐ τὴν
 τοῖς ἀρχὴν τέχνης ὑπὲρ τῶν, οὐ τὴν τοῖς δεσπότης δούλων. τὰ
 μὲν οὖν λεισθῆσθαι ὄργανα, ποιητικὰ ὄργανα ὅστις. τὸ δὲ κτῆμα,
 περικλυτὸν. ἀρχὴ μὲν γὰρ τῆς κερκίδος, ἐπὶ τὸν πᾶσι γίνεται πρὸς
 2 πᾶσι χῆσιν αὐτῆς. ἀρχὴ δὲ τῆς ἐκαστῶς καὶ τῆς κλίνης ἡ χῆσις
 μένον. ἐπὶ δὲ πᾶσι διαφορῶν ἡ ποίησις εἴδει καὶ ἡ περὶ τῆς. δύν
 3 τῶν δὲ ἀμφοτέρων ὀργάνων, αἰάτη καὶ τῶν πᾶσι αὐτῶν ἔχειν
 διαφορὰν. ὁ δὲ βίος, περὶ τῶν οὐ πρὶν ὅστις. διὸ καὶ ὁ δούλος,
 ὑπὲρ τῆς τῆς πρὸς τῶν περὶ τῶν. τὸ δὲ κτῆμα λέγεται, ὡς πρὸς
 καὶ τὸ μέριον. τὸ, γὰρ μέριον, οὐ μένον ἄλλου ὅστις μέριον,
 ἀλλὰ καὶ ὅλως ἄλλου. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κτῆμα. διὸ ὁ μὲν
 δεσπότης τῆς δούλου, δεσπότης μένον. ἐκείνου δὲ οὐκ ἔστιν. ὁ γὰρ
 δούλος, οὐ μένον δεσπότην δούλος ὅστις, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἐκεί-
 4 νου. τὸ μὲν οὖν ἡ φύσις τῶν δούλων, καὶ τῆς ἡ δυνάμεις, ἐκ
 τῶν δυνάμεων. ὁ γὰρ μὲν αὐτῶν φύσει, ἀλλ' ἄλλου. αἰθρῶπος
 δὲ οὐ τὸς φύσει, δούλος ὅστις. ἀλλὰ δὲ τῶν αἰθρῶπος, ὅς αὐτῶν κτῆ-
 μα ἡ, αἰθρῶπος ὡν. κτῆμα δὲ, ὄργανον περικλυτὸν καὶ χει-
 ρόν. πό τῶν δὲ ὅστις τῶν φύσει τοιοῦτος, ἡ οὐ, καὶ πό τῶν βέλ-
 πον καὶ δίκαιον τῶν δούλων, ἡ οὐ, ἀλλὰ πᾶσι δουλεία πρὸς
 φύσιν ὅστις, μὲν τῶν σκεπτόν. οὐ χαλεπὸν δὲ καὶ πρὸς λόγῳ
 5 θεωρεῖται, καὶ ἐκ τῶν γινόμενων καὶ μαθεῖν. τὸ γὰρ ἀρχὴν καὶ
 4 ἀρχαί, οὐ μένον τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ τῶν συμφερόν-
 dd 111

εἰς ἅπαντων βέλπουν, οὐτοι μὲν εἰσι φύσει δούλοι. οἷς βέλ-
 λουν εἶναι ἀρχέσθαι τῶν τῶν ἀρχὴν εἰπὼν καὶ τοῖς εἰρημέτοις.
 ἐστὶ γὰρ φύσει δούλος, ὁ δυνάμενος ἄλλου εἶναι. διὸ καὶ ἄλλος
 εἶναι καὶ ὁ κρινωνδὴν λόγου ὑποφύει, ὅσον αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ μὴ
 εἶναι. τὰ γὰρ ἄλλα ζῶα οὐ λόγου αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ παθῆμα
 σιν ὑπηρετεῖ. καὶ ἡ χρεῖα δὲ πρὸς μάτην μικρόν. ἡ γὰρ πρὸς
 τὰ ἀναγκαῖα τῷ σώματι βοήθεια γίνεται παρ' ἀμφοῖν, πρὸς τε τῷ
 δούλῳ καὶ πρὸς τῷ ἡμέτερον ζῶον. βούλεται μὲν οὖν ἡ φύ-
 σις. καὶ τὰ σώματα διαφύοντα ποιεῖ τὰ τῷ ἐλευθέρῳ καὶ
 τῷ δούλῳ. τὰ μὲν ἰσχυρὰ, πρὸς τῷ ἀναγκαίῳ χρεῖσιν. τὰ
 δὲ ὀρθὰ καὶ ἄχρηστα πρὸς τοῖς βιαιότητος ὀρθασίαις, ἀλλὰ χρεῖ-
 σιμα πρὸς πολιτικὸν βίον. οὕτως δὲ καὶ γίνεται διηρημένως εἰς
 τε τῷ πολεμικῷ χρεῖσιν, καὶ τῷ εἰρηνικῷ. συμβαίνει δὲ
 πολλὰ καὶ ὁ βίαντιον, εἰς μὲν, τὰ σώματ' εἶναι ἐλευθέρων.
 εἰς δὲ, τοῖς ψυχῆς. ἐπεὶ εἴδη γὰρ φανερὸν, ὡς εἰ ὑποφύον γέ-
 νοιντο διάφοροι τὸ σώμα μένον, ὅσον αἰ τῷ δυνάμει εἰκότως, εἰς
 ἡπολεπομένους πάντες φαίνεται ἀξίους εἶναι τοῖς τοῖς δου-
 λούειν. εἰ δ' αὖτις τῷ σώματι τοῦτ' ἀληθές, πολὺ δίκαιόν τ' ὄν
 εἶναι τῆς ψυχῆς εἴδη διαρίσσει. ἀλλ' οὐχ ὁ μὲν ἴσως εἰκότως ἰδεῖν
 τὸ, τε τῆς ψυχῆς καὶ μένος, καὶ τὸ τῷ σώματι. ὅτι μὲν βίαντι
 εἰσι φύσει πνέες, οἱ μὲν ἐλευθέροι, οἱ δὲ δούλοι, φανερὸν. οἷς
 καὶ συμφέρει τὸ δουλόειν καὶ δίκαιόν εἶναι. ὅτι δὲ καὶ οἱ τὰ
 βιαντία φάσκοντες ἔσπον πινὰ λέγουσιν ὀρθῶς, οὐ χαλεπὸν
 εἶναι. διχῶς γὰρ λέγεται τὸ δουλόειν καὶ ὁ δούλος. ἐστὶ γὰρ
 πρὸς καὶ κατὰ νόμον δούλος, καὶ δουλόων. ὁ γὰρ νόμος ὁμο-
 λογία τίς εἶναι, ὡς τὰ κατὰ πόλεμον κρατοῦμενα τῷ κρα-
 τὶ ὄντων εἶναι φασί. εἴδη δὲ τὸ δίκαιον πολλοὶ τῷ ἐν τοῖς νό-
 μοις, ὡς πρὸς ἡτόρα γράφονται πρὸς νόμων, ὡς δεινόν, εἰ τὰ
 βιαιάσθαι δυνάμενον καὶ κατὰ δυνάμιν κρείττονος, εἶναι
 δούλον καὶ ἀρχόμενον τὸ βιαιάειν. καὶ τοῖς μὲν οὕτω δοκεῖ. τοῖς
 δὲ κείνως, καὶ τῷ σφῶν. αἰπὸν δὲ τῷ τῆς ἀμφοῖν
 τῆς, καὶ ὁ ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν, ὅτι τῷ πινὰ

ἀρετὴ τυγχάνουσα χρηγίας, καὶ βιάζεσθαι δύνανται μάλιστα
 σα. καὶ εἰς ἀεὶ τ' κρατοῦν, ἐν ᾧ παροχὴ ἢ ἀγαθὸν πινος. ὥς τε
 δοκεῖν μὴ αὐτὸν ἀρετῆς εἶναι πλὴν βίαν. ἀλλὰ παρὰ τὴν δικαίον
 μόνον εἶναι πλὴν ἀμωσβήτησιν. διὰ γὰρ ἑστῶς, πῆς μὲν, οὐνοῖα
 δοκεῖ, τ' δίκαιον εἶναι. πῆς δ' αὐτὸ ἑστῶς δίκαιον, τ' τὸν κρείτ-
 τον ἀρῆχειν. ἐπεὶ διαστάντων γε χωρὶς τούτων τῶν λόγων, οὐτ'
 ἰσχυρὸν οὐδὲν ἐχρῆσθαι, οὐτε πιθανὸν ἄλλοι λόγοι. ὥς οὐδεὶς
 βέλπονηται ἀρετῇ ἀρῆχειν καὶ διαπορῶν. ὅλως δ' αὖτε χό-
 μνοι πινες, ὥς οἰοῦνται, δίκαιος πινος. ὁ γὰρ νόμος, δίκαιόν τε, I
 πλὴν καὶ πόλεμνον δουλείαν πιδάσι δικάειν. ἅμα δ' οὐ φα-
 σί. τὴν τε γὰρ ἀρχὴν ἐνδέχεται μὴ δικάειν εἶναι τῶν πολέμων.
 καὶ τὸν ἀνάξιον δουλεύειν οὐδαμῶς αὐφάνη πῆς δουλῶν εἶναι.
 εἰ δὲ μὴ, συμβῆσθαι ἑστῶς οὐ γινεσάτοισι εἶναι δουκὸς ὕψας, δου-
 λῶς εἶναι. καὶ ἐκ δουλῶν, ἐὰν συμβῇ περὶ θῆναι ληφθέντας.
 διόπερ αὐτοὺς οὐ βούλουται λῆγειν δουλῶς ἀλλὰ ἑστῶς βαρ-
 βάρους, καί τε ὅταν ἑστῶς λῆγῃσιν, οὐδὲν ἄλλο ζητοῦσιν, ἢ τὸ 2
 φύσει δουλῶν, ὅπερ ἔξ ἀρχῆς εἶπερ. ἀνάγκη γὰρ εἶναι πινος
 φαίει, ἑστῶς μὲν, πανταχρὺ δουλῶς. τοὺς δ' οὐδαμῶς. τὸν αὖ-
 τὸν δὲ τῶν καὶ παρὰ οὐ γινεσάτοισι. αὐτοὺς μὲν γὰρ, ἐν μόνον
 παρὰ τοῖς οὐ γινεσάτοισι, ἀλλὰ πανταχρὺ νομίζουσι. ἑστῶς δὲ βαρ-
 βάρους οἱ καὶ μόνον. ὥς οὐ, πῆς μὲν ἀπὸ τῶς οὐ γινεσάτοισι, ἐλδύθε-
 ρον. τὸ δ' οὐχ ἀπὸ τῶς. ὥς περὶ καὶ ἡ θεοδίκου. ἐλδύθη φησί.
 θείον δ' ἀπὸ ἀμφοῖν ἐκ γένον ἐξωμάτων, πῆς αὐφάνη περὶ πινος
 ξιώσειε λάβειν. ὅταν δὲ ἑστῶς λῆγῃσιν, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ ἀρετῇ καὶ 3
 κακίᾳ διορίζεται τ' δουλῶν καὶ ἐλδύθερον, καὶ ἑστῶς οὐ γινεσάτοισι καὶ
 ἑστῶς οὐ γινεσάτοισι. ἀξιοῦσι γὰρ ὥς περὶ ἑστῶς ἀνθρώπου ἀνθρώπου, καὶ
 ἐκ θηρίων γίνεσθαι θηρίον, οὐτῶ καὶ ἑστῶς ἀγαθῶν ἀγαθόν. ἢ δὲ φύ-
 σις βούλουται μὲν ἑστῶς πινος πολλάκις. οὐ μὲν τοὶ δύνανται.
 ὅτι μὲν οὕτω ἔχει πινος λόγον ἢ ἀμωσβήτησις, καὶ εἰσὶν καὶ οὐκ
 εἰσὶν οἱ μὲν φύσει δουλοὶ, οἱ δ' ἐλδύθεροι, δὴ λῶν. καὶ ὅτι ἐ-
 πὶ διώρεται τ' τοιοῦτον, ὡς συμφέρει τῶ μὲν, τὸ δουλεύειν. ὥ-
 δὲ, διαπορῶν. καὶ δίκαιον. καὶ δεῖ τ' μὲν, ἀρῆχειν, τὸ δ' ἀρ- 4

χειν. ὡς πεφύκασιν ἀρχὴν ἀρχεῖν. ὥστε καὶ δεσπόζειν. τὸ δὲ
κακῶς, ἀσυμφόρως ἔστιν ἀμφοῖν. εἴ γὰρ αὐτὸ συμφέρει τῷ μέ-
ρει καὶ τῷ ὄλῳ, καὶ σώματι καὶ ψυχῇ. ὁ δὲ δούλος, μέρος τι
τῷ δεσπότῳ. οἷον ἐμψυχόν τι τῇ σώματι, κεχωρισμένον δὲ
μέρος. διὸ καὶ συμφέρον ἔστι τι καὶ ψυχῇ, δούλῳ καὶ δεσπό-
τῃ πρὸς ἀλλήλους τοῖς φύσει τοῦτων ἡξιωμένοις. τοῖς δὲ μὴ
ἐσθλόν τὸν τρόπον, ἀλλὰ κατὰ νόμον καὶ βίαια, καὶ ἀντίον.
1 φανερόν δὲ καὶ ἐκ τούτων, ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι δεσποτεία καὶ πο-
λιτική. οὐδὲ πᾶσαι ἀλλήλεις αἱ ἀρχαί, ὥς πρότερον φασί.
ἢ μὲν γὰρ ἐλευθέρων φύσει. ἢ δὲ δούλων ἔστι. καὶ ἡ μὲν οἴκῃ
νομικὴ μοναρχία. μοναρχεῖται γὰρ πᾶς οἶκος. ἢ δὲ πολιτι-
κή, ἐλευθέρων καὶ ἰσων ἀρχή. ὁ μὲν οὖν δεσπότης, οὐ λέγε-
ται κατ' ἐπισήμην, ἀλλὰ τῷ τοῖος εἶναι. ὁ μάλιστα δὲ καὶ ὁ δού-
λος καὶ ὁ ἐλεύθερος. ἡ δὲ ἐπισήμη δ' ἀνείη καὶ δεσποτική καὶ δού-
λική. δουλικὴ μὲν, οἵαντι πρός ἐν συρρακτοῦσιν ἐπαίδουεν. ἐκεί-
2 γὰρ λαμβάνων τις μισθόν, ἐδίδασκε τὰ ἐκύκλια διακονήμα-
τα ὅς τις παιδάς. εἴη δ' αὖ καὶ ἐπὶ πλείονος τοιούτων μάθη-
σις. οἷον ὁ λοποιῖκή, καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα γλῆν τῆς διακονίας.
ἔστι γὰρ ἐτόρα ἐτόρων. τὰ μὲν, ἐν τῇ μέτρῳ ὁρᾶ. τὰ δ' ἀνάγκῃ
3 καὶ ὁτόρα. καὶ κατὰ τὴν προίμειαν, δούλος πρὸς δούλου. δε-
σπότης, πρὸς δεσπότην. αἱ μὲν οὖν τοιαῦτα παρὰ δουλικά
ἡδίστη μοί εἰσι. δεσποτική δ' ἡδίστη μὴ ἔστιν, ἢ χρηστική δούλων. ὁ
γὰρ δεσπότης οὐκ ἐν τῷ κτᾶσθαι ὅς δούλους, ἀλλ' ἐν τῷ χρῆ-
σθαι δούλοις. ἔστι δ' αὖ τῇ ἡδίστη μὴ, οὐδὲν μέγα ἔχουσα οὐδὲ
σεμνόν. ἀλλ' γὰρ τὸν δούλον ἐπίστασθαι δεῖ ποιεῖν, ἐκείνον δεῖ
τοιαῦτα ἐπίστασθαι κατὰ τὴν φύσιν. διὸ ὅσοις ἴδουσί αὐτὸν καὶ
4 κατὰ φύσιν, ἐπὶ τῷ λαμβάνειν τῶν ἡμεῖς. αὐτοὶ δὲ πο-
λιτεῖοντα ἢ φιλοσοφοῦσιν. ἢ δὲ κτηνική ἐτόρα ἀμφοτέρων
τοῦτων. οἷον, ἡ δικαία, πολεμική τις οὐσα ἢ θηροποτική. πόδι
μὲν οὖν δούλου καὶ δεσπότης ἐσθλόν διωρίδω τὸν τρόπον. ὁ-
λως δὲ πόδι πάσης κτήνους καὶ χρηματιστικῆς θεωρήσωμεν.
4 κατὰ τὸν ὑψηλὸν τρόπον. ἐπεὶ πρός καὶ ὁ δούλος τῆς κτή-

ὥς μέρος τῷ. πρὸς τὸν μὲν οὖν ἀπρήσειεν αὐτῆς, πό-
 ρον χρηματιστικῇ, ἢ αὐτῇ τῇ οἰκονομικῇ ὅτιν, ἢ μέρος τί. ἢ ὑπὲρ
 ρεπτικῇ. καὶ εἰ ὑπὲρ ρεπτικῇ, πότῳ ὥς ἡ κερκιδοποιικῇ, τῇ ὑφαν-
 τικῇ. ἢ ὥς ἡ χαλκουργικῇ τῇ ἀνδριαντοποιίᾳ. οὐ γὰρ ὡσαύτως
 ὑπὲρ τοῦσιν, ἀλλ' ἢ μὲν, ὅργανα παρέχει, ἢ δὲ τὴν ὕλην, λέγω
 ὅτι ὕλην, ὅτι ὑποκείμενον, ὅτι οὐ πᾶν ἀρτελεῖται ὅσον. οἶον, ὑφαν-
 τῇ μὲν, ἔρια. ἀνδριαντοποιῷ δὲ χαλκόν. ὅτι μὲν ὅτι οὐχ ἡ αὐ-
 τῇ οἰκονομικῇ, τῇ χρηματιστικῇ, δὴλον. τῆς μὲν γὰρ, ὅτι πορίσασ-
 θαι. τῆς δὲ, ὅτι χρῆσασθαι. τίς γὰρ ἔστι ἡ χρῆσομένη τοῖς κα-
 τὰ τὴν οἰκίαν, πρὸς τὴν οἰκονομικῇ. πότῳ δὲ μέρος αὐ-
 τῆς ὅτι τί, ἢ ἔτῳ εἶδος ἔχει διαμνησθήτησιν. εἰ γὰρ ὅτι τῇ
 χρηματιστικῇ θεωρήσαι, πότῳ γὰρ χρῆματ' αὐτῇ καὶ κτήσις ἔστι, ἢ
 δὲ κτήσις καὶ πότῳ εἰληφε μέρη, καὶ ὁ πλοῦτος, ὥς τε πρὸς
 τὴν ἡγεμονικὴν πότῳ μέρος τί τῆς χρηματιστικῆς. ἢ ἔτῳ
 ἡγεμονικός. καὶ κατὰ τὸν πότῳ τὴν τοῦ φιλῶ ὑπὲρ μέληα καὶ κτή-
 σις. ἀλλὰ μὲν εἶδη γὰρ καὶ τῶ φιλῶ. διὸ καὶ βίοι πολλοὶ καὶ
 τῶ ζώων καὶ τῶ ἀνθρώπων εἰσίν. οὐ γὰρ οἶον τε ζῶν αὐτῶν τοῦ
 φιλῶ. ὥς τε αἱ διαφοραὶ τῆς τοῦ φιλῶ, ὅτι βίους πεποιήκασι δια-
 φορόντας τῶ ζώων. τῶν τε γὰρ θηρίων, τὰ μὲν, ἀχλαῖα. τὰ
 δὲ, ἀποραδικὰ ὅτιν, ὅτι τῶ σιμφορῇ πρὸς τὴν τοῦ φιλῶ αὐ-
 τοῖς, ὅτι τὸ τὰ μὲν, ζωοφάγα. τὰ δὲ, κερποφάγα. τὰ δὲ, παμ-
 φάγα αὐτῶν εἶναι. ὥς τε πρὸς τὰς ἐκείνων καὶ τὴν αἵρεσιν
 τὴν τοῦ φιλῶν ἢ φύσις ὅτι βίους αὐτῶν διώρισεν, ἐπεὶ δ' οὐ ταυ-
 τὸ ἐκείνων ἢ φύσις αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ ἔτῳ ἐτῳ, καὶ αὐτῶν τῶ
 ζωοφάγων καὶ τῶ κερποφάγων οἱ βίοι πρὸς ἀλλήλους διεστῶσιν.
 ὁμοίως δὲ ὅτι τῶ ἀνθρώπων. πολὺ γὰρ διαφοροῦσιν οἱ τοῦ φιλῶ
 βίοι. οἱ μὲν ὅτι ἀργύρατοι, νομαῖδες εἰσίν. ἢ γὰρ ἀπὸ τῶ ἡμέρων
 τοῦ φιλῶ ζώων, αὐτῶν πόνου γίνεσθαι ἀχλαῖα σιν, ἀναγκαίως δ' ὅτι
 μεταβάλλει τοῖς κτήνεσι ὅτι τὰς νομαίς, καὶ αὐτῶν ἀναγκάζον-
 ται σιωπῶν λουθεῖν ὥς τῶν γεωργίαν ζῶν γεωργῶν τε. οἱ
 δ' ἀπὸ θήρας ζῶσιν. καὶ θήρας ἔτῳ ἐτῳ. οἶον, οἱ μὲν,
 ἀπὸ ληθείας. οἱ δ' ἀπὸ ἀλκείας, ὅσοι λίμνας, καὶ ἔλη καὶ

ποταμοὺς ἢ θάλατταν ραὶ τὴν περὶ τοὺς ὀρε-
 ῖων ἢ θηρίων ἀγρίων. εἰ δὲ πλείονος γένος τῶν ἀνθρώπων ἀρ-
 » τῆς γῆς ἢ καὶ τῶν ἡμέρων καρπῶν, οἱ μὲν οὖν εἰσι τοσοῦτοι
 » σχεδὸν εἶναι, ὅσοι γε αὐτὸ φύον ἐχέουσιν τὴν ἀρχαίαν. καὶ μὴ
 δι' ἀλλαγῆς καὶ κατὰ πλείονος περὶ τὴν ἑσπέρην, νομαδι-
 κῶς, γεωργικῶς, ληστρικῶς, ἀλιευτικῶς, θηρολυτικῶς. οἱ δὲ, καὶ
 μὴ γὰρ τὰς ἐκ τούτων ἡδύων ζωσὶ περὶ ἀναπληροῦντες τὴν ἐν-
 I δεύσαντες βίον, ἢ τυγχάνει ἐλπίων περὶ εἰς αὐτὰς ἐκείνην εἶναι.
 οἱ μὲν, νομαδικὸν ἅμα καὶ ληστικόν. οἱ δὲ γεωργικὸν καὶ
 θηρολυτικόν, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὡς αὐτὴν χρῆται
 » ναυπηγίᾳ, εἴς τινος τὸν ἔργον διάγειν. ἢ μὲν οὖν ραὶ τὴν κτη-
 » σιν, ὑπὸ αὐτῆς φαίνεται τῆς φύσεως διδομένη πᾶσιν, ὡς περὶ
 » καὶ τὴν πρῶτην γένεσιν, οὐδὲς οὕτω καὶ τελευτῆσι. καὶ
 γὰρ καὶ τὴν ἑσπέρην ἀρχῆς γένεσιν τὰ μὲν, συνκρίνεται τῶν ζω-
 ῶν, ἑσπέρην ἑσπέρην, ὡς ἰκανὴν εἶναι. μέχρις οὗ αὐτὴν δύνῃται
 2 αὐτὸ αὐτῶν ποιεῖν τὸ γινώσκον. οἷον, ὅσα σκυλικοτοκεῖ, ἢ
 ὡς τοκεῖ. ὅσα δὲ ζωοτοκεῖ, τοῖς γλομελίοις ἔχει ἑσπέρην ἐν
 αὐτοῖς μέχρι ἑνός, τὴν τῆς καλουμένης γάλακτος φύσιν.
 » ὡς τε ὁμοίως δὴ λην, ὅπῃ καὶ γλομελίοις, οἰκτῆρον, τὰ τε φυ-
 » τὰ τῶν ζώων ἔνεκεν εἶναι. καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τῶν ἀνθρώ-
 πων ἔστιν. τὰ μὲν ἡμέρα, καὶ διὰ τὴν χρῆσιν καὶ διὰ τὴν
 ἑσπέρην. τῶν δ' ἀγρίων, εἰ μὴ πάντα, ἀλλὰ τὰ γε πλείονα
 τῆς ἑσπέρης καὶ ἄλλης βοηθείας ἔνεκεν. ἵνα καὶ ἐδῇ καὶ
 3 ἄλλα ὄργανα γίνῃται ἕξ αὐτῶν. εἰ οὖν ἡ φύσις μὴδὲν, μήτε
 » ἀτελὲς πρὸς μὴτε μάλιστα, ἀναγκαῖον τῶν ἀνθρώπων ἔνε-
 » κεν αὐτὰ πάντα ποιεῖν τὴν φύσιν. διὸ καὶ ἡ πολυε-
 κὴ, φύσει κτητικὴ πως ἔσται. ἢ γὰρ θηρολυτικὴ μέρος αὐτῆς.
 ἢ δὲ χρῆσθαι περὶ τὰ θηρία, καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅσοι πε-
 ρὶ τὴν ἀρχὴν μὴ θέλουσιν, ὡς φύσει δίκαιον εἴς τινος ὄν-
 τα τὸν πόλεμον. ἐν μὲν οὖν εἶδος κτητικῆς καὶ τῆς φύσιν, τῆς
 οἰκονομικῆς μέρος ἔστιν. ὁ δὲ ἢ τοι ὑπάρχειν ἢ ποιεῖν αὐτὴν
 4 ὅπως ὑπάρχει, ὡς δὲ θηρολυτικὸς χρημάτων περὶ ζώων.

ποιεῖται τοῖς μεταδόσεσιν. καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πολλὰ ποιεῖ καὶ τῶν
 βαρβαρικῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων. αὐτὰ γὰρ τὰ χρήσι-
 μα πρὸς αὐτὰ καὶ ἀλλοτρίοντα. ἀπὸ πλεονεξίας οὐδὲν. οἷον οἶνον
 πρὸς σίτον διδόντες, καὶ λαμβάνοντες, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιού-
 των ἔχουσιν. ἢ μὲν οὖν τοιαύτη μετὰ βλητική, οὐτε πρὸς φυ-
 σιν, οὐτε χρηματιστικῆς ἔστιν εἶδος οὐδὲν. εἰς ἀναπλήρωσιν γὰρ
 τῆς κατὰ φύσιν ἀναγκασίας. ἐκ μὲν γὰρ τῆς ἐλλείψεως ἐκεί-
 νῃ κατὰ λόγον. ἐκ μὲν γὰρ τῆς ἐλλείψεως γὰρ γινόμενης τῆς βοηθείας, ὥ-
 » εἰς ἀνάγκην ὧν ἐνδεής, καὶ ἐκπέμπειν ὧν ἐπλεονάζον, ὥς ἀνάγκη
 » κῆς ἢ τῆς νομίματός ἐπείσθη χρῆσις. οὐ γὰρ οὐβιάσκειν ἔχου-
 σιν τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαιῶν. διὸ πρὸς τοῖς ἀλλοτρίοις τοιού-
 τόν τι σπένδουσιν πρὸς σφᾶς αὐτοὺς διδόναι καὶ λαμβάνειν. ὁ
 τῆς χρησίμων αὐτῶν ὅν, εἶχε τὴν χρῆσιν οὐ μεταχειρίζον πρὸς
 ἑαυτὸν. οἷον, σίδηρος καὶ ἀργύρος, καὶ ἔτι τοιούτων ἑτέρων. τὸ
 μὲν πρῶτον ἀπλῶς ὁρεῖται μετὰ καὶ σταθμῶ. ὁ δὲ τελευ-
 2 τῶν καὶ χαρακτῆρα ὑπὸ βαλόντων, ἵνα ἀκρίβη τῆς μετρή-
 » σως αὐτοῦ. ὁ γὰρ χαρακτὴρ ἐστὶν τῶ ποσοῦ σημεῖον. πρὸς
 » δένοντες ἔν ἡδὴ νομίματός ἐκ τῆς ἀναγκασίας ἀλλοτρίως θάτε-
 ρον εἶδος τῆς χρηματιστικῆς ἐλλείψεως καὶ πλεονεξίας. τὸ μὲν πρῶ-
 τόν ἀπλῶς ὡς γινόμενον. εἶτα δι' ἐμπειρίας, ἡδὴ τεχνικώ-
 τηρον, πόθεν καὶ πῶς μεταβαλλόμενον πλείστον ποιήσει κέρ-
 δος. διὸ δοκεῖ ἡ χρηματιστικὴ μάλιστα πλεονεξίας τὸ νόμισμα εἶναι,
 καὶ ὁρῶν αὐτῆς τὸ δύνανται θεωρεῖται, πόθεν ἔσται πλεονεξίας
 3 χρημάτων. πενητική γὰρ εἶναι τῶ πλούτου καὶ χρημάτων. καὶ
 γὰρ τὸν πλούτου πολλὰς ἡδέας νομίματός πλεονεξίας, διὰ
 τὸ πλεονεξίας εἶναι τὴν χρηματιστικὴν καὶ τὴν καπηλικὴν. ὅτε
 δὲ πάλιν, λῆρος εἶναι δοκεῖ τὸ νόμισμα καὶ εἰς νόμους παντά-
 πασι, φύσει δ' οὐδὲν. ὅτι μετατεμένων τε τῶν χωρῶν, οὐ-
 δένος ἄξιον οὐτε χρήσιμον πρὸς οὐδὲν τῶν ἀναγκαιῶν ἔστι. καὶ
 νομίματός πλουτῶν πολλὰς, ἀκρίβησι τῆς ἀναγκασίας το-
 φῆς. καίρι ἄρ' ὅσον τοιούτων εἶναι πλουτῶν, οὐδ' ὁπορών, λιμῶ
 4 ἀκρίβησι. καὶ οὐκ ἔστι καὶ τὸν μῖδαν ἐκείνοι μνηστολόγοισι δε-
 λῶν.

- » τὴν ἀπλησίαν τῆς οὐχίας, πάντων γιγνομένων τῆς πρᾶξις
 μέλων χρυσῶν. διό γιγνύσιν ἐτέρων πὶ τὸν πλούτον καὶ τὴν
 χρηματιστικὴν, ὁρῶντες γιγνύσιν. ἐστὶ γὰρ ἐτέρω ἢ χρηματισ-
 κῇ, καὶ ὁ πλούτος ὁ κατὰ φύσιν. καὶ αὐτὴ μὲν, οἰκονομικὴ.
 ἡ δὲ καπηλική, ποιητικὴ χρημάτων, ὅς πάντως. ἀλλ' ἡ δὲ χρη-
 μάτων μεταβολῆς. καὶ δοκεῖ πρὸς τὸ νόμισμα αὐτὴ εἶναι.
- » τὸ γὰρ νόμισμα, σοιχεῖον καὶ πόρος τῆς ἀλλαγῆς ὄσιν. καὶ ἅπει-
 ρος δὴ οὗτος ὁ πλούτος ὁ ἀπὸ τῆς τῆς χρηματιστικῆς. ὡς
 πρὸς γὰρ ἡ ἰατρικὴ τῆς ὑγιαίνειν εἰς ἀπειρόν ὄσιν. καὶ ἐκείνη τῆς
 τεχνῶν τῆς τέλους εἰς ἀπειρον, ὁ πμάλιστα γὰρ ἐκείνο βού-
 λονται ποιεῖν. τῆς δὲ πρὸς τὸ τέλος οὐκ εἰς ἀπειρον. πόρος
 γὰρ τὸ τέλος, πάσις. οὕτω καὶ ταύτης τῆς χρηματιστικῆς
- » οὐκ ἐστὶ τῆς τέλους πόρος. τέλος δὲ, ὁ τοῦ πλούτου καὶ
 χρημάτων κτήσις. τῆς δ' οἰκονομικῆς, οὐ χρηματιστικῆς ὄσιν
 πόρος. οὐ γὰρ εἴς τῆς οἰκονομικῆς ὄσιν. διό τῇ μὲν φαί-
 νεται ἀνάγκαιον εἶναι παντὸς πλούτου πόρος. ὡς δὲ τῆς
 γιγνομένων ὁρᾷ συμβαῖνον τοῦ αὐτοῦ πόνου. πάντες γὰρ εἰς ἀπει-
 ρον αὐξοῦσιν οἱ χρηματιζόμενοι τὸ νόμισμα. αἶτιον δὲ ἐξ
 νεγγιστοῦ αὐτῶν. ἐπαλλάττει γὰρ ἡ κτήσις τῆς αὐτοῦ οὐσας ἐκ-
 τέρω τῆς χρηματιστικῆς. τῆς γὰρ αὐτῆς ὄσιν. κτήσις κτήσις,
 ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτον, ἀλλὰ τῆς μὲν ἐτέρων τέλους. τῆς δὲ
 αὐξήσεως. ὡς περ δοκεῖ πῶς αὐτὴ εἶναι τῆς οἰκονομικῆς ὄσιν.
 καὶ διαπελάσιν ἢ πώλῃν οἰόμενοι δεῖν, ἢ αὐξάνειν τὴν νομί-
 σματός οὐσίαν εἰς ἀπειρον. αἶτιον δὲ ταύτης τῆς διαδέας,
 τὸ ἀποδύειν πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλὰ μὴ ἐξ οὗ ζῆν. εἰς ἀπειρον
 οὕτω ἐκείνη τῆς ὑπὸ θυμίας οὐσίας, καὶ τῆς ποιητικῶν ἀπεί-
 ρων ὑπὸ θυμῶν. ὅσοι δὲ καὶ τῶν οὗ ζῆν ὑπὸ βάλονται,
 τὸ πρὸς τῆς ἀφ' ἑλπίσεως σωματικῆς γιγνύσιν. ὡς τ' ἐπεί
 καὶ αὐτὴ ἐν τῇ κτήσει φαίνεται ὑπάρχειν, πᾶσα ἢ διατελεῖ
 πρὸς τὸν χρηματισμόν ὄσιν. καὶ τὸ ἐτέρων εἶδος τῆς χρηματι-
 στικῆς δὲ αὐτὴ ἐλήλυθεν. ἐν ἀπορβολῇ γὰρ οὐσίας τῆς ἀφ'-
 ἑλπίσεως, τὴν τῆς ἀφ' ἑλπίσεως ἀπορβολῆς ποιητικῶν γι-

- τοῖσι. καὶ μὴ δὲ τῆς χρηματιστικῆς δύνανται ποιεῖν, δι' ἧς
 λησ αἰτία οὕτως πειράσονται, ἐκείνη χρώμενοι τῇ δυνάμει
 οὐ κατὰ φύσιν. αἰσθίοντες γὰρ οὐ χρήματα ποιεῖν ἔστιν, ἀλλὰ
 θάρος. οὐ δὲ στρατηγικῆς καὶ ἰατρικῆς, ἀλλὰ τῆς μὲν, νίκης.
 τῆς δ' ὑγίαιν. οἱ δὲ, πάσας κριοῦσι χρηματιστικῆς, ὡς οὕτως
 1 τέλος ὄν. πρὸς δὲ τὸ τέλος ἅπαντα διόν ἅπαντ' ἔχον. πρὸς μὲν
 οὖν τῆς τε μὴ ἀναγκαίως χρηματιστικῆς, καὶ τῆς, καὶ δι' αἰ-
 2 τῆς τῆς αὐτῆς εἰσὶν αὐτῆς, εἰρηται. καὶ πρὸς τῆς ἀναγ-
 καίως, ὅτι ἐπὶ μὲν αὐτῆς. οἰκονομικῆ δὲ κατὰ φύσιν, ἢ
 πρὸς τὴν ἑαυτῶν. οὐ γὰρ ὡς πρὸς αὐτὴν ἀπείρος, ἀλλὰ ἔχουσαν,
 ὅρον. διὸ δὲ καὶ τὸ ἀκρυνόμενον ὑπὲρ ἀρχῆς, πότμον τῆς
 οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ὅτι ἡ χρηματιστικῆ, ἢ οὐ. ἀλλὰ διὰ
 οὕτως μὲν ὑπάρχειν, ὡς πρὸς γὰρ καὶ ἀνθρώπων οὐ κρεῖν ἢ πο-
 λιτικῆ, ἀλλὰ λαβοῦσα πρὸς τῆς φύσεως χρῆται αὐτοῖς, οὐ-
 τω καὶ ἑαυτῶν τὴν φύσιν διὰ πρὸς δυνάμει γῆν ἢ θάλατταν,
 3 ἢ ἄλλο τι. ἐκ δὲ τούτων ὡς διὰ τούτων διαθεῖναι προσήκει τὸν
 οἰκονόμον. οὐ γὰρ τῆς ὑφαντικῆς ὁρῶν ποιῆσαι, ἀλλὰ χρῆσαι
 αὐτοῖς. καὶ γινώσκειν δὲ, τὸ ποῖον χρῆσθαι καὶ ὑπὲρ τῆς
 ἡ φαντασθαι, καὶ ἀνεπιτήδειον. καὶ γὰρ ἀκρήσειν αὐτῆς. διὰ
 τί ἡ μὲν χρηματιστικῆ μῆριον τῆς οἰκονομίας. ἢ δ' ἰατρικῆ, οὐ
 μῆριον. καί τι διὰ ὑγίαινεν οὕτως κατὰ τὴν οἰκίαν, ὡς πρὸς γῆν,
 ἢ ἄλλο τι τῆς ἀναγκαίων. ἐπεὶ δ' ἐστὶ μὲν ὡς τῆς οἰκονομίας καὶ
 τῆς ἀρχῆς καὶ πρὸς ὑγίαιν ἰδεῖν, ἐστὶ θ' ὡς οὐ, ἀλλὰ τῆς ἰα-
 4 τρῆς, οὐτὼ καὶ πρὸς τῆς χρημάτων, ἐστὶ μὲν ὡς τῆς οἰκονομίας,
 ἐστὶ δ' ὡς οὐ, ἀλλὰ τῆς ὑπερεπικῆς. μάλιστα δὲ κατὰ πρὸς εἰρη-
 ται πρὸς πόρον, διὰ φύσει οὕτως ὑπάρχειν. φύσεως γὰρ ἔστιν ὁρ-
 γον, ἑαυτῶν τῶν γινώσκοντι παρέχειν. παντὶ γὰρ ὑπὲρ οὐ γίνεσθαι
 ἑαυτῶν τὸ λειπόμενον ἔστι. διὸ κατὰ φύσιν ἔστιν ἡ χρηματιστικῆ
 πᾶσιν, ἀπὸ τῆς κατεπὶν, καὶ τῆς ζώων. διὰ τῆς δι' οὐσίας αὐτῆς,
 ὡς πρὸς εἶπεν, καὶ τῆς μὲν καὶ πολιτικῆς, τῆς δ' οἰκονομικῆς. καὶ
 ταύτης μὲν ἀναγκαίως καὶ ἐπαινουμένης. τῆς δὲ μετα-
 4 βλητικῆς φερομένης δικαίως. ὅ γὰρ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ π' ἄλ-

λήλων ὅτι, οὐλοσώτατα μισέται ἡ ὀβολοσταπική, διὰ τὸ ἀπὸ
 αὐτῆς τῆ νομίσματος εἶναι τὴν κτήσιν. καὶ οὐκ ἐφ' ὅπου ἐπο-
 εῖδεν. μεταβολῆς γὰρ ἐγένετο ἤδη. ὁ δὲ τόκος αὐτῷ ποιῆ-
 σθαι. ὅθεν καὶ τοῦτομα τοῦτ' ἐλήφεν. ὁμοίαν γὰρ τὰ πικτό-
 μενα τοῖς γλινωσιν αὐτὰ ὄσιν. ὁ δὲ τόκος, γίνεται νόμισμα νο-
 μίσματος. ὥς τε καὶ μάλιστ' ἀφ' οὗ φύσιν οὗτος τῆς χρημα-
 τισμῶν ὄσιν. ἐπεὶ δὲ τὰ πρὸς τὴν γλινωσιν διωρεῖται μὲν ἰκανῶς,
 τὰ πρὸς τὴν κτήσιν δὲ διελθεῖν. πάντα δὲ τὰ τριαῦτα, τὴν
 μὲν θεωρεῖαν ἐλαττοῦτον ἔχει. τὴν δ' ἐμπειρίαν, ἀναγκαίαν.
 ἐστὶ γὰρ χρηματιστικῆς μέρη χρησίμα, ὅτι τὰ κτήματα ἐμπε-
 ρον εἶναι. ποῖα λισίτελίστατα. καὶ πρὸς. καὶ πῶς. ὅτι, ἵππων
 κτήσις. πρὶά τις. ἢ βοῶν. ἢ περβάτων. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν
 πῶν ζώων. διὰ γὰρ ἐμπειρον εἶναι. πρὸς ἀλλήλας τε τῶν
 πῶν λισίτελίστατα, καὶ ποῖα ἐν πρῶτοις τόποις. ἄλλα γὰρ ἐν
 ἄλλαις δι' ἑνὴς χώρας, ἢ πρὸς γεωργίας, καὶ τῶν ἡδὴ με-
 λῆς τε καὶ πεφυττομένων. καὶ μελιττοργίας, καὶ τῶν ἄλ-
 λων ζώων τῶν πλωτῶν, ἢ πῶν, ἀφ' ὧν ὅτι τυγχάνειν βο-
 ρείας. τῆς μὲν οὖν οἰκιστοῦ τῆς χρηματιστικῆς, τῶν μέρων
 καὶ πρῶτα. τῆς δὲ μεταβλητικῆς, μέγιστον μὲν ἐμπειρία. καὶ
 τῶν μέρων. ναυκληρία, φορηγία, πρῶτασις. διαφορὰς
 δὲ τῶν ἐτόρα ἐτόρων, τῶν μὲν, ἀσφαλίστορα εἶναι. τὰ δὲ,
 πλείω πρὸς τὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς. δδύτορον δὲ, τοκομῶς. ἔ-
 ρον δὲ μεθοδία. τῶν δὲ ἡ μὲν, τῶν βαναύσων τεχνῶν. ἢ δὲ,
 τῶν ἀπὸ τῶν καὶ τῶν σώματι μόνον χρησίμων. ἔτιον δὲ εἶδος
 χρηματιστικῆς μεταξὺ τῶν καὶ τῆς πρώτης. ἔχει γὰρ καὶ τὴν
 κατὰ φύσιν τὸ μέρος, καὶ τῆς μεταβλητικῆς, ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ
 τῶν ἀπὸ γῆς γινόμενων, ἀκέρων μὲν, χρησίμων δὲ. οἶον, ὑλῶ
 τῶν πῶν, καὶ πᾶσα μεταλλοπικῆ. αὐτῇ δὲ, πολλὰ ἡδὴ πε-
 ρεῖλμπε γλῆν. πολλὰ γὰρ εἶδεν τῶν ἐκ γῆς μεταλλομελῶν
 ὅτι. πρὸς ἐκείνου δὲ τῶν, καὶ τῶν μὲν εἰρητῶν καὶ νῦν. ὅτι
 κατὰ μέρος ἀκριβολογεῖσθαι, χρησίμων μὲν πρὸς τοῖς ὀρα-
 σίαις. φορηγίαν δὲ, ὅτι ἐν διαβίβειν. εἰσὶ δὲ τεχνικώτατα μὲν
 τῶν ὀρ-

ἡ δὲ ὁρᾷσιν, ὅπου ἐλάχιστον τύχης. βασιλευσὶν τεταται δὲ ἐν
αἷς τὰ σῶμα τὰ λαβόντων μάλιστα. δουλικώταται δὲ, ὅπου.
τῇ σῶμα τὸ πλεῖστον χρήσεις. ἀγλυνέσται δὲ, ὅπου ἐλάχιστον
περὶ αὐτῆς ἀρετῆς. ἐπεὶ δ' ἔστιν ἐνίοις γεγραμμένα περὶ τῶν
τῶν. οἷον χαρῆς δὲ τῷ παρὶν, καὶ ἀπὸ μοδῶν τῷ λημνίῳ
περὶ γεωργίας καὶ λιπῆς καὶ πεφυτενμῆς, ὁμοίως δὲ καὶ
ἄλλοις περὶ ἄλλων, τῶν μὲν ἐκ τῶν περὶ τῶν θεωρεῖται, ὅτι ἡ
μελῆς. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ λεγόμενα ἀπορᾶν, δι' ὧν ἡδύ τε τυχε-
κασιν ἐνίοι χρηματισόμενοι, δεῖ συλλέγειν. πάντα γὰρ ὡφέλι-
μα ταῦτ' ἐστὶ τοῖς πρῶτοις τῶν χρηματιστικῶν. οἷον καὶ ἐξ ἀλλοῦ
τῆς μελῆς. ὅτι γὰρ ἐστὶ καὶ ἀνὸς μὲν πὶ χρηματιστικῶν. ἀλλ-
λ' ἐκείνῳ μὲν δὲ τῶν σοφῶν περὶ τῶν περὶ τῶν. τυγχάνει δὲ κα-
» δέλου πὶ ὅν. ὁνειδιζόντων γὰρ αὐτῶν δὲ τῶν περὶ τῶν, ὡς ἀν-
» φελούς τῆς φιλοσοφίας οὐσης, καὶ ἀνὸς μὲν τὰ φασιν αὐτῶν
ἐλατῶν φορὰν ἐσομένην ἐκ τῆς ἀστρολογίας, ἐπὶ χειμῶνος
2 ὄντος, δι' ἧς τὰ χρημάτων ὀλίγων, ἀρῶν ἀδυνατῶν διαδοῦναι
τῆς ἐλατῶν. τῶν τ' ἐν μελῆς καὶ χίω πάντων ὀλίγων
μυθωσάμενον, ἀπὸ οὐδενὸς ἡδύ ἀλλοῦ. ἐπεὶ δὲ δὲ οὐ καὶ ῥος
ἦκε. πολλὰ δὲ τῶν μελῶν ἀμα, καὶ ἐξ ἀφῆς ἐκ μὲν οὐ τὰ ὄν
τῶν ἡβούλετο, πολλὰ δὲ χρημάτων συλλέξαντες, ἡδύ ἀλλοῦ ὅτι
ἐξ ἀδύον ἐστὶ πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις, ἀνὸς μὲν τῶν. ἀλλ' οὐ
τῶν τ' ἐστὶ, περὶ ὅ ἀπορᾶν. ὅτι μὲν ἐν λέγειται, ὅτι τῶν
τὸν τῶν ἐπὶ ἀλλοῦ ποιήσασθαι τῆς σοφίας. ἐστὶ δὲ ὡς περὶ εἰ-
3 κμεν καὶ δέλου τὸ τοῖον, χρηματιστικῶν. ἐάν τις δύνῃται
μυθωπώλιαν αὐτῶν καὶ ἀλλοῦ διὰ καὶ τῶν πόλεων αἰαί,
ὅτι τῶν ποιούσιν τὸν πόρον, ὅταν ἀφῆς χρημάτων. μυθω-
πώλιαν γὰρ τῶν ὡνίων ποιούσιν. ἐν σικελίᾳ δὲ τις τε δύνῃτος
παρὰ τῶν νομίσιμας, σικελίᾳ πάντα τὸν σίδηρον ἐκ τῶν
σιδηρείων. μετὰ δὲ τῶν ὡς ἀφῆς ἐκ τῶν ἐμπροσθεν οἱ ἐμ-
προι, ἐπὶ πᾶσι μόνος, οὐ πολλὰ ποιήσας ἀφῆς τῆς π
μῆς. ἀλλ' ὁμοῦ ἡδύ τῶν περὶ τῶν ταλάντων, ἐπὶ λαβῶν
4 ἐκ τὸν. ὅτι τῶν μὲν ἐν ὁ δυνάστω ἀφῆς, τὰ μὲν χρημα-

Aristot. Polit. lib. I.

εε

ρα τῶν οἷον σωφροσύνη, καὶ αἰσθρία, καὶ δικαιοσύνη. καὶ
 τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ἔξεων. ἢ οὐκ ἔστιν οὐδεμία πρὸς τὰς σω
 ματικὰς ὑπηρεσίας. ἔχει γὰρ ἀπορίαν ἀμφοτέρως. εἴτε γὰρ
 ὅτι, τί διοίσουσιν τῶν ἐλδιδέων. εἴτε μὴ ἔστιν ὄντων ἀνθρώπων
 καὶ λόγου κοινωνούντων, ἄτοπον. σχεδὸν δὲ ταυτόν ὅτι τὸ ζῆ
 » τὸν μὲν καὶ πᾶσι γυναικὺς, πότε καὶ τούτων εἰσὶν ἀρεταί.
 » καὶ διὰ τὴν γυναικᾶ εἶναι σωφρονα καὶ αἰσθρία καὶ δικαίαν.
 I καὶ πᾶσι ὅτι καὶ ἀνέλαστος καὶ σώφρων, ἢ οὐ. καὶ κατὰ τὸν δὴ,
 τῶν ἔστιν ἐπισκεπτεῖν πᾶσι ἀρχομένους φύσει καὶ ἀρχοντας. πό
 τερον ἢ αὐτῇ ἀρετῇ, ἢ ἐτέρᾳ. εἰ μὲν γὰρ διὰ ἀμφοτέρων μετέ
 χειν καλὴ καγαθήα, δία τί τὸν μὲν ἀρχεῖν δεῖ αὐτὸν. τὸν δὲ ἀρ
 χεῖσθαι κατὰ πάξ. οὐδὲ γὰρ τῷ μᾶλλον καὶ ἡττον τε διαφέρειν.
 τὸ μὲν γὰρ ἀρχεῖσθαι καὶ ἀρχεῖν εἶδει διαφέρει. τὸ δὲ μᾶλλον
 καὶ ἡττον, οὐδὲν. εἰ δὲ τὸν μὲν διὰ. τὸν δὲ μὴ, θαυμαστόν. εἴτε γὰρ
 ὁ ἀρχὼν μὴ ἔσται σώφρων καὶ δίκαιος, πῶς ἀρξέει καλῶς. εἴθ
 2 ὁ ἀρχόμενος, πῶς ἀρχήσεται καλῶς. ἀνέλαστος γὰρ ὢν καὶ
 δειλός, οὐδὲν πειρήσει τῶν περὶ σκέντων. φανερόν τινῶν, ὅτι ἀ
 νάγκη μὲν μετέχειν ἀμφοτέρους ἀρετῆς. ταύτης δὲ εἶναι διαφο
 ράς. ὡς πᾶσι καὶ τῶν φύσει ἀρχομένων. καὶ ὅτι οὐδὲς ὑφίη
 » ται. πᾶσι τῶν ψυχῶν. εἰ ταύτη γὰρ φύσει τὸ μὲν ἀρχόν, εἰ
 » δὲ, ἀρχόμενον. ὡς ἐτέρᾳ φαμὲν εἶναι ἀρετὴν, οἷον τῆς λόγον
 ἔχοντος καὶ τοῦ ἀλόγου. δὴλον δὲ τινῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει
 καὶ ὅτι τῶν ἄλλων. ὡς τε φύσει τὰ πλείω ἀρχόντα καὶ ἀρχό
 3 μενα. ἄλλον γὰρ τρόπον τὸ ἐλδιδέον τῶν δουλοῦ ἀρχεῖ. καὶ τὸ
 ἄρρον τῶν δούλων, καὶ αἰετὸς παιδός, καὶ πᾶσιν εἰς πάρεχει μὲν, τὰ
 μέγιστα τῆς ψυχῆς. ἀλλ' εἰς πάρεχει διαφέροντως. ὁ μὲν γὰρ δου
 λος ὅλως οὐκ ἔχει εὖ ἐκ δουλικόν. εἰ δὲ δούλου, ἔχει μὲν, ἀλλ' ἄ
 κυρον. ὁ δὲ πᾶσι ἔχει μὲν, ἀλλ' ἄπελός. ὁμοίως δὲ τινῶν ἀναγκαῖον
 ἔχειν καὶ πᾶσι τὰς ἡθικὰς ἀρετάς. ὑπερλήπιον, διὰ μὲν μετέ
 χειν πάντας, ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' ὅσον ἐκείνῳ, περὶ
 τὸ αὐτὸν ὄρρον. διὸ τὸν μὲν ἀρχόντα πλείον ἔχειν διὰ τὴν ἡ
 4 θικὴν ἀρετὴν. τὸ γὰρ ὄρρον ὅτιν ἀπλῶς τῶ ἀρχιτέκτονος.

ὁ δὲ λόγος ἀρχιτέκτων. τῆς δὲ ἄλλων ἐκαστον, ὅσον ὑδὶβά-
 λει αὐτοῖς. ὥστε φανερὸν, ὅτι ἐστὶν ἡθικὴ ἀρετὴ τῆς εἰρημενῶν
 πάντων. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ σωφροσύνη γυναικὸς καὶ ἀνδρός.
 οὐδὲ αἰσθρία καὶ δικαιοσύνη, καὶ θά πρὸς ὧν σωκράτης. ἀλλ' ἡ
 μὲν, ἀρχικὴ αἰσθρία. ἡ δὲ ὑπηρετικὴ. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ποδὶ
 τῆς ἄλλας. δὴ λανθάνει καὶ κατὰ μέρος μάλλον ὑδισκο-
 ποῖσι. καὶ τόλου γὰρ οἱ λέγοντες ὑδαπατῶσιν ἐαυτοὺς. ὅτι
 τὸ οὐ ἔχειν τὴν ψυχὴν ἀρετὴν, ἢ τὸ ὁρθεοπεχεῖν, ἢ τὴν τοῦ
 πόνου. πολὺ γὰρ ἄμεινον λέγουσιν οἱ ὑδαπατῶσιν ὅτι ἀρετῆς
 ὡς πρὸς τοῦτο, τῆς οὐτως ὁριζομένην. διὸ δεῖ ὡς πρὸς ὁ ποιη-
 τὴς εἴρηκε ποδὶ γυναικὸς, οὕτω νομίζειν ἔχειν ποδὶ πάντων.
 » γυναικὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. ἀλλ' ἀνδρὶ οὐκέτι ἔστι. ἐπεὶ
 » δι' ὅπως ἀπελθὼν, δηλονότι τοῦτο μὲν καὶ ἡ ἀρετὴ, οὐκ αὐτοῦ
 » πρὸς αὐτὸν ἔστιν, ἀλλὰ πρὸς τὸν τέλειον καὶ τὸν ἡγούμενον ὁ-
 μοίως δὲ καὶ δοῦλον πρὸς δεσπότην. εἴτε μὲν δὲ πρὸς τὰν αἰ-
 καὶ αἰσχρὴν εἶναι τὸν δοῦλον. ὥστε δὴ λανθάνει, ὅτι καὶ ἀρετῆς
 δεῖται μικρᾶς καὶ τοσούτης, ὅπως μήτε δι' ἀκρίβειαν, μήτε
 δι' ἀκρίβειαν ἐλείψῃ τῆς ὁρῶν. Ἀπορήσει δὲ αὐτὸς ἐν τῇ εἰρη-
 μενῶν. εἰ ἀληθὲς, ἀρ' αὐτὸ καὶ ὅτι τεχνίτας δεῖσιν ἔχειν ἀρετὴν.
 πολλαὶς γὰρ δι' ἀκρίβειαν ἐλαττωσὶ τῆς ὁρῶν. ἢ διαφύγει
 ἔστιν πλεονέκτης. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος κινωτός ζωῆς. ὁ δὲ, πρὸς ὁ-
 τόρον καὶ τοσούτον ὑδισκᾷ ἀλλεῖ ἀρετῆς ὅσον ποδὶ καὶ δοῦλεις.
 ὁ γὰρ βασιλευσὶς τεχνίτης, ἀφορισμῶν ἵνα ἔχει δοῦλεις.
 καὶ ὁ μὲν δοῦλος τῆς φύσει. σκυρτόμος δὲ οὐθεὶς, οὐδὲ τῆς
 ἄλλων τεχνιτῶν. φανερὸν τίνω, ὅτι τῆς τοιαύτης ἀρετῆς αὐ-
 τοῦ εἶναι δεῖ τῷ δοῦλῳ τὸν δεσπότην. ἀλλ' οὐ τὴν διδασκαλί-
 κῳ ἔχοντα τῆς ὁρῶν δεσποτικῷ. διὸ λέγουσιν οὐ καλῶς, οἱ
 λόγου ὅτι δοῦλος ἀφροσύνης, καὶ φάσκοντες ὑδισκᾷ
 χρῆσθαι μόνον. νοῦ θετηκῶν γὰρ μάλλον ὅτι δοῦλος ἢ ὅτι
 παῖδας. ἀλλὰ ποδὶ μὲν τοῦτων, διωρίδω τὸν τοῦτον ἔστιν.
 ποδὶ δὲ αἰσθρίας καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων καὶ πατρὸς, τῆς τε
 ποδὶ ἐκαστον αὐτῶν ἀρετῆς, καὶ τῆς πρὸς σφᾶς αὐτοῦς ὁμο-

λίασ, τίς ἑκαλῶς καὶ μὴ καλῶς ὄσι, καὶ πῶς δεῖ, τὸ μὲν δὲ
 διαίκεν. εἰ δὲ κακῶς φέρεται, καὶ τὸ πᾶν τῆς πολιτείας ἀ-
 ναγκαῖον ἐπὶ λθεῖν. ἐπεὶ οὐκ ἔστι μὲν πᾶσα, μέρος πόλεως, ταῦ
 » τα δὲ οὐκ ἔστι. τὴν δὲ τῶν μερῶν πρὸς τὴν τῆς ὅλης δεῖ βλέ-
 » πειν ἀρετὴν, ἀναγκαῖον πρὸς τὴν πολιτείαν βλέποντα, καὶ
 » δίδειν, καὶ εἶναι παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας. εἴ ποῦ τι διαφέρει
 » πρὸς τὴν πόλιν εἶναι ἀποδιδόντας, καὶ εἶναι παῖδας εἶναι ἀπο-
 I δίδοντας, καὶ τὰς γυναῖκας ἀποδιδόντας. ἀναγκαῖον δὲ διαφέ-
 ρειν. αἱ μὲν γὰρ γυναῖκες, ἡμῶν μέρος τῆς ἐλευθέρων. ἐν δὲ
 τῇς παῖδων, οἱ κρινομένοι γίνονται τῆς πολιτείας. ὥς τ' ἐπεὶ πε-
 ρὶ μὲν τούτων διώρισται. πρὸς δὲ τῇς λοιπῶν ἐν ἄλλοις
 λεκτέον ἀφεύκτως ὡς τέλος ἔχοντας εἶναι καὶ λό-
 γους. ἄλλω ἀρχὴν ποιησάμενοι, λέγωμεν.
 καὶ πρῶτον ἀποδοῦμεν τὴν πόλιν
 τῆς ἀφελωμένων πρὸς τῆς
 2 πολιτείας τῆς
 αἰείας.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Α΄.

ΓΕΙ' δὲ περαιρέμεθα θεωρῆσαι πόλιν
 τῆς κοινωνίας τῆς πολιτικῆς, ἢ κρατί-
 στη πασῶν τοῖς δυναμένοις ἢ ὅτι μά-
 λιστα κατ' οὐχὴν, δεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς
 σκέψασθαι πολιτείας, αἷς τε χρῶνται
 πνός τῆς πόλεως τῆς οὐνομένης λεγο-
 μένων. καὶ εἰ πνός εἶδωσι τυγχάνωσιν
 ὑπὸ πινων εἰρημεῖαι, καὶ δοκῶσιν καλῶς εἶχειν. ἵνα τὸ, τ' ὁρ-
 θῶς εἶχον ὁφθῇ καὶ εἰ χρήσιμον. εἴ τι δὲ εἰρητῆρι παρὰ ταῖς
 εἴδορον, μὴ δοκῇ πάντως εἶναι σωζέμεναι βουλευμένων. ἀλλὰ
 δεῖ εἰ καλῶς εἶχειν τοῖς αἰσ τοῖς νῦν ὑπαρχούσας, δεῖ εἶδω
 τοῖς ἡν δοκῶμεν ὡς ἀλλοιῶν πῶς μέθορον. ἀρχὴν δὲ πρώτων
 ποιητῶν, ἢ πρὸς πέφυκεν ἀρχὴ τοῖς αἰσ τῆς σκέψεως. ἀνάγκη γὰρ
 ἢ γὰρ πάντας πάντων κοινωνεῖν οὗς πολιτας, ἢ μηδενός ἢ πινῶν
 μὲν. ἡν δὲ μὴ. εἰ μὲν γὰρ μηδενός κοινωνεῖν, φαιδρὸν ὡς ἀδύ-
 νατον. ἢ γὰρ πολιτεία, κοινωνία τίς ἐστι. καὶ πρὸς τὸν ἀνάγκη
 εἶδω πῶς κοινωνεῖν. ὁ μὲν γὰρ τόπος, ἰσότης μᾶς πόλεως. οἱ
 δὲ πολιταί, κοινωνοὶ τῆς μᾶς πόλεως. ἀλλὰ πότῃρον ὅσων
 εὐδέχεται κοινωνῆσαι, πάντων βέλτιον κοινωνεῖν πῶς μέλλου-
 σιν οἰκῆσθαι πόλιν καλῶς. ἢ πινῶν μὲν, πινῶν δ' οὐ βέλτιον.
 εὐδέχεται γὰρ καὶ τέκνων καὶ γυναικῶν καὶ κτημάτων κοινο-
 νεῖν οὗς πολιτας ἀλλήλοις, ὡς πρὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ τῇ πλάτω-
 νος. ἐκεῖ γὰρ ὁ σωκράτης φησὶ δεῖν κοινὰ τὰ τέκνα καὶ τοῖς γυναῖ-
 κας εἶναι καὶ τοῖς κτήσεσι. εἶδω δὲ πότῃρον ὡς νῦν οὐ πῶς βέλτιον
 εἶχειν, ἢ κατὰ τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ γεγραμμένον νόμον. εἶχει δὲ
 δυναστεία ἄλλοις τὴν πᾶσαν, τὸ πάντων εἶναι τοῖς γυναῖκα
 κοινὰς. καὶ δι' αὐτὴν φησὶ δεῖν νομοθετῆσαι τὸν ἴσον
 εἶδω ὁ σωκράτης, οὐ φαίνεται συμβαῖνον ἐκ τῆς λόγων. εἴ τι

- δὲ πρὸς τὸ τέλος, ὃ φησι τῇ πόλει δεῖν ὑπάρχειν, ὥς μὲν εἴρη
 τῶν αὐτῶν ἀδυνατῶν. πῶς δὲ δεῖ διελθεῖν, οὐδὲν διώριται. λέγω
 ὅτι μίαν εἶναι τὴν πόλιν παλαιά, ὥς ἄριστον ὅτι μάλιστα. λαμβανόμε-
 ναι γὰρ τὴν πόλιν ὑπὸ θεσιν ὁ σωκράτης. καὶ τοὶ φαιδρόνδριν,
 ὡς περὶ οὐσὰ καὶ γινομένην μία μᾶλλον, οὐδὲ πόλις ἔστι. πλὴν
 τοῦτο γὰρ πᾶσι φύσιν ἔστιν ἡ πόλις. γινομένη τὴν μία μᾶλλον
 οἰκία μὲν ἐκ πόλεως. ἀνθρώπος δὲ ὑπὸ οἰκίας ἔστι, μᾶλλον ἢ
 ἡ πόλις, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ εἰδὴ διαφορῶντων. οὐ γὰρ γίνεσθαι πόλις
 ὑπὸ ὁμοίων. ἔτδρον γὰρ συμμαχία καὶ πόλις. τὸ μὲν γὰρ τῷ
 ποσῷ χρήσιμον, καὶ ἡ τὸ αὐτῷ τῷ εἶδει. βοηθείας γὰρ ἔχει
 ἡ συμμαχία πέφυκεν. ὥς περὶ αὐτῶν εἰσαθμός πλεονέκτησις.
 διοίσει δὲ τῷ πριούτῳ καὶ πόλις ἔθνος. ὅταν μὴ κατὰ καί-
 ρον ὡς κεχωρισμένοι τὸ πλεονέκτης, ἀλλ' οἷον ἀρχαίαις. ὑπὸ ὧν
 » δὲ δεῖ εὐ γινέσθαι, εἰδὴ διαφέρει. διόπερ' ἴσον ἐστὶν πεπο-
 » νησὶς σώζει τὰς πόλεις. ὥς περὶ αὐτῶν ἡθικῶς εἰρητῶν πρὸς τε-
 » ρον. ἐπεὶ καὶ αὐτῶν ἐλδοῖσιν καὶ ἴσοις, αἰάκη τούτ' εἶναι.
 » ἅμα γὰρ οὐχ οἷον τε πάντας ἀρχειν, ἀλλ' ἡ κατὰ εὐνοίαν τὸν, ἡ
 κατὰ πᾶν ἄλλω τάξιν ἢ χρόνον. καὶ συμβαίνει δὲ τὸν ἴσον
 ἔτδρον, ὥς τε πάντας ἀρχειν. ὥς περὶ αὐτῶν εἰς μετέβαλλον οἱ σκυ-
 » τῆς καὶ οἱ τέκνες, καὶ μὴ οἱ αὐτοὶ αἰετὸς σκυτομέρι καὶ τέκνες ἢ-
 3 » ταν. ἐπεὶ ὅ βέλτιον οὐτως ἔχειν καὶ τὰ πρὸς τὴν κατὰ νόμον τὴν
 » πολιτικῶν, δὴλον ὡς ἔδω αὐτοὺς αἰετὸς βέλτιον ἀρχειν, εἰ δια-
 » τὸν αὐτοὺς δὲ μὴ διατὸν, δὴ ὅτι τὴν φύσιν ἴσως εἶναι πάντας.
 » ἅμα δὲ καὶ δίκαιον, εἴτ' ἄρα τὸν εἶπε φανερὸν ἐστὶν ἀρχειν, πάν-
 » τας αὐτοὺς μετέχειν. αὐτῶν δὲ μέρει δὲ αὐτῶν εἶναι ἴ-
 » σως εἶναι ὁμοίως τῶν ὑπαρχῶν. οἱ μὲν γὰρ ἀρχεῖσιν. οἱ δ' ἀρ-
 » χοντά. κατὰ μέρος, ὥς περὶ αὐτῶν ἀλλοι γινόμενοι. τὸν αὐτὸν δὲ
 ἴσον ἀρχεῖσιν, ἐπὶ οἱ ἴσως ἀρχεῖσιν ἀρχαίς. φαιδρόν
 4 τῶν ἐκ τούτων, ὥς οὐτε πέφυκε μίαν οἰκίαν εἶναι τὴν πόλιν,

- ὡς πρὸς λέγουσιν ἑνὸς . καὶ ἔλεγε ὡς μέγιστον ἀγαθὸν ἐν ταῖς
 » πόλεσιν, ὅτι ταῖς πόλεις ἀναίρει . καὶ τοὶ τότε ἐκείνου ἀγαθὸν
 » σώζει ἐκείνου . ἐστὶ δὲ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον φανερὸν, ὅτι ἔστι
 ἐν ὧν ἡγεῖται τὴν πόλιν, οὐκ ἐστὶν ἄμενον . οἰκία μὲν γὰρ αὐτὰρ
 κέσθρον ἐνός . πόλις δ' οἰκίασ' . καὶ βούλεται γ' ἡδὴ τότε εἶναι
 πόλις, ὅταν αὐτάρκῃ συμβαίνει τὴν κοινωνίαν εἶναι τῷ πολί-
 τῷ . εἴπερ οὕτω αἰρετώτερον ἔσται αὐτὰρ κέσθρον, καὶ ἡ πόλις ἐν,
 τῷ μᾶλλον αἰρετώτερον . ἀλλὰ μὲν οὐδ' εἰς ταῦτα ἀρετὴν ἔστι
 μία, ὅτι μάλιστα εἶναι τὴν κοινωνίαν . οὐδὲ τοῦτ' ἀφ' ἑκείνου
 ὅτι φαίνεται καὶ τὸν λόγον, ἐὰν πάντες ἅμα λέωσι τὸ ἐμὸν
 καὶ τὸ μὴ ἐμὸν . ταῦτα γὰρ οἶται ὁ σωκράτης σημεῖον εἶναι, τῷ
 τὴν πόλιν τελείως εἶναι μία . καὶ γὰρ πάντες, διττὸν . εἰ μὲν γὰρ
 ὡς ἐκείνου τάχ' ἂν εἴη μᾶλλον, ὅς ἐστι ποιεῖν ὁ σωκράτης .
 ἐκείνου γὰρ ἡδὴ αὐτῷ φήσει τὸν αὐτὸν, καὶ γυναικὶς αὐτῷ .
 καὶ πρὸς τῆς οὐσίας, καὶ πρὸς ἐκείνου δὴ τῷ συμβαινόντων
 αἰσχύνας . νῦν δ' οὐχ οὕτω φησὶ οἱ οἰκιστὲς χωρὶς μὲν ταῖς
 γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις . ἀλλὰ πάντες μὲν . οὐχ ὡς ἐκείνου
 δι' αὐτῶν . ὁμοίως δὲ καὶ τὴν οὐσίαν πάντες μὲν . οὐχ ὡς ἐκεί-
 νου δι' αὐτῶν . ὅτι μὲν ἴναι πᾶσι λογισμὸς τίς ἐστι τὸ λέγειν
 πάντας, φανερὸν . τὸ γὰρ πάντες καὶ ἀμφοτέρω, καὶ πρὸς
 τὰ καὶ ἀρ' ἄλλα καὶ διττὸν, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἐπισκευὴς πρὸς
 συλλογισμοὺς . διὸ ἐστὶ καὶ πάντα, τὸ αὐτὸ λέγειν . ὡς δὲ μὲν, κα-
 λὸν . ἀλλ' οὐδ' αὖτε . ὡς δὲ αὐτὸν ὁμοιοητικόν . πρὸς δὲ τοῖς
 » τοῖς, ἐπὶ τῷ ἔχει βλάβην καὶ λεγόμενον, ἡκιστα ἢ ὠδὴ μελείας 3
 » τυγχάνει τὸ πλείων κοινωνόν . τῷ γὰρ ἰδίων μάλιστα φροντίζει
 σι, τῷ δὲ κοινωνῶν ἡ πόλις . ἡ ὅσον ἐκείνου ὠδὴ ἀλλοί . πρὸς γὰρ
 τοῖς ἄλλοις ὡς ἐπὶ τῷ φροντίζοντες, ὁλιγωροῦσι μᾶλλον, ὡς
 πρὸς ἐν ταῖς οἰκετικαῖς διακονίαις, οἱ πολλοὶ βδρόκοντες ἐν ὧ
 τε χεῖρον ὑπηρετοῦσι τῷ ἐλαττόνων, γίνονται δὲ ἐκείνου χίλιοι
 τῷ πολιτῶν ἡμί . καὶ οὐρι, οὐχ ὡς ἐκείνου, ἀλλὰ τῷ τυχόν-
 τος ὁ τυχὼν ὁμοίως ἐστὶν ἡμί . ὡς τε πάντες ὁμοίως ὁλιγορή-
 ρουσιν . ἐπὶ οὕτως ἐκείνου ἐμὸς λέγει τὸν αὐτὸν πρὸς τῷ 4

ὅσιν ἀπρεπέστατον, καὶ ἀδελφῶ πρὸς ἀδελφόν. ἐπεὶ καὶ τὸ
 ὄρα μόνον. ἄρ' ἔστιν δὲ καὶ τὴν συνουσίαν ἀφελῆν δι' ἄλλην
 μὴ αἰτίαν μηδεμίαν ὡς λῖαν ἢ ἰαχρᾶς τῆς ἡδονῆς γινόμενης.
 ὅτι δὲ ὁ μὲν πατήρ, ἢ υἱός. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀλλήλων, μηδὲν οἶε-
 δαι διαφέρειν. εἴκοι δὲ μάλλον τοῖς γεωργεῖσιν εἶναι χρήσι-
 μόν τ' κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας, ἢ τοῖς φύλαξιν.
 ἢ τὸν γὰρ εἶσαι φιλία, κοινῶν οὖτων τῶν τέκνων καὶ τῆς γυναι-
 κῶν. διὰ δὲ τοιούτοις εἶναι τοὺς ἀρχιμελῆς πρὸς τὸ πείθεσθαι
 χεῖν, καὶ μὴ νεωτέρειν. ὅλως δὲ συμβαίνει ἀνάγκη τῶν
 πῶν δὲ τὸν τοιοῦτον νόμον. ὧν περὶ σῆκε ὅς ὁρῶς κειμένους
 νόμοις αἰτίους γίνεσθαι. καὶ δι' αὐτὴν αἰτίαν ὁ σωκράτης οὕτως
 οἶεσθαι δεῖν τὰ πέντε τὰ παρὰ τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας. φιλίαν
 » τε γὰρ οἰόμεθα μέγιστον εἶναι τῆς ἀγαθῶν τοῖς πόλεσιν. οὕτω
 » ἢ αὖ ἡκιστα σαφῶς οἰμεν, καὶ τὸν μῖαν εἶναι τὴν πόλιν ἐπαινεῖ
 μαλίστ' ὁ σωκράτης. ὁ καὶ δοκεῖ καὶ κείνος εἶναι φησι τῆς φι-
 λίας ὄρον. καὶ τὰ παρὰ τῶν ὁρωτικοῖς λόγοις ἴσμεν λέγειν.
 τὰ τὸν ἀριστοφάνειον, ὡς τὸ ὁρώντων δὲ τὸ σφόδρα φιλεῖν ἑα-
 2 θυμῶν τῶν συμφῶναι, καὶ γινέσθαι ἐκ δύο οὖτων ἀμφοτέρους
 εἶνα. ἐνταῦθα μὲν εἰν ἀνάγκη, ἀμφοτέρους ἐφθάρθαι, ἢ τὸν εἶ-
 να. ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ὑδαρῆ γίνεσθαι δὲ
 τὴν κοινωνίαν τὴν τοιαύτην. καὶ ἡκιστα λέγειν τὸν ἔμψον ἢ ὑόν
 πατέρ' ἢ πατέρ' ὑόν. ὡς παρὰ γὰρ μικρὸν γλυκὺ εἰς πλὴν ὕ-
 δωρ μιχρὴν αἰαδῆσθαι περὶ τὴν κρᾶσιν, οὕτω συμβαίνει καὶ
 τὴν οἰκειότητα τὴν πρὸς ἀλλήλοισ τὴν ἀπὸ τῆς ὀνομασίαν
 3 τῶν διαφροντίζειν. ἡκιστα ἀναγκαῖον ὄν, ἐν τῇ πολιτείᾳ τῇ
 τοιαύτῃ ἢ πατέρ' ὡς ὑόν, ἢ ὑόν, ὡς πατέρ', ἢ ὡς ἀδελφούς
 ἀλλήλων. δύο γὰρ ὅστιν, ἢ μάλιστα ποιεῖ κηδεσθαι τοὺς ἀνθρώ-
 » πους καὶ φιλεῖν, τό τε ἴδιον καὶ τὸ ἀγαπητόν. ὧν οὐδέ τὸν οἶον
 » τε ὑπάρχειν τοῖς οὕτω πολιτενομένοις. ἀλλὰ μὴν καὶ παρὰ τὴν
 μετὰ φέρειν τὰ γινόμενα τέκνα, τὰ μὲν ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τε-
 χνητῶν, εἰς τοὺς φύλακας. τὰ ἐκ τῶν τῶν εἰς ἐκείνους, πολ-
 λὰ ἔχει παραχρῆν, πῶς εἶσαι τόπον. καὶ γινώσκειν ἀναγκαῖον 4

- ἔως οἰδῆται καὶ μεταφρονέας, τίσι τίνας διδάσκον. ἔπ' δὲ
καὶ τὰ πάλαι λεχθέντα μάλλον ὡς τούτων αἰσιναιον συμ-
βαίνειν, οἰκίαν, ὄρωτας, φόνους οὐ γὰρ ἔπ' περὶ σαφορύς
σιν ἀδελφούς, καὶ τέκνα καὶ πατρίδας καὶ μητρίδας ἔως φυ-
λακας. οἱ τε εἰς ἑὸς ἄλλους κλίτας δοθέντες, καὶ πάλιν οἱ
πρὸς τοὺς φυλακῶν εἰς ἑὸς ἄλλους κλίτας. ὥς τ' οὐ λαβεῖσθαι
τῆς τοιούτων τι περὶ τὴν δὲ τὴν συγγένειαν. περὶ μὲν δὲ τῆς
1. πρὸς τὰ τέκνα καὶ τοὺς γυναῖκας κεινώνιας, διαείδω τὸν ἑὸς
πὸν ἑῶν ἐχόμενον δὲ τούτων ὅσιν ὡς κίεσθαι πρὸς τὴν κτή-
σας, τίνας ῥόπον δὲ καὶ ἑῶν ἀνέχουσι καὶ τοὺς μέλουσι πολι-
τεῖσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν. πότμον κεινῶν, ἢ μὴ κεινῶν
εἶναι, τὴν κτήσιν. ἑῶν δὲ καὶ χωρὶς σκέψασθαι ὅτι πε-
ρὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς γυναῖκας νενομισθεὶς τιμῶν. λέγω δὲ τὰ
πρὸς τὴν κτήσιν, πότμον καὶ ἢ ἐκείνα χωρὶς, καθ' ὅν τὴν ῥόπον
ἔχει πᾶσι. τὰς τε κτήσεις κεινὰς εἶναι βέλτιον καὶ τοὺς χρή-
σεις. οἷον, τὰ μὲν γήπεδα, χωρὶς. ἑῶν δὲ καὶ πρὸς εἰς τὸ κει-
νὸν φρόντας ἀναλίσκειν, ὅπως εἴα καὶ τῆς ἐθνῶν. ἢ τὴν ἑῶν
τίον, τὴν μὲν γῆν, κεινῶν εἶναι καὶ χαλεπὴν κεινῶν. ἑῶν δὲ καὶ
πρὸς διαιρέσθαι πρὸς τοὺς ἰδίους χρήσεις. λέγονται δὲ ἑῶν,
καὶ ἑῶν τὸν ῥόπον κεινῶν τῶν βαρβαρῶν, ἢ καὶ τὰ γήπεδα
καὶ ἑῶν καὶ κεινῶν. ἑῶν μὲν οὖν ὄντων τῶν γεωργῶν
των, ἄλλος αὖ εἰν ῥόπος καὶ ἑῶν. αὐτῶν δ' αὖ τοῖς διαπο-
νούτων, τὰ πρὸς τοὺς κτήσεις πλείους αὖ παρέχει δυσκολίας.
 3. καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀφλαύσεσι καὶ ἐν τοῖς ὅροις μὴ γινόμενων
ἴσων, ἀναγκαῖον ἐκλήματα γίνεσθαι πρὸς ἑὸς ἀφλαύον-
τας μὲν ἢ λαμβάνοντας πολλὰ, ὀλίγα δὲ πονούτας. τοῖς
» ἐλάττω μὲν λαμβάνουσι, πλείω δὲ πονοῦσιν. ὅλως δὲ τὸ
» συζῶν καὶ κεινῶν, τῆς ἀνθρωπικῶν πάντων χαλεπὸν, καὶ
μάλιστα τῆς τοιούτων. δηλοῦσι δ' αὖ τῶν σωμαποδῶν κει-
νωνίαι. χαδὸν γὰρ οἱ πλείους διαφρόμενοι, ἐκ τῶν εἰποσὶ καὶ
ἐκ μικρῶν περὶ σφόντες ἀλμύρας. ἔπ' ὃ τ' ὁρατῶντων τοῦ
 4. τοῖς μάλιστα περὶ σφόντες, οἷς πλείους περὶ σφόντες πρὸς

τὰς διακονίας τὰς ἐκκυκλίους. τὸ μὲν οὖν κοινὰς εἶναι τὰς κτῆ-
 σεις, τῶν τε καὶ ἄλλας κταύτας ἔχει δυσχερέας. ὃν δὲ
 νῦν τρόπον ἔχει, καὶ ὑπὸ σμικρῶν ἢ θησι καὶ τάξει νόμων ὀρεθῶν,
 οὐ μικρὸν αὐτὸ διενέμει. ἔξει γὰρ τὸ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀγαθόν.
 λέγω δὲ τὸ ὑπὸ ἀμφοτέρων, τὸ ἐκ τῶν κοινὰς εἶναι τὰς κτήσεις. καὶ
 τὸ ἐκ τῶν ἰδίων. δεῖ γὰρ πῶς μὲν εἶναι κοινὰς, ὅπως δὲ ἰδίας.
 αἱ μὲν γὰρ ὑπὸ μέλειαι διηρημέναι τὰ ἐκλήματα πρὸς ἀλ-
 λήλους οὐ ποιήσονται. μάλλον δὲ ὑπὸ δώσοισιν, ὡς πρὸς ἴδιον
 ἐκείνου περὶ σφιδόντος. δι' ἀρετὴν δ' ἔσται τὸ χρῆσθαι κα-
 τὰ τὴν παροιμίαν κοινὰ τὰ φίλων. ἐστὶ δὲ καὶ νῦν τὸν τρόπον
 ἔστιν ἐν αἰαῖς πόλεις οὕτως ὑπογεγραμμένον, ὡς οὐκ ὄν
 ἀδύνατον, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς καλῶς οἰκουμέναις. τὰ μὲν
 ὅτι. τὰ δὲ, γλῶσσιν αὐτῶν. ἰδίαν γὰρ ἐκείνου πῶς κτήσιν ἔχον, τὰ
 μὲν, χρῆσιμα ποιεῖ τοῖς φίλοις. τοῖς δὲ, χρῆται κοινοῖς. οἷον
 καὶ ἐν λακεδαίμονι. τοῖς τε δούλοις χρῶνται τοῖς ἀλλήλων
 ὡς εἰπεῖν ἰδίους. ἐπὶ δὲ ὑποποις καὶ κυσί. καὶ ἐν δὲ θῶσιν ἐφοδίων
 ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τῶν χώρων. φανερὸν θῶσιν, ὅτι βέλπον
 εἶναι μὲν ἰδίας τὰς κτήσεις. τῇ δὲ χρῆται πρὸς κοινὰς, ὅπως
 δὲ γίνονται κοινοῖς, τῇ νομοθέτου ρυτ' ὁρῶν ἰδίον ὅστιν. ἐπὶ
 δὲ καὶ πρὸς ἡδονῶν ἀμύθητον. ὅταν διαφύγει νόμιον ἰδίον
 π. μὴ γὰρ οὐ μάτην πῶς πρὸς αὐτὸν αὐτὸς ἔχει φιλικὴν ἐκ-
 σης. ἀλλ' ἐστὶ ἔστι φυσικόν. τὸ δὲ φιλικὸν εἶναι, φέρεται δι-
 καίως. οὐκ ἐστὶ δὲ ἔστι τὸ φιλεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ τὸ μάλλον,
 ἢ δεῖ φιλεῖν, καὶ ἀπὸρ καὶ τὸν φιλοχρήματον. ἐπεὶ φιλοφ-
 σιζε πάντες ὡς εἰπεῖν ἐκείνου τῆς θείου των. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
 χαίρειν καὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς φίλοις ἢ ξένοις ἢ ἐταίροις ἢ δι-
 σον, ὃ γίνεταί τῆς κτήσεως ἰδίας οὐσης. τῶν τε δὲ οὐ συμ-
 βαίνει τοῖς λίαν αὐτοῖς ποιῶσι πῶς πόλιν. καὶ πρὸς τοῖς αἰαῖ
 ροῦσιν ὁρῶν ἀρετῶν φανερὰς. σωφροσύνης μὲν, τὸ
 πρὸς τὰς γυναικας. ὁρῶν γὰρ καλὸν ἀλλοτρίαν οὐσης ἀπέ-
 χεσθαι δὲ σωφροσύνην. ἐλθὼν θορύβου δὲ, τὸ πρὸς τὰς
 κτήσεις. οὐτε γὰρ ἔσται φανερὸς ἐλθὼν θορύβου ὢν, οὐτε πρὸς

ξει περὶ ξεν ἐλδοθεῖον οὐδεμίαν. ἐν γὰρ τῇ χρήσει τῆς κτη-
 μάτων τὸ τῆς ἐλδοθεῖότητος ὄρον ὅσιν. οὐ πέσωπος μὲν
 οὐκ ἡ τῆς αὐτῆς νομοθεσία, καὶ φιλόφρονος αὐτῆς εἶναι δύναται.
 ὁ γὰρ ἀκροώμενος ἀσμενος ἀποδέχεται νομίζων ἐσεῖναι φι-
 λίαν τινὰ θωμάσιν πᾶσι πρὸς ἅπαντας. ἄλλως τε καὶ ὁ-
 ταν κατηγορῇ τις τῆς νῦν ὑπαρχόντων ἐν ταῖς πολιτείαις κα-
 κῶν ὡς γινομένων, δεῖ τὸ μὴ κρινῶν εἶναι τὴν οὐσίαν. λέγω
 I δὲ δικῆς τὴν πρὸς ἀλλήλους πρὸς συμβολαίων καὶ ἀνδο-
 μαρτυριῶν κρίσεις, καὶ πλουσιῶν κολακείας, ὧν οὐδὲν
 γίνεται δεῖ τὴν ἀκρινειαν ἀλλὰ δεῖ τὴν μετριοφροσύνην. ἐπεὶ
 καὶ τοὺς κρινὰς κεκτημένους καὶ κρινωνοῦντας, πολλῶν δια-
 φορομελούς μάλλον ὁράμεν, ἢ τοὺς χωρὶς τῶν οὐσιῶν ἔχον-
 τας. ἀλλὰ θεωροῦμεν ὀλίγους τοὺς ἐκ τῆς κρινωνιᾶς διαφε-
 ρομένους πρὸς πολλοὺς συμβάλλοντες τοὺς κεκτημένους ἐ-
 διατάξαι κτήσεις. ἐπὶ δὲ δίκαιον μὴ μένον λέγειν, ὅσων σφρή-
 2 σονται κακῶν κρινωνήσαντες, ἀλλὰ καὶ ὅσων ἀγαθῶν. φαί-
 νεται δὲ εἶναι πάντων ἀδύνατος ὁ βίος. αἵτιον δὲ τῷ σωκρά-
 τει τῆς πρὸς ἀκροῦ αὐτοῦς χρή νομίζειν τὴν ὑπόθεσιν οὐκ οὕτως
 ὁρθάν. εἶναι μὲν γὰρ εἶναι πως μίαν καὶ τὴν οἰκίαν καὶ τὴν
 πόλιν. ἀλλ' οὐ πάντως. ἐστὶ μὲν γὰρ, ὡς οὐκ ἔσται περιούσια
 πόλεις. ἐστὶ δ' ὡς ἔσται μὲν. ἐγγὺς δ' οὕτως τῇ μὴ πόλεις εἶναι,
 χείρων πόλεις. ὡς πρὸς καὶ εἴ τις τὴν συμφωνίαν ποιήσῃ ὡς
 μοφώνιαν, ἢ τὸν ἐνθὺμὸν βάσιν. ἀλλὰ δεῖ πολλῆς ὁν ὡς πρὸς
 3 εἶρηται πρὸς πόρον δεῖ τὴν παιδείαν κρινῶν καὶ μίαν ποιῆν.
 καὶ τὸν γε μέλλοντα παιδείαν εἰσάγειν καὶ νομίζοντα δεῖ
 τῶν ἐσέων εἶναι τὴν πόλιν ἀποδοῦναι, ἅ τοις τοῖς τῶν
 τοῖς οἰεῖται διορθοῦν ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐθέσι καὶ τῇ φιλοσο-
 φίᾳ καὶ τοῖς νόμοις. ὡς πρὸς τὰ πρὸς τοῖς κτήσεσι οὐ λακε-
 δαίμονι καὶ κρήτῃ τοῖς συσπείροις ὁ νομοθέτης ἐκρίνωσε. δεῖ
 » δὲ μὴ δὲ τοῖς αὐτῶν ἀγνοεῖν, ὅτι χρή πρὸς εἶναι τῷ πολλῶ
 » χρόνῳ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπεσιν, ἐν οἷς οὐκ αὐτὸν ἔλαθεν, εἰ τῶν
 4 καλῶς εἶχε. πάντα γὰρ σχεδὸν οὕτως μὲν. ἀλλὰ τὰ μὲν, οὐ-

σωῆται. τῆς δ' οὐχ ὧν ταιμνώσκοντες, μάλιστα δ' αὖ γλῶσσι
 φανερόν, εἴ τις τῆς δ' ὅγῳ ἴδοι τὴν τοιαύτην πολιτείαν
 καὶ ἀποδοχόμενον. οὐ γὰρ δυνήσεται μὴ μερίτων αὐτὰ καὶ
 χωρίων ποιῆσαι τὴν πόλιν, τὰ μὲν, εἰς συνάπην. τὰ δὲ, εἰς
 φραγείας καὶ φυλάξας. ὥστε οὐδὲν ἄλλο συμβῆσεται νεομυθε-
 μένον, πλὴν μὴ γεωργεῖν οὐδὲ φύλακας. ὁ πόρ καὶ νῦν λακε-
 δαιμόνιοι ποιεῖν αὐτὴν χερσὶν οὐκ οὐκ. οὐ μὲν ἄλλ' οὐδὲ ὁ Τρῶος τῆς
 ὅλης πολιτείας. τίς ἐστὶ τῆς κοινωνοῦσιν, οὐτ' εἴρηκεν ὅσω-
 κρᾶτης, οὐτ' ἐξ ὁδὸν εἰπεῖν. καὶ τοιχεδὸν τοῦ πλῆθους τῆς πό-
 λεως, τὸ τῆς ἄλλων πολιτείας γίνεσθαι πλῆθος. πόρ οὐδὲν
 διώρειται, πόρρον καὶ τοῖς γεωργοῖς κοινὰς εἶναι διὰ τῆς κτῆ-
 σεως, ἢ καὶ καὶ ἐκαστὸν ἰδίαν. εἴ τι δὲ καὶ γεωργίας καὶ ποιῆσας
 ἰδίους ἢ κοινούς. εἰ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸν τῶν κοινὰ πάντα πάν-
 των, τὸ διοίσουσιν εἴ τοι ἐκείνων τῆς φυλάκων. ἢ πλῆθος τοῖς
 ὑπομείνῃσι τὴν ἀρχὴν αὐτῆς. ἢ πλῆθος τῶν ὑπομείνουσιν τὴν
 ἀρχὴν, εἰ μὴ σοφίζωνται τοιοῦτον, οἷον κρῆτις. ἐκείνοι γὰρ
 τὰ μάλιστα τὰ τοῖς δούλοις ἐφ' ἑαυτοῖς, μόνον ἀπειρήκασιν τὰ
 γυμνάσια καὶ τὴν τῆς ὁ πλῆθος κτῆσιν. εἰ δὲ καὶ πόρ ἐν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι καὶ πρὸ ἐκείνοις ἐστὶ τὰ τοιαύτα, τίς ὁ Τρῶος
 ἐστὶ τῆς κοινωνίας. εἰ μὲν γὰρ πόρ δύο πόλεις ἀναγκαῖον
 εἶναι καὶ πᾶν τὰς ὑπεναγμένας ἀλλήλαις. ποιεῖ γὰρ οὐ μὲν φύ-
 λακας. οἷον φραγείας. οὐδὲ γεωργούς, καὶ οὐδὲ τεχνίτας, καὶ
 οὐδὲ ἄλλους πλείους. ἐκλήματα δὲ καὶ δίκαι καὶ ὅσα ἄλλα
 ταῖς πόλεσιν ὑπάρχειν φησὶ καὶ, πάνθ' ὑπάρχει καὶ τοῖς. 3
 καὶ τοι λέγει ὁ σωκράτης, ὡς οὐ πολλὰν διέσπονται νομίμων
 δὲ τὴν παιδείαν, οἷον ἀστυνομικῶν καὶ ἀγορανομικῶν, καὶ
 τῆς ἄλλων τῆς τοιούτων. ἀπὸ διδούσας μόνον τὴν παιδείαν τῆς
 φύλαξιν. εἴ τι δὲ κτερίσας ποιεῖ τῆς κτημάτων οὐδὲ γεωργούς ἀπο-
 φοραν φέροντας. ἀλλὰ πλὴν μάλλον εἰκὸς εἶναι χαλεπὸς καὶ
 φρονιμάτων πλείους, ἢ τὰς πρὸ ἐνίοις εἰλωτείας τε καὶ πε-
 νείας καὶ δουλείας. ἀλλὰ γὰρ εἴτ' ἀναγκαῖα ταῦτ' ὁμοίως,
 εἴτε μὴ, νῦν γ' οὐδὲν διώρειται. καὶ πόρ τῆς ἐχομένων πρὸς ἑαυτὴν 4

των πολιτείαι καὶ παιδείαι, καὶ νόμοι τίνες. ἐστὶ δ' οὐθ' οὐρεῖν
 ῥαδίον, οὐτ' ἐπὶ τὸ διχόρδον μικρόν, τὸ ποιοῦς τινὰς εἶναι τὴν
 πρὸς πρὸς τὸ σώζεσθαι τὴν πόλιν φυλάκων κοινωσίαν. ἀλλὰ μὴν
 εἴ γε τὰς μετὰ γυναικας κησικονίας, τὰς δὲ κτήσεις ἰδίαις. τίς
 οἰκονομήσει. ὥς περ τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρῶν οἱ ἀνδρὲς αὐτῶν. καὶ
 εἰκοιναὶ αἰκτήσεις, καὶ αἱ τῆς γεωργίας γυναικας. ἄλλοι δὲ
 καὶ τὸ ἐκ τῆς θηρίων κησίδαι τὴν παραβολῶν. ὅτι διὰ τὰ
 1 αὐτὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰς γυναικας τοῖς ἀνδράσιν. οἷς οἰκονο-
 μέωσ' οὐδὲν μέγεθός. ἔστι παλαιὸς δὲ καὶ τὸν ἀρχόντας, ὡς
 καὶ δέξονται ὅσων κράτης. αἱ γὰρ κησὶν αὐτῶν ἀρχόντας. τῆ-
 ς δὲ σάσεως αἰῶν γίνεται, καὶ παρὰ τοῖς μηδὲν ἀξίωμα κη-
 κτημένοις, ἢ πρὸς δὴ παρά γε θυμωδῆσι καὶ πλεμυκῶς
 ἀνδράσιν. ὅτι δὲ ἀνάγκη αὐτῶν ποιεῖν τὸς αὐτῶν ἀρχόν-
 » τας, φανερόν. οὐ γὰρ ὅτι μὲν, ἄλλοις. ὅτι δὲ, ἄλλοις μέγε-
 » κται τοῖς θυμωδῶν ὅτι παρὰ τῆς θεοῦ χρυσοῦ, ἀλλ' αἱ τοῖς αὐ-
 2 τοῖς. φησὶ δὲ τοῖς μετὰ, οὐδὲν γινόμενοις μέγεθος χρυσοῦ. τοῖς
 δὲ ἀργύρον. χαλκὸν δὲ καὶ σίδηρον τοῖς τέχνιταις μέλλον-
 σιν ἐσεσθαι καὶ γεωργοῖς. ἐπὶ δὲ καὶ τὴν οὐδαίμονιν ἀφαι-
 ρούμενος τῆς φυλάκων, ὅλως φησὶ δὲ οὐδαίμονα ποι-
 εῖν τὴν πόλιν τὸν νομοθέτην. ἀδύνατον δὲ οὐδαίμονιν ὅλως,
 » μὴ τῆς πλείων ἢ μὴ πάντων μερῶν, ἢ πινδὸν ἐχόντων τὴν οὐ-
 » δαίμονιν. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς τὸ οὐδαίμονιν, ὥν περ τὸ ἀρ-
 4 χον. ὅτι μὲν γὰρ ἐν ἑκάστῳ τῷ ὅλῳ ὑπάρχειν, τῆς δὲ μερῶν,
 3 μηδετέρῳ. τὸ δὲ οὐδαίμονιν ἀδύνατον. ἀλλὰ μὴν εἰ οἱ φυλά-
 κος μὴ οὐδαίμονες, τίνος ἔτεροι. οὐ γὰρ δὴ χοίγε τίται καὶ
 τὸ πλεῖστον, τὸ τῆς βασιλείας. ἢ μὴ οὐκ πολιτεία, ὡς δὲ ἡς ὁ
 σωκράτης εἴρηκε, ταῦτας τὰς ἀπείρας ἔχει, καὶ τῶν
 οὐκ ἐλάττους ἐπείρας. σχεδὸν δὲ περὶ ἀπείρας καὶ πόρῃ τῶν
 νόμους ἔχει τοῖς ὑπερὸν γεωργίας. διὸ καὶ πόρῃ τῆς αὐ-
 ταῦτα πολιτείας, ἐπισκένδαται μικρὰ βέλτιον. καὶ
 γὰρ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὡς δὲ ὁλίγων πάντων διώρισεν ὅσω-
 κράτης. ὡς δὲ γεωργίας καὶ τέκνων καὶ κοινωσίας πῶς

ἔχειν δὲ καὶ πόλιν κτήσας, καὶ τῆς πολιτείας τὴν τάξιν.
 διαιρεῖται γὰρ εἰς δύο μέρη ἡ πόλις τῆς οἰκονόμων. τὸ μὲν
 εἰς τοὺς γεωργούς. τὸ δὲ, εἰς τὸ πλεονεκτήων μέρος. ἔστιν
 δὲ ἐκ τούτων τὸ βουλομένο καὶ κυριον τῆς πόλεως. πόλις δὲ
 τῆς γεωργῶν καὶ τῆς περὶ τῶν οὐδεμιᾶς, ἢ μετέχουσιν πρὸς ἀρ-
 χῆς. καὶ πόλιν οὐκ ἔστιν κεκτῆσθαι καὶ τούτοις, καὶ συμ-
 πλεμεῖν, ἢ μὴ, πόλις τούτων οὐδὲν διαφέρει οὐκ ἀνάγκης, ἀλ-
 λά τὰς μὲν γυναικῶν οἶον δὲν συμπολεμεῖν, καὶ παιδείας
 μετέχειν τῆς αὐτῆς τοῖς φύλαξι. τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἑξώθεν λό-
 γοις πεπλήρωκε τὸν λόγον. καὶ πόλις τῆς παιδείας, ποίαν
 πινὰ δὲ γίνεσθαι τῆς φυλάκων. τῆς δὲ νόμων τὸ μὲν πλε-
 ον μέρος, νόμοι τυγχάνουσιν ὄντες. ὀλίγα δὲ, πόλις τῆς πο-
 λιτείας εἴρηκε, καὶ τῆς πόλεως βουλομένο καὶ κοινὸν τὸν ποίαν τῆς
 πόλεως. καὶ τῆς μικρὸν πόλιν καὶ πάλιν πρὸς τὴν ἐπὶ τὴν πο-
 λιτείαν. ἔξω γὰρ τῆς τῆς γυναικῶν κοινότητος καὶ τῆς κτή-
 σεως, τὰ ἄλλα ταῦτα δίδωσιν ἀμφοτέρω τῶν πολιτείαις. 2
 καὶ γὰρ παιδείαν τὴν αὐτὴν, καὶ τῆς πόλεως τῆς ἀναγκαῖων
 ἀπερχομένων ζῆν. καὶ πόλις συσπείων ὡσαύτως. πάλιν αὖ
 τῆς πόλεως δὲ εἶναι συσπείων καὶ γυναικῶν. καὶ τὴν μὲν, χι-
 λίων τῆς ὅσων κεκτημένων. τῆς δὲ πεντακισχίλων. τὸ μὲν
 οὖν πόλις τὴν ἑχούσι πάντες οἱ τῆς πόλεως λόγοι, καὶ τὸ
 κοινόν, καὶ τὸ καινὸν τὸ μὲν καὶ τὸ ζητητικόν. καὶ τῆς δὲ πᾶν-
 τα ἴσως χαλεπὸν. ἐπεὶ καὶ τὸ νῦν εἰρημένον πόλις, δὲ μὴ
 λανθάνειν. ὅτι χώρας δεήσει τοῖς τοσούτοις βαβυλωνίαις, ἢ 3
 πρὸς ἄλλης ἀποδείκνυται πόλις, ἢ τῆς ἀρχῆς πεντακισ-
 χίλοι θρέφονται. καὶ πόλις τούτοις γυναικῶν καὶ εὐδαιμονίων
 ἢ ἑτέρος ὅχλος πολλὰ πλάσιος. δὲ μὲν οὖν ἡ πόλις δεῖσθαι
 καὶ τὸν πόλιν, μηδὲν μὲν ἀδύνατον. λέγειται δὲ, ὡς δὲ τὸν νο-
 μὸς δὲ τὴν πρὸς δύο ἐλέγοντο πέναι ὡς νόμοις, πρὸς τὴν
 χώραν καὶ ὡς ἀνθρώποις. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν
 καὶ πρὸς τὴν χειρωνακτικὴν τὸν πόλιν. εἰ δὲ τὴν πόλιν ζῶντιον
 πολιτικόν. καὶ γὰρ μόνον ἀναγκαῖον ὅστις αὐτὴν τοῖς τοσούτοις χρῆ- 4
 σθαι πρὸς

- δοι πρὸς τὴν πόλιν ὅπως αὐτοὶ καὶ οἱ οἰκίαι
 χώραν ἔσιν. ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐξω τοῖς πόλιν. εἰδέμεν μὴ τοιοῦτον
 ἀποδέχεται βίον. μήτε τὸν ἴδιον, μήτε τὸν κοινὸν τῆς πόλεως,
 ὅμως οὐδὲν ἦτον δεῖ φοβερὸς εἶναι τοῖς πλεμέοις, μὴ μὲν
 νον ἐλθούσιν εἰς τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ ἀπελθούσιν. καὶ ὅτι πᾶσι
 » ἴσως δὲ τῆς κτήσεως ὁρατὴ δεῖ. μήποτε βέλτερον ἐτέρως διορί
 » σαι, τῷ σαφὲς μάλλον. ὅταν τὴν γὰρ εἰνάμεν φησι δεῖν, ὥστε
 I ἔσιν σωφρόνως. ὥς περ αὖ εἰς εἶπεν ὥστε γινώσκῃ. ὅτι γὰρ
 ἔστι καὶ ὁλοῦ μάλλον. εἴ τι δὲ εἰς σωφρόνως μὲν, ταλαιπώρως
 δὲ γινώσκῃ. ἀλλὰ βελτίων ὅρος τὸ σωφρόνως καὶ ἐλδὲ φέρως. χω
 ρεῖς γὰρ ἐκείτηρον. τὸ μὲν, τῷ ἔμφαν ἀπολοῦσθαι. τὸ δὲ τῷ
 ὁπίπνωσιν. ἐπεὶ μὲν γὰρ εἰσὶν ἔξω ἀρεταὶ πᾶσι τῆς οὐ
 σίας χρῆσιν αὐτοῖς. οἷον, οὐσία. πρῶτος ἢ ἀσφείως χρῆσθαι
 οὐκ ἔστι. σωφρόνως δὲ καὶ ἐλδὲ φέρως εἰσὶν. ὥστε καὶ τὰς χρῆ
 σεις ἀναγκαῖον πᾶσι αὐτῶν εἶναι ταύτας. ὅταν πὲν δὲ καὶ τὸ τὰς
 2 κτήσεις ἰσάζοντα, τὸ πᾶσι τὸ πᾶσι ἴσως πολιτικῶς μὴ καὶ
 σκευάζειν, ἀλλὰ φεῖναι τὴν τεκνοποιίαν ἀόριστον, ὥς ἰσχυρὰς
 αὐτὸν μαλιθισομενίαν εἰς τὸ αὐτὸ πᾶσι ἴσως δεῖ τὰς ἀπεκνίαν
 ὁσωνοῦν γινωμένων. ὅτι δοκεῖ ὅτι καὶ νῦν συμβαίνει πᾶσι
 τὰς πόλεις. δεῖ δὲ τὰς οὐχ ὁμοίως ἀκριβὲς εἶχεν πᾶσι τὰς
 πόλεις τότε καὶ νῦν. νῦν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀκρεῖς δεῖ τὸ μερί
 ζεσθαι τὰς οὐσίας εἰς ὁσωνοῦν πᾶσι. τότε ἡ ἀδαιρέτων
 οὐσῶν, ἀνάγκη ὅτι παράχρησας μηδὲν εἶχεν. ἐάντ' ἐλάττους
 3 ὥσι τὸ πᾶσι, ἐάντε πλείους. μάλλον δὲ δεῖν ἡπολάβοι
 τὴν ἀν' ὡρίσθαι τῆς οὐσίας τὴν τεκνοποιίαν. ὥστε ἀριθμοῦ
 ἴσως μὴ πλείονα γινώσκῃ, τὰς δὲ ἡδύναι τὸ πᾶσι ἀκρ
 βλέποντα πρὸς τὰς τίχας, αὐτὸν συμβαίνει τελευτῶν πινὰς ἴσως
 γινωσκάντων, καὶ πρὸς τὴν ἴσως ἄλλων ἀπεκνίαν. τὸ δὲ ἀφεί
 » δοι καὶ πᾶσι πᾶσι πλείους πόλεις. πινίαν ἀναγκαῖον
 αὐτὸν γίνεσθαι τοῖς πλείους. ἡ δὲ πινία, σάσιν ἐμποιεῖ καὶ κα
 κυργίαν. φεῖδων μὲν οὐκ ὁκρὲν θίος ὠν νομοθέτης ἴσως ἀρ
 4 χαριστῶν ὅτι οἰκους ἴσους ὥρθη δεῖν διαμελεῖν, καὶ τὸ πᾶσι

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

- μνηρχικόν οὐδὲν, ἀλλ' ὀλιγαρχικὰ καὶ δημοκρατικά. μάλλον δ' ἐγκλίειν βούλεται πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν. δὴ-
λον δὲ ἐκ τῆς τῆς ἀρχόντων κατὰ φύσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔξ αι-
ρετῆς κληρώτους, κοινὸν ἀμφοῖν. τὸ δὲ τοῖς μὲν οὐπω-
τέροις ἐπαναγκάζει ἐκκλησιάζειν εἶναι καὶ φέρειν ἀρχοντας,
ἢ τι ποιεῖν ἄλλο τῆς πολιτικῶν. τοὺς δ' ἀφείδαι, ὅτε δ' ὀλιγαρχικὴν. καὶ τὸ πειρᾶσθαι πλείους ἐκ τῆς οὐπώρων
1 εἶναι τοὺς ἀρχοντας. καὶ τοὺς μεγίστους ἐκ τῆς μεγίστων πι-
μυμάτων. ὀλιγαρχικῶς δὲ ποιεῖ καὶ τὴν τῆς βουλῆς αι-
ρεσιν. αἰρουμένων μὲν γὰρ πάντες ἐπαίαντος, ἀλλ' ἐκ τῆς
πρώτου πημάτων. εἶτα πάλιν ἴσους ἐκ τῆς δεύτερου. εἶτ'
ἐκ τῆς τρίτης. πλὴν οὐ πάντες ἐπαίαντος ὡς τοῖς ἐκ τῆς τε-
των, ἢ τε τετάρτων. ἐκ δὲ τῆς τετάρτης, τῆς τε πέντης μένοις
ἐπαίαντος τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς δεύτεροις. εἶτ' ἐκ τῶν
ἴσων ἀφ' ἐκαστοῦ ἡμύματος ἀποδείξαι φησι εἶναι ἀριθμῶν.
2 ἴσους δὲ πλείους οἱ ἐκ τῆς μεγίστων ἡμυμάτων καὶ βελ-
τίους, ὅτε τὸ μὴ ἐπαίαντος. ὡς μὲν οὖν οὐκ ἐκ δημοκρα-
τίας καὶ μνηρχίας διὰ σωτῆσαι τὴν τοιαύτην πολι-
τείαν, ἐκ τῶν φανερόν καὶ ἐκ τῆς ῥηθισμένων, ὅταν ἐπι-
βάλῃ. πρὸς τῆς τοιαύτης πολιτείας ἡσκέμεν. ἔχει δὲ καὶ
πρὸς τὴν αἶρεσιν τῆς ἀρχόντων τὸ ἔξ αἰρετῆς αἰρετοῦς, αὐτι-
κίνδων. εἰ γὰρ ἴσους συστῆναι θέλουσι καὶ μέγιστοι τὸ πλῆ-
θος, αἰεὶ κατὰ τὴν τῶν αἰρεθόντων βούλησιν. τὰ μὲν
3 οὖν πρὸς τὴν πολιτείαν τὴν ἐν τοῖς νόμοις, ὅτε ἔχει τὸν
τρόπον. εἰς δὲ πέντες πολιτείας καὶ ἄλλαι. αἱ μὲν, ἰδιωτῆς.
αἱ δὲ, φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν. πάσαι δὲ τῆς καθεστη-
κῶν καὶ κατ' αὐτὴν πολιτεύονται νῦν, ἐγγύτερόν εἰσι τού-
των ἀμφοτέρων. οὐδεὶς γὰρ οὐτε τὴν πρὸς τὰ τέκνα κοι-
νότητα καὶ τὰς γυναῖκας ἄλλος κεκαυνοτόμηκεν, οὐτε
πρὸς τὰ σκῆπτρα τῆς γυναικῶν. ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναγκαίᾳ
ἀρχόνται μάλλον. δοκεῖ γάρ πῃ τὸ πρὸς τοῖς οὐσίαις εἶναι
4 μέγιστον τεταχθαι καλῶς. πρὸς γὰρ τούτων ποιεῖσθαι
ff 11

φασι τὰς πόλεις πάντας. διὸ φαλέως ὀχληκιδόνιος τὸ τ' εἶσθ' ἔστι
 νεγκε πρῶτος. φησὶ γὰρ εἶναι τὰς κτήσεις τῶ πολι
 τῶ. ὅτι δὲ κατοικομενάς μὲν οὐδὺς, οὐχ αὐτὸν ὥστε
 ποιεῖν. τὰς δὲ κατοικομενάς, ὁρῶν δέσποιν μὲν, ὁμοῦ δὲ
 τάχιστα αὐτομαλίσθηναι, τῶ τὰς περὶ οὐκας τῶ μὲν πλῆθος δι
 δόναι μὲν, λαμβάνειν δὲ μὴ. τῶ δὲ πένητας, μὴ δίδοναι μὲν,
 λαμβάνειν δὲ. πλάτων δὲ τῶ νόμους γράφει, μέχρι μάλιστα
 ὥστε εἶναι. πλάτων δὲ τῶ πένητας πλάσιον εἶναι τῶ ἐλαχί
 σης, μηδενὶ τῶ πολιτῶ ὑπερβαίνειν εἶναι κτήσεις, κατὰ πόρ
 εἶρηται καὶ περὶ πρῶτον. εἰ δὲ μὴ δὲ τῶ ἰσχυρὰν εἶναι οὐτὼ
 νομοθετοῦντας, ὁλοκαυτίνῃ. ὅτι τῶ οὐσίας τάπτοντας
 πλάτων, περὶ οὐκας καὶ τῶ τέκνων τὸ πλάτων τάπτονται. εἰ γὰρ
 ὑπερβαίνει τῶ οὐσίας τὸ μέγεθος ὅτι τέκνων αὐτοῦ εὐθὺς, ἀ
 νάγκη τὸν νόμον λύνειν, καὶ χρεὶς τῶ λύσεως φάσκει
 τὸ πλάτων ἐκ πλάτων γίνεσθαι πένητας. ὅτι γὰρ μὴ νεωτε
 ροποιούς εἶναι τῶ τοιούτους. διὸ μὲν οὐκ εἶναι δύνάμει
 εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἢ τῶ οὐσίας ὁμαλότης, καὶ τῶ
 πάλαι πένητας φαίνονται διεγνωστέον. οἷον καὶ σόλων νόμο
 θέτησε καὶ πρὸ ἄλλοις ὅτι νόμος. ὅς κωλύει κατὰ τὴν γῆν. ὅτι
 σὺν ἀνθρώποις. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν οὐσίαν πωλεῖν οἱ νόμοι
 κωλύουσιν. ὥς πρὸς ἀνθρώποις νόμος ὅτι μὴ πωλεῖν, εἰ μὴ
 φανεράν ἀτυχίαν διέξῃ συμβεβηκέναι. ἐπὶ δὲ τῶ πάλαι
 κλήρους διασώζειν. ὅτι δὲ λυθὲν καὶ πρὸς λυθὲν, δημ
 οκρατία ἐποίησε λίαν τὴν πολιτείαν αὐτῶ. οὐ γὰρ εἶναι σωφ
 ρον ἀπὸ τῶ ὡρισμένων ὑμνημάτων εἰς τὰς ἀρχὰς καθίστα
 ἄλλ' εἰς τὴν ἰσότητά μὲν ὑπερβαίνει τῶ οὐσίας. ταύτην δὲ
 λίαν εἶναι πολλὴν, ὥστε βυφάν. ἢ λίαν ὀλίγην ὥστε ξυ
 γλίχως. δὴλον ὅτι, ὥς οὐχ ἰκανὸν τὸ τὰς οὐσίας ἴσως ποιῆ
 σαι τὸν νόμον. ἀλλὰ τῶ μέσου σοφιστῶν. ἐπὶ δὲ τῶ καὶ
 τῶ μετὰ τὰς οὐσίας πᾶσιν, οὐδὲν ὅφελος. μάλλον γὰρ
 εἰ τὰς ἀδύναμεις ὁμαλίσθην, ἢ τὰς οὐσίας. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι,
 μὴ πωλεῖν οὐσίαν ἰκανῶς ὥστε τῶ νόμων. ἀλλ' ἴσως εἰποι αὐ

ὀφθαλμίας, ὅπῃ τῶν τυχάνει λείπων αὐτὸς. οἷται γὰρ δυοῖν
 ζῶντων ἰσότητα εἶναι ὑπάρχειν τῶν πόλεσι, κτήσεως καὶ παι-
 δείας. ἀλλὰ τὴν, πε παιδείαν ἢ πρὸς εἶσαι, εἰ λέγειν. καὶ τὸ
 μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐτὴν, οὐδὲν ὀφέλως. ἐστὶ γὰρ τὴν αὐτὴν
 μὲν εἶναι καὶ μίαν. ἀλλὰ ταύτην εἶναι τοιαύτην, ἥ ἥς ἐσον-
 ται περαιορετικοὶ τῶν πλεονεκτεῖν, ἢ χρημάτων ἢ ὑμῶν. ἢ συ-
 ναμφοτέρων. ἐπὶ σασιάζουσιν οὐ μόνον διὰ τὴν αἰσότητά της
 κτήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῶν τιμῶν. ζῶντων τὸν δὲ πόρ-
 ρι ἐκείνου, οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ διὰ τὸ πόρρι τὰς κτήσεις αἰσούν.
 οἱ δὲ χαίροντες, πόρρι τῶν τιμῶν, εἰάν ἴσται. ὅθεν καὶ ἐν δὲ
 ἢ τιμῇ ἢ μὲν κακῶς, ἢ δὲ καὶ ἐσθλῶς. οὐ μόνον δὲ οἱ ἀνθρώποι
 διὰ τὰν ἀναγκαῖαν ἀδικεῖν, ὡς ἄνθρωποι εἶναι νομίζει τὴν ἰσότητα
 τῆς οὐσίας. ὥστε μὴ λωποδυτεῖν, διὰ τὸ εἰργοῦν ἢ πεινῶν.
 ἀλλὰ καὶ ὅπως χείρωσι. καὶ μὴ ἀδικοῦσιν. εἰάν γὰρ μείζω
 ἔχουσιν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγκαῖων, διὰ τὴν ταύτης ἰαφείαν
 2 ἀδικήσουσιν. οὐ ζῶντων διὰ τὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀδικο-
 ῦσιν. ἵνα χείρωσι τῶν ἀνδρῶν πᾶν ἢ δοναῖς. τὸ οὖν ἄνθρωπος τῶν
 εἰδῶν ζῶντων. τοῖς μὲν, οὐσία βραχεία καὶ ὀργασία. τοῖς δὲ,
 σωφροσύνη. εἰδῶν δὲ εἰπὶν δὲ βούλονται αὐτῶν χείρειν, οὐκ αὐ-
 τῶν ἀδικοῦσιν, εἰ μὴ παρὰ φιλοσοφίας ἄνθρωποι. αἱ γὰρ ἄλλαι, αἱ
 θρώπων δέονται. εἰπεὶ ἀδικοῦσιν τὰ μέγιστα διὰ τὰς ἀπορ-
 βολὰς, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ ἀναγκαῖα. οἷον τυραννοῦσιν, οὐχ
 ἵνα μὴ εἰσῶσι. διὸ καὶ αἱ τιμὴν μεγάλα, αἱ ἀπὸ κτείνῃ τῆς εὐ-
 3 κλείπῃ, ἀλλὰ τύραννον. ὥστε πρὸς τὰς μικρὰς ἀδικίαν
 βοηθητικὸς μόνον ὁ τρόπος τῆς φαλείου πολιτείας. ἐπὶ τὰ
 πολλὰ βούλεται κατὰ σκοδάζειν, ἥ ὡς τὰ πρὸς αὐτοὺς πο-
 λιτεύουσιν καλῶς. εἰ δὲ καὶ πρὸς τοῦ χειτνιδντας καὶ τοῦ
 ἔξωθεν πάντας. ἀναγκαῖον ἀρᾶ τὴν πολιτείαν σωτὴ τὰ χεῖρα
 πρὸς τὴν πολεμικὴν ἰσχύ. πόρρι ἥς ἐκείνος οὐδὲν εἰρηκεν. ὁ
 μοίως δὲ καὶ πόρρι τῆς κτήσεως. εἰ γὰρ οὐ μόνον πρὸς τὰς πο-
 λιτικὰς χρήσεις ἰσχυρὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦ ἔξω
 4 θενηκνδύους. διὸ πόρρ οὐτὴ πρὸς τὸν εἰς πᾶν ὑπάρχειν,

ff 111

ὧν οἱ πολλοὶ καὶ κρείττους ἐπιθυμῶσιν. οἱ δὲ ἐχόντες ἀμύ-
 νειν οὐδυνήσουσι πῶς ἰδιόοντας. οὐθ' οὕτως ὀλίγην, ὥς τε μὴ
 δύνανται πόλεμον ὑπενεπεῖν. μὴ δὲ τῶν ἴσων καὶ τῶν ὁμοίων.
 ἐκεῖνος μὲν ἔν οὐδὲν δίδωκε. διὰ δὲ τῶν μὴ λαμβάνειν, ὅτι
 συμφέρει πολλὸς οὐσία. ἴσως οὖν αἰετος ὅρος τὸ μὴ λυσι-
 τελεῖν τοῖς κρείττοις πῶς ἰσορροπῶν πλεμῖν. ἀλλ' οὐ-
 πως, ὥς αὐτὸ καὶ μὴ ἐχόντων ῥαῦν τὴν οὐσίαν. οἷον εὐβουλος,
 αὐτοφραδάτου μέλλοντος ἀταρνέα κλοισκῆν, ἐκείνου σεν αὐ-
 τὸν σκελῆμενον, ἐν πόσῳ χρόνῳ λήψεται τὸ χαρίον, λογίσα-
 δαι τῷ χρόνῳ τοῦτο πῶς δαπάνη. ἐξέλεν γὰρ ἐλαττον τοῦ
 τυλαβῶν ἐκ λιπῆν ἡδὴ τὸν ἀταρνέα. τῶν δ' αἰπῶν, ἐποίησε
 τὸν αὐτοφραδάτην σιώνου γινόμενον, πᾶσα δαι τῆς κ-
 λιορκίας. ἐστὶ μὲν ἔν τῶν συμφερόντων. τὸ τὰς οὐσίας εἶναι
 ἴσας τοῖς κλίμας, πρὸς τὸ μὴ σασιάζειν πρὸς ἀλλήλους οὐ
 μὴν μέγ' οὐδὲν ὥς εἰπεῖν. καὶ γὰρ αὐτοὶ οἰχεύοντες ἀνακρίναι
 αὐτοὺς ὡς ἴσων ὄντες ἀξιοί. διὸ καὶ φαίνονται πολλὰς ἰδιότη-
 μενοι καὶ σασιάζοντες. ἐπὶ δ' ἡ πονηρία τῶν ἀνθρώπων. ἀπληστον. 2
 » καὶ τὸ πρῶτον μὲν ἱκανὸν διωβόλια μόνον. ὅταν δ' ἡδὴ τῶν
 » ἢ πᾶν, αἰετὶ δέοντι τῷ πλείονος, ἔως εἰς ἀπειρον ἔλθωσιν.
 » ἀπειρος γὰρ ἡ τῆς ἰδιότητος φύσις. ἥς πρὸς πᾶσι αἰαπλήρω-
 σιν οἱ πολλοὶ ζῶσι. τῶν ἔν τοιούτων ἀρχὴ μάλλον τῷ τῶν οὐ-
 σίας ὁμαλίζειν, τὸ ἔν μὲν ἰδιότητι τῇ φύσει, τοιούτοις πα-
 ρασκευάζειν. ὥς τε μὴ βούλεται πλεονεκτεῖν. ἔν τῳ φάουλοισι,
 ὥς τε μὴ δύνανται. τῶν δ' ὅτιν, αὐτῶν τῶν τε ὥσι, καὶ μὴ ἀδι- 3
 κῶνται. οὐ καλῶς δ' οὐδὲ πῶς ἰσότητα τῆς οὐσίας εἴρηκε. πε-
 ρὶ γὰρ πῶς τῆς γῆς κτήσιν ἰσάζει μόνον. ἐστὶ δὲ καὶ δούλων καὶ
 βοσκημάτων πλοῦτος καὶ νομίσματος. καὶ κατασκευῆ πολλῇ
 τῶν καλουμένων ἐπίπλων. ἢ πάντων οὖν τοῦτων ἰσότητα γη-
 τητίον. ἢ τάξιν πινάμελιν. ἢ πάντα ἐκτίον. φαίνεται δ' ἐκ
 τῆς νομοθεσίας κατασκευάζων πῶς πόλιν μικρὰν εἶναι οἰ-
 τεχῆται πάντας δημόσιοι ἔσονται. καὶ μὴ πλεονεξία πᾶ-
 ρίξονται τῆς πόλεως. ἀλλ' εἴπερ δὴ δημόσιους εἶναι τὰς 4

κοινὰ δὲ γὰρ κοινόνους, διὰ καὶ τὰς αὐτὰς αἰτίας καὶ διό-
φαιτος ποτε κατεσκόπευεν ἀθήνησι, ὅτις ἐχέει τὸν ἔσπον.
ποδὶ μὲν οὖν τῆς φαλίου πολιτείας, σχεδὸν ἐκ τούτων αὐ-
πὶς διαρῆσεν, εἴ τις τυγχάνει καλῶς εἰρηκῶς ἢ μὴ καλῶς.
ἰππόδαμος δὲ ἀντιφάνει μιλῆσιος, ὅς καὶ τὴν τῆς πόλεως
διαίρεσιν οὕτως, καὶ τὸν περὶ αὐτὴν μετρίως καὶ πε-
ρὶ τὸν ἄλλον βίον ποδὶ πότμος δὲ ἐν τῇ πόλει οὕτως, ὥστε
1 δοκεῖν ἐνίοις ἐκ τῆς ποδὶ πότμος εἶχον τε πλεῖστον καὶ κόσμον
πλουτεῖν. ἐπὶ δὲ ἐκ τῆς πότμος οὕτως οὐ μὲν, ἀλλ' ἐκ τῆς πότμος
τῶν χειμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ποδὶ τῶν χειμῶν χρόνους. αὐτοῦ
δαῖος δὲ καὶ ποδὶ τῶν ὁλίγων φύσιν εἶναι βουλόμενος, περὶ
ποτμος τῆς μὴ πολιτείας, ἀλλ' ἐκ τῆς πότμος πολιτείας
εἰπὴν τῆς ἀρίστης κατεσκόπευε, τὴν πόλιν, τὴν πλεῖστον μὲν,
μυρίασθον. εἰς τῆς δὲ μέρη διημερίων. εἰ ποῖα γὰρ ἐκ μὲν μέ-
ρος τεχίτασ. ἐκ δὲ, χωρτοῦς. εἰ τὸν δὲ τὸ περὶ πλεμνόν, καὶ
2 τὸ ὅσον ἐχέει. διημερίων εἰς τῆς μέρη τὴν χώραν τὴν μὲν, ἱερὰν,
τὴν δὲ, δημοσίαν. τὴν δὲ ἰδίαν. ὅθεν μὲν τὰ νομιζόμενα ποιή-
σουσι περὶ τῶν θεῶν, ἱερὰν. ἀφ' ὧν οἱ περὶ πλεμνόντες εἰώ-
σανται, κοινῶς. τὴν δὲ τῶν χωρτῶν, ἰδίαν. ὥς τοι εἶδη καὶ τῶν
νόμων εἶναι τῆς μέρη. ποδὶ ὧν γὰρ αἰδικοί γίνονται. τῆς ταύ-
τ' εἶναι τὸν ἀριθμὸν, ὕβριν, βλάβην, θάνατον. νόμος δὲ τὴν δὲ
καὶ δικαστήριον ἐκ τὸ κύριον. εἰς ὃ πάσας ἀνάγειται διὰ τῶν
μὴ καλῶς κεκρίσθαι δοκούντας δικας. ὅτις δὲ κατεσκόπευ-
3 ζεν ἐκ τῶν χωρτῶν αἰρετῶν. τὰς δὲ κρίσεις ἐκ τῶν δικασ-
τηρίων, οὐ δὲ ἀμφότερα γίνεσθαι διὰ τῶν ἀλλὰ φέρειν ἐκ τῶν
πινάκων, ἐκ τῶν χωρτῶν, εἰ καὶ ταδικάτοι ἀπὸ τῶν τῶν δικῶν, εἰ
διὰ πολλοὶ ἀπὸ τῶν, κενόν. εἰ δὲ τὸ μὲν, τὸ δὲ μὴ, ὅτις διὰ
χέει. καὶ γὰρ οὐκ ὡς νομοθετεῖται καλῶς. ἀναγκάζει γὰρ
ἰδιόρκειν, ἢ τῶν δικῶν. εἰ τῶν δὲ νόμον ποδὶ τῶν οὐ
σπόντων τῶν πλείονος, ὅπως τυγχάνωσι τῶν. καὶ
τῶν πασι τῶν ἐκ τῶν πόλεως τελειώσεων ἐκ δημοσίου γί-
4 νεσθαι τῶν τῶν, ὥς οὐκ ὡς τῶν παρ' ἄλλοις νομοθετε-
ff 1111

μέλιον. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν ἀθήναις, οὕτως ὀνόμασιν ἡ, καὶ ἐν ἑτέροις
 τῆς πόλεως. ὅς δ' ἀρχοντας αἰρεῖται ὑπὸ τῶ δῆμι εἶναι πάν-
 τας. δῆμον δ' ἐποίει τὰ ὅλα μέρη τῆς πόλεως. ὅς δ' αἰρεθέν-
 τας ὑπὸ μελέεισιν κοινῶν καὶ ξενικῶν, καὶ ὀρφανικῶν. τὰ μὲν
 οὖν πλεῖστα καὶ τὰ μάλιστα ἀξιόλογα τῆς ἰσοποδότητος τὰ
 ξίως ταῦτ' ὄσιν. ἀπορήσει δ' αὖτις πρῶτον μετὰ τὴν διαίρεσιν
 τῶν πολιτῶν τῆς πολιτείας. οἵ τε γὰρ τεχνῖται καὶ οἱ γεωργοὶ καὶ
 οἱ τὰ ὅπλα ἔχοντες, κοινωνοῦσι τῆς πολιτείας πάντες. οἱ
 μὲν γεωργοὶ οὐκ ἔχοντες ὅπλα. οἱ δὲ τεχνῖται, οὐτὲ ὅπλα,
 ὥς τε γίνονται σχεδὸν δούλοι τῆς τὰ ὅπλα κεκτημένων. μετέ-
 χειν μὲν οὖν πασῶν τῆς ὑμῶν ἀδυνατον, ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῆς τὰ
 ὅπλα ἔχοντων, καὶ δίδασθαι καὶ στρατηγούς καὶ πολιτοφυ-
 λακούς, καὶ τὰς κυριώτατας ἀρχάς ὥς εἰπεῖν. μὴ μετέχον-
 τας δὲ τῆς πολιτείας πῶς οἰόντες φιλικῶς ἔχειν πρὸς τὴν
 πολιτείαν. ἀλλὰ διὰ κρείττους εἶναι ὅς τε τὰ ὅπλα καὶ κεκτη-
 μένους ἀμφοτέρων τῆς μερῶν, ὅτι οὐ βλάδιον μὴ πολλούς
 ὄντας. εἰ δὲ τὸτ' ἔσται, τί διὰ τῶν ἄλλων μετέχειν τῆς πολι-
 τείας, καὶ κυρίου εἶναι τῆς τῆς ἀρχόντων καὶ τῆς αἰτίας.
 ἐπὶ οἱ γεωργοὶ τί χρήσιμοι τῇ πόλει. τεχνῖται μὲν γὰρ ἀνάγκη
 καὶ οὐκ εἶναι. πᾶσα γὰρ δεῖται πόλις τεχνῖται. καὶ δύνανται
 διαγίνεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεσιν ἀπὸ τῆς τέχ-
 νης. οἱ δὲ γεωργοὶ πρεῖοντες μὲν τοῖς τὰ ὅπλα κεκτημένοις
 τὴν τροφὴν, ὁλότως ἀν' ἡ σάντι τῆς πόλεως μέρος. νῦν δ' ἰ-
 δίαν ἔχουσιν. καὶ τὰς τὴν ἰδίαν γεωργήσοισιν. ἐν δὲ τὴν κοινῇ,
 ἀφ' ἧς οἱ πολέμοι νικῶντες ἐξουσι τροφὴν, εἰ μὲν αὐτοὶ γεωρ-
 γήσοισιν, οὐκ ἀν' εἶναι τὸ μάχιμον ἔτερον καὶ τὸ γεωργικόν. βού-
 λεται δ' ὀνομαστέτης, οἱ δ' ἑτέροι πινὲς ἐσόντες τῆς τὰ ἰδίαν
 γεωργούντων καὶ τῆς μάχιμων. τέταρτον οὖν μέριον ἔσται
 ὅτι τῆς πόλεως, οὐδενὸς μετέχον, ἀλλὰ ἀλλότριον τῆς
 πολιτείας. ἀλλὰ μὴν εἴτις τοὺς αὐτοὺς διόσειθους τε τὴν
 ἰδίαν καὶ τοὺς τὴν κοινῇ γεωργούντας, τότε πλήθος ἀ-
 πορον ἔσται τῶν κατὰ τὴν, ὅς ἂν ἐκαστος γεωργήσῃ δύο οἰ-

- κίαν. καὶ πίνος ἐνέκεν οὐκ οὐδὲν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν αὐ-
τῶν κληρῶν αὐτοῖς τε πλὴν τοῦ φιλῶ λήγονται, καὶ τοῖς μα-
χίμοις παρέξουσιν. ταῦτα δὲ πάντα πολλὰ ἔχει παραχρῆν. οὐ
καλῶς δ' οὐδ' οὐδὲ τῆς κρίας ἔχει νόμος, τὸ κινεῖν ἀξιοῦν
δικαιοῦντα τῆς κρίας ἀπλῶς γεγενημένης, καὶ γίνεσθαι
τὸν δικαστὴν δικαιοῦντα. εἴθε δ' ἐν μὲν τῇ διαίτη, καὶ πλείοσιν
ἐνδέχεται. κρινολογοῦνται γὰρ ἀλλήλοισι πόδες τῆς κρίας.
1 οὐδὲ τοῖς δικασταῖς οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ καὶ τὸν κινεῖν τῶν
νομιστευτῶν οἱ πολλοὶ πρᾶσι δαίοντες, ὅπως οἱ δικασταὶ μὴ
κρινολογοῦνται περὶ ἀλλήλοισι. ἔπειτα πῶς οὐκ ἔστιν ταρα-
χώδης ἡ κρίσις, ὅταν ὁφείλῃ ὁ μὲν δικαστὴς οἶεσθαι μὴ ἴσους
εἶναι, ὅσον ὁ δικαζόμενος. ὁ μὲν γὰρ εἴκοσι μνᾶς. ὁ δὲ δικα-
στὴς κρίνει δέκα μνᾶς. ἢ ὁ μὲν, πλείον. ὁ δ' ἔλαστον. ἄλλος δὲ
πέντε. ὁ δὲ πέτταρας. καὶ εἴθε δὲ τὸν τῶν δηλονότι με-
λειοῦσιν. οἱ δὲ, πάντα καὶ δικαιοῦσιν. οἱ δ' οὐδέν. τίς γὰρ ὁ τῶ
2 πος ἔστι τῆς διαλογῆς τῆς ἀφῶν. ἐπὶ δ' οὐδὲν ὑπορεῖν
ἀναγκάζει, ὅτι ἀπλῶς ἀπὸ δικαιοῦντα ἢ καὶ δικαιοῦντα. εἴπερ
ἀπλῶς ἐπὶ κλημα γέγραπται δικαίως. οὐ γὰρ μὴδὲν ὁφεί-
λειν ὁ ἀπὸ δικαιοῦσας κρίνει, ἀλλὰ τοῖς εἴκοσι μνᾶς. ἀλλ' ἐνέρος
ἢ δὴ ὑπορεῖ ὁ καὶ δικαιοῦσας μὴ νομίζων ὁφείλῃ τοῖς εἴκοσι
μνᾶς. περὶ δὲ τοῖς δόξουσιν ἢ τῇ πόλει συμφέρον, ὡς
εἰ γίνεσθαι πᾶσι πᾶσι. οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς τὸ νομιστεῖν, ἀλ-
λ' οὐδὲ φθαλμῶν ἀκούσαι μόνον. ἔχει γὰρ συνοφαντίασ καὶ
3 κινήσεις, αὐτὴ τῇ πολιτείᾳ. ἐμπὶ πῆρ δ' εἰς ἄλλο πρὸς βλη-
μα καὶ σκέψιν ἐτόρην. ἀπὸ τοῦ γὰρ πινός. πρὸς τὸν βλα-
βερὸν, ἢ συμφέρον τῶς πόλει, τὸ μὴ κινεῖν εἰς παλαιὸν νό-
μον. αὐτὸς ἄλλος βελτίων. διόπερ οὐ βέλτιον τῶ λεχθέν-
τι ταχὺ συγχεῖν. εἴπερ μὴ συμφέρει κινεῖν. ἐνδέχεται δ' εἰ
σηεῖται ἑνὶ νόμῳ λύσιν, ἢ πολιτείᾳ, ὡς κοινὸν ἀγαθόν.
εἴπερ δὲ πεποιήμεθα μνείαν, ἐπὶ μικρὰ πόδι αὐτὸν διασεῖλα
δοῦναι βέλτιον. ἔχει γὰρ ὡς περὶ εἴπομεν ἀρεῖαν. καὶ δέξειν
4 αὐτὸν βέλτιον εἶναι ἐκινεῖν. ἐπὶ γὰρ τῆς ἄλλων ἀδίστημης, εἴθε

σιων κινώσιν. οἷον, ἰατρικὴ κινηθεῖσα πρὸς τὰ πάγια, καὶ γυμ-
 ναστική. καὶ ὅλως αἱ τέχναι πᾶσαι καὶ αἱ διωγμοί. ὥστ' ἐπεὶ
 μίαν τούτων δεξιὴν καὶ πλὴν πλιπικῶν δηλονότι, καὶ ποδὶ
 τῶν αἰσθητικῶν ὁμοίως ἔχειν. σημεῖον δ' αὖ γέγονε αἰ φάιν-
 ται ἐπ' αὐτῶν τ' ὁρῶν. ὅς τ' ἀρχαίους νόμοις λίαν ἀπλοῦς
 ἔκαστος βαρβαρικὸς. ἐστὶ δὲ φερόμεν τὸ, τε γὰρ οἱ ἑλλήες καὶ
 τὰς γυναῖκας ἐκινῶν το παρ' ἀλλήλων. ὅσα τε λοιπὰ τῶν ἀρ-
 χαίων ἔστι πρὸ νομίμων, οὐκ ἔστι πάντων ἔστι. οἷον ἐν κρήνῃ ποδὶ
 τὰ φονικὰ νόμοις ἔστι, αὐτῶν πᾶσι πρὸς ἀλλήλους μαρτύρων ὁ
 δὲ δῶκεν τὸν φόνον τῶν αὐτῶν συγγενῶν, ἐν ὅσῳ εἶναι τῶ φόνῳ
 τὸν φερόμεν. ζητοῦσι δ' ὅλως οὐ τὸ πάγιον, ἀλλὰ τὰ γὰρ
 πάντες. εἰκὸς τε ὅς τ' ἀρχαίους εἶτε γηληεῖς ἢ ἑλλήες, εἴτ' ἐκ φορέας
 ἕως ἐκ τῶν αἰσθητικῶν, ὁμοίους εἶναι καὶ ὅς τ' ἐκ τῶν αἰσθη-
 τικῶν. ὥς πρὸς καὶ λέγειται καὶ τῶν γηληεῶν. ὥς τε ἄπο πον μέ-
 νειν τοῖς τούτων δόγμασι. πρὸς δὲ τοῖς, ὅς τε γηληεῶν
 νους ἐκ ἀκινήτων βέλπον. ὥς πρὸς γὰρ καὶ ποδὶ τῶν ἀλλοῶν
 πένες καὶ πλὴν πλιπικῶν τάξιν ἀδύνατον ἀκριβῶς πάντα
 γρηφίω. καὶ τὸ γὰρ γὰρ αἰσθητικῶν γρηφίω. αἱ δὲ πρὸς
 ξίς ποδὶ τῶν καὶ ἐκ τῶν εἰσιν. ἐκ μὲν οὖν τῶν τούτων φανερὸν,
 ὅτι κινήτοι. καὶ πένες καὶ ποτὲ τῶν νόμων εἶναι. ἄλλον δὲ τῶ-
 πον ὡς τὸ σκοποῦσιν, οὐ λαμβάνουσιν αὐτὸς εἶναι πολλῆς. ὅταν
 γὰρ ἢ τὸ μὲν βέλπον, μικρόν. τὸ δὲ δίδειν οὐ χερῶς λυθῇ
 ὅς νόμοις φανερὸν, φανερὸν ὡς ἐκ τῶν αἰσθητικῶν ἀμαρτίας
 καὶ τῶν νομοθετῶν τῶν ἀρχόντων. οὐ γὰρ τοσούτον ὠφελή-
 σε τὴν κινήσας, ὅσον βλαβήσεται τοῖς ἀρχαίοις ἀπειθεῖν ἐπι-
 θεῖς. τοῦτο δὲ καὶ τὸ πρὸς δειγμα τὸ ποδὶ τῶν τεχνῶν.
 οὐ γὰρ ὁμοίον τὸ κινεῖν τέχνη καὶ νόμον. ὁ γὰρ νόμος ἰσχύει
 οὐδὲ μίαν ἔχει πρὸς τὸ πείθεσθαι, πλὴν πρὸς τὸ εἶδος.
 ὅσοι δ' οὐ γίνονται εἰ μὴ δὲ χρόνου πλὴν εἶδος. ὥς τε τὸ ἐκ δὲ
 μεταβάλλειν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων νόμων εἰς ἐτέρους νόμοις
 καινοῦς, ἀδυνάτην εἶναι πλὴν τῶν νόμων δύνανται. ἐπὶ δὲ ἐκ
 καὶ κινήτων, πότμον πάντες καὶ ἐκ πάσῃ πολιτείᾳ, ἢ οὐ. 4.

καὶ πόλιν τῷ τυγχόντι, ἢ πῶς. ταῦτα γὰρ ἔχει μέγαν δια-
φορὰν. διὸ νῦν μὲν, ἀφ' ὧν τῶν σκέψιν. ἄλλων γὰρ
ἔστι καιρῶν. πᾶσι δὲ τῆς λακεδαιμονίων πολιτείας καὶ τῆς
κρητικῆς, σχεδὸν δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων πολιτειῶν, δύο
εἶπιν αἱ σκέψεις. μία μὲν, εἴτε καλῶς ἢ μὴ καλῶς πρὸς
τὴν ἀρίστην νομοθεσίαν τάξιν. ἑτέρα δ', εἴτε πρὸς τὴν
ὑπόθεσιν καὶ τὸν ὅρον ὑπεκινῶν τῆς περὶ μελέτης αὐ-
1 τοῖς πολιτείας. ὅτι μὲν οὖν διὰ τῆς μελλούσης καλῶς πο-
» λιτεύεσθαι τὴν αὐτὴν ἀναγκαίαν ὑπάρχειν ἀρχὴν, ὁμολο-
» ροῦμεν ὅτι. τίνα δὲ ὅρον ὑπάρχειν, οὐ ῥᾶδιον λαβεῖν. ἢ τε
γὰρ θετῶν πενεσία, πολλὰς ἐπέθετο τοῖς θετῶν.
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς λόκωσιν οἱ εἰλωται. ὥς περὶ γὰρ ἐφε-
θροῦντες τοῖς ἀτυχήμασι διατελοῦσι. πᾶσι δὲ τῶν κρητικῶν,
οὐδὲν πᾶσι τοῦτον συμβέβηκεν. αὐτὸν δ' ἴσως, τὸ τῶν χεινιῶ-
2 σης πόλεις καὶ περὶ κλημύνας ἀλλήλων, μηδὲ μὲν εἶναι
σύμμαχον τοῖς ἀσπασμένοις. διὰ τὸ μὴ συμφέρον, καὶ αὐτοῖς
κεκτημένοις πόλεισιν. τοῖς δὲ λόκωσιν, οἱ χεινιῶντες
ἐχθροὶ πάντες ἦσαν, ἀρῆτοι καὶ μετῆνοι καὶ ἀρῆτοι. ἐπεὶ
καὶ τοῖς θετῶν καὶ ἀσπασμένοις ἀσπασμένοι, διὰ τὸ κλημῆν ἐπὶ
τοῖς περὶ πόλιν, ἀσπασμένοι καὶ περὶ πόλιν καὶ μάχῃσιν. οἷον
δὲ καὶ εἰ μὴδὲν ἔδοξεν, ἀλλὰ τὸ γὰρ τῆς ἀσπασμένης ὁρῶντες
εἶναι. τίνα δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως ὅρον. ἀντίμενοι τε
γὰρ ὑβρίζουσι, καὶ τῶν ἴσων ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς τοῖς κυρίοις.
3 καὶ κακοπαθῶς ζῶντες, ὑπερβολοῦσι καὶ μισοῦσι. διὰ
τοῦ οὖν, ὥς οὐκ ὑβρίζουσιν τὸν βέλτερον ὅρον. οἷον τῶν
συμβαίνει πᾶσι τὴν εἰλωταίαν. ἐπὶ δὲ πᾶσι τῶν γυναικῶν
αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὴν περὶ πόλιν τῆς πολιτείας βλαβερὰ
» καὶ πρὸς ὀνομασίαν πόλεως. ὥς περὶ γὰρ οἰκία μέρους, ἀνὴρ
» καὶ γυνή. διὰ τοῦτο καὶ πόλιν ἐγγύς τῶν διὰ διηγεῖται διὰ
» νομίζειν εἰς τὸ τῆς ἀσπασμένης πόλεως καὶ τῶν γυναικῶν.
» ὥς τ' ὅτις πολιτείας φάσιν ἔχει τὸ πᾶσι τὰς γυναι-
4 κας, τὸ ἡμῶν τῆς πόλεως εἶναι διὰ νομίζειν ἀσπασμένης.

ὁ πόρ' ἐκεῖ συμβέβηκεν. ὅλ' ἡ γὰρ τὴν πόλιν ὀνομασέτης εἶναι
 εὐονόμος καὶ εὐδαιμόνιος, καὶ τὰ μὲν αὐτῶν φανερὸς ἐστὶ
 τοῦ τοῦ αὐτοῦ. ἀλλ' ὅτι τῶν γυναικῶν ἰσημέλεια. ἡ δὲ γὰρ ἀνδρῶν
 πρὸς ἀπαρτὴν ἀνδραγαθίαν, καὶ ἔμφροον. ὥστ' ἀνδραγαθίαν
 ἐν τῇ βιαιότητι πολιτείᾳ πρᾶτται τὸν πολὺτον. ἄλλως τε
 καὶ τυγχάνωσι γυναικῶν κραυγῆς. καὶ δὲ πόρ' τὰ πλεονάζοντα
 στρατιωτικῶν καὶ πολεμικῶν γυναικῶν, ἐξω κελευσῶν ἢ καὶ ἐπὶ
 νύκτι τῶν φανερῶν τε τιμῆται τὴν πρὸς τοῖς ἀνδράσιν συ-
 » νίσιν. εἴκοι γὰρ ὁ μὲν βολογῆται πρὸς τοὺς ἀνδράσιν συ-
 » ξαι τὸν ἀρῆ πρὸς τὴν ἀφροδίτην. ἢ γὰρ πρὸς τὴν τῆς ἀφρο-
 » νων ὁμιλίαν ἢ πρὸς τὴν τῶν γυναικῶν, φαίνονται καὶ τὰ καὶ χι-
 μισί πάντες οἱ τοῦ τοῦ. διὸ πρὸς τοῖς ἀνδράσιν τοῦ τὸν πρὸς
 καὶ πλεονάζοντα ἀπὸ τῆς γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐ-
 τῆς. καὶ τὸ τί διαφέρει γυναικῶν ἀρχῆς, ἢ τοῖς ἀρχοντας ἀπὸ
 τῆς γυναικῶν ἀρχῆς. ταῦτο γὰρ συμβαίνει. χρησίου
 δι' αὐτοῦ τῆς θρασυτητος πρὸς τὸν τῶν ἐπικυκλίων. ἀλλ' ἐπὶ πόρ' 2
 πρὸς τὸν πόλεμον βλαβερὸν τὰ τὰ, καὶ πρὸς ταῦτα αἱ τῶν λα-
 κῶν ἡ γὰρ. ἐδήλωται δι' αὐτῆς τῆς θρασυτητος ἐπικυκλίων. χρησίου
 μὲν γὰρ οὐδὲν ἡ γὰρ, ὥστ' ἐπὶ τῶν πόλεσι. θόρυβον δὲ πα-
 ρεῖχον πλεονάζοντα πολεμίων. ἡ ἀρχῆς μὲν οὐκ εἴκοι συμβε-
 βηκεναι τοῖς ἀνδράσιν ὁλότως ἢ τῶν γυναικῶν ἀνέστις. ἐξω π
 τῆς οἰκίας δὲ τῶν στρατῶν ἀπενοῦντο πολὺ χρόνον,
 πολεμῶν τε τὸν, τε πρὸς ἀνδρείους πόλεμον, καὶ πάλιν τὸν
 πρὸς ἀνδρείους καὶ μεσηνίους. ἀλλ' ἡ γὰρ, αὐτοὺς μὲν 3
 παρῆχον τῶν νομοθετῶν πρὸς ἀνδρείους, δὲ τὸν στρατῶν
 » πικρὸν εἶον. πλεονάζοντα γὰρ ἔχει μέρη τῆς ἀρετῆς. τῶν δὲ γυναικῶν
 φασὶ μὲν ἄρχειν ἀπὸ χειρῶν τὸν λυγρὸν ἀπὸ τοῦ νόμου. ὥστ'
 ἀνδρείους, ἀρστῆναι πάλιν. αἱ τὰ μὲν οὐκ εἴκοι εἶναι αὐτῶν
 τῶν γυναικῶν. ὥστ' ἐδήλουν, ὅτι καὶ τῶν τῆς ἀμαρτίας.
 ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ εἴκοι σκοπεῖν, τίς δὲ συγγνώμην ἔχει ἢ μὴ
 ἔχει. ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅριον. τὰ δὲ πρὸς τῶν γυναικῶν ἔχοντα
 μὴ καλὰς, εἴκοι ὥστ' ἐπὶ τῶν καὶ πρὸς τὸν, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν 4

πειαν ἵνα ποιῇ τῆς πολιτείας αὐτῶν καθ' αὐτῶν, ἀλλὰ συμ-
βάλλει δὲ πρὸς τὴν οὐλοχρημασίαν. μετὰ γὰρ τὰ νῦν ῥη-
θέντα, τοῖς πόδε τῶν ἀνωμαλίαν τῆς κτήσεως, ἀδιτιμώσεων
αὐτῶν. τοῖς μὲν γὰρ ἀλλὰ συμβέβηκε κεκτῆσθαι πολλὰ λίσαν
οὐσίαν. τοῖς δὲ, πᾶν μὲν μικρὰν. διόπερ εἰς ὀλίγοις ἢ κεν ἢ
χώρᾳ. ἑστὶν δὲ καὶ δεῖ τῶν νόμων τετακτῆσθαι φάλας. ὡς εἰσὶ
μὲν γὰρ ἢ πωλεῖν τὴν ὑπάρχουσαν, ἐποίησεν οὐ καλὸν, ὁρῶν
1 ποιήσας. διδόναι δὲ καὶ κατὰ λέγειν ὕψους ἵαν ἔδωκε τοῖς βε-
λαμείοις. καὶ τοῖς ἑστὶν συμβαίνει ἀναγκαῖον ἐκείνως τε καὶ οὐ-
τως. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν γυναικῶν σχεδὸν τῆς πάσης χώρας ἢ πέν-
τε μερῶν τὰ δύο. τῶν τ' ἀνδρῶν πολλὰν γινομένην, καὶ δεῖ
τὸ περὶ τὴν διδόναι μεγάλως. καὶ τοῖς βέλτερον μὲν, μηδεμίαν,
ἢ ὀλίγην ἢ καὶ μετρίαν τε τάχιστα. νῦν δ' ἔξεστι δοῦναι τε τὴν
ἐπίκληρον, ὅτ' αὐτὸν βούληται. καὶ ἀφ' ἑαυτῆς μὴ διαθέμενος, ὅν
αὐτὸν κατὰ λίσαν κληρονόμον, οὗτος ὡς ἀν' αὐτῆς δίδωσι. τοιγαροῦν
2 δὲ αὐτῆς τῆς χώρας χιλίους ἱππεὺς πείθει καὶ πεντακο-
σίους, καὶ ὁ πλείους ἱππομύτους, οὐδὲ χίλιοι εἰς πλείους ἢ ἔχον.
γένετο δὲ δεῖ τῶν ὀρίων ἀλλὰ δὴ λαόν, ὅτι φάλας αὐτοῖς εἰ-
χε τὰ πόδε τὴν τάξιν τῶν ἱππῶν. μίαν γὰρ πλεονάζον οὐχ ὑπὲρ γ-
κεν ἢ πόλις, ἀλλὰ πᾶσι δεῖ τὴν ὀλιγανθρωπίαν. λέγουσι
δὲ, ὡς ἡμεῖς τῶν περὶ τῶν βασιλέων, μετὰ δίδωμεν τῆς πο-
λιτείας. ὥς τ' οὐ γίνεσθαι τότε ὀλιγανθρωπίαν πολυμυ-
τῶν πολλὴν χρόνον. καὶ φασὶν εἶναι ποτε τοῖς ἀσπαρτιάταις, καὶ
3 μυρίοις. οὐ μὲν ἀλλ' εἴτ' ὅτιν ἀληθῆς τῶν εἰρημίων, εἴτε μὴ, βέλτερον εἰς
δεῖ τῆς κτήσεως ὡς αὐτῶν πλεονάζοντων ἀνδρῶν τὴν πλείων.
ὑπὲρ πάντας δὲ καὶ ὁ πόδε τὴν τεκνοποιίαν νόμος, πρὸς ταύ-
την τὴν διόρθωσιν. βουλόμενος γὰρ ὁ νόμος εἶναι ὡς πλεί-
στοις εἶναι εἰς ἀσπαρτιάταις, πρὸς αὐτῶν τοῖς πολίταις ὅτι πλεί-
στοις πλείους πλείους. ἐστὶ γὰρ αὐτοῖς νόμος, τὸν μὲν γινώσκον
τὰς εἰς ἡμῶν, ἀφροῦρον εἶναι. τὸν δὲ πλείους, ἀπὸ λῆ πάν-
των. καὶ τοῖς φανερὸν, ὅτι, πολλὰν γινομένην, τῆς δὲ χώρας
4 οὐτὴν διηρημένης, ἀναγκαῖον πολλοὺς γίνεσθαι πένυτας. ἀλλὰ

μὴν καὶ τὰ πόρῃ τὴν ἐφορείαν ἔχει φάσιν. ἡ γὰρ ἀρχὴ κυ-
 ρία μὲν αὐτῇ τῇ μεγίστων αὐτοῖς ὄντι. γίνονται δ' ἐκ τῆς δῆμου
 πάντες. ὥστε πλάκας ἐμπύποισιν αὐθροπὶ σφόδρα πένυ-
 τες εἰς τὴν ἀρχεῖον, οἳ δὲ τὴν ἀρχεῖαν ὠνοιοῦσιν. ἐδήλωσαν δὲ
 πλάκας μὲν καὶ πρὸ τῶν καὶ νῦν δὲ, οὐ τοῖς κισορίοις. διαφ-
 θαρύντες γὰρ ἀρχεῖαν ἱνέες, ὅσον ἐφ' αὐτοῖς, ὅλῳ τὴν πό-
 λιν ἀπώλεσαν. καὶ δὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι λίαν μεγάλῃ καὶ
 ἰσοτύραννον, δημαγωγὴν αὐτοῖς ἡναγκάζοντο καὶ οἱ βασιλεῖς. 1
 ὥστε καὶ τῶν στυγερὰ πλεονεξίας τὴν πολιτείαν. δημοκρα-
 τία γὰρ ἵζ' ἀριστοκρατίας συνέβαινε. συνέχει μὲν ὅτι τὴν π-
 λιτείαν τὸ ἀρχεῖον ὄντι. ἡσυχάζει γὰρ ὁ δῆμος δὲ τὸ μετέ-
 χειν τῆς μεγίστης ἀρχῆς. ὥστ' εἴπε δὲ τὸν νομοθέτην, εἴπε δὲ
 τὴν ὄντι συμπεπύκωκε, συμφρόντως ἔχει τοῖς πλεονεξίας.
 Δεῖ γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν μέλλουσαν σώζεσθαι, πάντα βού-
 λεσθαι τὰ μέρη τῆς πόλεως εἶναι, καὶ διαμένειν ταυτά. οἳ μὲν
 οὖν βασιλεῖς δὲ τὴν αὐτῶν πύλιν, οὕτως ἔχουσιν. οἳ δὲ, καὶ οἱ 2
 καὶ οἱ, δὲ τὴν γερουσίαν. ἄλλοι γὰρ ἡ ἀρχὴ αὐτῇ τῆς ἀρε-
 τῆς ὄντι. ὁ δὲ δῆμος δὲ τὴν ἐφορείαν. καὶ τίς τῶν γὰρ ἵζ' ἀπάν-
 των. ἀλλ' αἰρετὴν εἶναι τὴν ἀρχὴν εἶναι τῶν ἵζ' ἀπάντων μὲν,
 μὴ τὸν ὄντι δὲ ὄντι, ὅντι. παιδαγωγὸς γὰρ ὄντι λίαν. ἐπὶ
 δὲ καὶ κρίσεων εἰσι μεγάλων κύριοι ὄντι οἱ τυχόντες. διότι πο-
 οὐκ αὐτοῖς γνώμενος βέλῳ κρίνειν, ἀλλὰ καὶ τὰ γράμμα-
 τα καὶ τοὺς νόμους. εἰ δὲ καὶ ἡ δίκαια τῆς ἐφορῆς οὐχ ὁμο-
 λογουμένη τῶν βουλευμάτων τῆς πόλεως. αὐτῇ μὲν γὰρ αὐτῇ 3
 μὲν λίαν ὄντι. ὡς δὲ τοῖς ἄλλοις μάλλον ἡ πόρῃ ἀλλοῖς ὄντι
 σκληρόν. ὥστε μὴ δύναιτο καρτερεῖν, ἀλλὰ λάθρα τὸν νό-
 μον ἀρδιόρασκοντες ἀφ' αὐτῶν τῶν σωμάτων ἡδονῶν. ἔχει
 δὲ καὶ τὰ πόρῃ τῆς γερουσίαν ἀρχὴν, οὐ καλῶς αὐτοῖς.
 ὡς δὲ μὲν γὰρ ὄντων καὶ πεπαιδευμένων ἡσανεὶς πρὸς αὐ-
 δραγαθίαν, τάχ' αὖ εἴποιε συμφρόντη τῇ πόλει. καὶ τοῖς
 πόρῃ δὲ βίου κύριον εἶναι κριτῶν μεγάλων, ἀμνηστῆσι-
 μων. εἰ γὰρ ὥς πορ καὶ σώματος, καὶ διαδοίκατος γῆρας. τὸν 4

Τῶπον δὲ ᾧτις πεπεδημένον, ὥτε καὶ τὸν νομοθέτην αὐ-
 τὸν ἀπιστεῖν, ὡς οὐκ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, οὐκ ἀσφαλεῖς. φαίνο-
 νται δὲ καὶ κατὰ δωροδοκίαν ὑμνοῖσι καὶ κατὰ χαλεζόμενοι πολλὰ
 τῶν κοινῶν οἱ κεκρινωμένοις τῆς ἀρχῆς ταύτης. διό πορ βέλ-
 λιον αὐτοῖς μὴ ἀνδράσι εἶναι. νῦν δ' εἰσὶ. δοξαστέον δ' αὖτ' ἢ τῶν
 ἐφόρων ἀρχῇ, πᾶσας δὲ θύναται τὰς ἀρχάς. ᾧτις ᾧ, τῇ ἐφορείᾳ
 μέγα λίαν τὸ δῶρον. καὶ τὸν Τῶπον οὐ ᾧτις λείπωμεν διδόναι
 1 διὰ τῆς οὐθύνου. ἐπὶ δὲ καὶ τὴν αἵρεσιν, ὡς ποιουνται τῶν γε-
 ρόντων κατὰ τὴν κρίσιν ὅτι παιδαγωγίας. καὶ εἰ αὐτὸν αἰτεῖ
 σθαι τὸν ἀξιωματικόν τῆς ἀρχῆς, οὐκ ὁρῶντες ἔχει. διὰ τὸ καὶ
 » βλαβόμενον καὶ μὴ βουλομένον ἀρχεῖν τὸν ἀξιωματικόν τῆς ἀρχῆς.
 » νῦν δ' ὁ πορ καὶ πάλιν τὴν ἄλλαν πολιτείαν ὁ νομοθέτης φαί-
 νει τῶν πρῶτων. φιλοτίμως δ' ἐκαστὸν ἀνδρῶν ὅς πορ πλείους τῶν
 κέρχεται πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν γερόντων. οὐδεὶς δ' αὖ ἀρχεῖν αἰ-
 » τήσει, μὴ φιλοτίμως ὦν. καὶ τῶν γ' ἀδικημάτων ἐκυσίων
 2 τὰ πλείστα συμβαίνει χερδὴν διὰ φιλοτιμίαν καὶ διὰ φιλοχρη-
 ματίαν τοῖς ἀνδράσι. περὶ δὲ βασιλείας, εἰ μὲν μὴ βέλλιον
 ὅστις ὑπάρχειν ταῖς πόλεσιν, ἢ βέλλιον, ἄλλος ἔστω λόγος. ἀλ-
 λά μὴν βέλλιον καὶ κατὰ τὸν νῦν. ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
 βίον ἔκαστον κρίνεται τῶν βασιλείων. ὅτι ὁ νομοθέτης οὐ
 δ' αὐτοῖς οἶσται δύνανται ποιεῖν καλοὺς καγαθοῖς, δηλοῦν.
 ἀπιστεῖ γὰρ ὡς οὐκ οὔσιν ἱκανὰς ἀγαθοῖς ἀνδράσι. διό πορ
 ἰδέμενον συμπεριβοῦντας ὅς ἐχθροὺς, καὶ σωτηρίαν αὐ-
 3 μίζον τῇ πόλει εἶναι τὸ σαπάζειν τοὺς βασιλεῖς. οὐ καλῶς
 δ' οὐδὲ πορ τὰ συσπία τὰ καλὰ μὲν καὶ πρῶτα. εἰ γὰρ ἀπὸ κοινού μάλ-
 λον εἶναι τὴν σωδοκίαν, κατὰ πορ αὐτὴν κρήτη. πρὸς δὲ τοῖς λά-
 κωσιν, ἔκαστον διὰ φόβον, καὶ σφόδρα πενήτων ἐνίων ὄντων,
 καὶ ᾧτις τὸ ἀνάλωμα οὐ δυναμένων δαπαναῖν. ὡς τε συμβαί-
 νει τῶν πρῶτων τῶ νομοθέτη τῆς περὶ αἰρέσεως. βλάπτει δ' ἡ
 μοκρατικὴ καὶ ἐκαστὸν ἀνδρῶν τῶν συσπίων. γίνονται δ' ἡ κε-
 4 σα δημοκρατικὴ οὐτὼ νομοθετημένη. μετέχει μὲν γὰρ,

οὐ γὰρ διὸν τοῖς λίαν πένησιν. ὅρος δὲ τῆς πολιτείας οὗτός
 ἐστὶν αὐτοῖς ὁ πάρος, τὸν μὴ διωάμενον ἑῷ τελέως φέρειν,
 μὴ μετέχειν αὐτοῖς. τῷ δὲ πόδι τῶν ναυάρχων νόμῳ, καὶ τε-
 ροῖ πινούσιν ὡς τε ὑμῆκασιν ὁρῶς ὑπὸ τιμῶν τε. σάκος γὰρ γί-
 νεται αἶπος. ἐπεὶ γὰρ τοῖς βασιλεύουσιν οὐσι στρατηγῶς αἰδίου
 ἡ ναυαρχία, σχεδὸν ἐτόρα βασιλεία κατέστηκε. καὶ ὡς δὲ, τῇ
 ἡποθέσει τῶν νομῶν τοῦ ὑπὸ τιμῶν αἶπος. ὅπου καὶ πλά-
 των ἐν τοῖς νόμοις ὑπὸ τιμῶν. περὶ γὰρ μέρος ἀρετῆς ἡ
 πᾶσα σωταῖς νόμων ἐστὶ πλὴν κλεμνῶν. αὐτῇ γὰρ χρησί-
 μη περὶ τὸ κρατεῖν. Τριγάρων ἐσώζοντο μὲν πολεμῶντες.
 ἀπὸ μὲν δὲ ἀρξάντες, διὰ τὸ μὴ ἐπίσταναι χολάζειν, μὴ
 δὲ ἡσυχάζειν μὴδε μίαν ἀσκήσιν ἐτόραν κυριωτόραν τῆς πο-
 λεμικῆς. Τῷ γὰρ δὲ ἀμάρτημα οὐκ ἔλαττον. νομίζουσι μὲν γὰρ
 γίνεσθαι τὰ γὰρ τὰ πόδι μάχη, δι' ἀρετῆς μάλλον ἢ κα-
 κίας. καὶ ἑῷ μὲν καλῶς. ὅτι μὲν τοῖς καλῶς τῆς ἀ-
 ρετῆς ἡπολαμβάνουσιν, οὐ καλῶς. φάσιν δὲ ἔχει καὶ πόδι
 τὰ κρινὰ χρήματα τοῖς ἀπαρπάζουσιν. οὐτε γὰρ ἐν τῷ κρινῶ τῆς
 πόλεως ἐστὶν οὐδὲν πολέμου μέγαλο ἀναγκαζομένους πε-
 λεμῶν, εἰς φέρουσι τε κακῶς. διὰ γὰρ τὸ τῆς ἀπαρπάζουσιν εἶναι
 πλὴν πλείστην γῆν, οὐκ ἔχει τὰς ἀλλήλων τὰς εἰς βορὰς. ἀρ-
 βέβηκε τε τὸν ἀντίον τῷ νομοθέτῃ τῶν συμφορῶν. πλὴν μὲν
 γὰρ πόλιν περὶ ἡκεν ἀχρήματον, ὅς δ' ἰδιώτας πολυχρήμα-
 τος. πόδι μὲν οὖν τῆς λακεδαίμονίων πολιτείας, ὑπὸ τοῦ
 τὸν εἰρήδω. τῷ γὰρ ἐστὶν, ἀμάλις αὐτῶν ὑπὸ τιμῶν. ἡ δὲ
 κρηλικὴ πολιτεία, πάρεγγισ μὲν ἐστὶ τῶν. ἔχει ὅμως μὲν,
 οὐ χεῖρον. τὸ δὲ πλείον ἡττον γλαφυρῶς. καὶ γὰρ εἴκοι καὶ
 λέγειται δὲ τὰ πλείον μεμνηθῆναι πλὴν κρητικῶν πολιτείαν
 ἡ τῶν λακωνίων. τὰ δὲ πλείον τῶν ἀρχαίων ἡττον διήρθρωται
 τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ τὸν λυκούργον, ὅτε πλὴν ὑπὸ τιμῶν
 πλὴν χαρίλως τῶ βασιλείως καὶ τῶν ἀπεδήμησε, τότε τὸν
 πλείον διαλύσαι χρόνον πόδι πλὴν κρήτην διὰ πλὴν συγγενεί-
 αν. ἀποικοὶ γὰρ οἱ λυκτοὶ τῶν λακωνίων ἦσαν. κατέλαβον
 αἰοί περὶ

- δι' οὖς πρὸς τὴν ἀρχικίαν ἐλθόντες, τὴν τάξιν τῶν νόμων ὑπάρ-
χοντων ἐν τοῖς τότε κατεσκευασμένοι. διὸ καὶ νῦν οἱ πόλαιοι τοὺν
αὐτὸν τρόπον χρῶνται αὐτοῖς, ὡς καὶ τὰς ἀρχαίας μὲν πρῶ-
του τὴν τάξιν τῶν νόμων. δοκεῖ δ' ἡ νῆσος καὶ πρὸς τὴν ἀρ-
χὴν τὴν ἐλλεικτικὴν πεφυκέναι καὶ κείσθαι καλῶς. πάσῃ γὰρ
ἐπικεῖται τῇ διατάξει. σχεδὸν γὰρ ἐλλεικτικῶν, ἰσομετρῶν ποδὶ
τὴν διατάξιν πάντων. ἀπέχει γὰρ τῇ μὲν, ὀλίγον τῆς πε-
1 λωπονήσου. τῇ δὲ τῆς ἀσίας τῇ ποδὶ εὐόπιον τόπον καὶ ῥό-
δον. διὸ καὶ τὴν τῆς διατάξεως ἀρχὴν κατέχεν ὁ μὲν. καὶ
τοῖς νήσοις, τοῖς μὲν ἐχειρώτεροι. τοῖς δ' ὠκιστοί. τέλος δὲ ὠδι-
θέμενος τῇ σικελίᾳ τὸν βίον ἐπελάττησεν ἐκεῖ ποδὶ κείμενον.
ἔχει δ' αἰὶ ἀλγος ἡ κρητικὴ τάξις πρὸς τὴν λακωνικὴν. γεωρ-
γοῦσι τε γὰρ τοῖς μὲν, εἰλωτες. τοῖς δὲ κρησίνοι, οἱ πόλαιοι. καὶ
συσσίτια παρ' ἀμφοτέρωσιν ἔστι. καὶ τότε ἀρχαίον ἐκείνων οἱ
λάκωνες οὐ συσσίτια, ἀλλὰ ἀνδρία, καὶ παρ' οἱ κρηταί. ἡ καὶ
2 δὴ λον. ὅτι ἐκεῖθεν ἐλήλυθεν. ἐπὶ δὲ τῆς πολιτείας ἡ τάξις.
οἱ μὲν γὰρ ἔφοροι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν δύναμιν, τοῖς ἐν τῇ κρήτῃ
κατασκευασμένοις νόμοις. πάλιν οἱ μὲν ἔφοροι πέντε τ' ἀριθμῶν.
οἱ δὲ κῆσμοι, δέκα εἰσὶ. οἱ δὲ γέροντες τοῖς γέρονσιν, οὓς κα-
τασκευασμένοι κρηταί. βουλῶν ἴσοι. βασιλεῖα δὲ πρὸς τὸν μὲν
ἔν. εἴτα κατέλυον οἱ κρηταί. καὶ τὴν ἡγεμονίαν οἱ κῆσμοι
τὴν κατὰ πόλεμιν ἔχουσιν. ἐκκλησία δὲ μετέχουσιν πάντες.
κυρία δ' οὐδενός ἐστιν ἀλλ' ἡ συνεπιψηφισαὶ τὰ δέξαντα τοῖς
3 γέρονσιν καὶ τοῖς κῆσμοις. τὰ μὲν οὖν τῶν συσσιτίων ἐχει βέλ-
τιον τῆς κρησίνοι, ἡ τοῖς λακωνσιν. ἐν μὲν γὰρ λακωνσὶν κατὰ
κεφαλῶν ἐκαστος εἰσφέρει τεταγμένον. εἰ δὲ μὴ, μετέχειν
νόμος καλῶν τῆς πολιτείας, κατὰ πόρ εἴρηται καὶ πρὸς τε-
ρον. ἐν δὲ κρήτῃ κοινῶς τῶν. ἅπασι πάντων γὰρ τῶν γινόμε-
νων καὶ ῥῶν τε καὶ βοσκημάτων ἐκ τῶν δημοσίων καὶ φόρων,
οὓς φέρουσιν οἱ πόλαιοι, τέτακται μέρος. τὸ μὲν πρὸς τοῖς
θεοῖς καὶ τοῖς κοινὰς λειτουργίας. τὸ δὲ τοῖς συσσιτίοις, ὡς τε
4 ἐκ κοινῆς ῥέφεται πάντας καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ αἰ-

θρασ. πρὸς δὲ τὴν ὀλιγοσιτίαν ὡς ὡς ἐλίσσιν καὶ πλεον-
 λυσόφικεν ὁ νομοθέτης, καὶ πρὸς τὴν διάδοξιν τῆς γυναι-
 κῶν, ἵνα μὴ πολυτεκνώσι, τὴν πρὸς τοὺς ἄρρενας ποιήσας ὁμο-
 λίαν. πρὸς ἧς εἰ φαύλως ἢ μὴ φαύλως, ἐτόρος ἔσται τῆς δια-
 κείψασθαι καιρὸς, ὅππότε τὰ πρὸς τὰ συσσίτια βέλπον τέ-
 τανται τοῖς κρησὶν ἢ τοῖς λόκωσι, φανερὸν. τὰ δὲ πρὸς τοὺς κό-
 σμους, ἐπὶ χειρὸν τῆς ἐφόρων. ὁ μὲν γὰρ ἔχει κακὸν ἐκ τῆς ἐφό-
 ρων ἀρχεῖον, ὃ παρέχει καὶ τούτων. γίνονται γὰρ οἱ τυχόντες. 1
 οὐδὲν ἐκεῖ συμφέρει πρὸς τὴν πολιτείαν, ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν. ἐκεῖ
 μὲν γὰρ διὰ τὸ τὴν αἵρεσιν ἐκ πάντων εἶναι, μετέχων ὁ δῆμος
 τῆς μεγίστης ἀρχῆς βούλεται μένεν τὴν πολιτείαν. ἐνταῦ-
 θα δὲ οὐκ ἔστι πάντων αἵρονται τοὺς κόσμοις, ἀλλ' ἐκ πῶν γε-
 νῶν. καὶ τοὺς γέροντας ἐκ τῆς κεκοσμηκῶν. πρὸς ὧν τοὺς αὐ-
 τοῦς αὐτοῖς εἴποι λόγους καὶ πρὸς ὧν ἐν λακεδαίμονι γίνο-
 μένων. τὸ γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸν καὶ τὸ διὰ βίου, μᾶλλον ἐστὶ γέ-
 ρας τῆς ἀξίας αὐτοῦ. καὶ τὸ μὴ κατὰ γράμματα ἀρχεῖν 2
 ἀλλ' αὐτογνώμονας, ἰδιόπραλεις. ἐκ τῆς συστάσεως μὴ μετέχον-
 τα τὸν δῆμον, οὐδὲν σημεῖον τῆς τε τάξεως καλῶς. οὐδὲν γὰρ
 λήμμα τὸς πρὸς τοῖς κόσμοις ὡς πρὸς τοῖς ἐφόροις πρὸς ὧν ἀπο-
 κοῦσιν ἐν νήσῳ τῆς διαφθορῶντων. ἐν δὲ πρὸς τῆς ἀ-
 μαρτίας τῆς ἰατρίας, ἀποπρὸς καὶ οὐ πολιτικῆς, ἀλλὰ δυ-
 ναστορικῆς. πολλὰ γὰρ ἐκβάλλουσι συστάσεις ἑνὲς, τοὺς κό-
 σμους, ἢ τῆς συναρχόντων αὐτῶν ἢ τῆς ἰδιωτῶν. ἔστι δὲ καὶ
 μετὰ τοῖς κόσμοις ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν. ταῦτα δὲ πάντα 3
 βέλπον γίνεσθαι κατὰ νόμον, ἢ κατὰ αἰσθητῶν βούλησιν.
 οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ὁμολογῶν. πάντων δὲ φανερὸν τὸ τῆς ἀ-
 νομίας τῆς δυνάμεως. ἐν συστάσει πολλακῶς, ὅταν μὴ δικῶς
 βούλωνται δοῦναι. ἢ καὶ δῆλον, ὡς ἔχει τὴν πολιτείαν ἢ τά-
 ξιν. ἀλλ' οὐ πολιτεία ἐστίν, ἀλλὰ δυναστεία μᾶλλον. εἰδοῦσι
 δὲ διαλαμβάνοντες τὸν δῆμον καὶ τοὺς φίλους, μοναρχίαν
 ποιεῖν καὶ στασιάζειν καὶ μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους. καὶ τοῖ
 διαφέρει τὸ τοῦτον. ἢ διὰ πῶς χρόνον μὴ ἐπὶ πόλιν εἶναι τὴν 4

ζῶντων, ἀλλὰ λυέσθαι τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν. ἔστι δὲ ἀδ-
 κίνδυνος οὕτως ἔχουσα πόλις τῆς βουλομένης ὑπὸ τῆς δυνά-
 μει διαμελῆναι. ἀλλὰ καὶ πόρῳ εἰρηταί, σώζεται δὲ τὸν τόπον.
 ξυμμεταστάσῃ γὰρ πόρῳ πεποίηκε. διὸ καὶ τῆς πόρῳ
 μέλει τοῖς κρησίν οἱ δὲ ἰσχυροὶ ἀφίστανται πολλάκις. οὐτε γὰρ
 ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κρησινούσιν οἱ κρησῖς. νεώσι τε πόλεμος
 ξυμμεταστάσῃ διαβέβηκεν εἰς τὴν νῆσον, ὅς πεποίηκε φαιδραὶ τὴν
 ἀφίστανται τῆς ἐκεί νόμων. πόρῳ μὲν δὲ τῆς εἰρηταί τῶν
 θῆ μὲν τῆς πολιτείας. πολιτεύονται δὲ δοκούσι καὶ κρη-
 δόνιοι καλῶς. καὶ πολλὰ πόρῳ περὶ τῶν ἄλλων. μάλι-
 στα δὲ ἡ πόρῳ πόρῳ τῶν λακωνῶν. αὐταὶ δὲ αἱ πολιτείας
 τῆς. ἀλλήλῃς τε σώεγγυς πῶς εἰσι, καὶ τῆς ἄλλων πολὺ
 διαφύρουσιν, ἥ τε κρησική καὶ ἡ λακωνική καὶ ἡ τῆς τῶν
 τῆς κρησινούων. καὶ πολλὰ τῆς τε ταχυμῆς ἔχει παρὰ
 τῆς καλῶς. σημεῖον δὲ πολιτείας σωτε ταχυμῆς, τὸ δὲ
 2 μὲν ἔχουσαν διαμελῆναι ἐν τῇ τάξει τῆς πολιτείας. καὶ μήτε
 σάσιν, ὅτι καὶ ἄξιον εἶπεν γεγενησθαι, μήτε τύραννον. ἔχει δὲ
 πόρῳ πόρῳ τῆς λακωνικῆς πολιτείας. τὰ μὲν συστάσι τῆς ἐταί-
 ρειν, τοῖς περὶ τοῖς. τὴν δὲ τῆς ἐκεί τὴν τε πόρῳ ἀρχῆς, τοῖς
 ἐφόροις. πλεονεχίαν οἱ μὲν, ἐκεί τυχόντων εἰσι. τῶν δὲ αἱ
 πόρῳ τὴν ἀρχῆς ἀφίστανται. τῶν δὲ βασιλεῖς καὶ τὴν κρησινούων
 » ἀνάλογον τοῖς ἐκεί βασιλεύουσιν καὶ γέρονσι. καὶ βέλινον δὲ τῶν
 » βασιλεῖς μήτε καλῶς τὸ αὐτὸ εἶναι γένος, μὴ δὲ τῶν τῶν
 3 εἶτε διαφύρουσιν ἐκ τῶν αἰρετῶν ἢ καὶ ἡλικίαν. μεγάλων δὲ
 κύριοι καὶ δεσπῆς, αὐτὸ τε λείωσι, μέλας βλάπτουσι, καὶ
 ἐβλάψαν ἢ δὲ τὴν πόλιν τὴν τῆς λακωνικῆς μνησίων. τὰ μὲν οὖν
 πόρῳ τῆς ὑπὸ τῆς πόρῳ τῶν εἰρηταίς πολιτείας. τῶν δὲ περὶ τὴν
 ὑπὸ τῆς πόρῳ ἀφίστανται καὶ τῆς πολιτείας, τὰ μὲν εἰς δὲ
 μὲν ἐκκλίνει μάλιν. τὰ δὲ εἰς ὀλιγαρχίαν. τῶν μὲν δὲ, τὰ μὲν,
 περὶ τῶν, τῶν μὲν περὶ τῶν περὶ τῶν δὲ τῶν. οἱ βασιλεῖς κύριοι
 4 μὲν τῶν γέροντων αὐτὸ μνησίων πᾶντες. εἰ μὴ, καὶ τῶν τῶν

δῆμος. ἃ δ' αὖ εἰς φόρουσιν οὗτοι, οὐ διακινύσαι μόνον ἀφ' ἑ-
 δόασιν τῷ δήμῳ τὰ δέξαντα. τοῖς ἀρχισίν. ἀλλὰ κύριοι κρί-
 νειν εἰσὶ. καὶ τῷ βουλευμένῳ τῆς φόρουμένων ἀντιπεῖν ἔξει.
 ὁ πόρ' αὖ τοῖς ἐταίροις πολιτείαις οὐκ ἔστι. τὸ δὲ τοῖς πενταρ-
 χίας· κυρίως οὖσας πολλῶν καὶ μεγάλων ὑφ' αὐτῶν αἰρε-
 τοῖς εἶναι, καὶ τῷ τῆς ἐκαστὸν τάξιος αἰρεῖσθαι. τῷ μεγίστην
 ἀρχὴν. ἐπὶ δὲ τάξιος· πλείονα ἀρχειν χρόνον τῆς ἄλλων. καὶ
 γὰρ ἔξελιλυτό τις ἀρχισί καὶ μέλλοντες, ὀλιγαρχικόν. τὸ
 δ' ἀμείδιον καὶ μὴ κληρωτοῖς, ἀριστοκρατικὸν δέκον. καὶ εἴπ
 ριοῦτον ἔτορον. καὶ τὸ τοῖς δικαῖς ἔσθ' ἢ ἀρχείων δικάζε-
 σθαι πάσας. καὶ μὴ ἄλλας ὑπ' ἄλλων, καὶ δὲ πόρ' αὖ λακε-
 δαίμονι. παρεμβαίνει δὲ τῆς ἀριστοκρατίας ἡ τάξις τῆς κερ-
 χηδονίων μάλιστα πρὸς τῷ ὀλιγαρχίαν καὶ τὰ πῦνα διανοίαν,
 ἢ σωδοκεῖ τοῖς πολλοῖς. οὐ γὰρ μόνον ἀριστίνδην ἀλλὰ καὶ
 » πλουτίνδην οἰόντω διὰν αἰρεῖσθαι ὅς ἀρχόντας. ἀδύνατον
 » γὰρ τὸν ἀφροῦτα καλῶς ἀρχειν καὶ χαλάζειν. εἴ πορ' οὖν
 τὸ μὲν αἰρεῖσθαι πλουτίνδην ὀλιγαρχικόν, τὸ δὲ κατ' ἀρε-
 τῶν, ἀριστοκρατικόν, αὐτῇ τῆς αὐτῇ τάξις ἔστι, καὶ ἢν πόρ
 στωπὲτα κτλ καὶ τοῖς κερχηδονίοις τὰ πόρ' αὖ τῷ πολιτείαν.
 αἰροῦνται γὰρ εἰς δύο τάξια βλέπειν τε καὶ μάλιστα τοῖς με-
 γίστας, τοῖς τε βασιλεῖς καὶ ὅς στρατηγούς. διὰ δὲ νομίζειν
 ἀμάρτημα νομοθέτου, τῷ παρέκδοσιν εἶναι τῆς ἀριστοκρα-
 τίας τάξιν. ἢ ἀρχῆς γὰρ τοῦθ' ὅραυ' ὅτι τῆς ἀναγκαιοτά-
 των, ὅπως οἱ βέλτιστοι δύνωνται χαλάζειν, καὶ μηδὲν ἀχι-
 μονεῖν μὴ μόνον ἀρχόντες, ἀλλὰ μὴ δι' ἰδιωτερόντας. εἰ δὲ
 διὰ βλέπειν καὶ πρὸς οὐ πόρ' αὖν ἔστιν χαλῆς; φασίλον δὲ τοῖς
 μεγίστας ἀνιτάς εἶναι τῆς ἀρχῶν, τὴν τε βασιλείαν καὶ τῷ
 στρατηγίαν. εὐπιδον γὰρ ὁ νόμος οὗτος πρὸς τὸν πλουτίνδην
 μᾶλλον τῆς ἀρετῆς, καὶ τῷ πόλιν ὀλίω φιλοχρήματον.
 ὅπ' αὖ ἔσθ' ὅραυ' ἢ τιμον εἶναι τὸ κύριον, ἀνάγκη καὶ τῷ
 » τῆς ἄλλων πολιτῶν δέξαν ἀπολαυθεῖν τοῖς τοῖς, ὅπου δὲ μὴ
 » μάλιστα ἀρετὴ πρᾶται, τάξιν οὐχ οἷόν τε εἶναι βεβαίως. 4

- ἀριστοκρατικῶς πολιτείας. ἐξίτετα δὲ οὐλοζον κερδαίνειν
 ὅς ὠνουμείους, ὅταν δαπανήσαντες ἀρχῶσιν. ἀτοπον γὰρ,
 εἰ πένης μὲν ὦν ὑπὸ τῆς δὲ, βουλήσεται κερδαίνειν. φαντα-
 1 τὸς δὲ ὦν, οὐ βουλήσεται δαπανήσας. διὸ δὲ ὅς δωαμέ-
 2 νους ἀριστρεῖν, τῷ τῷ ἀρχῶν. ἐλπον δὲ, εἰ καὶ περὶ το-
 πῶ οὐ ποῖαν τῆς ὑπὸ τῶν ὀνομαζέται. ἀλλὰ ἀρχόντων γε
 ὑπὸ μελῶν τῆς σχολῆς. φαντα δὲ ἀδύνατον εἶναι, καὶ τὸ
 3 πλείους ἀρχῶν τὸν αὐτὸν ἀρχῶν, ὅπως δὲ δοκιμῇ πρὸς τῶν
 4 κερχαδονίους. ἐν γὰρ ὑφ' ὧς ὄρῳ, ἀριστρεῖται. διὸ
 5 δὲ ὅπως γίνεται οὐδ' ὄρα, τὸν νομοθέτην καὶ μὴ περὶ τῆς
 τὸν αὐτὸν αὐλῆν, καὶ σκυτορμεῖν. ὥς ὅπου μὴ μικρὰ πό-
 λεις, πολιτικῶς τὸν, πλείονας μετέχει τῶν ἀρχῶν καὶ δη-
 μωτικῶς τὸν. κρινόντων τε καὶ ἀπὸς εἰπομεν καὶ κἀλλιον
 ἐκαστον ἀρχεῖται τῶν αὐλῶν καὶ δαίμων. δῆλον δὲ ὅτι
 ὡς τῶν πολεμικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν. ἐν τῷ τῷ γὰρ ἀμφο-
 2 τῶν δὲ πάντων ὡς εἰπεῖν διελήλυθε ἀρχῶν. καὶ τὸ ἀρ-
 χεῖται. ὀλιγαρχικῆς δὲ οὐσῆς τῆς πολιτείας, ἀριστρεῖται ἐκ φού-
 ρου, τῷ πλουτεῖν αἰετὶ τῶν δὲ μὲν μέρος ἐκ πέμποντες ὑπὸ
 τῶν πόλεις. τῷ τῷ γὰρ ἰδόνται, καὶ ποιῶσι μνημὸν τῷ πο-
 λιτείας. ἀλλὰ τῷ τῷ τῷ τύχῃς ὄρῳ. διὸ δὲ ἀσασίαν
 εἶναι δὲ τὸν νομοθέτην. νῦν δὲ ἀν' ἀτυχία γλῆνται πῶς, καὶ
 πλείονας ἀρχῶν τῶν ἀρχεμένων, οὐδὲν δὲ φάρμακον δὲ τῶν
 νόμων τῆς ἡσυχίας. πρὸς μὲν οὖν τῆς τῶν λακεδαίμωνων
 3 πολιτείας καὶ κρητικῆς καὶ τῆς κερχαδονίων, αἱ πόρ δι-
 καίως δὲ δοκιμῶσι, ὅτι τῶν ἔχει τὸν τῶν. τῶν δὲ ἀρχφην-
 μένων πῶς πρὸς πολιτείας, αἱ οἱ μὲν, οὐκ ἐκινώνησαν περ-
 ξεων πολιτικῶν, οἱ δὲ ὀνπνωνον. ἀλλὰ διετέλεσαν ἰδιωτῶν-
 τες τὸν βίον. πρὸς ὧν εἴπῃ ἀξιόλοζον, εἴρηται γὰρ πρὸς πᾶν
 των. αἱ οἱ δὲ νομοθέται γένεσιν. οἱ μὲν, τῶν οἰκείαις πό-
 λεισιν. οἱ δὲ καὶ τῶν ὀφθέντων ὑπὸ πολιτικῶν αἰσθῶν. καὶ
 τῶν οἱ μὲν νόμων ἐγλῶντο δημοκρατοῖ μόνον. οἱ δὲ καὶ π-
 4 λιτείας. οἱον, καὶ λυκοβροχὸς καὶ σῶλων. οὗτοι καὶ γὰρ νό-

μισὶ καὶ πολιτείᾳ κατέστη. πόρῃ μὲν ἔν τῃς λακεδαι-
 μονίων εἴρηται. σόλων δ' ἐνίοι μὲν οἶοντα νομοθέτην γνέσθαι
 ἀποσταλόν. ὀλιγαρχίαν τε γὰρ καὶ ἀριστοκρασίαν ἀκράτην οὖ-
 ραν. καὶ δολιχόντα τὸν δῆμον παύσαι. καὶ δημοκρασίαν καὶ
 σῆσαι τὴν πόλιν, μίξαντα καλῶς τὴν πολιτείαν. εἶναι γὰρ
 τὴν μὲν ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῇ, ὀλιγαρχικῇ. ἔδ' ἔστι ἀρ-
 χὰς αἰρεταί, αἰρετοκρατικῇ. τὰ δὲ δικαστήρια, δημοτικῇ. οἱ
 κε δὲ σόλων ἐκείνα μὲν ὑπάρχοντα πρὸς τὸν, οὐ καὶ ἀριστο-
 κρίν τε βουλῇ καὶ τὴν τῆς ἀρχῶν αἵρεσιν. τὸν δὲ δῆμον καὶ
 σῆσαι τὰ δικαστήρια ποιήσας ἐκ πάντων. διὸ καὶ μέμφονται
 ἑνὶ αὐτῷ. λύσει γὰρ τὰ τὸν, κυρίον ποιήσαντα δὲ δικασ-
 τῶν πάντων κληρώτων ὄν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ὡς πρὸ τυραν-
 νῶ τῷ δῆμῳ χειρὶ ὁ μὲν τὴν πολιτείαν, εἰς τὴν νῦν δημοκρα-
 σίαν κατέστη. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλῇ ἐπὶ αὐ-
 τῆς ἐκείνου καὶ πόρῃ. τὰ δὲ δικαστήρια μοτοφόρα κα-
 τέστησε πόρῃ. καὶ ἔστιν δὲ τὸν ἑκείνου ἐκείνου τῶν δῆμο-
 τῶν περὶ γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν νῦν δημοκρασίαν. φαίνεται
 δὲ οὐ καὶ τὴν σόλωνος γνέσθαι ἑκείνου περὶ αἵρεσιν, ἀλλὰ μάλ-
 λον ἀπὸ συμπώματος. τῆς ναυαρχίας γὰρ ἐν τοῖς μηδικαῖς
 ὁ δῆμος αὐτὸς γινόμενος, ἐφρονεματῆθι. καὶ δημοταγῶν
 ἔλαβε φαύλους ἀπὸ πολιτῶν ὁμολογῶν τῶν ἐδίδεκα. ἐπεὶ σό-
 λων γε οἶκε τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀφ' ἑδίδεκα τῷ δῆμῳ δύναι-
 μιν, τὸ τῶν ἀρχῶν αἰρεῖσθαι καὶ οὐ δύνασθαι. μὴ δὲ γὰρ τῶν
 κυρίων ὧν ὁ δῆμος, ἀλλ' εἴη καὶ πολέμιος. τῶν δ' ἀρχῶν ἐκ τῶν
 γνωρίμων καὶ τῶν οὐ πόρων κατέστησε πάντας ἐκ τῶν πεντακ-
 σιομεδίμων καὶ ἑξήκοντων καὶ ἑξήκοντος τέλει τῆς καλουμέ-
 νης ἱππάδης. τὸ δὲ τέταρτον θηλικόν. οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν
 μετῆν. νομοθεταὶ δ' ἐγένοντο ἑτάλοις τε λοκροῖς τοῖς ὑπὸ
 ξεφυεῖσι. καὶ χαρώνδης ὁ καὶ ἑταῖρος τοῖς αὐτοῖς πολιταῖς
 καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς χαλκιδικαῖς πόλεσι, τοῖς πόρῃ ἰταλίαν
 καὶ σικελίαν. περὶ αὐτῶν δὲ καὶ ἑνὶ καὶ σὺν αὐτῶν ὡς ὀνομα-
 κρίτου μὲν γινόμενος πρώτου διενδὲ πόρῃ νομοθεσίαν, γυμνα

- θῆναι δ' αὖτις ἐν κρήτη λακρόν ὄντα, καὶ αὐτὸς δὴ μοῦτα κα-
τὰ πύργῳ μαντικῶ. οὕτως δὲ γινέσθαι θάλητα ἐταῖρον.
θάλητος δ' ἀκροατὴν λυκεῖν ἐρῶν, καὶ ἑλάνκον. ἑλάνκον δὲ,
χαρῶνδαν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν λέγουσιν ἀσκεπτότερον τῷ χρόνῳ
λέγοντες. ἐλάνκον δὲ καὶ φιλόλαος ὁ κερύντιος, νομὸς δὲ τῆς
θεβαιοῖς. ὡς δ' ὁ φιλόλαος τὸ μὲν γένος, τῷ βακχιάδων.
ὁ δὲ δὲ γινόμενος διοκλέους τῆ νικητῶντος ὀλυμπιάσιν,
ὡς ἐκείνος πῶς πόλιν ἐλίπε διαμυσσας τὸν ὄρωτα τὸν τ' μη-
τρὸς ἀλκυνόνοιο ἀπῆλθεν εἰς θεβας. καὶ καὶ τὸν βίον ἐτελούτη-
σαν ἀμφότεροι. καὶ νῦν ἐπὶ θεμνίου σι εἶς τάφους αὐτῶν, ἀλ-
λήλεις μὲν, οὐ σιωπῶντες ὄντας. περὶ δὲ πῶς τῷ κερύντιῳ
χώραν, τῆ μὲν, σιωπῶντος. τῆ δ' οὐ σιωπῶντος. μυθολογῶσι
καὶ αὐτοὺς οὕτως τάξασθαι πῶς γράφω. τὸν μὲν διοκλέα
δὲ πῶς ἀπέχθειαν τῆ πάσης, ὅπως μὴ ἀποπῶς ἔσται ἡ κερύν-
τιος ἀπὸ τῆς χώματος. τὸν δὲ φιλόλαον, ὅπως ἀποπῶς. ὥς κη-
2 ραν μὲν οὕτως δὲ πῶς τριαύτην αἰτίαν πρὸς τοῖς θεβαιοῖς. νο-
μὸς δὲ τῆς δ' αὖτις ἐλάνκον φιλόλαος, πρὸς τ' ἄλλων πινῶν, καὶ
πρὸς τῆς παιδοποιίας. οἷς καλόντι ἐκείνοι νόμοις θεπι-
κεύς. καὶ τῷ τ' ὅτιν ἰδίως ὑπ' ἐκείνου νομοθετημένον, ὅπως
ὁ ἀειθμὸς σώζεται τῷ κληρῶν. χαρῶνδαν δ' ἰδίον μὲν οὐδὲν
ἔστι. πᾶσι δὲ δίκαια τῷ ἑλάνκον μαρτύρων. πρῶτος γὰρ ἐποίη-
σε πῶς ἐπίσκεψιν. τῆ δ' ἀκριβεῖα τῷ νόμῳ ὅτι γλαφυρώ-
τερος καὶ τῷ νῦν νομοθετῶν. φιλόλαος δ' ἰδίον ἢ τῷ οὐ-
3 σιῶν αἰωμάλωσις. πλάτωνος δ' ἢ τῆς γυναικῶν καὶ παύ-
δων καὶ τῆς οὐσίας κερύντιος, καὶ τὰ συσπία τ' γυναικῶν. ἐπὶ
δ' ὁ πᾶσι πῶς μέθην νόμος. ὅς τ' ἐν νήφοντες συμποσιαί χεῖν, καὶ
πῶς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀσκησιν. ὅπως ἀμυνόμενοι γίνονται καὶ
πᾶσι πῶς μάλιστα. ὡς δ' ἰδίον μὲν πῶς μὲν, χρῆσιμεν εἴς τιν' ἑρῶν.
τὴν δὲ, ἀρχησιν. ἀράκοντος δὲ νόμοι μὲν εἰσι. πολιτεία δ' ὑ-
πορχησιν. ὅς τ' νόμοις ἰδίον δ' ἐν τοῖς νόμοις οὐδὲν ἔστιν,
ὅτι καὶ μάλιστα ἀξίον, πᾶσι ἢ χαλεπότης δὲ τῆς ζημίας
4 μέγιστος. ἐλάνκον δὲ καὶ πᾶσι νόμων δημοκρατίας, ἀλλ' οὐ

» πολιτείας. νόμος δ' ἴδιος αὐτοῦ, τὸ ὅτι μεθύοντασ' αὐτὸν
 » πῆσωσι, πλείω ζημίαν ἀκρίβειαν τῷ νηφόντων. διὰ γὰρ τὸ
 πλείους ὑβρίζειν μεθύοντας ἢ νηφόντας, οὐ περὶ τῷ συγνώ-
 μῃν ἀπέβλεψεν, ὅτι δὲ μεθύουσιν ἔχειν μάλλον, ἀλλὰ περὶ
 τὸ συμφέρον. ἐγίνετο δὲ καὶ ἀνδροδάμας ἐξηγῆτος νομοθέτης
 χαλκιδεὺς τοῖς ἀδινθράκῃς. οὐ πόρι τε τὰ φοινικὰ καὶ
 τοῖς ἀδινκλήρευσ' ὅτιν. οὐ μὲν, ἀλλὰ ἰδίον γε οὐδὲν
 αὐτοῦ λέγειν ἔχει τῆς αἰ. τὰ μὲν οὖν πόρι
 τοῖς πολιτείας τὰς τε κυρίας καὶ
 τοῖς ὑπὸ πινῶν ἐρημίας, ἔσω
 τε δεωρημίας τὸν πόρην
 τοῦτο.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β.

1. ὅτι ποδὶ πολιτείας ὡς σκοποῦνται, καὶ
πὶς ἐκείνη, καὶ πῶς, σχεδὸν πρῶτη-
σκεῖται ποδὶ πόλεως ἰδεῖν, τί ποτέστιν
ἡ πόλις. γὰρ ἄμωσθητῶσιν. οἱ μὲν,
φάσκοντες τὴν πόλιν πεπεραμένην τὴν
πρᾶξιν. οἱ δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ὀ-
λιγαρχίαν ἢ τὸν τύραννον. τῷ δὲ πολι-
τικῷ καὶ τῷ νομοθετικῷ, πᾶσι δὲ μὲν τὴν πραγματείαν
οὐκ ἔστι ποδὶ πόλιν. ἡ δὲ πολιτεία τῷ τὴν πόλιν οἰκιστῶν ὅτι
τάξις πῶς. ἐπεὶ δὲ ἡ πόλις τῷ συγκειμένη καὶ πρὸ ἄλλο-
τι τῷ ὅλων μὲν, σωεσῶτων δὲ ἐκ πολλῶν μερῶν, δηλονό-
2. τι περὶ τὸν ὁπολίτης ζητητέος, ἡ γὰρ πόλις πολιτῶν πω-
λῆτος ὅστιν. ὥστε πῶς καὶ καλεῖται πολιτικῷ, καὶ πῶς ὁπολίτης
ὅστις, σκεπτόμενος. καὶ γὰρ ὁπολίτης ἀμωσθητῶσιν πω-
λῆτος, οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ὁ μολογούσι πάντες εἶναι πολιτικῷ. ἐστὶ γάρ-
πῶς, ὅς ἐστι δημοκρατία πόλις ὡς, ἐπὶ ὀλιγαρχία πο-
λῆτος οὐκ ἐστὶ πόλις. τῷ μὲν οὖν ἄλλως πρὸς τυγχάνοντα
τῶσιν τῆς περὶ σφραγίδος, οἷον τῷ πρὸς πω-
λῆτος, ἀφετέον. ὁ δὲπολίτης, οὐ τῷ οἰκῆν πω-
λῆτος ὅστις. καὶ γὰρ μετρίως
3. καὶ δοῦλοι κοινωνοῦσι τῆς οἰκίσεως. οὐδὲ οἱ τῷ δικαίων με-
τέχοντες οὕτως, ὥστε καὶ δίκῃ ὑπέχειν καὶ δικάζεσθαι.
τῷ γὰρ ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις συμβόλων κοινωνοῦσι. καὶ
γὰρ τῷ τῷ τῷ τῷ ὑπάρχει. πολλαχρὸς μὲν οὖν, οὐδὲ τῷ τῷ
τελέως οἱ μετρίως μετέχοντες τῆς βίαιος κοινωνία, ἀλλὰ
καὶ πρὸς καὶ πᾶσι τῷ μὴ πρὸς ἡλικίαν ἐγγεγραμμένους
καὶ τῷ γέροντας τῷ ἀφαιμένους φάτεον εἶναι μὲν πῶς πο-
λῆτος, οὐχ ἁπλῶς δὲ λῆτος, ἀλλὰ περὶ πᾶσι τῷ μὲν, ἅτε
4. λῆτος τῷ δὲ, παρεκμακῶσιν, ἢ τῷ τοιοῦτον ἔπερον. οὐδὲν γὰρ

διαφέρει δὴλον γὰρ τὸ λεγόμενον. ἡ γὰρ μέν γὰρ τὸν ἀπὸ αὐτῶς π
 λίστην, καὶ μηδὲν ἔχοντα τοιοῦτον ἐπιπλημα διορθώσεως δέο
 μενον. ἐπεὶ καὶ ποδὶ τῷ ἀπὸ αὐτῶν καὶ φυλάδων ἔστι τὰ τοιαῦ
 τα καὶ διαπορεῖν καὶ λύειν. πολίτης δ' ἀπὸ αὐτῶς οὐδὲν τῷ ἄλ
 λων ὁρίζεται μάλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. τῷ
 δ' ἀρχῶν, αἱ μὲν εἰσὶ διηρημέναι κατὰ χρόνον. ὥστ' ἐνί αὖ μὲν
 ὅλως δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἔστιν ἀρχεῖν, ἢ διὰ πῶν ὁρισμῶν.
 χρόνων ὁ δ' ἀόριστος. οἷον ὁ δικαστὴς καὶ ἐκκλησιαστής. τὰ γὰρ μὲν
 οὐκ αὖτις φαίνεται οἱ δ' ἀρχόντας εἶναι ὅς τοιούτως, οὐδὲ με
 τέχειν δὲ ταῦτ' ἀρχῆς. καὶ τοὶ γελοῖον ὅς κυριώτατος ἀρ
 χεῖν ἀρχῆς. ἀλλὰ διαφέρει τῷ μηδὲν. ποδὶ ὁ νόμος γὰρ ὁ λό
 γος. ἀνώνυμον γὰρ τὸ κοινόν, ἐπὶ δικαστοῦ καὶ ἐκκλησιαστοῦ π
 δεῖ ταῦτ' ἀμφω καλεῖν. ἔστω δὲ διορισμοῦ χάριν, ἀόριστος
 ἀρχή. τίθεμεν δὲ πλείους ὅς οὕτω μετέχοντες. ὁ μὲν ἐν μά
 λισ αὖ φαρμάσας πλείους ἐπὶ πάντας ὅς λεγομένους πρ
 λίστας, χεδὸν τοιούτως ἔστι δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν, ὅτι τῷ παγ
 μάτων ἐν οἷς τὰ ὑποκείμενα διαφέρει τῷ εἶδει, καὶ τὸ μὲν αὖ
 τῷ ἔστι πρῶτον. τὸ δὲ, διὰ τὸ πρῶτον. τὸ δ' ἐχόμενον. ἢ τὸ πρῶτον
 οὐδὲν ἔστι. ἢ τοιαῦτα τὸ κοινόν, ἢ γλίσχως. τὰς δὲ πολιτείας
 ὁρίζεται, εἰδὴ διαφύρουσας ἀλλήλων. καὶ τὰς μὲν, ὑπεράσ
 τὰς δὲ, περὶ πρῶτος οὐσας. τὰς γὰρ ἡ μαρτυρία καὶ παρικ
 βεβηκίας ἀναγκαῖον ὑπεράσκειν εἶναι τῷ αἰαμὲρ τίτην. τὰς ὅ
 βεβηκίας πῶς λέγεται, ὑπόδος ἔσται φανερόν. ὥστε καὶ τὸν
 πολίτην ἐπὶ τὸν ἀναγκαῖον εἶναι τὸν κατ' ἐκείνην πολιτείαν. 3
 διὸ ποδὶ ὁλιχθεῖς, αἱ μὲν δημοκρατία μάλιστα ἔστι πολίτης. αἱ
 δὲ τῶς ἄλλαις, αἱ δὲ χεῖται μὲν, οὐ μὲν ἀναγκαῖον. ἐνί αὖ γὰρ,
 οὐκ ἔστι δῆμος. οὐδὲ ἐκκλησία νομίζουσιν, ἀλλὰ συνηθῆς. καὶ
 τὰς δικὰς δικάζει κατὰ μέρος. οἷον ἐν λακεδαίμονι τὰς τῶς
 συμβολαίων δικάζει τῷ ἐφόρων ἄλλος ἄλλος. οἱ δὲ χερσ
 τὸς τὰς φονικὰς. ἐπὶ τὰς δ' ἴσως ἀρχῆς ἐπὶ τὰς. τὸν αὖ τὸν δὲ
 τὸ πρῶτον, καὶ ποδὶ μαρτυρία. πῶς γὰρ ἀρχαῖς πρῶτος κρίναι
 πὶ τὰς δικὰς. ἀλλ' ἔχει γὰρ διορθώσιν ὁ τῷ πλείου διορισμός. 4

- οὐ γὰρ ταῖς ἄλλαις πολιτείαις, οὐχ ὁ ἀόριστος ἀρχὼν ἐκκλησιαστικῆς ὅτι καὶ δικαστικῆς, ἀλλὰ ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν ὠρισμένος. ὁ δὲ γὰρ ἢ πᾶσιν ἢ πρὸς ἀπὸ δέδοται τὸ βούλευσθαι καὶ δικάζειν ἢ πρὸς πάντων, ἢ περὶ ἑνὸς. τίς μὲν οὖν ὅστις ὁ πολίτης, ἐκ τούτων φανερὸν. ὃ γὰρ ὕψιστά κοινῶν ἀρχὴς βουλευτικῆς ἢ κριτικῆς, πολίτην ἢ δὴ λέγμεν εἶναι ταύτης τῆς πόλεως. πόλις δὲ τὸ τῆς τοιούτων ἀληθὺς ἱκανὸν πρὸς αὐτάρκειαν ζωῆς ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν. ὁρίζονται δὲ πρὸς τὴν χρῆσιν πολίτην τὸν ὕψιστον ἀμφοτέρων πολιτικῆς καὶ μηδάρκειον μόνον, οἷον πατρὸς ἢ μητρός. οἱ δὲ καὶ τὰ τ' ὑπερλίαν ζητῶσιν. οἷον, ὑπερλίαν πατρὸς δύο. ἢ τῆς. ἢ πατρὸς. ἔτι δὲ ὁρίζομένων πολιτικῶς καὶ ταχέως, ἀπὸ τοῦ σίτυος, τὸν εἶδον ἐκείνου ἢ τέταρτον, πῶς εἶναι πολίτης. γρηγὰς μὲν οὖν ὁλιονπίνο, τὰ μὲν, ἴσως ἀφραδν. τὰ δὲ εἰρωνδόμενος, ἔφη. κατὰ πρὸς ὅλην εἶναι τὴν ὅλην οἰκιστοῦν πεποιημένης.
- 2 οὕτω καὶ λαριστοῖς ὅτις ὅτις τῆς δημοκρατίας πεποιημένης. εἶναι γὰρ πρὸς λαριστοῖς. ἐστὶ δὲ ἀπλῶν. εἰ γὰρ μετέχον κατὰ τὸν ῥηθὲν διαορισμὸν τῆς πολιτείας, ἦσαν πολίταις καὶ γὰρ οὐδὲ δυνάτον ἐφαρμῆσθαι τὸ ἐκ πολίτου ἢ ἐκ πολίτου ἐπὶ τῶν πρώτων οἰκιστῶν ἢ κτιστῶν. ἀλλ' ἴσως ἐκείνῳ μάλλον ἔχει ἀφραδν. ὅσοι μετὰ χον, μεταβολῆς γνησίου πολιτείας, οἷον, ἀθήνησιν ἐποίησε κλεισθένης μετὰ τὴν τῆς τυραννῶν ἐκβολήν. πολλοὶς γὰρ ἐφύλαττεν ἐξόνους καὶ δούλους μετρίως. τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν πρὸς ὅλῳ ὅτις. οὐ τίς πολίτης, ἀλλὰ πότρεον ἀδικῶς ἢ δικαίως, καὶ χι καὶ ὁ δὲ τίς ἐν πρὸς ἀπορήσει. ἔνθα εἰ μὴ δικαίως πολίτης, οὐ πολίτης, ὥστε τὸ δυνάμει τῆς ἀδικίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. ἐπεὶ δὲ ὁ δὲ μὲν καὶ ἀρχὴν τῶν ἀδικῶν, οὐς ἀρχὴν μὲν φησὶ μὲν, ἀλλ' οὐ δικαίως. ὁ δὲ πολίτης ἀρχὴν δυνάμει δυνάμει ὅτις. ὁ γὰρ κοινῶν τῆς κοινῆς ἀρχῆς, πολίτης ὅτις, ὡς ἔφαμεν. δηλονότι πολίτης μὲν εἶναι ἀπὸ τὸν καὶ
- 4 ὅλῳ. πρὸς δὲ τὸν δικαίως ἢ μὴ δικαίως, σημαίνει τὴν

εἰρημύλιον πρότερον ἀμφισβήτησιν. ἀπορούσι γὰρ πινούσθαι πό-
 θ' ἢ πόλις ἐπείξει. καὶ τότε οὐχ ἡ πόλις. οἷον ὅταν ὕβρι-
 γαρχίασ' ἢ τυραννίδος γλήψῃ δημοκρατία. τότε γὰρ οὐτε
 τὰ συμβόλαια αὐτοὶ βούλονται διαλύειν, ὥς οὐτῆς πόλεως
 ἀλλὰ τῆς τυραννίδος λαβόντες. οὐτ' ἄλλα τῆς τριούτων, ὥς
 αὐτὰς τῆς πολιτειῶν τῶ κρατεῖν οὐσας, ἀλλὰ οὐ δὲ τὸ κοι-
 νὴ συμφέρον. εἴ πορ' οὖν καὶ δημοκρατία τῶ τῶνδε, καὶ τὰ τὸν
 τῶνδε ὅσον ὁμοίως τῆς πόλεως φατέον εἶναι ταύτης τῆς
 πολιτείας ταύτης περὶ εἶδος, καὶ τῆς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ
 τῆς τυραννίδος. εἰκοθεὶ οἰκίος ὁ λόγος εἶναι τῆς ἀπείρας
 ταύτης, πῶς ποτε χρὴ λέγειν τὴν πόλιν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ
 μὴ τὴν αὐτὴν ἀλλ' ἐπείραν. ἢ μὲν οὖν ὡς ἡ πολιτεία τῆς ἀ-
 πορίας ζητήσις, πορὶ τὸν πότον καὶ ὅς ἀνθρώποις ὅσιν. αὐ-
 δέχεται γὰρ διαζυγχεῖν τὸν τόπον καὶ ὅς ἀνθρώποις. καὶ
 ὅς μὲν, ἔτερον. ὅς δ' ἔτερον οἰκῇ τὸν πότον. ταύτην μὲν οὖν
 προτέραν θετέον τὴν ἀπείραν. πολλαχῶς γὰρ τῆς πόλεως
 λεγομένης, ἔστι πως ὁ μάρτυρας τῆς ποιότητος ζητήσεως. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὸν τόπον καὶ τοῖς αὐτῶν ἀνθρώπων, ποτε δὲ νομί-
 ζειν μίαν εἶναι τὴν πόλιν. οὐ γὰρ δὴ τοῖς τεύχεσιν. εἴη γὰρ αὖ
 πελοποννήσῳ πορὶ διαλέγειν αὐτὴν τεύχος. τοιαύτη δ' ἴσως ὅτι καὶ
 βαβυλῶν καὶ παρὰ ἡς ἔχει πορὶ γράφει μᾶλλον ἔθνοσιν ἢ
 πόλεως. ἢς γὰρ φασὶν ἐλαωκῆας εἶτλην ἡ μέρα, οὐκ αὐδέ-
 δαι πμέρος τῆς πόλεως. ἀλλὰ πορὶ μὲν ταύτης τῆς ἀπ-
 ερίας, εἰς ἄλλον καιρὸν χρήσιμος ἢ σκέψις. πορὶ γὰρ μεγέ-
 θους τῆς πόλεως, τότε ποσὸν, καὶ τότερον αὐτὴν πλείω συμ-
 φέροι, δὲ μὴ λαμβάνειν τὸν πολιτικόν. ἀλλὰ τῆς αὐτῆς κα-
 τοικούντων τὸν αὐτὸν τόπον, τότερον ἔως αὐτὴν τὸ γλῶσς ταυ-
 τὸ τῆς κατοικούντων, τὴν αὐτὴν εἶναι φατέον πόλιν, καὶ πορ
 αἰετῆς μὲν φθορομένων, τῆς δὲ γινομένων, ὥς πορ καὶ πο-
 ταμοὺς εἰάδα μὲν λέγειν ὅς αὐτὸς, καὶ κρήνας τὰς αὐτῆς.
 καὶ πορ αἰετῆς μὲν, ὡς γινομένου νόμου. τῆς δ' ὑπεριόντος.
 ἢ ὅς μὲν ἀνθρώποις φατέον εἶναι ὅς αὐτὸς δὲ τὴν τοιαύτην. 4

- αὐτῶν, πλὴν δὲ πόλιν ἐτέραν. εἴπερ γὰρ ὁ κοινωνία τις ἡ πό-
 λισ. ἐστὶ δὲ κοινωνία πολιτῶν, πολιτείας γιγνομένης ἐτέρας
 τῶν εἰδῶν, καὶ διαφερούσης τῆς πολιτείας ἀναγκαῖον εἶναι
 δόξαι αὐτὴν καὶ πλὴν πόλιν εἶναι μὴ πλὴν αὐτῶν, ὥς περὶ γε καὶ χρ-
 ρὸν ὅτε μὲν, καὶ μὲν. ὅτε δὲ τραχὺν, ἐπεὶ εἶναι φαμεν,
 τῶν αὐτῶν ἡλλάκις ἀνθρώπων ὄντων. ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσαν
 ἄλλω κοινωνίαν καὶ σωθῆσιν ἐτέραν, αὐτὴν εἶδος ἐπεὶ ἡ τῆς
 1 σωθῆσεως. οἷον, ἀρμενίαν, τῶν αὐτῶν φύσεων ἐτέραν εἶναι
 λέγομεν αὐτὴν. ὅτε μὲν ἡ δώδεος. ὅτε δὲ, φρύγιος. εἰδὴ δὲ τὴν
 εἶναι τὸν τόπον, φανερόν ὅτι μάλιστα λεκτέον πλὴν αὐτῶν πό-
 λιν εἰς πλὴν πολιτείαν ἐλπίσιντας. ὄνομα δὲ καλεῖν ἐπεὶ
 ἡ τῶν τῶν, ἐξέστι καὶ τῶν αὐτῶν κατοικούντων αὐτῶν, καὶ πᾶν
 πᾶν ἐτέρων ἀνθρώπων. εἰδὲ δίκαιον διαλύειν, ἢ μὴ διαλύειν.
 ὅταν εἰς ἐτέραν μεταβάλλῃ πολιτείαν ἡ πόλις, λόγος ἐτε-
 2 ρος. τῶν δὲ νῦν εἰρημνίων ἐχόμενοι ὅτιν ἀδίσκεια δαι, πότε-
 ρον πλὴν αὐτῶν ἀρετῶν ἀνθρώπων ἀγαθῶν καὶ κλίτου ἀπο-
 δαίοντες, ἢ μὴ πλὴν αὐτῶν. ἀλλὰ μὴν εἶναι ὅτιν τυχεῖν δαι
 ζητήσεως, πλὴν τῶν κλίτου τύπων ἐνὶ πρῶτον σκεπτόντων. ὥς περὶ
 οὗτω ὁ πλὴν τῶν, εἰς τις τῶν κοινωνῶν ὅτι, οὕτω καὶ τὸν πολίτην
 φαμεν. τῶν δὲ πλὴν τῶν, καὶ περὶ ἀνομοίων ὄντων πλὴν δύνα-
 μιν. ὅ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐρέτης. ὁ δὲ κυβερνήτης. ὁ δὲ, πρῶτος. ὁ δὲ
 ἄλλω τὴν ἔχον τοιαύτην ἐπωνυμίαν, δῆλον ὡς ὁ μὲν ἀκρι-
 βέστατος ἐκαστοῦ λόγος, ἴδιος ἐστὶ τῆς ἀρετῆς. ὁμοίως ὃ καὶ
 3 κοινός τις ἐφαρμόσει πᾶσιν. ἢ γὰρ σωτηρία τῆς ναυπλίας,
 ὅρῳ ὅτιν αὐτῶν πάντων. τούτου γὰρ ἐκαστος ὁρέγεται τῶν πλὴν
 τῶν. ὁμοίως τοίνυν καὶ τῶν πολιτῶν καὶ περὶ ἀνομοίων ὄντων,
 ἡ σωτηρία τῆς κοινωνίας ἐργον ὅτι. κοινωνία δὲ ὅτιν ἡ πολιτεία.
 διὸ πλὴν ἀρετῶν ἀναγκαῖον εἶναι τῶν κλίτου, πρὸς πλὴν πολι-
 τείαν. εἴπερ οὗτω ἐστὶ πλὴν πολιτείας εἶδῃ. δῆλον ὡς οὐκ αὐ-
 δέχεται τῶν ἀποδαίς κλίτου μίαν ἀρετῶν εἶναι πλὴν τελείαν.
 ὅτι μὲν οὗτω αὐτὴν δέχεται πολίτην ὄντα ἀποδαίον, μὴ κεκτῆσθαι
 4 πλὴν ἀρετῶν, καὶ πλὴν ἀποδαίος ἀνὴρ, φανερόν. οὐ μὲν, ἀλλὰ

καὶ κατ' ἄλλον ῥόπον βεῖ διαπερὺντας ἐπελθὲν τὸν αὐτὸν
λόγον πρὸς τῆς ἀρίστης πολιτείας. εἰ γὰρ ἀδύνατον ἕξ ἀπάν
των αὐτοῦ δαίμων ὄντων εἶναι πόλιν. διὰ δὲ ἔκαστον τὸ κατ' αὐ
τὸν ὅρτον οὕτως ποιεῖν. ἴστω δὲ ἀπ' ἀρετῆς. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατον
ὁμοίους εἶναι πάντας τοὺς πολίτας, οὐκ αὖ ἔστι μία ἀρετὴ π
λίτου καὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. τὴν μὲν γὰρ τῷ αὐτοῦ δαίμονι πολί
του, διὰ πᾶσιν ὑπάρχειν. οὕτω γὰρ ἀρίστην ἀναγκαῖον εἶναι
τὴν πόλιν. τὴν δὲ τῷ ἀνδρὸς τῷ ἀγαθοῦ ἀδύνατον, εἰ μὴ πᾶν
τας ἀναγκαῖον ἀγαθοὺς εἶναι τοὺς ἐν τῇ αὐτοῦ δαίμονι πόλιν πολί
τας. ἐπεὶ ἕξ ἀνομοίων ἡ πόλις, ὥς πρὸς ζῶον δι' οὗ ἐκ ψυ
χῆς καὶ σώματος, καὶ ψυχῆ ἐκ λόγου καὶ ὀρέξεως. καὶ οἰκίας
ἕξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, καὶ κτήσις ἐκ δεσπότου καὶ δούλου,
τὸν αὐτὸν δὲ ῥόπον καὶ πόλιν ἕξ ἀπάντων τῶν φύλων καὶ πρὸς
τοῖς ἕξ ἀλλων ἀνομοίων συνέστηκεν εἰδὼν ἀνάγκη μὴ μίαν
εἶναι τὴν πολιτικὴν πάντων ἀρετήν. ὥς πρὸς οὐδὲ τῆς χειρὸς
τῆς κορυφαίου καὶ παραστάτου. διότι μὲν τοίνυν ἀπλῶς οὐχ
ἡ αὐτὴ, φανερόν ἐκ τοιούτων. ἀλλ' ἀρᾷ ἔσθαι πινὸς ἡ αὐτὴ ἀρε
τὴ πλίτου τε αὐτοῦ δαίμονι καὶ ἀνδρὸς αὐτοῦ δαίμονι, φανερόν δὲ τὸν
ἀρχόντα τὸν αὐτοῦ δαίμονι ἀγαθὸν εἶναι καὶ φρόνιμον. τὸν δὲ πο
λιτικόν, ἀναγκαῖον εἶναι φρόνιμον. καὶ τὴν παιδείαν δι' οὗ ἐπέ
ραν εἶναι λέγουσιν πινὸς ἀρχόντος. ὥς πρὸς καὶ φαίνονται οἱ τῶν βα
σιλέων ὑψίστοι πικρὸν καὶ πλιτικὸν παιδιδόμνοι. καὶ οὐρεπί
δης φησὶ μέμφοι τὰ κόμψ' ἀλλ' ὧν πόλει δὲ ὥς οὐ σάντινα ἀρ
χόντος παιδείαν. εἰ δὲ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀρχόντος τε ἀγαθοῦ, καὶ
ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πολίτης δὲ βεῖ καὶ ὁ ἀρχόμενος, οὐχ ἡ αὐτὴ ἀ
πλῶς αὖ ἔστι πλίτου καὶ ἀνδρὸς. πινὸς μὲν γὰρ πλίτου, οὐ γὰρ
ἡ αὐτὴ ἀρχόντος καὶ πλίτου. καὶ διὰ τῆς ἴσως ἰάσων ἐφ' ἡ περ
νὴν ὅτε μὴ τυραννοῖ, ὥς οὐκ ἐπιστάμενος ἰδιώτης εἶναι ἀλλὰ
μὴν ἐπαινεῖται τὸ δύναιτο ἀρχειν καὶ ἀρχεσθαι, καὶ πολί
του δοκίμεος ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ δύναιτο καὶ ἀρχεσθαι καὶ ἀρχεσθαι
καλῶς. εἰ οὖν τὴν μὲν τῷ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς πινὸς ἀρχικὴν.
τὴν δὲ τῷ πλίτου ἀμφω, οὐκ αὖ ἔστι ἀμφω ἐπαινετὰ ὁμοίως.

ἔπειθ' ἐν ποτὶ ἀμφοτέρω, καὶ οὐ ταυτὰ δεῖν τὸν ἀρχόντα
 μανθάνειν καὶ τὸν ἀρχόμενον, τὸν δὲ πλείτην ἀμφοτέρω πίσα-
 δαι καὶ μετέχειν ἀμφοῖν, οὐν τὸ δεῖν αὐτὰ πῶς. ἔστι γὰρ
 ἀρχὴ δεσποτική. ταύτην δὲ πῶς ποιεῖ τὰναγκαῖα λεγόμενα,
 ποιεῖν ἐπίσταται τὸν ἀρχόντ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ χρῆσθαι
 » μάλλον. θάπερον δὲ καὶ αὐτὰρα ποδιδόδω. λέγω δὲ θάπερον,
 » τὸ δύναισθαι καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς διακονήσας πράξεις. δούλου
 I δ' εἶδη πλείω λεγόμενα. αἱ γὰρ ὀργασίαι πλείους. ὧν ἓν μέρος
 κατέχουσιν οἱ χερῆτες. οὗτοι δ' εἰσὶν ὡς πρὸς σημαίνει καὶ τοῦ
 νομ. αὐτῶν, οἱ ξαντοὶ εἰς τὸ χερῶν. ἐν οἷς ὁ βασιλευσος τεχνί-
 της ὄντι. διὸ παρ' αὐτοῖς οὐ μετέχον οἱ δημουργοὶ τὸ παλαιὸν
 ἀρχῶν, πρὶν δὲ μὲν γινέσθαι τὸν ἔχοντα. τὰ μὲν οὖν ὀργα-
 τῶν ἀρχομένων, οὕτως οὐδεὶς τὸν ἀρχόντ' οὐδὲ τὸν πολιτικόν
 οὐδὲ τὸν πλείτην τὸν ἀρχόντ' μανθάνειν. εἰ μὴ ποτε χρεῖας χρε-
 » ριν αὐτῶν πρὸς αὐτὸν. οὐ γὰρ ἐπὶ συμβαίνει γίνεσθαι τὸν μὲν,
 2 δεσπότην. τὸν δὲ, δούλον. ἀλλ' ἐστὶς ἀρχὴ καὶ ἢν ἀρχεῖ τῶν
 » ὁμοίων τῶν γινέσθαι, καὶ τῶν ἐλδοθῶν. ταύτην γὰρ λέγουσιν εἶναι
 » πῶς πολιτικῶν ἀρχὴν, ὡς δὲ τὸν ἀρχόντα ἀρχόμενον μα-
 » θῆναι. οἷον, ἵππαρχεῖν ἵππαρχομένη. στρατηγεῖν στρατηγε-
 » νήντα καὶ ταξιαρχεῖν καὶ λοχαρχεῖντα, διὸ λέγεται καὶ
 » ἑστῶς καλῶς, ὡς οὐκ ἐστὶν οὐδ' ἀρξαι, μὴ ἀρχομένη. τούτων δὲ,
 » ἀρετὴ μὲν ἐτέρα. δεῖ δὲ τὸν πλείτην τὸν ἀρχόντ' ἐπίστασθαι καὶ
 δύναισθαι, καὶ ἀρχεῖσθαι, καὶ ἀρχεῖν. καὶ αὐτὴ ἀρετὴ πολι-
 3 τῶν, τὸ πῶς τῶν ἐλδοθῶν ἀρχὴν ἐπίστασθαι ἐπ' ἀμφοτέρω-
 καὶ ἀνδρὸς δὴ ἀρχοῦν ἀμφοῖν. καὶ εἰ ἔπερον εἶδος σωφροσύ-
 νης καὶ δικαιοσύνης ἀρχικῆς. καὶ γὰρ ἀρχομένου μὲν, ἐλδοθῶ
 » ρου δὲ, δηλόν οὗτο μίχα αὐτῶν τῶν ἀρχοῦν ἀρετῇ. οἷον δικαιο-
 » σύνη, ἀλλ' εἶδη ἔχουσα, καὶ ἄρξαι καὶ ἀρξέσθαι, ὡς πρὸς ἀν-
 » δρὸς καὶ γυναικὸς ἐτέρα σωφροσύνη καὶ ἀνδρεία. δοῦναι γὰρ
 » αὐτῶν διελθὼς ἀνὴρ, εἰ οὕτως ἀνδρείος εἴη, ὡς πρὸς γυνὴ ἀν-
 » δρεία. καὶ γυνὴ ἄλλως εἰδῶ καὶ σμῖα εἴη, ὡς πρὸς ὁ ἀνὴρ ὁ ἀ-
 4 ρατὸς. ἔπει καὶ οἰκονομία ἐτέρα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς.

τῇ μὲν γὰρ κτὰ δυνάμει τῆς ᾗ, φυλάττειν ὅσον ὅστις. ἡ δὲ φρόνησις
 ἀρχόντος ἰδίου ἀρετὴ μόνη. τῶς γὰρ ἄλλας εἰκὲν ἀναγκαῖον
 εἶναι κοινὰς καὶ τῆς ἀρχιμελῶν καὶ τῆς ἀρχόντων. ἀρχιμελής
 δέ γε οὐκ ἔστιν ἀρετὴ φρόνησις, ἀλλὰ δόξα ἀληθής. ὡς πρὸς αὐ-
 λοποιὸς γὰρ ὁ ἀρχιμελής. ὁ δ' ἀρχὸν αὐλητῆς ὁ χορῶμελος.
 πότερον μὲν οὗτω ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀνθρώπου ἀγαθοῦ, καὶ κλίτου
 αὐτοδαίς, ἢ ἑτέρα. καὶ πῶς ἡ αὐτὴ καὶ πῶς ἑτέρα, φανερόν
 ἐκ τούτων. πρὸς δὲ τὸν πολίτην ἔτι λέγεται τῆς ἀποριῶν. 1
 ὡς ἀληθῶς γὰρ, πότερον πολίτης ὅστις, ᾧ κοινωνεῖν ἔστιν ἀρ-
 χῆς. ἢ καὶ τῶς βαναύσους πολίτας θετέον. εἰ μὲν οὖν καὶ τοῦ
 τοῦ θετέον, οἷς μὴ μέτεστιν ἀρχῶν, οὐχ οἴοντε πάντως εἶναι
 κλίτου πῶς τοιαύτην ἀρετὴν, οὐδὲ γὰρ πολίτης. εἰδὲ μὴ-
 δαίς τῆς τοιούτων πολίτης, εἴ πῃ μέρει θετέος ἐκείνου, οὐδὲ
 γὰρ μέθικος οὐδὲ ξένος. ἢ διά γε τῶς τὸν λόγον, οὐδὲν φησο-
 μέν συμβαίνειν ἄλλω. οὐδὲ γὰρ οἰδιόλοι τῆς εἰρημένων οὐδὲν,
 οὐδ' οἱ ἀπελούθεροι. τῶς γὰρ ἀληθεῖς, ὡς οὐ πάντα θετέον 2
 κλίτας, ὧν αὐτὸν οὐκ αὖ εἴη πόλις. ἐπεὶ οὐδ' οἱ παῖδες ὡς
 σκάντως πολιταὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἀλλ' οἱ μὲν ἀπλῶς, οἱ δ' ὡς
 ἡ πόλις. πολιταὶ μὲν γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ἄτε λείψ. ἐν μὲν οὗτω
 τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πρὸς ἀνίοις ὡς δουλοῦν, τὸ βαναύσον ἢ
 ξενικόν. διό πρὸς οἱ κλίτοι τοιοῦτοι καὶ νῦν. ἡ δὲ βελτίστη πό- 3
 λις, οὐ ποιεῖ βαναύσον πολίτην, εἰδὲ καὶ οὗτος κλίτης, ἀλ-
 λά κλίτου ἀρετὴν ὡς εἴη μὲν, λεκτέον οὐ πάντως, οὐδ' ἐλθὼν
 τίς μόνον. ἀλλ' ὅσοι τῆς ὁρῶν εἰσὶν ἀφ' ἑμῶν τῆς ἀναγκαί- 4
 ων. τῆς δ' ἀναγκαίων οἱ μὲν αὖτε λειτουργοῦντες τὰ τοιαῦτα,
 δούλοι. οἱ δὲ κοινοί, βαναύσοι καὶ δῆτες. φανερόν δὲ ἐν τού-
 θω μικρόν ὡς οἰστέμενοις, πῶς ἔχει πρὸς αὐτῆς. αὐτὸ γὰρ
 φανερὸν τὸ λεχθὲν ποιεῖ δῆλον. ἐπεὶ γὰρ πλείους εἰσὶν ἀκλι-
 τεῖαι, καὶ εἴδη κλίτου ἀναγκαῖον εἶναι πλείω. καὶ μάλι-
 στα τῆς ἀρχιμελῶν πολίτην. ὥς τ' ἐν μὲν πῇ πολιτείᾳ τὸν βαναύ-
 στον ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸν δῆτα πολίτην. ἐν πῇ δ' ἀδύ-
 νατον. οἷον εἴ τις ὅστις, ὡς καλοῦσιν ἀριστοκράτην. καὶ ἐν ᾗ 4
 κατ'

κατ' ἀρετὴν αἵτις μὲν δίδονται καὶ κατ' ἀξίαν. οὐ γὰρ οἷόν τ'
ἐπιτηδεύσαι τὰ τῆς ἀρετῆς ζῶντα εἶον βαλάνυσον ἢ δηπκόν.
ἐν δὲ ταῖς ὀλιγαρχίαις, θῆτα μὲν οὐκ ἐνδέχεται εἶναι πολί-
την. ἀφ' ἡμῶν γὰρ μακρῶν, αἱ μετρίαις τῶν ἀρχῶν. βᾶ-
νυσον δ' ἐνδέχεται. πλὴν τῶν γὰρ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν τεχνιτῶν.
ἐν θῆταις δὲ νόμος ὡς τὸν δίκαιον τῶν ἀπερχομένων τῆς ἀγο-
ρᾶς, μὴ μετέχειν ἀρχῆς. ἐν πολλαῖς ὁ πολιτείας προσφίλ-
1 κέται καὶ τῶν ξένων νόμος. ὁ γὰρ ἐκ κλίματος, ἀπὸσι δὴ μὲν-
κρατίας κλίτης ἔστι. τὸν αὖτε δὲ νόμον ἔχει καὶ τὰ πόλεις ὅς
νόμους πρὸς πολλοῖς. οὐ μὲν ἀλλ' ἐπεὶ δὲ ἀνδραγαθῶν γνησίων
πολιτῶν ποιοῦνται πολιτείας ὅς τοιούτως. δῆτα γὰρ ὀλιγαρχω-
πίαν οὕτω χρῶνται τοῖς νόμοις. οὐ ποροῦντες δ' ὅλγον, κα-
τὰ μικρὸν παραιροῦνται ὅς ἐκδύλου πρῶτον ἢ δούλης, εἰ-
τα ὅς ἀργαυαυκός. τέλος δὲ μένοντες ὅς ἀμφοῖν ἀντὶ τοῦ πο-
λιτῶν ποιοῦσιν. οὐ μὲν οὖν εἶδη πλείω πολιτείας, φανερόν ἐκ
2 τούτων. καὶ ὅτι λέγεται μάλιστα πολιτείας ὁ μετέχων τῶν ἡ-
μῶν ὥς πρὸς καὶ ὁμηρος ἐποίησεν. ἀλλ' ὅπως τὸ τοιοῦτον ἐπικε-
3 κρυμμένον ἔστιν, ἀπὸ τῆς χάρις τῶν σωνοικούντων ἔστιν. ὥς τε πρὸς
ἀπὸ μὲν μετὰ νῆασην. ὥς πρὸς μετὰ τοῖς γὰρ ἔστιν, ὁ τῶν τιμῶν μὴ
μετέχων. πότμον μὲν οὖν ἐτέρων, ἢ τῶν αὐτῶν διεπὶ καὶ ὡς
ἀνὴρ ἀγαθός ἔστι καὶ πολιτείας ἀγαθός, δῆλον ἐκ τῶν εἰρη-
μελίων, ὅτι τινὸς μὲν πόλεως ὁ αὐτός, τινὸς δ' ἑτέρος. καὶ κείνος,
οὐ πᾶς, ἀλλ' ὁ πολιτικός καὶ κύριος. ἢ καὶ αὐτὸν ἢ μετ' ἄλ-
4 λων, τῆς τῶν κοινῶν ἐπιμελείας. ἐπεὶ δὲ ταῦτα διώρεται.
τὸ μετὰ ταῦτα σκεπτόμενον. πότμον μίαν διεπὶ πολιτείαν,
ἢ πλείους. καὶ εἰ πλείους, τίνος, καὶ πόσαι. καὶ διαφορὰ τί-
νους αὐτῶν εἰσιν. ἐν δὲ πολιτεία πόλεως τάξεις, τῶν τε ἄλλων
» ἀρχῶν. καὶ μάλιστα τῆς κυρείας πάντων. κύριον μὲν γὰρ παν-
» τὰ χρὴ τὸ πολιτὸν τῆς πόλεως. πολιτὸν δ' ἔστιν, ἢ πο-
λιτεία. λέγω δ' οἷον ἐν μὲν ταῖς δημοκρατικαῖς, κύριος ὁ δῆ-
μος. οἱ δ' ὀλίγοι συναντίον ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις. φανερόν δὲ
4 καὶ πολιτείαν ἐτέρων εἶναι τούτων. τὸν αὐτὸν δὲ ὅσον δρᾶν

μὲν λόγον καὶ πρὸς τῶν ἄλλων. ὑποθετόν δὲ πρῶτον, τίνας
 χάριν συνίστηκε πόλις. καὶ τῆς ἀρχῆς εἶδη πόσα τῆς πόλεως
 ἀνθρώπων καὶ τῶν κοινωνίαν τῆς ζωῆς, εἶρηται δὲ κατὰ τοῦ
 πρῶτον λόγου, ἐν οἷς πρὸς οἴκους δομίας διωρίσθη καὶ δε-
 σποτεία. καὶ ὅτι φύσει μὲν ἔστιν ἀνθρώπου, ζῶον πολιτικόν.
 διὸ καὶ μηδὲν δεόμενοι τῆς πόλεως ἀλλήλων βοήθειαν οὐκ ἐ-
 λαττον ὀρέγονται τῇ συζυγίᾳ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὴν συμφέ-
 ρον σπασάγει, καθ' ὅσον ὑπὸ βλάβῃ μέρος ἐκείνων τῇ ζυγίᾳ κα-
 λῶς. μάλιστα μὲν οὖν τῷ ἔστι τέλος καὶ κοινὴ πᾶσι καὶ χω-
 ρίς. συνέρχονται δὲ καὶ τῇ ζυγίᾳ ἐνικεν αὐτῇ. ἴσως γὰρ εἴησι τί
 τῇ καλῶς μέρει. καὶ συνέρχονται τῶν πολιτικῶν κοινωνίαν. καὶ
 κατὰ τὸ ζῶον αὐτὸ μένον, αὐτὸ μὴ τοῖς χαλεποῖς κατὰ τὸν βίον
 ὑποδράμῃ λίσαν. δὴ λανθάνει, ὡς καρτεροῦσι πρὸς τὴν κακο-
 πίασιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων γλιχόμενοι τῇ ζυγίᾳ, ὡς αὐτοῦ
 σης πνὸς οὐκ ἐμείας ἐν αὐτῷ καὶ γλυκύτητος φυσικῆς. ἀλ-
 λὰ μὴν καὶ τῆς ἀρχῆς κατὰς λειτουργίας ἰσοπέδον ἔαδιον διε-
 λείν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἰσχυροῦς λόγοις διοριζόμεθα πρὸς
 αὐτῶν πολλὰς, ἢ μὲν γὰρ δεσποτεία, καὶ πρὸς ὅντας κατ' ἀ-
 λήθειαν τῷ πρὸς φύσει δούλῳ. καὶ τῷ φύσει δεσπότη πρὸς τῇ συμ-
 φέρωντος, ὅμως ἀρχὴ πρὸς τὸ τῇ δεσποτικῇ συμφέρον οὐ-
 δὲν ἢ τὸν. πρὸς δὲ τῇ δούλῳ, κατὰ συμβεβηκός. οὐ γὰρ ἐν
 δέχεται φθειρομένου τῇ δούλῳ σώζεσθαι τῶν δεσποτικῶν. ἢ
 δὲ τέκνων ἀρχὴ καὶ γυναικὸς καὶ τῆς οἰκίας πάσης, καὶ δὴ
 καλῶς μὲν οἱ κενομενῶν, ἢ τοὶ τῶν ἀρχομένων χάριν ἔστιν, ἢ
 κενοῦ πνος ἀμφοῖν. καθ' αὐτὸ μὲν τῶν ἀρχομένων. ὡς πρὸς
 ὁράμεν καὶ τὰς ἄλλας τέχνας. οἷον, ἰατρικῶν καὶ γυμνασι-
 κῶν, κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ αὐτῶν εἶναι. οὐδὲν γὰρ κωλύει
 τὸν παιδοτρέβειν ἐν τῇ γυμνασιμῶν ἐνίοτε εἶναι καὶ αὐ-
 τὸν. ὡς πρὸς οὐκυδερνήτης εἰς ἔστιν αἰετῶν πλωτῶν. ὁ μὲν
 οὖν παιδοτρέβει, ἢ κυδερνήτης σκοπεῖ τὸ τῶν ἀρχομένων ἀ-
 γαθόν. ὅταν δὲ τοῦτων εἰς γλήττω καὶ αὐτὸς, κατὰ συμβε-
 βηκός μετέχει τῆς ἀσφαλείας. ὁ μὲν γὰρ, πλωτῆρ. ὁ δὲ, 4

τῶν γυμναζομένων εἰς γίνεσθαι παιδογένης ὦν. διὸ καὶ τὰς πο-
 λιτικὰς ἀρχὰς ὅταν ἢ κατ' ἰσότητά τῃς πολιτικῆς σωεσθ-
 κῆα καὶ καθ' ὁμοιότητά, κατὰ μέρος ἀξιοῦσιν ἀρχεῖν. περὶ
 πρὸν μὲν ἢ πέφικεν ἀξιοῦντος, καὶ μέρει λειτουργεῖν καὶ σκο-
 » πτεῖν τινα πάλιν τὸ αὐτὸ ἀγαθόν. ὥς περὶ περὶ πρὸν αὐτὸς
 ἀρχεῖν ἰσκόπει τὸ ἐκείνου συμφέρον. νῦν δὲ διὰ τὰς ὀφελίας
 τὰς ἀπὸ τῆς κεινάν, καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀρχῆς βούλονται σωε-
 1 » χῶς ἀρχεῖν. οἷον, εἰς τιμωρῆσθαι καὶ ἀεὶ τοῖς ἀρχεῖσι
 νοστακεροῖς οὐσι. καὶ γὰρ αὐτοὶ οὕτως ἴσως ἐδιδόντες ἀρ-
 » χῆς. φανερόν τινω, ὥς ὅσαι μὲν πολιτεῖαι τὸ κοινὴ συμ-
 » φέρον σκοποῦσιν, αὐτὰ μὲν ὀρθαὶ τυγχάνουσιν οὕτω κα-
 » τὰ τὸ ἀπλῶς δίκαιον. ὅσοι δὲ τὸ σφέτερον μόνον τῇς ἀρ-
 » χόντων, ἢ μαρτημέναι πάντες. καὶ παρεμβάσεις τῇς ὀρθῶν
 πολιτειῶν. δεωοπκαὶ γὰρ. ἢ δὲ πόλις, κοινωνία τῇς ἐλδο-
 2 » τέρων ὅτι. διωρισμένων δὲ τῶν, ἐχόμενόν ἐστι τὰς πλι-
 τείας ἰδιωτικῆς φάσαι, πόσι τὸν ἀριθμὸν, καὶ τίνος εἰσί. καὶ
 πρῶτον τὰς ὀρθὰς αὐτῆς, καὶ γὰρ αἱ παρεμβάσεις ἐσον-
 ται φανεραὶ τῶν διωρισμένων. ἐπεὶ δὲ πολιτεία μὲν καὶ
 » κλίτδύμα σημαίνει τὸν. κλίτδύμα δ' ὅτι τὸ κύριον
 τῇ πόλει. ἀνάγκη δ' εἶναι κύριον ἢ εἴα ἢ ὀλίγους ἢ τοὺς
 πλοῦς, ὅταν μὲν ὅς ἢ οἱ ὀλίγοι, ἢ οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ κοι-
 νὸν συμφέρον ἀρχῇσι, ταύτας μὲν ὀρθὰς ἀναγκαῖον εἶναι
 τὰς πολιτείας. τὰς δὲ πρὸς τὸ ἴδιον, ἢ τῶ ἐνός ἢ τῇς ὀλί-
 3 » πων ἢ τῶ πλείονος, παρεμβάσεις. ἢ γὰρ οὐπολίτας φατέον
 εἶναι τῶν μετέχοντες, ἢ δὲ κοινωνεῖν τῶ συμφέροντος. καλεῖν
 δ' εἰώδαμεν, τῇ μὲν μοναρχίᾳ πλὴν πρὸς τὸ κοινὸν ἀρχ-
 βλέπουσαν συμφέρον, βασιλείαν. πλὴν δὲ τῇς ὀλίγων μὲν,
 πλείονων δ' ἐνός, ἀριστοκρατίαν, ἢ διὰ τὸ τῶ ἀρίστοις ἀρ-
 χεῖν, ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸ ἀρίστον τῇ πόλει καὶ τῇς κοινωνοῦσιν
 αὐτῆς. ὅταν δὲ τὸ πλείονος πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύῃται συμ-
 4 » φέρον. καλεῖται τὸ κοινὸν ὄνομα πασῶν τῇς πολιτειῶν,
 πολιτεία. συμβαίνει δ' οὐλόγως. εἴα μὲν γὰρ διαφέ-
 ηη 11

ρεν κατ' ἀρετὴν ἢ ὀλίγοις ἐνδέχεται. πλείοσι δ' ἢ δὴ χαλε-
 πὸν ἠκριβώσθαι πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἀλλὰ μάλιστα τὴν πο-
 λιτικὴν αὐτῇ γὰρ ἐν πλείοσι γίνεται. διὸ πόρκα τὰ ταύτην
 τὴν πολιτείαν, κυριώτατον τὸ περὶ πολέμου. καὶ μετέχουσιν
 αὐτῆς οἵ κημελνοὶ τὰ ὅπλα. παρεμβάσεις δὲ τῶν ἐρημεύων,
 τυραννὶς μὲν βασιλείας. ὀλιγαρχία δὲ, ἀριστοκρατείας. δη-
 μοκρατία δὲ, πολιτείας. ἢ μὲν γὰρ τυραννὶς ἐστὶ, μοναρχία,
 » πρὸς τὸ συμφέρον τὸ τῷ μοναρχοῦντι. ἢ δὲ ὀλιγαρχία, I
 » πρὸς τὸ τῶν ὀλίγων ἢ δὲ δημοκρατία, πρὸς τὸ συμφέρον
 » τὸ τῶν ἀπόρων. πρὸς δὲ τὸ τῷ κοινῷ λυσιτελοῦν, οὐδὲ μία
 αὐτῶν διὰ δὲ μικρὸν ὁρᾷ μακροτέρων εἶπεν, πῶς ἐκείνη τῶ-
 νων τῶν πολιτειῶν ὅστις. καὶ γὰρ ἔχει ἑκάστη ἀρετή. τῷ δὲ πόρκα
 ἐκείνην μέθοδον, φιλοσοφούντι, καὶ μὴ μόνον ἀρβλέπειν
 » πρὸς τὸ πρᾶττεν. οἰκείον ὅστις, τὸ μὴ παρορᾶν μὴ δέχεσθαι
 » πειν, ἀλλὰ δηλοῦν τὴν πόρκα ἐκείνην ἀλήθειαν. ἐστὶ ἡ τυραννὶς
 » μὲν, μοναρχία καὶ πόρκα ἐρητὶς δεσποτική, τῆς πολιτικῆς κοι-
 νωνίας. ὀλιγαρχία δὲ, ὅταν ὥσπερ κύριοι τῆς πολιτείας, οἱ τῶν
 οὐσίαν ἔχοντες. δημοκρατία δὲ, τὸ ὡς ἀπὸ πάντων, ὅταν οἱ μὴ κε-
 κημελνοὶ πλείους οὐσίαν, ἀλλ' ἄποροι. πρῶτη δὲ ἀρετή πρὸς
 τὸν διορισμὸν ἐστίν. εἰ γὰρ ἔαν οἱ πλείους ὄντες ὀποροι, κύριοι
 τῆς πόλεως. δημοκρατία δὲ ὅστις, ὅταν ἡ κύριον τὸν πλείονος. ὁ
 μοίως δὲ πάλιν αὐτοὶ εἶπον συμβαίνει, ὅς ἀπὸ πρὸς ἐλάττους μὲν
 εἰν τῶν ὀλίγων. κρείττους δὲ ὄντας, κυρίου εἶναι τῆς πολι-
 τείας. ὅπου δὲ ὀλίγον κύριον πλείονος ὀλιγαρχίαν εἶναι φασίν. 3
 οὐκ αὖ καλὸς δόξαισι διωρεῖσθαι πόρκα τῶν πολιτειῶν. ἀλλὰ
 μὴν. καὶ ἂν τις σιωπῇ τῇ μὲν ὀπορία τὴν ὀλιγότητά, τῇ δὲ ἀρ-
 χία τὸ πλείονος, οὕτω περὶ σαφὲς εἶναι τῶν πολιτειῶν. ὀλιγαρ-
 χίαν μὲν, ἐν ἣ τῶν ἀρχαῶν ἔχουσιν οἱ ὀποροι ὀλίγοι τὸ πλείονος
 ὄντες. δημοκρατίαν δὲ, ἐν ἣ ἄποροι πολλοὶ τὸ πλείονος ὄντες,
 ἄλλην ἀρετήν ἔχει. πίνεσθαι γὰρ ἐροῦμεν τῶν ἀρχῶν λεχθεῖσας
 πολιτείας. τὴν, ἐν ἣ πλείους ὀποροι. καὶ ἐν ἣ ἐλάττους οἱ
 ἄποροι. κύριοι δὲ ἐκάτεροι τῶν πολιτειῶν. εἴ πορ μὴ δὲ μιᾶ ἄλ 4

λη πολιτεία, πᾶς τῶς εἰρημνέας ὄσιν. εἴοικε τῶν ὀλέγος ποι
 εἶν δηλονόπ τὸ μὲν ὀλίγους ἢ πολλούς εἶναι κυρίους, συμβεῖν
 κῆς ὄσιν. τὸ μὲν, τῶς ὀλιγαρχίαις. τὸ δὲ, τῶς δημοκρατίαις,
 δὲ τὸ ὅς μὲν οὐ πόρος, ὀλίγους. πολλούς δ' εἶναι ἄπορους
 πανταχοῦ. διὸ καὶ οὐ συμβαίνει τῶς εἰρημνέας αἰτίας γίνε-
 σθαι διαφορὰς, ὥς διὰ φέρουσιν ἢ τε δημοκρατία κῆ ὀλιγαρ-
 χία ἀλλήλων, πενία καὶ πλοῦτος ὄσιν. καὶ ἀναγκαῖον μὲν, ὅ-
 πον αὐτῶν ἄρχωσι δὲ πλοῦτον. αὐτῶν ἑκάστης, αὐτῶν πλείους, εἶναι
 ταύτην ὀλιγαρχίαν. ὅπον δ' οἱ ἄποροι, δημοκρατίαν. ἀλλὰ
 συμβαίνει καὶ ἀπὸρ εἶναι μὲν ὀλίγους εἶναι. ὅς δὲ, πλο-
 λούς. οὐ ποροῦσι μὲν γὰρ ὀλίγοι. τῆς δ' ἐλευθερίας μέτεχον
 σι πάντες. δι' ἧς αἰτίας ἀμυνσβητῆσιν ἀμφοτέρωι τῆς πολι-
 τείας. ληπτόν δὲ πρῶτον, τίνας ὅρος λέγουσι τῆς ὀλιγαρ-
 χίας καὶ δημοκρατίας. καὶ τί τὸ δίκαιον. τὸ, τε ὀλιγαρχί-
 κῆν καὶ δημοκρατικόν. πάντες γὰρ ἀπὸνται δικαίου τινός.
 2 ἀλλὰ μέχρι πνός περὶ εἰρημνέας. καὶ λέγουσιν οὐ πᾶν τὸ κυρίως
 » δίκαιον, οἷον, δοκεῖ ὅσον τὸ δίκαιον εἶναι καὶ γὰρ ὄσιν, ἀλλ' οὐ-
 » πᾶσιν. ἀλλὰ τοῖς ἴσοις. καὶ τὸ αἰσὼν δοκεῖ δίκαιον εἶναι. καὶ
 γὰρ ὄσιν, ἀλλ' οὐ πᾶσιν. ἀλλὰ τοῖς αἰσίοις. οἱ δὲ, τῶν ἀφαιρου-
 σι. τὸ οἷς, καὶ κρίνεται κακῶς. τὸ δ' αὐτόν, ὅπ πᾶσι αὐτῶν ἢ
 κρίσις. ἀφαιρὼν δ' οἱ πλείους, φανερὸν κρίνεται πᾶσι οἰκείων,
 ὥς τ' ὅπ τὸ δίκαιον πᾶσι καὶ δὴνται τὸν αὐτὸν ὅσον ἐπὶ τε
 τῶν πραγμάτων καὶ οἷς. καὶ ἀπὸρ εἶναι περὶ τὸν ἐπὶ τοῖς
 3 ἡθικοῖς. τὸ μὲν τῶν πραγμάτων ἰσότης ὁμοιοσύνη. τὸ δὲ
 οἷς, ἀμυνσβητῆσιν, μάλιστα μὲν, δὲ λεγέτω ἄρ' π. διότι κρί-
 νεται πᾶσι αὐτῶν κακῶς. ἐπειτα δὲ. καὶ δὲ τὸ λέγειν μέ-
 χρι πνός ἐκατέρωι δίκαιόν τι νομίζουσι δίκαιον λέγειν ἄ-
 πλως. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν αἰσίοις ὥσιν, οἷον χρήμασιν, ὅλως
 οἷοντα αἰσίοις εἶναι. οἱ δ' αὐτῶν αἰσίοις οἷον, ἐλευθερίοι, ὅλως
 ἴσοι. τὸ δὲ κυρίως τὸν οὐ λέγουσιν. εἰ μὲν γὰρ τῶν κτημάτων
 χεῖρ ἐκονώνηται καὶ σιωπῶν, ὅσον ὅσον μέτεχον τῆς πό-
 4 λεως, ὅσον πᾶσι τὸ τῆς κτήσεως. ὥς δ' ὅπ ὀλιγαρχικῶν λέ-
 γεται

298 δόξειεν αὐτὸ ἰσχύειν. οὐ γὰρ εἶναι δίκαιον ἴσον μετέχειν τῆς ἐ-
 κατὸν μὲν, τὸν εἰσενέγκαντα μίαν μὲν. τῷ δὲ πὶ τὸ λοι-
 » πὸν πᾶν. οὐτε τῆς ἰξαρχίης, οὐτε τῆς ἀδικομενίων. εἰδὲ μὴ
 » τε τῆς ἐλῶ μόνον εὔκεν, ἀλλὰ μάλλον τῆς δὲ ζῆν. καὶ γὰρ αὐ-
 » δούλων καὶ τῆς ἄλλων ζώων ὡς πόλις. νῦν δ' οὐκ ἔστι, διὰ τὸ
 μὴ μετέχειν οὐδαι μὲν ἴσος μὴ δὲ τῆς ἐλῶ κατὰ προαίρεσιν,
 μὴ τε συμμαχίας εὔκεν, ὅπως ἕως μὴδενὸς ἀδικῶνται. μὴ
 τε διὰ τῆς ἀμαχίας καὶ τῶν χρησίων τῶν πρὸς ἀλλήλους. καὶ
 γὰρ αὐτὸι ἐρηνοὶ καὶ καρχιδόνιοι καὶ πάντες, οἷς ἐστὶ σύμβο-
 λα πρὸς ἀλλήλους, ὡς μίαν αὐτὴν πόλιν πόλεως ἦσαν. εἰσι
 γὰρ αὐτοὶ σιωπῆσαι πρὸς τῆς εἰσπαγίμων σύμβολα πρὸς
 τῶν μὴ ἀδικεῖν, καὶ γε φαι πρὸς συμμαχίας. ἀλλ' οὐτ' ἀρ-
 χαι πᾶσιν ἐπὶ τῶν κοινῶν καὶ κατὰ τῶν. ἀλλ' ἐπεὶ παρ' ἐ-
 κατέρους, οὐτε τῆς ποιούσης ἴνα αὐτὴν εἶναι διὰ, φροντίζουσιν ἄ-
 πτεροι εἰς ἐπέρου, οὐδ' ὅπως μὴδὲς ἀδικῶς εἶσαι τῆς ἕως
 τῶν σιωπῆσαι, μὴ δὲ μὴδὲς εἶσαι μὴδὲ μίαν, ἀλλὰ μὴ
 νον, ὅπως μὴδὲν ἀδικήσωσιν ἀλλήλους. πρὸς δ' ἀρετῆς καὶ
 κακίας πολιτικῆς διασκοπεύουσιν, ὅσοι φροντίζουσιν ὀνο-
 » μίας. ἢ καὶ φανερόν, ὅτι διὰ πρὸς ἀρετῆς ἀδικημάτων εἶναι
 » τῆς ὡς ἀληθῶς ὀνομαζομένη πόλις, μὴ λόγου χάριν γίνεσθαι
 » γὰρ ἡ κοινωνία συμμαχία τῆς ἄλλων, τὸ πᾶν διαφέρειν μόνον,
 τῆς ἀποθνήσκουσιν. καὶ ὁ νόμος σιωπῆσαι, καὶ πρὸς ἐ-
 φιλικῶν ὁ σοφιστής, ἐγγυητής ἀλλήλους τῆς δικαίων,
 ἀλλ' οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθούς καὶ δικαίους ὡς πολίτας. ὁ
 πὶ δὲ τῶν ἐχει τὸν τρόπον, φανερόν. τί γὰρ τις καὶ σιωπῶ-
 γοι εἰς τὸ πᾶν εἶναι, ὡς πᾶσι δαί τῶν μεγάλων πόλιν
 καὶ κοινῶν τῶν τείχεσιν, ὅμως οὐ μίαν πόλιν, οὐδ' εἰ
 πρὸς ἀλλήλους ἰδιότα μίαν ποιήσαντο. καίτοι τῶν ἰ-
 δίων τῶν πόλεσι κοινωνημάτων ὅσιν, ὁμοίως δ' οὐδ' εἰ ἴνα
 οἰκοῖεν χωρὶς μὲν, μὴ μὲν τοι ποσὺν ἄποθεν ἦεν, ὡς πᾶσι μὴ
 κοινωνεῖν. ἀλλ' εἰ ἦεν αὐτοὶ νόμοι τῶν μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἀδικεῖν
 πρὸς τὰς μεταδόσεις. οἷον, ὁ μὲν εἶναι τέκτων. ὁ δὲ γεωργός. 4

ὁ δὲ σκυζόμορϑος· ὁ δ' ἄλλοι χιούτων· καὶ τὸ πλεῖστον εἶναι
 μυεῖοι· μὴ μὲν γὰρ κοινωνοῦν ἄλλου μηδενὸς ἢ τῶν τοιούτων.
 οἷον, ἀλλαγῆς, καὶ συμμαχίας, οὐ δ' οὕτω πυρόλις, διὰ
 τὴν δὴ ποτ' αἰτίαν· οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸ μὴ σωέγγυς τῆς κοινω-
 νίας· εἰ γὰρ καὶ σωέλθοιεν οὕτω κοινωνοῦντος, ἕκαστος μὲν
 τοι χωρὶς τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ, ὥς πορ πόλει καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὡς
 ἐπιμαχίας οὐσης βοηθοῦντος ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦντας μόνον, οὐ
 δ' οὕτως αὖ εἶναι δόξει πόλις τοῖς ἀκριβῶς θεωροῦσιν, εἰ-
 πορ ὁ μοίως ὁ μολοῖεν σωελθόντος καὶ χωρὶς· φανερόν
 τοίνυν, ὅτι ἡ πόλις οὐκ ἐστὶ κοινωνία τόπον καὶ τῶ μὴ ἀδι-
 κῆν σφᾶς αὐτοῦς, καὶ τῆς μεταδόσεως χάριν· ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν ἀναγκαῖον ὑπαρῆχειν, εἴ πορ ἔσται πόλις· οὐ μὲν οὐδ'
 ὑπαρχόντων τοῦτων ἀπάντων, ἢ δὴ πόλις· ἀλλ' ἡ τῆς οὐ ζῶ
 κοινωνία, καὶ τοῖς οἰκίαις καὶ τοῖς γλῆσι ζωῆς τε λείας χά-
 ριν καὶ αὐτάρκειν· οὐκ ἔσται μὲντοι ὅσοι μὴ τὸν αὐτὸν καὶ
 εἰς κατοικούντων τόπον καὶ χωρμίων ἀδικοῦντας· διὸ κη-
 δεῖαί τ' ἐγγλόντω, κατὰ τοῖς πόλεις καὶ φατρίαι, καὶ θυσίαι,
 καὶ διατωγὰς τῆς οὐ ζῆν· τὸ δὲ τοιοῦτον φιλικίας ὄργον· ἢ γὰρ
 τῆς συζῶν περ αἰρεσις, φιλικία· τέλος μὲν οὕτω πόλεως, τὸ οὐ
 ζῶν· ταῦτα δὲ τῆς τέλει χάριν· πόλις δὲ, ἢ γλῶν καὶ κω-
 μῶν κοινωνία, ζωῆς τε λείας καὶ αὐτάρκειν· ὅσοι δ' ὅτιν
 ὡς φαμὲν, τὸ ζῶν οὐ θαμνῶς καὶ καλῶς· τῶ καλῶν ἀρᾷ
 περ ἔξων χάριν διότι οὐ εἶναι τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, ἀλλ'
 οὐ τῆς συζῶν· διὸ πορ ὅσοι συμβάλλοντες πλεῖστον εἰς τὴν κοι-
 νωνίαν, τοῖς τῆς πόλεως μέτεσι πλεῖστον ἢ τοῖς κα-
 τὰ μὲν ἐλδοθεῖαν καὶ γλῶς ἴσοις ἢ μέζουσι· κατὰ δὲ τὴν πο-
 λιτικὴν ἀρετὴν αὐτοῖς, ἢ τοῖς κατὰ πλοῦτον ἀποδρέχουσι,
 κατ' ἀρετὴν δ' ἀποδρέχουσι· ὅτι μὲν οὕτω πάντες οἱ πορ
 τῶ πολιτικῶν ἀμφοτέρων, μέρος τὴν δικαίαν λέγου-
 σι, φανερόν ἐκ τῶ εἰρημνίων· ἔχει δ' ἀπορία, πὶ δὲ τὸ κύ-
 ριον εἶναι τῆς πόλεως· ἢ γὰρ τοι τὸ πλεῖστον ἢ τοῖς πλου-
 σίοις, ἢ τοῖς ἀδικοῖς, ἢ τὸν ἐέλπιδον εἰς πάντων ἢ τύραννον,

h h i i i i

ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἔχει φαίνεσθαι δυσκολίαν. πῶς γὰρ αὐτὸ
 πένητις δὴ τὸ πλεῖς εἶναι διανέμνται τὰ τῆς πολυσίας,
 τῶν δὲ οὐκ ἀδικούντων εἰδέναι γὰρ καὶ διὰ τὴν κυρίως δικαίως. τῶν δὲ
 ἀδικούντων χρηλὲς τὴν ἐξάτην. πάλιν τὴν πάντων ληφθέν-
 των οἱ πλείους τὰ τῆς ἐλαττόνων αὐτὴν διανέμνται, φανερόν ο-
 φθαίρεσι τὴν πάλιν, ἀλλὰ μὴν οὐχ ἢ γὰρ ἀρετὴ φθαίρει τὸ ἔχον
 αὐτῶν. οὐδὲ τὸ δίκαιον πόλεως φθαίρεται. ὥς τε δὴ λαν, ὅτι
 καὶ τὸν νόμον ἔχον οὐχ οἷόν τ' εἶναι δίκαιον. ἐπὶ καὶ τὰς πρῶ-
 ξεις ὅσας ὁ τύραννος ἐπεχέον, ἀναγκαῖον εἶναι πάσας δι-
 καίας. βιάζεται γὰρ ὡς κρείττων, ὥς πορ καὶ τὸ πλεῖς ὅς
 πολυσίας. ἀλλὰ ἔτι ὡς ἐλάττω δίκαιον ἀρχει καὶ ὅς πολυ-
 σίας. αὐτοὶ καὶ κείνοι ταῦτα ποιοῦσι καὶ διαρπάξωσι καὶ τὰ
 κτήματα ἀφαιρῶνται τῆς πλείους, τῶν δὲ ἐπὶ δίκαιον, καὶ δια-
 ρπον ἀρὰ, ταῦτα μὲν τοίνυν ὅτι πάντα φαῦλα καὶ οὐδίκαια,
 φανερόν. ἀλλὰ ὅς ἐπὶ αὐτῶν ἀρχει δέ, καὶ κυρίως εἶναι πάν-
 των. οὐκ οὐν ἀνάγκη ὅς ἄλλος ἀπίμωτος εἶναι πάντας μὴ πτω-
 μέως τῶν πολιτικῶν ἀρχαῖς. ἡμᾶς γὰρ λέγομεν εἶναι τὰς
 ἀρχαῖς. ἀρχόντων δὲ αἰεὶ τῆς αὐτῆς, ἀναγκαῖον εἶναι ὅς ἄλ-
 λος ἀπίμωτος. ἀλλὰ οὐκ αὐτὸν ἀναγκαῖον ἀρχειν βέλπον,
 ἀλλὰ ἐπὶ ὅσοις ὀλιγαρχικῶς τερν. οἱ γὰρ ἀπμοι πλείους. ἀλλὰ ἡ-
 σως φαίνεται αὐτὸν κύριον, ὅλως αὐθροπον εἶναι, ἀλλὰ μὴ νό-
 μον φαῦλον ἔχοντά γε συμβαίνοντα πάλιν πάλιν τὴν ψυχὴν.
 αὐτοὶ ἢ νόμος μὲν, ὀλιγαρχικὸς δὲ ἢ δημοκρατικὸς, πῶς οἱ
 σὲ πάλιν τῆς ἢ προημελίων. συμβήσεται γὰρ ὁμοίως τὰ λεχθέν-
 τα περὶ τερν. ὅσοι μὲν οὐν τῆς ἄλλων, ἔστω τις ἐπερος λόγος.
 ὅτι δὲ δὲ κύριον εἶναι μάλλον τὸ πλεῖς, ἢ ὅς ἀρίστω μὲν,
 ὀλίγους δὲ, δόξειεν αὐτὸν λύνεσθαι καὶ ἔτι ἔχειν ἀρετήν, τὰ γε
 δὲ καὶ ἀλήθειαν. ὅς γὰρ πολλοὺς ὠνέκας εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον
 αἰετ, ὅμως αὐτὸν δέχεται σωελθόντας εἶναι βελτίους ἐκείνων, οὐχ
 αἰς ἐκαστον, ἀλλὰ ὡς σύμπαντας. οἱ τὰ συμφορὰ διὰ πᾶν, τῆς
 ἐκ μὲν ἀναπάντης χρηρηθέντων. πολλὰν γὰρ ὄντων, ἐκαστον μὲν
 εἶον ἔχειν ἀρετῆς καὶ φρονήσεως. καὶ γίνεσθαι σωελθόντας, ὥς πορ

εἴα αὐτὸν εἰς πλῆθος, πρὸς πόδα καὶ πρὸς χεῖρα, πρὸς ἄσπετον
 αἰθέριον, οὐτὶ καὶ πρὸς τὰ ἡμέτερα καὶ τὴν διανοίαν. διὸ καὶ κρίνου-
 σιν αἰετὸν οἱ πολλοὶ καὶ τὰ τῆς μοιτικῆς ὄρα καὶ τὰ τῆς ποιη-
 τῶν. ἄλλοι γάρ, ἄλλο τι μέριον. πάντα δὲ πάντες. ἀλλὰ πρὸς
 τῷ διαφόρου σιν οἱ ἀποδοῦναι τῆς αἰσθάνειας ἐκείνου τῆς πολ-
 λῶν. ὡς περὶ καὶ τῆς μὴ καλῶν, ὅς καλὸν φασί. καὶ τὰ γε-
 γραμμένα δὲ τῆς αἰσθάνειας, ὅς σιωπῶναι τὰ διεσπασ-
 μένα χωρὶς εἰς αὐτὴν. ἐπεὶ κεχωρισμένων γε καὶ ἄλλιον ἔχειν τὰ
 1 γεγραμμένα τοῦδε μὲν τὸν ὀφθαλμὸν, ἐκείνου δὲ πινος ἐτε-
 ρον μέριον. εἰ μὲν οὖν πρὸς πάντα δῆμιον καὶ πρὸς πᾶν πλῆ-
 θος, εἰ δὲ καὶ τῶν αἰσθάνειαν εἶναι τὴν διαφορὰν τῆς πολλῶν πρὸς
 ὅς ὀλίγους ἀποδοῦναι, ἀδύνατον. ἴσως δὲ καὶ διὰ δῆμιον, ὅς
 πρὸς αἰσθάνειαν ἀδύνατον. ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ τῶν θηρίων ἀρμό-
 σαι λόγος. καὶ τοὶ τὴν διαφορὰν σιν αἰσθάνειαν τῶν θηρίων ὡς ἐπὶ
 εἰπεῖν. ἀλλὰ πρὸς τὴν πλῆθος οὐδὲν εἶναι καλὸν τὸ λεχθῆναι
 2 ἀληθές. διὸ καὶ τὴν πρὸς τὸν εἰρημνίαν ἀφῆκεν ἀντίστοιχον
 αὐτὸς δὲ τῶν πρὸς τὴν εἰρημνίαν αὐτῆς. τίνων δὲ κυρίως
 εἶναι ὅς ἐλπίσιν, καὶ εἰς πλῆθος τῆς πολιτῶν. τοῦτο
 δὲ εἶσιν, ὅσοι μὴ τε πρὸς οὐσίαι μὴ τε ἀξίωμα ἔχουσιν ἀρετῆς μη-
 δεῖν, τὸ μὲν γὰρ μετέχειν αὐτῶν τῆς ἀρχῶν τῆς μεγίστων, οὐκ
 ἀσφαλές. διὰ τε γὰρ ἀδικίαν καὶ διὰ φροσύνην, τὰ μὲν ἀδι-
 κείναι, τὰ δὲ ἀμείψανται αὐτῶν. τὸ δὲ μὴ μεταδιδόναι, μὴ δὲ
 μετέχειν, φοβερὸν. ὅταν αὖ ἀπὸ πολλοῦ καὶ πένης ὁ πᾶς
 3 χωρὶς, πολεμίων ἀναγκάσιον εἶναι πλῆθος τὴν πόλιν τῶν αἰσθάνειαν.
 πρὸς δὲ τῶν βουλομένων καὶ κρίνουν μετέχειν αὐτῶν. διὸ πρὸς
 καὶ σόλων καὶ τῆς ἄλλων πινὸς νομοθετῶν, τὰ τῶν σιν ἐπὶ τε
 4 τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν ἀδύνατον τῆς ἀρχόντων. ἀρχὴν δὲ
 καὶ τὰ μόνον οὐκ εἶδον. πάντες μὲν γὰρ ἐχούσι σιωπῶναι,
 5 ἰσχυρὸν αἰσθάνειαν. καὶ μεγάλων τοῖς βελτίοσι, τῶν πόλεως ὡ-
 φελουσι καὶ ἀπὸ τῆς μὴ κατὰ τὴν φύσιν τῆς κατὰ τὴν φύσιν τῶν
 πᾶσιν ποιεῖ χρησιμωτέραν τῆς ὀλίγης. χωρὶς δὲ ἐκείνου ἀπὸ
 6 λῆς πρὸς εἰρημνίαν ὅσιν. ἔχει δὲ τὰς αὐτῆς τῆς πολιτείας

ἀφείαν. πρῶτην μὲν, ὅτι δέξειν αὐτὴν αὐτὴ εἶναι ἐκρίναι,
 τίς ὁρῶς ἰχθυόεν, οὐ πῶρ καὶ ἐκρίναι καὶ ποιῆσαι ὑγῆ
 τὸν καίμονα, τῆς νόσου τῆς πρῆουσης. οὐτος δὲ ἐστὶν ἰατρὸς. ὁ-
 μίως δὲ ἴσθι καὶ πῶρ τῆς ἀλλασ' ἐμπειρίασ' ἢ τέχνης.
 ὡς πῶρ ἐν ἰατρῇ διὰ διδόναι τῆς οὐθύναισ' ἐν ἰατρῇ, οὕτω καὶ
 τῶν ἄλλων, ἐν τῇς ὁμοίαις. ἰατρὸς δ' ὅ, τε δημιουργὸς ἢ ὁ ἀρ-
 χιτεκτονικός. καὶ εἴς, ὁ πεποιηθὲν μένος πῶρ τε τέχνη.
 εἰσι γὰρ πινυτοῖσι καὶ πῶρ πάσας ὡς εἰπεῖν τῆς τέχνης. I
 ἀφ' ἡδὲ μὲν δὲ τὸ κρίνειν, οὐδὲν ἢ ἦσαν τῆς πεποιηθὲν μένους, ἢ
 τῆς εἰδῶσιν. ἔπειτα καὶ πῶρ αἰρεῖται, τὸν αὐτὸν αὐτὸ δέξειν
 ἔχειν ἴσον. καὶ γὰρ ἐλέσθαι ὁρῶς, τῆς εἰδῶσιν ὁρῶν ἐστίν.
 οἷ, γεωμέτρῳ τε τῷ γεωμετρικῶν. καὶ κυβερνήτην, τῆς κυβερ-
 νητικῶν. εἰ γὰρ καὶ πῶρ ἐνίων ὁρῶν καὶ τεχνῶν μετέχει καὶ
 » τῶν ἰδιωτῶν ἴσθι, ἀλλ' οὐ πῶρ εἰδῶσιν γε μάλιστα. ὡς τε κα-
 » τὰ μὲν ἴσθι τὸν λόγον, οὐ καὶ εἴη ἐπὶ πᾶσι ποιητῶν κρείον
 » οὐτε τῆς ἀρχαίης, οὐτε τῆς οὐθύναι. ἀλλ' ἴσθι οὐ πᾶν 2
 τὰ τῶν λαέων καλῶς, διὰ τε τὸν πάλαι λόγον, αὐτὸν τὸ
 πᾶσι μὴ λίσσιν ἀνδρῶν ποδῶδες. ἔστι γὰρ ἐκαστος μὲν χείρων
 κριτῆς τῆς εἰδῶσιν. ἅπαντες δὲ σωελθόντες, ἢ βελτίους ἢ ἐ-
 χείρους. καὶ ὅτι πῶρ ἐνίων, οὐτε μόνον ὁ ποιῆσας, οὐτ' αἷς
 αὐτὸ κρίνειν, ὅσον τὰ ὁρῶν γινώσκουσι καὶ οἱ μὴ ἔχοντες πῶρ
 τέχνη. οἷ οἰκίαν, οὐ μόνον ἐστὶ γινώσκουσι καὶ οἱ μὴ ἔχοντες πῶρ
 βέλτερον ὁ χρώμενος αὐτὸν κρίνει. καὶ οἷ οἰκονόμος καὶ
 πιδάλιον. κυβερνήτης τῆς τέχνης. καὶ θοίνην ὁδοιπορῶν, ἀλλ' ὅχι 3
 ὁμάχειρος. τῶν μὲν ἐν πῶρ ἀφείαν τὰ καὶ δέξει πῶρ οὐ-
 τῶ λυεῖν ἰκανῶς. ἄλλη δὲ ἐστὶν ἐχόμενη τῶν. δοκεῖ γὰρ ἄτο-
 πον εἶναι, τὸ μεζόνων εἶναι κρείους τῶν φασγάνων τῆς ἀντικῶν.
 αἱ δὲ οὐθύναι καὶ αἱ τῶν ἀρχῶν αἰρέσεις εἰσι μέγιστον. ὡς ἐν
 ἐνίαις πολιτείαις ὡς πῶρ εἴρηται τῆς δήμους ἀφ' ἡδὲ μὲν ἢ ἐ-
 ἐκκλησία κρεία πάντων τῶν τοιούτων ἐστίν. καὶ τοῖς τῆς μὲν ἐκκλη-
 σίας μετέχει καὶ βουλεύουσι καὶ δικάζουσιν ἀφ' ἡδὲ μὲν
 πρὸ μάλιστα καὶ τῆς τυχεύσης ἡλικίας. ἀμύουσι δὲ, καὶ 4

στρατηγῶσι. καὶ τοῖς μεγίσταις ἀρχαῖς ἔχουσιν ἀπὸ μεγάλων.
 ὁμοίως δὲ ὡς αὐτὸς ἀνίσκει καὶ ταύτην τὴν ἀρχαίαν ἴσως γὰρ ἔχει
 καὶ ταῦτ' ὁρθῶς. οὐ γὰρ ὁ δικαστής, οὐδ' ὁ βουλευτής, οὐδ' ὁ
 ἐκκλησιαστής ἀρχὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ
 δῆμος. τῶν δὲ ῥηθέντων ἕκαστος μέρος ἐστὶ κύτων. λέγω δὲ μέ-
 ριον τὸν βουλευτήν καὶ τὸν ἐκκλησιαστήν, καὶ τὸν δικαστήν, ὥς τε
 δικαίως κυριεῖον μετέχοντων τὴν πόλιν. ἐκ γὰρ πολλῶν ὁ δῆμος καὶ
 ἡ βουλὴ καὶ τὸ δικαστήριον. καὶ τὸ πᾶν δὲ πλείον τὸ πάντων
 κύτων, ἢ τὸ τῶν καθ' ἑνὰ, καὶ κατ' ὀλίγους μεγάλαις ἀρχαῖς
 ἐχόντων. ταῦτα μὲν οὖν διωρίσθαι δεῖται τὸν ἵππον. ἡ δὲ πρῶ-
 » τη λεχθεῖσα ἀρχὴ πλεῖν φανερὸν, ὅτι ὅπως ἐπὶ τὸν ὅσον ὥς, ὅτι
 » διὰ τοῦ νόμου εἶναι κυρίους κεμενίους ὁρθῶς. τὸν ἀρχόντα
 δὲ αὐτὴ εἶς, αὐτὴ πλείους ὦσι, πλεῖν κύτων ἢ κυρίους, πλεῖν
 ὅσον ὑπερδυναρτυσιν οἱ νόμοι λέγειν ἀκριβῶς, διὰ τὸ μὴ ῥάδιον
 εἶναι καὶ τόλου δηλὰ ὅτι πλεῖν πάντων ὁποῖος μέντοι πινὰς εἶναι
 2 διὰ τοῦ ὁρθῶς κεμενίους νόμους, ὅτι πλεῖν πᾶσι δὴ λαν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν
 τὸ πάλας διαπορεῖται. ἀλλὰ τὸ καὶ ὁμοίως ταῖς πολιτείαις, ἀνάγ-
 κη καὶ τοῦ νόμου φανερὸν, ἢ ἀπορροαίς ἢ καὶ δικαίους ἢ ἀδί-
 » κους. πλεῖν δὲ φανερὸν, ὅτι διὰ πλεῖν τὴν πολιτείαν καὶ
 » αὐτὸς νόμος. ἀλλὰ μὲν εἰς τὸν δὴ λαν ὅτι μὲν καὶ τοῖς ὁρ-
 θῶς πολιτείαις, ἀναγκαῖον εἶναι δικαίους. τοῖς δὲ καὶ τοῖς πᾶσι
 » βεβηκίαις οὐ δικαίους. ἐπεὶ δὲ ἐν πάσι μὲν ταῖς ἰδιότησιν
 » καὶ τέχναις ἀρχὸν τὸ τέλος, μέγιστον δὲ καὶ μάλιστα ἐν τῇ κυ-
 3 ριωτάτῃ πασῶν. αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ πολιτικὴ δυνάμις, ἐστὶ δὲ πο-
 » λιτικὸν ἀρχὸν, τὸ δίκαιον. τὸ δὲ εἶναι τὸ κρινεῖν συμφέρον, δε-
 καὶ δὲ πᾶσι ἴσον ἢ δίκαιον ἢ καὶ μέχρι γένητος ὁμοιογενεῖσι
 τοῖς καὶ ταῖς φιλοσοφίαν λόγοις, ἐν οἷς διώρεται περὶ τῶν ἠθικῶν.
 πᾶσι καὶ πᾶσι δίκαιον. καὶ εἶναι τοῖς ἴσοις ἴσον ἢ φασί. κρίων δὲ ἴσο-
 τῆς εἶναι καὶ κρίων ἀνισότης, εἶναι μὴ λανθάνειν. ἔχει δὲ τῶν ἀρχαίαν
 καὶ φιλοσοφίαν πολιτικὴν. ἴσως δὲ αὐτὴ φαίη τις καὶ πᾶσι ὑπε-
 ροχὴν ἀγαθῶν, εἶναι ἀνίσως γενεῖν καὶ ταῖς ἀρχαῖς. εἰ πάντες τὰ
 4 λοιπὰ μηδὲν διαφύγοιεν, ἀλλ' ὅμοιοι τυγχάνοιεν ὅντες. τοῖς δὲ

διαφύρουσιν ἑτῶρον εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ κατ' ἀρίστην. ἀλλὰ
 μὴν εἰς τὸν αὐτὸν ἀλυσθῆναι, ἔστι καὶ κατὰ χρῆμα καὶ κατὰ μέγε-
 θος καὶ κατὰ ὅποιον τῆς ἀγαθῶν, πλεονεξία τις τῆς πολιτικῶν
 δικαίων τις ὑπερέχουσιν. ἢ ἔστι κατὰ πόλιν καὶ κατὰ φύσιν. φα-
 νερὸν δὲ ὡς τῆς ἄλλων ὑπερῆχον καὶ ὑποτάσσον. τῆς ἢ ὁμοίων
 αὐλητῶν τὴν τέχνην, οὐ δοτέον πλεονεξίαν τῆς αὐλῶν τῆς
 ἀγλῆστροις. οὐδὲν γὰρ αὐλήσοισι βέλπον. διὰ δὲ τῷ κατὰ
 τὸ ὄργανον ὑπερέχοντι, διδόναι καὶ τῆς ὀργάνων τὴν ὑπεροχήν. I
 εἰ δὲ μὴ πῶς δὴ λὸν τὸ λεγόμενον, ἐπὶ μάλλον αὐτὸς περὶ αὐτοῦ
 σιν ἔστι φανερὸν. εἰ γὰρ εἴη τις ὑπερέχον μὲν κατὰ τὴν αὐ-
 λητικὴν, πολὺ δὲ ἐλείπων κατὰ τὴν ἀγλήστρον ἢ καὶ ἄλλος, εἰ καὶ
 μέγας ἔκαστον ἐκείνων, ἀγαθὸν ὅτι τῆς αὐλητικῆς, λέγω δὲ τὴν
 τὴν ἀγλήστρον καὶ τὸ καὶ ἄλλος, καὶ κατὰ τὴν ἀγαθίαν ὑπερέ-
 χουσι πλεονεξία τῆς αὐλητικῆς, ἢ ἐκείνος κατὰ τὴν αὐλητικὴν,
 ὅμως τὸν αὐτὸν δοτέον οὗ διαφύροντας τῆς αὐλῶν. διὰ γὰρ εἰς
 τὸ ὄργανον συμβάλλεσθαι τὴν ὑπεροχήν καὶ τὸ πλούτου καὶ 2
 τῆς ἀγλήστρος, συμβάλλοντα δὲ οὐδὲν. ἐπὶ κατὰ γὰρ ἔστι τὸ
 λόγον πᾶν ἀγαθὸν πρὸς πᾶν αὐτὸ εἴη συμβλητὸν. εἰ ἢ μάλλον
 τὸ μέγεθος, καὶ ὅλως αὐτὸ μέγεθος ἀνάμικτον εἴη καὶ πρὸς
 πλούτου καὶ πρὸς ἐλευθερίαν. ὥς τ' εἰ πλεονεξία οὐ διαφύρει
 κατ' ἀρίστην καὶ πλεονεξία ὑπερέχειν ὅλως ἀρίστης μέγεθος,
 εἴη αὐτὸ συμβλητὰ πᾶντα. τόσον δὲ γὰρ μέγεθος εἰ κρήτην ὅ-
 σον δὲ, τόσον δὲ δὴ λὸν, ὥς ἴσον. ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἀδύνατον, δὴ λὸν
 ὥς καὶ ὡς τῆς πολιτικῶν, ἀλλότως οὐ κατὰ πᾶσαν ἀνισότη- 3
 τα ἀμειψήτοισι τῆς ἀρχῶν. εἰ γὰρ οἱ μὲν, βραδείας. οἱ δὲ τα-
 χέας. οὐδὲν δὲ ἔστι διὰ τὸ μὲν, πλεονεξία. τὸ δὲ ἐλάττω ἔχειν.
 ἀλλ' ἐν τῇς γυμνασίαις ἀπὸ σπιν, ἢ τῶν διαφορὰ λαμβάνει
 τὴν πᾶν. ἀλλ' ὅτων πόλις συνέστηκεν, ἐν τῇς αἰσθητικαῖς
 ποιεῖται τὴν ἀμειψήτησιν. διότι οὐδὲν ἀλλότως ἀπὸ ποιοῦντα
 τῆς πᾶν, οἱ ἀγλήστροι καὶ ἐλάττω καὶ πλούσιοι. διὰ γὰρ
 ἐλάττω τὸ εἶναι καὶ πᾶν φέρωντας. οὐ γὰρ αὐτὸ εἴη πό-
 λις ὅτων ἀπὸ πᾶν, ὥς πᾶν οὐδὲν ἐκ δούλων. ἀλλὰ μὴν εἰ 4

διὰ τούτων δηλονότι καὶ δικαιοσύνης, καὶ τῆς πολεμικῆς ἀρε-
 τῆς. οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ τούτων οἰκῆσαι πόλιν δυνατὸν. πάλιν
 αὐτοὶ μὲν τῆς περὶ πόλεως, ἀδύνατον εἶναι πόλιν, αὐτοὶ δὲ τού-
 των οἰκῆσαι καλῶς. πρὸς μὲν οὖν τὴν πόλιν εἶναι δόξειεν αὐ-
 τῷ, ἢ πάντα ἢ ἐν ἑαυτῷ τούτων ὁρθῶς ἀμφοσβητεῖν. πρὸς μὲντοι
 1 ζῶντι ἀγαθὴν ἢ παιδείαν καὶ ἠ ἀρετὴν, μάλιστα δικαίως αὐτὸν ἀμ-
 φισβητήσαν, καὶ ἀπὸ τοῦ εἶρηται καὶ περὶ πόλεως. ἐπεὶ δ' οὐτε
 2 πάντων ἴσων ἔχειν διὰ τοῦτο ὅτι μόνον ὄντας. οὐτε αὖτις
 τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐν, ἀλλὰ καὶ πάσας εἶναι τὰς τριαύτας πολι-
 τείας πρὸς ἀλλήλους. εἶρηται μὲν οὖν καὶ περὶ πόλεως, ὅτι διαμ-
 φισβητήσαντι τὸν πόλιν δικαίως πάντες, ἀπὸ τοῦτο δ' οὐ πάντες
 δικαίως. οἱ πολῖται μὲν, ὅτι πολῖται μέτεσι τῆς χώρας αὐ-
 τοῖς. ἡ δὲ χώρα καὶ ὅτι. ἐπὶ πρὸς τὰ συμβόλαια πρὸς μάλ-
 λον ὡς αὐτὸ πλεον. οἱ δὲ ἐλευθέροι καὶ δούλοισι, ὡς ἐγγύς
 3 ἀλλήλων. πολῖται γὰρ μᾶλλον οἱ γυναιόδοι τῆς ἀλλοτρίων.
 4 ἡ δὲ δούλοισι, παρ' ἐκείνοις οἷσι τίμος. ἐπὶ δὲ πλεονέκτους,
 5 ἐκείνοις ἐκβεβηκότων. δούλοισι καὶ ἄλλοις γένος. ὁμοίως
 δὲ φησὶ μὲν δικαίως καὶ τὴν ἀρετὴν ἀμφοσβητεῖν. κοινωνι-
 κῶς καὶ ἀρετῶν εἶναι φανερὸν τὴν δικαιοσύνην. ἢ πάσας. ἀ-
 ναγκαῖον ἀναλυσθῆναι τὰς ἀλλὰς. ἀλλὰ μὲν καὶ οἱ πολῖται
 πρὸς τοὺς ἐλευθέρους. καὶ γὰρ κρείττους καὶ πλεονέκτοι καὶ
 βελτίους εἰσιν, ὡς λαμβανόμενων τῆς πλεονέκτων πρὸς τοὺς ἐ-
 λευθέρους. ἀλλ' οὖν εἰ πάντες εἶεν ἐν μιᾷ πόλει. λέγω, οἷον, οἱ
 3 τ' ἀγαθοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ οἱ δούλοις, ἐπὶ δὲ πλεονέκτος ἄλλοι
 πολιτικοί. πόλεως ἀμφοσβητήσις εἶναι, τίνας ἀρᾶν διὰ ἢ
 οὐκ εἶναι. καὶ ἐκείνην μὲν οὖν πολιτεία τῆς εἰρημνίας, αὐτὰμ-
 φισβητήσις ἢ κρίσις, τίνας ἀρᾶν διὰ. τοῖς γὰρ κυρίως δια-
 φέρουσιν ἀλλήλων. οἷον ἢ μὲν, τῷ δὲ πλεονέκτων, ἢ δὲ τῷ δὲ
 τῆς αὐτοῦ αὐτῶν ἀδύνατον εἶναι καὶ τῆς ἀλλων ἐκείνη τὸν αὐτὸν
 τὸν πόλιν. ἀλλ' ὅμως σκοπεῖται μὲν, ὅταν πρὸς τὸ αὐτὸν ταῦθ' ὑπάρ-
 χῃ χρόνον, πῶς διορισεῖν. εἰ δὲ τὸν ἀριθμὸν ὀλίγοι πάντων
 4 οἱ τὴν ἀρετὴν ἔχοντες, τίνα διὰ διελθὲν τὸν πόλιν. ἢ τὸ ὀλίγοι,

πρὸς τὸ ὄρῳν δεῖ σκοπεῖν, εἰ δυνάτοί διοικῆν τὴν πόλιν. ἢ γὰρ
 οὐκ οὔτε τὸ πλῆθος, ὥς τ' εἶται πόλιν ὑβρίζον. ἔστι δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
 πῶς πρὸς ἅπαντας ὅς διαμνησθήντασ' ὑπὸ τῆς πολιτικῆς
 » πρὸς. δόξαν γὰρ οὐδὲν λέγειν δίκαιον οἱ δὲ τὸν πολὺν
 » ἀξιοῦν πρὸς ἀρᾶν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ κατὰ γένος. οὐ γὰρ
 » ὥς εἴ τις πάλιν εἰς πολὺν σιῶτόντος ἁπάντων ὅστις, δὴ λανθάνει
 τὰ τὸ αὐτὸ δίκαιον ὅστις ἀρᾶν τὸν εἰς ἁπάντων δεήσει ὁ-
 μοίως δὲ καὶ τὸν ὀλιγώτερον διαφύροντα, τῆς ἀμνησθήντων
 δι' ἐλθούτων. ταῦτα δὲ ὅτι τ' ἴσως συμβήσεται καὶ πρὸς τῶν
 ἀριστοκρατίας ὡς τῆς ἀρετῆς. εἰ γὰρ ὡς εἰς ἀμείνων ἀνὴρ εἴη
 τῆς ἄλλων, τῆς αὖ τῷ πολιτικῇ ματιᾷ ἀποδοξάων ὄντων, ὅστις
 εἶναι δεῖ κρείον κατὰ ταῦτα τὸ δίκαιον. οὐ γὰρ εἰ καὶ τὸ πλῆ-
 θος εἴη γὰρ δεῖ κρείον, διότι κρείττους εἰσὶ τῶν ὀλίγων. καὶ εἰς
 ἢ πλείους μὲν τῶν ὀλίγων. ἐλάττους δὲ τῶν πολλῶν κρείττους
 ὥς τῆς ἄλλων, ὅτι οὐκ ἀνὴρ κρείων εἶναι μάλλον, ἢ τὸ πλῆ-
 θος. πάντα δὲ ταῦτα εἴη φανερὸν ποιεῖν, ὅτι τῶν ὀλίγων
 οὐδὲς ὁρῶσ' ὅστις, καὶ ὅτι ἀξιοῦσιν αὐτοὶ μὲν ἀρᾶν. ὅς δ' ἄλ-
 λως ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀρᾶν πᾶσι, καὶ γὰρ δὴ καὶ πρὸς ὅς
 κατ' ἀρετὴν ἀξιοῦντας κρείους εἶναι τῶν πολιτικῶν, ὁμοί-
 ως δὲ καὶ ὅς κατὰ πολὺν τὸν ἔχειν αὐτὸν λέγειν τὰ πλείονα λό-
 γον ἢ δίκαιον. οὐδὲν γὰρ κωλύει ποτε τὸ πλῆθος εἶναι βέλ-
 πον τῆς ὀλίγων καὶ πολὺν σιῶτόντος, οὐχ ὥς καὶ ἐκαστον, ἀλ-
 λ' ὡς ἀθρόους. διὸ καὶ πρὸς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς γινώσκει καὶ πρὸς
 βάλον σίβην, αὐτὸν δὲ καὶ ὅστις τὸν ὅσον ἁπάντων. Ἀπο-
 ρῶσι γὰρ ἡνδρῶν, πότμον τῷ νομοθέτῃ νομοθετητέον βούλο-
 μένῳ πρὸς ὅς ὁρῶσ' ὅτι νόμοις πρὸς τὸ τῆς βελούτων
 συμφέρον, ἢ πρὸς τῆς πλείωνων. ὅταν συμβαίνει βλεχθῶν.
 » εἰ δ' ὁρῶν ληπτέον ἴσως. τὸ δ' ἴσως ὁρῶν πρὸς τὸ τῆς πό-
 » λεως ὅλης συμφέρον καὶ πρὸς τὸ κοινὸν εἶναι τῶν πολιτῶν. πο-
 » λίτης δὲ κοινῇ μὲν ὁ μετέχων τῆς ἀρᾶς καὶ ἀρχαίας ὅστις. κα-
 » θ' ἐκαστὸν δὲ πολιτείας ἔδρος, πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν ὁ δυνάμε-
 νος καὶ πρὸς αὐτοῦ μὲν ἀρχαίας καὶ ἀρᾶς πρὸς τὸν βίον.

- τὸν κατ' ἀρχὴν εἰδέπεις ὅτιν ἐς, τοσούτων διαφορῶν κατ' ἀρε-
 τῆς ὑπερβολῶν, ἢ πλοῖς μὲν εὐδὲς μὴ μὲν τοῖς δυνατοῖς πλή-
 ρωμα πᾶσιν πόλεως. ὥστε μὴ συμβλητὴν εἶναι τὴν τῆς
 ἄλλων ἀρετῶν πάντων. μὴ δὲ τὴν δυνάμειν ἀλλὰ τὴν πρὸς
 τὴν πρὸς τὴν ἐκείνων, εἰ πλείους. εἰ δ' εἰς, τὴν ἐκείνου μένον,
 οὐκ ἐπὶ θεῖον τοῦ τοῦ μέρους πόλεως. ἀδίκησιν γὰρ ἀξίους
 νοι τῆς ἴσων, αἰσίου τοσούτων κατ' ἀρετῶν ὄντες, καὶ τὴν πολι-
 1. τικὴν δυνάμειν. ὥς πορ γὰρ θεὸν ἐν ἀνθρώποις εἶναι τὸν τοῦ
 2. τὸν. ὅθεν δηλονότι καὶ τὴν νομοθεσίαν ἀναγκαῖον εἶναι πορ τῶν
 3. ἴσων καὶ τῶν γλῶσσαι καὶ τῇ δυνάμει. καὶ δὲ τῆς τοῦ τῶν οὐκ
 εἰ νόμος. αὐτοὶ γὰρ εἰσιν νόμος. καὶ γὰρ γελοῖος αὐτὸς εἰς νομῶ
 θεῖον τῆς περὶ μὲν κατ' ἀλλὰ. λέγειν γὰρ αὐτῶς, ἀπὸ
 ἀντιθένης ἐφ' ὅς λεόντας δημοκροῦντων τῆς δασυπόδων,
 καὶ τὸ ἴσον ἀξιοῦντων πάντας εἶναι. διὸ καὶ τίθενται τὸν ὅσον
 4. κισμὸν αἰ δημοκρατοῦ μὲν πόλεις διὰ τὴν τοῦ τῶν αἰτίαν.
 αὐτὰ γὰρ δηλοῦσι δυνάμει τὴν ἰσότητα μάλιστα πάντων.
 ὥς τε τῶν δοκῶντας ὑπερδέχιν δυνάμει διὰ πλοῦτον ἢ πρὸς
 φιλίαν, ἢ πνὴ ἀλλὰ πολιτικὴν ἰσότητα, ὥς ἀκίον καὶ μετρίαν
 εἶναι τῆς πόλεως χρόνους ὥρεσιν. μυθολογεῖται δὲ καὶ
 τῶν ἀργοναυτῶν τὸν Ἡρακλῆα καὶ τῶν λιπῶν διὰ τοῦ τῶν αἰ-
 5. τίαν. οὐ γὰρ ἐθέλειν αὐτὸν ἄγειν τὴν ἀρχὴν μετὰ τῆς ἄλλων, ὥς
 ὑπερβάλλοντα πολὺ τῆς πλοῦτων. διὸ καὶ τῶν φέροντας
 τὴν τυραννίδα καὶ τὴν πόρταν θρασυβούλῳ συμβολίαν
 6. εἶναι ἀπὸ τοῦ οἰητῶν ὁρῶν ἀδίκημα. φασὶ γὰρ τὸ πόρταν θρον
 εἶπεν μὲν οὐδὲν πρὸς τὸν περὶ τῶν κήρυκα πορ τῆς συμ-
 βουλίαν. ἀφαιροῦντα ὅς ὑπερέχοντας τῶν σιχίων ὁμαλῶ
 ναι τὴν ἀρχὴν. ὅθεν ἀγοοῦντες μετὰ τῶν κήρυκα τῶν γνομένων
 τὴν αἰτίαν, ἀπαγγέλλαντες δὲ τὸν συμπεσόν, σιωνοῖσαι τὸν θρα-
 σύδαλον, ὅτι δὲ τῶν ὑπερέχοντας αἰσίου αἰσίου. τῶν δὲ
 7. εἰς μένον συμφορῶν τῶν τυράννοις, εἰς μένον οἱ τύραννοι κηρύσσιν,
 ἀλλ' ὁμοίως εἶναι καὶ πορ τῶν ὀλιγαρχίας καὶ τῶν δημοκρατίας
 8. ὅτι ὁσον κισμὸς τὴν αὐτὴν εἶναι δυνάμει τῶν πνὴ τῶν κα-

λυεῖν τὸς ὑποδρέχοντας καὶ φυγαδίζεῖν. εἰ δ' αὖτ' ἢ καὶ ποδὶ τῶν
 πόλεις καὶ τὰ ἐξ ἡν ποιοῦσιν οἱ κύριοι τῆς δυνάμεως. οἷον,
 ἀθηναῖοι μὲν ποδὶ σαμῖτας καὶ χίους ἢ λεσβίους. ἐπεὶ γὰρ
 διατῶν ἐκτραπὼς ἔχον τὴν ἀρχὴν, ἐταπείνωσαν αὐτοὺς ποδὶ
 τῶν σωθῆναι. ὁ δὲ ποδῶν βασιλὲς μὲν οὖν καὶ βαθυλῶ-
 νίς καὶ τῶν ἄλλων οὖν πεφρονηματισμένους διὰ τὸ γινώσκειν
 ποτ' ἐπαρχῆς ἐπέκεινται πλείους. τὸ δὲ πρέβλημα καὶ τόλμα
 ποδὶ πάσας ἔστι τῶν πολιτείων καὶ τῶν ὁρῶν. αἱ μὲν γὰρ
 πρεβεβηκῆαι πρὸς τὸ ἴδιον ἀρσενικὸν εἶναι ὁρῶν. οὐ
 μὲν ἀλλὰ ποδὶ τῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν ἀνδρισκοπύσας, τὸν αὖτ' ὅν
 ἔχει τὸ πόν. δὴ λέν δὲ εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων περὶ τὴν, ἢ ὑπὸ
 σὴ μὲν. οὐτε γὰρ γομφίος, ἐάσειν αὖ τὸν ὑποδρέχοντα
 ποδὶ τῆς συμμετρίως ἔχειν τὸ ζῶον. οὐ δ' εἰ διαφοροὶ ἐκάλ-
 λος, οὐτε ναυπηγὸς περὶ μὲν, ἢ τῶν ἄλλων τὴν μέρων τῆς
 νεώσ. οὐ δὲ δὴ χοροδιδάσκαλος τὸν, μείζον καὶ κάλλιον τῆς
 παντὸς χοροῦ φθεγγόμενον ἐάσει συγχωρεῖν. ὥς τε διὰ εἶναι
 μὲν, οὐδὲν κωλύει οὖν μονάρχως συμφωνεῖν τῶν πόλεσιν, εἰ
 τῆς οἰκείας ἀρχῆς ὠφελίμους τῶν πόλεσιν οὐσης εἶναι ὁρῶν
 σι. διὸ καὶ τῶν ὁμολογουμένων ὑποδρόχως, ἔχει τὴν δίκαιον
 πλείων ὁ λόγος, ὁ ποδὶ τὸν ὁστρακισμόν. βέλπον μὲν οὖν
 τὸν νομοθέτην ἐξ ἀρχῆς οὕτω συστῆναι τὴν πολιτείαν, ὥς τε
 μὴ δεῖσαι τοῦ τῶν διορθώματα διορθοῦν. ὁ ποδὶ οὐκ ἐγί-
 νητο ποδὶ τῶν πόλεις. οὐ γὰρ ἔλεγον πρὸς τὸ τῆς πολιτείας
 τῆς οἰκείας συμφέρον, ἀλλὰ σασιαστικῶς ἐχρῶντο τοῖς ὁστρα-
 κισμοῖς. οὐ μὲν οὖν τῶν πρεβεβηκῆαι πολιτείαις, ὅτι μὲν
 ἰδίᾳ συμφέροι καὶ δίκαιόν ἐστι, φανερὸν. ἴσως δὲ καὶ ὅτι οὐχ
 ἀπλῶς δίκαιον, καὶ εἶναι φανερὸν. ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀρείτης πολι-
 τείας ἔχει πολλὴν ἀρετὴν οὐ κατὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τὴν
 ὑποδρόχην, οἷον, ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ πλεονεξίας, ἀλλὰ
 αὐτῆς γλῆνται διαφορῶν κατὰ ἀρετῇ, τὴν χρὴ ποιεῖν. οὐ γὰρ
 δὴ φαίνεται αὐτῶν ἐκβάλλειν ἢ μετισταίνειν τὸν τοιοῦτον. ἀλλὰ
 μὲν οὐ διαρρῆναι γε τῶν τοιοῦτον. πρὸς ἀλήθειαν γὰρ, καὶ ἐν τῇ

- » διὸς ἀρ' ἔχειν ἀξιοῦν μερίζοντες τὰς ἀρχάς. λέγεται τῶν
 » ὅπου εἴηκε, πεφυκέναι πείθεσθαι τῷ κυρίῳ πάντας ἀσμέ-
 » νως. ὥς τε βασιλείας ἔχουσιν οἱ τοῦ τοῦ αἰδίου ἐν ταῖς πόλεσιν.
 ἴσως δὲ καλῶς ἔχει μετὰ τοῦ εἰρημνύσας λόγῳ μεταβιῶναι καὶ
 σκέπασθαι πρὸς βασιλείας. φαίνεται γὰρ τὸ ὁρῶν πολιτειῶν
 μίαν εἶναι ταύτην. σκεπτόντων δὲ, πρὸς τὸν συμφέρει τῇ μελλού-
 σῃ καλῶς οἰκῆσθαι καὶ πόλει καὶ χώρᾳ βασιλεύειν, ἢ οὐ.
 1 ἂν ἄλλῃ τις πολιτεία μάλλον. ἢ πρὸς μὲν συμφέρει. πρὸς δὲ
 συμφέρει. διὰ δὲ πρὸς διελίκεται, πρὸς τὸν ἐν τῇ γλῶσσῃ ὅτι
 αὐτῶν. ἢ πρὸς τοὺς ἔχει διαφορὰς. ῥᾶδιον δὲ τοῦτο καλεῖται
 θέν, ὅτι πρὸς τὴν γλῶσσαν πρὸς ἔχει. καὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι πρὸς ὅτι
 οὐχ εἰς πάντων. ἢ γὰρ ἐν τῇ λακωνικῇ πολιτεία δοκεῖ εἶναι βα-
 σιλεία μάλιστα τῆς κατὰ νόμον. οὐκ ἔστι δὲ κυρία πάντων. ἀλ-
 λ' ὅταν ἴδῃ τὴν χώραν, ἢ γὰρ μὲν ὅτι τῆς πρὸς τὸν πόλεμον.
 εἴπερ δὲ πρὸς τοῦ τοῦ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν τῆς βασιλείᾳ σιν. αὐτῇ
 2 μὲν οὖν ἡ βασιλεία οἷον στρατηγία τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ αἰ-
 διος ὅτι. κτείνει γὰρ οὐκ ἐνός, εἰ μὴ ἐν πρὸς βασιλείᾳ, κατὰ-
 πρὸς τῇ τῆς ἀρχαίων ἐν ταῖς περικαλῶν ἰσοδοῖς ἐν χειρὸς
 νόμῳ. διὰ τοῦτο οἱ οἱ. ὁ γὰρ ἀγαμέμνων κακῶς μὲν ἀκούων
 ἡνέχθητο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ἰδελθόντων δὲ, καὶ κτείνει κυ-
 » ριος μὲν. λέγει γὰρ, ὅτι δὲ ἐν τῶν ἀπάντων μάχης φύζον
 » τα καί τῳ. οὐ οἱ ἀρχῶν ἐσθ' ἔχει φυγῆναι κνῶσ', ἢ οἱ οἰωνούς.
 » πρὸς γὰρ ἐμοὶ θάνατος. ἐν μὲν οὖν τοῦτο εἶδος βασιλείας στρα-
 3 τηγία δὲ βίου. τῶν δὲ αἰ μὲν, κατὰ γλῶσσαν εἰσιν. αἰδ' ἀρ-
 τῳ. πρὸς ταύτην δ' ἄλλο μνηστῆρας εἶδος. οἱ παρ' αἰοῖς
 εἰσὶ βασιλεία τῆς βαρβαρῶν. ἐχούσι δ' αὐτῶν τὴν δυνάμιν
 πρὸς πρὸς τῶν τυραννικῇ, εἰσὶ δ' ὅμως κατὰ νόμον καὶ
 παλαιά. δὲ γὰρ τὸ δουλικὸν εἶναι τὰ ἐν τῇ φύσει, οἱ μὲν
 βαρβαροὶ τῆς ἐλλήνων. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἀσίαν τῆς πρὸς τὴν
 οὐρανὴν, ἡσυχίου οἱ τὴν δεσποτικῶν ἀρχὴν οὐδὲ δουρατί-
 νοντες. τυραννικαὶ μὲν οὖν δὲ τῶν τῶν εἰσιν. ἀσφαλῆς γ',
 4 δὲ τὸ παλαιὸν καὶ κατὰ νόμον εἶναι. καὶ ἡ φυλακὴ δὲ βασι-

λικὴ καὶ οὐ τυραννικὴ δὲ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. οἱ γὰρ περὶ τὰ
 φελάχου σιν ὅσοις ὅς βασιλεῖς. ὅς δὲ τυραννίδος ἐκινῶν.
 οἱ μὲν γὰρ κατὰ νόμον, καὶ ἐκόντων. οἱ δ' ἀκόντων ἀρχοῦσιν.
 ὡς οἱ μὲν, πρὶν τῆς πολιτῶν. οἱ δ' ὡς ὅς πολίτας ἔχουσιν τὴν
 φυλακὴν. δύο μὲν οὖν εἶδη τῶν μοναρχίας. ἑτῶρον δ', ὁ-
 πόρῳ ἢ τοῖς ἀρχαίοις ἐλθόντων. οὗς καλεῖσιν αἰσυνήτας.
 εἰ δὲ τοῦθ' ὡς ἀπλάως εἰπεῖν αἰρετὴ τυραννὶς, διαφύρουσα δὲ
 τῆς βαρβαρικῆς. οὐ τῶ μὴ κατὰ νόμον. ἀλλὰ τῶ μὴ πάρος
 εἶναι μόνον. ἤρχον δὲ οἱ μὲν δὲ βίου τὴν ἀρχὴν τῶν ἡμετέρων. οἱ δὲ
 μέχρι ἡμετέρων αἰσυνῶν χρόνων ἢ περὶ ἡμετέρων. οἱ οὖν, εἰλοντό πο-
 τε μετὰ τὴν αἰσυνὴν πῆλκον πρὸς ὅς φυγάδας. ὡς περὶ σήμε-
 ρον αἰσυνῆδος καὶ ἀλκαῖος ὁ περὶ τῆς. δηλαδὴ δ' ἀλκαῖος,
 ὅπ' τυραννὸν εἰλοντο τὸν πῆλκον, ὡς περὶ τῶν σκολιῶν. ὡς πε-
 ρὶ γὰρ, ὅπ' τὸν κατὰ νόμον πῆλκον πόλεως τῶν ἀρχαίων καὶ
 βαρβαρῶν ἐστὶν ὅς τυραννὸν μέγ' ἐπαινεῖν οὐκ ἀλλοίως.
 αὐτὰ μὲν οὖν εἰσὶν καὶ ἡμετέρας, δὲ μὲν τὸ τυραννικὸν εἶναι,
 δεσποτικόν. δὲ δὲ τὸ, αἰρετὴ καὶ ἐκόντων, βασιλικόν. τίταρ-
 κεν δ' εἶδος μοναρχίας βασιλικῆς, καὶ κατὰ ὅς ἡρώδους χρό-
 νους εἰσὶν αἱ καὶ πάρος γινόμεναι κατὰ νόμον. δὲ δὲ
 τὸ ὅς πρῶτος γινέσθαι τῶν ἀρχαίων οὐδὲν ἔστιν κατὰ τέ-
 χνην ἢ πόλεμον, ἢ δὲ τὸ σωματικόν, ἢ πορίσασθαι χώραν, ἐγί-
 γνοντο βασιλεῖς ἐκόντων, καὶ τοῖς πρὶν λαμβάνουσι πάρος.
 κνέροι δὲ ἡμετέρας τῆς κατὰ πόλεμον ἡγεμονίας καὶ τῶν θυ-
 σιῶν, ὅσοι μὴ ἰδρυμένοι καὶ πρὸς τοῖς τῶν δίκης ἐκρινον.
 ὅσοι δ' ἐποίησαν, οἱ μὲν, ἐκόντων. οἱ δ' ὁμνούντες. ὁ δ' ὅρ-
 κος ὡς τῶ σὴν πῆλκον ἐπανάστασις. οἱ μὲν οὖν ὡς τῶ ἀρχαίων
 χρόνων, καὶ τὰ κατὰ πόλιν, καὶ τὰ ἐνδημα, καὶ τὰ ἀποδρόμα
 σωεχῶς ἤρχον. ὅσοι δὲ, τὰ μὲν, ἀλλὰ ἐκόντων τῶ βασι-
 λείων, τὰ δὲ τῶ ὅλκων παραιρουμένων. οἱ μὲν τῶς ἄλλαις
 πόλεσι θυσιῶν κατὰ λείφθησαν τοῖς βασιλεῦσι μόνον. ὅπου
 δ' ἄξιον εἰπεῖν εἶναι βασιλείαν ἐκόντων ἀποδρόμας τῶν πολε-
 μικών, τὴν ἡγεμονίαν μόνον εἶχον. βασιλείας μὲν οὖν εἶδη 4

- ταῦτα, τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν. μίαν μὲν, ἡ πόλις ὅς ἐστι ἡρώικος χρόνος. αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν μετ', ἐπί πσι δ' ὀρεισμένων. στρατηγὸς γὰρ ὡς καὶ δικαστὴς ὁ βασιλεὺς. καὶ τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς κυριεύει. ἀλλ' ἡ βασιλικὴ. αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν ἐκ γένους ἀρχὴ δὲ ἀποικία καὶ νόμος. εἴτε δὲ, ὡς αἰσχυμνητεία περὶ σαυροῦ σιν. αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν αἰρετῶν τυραννίδος. τετάρτη δὲ ἡ λακωνικὴ τῶν τῶν. αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν ὡς εἰπεῖν ἀπὸ τῶν στρατηγία καὶ γένος αἰδίου. αὐτὴ μὲν οὖν ὅσον τὸν τρόπον διαφύρουσιν ἀλλήλων. πέμπτη δὲ εἰδὴ βασιλείας, ὅταν ἡ πάντων κυριεύει ὥς ὢν. ὡς πρὸς ἐκαστον ἔθνος. καὶ πόλις ἐκαστὴ τῶν κοινῶν τεταγμένη καὶ τῶν οἰκονομικῶν. ὡς πρὸς γὰρ ἡ οἰκονομικὴ βασιλεία πρὸς οἰκίαν ὅσον, οὕτως ἡ βασιλεία πρὸς λαὸν καὶ ἔθνος ἐνός ἢ πολλόν οἰκονομίας. σχεδὸν δὲ δύο ὅσον ὡς εἰπεῖν εἶδη βασιλείας, πόλις ὡς σκεπτόμενη. αὐτὴ τὴν καὶ ἡ λακωνικὴ. τὸ γὰρ ἄλλων αἰπολὸν μετὰ τῶν τῶν εἶναι. ἐκ τῶν τῶν μὲν γὰρ
- 2 κυριοὶ τῆς παμβασιλείας, πολλόνων δὲ εἰς τῆς λακωνικῆς. ὡς πρὸς τὸ σκέμμα σχεδὸν πόλις δύο ὅσον. αὐτὴ μὲν, πόλις συμφορῇ τῶν πόλεσι στρατηγὸν αἰδίου εἶναι, καὶ ὅσον ἡ καὶ γένος ἡ καὶ μέρος. ἡ οὐ συμφορῇ. αὐτὴ δὲ, πόλις ἐνὰ συμφορῇ κυριεύει πάντων, ἡ οὐ συμφορῇ. τὸ μὲν οὖν πόλις τῆς τῶν τῆς στρατηγίας ὑποσκοπεῖν, νόμων ἔχει μᾶλλον εἶδος ἢ πολιτείας. αὐτὴ πᾶσι γὰρ ἐνδέχεται γίνεσθαι τῶν τῶν πολιτείας. ὡς τ' ἀφ' ἑαυτῶν τῶν πρώτων. ὁ δὲ λοιπὸς
 - 3 ἔστος τῆς βασιλείας, πολιτείας εἶδος ὅσον. ὡς πρὸς πόλις τῶν τῶν θεωρήσει, καὶ τῶν ἀρχῶν ὑποσκοπεῖν τῶν ἐνός. ἀρχὴ δὲ ἐκ τῆς ζητήσεως αὐτῆς. πόλις συμφορῇ μᾶλλον ἢ τῶν ἀείρων ἀνδρῶν ἀρχεῖν, ἢ ἢ τῶν ἀείρων νόμων. δοκεῖ δὲ τοῖς νομίζουσι συμφορῇ βασιλεύειν, τὸ καὶ τῶν μόνον οἱ νόμοι λέγειν. ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν. ὡς τ' ἐν ὁποῖον τέχνη, τὸ καὶ γὰρ γὰρ ματαρχεῖν, ἡ λήθιον. καὶ αὐτὸ αἰγυπῶν μὲν τῶν τῶν τῶν
 - 4 ῥον κινεῖν. ἔξω τῶν τῶν τῶν. ἐκ τῶν τῶν τῶν, ἐκ τῶν τῶν

αὐτοῦ κινδύνῳ. φασὶ δὲ οὐκ εἶναι ἢ κατὰ γαστήρα
καὶ νόμῳ, ἀλλ' ἐστὶν πολιτεία διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἀλλα-
μὴν καὶ κείνῳ δὲ ὑπάρχειν τὸν λόγον τὸν κατὰ τὴν τοῖς ἀρχου-
σι. κρεῖττον δ' ὅ μὴ πεύσεται παθητικόν ὅλως, ἢ ὅ συμφυεῖς.
τῷ μὲν οὖν νόμῳ τούτῳ οὐχ ὑπάρχει. ψυχὴν δ' αὐθροπύ-
νῳ, ἀνάγκη τοῦτ' εἶναι παθεῖν. ἀλλ' ἴσως ἀν' ἀλλήν τινα, ὡς ἀντὶ
τοῦτο βεβλήσεται παρὰ τῆς κατὰ φύσιν καλῆς. ὅτι μὲν κρί-
νω ἀνάγκη νόμῳ δέ τινι αὐτὸν εἶναι, δῆλον. καὶ κείνῳ νόμῳ, 1
ἀλλὰ μὴ κυρίου, ἢ περικυκλίου. ἐπεὶ παρὰ τῆς γὰρ ἄλλων
εἶναι δὲ κυρίου. ὅσα δὲ μὴ δυνάτον τὸν νόμον κρίναι ἢ ὁ-
λῶς, ἢ οὐ, πότῳρον εἶναι τὸν ἀριστὸν διὰ ἀρχὴν ἢ πολλοὺς καὶ
ἄλλους στωϊοὺς δικάζουσι, καὶ βουλοῦνται, καὶ κρίνου-
σιν. αὐτοὶ δ' αἰ κρίσεις εἰσὶ πάσαι παρὰ τῆς κατὰ φύσιν κατὰ
εἶνα μὲν οὖν συμβαλλόμενος ὅστις οὐ ἴσως χείρων. ἀλλ' ἐστὶν ἡ
πόλις ἐκ πολλῶν, ὡς παρὰ εἰσὶ σις συμφορὰς τὸς καλλίων μᾶς
καὶ ἀπλῶς. διὰ τοῦτο καὶ κρίναι ἀμείνων ὁ ἄλλος πολλὰ, ἢ εἰς 2
ὅστις οὐ. ἐπὶ μάλλον ἀδιάφορον ἢ πολὺ κατὰ τὸν ὕδωρ τὸ
πλεόν, οὐτῶ καὶ τὸ πλεόν τὸς οὐλίαν ἀδιάφορῶ τῶν. τῷ
δ' ἐνός ὑπὸ ῥῆς κρατηθέντος, ἢ πινός ἐτέρου παρὰ τοῖς τοῖς
του, ἀναγκαῖον διεφθάρθαι τὴν κρίσιν, ἐκεί δ' ὅσον ἀμα πάν-
τας ὀργισθῆναι καὶ ἀμαρτεῖν. ἐστὶ δὲ τὸ πλεόν οἱ ἐλόντες τοῖς
μὴδὲν παρὰ τὸν νόμον περὶ τὸν τῶν. ἀλλ' ἢ παρὰ τὸν ἐκλείπειν
ἀναγκαῖον αὐτὸν. εἰ δὲ δὴ τῶν μὴ ῥῆδον ἐν πολλοῖς, ἀλλ' εἰ
πλείους εἶεν ἀγαθοὶ καὶ ἀνδρότεροι καὶ πελῖται. πότῳρον ὁ εἰς 3
ἀδιάφορῶ τῶν ἀρχῶν, ἢ μάλλον οἱ πλείους μὲν τὸν ἀριθ-
μὸν. ἀγαθοὶ δὲ πάντες, ἢ δῆλον ὡς οἱ πλείους. ἀλλ' οἱ μὲν,
σασιάσοισιν. ὁ δὲ εἰς ἀσασίας. ἀλλὰ περὶ τοῦτ' ἀντιθετέον
ἴσως. ὅτι πᾶσι δαῖσι τὴν ψυχὴν, ὡς παρὰ καὶ κείνους ὁ εἰς. εἰ δὴ τὴν
μὲν τὴν πλείων ἀρχὴν, ἀγαθῶν δ' ἀνδρῶν πάντων ἀριστοκρα-
τίαν θετέον. τὴν δ' τῶν ἐνός βασιλείαν, αἰρετώ τῶν ἀν' εἴη ταῖς
πόλιν ἀριστοκρατία βασιλείας καὶ μετὰ δυνάμει καὶ χωρὶς
δυνάμει εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀν' ἢ λαβεῖν πλείους ὁμοίως. καὶ διὰ 4

- τοῦτ' ἴσως βασιλεύοντο πρότερον, ὅτι πάντιον ἐν δὲ εἶναι αὐ-
 θρασὺν πολὺ διαφύροντας κατ' ἀρετὴν, ἄλλως τε καὶ τότε με-
 κρὰς οἴκοι ἦσαν πόλεις. ἐπὶ δ' ἀπὸ δούρειας καὶ δίσκου
 αὐτοῦ βασιλείας. ὁ πόλις ἔστιν ὅλον τῆς ἀρχαίας αἰσχύνης. ἐπεὶ δὲ
 σωέβαινε γίνεσθαι πολλοὺς ὁμοίως πρὸς ἀρετὴν, οὐκ ἐπὶ
 ὑπέμνον. ἀλλ' ἐξήκω κρινόντι, καὶ πολιτείαν καὶ δίσκου.
 ἐπεὶ δὲ χείρους γιγνόμενοι ἐχρηματίζοντο ἀπὸ τῆς κρινόντων, ἐπὶ
 1 τοῦθ' ἐν πρὸς οὐλοῦν γινέσθαι τῶν ὀλιγαρχίας. ἐπὶ μὲν γὰρ
 ἐπὶ οὐλοῦν τὸν πολὺν. ἐκ δὲ τούτων, πρῶτον εἰς τυραννίδας
 μετέβαλλον. ἐκ δὲ τῆς τυραννίδος εἰς δημοκρατίαν. αἰεὶ γὰρ
 εἰς ἐλάττους ἀνέβαινε δι' αἰσχροκέρδειαν, ἰσχυρότερον δὲ πολὺ-
 σος κατέστη. ὥς τ' ἐπὶ δὲ εἶναι καὶ γινέσθαι δημοκρατίαν.
 ἐπεὶ δὲ καὶ μέγας εἶναι συμβέβηκε τῶν πόλεις, ἴσως οὐδὲ ῥά-
 διον ἐπὶ γινέσθαι πολιτείαν ἐπὶ δὲ δημοκρατίαν. εἰ δὲ
 2 δὴ τις αἰσχύνη βασιλεύειν αὐτοῦ πόλεσι, πῶς ἐξείηται
 πόλις τῆς τέκνων. πότιον καὶ τὸ γένος διὰ βασιλεύειν ἀλλὰ
 γιγνόμενων ὁποῖον τινοὺς ἔτιχον, βλαβερὸν. ἀλλ' οὐ πρὸς δώ-
 σει κρείσσων τῶν τέκνοις. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ αὐτῶν ῥάδιον πισδοῦναι.
 χαλεπὸν γὰρ καὶ μέγας ἀρετῆς ἢ κατ' ἀνθρώπων πίνω φῦσιν.
 ἔχει δ' ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πόλις τῆς δυνάμεως. πότιον ἔχειν διὰ
 τὸν μέλλοντα βασιλεύειν ἰσχυρὸν πινὰ πόλις αὐτοῦ, ἢ δυνάμεως
 εἰσάγειν αὐτὸς μὴ βουλεύμενος πεισθαρχεῖν. ἢ πῶς αὐτὸς δέχεται
 τὴν ἀρχὴν διοικεῖν. εἰ γὰρ καὶ κατὰ νόμον εἴη κρείσσων μὴδὲν
 3 πρὸς τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν πρὸς τὸν νόμον, ὁμοῦς ἀ-
 ναγκάσιον ὑπάρχειν αὐτῷ δυνάμει, ἢ φυλάξει αὐτὸς νόμον. τά-
 χα μὲν γὰρ τὰ πόλις τὸν βασιλέα τὸν τοιοῦτον, οὐ χαλεπὸν διο-
 εἶσαι. διὰ γὰρ αὐτὸς μὲν ἔχει ἰσχυρὸν, εἴη δὲ τῶσαύτην τὴν ἰσχυρὴν,
 ὥς τε ἐκείνου μὲν καὶ αὐτὸς καὶ συμπλειόνων, κρείττω. τὰ δὲ
 πολλοὶ οὐκ ἔτι. κατὰ πόλις οἱ τ' ἀρχαῖοι τῶν φυλακῶν ἐδίδο-
 σαν, ὅτε καὶ δίσκου τὴν πόλεως, ὅν ἐκάλουν αἰσυμένητην
 ἢ τύραννον. καὶ διογυσίω τις, ὅ τ' ἔπει αὐτὸς φυλάκας, σωέβου
 4 λαβεῖ τοῖς συρράκτοις διδόναι τοσούτοις αὐτὸς φυλάκας.

πᾶσι δὲ τῷ βασιλείῳ τῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν πάντα
 πρᾶττοντες, ὅ,τε λόγος ἐφέσηκεν, καὶ ποιητέον τὴν σκέ-
 ψιν. ὁ μὲν γὰρ κατὰ νόμον λεγόμενος βασιλεὺς, οὐκ ἔστιν εἰ-
 δὸς κατὰ πόλιν εἶπομεν βασιλείας. ἐν πάσι γὰρ ὑπάρχειν
 εὐδέχεται στρατηγίαν αἰδίον. οἷον ἐν δημοκρατία καὶ αρι-
 στοκρατία. καὶ πολλοὶ ποιοῦσιν εἴα κέρειον τῆς διοικήσεως.
 τοιαύτη γὰρ ἀρχὴ τίς ἐστι καὶ πᾶσι ἐπιδαμνον, καὶ πᾶσι ὁ-
 ποῦντα δὲ, κατὰ τὴν μέρος ἐλαττον. πᾶσι δὲ τῆς παμβασι-
 λείας καλουμένης, αὐτὴ δὲ ἐστὶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν πάντα κατὰ
 τὴν ἐκαστοῦ βούλησιν ὁ βασιλεὺς. δοκεῖ δὲ πᾶσι οὐδὲ κατὰ
 φύσιν εἶναι τὸ κέρειον εἴα πάντων εἶναι τῷ πολιτῶν, ὅπου
 σιμώσηκεν ἢ ὁμοίων ἢ πόλις. τοῖς γὰρ ὁμοίοις φύσει τὸ αὐ-
 » τὸ δίκαιον, ἀναγκαῖον καὶ τὴν αὐτὴν ἀξίαν κατὰ φύσιν εἶναι.
 » ὥστ' εἴπομεν καὶ τὸ ἴσιν ἔχειν εἰς ἀνίσωτον ἴσιν ἢ ἐδῆται, βλα-
 βερὸν τοῖς σώμασιν, οὕτως ἔχει καὶ τὰ πόλιν τῶν πᾶσι. ὁμοίως
 ζῶντων, καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι ἴσιν. διὸ πᾶσι οὐδὲν μάλλον ἀρᾶν
 ἢ ἀρχεῖν δίκαιον. καὶ τὸ ἀνὰ μέρος ζῶντων ὡς αὐτῶν. εἴπομεν
 » δι' ἡδὴ νόμος. ἢ γὰρ τάξις νόμος. τὸν ἀρᾶν νόμον ἀρᾶν αἶρε
 » τῷ πόλιν, μάλλον ἢ τῷ πολιτῶν εἴα πᾶσι. κατὰ τὸν αὐτὸν
 δὲ λόγον εἴπομεν καὶ εἴπομεν ἀρᾶν βέλπον, τῷ πόλιν κατὰ
 πᾶσι, νομοφύλακας καὶ ὑπὲρ τῶν νόμων. ἀναγκαῖον
 γὰρ εἶναι πᾶσι ἀρχαίς, ἀλλ' οὐχ εἴα εἴπομεν εἶναι δίκαιον,
 ὁμοίως γε ὄντων πάντων. ἀλλὰ μὲν ὅσα γε μὴ δοκεῖ δύνά-
 » σθαι διορίζειν ὁ νόμος, οὐδ' ἀνθρώπος ἀνδύεται το γινώσκειν.
 ἀλλ' ἐπὶ τῇδε παιδιδύσας ὁ νόμος, ἐφίσησι τὰ λοιπὰ τῇ δι-
 καιοτάτῃ γνώμῃ κρίνειν, καὶ διοικεῖν εἰς ἀρχόντας. ἐπὶ δὲ πᾶσι
 νορθεῖν δίδωσιν, ὅτι ἀνδρῶν, πειρωμένοις ἀμεινον εἶναι τῷ
 » κειμένων. ὁ μὲν οὖν τὸν νόμον κελύων ἀρᾶν, δοκεῖ κελύειν
 » ἀρᾶν τὸν θεὸν καὶ εἰς νόμοις, ὁ δὲ ἀνθρώπον κελύων, πρᾶ-
 » σίθησι καὶ θηρίον. ἢ, τε γὰρ ἀνθρώπου τῷ πόλιν, καὶ ὁ θημῶς
 » ἀρχόντας διαστρέφει, καὶ εἰς αἰετοῖς ἀνδρῶν. διὸ πᾶσι ἀνδ-
 » ὀρέξεως νοῦς ὁ νόμος ἐστὶ. τὸ δὲ τῷ τεχνῶν εἶναι δοκεῖ πρᾶ- 4

δειγμα δούδης, ὅπ' τὸ κατὰ γράμματ' αἰσθάνεται, φαν-
 λον. ἀλλὰ καὶ αἰρετώτερον χρῆσθαι τοῖς ἐχρῆστοις τέχναις.
 οἱ μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλλ' ἐπιλείπουν πρὸς τὸν λόγον ποιῶσιν, ἀλλ' ἀρ-
 νηται τὸν μετὸν ἔξω νόμοντας ὑγιάντας. οἱ δ' ἐν ταῖς πο-
 λιτικαῖς ἀρχαῖς, πολλὰ πρὸς ἐπὶ πρᾶξιν καὶ ἔξω νόμοντας
 περὶ πέν. ἔπει καὶ ἔξω νόμοντας ὅταν ἔξω νόμοντας πρὸς δύν-
 τας τοῖς ἐχρῆστοις διαφθεῖναι δὲ κέρδους, τότε πᾶσι ἐκ τῶν γραμ-
 μάτων δόξα πρᾶξιν ζητήσιν αὐτῶν μᾶλλον. ἀλλὰ μὴν εἰσάγον-
 » τὰς γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ οἱ ἰατροὶ νόμοντας, ἄλλους ἰατροὺς, καὶ
 οἱ παιδοῦναι γυμναζόμενοι παιδοῦναι, ὥς οὐδὲν ἀμελῶν
 κρίνουν τὸ ἀληθὲς δὲ τὸ κρίνουν πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ ἐπὶ πᾶσι
 ὄντας. ὥς τε δὴ λον, ὅπ' τὸ δίκαιον ζητῶντες, τὸ μέσον ζητῶ-
 σιν. ὁ γὰρ νόμος τὸ μέσον. ἐπὶ κυριώτεροι καὶ πρὸς κυριώτε-
 ρων τῶν κατὰ γράμματ' νόμων. οἱ κατὰ τὰ ἔξω εἰσιν. ὥς τε
 τῶν κατὰ γράμματ' αἰσθάνεται ἀρχῶν ἀσφαλέστερος, ἀλλ' οὐ
 2 τῶν κατὰ τὸ ἔξω. ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ἔξω νόμοντας ἐφορᾶν τὸν νόμον. δὲ
 σι αὐτῶν ἀλλοιῶν εἶναι ἔξω νόμοντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δισταμένους ἀρχον-
 τας. ὥς τε τὴν διαφθορὰν ἔξω νόμοντας ἀρχῶν ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ τὸν
 νόμον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ τὸν νόμον. ἐπὶ ὁ πρὸς τὸν νόμον εἰρημνίον ὄντι,
 εἰ πρὸς ὁ νόμος ὁ ἀποδεδειγμένος διότι βελτίων, ἀρχῶν δίκαιος. τῶν
 δὲ νόμων οἱ δύο ἀρχαὶ βελτίους, ἔξω νόμοντας γὰρ ὄντι, σιῶν τε δὲ ἔξω
 » χρομῶ. καὶ ἡ δὲ τῶν ἀρχαίων νόμος. τοῖσι τοῖσι δὲ καὶ συμ-
 » φράδιμονος. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν πρὸς νόμων αἱ ἀρχαὶ κυρία κρι-
 3 νειν, ὥς πρὸς ὁ νόμος, πρὸς ὃν ὁ νόμος ἀδυνατεῖ διορίζειν, ὥς
 οὐκ αὐτῶν ὁ νόμος ἀρχῶν καὶ κρίνειν. ἔπει πρὸς ὃν ἀδυνα-
 τὸς, ὁ νόμος ἀμυνεῖται πρὸς τῶν νόμων. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὲν, ἐν δὲ
 χεῖται πρὸς τὴν νόμοντας τοῖς νόμοις. τὰ δὲ ἀδυνατεῖ, τὰ δὲ ὄντι,
 ἀπὸ τῆς διαπορῆς καὶ ζητεῖν, πρὸς τὸν νόμον τὸν ἀριστον νόμον ἀρχῶν αἰ-
 ρετώτερον, ἢ τὸν ἀριστον τὸν ἀριστον. πρὸς ὃν ὁ νόμος ἀδυνατεῖ νομο-
 θετεῖν, τῶν ἀδυνατῶν ὄντι. οὐ τοῖσι ἔξω νόμοντας γὰρ καὶ πρὸς τῶν
 ὥς οὐκ ἀναγκαῖον αἰσθάνεται τὸν νόμον πρὸς τῶν νόμων
 4 των. ἀλλ' ὅπ' οὐχ ἓν μόνον, ἀλλὰ πολλούς. κρίνει τὸν νόμον

- » ἀρχὼν παιδευμένος ὑπὸ τῆς νόμου καλῶς. ἄρ' ἔστι δὲ ἴ-
 » σως αὖ εἶναι δόξειν, εἰ βέλπτον ἴδοι τις δυοῖν ὁμμάσι καὶ δυσὶν
 » ἀνδράσι κρίνων καὶ πρᾶττων δυσὶ ποσὶ καὶ χειρὶν, ἢ πολλοὶ πολ-
 » λαῖς. ἐπεὶ καὶ νῦν ὁ φθάλμους πολλοὺς οἱ μὲν ἀρχαί ποιοῦ-
 » σιν ἁλῶν καὶ ὧτα καὶ χεῖρας καὶ πόδας. ἔστι γὰρ τῇ ἀρχῇ καὶ
 » αὐτὸν φίλοις προτινῶται σωαρχεῖσθαι. μὴ φίλοι μὲν ἔν ὄντι
 » ποιήσασθαι κατὰ τὴν τῆς μονάρχου προαίρεσιν. εἰ δὲ φίλοι
 » κακείνου καὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτε φίλος ἴσος καὶ ὁμοῖος. ὥς τ' εἰ
 » τούτῳ οἶεταί δι' ἐν ἀρχῇ, ἔστι ἴσος καὶ ὁμοῖος ἀρχῇ, οἶεταί
 » δι' ἐν ὁμοῖος. ἀλλ' οὐκ οἶον οἱ διαμνησθῆναι ὡς περὶ τὴν βασι-
 » λείαν λέγουσι, σχεδὸν ταῦτ' εἶναι. ἀλλ' ἴσως ταῦτ' ὑπὸ μὲν ἱνῶν
 » ἔχει τὸν ἴσον ἄλλον. ὑπὸ δὲ ἱνῶν, οὐχ οὕτως. ἐστὶ γὰρ πρὸς
 » σι δεσποτὸν, καὶ ἄλλο βασιλευτὸν. καὶ ἄλλο πολιτικόν, καὶ
 » δίκαιον. καὶ συμφέρον. τυραννικὸν δ' οὐκ ἐστὶ κατὰ φύσιν. οὐ
 » δὲ τῆς ἄλλων πολιτειῶν ὅσα προεβάσεις εἰσὶ. ταῦτα γὰρ γίγνε-
 » ται πρὸς φύσιν. ἀλλ' ἐκ τῆς εἰρημνίαν γε φαιδρὸν, ὥς αὖ μὲν
 » τῆς ὁμοῖος καὶ ἴσος οὐτ' ἐκ συμφέρον εἶναι, οὐτ' ἐκ δίκαιον αὖ
 » κέρειον εἶναι πάντων. οὐτ' ἐκ νόμων ὄντων, οὐτ' ἐκ ἀγαθῶν ἀγα-
 » θῶν. οὐτ' ἐκ μὴ ἀγαθῶν, μὴ ἀγαθῶν. οὐ δ' αὖ κατ' ἀρετὴν ἀμεί-
 » νων ἢ, εἰ μὴ τῶν πινά. τίς δ' οὐ τῶν, λεκτέον. εἰρημνίαν δὲ πως
 » ἡδὴ καὶ πρὸς τὸν. πρὸς τὸν δὲ διοικεῖον, τὸ βασιλευτὸν. καὶ
 » τὸ ἀριστοκρατικόν. καὶ τὸ πολιτικόν. βασιλευτὸν μὲν ἔν
 » τῶν τοῦτον εἶναι πρὸς τῶν, ὅπερ φημι φέρειν γένος ὑπὸ δὲ τὴν κα-
 » τ' ἀρετὴν περὶ ἡγεμονίαν πολιτικῶν. ἀριστοκρατικὸν δὲ,
 » πρὸς τῶν ὅπερ φημι φέρειν πρὸς τῶν, ἀρχαί. διὰ μὲν τὴν
 » τῶν εἰρημνίαν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν κατ' ἀρετὴν ἡγεμονικῶν περὶ
 » πολιτικῶν ἀρχῇ. πολιτικὸν δὲ πρὸς τῶν, αὐτὸ περὶ φημι καὶ αὐ-
 » τὸν εἶναι πρὸς τῶν πολεμικῶν, διὰ μὲν τὸν ἀρχαί καὶ ἀρ-
 » χῇ κατὰ νόμον τὸ κατ' ἀξίαν διὰ μὲν τὸν τῶν ἀπόροις τῶν
 » ἀρχαί. ὅταν οὖν ἡ γένος ὅλον, ἢ καὶ τῶν ἄλλων αὖ ἵνα συμ-
 » βῇ διαφθόνον τῶν γένος κατ' ἀρετὴν τῶν τοῦτον, ὥς θ' ὑπὸ δὲ
 » χῇ τὴν ἐκείνῃ τῶν τῶν ἄλλων πάντων, τότε δίκαιον τὸ γένος

εἶναι ὅσον βασιλικόν, καὶ κρείον πάντων καὶ βασιλεία τὸν ἄν-
 ὄντων. καὶ ἀπὸ γὰρ εἶρηται περὶ πόρον. οὐ μόνον οὕτως ἔχει
 καὶ τὸ δίκαιον, ὃ περὶ φέρειν εἰσάγει οἱ τὰς πολιτείας καὶ
 διδάντες, οἵ τε τὰς ἀριστοκρατίας, καὶ οἱ τὰς ὀλιγαρχίας.
 καὶ πάλιν οἱ τὰς δημοκρατίας, πάντες γὰρ καὶ ὑποδοχὴν
 ἀξιούσιν, ἀλλ' ὑποδοχὴν, οὐ τὴν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς
 πόρον λεχθῆναι. οὐτε γὰρ κτείνειν, ἢ φυλάσσειν οὐ δι' ὅσον ἀκί-
 1 ζειν δὴ πού τὸν τοιοῦτον πρὸς πόρον ὅσον, οὐτ' ἀξιούει ἀρχεῖν καὶ
 τὰ μέρος, οὐ γὰρ πέφυκε μέρος ὑποδέχιναι τὰ πάντες. τῷ
 δὲ τὴν τηλικαύτην ὑποβολὴν ἔχοντι, ὅσον συμβέβηκεν. ὥς
 τε λέγεται μόνον καὶ πείθεσθαι τῷ τοιοῦτῳ. καὶ κρείον εἶναι
 μὴ καὶ τὰ μέρος ὅσον, ἀλλ' ὅλως. πόρι μὲν εἰς βασιλείας
 τίνας ἔχει διαφορὰς, καὶ πόρον οὐ συμφέρει τὰς πόλεις,
 ἢ συμφέρει, καὶ πῶς, διορίστω τὸν τρόπον ὅσον. εἰ περὶ
 2 δὲ τῆς φαιμὸς εἶναι τὰς ὀλίγας πολιτείας, τούτων δ' ἀναγκαῖον
 2 ἀρίστην καὶ τὴν ὑπὸ τῇ ἀρίστων οἰκονομικῶν, τῆς αὐτῇ δ' ὅσον,
 3 καὶ ἢ συμβέβηκεν ἢ ἄλλῃ ἕνεκα πάντων, ἢ γλῶσσοι ὅλον, ἢ ὅλως
 3 ὅσον ὑποδέχιναι εἶναι κατ' ἀρετὴν, τῆς μὲν, ἀρχεῖν διωαμέ-
 3 νων, τῇ δ' ἀρχεῖν, περὶ τὴν αἰρετὴν τὰ τὴν ζωὴν, καὶ δὲ τοῖς πρῶ-
 3 τος εἰδείχθη λόγοις, ὅτι τὴν αὐτὴν ἀναγκαῖον αἰσθρὸς ἀρετὴν
 εἶναι καὶ πολίτου τῆς πόλεως τῆς ἀρίστης, φανερὸν ὅτι τὸν
 αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀνέχου τε γίνεσθαι πονοδαίος, καὶ
 πόλιν συστήσειαν αὐτῆς ἀριστοκρατικῶν, ἢ βασιλευμενῶν.
 3 ὥς τ' ἔστι καὶ παιδία καὶ ἔδη ταυτὰ σχεδὸν τὰ ποιούτα πονο-
 3 δαίον ἀνδρά, καὶ τὰ ποιούτα τηλικῶν. καὶ βασιλικῶν. διὰ
 3 ρισμῶν ὅ τούτων, περὶ τῆς πολιτείας ἢ δὴ πειρατῶν λέγειν
 3 τῆς ἀρίστης. τίνα πέφυκε γίνεσθαι τρόπον καὶ καλίστα δαί-
 πως. ἀνάγκη δὴ τὸν μέλλοντα πόρι αὐτῆς ποιήσασθαι τὴν
 πρὸς ἡμᾶς ὑμῶν σκέψιν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟ Δ΄.

Ν ἀπάσαις ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ὑγι-
σίαις ταῖς μὴ κατὰ μέριον γινομέ-
ναις, ἀλλὰ πᾶσι γένος ἐν τε λείαις οὐ-
ραῖς, μᾶς ὅτι θεωρήσει πᾶσι ἐκείνων
γένος ἀρμότιον. οἷον, ἀσκήσεις σώματι,
ποία τὴ ποίῳ συμφέρει. καὶ τίς ἀείσῃ.
τῷ γὰρ καλλίστα πεφυκότι, καὶ κεχρη-

μημένῳ, πᾶσι ἀείσῃ ἀναγκαῖον ἀρμότιον. καὶ τίς ἀείσῃ μίαν
πᾶσι. καὶ γὰρ ὅτι τῆς γυμναστικῆς ὅτι. ἐπὶ δὲ αἰσὶς μὴ τῆς
ἰκνουμένης ὑγιεινῆς μὴ ἐξέως μὴ ὑγιεινῆς τῆς πᾶσι πᾶσι
αἰωνίαν, μὴ δὲ ἡττον τῆ παιδοδείξον καὶ τῆ γυμναστικῆς πα-
ρασκευάσει τὴ καὶ ταύτην ὅτι πᾶσι δύνανται. ὁμοίως δὲ ὅτι 2
καὶ πᾶσι ἰατρικῇ καὶ πᾶσι ναυπηγικῇ καὶ ἰδιότα καὶ πᾶσι
πᾶσι ἄλλω τέχνῃ ὁμοίως συμβαίνει. ὥστε δὴλον, ὅτι καὶ
πολιτείαν τῆς αὐτῆς ὅτι ὑγιεινῆς πᾶσι ἀείσῃ θεωρήσει, τίς
ὅτι. καὶ ποία τίς αὐτῇ οὐσα μάλιστα εἴη κατὰ δόξαν, μηδενὸς ἐμ-
πεδίζοντος τῆς ἐκτός. καὶ τίς τίς ἀρμότιον σα. πολλοὶς γὰρ
τῆς ἀείσης τυχεῖν ἴσως ἀδύνατον. ὥστε πᾶσι κρατίστην τὴν
πᾶσι, καὶ πᾶσι ἐκ τῆς ὑποκειμένων ἀείσῃ, οὐ δὲ λεληθῆναι
τὸν νομοθέτην καὶ τὸν ὡς ἀληθῶς πολιτικόν. ἐπὶ δὲ τῆς πᾶσι 3
ὅτι ὑποθέσας. δὲ γὰρ καὶ πᾶσι δοθεῖσαν δύνασθαι θεωρεῖν,
ὅτι ἀρχῆς τε πᾶσι αὐτῇ γένει. καὶ γυμναστικῇ τῇ αὐτῇ αὐτῇ
ζοιτο πᾶσι χρόνον. λέγω δὲ, οἷον εἴπῃ πόλει συμβέβηκε
μὴ πᾶσι ἀείσῃ πολιτείας πολιτείαν, ἀπορήσῃ τὴν εἶναι
καὶ τῆς αἰακαίων. μὴ πᾶσι ἀνδεχόμενον ἐκ τῆς ὑπαρχόν-
των, ἀλλὰ πᾶσι φανερὸν. πᾶσι πάντα δὲ ταῦτα, πᾶσι
μάλιστα πᾶσι ταῖς πόλεσιν ἀρμότιον σα δὲ γνωρίζειν. ὥς
οἱ πᾶσι τῆς ἀποφαινομένων πᾶσι πολιτείας καὶ εἰ τ' ἄλ- 4

- λα λείγουσι καλῶς, τίς γε χρησίμων διαμαρτάνουσιν. οὐ γὰρ μόνον τὴν ἀρίστην δεῖ θωρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνάττω, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ῥᾶν καὶ κοινοτῶσαν ἀπάχουσιν. νῦν δ' οἱ μὲν τὴν ἀκροτάτην καὶ δεομένην πολλῆς χρησίας ζητοῦσι μόνον. οἱ δὲ, μᾶλλον κινῶντι πῶς λέγουσιν, τοῖς ὑπερχούσας αἰσχροῦντας πολιτείας, τὴν λακωνικὴν ἢ πῶς ἄλλω ἐπαινοῦσι. χρὴ
- » δὲ τοιαύτην εἰσηγεῖσθαι τάξιν, ἣν ῥαδίως ἐκ τῶν ὑπερχουσῶν,
- 1 καὶ περὶ θήσονται καὶ δυνήσονται κοινωνεῖν. ὥς ὅστις οὐκ ἔλατ
- » τὸν ὄρνον, τὸ ἐπαγορεύσας πολιτείαν, ἢ κατὰ σπουδαίαν ἕξαρ
- » χῆς. ὥς ποδὶ καὶ μεταμανθάνειν, τῇ μανθάνειν ἕξαρ χῆς. διὸ πρὸς τοῖς εἰρημνίοις καὶ τοῖς ὑπερχούσας πολιτείαις δεῖ δύναισθαι βοηθεῖν τὸν πολιτικόν, καθάπερ ἐλὶ χῆς καὶ πρὸς τερον, ὅσοι δὲ ἀδυνάτῳ ἀγροῦνται, πρὸς πολιτείας ὅστις εἶδεν. νῦν δὲ μίαν δημοκρατίαν οἰοῦνται πᾶσι εἶναι καὶ μίαν ὀλιγαρχίαν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτ' ἀληθές, ὥς τε δεῖ τοῖς διαφορὰς μὴ λαβάνειν
- 2 τῶν τῶν κλιτεῶν, πόσι καὶ σιωπῇ θινῶν πρὸς χάσιν. μετὰ δὲ τῆς αὐτῆς φρονήσεως τῶν νόμων, καὶ νόμους ὅς ἀρίστους ἰδεῖν,
- » καὶ ὅς ἐκείνη τῶν κλιτεῶν ἀρμόγιοντας. πρὸς δὲ τοῖς κλιτείας ὅς νόμους δεῖ τίθεσθαι, καὶ τίθινται πάντες, ἀλλ' οὐ τοῖς
- » κλιτείας πρὸς ὅς νόμους. κλιτεία μὲν γὰρ ὅς τάξις τῶν πόλεσιν ἢ πόλιν τοῖς ἀρχαῖς. πῶς τὸ πνεῦμα μιν ἔχει, καὶ τὸ ἐκείνου τῆς πολιτείας, καὶ τὸ τέλος ἐκείνης τῆς κοινωνίας ὅς. νόμοι δὲ, κεχωρισμένοι τῶν δηλωμάτων τὴν πολιτείαν. καθ'
- 3 οὗς δεῖ ὅς ἀρχοντας ἀρχειν, καὶ φυλάττειν ὅς πρὸς βάλινον τοῖς αὐτοῖς. ὥς τε δεῖ τὸν τοῖς διαφορὰς ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἀρετῆς ἔχειν τῆς πολιτείας ἐκείνης, καὶ πρὸς τοῖς τῶν νόμων θέσεις. οὐ γὰρ οἷόν τε ὅς αὐτοῖς νόμους συμφέρον τοῖς ὀλιγαρχίας, οὐδὲ τοῖς δημοκρατίας πάσας, εἴ ποδὶ δὴ πλείω καὶ μὴ μία δημοκρατία. μὴ ὁ ὀλιγαρχία μόνον ἔστιν. ἐπεὶ δ' αὖ τῇ πρώτῃ μεθόδῳ πόλιν τῶν κλιτεῶν διελογέμεθα, πρὸς μὲν τοῖς ὀρθοῖς πολιτείας, βασιλείαν, αἰσοκρατίαν, πολιτείαν.
4. πρὸς δὲ, τοῖς τῶν παρεμβάσεις, τυραννίδα μὲν βασιλείας.

ὀλιγαρχίαν δὲ ἀριστοκρατίαν. δημοκρατίαν δὲ πολιτείαν.
 καὶ πάλιν μὲν ἀριστοκρατίαν καὶ βασιλείαν εἶρηται. τὸ γὰρ
 πάλιν τῆς ἀρίστης πολιτείας θεωρεῖται, ταυτὸ καὶ πάλιν τῶν
 ὄντων εἶπεν ἡμεῖς ὀνομάτων. βούλεται γὰρ ἐκ τούτων κατὰ
 ῥητὴν συνίσταται κεχρηγημένον. ἐπὶ δὲ τὴν διαφορὰν σιν ἀλλή-
 λων ἀριστοκρατία καὶ βασιλεία, καὶ πότε διὰ βασιλείαν νο-
 μίζουσιν, διώκειται πρὸς τὸν. λοιπὸν πάλιν πολιτείας διελ-
 θεῖν τῆς τῶ κρινῶ περὶ ἀρετῆς οὐκ ὀνόματι. καὶ πάλιν ἡμεῖς
 ἄλλων πολιτειῶν, ὀλιγαρχίαν τε καὶ δημοκρατίαν, καὶ τυ-
 ραννίδος. φανερὸν μὲν οὖν, καὶ τούτων ἡμεῖς πρὸς ἐκείνων τις
 χειρὶς καὶ διουτέρη τις. ἀνάγκη γὰρ τὴν μὲν τῆς πρώτης καὶ
 δευτέρας πρὸς ἐκείνων, εἶναι χειρὶς. τὴν δὲ βασιλείαν ἀναγ-
 καῖον, ἢ τὸ νόμα μόνον ἔχει οὐκ οὐδὲν. ἢ δὲ πολλὴν ἑσπε-
 ρὴν εἶναι τὴν τῆς βασιλείας. ὥστε τὴν τυραννίδα χειρὶς
 οὐδὲν, πάλιν εἶσον ἀπέχειν πολιτείας. δευτέρου δὲ, τὴν ὀλιγα-
 ρχίαν. ἢ γὰρ ἀριστοκρατία, διέσκηκεν ἀπὸ ταύτης πολὺ τῆς πο-
 λιτείας. μετὰ ταύτην δὲ τὴν δημοκρατίαν. ἢ δὲ μὲν οὐκ
 ἀπεφύλακτο καὶ τῆς πρὸς τὸν οὐτως, οὐ μὲν εἰς ταυτὸ ἐλέ-
 γας ἡμῶν. ἐκείνος μὲν γὰρ ἔκρινε, πασῶν μὲν οὐκ ὀνόματι,
 οὐδὲν ὀλιγαρχίαν τε χρῆσθαι καὶ τῆς ἄλλων, χειρὶς δημοκρα-
 τίαν, φανερὸν δὲ ἀρίστην. ἡμεῖς δὲ ὅλως ἑσπερὴν τῆς
 νῆας εἶναι φανερὸν, καὶ βελτίω μὲν ὀλιγαρχίαν ἢ ἄλλω ἄλλω,
 οὐ καλῶς ἔχει λέγειν. ἢ τὸν δὲ φανερὸν. ἀλλὰ πάλιν μὲν τῆς
 τοιαύτης κριτικῆς, ἀφείδω τῶν. ἡμῶν δὲ, πρὸς τὸν μὲν διαι-
 ρετικόν, πόσαι διαφοραὶ τῆς πολιτείας. εἰπὼν ὅτι εἶδη πλείο-
 να τῆς τε δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας. εἰπεταί τις
 κρινόμεν, καὶ τις αἰρετώτατη μετὰ τὴν ἀρίστην πολιτείαν. καὶ
 εἰπεταί ἄλλη τε τύχηκεν ἀριστοκρατική, καὶ συνίσταται καλῶς.
 ἀλλὰ ταῖς πλείους ἀρμότιστα πόλεις τις ὄντων. εἰπεταί καὶ
 τῆς ἄλλων τις τίς αἰρετή. τάχα γὰρ τοῖς μὲν, ἀναγκαῖα δι-
 μοκρατία μάλλον ὀλιγαρχία. τοῖς δὲ αὐτῇ μάλλον ἐκεί-
 νης. μετὰ δὲ τῶν πέντε πόλιν διὰ καλῶς συνίσταται τὸν βούλόμενον 4.

τῶν αὐτῶν τῶν πολιτείῶν, λέγω δὲ δημοκρατίας τὴν καθ' ἑκά-
στον εἶδος, καὶ πάλιν ὀλιγαρχίας, τέλος δὲ πάντων τούτων,
ὅταν πεινῶμεθα σωτόμεως τῷ ἐνδεχόμενῳ μνείαν, πει-
ρατέον ἐπελθεῖν, τίνος φθοραὶ, καὶ τίνος σωτηρία τῆς κλι-
τείων, καὶ κενὴ καὶ χεῖρ ἐκείνου, καὶ ἄλλ' ὅσα αἰτίαι ταύ-
τα μάλιστα γίνεσθαι πέφυκε. τὸ μὲν δὲ εἶναι πλείους πολι-
τείας αἴτιον, ὅτι πάσης ὅσῃ μέρη πλείω πόλεως τὸν ἀρῶμεν.

- 1 πρῶτον μὲν γὰρ ἐξ οἰκίων συνημιμένῳ πάσας ὁράμεν τὰς πό-
λεις. ἔπειτα πάλιν τούτου τῆς ἀλήθειας ὅτι μὲν, ὅτι πόρους
ἀναγκαῖον εἶναι. ὅτι δὲ πόρους. ὅτι δὲ μέσσις. καὶ τῆς δὲ πό-
ρων δὲ καὶ τῆς ἀπείρων, τὸ μὲν, ὅτι πλείονες, τὸ δὲ, ἀπὸ πλείων. καὶ
τὸν μὲν, γεωργικὴν θῆμιν ὁράμεν ὄντα, τὸν δὲ ἀγοραῖον. τὸν
δὲ, ἐκείνου. καὶ τῆς γεωργικῆς εἰσὶ διαφοραὶ καὶ κατὰ τὸν
πλοῦτον καὶ τὰ μέγιστα τῆς οὐσίας, οἷον, ἰσσοτορία. ὅτι
γὰρ οὐ βέβαιον μὴ πλεονάζειν ποιεῖν. διότι δὲ τῆς ἀρχαίων
- 2 χρόνων ὅσας πόλεις ἐν τοῖς ἰσσοτοῖς ἢ δυνάμει, ὀλιγαρ-
χίαι πρὸς τοῖς ἡμέτεροις. ἐχρῶντο δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους ἴπ-
πας πρὸς τοὺς ἀστυγέτας, οἷον, ὀρεῖταις καὶ χαλκιδαῖς καὶ
μάγνητις οἱ τοῖς μακεδόσι, καὶ τῆς ἄλλων πολλοὶ πόδες τῷ
ἀσίαν. ἔτι πρὸς τοὺς κατὰ πλοῦτον διαφορᾶς, εἰς τὴν μὲν κα-
τὰ γλῶσσαν, ἢ δὲ κατ' ἀρετὴν. καὶ εἰς τὴν τοῦ τοῦ ἐν τῷ ἐν τῷ
πόλεως εἶναι μέρος ἐν τῇ πόδι τῷ ἀριστοκρατίαν. ἐκεῖ
γὰρ διειλόμεν, ἐν πόσων μερῶν ἀναγκαιῶν ὅτι πᾶσα πόλις.
- 3 τούτων γὰρ τῶν μερῶν ὅτι μὲν πάντα μετέχει τῆς κλιτείας,
ὅτι δὲ, ἐλάττω. ὅτι δὲ, πλείω. φανερὸν εἶναι, ὅτι πλείους
ἀναγκαιῶν εἶναι πολιτείας εἰς τὴν διαφορὰς ἀλλήλων. καὶ
- » γὰρ ταῦτ' εἶσαι διαφορᾶς τὰ μέρη σφᾶν ἀλλήλων. πολιτεία μὲν
- » γὰρ ἢ τῆς ἀρχῶν τάξις ὅτι. τούτων δὲ διανεμόμενοι πάντες ἢ
κατὰ τὸν δυνάμει τῆς μετεχόντων, ἢ κατὰ τὴν ἀλλήλων ἰσότη-
τα κενῶν. λέγω, ὅτι οἷον τῆς ἀπείρων. ἢ τῆς δὲ πόρων. ἢ κενὴν
πὺν ἀμφότεν. ἀναγκαιῶν ἀρχὴ πολιτείας εἶναι ὁπωσδήποτε, ὅσοι
- 4 πρὸς τὰς κατὰ τῆς ἀριστοκρατίας εἰσι καὶ κατὰ τῆς διαφορᾶς

τῶν μερίων. μάλιστα δὲ δοκεῖσιν εἶναι δύο. καὶ θάπορ ἐστὶ τῶν
 πνύματων λέγεσθαι τὰ μὲν, βόρεια. τὰ δὲ, νότια. τὰ δ' ἄλ-
 λα πνύτων παρεμβάσεις. οὕτω καὶ τῶν πολιτειῶν, δύο. δη-
 μος καὶ ὀλιγαρχία. πῶ γὰρ ἀριστοκρατίαν τῆς ὀλιγαρχίας
 εἶδος πηθεῖσιν ὥς οὕτω ὀλιγαρχίαν ἑνὰ, καὶ πῶ καλεσμέ-
 νῳ πολιτείαν, δημοκρατίαν ὥς πορ ἐν τοῖς πνύμασι. τὸν
 μὲν ζέφυρον τῶ βορέου. τῶ δὲ νότου τὸν εὐρον. ὁμοίως δ' ἔ-
 χει καὶ πορ τῶν ἀρμονίας, ὥς φασὶ ἑνός. καὶ γὰρ ἐκεῖ πῶ
 δεύει εἶδη δύο. πῶ δωρεῖ. καὶ φρυγισί. τὰ δ' ἄλλα σω-
 τάγματα, τὰ μὲν, δώρεια. τὰ δὲ φρυγία καλεῖσιν. μάλιστα
 μὲν ἐν εἰώθεσιν οὕτως ὑπολαμβάνειν πορ τῶν πολιτειῶν.
 ἀληθέσσορ δὲ καὶ βέλιον ὥς ἡμεῖς διείσομεν, δυοῖν ἢ μᾶς
 οὕσης τῆς καλῆς σωστικῆς, τῶ ἄλλας εἶναι παρεμβάσεις.
 τῶ μὲν, τῆς οὐ κεκραμένης ἀρμονίας. τῶ δὲ, τῆς ἀρίστης
 πολιτείας. ὀλιγαρχικῆς μὲν τῶ σωτονωτῆρας καὶ δε-
 σποτικωτῆρας. τῶ δ' ἀναιμένης καὶ μαλακῆς, δημοτικῆς.
 οὐ δ' εἰ δὲ πηθεῖναι δημοκρατίαν, καὶ θάπορ εἰώθεσιν πνός νῦν
 ἀπλῶς οὕτως, ὅπου κρείον τὸ πλεῖθος. καὶ γὰρ ἐν τῶ ὀλι-
 γαρχίᾳ καὶ πανταχοῦ τὸ πλεῖον μέρος κρείον. εἰ γὰρ εἴ-
 θεν οἱ πάντες χίλιοι καὶ ἑκατόσιοι, καὶ τῶν οἱ χίλιοι πλού-
 σιοι, καὶ μὴ μετὰ διδοῖεν ἀρχῆς τοῖς ἑκατοσίοις καὶ πένησιν
 ἐλθόντες οὗσι καὶ πᾶσι τοῖς οἰοῖσι, οὐ τοῖς ἀνφαίνῃ δημο-
 κρατεῖσθαι τῶ τῶ οὐ δ' ὀλιγαρχίαν, ὅπου κρείοι ὀλίγοι
 τῆς πολιτείας. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πένητες μὲν ὀλίγοι εἶεν.
 κρείτους δὲ τῶν οὐ πόρων πλεονόντων ὄντων, οὐ τοῖς ἀν ὀλιγαρ-
 χίαν περταγορῶσιν. οὐ δὲ πῶ τῶ αὐτῇ, εἰ τοῖς ἄλλοις οὗσι
 πλουσίοις μὴ μετεῖναι τῶ πνός. μᾶλλον εἶναι λεπτέον, ὅπ-
 ὃ μῆς μὲν εἶναι, ὅταν οἱ ἐλθόντες κρείοι ᾖσιν. ὀλιγαρχία
 δ' ὅταν οἱ πλούσιοι. ἀλλὰ συμβαίνει ἑνὶ μὲν, πλουτοεῖναι.
 ἑνὶ δ' ὀλίγειν. ἐλθόντες μὲν γὰρ πολλοί. πλούσιοι δ' ὀλί-
 γοι. καὶ γὰρ ἀν εἰ κατὰ μέγεθος διανεμόντο τῶ ἀρχαῖς, ὥς πορ
 ἐν αἰθιοπία φασὶ πνός, ἢ κατὰ κάλλος, ὀλιγαρχία πῶ ἀν.

ὀλίγοι γὰρ ἐπὶ πλείους καὶ ἐπὶ πλείους καὶ τὸ πλεονέχων·
 οὐ μὲν ἀλλ' οὐδὲ τούτοις μόνον ἱκανῶς ἔχει διωρεῖσθαι τὰς π-
 λιτείας τούτας· ἀλλ' ἐπεὶ πλείονα μέρη καὶ τῆς δῆμου καὶ
 τῆς ὀλιγαρχίας εἰσιν, ἐπὶ διαληπτόν, ὥς οὐτ' αὖ ἐλδύθε-
 ροι ὀλίγοι ὄντες πλείονων καὶ μὴ ἐλδύθερων ἀρχῶσι, δῆμος.
 οἷον, ἐν ἀρχαίων τῇ ἐν τῷ ἰονίῳ, καὶ ἐν θήρᾳ· ἐν τούτων
 γὰρ ἐκαστὴρ τῶν πόλεων, ἐν ταῖς ἑμῶν ἡμεῖς οἱ διαφορόν-
 1 τες κατ' ὀλιγίαν, καὶ πρῶτοι καὶ ὑποτάκτες τὰς ἀρχαίας
 ὀλίγοι ὄντες πολλῶν. οὐτ' αὖ ἐπὶ πλείοσι δὲ τὸ κατὰ πλε-
 ῖον ἐπιδέχεται, δῆμος. οἷον αὖ ἐν κροφῶνι τὸ παλαιόν· ἐ-
 κὲ γὰρ ἐκείνην μακρὰν οὐσίαν οἱ πλείους, πρὶν γινέσθαι
 τὸν πόλεμον τὸν πρὸς λυδούς. ἀλλ' ἐστὶ δημοκρατία μὲν, ὅ-
 2 ταν οἱ ἐλδύθεροι καὶ ἄποροι πλείους ὄντες, κύριοι τῆς ἀρ-
 χῆς ᾧσιν· ὀλιγαρχία δὲ, ὅταν οἱ πλούσιοι καὶ ὀλιγίστοι
 ὀλίγοι ὄντες· ὅπῃ μὲν οὖν πολιτεία πλείους, καὶ δι' αὐτὴν
 3 τίαν, εἴρηται· διότι δὲ πλείους τῶν εἰρημίων, καὶ πίνος, καὶ
 δὲ πᾶσι, λέγωμεν ἀρχὴν λαβόντες τὴν εἰρημίαν πρὸς πόρον· ὁ-
 μολογούμεν γὰρ οὐχ ἑμῶν μέρος· ἀλλὰ πλείω πᾶσι ἔχειν πό-
 λιν· ὥς πορ' οὖν εἰζῶν περὶ οὐ μὲν λαβόντες εἶδη· πρῶτον
 αὖ ἀρχιδωρεῖσθαι, ὅπῃ ἀναγκαῖον πᾶσι ἔχειν ζῶν· οἷον, ἐν ἡ-
 4 τῇ αἰδοιθεῖαν καὶ τὸ τῆς τρυφῆς ὀργαστικὸν καὶ δεκτικόν·
 οἷον, σῶμα καὶ κεφαλὴν· πρὸς δὲ τούτοις οἱ σκεπτικὸν μορίοις
 ἔκαστον ἁπλῶν· εἶδη τῶν αὐτῶν εἶδη μόνον· τούτων δ' εἶναι δια-
 5 φορά· λέγω δ' οἷον σῶμα τὸ ἑνὶ πλείω γλῆν καὶ κεφαλῇ,
 καὶ τῶν αἰδοιθεῖαν· ἐπὶ δὲ καὶ τῶν κενετικῶν μερίων ὅ-
 6 τῆς συζύξεως τῆς τούτων ἀριθμῶς· ὅς ἀνάγκης ποιήσει
 πλείω γλῆν ζῶν· οὐ γὰρ οἷον τε ταυτὸν ζῶν ἔχει πλεί-
 7 ουσ σῶματος διαφορὰς, ὁμοίως δὲ αὐτῶν· ὥς ὅταν
 ληφθῶσι τούτων πάντες οἱ ἐνδεχόμενοι σωμασμοί,
 ποιήσονται εἶδη ζῶν· καὶ τοσαῦτα εἶδη τούτου ζῶν, ὅσα
 πορ' αἱ συζύξεις τῶν ἀναγκαίων μορίων εἰσὶ· τὸν αὐτὸν δὲ
 8 τὸν καὶ τῶν εἰρημίων πολιτειῶν· καὶ γὰρ αἱ πόλεις

οὐκ ἔστι νόος, ἀλλ' ἐκ πολλῶν συνκείμενα μερῶν, ὥς ποτ' εἴρηται
 πολλὰκις. ἐν μὲν οὖν ἔστι τ' ἐπὶ τῷ θυφύλῳ πλὴν θοῶς, οἱ κα-
 λούμενοι γεωργοί. δούτορον δέ, τὸ καλούμενον ἐκείνουσον.
 ἐστὶ δὲ ἔτι ποτ' ἐπὶ τῷ τέχνῳ. ὧν αὖτις πόλιν ἀδύνατον οἰκεί-
 σαι. τούτων δὲ τῶν τεχνῶν τὰς μετὰ τὴν αἰσθητικὴν ὑπάρχειν λέει.
 τῶν δὲ εἰς θυφύλῳ, ἢ τὸ καλῶς ζῆν. ἔστι τὸν δ' ἀγοραῖον. λέγει
 δὲ ἀγοραῖον, τ' ἐπὶ τῷ πρῶτῳ καὶ τῷ ὧν ἄς καὶ τῷ ἐμ-
 ρίῳ καὶ καπηλείῳ διατίθον. τέταρτον δὲ τὸ δητικόν. πέμ-
 πτον δὲ γένος, τὸ περπολεμῆσον. ὁ τούτων οὐδὲν ἢ τὸν ἔστιν ἀ-
 ναγκαῖον ὑπάρχειν, εἰ μέλλουσι μὴ δουλοῦσιν τοῖς ὑπὸ τοῖς
 μὴ γὰρ ἐν τῷ ἀδυνατάτων ἢ πόλιν ἄξιον εἶναι καλεῖν, τὴν φύσει
 δουλικῶν. αὐτάρκεις γὰρ ἡ πόλις. τὸ δὲ δουλικόν, οὐκ αὐτάρ-
 κες. διό ποτ' ἐν τῇ πολιτείᾳ κομφῶς ὄψοιτο. οὐχ ἱκανῶς δὲ
 εἴρηται. φησὶ γὰρ ὁ σώκρας τῆς ἐκ τε τῆς ἀνάγκης καὶ
 τῶν πόλιν συνκείσθαι. λέγει δὲ τῷ τῷ ὑφ' αὐτὴν, καὶ γεω-
 γνόν καὶ σκυτοτόμον καὶ οἰκιστὴν. πάλιν δὲ περὶ τῶν αἰσθητικῶν
 οὐκ αὐτάρκων τούτων, χαλκῆα καὶ ὄψιν ὑπὸ τοῖς ἀναγκαῖοις βο-
 σκήμασιν. ἐπὶ δὲ ἐμπρόν τε καὶ καπηλῶν. καὶ πάντα ταῦτα
 γίνεσθαι πλήρωμα τῆς πρώτης πόλεως. ὥς τῆς ἀναγκαῖων γε-
 γνησθαι πόλιν σωτηρικῶν, ἀλλ' οὐ τὸ καλὸν μᾶλλον,
 ἴσον τὸ δεομένῳ σκυτέων καὶ γεωργῶν. τ' δὲ περπολεμῶν οὐ
 πρὸ τοῦτον ἀφ' ἑαυτοῦ μέρος, πρὶν ἢ τῆς χώρας ἀξιομένης καὶ
 τῆς τῆς πολιτικῶν ἀπομένῳ, εἰς πόλεμον καλῶς τῶν. ἀλλὰ
 μὴν καὶ ἐν τοῖς τέτταρσι καὶ τοῖς ὁποσοῖσι τῶν κρινωνοῖς, ἀνάγκη
 καίον εἶναι πᾶσι τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κρινονοῦν τὸ δίκαιον,
 εἴ ποτ' οὖν καὶ ψυχὴν ἀντὶς θείῃ ζωῇ μέριον μᾶλλον ἢ σώμα.
 καὶ πόλεων τὰ τοιαῦτα μᾶλλον διετέον, τῶν εἰς τὴν ἀναγκαῖαν
 χρῆσιν σωτηριόκων. τ' πολεμικὴν καὶ τὸ μετέχον δικαιοσύ-
 νης δικαιοσύνης. περὶ δὲ τῶν τῶν τοῦ βελοδύμενον, ὁ ποτ' ἔστι συ-
 νέως πολιτικῆς ὄψιν. καὶ ταῦτ' εἴτε κεχωρισμένως ὑπάρ-
 χει πρὶν, εἴτε τοῖς αὐτοῖς, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸν λόγον. καὶ
 γὰρ ὁ πολιτικὸς καὶ γεωργεῖν συμβαίνει τοῖς αὐτοῖς πολλὰκις. 4

ὥς τε

ὥστε εἴπορ καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα θετέα μέρη τῆς πόλεως, φα-
 νερὸν ὅτι τὸ γὰρ ὁ πολιτικὸν ἀναγκαῖον ἔστι μέρος τῆς πόλεως.
 ἔβδον δὲ, τὸ ταῖς οὐσίαις λειτούργον. ὁ καλούμεν οὐ πό-
 ρους. ὁ γὰρ δὲ, τὸ δημοκρατικόν, καὶ τὸ ποδὲ ταῖς ἀρχαῖς λει-
 » τουργον. εἴπορ ἀνδρῶν ἀρχόντων ἀδύνατον εἶναι πόλιν. ἀναγ-
 » καῖον δὲ εἶναι πῖνασ' ὅς διωαμένους ἀρχεῖν καὶ λειτούργον
 τας, ἢ σωεχῶς, ἢ κατὰ μέρος τῇ πόλει ταῖς πλὴν λειτουρ-
 1 γίαν. λοιπὰ δὲ, ποδὲ ὧν τυγχάνομεν διωρεκότας ἀρτίως. ἔ-
 βουλομένον καὶ κρινον ποδὲ τῆς δικαίων ταῖς ἀμφοτεροῦ
 σιν, εἴπορ οὐκ ταῖς διὰ γινέσθαι ταῖς πόλεσι, καὶ καλῶς γί-
 νεσθαι καὶ δικαίως, ἀναγκαῖον καὶ μετέχοντες εἶναι πῖνασ'
 ἀρετῆς τῆς πολιτικῆς. ταῖς μὲν οὐκ ἄλλας διωαμεις τοῖς
 αὐτοῖς ὑπάρχειν ἐνδέχεται δικαίως πολλοῖς. οἷον ὅς αὐτοῖς
 εἶναι περὶ πλεονῶντας, καὶ γεωργῶντας καὶ τεχνίτας, ἐπὶ
 δὲ ὅς βουλομένους τε καὶ κρινοντας. ἀντιποιοῦνται δὲ καὶ
 2 τῆς ἀρετῆς πάντες. καὶ ταῖς πλείους ἀρχεῖν οἶονται δύνανται.
 ἄλλὰ πένεσθαι καὶ πλεονεῖν ὅς αὐτοῖς, ἀδύνατον. διὸ ταῖς μέ-
 ρη μάλα καὶ δοκεῖ πόλεως οἱ οὐκ ἔχοντες, καὶ οἱ ἄποροι. ἐπὶ δὲ διὰ
 τὸ ὡς ὑπὸ πολὺ, ὅς μὲν, ὀλίγους εἶναι. ὅς δὲ πολλοὺς, ταῖς
 ἀναπεία μέρη φαίνεται τῆς πόλεως μορίων. ὥστε καὶ
 ταῖς πολιτείας κατὰ ταῖς ὑποδοχὰς τῶν κατὰ τὰς. καὶ
 δύο πολιτείας δοκῶσιν εἶναι, δημοκρατία καὶ ὀλιγαρχία.
 ὅτι μὲν δὲ εἰσι πολιτείας πλείους, καὶ διὰ πῖνασ' αἰτίας, εἰ-
 3 ρηται περὶ τὸν. ὅτι δὲ καὶ δημοκρατία εἶδη πλείω καὶ
 ὀλιγαρχία, λέγωμεν. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῆς εἰρημένων.
 εἶδη γὰρ πλείω τῶν τε δήμου καὶ τῆς λεγομένων γνώμων
 ἔστιν. οἷον, δῆμον μὲν εἶδη, ἐν μὲν οἱ γεωργοί. ἔδρον δὲ, ἔ-
 ποδὲ ταῖς τέχαις. ἄλλο δὲ, τὸ ἀγοραῖον. τὸ ποδὲ ὧν καὶ περὶ σὶν
 διατίθον. ἄλλο δὲ, τὸ ποδὲ πλὴν ἀλάτταν. καὶ ταῖς, ἔ-
 πολεμικόν. τὸ δὲ, χρηματιστικόν. τὸ δὲ πορθητικόν. ἔ-
 πολεμικόν. πλεονεῖν γὰρ ἔχοντες τῶν πλεονεχῶν. δι', ἀλίσ-
 4 μὲν, ἀντάρων καὶ βυζαντίων. πλεονεῖν δὲ ἀδύνατον. ἐμπορι-

Aristot. Polit. lib. I III.

kk

κὸν δὲ ἐν αἰγίνῃ. καὶ χίω. πορθμικόν, ἐπὶ πένεδα. περὶ δὲ τοῦ
 τοῖς, τὸ χερνυλικόν, καὶ ἑμικραὺν ἔχον οὐσίαν, ὥστε μὴ δύνα-
 σθαι ἀρξάμεν. ἐπὶ δὲ μὴ ἴσ' ἀμφοτέρων πολιτῶν ἐλδύς τ' ἔδρον.
 καὶ ἐπὶ τοῦτον ἔδρον. πλὴν τοῖς εἶδος. τῶν δὲ γνωρίμων,
 πλοῦτος, διγλῆεια, ἀρετὴ, παιδεία, καὶ τὰ τοῖς τοῖς λεγόμε-
 να καὶ τὰ πᾶν διαφορὰν. δημοκρατία μὲν οὕτω ἔστι, πρῶτη μὲν
 ἢ λεγομένη, μάλιστα καὶ τὰ εἶσον. ἴσον γὰρ φησιν ὁ νόμος ὅτι
 τοῖς τοῖς, δημοκρατία. τὸ μὴ δὲν μάλον ὑπάρχειν ὅς ἀπὸ
 ρου, ἢ ὅς οὐ πόρους. μὴ δὲ κυρίους εἶναι ὁποτέρωσιν, ἀλ-
 λ' ὁμοίους ἀμφοτέρους. εἴ πορ γὰρ ἐλδύς τ' εἶδος μάλιστα ἔστιν ἐν
 δημοκρατία, καὶ τὰ πορ ἡπολαμβάνουσιν πνός, καὶ ἴσος τῆς,
 οὕτως αὖ εἰ μάλιστα, κοινωνονόντων ἀπάντων μάλιστα τ' πο-
 λιτείας ὁμοίως. ἐπεὶ δὲ πλείων ὁ δῆμος, κυριον δὲ τ' ὁ δῆμος
 τῆς πλείοσιν, ἀνάγκη δημοκρατίαν εἶναι τῶν τῶν. ἐν μὲν ἔν εἶδος
 δημοκρατίας ἔστιν. ἄλλο δὲ, τ' τῆς ἀρχαῖς ἀρχὴν μάλιστα τῆς.
 βραχέων δὲ τῶν τῶν ὄντων. διὰ δὲ τῶν τῶν μὲν ἔχουσιν εἶναι
 μετέχειν, καὶ τὸν ἀρχβάλλοντα μὴ μετέχειν. ἔδρον εἶδος δη-
 μοκρατίας, τ' μετέχειν ἀπάντας ὅς πολιτας, ὅσοι αὖ ὑπεί-
 θυναι, ἀρχειν δὲ τὸν νόμον. ἔδρον δὲ εἶδος δημοκρατίας, τ'
 πᾶσι μετεῖναι τῶν ἀρχῶν, ἐὰν μόνον ἢ πολίτης. ἀρχειν ὃ τὸν
 νόμον. ἔδρον δὲ εἶδος δημοκρατίας, τ' ἄλλα μὲν εἶναι ταυτά.
 κυριον δὲ εἶναι τὸ πλὴν τοῖς καὶ μὴ τὸν νόμον. ἔστιν δὲ γίνεσθαι,
 ὅταν τὰ πᾶν σματα κυρία ἢ ἀλλὰ μὴ ὁ νόμος. συμβαίνει δὲ
 ἔστιν, δὲ ὅς δημοκρατίας. ἐν μὲν γὰρ τῶν καὶ τῶν νόμοις δη-
 μοκρατίας, οὐ γίνεσθαι δημοκρατίας. ἀλλ' οἱ βέλπτοι τ'
 πολιτείας εἰσιν ἐν περὶ οὐσία. ὅπου δὲ οἱ νόμοι μὴ εἰσι κυριοί,
 ἐν ταῦτα γίνονται δημοκρατοί. μόνον γὰρ ὁ δῆμος γίνε-
 σθαι σῶν τῶν εἰς ἐκ πολλῶν. οἱ γὰρ πολλοὶ κυριοί εἰσιν, οὐχ
 ὡς ἐκαστος, ἀλλὰ πάντες. ὁ μὲν δὲ ποῖαν λέγει οὐκ ἀρχὴν
 εἶναι πολυκοιρανίαν. πό τῶν τῶν, ἢ ὅταν πλείους ὦσιν οἱ
 ἀρχόντες ὡς ἐκαστος, ἀδελφόν. ὁ δὲ οὕτω τοῖς τοῖς, δῆμος ἀπὸ
 μόνον ἀρχῶν ὡς, ζητεῖ μοναρχεῖν, δὲ τὸ μὴ ἀρχεῖν ἡπο-
 νό-

μην. καὶ γίνεται δεσποτικός. ὥς τε οἱ κολακτοί, ἄνθρωποι. καὶ
 ἔστιν ὁ τοιοῦτος δῆμος, ἀνάλογον τῆς μοναρχίας τῇ τυραννί-
 δι. διὸ καὶ τῆς τοιοῦτης. καὶ ἄμφω δεσποτικοὶ τῆς βελυό-
 νων. καὶ τὰ ψευδίσια, ὥς περὶ ἐκεῖ τὰ ὑπὸ τὰ γματὰ. καὶ ὁ
 δημοκρατὴς καὶ ὁ κολαξ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀνάλογον. καὶ μάλιστα
 δι' ἐκείτους ἰσχύουσιν, οἱ μὲν κολακες πρὸς τυράννοις. οἱ δὲ
 δημοκράται, τῆς δῆμις τῆς τοιοῦτοις. αἱ ποὶ δὲ εἰσι τῆς εἶναι
 I τὰ ψευδίσια κυρία ἀλλὰ μὴ ὅς νόμοις, ἀντι πάντα ἀνά-
 γοντες εἰς τὸν δῆμον. συμβαίνει γὰρ αὐτοῖς γίνεσθαι μεγά-
 λους, ὅτε δὲ τὸν μὲν δῆμον εἶναι κυρίον, τῆς δὲ τῆς δῆμου δόξης
 τοῦτο. περὶ τὸ πλῆθος τοῦτο. ἐπὶ δὲ οἱ τοῖς ἀρ-
 χαῖς ἐκκαλῶντες τὸν δῆμον φασὶ δέειν κρίνειν. ὁ δὲ, ἀσμένως
 δέχεται πλὴν πένκλυσιν. ὥς τε καὶ τὸν πᾶσι αἱ ἀρχαί.
 οὐλοῦντες δὲ ἀνδρόειν ὑπὸ τῶν φάσκων πλὴν τοιαύτην εἶναι
 » δημοκρατίαν οὐ πολιτείαν. ὅπου γὰρ μὴ νόμοι ἀρχοῦν,
 2 οὐκ ἔστι πολιτεία. δέει γὰρ τὸν μὲν νόμον ἀρῆναι πάντων. τῆς
 » δὲ καὶ τῆς, τοῖς ἀρχαῖς καὶ πλὴν πολιτείαν κρίνειν. ὥς τ' εἰ-
 περὶ ὅτι δημοκρατία μία τῆς πολιτείας, φανερὸν ὡς ἡ τριὰς
 τῇ καὶ τῆς, ἀντὶ τῆς ψευδίσιας πάντα διοικεῖται, οὐδὲ δη-
 μοκρατία κυρίως. οὐδὲν γὰρ ἐνδέχεται ψευδίσια εἶναι καὶ το-
 λου. τὰ μὲν οὖν τῆς δημοκρατίας εἶδη, διωρίδω τὸν το-
 πον τοῦτον. ὀλιγαρχία δὲ εἶδη, ἀντὶ τὸ ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν
 εἶναι τοῖς ἀρχαῖς τῆς πρὸς τῶν. ὥς τε τοὺς ἀπὸ τοῦ μὴ μετέ-
 3 χεῖν πλείους ὄντας. ὑπερβαίνει δὲ τῶν πρὸς τῶν μετέχειν τῆς
 πολιτείας. ἄλλο δὲ, ὅταν ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν μικρῶν ὡσιν
 αἱ ἀρχαί. καὶ αἰρῶνται αὐτοὶ τοὺς ἐλλείποντας. ἀντὶ μὲν
 οὖν ἐκ πάντων τῶν πρὸς τῶν ποιεῖται, δοκεῖ τοῦτ' εἶναι
 μᾶλλον ἀριστοκρατικόν. εἰαὶ δὲ ἐκ τῶν ἀφωρισμένων, ὀ-
 λιγαρχικόν. ἐπὶ τὸν εἶδος ὀλιγαρχίας, ὅταν πᾶσι ἀντὶ
 πᾶσι εἰσὶ. τέταρτον δὲ, ὅταν ὑπάρχη τὸ, τε νῦν λεγόμενον
 καὶ ἀρχή, καὶ ὁ νόμος, ἀλλ' οἱ ἀρχοντες. καὶ ἔστιν αὐτῇ
 4 σοφός αὐτὴ ἐν τοῖς ὀλιγαρχίαις. ὥς περὶ ἡ τυραννὶς αὐ-
 kk 11

ταῖς μοναρχίαις. καὶ ποδὶ ἥς τε λαοκρατίας, εἴ ποτε δὴ δημο-
 κρατίας ἐν ταῖς δημοκρατίαις. καὶ καλοῦσι δὴ τὴν τοιαύ-
 την ὀλιγαρχίαν, δυναστείαν. ὀλιγαρχίαν μὲν οὖν εἶη το-
 σαῦτα καὶ δημοκρατίας. οὐδέ τι δὲ λαμβάνειν, ὅτι πρὸς τοῦ
 συμβέβηκεν, ὥστε τὴν μὲν πολιτείαν τὴν κατὰ τοὺς νόμους μὴ
 δημοτικῶς εἶναι. διὰ δὲ τὸ ἥθος καὶ τὴν ἀγωγὴν πολιτείας
 δημοτικῶς. ὁμοίως δὲ πάλιν παρ' ἄλλοις, τὴν μὲν κατὰ τοὺς
 νόμους εἶναι πολιτείαν, δημοτικῶς τὴν. τῇ δ' ἀγωγῇ καὶ τοῖς
 ἔθεσιν ὀλιγαρχεῖσθαι μάλλον. συμβαίνει δὲ τοῖς μάλιστα
 μετὰ ταῖς μεταβολαῖς τῆς πολιτείας. οὐ γὰρ οὐδὲς μεταβαί-
 νουσιν, ἀλλὰ ἀγαπῶσι τὰ πρῶτα, μικρὰ πλεονεκτοῦντες
 παρ' ἄλλων. ὥς θ' οἱ μὲν νόμοι διαμένουσιν οἱ περὶ πάρον-
 τες. κρατοῦσι δ' οἱ μετὰ βάλοντες τὴν πολιτείαν. ὅτι δ' οὐδὲ
 τοσαῦτα εἶδη δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας, ὡς αὐτῶν τῆς
 εἰρημνίων φανερὸν ὄσιν. ἀνάγκη γὰρ ἢ πάντας τὰς εἰρημνίας μέρη
 τῶν δήμου κοινωνεῖν τῆς πολιτείας. ἢ τὰ μὲν, τὰ δὲ μή. ὅταν
 μὲν οὖν τὸ γεωργικὸν καὶ τὸ κεκτημένον μέγαν οὐσίαν κν-
 ριον ἢ τῆς πολιτείας, πολιτείας οὖν κατὰ νόμους ἔχουσιν γὰρ
 ἀρχαὶ οὐ μὲν οἱ. οὐ δύνανται δὲ ἀρχάζειν. ὥστε τὸν νόμον
 ἐκτελεῖσθαι, ἐκκλησιασίου τοῖς ἀναγκαῖας ἐκκλησίας. τοῖς
 δὲ ἄλλοις μετέχειν ἔξουσιν, ὅταν κτήσωνται τὸ πῆμα τὸ διω-
 ρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων. ὅπως μὲν γὰρ τὸ μὲν μὴ ὑπερβαίνει πᾶ-
 σιν, ὀλιγαρχικόν. τὸ δὲ δὴ ὑπερβαίνει ἀρχάζειν, ἀδύνατον μὴ περ-
 σίδων οὐσῶν. τοῖς μὲν οὖν εἶδος ἐν δημοκρατίᾳ διὰ ταύ-
 τας τῶν αἰτίας. ἔτερον δὲ εἶδος διὰ τὴν ἐχρημνίαν αἰρεσιν.
 εἴη γὰρ καὶ πᾶσιν ὑπερβαίνει τοῖς ἀνυπερβαίνουσιν κατὰ τὸ γένος,
 μετέχειν μὲν τοῖς δυναμείοις, ἀρχάζειν. διότι ἐν τῇ τοιαύ-
 τη δημοκρατίᾳ οἱ νόμοι ἀρχαὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι πρὸς οὐδὲν.
 εἴη δ' εἶδος τὸ πᾶσιν ὑπερβαίνει, ὅσοι αὐτὸν ἐλδοῦντο ὥς, μετέ-
 χειν τῆς πολιτείας, μὴ μὲν τοῖς μετέχειν διὰ τὴν περὶ εἰρημνίαν
 αἰτίαν. ὥς τ' ἀναγκαῖον καὶ ἐν ταύτῃ ἀρχεῖν τὸν νόμον. τέταρ-
 τόν δὲ εἶδος δημοκρατίας ἢ τελαοκρατία τοῖς χρόνοις, ἐν ταῖς

πόλεις γελημελίη. δὲ γὰρ τὸ μέγους γερονταί πλὴν, τὰς
 πόλεις τῆς ὕψους παρχῆς καὶ περὶ δὲ νύ παρχῆς. οὐ πορείας,
 μετέχουσι μὲν πάντες τῆς πολιτείας δὲ τὴν ὑποδοχὴν τῶ
 πλῆθος. κρινωνοῦσι δὲ καὶ κριτικὸν τῶν, δὲ τὸ δύνανται
 ἀλλοτρίων, καὶ τῶν ἀπόρους λαμβάνοντες μισθόν. καὶ μάλιστα
 δὲ ἀλλοτρίων τὸ τριούρν πλῆθος. οὐ γὰρ ἐμπροσθεν αὐτοῦ οὐ-
 ρὴν ἢ τῶν ἰδίῳν ἰδιόμελεα. τῶν δὲ πλουσίων ἐμπροσθεν. ὥστε
 1 πλάκωσι οὐ κρινωνοῦσι τῆς ἐκκλησίας, οὐτε τῶν δικαίων. διὸ
 γίνονται τῶν ἀπόρων πλῆθος, κρινων τῆς κριτικῆς, ἀλλ' οὐχ
 οἱ νόμοι. τὰ μὲν οὖν τῆς δημοκρατίας εἶδη τριώτα καὶ τριώ-
 τα δὲ τριώτα τῶν ἀνθρώπων εἶδη. τὰ δὲ, τῆς ὀλιγαρχίας, ὅταν
 μὲν πλείους ἔχουσιν οὐσίαν. ἐλάττω δὲ καὶ μὴ πολλὴν λίαν,
 τὸ τῆς πρώτης ὀλιγαρχίας εἶδος εἶδη. κρινωνοῦσι γὰρ ὕψους με-
 τέχουσι τῶν πτωχῶν. καὶ δὲ τὸ πλῆθος εἶναι τῶν μετεχόντων
 τῶν πολιτῶν ματῶς, ἀνάνη μὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν νόμον
 2 εἶναι κρινων. ὅσῳ γὰρ αὐτὸν πλείον ἀπέχουσι τῆς μοναρχίας, καὶ
 μήτε τριώτην ἔχουσιν οὐσίαν, ὥστε ἀλλοτρίων ἀμελεῖν τῶν,
 μὴ οὐτως ὀλίγη, ὥστε τῶν ἀλλοτρίων ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀνάνη τῶ
 νόμον ἀξιοῦν αὐτοῦ ἀρῆσαι ἀλλὰ μὴ αὐτοῦ. ἐάν δὲ δὴ ἐλάτ-
 τω ὥσιν οἱ τῶν οὐσίας ἔχοντες, εἰ μὲν τῶν πλείονων, πλείων δὲ,
 τῶ τῆς δευτέρας ὀλιγαρχίας γίνονται εἶδος. μάλλον γὰρ ἰσχύον-
 τες πλεονεκτεῖν ἀξιοῦσι. διὸ αὐτοὶ μὲν, αἰροῦνται ἐκ τῶν ἄλ-
 λων τῶν εἰς τὸ πολιτικὸν ματῶν βαδίζοντας, δὲ τὸ μὴ πῶ οὐτως
 3 ἰσχυρὸν εἶναι. ὥς τ' αὐτὸν νόμον ἀρῆσαι τὸν νόμον τίθενται τριώ-
 ρν. ἐάν δὲ αὐτὸν τῶν ἐλάττων οὐκ ὄντες μέγους οὐσίας ἔ-
 χουσιν, ἢ τῶν ἐπίδοσις γίνονται τῆς ὀλιγαρχίας. τὸ δὲ αὐτῶν μὲν
 τῶν ἀρχαίων ἔχουσιν, καὶ τῶν νόμον δὲ τὸν κελεύοντα τῶν πλείων
 τῶν διαδέχοντες τῶν ἡμῶν. ὅταν δὲ ἡδὴ πλὴν ὑποδοχῆται τῶν
 οὐσίαις καὶ τῶν πλουσιλίας, ἐγγὺς ἢ τριώτη δυνάσεια μο-
 ναρχίας εἶδη. καὶ κρινωνοῦσι οἱ ἀνθρώποι, ἀλλ' οὐχ ὁ νό-
 4 μος. καὶ τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ὀλιγαρχίας, τριώτην ἀντί-
 στροφον τῶν πλείων τῶν δημοκρατίας. ἐπὶ δὲ εἰσι δύο π-

λιτεία πρὸς δημοκρατίαν τε καὶ ὀλιγαρχίαν. ὧν τὴν μὲν
 εἶδον λέγουσι τε πάντες καὶ εἶναι, τῆς τε τῶν πόλεων πολι-
 τειῶν εἶδος ἓ. λέγουσι δὲ τέτταρας, μοναρχίαν, ὀλιγαρ-
 χίαν, δημοκρατίαν. τέταρτον δὲ τὴν καλουμένην ἀριστοκρα-
 τίαν. πέμπτη δ' ὅστις, ἢ περὶ σαφορέτω τοῦ κοινὸν ὄνομα πα-
 σῶν. πολιτεία γὰρ καλοῦσιν, ἀλλὰ δὲ μὴ πολλάκις γίνε-
 σθαι, λαμβάνει τὸν περὶ μὲν ἀριθμὸν τὰ τῆς πολιτείας εἶ-
 δος. καὶ χρᾶνται ταῖς τε τῶν πόλεων μόνον. ὡς περὶ τῶν πόλεων αὖτε
 πολιτείας. ἀριστοκρατία μὲν ἔνθα καλῶς ἔχει καλεῖν, πόδ' ἡ
 διήλθοντες αὖτε πρώτοις λόγοις. τὴν γὰρ ἐκ τῆς ἀρίστης ἀ-
 πόλεως κατ' ἀρετὴν πολιτεία, καὶ μὴ πρὸς ὑπόθεσιν τινὰ
 ἀγαθῶν αἰσθάνων, μόνον δίκαιον περὶ σαφορέτω ἀριστοκρα-
 τίαν. αὖ μὲν ἢ ἀπόλεως ὁ αὐτὸς αἰσθάνων καὶ πολιτῆς ἀγαθὸς ὅστις.
 οἱ δ' αὖτε ἄλλαις ἀγαθοῖς, πρὸς τὴν πολιτείαν εἰσι τὴν αὐ-
 τῆς. ἄλλ' αὖτε εἰσι τινές, αἱ πρὸς τὴν ὀλιγαρχομενίαν ἔχου-
 σι διαφορὰς, καὶ καλοῦσιν ἀριστοκρατίαν, καὶ πρὸς τὴν κα-
 λουμένην πολιτείαν. ὅπου γὰρ μὴ μόνον πλεονέκτητον, ἀλλὰ καὶ
 ἀριστίνδην αἰσθάνωνται τῆς ἀρχῆς. αὐτὴ ἡ πολιτεία διαφέρει τε
 ἀμφοῖν, καὶ ἀριστοκρατικὴ καλεῖται. καὶ γὰρ αὖτε μὴ ποιε-
 μέναις κοινῶν ὑπὸ μέλειαν ἀρετῆς, εἰσὶν ὅμως τινές οἱ ὅδοι
 μονῶν τε καὶ δοκῶν τε εἶναι ὑπὸ μενέας. ὅπου οὖν ἡ πολιτεία
 βλέπει εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀρετὴν καὶ δῆμον, οἷον, αὖτε χαλκῶδ' ὅ-
 νι, αὐτὴ ἀριστοκρατικὴ ὅστις. καὶ αὖτε εἰς τὰ δύο μόνον, οἷον ἢ
 λακκοδαίμων ἢ εἰς ἀρετὴν τε καὶ δῆμον. καὶ εἰς μίαν τῆς δύο
 τούτων, δημοκρατίας τε καὶ ἀρετῆς. ἀριστοκρατίας μὲν ἔνθα
 πρὸς τὴν πρώτην τὴν ἀρίστην πολιτείαν, ταῦτα δύο εἶδη. καὶ
 εἰς τὸν ὅσον τῆς καλουμένης πολιτείας ῥέπει πρὸς τὴν ὀλι-
 γαρχίαν μᾶλλον. λοιπὸν δ' ὅστις ἡμῖν πόδ' ἡ νομιζομέ-
 νης πολιτείας εἰπεῖν καὶ πόδ' ἡ τυραννίδος. ἐτάξαμεν δ' οὕτως,
 οὐκ οὕτως, οὐτὲ ταῦτα ἢ ἐκείνα, οὐτὲ τῆς ἀρχῆς ῥηθείας ἀρι-
 στοκρατίας. ὅτι μὲν ἀληθὲς, πᾶσι δημαρτήσας τῆς ὀρθο-
 τάτης πολιτείας. ἐπειτα καὶ ταῖς ἐπιθέταις μετὰ τούτων. 4

εἰσὶ τ' αὐτῶν αὐτῶν παρεμβάσεις, ὥς περ ἐν τοῖς κατὰ τὴν εἰρη-
 μιν. τελευτῶν δὲ περὶ τυραννίδος ὀυλοῖον ὅτι κηρύσσεται
 μνῆσαν, διὰ τὸ πασῶν ἡκιστα τῶν ἡν εἴη πολιτείαν. ἡ μὲν δὲ τὴν
 μέθοδον εἶναι περὶ πολιτείας. δι' ὃ μὲν οὕτω αἰτίαν τέτα-
 κται τὸν ἔργον εἶναι, εἰρημῶ. νῦν δὲ διεκτικὸν ἡμῖν περὶ πολι-
 τείας. φανερὸν τὸν γὰρ ἡ δυνάμεις αὐτῆς διωρεσιμῶν τῆς
 περὶ ὀλιγαρχίας, καὶ δημοκρατίας. ἐστὶ γὰρ ἡ πολιτεία
 ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, μίξις ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας. εἰ-
 δασὶ δὲ καλεῖν τοῖς μὲν, ἀρχαίου οὐκ ὡς πρὸς τὴν δημοκρα-
 τίαν, πολιτείας. τοῖς δὲ πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλλον, ἀρι-
 στοκρατίας, διὰ τὸ μάλλον ἀριστοῦ παθεῖν καὶ οὐ γέ-
 νειαν τοῖς ὑποκειμένοις. ἐπὶ δὲ δημοκρατίᾳ οἱ ὀυλοῖοι ἔχουσιν, ὧν
 οὐκ ἐκείνοι οἱ ἀδικοῦντες ἀδικοῦσιν. ὅθεν καὶ καλοῦσιν ἀγαθούς καὶ
 γνωρίμους τοῖς πρὸς πρὸς τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἐστὶν. ἐπεὶ οὕτω ἡ ἀριστοκρα-
 τία βούλεται τὴν ἀριστοῦ ἀγαθὴν ἀγαθὴν τοῖς ἀρίστοις τῆς πολι-
 τῶν, καὶ τοῖς ὀλιγαρχίας εἶναι φασι καὶ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς
 μάλλον, δοκεῖ δὲ εἶναι τῆς ἀδυνάτου. τὸ μὲν ὀνομασθῆναι τὴν
 ἀριστοκρατίαν μὲν πόλιν, ἀλλὰ πανηροκρατίαν μὲν. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἀριστοκρατίαν τὴν μὲν ὀνομασθῆναι. οὐκ ἐστὶ δὲ ὀ-
 νομία τὸ καλεῖσθαι νόμον, μὴ πείθεσθαι δὲ διὸ μίαν μὲν
 ὀνομίαν ὑποληπτέον εἶναι, τὸ πείθεσθαι τοῖς κειμένοις. ἐπεὶ
 γὰρ δὲ, τὸ καλῶς καλεῖσθαι νόμον, οἷς ἐμμένουσιν. ἐστὶ γὰρ
 πείθεσθαι καὶ καλῶς κειμένοις. εἴτε δὲ ἐνδέχεται διχῶς. ἢ
 γὰρ τοῖς ἀρίστοις τῆς ἐνδέχεται αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἀπλῶς ἀρί-
 στοις. δοκεῖ δὲ ἀριστοκρατία μὲν εἶναι μάλιστα, τὸ τοῖς πλείονας
 νεμεῖσθαι κατ' ἀρετὴν. ἀριστοκρατία μὲν γὰρ ὅρος, ἀρετή.
 ὀλιγαρχία δὲ, πλοῦτος. δῆλον δὲ, ἐλδοθεῖα. τὸ δὲ ὅτι
 αὐτὸς τοῖς πλείονας, ἐν πάσῃς ὑπάρχει. καὶ γὰρ ἐν ὀλι-
 γαρχίᾳ καὶ ἐν ἀριστοκρατίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὅ,τι αὐτὸς τοῖς
 πλείονας μέρει τῆς μετεχόντων τῆς πολιτείας, τοῦτ' ὅτι κη-
 ρύσσεται. μόνον γὰρ ἡ μίξις ὑποκρίνεται, τῆς ὀυλοῖον καὶ τῆς

ἀπόρων πολού του καὶ ἐλευθερίας. χαδὸν γὰρ πρὸς τοὺς πολέ-
 σοις οἱ εὐποροὶ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ δοκῶσι κατέχειν χώραν.
 ἐπεὶ δὲ εἶα ὅτι τὰ ἀμωσβηκῶντα τῆς ἰσότητος τὴν πολιτείαν,
 ἐλευθερία, πολούτος, ἀρετή. εἰ γὰρ τέταρτον, ὁ καλὸς οὖν εὐ-
 χλίσαι, ἀκολουθεῖ τοῖς δύοσιν. ἢ γὰρ εὐχλίσαι ἔστιν ἀρχαῖος
 πολούτος καὶ ἀρετὴ, φανερὸν, ὅτι πᾶσι μὲν εἶναι δυοῖν μίξιν, τῆς
 εὐπόρων καὶ τῆς ἀπόρων, πολιτείαν λεκτέον. πᾶσι δὲ τῆς εὐχλίσαι,
 ἀριστοκρατίαν μάλιστα τῆς ἄλλων πρὸς πᾶσι ἀληθινῶν καὶ
 πρώτων. ὅτι μὲν οὖν ὅτι καὶ ἔτδρα πολιτείας εἶδη πρὸς με-
 ναρχίαν τε, καὶ δημοκρατίαν, καὶ ὀλιγαρχίαν, εἴρηται. καὶ
 ποῖα ταῦτα, καὶ τί διαφέρεισιν ἀλλήλων αὐτὰ ἀριστοκρατία
 καὶ αἱ πολιτεῖαι, τῆς ἀριστοκρατίας. καὶ ὅτι οὐ πόρρω αὐ-
 τὰ ἀλλήλων, φανερὸν. πῖνα δὲ τὸ πον γίνεταί πρὸς δημοκρα-
 τίαν καὶ ὀλιγαρχίαν, ἢ καλὸν μὲν πολιτεία, καὶ πᾶσι αὐτὴν
 δεῖ κατιστάναι, λέγω μὲν ἐφεξῆς τοῖς εἰρημέτοις. ἅμα δὲ δὴ-
 λον εἶναι, καὶ οἷς ὀρίζονται πᾶσι δημοκρατίαν καὶ πᾶσι ὀλιγαρ-
 χίαν. ληπτέον γὰρ πᾶσι εὐνῶν διαίρεσιν. εἴτα ἐκ τούτων ἀφ' ἐ-
 κατέρως ὡς πρὸς σύμβολον λαμβάνοντας σωθετέον. εἰσὶ δὲ
 ὅροι ἄλλοι τῆς σωθείας καὶ μίξεως. ἢ γὰρ ἀμφότερα ληπτέον,
 ὡς ἐκείνα νομοθετοῦσιν, οἷον, πόρι τὸ δικάζειν. ἐν μὲν γὰρ
 ταῖς ὀλιγαρχίαις τοῖς εὐποροῖς ζημίαν τὰ τέσσιν, ἀνὰ μὴν δικά-
 ζωσι. τοῖς δ' ἀπόροις, ἔδνα μισθόν. ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις,
 τοῖς μὲν ἀπόροις μισθόν. τοῖς δ' εὐποροῖς, οὐδὲ μίαν ζημίαν.
 κοινὸν δὲ καὶ μέσον τούτων, ἀμφότερα ταῦτα. διὸ καὶ πολι-
 κόν. μέμνηται γὰρ ὅτι ἀμφότεν. εἰς μὲν οὖτος τὴν σωδυσσμοῦ
 πόπος. ἔτδρος δὲ, τὸ μέσον λαμβάνειν. ὡς ἐκείνοι τὰ τέσσιν
 οἷον, ἐκκλησιάζειν. οἱ μὲν, ἀπὸ τῆς ἐκείνου οὐδὲν ὅς ἢ μικρὰ
 πάμπαν. οἱ δ' ἀπὸ μακροῦ τῆς ἐκείνου. κοινὸν δὲ καὶ οὐδέτε-
 ρον, ἀλλὰ τὸ μέσον ἐκείνου τῆς ἐκείνου τούτων. εἴτον δ' ἐκ
 δυοῖν ταγμάτιν. τὰ μὲν ἐκ τῆς ὀλιγαρχικῆς νόμου, τὰ δ' ἐκ
 τῆς δημοκρατικῆς. λέγω δ', οἷον δοκεῖ δημοκρατικὸν μὲν εἶναι,
 τὸ κληρωτὸς εἶναι τοῖς ἀρχαῖς. τὸ δ' αἰρετὸς ὀλιγαρχικόν. καὶ

δημοκρατικὴν μὲν, τὸ μὴ ἀπὸ πλούτου. ὀλιγαρχικὴν δὲ, ἀπὸ πλούτου. ἀριστοκρατικὴν οὖν καὶ πολιτικὴν, τὸ εἶναι τὸν ἀπὸ τῶν ἀρίστων λαβεῖν. ἐκ μὲν τῆς ὀλιγαρχίας, τὸ αἰρεταῖς ποιεῖν τὰς ἀρχάς. ἐκ δὲ τῆς δημοκρατίας, τὸ μὴ ἀπὸ πλούτου. ὁ μὲν οὖν ἴσως τῆς μίξεως, οὗτος. τὸ δ' οὐ μεμύχαι δημοκρατίαν καὶ ὀλιγαρχίαν ὅρος, ὅταν ἐνδέχεται λέγειν τὴν αὐτὴν πολιτείαν, δημοκρατίαν καὶ ὀλιγαρχίαν. δὴ-
1 λυν γὰρ, ὅπῃ εἴς τε παύσειν οἱ λέγοντες, διὰ τὸ μεμύχαι κα-
 λῶς. πέπνυθε δὲ εἴς τε καὶ τὸ μέσον. ἐμφαίνεται γὰρ ἐκεί-
 ρον ἐν αὐτῷ τῷ ἄκρῳ. ὁ πόρ συμβαίνει πρὸς τὴν λακεδαι-
 μονίαν πολιτείαν. πολλοὶ γὰρ ἐγχειροῦσι λέγειν ὡς δημο-
 κρατία οὗτος, διὰ τὸ δημοκρατικὰ πολλὰ τὴν τάξιν ἔχειν.
 οἷον, πρῶτον τὸ πρὸς τὴν ἰσοφίαν τῶν παίδων. ὁμοίως γὰρ οἱ
 τῷ πλουσίῳ πέφονται τοῖς τῷ πενήτῳ. καὶ παιδιδύονται
 τὸν ἴσον εἴς τε, ὅν αὖ δύναντο καὶ τῷ πενήτῳ οἱ παῖδες.
2 ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ ἐχρημίσῃ ἡλικίᾳ. καὶ ὅταν αὐτοὶ οὐ
 γλῶσσονται, τὸν αὐτὸν ἴσον, οὐδὲν γὰρ ἄδελφος ὁ πλούσιος καὶ
 ὁ πέννης. οὐτὼ τὰ πρὸς τὴν ἰσοφίαν ταῦτά πάντες ἐν τοῖς συσι-
 ποῖς. καὶ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ τῇ πλούσιος καὶ τῇ πέννης αὐτῇ πρῶ-
 σκευάσαι δύνανται καὶ τῷ πενήτῳ ὅσοι οὖν. ἐπὶ τῷ δύο τῶν
 μεγίστων ἀρχαῖς, τὴν μὲν αἰρεῖσθαι τὸν δῆμον. τῆς δὲ μετέ-
 χειν. εἰς μὲν γὰρ χέροντας αἰροῦνται. τῆς δ' ἐφορείας μετέ-
 χροισι. οἱ δ' ὀλιγαρχίαν, διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν ὀλιγαρχικά. οἱ,
3 τὸ πάσας αἰρεταῖς εἶναι, καὶ μηδεμίαν κληρωτὴν. καὶ ὀλίγους
 κυρίους θανάτου καὶ φυγῆς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά. διὰ
 δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ τῇ μεμυγμένῃ, καλῶς ἀμφοτέρω δοκεῖν
 εἶναι, καὶ μηδέτερον. καὶ σώζεσθαι δ' αὐτῆς καὶ μὴ ἔξωθεν,
 καὶ δ' αὐτῆς μὴ τῷ πλούσιῳ ἔξωθεν εἶναι ὅς ἐστιν ὀλιγαρχία.
 εἴη γὰρ αὐτὴ καὶ πονηρὰ πολιτεία τοῦθ' ὑπάρχον. ἀλλὰ τὸ μὴ
 δ' αὐτοῦ λείπει πολιτείαν ἐπὶ τὴν μὴ τῆς πόλεως με-
 εἶναι ὅλως. τίνα μὲν οὖν ἴσον διὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, ὁ-
4 μοίως δὲ καὶ τῶν ὀνομαζομένων ἀριστοκρατίας, νῦν εἴρηται.

πόλιν δὲ τυραννίδος ὡς ἡμῖν λοιπὸν εἰπεῖν, οὐχ ὡς αὐτοῦσης
 πολυλαγίασ' πόλιν αὐτῶν. ἀλλ' ὅπως λάβῃ τῆς μεθόδου τὸ
 μέρος. ἐπειδὴ καὶ ταύτην τίθειμεν τῆς πολιτειῶν τι μέρος. πε-
 ρὶ μὲν οὖν βασιλείας διωρίζεμεν ἐν τῇς πρώταις λέξεσι, ἐν
 οἷς πόλιν τῆς μάλιστα λεγομένης βασιλείας ἐποιούμεθα τῶν
 σκέψιν. πότμον ἀσύμφορον, ἢ συμφέρει ταῖς πόλεσι. καὶ
 πῖνα, καὶ πόθεν δεῖ καθεστάναι, καὶ πῶς. τυραννίδος δ' εἶδη
 δύο μὲν δείλομεν, ἐν οἷς πόλιν βασιλείας ἐπεσκοποῦμεν, δὲ
 τὸ πῶς δυνάμειν ἐπαλλάττειν πῶς αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν βασι-
 λείαν δὲ τὸ κατὰ νόμον εἶναι ἀμφοτέρωσ' ταύτας ἀρχάς.
 εἴτε γὰρ τῆς βαρβαρῶν πρὸς αἰροῦνται αὐτοκράτορας μθ-
 ναρχοῖσιν. καὶ τὸ παλαιόν, ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἔλλησιν ἐγίγνω-
 τὸν δὲ μὲν ἀρχοῖσιν τὸν ἴσον ἴσον. οὐς ἐκείνων αἰσυνή-
 τας. ἐχούσι δὲ πῖνασ' πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν διαφορὰς. ἢ
 δὲ δὲ μὲν τὸ κατὰ νόμον, βασιλικαί, καὶ δὲ τὸ μθναρχεῖν
 ἐκόντων, τυραννικαὶ δὲ δὲ τὸ δεσποτικῶς ἀρχεῖν κατὰ τὴν
 αὐτῶν γνώμην. εἴτον δὲ εἶδος τυραννίδος. ἢ πόρ' μάλιστα εἶναι
 δοκεῖ τυραννίς, ἀπὸ τῆς οὐσίας τῆς βασιλείας. ταύτην δ' ἀ-
 ναγκαῖον εἶναι τυραννίδα, τὴν μοναρχίαν. ἢ τις αὐτοῦ πενθῆνος
 ἀρχεῖ τῆς ὀμνῶν καὶ βελπόνων πάντων, πρὸς τὸ σφέτερον
 αὐτῆς συμφέρον, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ τῆς ἀρχομένων. διό πόρ'
 ἀνύσιος. οὐδεὶς γὰρ ἐκὼν ὑπομένει τὴν ἐλπίδα τῶν τῶν
 τὴν ἀρχήν. τυραννίδος μὲν οὖν εἶδη ταύτας καὶ τῶν ταύτας
 ταῖς εἰρημένους αἰτίας. τίς δ' ἀρετὴ πολιτείας, καὶ τίς ἀρετὴς
 βίος ταῖς πλείους πόλεσι καὶ τοῖς πλείοις τῶν ἀνθρώπων,
 μήτε πρὸς ἀρετῶν συκρίνουσι τὴν ὑπερῶν ἰδιώτας, μήτε
 πρὸς παιδείαν, ἀφ' ὧς δεῖται καὶ χρηρίους τυχεράς, μή-
 τε πρὸς πολιτείαν τὴν κατ' ὀλίγον γινόμενῃ, ἀλλὰ βίον τὴν
 τὸν τοῖς πλείοις κοινωνῆσαι δυνάτον καὶ πολιτείαν, ἢς
 ταῖς πλείους πόλεις εὐδέχεται μεταχθῆναι. καὶ γὰρ ὅς κα-
 λούσιν ἀριστοκράτειας, πόλιν ὧν νῦν εἴπμεν, τὰ μὲν, ὅπως τῶν
 πίπνουσι ταῖς πλείους τῶν πόλεων. τὰ δὲ, γεινῶσι τῇ 4

καλουμένη πολιτεία. διὸ παρὶ ἀμφοῖν ὡς μᾶς λεκτέον. ἡ δὲ
 δὴ κρίσις παρὶ πάντων τούτων ἐκ τῆς αὐτῆς σοιχείων ὅτιν.
 » εἴ γὰρ καλῶς ἐν τοῖς ἡθικαῖς εἰρηται, τὸ τὸν οὐδαίμονα βίον
 » εἶναι τὸν κατ' ἀρετὴν ἀνέμπος διον, μεσότητι δὲ τῷ ἀρε-
 » τῷ, τὸν μέσον ἀναγκαῖον εἶναι βίον ἐέλπισον, τῆς ἐκείνοις ἐν-
 » δεχομένης τυχεῖν μεσότητος. ὅς δὲ αὐτοῦς τούτοις ὅρους,
 » ἀναγκαῖον εἶναι καὶ πόλεως ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ πολι-
 » τείας. ἡ γὰρ πολιτεία, βίος τίς ἐστι πόλεως. ἐν ἁπάσαις δὴ
 » ταῖς πόλεσιν ἐστὶ τρία μέρη τῆς πόλεως. οἱ μὲν οὐποροὶ σφό-
 » δρα. οἱ δὲ ἄγροιοι σφόδρα. οἱ δὲ ὑπὸ τῷ, οἱ μέσοι τούτων. ἐπεὶ
 » τίνων ὁμοιογενεῖται ἡ μέση ἀρετὴ καὶ ἡ μέση, φανερὸν ὅτι
 » καὶ τῶν οὐ τυχόντων ἡ κτήσις ἡ μέση βελτίστη πάντων. ἔστι
 » γὰρ τῷ λόγῳ περὶ ἀρετῆς. ὑπὸ καλὸν δὲ, ἡ ὑπερδύναμις, ἡ
 » ὑπερδύναμις, ἡ ὑπερδύναμις, ἡ τὰναντία τούτοις ὑπὸ πῶ-
 » λον, ἡ ὑπερδύναμις, ἡ σφόδρα ἄπμον, χαλεπὸν τῷ λόγῳ ἀκ-
 » λουθεῖν. γίνονται γὰρ οἱ μὲν, ὑπερδύναμις καὶ μεγαλοπύνηροι μάλ-
 » λον. οἱ δὲ, κακὸς ὑπερδύναμις καὶ μικροπύνηροι λίαν. τῶν δὲ ἀδικημά-
 » των τὰ μὲν γίνονται, δι' ὅτιν. τὰ δὲ δὲ κακὸς ὑπερδύναμις. ἐπὶ δὴ ἡ
 » οὐτοὶ φυλαρχοῦσι καὶ βουλαρχοῦσι. ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω
 » βλαβερὰ ταῖς πόλεσι. περὶ δὲ τούτοις οἱ μὲν ἐν ὑπερδύναμις
 » οὐτυχημάτων ὅντις, ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ φίλων καὶ τῶν
 » ἄλλων τῶν τοιούτων, ἀρχοῦται οὐτε βούλονται οὐτε ἐπίσαν-
 » ται. καὶ τούτ' οὐδὲς οἷον ἐν ὑπερδύναμις πασι οὐσι. δὲ γὰρ
 » τῷ τῷ οὐδὲ ἐν τοῖς διδασκαλείοις ἀρχοῦται σιμῶντες
 » αὐτοῖς. οἱ δὲ κατ' ὑπερδύναμις ἐν εὐδείᾳ τούτων, τὰ πεινοῖ
 » λίαν. ὥς θ' οἱ μὲν ἀρχοῦται οὐκ ἐπίσανται, ἀλλ' ἀρχοῦται δου-
 » λικῶς ἀρχοῦται. οἱ δὲ ἀρχοῦται μὲν οὐδεμῶς ἀρχοῦται, ἀρχοῦται δὲ
 » δεσποτικῶς ἀρχοῦται. γίνονται οὖν καὶ δούλων καὶ δεσποτῶν
 » πόλεις, ἀλλ' οὐκ ἐλδοδύρων. καὶ τῶν μὲν, φθονοῦται, τῶν δὲ,
 » κατὰ φρονούτων. ἃ πλεονάζει ἀπείχει φιλίας καὶ κοινωνίας
 » κλιπικῆς. ἡ γὰρ κοινωνία, φιλική. οὐδὲ γὰρ ὁδοῦ βούλονται
 » κοινωνεῖν τοῖς ἐχθροῖς. βούλεται δὲ καὶ ἡ πόλις ἵεῖσιν εἶναι καὶ

οἰομένων ὅτι μάλιστα. ὅτι δὲ οὐ παρέχει μάλιστα τοῖς μέσοις.
 ὥς τ' αἰακάων ἀρετὰ πολιτείας οὐδὲ τῶν πόλιν ἔστιν, ὅτι
 ὡν φανερὸν φησὶ τὴν οὐσίαν εἶναι τῆς πόλεως. καὶ σώζονται
 διὰ τῶν πόλεων οὐτοι μάλιστα τῆς πολιτῶν. οὐτε γὰρ αὐ-
 τοὶ τῆς ἀλλοτρίων ὥς περ οἱ πένητες ἀδύθυμους, οὐτε τ' κνύ-
 των ἑτοῖροι, καὶ ἀπὸ τῆς τῆς πλεονεξίας οἱ πένητες ἀδύθυμοι
 σι. καὶ διὰ τὸ μὴ τ' ἐπιβελόνειν μὴ τ' ἀδύθυμους, ἀκιν-
 δύνως διάγουσι. διὰ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς το φωνυλίδης πολλὰ
 μέσοισιν ἀρετὰ, μέσος δὲ λων ἐν πόλει εἶναι. δὴ λων ἀρετὰ,
 ὅτι καὶ ἡ κοινωνία ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ, ἡ δὲ τῆς μέσων. καὶ τῆς
 τοιαύτης ἐνδέχεται οὐ πολιτείας πόλεις. ἐν αἷς δὲ πο-
 λὺ τὸ μέσον καὶ κρεῖττον, μάλιστα μὲν ἀμφότερον. εἰ δὲ μὴ, θα-
 τέρου μέρος. περὶ δὲ μέσον γὰρ ποιῆσαι ῥοπήν, καὶ καλὴν εἶνε
 οὐ τῆς κακίας ἀποδιδόσθαι. διόπερ οὐτυχία μεγίστη ὅτι
 πολιτενομέτους οὐσίαν ἔχειν μέσον καὶ ἰσχυρὸν. ὥς ὅτι οἱ
 μὲν πολλὰ σφόδρα κέκτηνται. οἱ δὲ μὴδὲν, ἢ δὴ μὴς ἔχουσιν
 γίγνεται. ἢ ὀλιγαρχία ἀκρατής. ἢ τυραννίς, δι' ἀμφοτέρων
 τῶν ἀποδιδόσθαι. καὶ γὰρ ἐκ δημοκρατίας τῆς νεανικωτά-
 της καὶ ὅτι ὀλιγαρχία, γίγνεται τυραννίς. ἐκ δὲ τῆς μέσων καὶ
 τῆς σωφροσύνης, πλεονεξίας. τὴν δὲ αἰτίαν ὕδρον ἐν τοῖς ποταμοῖς
 τῆς μεταβολῆς τῆς πολιτείας ὁρῶμεν. ὅτι δὲ ἡ μέση βελτί-
 ση, φανερὸν. μὲν γὰρ ἀσασίας, ὅπου γὰρ πολὺ τὸ δὲ μέσον,
 ἡμεῖς σάσεις καὶ διασάσεις γίγνεται τῆς πολιτείας. καὶ αἱ
 μεγάλα πόλεις ἀσασίας τὸν δὲ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ὅτι
 πλεονεξίας. ἐν δὲ ταῖς μικραῖς, ῥαδιόν τε διαλαβεῖν εἰς
 δύο πάντας, ὥς τε μὴδὲν καὶ τὴν αἰτίαν μέσον. καὶ πάντες ἀ-
 δὴν ἄποροι ἢ οὐποροὶ εἰσι. καὶ αἱ δημοκρατίαι δὲ ἀσφαλές
 εἰσι τῆς ὀλιγαρχίας εἰσι, καὶ πλεονεξίας τῆς δὲ μέ-
 σοις. πλεονεξίας γὰρ εἰσι, καὶ μάλλον μετέχουσιν τῆς πλεονεξίας
 ἐν ταῖς δημοκρατίαις ἢ ταῖς ὀλιγαρχίαις. εἰπεὶ ὅταν αὐτοὶ
 οὐδὲν τῶν πλεονεξίας ἀποδιδόντες οἱ ἄποροι, κακοπερίστατοι
 γίνονται, καὶ ἀπολλύονται ταχέως. σημεῖον δὲ δεῖ νομίζειν, καὶ

τὸ δὲ βελτίσιον νομοθετίας εἶναι τῆς μέσων πολιτῶν. σόλων
 γὰρ ὡς ἔντων. δηλοῖ δὲ τῆς πρὸς αὐτὸν καὶ λυκούργου. οὐ
 γὰρ ὡς βασιλῆος. καὶ χαράνδρος, καὶ σχεδὸν οἱ πλεῖστοι τῆς ἄλ-
 λων. φανερὸν δὲ ἐκ τούτων, καὶ διότι αἱ πλεῖσαι κλιτεῖαι,
 αἱ μὲν, δημοκρατικαὶ εἰσιν. αἱ δὲ ὀλιγαρχικαὶ· διὰ γὰρ τὸ ἐν
 ταῖς πολλὰς ὀλίγον εἶναι τὸ μέσον αἰεὶ ὁ πότμοι αὐτῶν
 πᾶσι, οἱ δὲ αὐτῶν οὐσία οὐ γινέται, εἴθ' ὁ δῆμος, οἱ δὲ μέσον
 ἐκβαίνοντες καὶ αὐτοὺς ἀγνοοῦντες κλιτεῖαν. ὥστε ἡ δῆμος
 γίγνεται, ἡ ὀλιγαρχία. πρὸς δὲ ταῖς δὲ τὰς εἰσὶν γίνεσθαι
 καὶ μάλας πρὸς ἀλλήλους τῶν δῆμων καὶ τοῖς ἐκείνων. ὁ πο-
 τμοῖς αὐτῶν μάλλον συμβῆναι κλιτεῖαι τῆς ἐκείνων, οὐ καὶ τὰς
 σικελίᾳ πολιτεῖαν οὐ δὲ ἴσιν. ἀλλὰ τῆς νίκης ἄθλον τῶν ὑ-
 πότροχιν τῆς κλιτείας λαμβάνουσι. καὶ οἱ μὲν, δημοκρα-
 τῖαν. οἱ δὲ ὀλιγαρχίαν κλινοῦσιν. ἐπὶ δὲ καὶ τῆς ἐκείνων
 γινόμενων τῆς ἐλλάδος, πρὸς τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκείνων κλι-
 τεῖαν ἀφελόμενοι. οἱ μὲν, δημοκρατία οὐ ταῖς πόλεσι
 καὶ τὰς. οἱ δὲ ὀλιγαρχία, οὐ πρὸς τὸ τῆς πόλεων συμ-
 φερόν σοφῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σφέτερον αὐτῶν. ὥστε διὰ
 ταῖς αἰτίας ἡ μὲν ποτε τῶν μέσων γίνεσθαι πολιτεῖαν,
 ἡ ὀλιγαρχία καὶ παρ' ὀλίγοις. εἰς γὰρ ἀνὴρ συνεπέδωκ' ὁ μὲν
 πρὸς τὸν ἐκείνων γινόμενων, ταῖς ἀφελόμενοι τῶν τὰ
 ξιν. ἡ δὲ καὶ τοῖς ἐκείνων πόλεσιν ἐξ ὅς καὶ τὴν, μὴ δὲ βού-
 λεσθαι τὸ ἴσον. ἀλλ' ἡ ἀρχὴν ζητεῖν. ἡ κλιτουμένου ἑπο-
 μέν. τῆς μὲν οὖν αἰεὶ πολιτεία, καὶ διατὴν αἰτίαν, ἐκ τῶν
 των φανερὸν. τῆς δὲ ἄλλων πολιτειῶν, ἐπειδὴ πλεῖς δημο-
 κρατία καὶ πλεῖς ὀλιγαρχία φαμεν εἶναι, τῶν πρῶ-
 τῶν θετῶν καὶ διὰ τῶν, καὶ τῶν δὲ τὸν τῶν ἐκείνων. ὡς
 τῶν μὲν, εἶναι βελτίω. τῶν δὲ, χείρω, διωρισμένης τῆς αἰεὶς,
 οὐ καλεπὸν ἰδεῖν. διὰ γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι βελτίω τῶν ἐγγύ-
 τατα ταῖς. χείρω δὲ, τῶν ἀφελόμενοι τῶν μέσων πλεον, αὐ-
 τῶν πρὸς ὑποθεσιν κρινεῖται. λέγω δὲ τὸ πρὸς ὑποθεσιν, ὅτι
 4. πολλὰς οὐκ ἄλλης πολιτείας αἰετῶν τῶν, ἐκείνων οὐδὲν

καλῶσι συμφέρει ἐτάραν μάλλον εἶναι πολιτείαν. τίς δὲ
 πολιτεία τίσι, καὶ ποία συμφέρει τοῖσι, ἐχόμενον ἔστι τῆς εἰρη-
 » μείων διελθεῖν. ληπτέον δὲ πρῶτον ποῦ πασῶν καὶ πό-
 » ταυτὸν. δεῖ γὰρ κρῖναι εἶναι τὸ βουλευόμενον μέρος τῆς πό-
 » λεως τὸ μὴ βουλευόμενον μέλειν τῷ πολιτείαν. ἐστὶ δὲ πᾶσα
 πόλις ἔκτε τῆς ποιῶν καὶ ποσόν. λέγω δὲ ποιὸν μὲν, ἐλευθε-
 ρίαν, πολούτην, παιδείαν, δόξαν, ἀρετήν. ποσὸν δὲ, τῷ τῆς πό-
 λεως ὅσον. ἀνδραγαθίαν δὲ, τὸ μὲν ποιὸν ὑπάρχειν ἐτάρω μέρος τῆς
 πόλεως, ὅσον σὺν ὧν σὺν ἔσκηκε μέρος ἡ πόλις. ἄλλω δὲ μέρος τὸ πο-
 σόν. οἷον, πολέους τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῆς γυναικῶν ὅσον ἀνδρῶν,
 ἢ τῆς πολουσίων ὅσον ἀπόρου. μὴ μέλει βούλητον ὑποδρέχειν
 τῷ ποσῷ, ὅσον λέγειται τῷ ποιῶ. διὸ τοῦτο περὶ ἀλλήλων
 συκρίτεον. ὅπου μὲν οὕτω ὑποδρέχει τὸ τῆς ἀπόρων πολέους
 τῷ εἰρημίνην ἀναλογία, ἀνταῦθα πέφυκεν ἡ δημοκρατία.
 καὶ ἐκείνη εἶδος δημοκρατίας καλεῖται τῷ ὑποδρόχῳ τῆς πό-
 λεως. οἷον, ἐάν μὲν τὸ τῆς γυναικῶν ὑποδρέχῃ πολέους, τῷ
 » πρῶτον δημοκρατία. ἐάν δὲ τῆς βαναύσων καὶ μετὰ τὸν
 » τῶν, τῷ τελευταίῳ. ὁμοίως δὲ, καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν μετὰ τὸν
 τῶν. ὅπου δὲ τῆς ἀπόρων καὶ γνωρίμων ὑποδρέχει τῷ
 ποιῶ, ἢ λέγειται τῷ ποσῷ, ἀνταῦθα δὲ, ὀλιγαρχία, καὶ
 τῆς ὀλιγαρχίας τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκείνη εἶδος καλεῖται τῷ ὑπο-
 » δρόχῳ τῆς ὀλιγαρχικῆς πολέους. δεῖ δὲ αἰετὸν νομοθετεῖν ἐν
 » τῇ πολιτείᾳ περὶ λαμβάνειν ὅσον μέσους. ἀντὶ γὰρ ὀλιγαρ-
 χικὸν ὅσον νόμισμα πᾶσι, σοφία δὲ καὶ χρηστὴ τῶν μέσων. ἐάν τε
 » δημοκρατικὸν, περὶ λαμβάνειν τῶν νόμοις τῶν τῶν. ὅπου δὲ τῆς
 » μέσων ὑποδρέχει πολέους, ἢ σωμαφοροδῶν τῶν ἀνδρῶν,
 ἢ καὶ θάλασσαν μένον, ἀνταῦθα δὲ καὶ τῶν πολιτείαν εἶναι μόνι-
 μον. οὐδὲν γὰρ φοβερὸν, μή ποτε συμφωνήσωσιν οἱ πολέ-
 οισι τοῖς πένησιν ἀπὸ τῶν τῶν. οὐδὲ ποτε γὰρ ἀπὸ τοῖς βελήσων
 τῶν δουλοῖν τῶν ἐτάρων. κενὸς τῶν διὰ τὴν ἡτῶσιν, ἐδὲ μίαν
 ἀνδρῶσιν ἄλλω τῶν. ἀντὶ γὰρ ἀρῶν οὐκ ἀντὶ ἀπομεί-
 νειαν, ἀλλὰ τῷ ἀπὸ τῶν τῶν περὶ ἀλλήλων. πανταχοῦ δὲ π- 4

- » ὅτι τὰς δὲ δικαιοσύνης. δικαιοσύνης δὲ ὁ μέσος. ὅσῳ δὲ ἂν ἄμεινον
 » ἡ πολιτεία μετρήσῃ, τοσούτω μνημονεύει. διαμαρτάνουσι δὲ
 πολλοὶ καὶ τῆς αἰσθητικῆς βουλομένων ποιῆν πολι-
 τείαν, οὐ μόνον ἐν τῷ πλεονέμεν τοῖς δὲ πόροις, ἀλλὰ καὶ
 » ἐν τῷ πειναρούμεν τὸν δῆμον. ἀνάγκη γὰρ χρόνῳ καὶ ἐκ
 » τῆς φουδῶς ἀγαθῶν ἀλλήδεις συμβῆναι κακίαν. αἱ γὰρ πλεονε-
 ξίαι τῆς πολυσίων ἀφαινοῦσι μάλλον πλεονεξίαν, ἢ αἱ
 » τῆς δέμου. ἐστὶ δὲ ὅσα περὶ φάσας ἔχουσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ σο-
 φίζονται πρὸς τὸν δῆμον, πέντε τὸν αἰσθητὸν, πρὸς ἐκκλησίαν,
 πρὸς τῶς ἀρχάς, πρὸς δικαστήρια, πρὸς ὅπλα, πρὸς γυμνα-
 σίαν. πρὸς ἐκκλησίαν μὲν, τὸ ἰσθῆναι ἐκκλησιάζειν πᾶσι. ζη-
 μίαν δὲ ἀδικεῖν τῶς δὲ πόροις, ἐὰν μὴ ἐκκλησιάζωσιν,
 ἢ μόνον, ἢ μέγῳ πλεονεξίᾳ. πρὸς τῶς ἀρχάς, τὸ τοῖς μὲν ἐ-
 χροῖσι τιμῆμα μὴ ἰσθῆναι ἰσομένους. τοῖς δὲ ἀπόροις ἰσθῆναι.
 καὶ πρὸς τὰ δικαστήρια, τοῖς μὲν δὲ πόροις εἶναι ζημίαν, αἱ
 2 μὴ δικάζουσι. τοῖς δὲ ἀπόροις ἀδικεῖν. ἢ τοῖς μὲν, μεγάλῃ.
 τοῖς δὲ, μικρῇ, ὥς ποτὶ ἐν τοῖς χαράωνδου νόμοις. ἐνταυτοῖς
 δὲ ἔστι μὲν πᾶσιν ἀρχαρχαφαιμίσις, ἐκκλησιάζειν καὶ δικά-
 ζειν. ἐὰν δὲ ἀρχαρχαφαιμίσις, μὴ τε ἐκκλησιάζωσι, μὴ τε δι-
 κάζωσιν, ἐπικενῶνται μεγάλα ζημία τοῖς τοῖς. ἵνα δὲ μὲν
 πλεονεξίαν, φεύγωσι τὸ ἀρχαρχαφαιμῆναι. δὲ δὲ τὸ μὴ ἀ-
 πορῶν μὴ δικάζωσι, μὴ δὲ ἐκκλησιάζωσι. τὸν αὐ-
 τὸν δὲ τὸν καὶ πρὸς τοῖς ὅπλα κεκτημένοι, καὶ τῇ γυμ-
 3 νάζεσθαι νομοθετοῦσι. τοῖς μὲν γὰρ ἀπόροις ἔστι κεκτη-
 ῶν. τοῖς δὲ ἀπόροις ἀδικεῖν μὴ κεκτημένοις, καὶ μὴ
 γυμνάζωνται. τοῖς μὲν, οὐδεμία ζημία. τοῖς δὲ ἀπόροις
 ἀδικεῖν. ὅπως οἱ μὲν, δὲ πλεονεξίαν μετέχουσιν. οἱ δὲ,
 δὲ τὸ μὴ φοβεῖσθαι μὴ μετέχουσιν. ταῦτα μὲν οὖν ὀλιγαρχ-
 χικὰ σοφίσματα τῆς νομοθεσίας. ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ,
 πρὸς ταῦτα ἀντιστοιχοῦνται. τοῖς μὲν γὰρ ἀπόροις μισθὸν
 πορίζουσιν ἐκκλησιάζουσι καὶ δικάζουσιν, τοῖς δὲ ἀπόροις
 4 οὐδὲ μίαν τάττειν ζημίαν. ὥστε φανερὸν, ὅτι εἰς βούληται

μιν δὲ δικαίως, διὰ τὰ παρ' ἐκείνοις σωθῆναι. καὶ τοῖς
 μὲν μισθὸν πείζειν. τοῖς δὲ, ζημίαν. οὕτω γὰρ αὐτὸν κοινωνοῦν
 ἅπαντες. ἐκείνως δ' ἡ πολιτεία γίγνεται τῆς ἐπόρων μόνον.
 διὰ δὲ τὴν πολιτείαν εἶναι μὲν ἐκείνους τὰ ὅπλα ἐχόντων μόνον.
 τῶν δὲ πρῶτος τὸ πλεονέκτημα, ἀπὸ τῶν μὲν ὁρμημένων οὐκ
 ἐστὶν εἰπεῖν ὅσον τὸν ὑπάρχειν. ἀλλὰ σκεψαμένους τὸ, πρὶν
 ὑποβάλλειν μακρότατον, ὥστε οὐ μετέχοντες τῆς πολιτείας
 εἶναι πλείους τῶν μετεχόντων, ὅσοι τὰ τῆς ἐξέλευσιν
 οἱ πέντες καὶ μὴ μετέχοντες τῆς πρῶτης οὐσίας ἔχουν, εἰ μὴ
 ὑβρίζῃ τις αὐτοὺς, μήτε ἀφαιρῇται μὲν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ
 ὅσοι οὐ βλάδιον. οὐ γὰρ αἰσιν συμβαίνει χαλεπότερον εἶναι οὐκ
 ἐχόντας τῶν πολιτευμάτων. καὶ εἰδοῦσι δὲ ὅταν πόλεμος
 ᾖ, ὅκνουν αὐτὸν λαμβάνειν ὅφρων. ἀποροὶ δὲ ὥσιν. εἰ μὴ πο-
 ρεῖν τις ὅφρων, βούλοντο πολεμεῖν. ἐστὶ δ' ἡ πολιτεία παρ' ἐ-
 νοίοις, οὐ μόνον ἐκείνους ὁ πολιτευόντων ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ὁ πολιτευ-
 ομένων. ἐν μαλιούσι δὲ, ἡ μὲν πολιτεία ὡς ἐκ τῶν. τοῖς δὲ
 ἀρχαῖς ἡρώων ἐκείνους στρατευομένων. καὶ ἡ πρώτη δὲ πολι-
 τεία ὡς τοῖς ἑλλήσιν ἐγγύς μετὰ τῶν βασιλείας, ἐκείνους πολε-
 μούτων. ἡ μὲν ὅμως ἀρχαῖς, ἐκείνους ἱππέων. τὴν γὰρ ἰσὺν καὶ τὴν
 ὑδροχὴν ἐν τοῖς ἱπποῦσιν, ὁ πόλεμος εἶχεν. αὐτὸ μὲν γὰρ
 σωτῆρος, ἀχρηστον τὸ ὁπλικόν. αἱ δὲ πόδες τῶν τριούτων
 ἐμπειρία καὶ τάξεις, ἐν τοῖς ἀρχαίοις οὐχ ὑπῆρχεν, ὥστε ἐν
 τοῖς ἱπποῦσιν εἶναι τὴν ἰσὺν. αὐξανομένων δὲ τῶν πόλεων, καὶ
 τῶν ἐν τοῖς ὁπλοῖς ἰσχυροτέρων μάλλον, πλείους μετέχοντες τῆς
 πολιτείας. διὸ πόδες νῦν καλεῖται πολιτείας, οἱ περὶ τε-
 ρον ἐκείνων δημοκρατίας, ἡ δὲ αἱ ἀρχαί, πολιτεία ὁ-
 λώως ὀλιγαρχικαὶ καὶ βασιλικαί. δι' ὀλιγαρχίαν γὰρ
 οὐκ εἶχον πολὺ τὸ μέσον. ὥστε ὀλίγοι τὸ ὄντες τὸ πλεονέκτημα καὶ
 κατὰ τὴν σωτῆριν μάλλον ὑπέρμενον τὸ ἀρχεῖν. διὰ τὴν
 μὲν οὕτως εἰσιν αἱ αἰτίαι αἱ πολιτείας πλείους, καὶ διὰ τὴν πρῶ-
 τὴν λιγυρότητας ἐπὶ δημοκρατίας τε γὰρ, ὅτι μία τὸν αἰεθμὸν
 ἔστι καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ἐπὶ δὲ πέντε αἱ διαφοραὶ, καὶ διὰ
 τὴν

οὗς πολίτας, καὶ πόδι πολέμου βουλομένους, καὶ συμ-
 μαχίους. τὰ δ' ἄλλα τὰς ἀρχαίς διοικεῖν αἰρετοὺς οὐσας, ὅσας
 εὐδέχεται. φιαῦται δ' εἶσιν, ὅσας ἀρῆσαι ἀναγκαῖον οὗς ἐπι-
 σταμένους. τέταρτος δὲ τῶν πέντε, τὸ πάντας πόδι πάντων βου-
 λούμενοι στυγνόντας. τὰς δ' ἀρχαίς πόδι μὴ ἐκείνους κρίνειν. ἀλ-
 λὰ μόνον περὶ ἀνακρίνειν, ὃν πόδι ἢ τελευτήσια δημοκρατία
 νῦν διοικεῖται τῶν. ὡς αὐτὸς φησὶν εἶναι ὀλιγαρχία τε
 δυναστευτική καὶ μοναρχία τυραννική. οὐ γὰρ μὲν οὖν οἱ τῶν
 ποι δημοκρατικοὶ πάντες. τὸ δὲ ἑνὶ πάντων, ὀλι-
 γαρχικόν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλο διαφορὰς πλείους. ὅταν μὲν γὰρ
 ἀπὸ πημάτων μετὰ τῶν αἰρετοῦ τε ὥσι καὶ πλείους δὲ
 πῶς μετὰ τῶν πημάτων, καὶ πόδι ὧν ὁ νόμος ἀπαγο-
 ρεύει μὴ κινῶσιν, ἀλλ' ἀκούσθωσι. καὶ ἔστι κτωμένῳ τὸ π-
 ῆμα μετέχειν, ὀλιγαρχία μὲν. πολιτική δ' ἔστιν ἡ βίαιος τε δὲ
 τὸ μετὰ τῶν. ὅταν δὲ μὴ πάντες τῶ βουλομένοι μετέχω-
 σιν, ἀλλ' αἰρετοί, καὶ τὸ νόμον δι' ἀρχῶν ὡς πόδι καὶ περὶ
 ρον, ὀλιγαρχικόν. ὅταν δὲ καὶ αἰρῶνται αὐτοὶ αὐτοὺς οἱ κν-
 ριοὶ τῶ βουλομένοι. καὶ ὅταν πᾶσι αὐτὴ παρὸς εἴσιν. καὶ
 κνραιοὶ τῶ νόμων ὧσιν, ὀλιγαρχικὴ ἀναγκαῖον εἶναι πῶς τὰ
 ξιν ταύτῃ. ὅταν δὲ πᾶν πῆς οἶον, πολέμου μὲν καὶ ἑσθ-
 εῖρῶς καὶ δυνάμεν πάντες, τῶ δὲ ἄλλων ἀρχόντων, καὶ
 οὗτοι αἰρετοὶ ἢ κληρωτοί, ἀριστοκρατία ἢ πολιτεία. ἐάν δ' ἐ-
 νίων μὲν αἰρετοί, ἐνίων δὲ κληρωτοί, καὶ κληρωτοὶ ἢ ἀπλῶς ἢ
 ἐκ περὶ τῶν. ἢ κοινῇ αἰρετοὶ καὶ κληρωτοὶ τὰ μὲν, πολι-
 τεία, ἀριστοκρατικὴ δὲ τῶν. τὰ δὲ, πολιτεία αὐτοῖς.
 διήρηται μὲν οὖν τὸ βουλομένο περὶ τῶν πολιτείας τῶν
 τὸν τῶν. καὶ διοικεῖ ἐκείνη πολιτεία καὶ τὸν εἰρημῶν διο-
 ρισμόν. συμφέρει δὲ δημοκρατία τε τῇ μάλιστα εἶναι δοκῶν
 δημοκρατία νῦν. λέγει δὲ βίαιος τε, ἐν ἡ κνρικός ὁ δῆμος καὶ
 τῶ νόμων δὲ περὶ τὸ βουλομένοι, βέλπτον τε αὐτὸ ποιῶν,
 ὅτι τῶ τῶ δικαστηρίων ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις. τὰ τῶσι γὰρ
 ζημία τῶ τῶ, οὗς βούλονται δικάζειν, ἵνα δικάζωσιν. οἱ δὲ

- δημοτικοί, μεθὲν τῶν ἀπόροις. ὅτῳ δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐκκλη-
 σίαις ποιεῖν. βουλομένους γὰρ βέλπτον κρινῆ βουλομέ-
 νοι πάντες. ὁ μὲν δὲ μὴ μετὰ τῆς γνώμης, οὐκ ἔστι μετὰ τῆς
 πλῆθους. συμφέρει δὲ καὶ αἰρεῖσθαι εἶναι ὅς βουλομένους,
 ἢ κληροῦν, ἴσως ἐκ τῆς μερίων. συμφέρει δὲ, καὶ ἡ ἀντιθέ-
 λωσι πολὺ καὶ τὸ πλῆθος οἱ δημοτικοὶ τῆς πλειονότητος, ἢ
 μὴ πᾶσι δίδοναι μεθὲν, ἀλλ' ὅσοι σύμμετροι πρὸς τὸ τῆς γνο-
 1 εῖμων πλῆθος. ἢ ἀπὸ κληροῦν ὅς, πλείους. ἐν δὲ ταῖς ὀλι-
 γαρχίαις ἢ περὶ αἰρεῖσθαι πινὰς ἐκ τῆς πλῆθους. ἢ καὶ τοὺς ἀ-
 γνους ἀρχέοντες, καὶ αἱ πολιτείας ἔστιν, οὐς καὶ λαοὶ
 περὶ βούλων καὶ νομοφύλακας, καὶ πρὸς τούτων χρηματί-
 ζειν, πρὸς ὧν αὐτοὶ περὶ βουλομένους. οὐκ ἔστι γὰρ μετέχει
 ὁ δῆμος τῆς βουλομένης. καὶ λαὸν οὐκ ἐν δυνάσει τῆς
 πρὸς πᾶσι πολιτείας. ἐπὶ ἢ ταυτὰ φησὶν εἶναι τὸν δῆμον, ἢ
 μὴ ἐν ἀντίον εἰς φερόμενοις, ἢ τοῖς συμβουλήσι μὲν μετὰ-
 2 δίδοναι πᾶσι, βουλομένης δὲ ὅς ἀρχοντας. καὶ τὸ ἀντικεί-
 μενον δὲ τῆς ἐν ταῖς πολιτείας γιγνομένης διὰ ποιεῖν τὸ πλῆ-
 θος. καὶ τῆς φησὶν ὁ μὲν κρείων. ἀλλ' ἐπὶ παντὶ πάλιν
 ὅτι ὅς ἀρχοντας. ἐν γὰρ ταῖς πολιτείας, ἀντισταμένως
 ποιοῦσιν. οἱ γὰρ ὀλίγοι ἀπὸ φησὶν ἀμύνονται μὲν, κρείων. καὶ τῆς
 φησὶν ἀμύνονται δὲ, οὐ κρείων. ἀλλ' ἐπὶ παντὶ εἰς ὅς πλείους
 αἰεὶ. πρὸς μὲν οὖν τῆς βουλομένης καὶ τῆς κρείων διὰ τῆς
 πολιτείας, ὅτῳ δὲ διωρεῖται τὸν ἴσον. ἐχόμενόν δὲ τούτων
 3 ἔστιν ἢ πρὸς τοὺς ἀρχαίς διαίρεσις. ἔχει γὰρ καὶ ὅτῳ τὸ μέ-
 ρον τῆς πολιτείας πολλὰς διαφορὰς. πόσαι τε ἀρχαὶ καὶ
 κρείων τίνων. καὶ πρὸς χρόνον, πόσος ἐκείνης ἀρχῆς. οἱ
 μὲν γὰρ ὀλίγους. οἱ δὲ, δι' ἐλάττωτος. οἱ δ' ἐν αὐτοῖς. οἱ
 δὲ, πλεοναχονομῶν ποιοῦσι τοὺς ἀρχαίς. καὶ πότμον εἶ-
 ναι διὰ τοὺς ἀρχαίς αἰδίου, ἢ πλεοναχονομῶν, ἢ μὴ πότμον, ἀλλ'
 4 λαὸς πλεοναχῶν ὅς αἰδίου, ἢ μὴ τὸν αἰδίου δις, ἀλλ' ἅπαρ μέ-
 νον, ἐπὶ δὲ πρὸς πᾶσι καὶ τῶν ἀρχῶν ἐκ τίνων διὰ γί-
 νεται καὶ ἡ πότμων, καὶ πῶς. πρὸς πάντων γὰρ τούτων διὰ

δύνανται διελέν, καὶ πόσις ἀνδρῶν γλῆναι ἴσως.
 καὶ περὶ ταῦτα περὶ τῶν πόλεων, πόλιν ποῖα πολιτεία συμφέρει.
 ἔστι δὲ οὐδὲ ἄλλο διορίσαι ῥάδιον, ποῖα δὲ διὰ καλῶν ἀρχαίς.
 πρῶτον δὲ ἡ πόλις τῶν πόλεων ἡ πολιτικὴ κοινωνία διὰ τῶν. διότι πᾶν
 τὰς, οὐτὶ τῶν αἰρετῶν, ὅτι τῶν κληρωτῶν ἀρχοντας διπλῶν,
 οἱ τῶν ἰσοῦς πρῶτον. ἄλλο γὰρ ἔστι τὸν ἡ πόλις τῶν πολιτικῶν
 ἀρχαίς διπλῶν. ἐπὶ δὲ χρηστοὶ καὶ κήρυκες. αἰροῦνται δὲ καὶ
 πρὸς τὸν πόλιν. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν, πολιτικαὶ τῶν ὑπομεινῶν. ἡ πᾶν
 τῶν, τῶν πολιτῶν πρὸς τινὰ περὶ τῶν. οἱ, στρατηγὸς στρατε-
 μίων, ἡ καὶ μέρος. οἶον, ὁ γυναικονόμος. ἡ παιδονόμος. αἱ
 δὲ οἰκονομαί. πολλὰ γὰρ αἰροῦνται σιτομέτρως. αἱ δὲ ὑπὲρ
 ρεπκαὶ καὶ πρὸς ἄς, αὐτὸν περὶ τὰς πόλιν οἱ δυνάεις, μάλι-
 » σα δὲ ὡς ἀπὸ τῶν εἰπεῖν ἀρχαίς λεκτέον τῶν πόλεων. ὅτις ἀπὸ
 » δοῦν βουλοῦσθαι τε περὶ πινῶν, καὶ κρήναι, καὶ ὑποτάξαι
 » καὶ μάλιστα ἄλλο. ὅτι γὰρ ὑποτάξαι ἀρχικῶς τὸν πόλιν ὅτις. ἀλλὰ
 τῶν διαφέρει πρὸς μὲν τῶν χρησίων οὐδὲν ὡς εἰπεῖν. οὐ γὰρ
 πᾶν κρίσις γέγονεν ἀμφοσβητῶν πόλιν. τῶν ὀνόματι. ἔχει
 δὲ πᾶν ἄλλω διαμονῇ πρὸς γαμῶν. πρὶν δὲ αἱ ἀρχαί
 καὶ πόλις ἀναγκαῖαι, εἴς τε πόλιν. καὶ ποῖα ἀναγκαῖαι μὲν,
 οὐ χρησίοι δὲ πρὸς ἀποδοῦν πολιτεία, μάλλον αὐτὸς
 ἀπὸ τῶν, πρὸς ἀπὸ τῶν πόλιν, καὶ δὲ καὶ τῶν με-
 κρῶν πόλιν. ἐν μὲν γὰρ δὲ τῶν μεγάλαις, ἐν δὲ τῶν τε καὶ
 διὰ μίαν τε τάχαι πρὸς ἐν ὅτις. πολλοὺς τε εἰς τὰ ἀρ-
 χεία ἀνδρῶν βαδίζειν, δὲ τῶν πόλιν εἰν τῶν πόλιν. ὡς τε
 τῶν μὲν, διαλείπειν πρὸς χρόνον, τῶν δὲ ἀπὸ ἀρχαί. καὶ εἰς
 » πονεῖσθαι ὅτις τυγχάνει τῶν ὑπομεινῶν μονοπερὶ γα-
 » τῶν, ἡ πρὸς γαμῶν. ἐν δὲ τῶν μικραῖς, ἀνάγκη
 σινοῦν εἰς ὀλίγοις πρὸς ἀρχαίς. δὲ τῶν ὀλιγανθρωπίαν,
 οὐ ῥάδιον εἰς πολλοὺς ἐν τῶν ἀρχαίς εἰν. πίνου γὰρ οἱ τῶν
 ἔστιν ταῦτα διαδεξιμένοι πάλιν. δέοντα δὲ ἐνίοτε. τῶν ἀρχαί
 καὶ νόμων αἱ μικραὶ τῶν μεγάλαις. πάλιν αἱ μὲν, δέοντα
 πρὸς τῶν πόλιν. τῶν δὲ πρὸς πολλῶν χρόνῳ ἄλλο συμβαίνει.

διότι οὐδὲν κωλύει πλὴν τὸ ἀνάγκη αὐτὸν ἔχειν.
οὐ γὰρ ἐμποδίου σιν ἀλλήλαις. καὶ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν
ἀνάγκη τὰ ἀρχαῖα, οἷον, ὅβελισκοὶ λυχνία ποιῆν. ἐὰν δὲ ἔχω-
μεν λέγειν, πόσας ἀνάγκη οὐ παρέχειν πᾶσι πῆλαι, καὶ πόσας
οὐκ ἀνάγκη, δεῖ δὲ ὑπάρχειν, ἔσθ' ἂν εἰδῶς τὰς σιμῶ-
ροι, πόσας ἀρμόττει σιμῶσαι ἀρχαῖς, εἰς μίαν ἀρχήν. ἀρμότ-
τει δὲ καὶ ἄλλοι μὴ λεληθῆναι, ποῖα δεῖ κατὰ τὸν ἀρχαῖα,
1 πρὸς τὴν ἀνάγκη. καὶ ποῖων πανταχοῦ μίαν ἀρχήν εἶναι
κυρία. οἷον, οὐκ ὁμοίως. πότμον ἐν ἀγορᾷ μὲν ἀγορανόμῳ.
ἄλλον δὲ κατ' ἄλλον τόπον, ἢ πανταχοῦ τὸν αὐτόν. καὶ πότμον
κατὰ τὸν περὶ τὸν ἀρχαῖα, ἢ κατὰ τὸν ἀνθρώπου. λέγω
δὲ οἷον ἐν τῇ οὐκ ὁμοίως, ἢ παίδων ἄλλον, καὶ γυναικῶν. καὶ
κατὰ τὴν πολιτείαν δὲ, πότμον διαφέρει κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
τῆς ἀρχῶν γένος ἢ οὐδὲν. οἷον, ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ,
καὶ ἀριστοκρατίᾳ καὶ μοναρχίᾳ. πότμον αἱ αὐταὶ μὲν εἰσιν
2 ἀρχαὶ κυρία. οὐκ ἔστι οὐδὲν οὐδὲν ὁμοίων, ἀλλ' ἔστι ἐν ἐπεί-
ροις. οἷον ἐν μὲν τῇ ἀριστοκρατίᾳ ἐκ παιδίδου μὲν. ἐν δὲ
τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ἐκ τῆς ἀρχῆς. ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ,
ἐκ τῆς ἐλευθερίας. ἢ τυγχάνουσι μὲν πῶς οὐ καὶ κατ' αὐ-
τὰς τὰς διαφορὰς τῆς ἀρχῆς. ἐστὶ δὲ ὅπου συμφέρουσιν αἱ αὐ-
ταί, καὶ ὅπου διαφέρουσιν. ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἀρμόττει μέγας.
ἐνταῦθα δὲ εἶναι μικρὰς αὐτάς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἰδίαι πνὺς
εἰσὶν οἷον, ἢ τῆς περὶ τὸν ἀρχαῖα. αὐτὴ γὰρ οὐ δημοκρατική. βουλή
3 δὲ δημοτική. δεῖ μὲν γὰρ εἶναι πρὸς τὸν ἀρχαῖα, καὶ ἀνάγκη
τῇ δημοκρατίᾳ περὶ τὸν ἀρχαῖα. ὅπως ἀρχαῖα εἶναι. ἄλλοι δὲ οὐκ
4 γὰρ ἀρμόττει ὡς οἷον, ὀλιγαρχικήν. ἄλλοι δὲ περὶ τὸν ἀρχαῖα
ἀνάγκη εἶναι τὴν ἀρχαῖα. ὡς τὴν ὀλιγαρχικήν. ἀλλ' ὅπου ἀμφω
αὐτὰ αἱ ἀρχαὶ, οἱ περὶ τὸν ἀρχαῖα καὶ τὴν ἀρχαῖα εἰσὶν ἀνάγκη
ὁ μὲν γὰρ βουλή τῆς δημοτικής. ὁ δὲ περὶ τὸν ἀρχαῖα, ὀλιγαρχι-
κήν. κατὰ τὴν ἀρχαῖα δὲ καὶ τῆς βουλῆς ἢ δυνάμεις ἐν τῇ ἀρχαῖα
τῆς δημοκρατίας, ἐν αἷς αἱ αὐτὲς σιμῶν ὁ δὲ δημοκρατία
4 πότμον πάντων. ἄλλοι δὲ συμβαίνειν εἶναι, ὅταν οὐ πότμον τῆς

ἢ μισθὸς τοῖς ἐκκλησιαζούσι. χαλάζοντο γὰρ συλλέγονται
 τε πολλάκις. καὶ ἅπαντα αὐτοὶ κείνοισι. παιδονόμος δὲ καὶ
 γυναικινόμος, καὶ εἴ τις ἄλλος ἀρχὸν κρείσσει τοιαύτης
 ὑπὸ μελείας, ἀριστοκρατικόν. δημοκρατικὸν δ' οὐ. πῶς γὰρ
 οἷόν τε κωλύειν ὑπάρχει τοῖς τῆς ἀπόρων. οὐδ' ὀλιγαρχικόν.
 Ἰσχυροὶ γὰρ αἱ τῆς ὀλιγαρχικῶν. ἀλλὰ πόρῳ μὲν τούτων,
 ὑπὸ τούτων εἰρήδω νῦν. πόρῳ δὲ τοῖς τῆς ἀρχῶν κατὰ
 στάσεις, πειρατέον ὑπὸ ἀρχῆς διελθεῖν. εἰσὶ δ' αἱ διαφοραὶ ἐν
 τῇσιν ὅροις. ὧν σωυθιμῶν ἀναγκαῖον πάντας εἰληφθαι
 τοῦ πόποις. ἐστὶ δὲ τῆς τῶν τούτων, ἐν μὲν, πίνον οἱ κατὰ
 στάσεις τοῖς ἀρχαῖς. δούτορον δ' ἐκ πίνων. λοιπὸν δὲ, τίνα πό
 πον. ἐκείνου δὲ τῆς τῶν τούτων διαφοραὶ εἴς ἐσιν. ἢ γὰρ
 πάντοτε οἱ πολῖται κατὰ τῶν, ἢ ἑνὲς, καὶ ἢ ἐκ πάντων, ἢ ἐκ
 πίνων ἀφωρισμένων. οἷον, ἢ ὑμῖματι, ἢ γλῆει, ἢ ἀρετῇ, ἢ π
 νὶ τοιούτῳ ἄλλῳ. ὥς πορὶ ἐν μεγάροις ἐκ τῆς συγκαταλήθον
 των καὶ συμμαχικῶν περὶ τὸν δῆμον. καὶ τῶν τῶν αἰ
 ρέσει, ἢ κλήρω, πάλιν τῶν σωυθισμένων. λέγω δὲ, τοῖς μὲν,
 πίνες. τοῖς δὲ, πάντοτε, καὶ τοῖς μὲν, ἐκ πάντων. τοῖς δὲ ἐκ π
 νων. καὶ τοῖς μὲν, αἰρέσει. τοῖς δὲ, κλήρω. τούτων δ' ἐκείνης ἐ
 σονται τῆς διαφορᾶς, πόποις ὅσοντος. ἢ γὰρ πάντοτε ἐκ πάν
 των αἰρέσει. ἢ πάντοτε ἐκ πάντων κλήρω. καὶ ἢ ὑπὸ πάντων,
 ἢ ὡς ἀνὰ μέρος. οἷον, κατὰ φυλὰς καὶ δήμους καὶ φρατρίδας,
 ἕως αὐτὸ διέλθῃ ὅλα πάντων τῆς πολιτικῆς. ἢ αἰεὶ ὑπὸ πάντων. καὶ
 τὰ μὲν, οὕτω. τὰ δὲ, ἐκείνως. πάλιν εἰ πίνες οἱ κατὰ τῶν αὐτῶν
 ἢ ἐκ πάντων αἰρέσει. ἢ ἐκ πάντων κλήρω. ἢ ἐκ πίνων αἰρέσει,
 ἢ ἐκ ἑνὸς κλήρω. ἢ τὰ μὲν οὕτω. τὰ δὲ ἐκείνως. λέγω δὲ τὰ
 μὲν ἐκ πάντων αἰρέσει. τὰ δὲ, κλήρω. ὥς τε δώδεκα οἱ πόποι
 γίνονται χωρὶς τῆς δύο σωυθισμῶν. τούτων δ' αἱ μὲν δύο
 κατὰ στάσεις, δημοκρατικαί. τὸ πάντας ἐκ πάντων αἰρέσει. ἢ κλή
 ρω γίνεσθαι, ἢ ἀμφοῖν. τοῖς μὲν κλήρω. τοῖς δ' αἰρέσει τῆς ἀρ
 χῶν. τὸ δὲ, μὴ πάντας ἅμα μὲν κατὰ τῶν, ὑπὸ πάντων δ' ἢ
 ἐκ ἑνὸς, ἢ κλήρω. ἢ αἰρέσει, ἢ ἀμφοῖν. ἢ τοῖς μὲν ἐκ πάντων. 4

τὰς δ' ἐκ πῶν ἀμφοῖν . τὸ δὲ ἀμφοῖν λέγω, τὰς μὲν, κληρῶ.
 τὰς δ' αἰρέσει, πολιτικῶν. καὶ τὸ πῶν ἐκ πάντων. τὰς μὲν, αἰ-
 ρέσει κατὰ κράτος. τὰς δὲ κληρῶ. ἢ ἀμφοῖν, τὰς μὲν, κληρῶ. τὰς
 δ' αἰρέσει, ὀλιγαρχικῶν. ὀλιγαρχικῶς τὸν δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ἀμ-
 φοῖν. τὸ δὲ τὰς μὲν, ἐκ πάντων, τὰς δ' ἐκ ἑνῶν, πολιτικῶν ἀ-
 ριστοκρατικῶς. ἢ τὰς μὲν, αἰρέσει. τὰς δὲ, κληρῶ. τὸ δὲ, πῶ-
 ν ἐκ πῶν, ὀλιγαρχικῶν. καὶ τὸ, πῶν ἐκ πῶν, μὴ χυλόμε-
 νον δι' ὁμοίωσιν καὶ τὸ πῶν ἐκ πῶν ἀμφοῖν. τὸ δὲ ἑνὸς ὑπὸ ἀ-
 πάντων, τὸ δὲ ἐκ πῶν αἰρέσει πάντας, ἀριστοκρατικῶν. οἱ μὲν
 οὖν ὅσοι τῆς πόλεως τὰς ἀρχάς, ὅσοι τοὺς ἀριθμὸν εἰσὶ.
 καὶ διήρτηται κατὰ τὰς πολιτείας οὕτως. πῶν δὲ πῶσι συμφέ-
 ρει, ἢ πῶς δεῖ γίνεσθαι τὰς κατὰ κράτος ἀμειψίμους. τῆς
 ἀρχῶν, καὶ πῶν εἰσὶν, ἔσται φανερὸν. λέγω δὲ δυνάμει ἀρ-
 χῆς, οἷον πῶν κυρία τῆς πόλεως, καὶ πῶν κυρία τῆς φυ-
 λακῆς. ἄλλο γὰρ εἶδος δυνάμεως, οἷον, στρατηγίας, καὶ τῆς
 πόλεως πῶν ἀρχαὶν συμβολαίων κυρίας. λαοὶ πῶν δὲ τῆς πό-
 λεως δικαστικῶν εἰπέειν. λαοὶ πῶν δὲ καὶ τῶν πῶν ὅσοι κατὰ
 πῶν αὐτῶν ὑπόθεσιν. ἔστι δὲ διαφορὰ τῆς δικαστικῆς ἐν τῶν
 ὅροις. ὑπὸ πῶν, καὶ πῶν, καὶ πῶν. λέγω δὲ ὑπὸ πῶν μὲν, πό-
 τῶν ἐκ πάντων ἢ ἐκ πῶν. πῶν δὲ, πόσα εἶδη δικαστι-
 κῶν. τὸ δὲ πῶν, πότῶν κληρῶ, ἢ αἰρέσει. πρῶτον οὖν δια-
 ρείδω, πόσα εἶδη δικαστικῶν. ἔστι δὲ τὸν ἀριθμὸν, οὐκ ὅτι. ἐν μὲν
 οὐκ ὅτι. ἄλλο δὲ, εἴ τις τι τῆς πόλεως ἀδικεῖ. ἔσται, ὅσα εἰς
 πῶν πολιτείας φέρει. τέταρτον καὶ ἀρχαῖς καὶ ἰδιώταις, ὅσα
 πῶν ἡμετέρων ἀμειψίμους. πέμπτον, τὸ πῶν τῆς πόλεως ἰδίων συ-
 ναγαγμάτων, καὶ ἐχόντων μέγεθος. καὶ πῶν τῶν πόλεως, τὸ, πῶν
 φονικῶν, καὶ τὸ ξενικῶν. φονικῶν μὲν εἶδη, αὐτὰ ἐν τοῖς αὐτοῖς
 δικασταῖς, αὐτὰ ἐν ἄλλοις. περὶ πῶν ἐκ πῶν ὁμοίωσιν καὶ πῶν
 τῆς πόλεως ἀμειψίμων. καὶ ὅσα μὲν, ὁμοιογενῶν. ἀμειψίμους δὲ
 πῶν τῆς πόλεως δικαίου. τέταρτον δὲ, ὅσα τῶν πόλεως φόνους, ὁμοιο-
 γήτους ὁμοίωσιν. οἱ, ἀνὴρσι λήγεται καὶ τὸ ἐν φρεσὶ τοῦ δικα-
 στήριον. συμβαίνει δὲ τὰ τῶν πόλεως ἐν τῶν πῶν πῶν, ἐλπίς καὶ

ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι. τῶ δὲ ξενικοῦ καὶ μὲν ξένοις πρὸς
 ξένους. ἄλλοι ξένοις πρὸς ἄσους. ἐπὶ δὲ πρῶτα πάντες ταῦτα πε-
 ρὶ τῶν μικρῶν συναλλαγμάτων. ὅσα δραχμιαῖα, καὶ πεντά-
 δραχμα, καὶ μικρὰ πλείονος. διὰ μὲν γὰρ καὶ πόδι θύτων γί-
 νεσθαι κρίσιν. οὐκ ἐμπιπεί δὲ εἰς δικαστῶν πλείονος. ἀλλὰ πόδι
 μὲν θύτων ἀφείδω καὶ τῶν φονικῶν καὶ τῶν ξενικῶν. πόδι
 δὲ τῶν κληρικῶν, λέγωμεν. πόδι ὧν μὴ γινομένων καλῶς, δια-
 σάσεις γίνονται καὶ τῶν πολιτικῶν αἰκινήσεις. ἀνάγκη δὲ ἢ τοι
 πάντας πόδι πάντων κρίνειν τῶν διηρημένων αἰρέσει ἢ κλήρω,
 ἢ πάντας πόδι πάντων. τὰ μὲν κλήρω. τὰ δὲ αἰρέσει. ἢ πόδι
 αἰρέσει τῶν αἰσίων. ὅς μὲν, κλήρω. ὅς δὲ αἰρέσει. οὐ γὰρ μὲν οὐ
 οἱ τοιοῦτοι πᾶσι τὸν ἀριθμὸν. ὅσοι γὰρ εἰς πόδι καὶ οἱ κα-
 τὰ μέρος. πάλιν γὰρ ἐκ πινῶν καὶ οἱ δικαστῶν πόδι πάντων
 αἰρέσει. ἢ ἐκ πινῶν πόδι πάντων κλήρω. ἢ τὰ μὲν, κλήρω. τὰ
 δὲ, αἰρέσει. ἢ εἴα δικαστῆρα πόδι τῶν αὐτῶν ἐκκληρωτῶν καὶ
 αἰρετῶν. οὐ τοι μὲν οὐ αὐτῶν εἰς πόδι ἐλέχθησαν, οἱ τοιοῦτοι εἰρη-
 μλίοις. ἐπὶ δὲ τὰ αὐτὰ συνδυαζόμενα. λέγω δὲ οἷον, τὰ μὲν, ἐκ
 πάντων. τὰ δὲ ἐκ πινῶν. τὰ δὲ ἐκ ἀμφοῖν. οἷον, εἰ τῶ αὐτοῦ δι-
 καστέου εἶεν. οἱ μὲν, ἐκ πάντων, οἱ δὲ ἐκ πινῶν. καὶ ἢ κλήρω, ἢ
 αἰρέσει ἢ ἀμφοῖν. ὅσοις μὲν οὐ αὐτῶν εἰς πόδι εἶναι τὰ
 δικαστῆρα, εἴρηται. θύτων δὲ, τὰ μὲν πρῶτα δημο-
 κῶ, ὅσα ἐκ πάντων ἢ πόδι πάντων. τὰ ὅδὲ πόδι,
 ὀλιγαρχικῶ. ὅσα ἐκ πινῶν πόδι πάντων.
 τὰ δὲ εἴτα, ἀριστοκρατικῶ, καὶ πο-
 λιτικῶ. ὅσα τὰ μὲν, ἐκ πιν-
 ῶν. τὰ δὲ ἐκ
 πινῶν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Δ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟ Ε΄.

- 1 **Β**ΡΙ' μὲν οὖν τῆς ἄλλων ὧν περὶ λό-
μεθα, σχεδὸν εἰρηται πόρι πάντων. ἐκ
πίνων δὲ μεταβάλλουσιν αἱ πολιτεῖαι
καὶ πόσων, καὶ κρίων, καὶ τίνος ἐκείνης
πολιτείας φθοραὶ, καὶ ἐκ ποίων εἰς
ποίας μάλιστα μεθίστανται, ἐπὶ δὲ σω-
πτεῖται τίνος, καὶ κινῆται καὶ χωρεῖ ἐκεί-
νης εἰσιν, ἐπὶ δὲ ἄρα πίνων αὖ μάλιστα σέζονται τῆς πολιτείας
ἐκείνης, σκεπτεῖται ὁ φεβήτης τοῖς εἰρημνείοις. Δεῖ δὲ πρῶτον ἔσο-
λαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὅτι πᾶσι μετρίως πολιτεῖαι. πάν-
των μὲν ὁμοιογενῶν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κατ' ἀναλογίαν
2 ἴσον. Τούτου δ' ἀμαρτανόντων, ὡς πρὸς εἰρηται καὶ πρέσβον.
δημῶς μὲν γὰρ ἐγγίγνεται, ἐκ τῆς ἴσως ὁποῦ ὄντας, οἷοι δὲ αἱ-
* πλοῦς ἴσως εἶναι νομίζουσιν. ὀλιγαρχία δὲ, ἐκ τῆς αἰσισί-
ως ὅτι ὄντας, ὅλως εἶναι αἰσισίως ἔσο λαμβάνειν. κατ' οὐσίαν
γὰρ αἰσισί ὄντος, ἀπλοῦς αἰσισί ἔσο λαμβάνουσιν εἶναι. εἴ-
τα οἱ μὲν, ὡς ἴσοι ὄντες, πάντων τῶν ἴσων ἀξιοῦσι μετέχειν.
οἱ δ' ὡς αἰσισί ὄντες, πλεονεκτεῖν ζητοῦσι. τὸ γὰρ πλεον αἰ-
σον. ἐχρῆσθαι μὲν οὖν ἡ πᾶσι δίκαιον. ἡμαρτημέναι δ' ἀπλοῦς
3 εἰσι. καὶ ἄρα ταύτῃ τὴν αἰτίαν ὅταν μὴ κατὰ τὴν ὑπόλη-
ψιν ἐκείνοι τυγχάνωσιν ἔχοντες καὶ μετέχουσι τῆς πολι-
τείας, σασιάζουσι. πάντων δὲ, δικαιοτάτα μὲν αὖ σασιάζουσι
ἡμισυ δὲ, ὅσοι πρὸς τῆς οἱ κατ' ἀρετὴν διαφέροντες. μά-
λιστα γὰρ ὁ ὅλως αἰσισί ἀπλοῦς εἶναι τούτοις μόνον. εἰσὶ δὲ
πνός, οἱ κατὰ γλῶσσαν ἔσο ἔχοντες οὐκ ἀξιοῦσι τῆς ἴσων αἰ-
» ὅσοι δὲ τὴν αἰσισί ταύτῃ. ἀγλῆεις γὰρ εἶναι δοκίμωσι,
» οἱ δ' ὑπάρχει πρὸς ὅλων ἀρετῇ, καὶ πλοῦτος. ἀρχαὶ μὲν οὖν
4 ὡς εἰπεῖν αὐτοῖς, καὶ πηγαὶ τῆς σαδῶν εἰσιν, ὅσοι σασιάζουσι.

διὸ καὶ αἱ μεταβολαὶ γίγνονται δικαίως. ὅτι μὲν γὰρ περὶ
 τὴν πολιτείαν, ὅπως ἐκτὴς καθεστηκίαν ἄλλω μεταστήσω-
 σιν. οἷον, ἐκ δημοκρατίας ὀλιγαρχίαν. ἢ δημοκρατίαν, ἐξ
 ὀλιγαρχίας, ἢ πολιτείαν καὶ ἀριστοκρατίαν ἐκ τούτων. ἢ ταύ-
 τας ἐξ ἐκείνων. ὅτι δ' οὐ περὶ τὴν καθεστηκίαν πολιτείαν. ἀλ-
 λά τὴν μὲν κατέστασιν προαίρουν τὴν αὐτὴν, δι' αὐτῶν δ' εἶ-
 ναι βούλονται ταύτην. οἷον, τὴν ὀλιγαρχίαν ἢ τὴν μοναρχίαν.
 ἐπὶ πόλει τῇ μᾶλλον καὶ ἡττον, οἷον, ἢ ὀλιγαρχίαν οὕτω, εἰς
 τὸ μᾶλλον ὀλιγαρχεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ ἡττον. ἢ δημοκρατίαν οὕ-
 τω, εἰς τὸ μᾶλλον δημοκρατεῖσθαι. ἢ εἰς τὸ ἡττον. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὑπὲρ τῆς λοιπῶν πολιτειῶν, ἢ ἵνα ὑπὸ ταύταις, ἢ ἀνέσθωσιν.
 ἐπὶ περὶ τὸ μέρος τὴν κινήσασθαι τῆς πολιτείας. οἷον, ἀρχὴν ἵνα
 κατεστήσῃ, ἢ ἀνελείν. ὥς ποτ' ἐν λακεδαίμονι φασὶ λυθῆναι τὸν
 πινυλὸς ὑπὸ χειρὸς κατελθεῖν τὴν βασιλείαν. καὶ παυσαμένην
 τὴν βασιλείαν τὴν ἐφορείαν. καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μετέβαλλεν
 ἢ πολιτεία κατεμύριον. ἀντὶ γὰρ τῆς φυλαρχῶν, βουλιῶν
 ἐποίησεν. εἰς δὲ τὴν ἡλικίαν ἐπάναγκες ἔστιν. ἐπὶ τῆς ἐν τῷ πο-
 λιτευσματι βαδίζοντος ἀρχαίς, ὅταν ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.
 ὀλιγαρχικὴν δὲ, καὶ ὁ ἀρχὼν ὁ εἰς τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ.
 » πάντων γὰρ δὴ τὸ ἀνίστηναι τῆς. οὐ μὴν τοῖς ἀνίστοις ὑπάρχει
 » ἀνάλογον. αἰδῖος γὰρ βασιλεία, ἀνίστος ἐκ τῆς ἀνίστου. ὅλως
 » γὰρ εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς σασιάζουσιν. ἐστὶ δὲ διττὴν τὸ ἴσον. εἰ μὲν
 » γὰρ ἀριθμῶ. τὸ δὲ κατ' ἀρίστην ἔστι. λέγω δὲ ἀριθμῶ μὲν, εἰς πλεί-
 σται ἢ μέγαθει τὰ τοιαῦτα καὶ ἴσον. κατ' ἀρίστην δὲ τὸ τῷ λόγῳ. οἷον
 ὑποδρέχει κατ' ἀριθμῶν μὲν ἴσον τὰ δύο τοῖν δυοῖν. καὶ ταύτα
 τῷ λόγῳ. λέγω δὲ τέτταρα τοῖν δυοῖν. καὶ ταύτα τῷ λόγῳ. ἴσον ἢ
 μέρος τὰ δύο τῆς τετάρτης. καὶ εἰς τὸ δυοῖν. ἄμφω γὰρ ἢ μέ-
 σον. ὁμοιογενῆς δὲ εἰς ἀπλόως εἶναι δίκαιον, εἰ κατ' ἀρίστην δια-
 φέρονται, καὶ τὰ ποτ' ἐλέγχειν περὶ τὸν. οἱ μὲν, ὅτι ἐκ τῆς κατὰ
 ἴσοι ὥσιν, ὅλως ἴσοι νομίζουσιν εἶναι. οἱ δ', ὅτι ἐκ τῆς κατὰ
 σοι, πάντων ἀνίστων ἀξιοῦσιν ἐκείνου. διὸ καὶ μάλιστα δύο γί-
 γνονται πολιτείας, δημοκρατία καὶ ὀλιγαρχία. οὐ γάρ τινα γὰρ καὶ ἀρί-

- τῇ αὐτῇ ὀλίγοις. ταῦτα δ' αὖ πλείοσιν. οὐ γὰρ οἱ γὰρ καὶ ἀγαθοὶ
οὐδ' αὖ μὲν ἐκείνους. οὐδ' αὖ ποιοὶ δὲ πολλοὶ πλεοναχού. οὐδ' αὖ πλείους
πάντη καὶ ἐκείνους. οὐδ' αὖ μὲν ἐκείνους. οὐδ' αὖ μὲν ἐκείνους. οὐδ' αὖ μὲν ἐκείνους.
» πλείους. ταῦτα δ' αὖ πλείον, ὅτι ἀδυνατεῖν ἀπὸ τῆς πρώτου καὶ
» τῆς αὐτῆς ἡμῶν τῆς μὲν, μὴ ἀπαντᾶν εἰς τὸ τέλος καὶ ἐκείνους.
διὸ δ' αὖ τὰ μὲν, ἀριθμητικῇ ἰσότητι χρῆσθαι. τὰ δ' αὖ, τῇ κατ' ἀ-
» ξίαν. ὁμοῦ δὲ ἀσφαλιστῶν καὶ ἀσασίαςτος μάλλον ἢ δημο-
κρατίας, τῆς ὀλιγαρχίας. οὐ μὲν γὰρ ταῦς ὀλιγαρχίας ἐγγί-
γνονταί δύο, ἡ περὶ ἀλλήλους σάσις, καὶ ἐπὶ ἡ περὶ τὸν δῆ-
μῳ. οὐδ' αὖ ταῦς δημοκρατίας, ἡ περὶ τὸν ὀλιγαρχίας μῆ-
νον. αὐτῶ δὲ περὶ αὐτῶν, ὅτι καὶ ἀξιον εἰπεῖν, οὐκ ἐγγίγνεται
τῶ δῆμῳ σάσις. ἐπὶ δὲ ἡ ἐκείνους μύσων πλείους ἐγγυτὸς τῶ
δῆμῳ, ἡ ἡ τῶς ὀλίγων, ἡ περὶ ὅσιν ἀσφαλιστῶν τῶς πλείοντων πο-
λιτείων. ἐπεὶ δὲ σκοπεῖμεν, ἐκ τίνων αὖτε σάσις γίγνεται καὶ
2 αἰ μεταβολαὶ ταῦς πλείους, ληπτέον καὶ ὁ λόγος περὶ
τον ταῦς ἀρχαίς καὶ ταῦς αἰτίας αὐτῶν. εἰσὶ δὲ ἄλλοι ὡς εἰπεῖν
ῤῆς τὸν ἀριθμὸν. ἄς διορίσειον καὶ αὐτῶς τύπων περὶ τον. αἰ
γὰρ λαβεῖν, πῶς τε ἔχοντες σασιάζουσι, καὶ τίνων αὖτε καὶ
εἴτον, τίνος ἀρχαί γίνονται τῶς πολιτικῶν παραχῶν καὶ τῶς
περὶ ἀλλήλους σάσεων. τῶ μὲν οὖν αὐτοῦς ἔχειν πῶς περὶ
τῶ μεταβολῆς αἰτίας καὶ ὁ λόγος μάλιστα διεκτεῖν, περὶ ἧς
ἡδη τυγχάνομεν εἰρηνέτες. οἱ μὲν γὰρ ἰσότητος ἐπιμένοντες σα-
3 σιάζουσιν, ἀννομίζουσιν ἑλάττω ἔχειν ὅντες ἴσοι τοῖς πλείο-
νεκτοῦσιν. οἱ δὲ τῆς αἰσότητος καὶ τῆς ἀποδοχῆς, αὐτῶς ἀπο-
λαμβάνουσιν ὅντες αἰσοῖ μὴ πλείον ἔχειν, ἀλλ' ἴσον ἢ ἑλάτ-
τον. τούτων δ' ἔστι μὲν ὁ ρέγειν δίκαιως, ἔστι δὲ καὶ ἀδίκως.
ἐλάττω τὴν γὰρ ὅντες ὅπως ἴσοι ᾧσι, σασιάζουσιν. καὶ ἴσοι
ὅντες, ὅπως μείζους. πῶς μὲν οὖν ἔχοντες σασιάζουσιν,
εἴρηται. περὶ ᾧ δὲ σασιάζουσιν, ἔστι κέρδος καὶ ἡμῶν καὶ
πάναντία ταῦτα. καὶ γὰρ ἀπὸ μίαν φέρουσιν καὶ ἡμῶν,
4 ἢ ἀποδὲ αὐτῶν ἢ τῶς φίλων, σασιάζουσιν αὐτῶς πόλεις.

αὶ δ' αἰτία καὶ ἀρχαὶ τῶν κινήσεων, ὅθεν αὐτοὶ περὶ διατίθενται τὸν εἰρημνόν ἔχον καὶ πόδιν τῆς λεχθέντων, ἐστὶ μὲν, ὡς τὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τυχάνουσιν οὐσαι. ἐστὶ δ' ὡς πλείους. ὡν δύο μὲν ὅτι ταυτὰ τοῖς εἰρημνίοις. ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως. διὰ κέρδους γὰρ καὶ διὰ πρὸς πρὸς ἐξόντων περὶ ἀλλήλους. οὐχ ἵνα κτήσωνται σφίσι αὐτοῖς ὡς πρὸς εἶρηται περὶ τὸν. ἀλλ' ἐπὶ ρους ὁρῶντες, ὅς μὲν, δικαίως. ὅς δ' ἀδίκως πλεονεκτοῦντας ἔχοντων. ἐπὶ διὰ ὑβρίν, διὰ φόβον, διὰ ὑπεροχὴν, διὰ κατὰ φρόνησιν, διὰ αὐξήσιν τῶν πρὸς τὸ ἀνάλογον. ἐπὶ δ' ἄλλον ἔχον, δι' εἰς αἰαν, δι' ὀλιγαρχίαν, διὰ μικρότητα, δι' ἀνομιότητα. τῶν δ' ὑβρίων μὲν καὶ κέρδους, τίνα ἐχρὶς δύνανται, καὶ πόσ' αἴτια, σχεδὸν ὅτι φανερὸν. ὑβριζόντων τε γὰρ τῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ πλεονεκτοῦντων, σασιάζουσι καὶ περὶ ἀλλήλους καὶ περὶ τοῖς πολιτείας τοῖς διδόντας τῶν ἴξουσιν αἴαν. ἡ δὲ πλεονεξία γίνεται, ὅτε μὲν, ἀπὸ τῆς ἰδίων. ὅτε δὲ, ἀπὸ τῆς κοινῶν. δηλον δὲ, καὶ ἡ πρὸς καὶ τὴν δύνανται, καὶ πῶς αἰτία σαφὴς. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀπμαζόμενοι καὶ ἄλλους ὁρῶντες ἡμωμένους, σασιάζουσι. ταῦτα δὲ ἀδίκως μὲν γίνεται, ὅταν πρὸς τῶν ἀξίαν ἢ τιμῶνται πνός, ἢ ἀπμαζώνται. δικαίως δὲ, ὅταν κατὰ τῶν ἀξίαν. δι' ὑπεροχὴν δὲ, ὅταν τίς ἢ τῆς δυνάμει μείζων, ἢ εἰς, ἢ πλείους, ἢ κατὰ τῶν πόλιν καὶ τῶν δύνανται τῶν πολιτείας. γίνεται γὰρ εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς ριούτων μοναρχία, ἢ δυναστεία. διὸ ἐν ἰσχυρὴν εἰς αὐτὴν ὁρῶντες. οἷον, ἐν ἀρχαῖς καὶ ἀδύνησι. καὶ τοῖς βέλινον ἱεραρχίας ὁρῶν, ὅπως μὴ ἐν ἴσονται τοσοῦτον ὑπερέχοντες. ἢ ἐὰν τις γινώσκει ἰσάσαι ὑδρον. διὰ δὲ φόβον σασιάζουσιν οἵ τε ἡδοναῖς διδόντες, μὴ δῶσι δίκην. καὶ οἱ μέλλοντες ἀδικεῖν ἐσλόμενοι φθάσαι πρὶν ἀδικηθῆναι. ὡς πρὸς ἐν ῥόδῳ σπώσῃσιν οἱ γνώριμοι ὑπὸ τὸν δῆμον διὰ τοῖς ἀδικησόμενοις δίκας. διὰ κατὰ φρόνησιν δὲ καὶ σασιάζουσι, καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτῶν. οἷον, ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις, ὅταν πλείους ᾖσιν οἱ μὴ μετέχοντες τῆς πολιτείας. κρείττους γὰρ οἶονται εἶναι καὶ ἐν ταῖς δημοκρατίαις, οἱ δὲ πρὸς κατὰ

Φρονήσαντες τῆς ἀταξίας καὶ ἀναρχίας. οἷ, καὶ ἐνθάβαις
 μετὰ τὴν ἐν οἴνοφύ τοις μάχην. κακῶς πολιτενομένων, ἡ δὴ
 δημοκρατία διεφθάρη. καὶ ἡ μεταρρέων δι' ἀταξίαν καὶ ἀναρ-
 χίαν ἡττήθησαν. καὶ ἐν συρρέαντες, περὶ τῆς γέλωνος
 τυραννίδος. καὶ ἐν ῥόδιω ὁ δὴ μὲν περὶ τῆς ἐπαναστάσεως. γί-
 νονται δὲ καὶ δι' αὐξήσιν τὴν πρὸς τὸ ἀνάλογον, μεταβολαί
 » τῆς πολιτείας. ὥς πορ γὰρ σῶμα ἐκ μερῶν σύκειται, καὶ διὰ
 I αὐξάνεισθαι ἀνάλογον, ἵνα μὲν συμμετρία. εἰ δὲ μὴ, φθίρει-
 » ται. ὅταν ὁ μὲν πούς τε τῶν πηχῶν ἢ, τὸ δ' ἄλλο σῶμα
 » δυοῖν ἀπιδάμασιν. ἐνίοτε δὲ, καὶ εἰς ἄλλας ζώου μετέβαλλοι
 » μέρειν εἰμὴ μόνον κατὰ πρὸν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ποῖον αὐ-
 » ξαίνοιτο πρὸς τὸ ἀνάλογον, οὕτω καὶ πόλις σύκειται ἐκ με-
 » ρῶν, ὧν πλείους λανθάνοι τι αὐξανόμενον. οἷον, τὸ τῆς ἀπό-
 » ρων πλείους, ἐν ταῖς δημοκρατίαις καὶ πολιτείαις. συμβαί-
 νει δ' ἐνίοτε ἄλλο καὶ ἄλλες τύχαι. οἷ, ἐν τάραντ ἡττήθησαν καὶ
 2 ἀκρομελίων πλείων γνώριμων ἑξὸς τῆς ἰαπίτων. μικρὸν
 ὑδρον τῆς μηδικῶν, δημοκρατία ἐγένετο ἐκ πολιτείας. καὶ
 ἐν ἀρρεῖ τῆς ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἀκρομελίων ἑξὸς κλειμελίων τῆς
 λίκωνος, ἡναγιάσθησαν πρὸς ἀξίαν τῆς πόλεως πινάς. καὶ
 ἐν ἀθήναις ἀτυχόντων περὶ, οἱ γνώριμοι ἐλάττω ἐγένοντο,
 δὲ τὸ ἐκ κατὰ λόγου στρατεύεσθαι ἑξὸς τὸν λακωνικὸν πόλε-
 μον. συμβαίνει δὲ ἄλλο καὶ ἐν ταῖς δημοκρατίαις. ἡττον δὲ.
 πλείονων γὰρ τῆς οὐπόρων γινόμενων ἢ τῆς οὐσιῶν αὐξανό-
 3 μένων μεταβάλλουσιν εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ δυναστείαν. με-
 ταβάλλουσι δ' αἰ πολιτείας καὶ αὐτὴν σάατος, διὰ τὴν ταῖς ἐρι-
 θείας ὥς πορ ἐν ἡραία. ἐξ αἰρετῶν γὰρ δὲ ἄλλο ἐποίησαν κλη-
 ρωτάς, ὅπ ἡρῶντο ἄλλο ἐριθομελίων. καὶ δι' ὀλιτωρίαν, ὅταν
 εἰσῶσιν εἰς ταῖς ἀρχὰς ταῖς κυρίας παρὲναι ἄλλο μὴ τῆς πολι-
 τείας ὁλίσιο, ὥς πορ ἐν ὥρεω κατελήθη ἡ ὀλιγαρχία τῆς
 ἀρχόντων γινόμενου ἡρακλειδώρος. ὅς ἐξ ὀλιγαρχίας πλι-
 τείας καὶ δημοκρατίας κατεσθλάσεν. ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς με-
 4 κρόν. λέγω δὲ πρὸς μικρόν, ὅπ πλείους λανθάνει μεγάλη

γινομένη μετὰ βίαις τῶ νομίμων. ὅταν παρορᾷσι τὸ μικρόν,
 ὥς ποδὲν ἐν ἀμβρακίᾳ μικρόν ἐν τῷ τμήματι. τέλος δ' οὐθενὸς
 ἤρχον. ὥς ἐγγιον ἢ μηδὲν διαφύγον τῷ μηδὲν τὸ μικρόν. σα-
 σιωπικὸν δὲ καὶ τὸ μὴ ὁμῶς φυλῶν, ἕως αὖ συμπτύσῃ. ὥς ποδὲν
 γὰρ οὐδ' ἐκ τῶ τυχόντος πλήθους πόλιν γίγνεται, οὕτως οὐ
 δ' ἐν τῷ τυχόντι χρόνῳ. διὰ ὅσοι ἤδη σωοίκοις ἐδέξαντο ἢ
 ἐπείκοις, οἱ πλείστοι ἐσασίασαν. οἷον, Τριχινίοις ἀχαιοὶ σωώ-
 κισιν σύβαλιν. εἴτα πλείους οἱ ἀχαιοὶ γινόμενοι ἔξέβαλιν
 τοὺς Τριχινίους. ὅθεν τὸ ἄγος σωίβη τοῖς συβαρίταις. καὶ ἐν
 θουρείοις συβαρίταις τοῖς σωοικῆσαισι. πλεονεκτεῖν γὰρ ἀξιού-
 ντες, ὥς σφετέρᾳ τῆς χώρας ἔξέπεσον. καὶ βυζαντίοις οἱ ἐ-
 ποικοὶ ἀπὸ τοῦ λούοντες φωραθέντες, ἔξέπεσον διὰ μάχης. καὶ
 ἀντισταῖοι τοὺς χίων φυγάδας εἰς δεξιὰς, διὰ μάχης ἔξέ-
 βαλιν. ἱακκαῖοι δὲ σαμίους ἑποδεδεξιὰς, ἔξέπεσον καὶ
 αὐτοί. καὶ ἀρχαλωνεῖται οἱ ἐν τῷ δὲ ξείνῳ πόντῳ, ἐπείκοις
 ἐπαρχόμενοι ἐσασίασαν. καὶ συρράκων οἱ μὲν τὰ τυραν-
 νικά, τοὺς ξείνους καὶ τοὺς μεθοφόρους πλείους ποιησάμενοι,
 ἐσασίασαν, καὶ εἰς μάχην ἦλθον. καὶ ἀμφιπολίται δεξιὰς
 νοὶ χαλκιδέων ἀρχίκοις, ἔξέπεσον ἑποδὲν τοῦτων οἱ πλείστοι
 αὐτῶν. σασιάζουσι δ' ἐν μὲν ταῖς ὀλιγαρχίαις οἱ πολλοὶ ὥς
 ἀδικοῦμενοι, ὅτι οὐ μετέχουσι τῶ ἴσῳ, καὶ ἀπὸ εἰρήνης
 πέττον, ἴσοι ὄντες. ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις οἱ γνώρι-
 μοι, ὅτι μετέχουσι τῶ ἴσῳ οὐκ ἴσοι ὄντες. σασιάζουσι δὲ
 ἐνίοτε αἱ πόλεις καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν μὴ εὐφυδὲς ἔχῃ
 ἢ χώρα πρὸς τὸ μέγα εἶναι πόλιν. οἷον, ἐκκληζομένης. οἱ
 ἀπὸ χύφῳ, πρὸς τοὺς ἐννήσω. καὶ κολοφώνιοι καὶ νοπίαις.
 καὶ ἀθήνησιν οὐχ ὁμοίως εἰσιν, ἀλλὰ μάλλον δημοτικὸι οἱ
 τὸν περαιᾶ οἰκιστῆς, τῶ τὸ ἄστυ. ὥς ποδὲν γὰρ ἐν τοῖς πο-
 λέμοις, αἱ διαβάσεις τῶ ὀχτῶν καὶ τῶ πάνυ σμικρῶν δια-
 σπῶσι τοὺς φάλαγγας, οὕτως εἰκοὶ πᾶσα διαφορὰ ποιῆν διά-
 σασιν. μεγίστη μὲν οὕτως ἴσως διάσασις, ἀρετὴ καὶ μοχθηρία.
 εἴτα πλοῦτος καὶ πενία. καὶ οὕτω δὴ ἐτέρᾳ ἐτέρᾳ μάλλον.

» ὧν μία καὶ ἡ εἰρημένη ὄσι· γίγνεται μὲν οὖν αἱ σάσεις οὐ πε-
 » ρὶ μικρῶν, ἀλλ' ἐκ μικρῶν· σασιάζουσι δὲ πᾶσι μεγάλων·
 μάστιγα δὲ καὶ αἱ μικραὶ ἰσχύουσιν, ὅταν ἐν τοῖς κυρίοις γί-
 νωνται· οἷον συνέβη καὶ ἐν συρακυσταῖς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρό-
 νοῖς· μετέβαλε γὰρ ἡ κλιτεία ἐκ δύο νεανίσκων σασιασάντων
 ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντων, πᾶσι δ' ὡς ἐκ τοῦ αἵματος· πατρός γὰρ
 ἀρχιδμουῦρος, ἐταύρος ὦντις, τὸν δ' ὠμνόν αὐτοῦ ὑπεποιή-
 1· σεν· πάλιν δὲ ἐκεῖνος τὸν τῷ χαλεπίνῳ, τὸν γυναικῶν αὐ-
 τοῦ ἀνέπεισεν ὡς αὐτὸν ἐλθεῖν· ὅθεν περισλαμβάοντες οἱ
 ἐν τῷ πολιτεύματι διεσασίασαν πάντας· διόπερ ἀρχομένων
 οὐ λαβεῖσθαι δεῖ τῆς τοιούτων, καὶ διαλβεῖν τὰς τῆς ἡμέ-
 » ρων καὶ δυνάμεων σάσεις· ἐν ἀρχῇ γὰρ γίγνεται τὸ ἀμάρ-
 » τημα· ἡ δ' ἀρχὴ λείγεται ἡμῖν εἶναι παντός· ὥς τε καὶ τὸ ἐν
 » αὐτῇ μικρὸν ἀμάρτημα, αἰάλαρον ὄσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄλ-
 » λοις μέρεσιν· ὅλως ὃ αἱ τῆς γυναικῶν σάσεις συναπολαύει
 2· ποιοῦσι καὶ τὸν ὅλῳ πόλιν· οἷον, ἐν ἐσταίᾳ συνέβη μετὰ τὰ
 δημοτικὰ, δύο ἀδελφῶν πᾶσι τῆς πατρίδος νομῆς διενεχθέν-
 των· ὁ μὲν γὰρ ἀρχώτορος, ὡς οὐκ ἀρχαίνοντες πατρός·
 τὸν οὐσίαν οὐδὲ τὸν δημοτικόν, ὃν δ' ἔχεν ὁ πατήρ, περὶ τὴν το-
 οῦς δημοτικὸς· ὁ δ' ἑτέρος ἔχων οὐσίαν πολλήν, οἷον οὐ πό-
 ρους· καὶ ἐν δελφοῖς, ἐκκηδίασεν γυναικὸς διαφορὰς, ἀρχὴ
 πατρὶς ἐγένετο τῆς σάσεως τῆς ὑπόρου· ὁ μὲν γὰρ οἰωνισάμε-
 νός τι σύμπτωμα, ὡς ἦλθεν ὑπὸ τὴν νύμφην, οὐ λαβὼν ἀ-
 3· πῆλθεν· οἱ δ' ὡς ὑπεριδέντες, ἐνέβαλον τῆς ἰδρῶν χρημά-
 των θύοντες· καὶ περὶ τὰς ἰδρῶν οὐκ ἀπέκτειναν· καὶ πᾶσι
 μυτιλῶν δὲ ὅτι ἐπικλήρων σάσεως γυναικῶν, πολλὰν ἐ-
 γένετο ἀρχὴ κακῶν, καὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς ἀθηναί-
 ος, ἐν ᾧ πάσης ἐλαβε τὴν πόλιν αὐτῶν· πμοφανέως γὰρ
 τῆς οὐ πόρων πρὸς κατὰ λιβόντος δύο θύγατρας, ὁ πε-
 ριοριθεὶς καὶ οὐ λαβὼν τοῖς ἡέσιν αὐτοῦ, δόξανδρος ἦρ-
 4· ξεν τῆς σάσεως· καὶ τοὺς ἀθηναίους παρώξυνε περὶ τὸν ὦν
 τῆς πόλεως· καὶ ἐν φωνοῦσιν ὅτι ὑπὸ τῆς σάσεως γυναι-

μένης παρὲς μινασέαν τὸν μινώωνος πατρός· καὶ δι' ἑκρά-
 τη τὸν ὀνομάζον. σάσις αὐτῇ, ἀρχὴ τῆς ἰδρύου πλέμνου κα-
 τίς τῳς φωνούσι. μετέβαλε δὲ καὶ εἰς ἐπιδάμνω ἢ πολιτεία
 ἐκκαμικῶν. ἡ πομπὴς δὲ σάμενος γὰρ πρὸς θυγατρός, ὡς ἐξη-
 μίωσεν αὐτὸν ὁ τῆς ἡπομπῆς δὲ γέντος πατὴρ, γινόμενος τῆς
 ἀρχόντων ἄλλος συμπάρε λαβεῖν ἐκ τὸς τῆς πολιτείας ὡς
 ἐπηρεασθεῖς. μεταβάλλει δὲ καὶ εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ εἰς δῆ-
 μον καὶ εἰς πολιτείαν, ἐκ τῆς δὲ δοκιμῆς αἰτίας ἢ αὐξήσῃ καὶ ἢ ἀρ-
 χεῖον ἢ μῆριον τῆς πόλεως. οἷον, ἢ εἰς ἀρεῖαν πάγαν βουλὴν δι-
 δοκιμῆσθαι εἰς τῳς μηδικῆς, ἔδοξε στυγνῶ τῶν ποιῆσαι
 τῶν πολιτείαν. καὶ πάλιν ὁ ναυτικός ὄχλος γινόμενος αἶπος
 τῆς παρὲς σαλαμῶνα νίκης. καὶ δὲ τῆς τῆς ἡγεμονίας, καὶ
 δὲ τῶν κατὰ δάλαττον δυνάμιν, τῶν δημοκρατίαν ἰσχυρο-
 τῶν ἐπὶ πρῶτον. καὶ εἰς ἀρχὴν οἱ γνώριμοι δὲ δοκιμῆσθαι πε-
 ρὶ τῶν εἰς μαντινείαν μάχην τῶν πρὸς λακεδαίμονας, ἐπεχέ-
 ρησεν κατὰ λένειν τὸν δῆμον. καὶ εἰς συρακονοῦσις ὁ δῆμος αἰ-
 πος γινόμενος τῆς νίκης τῆς πλέμνου τῆς πρὸς ἀθηναίους, ἐκ
 πολιτείας εἰς δημοκρατίαν μετέβαλε. καὶ εἰς χαλκίδι φό-
 ξον τὸν τύραννον μετὰ τῆς γνώριμων ὁ δῆμος ἀνελών, δι' αὐτῆς
 εἶχε τῆς πολιτείας. καὶ εἰς ἀμφοτεράς πάλιν ὡσαύτως πε-
 ρὶ ἀνδρον στυγνῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἀμφοτερόντων ὁ δῆμος τὸν τύραν-
 νον, εἰς ἐαυτὸν παρὲς πρῶτον πολιτείαν. καὶ ὅλως δὲ διὰ
 τῶν μὴ λαμβάνειν, ὡς οἱ δυνάμεις αἶποι γινόμενοι καὶ ἰδιώ-
 ται καὶ ἀρχαὶ καὶ φυλαὶ, καὶ ὅλως μέρος καὶ ὁποιοῦντων πρὸς
 τῶν, σάσιν κινούσιν. ἢ γὰρ οἱ τῶν τῶν φθονοῦντες ἡμετέρους
 ἀρχῶν τῆς σάσως, ἢ οὐ γὰρ δὲ τῶν ἡποδροχῶν εἰς δέλυσιν μέ-
 νειν ἀπὸ τῆς ἰσῶν. κινούντων δ' αἰς πολιτείας, καὶ ὅταν πάντων
 εἴνδον ὡς τὰ μέρη τῆς πόλεως, ἰσάξῃ ἄλληλοις, οἷον οἱ πολ-
 σοι καὶ ὁ δῆμος. μέσον δ' ἢ μικρόν ἢ μέγαν πάντων. ἀνὰ γὰρ
 πολὺ ἡποδρίχη ὁποδρόνον τῆς μερῶν πρὸς τὸ φανερῶς
 κρείττον, τὸ λοιπὸν οὐδέ λεικιδιῶν εἶναι. διὸ καὶ οἱ κατὰ ἀρε-
 τὴν διαφύροντες ὁπρὶς σάσιν ὡς εἰπεῖν. ὁλίγῳ γὰρ γίγνεται

πρὸς

πρὸς πολλούς. καὶ πόλιν μὲν ἐν πόδι πάσας τὰς πολιτείας
 αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ τῆς σάκων καὶ τῆς μεταβολῶν, ὅσον ἐχρῆστον
 τὸν πόλιν. κινουσι δὲ τὰς πολιτείας, ὅτε μὲν δὴ εἶας. ὅτε
 δὲ δι' ἀπάτης. δὴ εἶας μὲν, ἢ δι' αὐτῶν ἀρχῆς, ἢ ὑδρον ἀναγ-
 γάζοντες. καὶ γὰρ ἡ ἀπάτη διττή. ὅτε μὲν γὰρ ὑπαπατήσαντες,
 τὸ πρῶτον ἐκόντων μεταβάλλουσι τὴν πολιτείαν. εἰθ' ὑδρον
 εἰς κατέχουσιν ἀκόντων, οἷον ἀδύτων τετρακυσίων, τὸν δὲ μὲν
 ὑπαπατήσαντες φάσκοντες τὸν βασιλέα χρήματα παρέξειν πρὸς
 1 τον πόλεμον τὸν πρὸς λακεδαιμονίους. φάσκοντες δὲ, κα-
 τέχειν ἐπειδὴ τὴν πολιτείαν. ὅτε δὲ ὑπαρχῆς τε πείσαν-
 τες, καὶ ὑδρον πάλιν πεισθέντων ἐκόντων ἀρχοῦσιν αὐτῶν. ἀ-
 πώλως μὲν οὖν πόδι πάσας τὰς πολιτείας, ἐκ τῆς εἰρημνίων
 συμβέβηκε γίνεσθαι τὰς μεταβολὰς. καὶ ἔκαστον δι' ἑσθὺς πρ-
 2 οῦς πολιτείας ἐκ τῶν μερίζοντες, τὰ συμβαίνοντα διὰ διαφέρειν.
 αἱ μὲν οὖν δημοκρατίαι μάλιστα μεταβάλλουσι δὴ τὴν
 3 δημοκρατῶν ἀσέλγειαν. τὰ μὲν γὰρ ἰδίᾳ συσκευαζομένης ὅς
 τὰς οὐσίᾳς ἐχρῆτας, συστρέφουσιν αὐτοὺς. σπῶνται γὰρ καὶ ὅς
 ἐχρῆστοις ὁ κινὸς φόβος. τὰ δὲ, κινῆ, τὸ πᾶν ἐπάρχοντες.
 καὶ ὅσον ἀδύτων αὐτῶν ἰδοὶ γινόμενον οὕτω. καὶ γὰρ ἐν-
 κῶ, ἡ δημοκρατία μετέβαλε πενήτων ἐγγονομένων δημοκρα-
 τῶν. οἱ γὰρ γνώριμοι σπῶνται. καὶ ἐν ῥόδῳ. μεθοφοραῖ
 τε γὰρ, οἱ δημοκρατοὶ ἐπείρουν. καὶ ἐκάλουν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ
 ὀφειλόμενα τοῖς πτωχοῖς, οἱ δὲ δὴ τὰς ἀδύτων ἀφ' ἑαυτῶν δι-
 4 κας ἠναγκάσθησαν σπῶντες κατέλυσαι τὸν δὲ μὲν. κατελ-
 ῖθη δὲ καὶ ἐν ἡρακλείᾳ ὁ δὲ μὲν μετὰ τὸν ἀρχικισμὸν δι' αὐτῶν δὴ
 ὅς δημοκρατοὺς. ἀδύτων μὲν γὰρ ὑπ' αὐτῶν οἱ γνώριμοι ὑπὲρ-
 πίπτον. ἐπειτὰ ἀφ' ἑαυτῶν οἱ ἐκπίπτοντες, κατελθόντες κα-
 τέλυσαν τὸν δὲ μὲν. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ ἐν μεγάροις κατε-
 λύθη δημοκρατία. οἱ γὰρ δημοκρατοὶ, ἵνα χρήματα ἔχουσιν δη-
 μούεν, ὑπεβάλλον πολλούς τῶν γνώριμων. ἕως πολλούς ἐπεί-
 5 σαν ὅς φέρωντες. οἱ δὲ κατέλυσαν ἐν ἑαυτοῖς μαχόμενοι τὸν δὲ
 μὲν, καὶ κατέστησαν τὴν ὀλιγαρχίαν. σπῶνται δὲ ταῦτον καὶ

Aristot. Polit. lib. V.

m m

πῶς κἀμιν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὡς κατέλυσε θρασύμα-
 χος. σχεδὸν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἴδοι διαφάνει τὰς μετα-
 βολὰς ὅσον ἐχούσας τὸν ἔχον. ὅτι μὲν γὰρ ἵνα χαρίζονται,
 ἀδικούντες ὅσον γνωρίζουσιν αἰσῶσιν. ἢ τὰς δόξας ἀναδύσασθαι
 κρινοῦντες ἢ τὰς προσόδους τὰς λειτουργίας. ὅτι δὲ διαβάλ-
 λοντες, ἵν' ἔχῃσι δημόειν τὰ κτήματα τῆς πολυσίων. ὑπὸ δὲ
 τῆς ἀρχαίων, ὅτι γλίστοι. ὁ αὐτὸς δημαγωγὸς καὶ στρατηγός,
 εἰς τυραννίδα μετέβαλον. σχεδὸν γὰρ οἱ πολῖται τῶν ἀρχαίων
 τυραννῶν ἐν δημαγωγῶν γέγοναν. αἶπον δὲ ὅσον τὸ μὲν γί-
 γνεσθαι, νῦν δὲ μὴ, ὅτι τότε μὲν οἱ δημαγωγοὶ ἦσαν ἐκ τῆς στρα-
 τηγούτων. οὐ γὰρ πῶς θεινοὶ ἦσαν λέγειν. νῦν δὲ τῆς ῥητορικῆς
 κνημνίης, οἱ δὲ ἀμείνοι λέγειν δημαγωγούσι μὲν δι' ἀπειρίαν
 δὲ τῶν κλεμνῶν, οὐκ ὑπὸ τῆς δόξης. πάλιν εἶπον βραχὺ ὑπέ-
 ρονε τοιοῦτον. ἐγίνοντο δὲ τυραννίδες πρὸς τὸν μάλλον ἢ νῦν,
 καὶ διὰ τὸ μέγας ἀρχαίς ἐγχειρίζεσθαι ὑσιν ὡς πρὸς τὴν μελὴ-
 τφ ἐκ τῆς πρυτανείας. πολλὰν γὰρ ὡς καὶ μεγάλαν κνέρος ὁ
 πρυτανίς. ἐπὶ δὲ διὰ τὸ μὴ μέγας εἶναι τὸ τῆς πόλεως, ἀλλ'
 ἐπὶ τῆς ἀρχῶν οἰκείν τ' ἄμεινον ἀχολον ὄντα πρὸς τοῖς ὄρκοις,
 οἱ πρὸς αἶμα τῶν δῆμων ὅτι κλεμνῶν γλίστοι, τυραννίδι ἐπε-
 τίθεντο. πάντες δὲ ὅσον ἔθρων ἔσθ' ὅσον τῶν δῆμων πισδύοντες.
 ἢ δὲ πίστις ὡς ἢ ἀπέχεται ἢ πρὸς ὅσον πολυσίους, δι' ἀδύνησιν τε
 πεισίστρατος σασιάδης πρὸς ὅσον πεδιακούς. καὶ θεαγένης ἐν
 μεγάροις τῆς οὐ πόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας λαβὼν πρὸς τὴν
 πρυτανίαν ὑπὸ τῆς δόξης. καὶ διονύσιος καὶ τηγορέων διαφναίου καὶ
 τῆς πολυσίων, ἡ ξιώδη τῆς τυραννίδος, διὰ τὸ ἔχθραν πισδύ-
 θεις ὡς δημαγωγὸς ὢν. μεταβάλλουσι δὲ καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς
 δημοκρατίας εἰς τὴν νεωτέραν. ὅπου γὰρ αἰρεῖται μὲν αἱ ἀρ-
 χαί, μὴ ἀπὸ πρῶτων δὲ. αἰρεῖται δὲ ὁ δῆμος, δημαγωγῶν
 τὰς οἱ πρυτανίαν, εἰς ὅσον καὶ τῶν αἰσῶσιν ὡς κνέριον εἶναι
 τὸν δῆμον καὶ τῶν νόμων. ἄλλος δὲ, τῶν ἢ μὴ γίνεσθαι, ἢ τῶν γί-
 νεσθαι ἢ τῶν, τὸ τῶν φυλὰς φέρειν ὅσον ἀρχοντας, ἀλλὰ μὴ
 πάντα τὸν δῆμον. τῆς μὲν οὖν δημοκρατίας αἱ μεταβολαί

- γίγνεται πᾶσι σχεδὸν διὰ τούτου αἰτίας. αἱ δ' ὀλιγαρχίαι μεταβάλλουσι διὰ δύο μάλιστα τρόποις ὅς φανερῶτά ποιοι. εἴα μὲν, εἰὰ ἀδικῶσι τὸ πλῆθος. πᾶς γὰρ ἰκανὸς γίνεσθαι περὶ τῆς μάστιγος, ὅταν ἴδῃ αὐτῆς συμβῆ τῆς ὀλιγαρχίας· γίνεσθαι τὸν ἡγεμόνα. καὶ ἀπὸρ ἐν νάξῳ λυγδαμῆς. ὅς καὶ ἐτραύνησεν ὕδρον· τῷ ναξίων. ἔχει δὲ καὶ ἡ ἴξις ἄλλων ἀρχὴν σαδῶν διαφορὰς. ὅτι μὲν γὰρ ἴξις αὐτῶν τῷ οὐπέρων οὐ τῷ ὄντων δι' αὐτῶν ἀρχαῖς γίγνεται καὶ τῶν αἰσίων, ὅταν ὀλιγοσφόδρα ὦσιν οἱ ἐν ταῖς τιμῆς. οἷον, ἐν μαυσάλει, καὶ ἐν Ἰσθμῷ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι συμβέβηκεν. οἱ γὰρ μὴ μετέχοντες τῶν ἀρχῶν ἐκίνουσι, ἕως μετέλαβον οἱ πρεσβύτεροι πύττον τῶν ἀδελφῶν, ὕδρον δ' οἱ νεώτεροι πάλιν. οὐ γὰρ ἀρχοῖσιν, ἐν ἀρχῇ μὲν ἅμα πατήρ τε καὶ υἱός. ἐν ἀρχῇ δὲ ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος ἀδελφός. καὶ εἴτα μὲν πολιτικώτερά ἐγένετο ὀλιγαρχία. ἐν Ἰσθμῷ δ' εἰς δῆμον ἀπὸ τῶν λούπησιν. ἐν Ἡρακλείᾳ δ' ἐξ ἐλαπτόνων εἰς ἐξακισίους ἦλθε. μετέβαλε δὲ καὶ ἐν κνίδῳ ἡ ὀλιγαρχία σασιαντῶν τῷ γνωρίμων αὐτῶν περὶ αὐτοὺς διὰ τὸ ὀλίποις μετέχειν. καὶ καὶ ἀπὸρ εἰρηται, εἰ πατήρ, υἱὸν μὴ μετέχειν, μὴ δ' εἰ πλείους ἀδελφοί, ἀλλ' ἢ τὸν πρεσβύτερον. ὑπὸ λαβόμενος γὰρ σασιαντῶν ὁ δῆμος, καὶ λαβὼν περὶ τὴν ἐκτὴν γνωρίμων, ὑπὸ τῷ μενος ἐκράτησεν. ἀδελφὸς γὰρ τὸ σασιαντῶν. καὶ ἐν ὀρθραῖς δὲ ὑπὸ τῆς τῆς βασιλίδων ὀλιγαρχίας, ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις. καὶ ἀπὸρ καλῶς ὑπὸ μελυνόμενων ἢ ἐν τῇ πολιτείᾳ. ὁμοῦς διὰ τὸ ὑπὸ ὀλίγων ἀρχῶν ἀνακτῶν ὁ δῆμος μετέβαλε τὴν πολιτείαν. κινεῖται δ' αἱ ὀλιγαρχίαι ἴξις αὐτῶν, καὶ διὰ φιλοφροσύνην δημοκρατῶν. ἡ δημοκρατία δὲ, διττή. ἡ μὲν, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὀλίποις. ἐγγίγνεται γὰρ δημοκρατία, καὶ πᾶν ὀλιγοσφόντων. οἷον, ἐν τοῖς ἑσπερίαις ἀθήνησιν, οἱ πόδες χαρμυλίας ἴσχυον ὅς ἑσπερίαις δημοκρατῶντας. καὶ ἐν τοῖς περὶ τῶν κισίους οἱ πόδες φρενίχον τὸν αὐτὸν τρόπον. ἢ ὅταν τὸν ὄχλον δημοκρατῶσιν οἱ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ὄντες. οἷον, ἐν λαρίᾳ

- σίαν, στρατώσας ἀναγκασμένων χρῆσθαι. ὃ γὰρ αὖ ἐγχει-
 ρωσιν, οὐ τοσὶν πλάκεις γίγνεται τύραννος. ὥς πορ ἐν κρείνῳ
 πμοφανής. αὐτὸς δὲ πλείους οὐκ ἔστι, αὐτοῖς ποδικοποιοῦνται δυνά-
 σεως. ὅτε δὲ τῶν δειδότες, μετὰ διδασκίῳ πῶ πλῆθει τῆς
 πολιτείας, δὲ τὸ ἀναγκάζεσθαι τῶ δῆμῳ χρῆσθαι. ἐν δὲ τῇ
 εἰρήνῃ δὲ τὴν ἀπείαν τὴν πρὸς ἀλλήλους, ἐγχειρίζουσι τὴν
 φυλακὴν στρατώσας καὶ ἀρχόντι μεσιδῶ, ὅς ἐνίοτε γίγνεται
 1 κνέριος ἀμφοτέρων. ὅ πορ σινέβη ἐν λαρείῳ ἐπὶ τῆς αὐ-
 λιάδων ἀρχῆς τῆς ποδισάμον. καὶ ἐν ἀβνδῶν αὐτὸς τῆς ἐτα-
 ρείων. ὧν καὶ μία ἡ ἰστιάδου. γίνονται δὲ στάσεις καὶ ἐκ τῶ πε-
 ριωθεῖσθαι ἐτῶς ἐτῶν τῆς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ αὐτῶν καὶ
 κατὰ σπασίεσθαι κατὰ γάμοις, ἢ δίκας. οἷον, ἐκ γαμικῆς μὲν
 αἰτίας, αἱ εἰρημνίαι πρὸς τῶν, καὶ τὴν ἐν ὀλιγαρχίᾳ αὐτῶν
 2 καὶ τῆς ἰππέων. διαγύρεσθαι δὲ κατέλυσεν ἀδικηθεῖς πε-
 ρι γάμων. ἐκ δὲ δικαστηρίου κρίας, ἢ ἐν ἡρακλείᾳ στάσις ἐγέ-
 νετο καὶ ἐν δῆβαις ἐπὶ αἰτίας μοιχείας, δικαίως μὲν, σασιωπι-
 κῶς δὲ ποιησαμένων τὴν κῆλασιν, τῆς μὲν ἐν ἡρακλείᾳ, κατ-
 αὐτίκως. τῆς δὲ ἐν δῆβαις κατ' ἀρχίου. ἐπιλονείκησαν γὰρ
 αὐτοὺς οἱ ἐχθροί, ὥς τε δεῖναι ἐν ἀγρῶ ἐν τῶ κυφάνι. πολ-
 λαὶ δὲ καὶ δὲ τὸ ἄγαν δεσποτικῶς εἶναι τῶ ὀλιγαρχίᾳ,
 ὥς πορ τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἱκανῶν δυσχεραναιῶν κατελύθησαν.
 ὥς πορ ἢ ἐν κνίδῳ καὶ ἢ ἐν χίῳ ὀλιγαρχία. γίνονται δὲ καὶ
 ἀπὸ συμπώματος μεταβολαὶ καὶ τῆς καλοσυμλῆς πολιτείας
 3 καὶ τῆς ὀλιγαρχίαν. ἐν ὅσῃς ἀπὸ πνύματος βουλόσσι καὶ
 δικάζουσι, καὶ τῶς ἄλλας ἀρχαῖς ἀρχοῦσι. πλάκεις γὰρ ὅ-
 τα καὶ πρῶτον πῆμα πρὸς τοὺς πῶντας καιροῦς. ὥς τε με-
 τέχειν, ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ὀλίγους. ἐν δὲ τῇ πολιτείᾳ τοὺς
 μέσους, οὐκ ἐπὶ γινόμενης δι' εἰρήνῃ ἢ δι' ἄλλῳ ἱκανῶς
 τυχίας, συμβαίνει πλοταπλάσις γίγνεται πνύματος ἀξίας
 τῶς αὐτῶς κτήσεις. ὥς τε πάντας πάντων μετέχειν. ὅτε μὲν,
 ἐκ περισπωγῆς. καὶ κατὰ μικρὸν γινόμενης τῆς μεταβολῆς,
 4 ἢ λαμβανούσης. καὶ ὅτε δὲ καὶ θάπτον. αἱ μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ

μεταβάλλουσι καὶ σασιάζουσι διὰ τὴν αὐτὰς αἰτίαν. ὅλως
 δὲ καὶ αἱ δημοκρατίαι καὶ ὀλιγαρχίαι, ὁρίζονται αὐτοὶ οὐκ
 εἰς τὰς αὐαυτίαν πολιτείας, ἀλλ' εἰς τὰς αὐτῶν αὐτῶν γένει.
 οἷον, ἐκ τῆς ἐν νόμων δημοκρατίαν καὶ ὀλιγαρχίαν, εἰς τὰς
 κυρίους. καὶ ἐκ τούτων εἰς ἐκείνας. ἐν δὲ ταύταις αἰρετοκρατίαις
 γίνονται αἱ στάσεις, αἱ μὲν, διὰ τὸ ὀλίγω τῆς ἡμέτης μετέχειν.
 ὅπου εἴρηται κινεῖν, καὶ τὰς ὀλιγαρχίας, διὰ τὸ καὶ τὴν αἰ-
 ρτοκρατίαν, ὀλιγαρχίαν εἶναι πως. ἐν ἀμφοτέραις γὰρ, ὀλί-
 γοι οἱ ἀρχόντες, οὐ μὲντοι διὰ ταύτην τὸν ὀλίγον. ἐπεὶ δοκεῖ γὰρ
 διὰ ταύτην καὶ ἡ αἰρετοκρατία εἶναι. μάλιστα δὲ ὅτε συμβαί-
 νει ἀνάγκη. ὅταν ἡ τὸ πλεονέκτης τῆς πεφρονηματισμένης,
 ὡς ὁμοίον κατ' ἀρετὴν. οἷον, ἐν λακεδαίμονι, οἱ λεγόμενοι
 παρθεναί. ἐκ τῆς ὁμοίαν γὰρ ἦσαν, οὐς φερόμενοι εἰς διβου-
 λούμεναι, ἀπέσεισαν τὰς αὐτῶν οἰκιστάς. ἢ ὅταν πινὲς ἀπὸ μα-
 ζονται μεγάλοι ὄντες, καὶ μηδενὸς ἡττους κατ' ἀρετὴν, ὑπό-
 πινων ἐν τιμωτέρων. οἷον, λυκαονόρος ὑπὸ τῆς βασιλείας. ἢ
 ὅταν αὐθιγὰς ἡς ὦν, μὴ μετέχη τῆς ἡμέτης οἷον, κινάδων ὁ
 τὴν ἐπ' ἀρσινόῃ συστάς ἐπίθεσιν, ὑπὸ τῆς αὐτοκρατίας.
 ἐπὶ ὅταν οἱ μὲν ἀφροσύλιαν. οἱ δ' αὖτε πρὸς. μάλιστα ἐν τῇς
 πλείους ὅτε γίνονται. συμβαίνει δὲ καὶ ὅτε ἐν λακεδαίμονι
 ὑπὸ τὸν μεσσηνιακὸν πόλεμον. δὴλον δὲ καὶ ὅτε ἐκ τῆς τυρ-
 ραίου ποιήσας τῆς καλονμένης δυνάμεως. θλιβόμενοι γὰρ
 ὑπὸ διὰ τὸν πόλεμον, ἡξίωσαν ἀνίστασθαι καὶ τὴν χώραν. ἐπὶ
 ἐάν τις μέγας ἦ, καὶ δυνάμενος ἐπὶ μέγαν εἶναι, ἵνα μοναρχῇ.
 ὡς πρὸς ἐν λακεδαίμονι δοκεῖ παυσαίνιας ὁ στρατηγὸς καὶ τῶν
 » τὸν μηδικὸν πόλεμον. καὶ ἐν καρχηδονί αἰνῶν. λυόντων δὲ μά-
 » λιστα αἱ τε πολιτεῖαι καὶ αἱ αἰρετοκρατίαι διὰ τὴν αὐτὴν τῇ
 » πολιτείᾳ τῆς δικαίου παρέμβασιν. ἀρχὴ γὰρ τὸ μὴ μεμύ-
 » χθαι καλῶς ἐν μὲν τῇ πολιτείᾳ, δημοκρατίαν καὶ ὀλιγαρ-
 χίαν. ἐν δὲ τῇ αἰρετοκρατίᾳ, ταύτην τε καὶ τὴν ἀρετὴν. μά-
 λιστα δὲ, τὰ δύο. λέγω δὲ τὰ δύο, δῆμον, καὶ ὀλιγαρχίαν.
 ταύτην γὰρ αἱ πολιτεῖαι τε πειράζονται μὴ γινώσκειν, καὶ αἱ πολ- 4

κινήσωσι τὸν κέσμον. σωείη δὲ ᾧ καὶ ὡδὶ τῆς θουρίων π
 λιτείας. νόμον γὰρ ὄντος διὰ πέντε ἐτῶν στρατηγεῖν, γινόμε
 νοί πινός πολεμικαὶ τῆς νεωτόρων, καὶ πρὸς τῷ πλῆθει τῆς
 φρεσὶν διδοκίμωνες, καὶ φρονήσαντες τῆς ἐν τοῖς πράγ
 μασι, καὶ νομίζοντες ῥαδίως κατὰ κρίσιν, ᾧ τὸν νόμον
 λυεῖν ἐπεχείρησαν πρῶτον, ὥς τ' ἔδεικε ἔως αὐτοὺς συνεχῶς
 στρατηγεῖν, ὁρῶντες τὸν δῆμον αὐτοὺς χειροτενίσαντα περὶ
 μως. οἱ δ' ὡδὶ τῇ τε ταγμαῖσι τῆς ἀρχόντων αἰ καὶ λυμε- I
 νοί σύμβουλοι, ὁρμήσαντες δὲ πρῶτον ἐναντιοῦνται, συνεπεί
 οὐκ ἐπὶ ἀπολαμβάνοντες ᾧ τὸν κινήσαντας τὸν νόμον, εἰσὶν
 πῶς ἄλλω πολιτεία. ὅσον δὲ βουλόμενοι καὶ λυφί, ἄλλων
 κινουμένων, οὐκέτι πλεονέποιον οὐδὲν. ἀλλὰ μετὰ βαλὼν
 ἡ τάξις πᾶσα τῆς πολιτείας εἰς διωασείαν, τῆς ὡδὶ χειροσάν
 των νεωτορίζειν. πᾶσαι δ' αἱ πολιτεῖαι λυφίται ὅτι μὲν, ὅσον
 τῆς. ὅτι δ' ἔξωθεν, ὅταν ἐναντία πολιτεία ἢ. ἢ πλεονέχον, ἢ πρὸ
 ῥω μὲν, ἔχουσα δὲ διώκμεν. ὅπου συνεβαίνου ἐπ' ἀθηναίων 2
 καὶ λακεδαιμονίων. οἱ μὲν ἂν ἀθηναῖοι πανταχοῦ τῆς ὀλιγαρ
 χίας. οἱ δὲ λακωνίδες ἔως δῆμισον κατέλυον. ὅθεν μὲν οὖν αἱ
 μεταβολαὶ γίνονται τῆς πολιτείας καὶ αἱ εἰσαίσεις, εἰρηταί γε
 δόν. πρὸς δὲ σωτηρίας καὶ κινή καὶ χεῖς ἐκείνης πολιτείας
 ἐχόμενον ὅστις εἰπείν. πρῶτον μὲν οὖν δῆλον, εἴ πορ ἐχόμεν
 » δι' ὧν φθιρόνται αἱ πολιτεῖαι, ἐχόμεν καὶ δι' ὧν σώζονται. τῆς
 » γὰρ ἐναντίων, τὰ ἐναντία πικτικῶν. φθορὰ δὲ, σωτηρία ἐναν
 » τίων. ἐν μὲν δὲ τῶν οὐ κεκρυμμένων πολιτείαις, ὥς πορ ἄλλο 3
 » ἢ δεῖ τηρεῖν, ὅπως μὲν πᾶσι μοῖσι. καὶ μάλιστα δὲ μικρὸν
 φυλάττειν. λανθάνει γὰρ ἡ διαπικνὴ διὰ τὴν ἀνθρώπων γίγνεσθαι.
 πρὸς λογίζεσθαι γὰρ ἡ διαίκοις ὑπ' αὐτῶν ὥς πορ ὁ σοφιστικὸς λό
 γος. εἰ ἐκαστον μικρὸν, καὶ πάντων. ᾧ δὲ ὅτι μὲν, ὥς. ἐπὶ
 αἰῶς, οὐ. τὸ γὰρ ὅλον καὶ τὰ πάντα, οὐ μικρὸν ἀλλὰ σύμμε
 ται ἐκ μικρῶν. μίαν μὲν οὖν φυλακὴν πρὸς τῶν πῶς ἀρ
 χὴν δεῖ τηρεῖν. εἴ πορ μὲν πιστεύειν τοῖς σοφισμασὶ χρεῖν
 πρὸς δὲ πλεονέχους συνεκρινέμεν. ὅσον γὰρ ἔχει γὰρ ὡς πορ τῶν. 4

πῶς δὲ λέγεται τῆς πολιτείας σωσίματα, περὶ τὸν ἕρμ=
 ται. ἐστὶ δὲ ὁρᾶν, ὅτι εἶναι μέλουσιν οὐ μόνον ἀριστοκρατίαι, ἀλ=
 λά καὶ ὀλιγαρχίαι, οὐ δὲ τὸ ἀσφαλές εἶναι τῆς πολιτείας,
 ἀλλὰ δὲ τὸ οὐ χρῆσθαι αὐτῇ ἐν ταῖς ἀρχαῖς γινόμενους καὶ
 τοῖς ἔξω τῆς πολιτείας, καὶ τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ μακρὰ μὲν
 μὴ μετέχοντας, τῷ μὴ ἀδικεῖν καὶ τῷ αὐτῷ ἡγεμονικῶς αἰσθάν=
 εῖσθαι εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ αὐτῷ μὲν φιλοτίμοις μὴ ἀδι=

1 κείν εἰς ἀτιμίαν. αὐτῷ δὲ πλοῦς εἰς κόρηδον. περὶ αὐτοῦ δὲ
 καὶ αὐτῷ μετέχοντας τῷ χρῆσθαι ἀλλήλοις δημοτικῶς. ὁ γὰρ
 αὐτῷ τῷ πλοῦτι ζήτουν οἱ δημοτικοὶ τὸ ἴσον, τὸ δὲ τῷ τῷ ὅ=

μοίων οὐ μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ συμφέρον ἐστὶ. διὸ ἐὰν πλείους
 ὦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, πολλὰ συμφέρει τῇ δημοτικῇ νο=

μοιότητι. οἱ, τὸ ὑπερβαίνειν τῶν ἀρχαῖς εἶναι, ἵνα πάν=

τὸς οἱ ὅμοιοι μετέχωσιν. ἐστὶ γὰρ ὡς πρὸς δῆμον ἢ δὴ οἱ ὅμοιοι.
 διὸ καὶ ἐν ταῖς ἐγγίγνοντο δημοταῖς πολλαῖς, ὡς πρὸς ἐ=

2 ρητὴν περὶ τὸν. ἐπειδὴ ἦτον εἰς δυνάμειν ἐμπέπουσιν αἱ
 ὀλιγαρχίαι καὶ ἀριστοκρατίαι. οὐ γὰρ ὁμοίως ἐξ ἑαυτῶν κακὸν
 γίνονται ὀλιγον χρόνον ἀρχοντας καὶ πολλῶν. ἐπεὶ διακρίνεται
 ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ δημοκρατίαις γίνονται τυραννίδες.
 ἢ γὰρ οἱ μέγιστοι ἐν ἑαυτοῖς ἀντιπαρατίθενται τυραννίδι. αὐτῶν μὲν,
 οἱ δημοταῖς. αὐτῶν δὲ οἱ δυνάμει. ἢ οἱ τῶν μεγίστων ἔχοντες

3 ἀρχαῖς, ὅταν πολλὸν χρόνον ἀρχῶσι. σώζονται δὲ αἱ πολιτεῖαι.
 οὐ μόνον δὲ τὸ πόρρω εἶναι τῇ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐνίοτε

καὶ δὲ τὸ ἐγγύς. φοβούμενοι γὰρ δὲ χειρὶν ἐχούσιν μάλλον

τὴν πολιτείαν. ὥστε δὲ αὐτῶν τῆς πολιτείας φροντίζοντας,
 φόβους πρὸς αὐτὴν. ἵνα φυλάττωσι, καὶ μὴ καταλύωσιν
 ὡς πρὸς νυκτὶν φυλακὴν τὴν τῆς πολιτείας τήρησιν. καὶ
 τὸ πόρρω, ἐγγύς πρὸς. ἐπὶ τῶν τῶν γνωρίμων φιλονεικίαις
 καὶ σάσεις. καὶ δὲ τῶν νόμων πειράσθαι δὲ φυλάττειν καὶ
 αὐτῶν ἔξω τῆς φιλονεικίας ὄντας, πρὶν παρελιφθῆναι καὶ αὐ=

τῶν, ὡς τὸ ἀρχὴ γινόμενον κακὸν γινώσκειν οὐ τῷ τυχεύοντι, ἀλ=

4 λά πολιτικῶν ἀνδρῶν. περὶ δὲ τὴν δὲ τὰ πρῶτα καὶ γίγνο=

μέντοι μεταβολῶν, ὅς οἱ ἀρχὴς καὶ πολιτείας. ὅταν συμ-
 βῇ ἐν αὐτοῖς μενόντων μεν τῶν αὐτῶν ὑμνημάτων, οὐ ποτε
 δὲ νομίσματος ἀπομνηστικῆς συμφύσει τῶν τιμῶν αὐτοῖς ὁδοσκοπεῖν
 τῶν κοινῶν τὸ πλεονέκτημα, πρὸς τὸ παρελθόν καὶ τὸν χρό-
 νον, ἐν ᾧ οὐ μὲν πόλεις πλεονέχουσιν καὶ τὸν αἰῶνα τὸν ἐν τῷ μέ-
 ζοσι, δὲ μετὰ τὴν πενταετηρίδα, καὶ ἡ πολλὰ πλεονέχουσα ἢ
 πολλοσύνῃ, τὸ πλεονέκτημα, ἐν ᾧ αὖ ὑμῖν κατέστη τῆς
 πολιτείας νόμον εἶναι. καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς ἐκτελεῖν ἢ ἀνέχεσθαι.
 ἐὰν μὲν ὑποβῇ, ἐκτελεῖν καὶ τὴν πλεονέχουσαν
 σιν. ἐὰν δὲ μὴ, αἰετῶς καὶ ἐλάττω ποιῶντας τὴν τι-
 μωσιν. ἐν μὲν γὰρ αὐτοῖς οἱ ἀρχὴς καὶ τῶν πολιτείας μὴ
 ποιῶντων μεν οὕτως. ἐν δὲ οἱ ἀρχὴς, ἐν δὲ διω-
 σίαν γίνεσθαι συμβαίνει. ἐκείνως δὲ, ἐν μὲν πολιτείας δημο-
 κρατίας. ἐν δὲ οἱ ἀρχὴς, πολιτείας ἢ δημοκρατίας καὶ ἐν δὲ καὶ
 ἐν δὲ οἱ ἀρχὴς καὶ πᾶσι πολιτείας, μὴ τὸ αὐτὸ εἶναι
 λίαν μηδὲν πρὸς τὴν συμμετρίαν. ἀλλὰ μάλλον πειρᾶσθαι
 μακρὰς καὶ πολυχρόνους διδόναι τιμὰς ἢ ταχὺ μεγάλας,
 διαφθερόντας γὰρ. καὶ φέρειν οὐ παντὸς αἵματος, οὐ τυχεῖν.
 εἰ δὲ μὴ, μὴ γὰρ ἀθρόα δόντας, ἀφαιρῆσθαι πάλιν ἀθρόα.
 ἀλλ' ἐν περὶ σωφροσύνης, μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι τοῖς νόμοις οὐ-
 τως ἄρχειν, ὥστε μηδὲν ἐγγίγναι πολὺ ὑποδρέχοντα δυ-
 νάμει μήτε φίλων μήτε χρημάτων. εἰ δὲ μὴ, ἀφροσύνης
 πειρᾶσθαι τοῖς πρὸς αὐτοὺς αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ, καὶ δὲ αὐτοῖς
 βίους νεωτέρους, δὲ ἐμποιεῖν ἀρχὴν πᾶσι τὴν ἐπομένῃ
 αὐτοῖς ἀντάσσειν ἀσυνφόρως πρὸς τὴν πολιτείαν. ἐν μὲν δημο-
 κρατία, πρὸς τὴν δημοκρατίαν. ἐν δὲ οἱ ἀρχὴς, πρὸς
 τὴν οἱ ἀρχὴς. οὐκ ὡς δὲ καὶ τῶν ἄλλων πολιτειῶν ἐκ-
 τελεῖν. καὶ τὸ ἀνέχεσθαι δὲ τῆς πόλεως ἀνὰ μέρος φυλάττειν
 δὲ τῶν αὐτῶν αἰτίας. τῶν δὲ ἀνέχουσιν αἰεὶ τοῖς ἀνέχουσιν
 μέρους ἐγχειρίζειν τοῖς πράξεσιν καὶ τοῖς ἀρχαῖς. λέγω δὲ ἀνέ-
 χεσθαι αὐτοῖς ἐπὶ τῇ πόλει. καὶ αὐτοῖς ἀπορροῖς τοῖς ἀνέ-
 χουσιν. καὶ τὸ πειρᾶσθαι ἢ συμμυθῆναι τὸ τῶν ἀπορροῖς πλεονέ-

- τοσὶ καὶ τὸ πλεονέχον, ἢ τὸ μέσον αὐξάνει. ὅσοι γὰρ δια-
λνέταις δὲ τῶν αἰσθητικῶν τάσεις. μέγιστον δὲ ἐν πάσῃ πολι-
» τείᾳ, τὸ καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῇ ἄλλῃ οἰκονομίᾳ, οὕτω τε τά-
» χηαι, ὥστε μὴ εἶναι τοῖς ἀρχαῖς κορδαίνειν. ὅσοι δὲ μάλιστα ἐν
ταῖς ὀλιγαρχικαῖς δεῖ τηρεῖν. οὐ γὰρ οὕτως ἀγανακτῶσιν
εἰρησύνῃ τῶν ἀρχῶν οἱ πολλοί. ἀλλὰ καὶ χαίρουσιν, εἰ τις
ἐκ πρὸς τοῖς ἰδίοις σχολάζειν. ὥς εἰσι οἰωνόμεναι τὰ κινὰ κλέ-
1 πτείν οὗ ἀρχόντας. τότε δ' ἀμφοτέρω λυπεῖ. τὸ, τε πλεονέ-
χον μὴ μετέχειν, καὶ τὸ πλεονέχον κορδαίνειν. μοναχῶς δὲ καὶ ἐνδεχέ-
ται ἅμα εἶναι δημοκρατίαν καὶ ἀριστοκρατίαν, εἰ ὅσοι κα-
τασκευάζονται πρὸς ἐνδεχέσθαι γὰρ ἀνὰ καὶ οὗ γινώσκουσιν καὶ τὸ
πλεονέχον ἔχειν, ἀβούλωνται, ἀμφοτέρω. τὸ μὲν γὰρ ἐξέ-
ναι πᾶσιν ἀρχεῖν, δημοκρατικόν. τὸ δὲ οὗ γινώσκουσιν εἶναι
ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ἀριστοκρατικόν. ὅσοι δὲ εἴδωσι. ὅταν μὴ ἢ κορ-
δαίνειν ἐκ πρὸς ἀρχῶν. οἱ γὰρ ἄλλοι οὐ βούλονται ἀρχεῖν
2 τῶ μὴδὲν κορδαίνειν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἰδίοις εἶναι μόνον τοῖς
δὲ οὐποροί, διωκόμενοι δὲ τὸ μὴδὲν πρὸς δεῖναι πλεονέ-
χων. ὥστε συμβήσεται τοῖς μὲν ἀπὸ τοῖς γινώσκουσιν οὐπὸ τοῖς,
δὲ τὸ διαβῆναι πρὸς τοῖς ὀρεῖς. τοῖς δὲ γινώσκουσιν μὴ ἀρ-
χεῖν οὐπὸ πλεονέχων. τῶ μὲν οὖν μὴ κλέπτειν τὰ κινὰ,
ἢ πλεονέχον γινώσκουσιν πλεονέχων, παρόντων πάντων
πλεονέχων. καὶ ἀντίγραφον καὶ φαῖς καὶ λέγει καὶ
φυλάξαι πλεονέχων. τῶ δὲ ἀνδρῶς ἀρχεῖν, πλεονέχων δεῖναι
3 νομοθετικῶς τοῖς οὐδὲν μόνον. δεῖ δὲ ἐν μὲν ταῖς δημο-
κρατίαις πλεονέχων φείδεσθαι, μὴ μόνον τοῖς κτίσεις μὴ
ποιεῖν ἀναδάσκειν, ἀλλὰ μὴ δὲ οὗ καρποῖς. ὃ ἐν οὐαῖς τὸ πο-
λιτεῖαν, λανθάνει γινώσκων. εἰλῆον δὲ καὶ ἐκλεμῆς κα-
λῆναι λανθάνειν, λανθάνειν τοῖς δαπανηρῶς μὲν, μὴ χρησι-
μῶς δὲ λειτουργίας, οὐ χρησίων καὶ λαμπραρχίας, καὶ ὅσαι
ἄλλαι διακρίνονται. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πλεονέχων ἐπιμέλεια
ποιεῖται πλεονέχων καὶ τοῖς ἀρχαῖς. ἀφ' ὧν λήμματα τοῖς ἀρ-
4 νέμειν. καὶ πρὸς ὑβρίσιν πλεονέχων, εἰς τοῖς μάλιστα τὰ ἐπι-
πλεονέχων.

μα εἶναι, ἢ αὐτὸν ἀνέλκων. καὶ τὰς κληρονομίας μὴ καὶ τὰ
 δύο εἶναι ἀλλὰ καὶ τὸ γένος. μὴ δὲ πλείονων ἢ μίαν τὸν αὐ-
 τὸν κληρονομεῖν. οὕτω γὰρ αὐτὸν ὁμαλώττει καὶ οὐσία εἶναι καὶ
 τῷ ἀπορῶν εἰς ὁποῖον αὐτὸν καὶ τίς τινὲς πλείους. συμφέρε
 δὲ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τῷ ἄλλων ἢ ἰσότη-
 τα, ἢ περὶ ὅσον νέμειν τοῖς ἡττον κινουνοῦσι τῆς πολιτείας.
 ἐν μὲν δὴ μω, τοῖς δὲ πόροις. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς ἀπείροις.
 πάλιν ὅσα ἀρχαὶ κυρία τῆς πολιτείας. ταύτας δὲ τοῖς ἐκ
 τῆς πολιτείας ἐγχειρίζειν μόνοις ἢ πλείοσι. ἕκαστος δὲ πᾶν χρὴ
 ἔχειν ὅς μὲλλοντας ἀρξέειν τὰς κυρίας ἀρχάς. περὶ τὴν μὲν,
 ὡς πάλιν περὶ τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. ἔπειτα δὲ δύναμιν με-
 γίστην τῷ ὄντων τῆς ἀρχῆς. ἔτι δὲ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην
 ἐν ἐκείνῃ πολιτείᾳ τὴν περὶ τὴν πολιτείαν. εἰ γὰρ μὴ ταυ-
 τὸν τὸ δίκαιον καὶ τὸ πάσας τὰς πολιτείας, ἀνάγκη καὶ τῆς
 δικαιοσύνης εἶναι διαφοράς. ἔχει δὲ ἀρετήν, ὅταν μὴ συμβαί-
 νη τῷ τῷ πάντῃ πᾶσι τὸν αὐτὸν, πῶς χρὴ ποιῆσαι τὴν ἀρε-
 σιν. οἷον, εἰ στρατηγὸς μὲν τις εἴη, πρηνὴς δὲ, καὶ μὴ τῇ πολι-
 τείᾳ φίλος. ὁ δὲ, δίκαιος καὶ φίλος ἀστρατηγίᾳς δὲ, πῶς
 δεῖ ποιῆσαι τὴν ἀρετήν. οἷον δὲ δεῖν βλέπειν εἰς δύο πόνους
 πλείον μετέχουσι πάντες. καὶ πόνος ἑλάττω. διὸ ἐν στρατη-
 γίᾳ μὲν, εἰς τὴν ἐμπειρίαν μάλιστα τῆς ἀρετῆς. ἑλάττω γὰρ
 στρατηγία μετέχουσι. τῆς δὲ ὑποκειμένης πλείον. ἐν δὲ φυλα-
 κῇ καὶ ταμείᾳ, πάντων τῶν. πλείονος γὰρ ἀρετῆς δεῖται, ἢ ὅ-
 σον οἱ πολλοὶ ἐχρῶνται, ἢ δὲ ἰδιότητι, καὶ ἡ πᾶσιν. ἀρετὴ δὲ
 αὐτῶν, καὶ δύναμις ὑπάρχουσα τῆς πολιτείας καὶ φιλίας, πᾶ-
 δεῖ τῆς ἀρετῆς. πρὸς γὰρ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δύο. ἢ ὅπ-
 οῦν δέχεται ὅς τὰ δύο τῷ τῷ ἔχοντας, ἀκρατεῖς εἶναι. ὥς τε
 καὶ τὰ πόρ καὶ αὐτοῖς οὐχ ὑπερετῆσιν εἰδῆται καὶ φιλοφύ-
 αὐτοῖς, οὕτω καὶ περὶ τὸ κινεῖν οὐθὲν καὶ λυπεῖν ἔχειν ἐνίοις.
 ἀπὸ δὲ ὅσα ἐν τοῖς νόμοις, ὥς συμφέροντα λέγουσι τῶν
 πολιτείαις, ἀπαντὰ τῷ τῷ σώζει τὰς πολιτείας. καὶ τὸ πολ-
 λάκις εἰρημλίον μέγιστον σοιχείον τὸ πρῆν, ὅπως κρεῖττον

- ἔσται τὸ βουλευόμενον τῷ πολιτείᾳ πλεονέχον· τῷ μὲν βουλευ-
 μένῳ· πρὸς πάντα δὲ τῶνδε διὰ μὴ λαμβάνειν, ὅνῃ λαμβά-
 νει τὰς παρεμβεβηκυῖας πολιτείας τὸ μέσον. πολλὰ γὰρ τῶν
 δοκούντων δημοτικῶν, λυεῖ τὰς δημοκρατίας· καὶ τῶν ὀλι-
 γαρχειῶν, τὰς ὀλιγαρχίας· οἱ δ' οἰόμενοι ταύτῃ εἶναι μίαν
 ἀρίστην, ἐλκεῖσιν εἰς τὴν ὑπερβολὴν ἀγνοούντες, ὅτι κα-
 δὰ πόλεις ἔστι παρεμβεβηκυῖα μὲν τῷ δυνάτητι τῷ καλλί-
 στῳ, πρὸς τὸ γρυπὸν ἢ τὸ σιμὸν, ἀλλ' ὁμοῦς ἐπὶ καλῇ καὶ χεί-
 ρει ἔχουσα πρὸς τὸ ὅλῳ. οὐ μὲν ἀλλ' αὐτῇ τῇ πᾶσι ἐπὶ
 μᾶλλον εἰς τὴν ὑπερβολὴν, πρὸς τὸν μὲν ἀκράτῃ τῷ με-
 τίστηται τῷ μέρει· τέλος δ' οὕτως, ὥστε μὴ δέοινα ποιήσει
 φαίνεσθαι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἑλλείψιν τῶν ἐναντίων.
 τὸν αἰτῶν δὲ τὸ πᾶν ἔχει καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων μερίων· συμβαί-
 νει δὲ ὅτι καὶ πᾶσι τὰς ἄλλας πολιτείας· καὶ γὰρ ὀλι-
 γαρχειᾶ καὶ δημοκρατίᾳ ἔστιν, ὥστ' ἔχειν ἑκατέρωθεν, καὶ πόρ-
 ρηστικῶς τῆς βελτίστης τάξεως. εἰ δὲ ἕως αὐτῇ τῇ μᾶλλον
 ἐκείτῳ ἀλλῶν, πρὸς τὸν μὲν χείρω ποιήσει τὴν πολιτείαν.
 τέλος δ' οὐδὲ πολιτείαν· διὸ διὰ τῶν μὴ ἀγνοῖν τὸν νομο-
 θέτην καὶ τὸν πολιτικόν, πᾶσι σώζει τὸν δημοτικόν· καὶ ποῖα
 φθείρει τὴν δημοκρατίαν· καὶ ποῖα τῶν ὀλιγαρχικῶν τὴν ὀ-
 λιγαρχίαν· οὐδε πόρρην μὲν γὰρ εὐδέχεται ἀλλῶν εἶναι καὶ δια-
 μένῃ αὐτῇ τῶν δυνάμεων, καὶ τῇ πλεονεξίᾳ· ἀλλ' ὅταν ὁμαλό-
 της γλῆνται τῆς οὐσίας, ἄλλῃ ἀνάγκη εἶναι ταύτῃ τῷ
 3 πολιτείᾳ· ὥστε φθείροντες ὅς καὶ ὑπερβολὴν νόμον, φθεί-
 ρουσι τὰς πολιτείας· ἀμαρτάνουσι δὲ καὶ ἐν ταῖς δημοκρα-
 τίαις καὶ ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις· ἐν μὲν ταῖς δημοκρατίαις
 οἱ δημοκράται, ὅπου τὸ πλεονέχον κέρειον τῶν νόμων· δύο γὰρ
 πρῶτον αἰετὶ τὴν πόλιν μαχόμενοι τοῖς δυνάμει· διὰ δὲ τῶν
 ναντίων, αἰετὶ δοκεῖν λείπειν ὑπερβολὴν δυνάμει· ἐν δὲ ταῖς ὀλιγαρ-
 χίαις, ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ὅς ὀλιγαρχικῶν· καὶ ὅς ὀρεῖσθαι
 ναντίους ἢ νῦν ὁμνῶναι ὅς ὀλιγαρχικῶν· νῦν μὲν γὰρ ἐν ἑ-
 4 νίαις ὁμνῶνται· καὶ τῶν δυνάμεων κακόνους ἔσομαι, καὶ βουλο-
 μένους.

σω ὅτι αὐτὸν ἔχω κακόν. χρὴ δὲ καὶ ἄπο λαμβάνειν καὶ ἄπο κεί-
 νεσθαι βούαντον, ἐπισημανομένον σὺν τοῖς ὅροις, ὅτι οὐκ
 » ἀδικήσω τὸν δῆμον. μέγιστον δὲ πάντων τῆς εἰρημύων περὶς τῆς
 » διαμύνειν τὰς πολιτείας, οὐ νῦν ὀλιγαρχοῦσι πάντες, τὸ παι-
 » δεύειν περὶς τὰς πολιτείας. ὁ φελοῦς γὰρ οὐδὲν τῆς ὠφε-
 » λιμῶν πάντων νόμων, καὶ σὺν διδοξασμένων ἄπο πάντων τῆς
 πολιτευομένων, εἰ μὴ ἔσονται εἰδισμένοι καὶ πεπαιδευμέ-
 νοι ἐν τῇ πολιτείᾳ. εἰ μὲν οἱ νόμοι δημοτικῶς, δημοτικῶς. εἰ
 ὀλιγαρχικῶς, ὀλιγαρχικῶς. εἰ πόρ γὰρ ἔστιν ἐφ' ἐνὸς ἀκρα-
 σία, ὅστις καὶ ὡς πόλεως. ἐστὶ δὲ τὸ πεπαιδευθῆναι περὶς τῇ
 πολιτείᾳ, οὐ ὅτι τὸ ποιεῖν οἷς χαίρουσιν οἱ ὀλιγαρχοῦ-
 τες, ἢ οἱ δημοκρατικῶν βουλόμενοι. ἀλλ' οἷς δυνήσονται. οἱ
 μὲν, ὀλιγαρχεῖν. οἱ δὲ, δημοκρατεῖν. νῦν δ' αὖ μὲν τῶς ὀλι-
 γαρχίας οἱ τῶν ἀρχόντων υἱοὶ τυφώσιν. οἱ δὲ τῆς ἀπόρων γί-
 γνονται γυμνασμένοι καὶ πεπονηκότες. ὥστε καὶ βούλον-
 ται μάλλον, καὶ δύνανται νεωτέρειν. αὐτὸς δὲ τῶς δημοκρα-
 τίας τῶς μάλιστα εἶναι δοκεῖ νομοῖς δημοκρατικαῖς, τὸν ἄν-
 τὸν τῆς συμφέροντος κατέστηκεν. αὐτὸν δὲ τῶν, ὅτι κακῶς
 ὀρίζονται τὸ ἐλεύθερον. δύο γὰρ ἔστιν, οἷς ἡ δημοκρατία δοκεῖ
 ὡρεῖσθαι, τὸ πλεονεῖν καὶ κτεῖν. καὶ τῆς ἐλευθέρου. τὸ μὲν
 γὰρ δίκαιον, ἴσον δοκεῖ εἶναι. ἴσον δ' ὅτι αὐτὸ δέξῃ τῷ πλεονεῖν, τῆ-
 τ' εἶναι κτεῖν. ἐλευθέρου δὲ καὶ ἴσον τὸ, ὅτι αὐτὸ βούληται
 ποιῆν, ὥστε τῇ αὐτῇ τῶς τῶς δημοκρατίας ἐκαστος, ὥς
 εὐολεῖται, καὶ εἰς ὃ χρὴ ζῶν, ὥς φησιν οὐρεπίδης. ὅτι δὲ φαν-
 3 λην. γὰρ δὲ οἷομαι δουλείαν εἶναι τὸ ζῆν περὶς τῇ πολιτείᾳ.
 ἀλλὰ σὺ πείαν. ἢ ὡν μὲν ἐν αὐτῇ πολιτείᾳ μετὰ βλάβῃ καὶ
 φθείρονται, καὶ δὲ τῶν σώζονται καὶ διαμύνουσιν, ὥς ἀπὸ τῆς
 τῆς, ὅσαυτά ἐστι. λέγειται δ' ἐπελθεῖν καὶ πόδὲς μοναρχίας,
 ἢ ὡν τε φθείρεται, καὶ διὰ τῶν σώζεσθαι πέφυκε. χεῖρον δὲ πᾶς
 καὶ τῶς εἰρημύοις πόδὲς τῶς πολιτείας ὅτι, καὶ τὰ συμ-
 βαινόντα πόδὲς τῶς βασιλείας καὶ τῶς τυραννίδος. ἢ μὲν γὰρ
 βασιλεία, καὶ τῇ πᾶσι ἀριστοκρατία ὅτιν. ἢ δὲ τυραννίς, ἢ ὀλι-

- γαρχίας τῆς ὑπὲρ τῆς σύμψεως, καὶ δημοκρατίας. διὸ δὴ καὶ
βλαβδρωτά τῃ τοῖς ἀρχομένοις ὄσιν, ἅ τε ἐκ δυοῖν συνημνή
κακῶν, καὶ τοῖς παρεκδόσεσι καὶ τοῖς ἀμαρτίας ἔχουσα τοῖς
παρ' ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν. ὑπάρχει δὲ ἡ γλιέσις δι' αὐτὴν
ὅς ἀντιπῶν, ἐκαστὴν τῆς μοναρχίαν. ἡ μὲν γὰρ βασιλεία,
περὶ βοήθειαν τῶν ἀπὸ τῆς δῆμου τοῖς ἐπιεικέσι γέρονε. καὶ
καθίσταται βασιλὴς ἐκ τῆς ἐπεικῶν καὶ ἀποδροχὴν ἀρετῆς
1 ἢ πρῶτον τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ καὶ ἀποδροχὴν τοῦτον γέ-
νους. ὁ δὲ τύραννος ἐκ τῆς δῆμου καὶ τῆς πλείστοις ὡς ἔστι γινώ-
ρίμοις. ὅπως ὁ δῆμος ἀδικῇ μὴ δὲ ὑπ' αὐτῶν. φανερὸν δὲ
ἐκ τῆς συμβεβηκότων. χαδὸν γὰρ οἱ πλείστοι τῆς τυραννῶν γὰρ
νασιν ἐκ δημοκρατίων, ὡς εἰπεῖν, πεισθέντος ἐκ τῆς διαβάλλειν
ἐστὶ γινώριμους. αἱ μὲν γὰρ ἔστιν τὸν ἴσον κατέστησαν τῆς τυ-
ραννίδων, ἡ δὲ τῆς πόλεων ἡγεμενῶν. αἱ δὲ περὶ τούτων, ἐκ τῆς
τῆς βασιλείων παρεμβαινόντων τὰ πάντα, καὶ διαποικωτέ-
2 ρας ἀρχῆς ὀρεγμένων. αἱ δὲ ἐκ τῆς αἰρετῆς τοῖς κυρίας ἀρ-
χάς. τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ δῆμοι καθίσταται πολυχρόνους τοῖς δη-
μιουργίας καὶ τοῖς θεωρίας. αἱ δὲ ἐκ τῆς ὀλιγαρχίαν αἰρεμέ-
νων ἐνα ἱκανὰ κίριον τοῖς μέγιστας ἀρχάς. πᾶσι γὰρ ὑπάρχει
τοῖς ἴσοις τοῖς τοῖς κατὰ γὰρ ἑαδῶς, εἰ μόνον βοληθεῖν
δὲ τὸ δύνάμει περὶ ὑπάρχειν. τοῖς μὲν, βασιλικῆς ἀρχῆς.
τοῖς δὲ, τῶν τῆς πμῆς οἶον, φείδων μὲν πρὸς ἀρχῆς, καὶ ἑτε-
ροι τύραννοι κατέστησαν βασιλείας ὑπάρχειν. οἱ δὲ πρὸς
3 τῶν ἰωνίαν καὶ φάλαρις, ἐκ τῆς ἡμῶν. παναίτιος δὲ ἐν λεον-
πίνοις. καὶ κίφελος ἐν κερύνθω. καὶ πεισίστρατος, ἀθήνησι. καὶ
διογύσιος ἐν συρακυσταῖς. καὶ ἑτέροι τὸν αὐτὸν ἴσον ἐκ δη-
μοκρατίας. καὶ τὰ πρὸς αὐτῶν εἴημεν, ἡ βασιλεία τέτακται καὶ τὰ
τῶν ἀριστοκρατίαν. κατ' ἀξίαν γὰρ ὄσιν, ἢ κατ' ἰδίαν ἀρετὴν.
ἢ κατὰ γλῆσους. ἢ κατ' ὀδρησίας ἢ κατὰ τοῖς τε καὶ δύνά-
μει. ἀπαντὸς γὰρ ὀδρητέωντος, ἢ δυνάμενοι τοῖς πόλεις ἢ
τὰ ἔθνη ὀδρητέων ἐτύγχανον τῆς πμῆς ταύτης. οἱ μὲν κατὰ
4 πόλεμον κωλύοντες διαλύειν, ὡς πρὸς κέρους. οἱ δὲ ἐλθόντες

(αὐτοῦ, ὡς πρὸς κύριος. ἢ κτ' αὐτοῦ, ἢ κτ' ἀμφοῖν χωρὶς, ὡς-
 πρὸς οἱ λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ μακεδόνων καὶ μεγάρων
 » τῶν βούλεται δι' ὁ βασιλεὺς εἶναι φύλαξ. ὁ πῶς οἱ μὲν κεκτη-
 » μένοι τὰς οὐσίας μὴ δ' ἀδικον πάχων. ὁ δὲ δὴ μὲν μὴ ὑβρί-
 » ζῇ μὴ δ' ἡ δὲ τυραννὶς ὡς πρὸς εἶναι πρὸς μάχην, πρὸς οὐ
 » δὲν ἀφ' ἑαυτῆς κινεῖται. εἰ μὴ ἴσ' ἰδίας ὠφελείας ἔχειν. ἐστὶ
 δὲ σκοπὸς τυραννικὸς μὲν, τὸ ἡδύ. βασιλικὸς δὲ, τὸ καλόν.
 διὸ καὶ τῶν ἀπονεκτημάτων τὰ μὲν, χρήματα τυραννικὰ. 1
 τὰ δ' εἰς πῆλιν, βασιλικὰ μάλλον. καὶ φυλακὴ βασιλικὴ μὲν,
 πρὸς πῆλιν. τυραννικὴ δὲ, δὴ ξένων. ὅτι δὴ τυραννὶς ἔχει κα-
 κὰ, καὶ τὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας, φανε-
 ρόν. ἐκ μὲν ὀλιγαρχίας, τῷ ὅτι τέλος εἶναι πλούτου. οὐ γὰρ
 καὶ διαμύειν ἀναγκαῖον μόνως τὴν τε φυλακὴν, καὶ τὴν ἐν-
 φωνίαν. καὶ τὸ τῷ πλείονι μὴδὲν πιστεύειν. διὸ καὶ τὴν παρὰ τρε-
 σιν ποιοῦται τῶν ὁπλῶν. καὶ τὸ κακοῦ τὸν ὄχλον, καὶ τὸ ἐκ
 τῶν ἀσέως ἀπελαύνειν καὶ διοικίζειν, ἀμφοτέρων κοινόν καὶ 2
 τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς τυραννίδος. ἐκ δημοκρατίας δὲ, τὸ
 πλεῖν τοῖς πτωχοῖς καὶ διαφθεῖναι λάτρεα καὶ φανόρας
 καὶ φυγαδίσκειν ὡς ἀντιπένους καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐμπο-
 δίου. ἐκ γὰρ τούτων συμβαίνει γίνεσθαι καὶ τὰς ἐπιτολάς,
 τῶν μὲν ἀρχῶν ἀλλὰ βουλευμένων, τῶν δὲ μὴ δουλεύειν. ὅθεν
 καὶ τὸ πρὸς ἀνδρῶν πρὸς θρασύτου συνεισφέρειν, ὅθεν
 ἢ τῶν ἐπιδεχόντων σαχίων κέλουσις. ὡς δὲ οὐκ αἶψα ἐπιδέ-
 χονται τῶν πρὸς ἀνδρῶν. καὶ δὲ πρὸς οὐκ ἔχοντες ἐλέγχειν, 3
 τὰς ἀλλὰ ἀρχὰς δὲ νομίζειν περὶ τὰς πολιτείας εἶναι
 τῶν μεταβολῶν καὶ πρὸς τὰς μοναρχίας. διὰ τε γὰρ ἀδι-
 κίαν καὶ δὴ φόβον καὶ δὴ κατὰ φρόνησιν, ὡς τῶν πολ-
 λοι τῶν ἀρχομένων τῶν μοναρχίας. τῆς δὲ ἀδικίας μάλι-
 στα δι' ὑβρίν, ἐνίοτε δὲ καὶ δὴ τῶν ἰδίων σόρην. ἐστὶ δὲ καὶ
 τὰ τέλη τῶν κατὰ πρὸς κακίαν, καὶ πρὸς τὰς τυραννίδας καὶ
 τὰς βασιλείας. μέγα γὰρ ὑπάρχει πλούτου καὶ ὑμῆς τοῖς
 ἀναρχοῖς, ὡς ἐπὶ πάντων. τῶν δ' ὑπὸ δέξιν, αἱ μὲν, ὡς 4
 τὸ σῶμα

γίγνεται τῷ ἀρχόντων. αἱ δὲ τῶν ἀρχῶν. αἱ μὲν οὖν δι-
 ὕβριν, αὐτὸ τὸ σῶμα. τῆς δὲ ὑβρεως οὐσὴς πολυμορούς, ἕκαστον
 αὐτῶν αἶπον γίγνεται τῆς ὀργῆς. τῆς δὲ ὀργισμένων χυδὸν οἱ
 πλεῖστοι πμωρίας ἔχουσιν αὐτὴν πᾶσι μὲν ἀλλ' οὐχ ἑσθροχῆς.
 οἱ, ἡ μὲν τῆς πεισιστραπιδῶν δὲ τὸ περὶ πλῆκίσι μὲν τῶν
 ἀρμόδιον ἀδελφῶν. ἐπηρεάζει δὲ ἀρμόδιον. ὁ μὲν γὰρ ἀρ-
 μόδιος δὲ τῶν ἀδελφῶν. ὁ δὲ ἀριστορείτων, δὲ τὸν ἀρμό-
 διον. ἐπεβούλου δὲ καὶ παρὰ τὸν τῶν ἐν ἀμβρακίᾳ τυ-
 ραννῶν δὲ τὸ συμπόνοντα μὲν τῆς παιδικῶν, ὀρωτῆσαι αὐτῶν,
 εἰ ἢ ὅτι αὐτοὶ κτεῖ. ἡ δὲ πάλι παρὰ τὸν παυσιμίου δὲ τὸ
 ἔσσαι ὑβριδιῶσαι αὐτῶν ἑσθροχῆς. πᾶσι δὲ ἄλλαν, καὶ ἡ ἀμύ-
 ντα τῆς μικροῦ ἑσθροχῆς δὲ τὸ καυχῆσθαι εἰς τὴν ἡλί-
 κίαν αὐτοῦ. καὶ ἡ τῆς δυνούχου δυνάστεα τῶν κυπρίων. δὲ γὰρ
 τὸ τῶν γυναικῶν παρελίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν ὡς ὑ-
 βρισμένος. πολλὰ δὲ ὑβριδιῶσαι γελῶνται, καὶ δὲ τὸ εἰς τὸ
 σῶμα αἰσχύνουσαι τῶν μηχανῶν ἑσθροχῆς. οἱ, καὶ ἡ κρατῆς εἰς
 ἀρχιλαον. αἱ δὲ γὰρ βαρέως εἶχε περὶ τὴν ὀμιλίαν. ὡς τε ἱ-
 κανὴ καὶ ἐλατῶν ἐγλήστου περὶ φασίς. ἡ δὲ οἱ τῆς θυγατρῶν
 οὐδεμίαν ἔδωκεν ὁμολογήσας αὐτῶν. ἀλλὰ τῶν μὲν περὶ τῶν
 ραν, καὶ τῶν ἑσθροχῆς ἑσθροχῆς πολέμου περὶ σιρῶν καὶ ἑσθροχῆς
 ἔδωκε τῶν βασιλῆων τῶν τῆς ἐλβετίας. τῶν δὲ νεωτέρων τῶν ὑβ-
 ραν, οἱ ὀμνός οὐτως ἀν' ἐκείνους ἡκιστα διαφέρειται καὶ τὸν
 ἐν τῆς κλειοπάσας. ἀλλὰ τῆς γε ἀλλοτρίοτης ὑπῆρχεν ἀρ-
 χῆ, τὸ βαρέως φέρειν περὶ τὴν ἀφροδισιατικῶν ἑσθροχῆς. σιμ-
 πειθεῖ δὲ καὶ ἐλκενοκράτης ὁλαρισαῖος δὲ τῶν αὐτῶν αἰ-
 τῶν. ὡς γὰρ ἑσθροχῆς αὐτοῦ τῆς ἡλικίας, οὐ κατῆλν ἑσθροχῆς
 μνός. δι' ὑβριν καὶ οὐ δι' ὀρωπικῶν ἑσθροχῆς μνός. ὡς εἶναι τῶν
 γελνημῆν ὀμιλίαν. πάρων δὲ καὶ ἡρακλείδης οἱ αἰνῶι κῶτυν
 διεφθέραν τῶν πατρὶ πμωροῦ τῶν. ἀδάμας δὲ ἀπέστη κῶτυς
 δὲ τὸ ἐν τμῆσιν παῖς ὡς ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὑβρισμένος. πολλοὶ
 γὰρ καὶ δὲ τὸ εἰς τὸ σῶμα αἰσχυρῶσαι πλῆθος ὀρωπικῶν τῶν. ἡ μὲν
 4 διεφθέραν. οἱ δὲ, ἐν χεῖρσι ὡς ὑβριδιῶσαι. καὶ τῆς πατρὶ

Aristor. Polit. lib. V.

π π

τῶν ἀρχαῖς καὶ βασιλικαῖς δυνασείας. οἷον, ἐν μετ' αὐτῶν οὗτος
 πενθαλίδας μεγακλῆς ποδῶντας, καὶ τυπῶντας τῶν κε-
 ραίων, ὑπὸ θεμελνός μετὰ τῶν φίλων ἀνέειλε, καὶ ὑστρον σιμῶ-
 δης πένθιλον πηληγῆς λοβῶν καὶ πρὸς τῆς γυναικὸς ἔβε-
 κυθεῖς, διέφθειρε καὶ τῆς ἀρχιλάου δι' ὑπὸ θεμελνός δυνάμει-
 χος ἡ γυναικὸς ἐβλήτο παρὰ τῶν οὗτος ὑπὸ θεμελνός πρὸς αὐ-
 τὸν δὲ τῆς ὀργῆς, ὅτι αὐτὸν ἐβλῆκε μαστῶσαι δι' ἐπιπείθῃ τῶ
 πρὸς τῆς. ὁ δὲ δι' ἐπιπείθῃς ἐχάλεται πᾶν ἐπὶ πόντος τὸ αὐτοῦ εἰς δυ-
 σῶδαν τῶ σῶματος. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ διὰ τῶν αὐτῶν αἰ-
 τίας, οἱ μὲν ἀνῆρέθην. οἱ δὲ πεβουλεύθην. ὁ μάλιστα δὲ
 καὶ διὰ φόβον. ἐν γὰρ τῷ τῶ αἰπὸν ἔω, ὥς πρὸς καὶ πε-
 ρὶ τῶν κλιτῶν καὶ τῶν μοναρχῶν. οἷον, ἐξ ὧν ἀρτα-
 γάνης φοβούμενος τὴν διαβολὴν τὴν ποδὶ δαρεῖον, ὅτι ἐκεί-
 νος οὐ κελεύεται ἐξ ὧν. ἀλλ' οἱ οἰόμενος συγγνώσεσθαι
 ὥς ἀμνησθῆναι διὰ τὸ διειπνῆν. αἱ δὲ διὰ κατὰ φρόνησιν.
 ὥς πρὸς σαρδανάπαλον ἰδὼν τῆς ξείνοντα μετὰ τῶν γυναικῶν, 2
 εἰ ἀληθῆς τῶν οἱ μυθολογοῦντος λέγουσιν. εἰ δὲ μὴ ἐπ' ἐκεί-
 νου, ἀλλ' ἐπ' ἄλλου γὰρ αὐτῶν οἱ ἀληθῆς. καὶ διονυσίῳ τῶ
 ὑστρον δῖον ἐπέθετο διὰ τὸ κατὰ φρονεῖν, ὅρῳ τῶν πε κλι-
 τῶν οὕτως ἔχοντας καὶ αὐτὸν αἰετὸν μεθύοντα. καὶ τῶν φίλων
 δὲ πνέου ὑπὸ τῶν διὰ κατὰ φρόνησιν. διὰ γὰρ τὸ πιστεύ-
 εσθαι κατὰ φρονεῖν ὥς λήσονται. καὶ οἱ οἰόμενοι δύνανται
 κατὰ φρονεῖν τὴν ἀρχὴν, τὸ πᾶν πινὰ διὰ τὸ κατὰ φρονεῖν ἐπιτί-
 θεσθαι. ὥς δυνάμενοι γὰρ καὶ κατὰ φρονεῖν τῶ κινδύνου 3
 διὰ τὴν δύνανται, ἐπιχειροῦσι ῥαδίως. ὥς πρὸς οἱ στρατηγῶν-
 τος τοῖς μοναρχοῖς οἷον, κύρος ἀστυάγῃ, καὶ τῶ εἰς κατὰ
 φρονεῖν καὶ τῆς δυνάμεως, διὰ τὸ τὴν μὲν δύνανται ἐξηγεῖ-
 κέναι, αὐτὸν δὲ ἵψα. καὶ σούτης ὁ θραξ ἀμαδόν, στρατη-
 γός ὢν. οἱ δὲ, καὶ διὰ πλείω τούτων ἐπιτίθενται. οἷον, καὶ
 κατὰ φρονεῖν καὶ διὰ κέρδος. ὥς πρὸς ἀριοβαρχάνη μι-
 θριδάτης. μάλιστα δὲ, διὰ ταύτῃ τὴν αἰτίαν ἐγχειροῦσιν
 οἱ τὴν φύσιν μὲν θρασεῖς, ἡμῶν δὲ ἔχοντος πολεμικῶν πα- 4

ῥα τοῖς μοναρχοῖς. ἀνδρία γὰρ δύνανται ἔχουσιν, θράσος ἐ-
 σί. δι' αὐτὸ ἀμφοτέρωσ' ὡς ῥαδίως κρατήσονται, πρὸς ὧν
 τοῖς ἐπιθήσεις. τῶς τε δὲ φιλοπρίαν ἐπιτιμιῶν, ἔτε-
 ρος τῷ πρὸς ὅτι τῆς αἰτίας. πρὸς αὐτὸς εἰρημίου περὶ τὸν. οὐ
 γὰρ ὡς πρὸς αὐτοὶ τῶς τυραννοῖς ἐπιχειροῦσιν, ὁρῶντες κέρ-
 δη τε μέγα καὶ τιμὰς μεγάλας οὐσαν αὐτοῖς, οὕτω καὶ
 τῶς δὲ φιλοπρίαν ἐπιτιμιῶν ἕκαστος περαιρεῖται κιν-
 1 δυνάειν. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, δὲ τὴν εἰρημίαν αἰτία. οὗτοι δ'
 ὡς πρὸς καὶ ἄλλης τινὸς γνησιότητος περὶ τῆς. καὶ
 δι' αὐτὸ ὀνόμασιν γίνονται καὶ γνώριμοι τοῖς ἄλλοις, οὕτω καὶ
 τοῖς μοναρχοῖς ἐπιχειροῦσιν, οὐκ ἔχοντες βουλόμενοι μνη-
 μονοῦν, ἀλλὰ δόξαν. οὐ μὲν ἀλλ' ἐλάττω γὰρ τὸν ἀειθ-
 ρὴν εἶσιν, οἱ δὲ ταῦτα τὴν αἰτίαν ὁρῶντες. ὥστε καὶ οὐκ
 γὰρ δεῖ τὸ τῷ σωθῆναι μηδὲν φροντίζειν, ἀλλ' μὴ μέλλῃ κα-
 ταχέσθαι τὴν περὶ. οἷς ἀκροαθῆναι μὲν δεῖ τὴν δίκης ὑ-
 2 πόλησιν. οὐ γὰρ διὸν δὲ αὐτὴν ἐγγενέσθαι πολλοῖς. ἐκείνος γὰρ
 μετ' ὀλίγων ἐστὶν ἄνθρωποι ὡς δὲ διονύσιον. οὕτως ἔχειν φάσκων,
 ὡς ὅπου πρὸς αὐτὴν περὶ τὴν, ἵκανόν αὐτῷ πρὸς τὸν με-
 τὰ τὴν περὶ. οἷς, εἰ μικρὸν ἐπιβάντα τῆς γῆς οὐδὲς
 συμβαίνει τελοῦσθαι εὖ, καλῶς ἔχειν αὐτῷ τὸν θάνατον.
 φθίρειται δὲ τυραννὶς ὡς μὲν τῶν, ὡς πρὸς καὶ τῶς ἄλλων
 ἐκείνη πολιτείαν ἐξῶθεν. ἐκὼς ἐναντία τῇ κλιτεία κρείτ-
 των τὸ μὲν γὰρ βούλειται δῆλον ὡς ὑπάρξει δὲ τὴν ἐναντί-
 3 οῦ τῆς περὶ. ἀδελφὸν δὲ αὐτὴν δυνάμενοι, περὶ τῶν-
 » σι πάντων. ἐναντία δὲ αὐτὴν κλιτεία. δῆμος μὲν τυραννίδι κα-
 » θ' ἡσίοδον, ὡς κἀκεῖ κἀκεῖ. καὶ γὰρ ἡ δὲ κἀκεῖ, ἡ τελοῦ-
 ταία, τυραννὶς ὅτι. βασιλεία δὲ καὶ ἀριστοκρατία, δὲ τὴν ἐ-
 ναντίότητα τῆς πολιτείας, διὸ λακεδαιμόνιοι πλείους κα-
 τέλυσαν τυραννίδας. καὶ συρακεῖνοι καὶ τὸν χρόνον, ὃν ἐ-
 πολιτεύοντο καλῶς. ὡς δὲ αὐτῶν, ὅταν οἱ μετέχοντες
 σασιάζωσιν. ὡς πρὸς ἡ τῶς πρὸς γέλωτα. καὶ νῦν ἡ τῶς πρὸς δι-
 4 νύσιον. ἡ μὲν γέλωτος, θρασυβούλου τῷ ἱέρωνος ἀδελφοῦ

τὸν υἱὸν τῆς γέλωνος δημαγωγῶντος, καὶ πρὸς ἡδονὰς ὀρ-
 μήσας, ἐν αὐτῷ ἀρχῇ. τῷ δὲ οἰκείων συνησάντων, ἵνα μὴ τυ-
 ραννίς ὅλως κατελυθῇ, ἀλλὰ θρασύβουλος. οἱ δὲ συσκότου
 αὐτῶν ὡς καιρὸν ἔχοντες ὑπεβίβαν ἅπαντας αὐτοὺς. διονύ-
 σιον δὲ δῖον στρατὸν κηδεσὶς ὦν καὶ περὶ λαβῶν τὸν δῆ-
 μον, ἐκείνον ἐκβαλὼν διεφθάρη. δύο δὲ οὐσῶν αἰπῶν, δι' αὐ-
 μάλας ἐπιτίθενται τοῖς τυραννίσιν, μίσος καὶ κατὰ φρονή-
 δως, θάτορον μὲν δὲ τῶν ὑπάρχοντων τοῖς τυραννίσιν, τὸ
 μῖσος. ἐκ δὲ τῆς κατὰ φρονείδους, πελάει γίνονται τῷ κατὰ
 λυδῶν. σημεῖον δὲ, τῷ μὲν γὰρ κτησικῶν οἱ πλεῖστοι, καὶ
 διεφύλαξαν τοὺς ἀρχάς. οἱ δὲ πρὸ λαβόντες, οὐδὲν ὡς εἰ-
 πείν, ἀκλινάσι πάντες. ἀκλινάτως γὰρ ζώντες, οὐ-
 κατὰ φρονήσιν γίνονται. καὶ τοιοῦτος καιρὸς πρὸς διδόν-
 σι τοῖς ἀντιπαραμένοις. μῆλον δὲ πᾶσι μίσος, καὶ τὴν ὀρ-
 γὴν αἰτιάζει. ἔστιν γὰρ τίς αὐτῶν αἰτία γίνονται
 πρὸς τῶν. πολλὰς δὲ καὶ παρακινώτορον τῆς μίσους. σὺν
 τῷ τῶν γὰρ ἀντιπαραμένοι, δὲ τὸ μὴ χρῆσθαι λογισμῷ τὸ
 πάθος. μάλιστα δὲ συμβαίνει τοῖς θυμῶσι ἀκλινέσθαι, δὲ
 τὴν ὑβρίν. δι' αὐτὴν αἰτία. ἢ τῆς πεισιστρατιδῶν κατὰ λυδῶν
 τυραννίς καὶ πολλὰ τῷ ἄλλων. ἀλλὰ μάλλον τὸ μῖσος. ἢ
 μὲν γὰρ ὀργὴ μετὰ λυπῆς πάρεστιν. ὥστε οὐ ῥᾶδιον λογίζε-
 σθαι. ἢ δὲ ἔχοντα, αὐτὴν λυπῆς. ὡς δὲ ἐκ κεφαλαίοις εἰπεῖν, ὁ-
 στας αἰτίας εἰρήκαμεν τῆς τε ὀλιγαρχίας τῆς ἀκράτου καὶ
 τελευτῆς, καὶ τῆς δημοκρατίας τῆς ἐσχάτης, τοσαύ-
 τας καὶ τοὺς τυραννίδος θετίων. καὶ γὰρ αὐτῶν τυγχάνουσιν
 οὗτοι διακρίνεται τυραννίδος. βασιλεία δὲ ἄπο μὲν τῆς ἐξω-
 θέν, ἡκιστα φθείρεται. διὸ καὶ πολυχρόνιος ἐστίν, ὑπερβαίνει δὲ αἰ-
 πλῆστα φθορὰν συμβαίνουσι. φθείρεται δὲ κατὰ δύο τό-
 πους. εἴα μὲν, στασιασάντων τῶν μετεχόντων τῆς βασιλείας.
 ἄλλον δὲ ἔστιν τυραννικῶς τὸν πειρωμένων διοικῆν, ὅταν
 εἴη κύνειοι πλειόνων ἀξιοῦσι καὶ πρὸς τὸν νόμον. οὐ γίγνον-
 ται δὲ πᾶσι βασιλείαι. ἀλλὰ ὅπου γίγνεται, μοναρχία.

καὶ τυραννίδος μάλλον, ὅτι τὸ πλὴν βασιλείαν ἐκ νόστον μὲν
 ἀρχὴν εἶναι, μείζονων δὲ κυρίαν. πολλοὺς δ' εἶναι τοὺς ὁμοί-
 ους. καὶ μηδὲνα διαφέροντα βούλοντες. ὥστε ἀπαρτίξεν πρὸς
 τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς. ὥστε ὅτι μὲν ὅτι
 ἐκέντο οὐχ ὑπομένουσιν. ἀλλ' οὐδ' ἀπ' αὐτῆς ἀρχῆς τις ἢ
 εἶας, ἢ δὴ δοκῇ ὅτι εἶναι τυραννίς. οὐδὲ γὰρ καὶ γλίσσοι
 βασιλείαις, πρὶν αὖτε τῆς φθορᾶς αἰτίαν πρὸς ταῖς εἰρη-
 μύαις, καὶ τὸ γίνεσθαι πολλοὺς οὐκ ἀφρονήτοις. καὶ τὸ
 δύνανται μὴ κεντημένους τυραννικῶς, ἀλλὰ βασιλικῶς πα-
 ρεῖναι, βέλτερον. βέλτερον γὰρ εἶναι ἢ καὶ λίσσιν. μὴ βουλο-
 μένων γὰρ οὐδὲς οὐκ εἶναι βασιλεία, ἀλλ' οὐ τυραννίς καὶ μὴ βα-
 λουμένων. φθίρονται μὲν οὖν αἱ μοναρχίαι, ὅτι πάντας καὶ
 βουλομένους ἐτόρᾳς αἰτίαν. σῶζονται δὲ δὴλον ὥς ἀπὸ τῆς
 » μὲν εἰπεῖν ἐκ τῆς εὐαντίας. ὥς δὲ καὶ ἐκείνων, τῶν τῶν μὲν βα-
 » σιλείας ἀγνοοῦν τὸ μέγιστον, ὅσα γὰρ αὐτὸν ἐλάττωσαν ὡ-
 2 σι κρείοντες, πλείονα χρόνον ἀναγκαῖον μένειν παρὰ τὴν ἀρχήν.
 » αὐτοῖς τε γὰρ ἡττον γίνονται δεσποῦντες, καὶ τοῖς ἡττοῦσι
 » μάλλον. καὶ ὅτι τῶν ἀρχομένων φθονοῦνται ἡττον. ὅτι γὰρ
 » ὅτι καὶ ἡ πόλις. μολοπούς πολὺν χρόνον βασιλεία διέμε-
 νη. καὶ ἡ λακεδαίμονιων, ὅτι τὸ ὅτι ἀρχῆς τε εἰς δύο μέρη
 διαιρεθῶσι τὴν ἀρχήν. καὶ πάλιν δεσποῖναι μὲν ἄλλους
 τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τὴν τῆς ἐφόρων ἀρχὴν ὑποτάσσουσιν.
 τῆς γὰρ δυνάμεως ἀφελών, ἡνέχθη τῶν χρόνων τὴν βασι-
 3 λείαν. ὥς τε τὸ πρὶν πινὰ ἐποίησεν οὐκ ἐλάττωσα, ἀλλὰ μείζο-
 να αὐτῶν. ὅτι καὶ πρὸς τὴν γυναικα ἀκρίνασαι φασιν
 αὐτὸν εἰρησάν, εἰ μηδὲν αἰσινέται τὴν βασιλείαν ἐλάττω
 πρὸς διδόντες τοῖς ἡέσιν ἢ πρὸς τῶν πατρὸς παρέλαβον, οὐδὲ τα-
 φαίαι. πρὸς δίδωμι γὰρ πολυχρονιωτέραν. αἱ δὲ τυραννί-
 δος σῶζονται καὶ δύο τῶν ποτὶς εἰς αὐτὴν πώτατος. ὡς ἀπε-
 ρόσθιν, ὁ πρὸς δεδουμένος. καὶ καθ' ὃν διοικεῖσιν οἱ πολῖται
 τῆς τυραννίδος τὴν ἀρχήν. βούλων δὲ τὰ πολλὰ φασὶ καὶ τῶν
 4 τῶν περὶ αὐτὸν τὸν κοινόν. πρὸς δὲ καὶ πρὸς τῆς τῆς πό-
 22 111

ὧν ἀρχὴς ἐστὶ τοιαῦτα λαβεῖν. ἐστὶ δὲ τὰ τε πάλαι λεγόμενα
 » πρὸς σωτηρίαν, ὡς οἶόν τε τῆς τυραννίδος τὸ εἶναι ἄποδρέλθον=
 » τας κολῶνεν, καὶ εἶναι φρονηματῆσ' ἀναιρεῖν, καὶ μήτε συσί-
 ζια εἶναι, μήτε ἐξουσίαν, μήτε παιδείαν, μήτε ἄλλο μηδὲν τοιο-
 πον. ἀλλὰ φυλάττειν. ὅθεν εἶωθε γίνεσθαι δύο, φρονηματὰ τε
 καὶ πίστις. καὶ μήτε σχολὰς μήτε ἄλλους συλόγους ἐπιβί-
 πειν γίνεσθαι σχολαστικούς, καὶ πάντα πείναι, ὥστε ὅτι μάλιστα
 ἀγνώστου ἀλήθειας ἔσονται πάντες. ἢ γὰρ γνώσις πίστιν ποιῇ
 μᾶλλον πρὸς ἀλήθειαν, καὶ τὸ εἶναι ἐπιδημιώσας αἰεὶ φανε-
 ροὺς εἶναι, καὶ διατίβειν πᾶσι. Σύρασ' οὐτὼ γὰρ αἰὶ ἡμεῖς λαοὺς
 θάνοισιν, πὶ πρὸς τῶν σι. καὶ φρονεῖν αὐτὸ ἐδίξοιεν το μικρόν, αἰεὶ
 δουλοῦντες. καὶ τὰλλα ὅσα τοιαῦτα πᾶσι καὶ βασιλεύσας,
 τυραννικὰ εἴσι. πάντα γὰρ ταυτὸν δύνανται. καὶ τὸ μὴ λαοὺς θά-
 νειν πειρᾶσθαι, ὅσα τυγχάνει πρὸς λέγων, ἢ πρὸς τῶν τῆς ἀρχο-
 μελίων. ἀλλ' εἶναι καὶ τὸ σκόποιο, εἶναι, πᾶσι συρρακτοῦσας αἰποτα
 τωγίδες καὶ λυμναι. καὶ εἶναι ὡς ταυτοῦσας ὥστε πεμπεν ἱέρων, ὅ-
 2 που τίς εἴη σιωουσία καὶ σύλλογος. παρρησία ἔχοντα τε γὰρ ἡ τ
 ὦν φοβούμενοι εἶναι τοιούτους, καὶ παρρησία ἔχοντα, λαοὺς θάνου-
 σιν ἡ τῶν. καὶ τὸ διαβάλλειν ἀλλήλους καὶ συρρακτοῦσας. καὶ ὡ-
 λους θίλους. καὶ τὸν δῆμον τοῖς γνώσις. καὶ εἶναι πᾶσι
 εἶωτοῖς. καὶ ἐπὶ πέντε ποιῇ εἶναι ἀρχομελίων, τυραννικῶν, ὅ-
 πως μήτε φυλάκη βέβηται. καὶ πρὸς τῶ καὶ μερῶν ὄντων.
 ἀρχοῖς ὧσιν ἐπιβουλεύειν. πρὸς δὲ διγματο δὲ τοῦτο αἰεὶ πρὸς
 μέδεις, αἰεὶ πᾶσι αἰγνοῦσιν. καὶ τὰ αἰαθήματα τῆς κυβελιδῶν, καὶ
 4 τῶ ὀλυμπίας ἢ οἰκοδόμοις ἔσθ' ἡ τῆς πεισις ἔσθ' ἡ τῆς πε-
 εὶ σάμων ὅρ' ἂν πολυκράτεια. πάντα γὰρ τῶν δύνανται ταυ-
 τὸν ἀρχοῖαν καὶ πενίαν τῆς ἀρχομελίων. καὶ ἡ εἰσπράξ' ἡ τῆς τε-
 λῶν. εἶναι, καὶ συρρακτοῦσας. καὶ πέντε γὰρ εἶναι, καὶ διονυσίς τῶ
 οὐσίαν ἀπαθῶν. εἰ σενίωσιν αἰ σιωῦσας. ἐστὶ δὲ, καὶ πολεμο-
 πριός ὁ τυραννος. ὅπως ἀρχοῖς τε ὧσιν, καὶ ἡ γέμνος αἰ χρῆμα
 διατελῶσιν ὄντων. καὶ ἡ μετὰ βασιλεία σῶζεσθαι δὲ τῆς θίλων.
 τυραννικῶν δὲ, τὸ μάλιστα ἀπιστεῖν τοῖς θίλους. ὡς ἐσλομελίων

μὲν πάντων, δυναμειῶν δὲ μάλιστα τούτων αὐτὸν καθελεῖν.
 καὶ τὰ πόδι τὴν δημοκρατίαν δὲ γιγνώμενα τὴν τελευταίαν,
 τυραννικὰ πάντα. γυναικὲς κρατία τὴν πόδι τῆς οἰκίας, ἵν' ἐ-
 ξαγγέλωσι κατὰ τῆς αἰδοῦν. καὶ δούλων αἰεσίς δὲ τὴν αὐ-
 τὴν αἰτίαν. οὐτε γὰρ ἐπιβουλεύουσιν οἱ δούλοι καὶ αἱ γυναῖ-
 κες τοῖς τυράννοις. δυνάμει δὲ τὴν αἰαγκαλιὸν οὐνοῦ εἶναι
 καὶ τῆς τυραννίσι καὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ γὰρ ὁ δῆμος,
 1 εἶναι βούλεται μόναρχος. διὸ καὶ ἐλάττω παρ' ἀμφοτέροις αὐ-
 τῶν, πρὶν μὲν τοῖς δημοκράταις. ἐστὶ γὰρ ὁ δημοκρά-
 τῆς, τῆς δημοκρατίας. πρὶν δὲ τοῖς τυράννοις, οἱ τῆς πεινῶς ὁμο-
 λογεῖται. ὁ πόρ' ὅστις ὄρ' ἔσθ' ἐλαττω. καὶ γὰρ δὲ τῶν πονηρό-
 2 « τῶν ἢ τυραννίδος καὶ κακῶν ὁμοῖοι. γὰρ χαίρουσι. τῶν δ' οὐδὲ
 « αὐτοῖς ποιήσῃ. φρόνημα ἔχον ἐλαττω. ἀλλὰ τῶν ὁμοῖοι οἱ
 « ἐπεικέας, ἢ οὐ κακῶν ὁμοῖοι. καὶ χρήσιμοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ π-
 « νηρά. ἢ ἄλλω γὰρ ὁ ἢ ἄλλος ὡς πόρ' ἢ παροίμια καὶ τὸ μηδὲν χαίρειν
 3 σεμνῶ, μηδὲ ἐλαττω δέω, τυραννικόν. αὐτὸν γὰρ εἶναι μόνον ἀ-
 ξιοῦ τοῦτον ὁ τύραννος. ὁ δ' αὐτοῖς σεμνῶν ὁμοῖοι ἐλαττω δέω
 ἔσθ' ἀφαιρέται τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὸ δεσποτικὸν τῆς τυραν-
 νίδος. μισοῦσιν οὖν ὡς πόρ' καὶ ἐλαττω τὴν ἀρχήν. καὶ τὸ
 χρῆσθαι συσσίτοις καὶ σιωπηροῖς τῆς ἐκτικῆς μάλλον ἢ πελι-
 πικῆς, τυραννικόν. ὡς ὅτι μὲν πολέμους. ὅτι δ' οὐ καὶ π-
 πίου μὲνους, τῶν καὶ τὰ τῶν τα. τυραννικὰ μὲν καὶ σω-
 πτεία τῆς ἀρχῆς. οὐδὲν δ' ἐλαττω περὶ μαχηθείας. ἐστὶ δ' ὡς εἰ
 4 πρὶν πάντα τῶν περὶ ἐλαττω μὲν αὐτοῖς εἶδεν. σοφάζεται γὰρ
 ἢ τυραννὶς εἶδεν. αὐτοῖς μὲν, τῆς μικρὰ φρονεῖν ὅτι ἀρχομέ-
 νους. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς μικρότερος ἐπιβουλεύσει. διὸ τούτου
 δὲ, τῶν διαπισθεῖν ἀλλήλους. οὐ καὶ ἐλαττω γὰρ περὶ τούτου τυ-
 ραννὶς πρὶν ἢ πισθῶσιν αὐτοῖς. διὸ καὶ τοῖς ἐπεικέας
 πολέμους ὡς βλαβέροις περὶ τὴν ἀρχήν, οὐ μόνον δὲ
 τὸ μὴ ἀξιοῦν ἀρχεῖν δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ πισθῶν
 καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι, καὶ μὴ καὶ τῶν ὁμοῖοι μὴ
 4 πρὶν αὐτοῖς, μὴτε τῶν ἄλλων. εἶπεν δ' ἀδυναμία τῆς

» πραγμάτων. οὐθὲς γὰρ ὑπὸ χειρὶ τοῖς ἀδυνάτοις. ὥς τε οὐ
 δὲ τυραννίδα κατέλαβεν, μὴ δυνάμεως ὑπαρχούσης. εἰς οὓς
 μὲν ὄρους ἀνάγκη τὰ βουλευμάτων τῆς τυραννίδος, οὗτοι δὲ
 τυγχάνουσιν ὄντος. πάντα γὰρ ἀνάγκη τοῖς αὐτοῖς, τὰ τυραννι-
 » καὶ πρὸς ταύτας τοὺς ἁποδείξεις. τὰ μὲν ὅπως μὴ πιδύωσιν
 » ἀλλήλοις. τὰ δὲ ὅπως μὴ δύνωνται. τὰ δὲ ὅπως μικρὸν φρο-
 » νώσιν. ὁ μὲν οὖν εἰς τὸ πρὸς οὐ γίνεται σωτηρία τοῖς τυραννι-
 σι, τοῖς δὲ τὸς ὄντι. ὁ δὲ τὸς ὄντι ἔχει τὸν αὐτὸν εἶρη-
 μύοις τὴν ὑπὸ μέλει. ἐστὶ δὲ λαβεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς
 τῆς βασιλείας. ὥς περὶ γὰρ τῆς βασιλείας εἰς τὸ πρὸς τῆς φθο-
 ρᾶς, τὸ ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τυραννικῶς τῶν, οὐ τὴν τῆς τυραννί-
 δος σωτηρία, κτεῖν αὐτὴν βασιλικῶς τῶν, οὐ φυλάττοντα
 μόνον, τὴν δυνάμει. ὅπως ἀρχὴ μὴ μόνον ἐξολομύων, ἀλλὰ
 καὶ μὴ ἐξολομύων. περὶ μὲν οὖν καὶ ὅπως περὶ τῆς καὶ τῆς τυραν-
 νείας. ἀλλὰ ὅπως μὲν, ὥς περὶ ὑπόθεσιν διὰ μὲν. τὰ δὲ ἄλλα τὰ
 μὲν κτεῖν, τὰ δὲ, δοκεῖν ἁποκρινόμενον τὸν βασιλικὴν καλῶς. 2
 πρὸς τὸν μὲν δοκεῖν φροντίζειν τῆς κοινῆς. μή τε δαπανῶντα
 δωρεὰς τοιαύτας, ἐφ' αἷς τὰ πλεονεχίαν καὶ παίνουσιν, ὅταν αὐ-
 τῶν μὲν λαμβάνουσιν ὀρθομύων καὶ ποιοῦντων γλί-
 χως. διδῶσι δὲ τῶν καὶ ξένοις καὶ περὶ τῶν ἀφ' ὧν.
 λόγον τε ἀφ' ὧν τῆς λαμβανόμενων καὶ δαπαναμύων,
 ὅπως ἡδὴ πεποιήσιν πρὸς τῆς τυραννίδος. οὐ τὴν γὰρ αὐτοῖς
 διοικῶν οἰκονόμος, ἀλλ' οὐ τυραννὸς εἶναι δοκεῖ. οὐ δὲ δὲ φο-
 βεῖσθαι, μή ποτε ἀκρήσῃ χρημάτων κύριος ὢν τῆς πόλεως, 3
 ἀλλὰ τοῖς γ' ἐκπύουσι τυραννίδος ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ συμ-
 φέροι τῶν μάλλον ἢ κατέλαβεν, ἀθροίσαντας. ἢ τὸν γὰρ
 αὐτοῖς φυλάττοντος ὑπὸ τῶν τοῖς πράγμασιν. εἰσὶ δὲ φο-
 βώμενοι τῆς τυραννίδος τοῖς ἀκρήσιν οἱ φυλάττον-
 τος τῆς πολιτείας. οἱ μὲν, γὰρ σωμακρήσιν. οἱ δὲ, ἁπο-
 λαμβάνουσιν. ἐπεὶ τὰ τοῖς εἰσφορᾶς καὶ τοῖς λειτουργίαις
 διὰ φαίνεσθαι τῆς οἰκονομίας, οἷον σωμακρήσιν καὶ ποτε
 διὰ τὴν χρῆσθαι πρὸς τῶν κλημενῶν καιρῶν. ὁλωσ τε αὐ- 4

τὸν πρῶτον ἀξίαν φυλάκῃ καὶ ταμίᾳ ὡς κοινῶν ἀλλὰ μὴ
ὡς ἰδίων. καὶ φαίνεται μὴ χαλεπὸν, ἀλλὰ σεμνόν. ἔστι δὲ τοιοῦ-
τον, ὥστε μὴ φοβέσθαι τὸν ἐν τυγχάνοντάς, ἀλλὰ μᾶλλον
αἰδέσθαι. τοῦτον μὲν τοι τυγχάνειν οὐ βλάβη, ὅντα δὲ καὶ ἀ-
φρόνησιν. διὸ δεῖ καὶ μὴ τῷ ἄλλων ἀρετῶν ὑπὲρ μέλειαν περὶ
ταῖς ἀλλὰ τῆς περὶ πικρίας. καὶ δόξαν ἐμποιεῖν πρὸς αὐτὸν τοιαύ-
την. ἐπὶ δὲ μὴ μόνον αὐτὸν φαίνεσθαι μηδὲνα τῷ ἀρχιμελῶν
1 ὑβρίζοντα, μήτε νέον, μήτε νέαν. ἀλλὰ μηδ' ἄλλον μηδὲνα
2 τῷ πρὸς αὐτὸν. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οἰκείας ἔχειν γυναῖκας
3 πρὸς τοῖς ἄλλας. ὡς καὶ δεῖ γυναῖκῶν ὑβρεῖς, καὶ αὐτὰν
4 νίδες ἀρχαλάσσι. πρὸς τε τοῖς ἀρχαλάσσι τοῖς σωματικῶς
τοιαύτην ποιεῖν, ἢ καὶ τινὲς τῷ τυράννῳ προὔσιν, οὐ γὰρ μύ-
νον οὐδὲν ἔωθεν ἑστῶς ὁρώσι, καὶ συνεχῶς πολλὰς ἡμέρας.
ἀλλὰ καὶ φαίνεσθαι τοῖς ἄλλοις βούλοντάς τινι περὶ τὸν-
τες, ἵν' ὡς οὐδαμῶς καὶ μακρόν τις διαμείωσιν. ἀλλὰ
5 μάλιστα μὲν, μετὰ τὴν τοῖς τριούτοις. εἰ δὲ μὴ, τότε φαίνε-
6 θαι τοῖς ἄλλοις διαφύγειν. οὐ γὰρ οὐδέ πῶς, οὐδέ οὐκ
7 ταφρόνητος ὁ νῦν φων, ἀλλ' ὁ μετ' αὐτῶν, οὐδέ ὁ ἀγρυπνός, ἀλλ' ὁ
8 καθεύδων. καὶ πάντων τὴν περὶ τὸν τῷ πάλαι λεγούτων ἁ-
9 δὴν πάντων. καὶ τῶν ἀξίων γὰρ δεῖ καὶ καὶ συμπεῖν τῷ πόλιν,
ὡς ἐπὶ τὸν ὄντα καὶ μὴ τυράννον. ἐπὶ δὲ τὰ πρὸς τοῖς θεοῖς,
φαίνεσθαι αἰσῶν ἀποδίδόντα διαφρόντως. ἢ τὸν τε γὰρ φοβέ-
ται. τὸ παθεῖν ἢ πρῶτον μὲν ἑστῶς τῷ τριούτων, ἐὰν δεισιδαί-
3 μων νομίζωσιν εἶναι τὸν ἀρχόντα, καὶ φροντίζειν τῷ θεῶν.
καὶ ὑπὲρ βούλουσιν ἢ τὸν, ὡς συμμάχους ἔχοντες καὶ τοῖς θεοῖς.
δεῖ δὲ ἅπαντες ἀβελθηρίας φαίνεσθαι τοιοῦτον. τοῖς τε ἀγα-
θούς περὶ τὴν γιγνομένην τιμῶν ἔστωσιν ὡς καὶ μὴ νομίζοντες
τε τιμῶνται μᾶλλον, ἢ τὸ τῷ περὶ τὸν αὐτὸν νόμον. καὶ τοῖς
μὲν τοιαύτας τιμὰς ἀρκεῖται αὐτὸν. τοῖς δὲ καλὰς δι' ἐπὶ
βῶν ἀρχόντων καὶ δικαστῶν. κοινὴ δὲ φυλακὴ πάσης μθ-
ναρχίας, τὸ μηδὲνα ποιεῖν εἰς μέγαν. ἀλλ' εἴ ποτε, πλείους.
4 τηρήσονται γὰρ ἄλλήλους. ἐὰν δ' ἄρ' αὖτις δὴ ποιεῖται μέγαν,

μήτοι τότῃ ἡθὺς θρασυῦ. ἡδίστη κώτατον γὰρ τὸ βίου τῆς ἡ-
 θὺς πόδι πάσας τὰς περὶ ξείας, καὶ τὴν δυνάμεως πῶς δεκὴ πα-
 ραλβεῖν, ἐκ περὶ σαυγῆς ἑστὸς ἀνδρῶν. καὶ μὴ πᾶσι ἀνθρώποις ἀ-
 φαιρέσθαι τὴν ἡθὺς. ἔπ' ὅτ' ἡθὺς μὲν ὑβρείως εἶργεσθαι.
 πρὸς πάσας δὲ δυοῖν. τῆς τε εἰς τὰ σώματα καὶ χάσας, καὶ
 τὴν εἰς τὴν ἡλικίαν. μάλιστα δὲ τῶν τῆς τριηκοντίας τὴν δὲ λυγρῶς
 πόδι. ἡθὺς φιλοπῶν. τὴν μὲν γὰρ εἰς τὰ χρήματα ὀλιγω-
 ρεῖν, οἱ φιλοχρήματοι φέρουσιν βαρέως. τὴν δὲ εἰς ἀπὸ μίαν,
 οἱ τε φιλόπῶν καὶ οἱ ἡθὺς ἀνθρώπων. διὸ πόρ' ἡ μὴ
 χρῆσθαι διὰ τοῖς βίου τοῖς, ἡ τῆς μὲν καὶ χάσει παρὰ μὴς φαί-
 νεσθαι ποιούμενον, καὶ μὴ δι' ὀλιγοπῶν. τῆς δὲ πρὸς τὴν ἡλι-
 κίαν ὁμιλίαν, δι' ὧν πῶς ἀπὸ πῶς, ἀλλὰ μὴ δι' ἡθὺς. ὁ-
 λως δὲ τῆς δοκῶντας ἀπὸ μίαν ἡθὺς εἶναι μείζονσι ἢ μῶς. τῆς
 δ' ἡθὺς χειρῶν τῶν ἡθὺς τὴν τῶν σώματος διαφθοράν, οὐ τοὶ φοβε-
 ρώτατοι. καὶ δέον τῶν ἀπὸ μίαν φυλακῆς, ὅσοι μὴ περὶ αἰσθη-
 τῶν πόδι ποιέσθαι τὸ ἐκ διαφθοράν. διὸ μάλιστα δὲ λυ-
 βεῖσθαι διὰ τοῖς ὑβρείως εἶναι νομίζοντας, ἡ αἰσθητῶν. ἡ ὧν κηδόμε-
 νοι τυγχάνουσιν. ἀφαιδῶς γὰρ ἐκ τῶν ἐχούσιν οἱ δὲ συμῶν ἡθὺς
 » χειρῶν τε, καὶ πόρ' καὶ ἡράκλειος εἶπε, χαλεπὸν φάσκων
 » εἶναι, συμῶν μάχεσθαι. συμῶν γὰρ ὧν εἶναι. ἐπεὶ δ' αἱ πό-
 λεις ἐκ δύο σωεσθήσιν μορίων, ἐκ τε τῆς ἀπὸ μίαν ἀνθρώπων
 καὶ τῆς ἀπὸ μίαν, μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους ἡσυχάζουσιν
 διὰ σώζεσθαι δὲ τὴν ἀρχήν, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἡθὺς ἐπὶ τῶν
 ἀδικεῖσθαι μὴδὲν ὁ πόρ' δι' αἱ ὧν κρείττους, τῶν ἡθὺς ἡθὺς
 μάλιστα ποιέσθαι τῆς ἀρχῆς. ὡς αὖ ὑπάρξῃ ἡθὺς τῆς περὶ
 γμασιν, οὐ τε δούλων ἐλὼν θέρωσιν ἀνάγκη ποιέσθαι τὸν τυ-
 ραννον, οὐ τε ὧν παρὰ εἶναι. ἡθὺς γὰρ πόρ' τῶν μέρους,
 πρὸς τῆς δυνάμει περὶ θέρωσιν, ὡς τε κρείττους εἶναι τῶν ἡθὺς
 ἡθὺς μέρους. περὶ ὧν δὲ τὸ λέγειν καὶ θέρωσιν τῶν τοιούτων.
 ὁ γὰρ σκοπὸς φανερὸς, ὅτι διὰ μὴ τυραννικὸν ἀλλ' οἰκονό-
 μον καὶ βασιλικὸν εἶναι φαίνεσθαι τοῖς ἀρχομένοις, καὶ τῶν
 σφετέρων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν. καὶ τῶν μέρους τῶν βίου

γράφειν, μή τις ὑπερβολὰς. ἐπὶ δὲ, ὅτι μὲν γνωρίμωσ' κα-
δομλῆν. ὅς δὲ πρὸς τοὺς δημαγωγούς. ἐκ γὰρ τούτων ἀναγ-
καζόν, οὐ μόνον τὴν ἀρχὴν εἶναι καὶ καλλίω καὶ ζηλωτοτέ-
ραν, τῷ βελτιόων ἀρχεῖν, καὶ μὴ τοσάυτω μὲν. μηδὲ
μισοῦμενον καὶ φοβούμενον διατελεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρ-
χὴν εἶναι πολυχρονιώδεαν. ἐπὶ δ' αὖτ' ἐν διακρίσει καὶ τὸ
ἥθος. ἢ τοι καλὰς πρὸς ἀρετῇ, ἢ ἡμέτερον ὄντα. καὶ μὴ

- 1 πονηρόν, ἀλλ' ἡμιπόνηρον. καίτοι πάντες ὀλιγοχρονιώδεαι
τῷ πλεονεξείῃ, ὀλιγαρχία καὶ τυραννίς. πλείστον γὰρ
ἐγγύς χρόνον ἢ πᾶσι σικυάνα τυραννίς ἢ τῷ ὀρθογέρε παί-
δων καὶ αὐτοῦ ὀρθογέρου. ἐπὶ δ' αὖτ' ἐν δέμειν ἐκείν. τὸ
τοῦ δ' αὖτε, ὅτι τις ἀρχομένοις ἐχρῶτο μετρίως. καὶ πολ-
λὰ τοῖς νόμοις ἐδουλόουν. καὶ ὅτι τὸ πολέμικος γινέσθαι
κλειδίνης, οὐκ ὡς δ' ἐκείν φρόνητος. καὶ τὰ πολλὰ τοῖς ὑπὸ
μελείῃς ἐδημασίχευ. λίγαι γὰρ κλειδίνης, τὸν ἀρχὴν
2 ναντα τῆς νίκης αὐτῶν, ὡς ἐσεφαίνοντο. αἵτοι δ' εἰκόνα φασὶν
εἶναι τῆς κρίσεως οὕτως, τὸν ἀδριανόντα τὸν αὖτ' ἀγροῦ καὶ
δήμενον. φασὶ δὲ καὶ πεισίπρατον ὑπομένειν καὶ τὴν πρὸς ἡμῶν
δέντα δίκην εἰς ἀρετὴν πάρον. διουτὸν δὲ πᾶσι κέρεινον ἢ
τῷ κυφελιδῶν. καὶ γὰρ αὐτὴ διετέλει ἐπὶ τῇ βίᾳ, καὶ ἐβδω-
μήκοντα καὶ ἐξ ἡμῶν. κυφελος μὲν γὰρ ἐτυράνισεν ἐπὶ
βιάκοντα. πδρίανδρος δὲ, τὴν ἀνὰ κέντα καὶ τὴν ἀνὰ. ἀμ-
μύπρος δ' ὀρθογέρου βία ἐπὶ. τὰ δ' αὖτ' ἐπὶ, τῷ καὶ τῷ πρὸς.
3 ὁ μὲν γὰρ κυφελος δημαγωγὸς ὡς. καὶ τὴν ἀρχὴν διετέ-
λει ἀδριανόφρονης. πδρίανδρος δ' ἐγγύς μὲν τυραννι-
κός, ἀλλὰ πολέμικος. βίτη δ' ἢ τῷ πεισίπρατ' ὡς, ἀδρι-
νήσιν. οὐκ ἐγγύς δὲ συνεχῆς. δις γὰρ ἐφυγε πεισίπρατος
τυραννῶν. ὥστε αὐτὸς ἐπὶ βιάκοντα καὶ βίον, ἐπὶ ἀνὰ κέντα
ἐπὶ τῷ τῶν ἐτυράνισεν. οὐκ ἀνὰ κέντα δὲ οἱ παῖδες. ὥστε
τὰ πάντα ἐγγύς ἐπὶ βιάκοντα καὶ πέντε. τῷ δὲ λοιπῶν,
ἢ πᾶσι ἰδῶνα καὶ γέλωνα πᾶσι συρακούσις. ἐπὶ δ' οὐ δ'-
4 αὐτὴ πολλὰ δέμειν, ἀλλὰ τὰ σύμπαντα δοῖν δόντα

εἰκοσι. γέλων μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν τυραννίδα τῷ ὀγδῶν τὸν βίον
 ἐτελεύτησε. δέκα δὲ ἰδῶν. θρασύβουλος δὲ τῷ ἐνδεκάτῳ
 μηνὶ ἰδέπεσεν. αἱ δὲ πολλαὶ τῆς τυραννίδων ὀλιγοχρόνιαι
 παύσαι γέγονασι παντελῶς. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὰς πολιτείας
 καὶ τὰ πρὸς τὰς μοναρχίας ὁρῶν τε φθίρονται, καὶ πάλιν
 σῶζονται, σχεδὸν εἴρηται πρὸς πάντων. ἐν δὲ τῇ τῆς σπάρτης
 πολιτείας λέγεται μὲν πρὸς τῆς μεταβολῶν ὑπὸ τῆς σωκρά-
 τοιοῦ. οὐ μὲντοι λέγεται καλῶς. τῆς τε γὰρ ἀρίστης πολι-
 1 τείας καὶ πρώτης οὐσης, οὐ λέγει τὴν μεταβολὴν ἰδίως.
 2 φησὶ γὰρ αἰπὸν εἶναι τὸ μὴ μὲν εἶναι μηδὲν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν
 μεταβάλλειν. ἀρχὴν δὲ εἶναι τῶν, ὧν ἐπίτετος πυθμὴν πε-
 πᾶδι συζυγεῖς δύο ἀρμονίας παρέχεται. λέγων, ὅταν ὁ τῆς
 διαρχίμματος ἀριθμὸς τούτου γένηται, σφραῖς, ὡς τῆς φυ-
 ᾶς πρὸς τὴν φουούσης φάσιν καὶ κρείττους τῆς παιδείας.
 εἴρηται μὲν οὖν αὐτῷ λέγων ἴσως οὐ κακῶς. ἐνδεχέται γὰρ εἶναι
 3 ἡλικίαν. οὗς παιδίδεσθαι καὶ γένεσθαι ἀποουδαίους, αὐ-
 σφραῖς, ἀδύνατον. ἀλλ' αὐτὴ τὴν αὐτῆς εἴη μεταβολὴ τῆς ὑ-
 πὲρ κείνου λεγομένης ἀρίστης πολιτείας μάλλον ἢ τῆς ἄλλων
 4 πασῶν καὶ τῆς γιγνομένων πάντων. καὶ διὰ τε τῆς χρόνου, δι' ὃν
 λέγει πάντα μεταβάλλειν, καὶ τὰ μὴ ἅμα ἀρξάμενα γίγι-
 ναι, ἅμα μεταβάλλει. οἷον εἰ τῇ περὶ τὴν ἡμέραν ἐγένετο
 τῆς ὑπὸ τῆς, ἅμα ἀρᾶ μεταβάλλει. πρὸς δὲ τούτοις δεῖ πνί-
 αἰτίαν ἐκ τούτης εἰς τὴν λακωνικὴν μεταβάλλει. σπλιονάκης
 γὰρ εἰς τὴν ἐναντίαν μεταβάλλουσι πᾶσαι αἱ πολιτείαι, ἢ
 3 τὴν συνέγγιστον. ὁ δ' αὐτὸς λόγος, καὶ πρὸς τῆς ἄλλων μετα-
 βολῶν. ἐκ γὰρ τῆς λακωνικῆς φησὶ μεταβάλλει εἰς τὴν ὀλι-
 γαρχίαν. ἐκ δὲ τούτης, εἰς δημοκρατίαν. εἰς τυραννίδα δὲ,
 ἐκ δημοκρατίας. καὶ τοὶ καὶ ἀνὰ πάλιν, μεταβάλλουσιν.
 οἷον, ἐκ δήμου, εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ μάλλον ἢ εἰς μοναρχίαν.
 ἐπὶ δὲ τυραννίδος οὐ λέγει οὐτ' εἶναι μεταβολήν, οὐτ' εἶναι
 4 εἶναι, δεῖ πνί αἰτίαν, καὶ εἰς ποίαν πολιτείαν. τούτου δ' αἰ-
 ἴον, ὅτι οὐ βραδύως αὐτὴ εἶχε λείπειν. ἀόριστον γὰρ. εἰπεὶ κατ' ἐκεῖ

ρον δὲ εἰς τὴν πρῶτην καὶ τὴν ἀρίστην. οὐταὶ γὰρ αὐτὴν γίγνε-
 το συνεχῶς καὶ κυκλῶς. ἀλλὰ μεταβάλλει καὶ εἰς τυραννί-
 δα τυραννίῳ. ὥς πορ ἡ σικυδνός ἐκ τῆς μυρῶνος εἰς τὴν κλει-
 σένους. καὶ εἰς ὀλιγαρχίαν, ὥς πορ ἡ ἐν χαλκίδι, ἡ ἀντι-
 λέοντος. καὶ εἰς δημοκρατίαν, ὥς πορ ἡ τῆς γέλωνος ἐν συ-
 ρακουλῶς. καὶ εἰς ἀριστοκρατίαν. ὥς πορ ἡ χειλάου, ἐν
 λακεδαίμονι, καὶ ἐν κερχειδνῶν. καὶ εἰς τυραννίδα μετα-
 βάλλει ἐξ ὀλιγαρχίας. ὥς πορ ἐν σικελίᾳ. χερδὸν αἱ πλεῖ-
 σται τῶν ἀρχαίων ἐν λεοντίνοις εἰς τὴν παναιτίου τυραννίδα.
 καὶ ἐν γέλα εἰς τὴν κλειάνθρου. καὶ ἐν ῥηγίᾳ, εἰς τὴν ἀνέξι-
 λᾶου. καὶ ἐν ἄλλαις πολλαῖς πόλεσιν ὡσαύτως. ἄτοπον
 δὲ, καὶ τὸ οἶσθαι εἰς ὀλιγαρχίαν δὲ ὅτε μεταβάλλει, ὅπ-
 ωλοχρήματα καὶ χρηματισαὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς. ἀλλ' οὐχ
 ὅτι οἱ πολλοὶ ὑποδρέχοντες ταῖς οὐσίαις οὐ δίκαιον οἶονται εἶ-
 ναι ἴσον μετέχειν τῆς πόλεως ὅς κεκτημένους μηδὲν, τίς κε-
 κτημένοις. ἐν πολλαῖς τε ὀλιγαρχίαις οὐκ ἔστι χρηματίζε-
 σθαι. ἀλλὰ νόμοι εἰσὶν οἰκωλύοντες. ἐν κερχειδνῶν δὲ δημο-
 κρατυμένη χρηματίζονται. καὶ οὐτω μεταβεβλήκασιν. ἄ-
 τοπον δὲ καὶ τὸ φάναι δύο πόλεις εἶναι τὴν ὀλιγαρχικὴν,
 πλουσίων καὶ πνήτων, τί γὰρ αὐτὴ μᾶλλον τῆς λακωνικῆς
 πέπνυται. ἢ ὅποιασιν ἄλλης, οὐ μὴ πάντες κέκτηνται ἴσα.
 ἢ μὴ πάντες ὁμοίως εἰσὶν ἀγαθοὶ αἰσθῶν. οὐδενὸς δὲ πενεσέ-
 ρου ἡγεμονίου ἢ πρὸς τὸν οὐδὲν ἢ τὸν μεταβάλλουσιν εἰς
 3 δῆμον ἐξ ὀλιγαρχίας, αὐτὴν γίνονται πλείους οἱ ἄποροι. καὶ
 ἐκ δῆμου εἰς ὀλιγαρχίαν, ἐὰν κρείττον ἢ τῶν πλείων τὸ εὖ-
 πορον. καὶ οἱ μὲν ἀμελῶσιν. οἱ δὲ προσέχωσι τὸν νοῦν. πολ-
 λὰν τε οὐσῶν αἰπῶν, δι' ὧν γίγονται αἱ μεταβολαί, οὐ λέ-
 γει, ἀλλὰ μέλει, ὅτι ἄσωτε νόμμοι καὶ τὸ κριζόμενοι γίγονται
 πένητες. ὥς ἐξ ἀρχῆς πλουσίων ὄντων πάντων, ἢ τῶν
 πλείων. ὅτε δὲ ἴσθαι φεῦδος. ἀλλ' ὅταν μὲν τῶν ἡγεμόνων
 πινὲς ἀφλέσωσι ταῖς οὐσίαις, κακοπορῶσιν. ὅταν δὲ τῶν
 4 ἄλλων, οὐδὲν γίγνεται δεινόν. καὶ μεταβάλλουσιν οὐδὲν μάλ-

λον οὐδὲ τότε εἰς δῆμην, ἢ εἰς ἄλλω πολιτείαν. ἐπὶ δὲ, καὶ
 πρὸς μὴ μετέχωσι, καὶ ἀδικῶνται, ἢ ὑβρίζονται, σασιάζουσι,
 καὶ μεταβάλλουσι τὰς πολιτείας. καὶ μὴ κατὰ δα-
 πανήσωσι τὴν οὐσίαν, διὰ τὸ ἰξῆναι ὅτι αὐτοὶ
 λαντα ποιεῖν οὐ αἰτίαν, τὴν ἄραν ἐλδ-
 θεῖαν εἶναι φασί. πλειόνων δ' οὐσῶν
 ὀλιγαρχιδν, καὶ δημοκρατιδν,
 ὡς μᾶς οὔσης ἐκατέ-
 ρας, λέγει τὰς με-
 βολὰς ὁ σω-
 κράτης.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ε.

- ΟΣΑΙ μὲν οὖν διαφοραὶ, καὶ τίνες
τῶν τε βουλευτικῶν καὶ κυρίου τῆς πο-
λιτείας καὶ τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἀρχαίων τά-
ξιως, καὶ τῶν διανοητικῶν, καὶ ποία
πρὸς κρίαν σωτέων τῶν πολιτείων. ἐπὶ
δὲ πόλεως διαφορᾶς τε καὶ σωτηρίας τῆς
πολιτείας, ἐκ ποίων τε γίνεται καὶ διὰ
τίνος αἰτίας, εἴρη τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ τε τύχηκεν εἶδη σωτῆρος
δημοκρατίας ὄντος, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως πολιτειῶν, ἅμα
τε τῶν ἐκείνων εἰς λαίπων, οὐ χεῖρον ὠδισκῆσαι. καὶ τὸν
οἰκῆον καὶ τὸν συμφέροντα τῶν ἀρχόντων πρὸς ἐκείνην.
- 2 ἐπὶ δὲ καὶ τῶν σωτηρίας αἰτιῶν τῶν εἰρημνίων ὠδισκῆσαι πᾶν
τῶν τῶν πόλεως. ταῦτα γὰρ συνδυάζονται, καὶ τῶν πολιτείων
ἐπαλλάττειν. ὥστε ἀριστοκρατίας τε ὀλιγαρχικῆς εἶναι.
καὶ πολιτείας δημοκρατικῆς τῶν. λέγω οὖν συνδυα-
σμούς. οὓς δὲ μὲν ὠδισκῆσαι. οὐκ ἐσκεμμένοι δὲ εἰσὶν νῦν.
οἶον, αὖ, τὸ μὲν βουλομένο. καὶ τὸ τῶν ἀρχαίων ρεσίας
ὀλιγαρχικῶς ἢ σωτέων γινέσθαι. καὶ τὸ τῶν βουλευτικῶν,
ὀλιγαρχικῶς. ἀριστοκρατικῶς δὲ τὸ τῶν ἀρχαίων ρεσίας.
- 3 ἢ κατ' ἄλλον ἕνα τῶν μὴ πάντας σωτέων τὰ τῆς πολιτείας
οἰκῆα. ποία μὲν οὖν δημοκρατία πρὸς κρίαν ἀρμόζει πό-
λιν. ὡσαύτως δὲ καὶ ποία τῶν ὀλιγαρχικῶν πρὶν σωτέων.
καὶ τῶν λαίπων δὲ πολιτειῶν, τί συμφέρει τῶν, εἴρηται πρὸ
τόρον. ὁμοίως δὲ δὲ γινέσθαι δὴλον, μὴ μόνον ποία τῶν τῶν
πολιτειῶν ἀρίστη τῶν πόλεως. ἀλλὰ καὶ πῶς δὲ καὶ σωτέων
γεν, καὶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ λῆθι σωτέων. καὶ πρὸ
τῶν περὶ δημοκρατίας εἰπωμένων. ἅμα δὲ καὶ περὶ τῶν ἀντιθέτων
πολιτείας φανερὸν. αὐτὴ δὲ εἰσὶν, ὡς καὶ εἰσὶν πένες, ὀλιγαρχ-
(χίαν).

ληπτόν δὲ πρὸς τῶν πλὴν μέθοδον πάντῃ τὰ δημοκρατικά, καὶ
 τὰ δοκῶντα τῶν δημοκρατίαις ἀκολουθεῖν. ἐκ γὰρ τούτων
 σωλυθιμένων, τὰ τῆς δημοκρατίας εἶδη γίνεσθαι συμβαίνει.
 καὶ πλείους δημοκρατίας μᾶλλον εἶναι καὶ διαφορὰς. δύο γὰρ
 εἰσὶν αἰτίαι, δι' αἷς πόρι αἱ δημοκρατίαι πλείους εἰσὶ. πρῶτον
 μὲν ἡ λεχθεῖσα πρὸ τῶν, ὅτι διαφοροὶ οἱ δῆμοι. γίνεσθαι γὰρ
 τὸ μὲν, χωρὶς τὸν πλῆθος. τὸ δὲ βάνευσον. καὶ ἀπὸ τῶν ὧν
 τῆς πρώτου τῷ διὰ τὸν πρὸς λαμβανόμενον. καὶ τῆς εἰς
 πάλιν τοῖς ἀμφοτέρω, οὐ μόνον διαφορὰ τῷ βελτίῳ καὶ χεί-
 ρω γίνεσθαι τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ τὴν αὐτῇ.
 διὰ τὸν δὲ, πρὸς ἡς νῦν λέγεται. τὰ γὰρ τῶν δημοκρατίαις
 ἀκολουθεῖν καὶ δοκῶντα εἶναι τῆς πολιτείας οἰκεία τῶν
 ποιεῖ σωλυθιμένα τῶν δημοκρατίας ἐτέρως. τῇ μὲν γὰρ,
 ἐλάττω. τῇ δ' ἀκολουθεῖ πλείονα. τῇ δ' ἅπαντα τῶν.
 χρησίμον δι' ἡμετέραν αἰσῶν γνωρίζον πρὸς τὴν τοῦ κατὰ φύσιν ἀ-
 ζεν, ὡς αὐτῆς αἰσῶν τῆς βελτιώμενος, καὶ πρὸς τῶν διορθώ-
 σεις. ζητοῦσι μὲν γὰρ οἱ τῶν πολιτείας καὶ διὰ τὴν αἰσῶν
 τὰ οἰκεία σωλυθιμένα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. ἀμαρτάνουσιν δὲ
 ὅτις πρὸς τῶν, καὶ τὰ πρὸς αὐτῶν πρὸς τῶν διορθώσεων καὶ τῶν σω-
 λυθιμένων τῶν πολιτείας εἶρηται πρὸς τὸν. νῦν δὲ τὰ ἀξιώμα-
 τα καὶ τὰ ἡθῆ, καὶ ὧν ἐφίεται, λέγεται. ὑπόθεσις μὲν εἶναι τῆς
 » δημοκρατικῆς πολιτείας, ἐλάττω. ὅτις γὰρ λέγει εἰώ-
 » θασιν, ὡς αὐτῇ μὲν τῇ πολιτεία τῶν μετέχοντες ἐλάττω.
 » τούτου γὰρ σοφάεισθαι φασὶ πᾶσι τῶν δημοκρατίαν. ἐλάττω
 3 εἰας δὲ, αὐτὸ μὲν, τὸ αὐτὸ μέρει ἀρχεῖσθαι καὶ ἀρχεῖν. καὶ γὰρ ὁ
 δίκαιον τὸ δημοκρατικόν, τὸ ἴσον ἔχειν ἐπὶ κατὰ ἀριθμὸν, ἀλλὰ
 μὴ κατ' ἀξίαν. τούτου δ' ὄντος τῆς δικαίας, τὸ πλῆθος ἀναγ-
 καῖον εἶναι κρείον. καὶ ὅτι αὐτὸς τῶν πλείους, τούτ' εἶναι καὶ
 τέλος, καὶ τούτ' εἶναι τὸ δίκαιον. φασὶ γὰρ εἶναι ἴσον ἔχειν ἐκ
 4 σον τῶν πολιτῶν, ὡς τε αὐτῶν δημοκρατίας συμβαίνει κυ-
 ριωτέρως εἶναι ὅς ἀπὸς τῶν ὀλίγων. πλείους γὰρ εἰσι. κρεί-
 ριον δὲ, τὸ τῶν πλείους δοξάν. αὐτὸ μὲν οὖν τῆς ἐλάττω εἰας
 σημείον

σημείον ἔστω, ὃν πέντε πάντες οἱ δημοῦκοι τῆς πολιτείας
 ὄρον. ἐν δὲ, τὸ ζῶν ὡς βούλεται πρὸς. ἔστω γὰρ τῆς ἐλευθε-
 ρίας ὁρὸν εἶναι φασιν. εἴ πορ τῷ δουλεύοντι, ἔστω μὴ ὡς
 βούλεται. τῆς μὲν οὖν δημοκρατίας ὄρος, οὗτος δούτορος.
 ἐντε ἴσθαι δι' ἐλευθερίας τὸ μὴ ἀρχεῖν μάλιστα μὲν ἑαυτὸ μὴ
 θενός. εἰ δὲ μὴ, καὶ μέρος. καὶ συμβάλλεται τῷ περὶ
 τῶν ἐλευθερίαν τῶν κατὰ τὸ ἴσον. τῶν δὲ ἑαυτοῦ μετρίων,
 καὶ τῶν οὐσίας τῆς ἀρχῆς, τὰ τριαῦτα δημοτικά. τὰ ἐ-
 ρεῖοις τῶν ἀρχῶν πάντας ἐκ πάντων. τὸ ἀρχεῖν πάντας μὲν,
 ἐκείνου ἐκείνου δι' ἐν μέρει πάντων, τὸ κληρώτως εἶναι τῶν ἀρ-
 χῶν, ἢ πάσας. ἢ ὅσαι μὴ ἐμπειρίας δέονται καὶ τέχνης, τὸ μὴ
 ἀρχεῖν μὴ μὴ μὴ εἶναι τῶν ἀρχῶν, ἢ ὅτι μικροτάτων.
 τὸ μὴ δις τὸν αὐτὸν ἀρχεῖν μὴ μὴ μὴ. ἢ ὀλιγάκις. ἢ ὀλίγας,
 ἐξω τῆς κατὰ πόλεμιν. τὸ ὀλιγοχρονίους τῶν ἀρχῶν ἢ πά-
 σας ἢ ὅας ἀδέχεται. τὸ δικάζειν πάντας, καὶ ἐκ πάντων καὶ
 πρὸ πάντων, ἢ πρὸ τῆς πλείων καὶ τῆς μεγίστων καὶ τῆς κυ-
 ριωτάτων, ὅσον πρὸ τῶν δουλῶν καὶ πολιτείας καὶ τῆς ἰδίων
 σωφροσύνης, ἔστω ἐκκλησίαν κυρία εἶναι πάντων. ἀρ-
 χὴν δὲ μὴ μὴ μὴ. ἢ ὅτι ὀλιγίστων ἢ τῆς μεγίστων κυ-
 ρίαν. τῆς δὲ ἀρχῶν, δημοῦκω τὰ βουλή. ὅπου μὴ μὴ
 ὁποῖα πᾶσι. ἐνταῦθα γὰρ ἀφαιροῦνται καὶ τῶν τῶν ἀρ-
 χῶν τῶν δύνανται. εἰς αὐτὸν γὰρ ἀνάγει τῶν κρίσεις πάσας ὁ
 δῆμος ὁ πορ μὴ μὴ, καὶ πρὸ εἰρητῶν πρὸ τῶν ἐν τῇ με-
 τρίᾳ, τῇ περὶ τῶν. ἔπειτα τὸ μὴ μὴ, μάλιστα μὲν
 πάντας. ἐκκλησίαν, δικαστήρια, ἀρχῶν. εἰ δὲ μὴ, τῶν ἀρχῶν
 καὶ τὰ δικαστήρια, καὶ βουλή, καὶ τῶν ἐκκλησίας τῶν κυρίας.
 ἢ τῶν ἀρχῶν, ὅς ἀνάγκη συσπτεῖν μετ' ἀλλήλων. ἐπὶ ἐπειδὴ
 ὀλιγαρχία καὶ γλῆν καὶ πλούτω καὶ παιδείᾳ ὀρίζεται, τὰ δη-
 μοῦκα δὲ τὰν τῶν τῶν εἶναι, ἀγλῆν, πενία, βαλυσία.
 ἐπὶ δὲ τῶν ἀρχῶν, ἔστω μὴ μὴ αἰδίων εἶναι. ἐὰν δὲ πρὸς κατὰ
 φθὴ ἢ ἀρχαίως μεταβολῆς, τότε πρὸς αἰρεῖοις τῶν δύναν-
 τιν αὐτῆς. καὶ ἢ ἀρετῶν κληρωτοὺς ποιεῖν. τὰ μὲν ἔνι κρίσι

Aristot. Polit. lib. VI.

ο ο

τῶς δημοκρατίας, ταῦτ' ὅτι συμβαίνει δι' ἐκτὸς δικαίου. τῶ
 ὁμολογουμένου εἶναι δημοκρατίας. ὅτι δὲ τὸ ἴσον ἐ-
 χεῖν ἅπαντας κατ' ἀριθμὸν, ἢ μάλιν εἶναι δοκῶσα δημοκρα-
 τία καὶ δῆμος. ἴσον γὰρ τὸ μηδὲν μᾶλλον ἀρῆχειν ὅς ἀπό-
 ρους, ἢ ὅς ὑπέρους. μὴ δὲ κυρίους εἶναι μένους, ἀλλὰ πᾶν-
 τας ὅς ἴσον κατ' ἀριθμὸν. οὐ γὰρ αὐτὸν ὑπάρχει νομίζοντα
 τὴν ἰσότητά τῇ πολιτείᾳ καὶ τῷ ἐλευθερίᾳ. τὸ δὲ μετὰ
 ὅτι ἀφαιρῶν, πῶς ἔξουσιν τὸ ἴσον. πότμον δὲ τὰ τμή-
 ματα διελὲν χιλίοις τὰ τῶ πεντακισίων, καὶ ὅς χιλίους
 ἴσον δύνανται τοῖς πεντακισίοις, ἢ οὐχ οὐ γὰρ διὰ πέντε καὶ
 κατὰ ὅτι ἰσότητά. ἀλλὰ διελὲν μὲν οὕτως. ἔπειτα ἐκ τῶ
 πεντακισίων ἴσους λαβόντες καὶ ἐκ τῶ χιλίων ὅσους κυρίους
 εἶναι τῶ ἀρίστων καὶ τῶ δικαιοτέρων. πότμον οὖν αὐτῇ ἢ
 πολιτείᾳ, δικαιοτάτῃ κατὰ τὸ δημοτικὸν δίκαιον, ἢ μᾶλλον
 ἢ κατὰ τὸ πλεῖον. φασὶ γὰρ οἱ δημοτικοὶ ὅτι δίκαιον, ὅτι
 αὐτὸς τοῖς πλείοσι. οἱ δὲ ὀλιγαρχικοὶ, ὅτι αὐτὸς τῇ πλείο-
 νι οὐσίᾳ. κατὰ πλεῖον γὰρ οὐσίᾳ φασὶ κρῖνεσθαι δεῖν ἔχει
 δι' ἀμφοτέρω ἀνισότητά καὶ ἀδικίαν. εἰ μὲν γὰρ ὅτι αὐτὸς ὀλι-
 γη, τυραννίς. καὶ γὰρ εἰς ἑχὴ πλεῖον τῶ ἄλλων ὑπέρους
 κατὰ τὸ ὀλιγαρχικὸν δίκαιον, ἀρῆχει δίκαιος μόνος. εἰ δὲ ὅτι
 αὐτὸς οἱ πλείους κατ' ἀριθμὸν ἀδικήσιν, δημοδόντες τὰ τῶ πλε-
 σίων καὶ ἐλαττόνων, κατὰ πόρ εἶρηται πότμον, τίς αὐτὸν εἶναι
 ἰσότης, ὡς ὁμολογήσιν ἀμφοτέρω. σκεπτεόν, ὅτι ὅτι οὐκ ὀρίον-
 ται δικαίων ἀμφοτέρω. λέγουσι γὰρ, ὡς ὅτι αὐτὸς τοῖς πλείο-
 σιν τῶ πολιτῶν, ὅτι εἶναι δεῖν κρείον. ἔστω δὲ ὅτι, μὴ μὲν-
 ρι πάντως. ἀλλ' ἐπειδὴ δύο μέρη τετύχηκεν, ὅτι ὅτι ἡ πόλις,
 πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι αὐτὸς ἀμφοτέρω δόξῃ τοῖς πλείο-
 σιν, ὅτι κρείον ἔστω. εἰ δὲ πάναντία δόξῃ, ὅτι αὐτὸς οἱ πλείους.
 καὶ ὅτι τὸ τίμημα πλείον. οἶον, οἱ μὲν δίκαια. οἱ δὲ, εἶκοσιν.
 ἔδοξε δὲ, τῶ μὲν πλουσίων τοῖς ἑξ. τῶ δὲ ἀφρωτέρων τοῖς
 πεντεκαίδεκα. προσχέλωται τοῖς μὲν πέντε, τίς αὐτὸς
 τῶ πλουσίων. τοῖς δὲ πλουσίοις πέντε τῶ πέντητων. ὅπο-

- τῶν δὲ τὸ πῦμα ὑπερτείνει σωμαθμον μένων ἀμφο-
 τῶν ἐκ τῶν, ὅτε κρείον. ἐὰν δὲ ἴσοι συμπέσωσι, καί-
 νω εἶναι τῶν νομισέον ἀρεῖαν. ὥς πορ νῦν ἐὰν δίχα ἢ ἐκ-
 κλησία γίνῃται, ἢ τὸ δικαστήριον. ἢ γὰρ ἀρχικληρωτέον. ἢ
 ἄλλο ἢ τοῦτον ποιητέον. ἀλλὰ πορ μετὰ τῆ ἴσου καὶ τῆ δι-
 καίου καὶ ἢ, πάνυ χαλεπὸν εἶναι τὴν ἀληθειαν πορ αὐ-
 τῶν, ὅμως ῥᾶον τυχεῖν, ἢ συμπείσαι ὅς δυνάμενους πλεον-
 νεκτεῖν. αἰ γὰρ ἔχουσιν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον οἱ ἡήτους. οἱ
 δὲ κρατοῦντες οὐδὲν φροντίζουσι. δημοκρατῶν δ' οὐσῶν
 τε πᾶρων, βελτίστη μετὰ ἡ πρώτῃ τάξει. κατὰ πορ ἐν τοῖς
 περὶ τούτων ἐλέγχοι λόγοις. ἐστὶ δὲ καὶ ἀρχαιοτάτῃ πασῶν
 αὐτῇ. λέγω δὲ πρώτῃ, ὥς πορ αὐτὸς διέλοι ὅς δήμοις.
 βέλτερος γὰρ δῆμος ὁ γεωργικὸς ἐστίν. ὥς τε καὶ ποιεῖν ἀνδ-
 ρεῖται δημοκρατία, ὅπου ἢ τὸ πλεονεξίας ἀρχὴ γεωργίας ἢ
 νομῆς. δὲ μετὰ γὰρ τὸ μὴ πολλὰ οὐσίαν ἔχειν, ἀρχαίος.
 2 ὥς τε μὴ πολλάκις ἐκκλησιάζειν. δὲ δὲ τὸ μὴ ἔχειν τὰ αναγκ-
 αῖα, περὶ τοῖς ὅροις διατίθουσι. καὶ τῆς ἀλλοτρίων οὐκ
 ὑπὸ θυμῶν. ἀλλ' ἡδὴ τὸν ὁρμάζοντα τῆ πολιτείας καὶ
 ἀρχεῖν, ὅπου αὐτὸν ἢ λήμματα μεγάλα ἀπὸ τῆς ἀρχῶν.
 οἱ γὰρ πολλοὶ μάλλον ὁρμᾶνται τῆ κέρδους, ἢ τῆς τιμῆς.
 σημεῖον δὲ, καὶ γὰρ καὶ πᾶς ἀρχαίος τυραννίδας ὑπέμε-
 νον. καὶ τῶν ὀλιγαρχίας ὑπομένουσιν, ἐὰν πρὸς αὐτοὺς ὁρ-
 μάζοντα μὴ κωλύῃ. μὴ δ' ἀφαιρῇται μηδὲν. ταχέως γὰρ
 3 οἱ μετὰ πλοῦτος ἀνδρῶν, οἱ δ' οὐκ ἀφροῦσιν. ἐπὶ δὲ τὸ
 κρείοντες εἶναι τοῦ ἐλέου, καὶ ἀδύνατον ἀναπληροῦ τὴν
 εὐδαιμονίαν. εἴπερ φιλοτιμία ἔχουσιν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς δήμοις,
 καὶ μὴ μετέχωσι τῆς αἰρέσεως τῆς ἀρχῶν, ἀλλὰ πινύσκει
 ῥητοῖ κατὰ μέρος ἐκ πάντων, ὥς πορ ἐν μαντινείᾳ, τῆ δὲ βα-
 λόντα κρείοντες ὦσιν, ἵκανος ἔχει τοῖς πολλοῖς. καὶ δεινο-
 μίαν καὶ τοῦτ' εἶναι χάματ δημοκρατία, ὥς πορ ἐν μαν-
 τινείᾳ ποτ' ἔω. διὸ δὲ καὶ συμφέρον ἐστὶ τῇ πλείοντι ἐνδείᾳ
 4 δημοκρατίας. καὶ ὑπάρχειν εἶναι αἰρέσει μετὰ τῶν ἀρχαίς καὶ

δύσινειν καὶ δικάζειν πάντας. ἀρχεῖν δὲ τοῖς μεγίστοις αἰρε-
 τούς, καὶ ἀπὸ πημεμάτων τοῖς μέλλουσιν, ἀπὸ μεζόνων. ἢ καὶ ἀπὸ
 ὑπερματῶν μὲν μηδεμίαν, ἀλλὰ τοῖς δυνάμενους. ἀνάγκη δὲ
 πολιτενομένης οὕτω, πολιτενεῖσθαι καλῶς. αἵ τε γὰρ ἀρ-
 χαι αἰεὶ διὰ τῆς βελτίων ἐσονται τῇ δυνάμει βουλευμένους, καὶ
 τοῖς ὑδιαικῆσιν οὐ φθονοῦσι. καὶ τοῖς ὑδιαικῆσι καὶ γνωρί-
 μοις ἀρκούντων εἴναι τῶν τῶν ἀρχῶν. ἀρχεῖν γὰρ οὐχ ὑπὲρ ἄλ-
 λων χειρόνων. καὶ ἀρχεῖσθαι δικαίως, διὰ τὸ τῆς δυνάμεως εἶναι
 » κυρίως ἐπὶ τῶν. εἰ δὲ ἐπανακρίεσθαι, καὶ μὴ πάντες εἶναι κρίναι
 » ὅτι αὐτὸς δὲ, συμφέρον δὲ. ἢ γὰρ ἴσον σία τῇ περὶ τὴν ὅτι αὐ-
 τὸς ἐλπίς, οὐ δύναται φυλάττειν τὸ ἐν ἐκάστῳ τῷ αἰσθῶντων
 φάσιν. ὥστε ἀναγκαῖον συμβαίνειν ὅπως δὲ ἐν ὁφελιμώτα-
 τιν ἐν τῷ πολιτείᾳ, ἀρχεῖν τοῖς ὑδιαικῆσι ἀναμνηστικῶς ὄν-
 τας, μὴ δὲ ἐλαττωμένους τῇ ἀληθείᾳ. ὅτι μὲν ἐν αὐτῇ τῇ δὴ
 μοκρατῶν ἀείρη, φανερὸν. καὶ διὰ τὴν αἰτίαν, ὅτι διὰ τὴν κρι-
 τὴν εἶναι τὸν δῆμον. πρὸς δὲ τὴν καὶ ἀσθενεῖν γεωργὸν τὸν δῆ-
 μον, τῷ τε νόμῳ ἴσους τῇ περὶ τοῖς πολλοῖς κεκμημένων ἀρ-
 χῶν, χρήσιμι πάντες. ἢ εἰ ὅλως μὲν εἶναι κεκμηῶνς ἀλλή-
 γῃν μέγαν ἴσους. ἢ ἀπὸ πινος τόπου, πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ τῷ πό-
 λιν. ὡς ἡ τὸν ἀρχαῖον ἐν πολλοῖς πόλεσι νομομαθετημένον,
 μηδὲ πωλεῖν εἶναι τοῖς παρῶν κληρῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ λέ-
 γων οὐδὲν νόμον εἶναι, τοιοῦτον πιδωάμενος, εἰ μὴ δανεί-
 ζειν εἰς τι μέρος τῆς ὑπαρχούσης ἐκάστῳ γῆς. νῦν δὲ δεῖ διορ-
 θῶν, καὶ τῷ ἀφυστάλων νόμῳ. πρὸς γὰρ ὁ λέγω μὲν, ὅτι χρή-
 σιμος. ἐκείνοι γὰρ καὶ πρὸς ὅντες πολλοὶ κεκμημένοι δὲ γῆν ὀλί-
 γην, ὁμῶς πάντες γεωργοῦσι. τιμῶνται γὰρ οὐχ ὅλως τῶν κτή-
 σεως, ἀλλὰ καὶ τῇ κτηνῶν ταμίᾳ διακρίνεται, ὥστε εἶναι ὑ-
 πόβουλλον τῶν τιμῶν καὶ τοῖς πένητας. μετὰ δὲ τὴν γεωργί-
 κὴν ἀλλήλων, βέλτερος δῆμος δὲ, ὅπου νομῆσαι, καὶ ξῶσιν
 ἀπὸ βοσκημάτων. πολλὰ γὰρ εἶναι τῇ γεωργίᾳ περὶ ἀλλήλων
 καὶ τὰ πρὸς τῶν πολεμικῶν πράξεις, μάλιστα οὗτοι γεωργί-
 σμένοι τοῖς ἐξέσι καὶ χρήσιμι τὰ σώματα, καὶ δυνάμενοι δι-

ραυλῆιν. τὰ δὲ ἄλλα πλῆθι πάντων σχεδόν, ὅς ἂν αἰ λαιπαὶ δη-
 μοκρατίαι σωσάσι, πολλὰ φανερὰ ἐν ταῖς πόλεσιν. ὁ γὰρ εἶος
 φαῦλος. καὶ οὐδὲν ὄργον μετ' ἀρετῆς, ὃν μεταχειρίζεται
 τὸ πλῆθος. τό τε τῶν βασιλευσάντων, καὶ τὸ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶ-
 πων, καὶ τῶν πικρῶν. ἐπὶ δὲ δεῖ τὸ πᾶν τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ ἀν-
 κυλιέσθαι πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος, ὡς εἰπεῖν ῥαδίως ἐκκλησιάζ-
 ζει. οἱ δὲ γεωργοὶ περὶ δεῖ τὸ διεσπάρθαι κατὰ τὴν χώραν.
 οὐτ' ἀπαντῶσιν, ὅθ' ὁμοίως δεῖν τῆς σωδοῦ τῶν πόλεων. ὅπου
 δὲ καὶ συμβαίνει τὴν χώραν τὴν δεῖσιν εἶναι τῶν πόλεων, ὡς τε
 τὴν χώραν πολλὰ τῆς πόλεως ἀπερτῆσαι, ῥαδίον καὶ δημο-
 κρατίαν ποιεῖσαι χρηστὴν καὶ πολιτείαν. ἀναγκάζεται γὰρ
 τὸ πλῆθος, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ποιεῖσαι τοὺς ἀρχαίους. ὡς τε δεῖ
 καὶ ἀρχαίους ὄχλους ἢ μὴ ποιεῖν οὐ τῶν δημοκρατικῶν ἐκ-
 κλησιᾶς, ἀλλ' οὐτ' κατὰ τὴν χώραν πλῆθους. πῶς μὲν οὖν
 δεῖ κατὰ σκοπὸν ἀρῆναι τὴν ἐλπίσιν καὶ πρῶτην δημοκρατίαν,
 εἶρηται. φανερὸν δὲ, καὶ πῶς τῶν ἄλλων. ἐπομένως γὰρ δεῖ
 περιεβαίνειν καὶ τὸ χεῖρον αἰετὶ πλῆθος χειρίζειν. τὴν δὲ τε-
 λουσίαν, δεῖ τὸ πάντας κρινόντων, οὐτ' ἐπὶ πόλεως
 φέρειν. οὐτ' ἐπὶ ῥαδίον διαμελεῖν, μὴ τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἐθέσι
 οὐ συνεμελῆναι. ἀλλ' ἐπὶ φέρειν συμβαίνει τῶν πόλεων καὶ τῶν ἄλλων
 πολιτείᾶς, εἶρηται περὶ τὸν τὰ πλεῖστα σχεδόν. περὶ δὲ τὸ
 κατὰ σκοπὸν ἀρῆναι τὴν δημοκρατίαν καὶ τὸν δῆμον ποιεῖν ἰσχυ-
 ρόν, εἰώδασι οἱ περὶ τῶν πόλεων ὅτι περὶ λαμβάνειν ὡς πλείους,
 καὶ κρίνειν πολίτας, μὴ μόνον τοὺς γνησίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ὁποτέρου οὐκ ἐπὶ τῶν πόλεων, λέγειν δὲ οἷον πατρὸς ἢ μητρὸς, ἅπαν γὰρ
 οἱ κείοντες τῶν πόλεων τῶν δῆμων μάλιστα, εἰώδασι μὲν οὐκ οἱ δη-
 μαγωγεῖ κατὰ σκοπὸν ἀρῆναι οὕτω. δεῖ μὲν τοὺς περὶ λαμβάνειν,
 μέχρις αὖ ἐπὶ τῶν πόλεων τῶν γνησίων καὶ τῶν μέ-
 σων, καὶ τοῖς μὴ πόλεως περὶ λαμβάνειν. ἐπὶ βάλοντες δ' ἀτακτοῦ-
 τέρην τε ποιοῦσι τὴν πολιτείαν. καὶ τοὺς γνησίους, περὶ τὸ
 χαλεπῶς ἐπὶ τῶν πόλεων τὴν δημοκρατίαν, πᾶσι μάλιστα,
 ὅπου σωθήναι τῆς πόλεως ἀπὸν γένος ἐπὶ κυρήναι. ὁλίγον

μὲν γὰρ πνηρὸν, πῶρ' ἄρα. πολὺ δὲ γινόμενον, νόφθαλμοῖς
 μᾶλλον ὁρῶν. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ σκευάσματα χρήσιμα
 πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν τοιαύτην, οἷς κλειθέντες ἀδύνη
 σιν ἐχρήσασθαι βεβλόμενος αὐξήσαι τὴν δημοκρατίαν, καὶ ποδὶ
 κυρήνῃ οἱ τ' ἄλλοι καὶ δισάντες. φυλαίτε ἢ ἔτρουαι κτηνίας
 πλείους καὶ φραγῆσαι κατὰ τ' ἰδίῳ ἰδρῶν συνακτέον εἰς ὀλίγα
 καὶ κοινά. καὶ πάντες σοφιστῶν, ὅπως αὐτὸ πᾶσι μάλιστα αἰσχυρὰ
 σι πάντες ἀλλήλοις. αἱ δὲ συνήθειαι διαζυγῶσιν αἱ πρὸς
 ἑαυτοὺς. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ τυραννικὰ κατὰ σκευάσματα δημοτικὰ δοκεῖ
 πάντα. λέγω δὲ οἱ ἀναρχία τε δούλων. αὐτὴ δ' αὖ εἴη μέχρι
 τῆς συμφορᾶς. καὶ γυναικῶν καὶ παίδων. καὶ ἐξω ὅπως τις βού
 ληται πῶρ' ἄρα. πολὺ γὰρ ἔσται τῇ τοιαύτῃ πολιτείᾳ βουδονῶ.
 » ἥδιον γὰρ τοῖς πολλοῖς, ἐξω ἀτάκτως ἢ ἐσω φρόνως. ἐστὶ δὲ ὅρ
 » γον τῶ νομοθέτου καὶ τῶ βεβλόμενων συνιστάναι πᾶσι τοιαύτην
 » πολιτείαν, οὐτὸ κατὰ σκευάσματα μέγιστον ὅρ' ὅσον ἐδὲ μόνον, ἀλλ' ὅ
 » πως σώζεται μᾶλλον. μίαν γὰρ ἢ δύο ἢ ἴσους ἢ μέρας οὐ χαλε
 » πὸν μέναι πολιτενομένης ὅπως αὐτῇ. διὸ δὲ ποδὶ ὧν τε θεώ
 » ρηται πρὸς τὸν, τίνος σωθῆναι καὶ φθορᾶς τῆς πολιτείας, ἐκ
 » τούτων πειρᾶσθαι κατὰ σκευάσματα τὴν ἀσφάλειαν, οὐ λαβου
 » μέλους μὲν τὰ φθείροντα. πειρᾶσθαι δὲ τοῦ νόμου καὶ
 » τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ γεγραμμένου, οἱ ποδὶ λήφονται μᾶ
 » λιστα τὰ σώζοντα τὰς πολιτείας, καὶ μὴ νομίζειν τούτ' εἶναι
 δημοτικὸν μὴ δὲ ὀλιγαρχικόν, ὅτι κίσει τὴν πόλιν ὅτι μάλι
 » στα δημοκρατεῖσθαι ἢ ὀλιγαρχεῖσθαι, ἀλλ' ὅτι πλείονος χρόνον. 3
 οἱ δὲ καὶ δημοταγοὶ χειζόμενοι τοῖς δήμοις πᾶσι δημοσί
 σι δὲ τῶ δικαστηρίῳ. διὸ δὲ πρὸς τῶν ἀντιπρόσθεν τοῦ κα
 δομένου τῆς πολιτείας, νομοθετῶντας μηδὲν εἶναι δημό
 σιον τῶ κατὰ δικαστομένων καὶ φρόντων πρὸς τὸ κοινόν, ἀλ
 λ' ἰδίον. οἱ μὲν γὰρ ἀδικῶντες, οὐδὲ ἢ τὸν ἀλαβεῖς ἔσονται.
 ζημώσονται γὰρ ὁμοίως. ὁ δὲ ὅχλος ἢ τὸν κατὰ δικαστῆν τῶ
 κρινόμενων, λήψασθαι μηδὲν μέλων. ἐπὶ δὲ τῶ γινόμενῳ
 δημοσίᾳ δικῆς ὡς ὀλίγας αἰετῶν, μεγάλοις ἀδίκημασι 4

οὗτοι εἰνὴ γρηγορεύουσιν κωλύοντας. οὐ γὰρ οὗτοι δημοτικούς, ἀλλ'
 ἅπαντες γινώσκουσιν εἰσάγειν. δεῖ δὲ καὶ τῇ πολιτείᾳ,
 πάντας μάλιστα μὲν οὖν εἶναι πολίτας. εἰ δὲ μὴ, μή τι γέ
 ὥς πλεμίσσον μίξεν οὗτος κυρίως. ἐπεὶ δ' αἱ τελευταὶ αὐτῶν
 συγκρατῆται πολυαἰθρώπιδες εἰσι, καὶ χαλεπὸν ἐκκλησιάζειν
 ἀμείδιον, οὗτο δ' ὅπου πρὸς τοὺς μὴ τυγχάνουσιν οὗτοι, πλε-
 μιον τοῖς γινώσκουσιν. ἀπὸ τε γὰρ εἰσφορᾶς καὶ δημοδότης ἀνάγ-
 καιον γίνεσθαι καὶ δικαστηρίων δαύλων, ἀπὸ μὲν δὲ δημο-
 κρατίας ἀνέρεται. ὅπου μὲν οὖν πρὸς τοὺς μὴ τυγχάνουσιν οὗ-
 τοι, δεῖ πρὶν ὀλίγας ἐκκλησίας, καὶ δικαστήρια, πολλὰ μὲν,
 ὀλίγας δ' ἡμίρας. οὗτο γὰρ φέρει μὲν καὶ πρὸς τὸ μὴ φοβε-
 ῖσθαι οὗτοι πολυσίους τὰς δαπάνας. εἰάν οἱ μὲν οὗτοι μὴ λαμ-
 βαίνωσι δικαστήρια. οἱ δ' ἄλλοι. φέρει δὲ καὶ πρὸς τὸ κρίνε-
 σθαι τὰς δίκας πολὺ βέλτιον. οἱ γὰρ οὗτοι, πλεονεξίᾳ μὲν ἡμέ-
 ρας οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἵδμεν ἀπείναι. βραχύνει δὲ χρόνον
 ἐδέχοντο. ὅπου δ' εἰσὶ πρὸς τοὺς μὴ ποιεῖν, ὅτι οἱ δημο-
 κροῖ ποιοῦσι. τὰ γὰρ πρὸς τὸν νόμον. λαμβάνουσι δὲ ἅμα.
 καὶ πάλιν δέοντα τῶν αὐτῶν. ὅτι πλεονεξίας γὰρ ἔστι πίθος ἢ
 τοιαύτη βουλή τις τοῖς ἀπόροις. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἀληθινὸς δη-
 μοκράτην ὅρα, ὅπως τὸ πλεονεξίας μὴ λίαν ἀπορον ἢ. οὗτο γὰρ
 αἰπὸν τὸ δημοκράτην εἶναι τὴν δημοκρατίαν. τεχνασίον οὖν,
 ὅπως αἱ ἀπορίαι γίνονται χρόνιος. ἐπεὶ δὲ συμφέρει οὗτο καὶ
 τοῖς ἀπόροις, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν πρὸς τοὺς μὴ γινόμενα, σωματοειδῶς
 τὰς ἀπορίας καὶ διανέμειν τοῖς ἀπόροις, μάλιστα μὲν εἰς δύο α-
 ἰσμοὺς τὸν ἀπορίων, ὅσον εἰς γὰρ καὶ κτῆσιν. εἰ δὲ μὴ, πρὸς ἀ-
 πορίαν ἐμπόριαν καὶ γεωργίαν. καὶ εἰ μὴ πᾶσι δυνάτον, ἀλλὰ
 καὶ φυλάξαι, ἢ τὸ μέρος ἐπὶ τὸν μὲν διανέμειν. ἐν ᾧ τὸν
 πρὸς τὰς ἀπορίας συνόδους οὗτοι ἀπὸ τοῦ εἰσφορᾶν τὸν μισθόν
 ἐπιμελῆσαι τὰ ματαίων λειτουργῶν. τοιοῦτον δὲ ἵνα τὸν κατὰ
 χροῖον πολιτευσόμενοι πᾶσι κέρηται τὸν δῆμον. αἱ γὰρ
 ἵνα ἐκπύκνυνται τὸ δῆμον πρὸς τὰς πόλεις, ποιοῦ-
 σιν ἀπορίας. χειρῶν δ' ἔστι καὶ νομῶν ἐχόντων γινώσκουσιν, καὶ

διαλαμβανόντες ὅς ἀπέρχεται ἀφορμαὶ διδόντας, ἢ ἐπείν ἐπὶ
 ὀργασίᾳ. καλῶς δὲ ἔχει μίμνειν καὶ τὰ παλαιῶν. ἐκεί-
 νοι γὰρ κρινὰ ποιούντες τὰ κτήματα τοῖς ἀπόροις, (ὡπὶ τὴν χρῆ-
 σιν οὐκ ὄντως πρᾶσιν ἀκούουσι τὸ πλῆθος, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀρχαῖς πα-
 ρασι ἐπὶ τῇ διτῇ. τοῖς μὲν αἰρετάς. τοῖς ὅ, κληρωτάς. τοῖς μὲν
 κληρωτάς, ὅπως ὁ δῆμος ἀλλῶν μετέχει. τοῖς δὲ αἰρετάς, ἵνα
 κληρωτῶνται βέλτερον. ἐπὶ δὲ τῷ πλῆθει, καὶ τῆς ἀρχῆς αὐ-
 τῆς μερίοντες. ὅς μὲν κληρωτοὺς, ὅς δὲ αἰρετοὺς. πῶς μὲν
 οὖν δεῖ τοῖς δημοκρατίας καὶ αὐτοκράτειν, εἰρηται. σχεδὸν δὲ,
 καὶ πᾶσι τοῖς ὀλιγαρχίας πῶς δεῖ, φανερὸν ἐκ τῶν ἐκεί-
 νων. ἐν αὐτοῖς δὲ σιωπᾷ ἐκείνην ὀλιγαρχίαν πρὸς τὴν εὐαν-
 τίαν δημοκρατίαν, ἀναλογιζόμενον τὴν οὐκ ἀποτὸν μάλιστα
 τῷ ὀλιγαρχίᾳ καὶ πρώτῃ. αὐτὴ δὲ οὐκ ἔστιν ἡ σιωπῆς τῇ κα-
 λουμένη κληρωτῇ, ἢ δεῖ τὰ ὑμῖματά διακρίνειν. τὰ μὲν ἐλάτ-
 τω. τὰ δὲ, μείζω ποιούντας. ἐλάττω μὲν, ἀφ' ὧν τῷ ἀναγ-
 καίᾳ μετῴσουσιν ἀρχῶν. μείζω δὲ, ἀφ' ὧν τῷ κυριωτέρῳ, 2
 τῷ περὶ τῶν τὸ πῖμμα μετέχειν ὀλίγων τῆς πολιτείας.
 ὅσοντον εἰσαγομένον τῷ δῆμον πλῆθος δὲ τῷ ὑμῖματι,
 μεθ' οὗ κρείττονος ἔσονται τῷ μὴ μετεχόντων. ἀλλὰ δὲ δεῖ
 πρᾶσιν ἀκούειν ἐκ τῶν βελτίονος δῆμον ὅς κινουνοὺς. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὴν ἐχόμενον ὀλιγαρχίαν ὡς τῆς δὲ μικρὸν
 καὶ αὐτοκράτειν. τῇ δὲ ἀντικειμένη τῇ περὶ τῶν δημοκρατίας
 τῇ δυναστικῇ τῇ καὶ τυραννικῇ τῇ τῷ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσω
 » πρὸς χεῖρσιν, ὅσοντον δεῖ πλείονος φυλακῆς. ὡς πρὸς γὰρ, τὰ 3
 » μὲν οὐ πᾶσι διακείμενα πρὸς ὑγίαν, καὶ πᾶσι τὰ πρὸς
 » ναυτιλίαν καλῶς ἔχοντα τοῖς πλοῦσι, ὡς τῷ πλοῦτι, καὶ πᾶσι
 » οὐς ἀμαρτίας, ὡς τῷ μὴ φθείρεσθαι. δι' αὐτὰς, τὰ δὲ νοσερῶς
 » ἔχοντα τῷ σώματι, καὶ τὰ τῷ πλοῦτι ἐκτελεσθέντα, καὶ
 » πλοῦτι τε τυχερῶς φαύλων, οὐδὲ τὰς μικρὰς δύναν-
 » ται φέρειν ἀμαρτίας, οὕτω καὶ τῷ κληρωτῇ αἱ χεῖρσιν
 πλείους δύνανται φυλακῆς. τὰς μὲν οὖν δημοκρατίας ὅλως
 ἢ πολυανθρώπων σώζει. ὅσοι γὰρ ἀντικείμενα πρὸς τὸ δίκαιον 4

τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν. τὴν δὲ ὀλιγαρχίαν, δηλονότι τὸν ἀν-
 τὶον ὑπὸ τῆς δυνάμεως διὰ τυγχάνειν τῆς σωτηρίας. ἐπεὶ
 δὲ, τέτταρα μὲν ὅστις μὲν ἡ μάστις τῆς πλῆθους, γινώσκοντες, ὅτι
 γινώσκοντες, ἀγορεύοντες, δηλονότι. τέτταρα δὲ τὰ χρήσιμα πρὸς
 πόλεμον, ἱππικὸν, οὐλιτικὸν, φιλόν, ναυτικόν. ὅπου μὲν συμ-
 βέβηκε τὴν χώραν ἡ ἱππασίμων, ἐν ταῦτα μὲν ὁφθαλμοῖς ἔχει
 κατὰ σκοπὸν ἀξίαν τὴν ὀλιγαρχίαν ἰσχυράν. ἡ γὰρ σωτηρία τοῖς
 οἰκοῦσι διὰ ταύτης ὅτι τῆς δυνάμεως, αἱ δὲ ὑποβουλῆς τῆς
 μακρᾶς οὐσίας κεκτημένων εἰσὶν. ὅπου δὲ ὀλιτικῶν, τὴν ἔχο-
 μένῃ ὀλιγαρχίαν. τὸ γὰρ ὀλιτικὸν τῆς δυνάμεως ὅτι μάλ-
 λον, ἢ τῆς ἀπόρων. ἡ δὲ φιλὴ δυνάμεις καὶ ναυτικὴ δημο-
 κρατικὴ πάμπαν. νῦν μὲν οὖν ὅπου τοῦτον πολὺ πλῆθος
 ὄσιν, ὅταν δυνάσιν πολλὰς, ἀγωνίζονται χεῖρα. διὰ δὲ πρὸς
 τοῦτο φάρμακον πρὸς τῆς πολέμου λαμβάνειν στρατη-
 γῶν. οἱ συνδράζοντες πρὸς τὴν ἱππικὴν δυνάμιν, καὶ τὴν ὀ-
 λητικὴν τὴν ἀρμόττειν τῆς φιλίας. ταύτη δὲ ἐπικρατέ-
 σιν ἐν ταῖς διαστάσεσιν οἱ δῆμοι τῆς δυνάμεως. φιλίᾳ γὰρ οἱ πρὸς
 πρὸς ἱππικὴν καὶ ὀλιτικὴν ἀγωνίζονται ἑαδίως, τὸ μὲν ἐν
 ἐκ τούτων κατιστάναι ταύτην τὴν δυνάμιν, ἐν ἑαυτοῖς ὅτι
 κατιστάναι. διὰ δὲ διηρημένῃ τῆς ἡλικίας, καὶ τῆς μὲν, ὄντων
 πρεσβυτέρων, τῆς δὲ, νέων. ἐπὶ μὲν ὄντας νέους τοῦτο αὐτῶν
 ἡμῶς διδάσκειται τοῖς νόμοις καὶ τοῖς φιλοῖς ὁρᾶσθαι. ἐκ-
 κεκριμένους δὲ ἐκ παίδων, ἀθλητῶν εἶναι αὐτοῖς τῆς ὄρων.
 3 τὴν δὲ μετὰδοσιν γίνεσθαι τῷ πλῆθει τῆς πολιτεύματος, ἡ-
 νοῖ κατὰ πόρ εἶρηται πρὸς τὸν. τοῖς τὸ πῆμα κτωμένοις, ἢ
 κατὰ πόρ δηλοῖσιν ἀρχαίοις χρόνον πρὸς βασιλεύων
 ὄρων. ἢ κατὰ πόρ ἐν ματαλῶν κείσιν ποιουμένων τῆς ἀ-
 ξίων τῆς ἐν τῷ πολιτεύματι καὶ τῆς ἐξωθεν. ἐπὶ δὲ καὶ τοῖς
 ἀρχαίοις τοῖς κυριωτάτοις, ὅς διὰ τοῦτο ἐν τῇ πολιτείᾳ κατέ-
 χειν, διὰ πρὸς κείναις λειτουργίαις. ἢ ἐκὼν ὁ δῆμος μὴ με-
 τέχῃ, καὶ συγγνώμην ἔχει τοῖς ἀρχαίοις ὡς μετὸν πολλὴν δι-
 4 δουσί τῆς ἀρχῆς. ἀρμόττει δὲ οὐσίας τε εἰσιόντας ποιῇ.

δοαι μεγαλοπρεπείς, καὶ κοῦτρασκανάζειν τὴν τῆς κοινῆς. ἵνα
 τῆς πόδῃ τῆς ἐσιάσεις μετέχων ὁ δῆμος, καὶ τὴν πόλιν ὁραίν
 κοσμουμένῳ, τὰ μὲν, αἰαδήμασι. τὰ δὲ, οἰκοδομήμασιν, ἅ-
 σμενος ὁρᾷ μένουσιν τὴν πολιτείαν. συμβήσεται δὲ καὶ τοῖς
 γνωρίμοις εἶναι μνημεῖα τῆς δαπάνης. ἅλλα ἑτέρων ἢ οἱ πε-
 ρὶ τῆς ὀλιγαρχίας οὐ ποιοῦσιν, ἅλλα τὸν ἀσπίον. τὰ λήμματα
 τὰ γὰρ ἡτῆσιν οὐχ ἡτῆσιν ἢ τὴν ἡμέλῃ. διόπερ οὗ ἔχει λέγειν
 ταῦτα εἶναι δημοκρατίας μικράς. πῶς μὲν οὖν χρησ-
 θισάναι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας. διωρίδω
 τὸν ἑρῶν ἑρῶν. ἀνέλουτον δὲ τοῖς εἰρημνίοις ὅτι, τὸ διηρῶ-
 δοαι καλῶς τὰ πόδῃ τῆς ἀρχαίς, πόσαι, καὶ πίνου, καὶ τί-
 νων, καὶ τὰ περὶ εἰρημνίας καὶ περὶ πόρον. τῆς μὲν γὰρ ἀναγκαίων
 ἀρχῶν χωρεῖς, ἀδύνατον εἶναι πόλιν. τῆς δὲ περὶ οὐ ταξίαν
 καὶ κόσμον, ἀδύνατον οἰκῆσαι καλῶς. ἐπὶ δὲ ἀναγκαῖον ἐν
 μὲν ταῖς μικραῖς ἐλάττους εἶναι τῆς ἀρχαίς. ἐν δὲ ταῖς με-
 γάλαις, πλείους. ὥς περ τυγχάνει περὶ πόρον εἰρημνίον. ποίας
 οὖν ἀρμόττει σιμᾶν, καὶ ποίας χωρεῖν, διὰ μὴ λαοθά-
 νειν. περὶ μὲν οὖν ὑπὸ μέλεια τῆς ἀναγκαίων ἢ πόδῃ τὴν
 ἀρχαί, ἐφ' ἣ διὰ πινὰ ἀρχὴν εἶναι τὴν ἐφορᾶσιν περὶ τε τὰ
 συμβόλαια καὶ τὴν οὐκ σιμᾶν. χερδὸν γὰρ ἀναγκαῖον πά-
 ρους ταῖς πόλεσι τὰ μὲν, ὠνεῖσθαι. τὰ δὲ, πωλεῖν περὶ τὴν
 ἀλλήλων ἀναγκαῖαν χρείαν. καὶ τῆς τῶν ἑσπερίων ἑσπερίων
 περὶ ἀσπίαν, δι' ἣν δοκοῦσιν εἰς μίαν πολιτείαν σιμᾶν
 θῆν. ἐπὶ δὲ ὑπὸ μέλεια ταύτης ἐχομένη καὶ σιμᾶν, ἢ τῆς
 πόδῃ τὸ ἀσπί δημοσίων καὶ ἰδίων. ὅπως οὐκ σιμᾶν ἢ καὶ τῆς
 πιπόντων οἰκοδομημάτων, καὶ ὁδῶν σωτηρίας καὶ διόρθω-
 σις, καὶ τῆς ὁρίων τῆς περὶ ἀλλήλους. ὅπως ἀνεκλήτως ἐ-
 χωσι, καὶ ὅσα τῶν αἰσθητῶν ἀλλὰ τῆς ὑπὸ μέλεια ὁμοιότητος κα-
 λούσι δι' ἀσπίαν οἱ πλείους τὴν τῶν αἰσθητῶν ἀρχὴν. ἔχει δὲ
 μέλεια πλείω τὸν ἀριθμὸν. ὧν ἐπὶ πόρους ἐφ' ἑπὶ πόρους καὶ τῶν
 ἐν ταῖς πλυνθῶν ποτῶν πόλεις οἶον, τειχοποιούσ, καὶ
 κρῶν ὑπὸ μέλεια, καὶ λιμένων φυλακῶν. ἅλη δὲ ἀναγ-

καὶ αὐτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν πόλιν τῆς αἰτίας μεν γὰρ, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τὴν χώραν ὅτι καὶ τὰ πρὸς τὰ ἔξω τῶ ἀσέως καλοῦ
 σι δὲ τῶ ἀρχόντος τούτου οἱ μὲν ἀφρονόμοι οἱ δὲ ὑλῶροις.
 αὐτὰ μὲν ἐν ἀδμήλει αἰσι τῶν βίης. ἄλλη δὲ ἀρχὴ, πρὸς
 ὧν αἱ πρὸς τοὺς κινῶν αἰσφύρονται. παρ' ὧν φυλακτῶν
 των μόριζονται πρὸς ἐκείνην διοίκησιν. καλοῦσι δὲ ἀφρονόμους
 τούτους καὶ ταμίους. ἐπὶ δὲ ἀρχὴ, πρὸς ὧν ἀναρχοφίους
 1 δὲ τὰ τε ἰδιουσυμβόλαια καὶ τὰς κρείσεις ἐκ τῶν δικαστηρίων.
 πρὸς δὲ τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰς γραφὰς τῶν δικῶν γίνεσθαι δὲ καὶ
 τὰς εἰσπραγὰς. εἰσπραγὴ μὲν οὖν μόριζονσι καὶ ταύτῃ εἰς
 πλείους. ἐπὶ δὲ μία κυρία τῶν πάντων. καλοῦνται δὲ ἐι-
 ρομνήμονες καὶ ἐπιστάται, καὶ μνημόνες καὶ τούτοις ἄλλα ὀ-
 νόματα συνέγγιστο. μὲν δὲ ταύτῃ ἐχρησίσθαι μὲν, αἰσφύρονται
 τὰ τε ἀρχὴν καὶ χαλεπὴν τὰ τε τῶν ἀρχῶν ὅτιν, ἢ πρὸς τὰς
 πράξεις τῶν κατὰ δικαστῶν καὶ τῶν πρὸς τῶν μελῶν κατὰ
 2 τὰς ἐγγραφὰς, καὶ πρὸς τὰς φυλακὰς τῶν σωμάτων. χαλε-
 πὴ μὲν ἐν ὅτι δὲ τὸ πολὺ ἔχειν ἀπέχουσι. ὥστε ὅπου μὲν
 μάλιστα ὅτι κορδαίνειν, οὐτ' ἀρχειν ἀπομείνουσι αὐτῶν. οὐδ'
 ἀπομείνουσιν ἐξελθόντες πρὸς τὴν κατὰ νόμους. αἰσφύρονται
 δὲ ὅτιν, ὅπ' ὅτιν ὁ φέλος γίνεσθαι μὲν δὲ καὶ πρὸς τῶν δικαίων,
 ταύτας δὲ μὴ λαμβάνειν τέλος. ὥστε εἰ μὴ, γιγνομένων κρι-
 νων ἐν ἀδμήλει ἀλλήλοις, καὶ πράξεων μὴ γιγνομένων.
 διὸ βέλπον μὴ μίαν εἶναι ταύτῃ τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἄλ-
 3 λας ὅτι ἀλλῶν δικαστηρίων. καὶ πρὸς τὰς πρὸς τοῖς ἀ-
 ναρχοφίους ὥστε πρὸς τοῖς διακρίν. ἐπὶ δὲ εἰς
 πρὸς τοῖς καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τε ἄλλας καὶ τὰς τῶν
 νέων μάλλον τὰς νέας. καὶ τὰς τῶν ἀνιστῶν ἐπὶ τοῖς
 κατὰ δικαστῶν, ἐπὶ δὲ εἶναι τὴν πρὸς τοῖς μελῶν. οἷον, ἀνι-
 νόμους τὰς πρὸς τῶν ἀγορανόμων. τὰς δὲ πρὸς τῶν ἐπὶ
 4 τοῖς ἀνι-ἐλάττων ἀπέχουσι καὶ τὰς πρὸς τοῖς μελῶν,
 ὅσον τὴν μάλλον λήφοντα τέλος αἱ πράξεις. τὸ μὲν οὖν

ἀπὲρ χειρὶν ἔχει διπλῶν. τὸ δὲ ποδὶ πάντων ὄντων αὐτοῦς, πο-
 λεμίους πᾶσι. πρὸς λαχὺν δὲ διήρτυται καὶ ἡ φυλάττεισιν πρὸς
 πλὴν περὶ τομὴν. οἷον, ἀθλῶσι τῆς ἀνδραγαθίας μελόντων, διὸ
 βέλπον καὶ ταύτῃ χωρεῖν καὶ τὸ σόφισμα ζητεῖν, καὶ πε-
 ρὶ ταύτῃ. ἀναγκαῖα μὲν γὰρ ὄντων οὐχ ἡ πόνος τῆς εἰρημίας.
 συμβαίνει δὲ ὄντων μὲν ἀνδραγαθίας φέρειν μάλιστα ταύτῃ πλὴν
 ἀρχῇ. ὄντων δὲ μετὰ τὸν οὐκ ἀσφαλὲς ποιεῖν κυρίους. αὐτοὶ
 γὰρ διόνται φυλακῆς μάλλον, ἢ φυλάττειν ἄλλους δύναν-
 ται. διὸ δὲ μὴ μίαν ἀρχὴν ταγμένῃ ἀρχὴν εἶναι πρὸς αὐ-
 τοῖς. μὴ δὲ συνεχῶς πλὴν αὐτῶν, ἀλλὰ τῆς τε νέων ὅπου πρὸς ἐ-
 φάβων ἢ φρουρῶν ἐστὶ τάξις. καὶ τῆς ἀρχῶν διὰ κατὰ μέρος
 ποιῆσαι πλὴν ἀνδραγαθίας ἐπὶ τὸν. ταύτας μὲν οὖν τὰς ἀρ-
 χὰς ὡς ἀναγκαῖα τὰς δευτέρας εἶναι πρώτας. μετὰ δὲ ταύ-
 τας. τὰς ἀναγκαῖας μὲν οὐθὲν ἡ πόνος, εὐχρηματι δὲ μείζονι
 τε ταγμένῃ. καὶ γὰρ ἐμπειρίας καὶ πίστεως διόνται πολ-
 λῆς. διακρίνεται δὲ εἰς αὐτὴν ποδὶ πλὴν φυλακῆς τῆς πόλεως,
 καὶ ὅσα ταγμένῃ πρὸς τῆς ἡλεμνῆς χρεῖας. διὰ δὲ καὶ
 αὐτὴ εἰρήνη καὶ ἐπὶ πολέμῳ, πύλων τε καὶ τειχῶν φυλακῆς ὁ-
 μοίως ἀνδραγαθίας εἶναι καὶ διὰ τὰς καὶ σιωπῆς τῆς ἡ-
 λειότητος. αὐτὰ μὲν οὖν αὐτὴ πᾶσι τῶν ἀρχῶν πλείονος εἰσὶ.
 αὐτὰ δὲ ἐλάττω. οἷον, ἐν τῇς μικραῖς πόλεσι μία ποδὶ
 πάντων. καλῶσι δὲ στρατηγούς καὶ πολεμαρχούς ὄντων ριού-
 τω. ἐπὶ δὲ καὶ ὡς ἐπὶ πείσ. ἢ ψαλγί. ἢ ὁξότῃ. ἢ ναυπύκν.
 καὶ τῶν τῶν ἐκείνων ὥστε καὶ διίσταται ἀρχῇ. αὐτὴ καλῶν-
 ται ναυαρχίαι καὶ ἱππαρχίαι καὶ ταξιάρχαι. καὶ κατὰ
 μέρος δὲ αὐτὰ ταύτας ὑπεραρχίαι καὶ λοχαγίαι καὶ φυ-
 λαρχίαι, καὶ ὅσα τῶν μέρων. τὸ δὲ πᾶν ἐπὶ τῶν ἐστὶν
 εἶδος ἀνδραγαθίας πολεμικῶν. ποδὶ μὲν οὖν ταύτῃ πλὴν
 ἀρχῇ ἔχει τὸν τῶν ὄντων. ἐπεὶ δὲ αὐτὴ τῆς ἀρχῶν εἰ καὶ
 μὴ πᾶσαι, διαχειρίζουσι πρὸς τῆς κρινῶν, ἀναγκαῖον ἐπέ-
 ραν, εἶναι πλὴν λογιζομένων λογισμὸν καὶ πρὸς ἀνδραγαθίας
 αὐτῶν, μὴ δὲ χειρίζουσαν ἐπὶ τὸν. καλῶσι δὲ τῶν. οἱ

μὲν δὲ θύνοῦς. οἱ δὲ λογισαί, οἱ δὲ ἱερασταί, οἱ δὲ σινηρο-
 ροῦς. πρὸς πάντας δὲ ταύτας τὰς ἀρχάς, ἡ μάλιστα κυρία
 πάντων ὄσιν. ἡ γὰρ αὐτὴ πολλὰς ἔχει τὰς τέλους καὶ τὴν εἰς
 φορὰν, ἡ περὶ αὐτὴν τὴν πόλιν οἶσιν. ὅπου κυρίου ὄσιν ὁ δὲ
 μὲν δὲ γὰρ εἶναι τὸ σωτὴρ, τὸ κρείον τῆς πολιτείας. κα-
 λῶν δὲ αὐτὰ μὲν περὶ βουλή, δὲ τὸ περὶ βουλή. ὅπου
 δὲ τὸ πᾶν οἶσιν ὅτι βουλή, μάλιστα. αἱ μὲν οὖν περὶ καὶ τῶν
 ἀρχῶν, γὰρ οὐκ ὁσὶν αὐτὰς πνέει εἰσιν. ἄλλο δὲ εἶδος ὑπὸ μελέει
 ἡ περὶ οὐκ ὁσὶν. οἶον, ἰδού, τὰ καὶ ὑπὸ μελέει τῶν πόδων τὰ
 ἰδού, τὰ σωτὴρ τὰ ὑπὸ πᾶν καὶ αὐτοῦ οἶσιν τὰ πᾶ-
 ντων τῶν οἰκονομῶν καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τέτακται
 περὶ οὐκ ὁσὶν. συμβαίνει δὲ τὴν ὑπὸ μελέει τὰ τὴν εἰς
 χολὴν μὲν εἶναι μίαν. οἶον, αὐτὰς μικρὰς πόλεις. εἰς αὐτὴν
 δὲ πολλὰς καὶ κεχωρισμένας τῆς ἰδού οἶσιν. οἶον, ἰδού οἶσιν
 καὶ ναοφύλακας καὶ ταμίαν τῶν ἰδού χρημάτων. ἐχομέ-
 νη δὲ ταύτης ἡ περὶ τῶν θυσίας ἀφωρισμένη τῶν κοινὰς πᾶ-
 στας, ὅσας μὴ τῶν ἰδού οἶσιν ἀφωρισμένη ὁ νόμος. ἀλλ' ἀφ' ἧς
 κοινῆς εἰσὶν ἔχουσιν τὴν ὑμῶν. καλῶν δὲ οἱ μὲν, ἀρχοντας
 οἶσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς. οἱ δὲ, πεντάκταις. αἱ μὲν οὖν ἀναγ-
 καὶ ὑπὸ μελέει εἰσὶ περὶ τῶν ὡς εἶπεν συγκεφαλαιω-
 σαμένους περὶ τὰ δαιμόνια καὶ τὰ πολεμικά, καὶ περὶ
 τῶν περὶ οἶσιν, καὶ περὶ τὰ ἀναλισκόμενα, καὶ περὶ ἀγορὰς,
 καὶ περὶ τὸ ἄν, καὶ λιμένας, καὶ τὴν χώραν. ἐπὶ τὰ περὶ
 τὰ δικαστήρια καὶ σωφισμάγματα, ἀναρχαί, καὶ περὶ
 ξεις, καὶ φυλακὰς, καὶ ἐπιλογισμούς, καὶ ἱερασταί, καὶ
 περὶ δὲ θύνας τῶν ἀρχόντων. καὶ τέλους αἱ περὶ τὸ βελού-
 μενον εἰσὶ τῶν κοινὰν. ἰδού δὲ, τῶν ἀφωρισμένων τῶν καὶ μάλ-
 λον δὲ οἶσιν πόλεις, ἐπὶ δὲ φροντιστούς δὲ οἶσιν
 γυναικονομία, νομοφυλακία, παιδονομία, γυμνασιάρχια.
 περὶ δὲ οἶσιν περὶ ἀνών εἰς μελέει γυμνασίου καὶ διο-
 νισίας. καὶ εἶπεν εἶπεν συμβαίνει τῶν τῶν γινέσθαι
 4 θωρίας. τῶν δὲ εἶναι φανερὰς εἰσὶν οὐ δημοτικὰς τῶν

ἀρχῶν οἶον, γυναικονομία καὶ παιδονομία. τοῖς γὰρ ἀπὸ
 ῥοῖς, ἀνάγκη χρῆσθαι καὶ γυναιξὶ καὶ παισὶν ὥς τὸ ἀκρολῶν-
 τοῖς δὲ πῶ ἀδουλίαν. τινὲς δ' οὐ σὺν ἀρχῶν, καθ' ἑαυτοὺς αἰροῦν-
 ται πρὸς ἀρχὰς ὡς κυρίους, νομοφυλάκων, πρυβού-
 λων, βουλῆς. οἱ μὲν νομοφυλάκων, αἰρετικὰ
 πικρὸν. ὀλιγαρχικὸν δ' οἱ πρυβούλοι. βε-
 λή δὲ, δημοπικρὸν. ἔστι μὲν οὖν
 τὸ ἀρχῶν, ὡς ἐν τύπῳ γε-
 ῖον εἶρηται ποδὶ
 πασῶν.

ΥΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ζ'

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΙΚΩΝ ΤΟ Η΄.

ΕΠΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΗΣ Τὸν μέλλον-
τα ποιήσασθαι τὴν περὶ σέθεν ζή-
τησιν, αἰάτην διορίσασθαι πρῶτον,
πῶς αἰρετώτατος βίος. ἄδηλον γὰρ
ὄντος τούτου, καὶ τὴν ἀρίστην αἰαγ-
καῖον ἄδηλον εἶναι πολιτείαν. ἀρι-
στα γὰρ πρῶτον περὶ σέθεν τοὺς ἀρι-
στα πολιτδομμένους ἐκ τῆς ὑπαρχόντων αὐτοῖς. ἐὰν μὴ πρί-
ν γνηταί πρῶτον. διὸ δὲ πρῶτον ὁμολογεῖσθαι, πῶς ὁ πᾶ-
σι ὡς εἶπεν αἰρετώτατος βίος. μετὰ δὲ αὐτοῖς, πότρον κρι-
νῆ καὶ χωρεῖς ὁ αὐτὸς ἢ ἑτέρος. νομίζοντας οὕτω ἰκανῶς
2 πρὸς λέγεσθαι, καὶ τῆς ἐν τοῖς ὑποτάκτοις λόγοις ποδὶ
τῆς ἀρίστης ζωῆς, καὶ νῦν χρῆσθαι αὐτοῖς. ὡς ἀληθῶς γὰρ
» πρὸς γε μίαν διαίρεσιν οὐδεὶς ἀμφισβητήσειν αὐτῶν. ὡς οὐ
» τῶν οὐσῶν μερίδων τῆς, τε ἐκτὸς, καὶ τῆς ἐν σώματι, καὶ
» τῆς ἐν τῇ ψυχῇ, πάντα τῶντα ὑπάρχειν τοῖς μακαρίοις. οὐ-
» δεὶς γὰρ αὐτῶν μακαριότητος τὸν μετὰ μέρος ἔχοντα αὐ-
» τῶν, μὴ δὲ σωφροσύνης, μὴ δὲ δικαιοσύνης, μὴ δὲ φρο-
» νήδους. ἀλλὰ διότι μὲν τοῖς πρὸς περὶ σέθεν μῆκος. ἀπε-
3 χόμενον δὲ μετὰ τὸς, αὐτῶν ἐπιθυμῶσι τὸ φαγεῖν ἢ πίνειν, τῆς
ἐχάτων. ἐνεκα δὲ περὶ τῆς μερίδος διαφθείρονται. οὗτω φιλο-
τάτως ὁμολογῶν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποδὶ τὴν διαίτησιν οὕτως
ἀφρονα καὶ διεφθαρμένον, ὡς πρὸς τὴν παιδίον ἢ μετὰ τὸν.
ἀλλὰ τῶντα μὲν λεγόμενα ὡς πρὸς πάντων αὐτῶν συγχωρή-
σειαν. διαφθόρονται δὲ ἐν τῷ ποσῷ, καὶ τοῖς ὑποτάκτοις. τῆς
μὲν γὰρ ἀρετῆς ἔχεν ἰκανὸν νομίζουσιν ὁποσονοῦ. πολυ-
4 του δὲ καὶ χρημάτων καὶ δυνάμεως καὶ δόξης καὶ πέν-
των τῆς τοιούτων εἰς ἀπειρον ζητῶσι τὴν ὑπερβολὴν. ἢ

Aristot. Polit. lib. VI.

την, καθ' ὃν τάξιν, καὶ ὅς ποσὸν ἄρῃσιν περὶ τοῦ καὶ ζῶν μακρο-
 εἰως, φαιδρόν ἐστιν. ἀμφοσβητεῖται δὲ πρὸ αὐτῶν τῆς ὁμοιο-
 γυνῶτων τὸν μετ' ἀρετῆς εἶναι βίον αἰρετώτατον, πότρον ὁ πε-
 λιπὴς καὶ περικτινὴς βίος αἰρετός, ἢ μάλλον ὁ πάντων τῶν
 ἐκ τὸς ἀφ' ἐλευμελίας οἷς, θεωρητικὸς ἔστι, ὃν μόνον ἑνὲς φασιν
 εἶναι φιλόσοφον. σχεδὸν γὰρ τοῦτο ἔστι δύο εἶναι τῆς ἀνθρώ-
 πων οἱ φιλομωταῖοι περὶ ἀρετῶν φαίνονται περὶ αἰροῦ με-
 νοί, καὶ τῆς περὶ πόρων καὶ τῆς νῦν. λέγω δὲ δύο, τὸν τε πολιτι-
 κὸν καὶ τὸν φιλόσοφον. διαφέρει δὲ οὐ μικρὸν, περὶ πόρων ἔχει
 τὸ ἀληθές. ἀνάγκη γὰρ τὸν, τε δὲ φρονοῦντα περὶ τὸν βελτίω
 σκοπὸν σωτάτῃ εἶναι καὶ τῆς ἀνθρώπων ἔκαστον, καὶ κινῆται
 πολιτεία. νόμιζον δ' οἱ μὲν, ὅτι τῆς πέλας ἄρχειν, δεσποτικῶς
 μὲν γιγνόμενον, μετ' ἀδικίας ἑνὸς εἶναι τῆς μεγίστης πολιτι-
 κῶς δὲ, τὸ μὲν ἀδικον οὐκ ἔχειν. ἐμπόδιον δὲ ἔχειν τῇ πόρῃ αὐ-
 τὸν δὴ μὲν. τούτων δ' ὡς πόρ ἕξ ἐκαστὸς ἔσονται τυγχάνουσι
 δεξάμενοι. μόνον γὰρ ἀνδρὸς τὸν περικτινὴν εἶναι βίον καὶ πε-
 λιπὴν. ἐφ' ἑκάστης γὰρ ἀρετῆς οὐκ εἶναι περὶ μακροῦ τοῖς
 ἰδιώταις, ἢ τοῖς ταῖς καὶ περὶ τοῦ σι καὶ πολιτονομήναις. οἱ
 μὲν οὖν οὕτως ἄπο λαμβάνουσιν οἱ δὲ, τὸν δεσποτικὸν καὶ τυ-
 ραννικὸν τὸν τῆς πολιτείας εἶναι μόνον δὲ δαίμονα φασί.
 παρ' ἐνίοις δὲ καὶ τῆς πολιτείας οὕτως ὅρος τῆς νόμων, ὅπως
 δεσπάζουσι τῆς πέλας. διὸ καὶ τῆς πλείων νομίμων χύδην
 ὡς εἰπεῖν κεμελίων πρὸς τοῖς πλείστοις, ὅμως εἶπον ἡμεῖς
 ἐν οἱ νόμοι βλέποισι, τὸ κρατεῖν σοφάζοντα πάντας. ὡς πόρ
 ἐν λακεδαίμονι καὶ κρήτη περὶ τοῦ πολέμου σωτάτακται
 σχεδὸν ἢ, τε παιδεία καὶ τὸ τῆς νόμων πλεονεκτήν, ἐπὶ δὲ ἐν τοῖς
 ἔθνεσι πᾶσι τοῖς δεσποτικῶς πλεονεκτεῖν, ἢ τοιαύτη τε τίμη-
 ται δυνάμεις. οἷον, ἐν σκῆλαις καὶ πόρῃς καὶ θραξί καὶ κελ-
 ρίς. ἐν ἐνίοις γὰρ καὶ νόμοι πνὲς εἰσι παροξυνόντες περὶ
 τῶν ἀρετῶν ταύτων, καὶ πόρ ἐν καρχηδόνι φασί, τὸν ἐκ
 τῆς κρίκων κόσμον λαμβάνειν, ὅσας αὐτὸν στρατὸν ὄντων στρα-
 τείας. ὡς δὲ ποτε καὶ πόρ μακεδονίαν νόμος τὸν μηδέναι 4

- ἀπενταχότα πολέμιον αἶδρα, πῶς ἐξωδαίτω φορβειάν.
 ἐν δὲ σκυθαῖς οὐκ ἔξω πίνειν ἐν ἑορτῇ ἡνὶ σκυφον πῶς φε-
 ρόμενον τῷ μηθένα ἀπενταχότι κλέμιον. ἐν δὲ τοῖς ἱβη-
 σιν ἔθνεϊ πολεμικῷ, ὅσον τοῖς τὸν ἀριθμὸν ὀβελίσκους κα-
 ταπηνύουσι πῶς τὸν τάφον, ὅσους αὖ διαφθείρη τῇ πο-
 λεμίων. καὶ ἔτδρα δὲ παρ' ἐτδροῖς ὅτι τρίαχότα πολλὰ, τὰ
 μὲν, νόμοις κατελημμένα. τὰ δὲ, ἔθνησι. καὶ τοῖς δόξαι αὖ
 1 ἄγαν ἄρ' ὅπως εἶναι τοῖς βουλομένοις ὑποσκοπεῖν. εἰ τῶ-
 τ' ἔστιν ὁρῶν τῶ πολιτικῷ, τὸ δύνανται θεωρεῖν, ὅπως ἀρ-
 χὴ καὶ δεσπότης τῶ πλεονέκων καὶ βουλομένων καὶ μὴ βουλο-
 μένων. πῶς γὰρ αὖ ἢ τῶς κλεινῶν, ἢ νομοθετικῶν. ὅγε
 μὴ δὲ νόμους ὁρῶν. οὐ νόμους δὲ, τὸ μὴ μένον δικαίως, ἀλ-
 λά καὶ ἀδικίᾳ ἀρχειν. κρατεῖν δὲ ὅτι καὶ μὴ δικαίων. ἀλ-
 λά μὲν οὐ δὲ τῶς ἀλλὰς ὑποσέμνους τῶς ὁρῶμεν. οὐ-
 τε γὰρ τῶ ἰατρῷ, οὐτ' ἐκ κυβερνήτῃ ὁρῶν ὅτι, τὸ ἢ πείσαι
 2 ἢ βιάσασθαι, τῶ μὲν, ὅς τδραπνομένους. τῶ δὲ, ὅς πω-
 τήρας. ἀλλ' οἰκῶσιν οἱ πολλοὶ πῶς δεσποτικῶς, πολιτικῶς
 οἰεσθαι εἶναι. καὶ ὅτι αὐτοῖς ἐκείνοι οὐ φασὶν εἶναι δίκαιον
 οὐδὲ συμφέρον, τῶ τ' αἰσχύνονται πρὸς ὅς ἄλλους ἀσκοῦ-
 τος. αὐτοὶ μὲν γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ δικαίως ἀρχειν ζητοῦσι.
 πρὸς δὲ ὅς ἄλλους οὐδὲν μέλει τῶ δικαίων. ἄτοπον δὲ εἰ
 μὴ φύσει. τὸ μὲν, δεσποζόν ὅτι. τὸ δὲ, οὐ δεσποζόν. ὥς τε εἰ-
 πόρ' ἔχει τὸν ἔργον τῶς, οὐδέ πάντων πειρᾶσθαι δεσπο-
 3 ζειν. ἀλλὰ τῶ δεσποτῶ ὡς πόρ' οὐδὲ διεστέλλειν ἐπὶ τοῖς ἢ
 θυσίαν αἰθρώπως, ἀλλὰ τὸ πρὸς τῶς διεστέλλειν. ἐπὶ δὲ θη-
 ρυτὸν ὁ αὖ ἄγχιον ἢ ἐδεσπὸν ζῶον. ἀλλὰ μὲν, εἴη γὰρ καὶ καθε-
 αὐτῶ μία πόλις οὐδαμῶν, ἢ πολιτὸν εἶναι δηλονότι κα-
 λῶς. εἰ πόρ' ἀνδέχεται πόλιν οἰκεῖσθαι πῶς καθεαὐτῶ νόμοις
 χωρὶς ἀλλήλων. ἢς τῆς κλεινῶς ἢ σωτάξιν δὲ πρὸς πό-
 λεμον, δὲ πρὸς δὲ κρατεῖν εἶναι τῶ κλεινῶν. μὴ δὲ π' ὑπάρ-
 χετω τοῖς τῶν. δηλονότι ὅτι πῶς τῶς πρὸς τῶ πόλεμον ὑπὸ
 4 μελέας, καλῶς μὲν θεκόν. ἔχως τέλους ὃ πάντ' ἀκρότατον

» ὅσο φρονήσῃ. τὸ γὰρ ἄριστον αἰρετώτατον. τὸ δ' οὖν πρῶ-
 » τειν ἄριστον. ὅσο μὲν οὖν ἀληθῶς ἴσως λέγουσιν. εἴ ποδ' ὑ-
 » πάρξει τοῖς ἀποδουλοῦσι καὶ βιαζομένοις, τὸ τῆς ὄντων αἰρετώ-
 » τατον. ἀλλ' ἴσως οὐχ οἷόν τε ὑπάρχειν. ἀλλ' ἕπομένῃ τῇ
 » φύσει. οὐ γὰρ ἐπὶ καλῆς τοῦ πρῶτου ἐνδέχεται εἶναι τῷ
 » μὴ διαφέρειν τοσοῦτον, ὅσον ἀνὴρ γυναικὶς. ἢ πατὴρ τέκ-
 » νων. ἢ δὲ αὐτῆς δουλῶν. ὥστε ὁ πρῶτος αἰνῶν, οὐθὲν αὖ τῆλι-
 » κούτον καθ' ἑαυτὸν ὕδατον, ὅσον ἦδη παρεκείβηκε τῆς ἀρε-
 » τῆς. τοῖς γὰρ ὁμοίους τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον ἐν τῷ μέρει. τῷ
 » γὰρ ἴσον καὶ ὁμοῖον. τὸ δὲ μὴ ἴσον τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ μὴ ὁ-
 » μοῖον τοῖς ὁμοίοις, πρῶτον φύσιν. οὐδὲν δὲ τῆς πρῶτης φύσιν κα-
 » λόν. διὸ καὶ ἄλλος τις ἢ κρείττων κατ' ἀρετὴν καὶ κατὰ δύ-
 » ναμιν πῶς περὶ τῆς ἀρετῆς, τῷ τῷ καλὸν ἀκολουθεῖν.
 » καὶ τῷ τῷ πείθεσθαι δίκαιον. διὰ δ' οὐ μόνον ἀρετῇ, ἀλλὰ
 » καὶ δυνάμει ὑπάρχειν, καὶ ὡς περὶ τῆς ἀρετῆς. ἀλλ' ἐπὶ τῷ
 » λέγει καὶ καλῶς, καὶ πῶς οὐδὲν αἰνῶν δὲ περὶ τῆς ἀρετῆς.
 » καὶ κρινῇ πάσης πόλεως αὐτὴ καὶ καθ' ἑαυτὴν ἄριστος βίος,
 » ὁ περὶ τῆς ἀρετῆς. ἀλλὰ τὸν περὶ τῆς ἀρετῆς οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι πρὸς
 » ἑτέροισι κατὰ πόρ οἷον αἰνῶν, οὐδὲ τῆς διανοίας εἶναι
 » μέγας ταύτας περὶ τῆς ἀρετῆς, τῆς τῆς ἀποδουλοῦντων γὰρ ἡ
 » γομῆς ἐκ τῆς πρῶτης, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῆς αὐτῆς
 » λῆς καὶ τῆς αὐτῆς ἐνέκῃ θεωρίας καὶ διανοήσεως. ἢ γὰρ οὐ-
 » περὶ τῆς ἀρετῆς. ὥστε καὶ περὶ τῆς ἀρετῆς. μάλιστα δὲ καὶ περὶ τῆς
 » λέγει μὲν κυρίως καὶ τῆς ὁμοειδικῆς περὶ τῆς ἀρετῆς ταύτης δια-
 » νοίας ἀρχιτέκτονα. ἀλλὰ μὲν, οὐδ' ἀποκτείναν ἀναγ-
 » καῖον τῆς κατὰ αὐτῆς πέλεις ἰσομετρίας καὶ γὰρ οὕτω περὶ
 » ρημῆς. ἐνδέχεται γὰρ κατὰ μέρη καὶ ὅσο συμβαίνειν.
 » πολλὰ γὰρ κοινῶναι πρὸς ἄλληλα τοῖς μέρεσι τῆς πόλεως
 » εἶσιν. ὁμοίως δὲ ὅσο ὑπάρχει καὶ καθ' ἑνὸς ὁμοειδικῆς ἀν-
 » θρώπων. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔχει καλῶς καὶ πᾶς ὁ κόσμος,
 » οἷς οὐκ εἶσιν ὁμοειδικῆς περὶ τῆς ἀρετῆς πρῶτον τῆς οἰκίας τῆς αὐτῆς.
 » ὅτι μὲν οὖν τὸν αὐτὸν βίον ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἄριστον, ἐκεί-

τῶν τε τῶν αἰθρώπων, καὶ κοινῇ τῶν πόλεσι καὶ τοῖς αἰθρώποις,
 φανερὸν ὅτι. ἐπεὶ δὲ πεφρομίσαι τὰ νῦν εἰρημνία πόδι αὐ
 τῶν, καὶ πόδι τοῖς ἁμας πολιτείας ἡμῖν τε θεωρεῖται περὶ τὸν
 ἀρχὴν τῶν λοιπῶν εἰπεῖν πρῶτον. ποῖας πινυς δεῖ τῶν ἁποδεί-
 » σεις εἶναι τῆς μελλούσης κατ' ὀλίγον σιωπᾶσαι πόλεως. οὐ γὰρ
 » οἷς τε πολιτείας γενέσθαι τὴν ἀρίστην αἰὲν συμμέτρως χρησίας.
 » διὸ δεῖ ποτὶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ πόδι ὀλιγομένους. εἰ μὲν
 ριμῆται τῶν αἰθρώπων ἀδύνατον. λέγω δὲ οἷς περὶ τε πλεονεξίας πο-
 λιτῶν, καὶ χώρας. ὥς πόδι ἢ καὶ τοῖς ἁλλοις δημοκροῖς. οἷς, ὅφρα
 τη καὶ ναυπηγῶν δεῖ τὴν ὕλην ὑπάρχειν ὑδὲ πλεονεξίας ὅσον πρὸς
 τὴν ὀργασίαν, ὅσῳ γὰρ αἰὲν αὐτῇ τυγχάνη παρεσκευασμένη βέλ-
 πον, ἀνάγκη καὶ ἐγγιγμένον ἁπλοῦς τέχνης εἶναι κάμιον,
 οὕτω καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν νομῶν δεῖ τὴν ὕλην οἰκείαν ὕλην
 ὑπάρχειν ὑδὲ πλεονεξίας ἔχουσαν. εἰς ὃ πολιτικῆς χρησίας πρὸς
 τὸν, τὸ, τε πλεονεξίας τῶν αἰθρώπων. πόσις τε καὶ ποιοῦς πινυς
 ὑπάρχειν δεῖ φύσει. καὶ κατὰ τὴν χώραν ὡσαύτως, ὅσῳ τε εἶναι
 καὶ πρὸς πινυς ταύτην. οἶονται μὲν οὖν οἱ πλεονεξοὶ πρὸς πινυς
 2 μεγαλύτερῳ τὴν ὀλιγομένην πόλιν. εἰ δὲ τῶν ἁλλοῦς, ἀγνοοῦ-
 σι, πρὸς μεγάλη καὶ μικρὰ πόλιν κατ' ἀριθμὸν γὰρ πλεονεξίας
 τῶν οἰκιστῶν κρινεῖται τὴν μεγαλύτερῳ. δεῖ δὲ μάλλον μὴ εἶς
 ἐπὶ πλεονεξίας, εἰς δὲ δυνάμειν ἀχβλέπειν. εἰ γὰρ τι καὶ πόλεως
 ὀργον. ὥς τε τὴν δυνάμειν ὅσον μάλιστα ἀχβλέπειν, ταύτην
 οἰητέον εἶναι μέγιστον. οἷς, ἰσοκράτην, οὐκ αἰθρώπων, ἀλλ' ἰα-
 3 τῶν, εἶναι μείζων φήσιν. αὐτὸς γὰρ διαφέρειν κατὰ τὸ μέ-
 γος τῶν σώματος. οὐ μὲν ἁλλὰ καὶ εἰ δεῖ κρίνειν πρὸς τὸ
 πλεονεξίας ἀχβλέποντας, οὐ κατὰ τὸ τυχόν πλεονεξίας ὅσον οἰη-
 τέον. ἀναγκαῖον γὰρ ἐν τῶν πόλεσιν ἴσως ὑπάρχειν καὶ δυνά-
 λον ἀριθμὸν πολλῶν καὶ μετρίων καὶ ἐνίων. ἀλλ' ὅσοι πό-
 λεως εἰσὶ μέρος, καὶ ὅσῳ σιωπᾶσαι πόλιν οἰκείων μορίων. ἢ
 ἢ τῶν αἰθρώπων ἁπλοῦς τῶν πλεονεξίας, μεγάλης πόλεως σημεῖον.
 ὅς ἡ δὲ βαίανσι μὲν ὅσον τῶν πολλοῖς τῶν ἀριθμὸν, ὁ πλεονεξίας
 4 τῶν δὲ ὀλίγοι, ταύτῳ ἀδύνατον εἶναι μέγιστον. οὐ γὰρ ταύ-

- τὸν μεγάλην τὴν πόλιν καὶ πολυαἰθρῶν. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶ-
τό γε ἐκ τῆς ὁρῶν φανερὸν, ὅτι χαλεπὸν. ἴσως δ' ἀδύνατον
ὀνομαῖσαι τὴν λίαν πολυαἰθρῶν. τῆς γὰρ δυνάμεως πρ-
λιτοῦναι καλῶς, οὐ δὲ μίαν ὁρῶν οὐδὲν ἀνελίξω
πρὸς τὸ πλῆθος. ὅτι δὲ δὴλον καὶ διὰ τῆς τῆς λόγων πί-
» σεως. ὅτι γὰρ νόμος τάξιν τίς ἐστι, καὶ τὴν ὀνομαῖαν ἀναγ-
» καὶ οὐ τάξιν εἶναι. ὁ δὲ λίαν ὑπερβάλλον ἀριθμὸς οὐ
1 δύναιται μετέχειν τάξεως. θείας γὰρ δὴ ὅτι δυνάμεως ὅ-
» ρον. ἢ πρὸς καὶ τὸδε σωφρονεῖ τὸ πᾶν. ἐπεὶ τότε καλὸν, ἐν πλῆ-
θει καὶ μεγέθει εἶναι γίνεσθαι. διὸ καὶ πόλις, ἢ οὐ μὲν μέγιστος
ὀλεχθεὶς ὅρος ὑπάρχει, ταύτῃ εἶναι καλίστην ἀναγκαῖον. ἀλ-
λ' ἐστὶ τὴν καὶ πόλιν μεγέθει μίαν. ὡς πρὸς καὶ τῆς ἄλλων
πάντων, ζώων, φυτῶν, οὐρανῶν. καὶ γὰρ τούτων ἕκαστον οὐτε
λίαν μικρὸν, οὐτε κατὰ μέγεθος ὑπερβάλλον ἐξεί τὴν αὐ-
τῶ δυνάμει. ἀλλ' ὅτι μὲν, ὅλως ἐσθρημνίον ἐστὶ τῆς φύσεως.
2 ὅτι δὲ, φανύλως ἔχον. οἶον, πλοῖον αἰσιμαῖον μὲν, οὐκ ἔστι
πλοῖον ὅλως. οὐ δὲ δυοῖν σαδείον. εἰς δὲ πρὸς μέγεθος ἐλθὼν ὅτι
μὲν διὰ μικρότητα φανύλως προήσκει τὴν ναυτιλίαν. ὅτι δὲ,
διὰ τὴν ὑπερβολὴν. ὁμοίως δὲ καὶ πόλις, ἢ μὲν ὅλως οὐ
λίαν, οὐκ ἀσκήτως. ἢ δὲ ἐκ πολλῶν ἄγαν, ἐν μὲν τῆς αἰαγ-
καίσις ἀσκήτως ὡς πρὸς ἔθνος, ἀλλ' οὐ πόλις. πολιτεία γὰρ ὅ-
τι ἔστιν ὑπάρχειν. τίς γὰρ στρατηγὸς ἐστὶ τῆς λίαν ὑπερβά-
λυντος πλῆθους. ἢ τίς κέρυξ μῆσαντόρειος. διὸ πρῶτον μὲν
3 εἴη πόλιν ἀναγκαῖον τὴν ἐκ τούτων πλῆθους, ὅτι πρῶτον πλῆ-
θος αὐτὰρ ἐν πρὸς τὸν ὅλως ἐστὶ κατὰ τὴν πολιτικὴν κοινωνί-
αν. ἐν δὲ κατὰ τὴν τὴν ταύτης ὑπερβάλλει κατὰ τὴν πλῆ-
θος, ἢ μείζων πόλιν ἀλλὰ τῆς ὅτι ἐστὶν ὡς πρὸς εἶπερ μὲν ἀόριστοι.
τίς δ' ἔστιν ὁ τῆς ὑπερβολῆς ὅρος, ἐκ τῆς ὁρῶν ἰδέσθαι ἔστιν. εἰσὶ
γὰρ αἱ περὶ τῆς πόλεως. τὴν μὲν ἀρχόντ'. τὴν δ' ἀρχεμελῶν. ἀρ-
χόντος δὲ ἐπὶ τῆς κεινῆς, ὁρῶν. πρὸς δὲ τὴν κεινῆν πρὸς τὴν
καίων καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν διανέμει κατ' ἀξίαν, ἀναγκαῖον γὰρ
4 εἶναι ἀλλήλους, ποιοῖν πρὸς εἰς, ὅτι πολίτας. ὡς ὅπου τῆς μὲν

συμβαίνει γίγνεσθαι, φάσιν αὐτὴν γίγνεσθαι τὰ πόδι τῶν
 ἀρχαῖς καὶ τῶν κείσιν. πόδι ἀμφότῳ γὰρ οὐ δίκαιον αὐτὸ
 σχεδιάζειν, ὅτι ἐν τῇ πολυανθρωπείᾳ τῇ λίαν ὑπάρχει φανε-
 ρῶς. ἐπὶ δὲ ξένοις καὶ μεθίκοις ῥᾶδιον μεταλαβεῖν τῆς πο-
 λιτείας. οὐ γὰρ χαλεπὸν τὸ λαμβάνειν διὰ τὴν ἑσπερίαν
 τῶν πηλίων. δῆλον ὅτι, ὡς οὐτός ἐστι πόλεως ὅρος αἰετος,
 ἢ μέγιστη τῶν πηλίων ἑσπερία πρὸς ἀσπίδα κεινὴ ζώης οὐ-
 σιώντος. πόδι μὲν οὖν μέγιστος πόλεως διωρίδω τὸν ἑ-
 σπερίαν. πρὸς πηλίων δὲ καὶ τὰ πόδι τῆς χώρας ἔχει. πε-
 ς μὲν γὰρ τῶν πηλίων ἵνα δηλονότι τὴν ἀσπίδα κεινὴν. πᾶς ἡ
 αὐτὴ πεινέσει. ὁ γὰρ τὴν δὲ ἀναγκαῖον εἶναι τὴν παντοφύρον.
 τὸ γὰρ πάντα ὑπάρχειν καὶ διείδω μνηστὴρ, ἀνταρῶν. πη-
 θει δὲ καὶ μέγιστη ὁσπύτην, ὡς τε δύναιται εἶναι οἰκονομίας
 ζῶν ὁλοκλήρως ἐλδυσθῆναι ἅμα καὶ σωφρόνως. ὅτι δὲ εἰ
 καλῶς ἢ μη καλῶς λέγουμεν, ὅσον ἐπισκεπτόν ἀκριβέστε-
 ρον, ὅταν ὅλως πόδι κτήσας καὶ τῆς πόδι τὴν οὐσίαν οὐ πο-
 εἶας συμβαίνει ποιῆσαι μείαν. πῶς δὲ καὶ τίνα ἑσπερίαν ἔ-
 χειν πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. πολλὰ γὰρ πόδι τὴν σκέψιν ταύ-
 την εἶσιν ἀμφισβητήσεις, διὰ τὸ ἔλκοντας ἐφ' ἑσπερίαν τῶν
 εἰς ἑσπερίαν. ὅς μὲν ἑσπερίαν τὴν γλιχρότητα. ὅς δὲ, ὡς τὴν
 ἑσπερίαν. τὸ δ' αὖτε τῆς χώρας οὐ χαλεπὸν εἶπεν. διὰ δ' αὖτε
 πείθεσθαι καὶ τῶν πόδι τὴν στρατηγίαν ἐμπείροις. ὅτι χρὴ μὲν
 τῶν πολέμοις ἢ δυσέμβολον, αὐτοῖς δὲ οὐδέξοδον. ἐπὶ δ' αὖτε
 ὅτι πηλίων ὅτι τῶν ἀνθρώπων οὐ σιώντος ἑσπερίαν εἶναι αἶν, ὅτι
 καὶ τὴν χώραν. τὸ δ' αὖτε σιώντος, τὸ οὐβοήθητον εἶναι τὴν χῶ-
 ραν ὅτι. τῆς γὰρ πόλεως τὴν εἶσιν εἰ χρὴ πρὸς κατ' οὐχὴν, πρὸς
 τε τὴν ἀσπίδα πρὸς σῆκε καὶ δὲ καλῶς, πρὸς τε τὴν χῶ-
 ραν. εἰς μὲν ὁ λεγόμενος ὅρος. διὰ γὰρ πρὸς τῶν ἐκδοκείας καὶ
 νῦν εἶναι τῶν τῶν πάντων. ὁ δὲ λοιπὸς πρὸς τῶν τῶν πη-
 λίων καὶ πᾶν πρὸς πομπάς. ἐπὶ δὲ τῆς πόδι ἐν λῆξιν, καὶ
 εἰ τίνα ἄλλην ὁρᾶσιν ἢ χώρα τυγχάνοι κεκτημένη ῥιαντήν,
 οὐ πρὸς ἡμῶν. πόδι δὲ τῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα κεινὴν, 4

- πεῖθρον ὡφέλιμος τοῖς δυνάμεσιν πόλεις ἢ βλαβερὰ,
 ἢ μὲν τυγχάνουσιν ἀμφισβητοῦντες. τότε γὰρ ὑπὸ ξυνοῦσιν
 πᾶς ὡς ἄλλοις τετραμμένους νόμοις, ἀσύμφορον εἶναι φασί
 πρὸς τὴν δυνάμειν καὶ τὴν πολυανθρωπίαν. γίνεσθαι μὲν
 γὰρ ἐκ τῆς χρῆστος τῆς διατάξεως, διατίμποντας καὶ δεχομένους
 ἐμπόρων πλῆθος. ὑπεναντίαν δ' εἶναι πρὸς τὸ πολιτενε-
 ῖσαι καλῶς. ὅπ μὲν οὖν εἰ τοῦτο μὴ συμβαίνει, βέλτιον καὶ
 1 πρὸς ἀσφάλειαν καὶ πρὸς δυνάμειν τῆς ἀναγκαίᾳς μετέ-
 χειν τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν τῆς διατάξεως, οὐκ ἀδύνατον. καὶ
 γὰρ πρὸς τὸ ῥᾶον φέρειν τοὺς πολέμους δύνανται τοῖς, εἴη δὲ
 κατ' ἀμφοτέρωθεν σωθησομένων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν. καὶ πρὸς τὸ βλάττειν τοὺς ὑπὸ τιθεμένους, εἰ μὴ κα-
 τ' ἀμφοτέρωθεν, ἀλλ' εἰ κατὰ θάλατταν, ὑπάρξει μάλλον, ἀμ-
 φοτέρωθεν μετέχουσιν. ὅσα τ' αὖ μὴ τυγχάνη παρ' αὐτοῖς ὄντα,
 δεξαμένοι τοῦτο, καὶ τὰ πλεονάζοντα τῆς γιγνομένης ἐκπέμψαι
 2 οὐκ αὖ τῆς ἀναγκαίᾳς εἶναι. αὐτῇ γὰρ ἐμπεικῶς, ἀλλ' οὐ τοῖς ἄλ-
 λοις δὲ εἶναι τὴν πόλιν, οἳ δὲ παρέχοντες σφᾶς αὐτοῖς πα-
 σιν ἀγορᾶν, προσδοκῶντες τὴν τοῦτο πρὸς τὸν πόλιν. καὶ δὲ μὴ δὲ
 πόλιν τῆς μετέχειν πλεονεξίας, οὐ δ' ἐμπόρου δὲ κε-
 κτῆσθαι τοῦτον. ἐπειδὴ καὶ νῦν ὁρᾶμεν πολλὰς ὑπάρχον
 καὶ χώρας καὶ πόλεις ἐπίνεια καὶ λιμένας, δύνανται κείμε-
 να πρὸς τὴν πόλιν. ὥστε μήτε τὸ αὐτὸ νέμειν ἄν, μήτε πόρ-
 ρωλίαν, ἀλλὰ κρατεῖσθαι τείχεσι καὶ τοῖς τοῖς ἄλλοις ὁρ-
 3 μασι, φανερὸν. ὡς εἰ μὲν ἀγαθὸν τι συμβαίνει γίνεσθαι δε-
 τῆς κοινωρίας αὐτῶν, ὑπάρξει τῇ πόλει τοῦτο τὸ ἀγαθόν. εἰ δὲ
 ὑβλαβερὸν, φυλάττειν ῥᾶδιον τοῖς νόμοις φερόμεναι καὶ διο-
 1 ρίζοντας, τίνας οὐδὲ καὶ τίνας ὑποστηρίξαι δὲ πρὸς ἄλ-
 λήλους. πόρ δὲ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ὅπ μὲν βέλτερον
 ὑπάρχειν μέχρι τινὸς πλῆθους, οὐκ ἀδύνατον. οὐ γὰρ μόνον αὐ-
 τοῖς ἀλλὰ τῇ πλῆθει οὐδὲ καὶ φοβερὸν εἶναι καὶ δύναι-
 4 σθαι βοηθεῖν, ὡς πρὸς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. πόρ δὲ
 πλῆθους ἢ δὴ καὶ μεγέθους τῆς δυνάμεως τοῦτο πρὸς τὸν

βίον σκεπτεῖον τῆς πόλεως. εἰ μὲν γὰρ ἡγεμονικὸν καὶ πολιτι-
 κὸν ζῆσέαι βίον, ἀναγκαῖον καὶ τούτῃ τὴν δυνάμιν ὑπάρχειν
 πρὸς τοὺς πρᾶξις σύμμετρον. τὴν δὲ πολυανθρωπίαν τὴν γε-
 γνημένω παρὰ τὸν ναυτικὸν ὄχλον οὐκ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν
 ταῖς πόλεσιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοὺς εἶναι δεῖ τῆς πόλεως. τὸ μὲν
 γὰρ ἡγεμονικόν, ἐλεύθερον. καὶ τῆς περὶ δόντων ὅσιν, ὁ κύριον
 ὅτι καὶ κρατεῖ τῆς ναυτικῆς. πλείστοις δὲ ὑπάρχοντες πε-
 ριοίκων καὶ τῆς τὴν χώραν γεωργούτων, ἀφ' ὧν καὶ ἀναγκαῖον
 εἶναι καὶ ναυτῶν. ὁρᾶμεν δὲ καὶ τοῦτο καὶ νῦν ὑπάρχον ἱσπ.
 οἷον τῇ πόλει τῆς ἡρακλεωτῶν. πολλὰς γὰρ ἐκ πληροῦσι τι-
 ρες κεκτημένοι τῷ μεγέθει πόλιν ἐτόρων ἐμμελεσθῆναι. παρὰ
 μὲν δὲ χώρας καὶ λιμένων καὶ πόλεων καὶ θαλάττης καὶ πε-
 ρὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἔστω διωρισμένον τὸν τόπον, παρὰ
 δὲ τῇ πολιτικῇ πλείστοις, τίνα μὲν ὅρον ὑπάρχειν χρὴ, περὶ
 τόρον εἴπωμεν. ποίους δὲ ἵνασὶ τὴν φύσιν εἶναι δεῖ, νῦν λέγω-
 μεν. σχεδὸν δὲ καὶ κατανοήσεται αὐτῆς τοῦτο καὶ ἐλπίδας ἐπὶ τῇς
 οὐδοκιμίας τῆς ἐμμελῶν. καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
 ὡς διείληπται τοῖς ἔθνεσι. τὰ μὲν γὰρ ὡς τῆς φύσεως τόποις
 ἔθνη, καὶ τὰ παρὰ τὴν οὐρανὴν θυμῷ μὲν ὅτι πλείονα. διανοίας
 δὲ ὡς δέξασθαι καὶ τέχνης. διότι πρὸς ἐλεύθερον μὲν διατελεῖ μάλ-
 λον. ἀρχλίτευστα δὲ καὶ τῆς πλείονα ἀρχῆς οὐ δυνάμενα.
 τὰ δὲ παρὰ τὴν ἀσίαν, διανοητικὰ μὲν καὶ τεχνικὰ τὴν φύ-
 σιν. ἄθυμα δὲ. διότι πρὸς ἀρχόμενα καὶ δουλοῦντα διατελεῖ.
 τὸ δὲ τῆς ἐμμελῶν γένος ὡς πρὸς μεσεύει καὶ τὰ τοῦτο, οὐ
 πως ἀμφοῖν μέτεχει. καὶ γὰρ ἄθυμα καὶ διανοητικὸν ὅτι. διό-
 τι πρὸς ἐλεύθερον τε διατελεῖ καὶ βέλπιστα κλιτεῖται καὶ
 δυνάμενον ἀρχῆν πάντων, μᾶς τυγχάνον κλιτεῖται. τὴν
 αὐτὴν δὲ ἔχει διαφορὰν καὶ τὰ τῆς ἐμμελῶν ἔθνη καὶ πρὸς
 ἄλληλα. τὰ μὲν γὰρ ἔχει τὴν φύσιν μονόκαλον. τὰ δὲ ὅτι
 » κέντραται πρὸς ἀμφοτέρωσ' τοῖς δυνάμεις ταύταις. φανερὸν
 » εἶναι, ὅτι διὰ διανοητικὸν τε εἶναι καὶ θυμῷ καὶ τὴν φύ-
 » σιν, ὅτι μέλλοντας διατάξαι ὅτι τῷ νομοδότη πρὸς τὴν

ἀρετῶν. ὅπου γὰρ φασὶ πνὺς δεῖ ὑπάρχειν. τοῖς φύλαξι τὸ
 φιληλικὸς μὲν εἶναι τῶν γινώμενων, πρὸς δὲ τοῖς ἀγνώτας ἀ-
 γρίους, ὁ θυμὸς δὲ τὸν ποικίλιν φιληλικόν. αὐτὴ γὰρ δὲ τὴν ψυ-
 χῆς δυνάμει, ἢ φιλοφρονεῖ. σημεῖον δὲ, πρὸς γὰρ τοῖς σωήθεις καὶ
 φίλοις ὁ θυμὸς αἰρεῖται μάλλον ἢ πρὸς τοῖς ἀγνώτας ὀλιω-
 εῖσαι νομίσας. διὸ καὶ ἀρχιλοχὸς προσκέντως τοῖς φί-
 λους ἐκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. οὐ γὰρ δὴ ποδὶ φί-
 λων ἀπάγχο. καὶ τὸ ἀρχὸν δὲ καὶ τὸ ἐλεύθερον ἀπὸ τῆς
 δυνάμεως τοῦτο ὑπάρχει πάντων. ἀρχικὸν γὰρ καὶ ἀντήτητον
 ὁ θυμὸς. οὐ καλῶς δὲ εἶχει λέγειν χαλεπούς εἶναι πρὸς τοῖς
 ἀγνώτας. πρὸς οὐδὲνα γὰρ εἶναι ἤδη τοιοῦτον. οὐδὲ εἰσὶν οἱ
 μεγάθυμοι τῶν φύσιν, ἀγριοὶ πλὴν πρὸς τοῖς ἀδικοῦσιν.
 εἴθε δὲ μάλλον ἐπὶ πρὸς τοῖς σωήθεις παρὰ τοῖς ὀπίσθιαι
 πρὸς τὸν ἄνθρωπον, αὐτὸν δὲ νομίσωσι, καὶ εἴθε συμβαίνει κατὰ
 λόγον. παρὸς γὰρ ὁφείλειται δεῖν τῶν ὀργιστῶν ἡσυχάζειν
 βιάουσι, πρὸς τῶν βλάβει καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀρετῆς νομίζου-
 σιν. ὅθεν εἴρηται. χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν. καὶ οἱ, οἱ
 πόλεμοι δὲ, οἱ δὲ καὶ πόλεμοι μούσι. ποδὶ μὲν οὖν τοῖς
 πολιτενομένοις πόσις τε ὑπάρχειν δεῖ καὶ τοιοῦτος ἵνα τῶν
 φύσιν, ἐπὶ δὲ τῶν χώρων πόσιν τε ἵνα, καὶ ποῖαν τινα, διώρι-
 σαι χρὴ. οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀκρίβειαν δεῖ ζητεῖν διὰ τὴν
 λόγων καὶ τῶν γινωμένων διὰ τῆς αἰσθητικῆς. ἐπεὶ δὲ ὡς ποδὶ
 τοῖς κατὰ φύσιν σωεσώτων, οὐ ταῦτά ἐστι μέγιστα τῆς ὁλῆς συ-
 στήσεως, ὧν αὐτὸς ὅλον οὐκ εἴη, δὴ λέν ὡς εἰδὲ πόλεως μέρη θε-
 τέον, ὅσα τοῖς πόλεσιν ἀναγκαῖον ὑπάρχειν. οὐδ' ἄλλης κρινώ-
 νιας οὐδὲ μίας, ἢ ἢς ἐπὶ τῇ γλῶσσῃ. ἐν γὰρ ἡ καὶ κρινόν εἶναι
 δεῖ καὶ ταυτὸ τοῖς κρινώουσιν. αὐτὴ ἴσον, αὐτὴ ἀνίσον μετὰ-
 λαμβάνωσι. οἷον, εἴτε τοῖς εἴθε δὲ εἴτε ἄλλοις. εἴ
 τε ἄλλοι πρὸς τοῖς ὅσιν. ὅταν δὲ τὸ μὲν τοῦτο εἴκεν. εἰ οὐ
 εἴκεν, οὐδὲν εἴγε τοῖς κρινόν. ἀλλ' ἡ τῶν μὲν, πρὸς τῶν δὲ,
 λαβεῖν. λέγω δὲ τὸ ὅσον τὸ παντὶ πρὸς τὸ γινώμενον ὅσον

καὶ τοῖς δημοικοῖσι. οἰκία γὰρ πρὸς οἰκοδόμῳ, ὅθεν ὅτι
 κέῖται κινόν. ἀλλ' ἐστὶ τῆς οἰκίας ἡ δὲ οἰκοδόμος τέχνη.
 διὸ κτήσας μὲν δαί τας πόλεις. οὐ δὲν δ' ὅτιν ἡ κτήσις μέρος
 τῆς πόλεως. πολλὰ δ' ἐμμελῆ, μέρη τῆς κτήσεως ὅτιν. ἡ δὲ
 πόλις, κοινωνία τῆς ὅτι ὁμοίων. ἐνεκεν δὲ ζωῆς τῆς ἐνδε-
 » χυμένης αἰσῆς. ἐπεὶ δ' ὅτιν οὐ δαίμονια τὸ αἰετον. αὐτὴ δὲ
 » ἀρετῆς ἐνδύχαια καὶ χρῆσις τῆς τέλειος, συμβέβηκε δὲ οὕτως,
 ὥς τε ὅτι μὲν ἐνδεχόμεν μετέχειν αὐτῆς, ὅτι δὲ μικρόν ἢ μη-
 » δὲν, δὴ λον ὥς τοῦτ' αἶπον τὸ γίγνεσθαι πόλεως εἶδη καὶ δια-
 φορὰς καὶ πολιτείας πλείους. ἄλλον γὰρ τοῦτον καὶ δι' ἄλ-
 λων ἑκάστοις ὅτιν ἀρετῆς, καὶ τὰς βίβας ἐτῶν ποιεῖται
 καὶ τὰς πολιτείας. ἰδίσκεται πῶς δὲ, καὶ πόσα ταυτὶ ὅτιν, ὡν
 αὐτὸ πόλις οὐκ αὐτὴ. καὶ γὰρ ἀλέγμεν εἶναι μέρη πόλεως,
 ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνὰ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν. ληπτόν τοιναυτὶ ὅτιν
 τῶν τὸν ἀριθμὸν. ἐκτοῦτων γὰρ ἔσται δὴ λον. πρῶτον μὲν οὕ-
 » τῶν ὑπάρχειν δαί τοφλῶ, ἐπειτα τέλειος. πολλὰν γὰρ ὀργάνων
 δαίται ἐξ ἑαυτοῦ. ὅτιν δὲ ὅτιν. ὅτι γὰρ κοινωνοῦντας ἀναγκαῖον
 καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχειν ὅτιν πρὸς τὴν ἀρχὴν, τῆς ἀπειθοῦ-
 » των ἡ δὲ, καὶ πρὸς ὅτιν ἐξωθεν ἀδικεῖν ἀδύνατον. ἐπὶ χρῆ-
 μάτων πινὰ οὐ πορίαν ὅπως ἔχουσι καὶ πρὸς τὰς καὶ αὐτοῖς
 » χρεῖας καὶ πρὸς πολεμικῆς. πέμπτον δὲ καὶ πρῶτον πῶς
 » πρὸς τὸ θεῖον ἐπιμέλειαν, καὶ καλοῦσιν ἰδρατεῖαν. ἐκτὸν δὲ
 τὸν ἀριθμὸν καὶ πάντων ἀναγκαῖοτάτων, κρίσιν πρὸς τῆς συμ-
 » φερόντων καὶ τῆς δικαίων τῆς πρὸς ἀλλήλους. τὰ μὲν δὲ ὅτι
 3 γὰ ταυτὶ ὅτιν, ὡν δαίται πᾶσα πόλις ὥς εἰπεῖν. ἡ γὰρ πόλις
 πᾶσι δὲ ὅτιν οὐ τὸ τυχὸν ἀλλὰ πρὸς ζωὴν αὐτῶν ὥς φα-
 » μὲν. ἐὰν δὲ τι τυγχάνῃ καὶ τῶν ἐκλείπον, ἀδύνατον ἀπλῶς
 αὐτῶν πᾶσι κοινωνίαν εἶναι τῶν. ἀνάγκη τίνων καὶ τὰς
 ὀργασίας τῶν σιωπῶν πόλιν. δαί ἄρα γεωργῶν τ' εἰν
 πᾶσι, οἱ πρὸς ἀλλήλους τῶν τοφλῶ, καὶ τὰς καὶ τὸ
 » μάλιστα καὶ τὸ πρὸν καὶ ἰδρατεῖαν καὶ κριτὰς τῶν ἀναγκαίων
 καὶ συμφερόντων. διωρισμένων δὲ τῶν λαιπὸν σκέψασθαι, 4

πό τὸν πᾶσι κοινὸν πάντων βούλων. ἐνδέχεται γὰρ εἶναι αὐτοὺς ἅπαντας εἶναι καὶ γεωργοὺς καὶ τεχνίτας καὶ εἰς δουλομενοὺς καὶ δικάζοντας, ἢ καθ' ἑκάστον ὅσον τῆς εἰρημελίας ἅμας ὑποδείκνυνται. ἢ τὰ μὲν, ἢ δια. τὰ δὲ, κοινὰ βούλων ἐξ ἀνάγκης εἶναι, οὐκ ἐν πάσῃ δὲ εἶδη πολιτείας. καθὰ πόρ γὰρ εἰπομεν, ἐνδέχεται καὶ πάντας κοινωεῖν πάντων, καὶ μὴ πάντας πάντων. ἀλλὰ ἕνα ἕνα. ταῦτα γὰρ καὶ περὶ τῆς πολιτείας

1 ἐτάραι. ἐν μὲν γὰρ ταῖς δημοκρατίαις μετέχουσι πάντες πάντων. ἐν δὲ ταῖς ὀλιγαρχίαις, ὁλιγαρχίαν. ἐπεὶ δὲ τυγχάνομεν σκοποῦντες πόρ τῆς ἀρίστης πολιτείας, αὐτὴ δὲ εἶναι, καθ' ἡν ἡ πόλις αὐτὴ εἴη μάλιστα δυνάμει, τὴν δὲ δυνάμειαν

2 ὅπως ἀρετῆς ἀδύνατον ὑπάρχειν, εἴρηται περὶ τὸν φανερὸν ἐκ βούλων, ὡς ἐν τῇ κέλιστα πολιτευσίῃ πόλει, καὶ τῇ κελτῇ μένῃ δικαίως ἀνδρῶν ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ περὶ τὴν ὑπὸ δείκνυνται, οὐτὲ βασιλευσὶν εἶον, εἴτ' ἀρχαῖον εἴη ἡ πόλις.

3 ἀρχὴν γὰρ ὁ βουλοῦντος βίος καὶ περὶ ἀρετῆς ὑπεναντίος. οὐδὲ δὲ γεωργοὺς εἶναι εἰς μέλλοντας ἐσεῖναι πλίτας. δὲ γὰρ ἀρχὴ καὶ περὶ τὴν γένεσιν τῆς ἀρετῆς καὶ περὶ τῆς περὶ ξείας πολιτικῆς. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς πολέμικόν καὶ τὸ βδλδὸ μένον πόρ τῆς συμφερόντων καὶ κρῖνον πόρ τῆς δικαίων ἐν ὑπάρχει. καὶ μέρη φαίνεται τῆς πόλεως μάλιστα ὄντα πόρρον ἐτάραι καὶ ταῦτα δείκνυνται ἢ τῶν αὐτοῖς ἀχδοτόν ἀμφω. φανερὸν δὲ καὶ εἶδη, διότι τὸν μὲν ἕνα τῶν αὐτοῖς. τὸν δὲ ἕνα καὶ ἐτάραι. ἢ μὲν δὲ ἐτάραι ἀκμῆς, ἐκ τὸν τῆς ὀρίων. καὶ τὸ μὲν, δὲ τῆς φρονήσεως, τὸ δὲ, δυνάμει ἐτάραι. ἢ δὲ τῆς ἀδυνάτων εἶναι εἰς δυνάμει εἰσάγειν καὶ κελτεν, τὸν τῶν ὑπομείναι ἀρχομένους ἀεὶ. ταῦτα δὲ εἶναι αὐτοῖς. οἱ γὰρ τῶν ὀρίων κελτοι καὶ μέναι καὶ μὴ μέναι κελτοι τὴν πολιτείαν. λέγειται τῶν αὐτοῖς μὲν ἀμφοτέρω ἀχδοτὸν τὴν πολιτείαν ταῦτα. μὴ ἅμα δὲ ἀλλ' ὡς πόρ πέφυκεν.

4 ἢ μὲν δυνάμει, ἐν τῶν τῶν. ἢ δὲ φρονήσεως, ἐν τῶν τῶν.

4 εἶναι. οὐκ ἔστι οὕτως ἀμφὸν νεμεῖναι συμφερεῖ καὶ δίκαιον

τῶν τῆς οὐρώπης, ἰταλίας, βυζαντίας λαβεῖν, ὅση τε τύχηκεν
 ἐν τοῖς οὐσι τῶν κελύων τῶν σκυλληπικῶν, καὶ τῶν λακωνικῶν.
 ἀπείχει γὰρ τῶν ἀπ' ἀλλήλων ὁδὸν ἡμισείας ἡμέρας. τῶν
 δὲ λίγων τὸν ἰταλόν, νομάδας δὲ οἰνωτοὺς ὄντας ποιῶσαι
 γεωροῦς. καὶ νόμους ἄλλους πρὸς αὐτοῖς δέδωκε καὶ τὰ σιαιπία
 καὶ τὰ σῆμαια πρὸς τὸν. διὸ καὶ νῦν ἐπὶ τῆς ἀπ' ἐκείνου πινὲς χράν-
 ται τοῖς συσιτίοις καὶ τῶν νόμων ἐνίοις. ὥς καὶ δὲ πρὸς
 1 τὴν τυρρηνίαν ὁ πικρὸς, καὶ πρὸς τὸν καὶ νῦν καλὸν μελὸς τὴν
 ἐπὶ πινυμῶν αὐσονδῶν. τὸ δὲ πρὸς τὴν ἰαπυγίαν καὶ τὸν ἰόνιον
 χράνδῶν τὴν καλὸν μελὸς σύρην. ἥσαν δὲ καὶ οἱ χράνδῶν οἰνω-
 τοὶ ἐξ ἑλίου. ἡ μὲν ἐν τῇ συσιτίῳ τάξις, ἐν τῇ δὲ γενέσει πρὸς
 τὸν. ὁ δὲ χωρισμὸς ὁ κατὰ γένος τῶν πολιτικῶν πλῆθος, ὅς
 αἰγύπτιον. πολὺ γὰρ ἐπερτείνει τοῖς χρόνοις τὴν μὲν βασι-
 2 λείαν ἡσιώστριος. χερδὸν μὲν ἐν καὶ τὰ ἄλλα δὲ νομίζειν οὐρῇ
 » ὅσα πολάκις ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ, μάλλον δ' ἀπειράκις. τὰ
 2 μὲν γὰρ αἰσθητὰ τὴν χρεῖαν διδάσκουσιν εἰς αὐτὴν. τὰ δὲ εἰς
 οὐρανὸν αἰσθητὰ καὶ ποδῶν σῆμα, ὅτι χέντων ἡδὲ τῶν οὐρανῶν
 τὴν λαμβάνειν τὴν αἰσθητὴν. ὥς τε καὶ τὰ πρὸς τῆς πολιτείας οὐ
 δοκεῖ δὲ τῇ αὐτῇ ἔχειν τὸ πᾶν, ὅτι δὲ πᾶντως ἀρχαῖα, σημείον
 τὰ ποδῶν αἰσθητὴν πᾶν. οὐ τοι γὰρ ἀρχαῖοτατα μὲν δοκοῦσιν
 » εἶναι. νόμων δὲ τε τυχήκασιν καὶ τάξεως πολιτικῆς. διὸ δὲ τοῖς
 » μὲν εἰρημνέοις ἱκανῶς χρῆσθαι. τὰ δὲ πρὸς αἰσθητὰ πει-
 ρᾶσθαι ἵπτεν. ὅτι μὲν ἐν δὲ τὴν χώραν εἶναι τῶν ὁπλῶν κεκτη-
 3 μένων καὶ τῶν τῆς πολιτείας μετὰ χρόνων, εἰρητοὶ πρὸς τὸν.
 καὶ διότι τῶν γεωργῶν τὰς αὐτῶν ἐπὶ τὸν οὐρανὸν εἶναι δὲ. καὶ πόσιν
 ἵνα χρῆ καὶ ποῖαν εἶναι τὴν χώραν. ποδὶ δὲ τῆς διανομῆς καὶ τῇ
 γεωργῶν τῶν τῶν καὶ ποῖον τῇ χρῆ, λεκτέον πρὸς τὸν. ἐπειδὴ
 οὐτε κερὶν φάμεν εἶναι τὴν τὴν καὶ τῶν κτηνῶν, ὥς πρὸς πινὲς εἰρημνῶν,
 ἀλλὰ τῇ χρῆσει φιλικῶς γινόμενῳ κερὶν, οὐτ' ἀρκεῖν οὐδέ
 καὶ τῇ πολιτῶν τῶν. ποδὶ συσιτίων τῇ σωδοκεῖ πᾶσι χρῆσι-
 μῶν εἶναι τῶν δὲ κατὰ σκυλληπικῶν πόλεσιν ὑπάρχειν. δι-
 4 τὴν δὲ αἰτίαν σωδοκεῖ καὶ ἡ μὲν, ὅσον δὲ οὐ μὲν. δὲ δὲ τῶν

κοινωνεῖν πάντας ὡς κλίτας. οὐ γάρ τιον δὲ ὡς ἀπόρους ἀφ' ἧς ἰδίων τε εἰς φέρειν τὸ σιωπεταγμένον καὶ διοικεῖν τὴν ἄλλω οἰκίαν. ἔπ' δὲ, τὰ πρὸς ὡς θεοὺς δαπανήματα κοινὰ πάσης τῆς πόλει οὖσι. ἀναγκαῖον γίνω εἰς δύο μέρη διηρῆσαι τὴν χώραν. καὶ τὴν μὲν εἶναι κοινὴν, τὴν δὲ, ἧς ἰδιωτῶν. καὶ τῶν ἐκείνων διηρῆσαι διὰ πάλιν. τῆς μὲν κοινῆς, τὴν μὲν ἑτέρου μέρους εἰς τὰς πρὸς ὡς θεοὺς λειτουργίας. τὸ δὲ ἑτερον, εἰς τὴν ἧς συσσιτίων δαπάνην. τῆς δὲ ἧς ἰδιωτῶν δὲ ἑτερον μέρος, τὸ πρὸς τὰς ἐκείνας. ἑτέρου δὲ τὸ πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα δύο κλήρων καθ' ἑκάστην νεμεθύντων, ἀμφοτέρων ἢ τῶν πάντες μετέχωσι. τότε, γὰρ ἴσον οὕτως ἔχει καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ πρὸς ὡς ἀσυγείρνασθαι πολέμοιο ὁμοιοηλικώτερος. ὅπου γὰρ μὴ ὥστεν ἔχει τὸν ἑαυτοῦ, οἱ μὲν, ὁλιγωρεῖσι τὴν πρὸς ὡς ὁμῶς ἐχέου. οἱ δὲ, λίαν φροντίζουσι καὶ πρὸς τὸ καλόν. διὸ παρ' αὐτοῖς νόμος ὅτι ὡς γειτνιῶντας τοῖς ὁμῶς μὴ συμμετέχειν βουλῆς ἧς πρὸς αὐτοὺς πολέμων, ὡς δὲ τὸ ἴδιον οὐκ ἀνδραμελῶς βουλεύσασθαι καλῶς. τὴν μὲν ἔν χώρᾳ ἀνάγκη διηρῆσαι τὸν ἑαυτοῦ ὥστεν διὰ τὰς περὶ φημίας αἰτίας. ὡς δὲ γεωργήσοντας μάλιστα μὲν εἰλεῖ κατ' οὐχὴν δουλείᾳ εἶναι, μήτε ὁμοφυλῶν πάντων, μήτε θυμοειδῶν. οὕτω γὰρ αὐτὸς πρὸς τὴν ὀργασίαν εἶναι χρήσιμοι καὶ πρὸς τὸ μηδὲν νεωτέρειν ἀσφαλῆς. δεύτερον δὲ βαρβαρὲς περιόικουσιν πρὸς ἀλλήλους τοῖς εἰρημνίοις τὴν φύσιν. τοῖς τῶν, ὡς μὲν ἰδίων ἐν τοῖς ἰδίοις εἶναι ἰδίων ἧς κεκτημένων τὰς οὐσίας. ὡς δὲ, ἐπὶ τῇ κοινῇ γῇ, κοινούς. πῶς δὲ λέγει τὸν χρῆσθαι δουλείᾳ, καὶ διότι βέλλιον παρὰ τοῖς δουλείᾳ ἄλλων περὶ καὶ τὴν ἐλθεῖν θείαν, ὅσον οὐ μὲν. τὴν δὲ πόλιν, ὅτι μὲν δεῖ κοινὴν εἶναι τῆς ἡπείρου τε καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς χώρας ἀπάσης ὁμοίως, ἐκ τῆς ἐνδεχομένης εἶναι περὶ τὸν. αὐτῆς δὲ πρὸς αὐτὴν εἶναι τὴν δέσιν ὅλχεσθαι δεῖ καὶ ταυτογχαίνειν πρὸς τὴν ἡμέραν βλέποντας. πρῶτον μὲν, ὡς ἀναγκαῖον πρὸς ὑγίαιαν. αἱ γὰρ πρὸς ἑαυτὴν ἐκκλινεῖν ἐχούσιν καὶ πρὸς

τὰ πνύ-

- τὰ πινύματα τὰ πνέοντα ἀπὸ τῆς ἀναρχίας ὑμεινότερα.
 δούτορον δὲ, καὶ βόρεαν. οὐχίμεροι γὰρ αὐτὰ μάλλον.
 τῷ δὲ λοιπὸν πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις καὶ πολεμι-
 κὰς, καλῶς ἔχειν. πρὸς μὲν οὖν τὰς πελεμικὰς, αὐτοῖς μὲν
 δυνέξοδον εἶναι χρὴ. τοῖς δὲ ὑπαντίοις, δυσπρόσοδον καὶ δυσπε-
 εἴληπτον. ὑδάτων τε καὶ ναμάτων μάλα μὲν ὑπάρχειν πλὴν
 τοῦ οἰκίου. εἰδὲ μὴ, ὅτε γὰρ οὕτως διὰ τῆς κατὰ σκευάξιν ὑ-
 1 ποδοχῆς ὀμβρίους ὑδασιν ἀφ' ὅθιους καὶ μεγάλας, ὥστε μη-
 δε ποτε ἄπολείπειν εἰρημονίαν τῆς χώρας διὰ πόλεμον.
 εἰπεὶ δὲ διὰ πόλιν ὑμείας φροντίζειν τῆς οἰκονομίας, ὅτε
 ἂν εἴσιν ἐν τῷ κτίσθαι τὸν τόπον, ἐν τῷ ριούτῳ καὶ πρὸς τοῖς
 ὅν καλῶς. δούτορον δὲ ὑδασιν ὑμεινοῖς χρῆσθαι. καὶ τοῖς
 πλὴν ὑπὸ μέλειαν ἔχειν μὴ παρὸς τῶν. οἷς γὰρ πλείστοις χώμα-
 τα πρὸς τὸ σῶμα καὶ πλείστοις, τοῖς πλείστοις συμβάλλε-
 ται πρὸς τὴν ὑγίαν. ἡ δὲ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν πινύματος δύ-
 2 ναμὸς τοιαύτην ἔχει πλὴν φύσιν. διότι ἐν τῇ οὐ φρονέουσιν
 διὰ διωρεῖσθαι πόλιν. ἐὰν μὴ πάνθ' ὁμοῖα. μὴ τὰ φθονία
 τῶν ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν. χωρὶς τὰ, τε εἰς τοῖς ὑδατα, καὶ τὰ
 πρὸς τὴν ἄλλω χρεῖαν. πόλιν δὲ τῶν ὀρμητῶν, οὐ πᾶ-
 σις ὁμοίως ἔχει τὸ συμφέρον τῶν πολιτείαις. οἷον, ἀκρόπο-
 λιν, ὀλιγαρχικὴν, καὶ μοναρχικὴν. δημοκρατικὴν δὲ ὁμο-
 λόγη. ἀριστοκρατικὴν δὲ, οὐδέ τῶν. ἀλλὰ μάλλον ἰσχυροὶ
 τόποι πλείους. ἡ δὲ τῶν ἰδίων οἰκήσων διάθεσις, ἡδίων μὲν νο-
 3 μίζεσθαι καὶ χρησιμότερα πρὸς τὰς ἄλλας πράξεις, ἀνδρ-
 ικὸς ἢ καὶ κατὰ τὸν νεώτερον καὶ τὸν ἰσχυρότερον τῶν.
 πρὸς δὲ τὰς πολεμικὰς ἀσφαλείας, τῶν ὑπὸ τῶν, ὡς εἶχον κα-
 τὰ τὸν ἀρχαῖον χρόνον. δυσέξοδος γὰρ ἐκείνη τοῖς ξενικοῖς, καὶ
 δυσεξοδότης τοῖς ὑπὸ τῶν. διότι ἐν τῶν ἀμφοτέ-
 ρων μέλειαν, ἐνδέχεται γὰρ, ἀπὸς οὕτω κατὰ σκευάξιν, κατὰ
 πόλιν ἐν τῇς χωραῖς, ὡς καλῶς ἔχουσιν τὰ ἀμπελῶν συστάδας,
 καὶ πλὴν μὲν ὅλῳ μὴ ποιῆν πόλιν οὕτω. κατὰ μέρη δὲ καὶ
 4 πόλιν. οὕτω γὰρ καὶ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ κόσμον ἔχει κα-

λείας. πῶδ' δὲ τειχῶν οἱ μὴ φάσκοντες δεῖν ἔχειν ταῖς τῆς ἀρε-
 τῆς ἀντιποιοῦν μὲν πόλεις, λίαν ἀρχαίως ἠπολαμβάνου-
 σι καὶ ταῦθ' ὁρῶντες ἐλεγχόμεναι ὀργῇ ταῖς ἐκείνως καλῶ-
 πισταμέναις. ἐστὶ δὲ, πρὸς μὲν τοῖς ὁμοίοις καὶ μὴ πολὺ τῷ πλεό-
 νει διαφέροντες, οὐ καλὸν τὸ πειράσθαι σώζεσθαι διὰ τὴν
 τειχῶν ὀνυμότητος. ἐπεὶ δὲ καὶ συμβαίνει καὶ εὐδύχῃ πλείω
 τῷ ἠπιδροχῇ γίνεσθαι τῷ ὑπὸ τῶν καὶ τῆς ἀνθρώπινος καὶ
 τῆς ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀρετῆς, εἰ δεῖ σώζεσθαι καὶ μὴ πάσχειν κα-
 κῶς μὴ δὲ ὑβρίζεσθαι, τῷ ἀσφαλεστάτῃ τῇ ὀνυμότητι τῷ τει-
 χῶν οἰκίῳ εἶναι πολεμικὰ τὰ τὴν. ἄλλως τε καὶ νῦν οὐκ ἐμμέ-
 νων τῶν πῶδ' τὰ βέλη καὶ ταῖς μηχαναῖς εἰς ἀκρίβειαν πρὸς
 ταῖς κλιτοκίαις. ὁμοίον γὰρ τὸ τείχη μὴ ποδισβάλλειν ταῖς
 πόλεσιν ἀξιού, καὶ τὸ τῷ χώρῳ οὐ μὲν βολὴν ζητεῖν, καὶ πε-
 ριαιρεῖν τοῖς ὁρενοῦς τόποις. ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς οἰκίαις ταῖς
 ἰδίαις μὴ ποδισβάλλειν τοῖς τοῖς, ὡς ἀνὰ τῶν ἐσομένων τῶν κα-
 ρικῶν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ τοῖς γὰρ δεῖ λανθάνειν, ὅτι τῶν
 μὲν ποδισβεβλημένοις τείχη πῶδ' τῷ πόλιν, ἔστιν ἀμφοτέ-
 ρως χρῆσθαι ταῖς πόλεσιν, καὶ ὡς ἐχούμεν τείχη καὶ ὡς μὴ
 ἐχούμεν. ταῖς δὲ μὴ κεκτημένοις οὐκ ἔστιν. εἰ δὴ τοῖς ἔχει
 τὸν τρόπον, οὐχ ὅτι τείχη μόνον ποδισβλητέον, ἀλλὰ καὶ τοῖ-
 των ὑπὸ μελητέον, ὅπως καὶ πρὸς κόσμον ἔχει τῇ πόλει πρε-
 πόντως καὶ πρὸς ταῖς πολεμικαῖς χρείαις, τὰς τε ἄλλας,
 καὶ ταῖς νῦν ἐπεδουλημέναις. ὡς πῶδ' γὰρ τῶν ὑπὸ μελῶν
 ὑπὸ μελῶν ἐστὶ δι' ὧν τοῖς πλεονεκτίουσι, οὕτω τὰ μὲν, δι-
 ρηταί. τὰ δὲ, δεῖ ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, καὶ τοῖς φυλαττομέ-
 νους. ἀρχὴν γὰρ οὐδ' ὑπὸ χειρὸς οὐκ ὑπὸ τῶν τοῖς οὐ πα-
 ρεσκευασμένοις. ἐπεὶ δὲ δεῖ τὸ μὲν πλεονέκτης τῶν κλιτῶν ἐν
 συνασπίοις καὶ ἀντιπαραστήσασθαι. τὰ δὲ τείχη διελθῆναι φυλα-
 κτηρίοις καὶ πύργοις καὶ τοῖς τοῖς ἀντικαίρους, δηλὸν ὡς
 καὶ τὰ περικαλεῖται πρὸς ἀντιπαραστήσασθαι ἐν τοῖς
 τοῖς τοῖς φυλακτικαῖς. καὶ ταῖς μὲν δὴ τοῖς ἀντιπαραστήσασθαι
 καὶ σμῆσαι τὸν τρόπον. ταῖς δὲ τοῖς τοῖς ἀντιπαραστήσασθαι οἰκίαις

ρεισ, καὶ τὰ κυριώτατα τῆς ἀρχῶν συστάσις ἀρμόττει τό-
 πον ὡδὶ τήδεον τε εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν, ὅσα μὴ τῆς ἰδρύσεως νό-
 μος ἀφορίζει χωρεῖς. ἢ τοι μαντεῖον ἄλλο πυθόχρηστον. εἴη
 δ' αὖ κινῶτος ὁ τόπος, ὅστις ὡδὶ φαίνεται τε εἶναι πρὸς τὴν
 τῆς ἀρχῆς θέσιν ἰκανὸς, καὶ πρὸς τὰ χεινιδόντα μέρη τῆς
 πόλεως ὀρνευομένης. πρὶν περὶ δὲ ἑσπερὶ μὲν εἶδον τὸν τόπον
 τοιαύτης ἀγορᾶς εἶναι κατὰ σκευὴν, οἷον καὶ πόδι θετή-
 1 λία οὐνομάχου σιν, ὡς ἐλδοθέραν καλοῦσιν. αὐτὴ δὲ εἶναι,
 ὡς δὲ καὶ θεράν εἶναι τῆς ὠνίων πάντων, καὶ μήτε βαλάν-
 σον μήτε γεωργὸν, μήτ' ἄλλον μηδὲνα τοιοῦτον πρὸς βάλλειν,
 μὴ καλοῦμενον ἑσπερὶ τῆς ἀρχόντων. εἴη δ' αὖ δ' ἄρχαις ὁ τό-
 2 πος, εἰ καὶ τὰ γυμνάσια τῆς πρεσβυτέρων ἔχοι τὴν τάξιν
 αὐτῶν. πρὶν περὶ γὰρ διηρηθῆαι κατὰ τὰς ἡλικίας καὶ εἶδον
 τὸν κόσμον. καὶ πρὸς μὲν τοῖς νεωτέρους ἀρχοντας ἑνὴς δια-
 3 κρίβειν. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις πρὸς τοῖς ἀρχαίοις. ἢ γὰρ ἐν
 4 ὀφθαλμοῖς τῆς ἀρχόντων παρουσίας μάλιστα ἐμπιέει τὴν ἀ-
 » ληθινὴν αἰδῶ, καὶ τὸν τῆς ἐλδοθέων φόβον. τὴν δὲ τῆς
 » ὠνίων ἀρχαίαν ἐπὶ τὴν τε δὲ τῆς εἶναι, καὶ χωρεῖς ἔχουσιν
 τὸν πρὸς τὴν πόλιν τῆς ἀρχῆς τῆς διατάξεως πεμπομενῶν
 καὶ τοῖς ἀρχῆς τῆς χώρας πᾶσιν. εἰπερὶ δὲ τὸ πρὸς τῆς διατάξεως
 τῆς πόλεως εἰς ἰδρύσας, εἰς ἀρχοντας, πρὶν περὶ καὶ τῆς ἰδρύων
 συστάσις πόδι τὴν τῆς ἰδρύων οἰκοδομημάτων εἶναι τὴν τά-
 ξιν. τῆς δ' ἀρχαίων ὅσα πόδι τὰ συμβόλαια ποιῆται τὴν
 3 τοιμήλειαν, πόδι τε γεωφᾶς δικῶν, καὶ τὰς κλήσεις, καὶ
 τὴν ἄλλαν τὴν τῆς τῆς διοίκησιν. ἐπὶ δὲ πόδι τὴν ἀρχαίαν
 μέαν καὶ τὴν καλοῦμεν ἀστυνομίαν, πρὸς ἀγορᾶ μὲν δὲ
 καὶ συνόδῳ ἑνὶ κοινῇ κατεσκεύασται. τοιοῦτος δ' ὁ πόδι
 τὴν αἰσθητικὴν ἀρχαίαν εἶναι τόπος. ἐν ἀρχαίᾳ μὲν γὰρ τὴν
 αἰὼν τῆς μεν. τῶν δὲ πρὸς τὰς αἰσθητικὰς πράξεις. μεμ-
 4 νῆσαι δὲ χρὴ τὴν εἰρημνίαν τάξιν, καὶ τὰ πόδι τὴν χώραν. καὶ
 γὰρ ἐκ τῆς ἀρχαίων, οὗς καλοῦσιν, οἱ μὲν, ὑλῶρους, οἱ δὲ,
 ἀρχονόμοι, καὶ φυλακτῆρες καὶ συστάσις πρὸς φυλακῶν

αἰσθητικὸν ὑπάρχειν. ἔτι δὲ ἰδὲ καὶ τὴν χάριν εἶναι νε-
 μημένηα. τὰ μὲν, θεοῖς. τὰ δὲ, ἥρωσιν. ἀλλὰ τὸ διαφέρειν νῦν
 ἀκριβολογούμενης καὶ λέγοντας πρὸς τῶν τοιούτων, ἀρξάν
 » ὅτι. οὐ γὰρ χαλεπὸν ὅτι τὰ τοιαῦτα νοήσῃ, ἀλλὰ πρῆσαι
 » μάλλον. τὸ μὲν γὰρ λέγειν, δι' ἧς ὁρῶν ὅτι. τὸ δὲ συμβῆναι,
 τύχης. διὸ πρὸς μὲν τῶν τοιούτων τότ' ἐπιπλεῖον ἀφείδω-
 ταν νῦν. πρὸς δὲ τῆς πολιτείας αὐτῆς ἐκτίνων καὶ ἐκποιῶν
 δεῖται σπειράσαι τὴν μέλουσιν ἔσθ' ἀπὸ πόλιν μακρὰν, καὶ
 » πολιτείας καλῶς, λεκτέον. Ἐπεὶ δὲ δύ' ὅτι ἐν οἷς ἡγε-
 » ται τὸ δὲ πᾶσιν. τοῦτοιν δὲ ὅτι ἐν μὲν, ἐν τῷ τὸν σκοποῦν κα-
 » δαι. καὶ τὸ τέλος τῆς πράξεως ὁρῶν. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸ
 » τέλος φερούσας πράξεις διείσκειν. ἐν δὲ τῷ γὰρ ὡς καὶ
 » διαφωνεῖν ἀλλήλοις καὶ συμφωνεῖν. ἐνίοτε γὰρ ὁ μὲν σκοπὸς
 » ἐκκεῖται καλῶς. ἐν δὲ τῷ περὶ τὴν τὴν τυχεῖν αὐτοῦ διαμαρ-
 » τάνουσιν. ὅτι δὲ, τῶν μὲν πρὸς τὸ τέλος πάντων ὡς τυγχά-
 » νουσιν. ἀλλὰ τὸ τέλος αὐτὸ φανερὸν. ὅτι δὲ ἐκαστὸς δια-
 μύρτάνουσιν. οἷς, πρὸς ἰατρικῇ. οὐτε γὰρ κριὸν ἢ δεῖσ' ὑγια-
 νον εἶναι σῶμα, κρινουσιν ἐνίοτε καλῶς, οὐτε πρὸς τὸν ἄπο
 » κείμενον αὐτοῖς ὅρον τυγχάνουσιν τῆς ποιητικῆς. δεῖ δὲ ἐν ταῖς
 » τέχναις καὶ ὡς ἡμεῖς τῶν ἀμφοτέρων κρατεῖν τὸ τέ-
 » λος, καὶ τῶν εἰς τὸ τέλος πράξεις. ὅτι μὲν οὕτως τοῦτ' ὁρῶν
 καὶ τῆς διδασκαλίας ἐφ' ὧν τὰ πάντα, φανερὸν. ἀλλὰ τοῦ-
 » των τοῖς μὲν, ὅσον σία τυγχάνειν, τοῖς δὲ οὐ, διὰ πῶς τυχὴν ἢ
 » φανερὸν. δεῖται γὰρ καὶ χρηστέας πινὸς τὸ ζῶν καλῶς. τοῦτο
 » δὲ, ἐλάττωσιν μὲν τοῖς ἀμεινον. διακειμένοις. πλείονος δὲ τοῖς
 χείρον. οἱ δὲ αὐτοῖς οὐκ ὁρῶν ζήτουσι τὴν διδασκαλίαν ὡς
 » σίας ὑπάρχουσιν. ἐπεὶ δὲ τὸ περὶ κείμενον ὅτι τὴν ἀρίστην πολι-
 » τείαν ἰδεῖν. αὐτὴ δὲ ὅτι, καθ' ἣν ἀρετῇ ἀπὸ πολιτείας πόλις,
 ἀρετῇ δὲ ἀπὸ πολιτείας το καθ' ἣν διδασκαλίαν μάλιστα ἐν δὲ-
 » χεῖται τὴν πόλιν, δηλονότι τὴν διδασκαλίαν δεῖ πὶ ὅτι μὴ λαν
 » θάνειν. φανερὸν δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡθικαῖς εἶπ' ὅτι λόγων ἐκείνων ὅφ' ἐ-
 » λος, ἐν ὁρῶν εἶναι καὶ χρῆσιν ἀρετῆς πλείαν. καὶ τῶν ἄλλων, 4

δὲ τῆς φύσεως ἐπαμφοτέρωθεν δὲ τῆς ἐξ ὧν ὡς τὸ χεῖρον
 καὶ τὸ βέλπον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῶν ζώων μάλιστα μὲν τῇ
 φύσει ἦ. μικρὰ δὲ ἕνα καὶ τοῖς ἔθουσιν. ἀνθρώπος δὲ καὶ λό-
 γω. μόνον δὲ ἔχει λόγον. ὥστε διὰ τούτου συμφωνεῖν ἀλλήλοις
 πολλὰ γὰρ πρὸς τοὺς ἐπιστομους καὶ τὴν φύσιν περὶ τοῦσι δὲ
 τὸν λόγον. ἐὰν πεισθῶσιν ἄλλως ἔχειν βέλπον. τὴν μὲν ρί-
 νων φύσιν οἷους εἶναι διὰ τοῦ μέλλοντος. οὐ χειρώσιν ἔσθαι
 τῷ νομοθέτῃ, διωρίσμεθα περὶ τὸν. εἰ δὲ λαβὼν ὄρνιν ἢ δὴ
 παιδείας. τὰ μὲν γὰρ ἐπιζόμενα μανθάνουσι. τὰ δὲ ἄκον-
 τας. ἐπεὶ δὲ πᾶσα πολιτικὴ κοινωνία συνίστηκεν ὅς ἀρχόντων
 καὶ ἀρχομένων, ὅτι δὴ σκεπτεῖται, εἰ ἑτέρους εἶναι διὰ τοῦ ἀρ-
 χοντος καὶ τοῦ ἀρχομένου ἢ τοῦ αὐτοῦ δὲ βίου. δῆλον γὰρ,
 ὡς ἀκολουθεῖν δεήσει καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν διαίτην
 τούτων. εἰ μὲν οὖν εἴησαν ἑσόμενοι διαφορόντες ἄλλοι τῶν
 ἄλλων, ὅσον τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωας ἡ γὰρ μετὰ τῶν ἀνθρώ-
 πων διαφέρειν, οὐδὲν πρῶτον καὶ τὸ σῶμα πολλὴν ἔχοντας
 ὑπερβολὴν εἶτα καὶ τὴν ψυχὴν, ὥστε ἀναμνησθήτην
 εἶναι καὶ φανερὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῖς ἀρχομένοις τὴν τῶν ἀρ-
 χόντων, δῆλον ὅτι βέλτιον αἰετῶς αὐτοῖς τοῖς μὲν ἀρ-
 χέσθαι καὶ ἀπάγει. ἐπεὶ δὲ τούτ' οὐ βέλτιον λαβεῖν, οὐδὲ
 ὅτι ὡς πρὶν ἐν ἰνδοῖς φησι σκῆλαξ εἶναι τοῖς βασιλέας ἑσόμεν
 διαφορόντας τῶν ἀρχομένων, φανερὸν ὅτι δὲ πολλὰς αἰ-
 τίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τῇ κατὰ μέρος ἀρ-
 χείᾳ καὶ ἀρ-χεῖσθαι. τότε γὰρ ἴσον ταυτὸν τοῖς ὁμοίοις καὶ χα-
 λεπὸν μένεν τὴν πολιτείαν τὴν συνεσκήσαν πρὸς τὸ δίκαιον.
 μετὰ γὰρ τῶν ἀρχομένων ὑπάρχουσι νεωτέρους ἐσόμενοι
 πάντες οἱ κατὰ τὴν χώραν. ἑσόμενοι τε εἶναι τοῖς ἐν τῷ πο-
 λιτεῖναι τὸ πᾶν ὡς εἶναι κρείττους πάντων τούτων,
 εἴ τι τῶν ἀδυνάτων ὅσιν. ἀλλὰ μὲν ὅτι γε διὰ τοῦ ἀρχοντος
 διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀναμνησθήτην. πῶς οὖν ταυ-
 τ' εἶναι καὶ πῶς μεδέουσι, διὰ σκέψασθαι τὸν νομοθέτην.
 εἰσὶν δὲ περὶ τὸν πόλιν αὐτοῦ. ἡ γὰρ φύσις δέδωκε τὴν

διαίρεσιν ποιήσας αὐτῷ τῷ γίγει ταυτὸ. τὸ μὲν, καὶ τὸν.
 τὸ δὲ πρὸς τὸν. ὡς οὖν μὲν, ἀρχὴς πρὸς τὸν, τοῖς δὲ ἀρ-
 χεῖν ἀνακτεῖ δὲ οὐδεὶς καθ' ἡλικίαν ἀρχόμενος. οὐδὲν νομί-
 ζει εἶναι κρείττων ἄλλως τε καὶ μέλλων ἀντιλαμβάνειν ἑαυ-
 τὸν ἔρανον, ὅταν τύχῃ τῆς ἰκνυμένης ἡλικίας. ἐστὶ μὲν ἀρχή,
 ὡς οὖν αὐτοῖς ἀρχεῖν καὶ ἀρχοῦν φαίον. ἐστὶ δὲ, ὡς ἐπὶ
 ρους, ὡς τε καὶ τῷ παιδείαν ἐστὶν ὡς τῷ αὐτῷ ἀνακτεῖν,
 1 ἐστὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸν εἶναι. τὸν τε γὰρ μέλλοντα καλῶς ἀρχεῖν,
 2 ἀρχεῖν αὐτὸν φασὶ διὰ τὸν πρῶτον. ἐστὶ δὲ ἀρχὴ καὶ τὸ πρῶτον
 πρῶτοις εἶρηται λόγοις, ἡ μὲν τῷ ἀρχόμενῳ ἔχειν. ἡ δὲ τῷ ἀρ-
 χεῖν. τῷ δὲ πρῶτον μὲν, δευτέρῳ εἶναι φαίον. τῷ δὲ,
 τῷ ἐλθόντι. διαφύκει δὲ τὸ πρῶτον τῷ ἑσπέρῳ οὐ τοῖς
 ὁρμαῖς, ἀλλὰ τῷ πόνῳ. διὸ πολλὰ τῷ εἶναι δευτέρῳ
 3 διακρινεῖν ὁρμαῖς, καὶ τῷ πόνῳ τοῖς ἐλθόντις καλὸν διακ-
 4 ρινεῖν. πρὸς γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ μὴ καλὸν οὐχ οὐτῶ διαφέ-
 ρουσιν αἱ περὶ τὸ καλὸν, ὡς αὐτῷ τῷ πόνῳ καὶ τῷ πόνῳ
 5 καὶ. ἐπεὶ δὲ πολὺ καὶ ἀρχόμενος τῷ αὐτῷ ἀρετῷ εἶναι
 6 φαίον, καὶ τῷ αἰετοῦ ἀνδρός, τὸν δὲ αὐτὸν ἀρχόμενον τε διὰ
 7 γίγνεται πρῶτον καὶ ἀρχόμενος ἑσπέρῳ, τὸν αὖτ' εἶναι τῷ νομο-
 δέ τῳ περὶ τὸν πόνον, ὅπως αἰετοῦ ἀρχοῦ γίγνεται καὶ
 8 διὰ τῶν ἐπιτηδεύματων. καὶ τὸ τέλος τῆς αἰετοῦ ζωῆς.
 διήρηται δὲ δύο μέρη τῆς ψυχῆς. ὡς τὸ μὲν, ἔχει λόγον καὶ
 αὐτὸ. τὸ δὲ οὐκ ἔχει μὲν καὶ αὐτὸ, λόγῳ δὲ ὑπακούειν δευτέ-
 9 ρον. ὡς φαίον τῶν ἀρετῶν εἶναι, καὶ ὡς αἰετοῦ ἀρχοῦ λέ-
 10 γεται πως. τῶν δὲ αὐτῶν μᾶλλον τὸ τέλος. τοῖς
 11 μὲν οὐτῶ διακρινεῖν ὡς ἡμεῖς φαίον οὐκ ἀδελφόν, πῶς λε-
 12 κτόν. αἰετοῦ γὰρ τὸ χεῖρον τῷ βελτιονοῦ εἶναι εἴκειν. καὶ ἑσπέρῳ
 13 φανόν ὁμοίως αὐτῷ τοῖς καλῶν τέχνων καὶ τοῖς καλῶν φι-
 14 σιν. βελτιονοῦ δὲ τὸ λόγον ἔχειν. διήρηται τε διχῶς. καὶ ὅν πο-
 15 ρὸν εἰσὶν ὅσον διακρινεῖν. ὁ μὲν γὰρ περὶ τὸν λόγον.
 16 ὁ δὲ, θεωρητικὸς. ὡς αὐτῶν οὐκ αἰετοῦ διήρηται καὶ τοῦ-
 17 το τὸ μέρος, καὶ τῶν περὶ τὸν λόγον ἀνάλυσιν ὁ αὐτὸν ἔχειν.

καὶ δεῖ τὰς τῶ φύσει βελτίονος αἰρετὰς τῶν εἶναι τῶν δυνά-
 » μείους τυγχάνειν ἢ πασῶν, ἢ τοῖν δυοῖν. αἰεὶ γὰρ ἐκείνῳ τῷ θ' αἰ-
 » ρετώτατον, οὐ τυχεῖν ὅτιν ἀκροτάτου. διήρηται δὲ καὶ πᾶς ὁ
 » βίος εἰς ἀσχολίαν καὶ εἰς σχολήν, καὶ πόλεμον καὶ εἰρήνην. καὶ
 τῆς πεπρακτῶν τὰ μὲν εἰς τὰ αἰσθητικὰ καὶ χρήσιμα. τὰ δὲ, εἰς
 τὰ καλὰ. πᾶσι ὡν ἀνάγκη τὴν αὐτὴν αἰρεσιν εἶναι καὶ ρίς τῇ
 ψυχῆς μέρεσι καὶ τῶν περὶ αὐτῶν. πόλεμον μὲν, εἰρήνης
 ἤσιν. ἀσχολίαν δὲ σχολῆς. τὰ δ' αἰσθητικὰ καὶ χρήσιμα τῆς
 καλῶν εὐεκεν. πρὸς πάντας μὲν ρίαν τῷ πολιτικῷ βλέποντι
 νομοθετητέον καὶ κατὰ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς καὶ κατὰ τὰς περὶ
 ξεις αὐτῶν. μάλλον δὲ πρὸς τὰ βελτίω καὶ τὰ τέλη. τὸν αὐ-
 τὸν δὲ τρόπον καὶ πᾶσι τοῖς βίους καὶ τῶν τῆς πεπραγμάτων δια-
 κρίσεις. δεῖ μὲν γὰρ ἀσχολεῖν διώκεσθαι καὶ πολεμεῖν. μάλλον
 δ' εἰρηνικῶς ἀρεῖν καὶ σχολάζειν. καὶ τὰ ναισθητικὰ καὶ τὰ χρήσι-
 μα δὲ περὶ τῆς. τὰ δὲ καλὰ δεῖ μάλλον. ὥς τε πρὸς τοῖς
 τοῖς σκοποῖς καὶ παιδείας ἐπὶ ὄντας παιδείας καὶ τῶν ἄλλας
 ἡλικίας, ὅσαι διόνται παιδείας. οἱ δὲ νῦν ἀρετὰ δοκοῦντες
 πολιτείας εἶναι καὶ τῶν νομοθετῶν οἱ τῶν κα-
 τὰ τὴν ψυχὴν τῶν πολιτείας, οὐτὲ πρὸς βέλπτον τέλους φαί-
 νονται σωτάξαι τὰς τῶν πολιτείας, οὐτὲ πρὸς πά-
 σας τῶν ἀρετῶν, ὅν νόμοις καὶ τὴν παιδείαν. ἀλλὰ φορη-
 κῶς ἀπέκλιναν πρὸς τῶν χρησίμοις εἶναι δοκοῦσας καὶ πλεο-
 νεκτικῶς τῶν. πρὸς πλεονεξίας δὲ τοῖς καὶ τῶν ὑστέρον ἡνέ-
 γραφάντων ἀπεφύκοντες τὴν αὐτὴν δόξαν. ἐπαινοῦντες γὰρ
 τὴν λακεδαίμονίαν πολιτείαν, ἀγάντουν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ
 σκοποῦ, ὅτι πάντα πρὸς τὸ κρατεῖν καὶ πρὸς πόλεμον εὐο-
 μεθετέστη. ἀ καὶ κατὰ τὸν λόγον ὅτιν ἐλέγκται. καὶ τοῖς ὁρ-
 γοῖς ἐβλήθησαν νῦν. ὥς πᾶσι γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων
 ἐκείνῳ τῶν πολλῶν δεσπόζειν, ὅτι πολλὴ χρηστία γίγνεται
 οὐ τυχευμάτων, οὐτῶ καὶ θίβρων ἀγάμενος φαίνεται τὸν τῶν
 λακωνίων νομοθετήν καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνῳ τῶν γρηφόντων
 πᾶσι πολιτείας αὐτῶν, ὅτι δὲ τὸ γρυμνάσθαι πρὸς τοῖς κεν- 4

λιν ἀρετῆς ὑπάρχειν. τέλος γὰρ ὡς πρὸς εἰρηθεῖν πολέμιος, εἰ-
 ρηνὴ μὲν πολέμιον. χολὴ δ' ἀχολίασ. χρήσιμοι δὲ τῆς ἀρε-
 τῆς εἰσὶ πρὸς τὴν χολὴν καὶ διαγωγὴν, ὧν τε ἐν τῇ χολῇ τὸ
 ὄργον, καὶ ὧν ἐν τῇ ἀχολίᾳ. δεῖ γὰρ πρὸς τῆς ἀναγκαίων ὑ-
 πάρχειν, ὅπως ἴσῃ χαλάζειν. διὸ σὺφρονα τὴν πόλιν εἶναι περ-
 σῆκει καὶ ἀνδρείαν καὶ καρτερικὴν. καὶ τῆς ἐν τῇ παροϊμίᾳ,
 οὐ χολὴ δούλοισ. οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι κινδυνεύειν ἀνδρείως,
 δούλοι τῆς ὑδιόντων εἰσιν. ἀνδρίασ μὲν οὖν καὶ καρτερίασ
 δεῖ πρὸς τὴν ἀχολίαν. φιλοσώφιασ δὲ πρὸς τὴν χολὴν. σω-
 φροσύνης δὲ καὶ δικαιοσύνης, ἐν ἀμφοτέρωσι τοῖς χρόνοις,
 καὶ μᾶλλον εἰρῶνι ἄνοισὶ καὶ χαλάζουσιν. ὁ μὲν γὰρ πό-
 λημος ἀναγκάζει δικαίους. εἶναι καὶ σὺφρονεῖν, ἡ δὲ τῆς οὐτυ-
 χίασ ἀπόλαυσις ἢ τὸ χαλάζειν μετ' εἰρῆνης, ὑβριστασ ποιεῖ
 μᾶλλον. πολλῆς οὖν δεῖ δικαιοσύνης καὶ πολλῆς σὺφροσύ-
 νης ὅς ᾧ εἰσα δοκῇ ὑτάς περὶ τῆς, καὶ πάντων τῆς μακαρι-
 ζομένων ἀρχαυόντας. δεῖ, εἰ πνὲς εἰσιν ὡς πρὸς οἱ κρηταὶ φα-
 σιν ἐν μακάρων νήσοις. μάλιστα γὰρ οὐκ ἰδιόσονται φιλοσο-
 φίασ καὶ σὺφροσύνης καὶ δικαιοσύνης, ὅσῳ μᾶλλον χαλάζ-
 ζουσιν ἐν ἀφροσύᾳ τῆς τοιούτων ἀγαθῶν. διὸ π μὲν οὖν τὴν
 μέλλουσαν ἀνδραμονήσκειν καὶ σπουδαίαν ἔσεσθαι πόλιν,
 τούτων δεῖ τῆς ἀρετῆς μετέχειν, φανερὸν. αἰχρὸν γὰρ οἷτος
 μὴ δύνασθαι χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. ἀλλ' ἀχολοῦντας μὲν καὶ
 πολεμοῦντας φαίνεσθαι ἀγαθοῖς. εἰρῶνι δ' ἄγοντας καὶ
 χαλάζοντας ἀνδραποδίσαις. διὸ δεῖ μὴ καθάπερ ἡ λακε-
 δαιμονίων πόλις, τὴν ἀρετὴν ἀσκέειν. ἱκεῖνοι μὲν γὰρ οὐ ταύ-
 τη διαφέρουσι τῆς ἄλλων, τῷ μὴ νομίζειν ταυτὰ τοῖς ἄλλοις
 μέγιστα τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ τῷ γινέσθαι τοῦτο μᾶλλον διὰ τοῦ
 νος ἀρετῆς. ἐπεὶ δὲ μέγιστον τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, καὶ τὴν ἀπόλαυ-
 σιν τὴν τοῦτον, ἢ τὴν τῆς ἀρετῆς, καὶ ὅτι δι' αὐτὴν, φανερὸν
 ἐν τοῦτον. πῶς δὲ καὶ δεῖ τῶν ἐστὶν, ὅσοι δὲ θεωρητέον. τυγ-
 χάνομεν δὲ διηρημένοι περὶ τὸν, ὅτι φνῶσται καὶ ἔθους καὶ λέ-
 γον δεῖ. τούτων δὲ ποῖας μὲν πνῶσται εἶναι χρὴ τὴν φύσιν, διὰ-

εἶναι περὶ τὸν λόγον δὲ θεωρήσει, πότῳρον παιδὸν τί οἱ
 λόγῳ ἢ τοῖς ἐθέσι. ταῦτα δὲ περὶ ἀλλήλα συμφωνεῖν συμ-
 φωνίαν τὴν ἀρίστην. ἐν δὲ χεῖρα γὰρ διημαρτηκέναι καὶ τὸν λό-
 γον τῆς βελτίστης ἡγετορίας. καὶ δὲ τῶ ἐθῶν ὁμοίῳ ἡγεῖται,
 1 φανερὸν ὅτι γὰρ πρὸς τὸν μὲν καὶ τὸν ἐν τοῖς ἀλλοῖς, ὡς ἡ
 2 γένεσις ἀπ' ἀρχῆς ὅτι καὶ τὸ τέλος ἀπὸ τοῦ ἀρχῆς ἀλλοῦ
 3 τέλει. ὁ δὲ λόγος ἡμῖν καὶ ὁ νοῦς, τῆς φύσεως τέλος. ὡς τε
 4 περὶ τοῦτο τὴν γένεσιν καὶ τὴν τοῦ ἐθῶν διὰ πρᾶσιν ἀ-
 5 ξειν μελέτην. ἔπειτα ὡς πρὸς ψυχὴ καὶ σῶμα δὴ ὅτι, οὐ τῷ καὶ
 6 τῆς ψυχῆς ὁρατὸν δύο μέρη. τὸ, τε ἄλλοτε, καὶ τὸ λόγον ἐ-
 7 χον. καὶ τοῖς ἐξ ἑαυτοῦ τῶν δύο τὸν ἀριθμὸν. ὡς τὸ μὲν ὅτι ὁ
 8 ρεξίς. τὸ δὲ νοῦς. ὡς πρὸς δὲ τὸ σῶμα περὶ τὸν τῆς γένεσις τῆς
 9 ψυχῆς, οὐ τῷ καὶ ἄλλοτε τῶ λόγον ἔχοντος. φανερὸν δὲ καὶ
 10 ὅτι. θυμὸς γὰρ καὶ βούλησις. ἐπὶ δὲ ἡδὴ θυμὸς καὶ γνησι-
 11 νοις ὁ θυμὸς ὑπάρχει τοῖς παιδίοις. ὁ δὲ λογισμὸς καὶ ὁ νοῦς
 12 περὶ τοῦ ἐγγίνεσθαι πέφυκε. διὸ πρὸς τὸν μὲν τῶ σώματος
 τὴν ἡδὴ μελέτην αἰσθητὸν εἶναι περὶ τὸν, ἢ τὴν τῆς ψυ-
 χῆς. ἔπειτα τὴν τῆς ὁρέξεως, ἐν ἑαυτῷ τῶ νοῦ τὴν τῆς ὁ-
 ρέξεως. τὴν δὲ τῶ σώματος, τῆς ψυχῆς. ἐπὶ τῶ ἀπ' ἀρχῆς
 τὸν νομὸς δὲ τὴν ὁρᾶν διὰ, ὅπως εἰλήσεια τὰ σώματα γένῃται
 τῶ βεφορμίων, πρὸς τὸν μὲν ἡδὴ μελετήον ποδὶ τὴν σύλιν.
 πό τε καὶ πόιους. ἵνα δὲ ὄντας γὰρ ποιῆσθαι περὶ ἀλλήλων
 τὴν γαμικὴν ὁμιλίαν. διὰ δ' ἀπ' βλέποντα νομὸς δὲ τὴν ταῦ
 3 τὴν τὴν κοινωνίαν, περὶ αὐτοῦ καὶ τὸν τῶ ζῶν χρόνον, ἵνα
 συγκαταβάνωσι τοῖς ἡλικίαις ἡδὴ τὸν αὐτὸν καιρὸν. καὶ μὴ
 διαφωσιν αἰδιώματα. τῶ μὲν, ἐπὶ διωαμὸν γνησι. τῆς
 δὲ, μὴ διωαμὸν. ἢ ταῦτα μὲν, τῶ δ' αἰδιώτος μὴ. ταῦτα γὰρ
 4 πρὶ καὶ ταῖς περὶ ἀλλήλων καὶ διαφορὰς. ἔπειτα καὶ περὶ
 τὴν τῶ τῶν διαδοχῶν. διὰ γὰρ ἔπ' αἰαν ἡγετορίας τοῖς
 ἡλικίαις τὰ τέκνα τῶ πατέρων, αἰδιώτος γὰρ τοῖς μὲν πρὸς
 βυτδοῖς ἢ ἡλικίαις πρὶ τῶ τέκνων. ἢ δὲ πρὶ τῶ πατέ-
 4 ρων βεθήσει τοῖς τέκνοις, οὐ τε λίαν παρέχῃ εἶναι. πολ-

λῶν γὰρ ἔχει δυαχέρειαν. ἢ τε γὰρ αἰδώς ἢ ἥτιον ὑπάρχει τοῖς τοῖς
 οὔτοις ὡς πρὸς ἡλικίας. καὶ πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἐγκλημα-
 τικὸν δὲ πάρεγγισ. ἔπ' δ' ὅθεν ἀρχόμενοι διδύρο μετέβην, ὅ-
 πως τὰ σώματα τῶν γινόμενων ὑπάρχει πρὸς τὴν τῆ νομο-
 δέ του βούλησιν. χαδὸν δὲ πάντα τὰ συμβαίνει κατὰ μίαν
 ὑπὸ μέλειαν. ἐπεὶ γὰρ ὠρεται τέλος τῆς γενήσεως ὡς ὑπὸ
 πλῆθον εἶπεν, ἀσφράσι μὲν, ὁ τῆς ἐβδμήκωντα ἐπὶ ἀριθ-
 μὸς ἔχεται. πεντήκωντα δὲ γυναιξίν, διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συ-
 » ζούσεως κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰς τοὺς χρόνους κατὰ βίνειν τοῖ-
 » ρισ. ἐστὶ δ' ὅ τ' νέων σωδυσμὸς φάυλος πρὸς τεκνοποιεῖν.
 » ἐν γὰρ πᾶσι ζώοις ἀπὸ λῆτα τῆς νέων ἐγγονα. καὶ δηλυτόκα
 » μάλλον καὶ μικρὰ τὴν μερῶν. ὡς τ' ἀναγκαῖον ταυτὸ τῆ-
 » συμβαίνει καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπων. τεκμήριον δὲ, ἐν ὅσας
 γὰρ τῆς πόλεων ὑπὸ χωριάζει τὸ νέους συζυγνῆαι ἢ νέας,
 ἀπὸ λῆς καὶ μικροὶ τὰ σώματα εἰσιν. ἐπ' δὲ ἐν τοῖς τόκοις αἰ-
 νέαι πονοῦσιν τε μάλλον καὶ διαφθείρονται πλείους. διὸ καὶ
 τὸν χρῆσμον γνέσθαι πνέσ φασὶ δὲ τοιαύτην αἰτίαν τοῖς τοῖς
 ζῴοις. ὡς πολλὰν διαφθειρομένων δὲ τὸ γαμίσκεται τοῖς
 νεωτέραις, ἀλλ' οὐ πρὸς τὴν τῆς καρπῶν μεμνήν. ἐπ' δὲ καὶ
 πρὸς σωφροσύνην συμφέρει τοῖς ἐκδόσεις ποιεῖν πρὸς βυ-
 τέραις. ἀκωλασώτεροι γὰρ εἶν δοκοῦσι νέαι χρῆσμεναι ταῖς
 σωουσίαις. καὶ τὰ τῆς ἀρετῶν δὲ σώματα βλάπτειν δο-
 κεῖ πρὸς τὴν αὔξησην. ἐὰν ἐπ' τῆς σωματικῆς ἀρετῆς οὐ
 ποιεῖν τὴν σωουσίαν. καὶ γὰρ τοῦτο πῶς ὠρεσμένος χρό-
 » νος. ὃν οὐχ ὑπερβαίνει πληθύνον ἐπ'. διὸ τοῖς μετὰ, ἀρμόττει
 » πρὸς τὴν οὐκ τῶν καὶ δεκά ἐπὶ τῆς ἡλικίας συζυγνῆαι. τοῖς δ' ἐπὶ
 » καὶ πλείοντα ἢ μικρόν. ἐν τούτῳ γὰρ ἀκμαῖουσι τε τοῖς σώ-
 μασι σύζυγος ἔσται. καὶ πρὸς τὴν παύλαν τῆς τεκνοποιίας
 συγκαταβήσεται τοῖς χρόνοις οὐκ αἰρώς. ἐπ' δὲ ἡ διαδοχὴ τῆς
 τέκνων, τοῖς μετὰ ἀρχομένοις ἔσται τῆς ἀκμῆς. ἐὰν γίγνηται κα-
 τὰ λόγον διδύς ἢ γένεσις. τοῖς δὲ, ἢ δὴ κατὰ λευμῆς τῆς ἡ-
 λικίας πρὸς τὸν τῆς ἐβδμήκωντα ἐπὶ ἀριθμὸν. πρὸς μετὰ

- οὕτω τε πότε διὰ πείθειν τὴν σύλλξιν, εἰρηται. τοῖς δὲ πόδε
τὴν ὥραν χρόνοις, ὡς οἱ πολλοὶ χράνται καλῶς καὶ νοῦν ὀρί-
σθαι, χεῖμανος τὴν σωκυλίας ποιῆσαι ταύτην. διὰ δὲ
καὶ αὐτοῦς ἡδὴ θεωρεῖν πρὸς τὴν τεκνοποιίαν, τὰ, τε πρῶ-
τῶς ἰατρῶν λεγόμενα καὶ τὰ πρῶτα τῆς φύσεως. οἷ τε γὰρ ἰατροὶ
τοῖς καιροῖς τῶς σωμάτων ἰκανῶς λέγουσι. καὶ πόδε τῶς πνυ-
μάτων οἱ φύσιν, τὰ βόρεα τῶς νοτίων ἐπικνουῦτο μάλ-
1 λον. ποίων δὲ πνυν τῶς σωμάτων ὑπάρχοντων μάλιστα ὀφεί-
λως εἴη τοῖς γλυκομενίσι, ὡς ἡσάσι μὲν μᾶλλον λεκτέον ἐν τοῖς
πόδε τῆς παιδαγωγίας. τὴν δὲ ἰκανὸν εἰπεῖν καὶ νῦν. οὐτε
γὰρ ἡ τῶς ἀθλητῶν χρήσιμος ἐξίς πρὸς πολιτικὴν δυνάμιν, οὐ
τε πρὸς ὑγίαν καὶ τεκνοποιίαν, οὐτε ἡ δόξα πνυτική καὶ κα-
κὴ πνυτική λίαν ἀλλ' ἡ μέση τῶν πεπονημένων μὲν οὕτω ἐ-
χειν διὰ τὴν εἶναι, πεπονημένῳ ὅ ποιοῖς μὴ βιαιοῖς, μὴ δὲ πρὸς
οὐκ ἄλλο, ὡς πόδε ἡ τῶς ἀθλητῶν ἐξίς, ἀλλὰ πρὸς τοῖς τῶς ἐ-
2 λυτοῖς περὶ τοῖς. ὁμοίως δὲ διὰ τοῦτο ὑπάρχειν αἰσθάνει
καὶ γυναιξί. χρὴ δὲ καὶ τοῖς ἐγγυνοῖς ὡς μελεῖται τῶς σωμά-
των μὴ ῥαθυμίας, μὴ δ' ἀρῶν τῶς χρωμίας. τοῖς δὲ
ῥαθιῶν τῶ νομοθέτη πρὸς τὰς πρὸς τὰς ἡμῶν πνυ-
ταί πρὸς πορείαν πρὸς τοῖς ἀπὸ δόξα πνυτῶν τῶς εἰληχέτων
τὴν πόδε τῆς γλυκίας πνυτῶν. τὴν μὲν τοῖς διανοίαν τοῖς αἰσθάνει
τῶς σωμάτων ῥαθυμίας τῶς ἀρῶν τῶς διὰ γιν. ἀπὸ λαύοντα
γὰρ φαίνεται τὰ γλυκίαν τῆς ἐχολύσεως, ὡς πόδε καὶ τὰ φύο-
3 μένα τῶς γῆς. πόδε δὲ ἀπὸ τοῖς καὶ τῶς γλυκίαν τῶς γλυκίαν
ἔστω νόμος μὴδὲν πεπρωμένον πρὸς τῶς. δὲ δὲ πρὸς τῶς πνυ-
τῶν. ὡς τῶς γὰρ δὲ τῶς τεκνοποιίας τὸ πρὸς τῶς. εἰ δὲ π-
σι γινῆται πρὸς τοῖς σωκυλίας πνυτῶν πρὸς αἰσθάνει ἐγγυ-
δοῖ καὶ γυνῶν, ἐμποιεῖται διὰ τὴν ἀμβλῶσιν. τὸ γὰρ ὅσον
καὶ τὸ διωρεσμένον τῶ αἰσθάνει καὶ τῶ γυνῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν
ἀρχὴ τῆς ἡλικίας αἰσθάνει καὶ γυνῶν διώρεται, πότε ἀρ-
4 χεται χρὴ τῆς συλλέξεως, καὶ πόσον χρόνον λειτούργειν ἀρ-

μήτε πρὸς τέκνοποιίαν, ὡρίστω. τὰ γὰρ τῆς πρεσβυτέρων ἐκ-
 γονα καὶ πατρὶς τὰ τῆς νεωτέρων, ἀτελὴ γίνεσθαι καὶ τοῖς σώμα-
 σι καὶ ταῖς διανοίαις. τὰ δὲ τῆς γεγηρακέντων, ἀσθενῆ. διὸ κα-
 τὰ πλὴν τῆς διανοίας ἀκμῶ. αὐτὴ δ' ὅσιν ἐν τοῖς παλαιοῖς, καὶ
 πατρὶς ποιητῆς ἕνεκα εἰρηνοῦσιν οἱ μετὰ τοῦτο τοῖς ἐβδόμα-
 σι πλὴν ἡλικίαν, πατρὶ τὸν χρόνον τὸν τῆς πεντήκοντα ἐτῶν, ὡς
 τετέλειον ἢ πέντε ἔτη σιν ἀσθενέοντα πλὴν ἡλικίαν ταύ-
 την ἀφείδαι δεῖ τῆς εἰς τὸ φανερὸν γληνῆδως. τὸ δὲ λοιπὸν
 ὑπείας ἔχειν ἢ ἑνὸς ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, φαίνεσθαι δεῖ
 κριου μέλους πλὴν ὁμιλίαν. πατρὶ δὲ τῆς πρὸς ἄλλω ἢ πρὸς
 ἄλλον, ἔσω μὲν ἀπὸ τῆς μὴ καλὸν ἀπὸ μὲν φανέσθαι μὴδ' α-
 μὴ μὴδ' αμῶς, ὅταν ἢ καὶ περὶ σαφὲς ὁρῶν πόσις. πατρὶ δὲ τὸν
 χρόνον τῆς τέκνοποιίας, ἐάν τις φαίνεται τοιοῦτον π' ὁρῶν.
 ἀπ' αἰτίας ἡμιούσας πρεσβύτης πρὸς πλὴν ἀμφοτέρων. γληνῶν
 δὲ τῆς τέκνων οἰοῦται μεγάλῳ εἶναι διαφορᾷ πρὸς πλὴν τῆς σω-
 μάτων δύναμιν, πλὴν τοῦ φθίν. ὁ ποῖα τις αἰτία φαίνεται τε διά-
 τε τῆς ἁλῶν ζώων ὑδίσκοπ' οἱ καὶ δὲ τ' ἐνδόν. οἷς ὑδὲ μελὲς
 βῆται πλὴν πολεμικὴν ἔξιν, ἢ τ' γὰρ λακκῶς πλὴν θουσα τοῦ φθίν
 λιστα οἰκεία τοῖς σώμασιν. αἰνοτομία δὲ δὲ τὰ νοσήματα. ἐπὶ
 δὲ καὶ κινήσεις ὅσας ἐνδεχόμενα ποιῆσαι τηλικούτων συμφέρει.
 πρὸς ὅς μὴ διαστέφεται τὰ μέλη διὰ παλάτῃ τα, χρῶνται
 καὶ νῦν αἰτία τῆς ἐνδόν ὁργάνοις ὑπὸ μηχανικῶν. ἃς σώμα ποιῇ
 τῆς τοιούτων ἀσφαδῆς. συμφέρει δὲ οὐδὲν καὶ πρὸς τὰ ψυχῇ
 σωματικῇ ἐκ μικρῶν παίδων. τοῖς γὰρ καὶ πρὸς ὕψιστον καὶ
 πρὸς πολεμικὰς περὶ δὲ οὐχ ἡσυχίας. διὸ πρὸς τοῖς ὅσιν
 τῆς βάρβαρων ἔθος τοῖς μέλεις πταμὸν ἀρβὰ πέντε τὰ γ-
 γνόμενα ψυχρόν. τοῖς δὲ, σκέπασμα μικρὸν ἀμπαρῶν, οἷς. καλ-
 τοῖς. πάντα γὰρ ὅσα δυνάμει ἐκτελεῖται οὐδὲν ἀρχομένῳ, βέλ-
 λον μὲν ἐκτελεῖται, ἐκ περὶ παλαιότητος δι' ἐκτελεῖται. οὐδὲν δὲ τῆς
 παίδων ἔξιν δὲ τὸν μὲν τῆς πρὸς πλὴν τῆς ψυχῶν ἀσκησιν. πε-
 ρὶ μὲν οὖν πλὴν πρὸς τὴν συμφέρει ποιῆσαι πλὴν ὑδὲ μελῶν
 ριανὴν τὴν καὶ πλὴν ταύτην πρὸς πλὴν τῆς. πλὴν δὲ ἐκτελεῖται ταύ-

της ηλικίας, μέχρι πέντε ἐτῶν. ὡς οὐτέπω πρὸς μάθῃσιν κα-
λῶς ἔχει πρὸς αἰνέσιν οὐδὲ μίαν οὐτέ πρὸς ἀναισθησίας πόνας,
ὅπως μὴ τὴν αὐξήσιν ἐμποδίσωσι. δεῖ δὲ τοσούτης τυγχάνειν
κινήσεως, ὥστε διαφύγειν τὴν ἀργίαν τῆς σωμάτων. ὡς χρὴ
πρᾶσκαλᾶν καὶ δι' ἄλλων πραγμάτων καὶ διὰ τῆς παιδείας. δεῖ δὲ
καὶ τοῖς παιδῶν εἶναι, μήτε ἀνελιδνέμεν, μήτε ἀδύπονον, μήτε ἀ-
νειμέναν. καὶ πρὸς λόγων δὲ καὶ μύθων ποῖος πινὰς ἀκρότητι δεῖ
I τοῦ τηλικούτου, ὡς μελὲς ἔστω τοῖς ἀρχαίοις, οὓς καλεῖται
παιδονόμοι. πάντα γὰρ δεῖ τὰ τοιαῦτα περὶ τοιοῦτον πρὸς
τοῖς ὕδρον διαβίαις. διὸ τοῖς παιδῶν εἶναι δεῖ τοῖς πολλὰς, μι-
μήσεις τῆς ὕδρον ἀποδεδωγμένων. τοῖς δὲ διατάσεις τῆς παί-
δων καὶ κλαυθμῶν οὐκ ὁρῶν ἀπαγορεύουσιν οἱ κωλύον-
τες ἐν τοῖς νόμοις συμφέρουσι γὰρ πρὸς αὐξήσιν. γίνεται γὰρ
τοῖς πινὰν γυμνασία τοῖς σώμασιν, ἢ γὰρ τῆς πινόμενης καὶ δι-
ξίς ποιεῖ τὴν ἰσχυρὴν τοῖς πονοῦσιν. ὁ συμβαίνει καὶ τοῖς παιδῶν
2 διατεινομένοις. ἐπισκεπτόν δὲ τοῖς παιδονόμοις τὴν βούλων
δικαγωγὴν. τὴν τ' ἄλλω, καὶ ὅπως ὅτι ἡκιστα μετὰ δυνάμεν ἔ-
σαι. ταύτῃ γὰρ τὴν ηλικίαν καὶ μέχρι τῆς ἐπὶ αὐτῇ αἰαγ-
καῖον οἶκε. τὴν τοῦτο ἔχειν. ὁλοκλήρως αὐτὴν ἀπελαύνειν ἀπὸ
τῆς ἀκροσμάτων καὶ τῆς ὀραμάτων τῆς ἀνελιδνέμεν καὶ τη-
λικούτου ὄντας. ὅλως μὲν ἐν αἰσχρολογίαν ἐκ τῆς πόλεως
3 ὥς πρὸς ἄλλο τι δεῖ τὸν νομοθέτην ὑποεῖναι. ἐκ τῆς γὰρ ὁλοκ-
4 ρῶς λέγειν ὅτι οὐδὲ τῆς αἰσχρολογίας, γίνεται καὶ τὸ ποιῆν σωφ-
3 γισ. μάλιστα μὲν οὐκ ἐκ τῆς νέων, ὅπως μήτε λέγειν μήτε ἀ-
4 κρόναι μὴδὲν τοιοῦτον. ἐὰν δὲ τις φανήται ἡ λέγων ἢ πρὸς τ-
των τῶν ἀπαιτομένων, τὸν μὲν ἐλδοῦτορον μὴ πῶς δὲ καὶ κα-
κλίας καὶ ἡξιομένον ἐν τοῖς συσπείροις, ἀπὸ μίαις κολάζειν καὶ
πληγὰς. τὸν δὲ πρὸς ὕδρον τῆς ηλικίας ταύτην ἀπὸ μίαις
ἀνελιδνέμεν ἀνδραποδιστὰς ἔχειν. ἐπεὶ δὲ τὸ λέγειν τῇ
τῶν τοιούτων ὑποεῖναι, φανερὸν ὅτι καὶ τὸ θεωρεῖν ἢ γο-
φὰς ἢ λήρην ἀχήμεναι. ἐπιμελὲς μὲν οὐκ ἔστι τοῖς ἀρχαίοις
4 μὴδὲν μὴτε ἀγαλμα μὴτε γοφῶν εἶναι τοιούτων πραγμάτων

μίμησιν. εἰ μὴ πρῶτασι θεῶσι τοῖσι, οἷς καὶ τὸν τω θασμὸν
ἀφ' ἑαυτῶν ὁ νόμος. πρὸς ᾧ ὅτι τοῖσι ἀφ' ἑαυτῶν ὁ νόμος καὶ ἡ ἀπορία
αὐτῶν καὶ τέκνων καὶ γυναικῶν ἡ μαλ' αὖτε τοῖσι θεοῖς. οὗτοι δὲ
νεωτέρους οὐτ' ἰαμβῶν οὐτ' ἐκωμωδίας διατρεφόμενοι νομοθετη-
τέον, πρὶν ἢ τὴν ἡλικίαν λάβωσιν, καὶ ἡ καὶ κατὰ κλίαν ὅ-
πάρξει κοινωνεῖν ἡδὴ καὶ μέθης. καὶ τῆς ἀφ' ἑαυτῶν τοῖσι τῶν γι-
γνομένης βλάβης ἀπαθείς ἢ παιδεία ποιήσει πάντας. νῦν μὲν
οὐκ ἔστιν ἐν πρῶτῳ πεποιημένα τὸν λόγον. ὅσον δ' ἐν
ἐκείνῳ διὰ διωρίσαι μᾶλλον. εἴτε μὴ διὰ πρῶτον, εἴτε διὰ
διαπορήσαντας. καὶ πῶς διὰ. καὶ δὲ τὸν πρῶτον καὶ ὁ ἐν μὴ
δημιῶν ὡς ἀναγκαῖον. ἴσως γὰρ ὁ κακῶς ἐλεγε δ' ἰοῦτον θεό-
δωρος ὁ τῆς ἑκωμωδίας ἀποκριτής. οὐθένι γὰρ πᾶσι παρῆ
καὶ ἐαυτῶν προσάγειν, οὐ δὲ τῶν ὅτι λαὸν ἀποκριτῶν ὡς οἰ-
κειουμένων τῶν θεῶν τῶν πρῶτων ἀκούς. συμβαίνει δὲ
ταῦτα ὅτι καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίας καὶ πρὸς
» τοῖς τῶν περὶ γυμνασίων. πάντα γὰρ δόξωμεν τὰ πρῶτα μάλ- 2
» λον. διὸ διὰ τοῖς νέοις πάντας ποιεῖν ἐξ ἑαυτῶν τὰ φαύλα. μάλιστα
δι' αὐτῶν ὅσα ἔχει ἡ μετὰ ἡλικία ἢ δυσμένειαν. διελθόντων δὲ
τῶν πέντε ἐτῶν, τὰ δύο μέχρι τῶν ἐπὶ αὐτῶν θεωροῦν ἡδὴ γι-
γνομένης τῶν μαθήσεων. ἂν δὲ θέσῃ μανθάνειν αὐτοῖς. δύο δ' ἐ-
σὶν ἡλικίαι, πρὸς ἃς ἀναγκαῖον διηρῆσαι τὴν παιδείαν μετὰ
τὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ αὐτῶν μέχρι ἡβῆς. καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀφ' ἡβῆς μέ-
χρι τῶν ἐνός καὶ εἰκοσίου ἐτῶν. οἱ γὰρ τοῖς ἐβδωμάσι διακροῦ-
τοῖς τοῖς ἡλικίαις, ὡς ὡς ὅτι πολλὸν λείπονται οὐ καλῶς. διὰ δὲ τῇ 3
» διαρίσει τῆς φιλοσοφίας ἐπακολουθεῖν. πᾶσι γὰρ τέχνη καὶ παι-
» δεία δ' ἐπεσλεύειν βούλεται τῆς φιλοσοφίας ἀναπληροῦν. πρῶ-
τον μὲν ἐν σκεπτικῷ, εἰ ποιεῖται τὰς τινὰς ποιεῖν τοῖς παιδαγωγῶν. ἐ-
πειτα πότμον συμφέρει κοινωνῇ ποιεῖν τὴν ἐπὶ μέλει αὐ-
τῶν, ἢ κατ' ἴδιον ἴδον τῶν. ὁ γίνεσθαι καὶ νῦν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν
πόλεων. εἴτε δὲ, ποίαν τινὰ διὰ ταύτην.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Η΄.

4

πῶ, οὐκ ἐπὶ πρὸς τὸν βίον τὸν ἀείρον. οὐ δὲ φανερὸν, πότῳ
 πρὸς τὴν διάνοιαν πρέπει μᾶλλον, ἢ πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς ἡ-
 δος. ἐκτε τῆς ἐμποδῶν παιδείας ταραχῶδης ἡ σκίψις. καὶ
 δὴ λαν οὐδὲν. πότῳ ἀσκῆν δεῖ τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον,
 ἢ τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετὴν ἢ τὰ ποδῶν. πάντα γὰρ εἴληφε
 ταῦτα κριτὴς πινάς. περὶ τε τῶν πρὸς ἀρετὴν οὐθεν ὄντων ὁμο-
 λογεύμενον, καὶ γὰρ πῶ ἀρετῶν οὐ πῶ αὐτῶν οὐδὲν πάντῃ
 πῶ σιν. ὥστ' οὐλότως διαφέρονται καὶ πρὸς τὴν ἀσκησιν αὐ-
 τῆς. ὅτι μὲν οὖν τὰ ἀναγκαῖα δεῖ διδάσκεισθαι τῶν χρησίων,
 οὐκ ἄδηλον. ὅτι δὲ οὐ πάντα διηρημένων τ' ἐλδ' ἰσχυρῶν ὄντων
 καὶ τῶ ἀνελδ' ἰσχυρῶν, φανερὸν ὅτι τῶ τριῶν δεῖ μετέχειν,
 ὅσα τῶ χρησίμως ποιήσει τὸν μετέχοντα μὴ βανύσσειν. βαν-
 ναύσον δι' ὄργον εἶναι ὅσοι νομίζουσιν καὶ τέχνῃ τῶν τῶ καὶ
 μαθήσιν, ὅσοι πρὸς τῶν χρήσεις καὶ τῶν πρᾶξεων τῶ τῆς ἀρε-
 τῆς ἀχρηστον ἀποδράζοντα τὸ σῶμα τῶ ἐλδ' ἰσχυρῶν ἢ τῶ ψυ-
 χῆν ἢ τῶ διάνοιαν. διὸ τὰς τε τριῶν τεχνῶν ὅσαι τὸ σῶ-
 μα πρᾶσι δ' ἀξιοῦσι χεῖρον διακείσθαι, βανύσσειν καὶ λα-
 μν, καὶ τῶν μοθαρνικῶν ὄργασαί. ἀσχυρὸν γὰρ ποιῶσι
 τῶ διάνοιαν καὶ ταπεινῶ. ἐστὶ δὲ καὶ τῶ ἐλδ' ἰσχυρῶν ὡδισ-
 μῶν μέχρι μὲν πινος εἶναι μετέχειν, οὐκ ἀνελδ' ἰσχυρῶν. ὁ δὲ
 αὐτὸς ὅσοι πρᾶστων δι' ἄλλους, πολλάκις θηλικὸν καὶ δουλι-
 κὸν δόξειεν αὐτῶν πρᾶσθαι. αἱ μὲν οὖν καὶ βεβλημένοι νῦν μα-
 θήσεις καὶ ἀποδ' ἐλέχθαι πρὸ τῶν, ἐπαμφοτερίζουσιν. ἐστὶ
 δὲ τίτταρα χυδὸν, ἀ παιδῶν εἰώδασι, γράμματα, καὶ γυ-
 μναστικῶν, καὶ μοιστικῶν, καὶ τίτταρον εἴσοι γράμικῶν. πῶ
 μὲν γράμματικῶν καὶ γράμικῶν, ὡς χρησίμως πρὸς τὸν
 βίον οὐδ' αὖτε καὶ πολυχρήσις. πῶ δὲ γυμναστικῶν, ὡς στω-
 τεῖνου (πρὸς ἀνδρίαν). πῶ δὲ μοιστικῶν ἡδὴ διαπορήσειεν
 αὐτῶν. νῦν μὲν γὰρ ὡς ἡδονῆς χυδὸν, οἱ πλεῖστοι μετέχειν αὐ-
 τῆς. οἱ δ' ἄρ' αὖτε ἐταξας ἐν παιδείᾳ, δεῖ τὸ πῶ φῦσιν αὐ-
 » πῶ ζητεῖν ὅπου πολλάκις εἴρηται, μὴ μόνον ἀσχυρῶν ὄντων,
 » ἀλλὰ καὶ ἀσχυρῶν δύνανται καλῶς. αὐτῇ γὰρ ἀρχὴ πάν- 4

των. ἵνα καὶ πάλιν ἐπωμεν ποδὶ αὐτῆς. εἰ γὰρ ἀμφω μὲν δεῖ,
 μάλλον δὲ αἰρετὸν τὸ ἀρχαίειν. οὐ γὰρ δὴ παύοντες. τέλος
 γὰρ αἰσικαῖον εἶναι τῷ βίου τῷ παιδιᾷ ἡμῖν. εἰ δὲ ἔστιν ἀ-
 δυνάτον, καὶ μάλλον ἐν ταῖς ἀρχαίαις χρῆσιν ταῖς παιδαῖς.
 » ὁ γὰρ πονῶν δεῖται τῆς ἀναπαύσεως. ἡ δὲ παιδίᾳ χρῆν ἀνα-
 » παύσεως ἔστι. τὸ δὲ ἀρχαίειν συμβαίνει μετὰ πόνου καὶ σωρ-
 » νίας. δεῖται δὲ παιδίας εἰσάγειν, καιροφυλακῶντας
 » τὴν χρῆσιν, ὥς περ σάγοντας φαρμακείας χρῆν. ἀνέστις γὰρ
 » ἡ βία τῇ κίνησις τῆς ψυχῆς καὶ δεῖ τὴν ἡδονὴν ἀπάγεσθαι.
 » τὸ δὲ ἀρχαίειν ἔχειν αὐτὴ δοκεῖ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην
 » νίαν καὶ τὸ ἐλὼ μακρείως. δεῖται δὲ οὐ τοῖς ἀρχαίοις ἐν πάρε-
 » χει, ἀλλὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὁ μὲν γὰρ ἀρχαίος ἐν ἐκείνῳ ἀ-
 » ρχαίᾳ τέλει, ὥς οὐχ ἐν πάρεχοντος. ἡ δὲ λύπην νία τέλος
 » ἔστιν. καὶ οὐ μετὰ λύπης ἀλλὰ μετὰ ἡδονῆς οἶονται πάντες εἶναι.
 ταύτῃ μὲν τοῖς τὴν ἡδονὴν οὐκέτι τὴν αὐτὴν πείσασιν, ἀλλὰ
 2 καθ' ἑαυτοὺς ἐκείνους καὶ τὴν ἑξὶν τὴν αὐτὴν. ὁ δὲ ἄριστος τὴν ἀρί-
 στην καὶ τὴν ἀπὸ τῆς καλλίστης. ὥς τε φασὶν, ὅτι δεῖ καὶ πρὸς
 τὴν ἐν τῇ διαγωγῇ ἀρχαίαν μακρύνειν ἅττα καὶ παιδευέσθαι.
 καὶ ταῦτα μὲν τὰ παιδευόμενα καὶ ταύτας τοῖς μαθήσεσθαι ἐαυ-
 τῶν εἶναι χρῆν. τοῖς δὲ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ὡς ἀναγκαῖος καὶ
 χρῆν ἄλλων. διὸ καὶ τὴν μοισικὴν οἱ πρὸς τὸν εἰς παιδείαν
 ἔταξαν, οὐχ ὡς ἀναγκαῖον. οὐδὲν γὰρ ἔχει τοιοῦτον. οὐδ' ὡς
 χρησίμους ὡς πρὸς τὰ γράμματα πρὸς χρηματικὴν καὶ πρὸς
 3 οἰκονομίαν καὶ πρὸς μάθησιν καὶ πρὸς πολιτικὰς πράξεις
 πολλὰς. δοκεῖ δὲ καὶ γρηγορὴν χρῆσιμος εἶναι πρὸς τὸ κρίνειν
 τὰ τῆς τεχνικῆς ὄργα καὶ λίον. οὐδ' αὖ κατὰ πρὸς ἡ γυμνα-
 στικὴ πρὸς ὑγίαν καὶ ἀλκίαν. οὐδὲ τὸν γὰρ τῶν ὀρέων
 πηρόμενον ἐκ τῆς μοισικῆς. λέγειται δὲ τὴν πρὸς τὴν ἐν τῇ ἀρ-
 λῇ διαγωγῇ, εἰς ὅσον καὶ φαίνονται πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτῶν. καὶ
 γὰρ οἶονται διαγωγὴν εἶναι τῆς ἐλπίδος, ἐν ταύτῃ τὰ τῆς σι-
 4 διό πρὸς ὁμηροῦς ὅπως ἐποίησεν. ἀλλ' οἱ μὲν δεῖται καλεῖν ἐπιδόξαι
 4 θαλεῖν. καὶ ὅπως πρὸς πᾶν ἐτόρως πινὰς, οἱ καλεῖσιν αἰοιδόν

φησιν, ὅθεν πῶς πῆσιν ἅπαντας. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ δυν-
 σθεὶς ταύτῃ αἰσίνων εἶναι διαγωγὴν. ὅταν δὲ φρεσινολύων
 τῆς ἀνθρώπων, δαίτη μὲν δὲ αἰσὶν δώματ' ἀκροῦ ἔχοντες αἰ-
 δοῦν ἡμεῖνοι ἐξείης. ὅτι μὲν οὖν ἐστὶ παιδεία τις, καὶ οὐχ ὡς
 χρησίμῳ παιδιδέοντες ὅτις ἡμεῖς οὐ δ' ὡς ἀνάγκαιον, ἀλλ' ὡς
 ἐλδοθεῖον καὶ καλῶ, φανερὸν ἐστὶ. πότῳ δὲ μία τὸν ἀ-
 ριστὸν ἢ πλείους, καὶ πίνοντες αὐτοῖς, καὶ πῶς, ὕδατον λεκτέον
 ποδὶ αὐτῶν. νῦν δὲ τοσούτον ἡμῖν εἶναι περὶ ὁδοῦ γέγονεν, ὅτι
 καὶ πρῶτα τῆς ἀρχαίων ἐχόμεν πνα μερτυρίαν ἐκ τῆς κατὰ
 βιβλημίων παιδιδέματων. ἡ γὰρ μετρίκη ἔστι ποιῆσαι δῆλον.
 ἐπὶ δὲ καὶ τῆς χρησίμων ὅτι δὲ πνα παιδιδέματι ὅτις παῖ-
 δας οὐ μόνον δὲ τὸ χρησίμον, οἷον, τὴν τῆς χειρὸς μάρ-
 τησιν, ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ πᾶς ἐνδέχεται γίγνεσθαι δι' αὐ-
 τῆς μαθήσεις ἐπιδόσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν χειρὸς, οὐχ ἵ-
 να ἐν τοῖς ἰδίοις ὠνίοις μὴ διαμαρτάνωσιν. ἀλλ' ὡς ἀνέξα πά-
 τῃ περὶ τὴν τῆς σκευῶν ὠνίω τε καὶ περὶ σιν ἢ μάλλον ὅ-
 τι περὶ θεωρητικῶν τῆς ποδὶ τὰ σώματα καὶ λους. τὸ δὲ ζῆ-
 τῆν πανταχοῦ τὸ χρησίμον ἡκιστα ἀρμόζει τοῖς μεγαλο-
 λήχοις καὶ τοῖς ἐλδοθεῖροις. ἐπεὶ δὲ φανερὸν, πότῳ τοῖς ἐ-
 δεσιν ἢ τῷ λόγῳ παιδιδέοντες εἶναι καὶ ποδὶ τὸ σῶμα περ-
 τῶν ἢ τὴν διακρίσιν. δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι πρῶτον ὅτις
 παῖδας γυμναστικῇ καὶ παιδογυμναστικῇ. τούτων γὰρ, ἡ μὲν, πρι-
 αὐτεῖα ποιῆσαι τὴν ἐξίν τῶ σώματος. ἡ δὲ, τὰ ὄργανα. νῦν μὲν οὖν
 αἱ μάλιστα δοκῶσιν τῆς πόλεως ὑπὸ μελεῖσθαι τῆς παιδων,
 αἱ μὲν, ἀθλητικῶν ἐξίν ἐμποιοῦσι λαβώμεναι τὰ, τε εἶδη
 καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς σωματικῆς. οἱ δὲ λάκωνες ταύτῃ μὲν
 οὐχ ἔμαρτον τὴν ἀμαρτίαν. θεωρώδεις δὲ ἀπορράχοντες
 τοῖς πόνοις. ὡς ἔστι περὶ ἀνδρείαν μάλιστα συμφέρον. καὶ
 τοῖς κατὰ πόρ εἶρηται πολλάκις, οὐτε περὶ μίαν, οὐτε περὶ
 μάλιστα ταύτῃ ἐλέποντα ποιητέον τὴν ὑπὸ μελεῖσθαι. εἴτε
 καὶ περὶ ταύτῃ. οὐ δὲ ἔστι δὲ ἐνδεύοις. οὐτε γὰρ ἐν τοῖς
 ἄλλοις ζώοις, οὐτ' ὑπὸ τῆς ἐνδεῶν ὁρῶμεν τὴν ἀνδρείαν ἀκρο-

- λουν θούβην τοῖς ἀγρίωτάτοις, ἀλλὰ μάλλον τοῖς ἡμωτάτοις καὶ λεοντώδεσιν ἡθεσι. πολλὰ δ' ἔστι τῶν ἐθνῶν, ἃ πρὸς τὸ κτείνειν καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωποφάγιαν εὐχερὲς ἔχει καὶ θάπτει τῶν ποδῶν τὸν πόντον ἀχαιοὶ τε καὶ ἡνιόχοι. καὶ τῶν ἡπρωτικῶν ἐθνῶν ἔτδρα. τὰ μὲν, ὁμοίως τούτοις. τὰ δὲ μάλλον. ἃ ληστρικὰ μὲν ἔστιν, ἀνδρικόα δ' οὐ μετελήφασιν. ἐπὶ δ' αὖτ' ἄλλοι λαῶνες ἴσμεν, ἕως μὲν αὐτοὶ περὶ σφόδρον ταῖς τιλο-
- 1 πένιας, ἡσπρὲς ἔχοντας τῶν ἄλλων. νῦν δὲ καὶ τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς πολεμικοῖς ἀπὼσι λειπομέλους ἔτδρων. οὐ γὰρ τῶν ἑὸς νέους γυμνάξην τὸν ἑσπρὸν διέφορον, ἀλλὰ τῶ μόνον μὴ πρὸς ἀσκοῦντας ἀσκεῖν. ὥστε τὸ καλόν, ἀλλ' οὐ τὸ θηριῶδες. Δεῖ περὶ ταῦτα νῆσιν. οὐ γὰρ λυκοῦ οὐδὲ τῶν ἄλλων θηριῶν οὐθεὶς ἀγωνίσαιτ' αὐτοῖς θύνα καλὸν κίνδυνον, ἀλλὰ μάλλον αὐτὸς ἀχαιοῖς. οἱ δὲ λίαν εἰς ταῦτα ἀνέντδς ἑὸς παιδας, καὶ τῶν αἰαγκαίων ἀπαιδαγωγοὺς ποιήσονται, βαναύσοις καὶ
 - 2 τὸν γὰρ ὄντα καὶ τὰ γε τὸ ἀλκίς, πρὸς αὐτὸ μόνον ὄρῃν τῇ πολιτικῇ χρῆσιν μῖς ποιήσονται καὶ πρὸς ἑσπρὸν χεῖρον ὥσφιν οὐ λόγος, ἔτδρων. Δεῖ δὲ, οὐκ ἐκ τῶν περὶ τῶν ὄρων κρῖναι ἀλλ' ἐκ τῶν νῦν. αὐτὰ γὰρ νῆσιν γὰρ τῆς παιδείας νῦν ἔχουσι. πρὸ τῶν δ' οὐκ εἶχον. ὅτι μὲν οὖν χρῆσιν τῇ γυμναστικῇ, καὶ πῶς χρῆσιν, ὁ μὲν γὰρ μὲν ὄντι. μέχρι μὲν γὰρ ἡβῆς κρυφοτῶν γυμνασία περὶ σοιέον, τὴν βίαιον ἑσπρὸν καὶ ἑὸς πρὸς αἰαγκαίω πόνους ἀπείρῃντας, ἵνα μὴ θύ ἐμπόδιον ἢ πρὸς
 - 3 τὴν αὐξήσιν σημεῖον γὰρ οὐ μικρόν, ὅτι δύνανται ἑσπρὸν πρὸς σκευάζειν. αὐτὸ γὰρ τῶν ὀλυμπονίκων δ' οὐκ ἄν, ἢ πρὸς ὄροι ἑὸς αὐτοῦς νεοικηκῆτας ἀνδρικόα τε καὶ παιδας. Δεῖ τὸ νέους ἀσκοῦντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δύνανται ἡσπρὸν τῶν αἰαγκαίων γυμνασίων. ὅταν δ' ἀφ' ἡβῆς ἔτι ἕτα πρὸς τοῖς ἄλλοις μαθήμασι γλῶσσαι. τότε ἀρμύττει καὶ τοῖς πόντοις καὶ τοῖς αἰακαῖς γίαις καὶ ταῖς λυμῆσιν τὴν ἡλικίαν. ἅμα γὰρ τῇ περὶ
 - 4 διανοίᾳ καὶ τῷ σώματι διαπονείν, οὐ Δεῖ. τὸν αὐτὸν γὰρ ἑὸς τῶν ἀτδργάζεσθαι πέφυκε τῶν πόνων, ἐμπρὶς τῶν. ὁ μὲν τῶν

χαίρειν καὶ δύνανται κρῖναι. ὥς πορ οἱ λόγωνος. ἐκεῖνοι γὰρ
οὐ μαιδάνοντες ὁμῶς δύνανται κρῖναι ὁρῶσ ὡς φασι, τὰ
χρηστὰ καὶ τὰ μὴ χρηστὰ τῆς μελῶν. ὁ δ' αὖτις λόγος, καὶ εἴη
περὶς δυνάμιαν καὶ διαγωγὴν ἐλευθέρου χρησέον αὐτῇ, π
δὲ μαιδάνειν αὐτοῦς. ἀλλ' οὐχ ἐτέρων χαρμῶν ἀφ
λαύειν. σκοπεῖν δ' ἔξει τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἔχομεν πορ τῆς
δεῶν. οὐ γὰρ ὅςδε αὖτις αἰδέται καὶ καθαρίζει τοῖς ποιηταῖς.
I ἀλλὰ καὶ βακκυσίος καὶ λυμένους τοῖς τοῖς καὶ τὸ περὶ τ
τειν, οὐκ αἰσθός μὴ μαιδάνοντες ἢ παίζοντες. ἀλλ' ἴσως πορ
μεν τῶν ὑδρον ὡς κετῆρον. ἡ δὲ πρώτῃ ζήτησις ἐστὶ, πό
τόρον οὐδετιόν εἰς παιδείαν τὴν μιστήν ἢ δετιόν, καὶ π
δύνανται τῇ διαπορηθέντων ἔιδων. πότόρον παιδείαν ἢ παι
διαν ἢ διαγωγὴν. οὐλότως δ' εἰς πάντα τάττειται καὶ φαίνεται
μετέχειν ἢ τε γὰρ παιδία ἔχον αἰσπαύσεως ἐστὶ. τὴν δ' αἰσ
» παυσιν αἰσπαύσειον ἢ δετιαν εἶναι. τῆς γὰρ δετῆς τῶν πόνων λυ
2 πης, ἰσθία τίς ἐστὶ. καὶ τὴν διαγωγὴν ὁμολογουμένως δετῆ
» μὴ μόνον ἔχειν τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ τὴν ἡδονὴν. τὸ γὰρ οὐ
» δαιμνένειν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἐστὶ. τὴν δὲ μιστήν πάν
τόν εἶναι φαμέν τῇ ἡδίστων, καὶ ψλὴν οὐτῶν, καὶ μετὰ με
λωδίας. φησὶ γὰρ καὶ μιστῶς, εἶναι βροτῶς ἡδίστον αἰ
δειν. διὸ καὶ εἰς τῆς συνουσίας καὶ διαγωγῆς οὐλότως πα
ραλαμβάνουσιν αὐτὴν ὡς δυναμῶν δὲ φραίνειν. ὡς τε
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ αὐτῶν ἡπολόβοι παιδιδέσθαι δετῆν αὐτὴν
3 τῶν νεωτέρους. ὅσα γὰρ ἀελαβῆ τῆς ἡδῶν οὐ μόνον ἀρ
μήτῃ περὶς τὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ περὶς τὴν αἰσπαυσιν. ἐ
πεί δὲ ἐν μὲν τῷ τέλει συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ὀλιγάκις γί
γναι, πολλάκις δὲ αἰσπαύονται καὶ χαρῶνται τοῖς παι
δαῖς, οὐχ ὅσον ὡδὶ πλεόν, ἀλλὰ καὶ δετῆ τὴν ἡδονὴν χρηστ
μον αὐτῇ εἰς διανασπαύειν ἐν τῷ αὐτῷ ταύτης ἡδοναῖς. συμβέ
ῃ δὲ τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τῆς παιδίας, τέλος. ἔχει γὰρ
ἴσως ἡδονὴν πινά, καὶ τὸ τέλος, ἀλλ' οὐ τὴν τυχεύειν. ζῆτον
4 δὲ ταύτην, λαμβάνουσιν ὡς ταύτῃ ἐκείνῃ. δετῆ τῆς

- » πρᾶξιων ἔχειν ὁμοιώματα. τό τε γὰρ τέλός, οὐθένος τῆς ἴσης
 » μένων ἔχειν αἰρετόν. καὶ αἱ τοιαῦται τῆς ἡδονῶν οὐθένος εἰσι
 τῆς ἰσομελῶν ἕνεκα, ἀλλὰ τῆς γιγνόντων. οἷον, πόνων καὶ λυ-
 πῆς. δι' ὧν μὲν οὖν αἰτίαν ζητῶσι τὴν οὐδαιμονίαν γίγνεσθαι
 διὰ τούτων τῆς ἡδονῶν, ταύτῃ αὐτῇ εἰκότως ἔστω λάβοι
 τὴν αἰτίαν. πῶς δὲ τῇ κοινωνεῖν τῇ μοιστῆς, οὐ διὰ ταύτῃ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι πρὸς τὰς αἰσπαύσεις
 ὡς εἴκειν. οὐ μὲν ἀλλὰ ζητητέον, μή ποτε ἄλλο μὲν συμβέβη-
 κε, ἡμῶν δὲ ἀσπίς ἡ φύσις ὅτιν, ἢ καὶ τὴν εἰρημείαν
 χρεῖαν. καὶ διὰ μὴ μόνον τῆς κοινῆς ἡδονῆς μετέχειν ἅπασ-
 τῆς. ἢς ἔχουσι πάντες αἰσθῆσιν. ἔχει γὰρ ἡ μοιστική τὴν ἡδονὴν
 φυσικῶς. διὸ πάσαις ἡλικίαις καὶ πᾶσιν ἡθυσιν ἢ χῆσις αὐ-
 τῆς ὅτι πεσοφίλης. ἀλλ' ὅρα, εἴη καὶ πρὸς τὸ ἡθὺς σὺν-
 τίνει καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν. ἄλλο δ' αὖ εἴη δῆλον, εἰ ποιοῖ ἡ-
 νότος τὰ ἡθὺς γιγνόμεθα δι' αὐτῆς. ἀλλὰ μὲν ὅτι γιγνόμεθα
 διὰ τῆς ὀλυμπευ μελῶν. ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένης ποιεῖ
 τὰς ψυχὰς ἐνδοιαστικὰς. ὁ δ' ἐνδοιασμός τῃ πᾶσι τὴν
 ψυχὴν ἡθὺς πάθος ὅτι. ἐπὶ δὲ ἀκροώμενοι τῆς μεμῆσαν γί-
 γνονται πάντες συμπαθεῖς καὶ χωρεῖς τῆς ῥυθμῆς καὶ τῆς με-
 λῶν αἰσῶν. ἐπεὶ δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν μοιστικὴν τῆς ἡ-
 δῶν, τὴν δ' ἀρετὴν πᾶσι τὸ χαίρειν ὁρθῶς καὶ φιλεῖν καὶ
 » μισεῖν, διὰ δὲ δὴλον ὅτι μανθάνειν καὶ συνεθίζεσθαι μᾶλλον
 » οὕτως, ὡς τὸ κρῖναι ὁρθῶς, καὶ τὸ χαίρειν τοῖς ἀδικοῦσιν ἢ
 » θήσει καὶ τοῖς καλῶς πρᾶξι. ἐστὶ δὲ ὁμοιώματα μάλιστα
 » πρὸς τὰς ἀληθινὰς φύσεις ἐν τοῖς ῥυθμοῖς καὶ τῇ μέλει, σιν,
 ὁρῆς καὶ περότης. ἐπὶ δ' αὖ ὁρεῖσθαι καὶ σφροσύνης.
 καὶ πάντων τῆς ἐναντίων τοῦτο, καὶ τῆς ἄλλων ἡθικῶν.
 δῆλον δὲ ἐκ τῆς ὁρῆς. μεταβάλλομεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀ-
 κροώμενοι τοιούτων. ὁ δ' ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐθισμός τῃ λυπεῖ-
 σθαι καὶ χαίρειν, ἐγγὺς ὅτι τῷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν πὸν αὐτὸν
 ἔχειν τὸ πόν. οἷον, εἴ τις χαίρει τὴν εἰκόνα πινὸς θιώμενος, μὴ
 δι' ἄλλω αἰτίᾳ, ἀλλὰ διὰ τὴν μορφὴν αὐτῇ. ἀναγκαῖον

ἡ δὲ αὐτὴ καὶ αὐτὴ ἐκείνῳ τὴν θεωρίαν, οἷον τὴν εἰκόνα θεωρεῖ,
 ἡ δὲ αὐτὴ εἶναι. συμβέβηκε δὲ τῆς αἰσθητῶν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις
 μηδὲν ὑπάρχειν ὁμοίωμα τοῖς ἡθελῶν, οἷον, ἐν τοῖς ἀπῶν καὶ
 τοῖς γενοῖς. ἀλλ' ἐν τοῖς ὁρατοῖς, ἡρέμα. χήματα γὰρ ὅτι
 τοιαῦτα. ἀλλ' ὡδὲ μικρὸν καὶ πάντες τῆς τοιαύτης αἰσθητῶς
 κοινωνοῦσιν. ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν ὁμοιωμάτων τῶν ἡθελῶν. ἀλλὰ
 σημεῖα, μάλλον τὰ γιγνόμενα χήματα καὶ χρώματα τῶν ἡθελῶν.
 1 καὶ ταῦτ' ὅτι τῶν σώματός ἐν τοῖς πάθεσιν, οὐ μὲν ἀλλ' ὅ-
 σον διαφέρει καὶ πᾶσι τὴν τοῦτων θεωρίαν, δεῖ μὴ τὰ πάσῃ
 νος θεωρεῖν ὅς νους, ἀλλὰ τὰ πολυγνώτου καὶ εἰς ἄλλος
 τῶν γενομένων, ἢ τῶν ἀγαθῶν καὶ ὅτιν ἡθελῶν. ἐν δὲ τοῖς
 μέλεσιν αὐτοῖς ὅτι μεμνημένα τῶν ἡθελῶν. καὶ τὸν τ' ὅτι φανε-
 ρόν. οὐδὲν γὰρ ἢ τῶν ἀρμονικῶν διέσκηκε φύσις. ὥστε ἀνεύον-
 τας ἄλλως διατίθεσθαι. καὶ μὴ τὸν αὐτὸν ἔχειν ἴσῃ πρὸς
 ἐκείνην αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς μὲν εἰς ὅσον ὁδὲν καὶ τῶν καὶ σῶσε
 2 σῆκός τις μάλλον. οἷον, πρὸς τὴν μεσολυδίαν καὶ λυμνίαν.
 πρὸς δὲ τῶν μαλακῶν τῶν διακρίων οἷον, πρὸς τῶν αἰσθη-
 νῶν. μέσως δὲ καὶ καθεστῆκός τις μάλα πρὸς ἐκείνην. οἷον
 δοκεῖ ποιεῖν ἡ δὲ αὐτὴ μὲν τῶν ἀρμονικῶν. ἐν τῶν σπαστικῶν
 δὲ ἡ φρυγί. τῶν γὰρ καλῶς λέγουσιν οἱ πᾶσι τὴν παιδείαν
 τῶν πωλοσοφικῶν. λαμβάνουσιν γὰρ τὰ μὲν τῶν αἰσθη-
 τῶν ὅτι αὐτῶν τῶν ὁρῶν. τὸν αὐτὸν γὰρ ἴσῃ ἔχει καὶ πᾶσι
 τῶν ὁρῶν. οἱ μὲν, γὰρ ἡθελῶν ἔχεισι σασιμῶν τῶν. οἱ δὲ, κινή-
 3 πῆν. καὶ τοῦτων οἱ μὲν, φορτικῶν τῶν ἔχεισι τῶν κινήσεων.
 οἱ δὲ, ἐλθὼν τῶν τῶν. ἐν μὲν οὖν τοῦτων φανερὸν, ὅτι δύ-
 νάται ποιεῖν τὸ τῆς ψυχῆς ἡθελῶν ἢ μοιστικῆς πρᾶξις ἀλλ' ἔχειν. εἰ
 δὲ τῶν δύνάται ποιεῖν, δηλονότι πρᾶξις καὶ παιδεί-
 πῶν ἐν αὐτῇ τῶν νήσ. ἔχει ὅτι ἀρμονικῶν πρὸς τὴν φύσιν τὴν
 τηλικαύτην ἢ διδασκαλίαν τῆς μοιστικῆς. οἱ μὲν ἢ νήσ οἱ δὲ τὴν
 ἡλικίαν αὐτῶν οὐδὲν ὡς μὲν εἰσιν ἐκείνης. ἢ δὲ μοιστικῆς
 φύσει τῶν ἡθελῶν ὅτι καὶ πρὸς εἰς συγγένειαν τῶν ἀρμο-
 4 νίας καὶ τῶν ὁρῶν εἶναι. διὸ πολλοὶ φασὶ τῶν σφῶν οἱ μὲν,

ἀρμονίαν εἶναι τὴν ψυχὴν. οἱ δὲ ἔχειν ἀρμονίαν. πότμον δὲ
 δεῖ μανθάνειν αὐτοὺς ἄδον τὰς τε καὶ χειραγωγῶντας, ἢ μὴ,
 καὶ ἀπὸρ ἢ πορὴν περὶ πότον, νύκτεος. οὐκ ἄδηλον δὲ,
 ὅτι πολλὴ ἔχει διαφορὰ πρὸς τὸ γίγνεσθαι ποιούς ἡναισ,
 » ἐάν τις αὐτὸς κρινῶν ἢ τῷ ὄρῳ. ἐν γὰρ πῶς ἀδωάτων ἢ
 » χαλεπὴν ὅτι μὴ κρινῶν ἢ τῷ ὄρῳ, κρινῶν γινέσθαι καὶ
 » αὐτοδαίους. ἅμα δὲ καὶ δεῖ εἶναι παῖδας ἔχειν πινά διαβιβῆναι.
 καὶ τὴν ἀρχὴν παλαστήν οἶεσθαι γινέσθαι καλῶς, ὡς δι-
 δῶσι τοῖς παιδίοις. ὅπως χρώμενοι τῷ μὴ δὲν καλῶν ὡς
 τῷ καλῶ τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ δύνανται τὸ νέον ἡσυχάζειν. αὐ-
 τη μὲν οὖν ὅτι τοῖς νηπίοις ἀρμόττουσα τῷ παιδικῶν. ἢ δὲ
 παιδεία, παλαστή τοῖς μείζονσι τῷ νέων. ὅτι μὲν οὖν παι-
 διώτεον τὴν μουσικὴν οὕτως ὥστε καὶ κρινῶν ἢ τῷ ὄρῳ,
 φανερὸν ἐκ τῷ ζοιούτων. τὸ δὲ πρὶν καὶ τὸ μὴ πρὶν τῷ
 ἡλικίας, οὐ χαλεπὸν διορίσαι καὶ λύσει πρὸς εἶναι φάσκοντας
 βαίανσον εἶναι τὴν ὑπὸ μέλειαν. πρῶτον μὲν γὰρ, ἐπεὶ τὸ κρί-
 νειν ἔστιν μετέχειν δεῖ τῷ ὄρῳ, δεῖ εἶναι χρὴ νέους μὲν ὄν-
 τας χρῆσθαι τοῖς ὄρῳ. πρὸς βυτῶν δὲ γινόμενους τὸ μὲν
 ὄρῳ ἀφείδει. δύνανται δὲ τὰ καλὰ κρίνειν, καὶ χαίρειν ὄρ-
 ῳ δεῖ τὴν μάθῃσιν τὴν γινόμενῳ καὶ τῇ νεότητι. πᾶσι δὲ
 τῷ ἐπὶ τῇ μᾶθῳ καὶ πινδὸς ὑπὸ τῇ μᾶθῳ ὥς ποιούσης τῷ μουσι-
 κῇς βανῶσι, οὐ χαλεπὸν λύσει σκεψάμενος, μέχρι τὴν πό-
 στον τῷ ὄρῳ κρινῶν τῷ πρὸς ἀρετὴν παιδολομῆσι
 πολιτικῶν, καὶ ποίων μελῶν. καὶ ποίων ῥυθμῶν κρινῶν τῷ.
 ἐπὶ δὲ, καὶ ποίοις ὄρῳ τοῖς τὴν μάθῃσιν ποιητέον. καὶ γὰρ εἶναι
 διαφορὰν εἰκόσ. καὶ τῷ τῷ ἢ λυσις ὅτι τῷ ὑπὸ τῇ μᾶθῳ. οὐ-
 δὲν γὰρ καλῶν τῷ ποιοῦ ἡναισ τῷ μουσικῇς ἀποδράζει τὸ
 λεγόν. φανερὸν εἶναι, ὅτι δεῖ τὴν μάθῃσιν αὐτῷ μὴ τῷ ἐμ-
 ποδίζειν πρὸς τῷ ὄρῳ πρὸς εἶναι, μὴ τε τὸ σῶμα κρινῶν βᾶ-
 νανσον καὶ ἄχρησον πρὸς τῷ κρινῶν καὶ πολιτικῇς ἀ-
 σκήσεις. πρὸς μὲν τῷ χρήσεις ἢ δὲ, πρὸς δὲ τῷ μάθῃσιν ὡς
 ρον. συμβαίνει δὲ αὐτῷ τὴν μάθῃσιν, εἰ μὴ τε τὰ πρὸς εἶναι

- ἀπὸ τῆς περὶ τῶν σωτῆρων διαπονοῦν, μήτε τὰ θάνατον
μαῖα καὶ πᾶσι τῶν δόξων, ἀνὰ ἐλπίδι εἰς τὸν ἀγῶ-
νασ. ἐκ δὲ τῆς ἀπὸ τῶν παιδείων. ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦ-
τα, μέχρι πᾶσι δύνανται χαίρειν τοῖς καλοῖς μέλεσι καὶ
ἐνθυμοῖς, καὶ μὴ μόνον τῶν κοινῶν τῆς μοιτικῆς ὥς πᾶσι καὶ
τῶν ἄλλων ὡς ζώων. ἐπὶ δὲ καὶ πολλῶν ἀνδραπέδων καὶ
παιδῶν. δὴλον δὲ ἐκ τούτων, καὶ πῶς ὁργάνοις χρῆσθαι.
1 οὐτε γὰρ αὐτοὺς εἰς παιδείαν ἀκτῶν, οὐτ' ἄλλο τεχνικὸν
ὄργανον. οἷον, κινεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τοιούτων ἐτόρον ὅτιν, ἀλλὰ ὅ-
σα ποιήσει αὐτῶν ἀκροατῶν ἀγαθούς, ἢ τῆς μοιτικῆς παιδεί-
ας ἢ τῆς ἄλλης. ἐπὶ δὲ οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς ἡθικὸς, ἀλλὰ μάλ-
λον ὁργαστικὸν. ὥς τε πρὸς τὸν τοῦ τοῦ αὐτῶν καίρους χρῆ-
σθαι, ἐν οἷς ἡ θεωρία καὶ θάρσιν μάλλον δύνανται, ἢ μάθησιν.
περὶ τοῦ μὲν ὅτι σιμβέβηκεν ἐκείνου αὐτῶν πρὸς παιδείαν,
καὶ τὸ κωλύειν τῶν λόγων χρῆσθαι τῶν αὐτῶν. διὸ καὶ τῶν
2 ἀπεδοκίματον αὐτοῦ οἱ πρὸς τὸν τῶν χρῆσιν ἐκ τῶν νέων καὶ
τῶν ἐλπίδι, καὶ πᾶσι χρῆσθαι τοῖς πρὸς τὸν αὐτῶν. χαλ-
σικῶς τοῖς γὰρ γινόμενοι δὲ τῶν οὐ ποιεῖσθαι καὶ μεγαλο-
χόδοι πρὸς ἀρετῶν, ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν καὶ μὲν τὰ μὲν καὶ
φρονεμα πᾶσι τῶν ἐκ τῶν δόξων, πᾶσι ἢ πᾶσι μαθήσας ὅτιν
διακρίνοντες, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὡς. διὸ καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἡ γὰρ
3 πρὸς τῶν μαθήσας. καὶ ἐν τῶν καὶ τῶν πρὸς τῶν αὐ-
τῶν ἡνυλκε τῶν καὶ πᾶσι ἀθῆνας οἷ τῶν ἐπεχέρισεν, ὥς
τε καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἐλπίδι μετεῖχον αὐτῶν. δὴλον δὲ ἐκ
τῶν πᾶσι, ὅτιν ἀνέθηκε θράσι πᾶσι ἐκφαντίδι χρηρησῶν.
ὅσον δὲ ἀπεδοκίματον, δὲ τῶν πρὸς τῶν βίβλιν δυνά-
μενων κρίνειν τὸ πρὸς ἀρετῶν, καὶ τὸ μὴ πρὸς ἀρετῶν σω-
τεῖνον. ὁμοίως δὲ, καὶ πολλὰ τῶν ὀργάνων τῶν ἀρχαίων. οἷον πη-
κτίδες καὶ βάρβιτοι. καὶ τὰ πρὸς ἡδονὴν σωτῆρων τῶν ἀκού-
σι τῶν χαρμῶν ἐπὶ τῶν καὶ τῶν καὶ συμβῆκεν, καὶ πᾶσι
τὰ τὰ δέοντα χειρὸν ἐκ τῶν ἀνδραπέδων. διὸ καὶ τῶν καὶ τὸ
4 πᾶσι τῶν αὐτῶν ὡς τῶν ἀρχαίων μεμνημένων. φασὶ

γὰρ δὴ πῶς ἀθηνᾶν ὀρεοῦσθαι ἀχρεαλῆν ὅς αὐτοὺς. οὐ καὶ
 καὶ μὲν οὕτως ἔχει φανῆναι καὶ δεῖ πῶς ἀχρημοσιῶν τῶ περὶ
 ποῦ ὅσοι ποιῆσαι δυσχερᾶν ἔχει πῶς θεόν. οὐ μὲν ἀλλὰ μάλ-
 λον εἰκός, ὅτι πρὸς πῶς διανοίαν οὐδὲν ὅστις ἡ παιδεία τῆς αὐ-
 λῆσως. τῇ δὲ ἀθηνᾶ πῶς ὑδιστήμην πῶς τίθεται καὶ πῶς τέ-
 χνῶν. ἔπει δὲ τῶς τε ὀργάνων καὶ τῆς ὀργασίας ἀχρεοκίμα-
 ζομένη πῶς τεχνικῶς παιδείαν, τεχνικῶς δὲ τίθεται πῶς πρὸς
 πρὸς ὅς αὐτοῖας, ἐν ταύτῃ γὰρ ὁ περὶ τῶν αὐτῶν μεταχειρίζε-
 ται ὅσον ἀρετῆς, ἀλλὰ τῆς τῶς ἀκούοντων ἡδονῆς, καὶ ταύτης
 φορητικῆς. διότι οὐ τῶς ἐλτε θύρων κρίνομεν εἶναι πῶς ὀργα-
 σίαν ἀλλὰ θετικῶς τῶν. καὶ βασιλοῦσι δὲ συμβαίνει γίγνε-
 σθαι, πονηρὸς γὰρ ὁ σκοπὸς, πρὸς ὃν ποιοῦνται ὅτι τῶν. ὁ γὰρ
 θεατῆς φορητικῆς ὢν, μεταβάλλει εἰς πῶς μοιτικῶς, ὥστε
 καὶ ὅς τεχνικῶς ὅς πρὸς αὐτὸν μελετῶντας αὐτοὺς τε πρὸς
 ἵνασ ποιῆ καὶ τὰ σώματα δεῖ ταύτην κινήσεις. σκεπτικῶν δὲ ἐπὶ
 πόρι τε τῶς ἀρμονίας καὶ ὅς ῥυθμῶν καὶ πρὸς παιδείαν. 2
 πότιδρον πάσις χρησιῶν τῶς ἀρμονίας καὶ πᾶσι τῶς ῥυθ-
 μῶν, ἢ διαρεπτικῶν. ἔπειτα τῶς πρὸς παιδείαν διαπονοῦσι πό-
 τιδρον τὸν αὐτὸν διορισμὸν θέτομεν, ἢ τίτον δὲ ἵνα ἔτιδρον.
 ἔπειτα πῶς μὲν μοιτικῶς ὁρῶμεν δεῖ μελοποιίας καὶ ῥυθμῶν
 οὐκ ἔστιν. τῶν δὲ ἐκείτων οὐδεὶς λελθῆναι, τίνα ἔχει δύναν-
 μιν πρὸς παιδείαν. καὶ πότιδρον περαιρεπτικῶν μάλλον πῶς
 ὁ μελῆ μοιτικῶς, ἢ πῶς ὁ ῥυθμῶν. νομίζουσιν οὕτως πολλὰ
 καλῶς λέγειν πόρι τῶν, τῶς τε νῦν μοιτικῶν ἐπίους, καὶ 3
 τῶς ἐκωλοσοφίας, ὅσοι τυγχάνουσιν ἐμπείρους ἔχοντες τῆς
 πόρι πῶς μοιτικῶς παιδείας, πῶς μὲν καὶ θετικῶν ἀκριβολο-
 γίαν ἀχρεοκίμαζον ζήτην τῶς βουλομένων παρὲς κένων. νῦν δὲ
 νομικῶς διέλωμεν ὅς τίς τις μόνον εἰπέντες πόρι αὐτῶν.
 ἔπει δὲ πῶς διαίρεσιν ἀχρεοκίμαζον τῶς μελῶν, ὥς διαίρουσι
 ἵνα τῶς ἐν ωλοσοφία, τὰ μὲν, ἢ θηκῶν, τὰ δὲ, περικτινῶν. τὰ
 δὲ ἐν θηκῶν καὶ πέντες, καὶ τῶς ἀρμονικῶν πῶς φῶν πρὸς
 ἐκείτων τῶν οἰκείων ἄλλων πρὸς ἄλλο μέρος ἵθιαισι. φα- 4

- μὲν δ' οὐ μᾶς ἐνεκεν ὠφελείας τῇ μουσικῇ χρῆσθαι δεῖν,
ἀλλὰ καὶ πλειόνων ἕνεκα. καὶ γὰρ παιδείας ἐνεκεν καὶ κα-
τάραως. τί δὲ λέγομεν τὴν κατὰρσιν, νῦν μὲν ἀπλῶς. πάλιν
δ' ἐν τοῖς ποδὶ ποιητικῇς δοῦμεν σαφές ποιν. ἔτιον δὲ
πρὸς διαγωγὴν. πρὸς αἰεσὶν τε καὶ πρὸς τὴν τῆς σωφρονίας
ἀνάπαυσιν, φαιδρὸν, ὅτι χρῆσθαι μὲν πάσις τῶν ἀρμό-
νιαις. οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον πάσις χρῆσθαι. ἀλλὰ πρὸς μὲν
1 τὴν παιδείαν τῶν ἡθικῶν τάδε. πρὸς δὲ ἀκρόασιν ἐτέρων
χειρουργῶν. καὶ τῶν περικκαῖς καὶ τῶν ἐν θουσιαστι-
καῖς. ὃ γὰρ ποδὶ ἐνίασ συμβαίνει πάσις ψυχῆς ἰσχυρῶς,
ἔστιν ἐν πάσις ὑπάρχει. τῷ δὲ ἡθικὸν διαφέρει καὶ τῷ μάλ-
λον. οἷον, ἔλεος καὶ φόβος, ἐπὶ δ' ἐν θουσιασμός. καὶ γὰρ ἡ ποδὶ
τῶν τῆς κινήσεως καὶ τῶν κινήσεων ἴσιν. ἐκ δὲ τῶν ἰσῶν
μελῶν ὁρῶμεν τῶν ποδὶ ὅταν χρῆσθαι τοῖς ὑπορχαῖς τὴν
ψυχὴν, μέλει κατὰ τῶν ποδὶ, ὡς ποδὶ ἰσῶν τυχόντας καὶ
2 κατὰ τῶν ποδὶ. ταυτὸ δὲ ποδὶ ἀναγκαῖον παρῆναι καὶ ποδὶ ἐλε-
μνησθαι καὶ ποδὶ φοβητικῶς, καὶ ποδὶ ὅλως παθητικῶς. ποδὶ
δ' ἄλλους κατὰ ὅσον ἰσῶν βάλει τῶν ποδὶ τῶν ἐκείνων, καὶ πᾶσι
γίγνεσθαι πᾶσι κατὰρσιν καὶ κατὰρσιν μετ' ἡδονῆς. ὁμοίως
δὲ τὰ μέλη τὰ κατὰρσιν παρῆναι χαρὰν ἀβλαβῆ τοῖς ἀν-
θρώποις. διὸ τῶν ποδὶ κατὰρσιν ἀρμονίαις καὶ τοῖς τοῖς τοῖς
μέλεισι θεατέον ποδὶ τῶν ποδὶ μουσικῶν μεταχειριζομέ-
νους ἀγωνιστάς. ἐπεὶ δ' ὁ θεατὴς διττός. ὁ μὲν, ἐλδὸς ποδὶ καὶ
3 πεπαιδευμένος. ὁ δὲ φορτικός, ἐν βλαβῶν καὶ ποδὶ καὶ
ἄλλων ποδὶ συνειμένος, ἀρδοτέον ἀπὸ ποδὶ καὶ ποδὶ
καὶ τοῖς τοῖς ποδὶ πρὸς ἀνάπαυσιν. εἰσὶ δ' ὡς ποδὶ ὡς ποδὶ
ψυχῆς πρὸς ἀρμονίαις τῆς κατὰρσιν ἐξέως. οὐτὼ καὶ ποδὶ
ἀρμονίαν παρῆναι εἰσὶ, καὶ ποδὶ μελῶν τὰ συνῶν, καὶ
» πρὸς ποδὶ ποδὶ. ποιεὶ δὲ τὴν ἡδονὴν ἐκείνοις τὸ κατὰρσιν
» ποδὶ οἰκίον. διὸ ποδὶ ἀρδοτέον ὑποχρῆσθαι τοῖς ἀγωνιστοῖς
πρὸς τὸν ποδὶ τὸν ποδὶ, ποδὶ τῶν ποδὶ χρῆσθαι τῶν ποδὶ
4 τῆς μουσικῆς. πρὸς δὲ παιδείαν, ὡς ποδὶ ποδὶ τοῖς ἡθικῶς

τῆς μελῶν χρῆσιν καὶ τῆς ἀρμονίας τῶν τοῦ σώματος. τοῦ
 τῆ δ' ἡδωρεῖ, καὶ ἀπὸρ εἴπομεν περὶ τὸν. δεχόμεν δὲ διὰ,
 καὶ πῶς ἄλλω ἢ μὴ δοκιμάζωσιν οἱ κρινόμενοι τῆς ἐν τοῖς σώμα-
 τος διακρίσεως καὶ τῆς ποδὶ τῶν μυστικῶν παιδείας. ὁ δ' ἐν
 τῇ περὶ τῆς σωκράτους οὐ καλῶς τὴν φρυγιστὴν μόνω καλῶ-
 λείπει μετὰ τῆς δωρεῖ, καὶ τῶν ἀπὸ δοκιμάσεως τῆς ὀργά-
 νων τὸν αὐλόν. ἔχει γὰρ τὴν αὐτὴν δυνάμιν ἢ φρυγιστὴν τῆς
 ἀρμονίας, ὡς πρὸς αὐλὸς ἐν τοῖς ὀργάνοις. ἀμφω γὰρ ὀργα-
 στικὰ καὶ παθητικὰ. δηλοῖ δ' ἡ ποίησις. πάντα γὰρ βακχεῖα
 καὶ πᾶσα ἡ τοῦ σώματος κίνησις, μάλιστα τῆς ὀργάνων ὅτι ἐν τοῖς
 αὐλοῖς. τῆς δ' ἀρμονίας ἐν τοῖς φρυγιστὴν μέλεσι λαμβάνει
 τῶν τὸ πρῶτον. οἷον, ὁ διδύραμβος ὁμολογουμένης εἶναι
 δοκεῖ φρυγιόν. καὶ τῶν πολλὰ πρὸς αἰετὰ λεγούσιν οἱ
 ποδὶ τῶν σώματι τῶν. ἀλλὰ τε, καὶ διότι τοῖς ὀργάνοις ἐγχει-
 ρήσας ἐν τῇ δωρεῖ πεισσεῖ διδύραμβον ὅς μιν τοῖς, ἐχ οἷος
 τῶν, ἀλλ' ὅτι τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι περὶ εἰς τὴν φρυγιστὴν
 τὴν περὶ τοῦ ἀρμονίας πάλιν. ποδὶ δὲ τῆς δωρεῖ πᾶν
 τῆς ὁμολογουμένης σαπινωτάτης οὐσης, καὶ μάλιστα ἡ τοῖς
 » ἐχ οἷος ἀνδρείον. ἐπὶ δὲ, ἐπεὶ τὸ μέσον μὲν τῶν ὀργάνων
 » ἐπαινοῦμεν. καὶ χλῶναι δυνάμει φαμεν. ἢ δὲ δωρεῖ τῆς ταύ-
 τῆς ἔχει τὴν φύσιν περὶ τῆς ἀλλὰ ἀρμονίας, φανερὸν ὅτι
 τὰ σώματα μέλη πρὸς παιδείαν εἶναι μάλιστα τοῖς νεωτέρους.
 » εἰσὶ δὲ δύο σκοποί. τὸ, τε δυνάμει, καὶ τὸ πρῶτον. καὶ γὰρ τὰ
 » δυνάμει διὰ μεταχειρίζεσθαι μάλιστα, καὶ τὰ πρῶτον τὰ ἐκ
 » τοῖς. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας. οἷον, τοῖς ἀ-
 περὶ τοῖς ὀργάνοις οὐ ῥᾶστον ἀλλὰ τῶν σωκράτους ἀρμον-
 νίας. ἀλλὰ τῶν ἀνιμνίας ἢ φύσιν ὅτι ἀλλὰ τῶν τοῖς τοῖς
 τοῖς. διὸ καλῶς ὡς τῶν καὶ ὅτι σωκράτης, τῆς ποδὶ τῶν
 μουσικῶν τῶν, ὅτι τῶν ἀνιμνίας ἀρμονίας ἀπὸ δοκιμά-
 σεις εἰς τὴν παιδείαν, ὡς μεθυστικὰς λαμβάνων αὐτὰς οὐ
 καλῶς τὴν τῶν μέθης δυνάμιν, βακχευτικὸν γὰρ ἢ μεθυστικὸν
 μάλιστα, ἀλλ' ἀπὸ περὶ τοῖς. ὡς τε καὶ περὶ τῶν ἐσμὸν ἡλι-

κίαν τὴν τῆς προσβυτέρων δεξιὰ καὶ τῆς βιούτων ἀρμονιῶν
 ἀπιδαι καὶ τῆς μελῶν τῆς βιούτων. ἔπ' δ' εἴπῃς ἐστὶ βιούτων
 τῆς ἀρμονιῶν, ἢ πρὶ περὶ τῆς τῆς παιδων ἡλικίας δὲ τὸ δύναι-
 ομαι κόσμον ἔχειν ἅμα καὶ παιδείαν. οἷον, ἡλυδιστὶ
 φαίνεται πεπνυμέναι μάλιστα τῆς ἀρμονιῶν. δη-
 λονότι βύβρις ὅρους βῆς πικτέον εἰς τὴν
 παιδείαν, τότε μίσην, καὶ τὸ
 δυνάτον, καὶ τὸ
 πρὶ πον.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

ΓΑΙΝΕΤΑ' μὲν ἔστι τὰ καλὰ, λεκτὰ ὅ τὰ
αἰσρά. καὶ τῶ μὲν καλὸν ἡγοῦνται αἱ ἀρε-
ταί, τῶ δ' αἰσράν, αἱ κακίαι. ἐπαινετὰ δέ
ἔστι καὶ τὰ αἰπὰ τῶ ἀρετῶν, καὶ τὰ πῆ-
πο μὲν αἱ ἀρεταί, καὶ τὰ γινόμενα ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὄργα αὐτῶν. λεκτὰ δὲ τὰ εὐαγγέλια. ἡμεροῦς δὲ
τῆς ψυχῆς λαμβανομένης καὶ τὰ γλῶττων, τῶ μὲν λογιστικῷ
ἀρετὴ ἔστιν ἡ φρόνησις, τῶ δὲ θυμοειδοῦς, ἡ τε πραότης, καὶ ἡ
ἀνδρεία. τῶ δὲ σπῆντικῷ, ἡ τε σωφροσύνη, καὶ ἡ ἐνέργει-
α. ὅλησι δὲ τῆς ψυχῆς, ἡ τε δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἐλευθερι-
ότης, καὶ ἡ μεγαλοψυχία. κακία δὲ ἔστι, τῶ μὲν λογιστικῷ ἡ
ἀφροσύνη, τῶ δὲ θυμοειδοῦς, ἡ τε ὀργισίμη, καὶ ἡ δειλία. τῶ
δὲ σπῆντικῷ, ἡ τε ἀκρασία, καὶ ἡ ἀκράτεια. ὅλησι δὲ τῆς
ψυχῆς, ἡ τε ἀδικία, καὶ ἀνελευθεριότης, καὶ μικροψυχία. 2

φρόνησις.

Ἔστι δὲ φρόνησις μὲν ἀρετὴ τῶ λογιστικῷ, ἡ πρᾶσσομένη
τῶ πρὸς οὐδαιμονίαν σωτηνόντων.

πραότης.

πραότης δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῶ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν ἕως ὅρῃς
γίνονται δυσκίνητοι.

ἀνδρεία.

ἀνδρεία δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῶ θυμοειδοῦς, καθ' ἣν δύσκολοι
εἰσιν ἀπὸ φόβου τῶ πρὸς θάνατον.

σωφροσύνη.

σωφροσύνη δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῶ σπῆντικῷ, καθ' ἣν ἀνόρε-
τοι γίνονται πρὸς τὰς ἀπὸ λαύσεως τῶ φάτων ἡδονῶν.

ἐνέργεια.

ἐνέργεια δὲ ἔστιν ἀρετὴ τῶ σπῆντικῷ, καθ' ἣν κατέχου-
σι τῶ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὁρμῶν τῶ φάτων ἡδονῶν.

δικαιοσύνη.

Δικαιοσύνη.

Δικαιοσύνη δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, διανεμητικὴ τῶ κατ' ἀ-
ξίαν.

Ἐλευθεριότης.

Ἐλευθεριότης δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, οὐδ' ἀπανος εἰς τὰ
καλὰ.

Μεγαλοψυχία.

1 Μεγαλοψυχία δὲ ἔστιν ἀρετὴ ψυχῆς, καθ' ἣν δύνάτῃ φέ-
ρειν οὐ τυχεῖν καὶ ἀτυχίαν, καὶ ἡμῆν καὶ ἀπ' ἡμῶν.

Ἀφροσύνη.

Ἀφροσύνη δὲ ἔστι κακία τῆ λογιστικῆς, αἰτία τῇ ἧν κακῶς.

Ὀργιλότης.

Ὀργιλότης δὲ ἔστι κακία τῆ θυμωδούς, καθ' ἣν οὐκ ἐκίνητοι
γίνονται πρὸς ὀργήν.

Δειλία.

2 Δειλία δὲ ἔστι κακία τῆ θυμωδούς, καθ' ἣν ἐκπλήττονται
ὑπὸ φόβου, καὶ μάλιστα τῆς πόρῃ θάνατον.

Ἀκολασία.

Ἀκολασία δὲ ἔστι κακία τῆ ἐπιθυμητικῆς, καθ' ἣν αἰροῦν-
ται τὰς φανύλας ἡδονάς.

Γερμενὶ τῆς ἀκρατείας οὐδὲν, οὐτῷ
δὲ σὺ δύνάτῃ οὐρεῖν.

Ἀκράτεια.

3 Ἀκράτεια δὲ ἔστι κακία τῆ ὑδὶ θυμητικῆς, καθ' ἣν πρὸς
ρουσι τῇ ἀλογίᾳ πρὸς ὑδὶ θυμῶν, ὡς θούσαν ἐπὶ τὰς τῆς φανύ-
λων ἡδονῶν ἀρλαίσεις.

Ἀδικία.

Ἀδικία δὲ ἔστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικῶς γίνονται
πρὸς τὴν ἀξίαν.

Ἀνελευθερία.

Ἀνελευθερία δὲ ἔστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν οὐκ ἐκίνητοι τῶ
4 πανταχόθεν κέρδους.

Μικροψυχία.

Μικροψυχία δέ ἐστι κακία ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδύναται εἰσι
φορῆν οὐτυχίαν, καὶ ἀτυχίαν, καὶ ἡμῆν, καὶ ἀπὲρ μίαν.

Τὰ τῆς φρονήσεως.

Τῆς δὲ φρονήσεως ἐστὶ, τὸ βουλόσασθαι, ὅτι κρῖναι τὰ ἀγα-
θὰ, καὶ τὰ κακὰ, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἰρετὰ καὶ φθονετὰ,
τὸ χρῆσθαι πᾶσι καλῶς τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, τὸ ὁμολῆ-
σαι ὁρθῶς, τὸ σωπιδεῖν ὅν καί ποτε, τὸ ἀγχινοῦς χρῆσθαι
καὶ λόγῳ καὶ ὄντῳ, τὸ πῶ ἐμπειρίαν ἔχειν τῆς χρησίμων
πάντων. ἡ μνήμη δὲ καὶ ἐμπειρία, καὶ ἀγχινοία, ἢ τοι ἄρ' τῆς
φρονήσεως ἐκείνη αὐτῶν ἐστίν, ἢ παρέπεται τῇ φρονήσει. ἢ τὰ
μετὰ αὐτῶν οἷον σωφροσύνη τῆς φρονήσεως ἐστὶ, καὶ ἀπὸρ ἐμπει-
ρία καὶ ἡ μνήμη, τὰ δὲ οἷον μέρη αὐτῆς, οἷον οὐβουλία, καὶ
ἀγχινοία.

Γρατότης.

Γρατότης δὲ ἐστὶ, τὸ δύνανθαι φορῆν μετρίως ἐκλήμα-
τα, καὶ ὀλιγωρίας, καὶ τὸ μὴ ταχέως ὀρμᾶν (ἐπὶ τοῖς πτωχείαις,
καὶ τὸ μὴ ἐκκινῆσαι ἐπὶ πλούτοις τοῖς ὀρεγαῖς. ἀπικρον δὲ τῷ ἡθελῆναι, καὶ
ἀφιλόνητον ἔχοντα τὸ ἡρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ σάσιμον.

Ἀνδρείας.

Ἀνδρείας δὲ ἐστὶ, τὸ δυσέκωπλητον ὑπὸ φόβων τῆς πόρῃ
θάρσυναι, καὶ τὸ οὐθαρσῆν ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ τὸ οὐτολμῆν πρὸς
ὅν κινδύνου, καὶ τὸ μάλλον αἰρεῖσθαι τι θανάτου καλῶς, ἢ
αἰσχρῶς σωθῆναι, καὶ τὸ νίκης αἴτιον εἶναι. ἐπὶ δὲ ἀνδρείας ἐστὶ
καὶ τὸ πονεῖν, καὶ καρτερεῖν, καὶ αἰρεῖσθαι ἀνδραγαθίαν. ἢ
πρὸς τὴν ἀνδρείαν καὶ ἡ οὐτολμία, καὶ ἡ οὐψυχία, καὶ ὁ
θάρσος, καὶ τὸ θράσος, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ φιλοπονία, καὶ ἡ καρτερία.

Σωφροσύνης.

Σωφροσύνης δὲ ἐστὶ, τὸ μὴ θανμάζειν τοῖς ἀφελούσις τῆς
σωματικῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ εἶναι πᾶσις ἀφελανδύσας αἰσχρῶς
ἡδονῶν αἰόρητον, καὶ τὸ φοβεῖσθαι καὶ πῶ δικαίαν ἀδελαν, καὶ
τὸ πᾶσαι πόρῃ τὸν βίον ὁμοίως ὥς τὸ μικροῖς καὶ μεγά- 4

λοις. παρ' ἐπεὶ τῇ τῇ σωφροσύνῃ οὐ τὰ ξία, καὶ σιότης, αἰδώς,
ἀλγεία.

Ἐγκρατείας.

Ἐγκρατείας δὲ ἔστι, τὸ δύνανται κατὰ χάριν τῷ λογισμῷ πλεονάζειν ὑπὲρ τὴν φύσιν αἰσθητικῶν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἡδονῶν, καὶ τὸ κατὰ φύσιν, καὶ τὸ ὑπομνητικὸν εἶναι τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας καὶ λήψης.

I

Δικαιοσύνης.

Δικαιοσύνης δὲ ἔστι τὸ διανεμητικὸν εἶναι τῶν κατ' ἀξίαν, καὶ σώζειν τὰ παρὰ τὴν φύσιν, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὸ σώζειν τῶν χρησμῶν νόμους, καὶ τὸ ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφύροντι, καὶ τὸ διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας. ἔστι δὲ πρώτη τῆς δικαιοσύνης πρὸς τοὺς θεοὺς, εἴτα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, εἴτα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ζῷα, εἴτα πρὸς τοὺς κατὰ φύσιν, ἐν οἷς ἔστιν ἡ οὐσίαν, ἢ τοι μέρους οὐσα δικαιοσύνης, ἢ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀνθρώπων θεία δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ οὐσίαν, καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἡ πίστις, καὶ ἡ μυστηρία.

Ἐλευθεριότητος.

Ἐλευθεριότητος δὲ ἔστι, τὸ περικλυτὸν εἶναι χρημάτων εἰς τὰ ἐπαινετὰ καὶ δαίμονα, ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ δεινὰ ἀναλωθῆναι, καὶ τὸ βοηθητικὸν εἶναι ἐν τῷ διαφύροντι, καὶ τὸ μὴ λαβεῖν ὅθεν μὴ δεῖ. ἔστι δὲ ἐλευθεριότης καὶ πρὸς τὰ ἐπαινετὰ καὶ δεινὰ, καὶ πρὸς οἰκισιν, καὶ κατὰ σπουδαίους τῶν πρὸς τὴν καλὴν καὶ καλῶν, καὶ διαγωγὴν ἐχόντων ἡδέϊαν ἀντὶ τῆς λιότητος, καὶ θρεπτικῶν τῶν ζώων τῶν ἡδίων ἐχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν. ἀνθρώπων θεία δὲ τῇ ἐλευθεριότητι, τῇ ἡθελῶς ὑγρότης, καὶ οὐκ ἀνάγκη, καὶ φιλοφρονεῖν, καὶ τὸ εἶναι ἐλεητικόν, καὶ φιλεργόν, καὶ φιλόφρονον, καὶ φιλόφρονον.

Μεγαλοψυχίας.

Μεγαλοψυχίας δὲ ἔστι, τὸ καλῶς ἐνέκειν καὶ οὐκ ἐπιτυχίας καὶ ἀτυχίας, καὶ ὑμῶν, καὶ ἀπαιμίας, καὶ τὸ μὴ θαυμάζειν, μήτε ὑπερφρονεῖν, μήτε ὑποφρονεῖν, μήτε ὑπερβασίαν, μήτε ὑποβασίαν.

ff "

καὶ τὰς ἐναγωνίους. ἔχειν δὲ τι βάρους τῆς ψυχῆς, καὶ μέγεθος. ἐστὶ δὲ μεγάλῃ ψυχῇ, οὐδὲ ὁ τὸ ζῶν ποδὶ πολλοῦ ποιοῦμενος, οὐδὲ ὁ φιλόζωος. ἀπλοῦς δὲ τῷ ἦθει, καὶ γενναῖος, ἀδικεῖσθαι δυνάμενος καὶ οὐ ὑμωρητικός. ἀκλουθεῖ δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ἀπλότης, καὶ ἀλήθεια.

Ἀφροσύνης.

Ἀφροσύνης δὲ ὅστις, τὸ κρίνειν κακῶς τὰ πράγματα, εἰς βλάβειν κακῶς, τὸ ὁμιλεῖν κακῶς, τὸ χρῆσθαι κακῶς τῶν πρὸς ἑαυτὸν ἀγαθοῖς, τὸ φιλοδοξεῖν ποδὶ τῷ εἰς τὸν βίον καλῶν καὶ ἀγαθῶν. πρᾶκτο λουθεῖ δὲ τῇ ἀφροσύνῃ ἀπειρία, ἀμαθία, ἀκρασία, ἐπιστροφότης, ἀμνηστία.

Ὀργιλότητος.

Ὀργιλότητος δὲ ὅστις εἶδη ἔλα, ἀκροχολία, πικρία, βαρυθυμία. ἐστὶ δὲ τῇ ὀργίλῳ, μὴ δύνανται φέρειν, μήτε τὰς μικρὰς ὀλιγορήσεις, μήτε ἐλαττώσεις. εἶναι δὲ κολαστικόν, καὶ τιμωρικόν, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ὀργῆς, καὶ ὑπὸ ὀργῆς, καὶ ὑπὸ ὀργῆς τῇ τυχόντι. ἀκλουθεῖ δὲ τῇ ὀργιλότητι, τὸ παροξύνειν τῇ ἡθελῶν, καὶ οὐ μετὰ βολον, καὶ ἡ πικρολογία, καὶ τὸ ἐπὶ μικροῖς λυπεῖσθαι, καὶ τὰ ἄλλα πάχυνται ταχέως, καὶ παρὰ βραχὺν καιρόν.

Δειλίας.

Δειλίας δὲ ὅστις, τὸ ὑπὸ τῆς τυχόντων φόβων οὐκ ἐκ τῆς εἶναι, καὶ μάλιστα τῆς ποδὶ θάνατον, καὶ τὰς σωματικὰς πηρώσεις, καὶ εἰς ὑπολαμβάνειν κρείττον εἶναι ὁπωσποῦν σωθῆναι, ἢ τελευτῆσαι καλῶς. ἀκλουθεῖ δὲ τῇ δειλίᾳ, μαλακία, ἀναισθησία, ἀχνία, φιλοψυχία. ὕπτι δὲ τις οὐλόβεια, καὶ τὸ ἀπολείπειν τῇ ἡθελῶν.

Ακολασίας.

Ακολασίας δὲ ὅστις, τὸ αἰρεῖσθαι τὰς ἀφελαιώσεις τῆς ἡθελῶν, τῆς ἐλαττωρῶν καὶ ἀφελῶν, καὶ τὸ ὑπολαμβάνειν οὐδαιμνίστην μάλιστα τῶν εἰς τὰς θανάτους ἡθελῶν ὄντας, καὶ τὸ φιλοχρῆσθαι εἶναι, καὶ τὸ φιλοπονεῖν, καὶ φιλοδοξεῖν. 4

λον, καὶ τὸ ῥαδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγῳ, καὶ ἐν τοῖς ὁρῶσι.
ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκολασίᾳ, ἀταξία, ἀναιδέεια, ἀκοσμία, ῥυ-
φή, ῥαθυμία, ἀμέλεια, ὀλιτωρία, ἐκλισις.

Ακρασία.

Ακρασία δὲ ἔστι, τὸ κωλινόντος τοῦ λογισμοῦ τοῖς ἀφ' ἑαυ-
τοῦ οὖσι, καὶ τὸ ὑπολαμβάνοντα κρεῖττον
εἶναι, μὴ μεταχρεῖν μὲν ἀλλ' ὡς, μετρίχων δὲ μηδὲν ἥττον. καὶ τὸ
1 οἶεσθαι μὲν εἶναι περὶ τῶν καλῶν, καὶ τὰ συμφέροντα,
ἀφίστασθαι δὲ ἀλλ' ὡς τῶν ἡδονῶν. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀκρα-
σίᾳ, μαλακία, καὶ μεταμέλεια, καὶ τὰ πλεῖστα ταυτὰ, ἀ καὶ
τῇ ἀκολασίᾳ.

Αδικία.

Αδικία δὲ ἔστι εἶδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. ἀσέβεια
μὲν, ἢ πρὸς θεοὺς πλεημέλεια, καὶ πρὸς δαίμονας, ἢ καὶ
πρὸς τοὺς κατὰ χρομῆνους, καὶ πρὸς γονεῖς, καὶ πρὸς πατέρας.
2 πλεονεξία δὲ πρὸς τὰ συμβόλαια, πρὸς τὴν ἀξίαν αἵρου μέ-
νῃ δὲ τὸ διάφορον. ὕβρις δὲ, καθ' ἣν τοῖς ἡδονῶν αἰσῶσι πρὸς
συνεχίζουσιν, εἰς ὀνειδος ἀγαθόντος ἐπιδόουσιν. ὅθεν Εὐκλῆς
πρὸς ἀλλήλους λέγει. ἢ τις καρδαινόουσα, οὐδὲν ὁμῶς ἀδικεῖ. ἔστι
δὲ τῆς ἀδικίας, τὸ πρὸς βαίνειν τὰ πάτρια εἶδη καὶ τὰ νόμι-
μα, καὶ τὸ ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς ἀρχαίοις, τὸ ἄδύνα-
τον, τὸ ὑπερβαίνειν, τὸ πρὸς βαίνειν τοῖς ὁμολογίαις, καὶ τοῖς πί-
3 σεις. ἀκολουθεῖ δὲ τῇ ἀδικίᾳ συκοφαντία, ἀλαζονία, φιλαν-
θρωπία περὶ πονηρίας, κακὴ ἡθὴ, πανουργία.

Ανελευθέρια.

Ανελευθέρια δὲ ἔστιν εἶδη τρία, αἰχροκορδία, φειδωλία,
κιμβεία. αἰχροκορδία μὲν, καθ' ἣν κορδαίνειν ζητῆσι παντα-
χρόνῃ, καὶ τὸ κέρδος τῆς αἰσχύνης πρὸς πλείονος ποιοῦναι,
φειδωλία δὲ ἔστι, καθ' ἣν ἀδύνατοι γίνονται τῆς χρημάτων εἰς
3 ἑαυτὸν. κιμβεία δὲ ἔστι, καθ' ἣν δαπανᾷσι μὲν, καὶ τὸ μὴ κρὸν δὲ,
καὶ κακῶς καὶ πλείον βλάπτοντα, τὸ μὴ κατὰ καιρὸν ποιεῖ-
4 σθαι τὸ διάφορον. ἔστι δὲ τῆς ανελευθέριας, τὸ πρὸς πλεί-

σου πειεῖσθαι χρήματα, καὶ τὸ μηδὲν ὄνειδος ἡγεῖσθαι τῆς
 πρὸς αὐτὸν τοῦ ὀρίσθαι. βίος δὲ πικρὸς, καὶ δουλοπρεπὴς, καὶ ἐν
 παρὸς, φιλοπρέμιας καὶ ἐλθούριας ἀλόγιος. ἀκαταστάτος
 δὲ τῇ ἀνελθούρια τῇ, μικρολογία, βαρυνθρία, καὶ μικρο-
 ψυχία, ταπεινότης, ἀμελία, ἀγλεια, μετρωθρία.

Μικροψυχία.

Μικροψυχία δὲ ὅτι, τὸ μήτε πρῶτον, μήτε ἀπὸ μίαν, μήτε
 οὐτυχίαν, μήτε ἀτυχίαν δύνανται φέρειν, ἀλλὰ τιμωμένον
 μετρωθρία, μικρὰ δὲ οὐτυχίαντα ὑπεξαίρειται. ἀ-
 πτίμια δὲ, μὴ δὲ πρῶτον ἐλαχίστην ἀνεγκὴν δύνανται, ἀπὸ
 τούτου δὲ, ἀπὸ τῆς καὶ ἀτυχίαν κρίνειν, ὁδύρεται δὲ ἰδίᾳ πᾶ-
 σι, καὶ δυσφορεῖν. ἐπὶ δὲ τοιούτος ὅστις ὁ μικροψυχος, οἷος πάν-
 τα τὰ ὀλιγορήματα καλεῖν ὑβριν καὶ ἀπτίμια, καὶ τὰ δι-
 ἄγνοια, ἢ λήθην γιγνώμενα. ἀκαταστάτος δὲ τῇ μικροψυχία,
 μικρολογία, μετρωθρία, δυσελπίστια, ταπεινότης.

Καθόλου.

Καθόλου δὲ τῆς μετρωθρίας ὅτι, τὸ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δαίαν πρῶτον
 διάθεσιν πρὸς τὴν ψυχὴν, ἡρεσμία καὶ τεταγμέναις κινή-
 σεσι χωρῶν, συμφωνοῦσθαι κατὰ πάντα μέρη. διὸ καὶ δὲ
 καὶ πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἀγαθὴς εἶναι, ψυχῆς ἀπὸ δαίαν
 διάθεσις. ἐπὶ δὲ ἀρετῆς, καὶ τὸ οὐδὲν γινώσκον ὅτι ἀξίους, καὶ τὸ
 φιλεῖν ὅτι ἀγαθούς, καὶ τὸ μήτε καλαστικὸν εἶναι, μήτε πρῶ-
 ρητικόν, ἀλλὰ ἰσίων, καὶ οὐμνικόν, καὶ συγγνωμονικόν. ἀκαταστάτος
 δὲ τῇ ἀρετῇ, χρηστότης, ἰδιότητα, ἀγνοησάνη, ἐλπίς ἀ-
 γαθή. ἐπὶ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα, οἷον ὁ λυγρὸς εἶναι, καὶ φιλό-
 ψυχον, φιλότατον, φιλόφρονον, φιλόφρονον, καὶ φιλόφρονον,
 καὶ δὲ πάντα τῶν ἐπαινουμένων ὅτι. τῆς δὲ κακίας ὅτι τὰ ἐ-
 ναντία.

REGISTRVM.

AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO PP

QQ RR SS TT VV XX YY ZZ aa bb cc dd

ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss

Omnes sunt quaterniones, præter ss duernionem.

VENETIIS, APVD ALDI FILIOS.

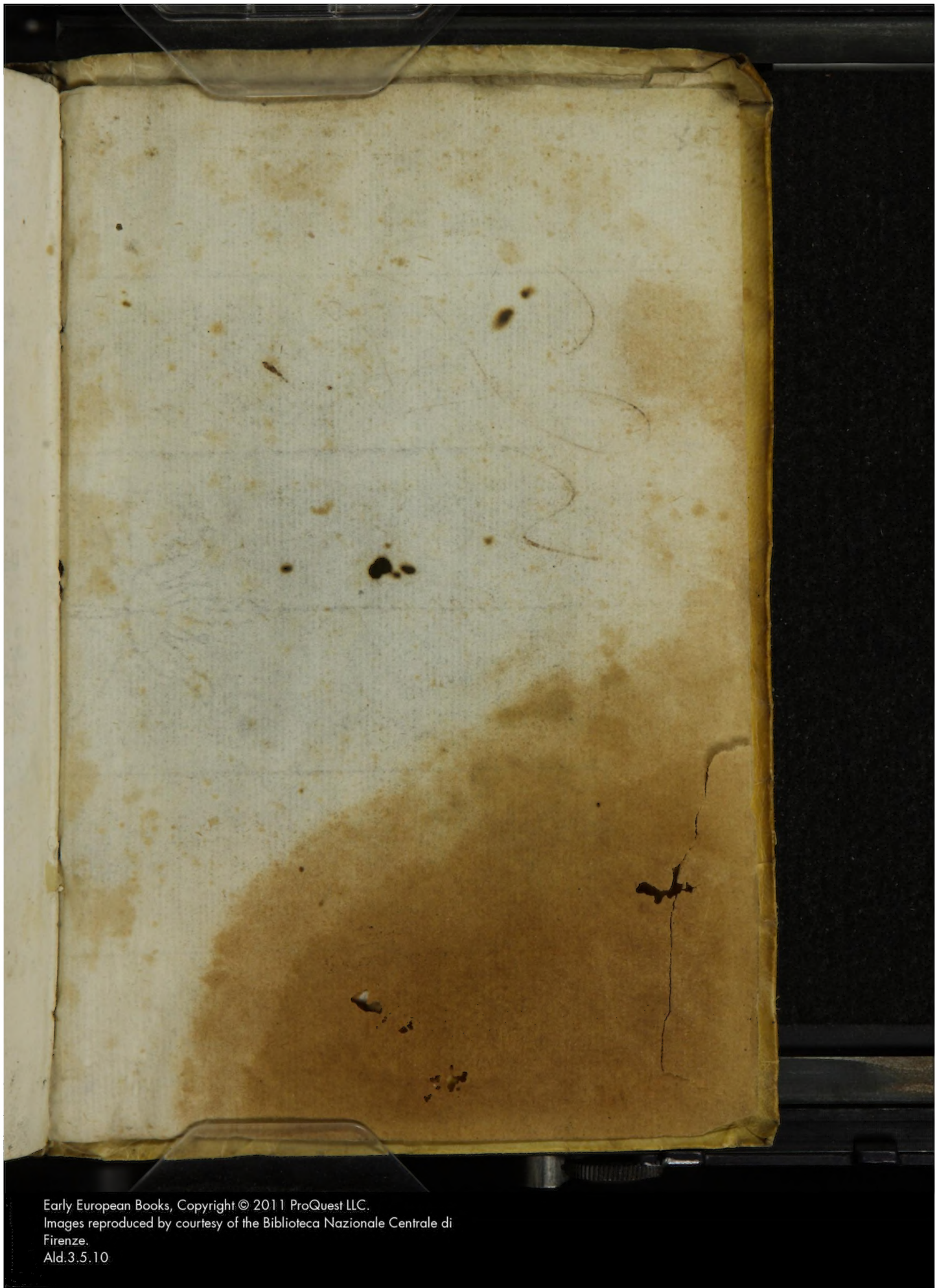
Expensis uero Nobilis uiri Domini Federici
de Turrisanis eorum auunculi.

M. D. LI.

Placchey

581814

*Libri
Ricordi
Nec non*

